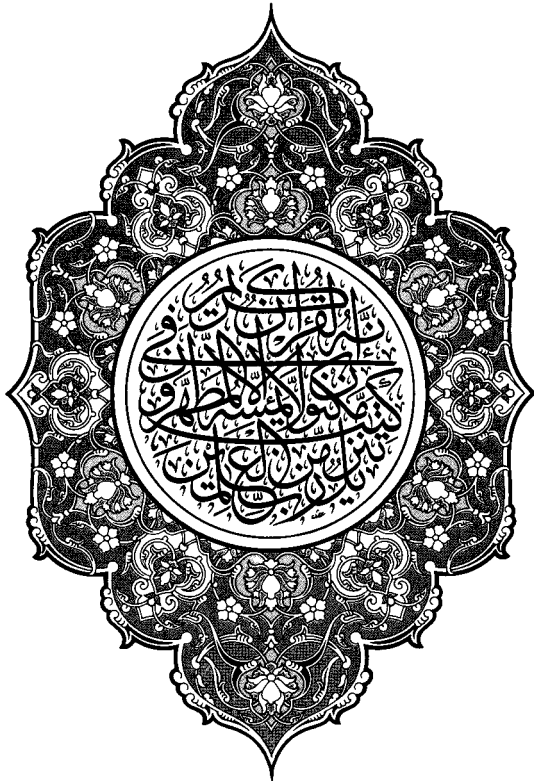

พระมัทยาคัมภีร์
อักษรรอาน

พร้อมคำแปล
เป็นภาษาไทย

นี่เป็นการกุศล
จาก กษัตริย์ พิสด บินอับดุลอะซีซ ฮาล-
จุลุด ประเทศซาอุดีอาระเบีย
สำนักงาน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

จัดพิมพ์และแปลพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานนี้
ตามพระราชดำริของกษัตริ์ ฟะฮัด บิน อับดุลอาซิซ คอติมุลอัลฮัรอมัย
แห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

تَفَرَّقَ بِالْأَنْطِطِيبَةِ هَذَا الْمُصْحَفُ الشَّرِيفُ وَتَرَجَمَهُ وَمَعَانِيَهُ
عَلَى أَيْدِي الْعُلَمَاءِ وَالْمُتَلَمِّذِينَ الْمَلِكِ وَالْمُؤَلَّمِينَ فِي الْمَدِينَةِ الْمَكِّيَّةِ
بِمَاكِ الْمَكَّةِ الْعَرَبِيَّةِ الْمُعَوَّذَةِ

هَذَا الْمُصْحَفُ الشَّرِيفُ وَتَرْجُمَةُ مَعَانِيهِ
هَدِيَّةٌ مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكِ قَهْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ السُّعُودِ

شَوْزِعَ مَجَانًّا

مَجْمَعُ الْمَلِكِ وَفَهْدِ طِبَاةِ الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ

พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมาย
ของก่านัดจากผู้อารักขา มีสยิดศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองแห่ง
กษัตริย์ฟาฮัด บิน อับดุลอะซีซ อาล ซูด

(แจกฟรี)

ศูนย์กษัตริ์ ฟะฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน
แห่งนครมาดีนะฮ์

พระมหาคัมภีร์
อัลกุรอาน

พร้อมความหมาย
ภาษาไทย

โดย
สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ
ประเทศไทย

ศูนย์กษัตริ์ ฟ้าสัด เพื่อการพิมพ์อันกุรอาน
อัลมาตินะห์ อัลมุเนาววาระาะห์
ราชอาณาจักร ซาอุดีอาราเบีย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ : صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم :
﴿ ... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾ .
والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين ، نبينا محمد ، القائل :
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه» .

أما بعد :

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين الملك فهد بن عبدالعزيز آل سعود ، حفظه الله بالعناية بكتاب الله ، والعمل على تيسير نشره ، وتوزيعه بين المسلمين ، في مشارق الأرض ومغاربها ، وتفسيره ، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم .

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية ، بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم ، إلى جميع لغات العالم المهمة ، تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية ، وتحقيقاً للبلوغ المأمور به في قوله ﷺ : «بلغوا عني ولو آية» .

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة التايلندية ، يطيب لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة ، أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة التايلندية ، التي قامت بإعدادها جمعية خريجي الجامعات والمعاهد بتايلند ، وراجعها من قبل المجمع كل من : الدكتور عبد الله نومسوك الأستاذ بكلية الدراسات الإسلامية بجامعة الأمير سونكلا فطاني ، والشيخ سوتي كلاي خام دي .

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم ، الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم ، وأن ينفع به الناس .

إننا لندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم ، مهما بلغت دقتها ، ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز ، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم ، وأنه يعترها ما يعترى عمل البشر كله من خطأ أو نقص .

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافق مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة ، للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله .

والله الموفق ، وهو الهادي إلى سواء السبيل ، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم .

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณา (ต่อสรรพสิ่งที่
มวลในโลกนี้)
และทรงปรานี (ต่อมวลผู้ศรัทธาในโลกอาคีเราะฮ์)

คำนำ

ของ ฯพณฯ เซดศอลิหฺ บิน อับดุล อะซีซ บิน มุฮัมมัด อาลีชเชด รัฐมนตรีกระทรวงกิจการ อิส ลาม ศาสนสมบัติ และการเผยแพร่ชีนา ในฐานะผู้กำกับดูแล ศูนย์กษัตริย์ฟะซัดเพื่อการพิมพ์ อัลกรุอาน

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาล สากลโลก ผู้ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ ความว่า :

“แท้จริงรศมีและคัมภีร์อันชัดแจ้งจากอัลลอฮ์ได้มาสู่ พวกเจ้าแล้ว” (5:15)

ขอความจำเริญและสันติจงประสบแด่นบีมุฮัมมัด ผู้ ประเสริฐแห่งบรรดานบีและเราะซูลผู้ซึ่งได้กล่าวไว้ ความว่า :

“คนที่ดีที่สุดในทุกหมู่พวกเจ้าคือคนที่ศึกษาอัลกรุอาน และสอนอัลกรุอาน”

เพื่อดำเนินตามพระราชกระแสของสมเด็จพระราชา

อับดุลอะซีซ บินอับดุลอะซีซ อาลีชเชด ผู้รับใช้สองสรวงอัน ประเสริฐ ให้ดูแลเอาใจใส่ต่อกัมภีร์ของอัลลอฮ์ และอำนวยความสะดวกในการเผยแพร่และแจกจ่ายยังมวลมุสลิมที่อยู่ ในส่วนต่างๆ ของโลก ตลอดจนการอรรถาธิบาย (ตีฟิร) และการแปลความหมายยังภาษาต่างๆ

ด้วยความเชื่อมั่นและศรัทธาของกระทรวงกิจการอิส ลามและการเผยแพร่ชีนาแห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ในความสำคัญของการแปลความหมายอัลกรุอานยังภาษา ต่างๆ ที่สำคัญของโลก เพื่อให้ความสะดวกแก่มุสลิมที่ไม่ได้ พูดยาฮาหรับสามารถเข้าใจ อัลกรุอาน และเพื่อ บรรลุถึงการประกาศที่ถูกรับสั่งไว้ในวอนะของท่านรอซูล ลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ความว่า :

“ท่านทั้งหลายจงประกาศจากอันแม่เพียงหนึ่งอายะ ฮ์”

และเพื่อรับใช้พี่น้องของเราที่พูดภาษาไทย ทางศูนย์ กษัตริย์ฟะซัด เพื่อการพิมพ์ อัลกรุอานแห่งนครมาดีนะฮ์ ความภูมิใจเสนองานแปลความหมายอัลกรุอานเป็นภาษาไทยฉบับนี้ ซึ่งแปลโดยสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ และตรวจ ทางจากศูนย์ยา โดย ดร.อับดุลลอฮ์ หนุ่นสุข (อาจารย์ วิทยาลัยอิสลามศึกษา นหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี) และคุณสุธี คล้ายขำดี

ข้าพเจ้าขอสรรเสริญอัลลอฮ์ ขุนสถานาสู่ชะอะลาที่ได้ ทรงประทานความสำเร็จแก่งานอันยิ่งใหญ่ชิ้นนี้ และหวังว่า จะเป็นงานที่มีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ และเป็นประโยชน์ แก่บุคคลโดยทั่วไป

ข้าพเจ้าทราบดีว่าการแปลความหมายอัลกุรอานนั้น แม้จะใช้ความละเอียดถี่ถ้วนอย่างไรก็ยังไม่สามารถสื่อถึง ความหมายอันยิ่งใหญ่ของตัวบทที่มีความมหัศจรรย์ได้ ความหมายต่างๆที่แปลออกมาจึงเป็นเพียงผลของความรู้ และความเข้าใจของผู้แปล ที่มีต่อ อัลกุรอาน แน่นนอน ย่อมมีความผิดพลาดและขาดตกบกพร่องได้เหมือนงานของ มนุษย์ปุถุชนโดยทั่วไป

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้อ่านที่ พบข้อผิดพลาดใดๆ ในงานแปลฉบับนี้จะกรุณาแจ้งให้ทาง ศูนย์ฯ ได้รับทราบ เพื่อที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขในกา รพิมพ์ครั้ง ต่อไป อินชาอัลลอฮฺ

และอัลลอฮฺคือผู้ให้ความสำเร็จและผู้ทรงชี้้นำสู่ทางที่ เทียงตรง

ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงดอรับจากพวกเรา แท้ จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ บินและผู้ทรงรอบรู้

(1) ซูเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ ญุซอ์ที่ 1

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 7 อายะฮ์

1. ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
2. การสรรเสริญทั้งหลายนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก
3. ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
4. ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน¹
5. เฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบادةฮ์² และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ ขอความช่วยเหลือ³
6. ขอพระองค์ทรงแนะนำพวกข้าพระองค์ ซึ่งทางอันเที่ยงตรง
7. (คือ) ทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่ทางของพวกที่ถูกกริ้ว⁴ และมิใช่ทางของพวกที่หลงผิด⁵

1 คือวันปรโลก อันเป็นวันที่มนุษย์ฟื้นคืนชีพขึ้นมาเพื่อรับการตอบแทน

2 คือมอบการเคารพอิบادةฮ์ทุกประเภทให้แก่พระองค์ แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยปราศจากการให้ผู้อื่นผู้ใด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดมีส่วนในการอิบادةฮ์ดังกล่าว เป็นต้นว่า การวิงวอนขอความช่วยเหลือ การบน การสาบาน และการเชือด ฯลฯ

3 ขอความช่วยเหลือในสิ่งที่อยู่นอกเหนือกฎสภาวะการณ์ หรือสิ่งที่ไม่อยู่ในความสามารถของมนุษย์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้

4 หมายถึงพวกอิว เพราะพวกเขาประพฤติตนฝ่าฝืนบัญญัติของอัลลอฮ์อยู่เสมอ และหมายถึงผู้ที่มีพฤติกรรมในทำนองเดียวกันนั้นด้วย

5 หมายถึงพวกคริสเตียนเพราะพวกเขาหลงผิดไปว่า นะบี อีซา เป็นบุตรของอัลลอฮ์ เนื่องจากนะบีอีซาเกิดจากนางมัรยัม ซึ่งเป็นหญิงบริสุทธิ์ ปราศจากชายใดสมสู่นาง แต่ความจริงนั้นนะบีอีซาหาใช่เป็นพระบุตรของพระองค์ไม่ หากแต่เป็นบ่าวของพระองค์คนหนึ่งเช่นเดียวกับบ่าวของพระองค์ทั้งหลายจะแตกต่างกันก็เพียงแต่ว่า นะบีอีซานั้นเกิดจากนางมัรยัมแต่ฝ่ายเดียว โดยไม่มีชายใดสมสู่นางเยี่ยงหญิงอื่น ๆ ทั้งนี้ด้วยประกาศิตของพระองค์ ดังกล่าวนี้เป็นการชี้แจงของพระองค์ไว้ในอัล-กุรอาน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

(2) ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์

เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ทั้งซูเราะฮ์ คือ ถูกประทานลงมาหลังฮิจญ์เราะฮ์ศักราช ณ นครมะดีนะฮ์ ยกเว้นอายะฮ์ที่ 281 ซึ่งถูกประทานลงมา ณ ตำบลมินา ขณะประกอบพิธีฮัจญ์อะตุลวะดาอูฮ์หรือตุลบะเกาะเราะฮ์นี้ นับเป็นซูเราะฮ์ที่ยาวที่สุด มี 286 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹
2. คัมกีร์นี้ ไม่มีความสงสัยใดๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น
3. คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ² และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เรา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُقْفُونَ ﴿٣﴾

¹ คำนี้มีใช่เป็นศัพท์ที่ถูกกำหนดให้มีความหมายดังเช่นคำอื่นๆ หากแต่เป็นพยัญชนะโดดๆ ซึ่งถูกนำมารวมกัน เพื่อให้อ่านออกเสียงพยัญชนะเหล่านี้ต่อเนื่องกัน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องอ่านออกเสียงคำนี้เป็นพยัญชนะโดดๆ ว่า อะลิฟ ลาม มีม ส่วนความมุ่งหมายอันแท้จริงของคำนี้และคำอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น อะลิฟ ลาม รอ เป็นต้นนั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ เพราะท่านนะบีมิได้อธิบายไว้ แต่กระนั้นก็มีนักปราชญ์บางท่านพยายามหาความเข้าใจ โดยนำพยัญชนะอื่นๆ มาประกอบเพื่อให้มีความหมายในการนี้ยอมทำให้ความหมายของแต่ละพยัญชนะแตกต่างกันไป ซึ่งไม่เป็นที่ยึดถือได้ ยังมีอีกทฤษฎีหนึ่งของนักปราชญ์บางท่านว่า พยัญชนะเหล่านี้ถูกนำมาระบุไว้ในตอนต้นของ ซูเราะฮ์ เพื่อเตือนผู้คนให้หันมาสนใจ และสดับฟังโอองการของอัลลอฮ์ที่จะอ่านให้ฟังต่อไป คล้ายกับคำที่ใช้เตือนให้เตรียมตัวว่า หนึ่ง สอง สาม กระนั้น นี่ก็เป็นเพียงทฤษฎีของนักปราชญ์ที่ต้องการจะให้ความหมาย แต่ความหมายที่แท้จริงนั้นไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

² หมายถึงสิ่งที่พ้นญาณวิสัยของมนุษย์ เช่น อัศจรรย์ของอัลลอฮ์ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ และสภาพของปรโลก ตลอดจนการสอบสวนของ มุงกัร และนะกีร์ แก่ผู้ที่เสียชีวิตไม่ว่าจะถูกฝังไว้ในสุสานหรือถูกเก็บไว้ในที่อื่นใดก็ตาม พร้อมด้วยการตอบแทน และลงโทษบุคคลเหล่านั้นในเบื้องต้นก่อนด้วย

ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา นั้น พวกเขา
ก็บริจาค

4. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทาน
ลงมาแก่เจ้า¹ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า²
และต่อวันปรโลกนั้นพวกเขาเชื่อมั่น

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
مِن قَبْلِكَ وَيَا آخِرَةَ هُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾

5. คนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ (ตั้ง) อยู่บนคำแนะนำ³
ที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และคน
เหล่านี้คือผู้ที่บรรลุลผล

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
هُم الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

6. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธานั้นย่อม
มีผลเท่ากันแก่พวกเขา เจ้าจะตักเตือนพวกเขา
แล้วหรือยังมีได้ตักเตือน พวกเขา ก็ทำได้
ศรัทธาไม่

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ
أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

7. อัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวก
เขา และบนหูของพวกเขาแล้ว และบนตาของ
พวกเขาก็มีสิ่งบดบังอยู่⁴ และเขาเหล่านั้น จะ
ได้รับการลงโทษอันมหันต์

حَمَّ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
أَبْصَارِهِمْ غَشِيَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

8. และจากหมู่ชนนั้น มีผู้กล่าวว่า เราได้ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกแล้ว ทั้งๆ ที่พวกเขา
หาใช่เป็นผู้ศรัทธาไม่⁵

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا
الْآخِرَةَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

9. เขาเหล่านั้นต่างหลอกลวงอัลลอฮ์ และ

يُحَدِّثُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَأَمَّنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

¹ คือ คัมภีร์ อัล-กุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนะบี

² ได้แก่คัมภีร์ เตารอต อินญีล และคัมภีร์อื่นๆ

³ ผู้ปฏิบัติตามคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขา

⁴ เป็นการเปรียบเทียบผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกเขาประหนึ่งผู้ที่หัวใจและหูของเขาถูกปิดผนึกไว้ เพราะ
การที่ไม่ยอมเข้าใจ และสับสนกับความจริงที่มาจากพระเจ้าของเขานั้น ย่อมไม่แตกต่างกับหัวใจและหู
ที่ถูกปิดผนึกไว้แต่อย่างใด เพราะต่างก็ไม่ได้รับแสงสว่างจากอัลลอฮ์เช่นเดียวกัน และตาของพวกเขา
ที่ไม่ใช้มองในสิ่งที่อำนาจประโยชน์ ก็ไม่แตกต่างกับตาที่มีสิ่งปกคลุมอยู่แต่อย่างใด

⁵ หมายถึงพวกมุนาฟิกที่ศรัทธาแต่เพียงคำพูด แต่หัวใจปฏิเสธ

บรรดาผู้ที่ศรัทธา และพวกเขาหาได้หลอกลวงใครไม่ นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น¹ แต่พวกเขาไม่รู้สึกล

10. ในหัวใจของพวกเขามีโรคอย่างหนึ่ง² แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงเพิ่มโรคอีกอย่างหนึ่ง³ ให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบเนื่องจากการที่พวกเขากล่าวเท็จ

11. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดินซึ่งพวกเขาก็ก้าวว่า ที่จริงนั้น เราเป็นผู้ปรับปรุงให้ดีต่างหาก⁴

12. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขานั้นแหละ เป็นผู้ก่อความเสียหาย⁵ แต่ทว่าพวกเขาไม่รู้สึกล

13. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงศรัทธาเถียงที่ประชาชน⁶ เขาศรัทธากันซึ่งพวกเขาก็ก้าวว่า จะให้เราศรัทธาเถียงผู้ใดเซลเหล่านี้ศรัทธากัน⁷ กระนั้นหรือ? พึงรู้

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
وَأَلَّهْمُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا
إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ
قَالُوا أَنْتُمُ آمِنُوا كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ
السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

¹ คือการหลอกลวงของพวกเขานั้น หาได้เป็นอันตรายแก่ผู้ใดไม่ นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น เพราะพวกเขาปฏิเสธข้อปฏิบัติที่จะอำนวยประโยชน์แก่ตัวของพวกเขาเอง แต่เขาไม่รู้สึกล

² โรคแห่งความสงสัย

³ โรคแห่งความดื้อตัน และปฏิเสธศรัทธา

⁴ เป็นการกล่าวแก่ที่แสดงออกซึ่งความดื้อตัน และมีทิฐิ

⁵ เพราะพวกเขาประพฤติ และปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำ จึงก่อให้เกิดความเสียหาย แต่เนื่องจากหัวใจของพวกเขาบอดเสียแล้ว พวกเขาจึงไม่รู้สึกล

⁶ หมายถึงผู้ที่ศรัทธาด้วยใจจริง

⁷ หมายถึงผู้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือ พวกมุนาฟิกนั้น เมื่อได้รับคำเชิญชวนให้ศรัทธาต่อท่านนะบี เช่นเดียวกับผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกเขากลับกล่าวว่ ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นเป็นพวกเขาเหล่านั้น จะให้พวกเขาศรัทธาเช่นพวกเขาเหล่านั้น ย่อมเป็นไปได้

เถิดว่า พวกเขาเองนั่นแหละเป็นผู้ที่โหดเสลา แต่พวกเขาหารู้ไม่ว่า

14. และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ศรัทธาพวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว และเมื่อพวกเขาได้ร่วมอยู่กับบรรดาหัวโจกของพวกเขาแต่ลำพังพวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงเรายังอยู่กับพวกท่านที่จริงเราเพียงแต่เป็นผู้เยยหยันเท่านั้น¹

15. อัลลอฮ์จะทรงเยยหยันพวกเขา และจะทรงยืดเวลาให้พวกเขาเร่งร้อนอยู่ในการละเมิดของพวกเขาต่อไป²

16. คนเหล่านี้คือผู้ที่ซื้อทางหลงผิด ด้วยทางที่ถูก³ ดังนั้น การค้าของพวกเขาจึงไม่ได้กำไร⁴ และทั้งพวกเขาก็ไม่เคยเป็นผู้รับเอาทางที่ถูกต้อง

17. อุปมาพวกเขานั้น ดังผู้ที่จุดไฟขึ้น⁵ ครั้นเมื่อไฟได้ให้แสงสว่างแก่สิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวเขา⁶

وَإِذَا الْقَوْمُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ بِعْدَرَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ

¹ คือเยยหยันผู้ศรัทธา ด้วยการแสดงตนว่าเป็นผู้ศรัทธา ทั้งๆที่พวกเขาไม่ได้ศรัทธาแต่อย่างใด
² อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษในทันทีทันใด แต่จะทรงปล่อยให้พวกเขาเร่งร้อนอยู่ในการละเมิดต่อไป จนกระทั่งทรงเห็นว่า ได้เวลาอันสมควรแล้ว ก็จะใช้ลงโทษ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงลงโทษแล้วก็ไม่มีความช่วยเหลือเขาได้
³ คือนำเอาแนวทางที่ถูกต้องที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้ไปแลกเปลี่ยนเอาทางที่ผิดไว้
⁴ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่าเหมือนกับการค้าขาย กล่าวคือการดำเนินชีวิตในทางที่ผิดนั้น ย่อมทำให้ชีวิตได้รับความเดือดร้อนฉิบหาย การค้าขายที่ซื้อแต่สินค้าแล้วๆ และเสียหายย่อมจะนำมาซึ่งการขาดทุนฉิบหายนั้น
⁵ เพื่อจะได้เห็นสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวพวกเขาว่า มีอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์และเป็นอันตรายแก่ตัวของพวกเขา อันเปรียบได้ดังการมาของอิสลาม เพราะอิสลามทำให้เขารู้และเข้าใจสิ่งที่เป็นหน้าที่ของพวกเขาคือความดีว่า “สิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวของพวกเขา” นั้น หมายถึงหน้าที่ต่างๆ ที่พวกเขาต้องปฏิบัติ
⁶ เมื่อไฟได้ช่วยให้เขาเห็นสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเขาแล้ว (อันหมายถึงหน้าที่ของพวกเขาคือความดี) แทนที่เขาจะให้ความสนใจกับสิ่งเหล่านั้นเพื่อประโยชน์แก่ตัวของเขา กลับทำเป็นไม่เห็น และผินหลังให้เสีย

อัลลอฮ์ก็ทรงนำเอาแสงสว่างของพวกเขาไป¹ และปล่อยพวกเขาไว้ในบรรดาความมืด ซึ่งพวกเขาไม่สามารถจะมองเห็นได้

18. เขาเหล่านั้นเป็นคนหูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถจะกลับมาได้²

19. หรือดังฝนที่หลั่งลงมาจากฟากฟ้า โดยที่ในฝนนั้นมีทั้งบรรดาความมืด ฟาคำรณ และฟ้าแลบ พวกเขาจึงเอานิ้วมือของพวกเขาอุดหูพวกเขาไว้เนื่องจากฟ้าผ่า ทั้งนี้เพราะกลัวความตาย³ และอัลลอฮ์นั้นทรงลี้ม⁴ พวกปฏิเสธการศรัทธาเหล่านั้นไว้แล้ว

وَرَكَّهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْمُونَ ﴿١٨﴾

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَرِقْقٌ يُجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِيهَا إِذَا نَهَمَ مِنَ الصَّوْعِ

حَدَّرَ الْمَوْتَ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

¹ เมื่อพวกเขาไม่สนใจในสิ่งที่พวกเขาเห็นรอบ ๆ ตัวของพวกเขาแล้ว อัลลอฮ์ก็ทรงปล่อยให้พวกเขาอยู่ในความมืดต่อไป กล่าวคือปล่อยให้จมปลักแห่งความโง่ต่อไป ตามที่พวกเขาปรารถนา ทั้งนี้โดยที่ใต้ทรงใช้ถ้อยคำในเชิงประชดว่า “อัลลอฮ์ก็ทรงนำเอาแสงสว่างของพวกเขาไป ปล่อยให้พวกเขาอยู่ในความมืดมืด ซึ่งพวกเขาไม่สามารถจะมองเห็นได้” ในการนี้ทำให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในความมืด โดยไม่สามารถรู้ว่าอะไรควร และไม่ควรถ้วน อันเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าการดำเนินชีวิตของพวกเขา นั้นเหมือนอยู่ในความมืด

² อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบพวกเขาว่าประหนึ่ง คนหูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด และประหนึ่งว่าพวกมุนาฟิกนั้น เป็นพวกที่สูญเสียอวัยวะสำคัญทั้งสามดังกล่าว แน่หนอนผู้ที่มิสภาพดังกล่าวย่อมไม่สามารถจะกลับไปสู่ทางที่ถูกได้ เพราะว่าเงาพิงเขาพูดก็ไม่ได้ยิน จะถามเขาก็พูดไม่ได้ และจะมองก็มองไม่เห็น อันนับได้ว่า เป็นมนุษย์ที่น่าทุเรศที่สุด

³ ตามธรรมดาสำหรับผู้มีปัญญานั้น เมื่อกลัวฟ้าผ่า ก็จะต้องหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากสิ่งที่เป็นสื่อไฟฟ้าเสีย จึงจะได้รับความปลอดภัย ไม่ใช่เอานิ้วมืออุดหู เพื่อมิให้ได้ยินฟ้าผ่า แล้วฟ้าก็จะไม่ผ่า อันเป็นการกระทำของผู้ที่ขาดปัญญา ในทำนองเดียวกัน พวกมุนาฟิกที่พยายามหลีกเลี่ยงไม่ยอมฟังอัล-กุรอาน และคำแนะนำของท่านนะบีนั้น ก็ใช้ว่าจะพ้นการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ เพียงแต่แก้ตัวว่าไม่เคยได้ยินโองการของอัลลอฮ์ และคำแนะนำของท่านนะบีเท่านั้น

⁴ เป็นการแจ้งให้ทราบว่าเขาเหล่านั้นไม่สามารถจะหนีให้พ้นไปได้ เพราะประหนึ่งพวกเขาถูกล้อมไว้แล้ว

20. สายฟ้าแลบแทบจะเฉี่ยวสายตาของพวกเขาไป¹ คราใดที่มันให้แสงสว่างแก่พวกเขา พวกเขา ก็เดินไปในแสงสว่างนั้น² และเมื่อมันมืดลงแก่ พวกเขา พวกเขา ก็หยุดยืน และหากอัลลอฮ์สุ ทรวงประสงค์แล้ว³ แน่นนอนก็ทรงนำเอาหูและ ตาของพวกเขาไปแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง อานูภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

21. มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาดะฮ์⁴ พระผู้เป็น เจ้าของพวกเขาที่ทรงบังเกิดพวกเขา และ บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเถิด เพื่อว่าพวกเขา จะยำเกรง

22. คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน⁵ และฟ้า เป็นอาคาร⁶ แก่พวกเขา และทรงให้น้ำหลั่ง ลงมาจากฟากฟ้า แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้ ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัย ยังชีพแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจงอย่าให้มีผู้

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْرَافِيهِ إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบว่า ความชัดเจนของอัล-กูรออันนั้นให้ความเจิดจ้าประดุจสายฟ้าแลบที่แทบจะเฉี่ยวสายตาของพวกเขาไป

² ทรงเปรียบเทียบว่า เมื่ออัล-กูรออันได้ให้ความเข้าใจแก่พวกเขา ในสิ่งที่พวกเขายังมืดมนอยู่ (อันเปรียบเสมือนแสงฟ้าแลบที่ให้ความสว่างแก่พวกเขา) พวกเขา ก็ปฏิบัติตาม แต่เมื่อพวกเขาไม่สบบารมณฺ์ ในข้อความของอัล-กูรออัน (อันเปรียบเสมือนแสงฟ้าแลบได้มืดลง) พวกเขา ก็ไม่ยอมปฏิบัติ (อันเปรียบเสมือนพวกที่ยืนอยู่กับที่)

³ ถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะลงโทษพวกเขา พระองค์ก็ทรงให้ตาของพวกเขาอดไปแล้ว เพราะมีตา ก็เหมือนไม่มี เนื่องจากไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองแต่อย่างใด

⁴ การให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ด้วยความนอบน้อมต่อมตน และจงรักภักดีต่อพระองค์

⁵ ให้แผ่นดินเป็นผืนราบเหมือนที่นอน

⁶ ให้ฟากฟ้าที่มองเห็นเป็นรูปโดมนั้น เป็นเสมือนอาคารที่มนุษย์พักอาศัย

เท่าเทียมใด ๆ ขึ้น สำหรับอัลลอฮ์¹ โดยที่
พวกเจ้าก็รู้จักกันอยู่

23. และหากปรากฏว่าพวกเจ้าอยู่ในความ
แคลงใจใดๆ จากสิ่ง² ที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าว
ของเรา³ แล้ว ก็จงนำมาสักซูเราะฮฺหนึ่งเยี่ยง
สิ่งนั้น⁴ และจงเชิญชวนผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าอื่น
จากอัลลอฮฺ หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง⁵

24. แต่ถ้าพวกเจ้ายังมีได้ทำ และจะไม่กระทำ
ตลอดไปแล้ว ก็จงระวังไฟนรก ซึ่งเชื้อเพลิงของ
มันนั้นคือ มนุษย์ และ หิน⁶ โดยที่มันได้ถูก
เตรียมไว้ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

25. และ (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้
ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายว่า แน่
นอนพวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมี
แม่น้ำหลายสาย ไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์

وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَّ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا نَارَ الْآلِ
وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أَتَدَّبَّرْتُمُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رُزِقُوا قَالُوا
هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَبِهًا

¹ อย่าให้มีผู้หนึ่งผู้ใด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด เท่าเทียมกับพระองค์ ทั้งในความรัก ความกลัวเกรง และในการ
จงรักภักดี ตลอดจนในสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น กล่าวคือ เราจะต้องให้พระองค์อยู่เหนือกว่าสิ่งใดทั้งมวล เฉพาะ
อย่างยิ่งในการอิบาดะฮฺต่อพระองค์ทุกประเภท จะต้องให้เป็นไปเพื่อความโปรดปรานของพระองค์
แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น

² จากอัล-กูรอาน

³ แก่ท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ คือจงประพันธ์มาสักซูเราะฮฺหนึ่ง เช่นเดียวกับอัล-กูรอาน

⁵ อัลลอฮฺทรงใช้ให้พวกเขาชักชวนบรรดาผู้เชื่อวาญิบที่ร่วมอยู่ในหมู่พวกเขาให้ช่วยเหลือในการประพันธ์
อีกด้วย ยกเว้นอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น หากพวกเขาพูดจริงตามที่ได้อ้างไว้ และการที่ต้องยกเว้น
อัลลอฮฺนั้น ก็เพราะว่าพระองค์อยู่ในสภาพที่ร่วมอยู่กับพวกเขาด้วยและสามารถประพันธ์ได้ เพราะ
อัล-กูรอานเป็นคำรัสของพระองค์

⁶ หมายถึงมนุษย์ที่ต่อต้าน และปฏิเสธศรัทธา ส่วนหินนั้นหมายถึงหินที่มนุษย์นำมาสลักเป็นเจดีย์
สำหรับเคารพสักการะ

เหล่านั้น คราใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากสวนสวรรค์นั้นเป็นเครื่องยังชีพ พวกเขา ก็กล่าวว่ 'นี่คือสิ่งที่เราได้รับเป็นปัจจัยยังชีพมาก่อนแล้ว' และสิ่งที่พวกเขาได้รับนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และในสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับคู่ครองที่บริสุทธิ์² และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นตลอดกาล

26. แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงละอาย ในการที่พระองค์จะทรงยกอุทาหรณ์ใด ๆ ขึ้นเปรียบเทียบไม่ว่าจะเป็นริ้นสักตัวหนึ่ง แลวกี่สิ่งที่ยิ่งไปกว่านั้นก็ตาม³ ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาที่นั่น พวกเขา ย่อมรู้ว่าแท้จริงมัน⁴ คือ ความจริงที่มาจากพระเจ้าของพวกเขา และส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาที่นั่นพวกเขาจะพูดว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์สิ่งใดในการยกอุทาหรณ์ด้วยสิ่งนี้⁵? พระองค์ทรงให้คนมากมายหลงผิดด้วยอุทาหรณ์นั้น⁶ และทรงแนะนำทางที่ถูกต้องแก่คนมากมาย

وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا
بَعُوضَةٌ فَمَا قَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
مَثَلًا بِيضُلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ
كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفٰسِقِينَ ﴿٢٦﴾

¹ โดยเข้าใจผิดว่า เป็นผลไม้ที่เหมือนกับที่พวกเขาเคยบริโภคมาก่อนแล้วในโลก ทั้งนี้เพราะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ความจริงนั้นเหมือนแต่เพียงรูปร่าง และลักษณะเท่านั้น ส่วนรสชาตินั้นห่างไกลกันมาก

² คือคู่ครองที่บริสุทธิ์ทั้งจิตใจและร่างกาย และบริสุทธิ์จากการแตะต้องโดยมนุษย์และญิน เป็นคู่ครองที่อยู่ร่วมกันเยี่ยงสามีภรรยา หาใช่เป็นเพียงเพื่อนสนทนาลักษณะที่พวกก้อดยานี้เข้าใจไม่

³ สิ่งทีเล็กยิ่งกว่าริ้น

⁴ อุทาหรณ์ที่อัลลอฮ์ทรงยกมาเปรียบเทียบ

⁵ ในการที่พระองค์ทรงนำเอาริ้นมาเปรียบเทียบนั้น พระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด

⁶ พวกที่ต้อดึงไม่ยอมเชื่อ เนื่องจากไม่ใช้ปัญญาหาความเข้าใจ ในอุทาหรณ์ดังกล่าว ดังนั้นพวกเขาจึงหลงทางด้วยการปฏิเสธศรัทธา

ด้วยอุทธานั้น¹ และพระองค์จะไม่ทรงให้ใคร
หลงผิดด้วยอุทธานั้น นอกจากผู้ที่ฝ่าฝืน
เท่านั้น

27. คือบรรดาผู้ที่ทำลายสัญญาของอัลลอฮ์
หลังจากที่ได้มีสัญญาไว้แก่พระองค์² และตัด
สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ต่อ³ และบ่อนทำลายใน
ผืนแผ่นดิน ชนเหล่านี้แหละคือพวกที่ขาดทุน

28. พวกเจ้าจะปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์
ได้อย่างไร? ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้านั้นเคยปราศจาก
ชีวิตมาก่อน⁴ แล้วพระองค์ก็ทรงให้เจ้ามีชีวิตขึ้น
ภายหลังก็จะทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วจะทรงให้
พวกเจ้ามีชีวิตขึ้นอีก แล้วพวกเจ้าก็จะถูกนำ
กลับไปสู่พระองค์

29. พระองค์คือผู้ที่ได้ทรงสร้างสิ่งทั้งมวลในโลก
ไว้สำหรับพวกเจ้า ภายหลังได้ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้า⁵
แล้วได้ทำให้มันสมบูรณ์ขึ้นเป็นเจ็ดชั้นฟ้าและ
พระองค์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا
فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ أَسْرَعَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ
سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

¹ สำหรับผู้ที่ใช้ปัญญานั้น ย่อมเข้าใจในอุทธานดีแล้ว พวกเขาก็ได้รับแนวทางที่ถูกต้อง และศรัทธาต่อ
พระองค์

² สัญญาทางธรรมชาติ หรือทางสัญชาตญาณที่จะทำให้พวกเขายอมรับในการเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ ดัง
ที่พระองค์ได้ทรงถามพวกเขาขณะยังอยู่ในสภาพเชื่ออสุจิอยู่ว่า “ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเจ้าดอกหรือ พวก
เขาตอบว่า ใช่ขอรับ พวกข้าพระองค์ขยอขึ้น” แต่แล้วพวกเขาก็ทำลายสัญญานั้นเสีย ด้วยการปฏิเสธการ
เป็นพระเจ้าของพระองค์

³ ไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงใช้

⁴ คือยังอยู่ในสภาพเป็นดิน อันหมายถึงท่านนะบี อาดัมผู้เป็นบิดาแห่งมนุษยชาติทั้งมวล

⁵ ซึ่งขณะนั้นฟากฟ้า ยังเป็นหมอกควันอยู่ ดังที่พระองค์ทรงแจ้งไว้ว่า “แล้วพระองค์ได้ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้า
ขณะที่มันยังเป็นหมอกควันอยู่

30. และจงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะให้มีผู้แทนคนหนึ่ง¹ ในพิภพ มลาอิกะฮ์ได้ทูลขึ้นว่า พระองค์จะทรงให้มีขึ้นในพิภพซึ่งผู้ที่บ่อนทำลาย และก่อนการนองเลือดในพิภพกระนั้นหรือ² ทั้ง ๆ ที่พวกข้าพระองค์ให้ความบริสุทธิ์ พร้อมด้วยการสรรเสริญพระองค์ และเทิดทูนความบริสุทธิ์ในพระองค์ พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้ารู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้³

31. และพระองค์ได้ทรงสอนบรรดานามของทั้งปวงให้แก่อาดัม⁴ ภายหลังจากได้ทรงแสดงสิ่งเหล่านั้นแก่มลาอิกะฮ์ แล้วตรัสว่า จงบอกบรรดาชื่อของสิ่งเหล่านี้แก่ข้า หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

32. พวกเขา (บรรดามลาอิกะฮ์) ทูลว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกข้าพระองค์ นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกข้าพระองค์เท่านั้น แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً قَالُوْۤا اَجْعَلْ فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ اَلْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِىْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾

قَالُوْۤا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٢﴾

¹ คืออะบี อัดมฺ ซึ่งเป็นมนุษย์คนแรก และเป็นบิดาของมนุษยชาติมิใช่คนใดคนหนึ่งชื่ออาดัม ตามที่พวกก็อดยานี้ได้บิดเบือนไว้

² การที่มลาอิกะฮ์กล่าวเช่นนั้น อาจเข้าใจได้ว่า เมื่อก่อนโน้นอัลลอฮ์เคยบังเกิดสิ่งที่มีชีวิต และมีปัญหา มาในโลก แล้วพวกเขาเหล่านั้นประหัดประหารกัน จนกระทั่งสูญพันธุ์ ทั้งนี้ด้วยพระประสงค์ของพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงบังเกิดอาดัมขึ้นมาใหม่จากดิน เพื่อเป็นผู้แทนของพระองค์ในพิภพ ซึ่งจะมีลูกหลานแพร่สะพัดไปทั่วโลกในการนี้ทำให้มลาอิกะฮ์เข้าใจว่า ลูกหลานของอาดัมจะประหัดประหารกัน และหลังเลือดกัน จึงได้ถามพระองค์เพื่อต้องการทราบ ไขว่าเป็นการคิดค้นแต่อย่างใดไม่

³ อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่ง ถึงเป้าหมายในการบังเกิดท่านอะบีอาดัม แต่มลาอิกะฮ์ไม่รู้

⁴ อัลลอฮ์ทรงสอนบรรดาชื่อทั้งปวงของสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในพิภพ ให้แก่ท่านอะบีอาดัมทราบ

33. พระองค์ตรัสว่า โอ้อาตัม! จงบอกบรรดาชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาที (บรรดามะลาอิกะฮ์) ครั้นเมื่ออาตัมได้บอกชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาแล้ว พระองค์จึงตรัสว่า ซามิได้บอกแก่พวกเจ้าดอกหรือว่า แท้จริงซามิเป็นผู้รู้ยิ่งซึ่งความเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และเป็นผู้รู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

قَالَ يَتْلُوا آيَاتِهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٢٣﴾

34. และจงรำลึกถึง ขณะที่เราได้กล่าวแก่ มลาอิกะฮ์ว่า พวกเจ้าจงสูญต¹ แก้อาตัมเถิด แล้วพวกเขาก็สูญตกัน นอกจากอิบลิส² โดยที่มันไม่ยอมสูญต และแสดงโอหัง และมันจึงได้กลายเป็นผู้สิ้นสภาพแห่งการศรัทธา (กาฟิรฺ)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

35. และเราได้กล่าวว่า โอ้ อาตัม! เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด และเจ้าทั้งสองจงบริโภคมจากสวนนั้นอย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารถนา และอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้³ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้อธรรมแก่ตัวเอง

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

36. ภายหลังชัฎฎอนได้ทำให้ทั้งสองนั้นพลั้งพลาดไป เนื่องจากต้นไม้ต้นนั้น⁴ แล้วได้ทำให้ทั้งสองออกจากที่ที่เคยพำนักอยู่⁵ และ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٦﴾

¹ หมายถึงการโน้มศีรษะลงด้วยความนอบน้อม เป็นการคารวะและเคารพนับถือ มิใช่หมายถึงการวางใบหน้าลงบนพื้นแต่อย่างใด เพราะปฏิบัติการดังกล่าวนี้ จะกระทำได้เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้น

² เป็นต้นตอแห่งเชื้อสายของชัฎฎอน และชัฎฎอนนั้นคือผู้ที่ฝ่าฝืนและดื้อดึงจากพวกญิน

³ ต้นไม้ต้นหนึ่งในสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงชี้ให้อาตัมและเฮวาอาดู

⁴ เนื่องจากเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนั้น และบริโภคมผลของมัน

⁵ ออกจากสวนสวรรค์

เราได้กล่าวว่าพวกเจ้าจงออกไป โดยที่บางส่วนของพวกเจ้าต่างเป็นศัตรูต่อกัน¹ และ (สำหรับพวกเจ้าในผืนแผ่นดินนั้น) มีที่พำนัก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกจนถึงระยะเวลาหนึ่ง²

37. ภายหลังอาดัมได้เรียนรู้คำวิงวอนจากพระเจ้าของเขา³ แล้วพระองค์อภัยโทษแก่เขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

38. เราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงออกไปทั้งหมด⁴ จากสวนนั้น แล้วหากมีคำแนะนำจากข้ามายังพวกเจ้าแล้ว ผู้ใดที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของข้า ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา⁵ และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

39. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อบรรดาโองการของเรา นั้น ชนเหล่านี้คือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

40. วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวกเขา⁶ และจงรักษาข้อสัญญาของข้าให้

فَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
الْوَّابِئُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

فَلَمَّا أَهَيَّأُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَأَمَّا يَا تَبِيتُكُمْ مِنِّي
هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ إِذْ ذُكِّرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ يَعِدْكُمْ وَإِنِّي فَازَهُمُونَ ﴿٤٠﴾

¹ บางส่วนของลูกหลานอาดัม กับผู้ที่สืบเชื้อสายจากอิบลิสที่จะมีต่อไป

² จนกว่าจะถึงวาระแห่งการสิ้นชีวิต

³ แล้วได้วิงวอนขออภัยโทษต่อพระองค์

⁴ ทั้งนะบี อาดัม พระนางเฮาว์ และอิบลิส

⁵ เมื่อพวกเขาฟื้นคืนชีพในวันปรโลก พวกเขาจะไม่มีความกลัวใด ๆ ที่จะถูกลงโทษ และจะไม่เสียใจในสิ่งตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับ

⁶ หมายถึงได้ทรงให้บุคคลในประชาชาติของอิสรออีล เป็นร่อซูลของพระองค์ติดต่อกันมาหลายยุคหลายสมัยจนพวกเขาเข้าใจผิดว่าพวกเขาเป็นประชาชาติที่อัลลอฮ์ทรงรัก

ครบถ้วน¹ ข้าก็จะรักษาสัญญาของพวกเจ้าให้
ครบถ้วน และเฉพาะข้าเท่านั้น พวกเจ้าจง
เกรงกลัว

41. และพวกเจ้าจงศรัทธาต่อสิ่งที่ข้าได้ให้ลงมา
เพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้า² และพวกเจ้า
จงอย่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งนั้นเป็นคนแรก³
และจงอย่าได้นำโองการของข้าไปแลกเปลี่ยน
กับราคาอันเล็กน้อย⁴ และเฉพาะข้าเท่านั้น
พวกเจ้าจงยำเกรง

42. และพวกเจ้าจงอย่าปะปนสิ่งจริงด้วยสิ่งเท็จ
และจงอย่าปกปิดสิ่งที่เป็นจริง⁵ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้า
รู้กันอยู่

43. และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและ
จงชำระซะกาต และจงรูกะวะร่วมกับผู้รูกะวะร
ทั้งหลาย⁶

44. พวกเจ้าใช้ให้ผู้คนกระทำความดี⁷ โดยที่

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا
تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرِينَ وَلَا تَسْتَوُوا بِآيَاتِي تَمًا قَلِيلًا
وَإِنِّي فَأَقْفُونَ ﴿٤١﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٤٢﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ
الرَّكَعِينَ ﴿٤٣﴾

﴿٤٤﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ

¹ ให้เคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยปราศจากการดั่งภาคใด ๆ ทั้งสิ้น ให้ปฏิบัติ
ตามศาสนบัญญัติ และให้ศรัทธาต่อบรรดาข้อสุลของพระองค์ เมื่อประจักษ์หลักฐานความเป็นจริงของ
ข้อสุลเหล่านั้น

² ให้ศรัทธาต่ออัล-กุรอานที่ถูกประทานลงมาเพื่อยืนยันคัมภีร์เตอราฮ์ และอินญีล ซึ่งมีอยู่ในมือของ
พวกเขา

³ เพราะจะทำให้ผู้อื่นถือปฏิบัติตามด้วย

⁴ อย่าได้ละทิ้งโองการของอัลลอฮ์ที่ท่านะบี้นำมา โดยเห็นแก่ประโยชน์เล็กน้อย ๆ น้อย ๆ ที่เคยได้รับ

⁵ อย่าปกปิดลักษณะของนะบีมุฮัมมัดที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา โดยนำเอาลักษณะอื่นที่ไม่เป็นจริง
มาแทน

⁶ ให้พวกเขาอยู่ในหมู่มุสลิม และทำละหมาดร่วมกัน

⁷ นักปราชญ์ของยิวได้นำมาให้บางส่วนของพวกเขาศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด แต่พวกเขาเองไม่ยอม
ศรัทธา

พวกเจ้าลืมตัวของพวกเจ้าเองกระนั้นหรือ และ
 ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าอ่านคัมภีร์กันอยู่ แล้วพวกเจ้า
 ไม่ใช่ปัญญากระนั้นหรือ

45. และพวกเจ้าจงอาศัยความอดทน¹ และ
 การละหมาดเถิด² และแท้จริงการละหมาดนั้น
 เป็นสิ่งใหญ่โต³ นอกจากบรรดาผู้ที่นอบน้อม
 ถ่อมตนเท่านั้น⁴

46. คือ บรรดาผู้ที่คาดคิดว่า แน่نونพวกเขา
 จะพบกับพระเจ้าของพวกเขา และแน่نونพวกเขา
 เขาจะเป็นผู้กลับไปสู่พระองค์

47. วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย จงรำลึกถึงความ
 โปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวก
 เจ้าและแท้จริงนั้น ข้าได้เทิดพวกเจ้าไว้เหนือ
 ประชาชาติทั้งหลาย⁵

48. และจงกลัวเกรงวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีชีวิตใด
 จะตอบแทนสิ่งใดแทนอีกชีวิตหนึ่งได้⁶ และ
 การขอให้มีความช่วยเหลือใด ๆ ก็จะไม่ถูกรับ

وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ
 إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿١٥﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَاوَرِبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ
 رَاجِعُونَ ﴿١٦﴾

يَبْنَى إِسْرَائِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
 وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْرَى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
 يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ ﴿١٨﴾

¹ ให้ใช้ความอดทนเป็นสำคัญในการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา

² ให้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดด้วย เพราะการละหมาดจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติรำลึกถึงอัลลอฮ์ และมีความยำเกรง
 ต่อพระองค์

³ ทั้งนี้เพราะการละหมาดนั้นต้องปฏิบัติเป็นเนื่องนิจ อันเป็นภาวะที่เปรียบเสมือนสิ่งใหญ่โตที่ต้องใช้
 อุตสาหะเป็นสำคัญ

⁴ นอกจากผู้ที่รู้จักอัลลอฮ์ และนอบน้อมแต่พระองค์เท่านั้น ที่จะรู้สึกว่าการละหมาดนั้นเป็นเรื่องเล็ก
 และปฏิบัติด้วยความศรัทธา

⁵ เหนือกว่าประชาชาติในสมัยนั้น และประชาชาติในอดีต เนื่องจากพวกเขาเชื่อมั่นในบัญญัติแห่งศาสนา
 ของพวกเขา

⁶ ไม่มีคนใดที่จะช่วยแบกภาระแทนกันได้ แม้แต่จะเป็นพ่อแม่ พี่น้อง และลูกเมียก็ตาม

จากชีวิตนั้น¹ และค่าไถ่ถอนใด ๆ ก็จะไม่ถูกรับ
 เอาจากชีวิตนั้น² ด้วย และทั้งพวกเขา ก็จะ
 ไม่ได้รับความช่วยเหลือ

49. และจงรำลึกถึง ขณะที่เราได้ช่วยพวกเขา
 ให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรอวานน์ โดยที่พวกเขา
 บังคับขู่ขู่พวกเขา ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง³
 พวกเขาเชือดบรรดาลูกผู้ชายของพวกเขา และ
 ไวชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเขา⁴ และใน
 เรื่องนั้นคือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้า
 ของพวกเขา⁵

50. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้แยกทะเลออก
 เพราะพวกเขา⁶ แล้วเราได้ช่วยพวกเขาให้รอด
 พ้น⁷ และได้ให้พวกฟิรอวานน์จมน้ำตาย⁸ ขณะที่

وَإِذْ يَخِينَكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَسُومُونَكُمْ سُوَاهِ الْمَنَابِ يُدَيِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ
 وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
 وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ لَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾

¹ การขอให้ผู้อื่นมาช่วยเหลือให้ตนได้รับความกรุณาจากอัลลอฮ์นั้น ก็จะไม่ได้รับอนุมัติจากพระองค์
² ถ้าชีวิตนั้นจะนำค่าไถ่ถอนใด ๆ มาไถ่ถอนตัวเองให้พ้นจากการลงโทษ อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับ ดังกล่าวนี้
 เพียงเปรียบเทียบให้ทราบว่า ไม่มีทางใดที่เขาจะหลีกเลี่ยงให้พ้นการลงโทษไปได้เท่านั้น
³ การเอาพวกเขาเป็นทาสแล้วใช้พวกเขาให้ทำงานหนัก
⁴ โดยมีเจตนาทำลายประชาชาติอิสรออิลให้สูญพันธุ์
⁵ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้รำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์อยู่เสมอ จะได้ไม่คิดตั้งต่อพระองค์อีกต่อไป
⁶ เพราะพวกเขาไม่มีทางอื่นที่หนีให้พ้นจากฟิรอวานน์ได้ นอกจากจะต้องให้น้ำในทะเลแดงแยกออกเป็น
 ทางเดินข้ามไปเท่านั้นในเรื่องนี้ พวกก็อดยาก็ไม่ยอมเชื่อ เขากล่าวว่า “เป็นเวลาที่น้ำกำลังลดลง
 สู่ระดับต่ำจนเห็นท้องทะเล” เขากล่าวอีกว่า “ถ้าน้ำในทะเลแดงแยกออกเป็นร่องจริง และเป็นการแยก
 ที่ไม่ได้มีปรากฏมาก่อนพวกฟิรอวานน์ก็ต้องตกใจ คงไม่กล้าเสี่ยงลงข้ามไป เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงเป็น
 อภินิหารหรือความมหัศจรรย์ที่ประจวบกันอย่างเหมาะสม” ผู้อ่านคงทราบแล้วเขามีเจตนาบิดเบือน
 อย่างไม่รู้ อลลอฮ์จึงให้ทราบว่า “พระองค์ให้น้ำในทะเลแดงแยกออกเป็นทาง” เขาบิดเบือนไปว่า
 “น้ำมันลดลง”
⁷ ให้รอดพ้นจากฟิรอวานน์ และไพร่พลของเขา
⁸ ขณะที่ฟิรอวานน์ติดตามวงศวานอิสรออิลไปถึงกลางทะเล ซึ่งขณะนั้นวงศวานอิสรออิลขึ้นฝั่งแล้ว อัลลอฮ์
 ก็ทรงให้น้ำสองฟากทางกระแทกตัวเข้าหากัน ทำให้พวกฟิรอวานน์จมน้ำตาย

พวกเจ้ามองดูอยู่¹

51. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้สัญญาแก่หมู่ชา
ไว้สี่สิบคืน² แล้วพวกเจ้าได้ยึดถือลูกวัวตัวนั้น
หลังจากเขา³ และพวกเจ้านั้นคือผู้อธรรม

52. แล้วเราก็ได้ให้อภัยแก่พวกเจ้า หลังจากนั้น
เพื่อว่าพวกเจ้าจักชอบคุณ

53. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้คัมภีร์และ
อัล-ฟุรกออันแก่หมู่ชา เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำ
แนะนำที่ถูกต้อง

54. และจงรำลึกถึงขณะที่หมู่ชาได้กล่าวแก่กลุ่มชน
ของเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉันทัน! แท้จริงพวกท่าน
ได้อยู่อธิธรรมแก่ตัวของพวกท่านเอง โดยที่
พวกท่านได้ยึดถือลูกวัวตัวนั้น⁴ (เป็นที่เคารพ
สักการะ) ดังนั้นจงกลับสู่พระผู้บังเกิดพวกท่าน
เถิด⁵ แล้วจงฆ่าตัวของพวกท่านเอง⁶ นั้นเป็น
สิ่งดีแก่พวกท่าน ณ พระผู้บังเกิดพวกท่าน
ภายหลังพระองค์ก็ได้ทรงยกโทษแก่พวกท่าน
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตา
เสมอ

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا
الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كُمْ ظَلَمْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ يَا تَحِذِكُمْ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ
بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ
بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

¹ ขณะที่วงศวานอิสรออิลมองดูกันอยู่
² ให้ท่านนะบีมูซาไปรับบัญญัติ 10 ประการ ณ ภูเขาซีนาย และจะตั้งอยู่ที่นั่น 40 คืน
³ ยึดถือลูกวัวที่ซามิรียได้จำลองขึ้นจากทอง เป็นที่เคารพสักการะ หลังจากนะบีมูซาเดินทางไปรับบัญญัติ
10 ประการ
⁴ ลูกวัวที่ซามิรียได้จำลองขึ้นจากทองที่เขารวบรวมจากวงศวานอิสรออิล แล้วประกาศว่า นี่แหละคือ
พระเจ้าแล้ววงศวานอิสรออิลส่วนมากก็เคารพสักการะกัน
⁵ กลับเข้าหาพระผู้ทรงบังเกิดด้วยความสำนึกและกลับเนื้อกลับตัว และขออภัยโทษต่อพระองค์
⁶ ให้ทำการประหารซึ่งกันและกันชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อลบล้างความผิด ผู้ใดที่รอดพ้นจากการ
ถูกฆ่าก็จะได้รับการอภัยจากอัลลอฮ์

55. และจงรำลึกถึง ขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า โอ้มุซา! เราจะไม่ศรัทธาต่อท่านเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้เห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผย¹ แล้วสายฟ้าผ่าก็ได้คร่าพวกเจ้า² ขณะที่พวกเจ้ามองดูกันอยู่

56. ภายหลังเราได้ให้พวกเจ้าคืนชีพ หลังจาก ที่พวกเจ้าได้ตายไปแล้ว³ เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

57. และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเจ้า⁴ และได้ให้อัล-มันนะ และอัล-ซัลวา⁵ แก่พวกเจ้า พวกเจ้าจงบริโภคลูกสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพ แก่พวกเจ้าจากสิ่งดี ๆ เกิด และพวกเขาหาได้ อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก

58. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงเข้าไปในเมืองนี้⁶ แล้วจงบริโภคลูกจากเมืองนั้น อย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่พวกเจ้าปรารถนา และจงเข้าประตูนั้น⁷ ไปในสภาพที่อิ่มศีรษะลงด้วยความนอบน้อม และจงกล่าวว่า “ฮิฎฏาะฮ์”

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذْنَا لَكُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تُنظَرُونَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَمَلَكِكُمْ فَتَكُونُونَ ﴿٥٦﴾

وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ وَالسَّلْوٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْبَلَدَ فَاكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَبِّحُوا الْحَمْدَ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

¹ เห็นอัลลอฮ์ด้วยตาของพวกเขา

² อัลลอฮ์ได้ทรงให้ฟ้าผ่าพวกเขา ทำให้พวกเขาสิ้นชีวิตกันหมดสิ้น ทั้งนี้โดยทยอยกันตายทีละคนสองคน คนที่ตายทีหลังก็ได้เห็นคนที่ตายก่อน ดังข้อความที่ว่า “ขณะที่พวกเจ้ามองกันอยู่”

³ ในเรื่องนี้ พวกก็อดยาก็ไม่เชื่อ จึงได้บิดเบือนความหมายของอัล-กุรอานไปว่า “ให้ฟื้นขึ้นหลังจากที่ได้สลบไป” อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวว่า “ตาย” เขาว่า “ไม่ใช่ สลบต่างหาก”

⁴ ให้เมฆบดบังแสงอาทิตย์เพื่อความร่มเย็นแก่พวกเขาขณะเดินอยู่ในทะเลทราย

⁵ อัล-มันนะ คือของหวานชนิดหนึ่ง คล้ายน้ำผึ้ง ส่วนอัล-ซัลวานั้น คือ นกคุ้ม

⁶ คือ บัซตุลมักดิสและเข้าเมืองในสภาพที่อิ่มศีรษะลงด้วยความคารวะ

⁷ หมายถึงประตูหนึ่งแห่งบัซตุลมักดิส ปัจจุบันเรียกว่า ประตู “ฮิฎฏาะฮ์”

เราก็จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดา
ความผิดของพวกเจ้าและเราจะเพิ่มพูนแก่
บรรดาผู้กระทำความดี

59. แล้วบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น ได้เปลี่ยน
เอาคำพูดหนึ่งซึ่งมิใช่คำพูดที่ถูกกล่าวแก่พวก
เขา¹ เราจึงได้ให้การลงโทษจากฟากฟ้าลงมา
แก่บรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น เนื่องจากการที่
พวกเขาละเมิด

60. และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้ขอน้ำให้แก่
กลุ่มชนของพวกเขา แล้วเราได้กล่าวว่า เจ้าจง
ตีหินด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำสิบสองตา
ก็พุ่งออกจากหินนั้น แนนอนกลุ่มชนแต่ละ
กลุ่ม² ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน พวกเจ้าจงกิน
และจงดื่มจากปัจจัยยังชีพของอัลลอฮ์ และจง
อย่าก่อกวนในผืนแผ่นดิน ในฐานะผู้บ่อนทำลาย

61. และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า
โอ้มุซา! เราไม่สามารถจะอดทนต่ออาหาร
ชนิดเดียว³ อีกต่อไปได้ ดังนั้นจงวิงวอนต่อ
พระเจ้าของท่านให้แก่เราเถิด พระองค์ก็จะ
ทรงให้ออกมาแก่เราจากสิ่งที่แผ่นดินในหิ้งอก
เงยขึ้น อันได้แก่พืชผัก แดงกว่า กระจกม ถั่ว
และหัวหอม มุซาได้กล่าวว่า พวกท่านจะขอ
เปลี่ยนเอาสิ่งที่มันเร็วกว่า ด้วยสิ่งที่มันดีกว่า
กระนั้นหรือ พวกท่านจงลงไปอยู่ในเมืองเถิด⁴

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ذَلَكُوا مِنْ جَبْرًا مِّنَ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٥٩﴾ وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ
عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُفُلًا
وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْنَ فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَسْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ
فَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْخُبْرَ لَدَا مَائِثَتَيْ الْأَرْضِ مِنْ
بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُؤْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا
قَالَ آتَيْنَا لَوْكَ الَّذِي هُوَ أَذْفَىٰ بِالَّذِي
هُوَ خَيْرٌ أَهْطُوا مِضْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَسَاأَلَتَهُ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ وَالْمَسْكَانَةُ وَبَاءُوا
بِعِصْيَانٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِعَائِتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَتَّبِعْنَ بَغْيَ الْحَقِّ
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

¹ เปลี่ยนเป็น "ฮินญาฮ์" แปลว่า "เมล็ดข้าวสาลี" โดยอ้างว่า "ฮิดญาฮ์" นั้น พวเขาไม่เข้าใจ

² หมายถึงกลุ่มชน ซึ่งเป็นวงศ์วานอิสราเอลสิบสองกลุ่ม

³ คือกินอัล-มันนะ และอัล-ซัลวา จำเจอยู่เพียงชนิดเดียว

⁴ หมายถึง บัญตุลมักดิส

แล้วสิ่งที่พวกท่านขอก็จะเป็นของพวกท่าน และความอภัย และความขัดสนก็ถูกกระหน่ำลงบนพวกเขา¹ และพวกเขาได้นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป² นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเคยปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของอัลลอฮ์³ และยังฆ่าบรรดานะบี⁴ โดยปราศจากความเป็นธรรมนั้นก็เนื่องจากความตื้อตันของพวกเขา และพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้ละเมิดขอบเขต

62. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็นยิว และบรรดาผู้ที่เป็นคริสเตียนและอัศ-ซอ-บิอัน⁵ นั้น ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และประกอบสิ่งที่ดีแล้ว พวกเขาก็จะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขา ก็จะไม่เสียใจ

63. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาค้ำมั่นสัญญาจากพวกเจ้า และเราได้ยกภูเขาฏูซขึ้นเหนือ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِينَ
وَالصَّابِغِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ

¹ อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาได้รับความอภัย และความยากจนประหนึ่งว่าความอภัยและความขัดสนถูกหว่าดลงยังพวกเขากระนั้น

² ประหนึ่งว่า ความกริ้วโกรธของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขานั้นเป็นวัตถุ และเขากลับไปยังพระองค์ ก็นำความกริ้วโกรธนั้นกลับไปด้วย เพื่อให้มองเห็นว่าพวกเขาจะต้องได้รับโทษอย่างแน่นอน

³ ผ่าฝืนและตื้อตันต่ออัลลอฮ์ ทั้งๆที่ได้มีสัญญาต่าง ๆ จากพระองค์ที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์ ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วประหนึ่งพวกเขาปฏิเสธสัญญาเหล่านั้น

⁴ เช่น ผ่า นะบี ชะกะรียา และ นะบี ยะฮฺยา เป็นต้น

⁵ ในศัพท์ฮีบรู อัล-ญะลาลียัน ระบุว่า "ชนกลุ่มหนึ่งจากยิวหรือคริสเตียน แต่ทัศนคติมีหน้าหนักกว่า ว่าเป็นอาหรับมุซริก กลุ่มหนึ่งก่อนอิสลาม ที่ลี้กการะเจวิต

พวกเจ้า¹ จงยึดถือสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าด้วยความเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ในนั้น เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้เกรงกลัว

64. แล้วหลังจากนั้น พวกเจ้าก็ผินหลังให้² หากอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดปราน และกรุณาเมตตาแก่พวกเจ้าแล้ว แน่نونพวกเจ้าย่อมกลายเป็นพวกที่ขาดทุน

65. และแนนอนพวกเจ้ารู้จักกันแล้วถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในพวกของเจ้าที่ได้ละเมิดในวันสัปดาห์โต³ แล้วเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไลให้ห่างไกล⁴

66. แล้วเราได้ให้การลงโทษนั้นเป็นเยี่ยงอย่างแก่ประชาชาติที่อยู่เบื้องหน้ามัน⁵ และประชาชาติที่อยู่เบื้องหลังมัน⁶ และให้เป็นข้อเตือนสติแก่ผู้เกรงกลัวทั้งหลาย

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٧﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ آغْتَدُوا مِنْكُمْ فِي النَّبِيِّ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمَ خَسِرِينَ ﴿١٨﴾

جَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

¹ คือยกลอยขึ้นไปเหนือพวกเขาประหนึ่งสิ่งกำบังแดดหรือให้ร่มเงากระนั้น ในเรื่องนี้พวกก็อดยานี้ บิดเบือนไปว่า ภูเขามิได้ถูกยกขึ้นแต่อย่างใด หากแต่มันตั้งสูงตระหง่านบังแสงแดดต่างหาก พวกนี้ตั้งตน อวดรู้กับอัลลอฮ์เสมอ พระองค์ทรงแจ้งว่าพระองค์ทรงยกภูเขาขึ้น พวกเขาบอกว่าไม่ได้ยก ภูเขาสูงตระหง่านต่างหาก ถึงกับอาจหาญกล่าวว่า "ชื่อที่ว่าภูเขาขึ้นถูกยกให้ลอยอยู่บนฟ้าเหนือวงศัวัาน อิสรออีลนั้น จึงเป็นนิยายชวนหัว"

² ไม่ยอมปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์ที่ได้ทรงเอาสัญญาแก่พวกเขา

³ คือวันเสาร์ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นวันพักผ่อนและประกอบพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่พวกเขากลับ ละเมิดโดยวางแผนล่อปลาให้เข้าบ่อในวันนั้น แล้วจับในวันอื่น เนื่องจากในวันนั้นปลาจะออกหากิน อย่างชุกชุม และว่ายเข้าไปในบ่อ แล้วพวกเขา ก็ปิดปากบ่อ

⁴ มีจิตใจ และลักษณะท่าทางเสมือนลิง ซึ่งใครเห็นก็ขับไลให้ห่างไกล ตามที่อธิบายในญะรีร์ และอิบนุฮะดีม รายงานไว้จากญุฮัยดี อย่างไรก็ดี นักปราชญ์ส่วนมากเห็นว่ารูปร่างของพวกเขาก็ถูกเปลี่ยนเป็นลิงจริง ๆ และมีชีวิตอยู่ไม่เกินสามวัน

⁵ เบื้องหน้าการลงโทษ

⁶ เบื้องหลังจากการลงโทษ

67. และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญชาแก่พวกท่านให้เชือดวัวตัวเมียตัวหนึ่ง¹ พวกเขากล่าวว่า ท่านจะถือเอาพวกเราเป็นที่ล้อเล่นกระนั้นหรือ? มุซากล่าวว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการที่ฉันจะเป็นพวกโง่เขลาเบาปัญญา

68. และพวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นเป็นอย่างไร? มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวตัวเมียที่ไม่แก่และไม่สาว แต่มีอายุกึ่งกลางระหว่างนั้นพวกท่านจงปฏิบัติตามสิ่งที่พวกท่านถูกใช้เถิด

69. พวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นสีอะไร? มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวสีเหลืองสีของมันเข้มซึ่งทำให้เกิดความปิติยินดีแก่บรรดาผู้ที่มองดู

70. พวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นเป็นอย่างไร? แท้จริงวัวนั้นมันคล้าย ๆ กันแก่พวกเรา และหาก

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَنَجِدُنَاهُمْ وَأَقُولُ أَغْوَى بِاللهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانُ بَيْتِكَ ذَلِكَ فَاَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا لَوْ نُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْع لَوْ نُهَا نَسْرَ النَّظِيرِ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشْبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

¹ เพื่อนำส่วนหนึ่งของมันไปตีร่างของผู้ที่ถูกฆ่าตาย แล้วผู้นั้นก็จะฟื้นขึ้น บอกว่าใครเป็นคนฆ่า แล้วก็ตายตามเดิม

อัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอนพวกเราเป็นผู้ที่
ได้รับคำแนะนำ¹

71. มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มัน
เป็นวัวที่ไม่สยบง่าย ๆ ที่จะไถดินและที่จะทอด
น้ำเข้านา² เป็นวัวบริสุทธิปราศจากสีอื่นใด
แซมในตัวมัน พวกเขาบอกว่า บัดนี้ท่านได้นำ
ความจริงมาให้แล้ว แล้วพวกเขา ก็เชือดมัน
และพวกเขาเกือบจะไม่ทำมันอยู่แล้ว

72. และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้าฆ่าคนคนหนึ่ง
แล้วพวกเจ้าต่างปกป้องตัวเองในเรื่องนั้น³ และ
อัลลอฮ์นั้น จะเป็นผู้ทรงเปิดเผยสิ่งที่พวกเจ้า
ปกปิดไว้

73. แล้วเราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงตีเขาด้วย
บางส่วนของวัวตัวนั้น⁴ ในทำนองนั้นแหละ
อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่ตาย⁵ มีชีวิตขึ้นมา และ
จะทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณต่าง ๆ⁶ เพื่อว่า
พวกเจ้าจะได้เข้าใจ

74. แล้วหลังจากนั้น หัวใจของพวกเจ้าก็แข็ง
กระด้าง มันประตูดหิน หรือแข็งกระด้างยิ่งกว่า
และแท้จริงจากบรรดาหินนั้น มีส่วนที่บรรดา
ธารน้ำพวยพุ่งออกจากมัน และแท้จริงจาก

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُبِيرُ الْآرَضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَا خَشْيَةَ فِيهَا فَالُوا
أَلَنْ جِئْت بِالْحَقِّ فَلَذَبُّوهُمَا وَمَا كَادُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

وَإِذْ قَاتَلْتُم نَفْسًا فَادْرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ
مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَلمَوْتَى
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
مِنْهُ الْآنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْقَى فَيَخْرُجُ
مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهِيْطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

¹ จากอัลลอฮ์ให้ได้ว่าที่ต้องการนั้นมา

² ลากเครื่องทอดน้ำเข้านา

³ ปกป้องตัวเองในเรื่องที่จะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ฆ่า

⁴ ตีผู้ที่ถูกฆ่าด้วยบางส่วนของวัวที่ถูกใช้ให้เชือด

⁵ ให้ผู้ที่ถูกฆ่าตายฟื้นคืนชีพ เพื่อบอกว่าใครเป็นคนฆ่า

⁶ สัญญาณแห่งเดชานุภาพของพระองค์ที่ได้ทรงให้ผู้ที่ตายมีชีวิตขึ้นมาได้ ซึ่งเป็นเรื่องง่ายตายสำหรับ
พระองค์

บรรดาหินนั้นมีส่วนที่แตกแยกออก แล้วมีน้ำ
ออกจากมัน และแท้จริงจากบรรดาหินนั้น
มีส่วนที่ทลายลง เนื่องจากความเกรงกลัวอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผลตอบแทนสิ่งที่พวกเขา
กระทำกัน

75. พวกเขาในโลกที่จะให้พวกเขา¹ ศรัทธาต่อ
พวกเขาอีกกระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่กลุ่มหนึ่งใน
ในพวกเขาเคยสวดบิซอฮ์ของอัลลอฮ์แล้ว
พวกเขาก็บิดเบือนมันเสีย หลังจากที่พวกเขา
เข้าใจแล้วทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็ตระหนักดีอยู่

76. และเมื่อพวกเขาได้พบกับบรรดาผู้ที่ศรัทธา
พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธากันแล้ว และเมื่อ
บางคนในพวกเขาอยู่ตามลำพังกับอีกบางคน
พวกเขาก็กล่าวว่า พวกท่านจะพูดให้พวกเขา
ฟังซึ่งสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงเปิดเผยแก่พวกท่าน
เพื่อพวกเขาจะได้นำสิ่งนั้นไปเป็นหลักฐานยืนยัน
แก่พวกท่าน ณ ที่พระเจ้าของพวกท่านกระนั้น
หรือ พวกท่านไม่ใช่ปัญญาตอกรหรือ?

77. และเขาเหล่านั้นไม่รู้หรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขาปกปิด และสิ่งที่
พวกเขาเปิดเผย

78. และในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่เขียน
อ่านไม่เป็น ซึ่งพวกเขาไม่รู้คัมภีร์² นอกจาก
ความเพื่อฝันเท่านั้น และพวกเขาหาได้มีอะไร
ไม่ นอกจากจะนึกคิดเอาเองเท่านั้น

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ أَفَظَنَّمُعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ
مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرِفُونَهُ
مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وَإِذَا الْقَوَالِيْنَ أَمْسَوْا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا
فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُوْنَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَانِيْنَ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾

¹ หมายถึงพวกยิว

² อ่านคัมภีร์ไม่ได้

79. ดังนั้นความวิบัติจะได้แก่บรรดาผู้ที่เขียน คัมภีร์ขึ้นด้วยมือของตนเอง แล้วกล่าวว่า นี่ แผลมาจากอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้นำมาขึ้น ไปแลกเปลี่ยนกับราคายันเล็กน้อย¹ ดังนั้น ความวิบัติจะได้แก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่มือ ของพวกเขาได้เขียนขึ้น และความวิบัตินั้นจะ ได้แก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้

80. และเขาเหล่านั้นกล่าวว่า โฟนรานั้นจะไม่ แตะต้องพวกเราเลย นอกจากบรรดาวันที่ถูก หนีได้² จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ท่านทั้งหลาย ได้ยึดถือคำมั่นสัญญา ณ ที่อัลลอฮ์ โดย ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์เลย กระนั้นหรือ? หรือว่าพวกท่านอุปโลกน์ความ เท็จขึ้นให้แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้

81. หาใช่เช่นนั้นไม่ ผู้ใดที่แสวงหาความชั่วและ ความผิดของเขาได้ล่อมเขาไว้³ ชนเหล่านี้ คือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้น ตลอดกาล

82. และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ ดีงามทั้งหลายนั้น ชนเหล่านี้แหละคือชาว สวรรค์โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์ ตลอดกาล

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَ لَهُ شَيْءٌ وَابِعَهُمْ مَنَّا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّ النَّكَارُ إِلَّا أَنْيَامًا مَعْدُودَةً قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۚ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

كُلٌّ مِّنْ كَسَبٍ سَيِّئَةٍ وَأَحْطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

¹ หมายถึงว่า ข้อความที่เขาเขียนขึ้นนั้น มีเจตนาที่จะสนับสนุนปฏิบัติการของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์เป็นการตอบแทน

² หมายถึง วันเวลาเพียงเล็กน้อย เพียงเจ็ดวัน หรือสี่สิบวันเท่านั้น

³ คือกระทำความผิดอย่างมากมาย และเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการซิกิรด้วย ดังนั้น พวกเขาจึงจำต้องอยู่ในนรกตลอดกาล

83. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากวงศ์วานอิสรออีลว่า พวกเขาจะต้องไม่เคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และจงทำดีต่อบิดามารดา ญาติที่ใกล้ชิด เด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และจงพูดจาแก่เพื่อนมนุษย์อย่างดี และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงชำระชะกาต แต่แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้ นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และพวกเขาก็กำลังผินหลังให้อยู่

84. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาแก่พวกเขาว่า พวกเขาจะต้องไม่หลังเลียดของพวกเขา และจะต้องไม่ขับไล่ตัวของพวกเขาเอง¹ ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ให้การรับรอง และทั้งพวกเขาที่ยืนยันอยู่

85. ภายหลังจากเวลานี้แหละฆ่าตัวของพวกเขาเอง² และขับไล่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาออกจากหมู่บ้านของพวกเขา โดยที่พวกเขาต่างร่วมมือกันเอาชนะพวกเขา³ ด้วยการกระทำบาปและการเป็นศัตรูกัน และถ้าพวกเขา⁴ มายังพวกเขาในฐานะเชลย พวกเขาก็ไถ่ตัวพวกเขาทั้ง ๆ ที่การขับไล่พวกเขาออกไปนั้น เป็นที่

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالُوا لِدِينِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ قَرِيبًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُواكُمُ اسْتَرْسَىٰ فَعُدُّوهُمْ وَهُوَ حَرْمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْتُونُونَ بِبَعْضِ الْكَلْبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضِ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ

¹ หมายถึงขับไล่พวกเขาด้วยกัน เพราะบัญญัติศาสนาถือว่าพวกเขาด้วยกันนั้นประหนึ่งคนคนเดียวกัน การขับไล่คนใดออกก็เหมือนขับไล่ตนเอง

² หมายถึงฆ่าพวกเขาด้วยกัน เช่นเดียวกับที่ได้อธิบายไว้ในฟุตไนต์ หมายเลขหนึ่ง

³ ยิวแต่ละฝ่ายร่วมมือกับพันธมิตรของตนที่เป็นอรับ มุซริก ขับไล่พวกเขาด้วยกันที่เป็นคู่กรณีกับฝ่ายพันธมิตรออกจากหมู่บ้านของพวกเขา

⁴ พวกเขาที่ถูกขับไล่ไปเป็นเชลยของฝ่ายพันธมิตรที่เป็นมุซริก

ห้ามแก่พวกเจ้า พวกเจ้าจะศรัทธาแต่เพียง
บางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธอีกบางส่วน
กระนั้นหรือ ดังนั้น สิ่งตอบแทนแก่ผู้กระทำ
เช่นนั้นจากพวกเจ้าจึงมิใช่อะไรอื่นนอกจาก
ความอัปยศอดสูในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้
เท่านั้น และในวันกียามะฮ์ พวกเขาจะถูกนำ
กลับไปสู่การลงโทษอันฉะระรี่ยิ่ง และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงผลอในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

86. คนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ซื้อเอาชีวิตความเป็นอยู่
แห่งโลกนี้ไว้ด้วยชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลก¹
ดังนั้น การลงโทษจึงไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา
และทั้งพวกเขา ก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

87. และแท้จริงนั้น เราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา และ
หลังจากเขาเราได้ให้บรรดาราชูลติดตามมา
และเราได้ให้หลักฐานต่าง ๆ อันชัดเจน² แก่
อิชาบุดรของมัรยัม และเราได้สนับสนุนเขา
ด้วยวิญญูณอันบริสุทธิ³ แล้วคราใดที่ได้มีราชูล
นำสิ่งที่ไม่สบอารมณ์ของพวกเจ้ามายังพวกเจ้า
พวกเจ้าก็ยะโส แล้วกลุ่มหนึ่งพวกเจ้าก็ปฏิเสธ
และอีกกลุ่มหนึ่งพวกเจ้าก็ฆ่าเสียกระนั้นหรือ⁴

88. และพวกเขา กล่าวว่า หัวใจของพวกเรามี
เปลือกหุ้มอยู่⁵ มิใช่เช่นนั้นดอก อัลลอฮ์ ทรง

أَشِدَّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ يُغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَمْ تُحِبُّوا أَنْ تُسَلِّمُوا أَنْفُسَكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا
كُذِّبْتُمْ وَفَرِّقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ
فَقَلِيلًا مِمَّا نُسَبِّحُ ﴿٨٨﴾

¹ คือเอาชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลกไปแลกเอาความเป็นอยู่ของโลกนี้ไว้ หรืออีกนัยหนึ่งมุ่งแต่ชีวิต
ความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น โดยมีได้สนใจกับชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลกแต่อย่างใด

² หมายถึง มหัศจรรย์ชาติ หรือสิ่งที่อยู่นอกเหนือความสามารถของมนุษย์

³ หมายถึงโองการของพระองค์ ทั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบกับว่า โองการของพระองค์นั้นประหนึ่งวิญญูณ

⁴ เช่นนะบี ชะกะรียา และนะบี ยะฮยา เป็นต้น

⁵ เป็นการกล่าวในเชิงเย้ยหยัน มิใช่มีเปลือกหุ้มจริง ๆ

ขับไล่พวกเขาให้ออกจากความเมตตาของพระองค์ต่างหาก เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเขาศรัทธา 89. และเมื่อได้มีคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากที่อัลลอฮ์มายังพวกเขา ซึ่งยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเคยขอให้มิชชัษนะเหหนีอบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อน ครั้นเมื่อสิ่งที่พวกเขารู้จักดี ได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขากลับปฏิเสธสิ่งนั้นเสีย ดังนั้นความห่างไกลจากเราะฮ์ฮัม¹ ของอัลลอฮ์จึงตกอยู่แก่บรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้น

90. ชั่วช้าจริง ๆ สิ่งที่เขาขายตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนั้น คือ การที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาในการที่อัลลอฮ์ทรงประทานส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจึงนำความกริ้วโกรธซ่อนความกริ้วโกรธกลับไป (ยังพระองค์)² และสำหรับผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้นคือ การลงโทษอันต่ำช้า

91. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่เขาเหล่านั้นว่า จงศรัทธาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด พวกเขา ก็กล่าวว่า เรากำลังศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เราอยู่แล้ว และพวกเขาปฏิเสธ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

يَسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُزِيلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءَ وَبَعْضٍ عَلَى عَصَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمُنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ

¹ ความเมตตาของอัลลอฮ์

² นำความกริ้วโกรธหลายครั้งหลายคราที่อัลลอฮ์ทรงมีแก่พวกเขากลับไปหาพระองค์ ประหนึ่งว่าความกริ้วโกรธนั้นคือวัตถุที่สามารถถือหรือแบกได้ ซึ่งเป็นการยืนยันว่า พวกเขาจะต้องได้รับโทษแน่นอน

ศรัทธาต่อสิ่งอื่นจากนั้น ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นคือความจริงโดยยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เพราะเหตุใด เมื่อก่อนโน้นพวกท่านจึงผ่านะบีของอัลลอฮ์ ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

92. และแท้จริงนั้น มุซาได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเจ้าแล้ว² แต่พวกเจ้าได้ยึดถือลูกวัว³ (เป็นที่เคารพสักการะ) หลังจากเขา และพวกเจ้านั้นคือ พวกอธรรม

93. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเจ้า และเราได้ยกภูเขาฏูรขึ้นเหนือพวกเจ้า⁴ พวกเจ้าจึงยึดถือสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่พวกเจ้าด้วยความเข้มแข็ง และจงสดับฟังพวกเขา กล่าวว่ พวกข้าพระองค์พึงกันแล้ว และก็ได้ฝ่าฝืนกันไปแล้ว และพวกเขาได้ถูกให้ดื่มลูกวัวเข้าไปในหัวใจของพวกเขາ⁵ เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ช่างชั่วช้าจริง ๆ สิ่งที่การศรัทธาของพวกท่านใช้พวกท่านให้กระทำสิ่งนั้น ถ้าหากว่าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

94. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากว่าสถานที่พำนักแห่งปรโลก ณ ที่อัลลอฮ์เป็นของพวกท่าน โดยเฉพาะ มิใช่เป็นของบุคคลอื่นแล้วไซ้

﴿مُؤْمِنِينَ﴾

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَوْلَ الْوَالِئِمْنَا وَعَصِينَا وَأَسْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْيَجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَأِيَا مُرْكُم بِهِ إِيْمَنُكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

﴿قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾

¹ สิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา อันได้แก่การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์

² หลักฐานเกี่ยวกับเอกภาพของอัลลอฮ์ และเดชาภาพของพระองค์

³ ลูกวัวที่ถูกจำลองขึ้นจากทองคำ โดยน้ำมือของซามิรี

⁴ ภูเขาฏูรถูกยกขึ้นเหนือศีรษะของพวกเขาประหนึ่งสิ่งกำบังแดด

⁵ ให้เกิดความมรกออย่างเต็มตัว

ก็จงปรารถนาความตายเสียเถิด ถ้าหากพวก
เจ้าเป็นผู้พูดจริง

95. และเขาเหล่านั้น¹ จะไม่ปรารถนาความตาย
เลยตลอดกาล เนื่องด้วยสิ่งที่มือของพวกเขาได้
ประกอบล่วงหน้าไว้ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
รู้ดีต่อบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้น

96. และแน่นอนเหลือเกินเจ้า² จะพบว่าพวกเขา
เป็นมนุษย์ที่ห่วงใยยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่
และยิ่งกว่าบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้น (แก่อัลลอฮ์)
เสียอีก คนหนึ่งคนใดในพวกเขาเหล่านั้นชอบ หาก
ว่าเขาจะถูกให้มีอายุถึงพันปี และมันจะไม่ทำให้
เขาห่างไกลจากการลงโทษไปได้ ในการที่เขาจะ
ถูกให้มีอายุยืนนาน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
เห็นในสิ่งที่เขาเหล่านั้นกระทำกันอยู่

97. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครที่เคยเป็น
ศัตรูต่อญิบรีลบ้าง? แท้จริงนั้น เขาได้นำอัล-
กุรอานทยอยลงมายังหัวใจของเจ้าด้วยอนุมัติ
ของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพื่อยืนยัน สิ่งที่อยู่หน้าอัล-
กุรอาน³ และเพื่อเป็นข้อแนะนำ และข่าวดีแก่ผู้
ศรัทธาทั้งหลาย

98. ใครที่เคยเป็นศัตรูต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์
ของพระองค์ และบรรดาดารอซูลของพระองค์และ
เป็นศัตรูต่อญิบรีล และมีกาอิลนั้น แท้จริง
อัลลอฮ์ทรงเป็นศัตรูแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

وَلَنْ يَسْتَمُوهُ أَبَدًا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَأَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

وَلَنَجْذِبَهُمْ أَكْرَهًا إِلَى حَيَاتِهِمْ مِمَّا
كَرَهُوا لَأَشْرِكُوا بِرُوحِ رَبِّهِمْ لَوْ كَفَرُوا
بِالَّذِينَ كَفَرُوا وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
وَأَلَّ اللَّهُ بِبَصِيرَاتِهِمُ الْعَذَابَ لَئِنْ
كَانُوا يَلْمِزُونَ ﴿٩٦﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ
فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

¹ หมายถึงชาวยิวหรือวงศ์วานอิสราเอล

² คือท่านนะบิจะจะพบว่ายิวเหล่านั้นห่วงใยต่อชีวิตเป็นอย่างยิ่ง

³ หมายถึง คัมภีร์ เตาโรต และอินญีล

99. และแท้จริงเราได้ให้สัญญาณต่าง ๆ อันชัดแจ้งแก่เจ้าแล้ว¹ และย่อมจะไม่มีใครปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนเท่านั้น

100. และคราใดที่พวกเขา² ได้ให้คำมั่นสัญญาใด ๆ ไว้ กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็เหวี่ยงสัญญาณนั้นทิ้งเสียกระนั้นหรือ? หามิได้ ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก

101. และเมื่อได้มีรอซูลคนใด ณ ที่อัลลอฮ์มายังพวกเขา ซึ่งจะเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา³ กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก็เหวี่ยงคัมภีร์ของอัลลอฮ์ไว้เบื้องหลังของพวกเขาเสีย⁴ เสมือนหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้

102. และพวกเขาได้ปฏิบัติตามที่บรรดาชัยฏอน⁵ ในสมัยสุลัยมานอ่านให้ฟัง และสุลัยมานหาได้ปฏิเสธการศรัทธาไม่ แต่ทว่าชัยฏอนเหล่านั้นต่างหากที่ปฏิเสธการศรัทธา⁶ โดยสอนประชาชนซึ่งวิชาไสยศาสตร์และสิ่งที่ถูกประทอนลงมา⁷ แก่มาลาอิกะฮ์ทั้งสอง คือ ฮารุต และมารุต ณ เมืองบาบิล และเขาทั้งสอง

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا بَيْنَهُمْ فَرَيقٌ مِنْهُمْ
بَلْ أَكْذَرُهُمْ لَا يَتُومِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ بَدَّ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ
أَوْثَرُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وَرَاءَهُ
ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ
وَمَا كَفَرُ سَلِيمِينَ وَلَكِنَّا الشَّيَاطِينُ
كَفَرُوا وَيَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ
عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ
وَمَا يَعْلمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ
فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفْرَقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ
بِصَّارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بَأْذِنَ اللَّهِ

¹ หมายถึงหลักฐานอันชัดเจน

² ชาวิวที่ ได้ให้คำมั่นสัญญาแก่อัลลอฮ์ไว้

³ หมายถึงคัมภีร์เตารอต ในส่วนที่ให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์ และส่วนที่เป็นรากฐานแห่งบัญญัติศาสนา

⁴ เหวี่ยงส่วนที่บอกลักษณะของท่านะบีซึ่งเสีย

⁵ หมายถึงพวกประพตติชั่วในสมัยท่านนะบีสุลัยมานได้นำวิชาไสยศาสตร์ออกเผยแพร่ และปฏิบัติกัน

⁶ หมายถึงการยึดถือวิชาไสยศาสตร์ เพราะปฏิบัติการดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นการปฏิเสธศรัทธา

⁷ หมายถึงวิชาไสยศาสตร์ที่อัลลอฮ์ทรงให้มาลาอิกะฮ์ทั้งสองนำมาเพื่อทดสอบการอีมานของวงศ์วานอิสรออิล

จะไม่สอนให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเพียงเป็นผู้ทดสอบเท่านั้นท่านจงอย่าปฏิเสธการศรัทธาเลย¹ แล้วเขาเหล่านั้นก็ศึกษาจากเขาทั้งสอง สิ่งที่พวกเขาจะใช้มันยังความแตกแยกระหว่างบุคคลกับภรรยาของเขาและพวกเขาไม่อาจทำให้สิ่งนั้นเป็นอันตรายแก่ผู้ใดได้นอกจากด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น² และพวกเขาก็เรียนสิ่งที่เป็นโทษแก่พวกเขาและมีใช้เป็นคุณแก่พวกเขา และแท้จริงนั้นพวกเขารู้แล้วว่า แน่หนอนผู้ที่เชื่อมั่นไว้นั้น³ ในวันปรโลกก็ย่อมไม่มีส่วนได้ใด ๆ และแน่หนอนเป็นสิ่งที่ชั่วช้าจริง ๆ ที่พวกเขาขายตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนั้น หากพวกเขารู้

103. และหากว่า เขาเหล่านั้นศรัทธา และเกรงกลัวแล้ว แน่หนอน ผลานิสส์ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นย่อมดีกว่า หากพวกเขารู้

104. โอ้ ศรัทธาชนทั้งหลาย! จงอย่าพูดว่า รออินา⁴ และจงพูดว่า อุนซุรนา⁵ และจงฟังและสำหรับผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้น คือ การลงโทษอันเจ็บแสบ

وَيَعْلَمُونَ مَا يُبْغِضُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْرَيْتَهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ خَلْقٍ وَلَا نَسَبٍ مَا سَكَّرُوا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَاتَقُولُوا رِعْسًا
وَقُولُوا أَنْظِرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

¹ จงอย่าศึกษาวิชาไสยศาสตร์เลย เพราะเป็นการปฏิเสธศรัทธา

² นอกจากเป็นไปตามกฎสภาพการณ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น

³ ผู้ที่เชื่อวิชาไสยศาสตร์ และยึดถือมัน

⁴ แปลว่า “โปรตสัดบฟังเรา”

⁵ แปลว่า “โปรตมองมาทางเรา”

105. บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธาทั้งจากอะฮ์ลุล กิตาบ¹ และจากบรรดามุชริกนั้น² ต่างไม่ชอบที่จะให้มีความดีใด ๆ จากพระเจ้าของพวกเขา ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาและอัลลอฮ์นั้น จะทรงเจازความกรุณาของพระองค์แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มี บุญคุณอันใหญ่หลวง

106. โองการใดที่เรากล่าว³ หรือเราทำให้มัน ลืมเลือนไปนั้น เราจะนำสิ่งที่ดีกว่าโองการ นั้นมา⁴ หรือสิ่งที่เท่าเทียมกับโองการนั้น⁵ เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง เดชาานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

107. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และ แผ่นดิน อื่นจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาอย่ามามี ผู้คุ้มครองใด ๆ และผู้ช่วยเหลือใด ๆ

108. หรือพวกเขาจะขอร้องต่ออรุสูลของพวกเขา เช่นเดียวกับที่มุซาเคยถูกขอร้องมาก่อนแล้ว⁶ และผู้ใดเปลี่ยนเอาการปฏิเสธไว้แทนการศรัทธา แล้วไซ้ แน่อนเขาก็ได้หลงทางอันเที่ยงตรง เสียแล้ว

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَيْثُ
مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ
مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ نَسْأَلَكُمْ كَمَا سَأَلِ
مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ الْإِبْرَئِيمِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

¹ หมายถึงพวกฮิว

² หมายถึงชาวมักกะฮ์ที่สักการะเจวีด

³ คือโองการใดที่อัลลอฮ์ได้ประทานมาในอดีต เมื่อหมดความเหมาะสมแล้วก็ถูกยกเลิก

⁴ มีประโยชน์มากกว่า

⁵ มีประโยชน์เท่าเทียมกัน

⁶ คือถูกขอร้องให้พวกเขาเห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผย และพวกเขาในที่นี้หมายถึงชาวมักกะฮ์ ซึ่งขอร้องให้ท่านนะบียายเนื้อที่มักกะฮ์ให้กว้างขวางขึ้น

109. อะฮ์ลุลกิตาบมากมายนั้น¹ ชอบ หากพวกเขาจะสามารถทำให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิบัติเสถียรศรัทธาอีก ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาที่มาจากตัวของพวกเขาเอง หลังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงให้อภัย และเบือนหน้าเสีย² จงกว่าอัลลอฮ์จะประทานคำสั่งของพระองค์มา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

110. และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดเกิด และจงชำระชะกาตเสีย และความดีใด ๆ ที่พวกเจ้าได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติกันอยู่

111. และพวกเขา กล่าวว่า จะไม่มีใครเข้าสวรรค์เลย นอกจากผู้ที่เป็ยิวหรือเป็นคริสเตียนเท่านั้น³ นั่นคือความเพ้อฝันของพวกเขากลับเกิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำหลักฐานของพวกท่านมา ถ้าพวกท่านเป็นผู้พูดจริง

112. หาใช่เช่นนั้นไม่⁴ ผู้ใดที่มอบใบหน้าของเขา⁵ ให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกัน เขาก็เป็นผู้กระทำความดีแล้วไซ้ เขาจะได้รับรางวัล

وَدَكَّيْرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ رَدُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَمَا رَاحَسُوا
مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ
الْحَقُّ فَأَعْتَفُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرًا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

¹ หมายถึงชาวยิวและชาวคริสเตียน

² ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น

³ ต่างฝ่ายต่างก็อ้างว่าฝ่ายตนเท่านั้นจะได้เข้าสวรรค์

⁴ หาใช่ตามที่ชาวยิวและคริสตเพื่อฝันแต่อย่างใดไม่

⁵ หมายถึงทั้งชีวิตและร่างกาย

ของเขา ณ ที่พระเจ้าของเขา และไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ¹

113. และชาวยิวกล่าวว่า ชาวคริสต์นั้นมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด² และชาวคริสต์ก็กล่าวว่า ชาวยิวก็มีได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด ทั้ง ๆ ที่เขาเหล่านั้นอ่านคัมภีร์กันอยู่ในในทำนองเดียวกัน บรรดาผู้ที่ไม่รู้จักได้กล่าวเช่นเดียวกับคำกล่าวของพวกเขา ดังนั้นในวันกียามะฮ์³ อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

114. และใครเล่าจะเป็นผู้ธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่หวงห้ามบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ ในการที่พระนามของพระองค์จะถูกกล่าวในมัสยิดเหล่านั้น และพยายามในการทำลายมัสยิดเหล่านั้นด้วย⁴ ชนเหล่านี้แหละไม่บังควรแก่พวกเขาที่จะเข้าไปในมัสยิดเหล่านั้น นอกจากในฐานะผู้เกรงกลัวเท่านั้น และเขาเหล่านั้นจะได้รับความอภัยในโลกนี้ และในปรโลกนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวง

115. และทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจะผินไปทางไหน ที่นั่นแหละคือพระพักตร์ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ
يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ، وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ
أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَافِيَةً لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَمُوجُهُ اللَّهِ
إِنَّا اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

¹ หมายถึงทั้งในโลกนี้และปรโลก

² คือมิได้ตั้งอยู่บนศาสนาที่ถูกต้อง

³ วันที่มนุษย์ถูกให้ฟื้นคืนชีพ เพื่อรับการตอบแทน

⁴ หมายถึง ตัดสและไพร่พลของเขาซึ่งเป็นชาวโรมันได้ทำลาย บัซุลมักดิส

116. และพวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์ได้ทรงยึดเอาพระบุตรองค์หนึ่ง¹ มหาบริสุทธิ์ที่พระองค์ท่านหาใช่เช่นนั้นไม่ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ทั้งสิ้น โดยที่ทั้งหมดนั้นเป็นผู้ภักดี² และนอบน้อมต่อพระองค์

117. พระองค์ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้า และแผ่นดิน³ และเมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใดแล้ว พระองค์ก็เพียงแค่ประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่าจงเป็นแล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้น

118. และบรรดาผู้ที่ไม่รู้กล่าวว่า ไฉนอัลลอฮ์จึงไม่ตรัสแก่พวกเรา หรือไม่มีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเรา ในทำนองเดียวกัน บรรดาชนรุ่นก่อนพวกเขา ก็กล่าวเช่นเดียวกับคำพูดของพวกเขา โดยที่หัวใจของพวกเขาคล้ายคลึงกัน แท้จริงนั้น เราได้แจกแจงสัญญาณต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนแล้ว แก่พวกที่ศรัทธามั่น

119. และแท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาพร้อมด้วยความจริง ในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และเจ้าจะไม่ถูกไต่สวนเกี่ยวกับชาวเปลวเพลิงที่ลุกโชติช่วง

120. และชาวยิวและชาวคริสต์นั้น จะไม่ยินดีแก่เจ้า (มุฮัมมัด) เป็นอันขาด จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา จงกล่าวเถิด

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ لَّهُ قٰنِیْنٌ ﴿۱۱۶﴾

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قَضٰیٰۤ اٰمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۱۱۷﴾

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يَكْتُمُنَا اللّٰهُ اَوْرَاقًا تَيِّنًا ؕ اَيُّهُۥ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشٰبَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿۱۱۸﴾

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۗ وَلَا تُسْتَلٰٓءُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿۱۱۹﴾

وَلَنْ رَضٰی عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتّٰی تَتَّبِعَ ۗ وَلِيْتَمَّ قَلْبُكَ هٰذَا هُوَ الْهُدٰى ۗ وَلِيْنِ اَتَّبَعْتَ اَهْوَاۗءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

¹ หมายถึงท่านนะบีฮ์ชา

² หมายถึงนบอบนอในอำนาจและพระประสงค์ของพระองค์ทั้งสิ้น

³ หมายถึงว่าไม่เคยมีผู้ใดเคยสร้างฟ้าและพิภพมาก่อน

แท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้น คือ คำแนะนำ¹ แน่นอนถ้าเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว ก็ย่อมไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

121. บรรดาผู้ที่เราได้อ่านคัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริงจัง² คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้น และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นไซ้³ แน่นอนชนเหล่านี้คือผู้ที่ขาดทุน

122. วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย จงรำลึกถึงความกรุณาของข้า ที่ข้าได้กรุณาต่อพวกเจ้า และแท้จริง ข้าได้เทิดพวกเจ้าเหนือประชาชาติทั้งหลาย

123. และพวกเจ้าจงเว้นเกรงวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีชีวิตใดจะชดเชยสิ่งใดแทนอีกชีวิตหนึ่งได้⁴ และค่าไถ่ถอนใดๆ จากชีวิตนั้นก็จะไม่ถูกรับ⁵ และทั้งการขอให้ช่วยเหลือใดๆ ก็หาได้รับประโยชน์แก่ชีวิตนั้นไม่⁶ ตลอดจนเขาเหล่านั้นก็จะไม่ได้รับ

مَالِكٍ مِنَ اللَّهِ مَن لَّيٌّ وَلَا يَصْبِرُ ﴿١٦﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧﴾

يٰٓبَنِي إِسْرٰٓءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اٰنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ۗ وَاِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿١٧٢﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ ۗ وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٣﴾

¹ คือคำแนะนำที่ถูกต้อง และให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

² อ่านคัมภีร์นั้นด้วยความศรัทธาและพินิจพิจารณาในการนี้ย่อมทำให้เขารู้แน่ว่า นะบีมุฮัมมัด คือนะบีที่ถูกระบุลักษณะไว้ในคัมภีร์นั้น

³ มิได้อ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริงจัง จึงทำให้เขาไม่เข้าใจข้อความซึ่งระบุในคัมภีร์ทำให้เขาปฏิเสธนะบีมุฮัมมัดเขาจึงตกอยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธคัมภีร์

⁴ คือไม่มีใครจะนำเอาความดีของตนไปชดเชยส่วนบกพร่องของอีกคนหนึ่งได้

⁵ คือสมมุติว่า ชีวิตนั้นจะไถ่ตัวของเขาให้พ้นจากการลงโทษด้วยทรัพย์สินมากมายเท่าใดก็ตาม ก็จะไม่ถูกรับ เพราะแต่ละคนจะต้องลิ้มรสแห่งความผิดของตน ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดช่วยเหลือได้

⁶ การขอให้อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่ชีวิตนั้นก็หาได้รับประโยชน์ไม่

ความช่วยเหลือ

124. และจงรำลึกถึง ขณะที่พระเจ้าของอิบรอฮีมได้ทดสอบเขา ด้วยพระบัญชาบางประการ¹ แล้วเขาก็ได้สนองตามพระบัญชานั้นโดยครบถ้วน² พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้เจ้าเป็นผู้นำมนุษยชาติ เขากล่าวว่า และจากลูกหลานของข้าพระองค์ด้วย³ พระองค์ตรัสว่า สัญญาของข้านั้นจะไม่ได้แก่บรรดาผู้อธรรม⁴

125. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้บ้านหลังนั้นเป็นที่กลับมาสำหรับมนุษย์และเป็นที่พักพิง และพวกเจ้าจงยึดเอาที่ยืนของอิบรอฮีม⁵ เป็นที่ละหมาดเถิด และเราได้สั่งเสียแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีลว่า เจ้าทั้งสองจงทำความสะอาดบ้านของข้า เพื่อบรรดาผู้ทำการฎะวาฟ⁶ และบรรดาผู้ทำการเอียะติกาฟ⁷ และบรรดาผู้ที่ทำรุกัวะและสุยูด⁸

126. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมได้วิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์โปรดทรงให้

﴿ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي بَاعِعْتُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

﴿ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَاً وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

¹ เราไม่สามารถรู้ได้ว่าพระบัญชาบางประการนั้นคืออะไรบ้าง? เพราะไม่ปรากฏว่าท่านนะบีได้อธิบายไว้ในการนี้นักปราชญ์จึงมีทรรศนะต่างกัน

² ปฏิบัติตามพระบัญชานั้นอย่างครบถ้วน

³ ท่านนะบีอิบรอฮีม ขอให้อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งผู้นำจากลูกหลานของท่านด้วย

⁴ พระองค์ทรงรับคำขอของท่านนะบีอิบรอฮีม แต่ถ้าสมัยใดที่ลูกหลานของท่านเป็นผู้อธรรมแล้ว ก็จะไม่ได้รับตามสัญญา นั้น

⁵ คือ ก้อนหินที่ท่านใช้เป็นที่รองเท้า เพื่อก่ออัล-กะอูบะฮ์ ซึ่งเรียกกันว่า “มะกอมอิบรอฮีม”

⁶ ผู้เดินเวียนซ้ายรอบกะอูบะฮ์ เจ็ดรอบ

⁷ ผู้ที่จำกัตนอนอยู่ในบริเวณกะอูบะฮ์ตามจำนวนที่เขากำหนดไว้ เพื่อทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์

⁸ ผู้ทำละหมาด

ที่นี่เป็นเมืองที่ปลอดภัย และโปรดประทานบรรดาผลไม้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่ชาวเมืองนั้นด้วย คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกจากพวกเขา¹ พระองค์ตรัสว่า ผู้ใดที่ปฏิเสธการศรัทธา ข้าจะให้เขาได้รับความสำราญชั่วเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ภายหลังข้าจะบีบบังคับให้เขาไปสู่การทรมานแห่งขุมนรก และเป็นจุดหมายปลายทางอันชั่วร้ายยิ่ง

127. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมและอิสมาอีล ได้ก่อสร้างของบ้านหลังนั้น² ให้สูงขึ้น (ทั้งสองได้กล่าววิงวอนว่า) ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้า พระองค์โปรดรับ (งาน) จากพวกข้า พระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้นทรงได้ยิน และทรงรอบรู้

128. ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์ทั้งสองเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดให้มีขึ้นจากลูกหลานของพวกข้าพระองค์ ซึ่งประชาชาติที่มอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดแสดงแก่ข้าพระองค์ ซึ่งพิธีการทำฮัจญ์ของพวกข้าพระองค์ และโปรดอภัยโทษแก่พวกข้าพระองค์ด้วย แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้อภัยโทษ ทรงเอ็นดูเมตตา

129. ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดส่งรอสูลคนหนึ่งคนใดจากพวกเขาเองไปในหมู่พวกเขา ซึ่งเขาจะได้อ่านบรรดาโองการของ

قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٧﴾

وَإِذْ رَفَعُ إِبرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَأَنْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

¹ คือจากลูกหลานของท่านนะบีอิบรอฮีม

² คือ อัล-กะอูบะฮ์ หรือ บัยตุลลอฮ์

พระองค์ให้พวกเขาฟัง และจะได้สอนคัมภีร์ และความมุ่งหมายแห่งบทบัญญัติให้พวกเขาทราบ และชักพอกพวกเขาให้สะอาด แท้จริงพระองค์ทรงไว้ซึ่งเดชานุภาพและปรีชาญาณ

130. และใครเล่าที่จะไม่พึงปรารถนาในแนวทางของอิบรอฮีม นอกจากผู้ที่ทำให้ตัวเองโหดเขลาเท่านั้น และแท้จริงนั้น เราได้คัดเลือกเขา (ให้เป็นนบี และรอซูล) ในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนตัวอย่างแน่นอน

131. จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า เจ้าจงสวมมิกดัลเกิด เขากล่าวว่า ข้าพระองค์ได้สวมมิกดัลแต่พระเจ้าแห่งสากลโลกแล้ว

132. และอิบรอฮีมได้สั่งเสียแก่ลูก ๆ ของเขา ให้ปฏิบัติตามแนวทางนั้น¹ และยะอุกุบก็สั่งเสียด้วยว่า โอ้ลูก ๆ ของฉัน แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกศาสนาให้แก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ายอมตายเป็นอันขาด นอกจากในขณะทีพวกเจ้าเป็นผู้สวมมิกดัล (ต่ออัลลอฮ์) เท่านั้น²

133. หรือว่าพวกเจ้าอยู่ด้วย เมื่อความตายได้เยี่ยมกรายยะอุกุบ ขณะที่เขากล่าวแก่ลูก ๆ ของเขาว่า พวกเจ้าจะเคารพสักการะอะไรหลังจากฉัน พวกเขากล่าวว่า พวกเราจะเคารพสักการะพระเจ้าของท่าน และพระเจ้าของ

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَىٰ مَن سِوَةِ
نَفْسِهِ، وَلَقَدْ اصَّطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ
اصَّطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُونَ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ
قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَدِيٍّ قَالُوا نَعْبُدُ
إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

¹ คือแนวทางที่ท่านเรียกธองและเชอูซวน

² ใหพยายามยึดมั่นในศาสนาที่อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกไว้ให้ และถ้าเมื่อตายลงจะได้ตายในฐานะผู้สวมมิกดัลต่อพระองค์

บรรดาบิดาของท่าน คือ อิบรอฮีม อิสมาอีล และอิสฮาก แต่เพียงองค์เดียวและพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

134. นั่นคือ หมู่ชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็น ก็ยอมได้แก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเจ้าชวายเป็นก็ยอมได้แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกได้ส่วนถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

135. และพวกเขา กล่าวว่า พวกท่านจงเป็นยิวเถิด หรือเป็นคริสต์เถิด¹ พวกท่านก็จะได้รับคำแนะนำอันถูกต้อง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หาใช่เช่นนั้นไม่ แนวทางของอิบรอฮีมผู้ใฝ่หาความจริงต่างหาก² และเขาไม่เคยเป็นผู้สักการะเจวีศ

136. พวกเขาจึงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอกูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น³ และสิ่งที่มุซา และฮิชาได้รับ และสิ่งที่บรรดานะบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น⁴ และพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

¹ คือทั้งยิวและคริสต์ต่างก็เรียกร้องให้นับถือศาสนาของตน

² แนวทางของท่านนะบีอิบรอฮีมต่างหากที่ถูกต้อง

³ ลูกหลานของท่านนะบี ยะอกูบ

⁴ มิได้แบ่งแยกระหว่างนะบีเหล่านั้นในการศรัทธา หากแต่เราศรัทธาต่ออะนะบีทุกท่าน

137. แล้วหากพวกเขาศรัทธาอย่างที่พวกเจ้าศรัทธาแล้ว แน่نونพวกเขา ก็ย่อมได้รับข้อแนะนำที่ถูกต้อง และหากพวกเขาผินหลังให้ แน่نونพวกเขาย่อมอยู่ในความแตกแยกกัน แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงให้เจ้าพ้อเพียงแก่พวกเขา¹ และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งการไต่สวน ทรงไว้ซึ่งความรอบรู้

138. การยอมของอัลลอฮ์ และใครเล่าจะยอม ตีเยี่ยงไปว่าอัลลอฮ์² และพวกเราจะเป็นผู้เคารพ อีบาตะสุดต่อพระองค์

139. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านจะ ไต่แย้งกับเราในเรื่องของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และ พระเจ้าของพวกท่าน และบรรดาการงานของ เราก็อ่อมเป็นของเรา และบรรดาการงานของ พวกท่านก็เป็นของพวกท่าน และพวกเรานั้น จะเป็นผู้มอบการอิบาตะสุดทั้งหลายให้แก่พระองค์ เท่านั้น

140. หรือว่าพวกท่านจะกล่าวว่า แท้จริง อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอกูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น³ เป็นยิวหรือเป็น

فَإِنَّمَا آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا
وَلِئِن تَوَلَّوْا فَمَا لَهُمْ فِي شِقَاقٍ فَيَسْئَلُكُمْ فِيهِمُ
اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾

قُلْ اتَّخَذْتُنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
أَعْمَلْنَا وَلكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا بَرَّهْنُمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَرَ

¹ คือสามารถหยุดยั้งความเลวร้ายของพวกเขาได้

² ทรงเปรียบเทียบศาสนาของพระองค์ว่าประหนึ่งสียอมผ้า แต่ศาสนาของพระองค์นั้นสำหรับยอมจิตใจ มนุษย์ และความประพฤติของเขาให้ตั้งอยู่ในทางที่ถูกต้องและดีงาม และใครเล่าจะกำหนดศาสนาได้ดีกว่าพระองค์

³ บรรดาลูกหลานของท่านนะบียะอกูบ

คริสต์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านรู้ดี ยิ่งกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ หรืออัลลอฮ์รู้ดีกว่า แล้วผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปิดบังหลักฐานจากอัลลอฮ์ ซึ่งมีอยู่ที่เขา และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผลอในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

141. นั่นคือ กลุ่มชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็น ก็ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเจ้าชวนชวายเป็นก็ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเจ้าจะไม่ถูกไต่สวน ถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นปฏิบัติกัน

142. บรรดาผู้โศกเศร้า¹ ในหมู่มนุษย์นั้นจะกล่าวว่า อะไรเล่าที่ทำให้พวกเขา² หันออกไปจากกิบลัตของพวกเขา³ ที่พวกเขาเคยผินไป⁴ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

143. และในทำนองเดียวกัน เราได้ให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่เป็นกลาง เพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นสักขีพยานแก่มนุษย์ทั้งหลาย และรอฮูล⁵

شَهِدَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

بِقَدْرِ عَمَّا تَصْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

﴿١٤٢﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلِهِمْ أَلَى كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

¹ รวมทั้งยิวและคริสเตียน

² หมายถึงมุสลิมิน

³ หมายถึงบัยตุลมักดิส ซึ่งตั้งอยู่ในนครเยรูซาเล็ม

⁴ หมายถึงท่านนะบี และบรรดามุมิน

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

ก็จะเป็นสักขีพยานแก่พวกเจ้า และเรามีได้ให้มีขึ้นซึ่งกิบลัตที่เจ้าเคยผินไป นอกจากเพื่อเราจะได้ว่า ใครบ้างที่จะปฏิบัติตามรอซูล จากผู้ที่กำลังหันส้นเท้าทั้งสองของเขากลับ¹ และแท้จริงการเปลี่ยนแปลงกิบลัตนั้น เป็นเรื่องใหญ่² นอกจากแก่บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำเท่านั้น และเชื่อว่าอัลลอฮ์นั้นจะทำให้การศรัทธาของพวกเจ้าสูญไปก็หาไม่ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาแก่มนุษย์เสมอ

144. แท้จริงเราเห็นใบหน้าของเจ้าแห่งในไปนปากฟ้าบ่อยครั้ง แน่หนอนเราจะให้เจ้าผินไปยังทิศ³ ที่เจ้าพึงใจ ดังนั้นเจ้าจงผินใบหน้าของเจ้าไปทางมัสยิดิลฮะรออมเถิด และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผินใบหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศนั้น⁴ และแท้จริงบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์⁵ นั้น ย่อมรู้ดีว่ามัน⁶ คือความจริงที่มา

شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبَانَهُ إِنَّكَ بِأَلْبَابِنَا لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٤﴾

قَدْ رَأَى نَقْلَهَا فِي السَّمَاءِ فَلَوْلَا سَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

¹ หมายถึงผินหลังให้ เพราะการกลับส้นเท้าทั้งสองนั้น ทำให้ร่างกายกลับให้หลังด้วย

² เพราะทำให้ผู้ที่มิศรัทธาไม่มั่นคง เกิดความสงสัย และปฏิเสธการศรัทธาก็มี และเป็นเป้าแห่งการโจมตีของยิวและคริสเตียน ตลอดจนพวกมุขริก แห่งมักกะฮ์ด้วย

³ คือกิบลัต

⁴ ผินไปทาง อัล-มัสยิดิล ฮะรออม

⁵ หมายถึง ยิวและคริสเตียน

⁶ การผินไปสู่อัล-มัสยิดิลฮะรออม

จากพระเจ้าของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรง
 เผลอในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

145. และแน่นอน ถ้าหากเจ้าได้นำหลักฐาน
 ทุกอย่างมาแสดงแก่บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์พวก
 เขาก็ไม่ตามกบิลัตของเจ้า¹ และเจ้าก็มีไซจะเป็น
 ผู้ตามกบิลัตของพวกเขา และบางกลุ่มใน
 พวกเขาเองก็มีไซจะเป็นผู้ตามกบิลัตของอีก
 บางกลุ่ม² และถ้าหากเจ้าได้ปฏิบัติตามความ
 โคร้ของพวกเขาหลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว
 แน่หนอนทันใดนั้น เจ้าก็อยู่ในหมู่ผู้อธรรม

146. บรรดาผู้ที่เราได้ให้ คัมภีร์แก่พวกเขานั้น
 พวกเขาย่อมรู้จักเขา³ ดีเหมือนกับที่พวกเขา
 รู้จักลูกๆ ของเขาเอง และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจาก
 พวกเขานั้นปิดบังความจริง⁴ ไว้ทั้ง ๆ ที่พวกเขา
 รู้กันอยู่

147. ความจริงนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
 ดังนั้นเจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

148. และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้น ต่างก็มี
 ทิศทางหนึ่ง ซึ่งประชาชาตินั้นผินไปสู่อันหนึ่ง⁵ ดังนั้น

وَلَيْنَ أَنْتَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ يَكْفُرُ بِمَا
 تَبِعُوا قِبَلَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَهُمْ وَمَا
 بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَهُ بَعْضٌ وَلَيْنَ أَنْتَ
 أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَدْمَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
 إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
 أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُومُومٌ لَهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِنَّ
 مَا تَاكُونُوا يَأْتِي بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى

¹ คือ อัล-กะอูบะฮ์

² ยิวและคริสเตียน ต่างก็ไม่ยอมตามกบิลัตของกันและกัน

³ คือ ท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ ปิดบังลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดที่ระบุไว้คัมภีร์ของพวกเขา

⁵ คือนะบือบรอฮีม และนะบือสมาอิล ผินไปทาง อัล-กะอูบะฮ์ ชาวยิว ผินไปทาง อัล-ค็อเราะฮ์ แห่ง บัยตุลมักดิส และชาวคริสต์ผินไปทางทิศตะวันออก

พวกเจ้าจงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด ที่ได้ก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่อัลลอฮ์ก็จะทรงนำพวกเจ้ามาทั้งหมด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

149. และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าได้ออกไป ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัล-มัสยิดิลฮะรอม และ แท้จริงนั้น มัน¹ คือความจริงที่มาจากพระเจ้าของเจ้า และอัลลอฮ์นั้นไม่เป็นผู้ทรงผลอในสิ่ง ที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

150. และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าออกไป ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัล-มัสยิดิลฮะรอม และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผินหน้าของพวกเจ้าไปทางนั้น² เพื่อว่าจะได้ไม่เป็นข้ออ้างใด ๆ แก่หมู่ชนที่แย้งพวกเจ้าได้ นอกจากบรรดาผู้ธรรมในหมู่ของพวกเขานั้น ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้าเถิด และเพื่อที่ข้าจะได้ให้ความกรุณาของข้าครบถ้วนแก่พวกเจ้า และเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง

151. ดังที่เราได้ส่งรอสูลผู้หนึ่ง³ จากพวกเจ้าเอง มาในหมู่พวกเจ้า ซึ่งเขาจะอ่านบรรดาโอองการ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَتَّبِعُوا بَعْتِي عَلَيْكُمْ وَلَكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ

¹ การผินไปทาง อัล-มัสยิดิล ฮะรอม

² ไปทางอัล-มัสยิดิล ฮะรอม

³ ท่านนะบีมุฮัมมัด

ของเราให้พวกเจ้าฟัง และจะทำให้พวกเจ้า
สะอาดบริสุทธิ์ และจะสอนคัมภีร์ และความรู้
เกี่ยวกับข้อปฏิบัติให้แก่พวกเจ้า และจะสอน
พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่เคยรู้มาก่อน

152. ดังนั้นพวกเจ้าจงรำลึกถึงข้าเถิด ข้าก็จะ
รำลึกถึงพวกเจ้า และจงขอบคุณข้าเถิด และ
จงอย่าเนรคุณต่อข้าเลย

153. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอาศัยความ
อดทน และการละหมาดเถิด แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้อดทนทั้งหลาย

154. และพวกเจ้าอย่ากล่าวแก่ผู้ที่ถูกฆ่าในทาง
ของอัลลอฮ์ว่า พวกเขาตาย¹ ห้ามได้ พวกเขา
ยังมีชีวิตอยู่² แต่ทว่าพวกเจ้าไม่รู้สึกละ

155. และแน่นอน เราจะทดลองพวกเจ้าด้วย
สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากความกลัว และความทิวและ
ด้วยความสูญเสีย (อย่างใดอย่างหนึ่ง) จาก
ทรัพย์สินสมบัติ ชีวิต และพืชผล และเจ้าจงแจ้ง
ข่าวดีแก่บรรดาผู้อดทนเถิด

156. คือบรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์ร้ายมาประสบ
แก่พวกเขา³ พวกเขา ก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเรา

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالتَّمَرَاتِ وَبَشِيرٍ
التَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

¹ คือว่าเขาตายเยี่ยงคนทั่วไป

² มีชีวิตอยู่ในอีกโลกหนึ่งอย่างมีเกียรติ

³ เช่นการสูญเสียชีวิต หรือการสูญเสียสิ่งอื่นใดก็ตาม

เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และแท้จริงพวกเราจะกลับไปยังพระองค์

157. คนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับคำชมเชยและการเอ็นดูเมตตาจากพระเจ้าของพวกเขา และคนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับข้อแนะนำอันถูกต้อง

158. แท้จริงภูเขาเศาะฟา และภูเขามัรวะฮ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์¹ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีฮัจญ์ หรืออุมเราะฮ์ ณ บัยตุลลอฮ์ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ ภูเขาทั้งสองนั้น และผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว แน่หอนอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงขอบใจ² และผู้ทรงรอบรู้

159. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังหลักฐานอันชัดเจน³ และข้อแนะนำอันถูกต้องที่เราได้ให้ลงมาหลังจากที่เราได้ชี้แจงมันไว้แล้วในคัมภีร์สำหรับมนุษย์นั้น คนเหล่านี้แหละอัลลอฮ์จะทรงขับไล่พวกเขาให้พ้นจากความเมตตาของพระองค์ และผู้สาปแช่งทั้งหลายก็จะสาปแช่งพวกเขาด้วย

160. นอกจากผู้ที่สำนักผิดกลับเนื้อกลับตัวและปรับปรุงแก้ไข และชี้แจงสิ่งที่ปกปิดไว้⁴ คน

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿١٥٨﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ النَّاسُ
﴿١٦١﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ
أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٢﴾

¹ เครื่องหมายแห่งศาสนาของพระองค์ เกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจญ์ และอุมเราะฮ์

² คือจะทรงประทานรางวัลให้

³ หมายถึงอะสุลุลกิตาบ

⁴ อันได้แก่ลักษณะของท่านนะบีที่ระบุไว้ในคัมภีร์เตารอต และอินญิล และบัญญัติการชว้างผู้ทำซินาซึ่งเคยแต่งงานแล้วด้วยกันจนจินดาตาย ตลอดจนความจริงเกี่ยวกับเปลี่ยนกบิลัด

เหล่านี้ข้าจะอภัยโทษให้แก่พวกเขา และข้าคือผู้อภัยโทษ และเมตตาเสมอ

161. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและได้ลืมนซีฟลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น คนเหล่านี้จะได้รับการขับไล่ให้พ้นจากความเมตตาของอัลลอฮ์ และจะได้รับการสาปแช่งจากมลาอิกะฮ์ และมนุษย์ทั้งหมด¹

162. พวกเขาจะพำนักอยู่ (ในนรก) ตลอดกาล โดยที่การลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนปรนแก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่ถูกรักรอ (ในการลงโทษ)

163. และผู้ที่ควรแก่การเคารพ สักการะของพวกเจ้านั้น มีเพียงองค์เดียว ไม่มีผู้ควรแก่การเคารพสักการะใดๆ นอกจากพระองค์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอเท่านั้น

164. แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน และเรือที่วิ่งอยู่ในทะเลพร้อมด้วยสิ่งที่อำนวยความสะดวกแก่มนุษย์ และน้ำที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้น² ด้วยน้ำนั้น หลังจากที่มันตายไป

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ مَاتُوا كُفْرًا أَوْ تَوَلَّوْا كُفْرًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ
لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

وَاللَّهُمُّ إِلَهُ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الْأَلْوَانِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَلِكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ
فَأَخْبَأ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
كُلِّ دَابَّةٍ وَتَضْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسْحَرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

¹ คำว่า “ละอุนด์” นั้น ถ้ามาจากอัลลอฮ์ แปลว่า “การขับไล่ให้พ้นจากความเมตตาของพระองค์” ถ้ามาจากมนุษย์แปลว่า “สาปแช่ง” เพราะการสาปแช่งนั้นก็คือ การขอให้อัลลอฮ์ทรงขับไล่ให้พ้นจากความเมตตาของพระองค์

² ให้แผ่นดินชุ่มชื้นและมีต้นไม้งอกเงยขึ้น

แล้ว¹ และได้ทรงให้สัตว์แต่ละชนิด แพร่สะพัด
ไปในแผ่นดิน และในการให้ลมเปลี่ยนทิศทาง
และให้เมฆซึ่งถูกกำหนดให้บริการ (แก่โลก)
ผันแปรไประหว่างฟากฟ้า และแผ่นดินนั้น
แน่นอน ล้วนเป็นสัญญาณานาประการแก่
กลุ่มชนที่ใช้ปัญญา

165. และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือ บรรดา
ภาคี² อื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคี
เหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ แต่บรรดาผู้
ศรัทธานั้นเป็นผู้ที่รักอัลลอฮ์มากกว่า และ
หากบรรดาผู้ธรรมจะได้เห็น ขณะที่พวกเขา
เห็นการลงโทษอยู่นั้น (แน่นอนพวกเขาจะต้อง
ตระหนักดีว่า) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
ลงโทษที่รุนแรง

166. (และ) ขณะที่บรรดาผู้ถูกตาม³ ได้ปลีกตัว
ออกจากบรรดาผู้ตาม และขณะที่พวกเขา เห็น
การลงโทษ และขณะที่บรรดาสัมพันธ์ภาพที่มี
ต่อกันได้ขาดสะบั้นลง⁴

167. และบรรดาผู้ที่ตามได้กล่าวว่า หากว่าเรา
มีโอกาสดูไปอีกครั้งหนึ่ง⁵ เราก็จะปลีกตัวออก

لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
لِّلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ
الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٧﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا
الْعَذَابَ وَتَفَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِكُهُمْ لَتَرْجَأُنَّهُمْ
كَمَا تَرْجَأُ وَاوْمِنًا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلْتُمْ

¹ คือแผ่นดินแห้งแล้งปราศจากต้นไม้ และพืชผักต่าง ๆ

² หมายถึง มนุษย์ มาลาอิกะฮ์ จิน และเจี๊วต์ ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่ถูกเคารพนับถือเทียมอัลลอฮ์ เพราะ
เข้าใจว่าภาคีเหล่านั้นมีบทบาทในวิถีชีวิตของตน

³ หมายถึงผู้ที่ เป็นหัวหน้า หรือผู้นำ

⁴ คือขณะนี้พวกเขาประสบกับสภาพดังกล่าวนี้ พวกเขา ก็ตระหนักดีว่าที่ท่านนะบีมุฮัมมัดประกาศ
ให้ทราบนั้น เป็นความจริงทั้งสิ้น แต่ก็หมดโอกาสที่จะแก้ตัวใหม่เสียแล้ว

⁵ กลับไปสู่โลก

จากพวกเขาบ้าง เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ปลีกตัวออกจากพวกเรา ในทำนองเดียวกันนี้และอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเห็นงานต่าง ๆ ของพวกเขาเป็นที่น่าสนใจแก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่ได้ออกจากไฟนรกด้วย

168. มนุษย์เอ๋ย! จงบริโภคสิ่งอันหมิ่นที่ตี ๆ จากสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และจงอย่าตามบรรดาก้าวเดินของชัยฏอน¹ แท้จริงมันคือศัตรูที่ซัดแฉ่งของพวกเจ้า

169. ที่จริงมันเพียงแต่จะใช้พวกเจ้าให้ประกอบสิ่งชั่ว และสิ่งลามกเท่านั้น และจะใช้พวกเจ้ากล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

170. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่าจงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเกิดพวกเขาก็กล่าวว่า มิได้ เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราได้พบบรรดาบรรพบุรุษของเราเคยปฏิบัติมาเท่านั้น และแม้ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด และทั้งไม่ได้รับแนวทางอันถูกต้องก็ตามกระนั้นหรือ?²

171. และอุปมาบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้นดังผู้ที่ส่งเสียงหวาดสิ่ง³ ที่มันฟังไม่รู้เรื่อง นอกจากเสียงเรียกและเสียงตะโกนเท่านั้น

حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٧٠﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوَمَا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا مَّطْبُوعًا
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾

إِنَّمَا يُمَكِّنُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آيَاتُ مَا أُولُو كُتُبٍ ءَابَاءُ وَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا
لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بِكُمْ عَمَىٰ فُهِمٌ
لَّا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

¹ อย่ายุบัติตามคำชักจูง และคำยั่วของมัน

² อัลลอฮ์ทรงถามว่า แม้ว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่รู้เรื่องอะไรและอยู่ในทางที่ผิดก็จะปฏิบัติกระนั้นหรือ?

³ หมายถึงสัตว์

พวกเขาคือคนหูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด¹ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ

172. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริโภคลิขิตที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า จากสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจงขอบคุณอัลลอฮ์เถิด² หากเฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกเจ้าจักเป็นผู้เคารพสักการะ

173. ที่จริงที่พระองค์ทรงห้ามพวกเจ้านั้นเพียงแต่สัตว์ที่ตายเอง และเลือด³ และเนื้อสุกร⁴ และสัตว์ที่ถูกเปล่งเสียงที่มัน เพื่ออื่นจากอัลลอฮ์⁵ แล้วผู้ใดได้รับความคับขัน⁶ โดยมีผู้ใช้ส่าะแสวงหา⁷ และมีใช้เป็นผู้ละเมิดขอบเขตแล้วไซ้⁸ ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

174. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังสิ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์⁹ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาและนำสิ่งนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย¹⁰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِنَّا تَعْبُدُونَ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِيِّ وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِن الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ مِمَّا قَلِيلًا أَوْلِيَّكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا

¹ หมายถึงพวกเขาประหนึ่งคนหูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด

² ให้ปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์ และสำนึกในบุญคุณของพระองค์

³ เลือดที่ไหลออกขณะเชือด ส่วนเลือดที่อยู่ในเนื้อนั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม

⁴ หมายถึงทุกส่วนในตัวของมันด้วย

⁵ คือเปล่งเสียงกล่าวนามสิ่งที่เขาเชือดเพื่อสิ่งนั้น อื่นจากอัลลอฮ์

⁶ อยู่ในภาวะคับขัน ไม่สามารถจะหาอาหารอื่นเพื่อประทังชีวิตได้ นอกจากเนื้อสุกร

⁷ มีใช้สร้างสถานการณ์ให้คับขันเพื่อต้องการบริโภค

⁸ เมื่อบริโภคแล้วก็บริโภคพอประทังชีวิต มิใช่ถือโอกาสสวาปามจนเกินความจำเป็น

⁹ หมายถึงลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด และสิ่งอื่นๆ

¹⁰ เพื่อผลประโยชน์อันเล็กน้อยที่พวกเขาได้รับจากประชาชาติของพวกเขาในฐานะที่พวกเขาเป็นผู้นำ แต่ถ้าวพวกเขาเปิดเผยลักษณะของท่านนะบีแล้ว แน่หนอนประชาชาติของพวกเขาจะต้องศรัทธาต่อท่าน ทำให้พวกเขาต้องหมดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์ต่อไปอีก การกระทำของพวกเขานั้นจึงประหนึ่งว่าพวกเขานำเอาลักษณะของท่านนะบีไปแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์อันนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีราคาอันเล็กน้อย

ชนเหล่านั้นมิได้กินอะไรเข้าไปในท้องเขา พวกเขา นอกจากไฟเท่านั้น และในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงพูดแก่พวกเขา และจะไม่ทรงทำให้พวกเขาบริสุทธิ์¹ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

175. ชนเหล่านี้คือผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องไปแลกเปลี่ยนกับแนวทางที่หลงผิดและเอาการอภัยโทษไปแลกเปลี่ยนกับการลงโทษ พวกเขาช่างทนต่อไฟนรกเสียนี้กระไร²

176. นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมด้วยสัจธรรม และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้งกันในคัมภีร์นั้น ย่อมอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล

177. หาใช่คุณธรรมไม่ การที่พวกเขาผินหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ ต่อบรรดาคัมภีร์ และนะบีทั้งหลาย และบริจาคทรัพย์ ทั้ง ๆ ที่มีความรักในทรัพย์นั้น แก่บรรดาญาติที่สนิทและบรรดาเด็กกำพร้า และแก่บรรดาผู้ยากจนและผู้ที่อยู่ในการเดินทาง³

يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْمَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٧﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَوُجُوهُكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا

¹ คือจะไม่ทรงทำให้พวกเขาบริสุทธิ์จากความสกปรกแห่งปฏิบัติการของพวกเขา นั่นก็หมายความว่าพระองค์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาอย่างเด็ดขาด

² หมายถึงว่าพวกเขาได้รับแนวทางอันถูกต้องจากอัลลอฮ์แล้ว กลับปฏิเสธเสีย แล้วนำเอาแนวทางที่หลงผิดมาปฏิบัติ ในทำนองเดียวกันพระองค์ทรงปรารถนาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกเขา หากพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว แต่พวกเขากลับปฏิเสธที่จะรับการอภัยโทษโดยสมัครใจที่จะเข้าสู่ไฟนรก ในการกระทำของพวกเขาดังกล่าวนี้ ทำให้เข้าใจว่า พวกเขาช่างทนต่อการลุกไหม้ของไฟนรกเสียนี้กระไร?

³ คือเมื่อเขาขาดเงิน

และบรรดาผู้ที่มาขอและบริจาคในการไถ่ทาส และเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต และ (คุณธรรมนั้น) คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก และในความเดือดร้อน¹ และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่พูดจริง และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง

178. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การประหารฆาตกรให้ตายตามในกรณีที่มีผู้ถูกฆาตายนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเขาแล้ว คือชายอิสระต่อชายอิสระ และทาสต่อทาส และหญิงต่อหญิง² แล้วผู้ใดที่สิ่งหนึ่งจากพี่น้องของเขาถูกอภัยให้แก่เขาแล้ว ก็ให้ปฏิบัติไปตามนั้นโดยชอบ³ และให้ชำระแก่เขาโดยดี⁴ นั่นคือการผ่อนปรนจากพระเจ้าของพวกเขา และคือการเอ็นดูเมตตาด้วย แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้นเขาก็จะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

عَهْدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَيْتِ وَالصَّالِحِينَ
الْبَيْتِ أَوْلِيَّكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأَوْلِيَّكَ هُمْ
الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي
الْقَتْلِ الْقَتْلِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدِ بِالْأَنْثَى وَالْأَنْثَى
فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَإِنِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعَدَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

¹ เช่นได้รับการเจ็บป่วย หรือสูญเสียสิ่งที่ตนรัก

² คือถ้าชายอิสระถูกฆาตตาย ก็ต้องชดใช้ชีวิตของผู้ตาย ด้วยชีวิตของชายอิสระด้วยกัน และถ้าผู้ตายเป็นทาส ก็ชดใช้ด้วยชีวิตของทาสด้วยกัน หรือถ้าผู้ตายเป็นหญิง ก็ชดใช้ด้วยชีวิตหญิงด้วยกัน ดังกล่าวนี้ในกรณีที่มีการต่อสู้กันเป็นหมู่ เพราะร่วมกันฆ่าหลายคน แต่ถ้าทำการฆ่าแต่เพียงผู้เดียวแล้วไซร้แน่นอนผู้ที่ฆ่าเขาก็จะต้องถูกฆ่าให้ตายตามกัน จะเอาอื่นมาแทนไม่ได้

³ คือผู้ใดที่ฆ่าเขาตาย โดยที่คนหนึ่งคนใดในบรรดาญาติของผู้ถูกฆ่าให้อภัยแก่ผู้ฆ่า โดยไม่ปรารถนาจะให้ผู้ฆ่าถูกฆ่าให้ตายตามกันนั้นก็ให้ถือปฏิบัติไปตามนั้น แม้ว่าพี่น้องคนอื่นจะไม่ยินดีก็ตาม คำว่า "สิ่งหนึ่งจากพี่น้องของเขา" นั้นหมายถึงว่าได้มีการอภัยส่วนหนึ่งจากญาติของผู้ตาย และที่ใช้ถ้อยคำว่า "พี่น้องของเขา" นั้น ก็เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่า เป็นพี่น้องกัน เพราะมุฮัมหมัดนั้นเป็นพี่น้องกัน

⁴ คือเมื่อผู้ฆ่าได้รับการอภัยให้ไม่ต้องถูกฆ่าแล้ว ก็ต้องจ่ายค่าทำขวัญให้แก่ญาติของผู้ตายโดยดีตามธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติกัน

179. และในการประหารฆาตกรให้ตายตามนั้น คือการธำรงไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเขา¹ โอ้ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย! เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

180. การทำพินัยกรรมให้แก่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดโดยชอบธรรมนั้น ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขา² หากเขาได้ทิ้งทรัพย์สินสมบัติไว้ ทั้งนี้เป็นหน้าที่แก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย

181. แล้วผู้ใดเปลี่ยนแปลงพินัยกรรม หลังจากที่เขาได้ยินมันแล้ว โทษแห่งการเปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้นก็ตกอยู่แก่บรรดาผู้เปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้นเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงได้ยินทรงรอบรู้

182. แล้วผู้ใดเกรงว่า ผู้ทำพินัยกรรมมีความไม่เป็นธรรม (โดยไม่รู้) หรือกระทำความผิด (โดยเจตนา) แล้ว แล้วเขาได้ประนีประนอมในระหว่างพวกเขา³ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاتٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصِيٍّ أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ
بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

¹ คือการรักษาและคุ้มครองชีวิตไว้ กล่าวคือ เมื่อทุกคนรู้ว่าเมื่อฆ่าคนอื่นแล้วตนจะต้องถูกฆ่า แน่แน่นอนย่อมไม่มีใครที่จะฆ่าคนอื่นเพราะการกระทำดังกล่าวเท่ากับเป็นฆ่าตัวเอง ในกรณีนี้จึงเป็นการธำรงไว้ซึ่งชีวิตมนุษย์

² การทำพินัยกรรมให้แก่บิดามารดา และญาติผู้มีสิทธิได้รับมรดกในอายะฮ์นั้นนั้น ถูกยกเลิกด้วยอายะฮ์อัล-มะวาริษ 4 : 11-12 อันเป็นโองการที่กำหนดอัตราส่วนของผู้มีสิทธิได้รับมรดก ทั้งนี้ได้จากโองาบทของท่านนะบีที่กล่าวไว้ ความว่า “ไม่มีพินัยกรรมใดๆ แก่ผู้มีสิทธิได้รับมรดก” บิดามารดาเป็นผู้มีสิทธิได้รับมรดก หรือญาติที่เป็นผู้มีสิทธิได้รับมรดก จึงไม่มีสิทธิในทางพินัยกรรม
อนึ่ง การทำพินัยกรรมนั้นก็ให้กระทำได้เพียง 1/3 ของมรดกเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่ท่านนะบีได้อนุมัติไว้

³ คือในระหว่างผู้มีสิทธิตามพินัยกรรม โดยไม่ถือตามพินัยกรรม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นระหว่างพวกเขา หรือแก้ไขให้ถูกต้องตามบัญญัติศาสนา

183. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้ว เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

184. (คือถูกกำหนดให้ถือ) ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้¹ แล้วผู้ใดในพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทางก็ให้ถือใช้ในวันอื่น และหน้าที่ของบรรดาผู้ที่ถือศีลอดด้วยความลำบากยิ่ง (โดยที่เขาได้งดเว้นการถือ) นั้น คือการชดเชยอันได้แก่การให้อาหาร (มื้อหนึ่ง) แก่คนมิสกีนคนหนึ่ง (ต่อการงดเว้นจากการถือหนึ่งวัน) แต่ผู้ใดกระทำความดีโดยสมัครใจ² มันก็เป็นความดีแก่เขา และการที่พวกเจ้าจะถือศีลอดนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้³

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ
فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَأَن تَصُومُوا
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

¹ หมายถึงบรรดาวันแห่งเดือนรอมฎอน

² คือให้อาหารแก่คนมิสกีนมากกว่าหนึ่งคนต่อการงดเว้นจากการถือหนึ่งวัน

³ ผู้ที่ถือศีลอดด้วยความลำบากยิ่ง ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้งดถือได้ โดยที่เขาจะต้องให้อาหารแก่คนยากจนเป็นการชดเชยนั้น ได้แก่ผู้สูงอายุที่มีกำลังน้อย คนที่มีโรคประจำตัว ซึ่งไม่มีหวังจะหาย และกรรมกรที่ทำงานหนักตลอดเวลา ตลอดจนหญิงที่มีครรภ์ และหญิงที่กำลังให้นมแก่บุตร ทั้งนี้หากว่าทั้งสองนั้นเกรงว่าจะเป็นอันตรายแก่บุตร

อนึ่ง ความเข้าใจตามข้อความที่ได้ถอดมาจากอะฮ์ซันนั้น เป็นพรรณนาของท่านอิบนับบาสซึ่งนักปราชญ์ทั้งหลายเห็นชอบด้วย อย่างไรก็ตาม มีนักปราชญ์รุ่นหลังนั้นคนหนึ่งชื่อ "อัลตุล-มุตะฮาลอัศเศาะอีดีย์" เป็นชาวอียิปต์ ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านชื่อว่า อัจดีฮ์ฮาดิษะดีดี ว่า ข้อความที่ว่านั้นหมายถึงผู้ที่สามารถจะถือศีลอดได้ แต่ไม่ถือ ซึ่งบุคคลดังกล่าวนั้นนอกจากจะต้องถือศีลอดใช้แล้ว เขาจะต้องให้อาหารแก่คนมิสกีนอีกด้วย ทั้งนี้เป็นการชดเชย ท่านได้ให้เหตุผลว่า "ผู้ที่เดินทางก็ดี หรือผู้ป่วยก็ดี โดยที่เขางดเว้นการถือศีลอดนั้น เขายังจำเป็นต้องถือใช้ในวันอื่น แล้วคนที่มีได้เดินทาง และมีผู้ป่วย แต่ไม่ยอมถือศีลอดนั้น แน่แน่นอนเขาย่อมจะต้องถือใช้ยิ่งกว่าคนเดินทาง และคนป่วย ด้วยเหตุนี้ อัล-กูรออันจึงมิได้ระบุว่า ผู้ที่สามารถจะถือศีลอดได้ แต่เขาไม่ถืออันนั้นจำต้องถือศีลอดใช้ ทั้งนี้เพราะถือว่ายอมเป็นที่ทราบกันดีแล้ว

ส่วนคนชราและคนป่วยเรื่องรังที่ไม่หวังหายนั้น ท่านมีพรรณนาว่า ไม่ต้องมีการทำพิศยะฮ์ใดๆ คือไม่ต้องให้อาหารแก่คนมิสกีนเป็นการชดเชยแต่อย่างใด เพราะคนไม่สามารถนั้น ย่อมไม่อยู่ในข้อบังคับแห่งบัญญัติศาสนา

185. เดือนรอมฎอนนั้น เป็นเดือนที่อัล-กุรอาน ได้ถูกประทานลงมาในฐานะเป็นข้อแนะนำ สำหรับมนุษย์ และเป็นหลักฐานอันชัดเจน เกี่ยวกับข้อแนะนำนั้น¹ และเกี่ยวกับสิ่งที่จำแนก ระหว่างความจริงกับความเท็จ² ดังนั้นผู้ใดในหมู่ พวกเจ้าเข้าอยู่ในเดือนนั้นแล้ว ก็จงถือศีลอด ในเดือนนั้นและผู้ใดป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง ก็จงถือใช้ในวันอื่นแทน³ อัลลอฮ์ทรงประสงค์ ให้มีความสะดวกแก่พวกเจ้า และไม่ทรงให้มีความลำบากแก่พวกเจ้า และเพื่อที่พวกเจ้าจะได้ ให้ครบถ้วน ซึ่งจำนวนวัน (ของเดือนรอมฎอน) และเพื่อพวกเจ้าจะได้ให้ความเกรียงไกรแด่ อัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงแนะนำแก่พวกเจ้า⁴ และเพื่อพวกเจ้าจะขอบคุณ

186. และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า) แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะ ตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อเขาวิงวอน ต่อข้า ดังนั้น พวกเขาจงตอบรับข้าเถิด⁵ และ จงศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทาง ที่ถูกต้อง

شَهْرٍ مَّضَى الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِد مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكْبِرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِبُّ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

¹ เกี่ยวกับข้อแนะนำให้มนุษย์มีหลักการศรัทธาอันถูกต้องและข้อปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

² เกี่ยวกับหลักการที่จำแนกให้มนุษย์ทราบว่า อะไรคือความจริง และอะไรคือความจริง

³ เท่ากับจำนวนที่ขาดไป แต่ควรถือใช้ก่อนที่รอมฎอนในปีต่อไปจะมาถึง

⁴ ทั้งนี้เพราะว่า รอมฎอนนั้น เป็นเดือนแห่งการอบรมปณิธาน และขจัดสิ่งไม่เหมาะสมไม่ควรให้หมดไป ทำให้ผู้ที่ถือศีลอดกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมในการนี้ ทำให้ผู้ถือศีลอดรู้สึกในความเกรียงไกรของอัลลอฮ์ และขอบคุณพระองค์

⁵ ตอบรับคำเรียกร้องของอัลลอฮ์ด้วยการศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

187. ได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งการสมสู่กับบรรดาภรรยาของพวกเขาในคำคืนของการถือศีลอด นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา และพวกเขาก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา¹ อัลลอฮ์ทรงรู้ว่า พวกเจ้านั้นเคยทุจริตต่อตัวเอง² แล้วพระองค์ก็ทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอภัยให้แก่พวกเขาแล้ว บัดนี้พวกเขาก็สมสู่กับพวกนางได้ และแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกเขาเกิด³ และจงกิน และดื่ม จนกระทั่งเส้นขาว⁴ จะประจักษ์แก่พวกเขาจากเส้นดำ⁵ เนื่องจากแสงรุ่งอรุณแล้วพวกเขาจึงให้การถือศีลอดครบเต็มจนถึงพลบค่ำ และพวกเขาก็อย่าสมสู่กับพวกนางขณะที่พวกเขาเอี้ยะติกาฟ⁶ อยู่ในมัสยิด นั่นคือบรรดา ชอบเขตของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขา

أَجَلَ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْعُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِيَّاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَّاسٍ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ لَكُمْ وَاللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ مِنَ الْإِبْيَضِ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ مَا أَمْشَا الصَّيَامُ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَنْكُمْ فِي الْمَسْجِدِ يَتْلُو حُدُودَ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบว่าภรยานั้นประหนึ่งเครื่องนุ่งห่มของสามี และสามีนั้นประหนึ่งเครื่องนุ่งห่มของภรรยา เพราะต่างฝ่ายต่างให้ความอบอุ่น และให้ความสุขซึ่งกันและกัน เปรียบเหมือนเครื่องนุ่งห่มที่ให้ความอบอุ่นและให้ความสุขแก่ผู้ที่สวมใส่กระนั้น

² ในตอนเริ่มแรกของการถือศีลอดในเดือนรอมฎอนนั้น หลังจากละหมาดอิซาอแล้วหรือหลังจากนอนหลับแล้ว ห้ามมิให้สมสู่ภรรยา และบริโภคสิ่งใด ๆ จนกว่าจะถึงเวลาพลบค่ำของวันรุ่งขึ้น มีผู้คนจำนวนมากทำการสมสู่กับภรรยาของตนในเวลาต้องห้ามดังกล่าว ผู้หนึ่งในจำนวนนั้นคือ ซัยดีนาอุมร์ ท่านจึงได้ปรับทุกข์แก่ท่านนะบีในเรื่องนี้ แล้วอายะฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา

อนึ่ง ความที่ว่า “หลังจากละหมาดอิซาอ หรือหลังจากนอนหลับแล้ว” นั้น เป็นรายงานที่มาจากอิบนอบบาสที่ส่งรายงาน กล่าวคือ รายงานหนึ่งระบุว่า “หลังจากละหมาดอิซาอแล้ว” และอีกรายงานหนึ่งระบุว่า “หลังจากนอนหลับแล้ว”

³ แสวงหาผู้ที่เสียบสายโลหิต และผลานิสงส์ในการประกอบกรอิบาดะฮ์ในคำคืน อัล-กือดริ ดังกล่าวนี้เป็นพรรณณะที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ต่าง ๆ

⁴ หมายถึงแสงสว่างของรุ่งอรุณ

⁵ หมายถึงความมืดของกลางคืน

⁶ คือเข้าประจำอยู่ในมัสยิด เพื่อประกอบอิบาดะฮ์ใน 10 คืนหลังของรอมฎอน

จงอย่าเข้าใกล้ขอบเขตนั้น ในทำนองนั้นและ
อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของ
พระองค์แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

188. และพวกเจ้าจงอย่ากินทรัพย์สิน¹ สมบัติของ
พวกเจ้า² ระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ และจง
อย่าจ่ายมัน³ ให้แก่ผู้พิพากษา เพื่อที่พวกเจ้า
จะกินส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น
ด้วยการกระทำสิ่งที่เป็นบาป⁴ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ารู้
กันอยู่

189. เขาเหล่านั้นจะถามเจ้า⁵ เกี่ยวกับเดือนแรก
ขึ้น⁶ จงกล่าวเถิด มันคือกำหนดเวลาต่างๆ
สำหรับมนุษย์⁷ และสำหรับประกอบพิธีฮัจญ์
และหาใช่เป็นคุณธรรมไม่ ในการที่พวกเจ้า
เข้าบ้านทางหลังบ้าน⁸ แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือ
ผู้ที่ยำเกรงต่างหาก และพวกเจ้าจงเข้าบ้านทาง
ประตูบ้าน⁹ และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَطِيلِ وَتَدْلُوا
بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

﴿١٨٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَدَّةٌ
لِّلنَّاسِ وَالْحَجُّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ
وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

¹ คำว่า “กินทรัพย์สิน” นั้น หมายถึงการนำไปใช้ในธุรกิจอื่นๆ ด้วย

² คำว่า “กินทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า” นั้น หมายถึงทรัพย์สินของผู้อื่น ทั้งนี้เนื่องจากอิสลามถือว่า มุมีนกับมุมีนนั้น เสมือนร่างกายเดียวกัน

³ จ่ายให้เป็นสินบน

⁴ หมายถึงสิ่งซึ่งเป็นที่ต้องห้ามโดยบัญญัติศาสนา

⁵ ถามท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ ขนาดต่าง ๆ ของเดือนในระยะแรกขึ้น

⁷ ทั้งในการประกอบศาสนกิจและในการประกอบอาชีพ

⁸ ประเพณีรับในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น เมื่อทำการอิหม่ามแล้วจะเข้าบ้านกันทางหลังบ้านโดยถือว่าเป็นคุณธรรม และยังถือปฏิบัติกันอยู่จนถึงสมัยเริ่มแรกของอิสลาม แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงปฏิเสธในการเชื่อถือของพวกเขา

⁹ เข้าทางประตูหน้าบ้าน

190. และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
ต่อบรรดาผู้ที่ทำร้ายพวกเจ้า และจงอย่ารุกราน
แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้รุกราน¹

191. และจงประหัตประหารพวกเขา ณ ที่ใด
ก็ตามที่พวกเขาพบพวกเขา² และจงขับไล่พวกเขา
ออกจากที่ที่พวกเขาเคยขับไล่พวกเขาออก และ
การก่อความวุ่นวาย³ นั้น ร้ายแรงยิ่งกว่าการ
ประหัตประหารเสียอีก และจงอย่าสู้รบกับ
พวกเขา ณ อัล-มัสยิดิลฮะรออม จนกว่าพวกเขา
จะทำร้าย⁴ พวกเจ้าในที่นั้น หากพวกเขาทำร้าย
พวกเจ้าแล้ว ก็จงประหัตประหารพวกเขาเสีย
เช่นนั้นแหละคือการตอบแทนแก่ผู้ปฏิเสศศรัทธา

192. แล้วถ้าหากพวกเขาหยุด หน่นอน อัลลอฮ์
นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

193. และจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าการก่อ
ความวุ่นวาย⁵ จะไม่ปรากฏขึ้น และจนกว่าการ

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ
وَلَا تَعْسَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

الْمُعْسِدِينَ ﴿١٩٠﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرَجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُفْتَلُوكُمْ فِيهِ
فَإِن قَاتَلْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾

فَإِن أَنهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ لِلَّهِ

فَإِن أَنهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

¹ ขณะที่บรรดามุฮิมินจะเข้าม้กกะฮ์เพื่อทำอุมเราะฮ์ใช้ ตามที่ได้ตกลงไว้แก่ชาวกุโรซัยนั้น พวกเขาเกรงว่า จะถูกขัดขวางจากชาวกุโรซัยเพราะไม่แน่ใจว่าพวกกุโรซัยจะรักษาสัญญาที่ได้กระทำกันไว้ ณ ตำบลฮุฎัยบียะฮ์ ซึ่งฝ่ายมุฮิมินไม่ปรารถนาที่จะทำการต่อสู้ขณะที่อยู่ในอิหฺรออมและในเดือนอัล-ฮะรออม ซึ่งเป็นเดือน ต้องห้ามในการสู้รบกัน แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอนุญาตให้พวกเขากระทำได้ถ้าฝ่ายกุโรซัยรุกราน

² เมื่อเกิดการสู้กันขึ้นแล้ว ก็ต้องทำการประหัตประหารฝ่ายกุโรซัย ณ ที่ใดก็ตามที่พบพวกเขา

³ คำว่า “การก่อความวุ่นวาย” นั้น ถอดความจากคำว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” อย่างไรก็ตามก็มีนักปราชญ์ หลายท่านมีความเห็นว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” ที่นี้หมายถึง “การให้มีภาคแก่อัลลอฮ์ หรือการเคารพสักการะ เจร็ด”

⁴ คำว่า “ทำร้าย” นั้นถอดความจากคำว่า “กอดะละ” โปรดเข้าใจด้วยว่า คำนี้มีความหมายหลายนัย ด้วยกัน เช่น “สู้รบ ต่อสู้ ทำสงคราม ทำร้าย รุกราน”

⁵ ความที่ว่า “การก่อความวุ่นวาย” นี้ถอดมาจากคำว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” เนื่องจากคำนี้มีความหมาย หลายนัย นักอภิบาย อัล-กูรอาน หลายท่านจึงเห็นว่า หมายถึง “การให้มีภาคขึ้น” เช่นเดียวกับ “อัล-ฟิตนะฮ์” ในซูเราะฮ์ 2: 191

อิวาตะฮ์ ทั้งหลายจะเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น แต่ถ้าพวกเขายุติ ก็ย่อมไม่มีการเป็นปฏิปักษ์ใด ๆ นอกจากแก่บรรดาผู้อธรรมเท่านั้น

194. เดือนที่ต้องห้ามนั้น ก็ด้วยเดือนที่ต้องห้าม¹ และบรรดาสิ่งจำเป็นต้องเคารพนั้น ก็ย่อมมีการตอบโต้เคียงเดียวกัน ดังนั้นผู้ใดละเมิดต่อพวกเจ้า² ก็จงละเมิดต่อเขา³ เยี่ยงที่เขาละเมิดต่อพวกเจ้า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ไว้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย⁴

195. และพวกเจ้าจงบริจาคนในทางของอัลลอฮ์ และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าสู่ความพินาศ⁵ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้กระทำความดีทั้งหลาย

196. และพวกเจ้าจงให้สมบูรณ์ ซึ่งการทำฮัจญ์ และการทำอุมเราะฮ์เพื่ออัลลอฮ์เถิด แล้วถ้า

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ
فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَآخِصُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ

¹ เดือนต้องห้ามมิให้สู้รบกันนั้นคือเดือนรอฎิบ ซุลเกาะฮ์ดะฮ์ ซุลฮิจญะฮ์ และมุฮัรริบ กล่าวคือ ถ้ามีการรุกรานเกิดขึ้นในเดือนดังกล่าวจากฝ่ายกุโรซ ก็อนุญาตให้ฝ่ายมุสลิมนั้นทำการตอบโต้ในเดือนเหล่านั้นได้ และการละเมิดในบรรดาสิ่งที่ต้องห้ามในเดือนเหล่านั้นด้วยการขัดขวางมิให้เข้าไปทำอุมเราะฮ์ ก็อนุญาตให้มุสลิมนั้นกระทำการละเมิดในเดือนเหล่านั้นได้ด้วย คือให้ใช้กำลังต่อสู้ฝ่ายกุโรซ จนกว่าพวกเขาจะเลิกทำการละเมิด ทั้งนี้เพื่อรักษาเกียรติแห่งเดือนเหล่านั้น

² ละเมิดสัญญาที่ได้กระทำไว้ และทำร้ายพวกเจ้า

³ ก็จงทำการป้องกันตัว และหลังเล็ดพวกเขาได้ แม้ว่ากระทำความดังกล่าวนั้นเป็นการละเมิดสัญญาก็ตาม ก็อนุญาตให้กระทำได้ เพราะฝ่ายกุโรซเป็นฝ่ายละเมิดสัญญา

⁴ จะทรงให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งได้รับชัยชนะ

⁵ จงอย่าตระหนี่ที่จะเสียสละในทางของอัลลอฮ์ เช่นในการป้องกันรักษาศาสนา ในการให้การศึกษาศาสนาแก่เด็ก ๆ มุสลิมและในการต่อสู้ผู้ที่รุกราน เป็นต้น เพราะการตระหนี่นั้นจะนำมาซึ่งความหายนะประหนึ่งโยนตัวเองสู่ความพินาศ

พวกเจ้าถูกสกัดกั้น¹ ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่หาได้ง่าย² และจงอย่าโกนศีรษะของพวกเจ้า จนกว่าสัตว์พลีนั้นจะถึงที่ของมัน³ แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าป่วยลง หรือที่เขามีสิ่งก่อความเดือดร้อนจากศีรษะของเขา⁴ ก็ให้มีการชำระค่าชดเชยอันใดแก่การถือศีลอด หรือการทำทาน หรือการเชือดสัตว์⁵ ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว ผู้ใดที่แสวงหาประโยชน์จนกระทั่งถึงฮัจญ์ด้วยการทำฮุมเราะฮ์แล้ว⁶ ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่หาได้ง่าย ผู้ใดที่หาไม่ได้⁷ ก็ให้ถือศีลอดสามวันในระหว่างการทำฮัจญ์ และอีกเจ็ดวันเมื่อพวกเจ้ากลับบ้าน นั่นคือครบสิบวัน ดังกล่าวนั้น สำหรับผู้ที่ครอบครัวของเขามีได้ประจำอยู่ที่อัล-มัสยิดิล ฮะรออม และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ผู้เกิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง

مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ،
فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفَدْيَةٌ
مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ مِّن تَمَتُّعٍ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحُجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحُجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ
تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١٦٦﴾

¹ จะด้วยศัตรูหรือด้วยโรคระบาด หรือมีสงครามเกิดขึ้นเป็นต้น ซึ่งไม่สามารถจะทำฮัจญ์หรือฮุมเราะฮ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ได้

² เช่น อูฐ วัว แพะ หรือแกะ ก็ตาม

³ คือถึงที่ที่อนุมัติให้เชือด กล่าวคือ ถ้าถูกสกัดกั้น ณ ที่ใด ก็ให้โกนศีรษะแล้วเชือดสัตว์พลี แต่ถ้าได้รับความปลอดภัย ก็ให้นำสัตว์พลีไปตั้งมุกะฮ์เสียก่อน หลังจากประกอบพิธีฮัจญ์แล้วก็โกนศีรษะ แล้วเชือดสัตว์พลี การโกนศีรษะนั้นแหละที่เรียกว่า “ตะฮัลลุส”

⁴ เช่นเป็นมีหรือเป็นหิน หรือมีบาดแผลที่ศีรษะ ซึ่งจำเป็นจะต้องโกน ก็ให้กระทำได้ แล้วทำการชำระค่าชดเชย

⁵ การชำระค่าชดเชยนั้นคือการถือศีลอด 3 วัน หรือให้อาหารแก่คนยากจน 6 คน หรือเชือดสัตว์จะเป็นแพะหรือแกะก็ได้

⁶ ทำแต่เพียงฮุมเราะฮ์อย่างเดียวก่อน ซึ่งเรียก “ตะมัดตะวะ” แล้วทำฮัจญ์ทีหลังเมื่อถึงเวลาทำฮัจญ์ระหว่างทำฮุมเราะฮ์เสร็จไปจนถึงเวลาทำฮัจญ์นั้น อนุมัติให้ใช้เครื่องหอมได้ ตัดเล็บตัดผมได้ และใส่เสื้อผ้าอย่างไรก็ได้ ตลอดจนการอภิมงคลสมสู่กับคู่ครองก็ได้ ดังกล่าวนั้น เรียกว่า “แสวงหาประโยชน์” กล่าวคือไม่ต้องรักษาระเบียบวินัย เยี่ยงผู้ยู่ในการทำฮุมเราะฮ์และฮัจญ์พร้อมกัน ซึ่งเรียกว่า “กีรอน”

⁷ คือจะเนื่องจากหาสัตว์เชือดไม่ได้ หรือไม่มีเงินซื้อก็ตาม

197. (เวลา) การทำฮัจญ์นั้นก็มีหลายเดือนอันเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว¹ ดังนั้นผู้ใดที่ได้ให้การทำฮัจญ์จำเป็นแก่เขาในเดือนเหล่านั้น² แล้ว ก็ต้องไม่มีการสมสู่ และไม่มีการละเมิด และไม่มีการวิวาห์ใด ๆ ใน (เวลา) การทำฮัจญ์ และความดีใด ๆ ที่พวกเจ้ากระทำนั้น อัลลอฮ์ทรงรู้ดี และพวกเจ้าจงเตรียมเสบียงเกิด³ แท้จริงเสบียงที่ดีที่สุดนั้นคือความยำเกรง และพวกเจ้าจงยำเกรงข้าเถิด โอ้ ผู้มีปัญญาทั้งหลาย!

198. ไม่มีโทษใด ๆ แก่พวกเจ้า การที่พวกเจ้าจะแสวงหาความกรุณาอย่างหนึ่งอย่างใดจากพระเจ้าของพวกเจ้า ครั้นเมื่อพวกเจ้าได้ห้ำหั่น⁴ กันออกจากอะเราะะฟาทแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ณ อัล-มัฆะอะริลฮะรออม⁵ และจงกล่าวรำลึกถึงพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงแนะนำพวกเจ้าไว้ และแท้จริงก่อนหน้านั้น พวกเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ที่หลงทาง

199. แล้วพวกเจ้าจงหลั่งไหลกันออกไปจากที่ที่ผู้คนได้หลั่งไหลกันออกไป⁶ และจงขอยกยต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงยกยอโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ وُضِعَ فِيهَا
الْحَجُّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ
وَتَكْرُوهٌ وَأَقْرَابٌ خَيْرٌ لِّزَادِ النَّفْقَى
وَأَنْتُمْ بِنَاتِلِ الْآلِ الْبَيْتِ ﴿١٧٧﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا
فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ
مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا
هَدَىٰكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٧٨﴾

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٩﴾

¹ คือเดือน เซาวาล ซูลเกาะตะฮ์ และอิกลิบวันแรกของเดือนฮิลฮัจญะฮ์

² หลังจากทำการอิหฺรอมน์แล้ว

³ หมายถึงเสบียงในการเดินทางไปทำฮัจญ์

⁴ หมายถึงออกจากอะเราะะฟาทไป หลังจากตะวันตกแล้ว เพื่อไปพักแรมที่ “มินา” อีกสองหรือสามวัน แต่คืนนั้นให้พักแรมที่ “มุซตะลิมะฮ์” การที่อัล-กุรอานใช้ถ้อยคำว่า “หลั่งไหล” นั้น เนื่องจากขณะที่กลุ่มชนเคลื่อนออกจากอะเราะะฟาทนั้น ประหนึ่งน้ำไหลกระหน่ำ

⁵ เป็นเนินเขาเล็ก ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณ “มุซตะลิมะฮ์” มีมัลยิตอยู่บนนั้น แบบกำแพงล้อมไม่มีหลังคา

⁶ หมายถึงหลั่งไหลออกจากอะเราะะฟาท หรืออะเราะะฟะฮ์

200. ครั้นเมื่อพวกเขาประกอบพิธีฮัจญ์ของพวกเขาสเสร็จแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ดังที่พวกเขากล่าวรำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเขาหรือกล่าวรำลึกให้มากกว่า ในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเราในโลกนี้เถิด¹ และเขาจะไม่สามารถส่วนดีใด ๆ ในปรโลก

201. และในหมู่พวกเขาเหล่านั้น มีผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเราซึ่งสิ่งดีงามในโลกนี้ และสิ่งดีงามในปรโลก และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

202. คนเหล่านั้นแหละ พวกเขาจะได้รับส่วนดีจากสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

203. และพวกเขาก็กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์² ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้³ แล้วผู้ใดรีบกลับในสองวัน⁴ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา และผู้ใดรั้งรอไปอีก⁵ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา (ทั้งนี้) สำหรับผู้ที่มีความยำเกรง⁶ และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمَنْ الْكَافِرُ الْمَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

﴿٢٠٣﴾ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ

¹ หมายถึงว่า ถ้าพระองค์จะทรงกรุณาประทานสิ่งดีใด ๆ ให้แก่พวกเขาแล้ว ก็โปรดได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาในโลกนี้เถิด ทั้งนี้ก็เพราะพวกเขาไม่เชื่อในวันปรโลก

² กล่าวตักบิร

³ วันที่ 11-13 ของเดือน ฮุลฮิจญะฮ์

⁴ ค้างที่มินาสสองวัน แล้วรีบกลับมักกะฮ์ ก่อนค่ำวันที่สอง แต่ถ้าค้างเสียแล้ว จะไม่ได้รับอนุมัติให้กลับหากแต่จะต้องค้างอีกหนึ่งวัน

⁵ ค้างที่มินาจนครบสามวัน

⁶ การที่จะค้างอยู่ที่มินาสสองวันหรือสามวันนั้น ไม่ถือเป็นสิ่งสำคัญ แต่ที่สำคัญนั้นคือ การมี อัด-ตักวา

ด้วยว่า พวกเจ้านั้นจะถูกนำไปชุมนุมยังพระองค์

204. และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่คำพูดของเขา¹ ทำให้เจ้าพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และเขาจะอ้างอัลลอฮ์เป็นพยาน ซึ่งสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเขา² และขณะเดียวกันก็เป็นผู้โต้เถียงที่ฉกาจฉกรรจ์ยิ่ง

205. และเมื่อเขาให้หลังไปแล้ว เขาก็เพียรพยายามในแผ่นดิน เพื่อก่อความเสียหายในนั้น และทำลายพืชผล และเผ่าพันธุ์³ และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย

206. และเมื่อมีผู้กล่าวกับเขาว่า จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด ความหยิ่งในเกียรติก็ยึดเขาไว้ให้กระทำบาปต่อไป⁴ สิ่งที่เขาเพียงแค่นั้นก็คืออูฐอันหนั และแน่นอนเป็นที่ลับนอนอันเลวร้ายยิ่ง

207. และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้ที่ขายตัวของเขา⁵ ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงปรานีแก่ปวงบ่าวทั้งหลาย

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْتَسِبُونَ ﴿٦٣﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ ۖ

وَهُوَ الَّذِي لِيُخْصِمَ ﴿٦٤﴾

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٦٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ لَهُمْ جَهَنَّمُ ۗ وَلَيْسَ الْمُهَادُّونَ ﴿٦٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٦٧﴾

¹ อัล-อัครัส บินซุรียัดเป็นมุนาฟิก พูดยาแก่ท่านนะบีด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน เป็นที่ประทับใจแก่ท่านนะบี

² เขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า จิตใจของเขามีความเชื่อถือตรงตามที่เขาพูดทุกประการ แต่ความจริงหาใช่เช่นนั้นไม่

³ คือลอบฆ่าพันธุ์มนุษย์ผู้ซึ่งเป็นเผ่าพันธุ์และสืบเชื้อสายต่อเนื่องกันมา และทำลายปศุสัตว์ ด้วยการลักขโมย และวางยาเป็นต้น

⁴ ถ้าจะเชื่อฟังตามคำตักเตือนของคนอื่น ก็เป็นการยอมรับโดยปริยายในความผิดของตน อันทำให้เกียรติต้องมัวหมอง จึงจำต้องรักษาเกียรติด้วยการกระทำความผิดต่อไป เพื่อเป็นการยืนยันว่าที่กระทำอยู่นั้นถูกต้องแล้ว ทั้ง ๆ ที่รู้ดีว่าได้กระทำความผิดอยู่

⁵ เสียสละทั้งชีวิตและทรัพย์สินสมบัติของเขา เพื่ออ้างรางวัลซึ่งศาสนาของอัลลอฮ์

208. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงเข้าอยู่ในความสำนึต¹ โดยทั่วทั้งหมด และจงอย่าตามบรรดาก้าวเดินของชัยฏอน² แท้จริงมันคือศัตรูที่ซัดแฉงของพวกเขา

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

209. แต่ถ้าพวกเขาหันเหออกไป³ หลังจากที่ได้มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขาแล้ว ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ ทรงปรีชาญาณ

فَإِن زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

210. และพวกเขามิได้คอยอะไร นอกจากการที่อัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์จะมายังพวกเขา ในร่มเงาจากเมฆ⁴ และเรื่องนั้นได้รับการตัดสิน⁵ และยิ่งอัลลอฮ์นั้นเรื่องราวทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

211. เจ้าจงถามวงศวานอิสรออีลดูเถิดว่า สัญญาณอันชัดเจนก็มากน้อยแล้ว ที่เราได้นำมามายังพวกเขา และผู้ใดเปลี่ยนแปลงความกรุณาของอัลลอฮ์⁶ หลังจากที่มีมันได้มายังเขาแล้ว แน่หนอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง

سَلِّبِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِي بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَبْدُلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

¹ เข้าอยู่ในบัญญัติแห่งอิสลาม

² อย่าปฏิบัติตามคำชักจูง คำยั่ว และแบบอย่างอันเลวของ ชัยฏอน

³ คำว่า "ซะลัตตุม" ที่นี่ หมายถึง หันเหหรือเอนเอียงออก

⁴ การมาของอัลลอฮ์ในที่นี้คือการมาเพื่อตัดสินพวกเขาในวันกิยามะฮ์ด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงดำรัสหลังจากนั้นว่า "وقضى الامر" นักปราชญ์สลัฟอธิบายว่า การมาของอัลลอฮ์เป็นคุณลักษณะของพระองค์จะตีความเป็นอย่างอื่นมิได้

⁵ หมายถึงการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁶ แทนที่พวกเขาจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยึดมั่นในศานาอันถือเป็นการกระทำอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ กลับปฏิเสธและยึดถือความหลงผิดแทน

212. ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นได้ถูก
 ประดับให้สวยงามแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย
 และพวกเขาทั้งหลายยังเย้ยหยันบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย
 แต่บรรดาผู้ยำเกรงนั้น เห็นอกว่าพวกเขาใน
 วันกียามะฮ์และอัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัย
 ยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศ
 จากการคำนวณนับ

213. มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน¹
 ภายหลังอัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานะบีมาในฐานะ
 ผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ทรงประทาน
 คัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมากับพวกเขา
 ด้วยเพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์
 ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และไม่มีใครที่ขัดแย้ง
 ในคัมภีร์นั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์
 นั้นมา² หลังจากที่บรรดาหลักฐานอันขัดแย้ง
 ได้มายังพวกเขาเหล่านั้น³ ทั้งนี้เพราะความ
 อัจฉาริษยาในระหว่างพวกเขา⁴ แล้วอัลลอฮ์ก็
 ทรงแนะนำแก่บรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งความจริงที่
 พวกเขาขัดแย้งกันด้วยอนุมิติของพระองค์⁵
 และอัลลอฮ์นั้นทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรง
 ประสงค์ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

رُئِيَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْعَوْنَ مِنَ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٦٧﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ
 مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
 وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَهُمْ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ
 الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
 وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

¹ มนุษย์ในช่วงระหว่างนะบีอาดัมกับนบีนูฮ์อยู่ในคำสอนเดียวกันคือ อิสลามและเตาฮีด ต่อมาเมื่อ
 มนุษย์เบี่ยงเบนพวกเขาก็ขัดแย้งกัน อัลลอฮ์จึงส่งนะบีมายังพวกเขา

² หมายถึงพวกยิว และพวกคริสต

³ หลังจากที่ท่านนะบีมุฮัมมัดได้นำหลักฐานอันขัดแย้งมาประกาศแก่พวกเขา

⁴ อัจฉาริษยาที่ท่านนะบีมุฮัมมัดได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล ซึ่งมีได้เป็นนางศ็วานของพวกเขา

⁵ ด้วยอนุมิติของอัลลอฮ์ที่ให้ท่านนะบี นำความจริงมาประกาศ

214. หรือพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้าสวรรค์ โดยที่เยี่ยงอย่างของผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้า ยังมีได้มายังพวกเจ้าเลย¹ ซึ่งบรรดาความลำบากและความเดือดร้อนได้ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้รับความหวั่นไหว จนกระทั่ง รอซูลและบรรดาผู้ศรัทธาซึ่งอยู่กับเขากล่าว ขึ้นว่า เมื่อไรเล่าการช่วยเหลือของอัลลอฮ์? ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ ใกล้อยู่แล้ว

215. พวกเขาจะถามเจ้า (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขา จะบริจาคสิ่งใดบ้าง? จงกล่าวเถิดว่า คือทรัพย์สิน สิ้นใด ๆ ก็ตามที่พวกท่านบริจาคไป ก็จงให้แก่ ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิด และแก่บรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาคนยากจน และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง² และก็ความดีใด ๆ ที่พวกท่านกระทำอยู่นั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี

216. การสู้รบนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว ทั้ง ๆ ที่มันเป็นที่ยิ่งเกียจแก่พวกเจ้า และอาจ เป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และก็อาจเป็น ไปได้ว่าการที่พวกเจ้าชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้น เป็นสิ่งเลวร้ายแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรง รู้ดี แต่พวกเจ้าไม่รู้

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَكْمِلِينَ
وَالضَّرَّةَ وَرَزَقُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ
قَرِيبٌ ﴿٦٨﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُنْفِقُوا قُلْ مَا أُنْفِقْتُمْ مِنْ
خَيْرٍ قَلِيلٍ لِلدِّينِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٦٩﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

¹ เยี่ยงอย่างแห่งความมอดทนในการต่อต้าน และความมอดทนจากการทำร้ายของฝ่ายศัตรูผู้ปฏิเสธศรัทธา

² หมายถึงผู้ที่อยู่ในการเดินทาง ซึ่งขาดเงิน

217. พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับเดือนต้องห้าม¹ ซึ่งการสู้รบในเดือนนั้น จงกล่าวเถิดว่า การสู้รบในเดือนนั้นเป็นสิ่งใหญ่โต และการขัดขวางให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ และการปฏิเสธการศรัทธาต่อพระองค์ และการกีดกัน อัล-มัสยิดฮะรออมตลอดจนการขับไล่ชาวอัล-มัสยิดฮะรออมออกไปนั้นเป็นสิ่งใหญ่โตยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และการพิตนะฮ์² นั้นใหญ่โตยิ่งกว่าการฆ่า³ และพวกเขาจะยังคงต่อสู้พวกเจ้าต่อไป จงกล่าวพวกเขาจะทำให้พวกเจ้ากลับออกไปจากศาสนาของพวกเจ้า หากพวกเขาสามารถ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากลับออกไปจากศาสนาของเขา แล้วเขาตายลง ขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วไซ้ ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขารั้ผล ทั้งในโลกนี้ และปรโลก และชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก ซึ่งพวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَقَالَ فِيهِ قُل
قَالَ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ
مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا يَزَالُونَ يَقْبَلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ
إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ
فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือเดือนซุลเกาะฮฺอะฮ์ ซุลฮิจญะฮ์ มุฮัรริอม และเดือนรอญับ

² อัล-พิตนะฮ์ เป็นคำที่มีความหมายหลายนัยด้วยกันคือ ความเชี่ยวชาญ, ความหลงผิด, การปฏิเสธศรัทธา การเปิดโปงความชั่ว สิ่งที่ใช้ทดสอบมนุษย์จากภัยธรรมชาติ ความเป็นบ้า ข้อคิด การลงโทษ การเจ็บไข้ ทรัพย์สินสมบัติ และลูกๆ ตลอดจนความเห็นขัดแย้งกัน และการสู้รบกัน ด้วยเหตุนี้บรรดาผู้อั้บยาอัล-กูรอานจึงมีทรรศนะแตกต่างกัน นักปราชญ์ในอดีตหลายท่านให้ความหมายว่า “อัชชีรุก” คือ การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ บางท่านให้ความหมายว่า “อัล-กูฟรุ” คือการปฏิเสธศรัทธาในอัลลอฮ์สำหรับดัจซีร์ “อัล-มะรอฟี-อัล-มะนาเร และดัจซีร์ อัล-วะสีฎ” ซึ่งเป็นดัจซีร์ของนักปราชญ์สมัยหลังๆ นี้ ให้ความหมายคล้ายๆ กันว่า “อัล-พิตนะฮ์” ในอายะฮ์นี้หมายถึง “การทำร้ายมุสลิมินที่อ่อนแอด้วยความโหดร้ายทารุณ และกดขี่บังคับให้พวกเขาละทิ้งศาสนาอิสลาม ก่อแวนและขัดขวางมิให้พวกเขาประกอบอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์

³ ฝ่ายกูโรซุนคนหนึ่งชื่ออัมรูนุ อัล-ฮัฎร็อมีย ถูกฆ่าตายในเดือนต้องห้ามโดยฝ่ายมุสลิมิน

218. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่อพยพ¹ และได้เสียสละต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์นั้น ชนเหล่านี้แหละที่หวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิไศย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٨﴾

219. พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับน้ำเมา และการพนัน จงกล่าวเถิดว่า ในทั้งสองนั้นมีโทษมากและมีคุณหลายอย่างแก่มนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นมากกว่าคุณของมัน และพวกเขาจะถามเจ้าว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด? จงกล่าวเถิดว่าสิ่งที่เหลือจากการใช้จ่าย ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงโองการทั้งหลายแก่พวกเขาเพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

﴿٧٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْمَفْهُومُ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

220. ทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับบรรดาเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิดว่า การแก้ไขปรับปรุงใดๆ ให้แก่พวกเขา นั้นเป็นสิ่งดียิ่ง และถ้าหากพวกเขาจะร่วมอยู่กับพวกเขา พวกเขา ก็คือพี่น้องของพวกเขา² และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดีถึงผู้ที่ก่อความเสียหาย จากผู้ที่ปรับปรุงแก้ไข³ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนก็ทรงให้พวกเขาลำบากไปแล้ว⁴

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحُهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَلَا ضَرْرَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ سَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ عَنْ عِبَادَةِ اللَّهِ عَزِيرٌ حَكِيمٌ ﴿٨١﴾

¹ อพยพจากมักกะฮ์ไปมะดีนะฮ์

² เพราะบรรดามุมีนนั้นเป็นพี่น้องกัน ในการนี้จึงทำดีแก่เขาเหมือนเป็นพี่น้องของพวกเขา

³ ทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ที่ปรับปรุงแก้ไขกิจการของเด็กกำพร้าให้ดีขึ้น และใครเป็นผู้ที่ก่อความเดือดร้อนให้เด็กกำพร้า

⁴ ห้ามมิให้พวกเขากินอยู่ร่วมกับเด็กกำพร้า อันเป็นเหตุให้พวกเขาได้รับความลำบาก

แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรง
ปรีชาญาณ

221. และพวกเจ้าจงอย่าแต่งงานกับหญิงมุชริก¹
จนกว่านางจะศรัทธา² และทาสหญิงที่เป็นผู้
ศรัทธานั้นดียิ่งกว่าหญิงที่เป็นมุชริก แม้ว่านาง
ได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจก็ตาม และพวกเจ้าจงอย่า
ได้แต่งงานกับบรรดาชายมุชริก³ จนกว่าพวกเขา
จะศรัทธา และทาสชายที่เป็นผู้ศรัทธานั้นดีกว่า
ชายมุชริก และแม้ว่าเขาได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจ
ก็ตาม ชนเหล่านี้แหละจะชักชวนไปสู่ไฟนรก
และอัลลอฮ์นั้นทรงเชิดชวนไปสู่สวรรค์ และไป
สู่การอภิเษกด้วยอนุมัติของพระองค์ และ
พระองค์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของ
พระองค์แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก
กันได้

222. และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับประจำ
เดือน⁴ จงกล่าวเถิดว่า มันเป็นเรื่องให้โทษ ดังนั้น
พวกเจ้าจงห่างไกลหญิง⁵ ในขณะที่มีประจำเดือน
และจงอย่าเข้าใกล้นาง⁶ จนกว่านางจะสะอาด
ครั้นเมื่อนางได้ชำระร่างกายสะอาดแล้ว⁷ ก็
จงมาหานางตามที่อัลลอฮ์ทรงใช้พวกท่าน⁸

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوْا وَلَا مَٔمَّةً
مُّؤْمِنَةً حَيْرِيْنَ مِنْ مُّشْرِكِيْكُمْ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوْا وَلَعَبْدٌ
مُّؤْمِنٌ حَيْرِيْنَ مُّشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ اُولٰٓئِكَ
يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ يَا ذٰنِبِيْنَ ؕ وَسَيُنۢبِئُ عَنۢ بَيْنَتِهِۦ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٧١﴾

وَسَأَلُوْا نَبِيَّكَ عَنِ الْمَحِيْضِ قُلْ هُوَ اَذٰى
فَاعَزَلُوْا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيْضِ وَلَا تَقْرُبُوْهُنَّ
حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَاِذَا طَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ
اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ
وَيُحِبُّ الْمَطْهَرِيْنَ ﴿٧٢﴾

¹ หญิงที่มีภาคีแก่อัลลอฮ์ หรือเคารพสักการะเจว็ด ร่วมกับการเคารพสักการะอัลลอฮ์

² ศรัทธาด้วยความจริงใจ มิใช่เพื่อประโยชน์อย่างอื่น

³ จงอย่าจัดการแต่งงานหญิงมุหมินให้แก่ชายมุชริก

⁴ เกี่ยวกับการสมสู่กับภรรยาระหว่างมาประจำเดือน

⁵ จงอย่าสมสู่ภรรยา

⁶ หมายถึงมิให้สมสู่ภรรยา

⁷ เมื่ออาบน้ำหมดประจำเดือนแล้ว

⁸ อนุมัติให้สมสู่ภรรยาได้ตามขอบเขตที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัว และทรงชอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้สะอาด

223. บรรดาหญิงของพวกเจ้านั้น¹ คือแหล่งเพาะปลูกของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงมายังแหล่งเพาะปลูกของพวกเจ้า² ตามแต่พวกเจ้าประสงค์ และจงประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัวของพวกเจ้าและพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่าแท้จริงพวกเจ้านั้นจะเป็นผู้พบกับพระองค์ และเจ้า³ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายเถิด

224. และพวกเจ้าจงอย่าให้อัลลอฮ์เป็นอุปสรรคขัดขวาง⁴ เนื่องจากการสาบานของพวกเจ้าใน การที่พวกเจ้าจะกระทำความดี และที่จะมีความยำเกรง และในการที่พวกเจ้าจะประนีประนอมระหว่างผู้คนและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้

225. อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยคำพูดพล่อยๆ ในการสาบานของพวกเจ้า แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้า ด้วยการสาบานที่หัวใจของพวกเจ้ามุ่งหมายด้วย และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงหนักแน่น

نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ
وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ مُلْفَوَةٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
أَنْ تَدْرُوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْفُحْشِ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

¹ หมายถึงบรรดาภรรยา

² คือแหล่งที่ให้กำเนิดบุตร อันหมายถึงการทำความดี

³ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ อย่าสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าจะไม่กระทำความดีจะไม่เกรงกลัวอัลลอฮ์ และทำหน้าทีประนีประนอมระหว่างผู้คน เพราะจะทำให้อัลลอฮ์เป็นอุปสรรคขัดขวางการปฏิบัติดังกล่าวอันนับเป็นสิ่งดีงาม คำว่า “ที่จะมีความยำเกรง” นั้นหมายถึง การปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา อันแสดงถึงการมีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์

226. สำหรับบรรดาผู้ที่สาบานว่า จะไม่สมสู่ ภรรยาของเขานั้น ให้มีการรอคอยไว้สี่เดือน¹ แล้วถ้าหากเขากลับคืนดี แนนอนอัลลอฮ์ผู้นั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

227. และถ้าพวกเขาปลงใจ ซึ่งการหย่าแล้วไซ้ แนนอนอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไต่หยิน ผู้ทรงรอบรู้

228. และบรรดาหญิงที่ถูกหย่าร้าง พวกนาง จะต้องรอคอยตัวของตนเองสามกูรอ² และไม่อมนุมิตให้แก่พวกนาง ในการที่พวกนางจะปกปิด สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้บังเกิดขึ้นใหม่ตลุกของ พวกนาง³ หากพวกนางศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และ วันปรโลก และบรรดาสามีของพวกนางนั้น เป็นผู้มืสิทธิกว่าในการให้พวกนางกลับมาใน กรณีดังกล่าว⁴ หากพวกเขาปรารถนาประนี ประนอม และพวกนางนั้นจะได้รับเช่นเดียวกับ สิ่งที่เป็นหน้าที่ของพวกนางจะต้องปฏิบัติโดย ชอบธรรม⁵ และสำหรับบรรดาชายนั้นมืฐานะ

لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِن فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٣﴾

وَإِن عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُنَّ مُعْتَدِلَاتٌ لِّمَا فِي أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يَجْرِمَنَّ وَلَا يُؤْمِنَنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللرِّجَالُ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيمٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٥﴾

1 ถ้าครบสี่เดือนแล้วเขาจะต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เขาจะคืนดีหรือหย่าขาด ถ้าเขาไม่คืนดี ก็ถือว่าเขาได้หย่าขาดภรรยาของเขาแล้ว แม้เขาจะไม่ใช้คำหย่าก็ตาม การสาบานที่จะไม่สมสู่กับภรรยา นี้เรียกว่า "علاء" อีลาอ์

2 ใ้นางรอคอยจนกว่ามตลุกของนางสะอาดสามครั้ง หรือนางมาประจำเดือนสามครั้ง ดังนี้เนื่องจาก มีความเข้าใจแตกต่างกันของนักปราชญ์ในคำว่า "กูรอ" แต่ความเข้าใจว่า "กูรอ" หมายถึง "ความสะอาด" นั้น ตรงกับที่ได้เคยปฏิบัติในสมัยรอซูล

3 หมายถึงการปิดบังการตั้งครรภ์ เพื่อต้องการแต่งงานใหม่โดยเร็ว เพราะถ้านางเปิดเผยการตั้งครรภ์ ของนางแล้ว นางจะต้องรอนกว่าจะคลอดเสียก่อน

4 ในกรณีที่นางรอคอยตัวเองสามกูรอ หรือในระหว่างที่นางอยู่ใน อิตตะฮ์

5 จะได้รับการปฏิบัติชอบจากสามี เช่นเดียวกับที่พวกนางมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติชอบแก่สามี กล่าวคือ ต่างฝ่ายต่างกระทำความดีเป็นการแลกเปลี่ยนกัน

เหนือพวกนางขึ้นหนึ่งและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
 เดชาภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

229. การหย่านั้นมีสองครั้ง¹ แล้วให้มีการ
 ยับยั้งไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็ให้ปล่อยไป
 พร้อมด้วยการทำความดี² และไม่อนุญาตแก่
 พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใด
 จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง (มะฮัร)
 นอกจากทั้งสองเกรงว่าจะไม่สามารถดำรงไว้
 ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้เท่านั้น³ ถ้าหากพวก
 เจ้าเกรงว่า เขาทั้งสองจะไม่ดำรงไว้ซึ่งขอบเขต
 ของอัลลอฮ์แล้วไซ้ ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาทั้ง
 สองในสิ่งที่นางใช้มันไถ่ตัวนาง เหล่านั้นแหละ
 คือขอบเขตของอัลลอฮ์ พวกเจ้าจงอย่าละเมิด
 มัน และผู้ใดละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์แล้ว
 ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่อธรรมแก่ตัวเอง

230. ถ้าหากเขาได้หย่านางอีก⁴ นางก็ไม่ใช่เป็นที่
 อนุมัติแก่เขาหลังจากนั้น จนกว่าจะแต่งงาน
 กับสามีอื่นจากเขา⁵ แล้วหากสามีนั้นหย่านาง
 ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่ทั้งสอง⁶ ที่จะคืนดีกันใหม่

الطَّلُقَ مَرَّتَيْنِ فَإِمَّا سَأَلْتُمُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ بِالْمُتَّحِينَ
 بِمَا حَسَنٌ وَلَا يُحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا
 آتَيْتُمُوهُنَّ سِتْرًا إِلَّا أَنْ يَحْمِلَهَا الْأَيْمَانُ حُدُودَ
 اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يَفِئَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا فِيمَا أَفْتَدْتُمْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا
 وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا حِلَّ لِمِنْهُنَّ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا
 غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ
 ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

¹ การหย่าที่จะคืนดีกันได้นั้นมีเพียงสองครั้งเท่านั้น คือการหย่าครั้งที่หนึ่ง และที่สอง
² ให้นางขาดจากการเป็นภรรยา พร้อมกับจ่ายทรัพย์สินให้แก่นางบ้างตามสมควร และไม่พูดให้นางได้รับความ
 เสื่อมเสีย เพื่อนางจะได้เป็นที่สนใจของชายอื่นต่อไป
³ บัญญัติของอัลลอฮ์ อันพึงปฏิบัติระหว่างสามีภรรยา
⁴ หย่าภรรยาเป็นครั้งที่สาม
⁵ แต่งงานกับชายอื่น ด้วยความสมัครรักใคร่กัน มิใช่เป็นการจ้างชายอื่นให้แต่งงานกับนาง แล้วทำการ
 หย่าร้าง เพื่อให้นางสามารถคืนดีกับสามีเก่าได้ การกระทำดังกล่าวนอกจากจะเป็นการฝ่าฝืนบัญญัติ
 ของอัลลอฮ์แล้ว ยังเป็นการหลอกลวงพระองค์อีกด้วย
⁶ แก่นางและสามีเก่าของนาง

หากเขาทั้งสองคิดว่า จะดำรงไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้ และนั่นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ทรงแจ่มแจ้งมันอย่างแจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้ดี

231. และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วพวกนางถึงกำหนดเวลา¹ ของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งนางไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็จงปล่อยนางไปโดยชอบธรรม และพวกเจ้าจงอย่ายับยั้งพวกนางไว้โดยมุ่งก่อความเดือดร้อนเพื่อพวกเจ้าจะได้ช่มเหงรังแก² และผู้ใดกระทำเช่นนั้น แน่หนอนเขาก็ช่มเหงตนเอง และจงอย่าถือเอาโองการของอัลลอฮ์เป็นที่เย้ยหยัน และพึงระลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าอันได้แก่คัมภีร์ และบทบัญญัติ (ที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้น) ซึ่งพระองค์จะทรงใช้คัมภีร์นั้นแนะนำตักเตือนพวกเจ้า และพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَمْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا فِئْتَمَتِ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ
وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

232. และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วนางเหล่านั้นได้ถึงกำหนดเวลาของพวกนางแล้วก็จงอย่าขัดขวางพวกนาง ในการที่พวกนางจะแต่งกับบรรดาคู่ครองของพวกนาง³ เมื่อพวกเขาต่างพอใจกันระหว่างพวกเขาโดยชอบ

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

¹ หมายถึง ไกลี่ที่จะหมดเวลาของอดีตจะ

² จะได้หาทางให้นางคืนมะฮัรให้แก่พวกเขา เป็นการไต่ตวนางให้เป็นอิสระจากพวกเขา อันเป็นการกระทำที่ละเมิดบัญญัติศาสนา

³ คู่ครองของพวกนางนั้นจะเป็นสามีเดิมของพวกนางหรือคู่ครองใหม่ก็ตาม

ธรรม นั้นแหละคือสิ่งที่จะถูกนำมาแนะนำ
ตักเตือนแก่ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวัน
ปรโลก นั้นแหละคือสิ่งที่บริสุทธิ์กว่า และ
สะอาดกว่า สำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้น
ทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้

233. และมารดาทั้งหลายนั้น¹ จะให้นมแก่ลูก ๆ
ของนางภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการ²
จะให้ครบถ้วนในการให้นม และหน้าที่ของพ่อ
เด็กนั้น คือบัจจัยยังชีพของพวกนางและเครื่อง
นุ่งห่มของพวกนางโดยชอบธรรม³ ไม่มีชีวิตใด
จะถูกบังคับนอกจากเท่าที่ชีวิตนั้นมีกำลังความ
สามารถเท่านั้น มารดาก็จงอย่าได้ก่อความ
เดือดร้อน (ให้แก่สามี) เนื่องด้วยลูกของนาง
และพ่อเด็กก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน (ให้
แก่ภรรยา) เนื่องด้วยลูกของเขา⁴ และหน้าที่
ของทายาทผู้รับมรดกก็เช่นเดียวกัน⁵ แต่ถ้า
ทั้งสองต้องการหย่านม อันเกิดจากความพอใจ
และการปรึกษาหารือกันจากทั้งสองคนแล้ว ก็
ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาทั้งสอง และหากพวกเจ้า
ประสงค์ที่จะให้มีแม่มนั้นแก่ลูก ๆ ของพวกเจ้า
แล้ว ก็ย่อมไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า เมื่อ
พวกเจ้าได้มอบสิ่งที่พวกเจ้าให้ (แก่นางเป็นค่า

﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِيَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِضْفُهُنَّ
وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا
لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بَوْلِدِهَا وَلَا الْمَوْلُودُ لَهُ بِوَالِدِهِ
وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَاً لَعَنَ
رِضَاعُهُمَا وَنَشَأُ فِي الْجَنَاحِ عَلَيْهِمَا وَلَنْ أُرَدِّمَهُ
أَنْ تَسْتَضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا
سَلَّمْتُمْ مَا بَالِغَةً بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ وَاعِلٌ
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾

¹ หมายถึงมารดาของเด็กทั้งที่สามีหย่าหรือยังอยู่กับสามี

² หมายถึงพ่อของเด็ก

³ เป็นหน้าที่ของพ่อเด็กที่จะต้องให้บัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่นางโดยชอบธรรม

⁴ แต่ละฝ่ายจากภรรยาและสามีนั้นจะต้องไม่ทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้รับความเดือดร้อน โดยใช้ลูกเป็น
สิ่งต่อรอง

⁵ ถ้าพ่อเด็กเสียชีวิต ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกจากเด็กจะต้องจ่ายเงินค่านมและสิ่งอื่น ๆ แทนพ่อเด็ก

ตอบแทน) โดยชอบธรรม¹ และจงอย่าเกรง อัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

234. และบรรดาผู้ที่ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเจ้า และพึงคุ้มครองไว้ นั้น พวกนางจะต้องรอคอยตัวของพวกนางเอง² สี่เดือนกับสิบวัน ครั้นเมื่อพวกนางครบกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า³ ในสิ่งที่พวกนางได้กระทำไปในส่วนตัวของพวกนางโดยชอบธรรม⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

235. และไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวเป็นนัยในการขอลง⁵ และสิ่งที่พวกเจ้าเก็บงำไว้ในใจของพวกเจ้า⁶ อัลลอฮ์ทรงรู้ว่าพวกเจ้าจะบอกกล่าวแก่นางให้ทราบ แต่ทว่าพวกเจ้าอย่าได้สัญญาแก่นางเป็นการลับ นอกจากพวกเจ้าจะกล่าวถ้อยคำอันดีเท่านั้น⁷ และจงอย่าปลงใจซึ่งการทำพิธีแต่งงานจนกว่าเวลาที่ถูกกำหนดไว้จะบรรลุลถึงความสิ้นสุดของมัน⁸ และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ
النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَمْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ
أَنَّكُمْ سَتَدُّوْنَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْخُذُوهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَمْرُقُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجْلَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَأَخَذُوهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾

¹ หมายถึงเงินที่เป็นค่าจ้างของแม่นม

² รอคอยเวลาที่ถูกกำหนดแก่นาง (อิดตะฮะฟาด) ในบ้านของสามีในฐานะผู้ไว้ทุกข์สี่เดือนกับสิบวัน

³ หมายถึงผู้ปกครองของพวกนาง

⁴ ในสิ่งที่นางได้ปฏิบัติตนโดยชอบเยี่ยงสตรีโดยทั่วไป เช่นการแต่งตัว ออกจากบ้านสามีไปอยู่กับบิดามารดาของนางหรือญาติพี่น้องของนาง หรือรับการแต่งงานจากชายที่ประสงค์จะแต่งงานด้วย

⁵ หญิงที่อยู่ระหว่างอิดตะฮะฟัตที่สามีเสียชีวิต หรืออิดตะฮะฟัตที่สามีหย่าครั้งที่สามเท่านั้น

⁶ นึกในใจว่าจะแต่งงานกับนาง

⁷ ถ้อยคำที่ไม่หยาบคาย หรือเป็นที่ละอาย

⁸ จนกว่านางจะครบกำหนดอิดตะฮะฟัตของนาง

สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา เจ้า พวกเจ้าจงสังวรณั
พระองค์ไว้เถิด¹ และพึงรู้ไว้เถิดว่า อัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงหนักแน่น

236. ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเขา ถ้าหากพวก
เจ้า หย่าหญิง โดยที่พวกเขายังมิได้และต้องพวก
นาง² หรือยังมีได้กำหนดมะฮัรใด ๆ แก่พวกนาง
และจงให้นางได้รับสิ่งที่อำนาจประโยชน์แก่
พวกนาง³ โดยที่หน้าที่ของผู้มีมีนั้นคือตาม
กำลังความสามารถของเขา และหน้าที่ของผู้
ยากจนนั้นคือตามกำลังความสามารถของเขา
เป็นการให้ประโยชน์โดยชอบธรรม เป็นสิทธิ
เหนือผู้กระทำทั้งหลาย

237. และถ้าหากพวกเขาหย่าพวกนางก่อนที่
พวกเขาจะและต้องพวกนาง⁴ โดยที่พวกเขาได้
กำหนดมะฮัรแก่นางแล้ว ก็จงให้แก่นางครึ่งหนึ่งของ
สิ่งที่พวกเขากำหนดไว้ นอกจากว่าพวกนาง
จะยกให้หรือผู้ที่การตกลงแต่งงานอยู่ในมือ
ของเขา⁵ จะยกให้และการที่พวกเขาจะยกให้นั้น
เป็นสิ่งที่ใกล้แก่ความยำเกรงมากกว่า และ
พวกเขาอย่าลืมการทำคุณในระหว่างพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขา
กระทำกัน

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ التَّوْبِيعِ
قَدْرَهُنَّ وَعَلَىٰ الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَىٰ الْحَسِينِ

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَيَصِفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا
أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ
النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ
وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ

¹ จงระมัดระวังอย่าให้พระองค์ทรงกริ้ว ทั้งนี้ด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้

² หมายถึงยังมีได้สมสู่นาง

³ จงจ่ายทรัพย์สินให้แก่นางตามสมควร ทั้งนี้เป็นการปลอบใจนาง และเพื่อมิให้คนอื่นเข้าใจในตัวนางผิด
ว่า นางเป็นผู้บกพร่องไม่เหมาะสมจะเป็นคู่ครอง

⁴ ก่อนที่จะสมสู่นาง

⁵ ผู้ที่เป็นสามี

238. พวกเขาจงรักษาบรรดาสะพานที่ไว้ และสะพานที่อยู่ที่กลาง¹ และจงยื่นสะพานเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบน้อม

239. ถ้าพวกเขากลัว ก็จงสะพานพลางเดินหรือขี่² ครั้นเมื่อพวกเขาปลอดภัยแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์³ ดังที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกเขาซึ่งสิ่งที่พวกเขามีเคยรู้มาก่อน

240. และบรรดาผู้ที่ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเขา และจะทิ้งคู่ครองไว้ นั้น จงให้มีพินัยกรรมไว้แก่คู่ครองของพวกเขาซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวก (แก่นาง) ถึงหนึ่งปี โดยไม่มีการขับไล่ใด ๆ⁴ แต่ถ้านางออกไปเอง ก็ไม่เป็นบาปใด ๆ แก่พวกเขาในสิ่งที่นางทำได้กระทำในส่วนตัวของนางจากสิ่งที่ชอบธรรม และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

241. และสำหรับบรรดาหญิงที่ถูกหย่านั้นจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกโดยชอบธรรม⁵ เป็นสิทธิเหนือผู้หย่าทั้งหลาย

242. ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์ให้พวกเขาทราบเพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَلًا أَوْ كَبَا فَاذْأَبْنِمْ
فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْوَلَدِ غَيْرِ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي
مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

¹ ให้ทำสะพานที่พืด หัวเวลาเป็นประจำ เฉพาะอย่างยิ่งสะพานเวลาอัศรี ควรชะมัดเข้มในให้มาก เพราะบุคคลมักจะละเลย การเรียกสะพานอัศรีนี้ว่าสะพานที่กลาง ก็เพราะอยู่กึ่งกลางระหว่างสะพานหัวเวลา

² คือให้สะพานขณะที่เดิน หรือขณะที่ขี่พาหนะ

³ คือให้ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติ ยิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกเขาไว้

⁴ หมายถึงขับไล่ออกจากบ้านของสามี

⁵ จะได้รับค่าใช้จายจากสามีตามสมควร

243. เจ้ามิได้มองดู¹ บรรดาผู้ที่ออกจากบ้านของพวกเขาดอกหรือ² โดยที่พวกเขามีจำนวนเป็นพันๆ คน ทั้งนี้เพราะกลัวความตาย แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ประกาศิตแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงตายเสียเถิด ภายหลังพระองค์ทรงให้พวกเขามีชีวิตขึ้นใหม่³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มีบุญคุณแก่มนุษย์ แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่ชอบพระคุณ

﴿ أَلَمْ نَر إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١١٦﴾

244. และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

﴿ وَتَلَوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

245. มีใครบ้างไหมที่จะให้อัลลอฮ์ทรงยืมหนี้ที่ตี⁴ แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มพูนหนี้⁵ นั้น ให้แก่เขามากมายหลายเท่า และอัลลอฮ์นั้นทรงกำไว้และทรงแบออก⁶ และยิ่งพระองค์เท่านั้น พวกเจ้าจะถูกรับกลับไป

﴿ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢٠﴾

¹ คำว่า “มองดู” ในที่นี้หมายถึงรู้ เพราะเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นในอดีต การที่ใช้คำว่า “มองดู” นั้น ก็เพื่อให้เห็นเป็นภาพจนประหนึ่งว่า เหตุการณ์นั้นกำลังเกิดขึ้นต่อหน้า

² หมายถึงพวกกะบิรหรืออัล พากันหนีศัตรู

³ พวกก็อดยานียะบิตเบือนไปว่า คำว่า “ตาย” นั้น หมายถึง “ชนรุ่นหนึ่งสูญไปหรือเสื่อมโทรมไป และคำว่า “มีชีวิตขึ้น” หมายถึง “มีชนรุ่นใหม่เกิดขึ้น (จากกรูอานมะฮะฎีด หน้า 87) การที่เขาบิตเบือนดังกล่าวมานั้นเนื่องจากเขาเข้าใจผิดไปว่า มนุษย์นั้นเมื่อตายแล้ว จะฟื้นคืนชีพเฉพาะในวันกิยามะฮ์เท่านั้น ไม่มีการฟื้นคืนชีพในโลกนี้ ด้วยเหตุนี้เขาจึงตีความทุกอายะฮ์ที่เกี่ยวกับความตายว่า “นอน” บ้าง “สลบ” บ้างและที่เกี่ยวกับ การฟื้นคืนชีพว่า “ตื่นขึ้น” บ้าง และ “รู้สึกตัว” บ้าง ทั้งนี้โดยมีเจตนาบิตเบือน

⁴ หมายถึงให้บริจาคตพย์ในทางของอัลลอฮ์ เพื่อรักษาไว้ซึ่งศาสนาของพระองค์ และยกระดับความเป็นอยู่ของคนยากจน ตลอดจนป้องกันศัตรูที่รุกราน

⁵ จะทรงตอบแทนในทรัพย์สินที่บริจาคไปนั้นเป็นจำนวนมากมายถึงเจ็ดร้อยเท่า 2 : 261

⁶ คำว่า “กำไว้” นั้นหมายถึงพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะไม่ทรงให้แก่ใครก็ได้ และคำว่า “ทรงแบออก” นั้น หมายถึงว่าพระองค์จะทรงให้แก่ใครอย่างกว้างขวางก็ได้ ไม่มีใครจะยับยั้งพระองค์ได้

246. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดู¹ พวกหัวหน้า
ในหมู่วงศ์วานอิสรออีล หลังจากมุซาดอกหรือ?
ขณะที่พวกเขาได้กล่าวแก่นะบีของพวกเขาคน
หนึ่ง² ว่า โปรดส่งกษัตริย์องค์หนึ่งมาให้แก่
พวกเราเถิด พวกเราจะได้ออสูในทางของอัลลอฮ์
เขากล่าวว่า³ อาจเป็นไปได้ไหมว่า พวกท่าน
นั้น ถ้าการสู้รบได้ถูกกำหนดแก่พวกท่านแล้ว
พวกท่านจะไม่ต่อสู้ พวกเขากล่าวว่า และได้มี
สิ่งใดเกิดขึ้นแก่พวกเรากระนั้นหรือ⁴ ที่พวกเรา
จะไม่ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่พวกเรา
และลูก ๆ ของพวกเราถูกขับไล่ออกจากหมู่บ้าน
ของเรา ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่
พวกเขาแล้ว พวกเขาก็ผินหลังให้ นอกจาก
ส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้อุออรรมเหล่านั้น

247. และนะบีของพวกเขา ก็กล่าวแก่พวกเขาว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงส่งภูอลุตมาเป็นกษัตริย์
แก่พวกท่านแล้ว พวกเขากล่าวว่า เขาจะมี
อำนาจเหนือพวกเราได้อย่างไร? ทั้ง ๆ ที่พวกเรา
เป็นผู้สมควรต่ออำนาจนั้นยิ่งกว่าเขา และทั้ง
เขาก็มิได้รับทรัพย์สินสมบัติอันกว้างขวางเขา
(นะบีของเขา) กล่าววว่า อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก
เขาให้มีอำนาจเหนือพวกท่านแล้ว และได้ทรง
เพิ่มให้แก่เขาอีก ซึ่งความกว้างขวางในความมั่ง

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ أَعِثْ لَنَا مَلِكًا
تُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا
وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِنْ دِينِنَا وَأَبْنَاؤُنَا قُلَمَا كُتِبَ
عَلَيْهِمْ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمَلَكُ
عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ
سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

¹ โปรดดูเชิงอรรถ อายะฮ์ที่ 243

² มีนามว่า "ซามูอีล"

³ นะบีของพวกเขาที่มีนามว่า "ซามูอีล"

⁴ ไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวของเราได้

และความสูงใหญ่ในร่างกาย และอัลลอฮ์นั้น จะทรงประทานอำนาจของพระองค์ให้แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง กว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

248. และนะบีของพวกเขาก็ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงสัญญาณแห่งอำนาจของเขานั้น คือ การที่หีบใบนั้น¹ จะมายังพวกท่าน ในหีบนั้น มีความสงบ² จากพระเจ้าของพวกท่าน และ มีส่วนที่เหลือจากสิ่งทีวงศ์วานของมุซา และ วงศ์วานของฮารูนได้ละทิ้งไว้³ โดยที่มลาอิกะฮ์ จะแบกมันมา แท้จริงในเรื่องนั้นมีสัญญาณ หนึ่งแน่นอนสำหรับพวกท่าน หากพวกท่าน เป็นผู้ศรัทธา

249. ครั้นเมื่อฎอลูตได้นำกำลังทหารออกไป เขาได้กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะเป็นผู้ทดสอบ พวกท่าน ด้วยแม่น้ำสายหนึ่ง⁴ ผู้ใดดื่มน้ำจาก แม่น้ำนั้น เขาก็ไม่ใช่พวกของฉัน และผู้ใด ไม่ชิมมันแท้จริงเขาก็เป็นพวกของฉัน นอกจาก ผู้กวักน้ำด้วยมือของเขาอุ้งมือหนึ่งเท่านั้น แต่ แล้วพวกเขาก็ดื่มน้ำกันจากแม่น้ำนั้น นอกจาก ส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น ครั้นเมื่อฎอลูต และบรรดาผู้ศรัทธาที่ร่วมอยู่กับเขาได้ข้าม แม่น้ำนั้นไป พวกเขาก็กล่าวว่า วันนี้พวกเรา

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آدَمُ مَوْسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَنْ حَمَلَهُ الْمَلَأِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ رَبِّي بِكُمْ مُّبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُّلتَفُوا إِلَى اللَّهِ مِن فَتْنَةِ قَلْبِكَ عَالِمِينَ ﴿٢٤٩﴾

¹ หีบที่บรรจุคัมภีร์เตารอโตว ซึ่งฝ่ายศัตรูผู้ชมนะได้ยึดเอาไป

² หมายถึงคัมภีร์เตารอโต เพราะการปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นทำให้เกิดความสงบ

³ อันได้แก่ไม้เท้าของนะบีมุซา เศษแผ่นจารึกบัญญัติสิบประการ และเสื้อผ้าของท่านนะบีมุซา ตลอดจนสิ่งอื่นๆ

⁴ ซึ่งอยู่ระหว่างจอร์แดนกับปาเลสไตน์

ไม่มีกำลังใด ๆ จะต่อสู้กับญาลูต¹ และไฟรพลของเขาได้ บรรดาผู้ที่เชื่อแน่ว่าพวกเขาจะพบกับอัลลอฮ์ได้กล่าวว่า ก็มากน้อยแล้ว พวกน้อยเอาชนะพวกมากได้ ด้วยอนุมัตของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับผู้อดทนทั้งหลาย

250. และเมื่อพวกเขาได้ออกไปประจัญหน้ากับญาลูต และไฟรพลของเขาแล้ว พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดทรงประทานความอดทนให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และโปรดทรงให้มันคงซึ่งเท้าของข้าพระองค์ และโปรดทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้ชนะเหนือพวกปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

251. แล้วพวกเขาก็ยังความปราศัยให้แก่พวกนั้น² ด้วยอนุมัตของอัลลอฮ์ และดาวูดได้ฆ่าญาลูตและอัลลอฮ์ได้ทรงประทานอำนาจและความรู้แก่เขา³ และทรงสอนเขาจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และหากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงป้องกันมนุษย์ ซึ่งบางส่วนของพวกเขาด้วยอีกบางส่วนแล้วไซ้ร้ แน่นอนแผ่นดินก็ย่อมเสื่อมเสียไปแล้ว แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้น ทรงเป็นผู้มีพระคุณแก่โลกทั้งหลาย

252. นั้นแหละคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์ ซึ่งเราอ่านโองการเหล่านั้นให้เจ้าฟังด้วยความจริงและแท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้หนึ่งในบรรดารอฮูลทั้งหลาย

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذَا وَقَاتِلْ لِنا صَبْرًا وَكَفَّ رَأْسًا وَأَقْدَامًا
وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

¹ มนุษย์ทรงพลัง ซึ่งเป็นทั้งกษัตริย์และแม่ทัพ

² พวกของญาลูต (โกลีแอต)

³ นะบีดาวูด

253. บรรดาอูซูลเหล่านั้น เราได้ให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคน ในหมู่พวกเขา นั้น มีผู้ที่อัลลอฮ์ตรัสด้วย¹ และได้ทรงยกบางคนในหมู่พวกเขาขึ้นหลายชั้น² และเราได้ให้บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งแก่อีซาบุตรของมัรยัม³ และเราได้สนับสนุนเขาด้วยวิญญูณแห่งความบริสุทธิ์⁴ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว บรรดาชนหลังจากพวกเขา⁵ ก็คงไม่ฆ่าฟันกัน หลังจากได้มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขา⁶ แต่ทว่าพวกเขาขัดแย้งกัน แล้วในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ศรัทธาและในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว⁷ พวกเขาก็คงไม่ฆ่าฟันกัน แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์

254. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคส่วนหนึ่ง⁸ จากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนจากที่วันหนึ่งจะมา⁹ ซึ่งในวันนั้น

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْهَمُ مِنْ عَمَّنْ وَبَيْنَهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

¹ โดยไม่มีสื่อกลาง เช่นท่านนะบีมูซา อะลียฮิสสะลาม

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม

³ หมายถึงได้ทรงประทานมัจวะญิฮาดต่าง ๆ ให้แก่ท่านนะบี อีซา

⁴ หมายถึง ญิบรีล

⁵ หลังจากบรรดาอูซูลของพวกเขา

⁶ หลังจากนะบีของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขา

⁷ คือประสงค์ที่จะไม่ให้ฆ่าฟันกัน

⁸ ส่วนที่เป็นซากาต และส่วนที่บัญญัติศาสนาส่งเสริมให้บริจาคด้วยความสมัครใจ

⁹ วันกียามะฮ์อันเป็นวันชำระสอบสวนเพื่อตอบแทน และลงโทษ

ไม่มีการซื้อขาย¹ และไม่มีการเป็นมิตร² และไม่มีชะฟาอะฮ์³ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นคือ พวกที่อธรรม (แก่ตัวเอง)⁴

255. อัลลอฮ์นั้นคือไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใดๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต⁵ ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย⁶ โดยการวงนอน และการนอนหลับใดๆ จะไม่เอาพระองค์⁷ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น⁸ พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา⁹ และพวกเขาจะไม่ลืมหูลืมตา¹⁰ จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น¹¹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

¹ หมายถึงการไถ่ถอน หรือการชดเชยใดๆ เพื่อให้พ้นจากการลงโทษ

² ไม่มีมิตรสหายใดๆ ที่จะให้ความเห็นอกเห็นใจ หรือแบ่งเบาภาระได้ แม้นแต่พ่อแม่ พี่น้อง และลูกเมีย ต่างก็หลบหน้าหนี

³ การขอความกรุณาต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยให้แก่ผู้อื่น

⁴ หมายถึงว่าผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น เท่ากับเป็นการชมเหงตนเอง เพราะทำให้ตนเองได้รับโทษ

⁵ ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดเวลาโดยไม่มีกาลอวสาน

⁶ ทั้งในฟากฟ้าและแผ่นดิน

⁷ พระองค์ไม่ทรงง่วงนอน และนอนหลับ นั่นเอง แต่ที่พระองค์ทรงใช้สำนวนว่า “การง่วงนอน และการนอนหลับจะไม่เอาพระองค์” นั้นเป็นการเปรียบเทียบว่า การง่วงนอนก็ดี และการนอนหลับก็ดี ประหนึ่งสิ่งที่มีชีวิตและมีอภิปุณสามารถทำให้ผู้คนง่วงนอนและนอนหลับได้ กระนั้นก็ดีมันจะไม่แตะต้องพระองค์

⁸ นอกจากผู้ที่ได้รับอนุมัติจากพระองค์เท่านั้น

⁹ ทรงรู้สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้ว และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

¹⁰ หมายถึงไม่สามารถลวงรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ได้

¹¹ จะรู้ได้ก็เฉพาะสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้รู้เท่านั้น

เก้าอี้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน¹ และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์² และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

256. ไม่มีการบังคับใดๆ (ให้หนักถือ) ในศาสนาอิสลาม³ แน่นอน ความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจากความผิด⁴ ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุ-ฏอซุต⁵ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว แน่นอนเขาได้ยึดห้วงอันมั่นคงไว้แล้ว⁶ โดยไม่มีการขาดใดๆ เกิดขึ้นแก่มัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

257. และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยทรงนำพวกเขาออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง⁷ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น บรรดาผู้ช่วยเหลือของพวกเขาก็คือ อัลกุ-ฏอซุต⁸ โดยที่พวกมันจะนำพวกเขาออกจากแสงสว่างไปสู่ความมืด⁹ ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَٰ لَهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٥٧﴾

¹ หมายถึงว่าอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกหนทุกแห่งทั้งในฟากฟ้าและพิภพ เพราะเสื่อเก้าอี้ของพระองค์กว้างใหญ่ทั่วชั้นฟ้าและแผ่นดินแล้ว สิ่งใดที่เกิดขึ้นในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะเป็นที่ใดก็ตาม ก็ย่อมอยู่ในความรู้ของพระองค์ทั้งสิ้น

² ไม่เป็นการยากลำบากแก่พระองค์เลย แม้แต่นิดเดียว

³ ในศาสนาอิสลามนั้นมิได้มีบัญญัติบังคับผู้คนให้รับหนักถือ

⁴ หมายถึงว่า ในอิสลามนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกและอะไรคือสิ่งที่ผิด ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีการบังคับให้ผู้คนรับหนักถือ

⁵ หมายถึงปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำชี้แนะของชัยฏอน

⁶ ประหนึ่งเขาได้ยึดห้วงอันมั่นคงไว้

⁷ ออกจากความหลงผิด ไปสู่สิ่งถูกต้อง

⁸ หมายถึง ชัยฏอน

⁹ ออกจากสิ่งที่ถูกต้องไปสู่สิ่งที่ผิด

258. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูผู้ที่โต้แย้ง¹ อิบรอฮีมในเรื่องพระเจ้าของเขาดอกหรือ? เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ทรงประทานอำนาจแก่เขา² ขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวว่า พระเจ้าของฉันนั้นคือ ผู้ที่ทรงให้เป็นและทรงให้ตายได้ เขากล่าวว่า ข้าก็ให้เป็นและให้ตายได้³ อิบรอฮีมกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงนำดวงอาทิตย์มาจากทิศตะวันออก ท่านจงนำมันมาจากทิศตะวันตกเถิด แล้วผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ได้รับความงงวย⁴ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงประทานแนวทางอันถูกต้องแก่ผู้อธรรมทั้งหลาย

259. หรือเช่นผู้ที่ได้ผ่านเมืองหนึ่ง⁵ (บัยตุลมักดิส) โดยที่มันพังทลายลงบนหลังคาของมัน⁶ เขาได้กล่าวว่า อัลลอฮ์จะทรงให้เมืองนี้มีชีวิตขึ้นได้อย่างไร หลังจากที่มีมันได้ตายพิณาศไปแล้ว⁷ และอัลลอฮ์ก็ทรงให้เขาตายเป็นเวลาร้อยปี⁸ ภายหลังพระองค์ได้ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ พระองค์ทรงกล่าวว่า เจ้าพักอยู่นานเท่าใด? เขากล่าวว่า ข้าพระองค์พักอยู่วันหนึ่งหรือ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُبْعِي وَيُبْعِتُ قَالَ أَنَا أُخِي - وَأَمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٨﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُبْعِي هَذَا اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَيْفَ لَيْتُ يَوْمًا أُزْبَعَضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّيْسَ ثَمَّ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً

¹ หมายถึงกษัตริย์นมรดุได้โต้แย้งท่านนะบีอิบรอฮีม
² อัลลอฮ์ได้ทรงให้เขาได้เป็นกษัตริย์แห่งออต-คานีฮีน
³ โดยปล่อยนกโศกที่ถูกตัดสินประหารชีวิตให้เป็นอิสระ และประหารชีวิตผู้ต้องหาที่ถูกตัดสินให้เป็นผู้บริสุทธิ์
⁴ ทำให้กษัตริย์นมรดุงงวย ไม่สามารถจะกระทำใด
⁵ ผู้ที่ผ่านเมืองนั้น บางทฤษฎีว่า อูซัยร บุตรของ ชัรคียา และเมืองที่พังนั้นคือบัยตุลมักดิส และบางทฤษฎีว่า ผู้ที่ผ่านนั้นคืออิรมียา, จากลูกหลานนบีนบียาฮูน และเมืองที่พังนั้นคือที่พำนักของบาดหลวง แห่งเฮราคลีโอส
⁶ หลังคาพังหล่นลงมาก่อน แล้วผนังก็พังทลายลงบนหลังคาอีกทอดหนึ่ง
⁷ หมายถึงหลังคาที่มันพังพิณาศไปหมดแล้ว
⁸ ตายในเมืองที่พังพิณาศที่เขาผ่านไป

บางส่วนของวันเท่านั้น¹ พระองค์ทรงกล่าวว่า
 ไม่ได้ เจ้าพักอยู่นานถึงร้อยปี เจ้าจมองดูอาหาร
 ของเจ้า และเครื่องดื่มของเจ้า มันยังไม่บูด
 เลย² และจงมองดูลาของเจ้าซิ³ และเพื่อเราจะ
 ให้เจ้าเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์⁴ และ
 จงมองบรรดากระดูกเหล่านั้น⁵ ดูว่าเรากำลัง
 ยกมันไว้ ณ ที่ของมัน และประกอบมันขึ้น
 แล้วให้มีเนื้อหุ้มห่อมันไว้อย่างไร⁶ ครั้นเมื่อ
 สิ่งเหล่านั้นได้ประจักษ์แก่เขา เขาก็กล่าวว่า ข้า
 พระองค์รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ
 เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

260. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีม กล่าวว่า
 โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรง
 ให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิดว่า พระองค์จะทรง
 ให้บรรดาผู้ที่ตายมีชีวิตขึ้นอย่างไร?⁷ พระองค์
 ตรัสว่า เจ้ามิได้เชื่อดอกหรือ? อิบรอฮีมกล่าวว่า
 หามิได้ แต่ทว่าเพื่อหัวใจของข้าพระองค์จะได้

لِلنَّاسِ وَأَنْظُرَ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
 نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
 لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي
 الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُتُؤْمِنٌ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِن
 لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ
 فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ
 جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

¹ คือเข้าใจผิดคิดไปว่าพักอยู่เพียงวันหนึ่ง หรือยามหนึ่งของวัน

² เพื่อให้ประจักษ์ถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่ทรงรักษาอาหารและเครื่องดื่มไม่ให้อบูด ทั้ง ๆ ที่วันเวลา
 ได้ผ่านพ้นไปถึงร้อยปี

³ คือเหลือแต่กระดูก เพราะได้ตายไปเป็นเวลาถึงร้อยปี อันเป็นการยืนยันว่าที่อาหารและเครื่องดื่มไม่บูด
 นั้น ไซ้ว่าพักอยู่เพียงประเดี๋ยวกเดียวก็หาไม่

⁴ คือเป็นสัญญาณให้มนุษย์ได้ประจักษ์ถึงเดชานุภาพของพระองค์ในการที่จะให้มนุษย์ฟื้นคืนชีพในวัน
 กิยามะฮ์

⁵ บรรดากระดูกของลาที่เขาใช้เป็นพาหนะในการเดินทาง

⁶ ขณะที่ชายผู้นั้นมองกระดูกอยู่นั้น อัลลอฮ์ก็ทรงให้กระดูกเหล่านั้นประกอบกันขึ้นเป็นโครงร่างของลา
 แล้วให้เนื้อหนังห่อหุ้มกระดูกและมีชีวิตขึ้นดังเดิม

⁷ คือให้พระองค์ทรงแสดงถึงวิธีที่จะให้คนตายมีชีวิตใหม่ในวันกิยามะฮ์

สงบ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงเอานกมาสี่ตัว¹ แล้วจงเลี้ยงมันให้คุ้นแก่เจ้า² และตัดมันออกเป็นท่อนๆ³ ภายหลังเจ้าจงวางไว้บนภูเขาทุกลูก⁴ ซึ่งส่วนหนึ่งจากนกเหล่านั้นแล้วจงเรียกมัน มันก็จะมาyingเจ้าโดยรีบเร่ง และพึงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

261. อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์นั้น ดังอุปมาเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งซึ่งงอกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด⁵ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อีก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

262. บรรดาผู้บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์⁷ แล้วพวกเขามีให้ติดตามสิ่งที่พวกเขาบริจาคไป ซึ่งการรำลึกและการก่อความเดือดร้อน⁸ ใดๆ นั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَكْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ
سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَأْتِهِمْ
مِمَّا أَنْفَقُوا مِنْهَا وَلَا أَدَّى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

¹ แน่นนอนนกแต่ละตัวย่อมมีสี่สัน และรูปร่างไม่เหมือนกัน เช่นเดียวกับมนุษย์ที่มีผิวพรรณ และรูปร่างหน้าตาไม่เหมือนกัน

² เพื่อจะได้จำมันได้ว่าตัวไหนสีอะไร?

³ สับนกทั้งสี่ตัวนั้นรวมกันเป็นท่อนๆ เพื่อให้เหมือนกับสภาพของมนุษย์ที่กระตือกรและเนื้อหนังของพวกเขาปะปนกันในกลุ่มศพ

⁴ ภูเขาทุกลูกในละแวกที่ท่านนบีอิบรอฮีมอาศัยอยู่

⁵ รวมเป็นเจ็ดร้อยเมล็ด อันหมายถึงว่า ถ้าบริจาคหนึ่งบาทจะได้รับการตอบแทนถึงเจ็ดร้อยบาท

⁶ หมายถึงผู้ที่ห่มันกระทำความดีเป็นเนื่องนิจ เพื่อหวังในความโปรดปรานของอัลลอฮ์จนเป็นที่รักใคร่ของพระองค์

⁷ เช่นทำทานแก่คนยากจน ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ขัดสน ช่วยเหลือครูเกี่ยวกับเงินเดือน เป็นต้น

⁸ เช่น ถือโอกาสให้ผู้ที่รับบริจาค ให้ทำธุรกิจให้แก่ตนฟรีๆ เป็นการชดเชยสิ่งที่ได้บริจาคให้เขาไป เป็นต้น

พวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มี
ความกลัวใดๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะ
ไม่เสียใจ

263. คำพูดที่ดี และการให้อภัยนั้น ดียิ่งกว่า
ทานที่มีการก่อความเดือดร้อนติดตามทานนั้น
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงหนักแน่น
เสมอ

264. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าให้บรรดา
ทานของพวกเจ้าไร้ผล ด้วยการลำเลิก และการ
ก่อความเดือดร้อน เช่นผู้ที่บริจาคทรัพย์ของเขา
เพื่ออวดอ้างผู้คน และทั้งเขาก็ไม่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ และวันปรโลก ดังนั้นอุปมาเขาผู้นั้น
ดังอุปไมยหินเกลี้ยงที่มีฝุ่นจับอยู่บนมัน แล้วมี
ผานหนักประสบแก่มัน แล้วได้ทิ้งมันไว้ในสภาพ
เกลี้ยง¹ พวกเขาไม่สามารถที่จะได้สิ่งหนึ่งสิ่งใด
จากสิ่งที่ชวนชวายไว้² และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรง
แนะนำแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

265. และอุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของ
พวกเขา เพื่อแสวงหาความพึงพอใจของอัลลอฮ์³
และเพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ตัวของพวกเขา
เอง⁴ นั้น ดังอุปไมยสวนแห่งหนึ่ง ณ ที่เนินสูง

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا آذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَانْطَلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ
صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ
جَنَّةٍ بَرِيْرَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَفَأَنَّتْ أَكْطَهَا

¹ คือทำให้ฝุ่นที่จับอยู่บนหินนั้นปราศจากการโดยสิ้น
² ผู้ที่บริจาคทรัพย์เพื่ออวดอ้างผู้คนนั้นเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนจากผลงานที่เขาได้กระทำไว้แต่อย่างใด
เนื่องจากการอวดอ้างได้ทำลายมันโดยหมดสิ้น ดังเช่นฝุ่นที่จับอยู่บนหินเกลี้ยงที่ผ่นได้ทำให้มัน
ปราศจากการไปหมด
³ โดยมีได้มีเจตนาเพื่ออ้อวดผู้คน หรือให้ผู้คนยกย่อง ชมเชยร่วมไปด้วย
⁴ เพื่อให้ตัวของพวกเขามั่นอยู่ในการอิ่มาบนต่อพระองค์ และในบัญญัติของพระองค์

ซึ่งมีผืนหนักระสบแก่มัน แล้วมันก็นำมาซึ่งผลของมันสองเท่า แต่ถ้ามิได้มีผืนหนักระสบแก่มัน ก็มีผืนปรอยๆ¹ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

266. มีคนใดในพวกเจ้าชอบบ้างไหมที่เขาจะมีสวนอินทผลัม และองุ่น ซึ่งเบื้องล่างของสวนนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ผลไม้ทั้งหมดในสวนนั้นเป็นของเขา และความชราได้ประสพแก่เขา และเขาก็มีลูกๆ ที่ยังอ่อนแออยู่² แต่แล้วได้มีลมพายุประสพแก่สวนนั้น ซึ่งในลมพายุนั้นมีไฟด้วย แล้วมันก็เผาหมดไหม้ไป ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จึงทรงแจกแจงโองการทั้งหลายให้พวกเจ้าทราบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ

267. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคส่วนหนึ่งจากบรรดาสิ่งดีๆ³ ของสิ่งที่พวกเจ้าได้แสวงหาไว้ และจากสิ่งที่เราได้ให้ออกมาจากดิน⁴ สำหรับพวกเจ้า และพวกเจ้าอย่ามุ่งเอาสิ่งทีเผลอจากมันมาบริจาค ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเองก็มีใช้จะเป็นผู้รับมันไว้⁵ นอกจากว่าพวกเจ้าจะกลับตา

ضَعَفَتِ فَإِنَّ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
وَاللَّهُ يَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٦﴾

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّجِيلٍ
وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ
وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفَاءٌ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَخْرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِتَّخَذِيهِ إِلَّا أَنْ تُعْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

¹ หมายความว่า สวนนั้นก็ยิ่งให้ดอกออกผล แม้ว่าไม่มากถึงสองเท่า อันเป็นการแสดงว่าสวนนั้นให้ดอกออกผลอยู่ตลอดเวลา

² ยังไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่บิดาได้

³ คือสิ่งดี ๆ ที่ได้มาในทางที่ชอบด้วยบัญญัติศาสนา

⁴ อันได้แก่พืชผลที่พวกเขาเพาะปลูก และรวมไปถึงแร่ต่างๆ ที่ขุดพบ และน้ำมันที่สำรวจพบในแหล่งต่างๆ

⁵ ถ้าสมมติว่าพวกเจ้าเองเป็นผู้จะได้รับสิ่งเลวดังกล่าวแล้ว พวกเจ้าก็จะไม่รับ เพราะความเลวของมัน นอกจากจะกลับตารับเท่านั้น

ในการรับมันเท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี¹ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

268. ชัยฏอนนั้น มันจะขู่พวกเจ้าให้กลัวความยากจน² และจะใช้พวกเจ้าให้กระทำความชั่ว³ และอัลลอฮฺนั้น ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าไว้ ซึ่งการอภัยโทษ และความกรุณาจากพระองค์⁴ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

269. พระองค์จะทรงประทานความรู้ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁵ และผู้ใดที่ได้รับความรู้แน่นอนเขาก็ได้รับความดีอันมากมาย⁶ และไม่มีใครจะรำลึก นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

270. และสิ่งบริจาคนั้นดีที่พวกเขาบริจาคไป⁷

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٦٩﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ مَنَعَرٍ

¹ ที่พระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาบริจาคแก่คนยากจนนั้น ไซ้ว่าพระองค์ไม่อยู่ในฐานะจะช่วยเหลือพวกเขาไม่ หากแต่พระองค์ทรงทดสอบพวกเขาเท่านั้น ความจริงพระองค์นั้นทรงมั่งมี สามารถที่จะช่วยเหลือข้าของพระองค์ที่ยากจนได้โดยไม่ลำบากแต่อย่างใด

² โดยชี้หน้าให้ตระหนี่ หรือมิให้บริจาค เพราะจะเกิดความยากจน

³ ในทางที่ชั่วแล้ว มันจะยุให้จ่ายเงิน

⁴ อัลลอฮฺทรงสัญญาว่า ถ้าบริจาคทรัพย์ในวิถีทางของพระองค์ นอกจากจะได้รับผลตอบแทนจากการบริจานั้นแล้ว เขาจะได้รับการอภัยโทษและความกรุณาจากพระองค์อีกด้วย

⁵ ความจริงพระองค์ทรงประสงค์ให้ข้าของพระองค์ทุกคนมีความรู้ด้วยการประทานคัมภีร์ของพระองค์มาให้พร้อมกับทรงใช้ให้หาความรู้ในด้านอื่น ๆ ด้วย ผู้ใดที่ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ และปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงใช้ เขาก็อยู่ในความประสงค์ของพระองค์ แต่ถ้าผู้ใดไม่ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ และไม่เชื่อฟังพระองค์ เขาก็ไม่อยู่ในความประสงค์ของพระองค์

⁶ เพราะความรู้นั้นสามารถให้เขารู้ได้ว่าอะไรจริง อะไรเท็จ อะไรควรปฏิบัติ และอะไรไม่ควรปฏิบัติ และวิถีทางที่จะได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพ ดังนั้นผู้ที่ได้รับความรู้จึงถือว่า เขาได้รับความดีอันมากมาย

⁷ จะในทางที่ดีหรือในทางที่ชั่ว จะด้วยความบริสุทธิ์ใจหรือไม่ เป็นต้น

หรือสิ่งบนบานใดก็ดี ที่พวกเขาได้บนบานไว้¹ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้มันดี และสำหรับผู้อธรรมทั้งหลายนั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือ

271. หากพวกเขาเปิดเผยสิ่งที่ให้เป็นทาน มันก็เป็นสิ่งที่ดีอยู่² และถ้าหากพวกเขาปกปิดมัน และให้มันแก่บรรดาผู้ยากจนแล้ว มันก็เป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเขายิ่งกว่า³ และพระองค์จะทรงลบล้างออกจากพวกเขา ซึ่งบางส่วนของบรรดาความผิดของพวกเขา⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่

272. หากใช้เป็นหน้าที่ของเจ้าไม่ ซึ่งการแนะนำพวกเขา (ให้เกิดความศรัทธา)⁵ แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่จะแนะนำใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (ให้เขาศรัทธา) สิ่งดีใด ๆ ที่พวกเขาบริจาคไปก็ย่อมได้แก่ตัวของพวกเขาเอง และพวกเขาจะไม่บริจาคสิ่งใด นอกจากเพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์เท่านั้น⁶ และสิ่งดีใด ๆ ที่พวกเขาบริจาคไป มันก็จะถูกตอบแทน

فَاِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِيْنَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٦﴾

اِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَاِنْ تُخْفُوها
وَتُؤْتُوها الْفُقَرَاءَ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَبِكُفْرٍ
عَنْكُمْ مِنْ سَخِيَّاتِكُمْ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٧٧﴾

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلَا كِنَ اللّٰهُ يَهْدِيْ
مَنْ يَّشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا اَتَيْنَا
وَجِهَ اللّٰهِ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّؤَفَّ
اِيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَظْلُمُوْنَ ﴿٧٧﴾

¹ จะเป็นการบนบาน เพื่อจงรักภักดีต่อพระองค์ หรือเพื่อจะกระทำการฝ่าฝืนบัญญัติของพระองค์

² ทั้งนี้เพราะเป็นตัวอย่างอันดีแก่ผู้อื่น หรือเพื่อจงใจให้ผู้ที่ไม่เคยคิดจะบริจาค คิดจะบริจาคบ้าง

³ เพราะการปกปิดในการบริจาค่นั้น จะช่วยให้ผู้ที่บริจาคห่างไกลจากการโอ้อวด และกระทำไปโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์เท่านั้น

⁴ เพราะการทำทานนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะลบล้างความผิดทั้งหมดได้ หากแต่จะต้องกระทำความดีอื่นๆ ด้วย จึงจะลบล้างความผิดให้หมดได้

⁵ ท่านะบีมีหน้าที่เพียงทำการชี้แจงแนะนำเท่านั้น ส่วนใครจะศรัทธาหรือไม่นั้นมิใช่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของท่าน

⁶ บรรดามุสลิมนั้น พวกเขาจะไม่บริจาคเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น

โดยครบถ้วนแก่พวกเจ้าและพวกเจ้าจะไม่ถูก
อยู่ดีธรรม

273. (คือให้บริจาคนาน) แก่บรรดาผู้ที่ยากจน
ที่ถูกจำกัดตัวให้อยู่ในทางของอัลลอฮ์¹ โดยที่
พวกเขาไม่สามารถจะเดินทางไปในดินแดนอื่นๆ
ได้ (เพื่อประกอบอาชีพ) ผู้ที่ไม่รู้คิดว่าพวกเขา
เป็นผู้มั่งมีอันเนื่องจากความสงบเสงี่ยมเจียมตัว
โดยที่เจ้าจะรู้จักเขาได้ ด้วยเครื่องหมายของ
พวกเขา² พวกเขาจะไม่ขอลงจากผู้คนในสภาพ
เข้าซี และสิ่งดีใดๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไปนั้น
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีในสิ่งนั้น

274. บรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์สินของพวกเขาทั้ง
ในเวลากลางคืน และกลางวัน ทั้งโดยปกปิด
และเปิดเผยนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ
พวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มี
ความกลัวอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา³
และทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

275. บรรดาผู้กินดอกเบี้ยนั้น พวกเขาจะไม่
ทรงตัว⁴ นอกจากจะเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ชัฏฆอน
ทำร้ายเขาทรงตัว⁵ พวกเขากล่าวว่ ที่จริง

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ صَرْبًا فِي الْأَرْضِ
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ الْعَقْفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا
يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ

¹ อันหมายถึงผู้ที่ศนเพื่อต่อสู้อัศศูรที่รุกราน เพื่ออบรมเขวชนมุสลิมให้เข้าใจ และปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา และเพื่อเผยแพร่วหลักการอิสลามที่ถูกต้องแก่พี่น้องมุสลิม และบุคคลทั่วไป

² คือมีวีรรอยแห่งความยากจนปรากฏอยู่ที่ตัวเขา

³ หมายถึงในวันกิยามะฮ์

⁴ หมายถึงทรงตัวในการดำเนินชีวิต

⁵ คนที่ถูกชัฏฆอนทำร้ายนั้นจะมีสติพันเพือนหรือเป็นบ้า ดังนั้น การทรงตัวของผู้กินดอกเบี้ยจึงประหนึ่งคนบ้า คือบ้าเงิน

การค้าขายนั้นก็เหมือนการเอาดอกเบีย้นั้นเอง¹ และอัลลอฮ์ทรง อนุมัติการค้าขาย และ ทรงห้ามการเอาดอกเบีย้² ดังนั้นผู้ใดที่การตก เตือนจากพระเจ้าของเขาได้มายังเขา แล้วเขาก็เลิก สิ่งทีล่องแล้วมาก็เป็นสิทธิของเขา³ และ เรื่องของเขานั้นย่อมกลับไปสู่อัลลอฮ์⁴ และผู้ใด กลับ (กระทำ) อีก ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

276. อัลลอฮ์จะทรงให้ดอกเบีย้ลดน้อยลงและ หมดความจำเริญ⁵ และจะทรงให้บรรดาที่เป็น ทานเพิ่มพูนขึ้น⁶ และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบ ผู้เฆเรศ⁷ ผู้กระทำบาปทุกคน

277. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบ สิ่งที่ดีงามทั้งหลาย และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายซะกาตนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ พวกเขา ณ พระเจ้าของพวกเขา และไม่มีความ กลัวอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา⁸ และ ทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

اللَّهُ أَسْبَغَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَتِيمٍ ﴿٢٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

¹ พวกกินดอกเบีย้กล่าวกันว่า การค้าขายก็เหมือนการเอาดอกเบีย้ กล่าวคือการนำเงินไปลงทุนค้าขาย ก็ได้กำไร และการให้เงินเขาก็ได้กำไร ซึ่งก็เหมือนกัน

² อัลลอฮ์ทรงแจ้งให้ทราบ ว่า พระองค์ทรงอนุมัติแต่เพียงการค้าขาย และไม่ทรงอนุมัติการกินดอกเบีย้ เพราะการค้าขายและการกินดอกเบีย้นั้นไม่เหมือนกันอย่างที่พวกเขาคิด

³ ดอกเบีย้ที่เขาเคยรับไว้ในอดีตนั้นเป็นสิทธิของเขา ไม่ต้องสงคืน

⁴ อัลลอฮ์จะทรงพิจารณาเรื่องราวของเขาเอง

⁵ เงินดอกเบีย้ที่ได้มานั้น จะถูกบั่นทอนให้หน่อยลง จนหมดสิ้น แม้ว่าจะยังไม่ปรากฏขณะที่ผู้กินดอกเบีย้ ยังมีชีวิตอยู่ แต่เมื่อได้ตกทอดไปถึงมือลูกหลาน ก็จะถูกผลาญ ด้วยน้ำมือของพวกเขาเหล่านั้น

⁶ จะทรงให้ทรัพย์สินของผู้บริจาคทานเพิ่มพูนขึ้น

⁷ ผู้ที่ไม่ยอมรับรู้ในความกรุณาของอัลลอฮ์ โดยเข้าใจว่าสิ่งที่เขาได้รับนั้นไม่เกี่ยวกับอัลลอฮ์แต่ประการใด

⁸ ในวันกิยามะฮ์

278. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย พึงยำเกรง อัลลอฮฺเถิด และจงละเว้นดอกเบียที่ยังเหลืออยู่เสีย¹ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

279. และถ้าพวกเจ้ามิได้ปฏิบัติตาม ก็พึงรับรู้อภัยโทษ ซึ่งสงครามจากอัลลอฮฺ และร่อซูลของพระองค์² และหากพวกเจ้าสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวแล้ว สำหรับพวกเจ้าก็คือต้นทุนแห่งทรัพย์สินของพวกเจ้า³ โดยที่พวกเจ้าจะได้ไม่อธรรม และไม่ถูกอธรรม⁴

280. และหากเขา (ลูกหนี้) เป็นผู้ยากไร้ ก็จงให้มีการรอกอยจนกว่าจะถึงคราวสะดวก⁵ และการที่พวกเจ้าจะให้เป็นการนั้น⁶ ย่อมเป็นการดีแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

281. และพวกเจ้าจงยำเกรงวันหนึ่ง⁷ ซึ่งพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮฺในวันนั้น แล้วแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนโดยครบถ้วน ตามที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

282. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! เมื่อพวกเจ้าต่างมีหนี้สินกัน จะด้วยหนี้สินใด ๆ ก็ตาม จนกว่าจะถึงกำหนดเวลา (ใช้หนี้) ที่ถูกระบุไว้

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ
مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِن كُنْتُمْ فَلَاحِمْ رُءُوسَ أَمْوَالِكُمْ
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَآتُوا بِكُمْ وَتَمَّ وَكَتَبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبًا

¹ ที่ยังมีได้รับจากผู้ที่ถูกยืมเงินไป

² อัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์จะทำสงครามกับพวกเจ้า

³ รับเอาเฉพาะต้นทุนกลับคืนเท่านั้น

⁴ จะได้ไม่ตกอยู่ในฐานะเป็นการช่มเขงลูกหนี้ และถูกลูกหนี้ช่มเขง

⁵ ให้เจ้าหนี้รอกอยไปก่อน จนกว่าลูกหนี้จะมีเงิน

⁶ ถ้าจะยกหนี้คืนให้เป็นทานเสียเลยก็เป็นการดียิ่ง

⁷ วันนุกิยามะฮฺ

แล้ว¹ ก็จงบันทึกหนังสือนั้นเสีย และผู้เขียนก็
 จงบันทึกระหว่างพวกเจ้าด้วยความเที่ยงธรรม
 และผู้เขียนคนหนึ่งคนใดก็จงอย่าปฏิเสธที่จะ
 บันทึก ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนเขา² ดังนั้น
 เขาจึงบันทึกเกิด และจงให้ผู้ที่มิสิทธิเหนือเขา
 (ลูกหนี้) บอกให้บันทึก และเขาจงอย่าเกรง
 อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขา และจงอย่าให้
 บกพร่องแต่อย่างใดจากสิทธินั้น³ และถ้าผู้มี
 สิทธิเหนือเขา (ลูกหนี้) เป็นคนโง่ หรือเป็นผู้
 อ่อนแอหรือไม่สามารถจะบอกให้บันทึกได้ ก็
 จงให้ผู้ปกครองของเขาบอกด้วยความเที่ยงธรรม
 และพวกเจ้าจงให้มีพยานขึ้นสองนายจากบรรดา
 ผู้ชายในหมู่พวกเจ้า แต่ถ้ามิปรากฏว่า พยาน
 ทั้งสองนั้นเป็นชายก็ให้มีผู้ชายคนหนึ่งกับผู้หญิง
 สองคน จากผู้ที่พวกเจ้าพึงใจในหมู่พยาน
 ทั้งหลาย เพื่อว่าหญิงใดในสองคนนั้นหลงไป
 คนหนึ่งในสองคนนั้นก็จะได้เตือนอีกคนหนึ่ง
 และบรรดาพยานนั้นก็จงอย่าได้ปฏิเสธ⁴ เมื่อ
 พวกเขาถูกเรียกร้อง และพวกเจ้าจงอย่า
 เบื่อหน่ายที่จะบันทึกหนังสือนั้นไม่ว่าน้อยหรือ
 มากก็ตาม จนกว่าจะถึงกำหนดเวลาของมัน
 นั้นแหละคือสิ่งที่ยุติธรรมยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์
 และเที่ยงตรงยิ่งกว่าสำหรับเป็นหลักฐานยืนยัน

يَا عَدْلٌ وَلَا يَأْبُ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
 اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
 وَلْيَسْمَعْ اللَّهُ رَّبَّهُ، وَلَا يَحْسَبْ مِنْهُ سَيْئًا فَإِنْ كَانَ
 الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
 أَنْ يُمْلِئَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا
 شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
 فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ
 أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا
 الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبُ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُرُوا
 أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ
 أَفْسَسُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدَقُّ
 الْأَلْتَرَاتِيهِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
 تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَابَ يَعْتَدُ
 وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَلَّحُوا فَإِنَّهُ
 فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ يُوَفِّعْ لَكُمْ
 اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾

¹ เป็นหนี้เป็นสินกันโดยมีกำหนดเวลาใช้หนี้จะเป็นเดือนหนึ่งหรือปีหนึ่งก็ตาม

² ตามความรู้อัลลอฮ์ได้ทรงสอนเขา มิใช่ตามความนึกคิดของเขา

³ จากจำนวนหนังสือที่เป็นหนี้เขาหรือชอมีเขา

⁴ อย่าได้ปฏิเสธที่จะเป็นพยาน

และเป็นสิ่งไกลยิ่งกว่าที่พวกเจ้าจะไม่สงสัย นอกจากว่ามันเป็นสินค้าที่ปรากฏอยู่ต่อหน้า ซึ่งพวกเจ้าหมუნเวียนมัน (ซื้อขายแลกเปลี่ยน) ระหว่างพวกเจ้า ก็ไม่มีโทษอันใดแก่พวกเจ้าที่ พวกเจ้าจะไม่บันทึกมัน และพวกเจ้าจงให้มี พยานขึ้น เมื่อพวกเจ้าต่างซื้อขายกัน และ ผู้เขียนก็จงอย่าก่อให้เกิดความเดือดร้อนขึ้น¹ และผู้เป็นพยานด้วย² และหากว่าพวกเจ้ากระทำ แน่นนอนมันก็เป็นกาฝ่าฝืนเนื่องด้วยพวกเจ้า³ และพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์ผู้เกิด และอัลลอฮ์ นั้นทรงให้ความรู้แก่พวกเจ้าอยู่ และอัลลอฮ์นั้น ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

283. และถ้าพวกเจ้าอยู่ในระหว่างเดินทางและ ไม่พบผู้เขียนคนใด ก็ให้มีสิ่งค้ำประกันยึดถือไว้ แต่ถ้าบางคนในพวกเจ้าไว้ใจอีกบางคน (ลูกหนี้) ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ (ลูกหนี้) ก็จงคืนสิ่งที่ถูกไว้ใจ (หนี้) ของเขาเสีย และเขาจงกลัวเกรงอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของเขาเกิด และพวกเจ้าจงอย่า ปกปิดพยานหลักฐาน และผู้ใดปกปิดมันไว้ แน่นนอนหัวใจของเขาก็มีบาป และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

284. สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ใน แผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และถ้าหาก

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَوَيْلٌ لَّكُمْ مِمَّا كُنْتُمْ بَاطِلِينَ ۖ إِنَّمَا بِحَسْبِ الْإِنْسَانِ عِلْمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۚ ﴿٢٨٣﴾
 ﴿ أَوْ تَمِنَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ ۚ وَاللَّهُ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۚ ﴿٢٨٤﴾
 ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۗ ﴿٢٨٥﴾

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَإِنْ تُبَدُّوْا
 مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْا يُّحٰسِبِكُمْ بِدِ اللّٰهِ

¹ เขียนให้ถูกต้อง และชัดเจนตามที่บอกให้เขียน โดยไม่บิดเบือนด้วยการลดจำนวนหนี้ หรือเพิ่มขึ้น เป็นต้น

² ยืนยันตามความเป็นจริง อย่าได้เข้าข้างฝ่ายเจ้าหนี้หรือลูกหนี้

³ เนื่องจากพวกเจ้าเป็นสาเหตุ

พวกเจ้าเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเจ้า หรือปกปิดมันไว้ก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงนำสิ่งนั้นมาชำระสอบสวนแก่พวกเจ้า แล้วพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

285. รอซูลนั้น (นะบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา² จากพระเจ้าของเขา และมุฮินทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดารอซูลของพระองค์³ และพวกเขาได้กล่าวว่า⁴ เราได้ยินแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยังพระองค์นั้น คือการกลับไป⁵

فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩٩﴾

ءَا مَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَا مَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ ۚ لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ ۚ
وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٩٩﴾

¹ การนึกคิดในใจนั้นอัลลอฮ์จะทรงนำมาชำระสอบสวนด้วย ถ้าทรงเห็นว่าผู้ใดควรได้รับอภัย พระองค์ก็จะทรงอภัยให้ แต่ถ้าผู้ใดควรได้รับการลงโทษก็จะทรงลงโทษ

² นะบีมุฮัมมัดนั้นได้ศรัทธาต่ออัล-กุรอานที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่ท่าน

³ ไม่แยกระหว่างเฉพาะบางท่าน และปฏิเสธอีกบางท่าน เช่นคริสเตียนปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮา และท่านนะบีมุฮัมมัดและยิวปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีอิซา และท่านนะบีมุฮัมมัด เป็นต้น

⁴ หมายถึงบรรดามุฮิน

⁵ พวกมุฮินยอมรับว่า พวกเขาจะกลับไปหาพระองค์

286. อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตได้นอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น¹ ชีวิตนั้นจะได้รับการตอบแทนดีในสิ่งที่เขาได้แสวงหาไว้ และชีวิตนั้นจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วที่เขาได้แสวงหาไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืมหรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใด ๆ แก่พวกเรา² เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกมัน แก่บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเรามาแล้ว โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้เราแบกสิ่งที่ไม่มีกำลังใด ๆ แก่พวกเราที่จะแบกมันได้³ และโปรดได้ทรงอภัยแก่พวกเราและยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือ ผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้นโปรดได้ทรงช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด

لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسِعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِإِطَاقَةِ لِنَا بِيَدِهِ وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงใช้ให้แต่ละคนปฏิบัติเท่าที่เขามีความสามารถเท่านั้น
² หมายถึงบัญญัติอันเป็นภาระหนักในการปฏิบัติ ที่ใช้คำว่าบรรทุกนั้นเป็นส่วนนเปรียบเทียบ กล่าวคือ บัญญัติอันเป็นภาระหนักในการปฏิบัตินั้น ประหนึ่งการแบกภาระอันหนัก
³ หมายถึงบัญญัติที่ไม่มีกำลังความสามารถที่จะปฏิบัติได้ ที่ใช้คำว่าแบกก็เป็นส่วนนเปรียบเทียบ เช่นเดียวกับคำว่า “บรรทุก”

(3) ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน

سُورَةُ آلِ اِمْرَانَ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ “มะตะนียะฮ์” คือ ถูกประทานลงมาหลังจากที่ท่านนะบีได้อพยพ ไปนครมะดีนะฮ์แล้ว มี 200 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม มีม
2. อัลลอฮ์นั้นคือ ไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิตอยู่เสมอ¹ ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลายเป็นเนืองนิจ (ในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและทรงบังเกิด)
3. พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์นั้น² ลงมาแก่เจ้าเป็นครั้งคราว พร้อมด้วยความจริง เพื่อยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้า³ คัมภีร์นั้น และได้ทรงประทานอัลเตวารอต และอัล-อินญีล
4. (ให้มี) มาก่อน ในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์ และได้ประทานอัล-ฟุรกอนมาด้วย แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับโทษอันรุนแรง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงทำการลงโทษ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْعَمَّ

اللّٰهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ الْقَيُّمُ ﴿١﴾

زَلَّ عَلَيْنَا الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٢﴾

مِن قَبْلِ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْقُرْآنَ إِنَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

بِعَايِنَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ

ذُوْا نِقَامٍ ﴿٣﴾

¹ ไม่มีกาลอวสาน

² คัมภีร์อัล-กุรอาน

³ คัมภีร์อัลเตวารอต และอัล-อินญีลที่ถูกประทานลงมา ก่อน อัล-กุรอาน

5. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินจะ
ซ่อนเร้นพระองค์ไปได้และทั้งไม่มีในพากฟ้าด้วย

6. พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้ามีรูปร่างขึ้นใน
มดลูก ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีสิ่งที่
ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ นอกจาก
พระองค์ เท่านั้น ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรง
ปรีชาญาณ

7. พระองค์คือผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า
โดยที่ส่วนหนึ่งจากคัมภีร์นั้นมีบรรดาโอองการที่
มีข้อความรัดกุมชัดเจน¹ ซึ่งโอองการเหล่านั้น
คือรากฐานของคัมภีร์² และมีโอองการอื่นๆ อีก
ที่มีข้อความเป็นนัย³ ส่วนบรรดาผู้ที่ในหัวใจ
ของพวกเขามีการเอนเอียงออกจากความจริงนั้น
เขาจะติดตามโอองการที่มีข้อความเป็นนัยจาก
คัมภีร์ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาความวุ่นวาย⁴ และ
เพื่อแสวงหาการตีความในโอองการนั้น⁵ และไม่มี
ใครรู้ในการตีความโอองการนั้นได้นอกจาก
อัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่มั่นคงในความรู้เท่านั้น⁶

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ

هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرٍ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ

فِي قُلُوبِهِمْ رِيبٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ التَّفَسُّتِ

وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَسْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّا بِهِ ءَكُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا

وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

¹ เมื่อทุกคนได้อ่านหรือได้ฟังแล้วจะเข้าใจเหมือน ๆ กันโดยไม่ต้องตีความ

² เป็นหลักสำคัญของคัมภีร์ที่มีงหมายให้เป็นความรู้ทั้งในหลักการศรัทธาและในข้อปฏิบัติของมนุษย์
และยังเป็นหลักยึดถือในการตีความโอองการที่เป็นนัยอีกด้วย

³ มีข้อความในเชิงเปรียบเทียบ อาจเข้าใจได้หลายทาง ผู้ที่มีความรู้ในศาสนาของพระองค์อย่างกว้างขวาง
เท่านั้นที่จะเข้าใจในทางที่ถูกต้องได้

⁴ เพื่อก่อให้เกิดความวุ่นวายในหมู่ศรัทธาด้วยการตีความโอองการที่เป็นนัยให้เผลอออกไปจากความเป็นจริง
ที่พวกเขาเคยได้รับมาก่อน

⁵ คือเพื่อหาทางตีความไปตามเป้าหมายที่เขาต้องการ โดยไม่คำนึงว่าจะขัดต่อความหมายของอายะฮ์ที่มี
ข้อความชัดเจนหรือไม่

⁶ มีพื้นฐานแห่งความรู้อย่างมั่นคง เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ (ศิฟาต) และความมุ่งหมาย
ในบทบัญญัติของพระองค์ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาที่เป็นโอองการของพระองค์อย่าง
กว้างขวางด้วย

โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเขาศรัทธาต่อ
 โองการนั้น ทั้งหมดนั้นมาจากที่ที่พระผู้เป็น
 เจ้าของเราทั้งสิ้น และไม่มีใครที่จะรับคำตักเตือน
 นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

8. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา โปรดอย่าให้
 หัวใจของพวกเราเอนเอียงออกจากความจริงเลย
 หลังจากที่พระองค์ได้ทรงแนะนำแก่พวกเรา
 แล้วและโปรดได้ประทานความเอ็นดูเมตตา
 จากที่ที่พระองค์ให้แก่พวกเราด้วยเถิดแท้จริง
 พระองค์นั้นคือผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย

9. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา แท้จริงพระองค์
 นั้น เป็นผู้ชุมนุมมนุษย์ทั้งหลายในวันหนึ่งซึ่ง
 ไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
 จะไม่ทรงผิดพลาด

10. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทริพย์
 สมบัติของพวกเขา และลูกๆ ของพวกเขานั้น
 จะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาให้พ้นจาก
 การลงโทษของอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และ
 ชนเหล่านี้แหละคือเชื้อเพลิงแห่งไฟนรก

11. เช่นเดียวกับสภาพความเคยชินของวงศ์วาน
 ฟิรเอาน์ และบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่ง
 พวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา แล้ว
 อัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เพราะบาป
 กรรมของพวกเขาเอง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
 ลงโทษอันรุนแรง

رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
 رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ يَوْمَ يُؤْمَرُ لَارِبٍ فِيهِ
 إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلَفُ أَلَيْسَ كَذَلِكَ
 ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
 وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ سَيِّئًا وَأُولَئِكَ
 هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾

كَذَّبَ آلُ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿١١﴾

¹ หมายถึงวันกิยามะฮ์

12. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกท่านจะได้รับความปราณี¹ และ (ในวันปรโลก) พวกท่านจะถูกต้อนไปสู่ญะฮันนัม และเป็นที่นอนอันเลวร้ายยิ่ง

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْلَبُونَ وَنُحْشَرُونَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسُوءُ أَلْمِهَادُ ﴿١٢﴾

13. แน่หนอนได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งอยู่ในสองฝ่ายที่เผชิญหน้ากันฝ่ายหนึ่งต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์² และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา³ ซึ่งเห็นเขาเหล่านั้น⁴ ด้วยตาตนเองเป็นสองเท่าของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะทรงสนับสนุนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ แท้จริงในสิ่งที่กล่าวมานั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีดวงตา⁵ ทั้งหลาย

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتَيْ الَّذِينَ اتَّقَوْا
تُتَبَّلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ
كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ
الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَاءُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

14. ได้ถูกทำให้สวยงาม (ลุ่มหลง) แก่มนุษย์ซึ่งความรักในบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์อันได้แก่ผู้หญิงและลูกชาย, ทองและเงินอันมากมาย และม้าดี และปศุสัตว์ และไร่นา นั้นเป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวก

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِئَسَةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ

¹ แล้วพระองค์ก็ทรงให้คำประกาศของท่านนะบี มุฮัมมัด เป็นความจริง โดยให้ฝ่ายมุสลิมีนทำการฆ่าบะนีฏริยยะฮะฮ์ ตระกูลหนึ่งของฮิว เนื่องจากทุจริตในคำมั่นสัญญา และทำการบังคับให้ บะนีอันนะฎริยอีกตระกูลหนึ่งของฮิว อพยพไปจากมะดีนะฮ์ ด้วยเหตุที่พวกเขาวางแผนฆ่าท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม

² คือฝ่ายมุสลิมีน

³ คือฝ่ายมุชริกีนมักกะฮ์

⁴ คือเห็นฝ่ายมุสลิมีน กล่าวคือฝ่ายมุชริกีนเห็นไปว่าฝ่ายมุสลิมีนมีมากกว่าพวกเขาถึงสองเท่า ทั้ง ๆ ที่ฝ่ายมุสลิมีนมีจำนวนน้อยกว่าพวกเขาเกือบสองเท่า คือมี 313 คน ส่วนฝ่ายมุชริกีนมี 950 คน อันเป็นเหตุให้พวกเขาเสียขวัญ และแพ้ฝ่ายมุสลิมีน ในการสู้รบกันครั้งนี้ฝ่ายมุชริกีนถูกฆ่าตาย 70 คน และถูกจับเป็นเชลย 70 คน ฝ่ายมุสลิมีนเสียชีวิต 14 คน

⁵ คือผู้ที่ใช้ดวงตาของเขามองดู

ประโยชน์ชั่วคราวในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์ คือที่กลับอันสวยงาม

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ที่จะให้ฉันบอกแก่พวกท่านถึงสิ่งที่ดียิ่งกว่านั้น¹ ไหม คือบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา-พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และจะได้รับบรรดาคู่ครองที่บริสุทธิ์² และความพึงใจจากอัลลอฮ์ด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นบรรดาบ่าวทั้งหลาย

16. คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์แท้จริงพวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์และโปรดได้ทรงป้องกันพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วย

17. บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่พูดจริง และบรรดาผู้ที่ภักดี และบรรดาผู้ที่บริจาคน้ำ และบรรดาผู้ที่ขอลอโทษในยามใกล้รุ่ง³

وَالْحَرْبِ ذَلِكُمْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَقَابِلِ ﴿١١﴾

﴿١٥﴾ قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِحَيْرِ مَنِ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمَّا فَأَعْرِضْنَا دُونَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾

¹ คือ ดีกว่าบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์ซึ่งระบุอยู่ในอายะฮ์ที่ 14 ก่อนอายะฮ์นี้

² หมายถึงสาวสวรรค์ที่เรียกว่า “ฮูรุลอัยน” ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงให้มีขึ้นเพื่อตอบแทนแก่ผู้ยำเกรง ทั้งนี้ นอกเหนือจากภรรยาของเขาที่ศรัทธา ซึ่งนางก็จะได้อยู่ร่วมกับเขาด้วย

³ คือก่อนพระอาทิตย์ขึ้น หมายถึงผู้ที่สละความทุกข์ในยามนั้น โดยลุกขึ้นละหมาด ตะฮัจญุด และขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์

18. อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมะลาอิกะฮ์ และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

19. แท้จริงศาสนาอันอัลลอฮ์นั้นคือ อัลอิสลาม¹ และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์² มิได้ขัดแย้งกัน นอกจากหลังจากที่ได้มีความรู้³ มายังพวกเขาเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขา⁴ เอง และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ

20. แล้วหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่าฉันได้มอบใบหน้า (ร่างกาย) ของฉัน⁵ แต่อัลลอฮ์แล้ว และผู้ที่ปฏิบัติตามฉัน (ก็มอบ) ด้วยและเจ้าจงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ และบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็น⁶ ว่า พวกท่านมอบ (ใบหน้าแต่อัลลอฮ์) แล้วหรือ? ถ้าหาก

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو
الْعِلْمِ قَائِمًا بِالنِّسْبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ يَأْتِ اللَّهَ
فَاتٌ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلْتُ اللَّهَ وَمَنْ اتَّبَعَنِي
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيَّةِ ۗ أَسَلْتُكُمْ
فَإِنْ أَسَلْتُمْوَا فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكُمُ الْبَلَاءُ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

¹ หมายถึงศาสนาแห่งการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามโดยปราศจากการขัดแย้ง
² หมายถึง ยิวและคริสต์
³ หมายถึงความรู้จากอัลกุรอาน ที่ท่านนะบีนำมา
⁴ คืออิจฉาริษยาพวกเขากันเองที่ยอมรับความจริง และศรัทธาต่อท่านนะบี
⁵ หมายถึงร่างกายทั้งหมดด้วยชาวอาหรับถือว่าใบหน้าเป็นส่วนสำคัญของร่างกายเมื่อระบุถึงใบหน้า จึงหมายถึงร่างกายทั้งหมดด้วย
⁶ คือพวกมุขริกินหมักกะฮ์

พวกเขาได้มอบแล้วแน่นอนพวกเขาก็ได้รับแล้ว ซึ่งแนวทางอันถูกต้องและถ้าหากพวกเขาผินหลังให้ แท้จริงหน้าที่ของเจ้านั้นเพียงการประกาศให้ทราบเท่านั้น¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวทั้งหลาย

21. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา² ต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ และฝ่าบรрдานะบีโดยปราศจากความเป็นธรรม และฝ่าบรрдาผู้ที่ใช้ให้มีความยุติธรรม จากหมู่ประชาชนนั้น³ เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดี⁴ แก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ

22. ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้ และปรโลกและจะไม่มีการช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย

23. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์⁵ ดอกหรือ โดยที่พวกเขาถูกเชิญชวนไปสู่คัมภีร์ของอัลลอฮ์⁶ เพื่อคัมภีร์

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ بَعَثْنَا بِالْحَقِّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٦٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ فَرِيقًا

¹ คือไม่มีหน้าที่บังคับให้ใครศรัทธา

² หมายถึงชาวฮิว

³ คือ ฝ่าประชาชนที่เรียกร้องให้มีความยุติธรรม

⁴ การแจ้งข่าวลงโทษด้วยคำว่า “ข่าวดี” นั้นเป็นการปราบที่รุนแรงยิ่งนัก ผู้ที่คือต้น

⁵ คือพวกฮิวนั้นจดจำเพียงส่วนหนึ่งของคัมภีร์เตารอตเท่านั้น เพราะส่วนอื่น ๆ ของคัมภีร์ได้สูญหายไปบ้าง และถูกบิดเบือนบ้าง

⁶ หมายถึงคัมภีร์เตารอต

นั้นจะได้ตัดสินระหว่างพวกเขา¹ (พวกผิด
ประเวณี) แล้วกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลัง
ให้ และพวกเขาก็กำลังผินหลังให้อยู่

24. นั่นก็เพราะพวกเขากล่าวว่า โฟนรานั้น
จะไม่แตะต้องพวกเราเลย นอกจากบรรดาวัน
ที่ถูกนับไว้² และสิ่งที่พวกเขาขืนในศาสนาของ
พวกเขา³ ได้หลอกลวงพวกเขาให้หลงเชื่อ

25. แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อเราได้ชุมนุม
พวกเขาไว้สำหรับวันหนึ่ง⁴ ซึ่งในวันนั้นไม่มีการ
สงสัยใด ๆ⁵ และแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนอย่าง
ครบถ้วนในสิ่งที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ โดยที่
พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าข้าแต่อัลลอฮ์
ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง พระองค์นั้นจะ
ทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่ไม่ใช่พระองค์
ทรงประสงค์ และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่ไม่ใช่พระองค์

مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن نَّمَسَّكَ النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَّعْدُودَاتٍ وَّعَرِّمُوا فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٣﴾

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ
وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ
وَتُذَلِّلُ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾

¹ กล่าวคือมีการทำชินา (ล่วงประเวณี) เกิดขึ้นในหมู่ผู้มีเกียรติของยิว พวกเขาจึงถามนักปราชญ์ของพวกเขาถึงโทษการทำชินา สำหรับผู้ที่เคยแต่งงานแล้ว นักปราชญ์เหล่านั้นได้แจ้งให้ทราบว่ามีคัมภีร์เตารอตได้ระบุไว้ว่า ให้ชว้างด้วยหินจนตาย แต่เนื่องด้วยความสงสารจึงใช้พวกเขาให้ไปหาท่านนะบีมุฮัมมัด เพื่อว่าท่านจะมีทางออกที่ดีกว่า แต่แล้วท่านนะบีก็ตัดสินลงโทษเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในคัมภีร์ของพวกเขากล่าวคือให้ชว้างด้วยหินจนตาย และได้ยืนยันแก่พวกเขาด้วยว่า ในคัมภีร์ของพวกเขาก็ระบุไว้เช่นเดียวกัน และเมื่อได้นำคัมภีร์ของพวกเขามาเปิดดู ก็ปรากฏเป็นความจริง ท่านนะบีจึงได้สั่งลงโทษ ในการนี้ทำให้กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาแสดงความไม่พอใจและผินหลังให้ ทั้งๆที่เป็นบัญญัติที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขาดัง

² คือเพียง 40 วันเท่านั้น อันเป็นระยะเวลาที่พวกเขาสักการะลู่กัว ทั้งนี้เป็นความเข้าใจผิดของพวกเขาดัง

³ คือ กุซฮ์ว่า "พวกเขา เป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์"

⁴ คือวันกียามะฮ์ อันเป็นวันฟื้นคืนชีพ

⁵ คือเป็นวันที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ทรงประสงค์ และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่
พระหัตถ์¹ ของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้น
เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

27. พระองค์ทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางวัน
และทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางคืน² และทรง
ให้สิ่งที่มีชีวิต ออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต และทรง
ให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต³ และทรง
ให้ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดย
ปราศจากการคำนวณ

28. ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น จงอย่าได้ยึดเอา
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากบรรดา
มุฮิมิน และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะไม่อยู่ใน
สิ่งใดที่มาจากอัลลอฮ์⁴ นอกจากพวกเขาจะ
ป้องกัน (ให้พ้นอันตราย) จากพวกเขาจริง ๆ
เท่านั้น⁵ และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเขาให้ยำ
เกรงพระองค์และยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไป⁶
(ของพวกเขา)

تُولِيحُ الْآيَاتِ فِي الْهَارِ وَتُولِيحُ الْهَارِ فِي الْآيَاتِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَسْتَقُوا مِنْهُمْ نَفْسَهُ وَيُحَذِّرُكُمْ
اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

¹ หมายถึงว่าความดีทั้งหลายนั้นเกิดขึ้นด้วยอำนาจ และเดชานุภาพของพระองค์ทั้งสิ้น คำว่า
"بيدك" มีความหมายว่าพระหัตถ์ ตามแนวทางของสลัฟถือว่าเป็นคุณลักษณะของอัลลอฮ์ที่มุฮิมิน
ทุกคนต้องศรัทธาโดยไม่ตีความและนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น

² คือทรงให้ส่วนหนึ่งของกลางวันเข้าไปในเวลากลางวัน ทำให้กลางวันยาวนานกว่ากลางวัน และให้
ส่วนหนึ่งของกลางวันเข้าไปในเวลากลางคืน ทำให้กลางวันยาวนานกว่ากลางวัน

³ เช่นให้ต้นอินทผลัมออกจากเมล็ดอินทผลัม และให้เมล็ดอินทผลัมออกจากต้นอินทผลัม เป็นต้น

⁴ กล่าวคือ ถ้ามุฮิมินคนใด เอาผู้ปฏิเสธศรัทธามาเป็นมิตร รู้เห็นความลับต่าง ๆ ของมุสลิมินแล้ว เขาก็
มิได้ตั้งอยู่ในศาสนาของอัลลอฮ์ แต่อย่างใด

⁵ กล่าวคือถ้าพวกเขาเกรงว่าจะได้รับอันตรายจากพวกเขาจริง และต้องการที่จะป้องกันอันตรายดังกล่าว
ด้วยการแสดงตนเป็นมิตร แก่พวกเขาแล้วก็อนุญาตให้กระทำไ้

⁶ คือมนุษย์ทุกคนนั้นจะต้องกลับไปยังอัลลอฮ์

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่าน ปกปิดสิ่งที่อยู่ในอกของพวกท่าน หรือเปิดเผย มันก็ตาม อัลลอฮ์ก็ย่อมรู้อะไรทั้งนั้นดีและทรงรู้อะไรที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

30. วันที่แต่ละชีวิตจะพบความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นชอบ หากว่า ระหว่างตนกับความชั่วนั้นจะมีระยะทางที่ห่างไกล และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกรุณาปรานีต่อปวงบ่าวทั้งหลาย

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่าน รักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่าน ซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

32. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซูลเถิด¹ แต่ถ้าพวกเขา ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

33. แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนูหฺ และวงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย²

قُلْ إِنْ تَحْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ
وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْتَضَرًا
وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا
بَعِيدًا وَيَحَدَّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม

² คือ คัดเลือกให้เป็นนะบีและร่อซูลของพระองค์ อันมีฐานะเหนือกว่าประชาชาติทั้งหมด

34. เป็นเผ่าพันธุ์ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้

35. จงรำลึกถึงขณะที่ภรรยาของอิมรอน¹ กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้บ่นไว้ว่าให้สิ่ง (บุตร) ที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์² ถูกเจาะจงอยู่ในฐานะผู้เคารพอิบาคะฮ์ต่อพระองค์และรับใช้พระองค์เท่านั้น ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดรับจากข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้

36. ครั้นเมื่อนางได้คลอดบุตร นางก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้คลอดบุตรเป็นหญิง³ และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งกว่าถึงบุตรที่นางได้คลอดมา⁴ และเชื่อว่าเพศชายนั้นจะเหมือนกับเพศหญิงก็หาไม่⁵ และข้าพระองค์ได้ตั้งชื่อเขาว่า “มัรยัม” แล้วข้าพระองค์ขอต่อพระองค์ให้ทรงคุ้มครองนาง และลูกของนางให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกขับไล่⁶

ذُرِّيَّةَ بَعْضٍ مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

إِذْ قَالَتْ أُمُّرَاتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٦٣﴾

¹ คือ นางฮันนะฮ์

² หมายถึงบุตรที่อยู่ในครรภ์ของนาง

³ คือนางได้กล่าวด้วยความผิดหวังที่บุตรของนางมิได้เป็นชายตามที่นางตั้งใจไว้ว่าจะให้เป็นผู้รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าในโบสถ์

⁴ เป็นประโยคแทรกเพื่อทรงแจ้งให้ทราบไว้ก่อนว่าพระองค์ทรงรู้ดียิ่งกว่านางที่บุตรของนางเป็นหญิง

⁵ คือนางได้กล่าวปรารภว่า เพศชายที่นางตั้งความหวังไว้วันนั้นย่อมแตกต่างกับเพศหญิงแน่นอน เพราะเพศชายนั้นเหมาะสมในการรับใช้ในโบสถ์ แตกต่างกับเพศหญิงซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติเช่นนั้น อย่างไรก็ตามก็สิ้นนักปราชญ์บางท่านให้ทรรศนะว่า ประโยคนี้เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ ซึ่งทรงยืนยันว่าเพศชายที่นางปรารถนานั้นเชื่อว่าเท่าเทียมกับเพศหญิงก็หาไม่ เพราะเพศที่นางคลอดมานี้แหละจะเป็นมารดาของบุคคลสำคัญ คือ ท่านนะบี อีซา

⁶ คือถูกขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหุมัดของอัลลอฮ์

37. แล้วพระเจ้าของนางก็ทรงรับมร्याมไว้เป็นอย่างดี และทรงให้นางเจริญวัยอย่างดีด้วย และได้ทรงให้ชะกะรียาอุปการะนาง คราใดที่ชะกะรียาเข้าไปหานางที่อัลมึหฺรอบ¹ เขาก็พบปัจจัยยังชีพ² อยู่ที่นาง เขากล่าวว่า มร्याมเอ๋ย! เธอได้สิ่งนี้มาอย่างไร? นางกล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคิดคำนวณ

38. ที่โน่น³แหละ ชะกะรียาได้วิงวอนต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ซึ่งบุตรที่ดีคนหนึ่งจากที่พระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินคำวิงวอน

39. และมะลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนละหมาด⁴ อยู่ในอัลมึหฺรอบ⁵ ว่า แท้จริงอัลลอฮฺทรงแจ้งข่าวดีแก่ท่าน ด้วยยะหฺยา⁶ โดยที่จะเป็นผู้ยืนยันพจมานหนึ่ง⁷ จากอัลลอฮฺ และ

فَلَقَبَلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَكَفَلَهَا زَكْرِيَّا كَمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكْرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرَأَتُ إِنِّي لَكِ هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَرْزُقْ
مَنْ يَشَاءُ بِعَدْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ. قَالَ رَبِّ هَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِكَلِمَةٍ مِنْ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

¹ คือห้องพักของนะบี ชะกะรียา ซึ่งติดกับด้านหน้าของโบสถ์ มีประตูขึ้นไปด้วยขั้นบันไดเพียงไม่กี่ขั้น และเป็นหอสวดส่วนตัวของท่านด้วย

² หมายถึงผลไม้

³ หมายถึงที่ที่นางมร्याม บอกแก่นะบี ชะกะรียา เกี่ยวกับผลไม้ที่นางได้รับ

⁴ คือละหมาดตามแบบอย่างที่ถูกบัญญัติขึ้นในสมัยนั้น

⁵ ได้อธิบายไว้แล้วในอายะฮ์ที่ 37 ของซูเราะฮ์นี้

⁶ คือแจ้งข่าวดีให้ทราบที่ท่านจะได้บุตร ชื่อ ยะหฺยา

⁷ หมายถึงท่านนะบี อีซา เพราะท่านเกิดด้วยพจมานของอัลลอฮ์ที่ว่า “กุน-จงเป็นขึ้น” กล่าวคือท่านนะบี ยะหฺยา จะยืนยันว่าท่านนะบี อีซาจะติดตามท่านมาในไม่ช้าซึ่งท่านจะเกิดขึ้นจากมารดาของท่านด้วยประกาศิตของอัลลอฮ์ โดยปราศจากบิดา

จะเป็นผู้นำ และผู้รักษาไว้ซึ่งความบริสุทธิ์¹ และเป็นนะบีคนหนึ่งจากหมู่ชนที่เป็นคนดี

40. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร โดยที่ความชราภาพได้มาถึงข้าพระองค์แล้ว และภรรยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย พระองค์ตรัสว่า กระนั้นก็ตามอัลลอฮ์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์

41. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์! โปรดได้ทรงให้มีสัญญาณหนึ่งแก่ข้าพระองค์ ด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่าสัญญาณของเจ้านั้นคือเจ้าจะไม่สามารถพูดแก่ผู้คนเป็นเวลาสามวัน³ นอกจากด้วยการแสดงท่าทางเท่านั้น⁴ และจงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้ามาก ๆ และจงกล่าวสวดดีในความบริสุทธิ์ของพระองค์ ทั้งในเวลาเย็นและเวลาเช้า

42. และจงรำลึก ขณะที่มะลาอิกะฮ์กล่าวว่า มุรยั่มเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอ และทรงทำให้เธอบริสุทธิ์ และได้ทรงเลือกเธอให้เหนือบรรดาหญิงแห่งประชาชาติทั้งหลาย

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ
الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ
اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا ذِكْرًا لَكَ كَثِيرًا
وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ
وَطَهَّرَكِ وَأَصْلَحَكِ عَلَيَّ نِسَاءَ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

¹ คือระวางรักษาตัวไม่ประพฤตสิ่งที่จะทำให้มีราศี พร้อมกันนั้นก็จะไม่ยอมแต่งงานอีกด้วย ทั้งนี้เพื่ออุทิศชีวิตให้เป็นประโยชน์แก่สังคมได้มากที่สุด แต่แล้วท่านก็ถูกฆ่าตาย ด้วยน้ำมือของ เฮโรโดส ผู้ครองนครปาเลสไตน์

² หมายถึงนะบี ชะกะรียา

³ หมายถึงสามคืนด้วย

⁴ คือใช้มือแสดงท่าทางบอกใบ้แทนการพูด

46. และเขา¹ จะพูดแก่ผู้คนขณะอยู่ในเปล² และในวัยกลางคน³ และจะอยู่ในหมู่คนดี

47. นางกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร ทั้งๆที่มีได้มี บุรุษใดแต่ต้องข้าพระองค์⁴ พระองค์ตรัสว่า กระนั้นก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ ทรงประสงค์ เมื่อพระองค์ทรงชี้ขาดงานใดแล้ว พระองค์ก็เพียงประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่าจงเป็นขึ้น เกิด แล้วมันก็จะเป็นขึ้น

48. และพระองค์ก็จะทรงสอนเขา ซึ่งการเขียน⁵ และความรู้อันถูกต้อง และสอนอัลเตารอต และ อัลอินญีล⁶

49. และ (ทรงแต่งตั้งนะบีอิซา) เป็นศาสนทูต ไปยังวงศ์วานอิสราอิล (โดยที่เขาจะกล่าวว่า) แท้จริงฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของ พวกท่านมายังพวกท่านแล้วโดยที่ฉันจะจำลอง ขึ้นจากดินให้แก่พวกท่านตั้งรูปนก แล้วฉัน

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٦﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ
قَالَ كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٧﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٦٨﴾

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ
اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي
الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنشِئُكُمْ مِّمَّا تَأْكُلُونَ

¹ หมายถึงนะบีอิซา อะลียัสสลาม
² คือขณะยังเป็นเด็กนอนแบเบาะอยู่ในเปล แต่พวกก็คอยานับิดเบียนไปว่าเพียงพูด อ้ออ้อเท่านั้นไม่ใช่พูดเป็นเรื่องเป็นราวเพื่อแก้ข้อกล่าวหาแทนแม่ของท่าน ตามที่อัลกุรอานได้ระบุไว้ ดูะขานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้าที่ 596-597
³ คือในวัยที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล ทั้งนี้เป็นการพูดในฐานะทำหน้าที่ประกาศศาสนา
⁴ คือทั้งๆที่ไม่มีชายใดแต่ต้องตัวเธอ ในฐานะสามี ในเรื่องนี้ พวกก็คอยานับิดเบียนไปว่า พระนางมัรยัม มีสามีชื่อโยเซฟ ซึ่งเป็นบิดาของท่านนะบี อิซา และนอกจากท่านนะบี อิซาแล้ว ทั้งสองยังมีลูกชายและลูกหญิงอีกหลายคน ดูะขานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้าที่ 600-603
⁵ คำว่า "การเขียน" นี้แปลจากคำว่า "อัลกิตาบ" ทั้งนี้ตามที่ดัพซิริ อัลมะรอซี และดัพซิริ อัลญะลาลียน์ ได้อธิบายไว้
⁶ อัลเตารอต คือคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ นะบี มูซา และอินญีล คือคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ นะบี อิซา

จะเป่าเข้าไปในมัน แล้วมันก็จะกลายเป็นนก ด้วยอนุมัตติของอัลลอฮ์ และฉันจะรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อน¹ และฉันจะให้ผู้ที่ตายแล้ว มีชีวิตขึ้น² ด้วยอนุมัตติของอัลลอฮ์ และฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านจะบริโภคนก และสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้ในบ้านของพวกท่าน แท้จริงในนั้น³ มีสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

50. และฉันจะเป็นผู้มายืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของฉัน⁴ อันได้แก่ อัดเตารอด และเพื่อที่ฉันจะได้อนุมัตติแก่พวกท่าน ซึ่งบางสิ่งที่ถูกห้ามแก่พวกท่าน⁵ และฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของท่านมายังพวกท่านแล้ว⁶ ดังนั้นฟิงยาเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงเชื่อฟังฉัน

51. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ พระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น จงอิวาตะฮ์⁷ ต่อพระองค์เถิด นี่แหละคือทางอันที่เที่ยงตรง

وَمَا تَدْخُرُونَ فِي يَوْمِكُمْ إِلَّا فِي ذَلِكَ لَا يَكْفُرُ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بِيَدِي مِنَ التَّوْرَةِ
وَلِأَحَدٍ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝٥٠

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

¹ คือโรคเรื้อน ชนิดผิวต่างทั้งตัว และคัน

² พวกก็อกยามีไม่เชื่อว่าท่านนะบีฮ์ซาจะรักษาคนตายให้เป็นขึ้นได้ตามที่อัลลอฮ์แจ้งไว้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงบิดเบือนไปว่า คนที่ตายนั้นหมายถึง “คนเป็นโรคจิตตายด้าน” หรือ “คนตายทางจิต” ดูะฮานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้า 617-618 และกุรอานมะอูฎี เล่ม 1 หน้า 124

³ คือในการที่ท่านนะบีฮ์ซาได้ให้นกเป็นขึ้นจากดิน รักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อนให้หาย ตลอดจนให้คนที่ตายมีชีวิตขึ้นใหม่นั้น เป็นสัญญาณหนึ่งแห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่ประจักษ์ในการกระทำของท่านนะบีฮ์ซา

⁴ หมายถึงคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าท่าน

⁵ อันได้แก่ ปลา เนื้อ อูฐ และไขมัน ตลอดจนการทำงานในวันสับปะโด

⁶ อันได้แก่การที่ท่านเป็นขึ้นจากดิน และรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อนให้หายเป็นต้น

⁷ หมายถึงการให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ และปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดยหวังในความกรุณาของพระองค์เท่านั้น

52. ครั้นเมื่ออีซารูสึกว่ามีการปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา¹ จึงได้กล่าวว่า ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮ์² บรรดาสาวกผู้บริสุทธ์เฝ้ากล่าวว่า พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮ์³ พวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์อยู่แล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้นคือผู้น้อมตาม

53. ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ศรัทธาแล้วต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา และพวกข้าพระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามรื่องซุลแล้ว โปรดทรงบันทึกลงพวกข้าพระองค์ร่วมกับบรรดาผู้ที่กล่าวปฏิญาณยืนยันทั้งหลายด้วยเถิด⁴

54. และพวกเขาได้วางแผน⁵ และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผนด้วย⁶ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงวางแผนที่ดีเยี่ยม

55. จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสว่า โออีซา! ข้าจะเป็นผู้รับเจ้าไปพร้อมด้วยชีวิตและร่างกายของเจ้า และจะเป็นผู้ยกเจ้าขึ้นไปยังข้า และจะเป็นผู้ทำให้เจ้าบริสุทธ์ พ้นจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และจะเป็นผู้ให้บรรดาที่ปฏิบัติ

﴿ فَلَمَّا أَحْسَسَ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِجُ يُحَنُّونَ أَنْصَارُ اللَّهِ عَمَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

﴿ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا آتَيْتَنَا وَتَوَجَّعْنَا الرَّسُولَ فَأَكْتُمِبَاعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾

﴿ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾

﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ كَرِهَ اللَّهُ رَفَعَكَ إِلَيْنَا وَمُطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعَلَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

¹ คือหมู่พวกยิว
² คือไปสู่ศาสนาของพระองค์
³ คือช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮ์
⁴ คือกล่าวปฏิญาณยืนยันในเอกภาพแห่งการเป็นพระเจ้าของพระองค์ และในการยอมรับทูตของพระองค์ที่พระองค์ส่งมา
⁵ คือ พวกยิวที่ปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบี อีซา ได้วางแผนที่จะกำจัดท่าน
⁶ คือวางแผนที่จะปกป้องท่านนะบี อีซาให้พ้นจากการทำร้ายของพวกเขา

ตามเจ้าเหนือผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย จนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์ แล้วยังช้านั้นคือการกลับไปของพวกเจ้า แล้วข้าจะตัดสินระหว่างพวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน

56. ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ข้าจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงทั้งในโลกนี้และปรโลก และจะไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด สำหรับพวกเขา

57. และส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้น พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขาและอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงขอบบรรดาผู้ออธรรม

58. ดังกล่าวนั้นแหละ เราอ่านมันให้เจ้าฟังอันได้แก่โองการต่าง ๆ และคำเตือนรำลึกที่รัดกุมชัดเจน

59. แท้จริงอุปมาของอีซานัน ตั้งอุปไมยของอาดัม พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน¹ และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่าจงเป็นขึ้นเถิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَابُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٧﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَجِبُ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٩﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾

¹ กล่าวคือท่านนะบี อีซานันแม้ว่าจะเกิดจากแม่ที่มีได้สมสู่กับชายใด ตามกฎสภาวะการณ ก็ใช้ว่าเป็นสิ่งที่เป็นไม่ได้ในเดชาณาภาพของอัลลอฮ์ เพราะสิ่งที่มีหัตศจรยย์ยิ่งกว่านั้นพระองค์ก็ยังให้เกิดขึ้นได้ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปด้วย นั่นก็คืออะอาดัม ซึ่งเกิดขึ้นจากดิน โดยไม่มีทั้งพ่อและแม่ ดังนั้นเมื่อยอมรับในเดชาณาภาพของอัลลอฮ์ในการบังเกิดท่านนะบีอาดัมจากดินโดยไม่มีทั้งพ่อและแม่แล้ว ฉะนั้นแล้วจึงจะไม่เชื่อในเดชาณาภาพของอัลลอฮ์ในการบังเกิดนะบี อีซา จากแม่แต่ผู้เดียว

60. ความจริง¹ นั้นมาจากพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด) ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

61. ดังนั้นผู้ใดที่โต้เถียงเจ้าในเรื่องของเขา (อีซา)² หลังจากที่ได้อิสรภาพแล้ว³ ก็จงกล่าวเถิดว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด⁴ เราก็คงจะเรียกลูก ๆ ของเรา และลูกของพวกท่าน และเรียกบรรดาผู้หญิงของเรา และบรรดาผู้หญิงของพวกท่าน และตัวของพวกเรา และตัวของพวกท่านแล้วเราก็จะวิงวอนกัน (ต่ออัลลอฮ์) ด้วยความนอบน้อม โดยที่เราจะขอให้ละฮันด์⁵ ของอัลลอฮ์พึงประสพแก่บรรดาผู้ที่พูดโกหก⁶

62. แท้จริงเรื่องนี้⁷ เป็นเรื่องจริง และไม่มีผู้สมควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١﴾

فَمَنْ حَادَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ
تَمَا أُوَدِّعُ أَبْنَاءَ نَا وَأَبْنَاءَ كُمْ وَنِسَاءَ نَا وَنِسَاءَ كُمْ
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿١١﴾

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢﴾

¹ คือเรื่องราวเกี่ยวกับท่านนะบีอีซาที่เกิดขึ้นจากแม่แต่ผู้เดียวนั้นเป็นความจริง มิใช่อย่างที่ชาวคริสต์เข้าใจว่าเป็นบุตรของพระเจ้า หรือที่ชาวยิวกล่าวหาว่าเป็นบุตรของยูซุฟ อันนัจญาร

² คือโต้เถียงว่า นะบีอีซาเป็นบุตรของ อัลลอฮ์ เช่นพวกชาวคริสต์แห่งนัจญอรอน หรือเถียงว่า นะบีอีซา มีพ่อ ชื่อยูซุฟ อันนัจญาร เช่น พวกยิว และพวกกือดยานีย์ เป็นต้น

³ คือหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งให้ทราบว่า นะบีอีซานั้น เกิดจากประกาศิตของพระองค์ มิใช่เกิดจากการมีพ่อเยี่ยงคนอื่น

⁴ คือเรียกพวกคริสต์ นัจญอรอนที่ไม่ยอมเชื่อหรือใครอื่นที่มีสภาพอย่างเดียวกัน

⁵ คือการขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะฮ์มัดของอัลลอฮ์

⁶ คือถ้าฝ่ายใดพูดโกหกก็ให้ละฮันด์ของอัลลอฮ์ประสพแก่พวกเขา แต่แล้วพวกคริสต์แห่งนัจญอรอนไม่ยอมรับคำทำ

⁷ คือเรื่องที่นะบี อีซาเกิดมาโดยไม่มีพ่อ

63. แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ แน่หนอนอัลลอฮฺผู้นั้นเป็นผู้ทรงรู้ดี ต่อผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

64. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ จงมาแย้งถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน¹ ระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเราบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม

65. โอ้บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ เพราะเหตุใดเล่า พวกเจ้าจึงโต้เถียงกันในตัวของอิบรอฮีม² และอัดเตารอด และ อัลอินญีลนั้นมิได้ถูกประทานลงมา นอกจากหลังจากเขา³ แล้วพวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ

66. พวกเจ้านี้แหละ⁴ ได้โต้เถียงกันในเรื่องที่พวกเจ้ามีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว⁵ แล้วก็เหตุไฉนเล่า

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ بِالْمُفْسِدِينَ

قُلْ يَا هَلْ أَهْلَ الْكِتَابِ تَمَتَّلُوا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

يَا هَلْ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

هَذَا أَنْتُمْ هُنَالِكَ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

¹ คือไม่ขัดแย้งกัน เนื่องจากทั้งคัมภีร์เตารอดและอินญีลได้บัญญัติไว้อย่างเดียวกัน

² คือพวกฮิวและพวกคริสตต่างโต้เถียงกันเกี่ยวกับนะบีอิบรอฮีม โดยที่แต่ละฝ่ายอ้างว่า นะบีอิบรอฮีมตั้งอยู่ในศาสนาของตน

³ คือหลังจากท่านนะบีอิบรอฮีมเป็นเวลานาน กล่าวกันว่า ระหว่าง นะบี อิบรอฮีม และนะบี มูซา ประมาณ 700 ปี และระหว่างนะบี มูซากับนะบี อีซา ประมาณ 1,000 ปี

⁴ คือพวกฮิวและพวกคริสต

⁵ คือมีความรู้ในเรื่องของท่านนะบี อีซาดีว่าท่านเป็นบุตรของนางมัรยัม และเป็นนะบี แต่พวกเขาก็ยังโต้เถียงกัน โดยที่ชาวคริสตกล่าวว่า ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า และชาวยิวก็กล่าวว่า ท่านโกหกที่ประกาศตนเป็นนะบี

พวกเขาจึงโต้เถียงกันในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความรู้¹
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ แต่พวกเขาไม่รู้

67. อิบรอฮีมไม่เคยเป็นยิวและไม่เคยเป็น
คริสต์² แต่ทว่าเขาเป็นผู้หันออกจากความเท็จสู่
ความจริง เป็นผู้น้อมตาม³ และเขาก็ไม่เคยอยู่
ในหมู่ผู้ให้มิกาศีขึ้น (แก่อัลลอฮ์)

68. แท้จริงผู้คนที่สมควรยิ่งต่ออิบรอฮีมนั้น
ย่อมได้แก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามเขา⁴ และปฏิบัติ
ตามนะบี⁵ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย⁶ และ
อัลลอฮ์นั้นทรงคุ้มครองผู้ศรัทธาทั้งหลาย

69. กลุ่มหนึ่งจากผู้ได้รับคัมภีร์นั้นชอบ หาก
พวกเขาจะทำให้พวกเขาหลงผิด และพวกเขา
จะไม่ทำให้ใครหลงผิด นอกจากตัวของพวกเขา
เองแต่พวกเขาไม่รู้

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَسْمَعُونَ ﴿٧٠﴾

¹ คือไม่มีความรู้เกี่ยวกับท่านนะบีอิบรอฮีม เพราะท่านมาก่อนพวกเขาเป็นเวลาช้านาน และมีได้ถูก
ระบุไว้ในคัมภีร์ของพวกเขาด้วยว่าท่านเป็นยิวหรือเป็นคริสต์ แล้วพวกเขาไปที่กักเอามาจากไหนที่ต่าง
ฝ่ายต่างอ้างว่าท่านตั้งอยู่ในศาสนาของตน

² คือมิได้ตั้งอยู่ในศาสนายิวและศาสนาคริสต์

³ คือน้อมตามบัญญัติของอัลลอฮ์โดยปราศจากเงื่อนไข

⁴ คือปฏิบัติตามนะบีอิบรอฮีม ในการให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์ เป็นผู้น้อมตามบัญญัติของพระองค์ และ
หันออกจากความเท็จไปสู่ความจริง

⁵ คือปฏิบัติตามท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย เพราะท่านตั้งอยู่บนแนวทางของนะบีอิบรอฮีม

⁶ คือผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

70. โอบุ้ที่ได้รับความศรัทธาทั้งหลาย เพราะเหตุใด พวกเจ้าจึงปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์¹ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็เป็นพยานยืนยันอยู่²

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ
وَ اَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. โอบรรดาผู้ได้รับความศรัทธาทั้งหลาย เพราะเหตุใดพวกเจ้าจึงสวมความจริงไว้ด้วยความเท็จ³ และปกปิดความจริงไว้⁴ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็รู้ดีอยู่

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلِيْسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبٰطِلِ
وَ تَكْفُمُوْنَ الْحَقَّ وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾

72. และกลุ่มหนึ่งจากหมู่ผู้ได้รับความศรัทธากล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกให้ลงมาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา⁵ ในตอนเริ่มแรกของกลางวัน (เช้า) และจงปฏิเสธศรัทธาในตอนสุดท้ายของมัน (เย็น) เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับใจ⁶

وَ قَالَتْ طٰٓئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ اٰمَنُوْا بِالَّذِيْ اُنزِلَ
عَلَيْ الَّذِيْنَ ؕ اٰمَنُوْا وَ جِهَ النَّهَارِ وَ اٰكْفَرُوْا ؕ اٰخِرُهٗ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾

73. และพวกท่านจงอย่าเชื่อ⁷ นอกจากแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาของพวกท่านเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า คำแนะนำนั้นคือคำ

وَ لَا تُؤْمِنُوْا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنََكُمْ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى

¹ คือโองการของอัลลอฮ์ที่ระบุอยู่ทั้งในคัมภีร์เตารอต และอินญิลอันออกปรไปด้วย ลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด

² คือยืนยันว่าลักษณะที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขาั้นตรงกับลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด

³ คือบิดเบือนความจริงที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขาอันได้แก่การให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์ และการบอกข่าวเกี่ยวกับนะบีท่านหนึ่งทีสืบเชื้อสายมาจากนะบีสมาอิล หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด พวกเขาบิดเบือนเรื่องดังกล่าวด้วยสิ่งเท็จที่นักปราชญ์ของพวกเขาได้ถูกขึ้น ประหนึ่งเอาความเท็จสวมปิดความจริงไว้

⁴ คือปกปิดลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดไว้

⁵ คือศรัทธาต่ออัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ผู้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดในเวลาเช้า และก็ปฏิเสธศรัทธาอันเสียในเวลาเย็น

⁶ คือเพื่อว่าผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีจะได้แคลงใจต่อท่านนะบี และปฏิเสธศรัทธา อย่างที่พวกเราปฏิบัติ

⁷ คือพวกฮิวได้กล่าวห้ามพวกเขา

แนะนำของอัลลอฮฺเท่านั้น¹ (คือจงอย่าเชื่อว่า) จะมีผู้ใดได้รับ² เยี่ยงที่พวกท่านได้รับ หรือ (อย่าเชื่อว่า) เขาเหล่านั้น³ จะโต้แย้งพวกท่าน ณ พระเจ้าของพวกเขาเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ ณ พระหัตถ์ของอัลลอฮฺซึ่งพระองค์ก็จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้

74. พระองค์จะทรงเจาะจงความเอ็นดูเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

75. และจากหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้ซึ่งทรัพย์สินสมบัติอันมากมายเขาก็จะคืนมันแก่เจ้า และจากหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้สักเหรียญทองหนึ่ง เขาก็จะไม่คืนมันแก่เจ้า นอกจากเจ้าจะยื่นเฝ้าทวงเขาอยู่เท่านั้น นั่นก็เพราะว่าพวกเขา กล่าวว่า ในหมู่ผู้ที่อ่านเขียนไม่เป็นนั้น ไม่มีทางใดที่เป็นโทษแก่เราได้⁴ และพวกเขา กล่าวว่าความเท็จให้แก่อัลลอฮฺทั้ง ๆ ที่พวกเขาจู้กันดีอยู่

هُدَىٰ اللَّهُ أَنْ يُؤَيِّنَ أَحَدًا مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ
أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤَيِّنُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

﴿ وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِيَدَارٍ لَا يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دَمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّتِن سَكِيلٌ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكُذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

¹ หมายถึงคำแนะนำที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตของมนุษย์นั้น คือคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮฺเท่านั้น หนึ่ง ประโยคแห่งข้อความนี้เป็นประโยคแรก

² คือไม่มีผู้ใดในชีวิตอื่น จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของพวกท่านได้รับ

³ หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮฺอยู่ละยิบฮะซัลลัม

⁴ กล่าวคือ พวกเขาถือว่าการโกงบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็นในหมู่ชนชาติอาหรับนั้นไม่มีบาปหรือโทษใด ๆ โดยอ้างว่า เพราะเขาเป็นผู้ที่อัลลอฮฺทรงเกลียดชัง ดังกล่าวนั้นเป็นการกล่าวเท็จให้แก่อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮู วะตะอาลา อีกกระทรงหนึ่ง

76. มิใช่เช่นนั้นดอก¹ ผู้ใดที่รักษาสัญญาของเขาโดยครบถ้วน และยำเกรง (อัลลอฮ์) แล้วแน่นอนอัลลอฮ์ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

77. แท้จริงบรรดาผู้ที่นำสัญญาของอัลลอฮ์และการสาบานของพวกเขาไปขายด้วยราคาอันเล็กน้อยนั้น² ชนเหล่านี้แหละไม่มีส่วนได้ใดๆ แก่พวกเขาในปรโลก และอัลลอฮ์จะไม่ทรงพูดแก่พวกเขา และจะไม่ทรงมองดูพวกเขาในวันกียามะฮ์ และทั้งจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดด้วย³ และพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. และแท้จริงจากหมู่พวกเขา นั้น มีกลุ่มหนึ่งซึ่งบิดลัน⁴ ของพวกเขา ในการอ่านคัมภีร์ เพื่อพวกเขาจะจะได้คิดว่ามันมาจากคัมภีร์ ทั้ง ๆ ที่มันมิได้มาจากคัมภีร์ และพวกเขา กล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่มันมิใช่มาจากอัลลอฮ์ และพวกเขา กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็รู้กันดีอยู่

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُنَ أَنْ يَكْتُبَ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ بِأَلْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُمْ بِعِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

¹ คือมิใช่เป็นอย่างที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จขึ้นดอก เพราะการโกงผู้อื่นนั้นไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ถือว่าเป็นความผิด และจะได้รับโทษ

² คือการที่พวกเขาไม่คำนึงถึงสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ และการสาบานของพวกเขาต่อพระองค์โดยเห็นแก่ประโยชน์อันเล็กน้อยนั้น ประหนึ่งพวกเขาได้นำเอาสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ และการสาบานของพวกเขาต่อพระองค์ไปขาย ด้วยราคาอันเล็กน้อย

³ คือสะอาดจากความผิดที่ไม่นำพาต่อคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ นั่นก็หมายความว่าพวกเขาจะไม่ได้รับอภัยโทษอย่างเด็ดขาด

⁴ คือบิดลันอ่านคัมภีร์ให้สำเนียงเพี้ยนไป ทั้งนี้เพื่อบิดเบือนความหมายให้เฉไปเป็นอื่น ผู้ที่ไม่รู้จะได้เข้าใจว่ามาจากอัลลอฮ์

79. ไม่เคยปรากฏแก่บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรง
 ประทานคัมภีร์และข้อตัดสิน¹ และการเป็นหนะบี
 แก่เขา² แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนว่า ท่านทั้งหลาย
 จงเป็นบ่าวของฉัน³ อื่นจากอัลลอฮ์ หากแต่
 (เขาจะกล่าวว่า) ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพัน
 กับพระเจ้า⁴ เกิด เนื่องจากการที่พวกท่าน
 เคยสอนคัมภีร์⁵ และเคยศึกษาคัมภีร์มา

80. และเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามะลาอิกะฮ์
 และบรรดานะบีเป็นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้า
 ให้ปฏิเสธศรัทธา⁶ หลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้
 นอบน้อม⁷ แล้วกระนั้นหรือ

81. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงเอา
 ข้อสัญญาแก่หนะบีทั้งหลายว่า สิ่งที่เขาได้ให้แก่
 พวกเจ้านั้นไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ก็ดี และความรู้อัน
 เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี ภายหลัง
 ได้มีร่อซูลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ยืนยันโน

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
 وَالنَّبِيَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
 أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ
 مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

¹ คือข้อตัดสินตามที่ได้รับ ความเข้าใจจากบัญญัติต่างๆ ที่มีอยู่ในคัมภีร์

² หมายถึงท่านนะบีฮ์ซา

³ กล่าวคือพวกคริสตอ้างว่าท่านนะบีฮ์ซาเป็นพระเจ้าโดยแบ่งภาคมาเกิดเป็นพระบุตร ในการนี้พวกเขา
 จึงเป็นบ่าวของท่าน ทั้ง ๆ ที่ท่านมิได้ประกาศตนว่าเป็นพระเจ้า และมีได้เชิญชวนให้พวกเขาเป็นบ่าว
 ของท่านแต่อย่างใด

⁴ คือเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์ และให้เอกภาพแต่พระองค์ตลอดจนปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดย
 เคร่งครัด

⁵ คือเคยสอนคัมภีร์เตารอต และศึกษาคัมภีร์นั้นมาก่อนในฐานะที่เคยศรัทธาต่อท่านนะบีฮ์ซา

⁶ กล่าวคือนะบีฮ์ซาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามะลาอิกะฮ์ และบรรดานะบีเป็นพระเจ้าอย่างแน่นอน
 เพราะถ้าเขาใช้ให้กระทำเช่นนั้นก็เท่ากับเขาใช้ให้พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์นั่นเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็น
 ไม่ได้

⁷ คือเป็นผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

สิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้าแล้ว แน่หนอนพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขา และช่วยเหลือเขา¹ พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าดังกล่าวนั้นแล้วไซ้ใหม่ พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเป็นพยานเถิด และข้าก็อยู่ในหมู่ผู้เป็นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย

82. แล้วผู้ใดที่ผินหลังให้หลังจากนั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ละเมิด

83. อื่นจากศาสนาของอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่พวกเขาแสวงหา และแต่พระองค์นั้น ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินได้นอบน้อมกัน² ทั้งด้วยการสมัครใจ และผินใจ และยังพระองค์นั้นพวกเขาจะถูกนำกลับไป

84. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอฺูบ และบรรดา

مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ ۖ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۚ
قَالَ أَأَقْرَبُكُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
قَالُوا أَأَقْرَبُنَا قَالَ فَأَشْهَدُوا ۖ وَأَنَا مَعَكُمْ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

قُلْ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ
عَلَىٰ إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ وَإِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ

¹ คือการที่บรรดานะบียอมรับสัญญาจากอัลลอฮ์ที่จะศรัทธาต่ออะบีที่มาจากพวกเขานั้นเป็นการยืนยันว่า พวกอะฮ์ลุลกิตาบนั้นจำเป็นจะต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดโดยไม่มีทางเลือกเสียได้ เพราะว่าจะเมื่อบรรดานะบียของพวกเขายังต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดแล้วไซ้ พวกเขาก็ต้องศรัทธาต่อบรรดานะบียของพวกเขาก็ต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย ถ้ามิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็หาได้ศรัทธาต่อบรรดานะบียของพวกเขามา

² คือนอบน้อมในกฎสภาพการณ์ของพระองค์ที่ทรงกำหนดให้มีแก่โลกจะเป็นฐานะเป็นผู้ยอมรับด้วยความยินดีหรือไม่ก็ตาม

ผู้สืบเชื้อสาย (จากยะอฺกูบ)¹ และศรัทธาต่อสิ่งที่
ที่มุซา และอีซา² และนะบีทั้งหลายได้รับจาก
พระเจ้าของพวกเขา โดยที่เราจะไม่แยกกระหว่าง
คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา³ และพวกเรานั้น
เป็นผู้ที่นอบน้อมต่อพระองค์

85. และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่น
จากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจาก
เขาเป็นอันขาด⁴ และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่
ผู้ขาดทุน

86. อย่างไรเล่าที่อัลลอฮ์จะทรงแนะนำพวกใด
พวกหนึ่งที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขา
ศรัทธาแล้ว และทั้งยังได้ยืนยันด้วยว่า แท้จริง
ร่อซูล⁵ นั้นเป็นความจริง และได้มีหลักฐาน
ต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาด้วย และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่อธรรม

87. ชนเหล่านี้แหละ การตอบแทนแก่พวกเขา
ก็คือ การละอุนต์⁶ จากอัลลอฮ์ จากมะลาอิกะฮ์
และจากมนุษย์ทั้งหมดนั้นจะตกอยู่แก่พวกเขา

وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٦﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَّمَهُمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

¹ คือลูก ๆ ของท่าน 12 คน และหลานเหลนของท่านด้วย

² กล่าวคือที่ทรงระบุท่านนะบีมุซาและนะบีอีซาก็ทั้ง ๆ ที่ทั้งสองอยู่ในจำพวกหลานเหลนของท่านนะบียะอฺกูบ
ซึ่งถูกระบุไว้แล้วนั้น เนื่องจากเรื่องที่กำลังกล่าวถึง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับยิวและคริสต์

³ คือ ไม่แยกศรัทธาเฉพาะบางท่าน เช่น ศรัทธาเฉพาะท่านนะบีมุซา ไม่ศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา และ
ท่านนะบีมุฮัมมัด ดังที่ยิวปฏิบัติ หรือศรัทธาเฉพาะท่านนะบีอีซา ไม่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุซา และท่าน
นะบีมุฮัมมัด ดังที่พวกคริสต์ปฏิบัติ หากแต่เราศรัทธาต่อนะบีทุกท่าน

⁴ คืออัลลอฮ์จะไม่ทรงรับศาสนานั้นจากเขาเป็นอันขาด

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลุลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁶ การละอุนต์นั้นถ้าจากอัลลอฮ์ หมายถึงการขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหฺมัตของพระองค์ ถ้าจาก
มะลาอิกะฮ์ และมนุษย์ หมายถึง การขอต้ออัลลอฮ์ให้ทรงขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหฺมัตของพระองค์

88. โดยที่พวกเขาจะอยู่ในการละอนัตนั้น ตลอดกาล ซึ่งการลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนเบาแก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่ถูกประวิง¹ อีกด้วย

89. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้น และได้ปรับปรุงแก้ไข แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

90. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธากัน แล้วยังได้ทวิการปฏิเสธศรัทธาขึ้นอีกนั้น การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาจะไม่ถูกรับเป็นอันขาด และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่หลงทาง

91. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและพวกเขาได้ตายไปในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากคนใดในพวกเขาเป็นอันขาด² และแม้ว่าเขาจะใช้ทองนั้นไถ่ตัวเขาก็ตาม³ ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขา นั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบและทั้งไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาด้วย

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ نَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُمْسَكَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِثْلُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ اقْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

¹ คือจะไม่ถูกประวิงการลงโทษให้แก่พวกเขา เพื่อการแก้ตัวใด ๆ

² กล่าวคือหากพวกเขาบริจาคทองเต็มแผ่นดิน อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับจากเขา

³ คือสมมติว่าในวันกิยามะฮ์เขามีทองอยู่เต็มแผ่นดิน และต้องการจะไถ่ตัวเขาด้วยทองนั้นให้พ้นจากการลงโทษอัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับเช่นเดียวกัน

92. พวกเขาจะไม่ได้คุณธรรมเลย จนกว่าพวกเขาจะบริจาค จากสิ่งที่พวกเขาชอบ และสิ่งใดที่พวกเขาบริจาคไป แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ในสิ่งนั้นดี

93. อาหารทุกชนิดนั้นเคยเป็นที่อนุมัติแก่วงศวานอิสรออิลมาแล้ว นอกจากที่อิสรออิลได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวเขาเอง¹ ก่อนจากที่อิตเตอรอดจะถูกประทานลงมาเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกเขาจงนำเอาอิตเตอรอดมา แล้วจงอ่านมันดู² หากพวกเขาคือผู้พูดจริง

94. แล้วผู้ใดที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์หลังจากนั้น ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้อธรรม

95. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์นั้นตรัสจริงแล้ว ดังนั้นพวกเขาจงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้หันออกจากความเท็จสู่ความจริงเถิด และเขาไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ให้มึนภาคี (แก่อัลลอฮ์) เลย

لَنْ نَّأْتِيَ الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا وَمَا يُحِبُّوا
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلَيْهِ ﴿١٢﴾

﴿ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِيَّ إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ فَمَنْ قَاتَلُوا بِالْتَّوْرَةِ فَآتَوْهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٤﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

¹ คือท่านนะบียะฮ์ถูกเป็นโรคปวดเมื่อยที่โคนขา แล้วท่านได้บ่นไว้ว่า ถ้าหายท่านจะไม่กินเนื้ออูฐ เมื่อท่านหายท่านจึงไม่กินเนื้ออูฐ แล้ววงศวานของท่านก็ไม่ยอมกินเนื้ออูฐตามท่านด้วย ทั้งนี้ก่อนจากที่อิตเตอรอดจะถูกประทานแก่พวกเรา

² คือถ้าไม่เชื่อตามที่อัลลอฮ์ทรงแจ้งให้ทราบ ก็จงอ่านคัมภีร์เตอรอดดู แน่แน่นอนจะไม่มีพบบัญญัติห้ามกินเนื้ออูฐแก่พวกเขาแต่อย่างใด

96. แท้จริงบ้านหลังแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์ (เพื่อการอิบาดะฮ์) นั่นคือบ้านที่มักกะฮ์¹ โดยเป็นที่ที่ถูกให้มีความจำเริญ² และเป็นที่แนะนำแก่ประชาชาติทั้งหลาย

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

97. ในบ้านนั้น³ มีหลายสัญญาณที่ชัดเจน (ส่วนหนึ่งนั้น) คือมะกอมอิบรอฮีม⁴ และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น⁵ เขาก็เป็นผู้ปลอดภัยและสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น⁶ อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ และผู้ใดปฏิเสธ⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึงประชาชาติทั้งหลาย

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ عَنِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

98. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โ้อผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใดพวกท่านจึงปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเป็นพยานยืนยันในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبَ لَمْ تَكْفُرُونَ بِمَا كَتَبَ اللَّهُ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

¹ หมายถึง กะอูบะฮ์

² คือให้มีผลไม้นานาชนิดอย่างอุดมสมบูรณ์

³ รวมถึงบริเวณบ้านด้วย

⁴ หมายถึงก้อนหินซึ่งเป็นที่ยืนของท่านนะบีอิบรอฮีม ขณะที่ท่านทำการก่อสร้างสูงของอาคารกะอูบะฮ์ และบนหินก้อนนั้นมียอัยะห์ทั้งสองของท่านด้วย และมะกอมนี้ยังคงปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

⁵ รวมถึงเข้าไปในบริเวณบ้านนั้นด้วย

⁶ คือเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์ และอุมเราะฮ์

⁷ คือปฏิเสธการไปประกอบพิธีฮัจญ์

99. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โฉมผู้ที่ได้รับ คัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใดท่านจึงขัดขวางผู้ ศรัทธา ซึ่งทางของอัลลอฮ์ โดยที่พวกท่าน ปรารถนาจะให้ทางของอัลลอฮ์คด¹ ทั้ง ๆ ที่ พวกท่านก็เป็นพยานยืนยัน² อยู่ และอัลลอฮ์นั้น มิใช่เป็นผู้ทรงผลในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

100. โฉมผู้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้าเชื่อฟัง กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด³ ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์แล้ว⁴ พวกเขาก็จะให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา อีก หลังจากที่พวกเจ้าศรัทธาแล้ว

101. และอย่างไรเล่าที่พวกเจ้าจะปฏิเสธศรัทธา กัน ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้านั้น มีบรรดาโองการของ อัลลอฮ์ถูกอ่านแก่พวกเจ้าอยู่ และยังมีร่อซูล ของพระองค์อยู่ในหมู่พวกเจ้าด้วย และผู้ใด ยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ แน่نونเขาก็ได้รับคำแนะนำ ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

قُلْ يَا هَلْ أَكْتَلِبُ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ مَن ءَامَنَ تَبِعُوا هَٰؤُلَاءِ وَأَنتُمْ شُهَدَآءُ
وَمَا لِلَّهِ بِغَيْبٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا أَرْبَابًا مِّنَ الَّذِينَ
أَتَوْا أَلْكِتَابَ بَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١١٢﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١١٣﴾

¹ คือปรารถนาที่จะให้ผู้คนเห็นว่าทางของอัลลอฮ์นั้นคด

² คือเป็นพยานยืนยันว่าทางของอัลลอฮ์นั้นเที่ยงตรง

³ คือได้มียิวกลุ่มหนึ่งผ่านเห็นพวกเขา และพวกเขาคือซอโรญุรึกโคโรสนิทสนมกัน หลังจากที่พวกเขาจับ หนีถืออิสลาม โดยที่เมื่อก่อนนั้นพวกเขาเป็นศัตรูกัน และรบพุ่งกันมาเป็นเวลานานกว่า 100 ปี ก็ให้รู้สึก อิจฉา จึงได้อ่านบันทึกเหตุการณ์ทั้งสองฝ่ายในอดีตระหว่างพวกเขาให้ฟัง เพื่อก่อให้เกิดการสู้รบกันอีก ในกาณ์นี้ทำให้พวกเขาทั้งสองฝ่ายต่างมุ่งที่จะสู้รบกันขึ้นอีก แต่แล้วท่านนะบีได้มาระงับไว้วันนั้น แล้วอายะฮ์ นี้ก็ถูกประทานลงมา

⁴ หมายถึงพวกยิวแห่งมะดีนะฮ์

102. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเกรงอัลลอฮ์
อย่างแท้จริงเถิด และพวกเจ้าจงอย่าตาย¹
เป็นอันขาดนอกจากในฐานะฟีพวกเจ้าเป็นผู้
นอบน้อมเท่านั้น²

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. และพวกเจ้าจงยึดสายเชือก³ ของอัลลอฮ์
โดยพร้อมกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน⁴
และจงรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแต่
พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกัน⁵ แล้ว
พระองค์ได้ทรงให้สนิทสนมกันระหว่างหัวใจ
ของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นพี่น้องกัน
ด้วยความเมตตาของพระองค์ และพวกเจ้า
เคยปรากฏอยู่บนปากหลุมแห่งไฟนรก⁶ แล้ว
พระองค์ก็ทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากปากหลุม
แห่งนรกนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์
จะทรงแจกแจงแก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาโองการ
ของพระองค์เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทาง
อันถูกต้อง

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ
بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ
عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

¹ คือให้เราใช้ชีวิตอยู่ในวิถีทางของอัลลอฮ์อยู่เสมอ เพื่อว่าเมื่อได้ตายลง จะได้ตายในฐานะฟีผู้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ ถ้ามิเช่นนั้นแล้วก็ไม่อาจแน่ใจได้ว่าเราจะตายในฐานะฟีใด

² คือเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในฐานะฟีเป็นผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

³ หมายถึงศาสนาของอัลลอฮ์

⁴ หมายถึงแตกแยกกันในการยึดถือสายเชือก (ศาสนา) ของอัลลอฮ์ โดยที่กลุ่มหนึ่งยึดถือโดยเคร่งครัด อีกหลายกลุ่มยึดถือบ้างไม่ยึดถือบ้าง เป็นต้น

⁵ หมายถึงพวกเอาส์ และพวกคือหรือจัญแห่งนครมะดีนะฮ์

⁶ คือการที่พวกเจ้าเคยใช้ชีวิตตามความใคร่ของตน และให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ ตลอดจนทำการสู้รบกันนั้นประหนึ่งว่าพวกเจ้ากำลังอยู่บนปากเหวแห่งนรกซึ่งใกล้จะตกอยู่แล้ว

104. และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่ง
ที่จะเชิญชวนไปสู่ความดี และใช้ให้กระทำสิ่ง
ที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำสิ่งที่มีชอบ และ
ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

105. และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่
แตกแยกกัน และขัดแย้งกัน หลังจากที่บรรดา
หลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว และชน
เหล่านี้แหละ สำหรับพวกเขา คือ การลงโทษ
อันใหญ่หลวง

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَآءَاةِهِمْ الْبَيِّنَاتِ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. วันซึ่งบรรดาใบหน้าจะขาวผ่อง¹ และ
บรรดาใบหน้าจะดำคล้ำ² ส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้า
ของพวกเขาดำคล้ำนั้น (พวกเขาจะถูกถามว่า)
พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้า
ศรัทธาแล้วกระนั้นหรือ? พวกเจ้าจงชิมการ
ลงโทษเกิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธ
ศรัทธา

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾

107. และส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้าของพวกเขา
ขาวผ่องนั้น เขาจะอยู่ในความเมตตา³ ของ
อัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะอยู่ในความเมตตาอัน
ตลอดกาล

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾

¹ คือเนื่องจากปิติยินดีในผลงานของตน และมั่นใจว่าจะเป็นชาวสวรรค์

² คือเนื่องจากเสียใจในผลงานของตน และแน่ใจว่าจะถูกลงโทษในนรก

หน้าของพวกเขาดำคล้ำกัน (พวกเขาจะถูกถามว่า) พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้าศรัทธา
แล้วกระนั้นหรือ พวกเจ้าจงชิมการลงโทษเกิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

³ หมายถึงสวนสวรรค์

108. นั่นคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์โดยที่เรา¹ อ่านโองการเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความจริง และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์ซึ่งการอธรรมใดๆ แก่ประชาชาติทั้งหลาย

109. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยิ่งอัลลอฮ์นั้น กิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป²

110. พวกเจ้า³ นั้นเป็นประชาชาติที่ดีซึ่งจะถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์⁴ ศรัทธากันแล้ว แน่หนอนมันก็เป็นการดีแก่พวกเขา ส่วนหนึ่งจากพวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา⁵ และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

111. พวกเขา⁶ จะไม่ทำอันตรายแก่พวกเจ้าได้เลย นอกจากการก่อความเดือดร้อนเล็กน้อย⁷ เท่านั้น และหากพวกเขาต่อสู้พวกเจ้า พวกเขาก็จะหันหลังหนีพวกเจ้า แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
رُجْعُ الْأُمُورِ ﴿١٠٩﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلَ الْكِتَابِ
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
وَآكَرَهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾

لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا آذَىٌّ وَإِنْ يَفْتُلُوكُمْ
يُولُوكُمْ إِلَّا ذَبَابًا ثُمَّ لَا تُضُرُّونَ ﴿١١١﴾

¹ หมายถึงอัลลอฮ์

² คือถูกนำกลับไปเพื่อพิจารณาตอบแทน หรือลงโทษด้วยความยุติธรรมยิ่ง

³ หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ หมายถึงพวกยิวและคริสต์ มักจะเรียกทับศัพท์กันว่า พวกอะฮ์ลุลกีตาบ

⁵ เช่นอับดุลลอฮ์ บินสะลาม และเพื่อน ๆ ของท่าน ซึ่งเป็นชาวยิว และอันนะญาซีฮ์ และพรรคพวกของท่าน ซึ่งเป็นชาวคริสต์

⁶ คือพวกยิว

⁷ เช่นการด่าว่า และการใส่ไคล้ เป็นต้น

112. ความต่ำช้าได้ถูกฟาดลงบนพวกเขา¹ ณ ที่ได้ก็ตามที่พวกเขาถูกพบ นอกจากด้วยสายเชือกจากอัลลอฮ์² และสายเชือกจากมนุษย์³ และพวกเขาจะนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป⁴ และความขัดสนก็จะถูกฟาดลงบนพวกเขา⁵ นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเคยปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และฆ่าบรรดาอะบีโดยปราศจากความเป็นธรรม นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาตั้งอวด และเคยทำการละเมิด

113. พวกเขาหาใช่เหมือนกันไม่ จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีกลุ่มชนหนึ่งที่เที่ยงธรรม ซึ่งพวกเขาอ่านบรรดาโองการของอัลลอฮ์ในยามค่ำคืน และพร้อมกันนั้น พวกเขาก็สujudกัน⁶

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ أَنْ مَاءُ قُدْحٍ إِلَّا لِيَحْتَلِيَ مِنَ اللَّهِ وَحَلِي مِنَ النَّاسِ وَيَأْتِ وَيَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

﴿١١٣﴾ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

¹ หมายถึงว่าพวกเขา มีสภาพต่ำช้า ประหนึ่งว่าความต่ำช้านั้นได้ถูกฟาดลงบนพวกเขาให้ปรากฏเป็นริ้วรอยอยู่ เมื่อพบพวกเขา ณ ที่ได้ก็จะพบความต่ำต้อยอยู่ในตัวของพวกเขาเป็นเนืองนิจ

² คำว่าสายเชือกของอัลลอฮ์นั้นหมายถึงศาสนาที่มาจากพระองค์ กล่าวคือพวกเขาจะพ้นจากความต่ำช้าได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาจับนับถืออิสลามเท่านั้น

³ คำว่าสายเชือกจากมนุษย์นั้นหมายถึงการมีชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่ตั้งตนเป็นศัตรูและบ่อนทำลาย

⁴ คือพวกเขาได้รับความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ เนื่องจากความดื้อตันของพวกเขา และเมื่อพวกเขากลับไปหาพระองค์ก็กลับไปในสภาพถูกกริ้ว ประหนึ่งว่าเขาได้นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ที่มีต่อเขาในโลกนี้กลับไปด้วย นั่นก็คือพวกเขาจะได้รับการลงโทษนั่นเอง

⁵ คือแม้พวกเขาจะรำรอยอย่างไร แต่ก็มีสภาพเหมือนคนยากจนเพราะความตระหนี่ของพวกเขา ประหนึ่งว่าความยากจนนั้นได้ฟาดลงบนพวกเขาให้ปรากฏเป็นริ้วรอยอยู่กระนั้น

⁶ หมายถึงการทำละหมาดตะฮัจญ์

114. พวกเขาคร่ำครวญต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติ สิ่งที่ไม่ชอบ และต่างรีบเร่งกันในบรรดาสิ่งดีงาม และชนเหล่านี้แหละอยู่ในหมู่ผู้ที่ประพฤติดี

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُولَئِكَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

115. และความดีใด ๆ ที่พวกเขากระทำ พวกเขา จะไม่ถูกปฏิเสธในความดีนั้น¹ เป็นอันขาด และ อัลลอฮ์ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

وَمَا يَعْكَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ
وَاللَّهُ عَلَيْهِم بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

116. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอันทรพัสสิน ของพวกเขา และลูก ๆ ของพวกเขาจะไม่อำนวย ประโยชน์ให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษของ อัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และชนเหล่านี้แหละ คือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้น ตลอดกาล

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُنْفِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

117. อุปมาสิ่งที่พวกเขาบริจาคไปในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นดังอุปไมยลมซึ่งมีความ เย็นจัด ได้ประสพแก่พืชผลของพวกหนึ่งที ธรรมดาแก่ตัวเอง แล้วได้ทำลายพืชผลนั้น² อัลลอฮ์นั้นมิได้ทรงธรรมแก่พวกเขา แต่ทว่า พวกเขาธรรมแก่ตัวของพวกเขาเอง

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتَهُمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

118. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอา เพื่อนสนิทที่รู้เห็นกิจการภายใน อื่นจากพวก ของตัวเอง ซึ่งเขาเหล่านั้นจะไม่ลดละแก่พวกเจ้า ในการก่อความเสียหายให้เกิดขึ้น พวกเขาชอบ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَتَهُ
مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُوَامَاعَيْنُهُمْ
فَقَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي

¹ หมายถึงว่าความดีที่เขาทำไปนั้นเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างแน่นอน

² หมายถึงว่าสิ่งที่พวกเขาบริจาคไปนั้นไร้ผล เนื่องจากพวกเขาไม่ศรัทธาอันเป็นการอธรรมแก่ตัวเอง

การที่พวกเจ้าลำบาก แท้จริงความเกลียดชัง
ต่าง ๆ ได้เผยออกมาแล้วจากปากของพวกเขา
และสิ่งที่ห้วงอกของพวกเขาซ่อนไว้นั้นใหญ่ยิ่งกว่า
แน่นอนเราได้แจกแจงบรรดาโองการไว้แก่
พวกเจ้าแล้ว หากพวกเจ้าใช้ปัญญากัน

119. พึงรู้เถิดว่า พวกเจ้านี้แหละรักใคร่พวกเขา
ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่รักใคร่พวกเจ้า และพวกเจ้า
ศรัทธาต่อคัมภีร์ทุกเล่ม¹ และเมื่อพวกเขาพบ
พวกเจ้า พวกเขาก็กล่าวว่า พวกเราศรัทธา
กันแล้ว และเมื่อพวกเขาอยู่แต่ลำพัง พวกเขาก็
กีดนิ้วมือ เนื่องจากความเคียดแค้นพวกเจ้า
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงตายด้วย
ความเคียดแค้นของพวกเจ้าเถิด แท้จริงอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในห้วงอกทั้งหลาย

120. หากมีความดีใด ๆ ประสพแก่พวกเจ้า ก็
ทำให้พวกเขาเศร้าใจ และถ้าหากความชั่วใด ๆ
ประสพแก่พวกเจ้า พวกเขาก็ดีใจเนื่องด้วย
ความชั่วนั้น และถ้าพวกเจ้าอดทน และยำเกรง
แล้วไซ้ร อุบายของพวกเขาที่ย่อมไม่เป็นอันตราย
แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง
ล้น² ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

صُدُّوهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

هَٰذَا نَسْتُمْ أَوْلَاءَ حُجُبُهُمْ وَلَا يُحِيبُونَكُمْ وَتَوْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقَوْمُ كَفَرُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا نَايِلٌ مِنَ الْعَيْطِ قَلَّ مَوْتُوا
بِعَيْطِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ نَسُّوهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا
لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

¹ คือคัมภีร์ทุกเล่มที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา

² คำว่า ล้น นั้นหมายถึง รู้ เพราะสิ่งที่ถูกล้นมไว้ นั้นย่อมอยู่ในการรู้เห็นโดยสิ้นเชิง

121. และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าจากครอบครัว
ของเจ้าไปแต่เจ้าตรู¹ โดยที่เจ้าจะได้จัดให้บรรดา
มุฮิมินประจำที่มันต่าง ๆ เพื่อการสู้รบ¹ และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ
مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

122. จงรำลึกถึงขณะที่สองกลุ่ม² ในหมู่พวกเจ้า
รู้สึกอ่อนแอและซลาด³ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
คัมครองทั้งสองกลุ่มนั้นไว้ และแต่อัลลอฮ์นั้น
มุฮิมินทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ
وَلِيُّهَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

123. และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือ
พวกเจ้าที่บะดร์⁴ มาแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเป็น

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

¹ กล่าวคือรอซูลุลลอฮ์ ได้จากครอบครัวของท่านไปในสงครามฮุศุด ตั้งแต่เช้าตรู่ของวันเสาร์ที่เจ็ด เดือน
เซาวาล ในปีที่สามแห่งฮิจเราะฮ์ศักราช เพื่อจัดเตรียมที่มันให้แก่บรรดามุฮิมิน คือที่มันของทหารธนู ที่มัน
ของทหารม้า และที่มันของทหารทั่วไป ในการสู้รบครั้งนี้ ท่านรอซูลได้ออกไปพร้อมกำลังทหารเพียง
1,000 คนเท่านั้น กระนั้นก็ตาม แต่เมื่อได้เดินทางไปถึงครึ่งทาง อัลดุลลอฮ์ บินอุบัย บินสะลูน ผู้เป็น
หัวหน้ามุนาฟิกัน ก็ทรยศต่อท่านโดยนำพวกของตนจำนวน 300 คนกลับ ท่านรอซูลจึงเหลือกำลังทหาร
เพียง 700 คน เท่านั้น ท่านได้ใช้ภูเขาฮุศุดเป็นที่กำบังด้านหลัง ในจำนวนทหารของท่านนั้นมีทหารสวม
เสื้อเกราะ 100 คน ทหารม้า 2 คน และทหารธนูอีกจำนวนหนึ่งซึ่งประจำที่มันอยู่บนภูเขา คอยทำหน้าที่
สกัดกำลังทหารของฝ่ายศัตรูที่จะโอบมาทางด้านหลัง ส่วนทหารของฝ่ายศัตรูซึ่งนำโดยอะบูซุฟยานนั้น
มีจำนวนถึง 3,000 คน มีทหารสวมเสื้อเกราะ 700 คน ทหารม้า 200 คน มีผู้หญิงสำหรับเป็นกองเชียร์
15 คน พร้อมด้วยกลองเพื่อตีปลุกใจนักรบของตน ในจำนวนนี้มีฮินดุน ภรรยาของอะบูซุฟยานด้วย

² คือกลุ่มบะนะสะละมะฮะฮ์จากคือฮรอจญ์ และกลุ่มบะนูฮาริชะฮ์ จากเอาส ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้เป็นปึกษัย
และปึกษาของกองทัพอิสลาม

³ ทั้งนี้เพราะเห็นอัลดุลลอฮ์บินอุบัย บินสะลูน นำกำลังทหารกลับไปเกือบหนึ่งในสามของกำลังทหาร
ทั้งหมด

⁴ บะดร์เป็นสถานที่ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์ สงครามที่เกิดขึ้น ณ สถานที่นี้จึงเรียกว่า
สงครามบะดร์ บางทฤษฎีกล่าวว่า บะดร์ เป็นชื่อบ่อน้ำ ซึ่งขุดโดยบุคคลที่ชื่อว่า บะดร์ แล้วสถานที่นั้น
จึงถูกเรียกตามชื่อของบุคคลผู้นั้น

พวกต้อยกว่า¹ ดังนั้นพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์
เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจักชอบคุณ

124. จงรำลึกถึงขณะที่เจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวแก่
บรรดามุฮิบินว่า ไม่เพียงพอกแก่พวกเจ้าเลยหรือ
การที่พระเจ้าของพวกท่านจะหนุณกำลังแก่
พวกท่าน ด้วยมะลาอิกะฮ์จำนวนสามพันโดย
ถูกส่งลงมา

125. เพียงพอนั่นอน หากพวกเจ้าอดทนและ
ยำเกรง² และพวกเขาจะ³ มายังพวกเจ้าทันที
ทันใดขณะนี้⁴ แล้วพระเจ้าของพวกเจ้าก็จะ
หนุณกำลังแก่พวกเจ้าอีก ด้วยจำนวนมะลาอิกะฮ์
ห้าพัน โดยมีเครื่องหมาย⁵

126. และอัลลอฮ์มิได้ทรงให้กำลังหนุณนั้น
มีขึ้น นอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่พวกเจ้า และ
เพื่อที่หัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบด้วยกำลังหนุณ
นั้นและความช่วยเหลือทั้งหลายนั้นไม่มี (จาก
ที่อื่นใด) นอกจากที่อัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ
رَبَّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ﴿١٢٤﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ
هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ
بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

1 คือมีกำลังน้อยกว่าทั้งจำนวนคน อาวุธ พาหนะ และเสบียง

2 คือยำเกรงอัลลอฮ์ โดยปฏิบัติตามหน้าที่ที่ท่านนะบีได้กำหนดไว้

3 คือพวกมุฮิบิน

4 คำว่า มินฟาริฮิม นั้น ใน อัล-มุญญิด ให้ความหมายว่า ฮาสน์ ซึ่งแปลว่า ทันทีทันใด

5 คือมะลาอิกะฮ์แต่ละท่านล้วนแต่มีเครื่องหมายทุกท่าน

127. เพื่อพระองค์จะทรงบันดาลส่วนหนึ่ง¹ ออกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือทรงให้ พวกเขาได้รับความอับยศ² แล้วพวกเขาก็จะ ถอยกลับไปในฐานะผู้ผิดหวัง

128. ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิของเจ้า (มุฮัมมัด) จากกิจการเหล่านั้น³ หรือไม่ก็พระองค์จะทรง อกภัยโทษแก่พวกเขา หรือลงโทษพวกเขาเพราะ พวกเขา นั่นคือผู้อธรรม

129. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ใน แผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์จะทรงอกภัยโทษให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์⁴ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์⁵ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอกภัยโทษ ผู้ ทรงเมตตาเสมอ

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ
فَيَنْقَلِبُوا عَلَآئِينَ ﴿١٢٧﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

1 คือให้ทหารของมุชริกีนส่วนหนึ่งเสียชีวิต

2 คือเนื่องจากความปราศรัย

3 คือกิจการเกี่ยวกับที่ท่านนะบีถูกทำร้ายด้วยน้ำมือของพวกกุฟฟารุกดี หรือการจัดการแก่ฝ่ายศัตรูให้ ได้รับความพินาศคดี หาใช่เป็นสิทธิของท่านนะบีที่จะเกี่ยวข้องด้วยก็หาไม่ หากแต่เป็นอำนาจของอัลลอฮ์แต่ เพียงองค์เดียวเท่านั้น ท่านนะบีมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์เท่านั้น หนึ่งข้อความในตอนต้น ของอายะฮ์นี้ เป็นประโยคแรก ส่วนข้อความต่อไปเป็นข้อความต่อจากอายะฮ์ก่อนที่ว่า หรือไม่ก็ พระองค์จะทรงให้เขาได้รับความอับยศ แล้วต่อด้วยคำว่า หรือไม่ก็พระองค์จะทรงอกภัยโทษให้แก่ พวกเขา...

4 หมายถึงผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และขออกภัยโทษต่อพระองค์ พร้อมกันนั้นก็จะไม่กลับมาระทำผิดอีก

5 หมายถึงที่ต่อต้าน และยะโสไม่ยอมสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

134. คือบรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน¹ และบรรดาผู้ช่มโทษะ และบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ และอัลลอฮ์ นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

135. บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความชั่วใด ๆ หรืออยู่ดีธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขาก็รำลึกถึง อัลลอฮ์ แล้วขออภัยโทษในบรรดาความผิดของพวกเขา และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดาความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว² และพวกเขามีได้ตั้งรณปฏิบัติในสิ่ง³ ที่เขาเคยปฏิบัติมาโดยที่พวกเขาไม่รู้กันอยู่

136. คนเหล่านี้แหละการตอบแทนแก่พวกเขา คือการอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขาและบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนเหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนเหล่านั้นตลอดกาล และรางวัลของผู้ทำงาน⁴ นั้นช่างเลิศจริง ๆ

137. แน่นนอนได้ผ่านพ้นมาแล้วก่อนพวกเขาเจ้า ซึ่งแนวทางต่าง ๆ⁵ ดังนั้นพวกเขาจึงท่องเที่ยว

الَّذِينَ يُفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٦﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا الذُّنُوبَ مِنْهُمْ وَمَنْ يَغْفِرِ
اللَّهُ لَنْ يُكَذِّبَ إِلَّا اللَّهَ وَلَمْ يُبْصِرُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٧﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَيَقْمُ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿١٣٦﴾

فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

¹ คือในยามมั่งมี และในยามผิเคือง

² เป็นประโยคแทรก

³ คือปฏิบัติในสิ่งชั่ว

⁴ คือผู้ทำงานตามบัญญัติศาสนา

⁵ คือแนวทางของอัลลอฮ์ที่ทรงปฏิบัติแก่ประชาชาติในอดีต กล่าวคือผู้ใดตั้งดีและฝ่าฝืนบัญญัติของพระองค์ หรือคำสั่งของรอซูล แน่นนอนความพินาศก็ย่อมประสบแก่พวกเขาอายุยืนนี้ถูกประทานลงมาเนื่องจากความปราชัยของมุสลิมันในสงครามอุฮุด เพื่อเตือนพวกเขาให้รู้ว่า การฝ่าฝืนคำสั่งของรอซูลนั้นมีผลลัพธ์เป็นอย่างไร

ไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบ้านปลายนองบรรดา
ผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไร

138. นี่คือข้อชี้แจงอันชัดเจนสำหรับมนุษย์และ
เป็นคำแนะนำที่ถูกต้อง และเป็นคำตักเตือน
สำหรับผู้ยำเกรงทั้งหลาย

139. และพวกเจ้าจงอย่าท้อแท้¹ และจงอย่า
เสียใจ² และพวกเจ้านั้นคือผู้ที่สูงส่งยิ่ง หาก
พวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา³

140. หากประสบแก่พวกเจ้า ซึ่งบาดแผลหนึ่ง
บาดแผลใด แน่หนอนก็ย่อมประสบแก่พวกนั้น⁴
ซึ่งบาดแผลเยี่ยงเดียวกันและบรรดาวันเหล่านั้น
เราได้ให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์⁵ และ

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

إِنْ يَمَسُّكُمْ فَجْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَجْحٌ

مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْآيَاتُ نَذِيرٌ لِلنَّاسِ

وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ

¹ คืออย่าท้อแท้ในการต่อสู้กับฝ่ายอธรรมตั้งเช่นที่แล้วมาในสงครามฮุซุด

² คืออย่าเสียใจในความพราชัย และในบรรดาชีวิตที่ได้สูญเสียไปในสงครามฮุซุด

³ คือเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง โดยปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา และคำสั่งขอรอซูลอย่างเคร่งครัด

⁴ คือพวกมุชริกีนที่ต่อสู้ในสงครามฮุซุด

⁵ คือบรรดาวันต่าง ๆ ที่มีทั้งชัยชนะ และความพราชัยนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์ กล่าวคือทรงให้แต่ละฝ่ายชนะบ้าง แพ้บ้าง ทั้งนี้เป็นไปตามกฎสภาพการณ์ของพระองค์ ในการนี้ทำให้พวกเขาต่างลิ้มรสแห่งชัยชนะและความพราชัย อันเป็นเหตุให้มีการศึกษาว่าอะไรคือสาเหตุแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ เฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายมุสลิมินจะได้ทราบว่าการปฏิญาณว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และยอมรับว่านะบีมุฮัมมัดเป็นรอซูลของพระองค์แต่เพียงอย่างเดียวนั้น ไม่ช่วยให้พวกเขาได้รับชัยชนะได้ หากแต่พวกเขาจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามบัญญัติศาสนาโดยถูกต้องตามความเป็นจริง พร้อมกับยึดถือกฎสภาพการณ์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้แก่โลกอีกด้วย เมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้รับชัยชนะตลอดไป

เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่ศรัทธา¹ และ
เพื่อเอาบรรดาผู้เสียชีวิตในสงคราม² จาก
พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงรักใคร่ผู้ชอบธรรม
ทั้งหลาย³

شُهِدَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝۱۶

141. เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงขัดเกลาบรรดาผู้
ศรัทธาให้บริสุทธิ์ และทรงขจัดบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาให้หมดไป

وَلِيَمِصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ

الْكَافِرِينَ ۝۱۷

142. หรือว่าพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้า
สวรรค์⁴ ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ยังมีได้ทรงรู้⁵ บรรดา
ผู้ที่ต่อสู้ (ญิฮาด) ในหมู่พวกเจ้า พร้อมกัน
นั้น⁶ พระองค์ก็จะทรงรับรู้บรรดาผู้ที่อดทนด้วย

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ ۝۱۸

¹ คือทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง หนึ่งความที่ว่า เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่ศรัทธา นั้นมิได้
หมายความว่า พระองค์ยังมีทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง จนกว่าจะทดสอบก่อนก็หาไม่ ความจริง
พระองค์ทรงรู้อย่างดียิ่งว่าใครศรัทธาจริงหรือไม่ แต่ที่ให้มีการทดสอบนั้น ก็เพื่อให้ผู้ที่ศรัทธาด้วย
ตัวเองว่า ตนเป็นผู้ศรัทธาจริงตามที่ได้ปฏิญาณไว้หรือไม่เท่านั้น และในการที่ทรงกล่าวว่า เพื่อพระองค์
จะได้ทรงรู้ ทั้ง ๆ ที่ทรงรู้อยู่แล้วนั้น ก็เพียงเพื่อให้เป็นถ้อยคำคล้ายกับที่มนุษย์ใช้กันอยู่เท่านั้น ซึ่ง
ผู้ศรัทธาต่อพระองค์ทุกคนย่อมเข้าใจกันดีเพราะต่างก็ได้ศึกษาคุณลักษณะของพระองค์กันแล้ว

² กล่าวคือ เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงให้เกียรติแก่กลุ่มหนึ่งในหมู่มุสลิมิน โดยให้พวกเขาตายชะฮีด อันเป็น
สิ่งที่พวกเขาพึงปรารถนาเพราะผู้ที่ตายชะฮีดนั้นนอกจากจะเป็นชาวสวรรค์แล้วยังเป็นผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์
ด้วย ดังกล่าวนี้นี้เนื่องจากมีมุสลิมกลุ่มหนึ่งไม่มีโอกาสร่วมในสงครามบะดร์ และมีความปรารถนาอย่าง
แรงกล้าที่จะเผชิญหน้ากับฝ่ายศัตรูเพื่อว่าพวกเขาจะได้รับเกียรติจากอัลลอฮ์โดยให้พวกเขาตายชะฮีด
เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงให้เกียรติแก่เพื่อน ๆ ของพวกเขาในสงคราม บะดร์

³ คือผู้ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยเคร่งครัด อันก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวเองประหนึ่งเป็นผู้ข่มเหงตัวของตนเอง
กระนั้น

⁴ คือจงอย่าได้คิดเช่นนั้นเลย トラบใดที่พวกเจ้ายังมีได้มีการเสียสละ และต่อสู้ด้วยความจริงใจ และมี
ความอดทน

⁵ คำว่า ยังมีได้ทรงรู้ นั้นมีความหมายอย่างเดียวกับความหมายของอายะฮ์ที่ 140 ของซูเราะฮ์นี้ ซึ่งได้
อธิบายไว้แล้ว

⁶ คำว่า พร้อมกันนั้น แปลจาก วา วุล มะฮียะฮฺ ในคำที่ว่า ว่าจะยะ อุ มะคฺชอบิริน

143. และแน่นอนพวกเจ้า¹ เคยปรารถนาความตาย² ก่อนจากที่พวกเจ้าจะได้พบมัน แล้วแน่นอนพวกเจ้าก็ได้เห็นมันแล้ว³ ขณะที่พวกเจ้ามองดูกันอยู่⁴

144. และมุฮัมมัดนั้นหาใช่อื่นใดไม่นอกจากเป็นรอสูลผู้หนึ่งเท่านั้น⁵ ซึ่งบรรดารอสูลก่อนจากเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว⁶ แล้วหากเขาตายไปหรือเขาถูกฆ่าก็ตาม พวกเจ้าก็หันส้นเท้าของพวกเจ้ากลับกระนั้นหรือ⁷ และผู้ใดที่หันส้นเท้าทั้งสองของเขากลับแล้วไซ้ มันก็จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮฺแต่อย่างใดเลย⁸ และอัลลอฮฺนั้นจะทรงตอบแทนแก่ผู้กตัญญูทั้งหลาย

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

¹ หมายถึงบรรดามุฮัมมัดที่มีได้มีโอกาสต่อสู้อยู่ในสมรภูมิบะดร์

² คือเคยปรารถนาที่จะต่อสู้ฝ่ายศัตรูจนชีวิตหาไม่ในฐานะผู้ตาย ชะฮีด เช่น เพื่อน ๆ ของพวกเขาในสงคราม บะดร์

³ คือเห็นสาเหตุแห่งความตายในฐานะชะฮีดแล้วในสงครามอุซุค แต่เพราะเหตุใดเล่าพวกเจ้าจึงรือรอยไม่ปฏิบัติตามที่ได้ตั้งใจไว้ อายะฮฺนี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับการปราศัยของฝ่ายมุสลิม เมื่อฝ่ายศัตรูโฆษณาหลอกลวงว่า ท่านนะบีเสียชีวิตแล้ว ในการนี้พวกมุนาฟิกได้กล่าวแก่บรรดามุฮัมมัดว่า หากท่านนะบีเสียชีวิต พวกท่านก็จงกลับไปสู่ศาสนาเดิมเถิด

⁴ คือมองดูการต่อสู้อันเป็นสาเหตุให้ได้มาซึ่งการตายชะฮีดอยู่

⁵ คือเป็นปฤชนผู้หนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรอสูล ซึ่งย่อมจะประสพกับความเจ็บป่วย และแก่ตาย

⁶ คือบรรดารอสูลก่อน ๆ เช่นเดียวกับนะบีมุฮัมมัดก็ได้เสียชีวิตกันไปหมดแล้ว

⁷ คำว่า หันส้นเท้ากลับ นั้น หมายถึงหันกลับไปสู่สภาพเดิม คือสภาพแห่งการเป็นญุฟร

⁸ คือการที่ผู้ใดกลับไปสู่สภาพการเป็นญุฟร หาได้ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮฺแต่อย่างใด หากแต่เป็นอันตรายแก่ตัวต่างหากแต่เขาไม่รู้

145. และมีเคຍปรากฏแก่ชีวิตใดที่จะตายนอก จากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น¹ ทั้งนี้เป็นลิขิต ที่ถูกกำหนดไว้² และผู้ใดต้องการผลตอบแทน ในโลกนี้ เราก็จะให้แก่เขาจากโลกนี้ และผู้ใด ต้องการผลตอบแทนในปรโลก เราก็จะให้แก่ เขาจากปรโลก และจะตอบแทนแก่ผู้กตัญญู ทั้งหลาย

146. และนะบีก็มากน้อยแล้ว ที่กลุ่มชนอัน มากมายได้ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาหาได้ ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้ประสบแก่พวกเขาในทางของ อัลลอฮ์³ และพวกเขาหาได้อ่อนกำลังลง และ หาได้สยบไม่ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้ที่อดทน ทั้งหลาย

147. และคำพูดของพวกเขามิปรากฏเป็นอื่นใด นอกจากพวกเขา กล่าวว่ โอ้พระเจ้า แห่ง พวกข้าพระองค์ โปรดได้ทรงอภัยโทษให้แก่ พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิด ของพวกข้าพระองค์ และการที่พวกข้าพระองค์ กระทำเกินขอบเขตในกิจการของพวกข้าพระองค์

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
كِنْبًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَسَتَجْزِي الشُّكْرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَايِن مِّن نَّحْيٍ قَتَلَ مَعَهُ رِيثُونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهُؤَالِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكْبَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

¹ คือด้วยสาเหตุแห่งความตายทั้งหลายที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ กล่าวคือถ้าผู้ใดยังไม่พบสาเหตุแห่งความ ตายดังกล่าว เขาก็ยังไม่ถึงแก่ความตาย และถ้าผู้ใดประสบสาเหตุแห่งความตาย เขาก็ถึงแก่ความตาย อันถือได้ว่าความตายของเขานั้นเป็นไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ อนึ่งโปรดเข้าใจด้วยว่า ถ้าอัลลอฮ์ทรง ประสงค์จะให้ใครตายแล้ว พระองค์ยอมให้เขาตายได้โดยไม่ต้ออาศัยสาเหตุใดๆ หรือให้เขาประสบกับ สาเหตุแห่งความตายอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ทั้งหมดนั้นอยู่ในเดชะนาญาพของพระองค์ทั้งสิ้น

² คือถูกกำหนดไว้ในสาเหตุแห่งความตาย ตามกฎสภาวะการณ์ที่ได้ทรงกำหนดไว้แก่โลก

³ เช่นได้รับบาดเจ็บ และสูญเสียชีวิต เป็นต้น

และโปรดทรงให้เท้าของพวกข้าพระองค์มั่นอยู่¹
และโปรดทรงช่วยเหลือพวกข้าพระองค์ให้ชนะ
เหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย

148. แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานให้แก่พวกเขา
ซึ่งผลตอบแทนแห่งโลกนี้² และผลตอบแทนที่ดี
แห่งปรโลก³ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำความดี
ทั้งหลาย

149. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้าเชื่อฟัง
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาแล้ว พวกเขาก็จะให้
พวกเจ้ากลับสันเท่าของพวกเจ้าเสีย⁴ แล้วพวกเจ้า
ก็จะกลับเป็นผู้ที่ขาดทุน

150. แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหาก⁵ คือผู้ช่วยเหลือ
พวกเจ้า และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดีเยี่ยมใน
บรรดาผู้ช่วยเหลือทั้งหลาย

151. เราจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของ
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ เนื่องจาก
การที่พวกเขาให้มิภาคแก่อัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่

فَأَنزَلْنَا لَهُمُ اللَّهُ نَوَافِلَ دُنْيَا وَحَسَنَ نَّوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا يُزِدْكُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

سَلَفْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
بِمَا أَشْرَكُوا بِاللهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَمَا لَهُمْ الْكَافِرِينَ

¹ คือให้เท้ายืนหยัดอยู่อย่างมั่นคงในขณะที่ทำการต่อสู้โดยไม่ถอยหนี

² คือให้พวกเขาได้รับชัยชนะและได้รับทรัพย์สินเชลยอันมากมาย

³ คือได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และเข้าอยู่ในสวนสวรรค์ของพระองค์

⁴ หมายถึงให้พวกเจ้าหันหลังให้แก่อิสลาม และกลับไปสู่สภาพแห่งการถูกรอยางเดิม หนึ่งปีถึงสองปี
ในสำนวนของ อัลกุรอานนั้น ใช้คำว่า กลับสันเท่า ในความหมายของ การฉ้อโกงให้ ทั้งนี้ก็เพราะการ
กลับสันเท่า นั้น ทำให้ต้องฉ้อโกงให้พร้อมกันไปด้วย

⁵ คือมิใช่ใครอื่นทั้งสิ้นที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าได้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงเชื่อฟังพระองค์เถิด

⁶ คำว่า โยนความกลัวเข้าไปในหัวใจ นั้น หมายถึงการทำให้หัวใจหวาดกลัวนั่นเอง ข้อความดังกล่าวนี้
เป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเห็นเป็นภาพพจน์ ประหนึ่งว่าความกลัวนั้นเป็นวัตถุ สามารถ
โยนเข้าไปในหัวใจได้

พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ มา ยืนยันในสิ่งนั้น¹ และที่อยู่ของพวกเขาคือ ชุมนรก ช่างเลวร้ายจริง ๆ ซึ่งที่อยู่ของบรรดาผู้ อธรรม

مَتَوَى الْقَلْبِ

152. และแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงให้สัญญาของ พระองค์สมจริงแก่พวกเขาแล้ว ขณะที่พวกเขา เช่นฆ่าพวกเขา² ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ จน กระทั่งพวกเขาขาดที่จะต่อสู้³ และขัดแย้งกันใน คำสั่ง⁴ และพวกเขาได้ฝ่าฝืน⁵ หลังจากที่พระองค์ ได้ทรงให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาชอบแล้ว⁶ จาก พวกเขานั้นมีผู้ที่ต้องการโลกนี้⁷ และจากพวกเขา

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ
إِذْ تَحْسَبُونَهُم بِأَذْنِهِ حَقًّا إِذَا فِئْتَهُمْ
وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأُمُورِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا بَعَدَ
مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تَحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيُنَالِكُمْ وَلَقَدْ

¹ คือนำเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ซึ่งสิ่งนั้นหาหลักฐานใด ๆ จากพระองค์ยืนยันไม่

² คือในตอนเริ่มแรกของการสู้รบในสงครามอุฮุด

³ คือเนื่องจากพวกเขาถูกโจมตีจากฝ่ายศัตรู ซึ่งโอบล้อมมาจากเบื้องหลัง ขณะที่พวกเขากำลังเพิลิตเพลิน อยู่กับการเก็บทรัพย์สินเชลยที่ฝ่ายศัตรูทิ้งไว้ในตอนเริ่มแรกของการสู้รบจึงทำให้พวกเขาเสียขวัญพากันหนี เอาตัวรอด ไม่คิดที่จะต่อสู้เพราะความกลัว

⁴ หมายถึงขัดแย้งกันระหว่างพวกแมนฮุญ จำนวน 40 คน ที่ท่านนะบีได้กำหนดให้ประจำอยู่บนภูเขา เพื่อสกัดกั้นการโอบล้อมของฝ่ายศัตรูจากเบื้องหลังฝ่ายหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากกว่าเห็นว่าเมื่อฝ่ายศัตรู แพ้แล้ว ก็สมควรที่จะลงไปเก็บทรัพย์สินเชลยเช่นเดียวกับที่เพื่อน ๆ กำลังเก็บกันอยู่ แต่อีกฝ่ายหนึ่งซึ่ง น้อยกว่าไม่เห็นด้วย เพราะถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการ ฝ่าฝืนคำสั่งของท่านนะบีที่ได้กำชับมิให้ พวกเขาละทิ้งที่มั่นเป็นอันขาด แม้จะเห็นศัตรูพ่ายแพ้หรือฝ่ายมุสลิมเสียเปรียบก็ตาม แต่แล้วฝ่ายที่มี จำนวนมากกว่าก็ฝ่าฝืนคำสั่ง และละทิ้งที่มั่นไป คงเหลือเพียง 10 คนเท่านั้น เมื่อฝ่ายศัตรูเห็นทหาร แมนฮุญเหลืออยู่ไม่กี่คน จึงได้ทวนกลับมาโอบเบื้องหลัง ทำให้ทหารแมนฮุญที่เหลืออยู่ไม่สามารถสกัดกั้น ไว้ได้ ในการนี้ฝ่ายศัตรูจึงโจมตีฝ่ายมุสลิมที่กำลังเผลอตัว และเพิลิตเพลินอยู่กับการเก็บทรัพย์สินเชลย อันเห็นเหตุให้ฝ่ายมุสลิมขวัญเสียและพากันหนีเอาตัวรอด

⁵ หมายถึงพวกแมนฮุญ จำนวน 30 คน

⁶ คือเห็นชัยชนะตามที่พวกเขาปรารถนาแล้ว

⁷ คือต้องการทรัพย์สินอันเป็นสิ่งไม่จีรังยั่งยืนในโลกนี้โดยละทิ้งที่มั่นที่ท่านนะบีได้กำชับไว้

นั้นผู้ที่ต้องการปรโลก¹ แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าหันกลับจากพวกเขาเสีย² เพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้า และแน่นอนพระองค์ได้ทรงอภัยให้แก่พวกเจ้าแล้ว และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

153. จงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้าหนีเอาตัวรอดและไม่เหลียวมองคนหนึ่งคนใด³ ทั้ง ๆ ที่รอซูลกำลังเรียกพวกเจ้าอยู่ทางเบื้องหลังของพวกเจ้า⁴ แล้วพระองค์ก็ได้ทรงตอบแทนพวกเจ้าซึ่งความเศร้าโศกอย่างหนึ่ง⁵ พร้อมด้วยความเศร้าโศกอีกอย่างหนึ่ง⁶ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ไม่เสียใจในสิ่งที่หลุดมือพวกเจ้าไป⁷ และไม่เสียใจต่อสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾

﴿١٥٣﴾ إِذْ تَضَعُونَ وَلَا تَلُوتُ
عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَانِكُمْ فَأَتَيْتُكُمْ عَمَّا بَيْنَكُمْ
لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

¹ คือต้องการผลตอบแทนในปรโลกโดยประจำอยู่ในที่มั่นตามคำสั่งของท่านนะบี อันได้แก่ทหารแมนธนู 10 คน โดยอัลลุลลอฮ์บิณญัรเป็นหัวหน้า และอีก 30 คนที่ประจำอยู่กับท่านนะบี

² กล่าวคือเนื่องจากพวกเจ้าต้องการศุนยาและละทิ้งหน้าที่ทั้ง ๆ ที่เป็นฝ่ายชนะอยู่แล้ว อัลลุลลอฮ์ทรงระงับพวกเจ้ามิให้ติดตามฝ่ายศัตรูที่กำลังคอยหนีไปเนื่องจากพวกเจ้าลุ่มหลงในศุนยา แล้วฝ่ายศัตรูก็วกกลับมาโจมตีด้านหลัง ขณะพวกเจ้าผลอตัว และเพลิดเพลินอยู่กับทรัพย์เชลย ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบพวกเจ้าว่าใครที่ยังคงมั่นอยู่ในการอีมาน

³ คือเนื่องจากความตกใจกลัวที่ถูกโจมตีโดยไม่คาดคิด

⁴ คือเรียกให้รวมกำลังกันใหม่เพื่อต่อสู้ฝ่ายศัตรู

⁵ คือความเศร้าโศกที่ได้รับความปราชัย และสูญเสียชีวิตไปเป็นจำนวนมาก

⁶ คือความเศร้าโศกที่เห็นรอซูลลุลลอฮ์ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากสาเหตุที่พวกเขาบางส่วนไม่เคารพคำสั่งของท่าน

⁷ คือในการที่พวกเจ้าได้รับความปราชัยก็ดี และสูญเสียชีวิตไปก็ดีนั้น เป็นประสบการณ์ที่ทำให้จิตใจของพวกเจ้าเข้มแข็ง และเคยชินต่อภาวะคับขัน และการสูญเสีย ทั้งนี้เพื่อว่าหากมีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นอีก พวกเจ้าจะได้ไม่เสียใจต่อชัยชนะที่หลุดมือไป และไม่เสียใจที่ได้รับบาดเจ็บ ตลอดจนการสูญเสียชีวิต เพราะการสู้รบกันนั้นย่อมมีแพ้มีชนะ อย่างไรก็ตามถ้าพวกเจ้ายึดมั่นในคำสั่งของรอซูลแล้วไซ้ พวกเจ้าย่อมจะไม่ได้รับความเศร้าโศกเสียใจ อย่างกับที่ได้เกิดขึ้นในสงครามอุซูด

154. แล้วพระองค์ก็ทรงประทานแก่พวกเขาซึ่งความปลอดภัย หลังจากความเศร้าโศกนั้นคือให้มีการจับหลับริบอบคลุมกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา¹ และอีกกลุ่มหนึ่งนั้น ตัวของพวกเขาเองทำให้พวกเขากระวนกระวายใจ² พวกเขากล่าวหาอัลลอฮ์³ โดยปราศจากความเป็นธรรมอย่างพวกสมัยมงาย (อัลญาฮีลียะฮ์) พวกเขากล่าวว่า มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเราบ้างไหม⁴ จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงกิจการนั้นทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น⁵ พวกเขาปกปิดไว้ในใจของพวกเขา สิ่งซึ่งพวกเขาจะไม่เปิดเผยแก่เจ้า⁶ พวกเขา กล่าวว่าหากปรากฏว่ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้น⁷ เป็นสิทธิของเราแล้วไซ้ พวกเราก็ไม่ถูกฆ่าตาย

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَدَا أَمَنَةً نُمَاسًا يَنْصُلُ
طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كَانَتْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

¹ คือให้กลุ่มหนึ่งจับกลับไปช่วงหนึ่ง เพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อย และได้มาซึ่งความกระปรี้กระเปร่าและความสดชื่น ขณะเดียวกันก็ได้รับความปลอดภัยจากศัตรูด้วย

² หมายถึงกลุ่มที่เป็นมุนาฟิก เนื่องจากพวกเขาไม่แน่ใจว่าท่านนะบีมุฮัมมัด เป็นทูตของอัลลอฮ์จริง และไม่เชื่อว่าพระองค์จะทรงให้ความช่วยเหลือแก่นะบีมุฮัมมัดด้วย

³ คือกล่าวหาว่า แม้ว่ามุฮัมมัดจะเป็นนะบีจริง อัลลอฮ์ก็ยอมไม่ให้ความช่วยเหลือแก่เขาตามที่เขาได้เคยแจ้งให้พวกเขาทราบดอก ถ้าเช่นนั้นแล้วฝ่ายมุสลิมจะได้รับความปราชัยได้อย่างไร

⁴ กล่าวคือพวกมุนาฟิกต่างถามกันเองว่าในการสู้รบนี้ พวกเขามีสิทธิ และมีส่วนอย่างหนึ่งอย่างใดบ้างไหมในการมีความคิดเห็นและปฏิบัติตามที่พวกเขาเห็นชอบ ดังกล่าวนี้เป็นคำถามเพื่อให้ตอบปฏิเสธว่าพวกเขาไม่มีสิทธิอะไรเลย เมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเขาจะมาพลอยเจ็บพลอยตายด้วยทำไม

⁵ คือกิจการเกี่ยวกับการสู้รบนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้นไม่มีใครเกี่ยวข้องในสิทธินั้นแต่อย่างใด

⁶ สิ่งนั้นก็คือการที่พวกเขาไม่เชื่อว่าท่านนะบีมุฮัมมัดเป็นรอซูลจริง และไม่เชื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือนะบีมุฮัมมัดด้วย

⁷ คือจากการสู้รบ

ที่นี่¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แม้ปรากฏว่า พวกท่านอยู่ในบ้านของพวกท่านก็ตาม แน่نون บรรดาผู้ที่การฆ่าได้ถูกกำหนดแก่พวกเขา ก็จะออกไปสู่ที่นอนตายของพวกเขา² และเพื่อที่ อัลลอฮ์จะทรงทดสอบสิ่งที่อยู่ในห้วงของ พวกเจ้า³ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่ อยู่ในห้วงทั้งหลาย

155. แท้จริงบรรดาผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าที่หัน หลังหนีในวันที่สองกลุ่ม⁴ เผชิญหน้ากันนั้น แท้จริงชัฎฏอนต่างหากที่ทำให้พลังพลาดไป เนื่องจากบางสิ่งทีพวกเขาได้ประกอบไว้เท่านั้น⁵ และแน่อนอัลลอฮ์ก็ได้ทรงอภัยให้แก่พวกเขา แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ ทรงหนักแน่น

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَمَى الْجَمْعَانَ
إِنَّمَا أَسْرَأْتَهُمْ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

¹ คือถ้าพวกเรามีสิทธิมีเสียงเกี่ยวกับการสู้รบบ้าง แน่نونพวกเราจะไม่ออกมาสู้รบนอกเมือง หากแต่จะต่อสู้ในเมืองโดยอาศัยผนังบ้านกำบัง แล้วพวกเราจะไม่ถูกฆ่าที่สุด

² คือแม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในบ้านของพวกเขาก็ตาม แต่ถ้าอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้พวกเขาต้องถูกฆ่าแล้ว เขาก็จำต้องออกมานอนตายในสภาพที่ถูกฆ่าอยู่ดี ไม่มีใครมีอำนาจเหนือพระกำหนดของพระองค์ได้

³ คือทดสอบความศรัทธาที่อยู่ในห้วงของพวกเจ้าให้เป็นทีประจักษ์แก่พวกเจ้าเองว่าพวกเจ้าได้ศรัทธากัน ด้วยความจริงใจหรือไม่ขณะเดียวกันก็เพื่อขัดเกลาการอิमानที่อยู่ในใจของพวกเจ้าให้ผ่องแผ้วพระัย มั่น ไปด้วย

⁴ คือกลุ่มของมุสลิม และกลุ่มของมุชริกีนในสงครามฮุตุบ ที่กลุ่มมุสลิมหันหลังหนีนั้นเนื่องจากถูกโจมตี เบื้องหลังโดยมิได้คาดคิด

⁵ หมายถึงการละทิ้งหน้าที่ของทหารแม่ทัพที่ท่านนะบีได้กำชับไว้ และการเพลิดเพลินในการเก็บทรัพย์สิน

156. โฉผู้ที่ศรัทธาท้งหลาย จงอย่าเป็นเช่น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา¹ และกล่าวแก่พวกพ้อง ของพวกเขา ขณะที่เขาเหล่านั้นเดินทางไปใน ผืนแผ่นดิน² หรือขณะที่เขาเหล่านั้นเป็นนักรบว่า หากพวกเขาอยู่ที่เราแล้วพวกเขาก็ยอมไม่ตาย และไม่ถูกฆ่า³ เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้เรื่องนั้น เป็นที่เศร้าโศกในหัวใจของพวกเขา⁴ และอัลลอฮ์ นั้นทรงให้เป็นและให้ตาย⁵ และอัลลอฮ์เป็นผู้ ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

157. และแน่นอนถ้าพวกเขาถูกฆ่าในทางของ อัลลอฮ์ หรือพวกเขาตาย (ในทางของพระองค์) แล้ว แน่หน่อนการอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตา จากอัลลอฮ์นั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมกันอยู่

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لَاخُونَهُمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرُبًا
لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْمَلَ اللَّهُ ذَلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُبْهِمُ وَيُمِيتُ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ
مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิก แต่ที่ระบุไว้ เช่นพวกที่ปฏิเสธศรัทธา นั้นก็เพราะถ้อยคำที่เขากล่าวออกมา นั้น ทำให้พวกเขาตกอยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธศรัทธา

² คือไม่ว่าจะเดินทางเพื่อทำการค้า หรือทำธุรกิจอื่นใดก็ตาม หรือออกไปในฐานะนักรบ แล้วได้เสียชีวิตลง

³ ความจริงการตายก็ดี และการถูกฆ่าในสนามรบก็ดีนั้นอยู่ในกฎสภาวาการณที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้ คนเรานั้นจำเป็นที่จะต้องออกไปประกอบอาชีพ และออกไปสู้รบเพื่อป้องกันศาสนาและประเทศชาติ ใน การนี้ยอมจะประสบกับสาเหตุหนึ่งสาเหตุใดที่ทำให้เขาตายได้ทั้ง ๆ ที่เขาใช้ความระมัดระวังแล้วก็ตาม เฉพาะอย่างยิ่งนักรบซึ่งจะต้องเผชิญกับสาเหตุแห่งความตายในทุกด้าน และเมื่อสาเหตุแห่งความตายได้ ประสบแก่พวกเขาแล้ว ย่อมไม่เป็นการบังควรอย่างยิ่งที่จะกล่าวว่า หากพวกเขาอยู่ที่เราพวกเขาก็จะ ไม่ตาย และไม่ถูกฆ่า เพราะคำพูดดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด หากแต่จะเพิ่มความเศร้าใจ ให้เกิดขึ้นแก่พวกเขาเท่านั้น ความจริงพวกเขาควรจะยอมรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่พวกพ้องของพวกเขา โดยดี และหาทางป้องกันให้ดียิ่งขึ้น จะให้พวกเขาอยู่กับบ้านโดยไม่ออกไปทำมาหากิน หรือปล่อยให้ ศัตรูมาข่มขู่ได้อย่างไร และกิจการที่พวกเขาอยู่กับบ้านไม่ออกไปประกอบอาชีพ หรือสู้รบนั้น พวกเขา จะไม่ตายกระนั้นหรือ พึงรู้ดีด้วยว่าสาเหตุแห่งความตายนั้นย่อมไปถึงพวกเขาได้เสมอ

⁴ คือทรงให้บันปลายแห่งคำพูดเช่นนั้นเกิดความเศร้าโศกขึ้นในหัวใจของพวกเขา ทำให้พวกเขากลายเป็น คนชลาตและทอดอชพร้อมกันได้รับความอัปยศในที่สุด

⁵ คือให้เป็นและให้ตายตามสาเหตุแห่งกฎสภาวาการณที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ หรือด้วยสิ่งที่อยู่ นอกเหนือสาเหตุดังกล่าวก็ได้ เพราะพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

158. และแน่นอน ถ้าหากพวกเจ้าตายไปหรือถูกฆ่า¹ แล้ว แน่หนอนยังอัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำไปสู่หม่อม²

159. เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า (มุฮัมมัด) จึงได้สุขภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา³ และถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติดุร้าย และมึนใจแข็งกระด้างแล้วไซ้ แน่หนอนพวกเขาก็ยอมแยกตัวออกไปจากรอบ ๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และจงขอรอภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายแด่อัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่ผู้มอบหมายทั้งหลาย

160. หากว่าอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าก็ไม่มีผู้ใดชนะพวกเจ้าได้ และหากพระองค์ทรงทอดทิ้งพวกเจ้าแล้ว ก็ผู้ใดเล่าจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้หลังจากพระองค์ และแด่อัลลอฮ์นั้น ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

161. และไม่ปรากฏแก่กะบิรคนใดที่จะยกยอก (ทรัพย์สิน) และผู้ใดยกยอกแล้ว เขาก็จะนำสิ่งที่เขายกยอกนั้นมาในวันกิยามะฮ์ แล้วแต่ละคนจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ตามที่เขาได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ได้รับความอยุติธรรม

وَلَيْنَ مُتَمِّمًا أَوْ قِيلَتْمْ لَآلِ اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

فَمَا رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَهُمُ وَلَوْ كُنْتَ قَطًّا عَظِيمًا
الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُمْ تَوَفِّي كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

¹ คือตายหรือถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์

² คือในวันปรโลกเพื่อรับการตอบแทน

³ หมายถึงบรรดาผู้ศรัทธา

162. ผู้ที่ปฏิบัติตาม ความปิตินดีของอัลลอฮ์
นั้น จะเหมือนกับผู้ที่ได้นำความกริ้วโกรธจาก
อัลลอฮ์กลับไปกระนั้นหรือ¹ และที่อยู่ของเขา
นั้นคือ ญะฮัน্নัม และเป็นทีกลับอันเลวร้ายยิ่ง

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَا لَهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

163. พวกเขาเหล่านั้นมีหลายระดับชั้น² ณ
อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่
พวกเขากระทำกัน

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرَاتِهِمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٦٣﴾

164. แน่นอนยิ่ง อัลลอฮ์นั้นทรงมีพระคุณแก่
ผู้ศรัทธาทั้งหลาย โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งร่อซูล
คนหนึ่ง จากพวกเขาเองมาในหมู่พวกเขาโดย
ที่เขาจะได้อ่านบรรดาโอองการของพระองค์ให้
พวกเขาฟัง และจะทำให้พวกเขาสะอาดและ
จะสอนคัมภีร์ และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติ
ในบัญญัติศาสนาแก่พวกเขาด้วย และแท้จริง
เมื่อก่อนนั้นพวกเขาเคยอยู่ในความหลงผิดอัน
ชัดแจ้ง

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

¹ ความที่ว่า นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป นั้น เป็นสำนวนเปรียบเทียบที่ต้องการสร้าง
ภาพพจน์จากสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม กล่าวคือ ความกริ้วโกรธ นั้นเป็นนามธรรม แต่อัลลอฮ์
ต้องการให้เห็นเป็นรูปธรรมที่สามารถสัมผัสได้ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเปรียบเทียบความกริ้วโกรธของ
พระองค์ว่าประหนึ่งวัตถุติดอยู่บนตัวของผู้ที่พระองค์ทรงกริ้ว และเมื่อเขากลับไปยังพระองค์ในวันกิยามะฮ์
ก็เท่ากับเขาได้นำความกริ้วโกรธของพระองค์ที่มีต่อเขากลับไปด้วย การใช้สำนวนดังกล่าวนี้ก็เพื่อให้ผู้
ประพฤติชั่วแน่ใจว่าความกริ้วโกรธของอัลลอฮ์ที่เขาได้รับนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอันขาด เมื่อใดที่เขากลับ
ไปยังพระองค์ เขาก็กลับไปในฐานะผู้ถูกกริ้วโกรธโดยไม่ต้องสงสัย นอกจากว่าเขาจะสำนึกผิดกลับเนื้อ
กลับตัว และประพฤติดีแล้ว ความดีนั้นได้ปลงล้างความชั่วที่เขาได้ประกอบไว้ในอดีต เมื่อนั้นแหละความ
กริ้วโกรธของอัลลอฮ์จะหมดไป ดังกล่าวนี้ในกรณีที่มีผู้ประพฤติชั่วกระทำทั้ง ๆ ว่าเป็นสิ่งต้องห้าม ส่วนใน
กรณีที่เขาปฏิบัติชั่วโดยไม่รู้ว่าเป็นสิ่งต้องห้าม และเมื่อเขารู้เขาก็รีบกลับตัว และขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์นั้น
พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่เขา

² คือพวกที่ปฏิบัติตามความปิตินดีของอัลลอฮ์ก็ดี และผู้ที่นำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไปก็ดีนั้น
ย่อมมีระดับชั้นต่าง ๆ กัน

165. และเมื่อมีภัยอันตรายหนึ่ง¹ ประสบแก่พวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าได้ให้ประสบแก่พวกเขา มาแล้วถึงสองเท่าแห่งภัยอันตรายนั้น² พวกเจ้าก็ยังคงกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัวของพวกท่านเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

166. และสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า⁴ ในวันที่สอง กลุ่มเผชิญกันนั้นก็โดยอนุมัติของอัลลอฮ์⁵ และเพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั่นเอง⁶

أَوْلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْسِبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مَثَلَهَا
قُلْتُمْ إِنَّ هَذَا قَوْلُ هُومِينَ عِنْدَ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَا ذِينَ اللَّهِ
وَلْيَعْلَمِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

¹ คือภัยอันตรายที่ได้รับจากสงครามอุฮุด โดยที่ฝ่ายมุสลิมเสียชีวิต 70 คน

² คือในสงครามบะดร์นั้นฝ่ายมุชริกเสียชีวิต 70 คน และถูกจับเป็นเชลยอีก 70 คน ซึ่งมากกว่าที่ฝ่ายมุสลิมสูญเสียสองเท่า

³ คือกล่าวด้วยความแปลกใจที่ได้รับความสูญเสียชีวิต 70 คนนั้นว่ามาจากไหน โดยลืมนึกไปว่า การสู้รบกันนั้นย่อมมีความเสียหายเป็นธรรมดา ซึ่งพวกเขาที่เคยยังความเสียหายให้แก่ฝ่ายศัตรูในสงครามบะดร์ถึงสองเท่ามาแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขายึดมั่นในหน้าที่อย่างเคร่งครัด ส่วนในสงครามอุฮุดนั้นพวกเขาได้ละเลยหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไว้ และลุ่มหลงในทรัพย์สินชเลย ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความพราชัย แล้วจะมีหน้ามาถามว่า มาจากไหนอีก ในการนี้อัลลอฮ์จึงให้ท่านนะบิตตอบพวกเขาไปว่า มันมาจากตัวของพวกท่านเองนั่นแหละหาใช่มาจากที่อื่นใดไม่

⁴ คือความพราชัยและการสูญเสียชีวิตที่ประสบกับฝ่ายมุสลิม

⁵ คือให้เป็นไปตามกฎสภาวะการณ์ของพระองค์ที่ได้ทรงกำหนดไว้ ในการนี้ย่อมเรียกได้ว่า ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ เพราะถ้าพระองค์ไม่ทรงอนุมัติแล้วกฎสภาวะการณ์นั้นก็ไมอาจแสดงออกตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ได้ อย่างไรก็ดีถ้าพระองค์จะทรงให้พวกเขาได้รับชัยชนะโดยไม่สูญเสียชีวิตแต่อย่างใด และไม่ต้องอาศัยกฎสภาวะการณ์ด้วย ก็ย่อมอยู่ในเดชานุภาพของพระองค์เสมอ

⁶ สำนวนดังกล่าวมีปรากฏอยู่มากมาย และได้อธิบายไว้แล้ว กล่าวคือ พระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่าใครศรัทธาจริงหรือไม่ โดยไม่จำเป็นต้องทดสอบแต่อย่างใด แต่ที่พระองค์ทรงทดสอบนั้น ก็เพื่อให้ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้ศรัทธานั้นเอง รู้ตัวเองว่าเขาศรัทธาจริงหรือไม่เท่านั้น มิเช่นนั้นแล้วเขาอาจเข้าใจผิดว่า เขาเป็นผู้ศรัทธา ทั้ง ๆ ที่การศรัทธาของเขาอ่อนแอที่สุด ในการนี้เขาจะได้ปรับปรุงการศรัทธาของพวกเขา อนึ่ง การที่อัลลอฮ์ทรงใช้สำนวนดังกล่าวก็เพื่อให้กลมกลืนกับสำนวนที่มนุษย์ใช้กันอยู่ นั่นก็คือการที่จะรู้ได้ ต้องอาศัยการทดสอบ

167. และเพื่อพระองค์จะทรงรับรู้บรรดาผู้ที่กลับกลอก¹ ด้วย และได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงมากันเถิด จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กัน หรือไม่กี่จงป้องกัน² พวกเขาบอกว่า หากเรารู้ว่ามี การสู้รบกันแล้ว แน่نونเราก็ตามพวกท่านไป แล้ว³ ในวันนั้น⁴ พวกเขาใกล้แก่การปฏิเสธศรัทธา ยิ่งกว่าพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะกล่าวด้วยปากของพวกเขา สิ่งที่ไม่ใช้อยู่ในหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิดกัน

168. บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวแก่พี่น้องของพวกเขา⁵ โดยที่พวกเขาห่างเฉยอยู่⁶ ว่า ถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเรา พวกเขาก็ไม่ถูกฆ่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงป้องกันความตายให้พ้นจากตัวของพวกท่านเถิด หากพวกท่านพูดจริง

وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ نَادَعُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أِطَاعُوا مَا قَاتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

¹ คือมีความหมายอย่างเดียวกับข้อความในเชิงอรรถที่ผ่านมา

² คือสู้รบเพื่อป้องกันตัวเอง ครอบครวั และทรัพย์สินสมบัติ

³ คือตามพวกท่านไปเพื่อช่วยกันสู้รบ อันเป็นการแสวงพูดเพื่อแก้ตัวอย่างน่าละอายที่สุด

⁴ คือวันที่พวกเขาพูดเสแสร้งดังกล่าว

⁵ คืออับดุลลอฮ์ บินอับบัย บินสะลูน และพวกพ้องของเขาได้พูดเกี่ยวกับบรรดาผู้ศรัทธาที่ออกไปสู้รบ

⁶ คือไม่ยอมออกไปช่วยทำการรบ

169. และเจ้าจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์นั้นตาย มิได้¹ พวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขา ในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ²

170. พวกเขามีความปลาบปล้ำต่อสิ่ง³ ที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ และปิตินิดีต่อบรรดาผู้ที่ยังมาไม่ทันพวกเขาซึ่งอยู่เบื้องหลังพวกเขา⁴ ว่า ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขาและทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

171. พวกเขาปิตินิดีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกจากอัลลอฮ์ และความกรุณา (จากพระองค์) ด้วย และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้สูญหายซึ่งรางวัลของผู้ศรัทธาทั้งหลาย

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿٣٧﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ.

وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

﴿٣٩﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ

لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

¹ คือมิได้ตายเยี่ยงปุถุชนทั่ว ๆ ไปตาย

² คือมีชีวิตอยู่ในอีกโลกหนึ่งในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ ซึ่งเป็นโลกที่ดียิ่งแก่ผู้ที่ตายชะฮีด เนื่องจากพวกเขาได้รับเกียรติจากอัลลอฮ์ และได้รับความเอ็นดู เมตตาจากพระองค์ ส่วนที่ว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อย่างไรและได้รับปัจจัยยังชีพอย่างไรนั้น เราไม่สามารถจะรู้ความเป็นจริงได้ เพราะเป็นการมีชีวิตอยู่อันเร้นลับ เราไม่ควรจะกล่าวอะไรเกินกว่าที่อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ได้แจ้งให้ทราบ ส่วนความที่ว่าในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพนั้น เป็นการเน้นว่าพวกเขามีชีวิตอยู่จริง ๆ

³ หมายถึงการที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเขาเป็นชาวสวรรค์ และเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ และในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างมีเกียรติ และเปี่ยมไปด้วยความสุขในทันทีที่พวกเขากลับไปยังอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่วาระแห่งการเสพลุขในสวนสวรรค์ยังไม่ถึง

⁴ คือปิตินิดีต่อผู้ที่จะติดตามพวกเขาไปในฐานะผู้ตายชะฮีด ซึ่งขณะนั้นพวกเขากำลังต่อสู้กับฝ่ายศัตรูอยู่เบื้องหลังพวกเขา หรืออยู่ในฐานะที่จะต่อสู้กับฝ่ายศัตรูที่จะมีขึ้นต่อไป

172. คือบรรดาผู้ที่ตอบรับอัลลอฮ์ และรอซูล หลังจากที่เขาได้ประสบแก่พวกเขา¹ สำหรับบรรดาผู้กระทำดีในหมู่พวกเขา และมีความยำเกรงนั้น คือรางวัลอันใหญ่หลวง

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

173. บรรดาที่² ผู้คน³ ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงมีผู้คน⁴ ได้ชุมนุมสำหรับพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงกลัวพวกเขาเถิด แล้วมัน⁵ ได้เพิ่มการอีมานแก่พวกเขา และพวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว⁶ และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

¹ คือบาดแผลที่ได้ประสบแก่พวกเขาในสงครามอุฮุด กล่าวคือ อะบูซุฟยาน และพรรคพวกของเขา หลังจากที่ได้รับชัยชนะในสงครามอุฮุดแล้ว ก็พากันกลับไป ครั้นไปถึง อีร์ราฮาอ์ (สถานที่หนึ่งระหว่างมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์) ก็ให้รู้สึกเสียใจ และมุ่งที่จะกลับไปใหม่ เพื่อทำลายล้างบรรดาผู้ศรัทธาที่ยังเหลืออยู่ให้หมดสิ้น เมื่อรอซูลลอลอฮ์ได้ทราบเรื่องนี้ขึ้น จึงใคร่ที่จะสร้างความหวาดกลัวแก่พวกเขา และแสดงให้พวกเขาเห็นพลังอันเข้มแข็งทั้งจากตัวของตนเองและสาวกของท่าน ดังนั้นท่านจึงได้ประกาศเชิญชวนบรรดาสาวกให้ติดตามอะบิซุฟยานไป โดยกล่าวว่า จะไม่ออกไปกับเราเป็นอันขาดนอกจากผู้ที่ทำศึกกับเราเมื่อวานนี้เท่านั้น (หมายถึงวันสงครามอุฮุด) แล้วรอซูลลอลอฮ์ คือลลิลลอลอฮ์จะลี้ภัยอะฮ์ลุลอฮ์ก็ได้ออกไปพร้อมกับสาวกกลุ่มหนึ่งจนกระทั่งถึง ฮัมรออูลอะฮ์ด (สถานที่หนึ่งซึ่งห่างจากมะดีนะฮ์ ประมาณสามไมล์) ปรากฏว่าบรรดาสาวกที่ออกไปกับรอซูลนั้น ล้วนแต่มีบาดแผลกันทั้งนั้น การที่พวกเขาตอบรับคำเชิญของรอซูลทั้งหลาย ที่พวกเขาอยู่ในสภาพบอบช้ำนั้น ก็เนื่องจากพวกเขาไม่ต้องการที่จะให้รางวัลอันยิ่งใหญ่หลุดมือพวกเขาไป แต่แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกมุซริกีนเกิดความกลัวขึ้น พวกเขาจึงรีบกลับไปมักกะฮ์โดยเร็ว แล้วอาเยฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา

² คือ บรรดาผู้ศรัทธา

³ หมายถึง นะอีม บินมัสอูด อัล อัจญะอียี และผู้ที่เห็นพ้องกับเขา รวมด้วยกันสี่คน

⁴ หมายถึงอะบิซุฟยาน และพรรคพวกของเขา อนึ่งการที่นะอีมได้แจ้งแก่ผู้ศรัทธาว่า อะบิซุฟยานและพวกพ้องของเขา ชุมนุมกำลังเพื่อสู้รบกับบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นเพียงการขู่เท่านั้น ทั้งนี้เป็นเล่ห์เหลี่ยมของอะบิซุฟยาน

⁵ หมายถึงคำขู่ของนะอีม

⁶ หมายถึงว่า พวกเขาจะมากมายแค่ไหนก็ตาม อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวที่ เป็นผู้สนับสนุนเราอยู่ก็เป็นการพอเพียงแก่เราแล้ว

174. แล้วพวกเขาได้กลับมา¹ พร้อมด้วยความ
กรุณาจากอัลลอฮ์ และความโปรดปราน (จาก
พระองค์)² โดยมีได้มีอันตรายใด ๆ ประสบแก่
พวกเขา³ และพวกเขาได้ปฏิบัติตามความพอ
พระทัยของอัลลอฮ์⁴ และอัลลอฮ์คือผู้ทรง
โปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

175. แท้จริงชัยฏอนนั้น⁵ เพียงชั่วได้ เฉพาะ
บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้า
จงอย่ากลัวพวกเขา⁶ และจงกลัวข้าเถิด หาก
พวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

176. และจงอย่าให้บรรดาผู้ที่ริบเร่กันในการ
ปฏิเสธศรัทธา⁷ เป็นที่เสียใจแก่เจ้า แท้จริง

فَأَقْبَلُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ
وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ ۚ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسَدِّعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن

¹ หมายถึงท่านนะบี และบรรดาสาวกของท่านที่ออกไปยังบะดร์อัศซุฆรกลับมายังนครมะดีนะฮ์ กล่าวคือ
ในสงครามอุฮุดนั้น ก่อนที่จะบุชุฟยานจะนำกำลังของเขากลับไป ได้ทำทายน่าหน้าให้ไปพบกันใหม่
ในวันเวลาแห่งการชุมนุมกันที่บะดร์ ในปีต่อไป แต่เมื่อท่านนะบีและบรรดาสาวกของท่านได้ไปตามนัด
กลับไม่พบอะบูซุฟยาน เนื่องจากพวกเขาได้หนีกลับไปเสียก่อน เพราะเกิดความกลัวขึ้น ท่านนะบีและ
บรรดาสาวกจึงได้กลับมา

² อัล บัยฮะกีมีได้รายงานมาจากอิบนุอับบาสว่า มีกองคาราวานได้ผ่านไปในวันเวลาที่มีการชุมนุมกันที่
บะดร์ แล้วท่านนะบีได้ซื้อข้าวของ จากกองคาราวานนั้น อันนำมาซึ่งผลกำไรอย่างมากมาย แล้วท่านได้
แบ่งผลกำไรนั้นระหว่างสาวกของท่าน นั่นแหละคือความกรุณา และความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ที่
พวกเขาได้รับ และนำกลับมา การไปสู้รบในครั้งนี้เรียกว่าบะดร์ อัศซุฆร

³ เนื่องจากมิได้สู้รบกัน

⁴ คือปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ได้แนะนำไว้

⁵ หมายถึง นะอีม บินมัศฮูด อัลอัยยูบีย์ และผู้ที่ร่วมมือกับเขา การที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาว่า
ชัยฏอนนั้น เพราะพวกเขาทำหน้าที่เยี่ยงชัยฏอน

⁶ หมายถึงพวกอะบูซุฟยาน หรือพวกอื่นใดก็ตามที่เป็นศัตรูของอัลลอฮ์

⁷ หมายถึงพวกมุนาฟิก และกลุ่มชาวยิวที่ให้ความช่วยเหลือแก่มุชริกีนมักกะฮ์ และต่อต้านบรรดา
ผู้ศรัทธา

พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์¹ ได้ แต่อย่างใดเลย อัลลอฮ์นั้นทรงต้องการที่จะไม่ให้มีส่วนได้ใดๆ แก่พวกเขาในโลก² และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษอันยิ่งใหญ่

يَضُرُّوْا اللّٰهَ شَيْئًا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٧٦﴾

177. แท้จริงบรรดาผู้ที่ซื้อการกุฟร ด้วยการอีมาน³ นั้น พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

اِنَّ الَّذِيْنَ اَشْتَرُوْا الْكُفْرَ بِالْاِيْمٰنِ لَنْ يَضُرُّوْا اللّٰهَ شَيْئًا وَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٧﴾

178. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา นั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า ที่เราประวิง⁴ ให้แก่พวกเขา นั้น เป็นการดีแก่ตัวของพวกเขา แท้จริงที่เราประวิงให้แก่พวกเขา นั้น เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนซึ่งบาปกรรม⁵ เท่านั้น และสำหรับพวกเขา นั้น คือการลงโทษอันต่ำช้า

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنَّمَا نُمَلِّىْ لَهُمْ حَرًّا لِاَنفُسِهِمْ اِنَّمَا نُمَلِّىْ لَهُمْ لِيْزِدُوْا اِثْمًا وَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٧٨﴾

¹ หมายถึงไม่สามารถก่อให้เกิดอันตรายแก่ท่านนะบี และบรรดาสาวกของท่าน เพราะผู้ที่ทำอันตรายแก่ท่านนะบีและสาวกของท่านนั้น เท่ากับเขาทำอันตรายแก่อัลลอฮ์นั่นเอง เพราะท่านเหล่านั้นทำหน้าที่แทนอัลลอฮ์ในการประกาศศาสนาของพระองค์

² คือไม่ทรงประสงค์จะให้พวกเขาได้รับความดีใดๆ ในปรโลก

³ หมายถึงเอาการอีมานไปแลกกับการกุฟร หรือแทนที่จะเลือกการศรัทธาตามที่ท่านนะบีเชิญชวนกลับเลือกเอาการปฏิเสธศรัทธาไว้ ซึ่งการกระทำดังกล่าว หากได้ก่อให้เกิดอันตรายแก่ท่านนะบี และบรรดาผู้ศรัทธาต่อท่านแต่อย่างใด หากแต่เป็นอันตรายแก่พวกเขาเองโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกร

⁴ คือประวิงให้มีชีวิตอยู่ต่อไปโดยที่ยังมิได้ถูกลงโทษ เนื่องในความคิดร้ายของพวกเข

⁵ คือเพิ่มพูนบาปกรรมเนื่องจากความประพฤติชั่วของพวกเข อันเป็นเหตุให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างสาสมยิ่ง

179. ใช้ว่าอัลลอฮ์จะทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ศรัทธาไว้ในสภาพที่พวกเขากำลังเป็นอยู่ก็หาไม่¹ จนกว่าพระองค์จะทรงจำแนกผู้ที่เลวออกจากผู้ที่ดีเท่านั้น² และใช้ว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาจ้างมองเห็นสิ่งเร้นลับก็หาไม่³ แต่ที่ว่าอัลลอฮ์นั้นจะทรงคัดเลือกจากบรรดาราอูลของพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาราอูลของพระองค์เกิด และหากพวกเขาเจ้าศรัทธาและยำเกรงแล้ว สำหรับพวกเขาก็คือ รางวัลอันยิ่งใหญ่

180. และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความกรุณาของพระองค์นั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่ามันเป็นการดีแก่พวกเขา หากแต่มันเป็นความชั่ว⁵

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَاتِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَكُمْ عَلَىٰ الظُّلْمِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَابُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٧٩﴾

وَلَا يَخْصِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ

¹ คือสภาพอันเลวร้ายต่างๆ เช่นสภาพแห่งสงครามอยู่สุดเป็นต้น

² กล่าวคือ พระองค์จะทรงปล่อยให้บรรดาผู้ศรัทธามีสภาพดังกล่าวชั่วระยะหนึ่งจนกว่าจะทรงจำแนกให้รู้ว่าในหมู่พวกเขานั้นใครเป็นมุนาฟิกและใครเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

³ กล่าวคือถ้าพระองค์จะทรงให้มนุษย์มองเห็นสิ่งเร้นลับแล้ว แน่نونจะทำให้มนุษย์ออกจากธรรมชาติแห่งการเป็นมนุษย์และก่อให้เกิดความวุ่นวายแก่มนุษย์เอง เพราะแต่ละคนจะช่วงชิงกันในผลประโยชน์ที่ตนมองเห็นในความเร้นลับ หรือทำการตอบโต้ผู้ที่เขาถือว่าคิดมิดีมีร้ายต่อเขา อันก่อให้เกิดการต่อสู้อันขึ้น ทั้ง ๆ ที่ผลประโยชน์ใดๆ และการคิดมิดีมีร้ายใดๆ ยังไม่เกิดขึ้น ในการนี้มนุษย์นั่นเองคือผู้ที่จะได้รับความหมายนะ

⁴ คือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้รู้ความเร้นลับในบางอย่าง เช่นรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา มุนาฟิกและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันไกล เป็นต้น

⁵ คือเป็นสิ่งที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่พวกเขาเอง เป็นต้นว่าพวกเขาจะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืนพระองค์และเนรคุณต่อพระองค์ ทั้งนี้นอกเหนือจากอันตรายที่จะได้รับจากเพื่อนมนุษย์ที่มุ่งช่วงชิงทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา เนื่องจากการตระหนี่ของพวกเขา

แก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจะถูกคลั่งสิ่งที่พวกเขาได้ตระหนี่มันไว้ในวันกียามะฮฺ¹ และสำหรับอัลลอฮฺนั้น คือมรดกแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน² และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

181. แน่นอนยิ่ง อัลลอฮฺทรงได้ยินคำพูดของบรรดาผู้ที่³ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ยากจน และพวกเรานั้นเป็นผู้มั่งมี เรา⁴ จะจารึกสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้ และการที่พวกเขาฆ่าบรรดานะบี โดยปราศจากความเป็นธรรมด้วย และเราจะกล่าวว่า พวกเขาจงล้มการลงโทษแห่งเปลวเพลิงเถิด

182. นั้น⁵ ก็เพราะสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นมิใช่ผู้อธรรมแก่ปวงบ่าวทั้งหลาย

183. บรรดาผู้ที่กล่าว⁶ ว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นได้ทรงสั่งเสียแก่เราว่าเราจะไม่ศรัทธาแก่รอซูล

مَا يَحْظُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ
وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمْ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهِدًا إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ

¹ คือในวันกียามะฮฺนั้นทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาตระหนี่หวงแหนไว้นั้นจะกลายเป็นห้วงสำหรับคลั่งคอสามพวกเขาเอง

² กล่าวคือมนุษย์นั้นแม้ว่าจะมีทรัพย์สินมากมายปานใดก็ตาม เมื่อตายแล้วก็ไม่มีใครสามารถนำติดตัวไปได้ ดังนั้นเมื่อมนุษย์ได้สิ้นชีพกันหมดแล้ว สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินก็ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺโดยสิ้นเชิงแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น ดังนั้นเมื่อมนุษย์ทราบว่เมื่อตายไปแล้วไม่มีใครเอาไปได้แล้วเขาจะหวงแหนไว้ทำไม

³ หมายถึงคำพูดของพวกเขา

⁴ หมายถึงอัลลอฮฺ

⁵ หมายถึงการลงโทษแห่งเปลวเพลิง

⁶ หมายถึงกะอฺ บินอัลฮัซรอฟ และพวกพ้องของเขาในกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นชาวยิว

คนใด¹ จนกว่าเขาจะนำมาแก่เรา ซึ่งสิ่งพลีแต่ อัลลอฮ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งจะมีไฟกินมัน จง กล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงได้มีบรรดารอซูล ก่อนจากฉันได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน มายังพวกท่านแล้ว และได้นำสิ่งที่พวกท่านได้ กล่าวไว้ด้วย แล้วไฉนเล่า พวกท่านจึงได้ฆ่า พวกเขา² หากพวกท่านพูดจริง

184. แล้วหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็แท้จริงนั้น บรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้าก็ได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน³ บรรดาคัมภีร์ชะบูร⁴ และคัมภีร์ที่ให้แสงสว่าง⁵ มาด้วย

185. แต่ละชีวิตนั้น จะได้ลิ้มรสแห่งความตาย⁶ และแท้จริงที่พวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้า โดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก⁷ แล้วผู้ใดที่ถูก ให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้าสวรรค์

لرَسُولٍ حَقًّا يَا تَيْبَاتُ يُرَايَانِ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قِبَلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَيَأْتِي
قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ
جَاءَهُو بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ
أَجْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ

¹ พวกเขาหมายถึงท่านนะบี มุฮัมมัด และต้องการให้ท่านนะบี ปฏิบัติตามที่พวกเขาเสนอ ทั้งนี้เพราะรู้ดีว่าสิ่งที่พวกเขาต้องการนั้นย่อมไม่เกิดขึ้นอีกแล้ว และเมื่อนะบีไม่ปฏิบัติ พวกเขาจะได้อ้างเป็นสาเหตุที่พวกเขาไม่ศรัทธาต่อท่าน

² เกี่ยวกับการที่พวกกะบะนีฮ์รอซูลได้ฆ่านะบีของพวกเขา นั้น ก็คือตายที่ได้ปฏิเสธความจริงนี้ โดยแปลบิตเบียนไปว่าพยายามฆ่าเท่านั้น มิใช่เกิดการฆ่ากันจริง ดูฎุรอานมะฮ์ญิด เล่ม 1 หน้า 164

³ หมายถึงบรรดามะวะญูฮัต

⁴ เช่นคัมภีร์ที่ท่านนะบีอิบรอฮีมนำมา

⁵ หมายถึงคัมภีร์เตารอต และอินญิล

⁶ หมายถึงว่าแต่ละคนนั้นจะต้องประสบกับความตายโดยไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

⁷ แสดงว่า ผู้ที่กระทำความดีตามบัญญัติศาสนาโดยที่ยังมิได้รับการตอบแทนเท่าที่ควรนั้น มิได้หมายความว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงตอบแทนแก่เขา หากแต่พระองค์ทรงสะสมไว้ให้แก่เขาในวันปรโลก

แล้วไซร้ แน่หนอน เขาก็ชนะแล้ว¹ และชีวิต
ความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เนั้น มิใช่อะไรอื่นนอก
จากสิ่งอำนวยความสะดวกแห่งการหลอกลวง²
เท่านั้น

186. แน่หนอนยิ่งพวกเจ้าจะถูกทดสอบ³ ใน
ทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้าและตัวของพวกเจ้า
และแน่หนอนยิ่งพวกเจ้าจะได้ยินจากบรรดาผู้ที่
ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเจ้า⁴ และบรรดาผู้ที่
ให้มีภาคีขึ้น⁵ (แก่อัลลอฮ์) ซึ่งการก่อความ
เดือดร้อนอันมากมาย⁶ และหากพวกเจ้าอด
ทนและยำเกรงแล้ว แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่ง
จากกิจการที่เติดเตี้ยว

187. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ทรงเอา
คำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ว่า
แน่หนอนยิ่งพวกเจ้าจะต้องแจกแจงคัมภีร์⁷ นั้น

عَنِ النَّكَارِ وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدَرًا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿١٨٦﴾

﴿ تَتَّبِعُونَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
وَلَسْتُمْ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَنْ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى
كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾ ﴿١٨٧﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

¹ คือจะอยู่ในฐานะที่ได้รับความสุขและความสำราญตลอดไป ไม่จำเป็นต้องพะวงห่วงใยในความทุกข์ยาก
ลำบากใดๆ ทั้งสิ้น

² คือประโยชน์ที่ไม่จริงยั่งยืน และหลอกลวงความรู้สึกอยู่เป็นเบื้องหน้า เช่นเข้าใจว่ามันจะอำนวย
ประโยชน์แก่เรา เท่านั้นวัน เท่านั้นปี กลับหลุดมือจากเราไปในเวลาที่เราไม่เคยคาดคิด

³ คือทดสอบการศรัทธาว่ามีความจริงใจแค่ไหนเพราะถ้ามีความศรัทธาด้วยความจริงใจแล้ว แน่หนอน
ย่อมมีความอดทน แม้ว่าจะตกอยู่ในภาวะคับขันอย่างไรก็ตาม และกิจการทดสอบอันเป็นเครื่องวัดที่
สำคัญนั้นก็คือ ในทรัพย์สินสมบัติ และในเรื่องนร่างของพวกเขากลับคือให้สูญเสียซึ่งทรัพย์สินสมบัติและให้
เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บในร่างกาย ดังที่เกิดขึ้นแก่พวกเขาในสงครามอุฮุดเป็นต้น

⁴ หมายถึงพวกยิว และคริสต

⁵ คือพวกมุชริก มักกะฮ์

⁶ เช่นการกล่าวหาพระนางอาอิชะฮ์ในทางชู้สาว และการวางแผนฆ่าท่านนะบี และร่วมกับชาวมุชริก-
มักกะฮ์ที่จะกำจัดท่านนะบีและผู้ศรัทธาให้หมดสิ้นไป เป็นต้น

⁷ คือคัมภีร์เตารอต และอินญีล

ให้แจ่มแจ้งแก่ประชาชนทั้งหลาย และพวกเขาจะต้องไม่ปิดบัง¹ มัน แล้วพวกเขาก็เหวี่ยงมันไว้เบื้องหลังของพวกเขา² และได้แลกเปลี่ยนมันกับราคาอันเล็กน้อย³ ช่างเลวแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาแลกเปลี่ยนมา

188. เจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า บรรดาผู้ที่ปิดยีนดีต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ⁴ และชอบที่จะได้รับการชมเชยในสิ่งที่พวกเขาทำได้กระทำนั้น (จะรอดพ้นการลงโทษไปได้⁵) ดังนั้นเจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาจะมีทางรอดพ้นจากการลงโทษไปได้ และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

189. และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

190. แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการที่กลางวันและกลางคืนตามหลังกันนั้น แน่นอนมีหลายสัญญาณ สำหรับผู้มีปัญญา

لَبَيِّنَتُهُ لِّلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبِّذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَيَتَسَمَّوْنَ مَا بَشَرُوكَ ﴿١٨٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْنَا وَيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

إِنَّا فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

¹ คือด้วยการตัดข้อความออกหรือบิดเบือนความหมายให้เฉไปจากความเป็นจริง

² หมายถึงไม่ยอมปฏิบัติตามสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์

³ หมายถึงพวกเขาได้ปกปิดลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดที่ระบุไว้ในคัมภีร์ของพวกเขา และบิดเบือนบทบัญญัติศาสนาให้พ้องกับความต้องการของผู้คน เพื่อหวังผลประโยชน์ตอบแทนเล็กน้อย กล่าวคือแทนที่พวกเขาจะปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ กลับเห็นแก่ประโยชน์อันเล็กน้อย ประหนึ่งพวกเขาเอาคัมภีร์ของเขาไปขาย หรือแลกเปลี่ยนด้วยราคา เล็ก ๆ น้อย ๆ

⁴ คือกระทำการปกปิด และบิดเบือนความหมายของคัมภีร์

⁵ ข้อความในวงเล็บนี้ ถูกตัดออกไปเพราะเป็นที่เข้าใจได้จากข้อความที่ถัดไปเนื่องจากมีความหมายอย่างเดียวกัน และการที่เราอ่านมารุคุไว้ก็เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจยิ่งขึ้น

191. คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืน และนั่ง และในสภาพที่นอนตะแคง¹ และพวกเขาพินิจพิจารณากันในการสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์ที่พระองค์ท่านโปรดทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

192. โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์แท้จริงผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เข้าไฟนรก แน่นอนพระองค์ก็ยังคงความอภัยแก่เขาแล้ว² และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ

193. โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ แท้จริงพวกข้าพระองค์ได้ยื่นผู้ประกาศเชื่อยุคนผู้หนึ่ง³ กำลังประกาศเชื่อยุคนให้มีการศรัทธาว่าท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และพวกข้าพระองค์ก็ศรัทธากัน โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดทรงอภัยแก่พวกข้าพระองค์ด้วย ซึ่งบรรดาโทษของพวกข้าพระองค์ และโปรดลบล้างให้พ้นจากพวกข้าพระองค์ ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์ และโปรดทรงให้พวกข้าพระองค์สิ้นชีวิตโดยรวมอยู่กับบรรดาผู้ที่เป็นคนดีด้วยเถิด

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا تُسَبِّحُكَ
فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ، وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا إِنَّا أَسْمَعُكَ مَنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَن ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

¹ หมายถึงว่าได้มีการรำลึกถึงอัลลอฮ์อยู่เสมอ เพราะชีวิตของมนุษย์นั้นย่อมอยู่ในสามสภาพดังกล่าว คือ ยืน ซึ่งหมายถึงเดินด้วย และนั่ง และนอน นอกจากในสภาพนอนหลับเท่านั้น

² หมายถึงว่า ได้ทรงหลั่งเกียรติพวกเขาอย่างสาสมกับความเยโส และความเยอหยิ่งของพวกเขาแล้ว

³ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม

194. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์ และ
ได้โปรดประทานแก่พวกข้าพระองค์สิ่งที่พระองค์
ได้สัญญาไว้แก่พวกข้าพระองค์¹ โดยผ่านบรรดา
ร่อซูลของพระองค์ และโปรดอย่าได้ทรงยัง
ความอภัยแก่พวกข้าพระองค์ในวันปรโลกเลย
แท้จริงพระองค์นั้นไม่ทรงผิดสัญญา

195. แล้วพระเจ้าของพวกเขาก็ตอบรับพวกเขา
ว่า แท้จริงข้าจะไม่ให้สูญเสียซึ่งงานของผู้
ทำงานคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ว่าจะเป็น
ชายหรือหญิงก็ตาม โดยที่บางส่วนของพวกเขานั้น
นั้นมาจากอีกบางส่วน² บรรดาผู้ที่อพยพ และ
ที่ถูกขับไล่ให้ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา³ และ
ได้รับความเดือดร้อนในทางของข้า และได้ต่อสู้
และถูกฆ่าตายนั้น แน่หนอนข้าจะลบล้างให้
พ้นจากพวกเขา ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเข
และแน่หนอนข้าจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวน
สวรรค์ ซึ่งมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่เบื้องล่างของ
สวนสวรรค์เหล่านั้น ทั้งนี้เป็นรางวัลตอบแทน
จากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีการ
ตอบแทนอันดีงาม

رَبَّنَا وَآءِزِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٥﴾

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ
مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنتِي بَعْضُكُمْ مِّنَ بَعْضٍ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
تُؤَاتُونَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ التَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

1 คือสัญญาจะให้พวกเขาได้รับสิ่งที่ตั้งงาม นั่นก็คือ การมีชัยชนะทั้งในโลกนี้และปรโลก

2 หมายถึงว่ามนุษย์นั้นมีความเท่าเทียมกัน ประหนึ่งคนคนเดียวกัน เพราะต่างก็สืบสายเลือดมาจากกันและกัน ซึ่งทั้งหมดนั้นมาจากอาดัมผู้เป็นมนุษย์คนแรกของโลก

3 หมายถึง บรรดาผู้ศรัทธาจากชาวมักกะฮ์ที่อพยพ และที่ถูกขับออกจากมักกะฮ์

196. อย่าให้การเคลื่อนไหว¹ ของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในเมืองลวง² เจ้าได้เป็นอันขาด

لَا يَغْرَبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٣٦﴾

197. มันเป็นเรื่องอำนวยความสะดวกเล็กน้อยเท่านั้น แล้วที่อยู่ของพวกเขา นั่น คือ ญะฮันนัม และช่างเป็นที่พักผ่อนที่เลวร้ายจริงๆ

مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَسَّ لَهُمُ الْهَاهُنَا ﴿١٣٧﴾

198. แต่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา นั้น สำหรับพวกเขาคือบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล ทั้งนี้เป็นสถานที่รับรองที่มาจากอัลลอฮ์และสิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้น คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับผู้ที่เป็นคนดีทั้งหลาย

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ ﴿١٣٨﴾

199. และแท้จริงในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์นั้นมีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา และต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ในฐานะผู้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะไม่แลกเปลี่ยนโครงการของอัลลอฮ์กับราคาอันเล็กน้อย³ ซนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أَوْ لَيْتِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنْ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٣٩﴾

¹ คือเคลื่อนไหวในการค้าขาย

² คือลวงว่า พวกเขาเป็นผู้มีเกียรติและมีเงินทองมาก

³ หมายถึงไม่ยอมมกปิดโครงการของอัลลอฮ์และบิดเบือนความหมายให้เฉไปจากความเป็นจริง โดยเห็นแก่ผลประโยชน์เล็กๆ น้อยๆ

200. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงมีความอดทน และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิด และจงประจำอยู่ชายแดน¹ และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

¹ คือเพื่อตอบโต้ฝ่ายศัตรูที่จะล่วงล้ำเข้ามารุกราน

(4) ซูเราะฮ์ อัน-นิซาอฺ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มะตะฮียะฮ์ คือ
ถูกประทานลงมาหลังจากที่ท่านนะบีได้อพยพ
ไปมะดีนะฮ์แล้ว มี 176 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. มนุษยชาติทั้งหลาย จงยำเกรงพระเจ้าของ
พวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง¹
และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา²
และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่ง
บรรดาชาย และบรรดาหญิงอันมากมาย และ
จงยำเกรงอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าต่างขอกัน ด้วย
พระองค์³ และพึงรักษาเครือญาติ⁴ แท้จริง
อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وِنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

2. และจงให้แก่บรรดาเด็กกำพร้า ซึ่งทรัพย์สิน
สมบัติของพวกเขา⁵ และจงอย่าเปลี่ยนเอาของเลว

وَمَا تَوْأَلُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْاٰلِحِيَّتَ بِالْاٰطَبِيبِ

¹ คือท่านนะบีอาดัม ซึ่งเป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกบังเกิดขึ้นจากดิน

² ได้ทรงให้พระนางสาวาคู่ครองของท่านนะบีอาดัมเกิดจากท่านนะบีอาดัมเอง

³ ต่างขอความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยอ้างพระองค์เป็นสักขีพยานในความจำเป็นของเขา

⁴ ให้เอาใจใส่และระมัดระวังในสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ อันพึงมีต่อเครือญาติ มิเช่นนั้นแล้วจะทำให้ความ
สัมพันธ์ระหว่างเครือญาติขาดตอนลง

⁵ เมื่อเห็นว่าพวกเขาบรรลุวัยที่สามารถรู้จักใช้เงินและรักษาเงินไว้ได้

ด้วยของดี¹ และจงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเขา
ร่วมกับทรัพย์สินของพวกเขา² แท้จริงมันเป็นบาป
อันยิ่งใหญ่

3. และหากพวกเขาเกรงว่าจะไม่สามารถให้
ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้³ ก็จง
แต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกเขา⁴ ในหมู่สตรีสองคน
หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเขาเกรงว่า
พวกเขาจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่
หญิงเดียว หรือไม่มีก็หญิงที่มีมือขวาของพวกเขา
ครอบครองอยู่⁵ นั่นเป็นสิ่งที่ไกลยิ่งกว่าในการ
ที่พวกเขาจะไม่ลำเอียง

4. และจงให้แก่บรรดาหญิงซึ่งมะฮัรของนาง⁶
ด้วยความเต็มใจ แต่ถ้านางเห็นชอบที่จะให้สิ่ง
หนึ่งแก่พวกเขาจากมะฮัรนั้นแล้ว ก็จงบริโภค
สิ่งนั้นด้วยความเอร็ดอร่อยและโอชา

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ﴿٤﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَنِّي وَتِلْكَ وَرُبِعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذَىٰ
أَلَّا تَعْدِلُوا ﴿٥﴾

وَمَا تَرَاؤُا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ مَغْلَبَةً فَإِن طِبَّنَ لَكُمْ عَن
شَيْءٍ مِّنْهُ فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ﴿٦﴾

¹ จงอย่าเอาทรัพย์สินที่ดีของเด็กกำพร้ามาเป็นกรรมสิทธิ์ของตนอันถือเป็นของเลวสำหรับพวกเขา เพราะ
เป็นสิ่งต้องห้าม แล้วให้ทรัพย์สินที่เลวของพวกเขาแก่เด็กกำพร้าแทน อันถือเป็นการที่ดีสำหรับพวกเขา
เพราะเป็นชะลาแก่พวกเขา กล่าวคือ ทรัพย์สินของคนอื่นนั้นแม้ว่าจะดีสักปานใดก็ตาม ถือว่าเป็นสิ่งเลว
สำหรับเรา ถ้าเราได้มาในทางที่มีชอบ เพราะจะทำให้เราได้รับการลงโทษ ในทางตรงข้าม ทรัพย์สินของเรา
นั้น แม้ว่าจะเลวสักปานใดก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นสิ่งดีแก่เรา เพราะเป็นที่ชะลาแก่เรา และไม่ทำให้เรา
ได้รับโทษ

² อย่าเอาทรัพย์สินของเด็กกำพร้ามาปนกับทรัพย์สินของพวกเขา แล้วถือโอกาสกินทรัพย์สินของพวกเขาไปด้วย

³ ถ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมแก่ภรรยาที่เป็นกำพร้าได้ เป็นต้นว่าไม่สามารถจะเลี้ยงเธอให้
อยู่ดีกินดี หรือไม่ก็เอาเงินของเธอไปใช้จ่ายแล้วไซ้ร ก็จงอย่าแต่งงานกับหญิงกำพร้า เพราะการไม่ให้
ความยุติธรรมแก่เธอ และการกินทรัพย์สินของเธอนั้นเป็นบาปใหญ่

⁴ ให้แต่งงานกับหญิงที่มีไซ้เป็นกำพร้า ที่พวกเขาเห็นดีเห็นชอบจะเป็นสองคน หรือสามคน หรือสี่คนก็ได้
ถ้าสามารถที่จะเลี้ยงนางเหล่านั้นด้วยความเป็นธรรม

⁵ หมายถึงหญิงทาสของพวกเขา

⁶ มะฮัร คือทรัพย์สินจำนวนหนึ่งที่มีฝ่ายชายให้แก่หญิงเป็นการตอบแทนที่นางยินดีเป็นคู่ครอง

5. และจงอย่าให้แก่บรรดาผู้ที่โง่เขลา¹ ซึ่งทรัพย์สินของพวกเขา² ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นสิ่งค่าจุนแก่พวกเขา³ และจงให้ปัจเจกยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขาในทรัพย์สินนั้น⁴ และจงกล่าววาจาแก่พวกเขาอย่างดี

6. และจงทดสอบบรรดาเด็กกำพร้า⁵ จนกระทั่งพวกเขาบรรลุวัยสมรส ถ้าพวกเขาเห็นว่าในหมู่พวกเขา⁶ นั้นมีไหวพริบรู้ผิดรู้ถูกแล้ว ก็จงมอบทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่พวกเขาไป และจงอย่ากินทรัพย์สินนั้นโดยฟุ่มเฟือย และรีบเร่ง⁶ ก่อนที่พวกเขาจะเติบโต และผู้ใดเป็นผู้มั่งมีก็จงงดเว้นเสีย⁷ และผู้ใดเป็นผู้ยากจนก็จงกินโดยชอบธรรม⁸ ครั้นเมื่อพวกเขาได้มอบทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่พวกเขาไปแล้ว ก็จงให้มีพยานยืนยันแก่พวกเขา และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสอบสวน

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿6﴾

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنَّ آنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رُّشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا وَمَن كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿6﴾

¹ บรรดาเด็กกำพร้าที่โง่เขลา ซึ่งไม่สามารถจะรักษาทรัพย์สินของเขาได้ แม้จะมีมากก็ตาม

² หมายถึงทรัพย์สินของเด็กกำพร้าซึ่งอยู่ในมือของพวกเขาในฐานะเป็นผู้ปกครอง และการที่อัลลอฮ์ทรงระบุว่าทรัพย์สินของพวกเขา² นั้น ก็เพื่อพวกเขา³ ซึ่งเป็นผู้ปกครองเด็ก จะได้รับมรดกวังรักษาทรัพย์สินนั้น ประหนึ่งทรัพย์สินของตนเอง

³ อัลลอฮ์ ทรงอนุญาติให้พวกเขานำเงินของเด็กกำพร้าไปทำการค้าขายได้ เพื่อนำผลกำไรมาจุนเจือความเป็นอยู่ของพวกเขา

⁴ ในผลกำไรที่เกิดขึ้นจากทรัพย์สินนั้น

⁵ ทดสอบเด็กกำพร้าอยู่เสมอว่า เขามีความเฉลียวฉลาดในการใช้เงินและรักษาเงินแล้วหรือยัง จนกระทั่งถึงวัยสมรส

⁶ ผู้ปกครองเด็กกำพร้าที่ยากจนนั้นได้รับอนุมัติให้ใช้เงินของเด็กกำพร้าได้ แต่อย่าใช้ให้ฟุ่มเฟือย และรีบเร่งใช้เงินก่อนที่พวกเขาจะโต เพราะเมื่อพวกเขาโตแล้ว จะต้องมอบเงินของเด็กกำพร้าให้แก่พวกเขาไป

⁷ ไม่ใช่เงินของเด็กกำพร้าในการครองชีพของเขา

⁸ จงใช้จ่ายเงินของเด็กกำพร้าในการครองชีพโดยชอบธรรม คือเท่าที่มีความจำเป็น

7. สำหรับบรรดาชายนั้น มีส่วนได้รับจากสิ่ง¹ ที่¹ ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ และสำหรับบรรดาหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ ซึ่งสิ่งนั้นจะน้อยหรือมากก็ตาม เป็นส่วนได้รับที่ถูกกำหนดอัตราส่วนไว้

8. และเมื่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด² และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ที่ขัดสนมาร่วมอยู่ด้วยในการแบ่งมรดก ก็จงปันส่วนหนึ่งจากสิ่งนั้น³ ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และจงกล่าวแก่พวกเขาอย่างดี

9. และพึงวิตกเถิด บรรดาผู้ที่หากพวกเขาละทิ้งลูก ๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ไว้เบื้องหลังของพวกเขา ซึ่งพวกเขากลัวว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้นแก่ลูก ๆ ของพวกเขา⁴ พวกเขาจงเกรงกลัวอัลลอฮ์เถิด และจงกล่าววาจาอย่างเที่ยงตรง

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَأَيْتَمٌ
وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً
ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

¹ จากมรดก

² หมายถึงญาติใกล้ชิดที่ไม่มีสิทธิได้รับมรดก เช่น พี่หรือน้องพ่อเดียวกันกับผู้ตาย จะไม่ได้รับมรดกจากผู้ตายในเมื่อผู้ตายมีพี่หรือน้องพ่อแม่เดียวกัน กล่าวคือ พี่น้องพ่อแม่เดียวกันกับผู้ตายนั้นจะกันพี่น้องพ่อเดียวกันกับผู้ตายมิให้ได้รับมรดกจากผู้ตายเป็นต้น เพราะพี่น้องพ่อแม่เดียวกันมีสิทธิเหนือกว่า

³ จากทรัพย์สินที่เป็นมรดก

⁴ อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ผู้ที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กกำพร้าได้วิตก และหวั่นเกรงว่า ถ้าพวกเขาตายไปบ้าง และได้ทิ้งลูกเล็ก ๆ ไว้ ซึ่งพวกเขากลัวว่าลูกเล็ก ๆ เหล่านั้นจะไม่ได้รับความปลอดภัยนั้น พวกเขาจะทำอย่างไร นั่นก็หมายความว่าให้พวกเขาเลี้ยงดูเด็กกำพร้าที่อยู่ในปกครองของตนให้ดีที่สุด เหมือนกับเลี้ยงดูลูก ๆ ของตนเอง เพื่อว่าคนอื่นจะได้เลี้ยงดูลูก ๆ ของตนให้ดีเยี่ยมเดียวกัน ในเมื่อตนได้ทิ้งลูกเล็ก ๆ ไว้และในการที่พวกเขาจะปฏิบัติเช่นนั้นได้นั้นก็ต้องอาศัยความยำเกรงอัลลอฮ์เป็นสำคัญ และใช้วาจาที่ถูกต้องเที่ยงตรง

10. แท้จริงบรรดาผู้ที่กินทรัพย์ของบรรดาเด็กกำพร้าด้วยความอธรรมนั้น แท้จริงพวกเขา กินไฟเข้าไปในท้องของพวกเขาต่างหาก และพวกเขาก็จะเข้าสู่เปลวเพลิง

11. อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งพวกเจ้าไว้ในลูก ๆ ของพวกเจ้าว่า สำหรับเพศชายนั้นจะได้รับ¹ เท่ากับส่วนได้ของเพศหญิงสองคน แต่ถ้าลูก ๆ เป็นหญิงเกินกว่าสองคน² พวกนางก็จะได้สองในสามของสิ่งที่เขา³ ได้ทิ้งไว้ และถ้าลูกเป็นหญิงคนเดียว⁴ นางก็จะได้ครึ่งหนึ่ง และสำหรับบิดาและมารดาของเขานั้น แต่ละคนในทั้งสองนั้นจะได้หนึ่งในหกจากสิ่งที่เขา⁵ ได้ทิ้งไว้ หากเขามีบุตร แต่ถ้าเขาไม่มีบุตรและมีบิดามารดาของเขาเท่านั้นที่รับมรดกของเขาแล้ว มรดกของเขาก็ได้รับหนึ่งในสาม ถ้าเขามีพี่น้องหลายคน มรดกของเขาก็ได้รับหนึ่งในหก ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่เขาได้สั่งเสียมันไว้หรือหลังจากหนี้สิน⁶ บรรดาบิดาของพวกเจ้าและ

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرَّمِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ فَإِن كُن نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبُوَاهُ فَلِلْمِثْلِ الثُّلُثِ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْمِثْلِ الشُّدُسِ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينٍ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُم أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

¹ จะรับมรดกของบิดาหรือมารดาเท่ากับพี่น้องของเขาที่เป็นหญิงสองคน กล่าวคือ ลูกชายจะได้มากกว่าลูกหญิงสองเท่าทั้งนี้หลังจากจ่ายทรัพย์ไปตามพินัยกรรมและใช้หนี้สิน และหลังจากผู้มีสิทธิรับมรดกคนอื่น ๆ ได้รับกันไปแล้ว

² ลูก ๆ เป็นหญิงทั้งนั้น และมีเกินกว่าสองคน และหมายถึงมีสองคนด้วย ทั้งนี้เนื่องจากอัตราส่วนของลูกหญิงสองคนนั้นมีได้ระบุไว้ ถ้าจะให้แต่ละคนได้รับครึ่งหนึ่งของมรดกเท่ากับที่มีลูกหญิงคนเดียวได้รับแล้ว ก็จะกินมรดกเสียหมดแต่เพียงสองคน ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ด้วยเหตุนี้จึงให้ลูกหญิงสองคนเข้าอยู่ในอัตราส่วนของลูกหญิงเกินกว่าสองคนด้วย

³ หมายถึงพ่อหรือแม่

⁴ มีบุตรเป็นหญิงคนเดียวไม่มีบุตรชาย

⁵ หมายถึงบุตรชายหรือบุตรหญิง

⁶ หลังจากที่ได้จ่ายไปตามพินัยกรรม และใช้หนี้สินไปแล้ว

ลูก ๆ ของพวกเจ้านั้น พวกเจ้าไม่รู้ดอกว่าฝ่ายไหนในพวกเจ้านั้นเป็นผู้ที่มีคุณประโยชน์แก่พวกเจ้าใกล้กว่ากัน ทั้งนี้เป็นบัญญัติที่มาจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

12. และสำหรับพวกเจ้านั้นจะได้รับครึ่งหนึ่งของสิ่งที่บรรดาภรรยาของพวกเจ้าได้ทิ้งไว้ หากมิปรากฏว่าพวกนางมีบุตร แต่ถ้าพวกนางมีบุตรพวกเจ้าก็จะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกนางได้ทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกนางได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน และสำหรับพวกนางนั้นจะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ทิ้งไว้ หากมิปรากฏว่าพวกเจ้ามีบุตร แต่ถ้าพวกเจ้ามีบุตรพวกนางก็จะได้รับหนึ่งในแปดจากสิ่งที่พวกเจ้าทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกเจ้าสั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สินและถ้ามีชายคนหนึ่งหรือหญิงคนหนึ่งถูกรับมรดก¹ ในฐานะเป็นผู้ที่ไม่มีบิดาและบุตร แต่เขามีพี่ชายหรือน้องชายคนหนึ่ง หรือมีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว² แต่ละคนจากสองคนนั้น³ จะได้รับหนึ่งในหก แต่ถ้าพี่น้องของเขามีมากกว่านั้น⁴

﴿ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ وَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّلُثُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصُّونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِن كَانَتْ رَجُلٌ رَّجُلٍ كَلَلَهُ أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِن ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ หมายถึงได้เสียชีวิตลง และทิ้งมรดกไว้ให้ทายาทรับ

² หมายถึงพี่ชายหรือน้องชาย พี่สาวหรือน้องสาว แม่เดียวกัน เพราะถ้าเป็นพ่อแม่เดียวกันแล้ว พี่ชายหรือน้องชายก็จะได้รับมรดกของเขาทั้งหมด และพี่สาวหรือน้องสาวของเขาก็จะได้รับครึ่งหนึ่ง ดังกล่าวนี้ได้ระบุไว้ในท้ายของซูเราะฮ์

³ หมายถึงว่า ถ้ามีพี่น้องผู้ชายคนเดียวก็จะได้หนึ่งในหก หรือมีพี่น้องผู้หญิงคนเดียวก็จะได้หนึ่งในหก

⁴ มีตั้งแต่สองคนขึ้นไป จะเป็นผู้ชายทั้งหมดหรือหญิงทั้งหมดหรือมีทั้งชายและหญิงร่วมกัน ก็จะได้รับเท่า ๆ กันในจำนวนหนึ่งในสามของมรดก

พวกเขาก็เป็นผู้รับร่วมกันในหนึ่งในสาม ทั้งนี้ หลังจากพินัยกรรมที่ถูกล้างเสียไว้หรือหลังจาก หนี้สินโดยมิใช่สิ่งที่น่ามาซึ่งผลร้ายใด ๆ¹ เป็น คำสั่งที่มาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง รอบรู้ ผู้ทรงหนักแน่น

13. เหล่านี้แหละคือขอบเขต² ของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้าบรรดาสวน สวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง ของมัน โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวน สวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และนั่นคือชัยชนะ อันยิ่งใหญ่

14. และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และรอซูลของ พระองค์ และละเมิดขอบเขตของพระองค์ แล้วไซ้ พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้านรก โดยที่ เขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล³ และเขาจะด้ รับการลงโทษที่ยังความอภัยคให้ (แก่เขา)

15. และบรรดาผู้ที่กระทำความลามก⁴ จากในหมู่ สตรีของพวกเขา⁵ จงให้มีพยานสี่คนของ พวกเขาที่ยืนยันนางเหล่านั้น⁶ ถ้าพวกเขายืนยัน

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٦﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧﴾

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفُجْحَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ
فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ
فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ

¹ เป็นต้นว่า ทำพินัยกรรมไว้เกินกว่าหนึ่งในสาม หรือมีการรับรองหนี้สินไว้ เพื่อหนีการรับมรดก จน ทรัพย์ที่ทิ้งไว้หมด หรือเกือบหมด

² หมายถึงข้อกำหนดของอัลลอฮ์

³ หมายถึงผู้ฝ่าฝืนที่เข้าอยู่ในข่ายผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ หมายถึงมีชู้กับชายอื่น

⁵ หมายถึงบรรดาภรรยาของพวกเขา

⁶ คือยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า ได้รู้เห็นการกระทำความลามกของพวกเขา

แล้ว ก็จ้งกักขังนางเหล่านั้นไว้ในบ้าน จนกว่า ความตายจะคร่าพวกนาง หรือไม่ว่าจะทรงให้มี ทางหนึ่งสำหรับพวกนาง¹

16. และชายสองคนในหมู่ของพวกเจ้าที่กระทำการลามก² นั้น พวกเจ้าจงลงโทษเขาเสียทั้งสองคน³ หากทั้งสองสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็จงระงับการลงโทษเขาทั้งสองเสีย⁴ แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

17. แท้จริงการสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวที่อัลลอฮ์จะทรงรับนั้นคือสำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เท่านั้น แล้วพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวในเวลาอันใกล้ ชนเหล่านี้แหละอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَتَوَفَّهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا
فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ
بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

¹ ต่อมาอัลลอฮ์ก็ให้มีทางหนึ่งแก่พวกนางตามที่พระองค์ได้ทรงแจ้งไว้ นั่นก็คือทรงให้เสียเงิน 100 ที่ พร้อมกับเนเรเทศ 1 ปี สำหรับหญิงที่ยังมิได้แต่งงานและให้ชวางด้วยหินจนตาย สำหรับหญิงที่ผ่านการแต่งงานแล้ว จากรายงานของอุบบาต๊ะฮฺ บิน อัส-ซอมิต ว่า ท่านนะบีคือลัลลอฮ์อะลัมฮิวะซัลลิม กล่าววาท่านทั้งหลายจงเอาจากฉันไป ท่านทั้งหลายจงเอาจากฉันไป แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงให้มีทางหนึ่งแก่พวกนางแล้ว คือ ผู้ที่แต่งงานแล้วกับผู้ที่แต่งงานแล้วนั้นโดยร้อยที่ และชวางด้วยก้อนหิน (จนตาย) และผู้ที่ยังไม่เคยแต่งงานกับผู้ที่ยังไม่เคยแต่งงานนั้น คือโดยร้อยที่และเนเรเทศหนึ่งปี

² หมายถึงทำการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกันทางทวารหนัก

³ คือให้ลงโทษเขาทั้งสองแล้วแต่จะเห็นสมควร ซึ่งในขณะนั้นได้ใช้คำพูดคำว่าและประณามอย่างรุนแรง ครั้นเมื่ออายุขัยที่ว่าด้วยการลงโทษผู้ทำชานาซึ่งอยู่ในซูเราะฮ์ อัน-นุร ถูกประทานลงมาประกอบด้วยชะติษของท่านนะบีที่รายงานโดยอุบบาต๊ะฮฺ ดังกล่าวแล้วในเชิงอรรถหมายเลข 1 การลงโทษชายที่สำเร็จความใคร่ทางทวารหนัก จึงให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับทำชานา

⁴ ให้เลิกคำว่าและประณามเขาเสีย

18. การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว (ที่อัลลอฮ์จะทรงรับ) นั้น มิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่กระทำ ความชั่วต่าง ๆ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มา ยังคนหนึ่งคนใดในพวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่า บัดนี้แหละข้าพระองค์ขอสำนึกผิดกลับเนื้อ กลับตัว และก็มีใช้สำหรับบรรดาผู้ที่ตาย ใน ขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย ชน เหล่านี้เราได้เตรียมไว้แล้วสำหรับพวกเขาซึ่ง การลงโทษอันเจ็บแสบ

19. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ไม่นอมนัดแก่พวกเจ้า การที่พวกเจ้าจะเอาบรรดาหญิงเป็นมรดกด้วยการ บังคับ¹ และไม่นอมนัดเช่นเดียวกันการที่ พวกเจ้าจะขัดขวางบรรดานางเพื่อพวกเจ้าจะ เอาบางส่วนของสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง² นอกจากว่าพวกนางจะกระทำการสิ่งลามก³ อัน ชัดแจ้งเท่านั้น และจงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี หากพวกเจ้าเกลียดพวกนาง⁴ ก็อาจเป็นไปได้ว่า

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ حَقًّا إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي تَبْتُ لَنْتَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ
وَهُمْ كَفَّارٌ أَوْ تَبْتَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا
النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَمْسُلُوهُنَّ لِيَذَّبَهُنَّ بِبَعْضِ
مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفُجْحَةٍ مَبِينَةٍ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ
خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

¹ เอาบรรดาภรรยาของญาติที่ตายมาเป็นมรดกในฐานะเป็นภรรยาของตนด้วยการบังคับนาง กล่าวคือ ในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น มีการรับมรดกภรรยาของญาติที่ตายกันในกรณี ถ้าปรารถนานางก็สมรสกับนาง โดยปราศจากสินตอบแทน (มะฮัร) ใด ๆ หรือไม่ก็ให้สมรสกับชายอื่น แล้วรับสินตอบแทนเป็นของตนเอง โดยไม่คำนึงว่านางจะพอใจหรือไม่ ครั้นเมื่ออิสลามมาถึงได้ประกาศยกเลิกไม่นอมนัด

² เช่นเดียวกับในกรณีที่พวกเจ้าไม่ชอบภรรยาของพวกเจ้าแล้วไม่ยอมหย่า ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็ไม่ปรารถนา ในตัวนาง ทั้งนี้เพื่อขัดขวางทางมิให้แต่งงานกับชายอื่น เป็นการทรมาณนางเพื่อให้นางไถ่ตัวนางด้วย บางส่วนของมะฮัรที่พวกเจ้าให้แก่นาง ดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่กระทำการในสมัยญาฮิลียะฮ์แล้วอิสลาม ก็ไม่นอมนัดให้กระทำ

³ กล่าวคือถ้าภรรยามีชู้เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนก็อนุญาตให้ปฏิบัติแก่นางดังกล่าวได้

⁴ ก็ให้อดทนอยู่กับนางไปเถิดเพราะอัลลอฮ์อาจจะให้มีความดีอันมากมายอยู่ในตัวเธอก็ได้ เช่นให้บุตร ที่เกิดแก่นางเป็นบุตรที่ซื่อและสุ เป็นต้น เพราะก็มากน้อยแล้วที่บุคคลไม่ชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้น มีคุณประโยชน์อันมากมาย

การที่พวกเขาเกลียดสิ่งหนึ่งขณะเดียวกันอัลลอฮ์ก็ทรงให้มีในสิ่งนั้น ซึ่งความดีอันมากมาย

20. และหากพวกเขาต้องการเปลี่ยนคู่ครองคนหนึ่งแทนที่ของคู่ครองอีกคนหนึ่ง¹ และพวกเขาได้ให้แก่นางหนึ่งในหมูนางเหล่านั้น² ซึ่งทรัพย์สินอันมากมายก็ตาม ก็จงอย่าได้เอาสิ่งใดจากทรัพย์สินนั้นคืน³ พวกเขาจะเอาคืนด้วยการอุปโลกน์ความเท็จและการกระทำบาปอันชัดเจนกระนั้นหรือ⁴

21. และพวกเขาจะเอาคืนได้อย่างไรทั้งๆ ที่บางคนของพวกเขาได้แนบกายกับอีกบางคนแล้ว⁵ และพวกนางก็ได้เอาคำมั่นสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเขาแล้วด้วย⁶

22. และจงอย่าแต่งงานกับบรรดาหญิงที่บิดาของพวกเขาได้แต่งงานมาแล้ว นอกจากที่ได้ผ่านพ้นมาเท่านั้น⁷ แท้จริงมันเป็นสิ่งลามกและน่าเกลียดยิ่ง และเป็นวิถีทางที่ชั่ว

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ
وَأَبْتِئْتُمْ بِهِمْ فَظَاهَرًا فَلَا تُأْخَذُوا بِهِ
شَيْئًا أَتَأْخَذُونَ مِنْهُم مِّمَّا أُوتُوا بِهٖ
مِنْكُمْ إِنَّمَا مُمِيتًا ﴿٢٠﴾

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ
إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذَتْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ
فَحِشَةً وَمَعْتَا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

¹ ต้องการแต่งงานกับคนใหม่ แทนภรรยาคนเก่าที่พวกเขาจะทิ้งนางไปโดยที่นางก็มีได้ปกครองแต่อย่างใด เพียงแต่พวกเขาไม่ชอบนางเท่านั้น หรือเห็นหญิงอื่นดีกว่า

² หมู่ภรรยาของพวกเขา

³ จะด้วยวิธีใดก็ตาม เพราะนางมิใช่เป็นผู้ผิด

⁴ ด้วยการอุปโลกน์ความเท็จให้แก่นางว่านางประพฤติชั่วทั้งๆ ที่นางเป็นผู้บริสุทธิ์ อันเป็นการกระทำบาปอันชัดเจนกระนั้นหรือ

⁵ ทั้งๆ ที่ได้มีการสมรสกับนางแล้ว อันทำให้นางเสียความบริสุทธิ์ ซึ่งยากแก่นางที่จะแต่งงานกับชายอื่นใหม่ได้

⁶ หมายถึงการที่ฝ่ายชายได้ให้คำมั่นสัญญาอันหนักแน่นแก่หญิงขณะทำการสูขนางว่าจะรักษางและเลี้ยงดูนางอย่างดี แล้วนางก็ยินยอมมอบกายให้เป็นภรรยา ทั้งพ่อแม่พี่น้องไปอยู่กับคนแปลกหน้า ทั้งนี้โดยยึดคำมั่นสัญญาที่เขาให้ไว้เป็นสำคัญ

⁷ ที่ได้เคยปฏิบัติมาในอดีต โดยที่ไม่ถือว่าเป็นผิด

23. ที่ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้านั้นคือมารดา¹ ของพวกเจ้า ลูกหญิงของพวกเจ้า² พี่น้องหญิงของพวกเจ้า³ พี่น้องหญิงแห่งบิดาของพวกเจ้า⁴ และพี่น้องหญิงแห่งมารดาของพวกเจ้า⁵ บุตรหญิงของพี่หรือน้องชายของพวกเจ้า⁶ และบุตรหญิงของพี่หรือน้องหญิงของพวกเจ้า⁷ และมารดาของพวกเจ้าที่ให้นมแก่พวกเจ้าและพี่น้องหญิงของพวกเจ้าเนื่องจากการดื่มนม⁸ และมารดาภรรยาของพวกเจ้าและลูกเลี้ยงของพวกเจ้าที่อยู่ในटकของพวกเจ้า⁹ จากภรรยาของพวกเจ้าที่พวกเจ้าได้สมสู่นาง แต่ถ้าพวกเจ้ามิได้สมสู่นางแล้ว ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่พวกเจ้า และภรรยาของบุตรพวกเจ้าที่มาจากเชื้อสายของพวกเจ้า¹⁰ และการที่พวกเจ้ารวมระหว่างหญิงสองพี่น้องไว้ด้วยกัน¹¹ นอกจากที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วเท่านั้น¹² แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمْ أَلْسِنَتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ أَلْسِنَتِي دَخَلَتْمْ بِهِمْ فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَّيْلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أُمَّهَاتِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

¹ รวมถึงย่าและยายด้วย

² รวมถึงหลาน เหลนด้วย

³ จะเป็นพ่อแม่เดียวกันหรือไม่ก็ตาม

⁴ ป้าและอา

⁵ ป้าและน้า

⁶ รวมถึงหลานเหลนของนางด้วย

⁷ รวมถึงหลานเหลนของนางด้วย

⁸ เนื่องจากการดื่มนมร่วมมารดาเดียวกันเป็นสาเหตุให้นางกลายเป็นพี่น้องประหนึ่งสายโลหิตเดียวกัน

⁹ คือบุตรหญิงที่ติดภรรยาสามีซึ่งพวกเจ้าเลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก ๆ และหมายถึงลูกหญิงของภรรยาทั้งหมดที่เกิดจากสามีอื่นด้วย

¹⁰ ภรรยาของบุตรพวกเจ้าเอง

¹¹ เอาพี่และน้องมาเป็นภรรยาอยู่พร้อมกัน

¹² คือในสมัยญาฮิลียะฮ์

24. และบรรดาหญิงที่อยู่ในปกครองของสามี¹ นอกจากที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครอง² เป็นบัญญัติของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และได้ถูกอนุมัติให้แก่พวกเจ้าที่นอกเหนือจากนั้น³ ในการที่พวกเจ้าจะแสวงหามาด้วยทรัพย์ของพวกเจ้า⁴ ในฐานะเป็นผู้แต่งงาน⁵ มิใช่ในฐานะผู้ล่วงประเวณี ดังนั้นหญิงใดที่พวกเจ้าเสพสุขด้วยนางจากบรรดาหญิงเหล่านั้น⁶ ก็จงให้แกพวกนาง ซึ่งสินตอบแทนแก่พวกนาง⁷ ตามที่มีกำหนดไว้ และไม่เป็นบาปใด ๆ แก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าต่างยินยอมกันในสิ่งนั้น⁸ หลังจากที่มีกำหนดนั้นขึ้น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

25. และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าไม่สามารถมีกำลัง⁹ ที่จะแต่งงานกับบรรดาหญิงอิสระที่มีศรัทธาได้

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجَلَ لَكُمْ
مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ
فَتَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ

¹ เป็นหญิงที่ถูกห้ามมิให้แต่งงานด้วยเช่นเดียวกัน

² หญิงที่มีสามี แต่ตกเป็นเชลยศึก แล้วถูกมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ในฐานะหญิงทาส หญิงประเภทนี้อันอนุมัติให้ผู้เป็นนายสมรสกับนางได้หลังจากที่นางพ้นอิตตะฮฺ โดยไม่ต้องทำพิธีสมรส แต่ถ้าเป็นชายอื่นต้องสุ่ฮฺจากผู้เป็นนาย และทำพิธีสมรสโดยจ่ายสินตอบแทนให้ ทั้งนี้หลังจากนางพ้นอิตตะฮฺ แล้วเช่นเดียวกัน

³ หมายถึงหญิงที่นอกเหนือจากที่ได้รับห้ามไว้

⁴ หมายถึงด้วยการจ่ายสินตอบแทน (มะฮัร) ให้แก่นาง

⁵ แต่งงานกับนางโดยเจตนาที่จะครองเรือนกับนาง

⁶ หญิงที่อนุมัติให้แต่งงานกับนางได้

⁷ ให้มะฮัรแก่พวกนาง

⁸ ยินยอมที่จะลดหรือเพิ่มมะฮัรให้หรือจะยกให้ก็ได้ หลังจากที่ได้กำหนดมะฮัรแล้ว

⁹ หมายถึงมะฮัร และปัจจัยอื่น ๆ ที่จำเป็น

กิจจแต่งงานกับเด็กสาว¹ ของพวกเจ้าที่เป็นผู้
ศรัทธาในหมู่ผู้ที่มีมือขวาของพวกเจ้าครอบครอง²
และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่งในการศรัทธา
ของพวกเจ้า บางคนในหมู่พวกเจ้านั้นมาจาก
อีกบางคน³ ดังนั้นจงแต่งงานกับพวกนางด้วย
การอนุมัติจากผู้เป็นนายของพวกนาง และจง
ให้แก่พวกนางซึ่งสินตอบแทนของพวกนางโดย
ชอบธรรม ในฐานะที่พวกนางเป็นหญิงที่ได้รับ
การแต่งงานมิใช่เป็นหญิงที่ค้าประเวณี และ
มิใช่หญิงที่ยึดเอาชายเป็นเพื่อนสนิท⁴ เมื่อ
พวกนางได้รับการแต่งงานแล้ว หากพวกนาง
กระทำความชั่ว⁵ พวกนางก็จะได้รับโทษครึ่งหนึ่ง
ของโทษที่บรรดาหญิงอิสระได้รับ นั่นสำหรับ
ผู้ที่กลัวการทำชั่วในหมู่พวกเจ้า⁶ และการที่
พวกเจ้าอดกลั้นไว้ได้นั้น เป็นการดีกว่าสำหรับ
พวกเจ้า และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภิบาล โทษ ผู้ทรง
เมตตาเสมอ

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَيَتَيْكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ
بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَنْوَاهُنَّ أَجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا
مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ
بِفَحْشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ
مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

¹ หมายถึงทาสหญิง ในการที่อัลลอฮฺทรงใช้คำว่า เด็กสาว แทนคำว่า ทาสหญิง นั่นก็เพื่อยกฐานะของ
นางให้สูงขึ้นเท่าเทียมกับเพื่อนมนุษย์อื่น ๆ และเพื่อสอนเรามาให้เรียกนางว่าทาสหญิงหรือเรียกที่เป็นชาย
ว่า ทาสชาย เป็นต้น หากให้เรียกทั้งสองด้วยคำว่า เด็กสาว และเด็กหนุ่ม

² ให้แต่งงานกับหญิงทาสที่อยู่ในปกครองของผู้ศรัทธา

³ หมายถึงว่าทั้งหญิงอิสระและหญิงทาสนั้นก็หาใช่เป็นผู้ที่วิเศษกว่ากันหรือเลวกว่ากันในทางเชื้อสายไม่
ความจริงทั้งสองนั้นสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน

⁴ ทั้งนี้เพื่อลบล้างประเวณีกันโดยลับๆ

⁵ หมายถึงมีชู้หรือลบล้างประเวณีกับชายอื่น

⁶ ที่สนับสนุนให้แต่งงานกับหญิงทาสนั้น สำหรับชายที่ไม่สามารถระงับจิตใจได้ และเกรงว่าจะกระทำการ
ลบล้างประเวณีเท่านั้น

26. อัลลอฮฺ ทรงปรารภนาที่จะแจกแจงแก่พวกเจ้า และแนะนำพวกเจ้าซึ่งแนวทางต่าง ๆ ของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า¹ และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า² และอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงรอบรู้และเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

27. และอัลลอฮฺ ทรงปรารภนาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำนั้นปรารภนาที่จะให้พวกเจ้าเอนเอียงออกไปอย่างมากมาย³

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٧﴾

28. อัลลอฮฺ ทรงปรารภนาที่จะผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า⁴ และมนุษย์นั้นถูกบังเกิดขึ้นในสภาพที่อ่อนแอ⁵

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٨﴾

29. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้า⁶ ในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้าขายที่เกิดจากความพอใจใน

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

¹ แนวทางอันดีงามของประชาชาติในอดีต ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นได้แก่ระเบียบและข้อปฏิบัติในการมีคู่ครอง ดังได้กล่าวมาแล้ว

² โทษที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องในการมีคู่ครอง ทั้งนี้ด้วยการปฏิบัติตามระเบียบ และบทบัญญัติตามที่ได้กล่าวแล้ว

³ เอนเอียงออกจากวิถีทางอันชอบในการมีคู่ครอง

⁴ เปิดโอกาสให้พวกเจ้าแต่งงานกับหญิงทาสได้

⁵ ไม่สามารถที่จะอดทนความใคร่ใฝ่ต่ำ เฉพาะอย่างยิ่งความใคร่ในอิสตรี ดังกล่าวนี้สำหรับผู้ที่ปล่อยจิตใจไปตามความใคร่ของตน แต่ถ้าเขาฝึกใจให้เข้มแข็งก็สามารถที่จะเอาชนะความใคร่ของตนได้

⁶ หมายถึงทรัพย์สินของคนอื่น การที่อัลลอฮฺทรงใช้คำว่าทรัพย์สินของพวกเจ้านั้น ก็เพื่อให้เข้าใจว่าประชาชาตินั้นประหนึ่งร่างเดียวกัน ที่จะต้องรับผิดชอบต่อกัน และให้ถือว่าทรัพย์สินของแต่ละคนนั้นก็ประหนึ่งทรัพย์สินของตนเองด้วย ซึ่งแต่ละคนจะต้องช่วยกันรักษารายทรัพย์นั้นให้คงอยู่ในสิทธิของผู้เป็นเจ้าของ นั่นก็เท่ากับว่าตนเองได้รักษารายทรัพย์ของตนเองด้วย แต่ถ้าต่างคนต่างกินทรัพย์สินซึ่งกันและกัน ในทางทุจริตแล้ว ก็เท่ากับเขากินทรัพย์สินของเขาเองในทางที่ไม่ชอบ

หมู่พวกเจ้า และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง¹
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ

30. และผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น² โดยเจตนา
ละเมิดและซ่มเหงแล้ว เราก็จะให้เขาเข้าไฟนรก
และนั่นเป็นสิ่งที่ง่ายตายแก่อัลลอฮ์

31. หากพวกเจ้าปลี๊กตัวออกจากบรรดาบาป
ใหญ่ ๆ ของสิ่งที่พวกเจ้าถูกห้ามให้ละเว้นมัน
แล้ว³ เราก็จะลบล้างบรรดาความผิดเล็ก ๆ
น้อย ๆ ของพวกเจ้า ออกจากพวกเจ้า และเรา
จะให้พวกเจ้าเข้าอยู่ในสถานที่อันมีเกียรติ⁴

32. และจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรง
ให้แก่บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคน⁵
สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขา
ได้ชวนชวายเป็น และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้
รับจากสิ่งที่พวกนางได้ชวนชวายเป็น และพวกเจ้า
จงขอต่ออัลลอฮ์เถิด จากความกรุณาของ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٠﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ
نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا ﴿٣١﴾

إِنْ جَتَبْتُمُو كِبَارِمَا لَنْتَهُونَ عَنْهُ نُكْفَرُ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلُكُمْ مُدْخَلًا
كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ
عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงทำการฆ่าซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะถือว่าประชาชาตินั้นคือร่างกายเดียวกัน การฆ่าคนอื่นนั้น ก็ประหนึ่งฆ่าตัวเอง หรืออีกนัยหนึ่งผู้ที่ฆ่าคนอื่นนั้นตนเองก็จะถูกฆ่าให้ตายตามกัน ดังนั้นการฆ่าคนอื่น จึงเท่ากับการฆ่าตัวเอง

² กินทรัพย์ของคนอื่นโดยมิชอบ

³ บาปใหญ่ ๆ นั้นได้แก่การให้มิภาคแก่อัลลอฮ์ (กระทำการชิริก) การฆ่าคน การใช้วิชาไสยศาสตร์ การ กินทรัพย์ของเด็กกำพร้า การกินดอกเบี่ย การหลบหนีในวันประจัญบานกับฝ่ายศัตรู การใส่ร้ายหญิง มุมีนผู้บริสุทธิ์ การเนรคุณต่อบิดามารดา การพูดเท็จและเป็นพยานเท็จ การด่าว่าบิดามารดาของตนเอง หรือเป็นเหตุให้บิดามารดาของตนถูกด่าว่า

⁴ คือสวรรค์

⁵ ไม่ใช่ฝ่ายชายปรารถนาในสิ่งที่ตนไม่สามารถจะกระทำได้เหมือนฝ่ายหญิง ขณะเดียวกันก็มิให้ฝ่ายหญิง ปรารถนาในสิ่งที่ตนไม่สามารถจะกระทำได้เหมือนฝ่ายชาย เพราะแต่ละฝ่ายถูกบังเกิดมาให้มีความ สามารถแตกต่างกัน

พระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่ง
ทุกอย่าง

33. และสำหรับแต่ละคนนั้น เราได้ให้มีผู้รับ
มรดก¹ จากสิ่งที่ยูบ้งเกิดเกล้าทั้งสอง และญาติ
ที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ และบรรดาผู้ที่มีมือขวาของ
พวกเจ้าได้ตกลงไว้² ก็จงให้แก่พวกเขาซึ่ง
ส่วนได้ของพวกเขา³ แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงเป็น
พยานในทุกสิ่งทุกอย่าง

34. บรรดาชายนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครอง
เลี้ยงดูบรรดาหญิง⁴ เนื่องด้วยการที่อัลลอฮ์

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ
فَعَلَا تُوْهُم تَصِيْبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ

¹ สำหรับผู้รับมรดกที่เป็นเพศชายนั้นมี 15 ท่านคือ 1. พ่อ 2. ปู่ 3. บุตร 4. บุตรของลูกชาย 5. พี่น้อง
พ่อแม่เดียวกัน 6. พี่น้องพ่อเดียวกัน 7. พี่น้องแม่เดียวกัน 8. บุตรพี่น้องพ่อแม่เดียวกัน 9. บุตรพี่น้อง
พ่อเดียวกัน 10. หลงหรืออาพ่อแม่เดียวกัน 11. หลงหรืออาพ่อเดียวกัน 12. บุตรของลุงหรืออาพ่อแม่เดียวกัน
13. บุตรของลุงหรืออาพ่อเดียวกัน 14. สามเณร 15. ผู้ที่ปล่อยทาสให้เป็นอิสระ อย่างไรก็ตามถ้าบุคคลเหล่านี้
มีชีวิตอยู่พร้อมกันแล้วผู้มีสิทธิได้รับมรดกนั้น เพียงสามท่านเท่านั้นคือ บิดา บุตร และสามเณร ในกรณี
ดังกล่าวนี้ผู้ที่ตายคือหญิง

สำหรับผู้รับมรดกที่เป็นเพศหญิงนั้นมี 10 ท่านคือ 1. แม่ 2. ย่า 3. ยาย 4. บุตรหญิง 5. บุตรหญิง
ของลูกชาย 6. พี่น้องหญิงพ่อแม่เดียวกัน 7. พี่น้องหญิงพ่อเดียวกัน 8. พี่น้องหญิงแม่เดียวกัน 9. ภรรยา
รวมทั้งที่อยู่ในอดีตซึ่งคืนดีกันได้ 10. หญิงที่ปล่อยทาสให้เป็นอิสระ ถ้าหญิงผู้มีสิทธิรับมรดกเหล่านี้
มีชีวิตอยู่พร้อมกันแล้ว ผู้ที่มีสิทธิได้รับมรดกนั้นเพียง 5 คนเท่านั้นคือ 1. บุตรหญิง 2. บุตรหญิงของบุตร
ชาย (หลาน) 3. แม่ 4. ภรรยา 5. พี่น้องหญิงพ่อแม่เดียวกัน ในกรณีดังกล่าว ผู้ตายยอมเป็นชาย

² หมายถึงบรรดาผู้ที่ฝ่ายผู้ศรัทธาได้ทำสัญญาไว้ตั้งแต่สมัยญาฮิลียะฮ์ว่าจะให้ความช่วยเหลือกันและ
รับมรดกซึ่งกันและกัน อนึ่งความที่ว่า ผู้ที่มีมือขวาของพวกเจ้าได้ตกลงไว้ หมายถึงการทำสัญญากันและ
สาบานกันที่ระบู้ว่า มือขวา นั้นก็เพราะว่า การตกลงทำสัญญากันและสาบานกันนั้นใช้มือขวาสัมผัสกัน
เป็นสัญญาณ ด้วยเหตุนี้อัล-กุรอานจึงมาในสำนวนดังกล่าว

³ คือหนึ่งในหกของมรดก แล้วต่อมามรดกส่วนนี้ก็ถูกยกเลิก ด้วยอายุษที่มีควมว่า 8:75 บรรดา
ผู้เป็นเครือญาตินั้น บางคนในหมู่พวกเขาสมควรกว่าอีกบางคน (ในการรับมรดก) กล่าวคือทั้ง ๆ ที่เป็น
เครือญาติก็ยังมีผู้ที่เป็นเครือญาติที่สมควรได้รับมรดกยิ่งกว่า ผู้ที่ไม่เป็นเครือญาติจึงไม่ควรมืสิทธิแต่
อย่างไร

⁴ หมายถึงบรรดาภรรยา

ได้ทรงให้บางคนของพวกเขาเหนือกว่าอีกบางคน¹ และด้วยการที่พวกเขาได้จ่ายไปจากทรัพย์สินของพวกเขา² บรรดาภรรยาเหล่านั้นคือผู้จงรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี³ เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักษาไว้⁴ และบรรดาหญิงที่พวกเจ้าหวั่นเกรงในความต้อดึงของนางนั้น⁵ ก็จงกล่าวตักเตือนนางและทอดทิ้งนางไว้แต่ลำพังในที่นอน⁶ และจงเมีย่นาง⁷ แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องแก่นาง⁸ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกรียงไกร

35. และหากพวกเจ้าหวั่นเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง⁹ ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจาก

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَيَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَالصَّالِحَاتُ قَنَدَتْكُمْ حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ
يَمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّي تَخَافُونَ نُشُورَهُنَّ
فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَأَصْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٥﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعُوا حَكَمًا مِنْ

¹ ให้ชายมีร่างกายกำยำ แข็งแรง และมีความกล้าหาญเหนือกว่าหญิง จึงเป็นผู้มีหน้าที่ทำการปกครองและเลี้ยงดูหญิง

² จ่ายทรัพย์สินของเขาในการเลี้ยงดูภรรยา

³ รักษาเนื้อรักษาทัวของนางให้อยู่ในความบริสุทธิ์ และรักษาทรัพย์สินและสิ่งอื่น ๆ ขณะสามีไม่อยู่

⁴ หมายถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสามีที่จะต้องปฏิบัติตั้งแต่การให้มะฮัร และค่าใช้จ่ายในชีวิตความเป็นอยู่ของนางทุกอย่าง

⁵ เกรงว่าในความต้อดึงของนางนั้นจะทำให้นางประพฤตินอกกลุ่มนอกทางอันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียในครอบครัว

⁶ ถ้านางไม่เชื่อฟังคำตักเตือน ก็ให้ลงโทษนางโดยปล่อยให้นางนอนแต่ลำพังคนเดียวในที่นอน ทั้งนี้เพื่อให้นางเกิดความว้าเหว และมีความสำนึกผิด

⁷ ถ้านางยังต้อดึงไม่ยอมสำนึกผิด ก็ให้เมีย่นางได้ตามสมควร เพื่อให้เข็ดหลาบ โดยไม่ให้เกิดบาดแผลหรือรอยช้ำบวม

⁸ อย่าหาเรื่องเพื่อทำร้ายนาง หรือบีบบังคับนางเพื่อให้นางขอแยกทาง และจ่ายค่าไถ่ตัวนางให้แก่เจ้า

⁹ ระหว่างสามีภรรยา ซึ่งจะเป็นญาติของพวกเขาเองหรือพี่น้องมุสลิมของเราที่เราสามารถจะช่วยเหลือได้

ครอบครัวของฝ่ายชาย และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่ง จากครอบครัวฝ่ายหญิง หากทั้งสอง¹ปรารถนา ให้มีการประนีประนอมกันแล้ว อัลลอฮ์ก็จะ ทรงให้ความสำเร็จในระหว่างทั้งสอง แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงสัพพัญญู

36. และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่า ให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจง ทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อผู้เป็นญาติ ที่ใกล้ชิด และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน และ เพื่อนบ้านใกล้เคียง และเพื่อนที่ห่างไกล และ เพื่อนเคียงข้าง² และผู้เดินทาง และผู้ที่มือขวา ของพวกเจ้าครอบครอง³ แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่ ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด

37. บรรดาผู้ที่ตระหนี่⁴ และใช้ผู้คนให้ตระหนี่⁵ และปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่ พวกเขา⁶ จากความกรุณาของพระองค์นั้น

أَهْلِيهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَ إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٦﴾

﴿٣٦﴾ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
الْبُغْتِ وَالصَّاحِبِ بِالْحَبِيبِ وَأَن
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَأَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

¹ ทั้งสามีและภรรยา

² เพื่อนที่ร่วมเดินทาง หรือร่วมงาน

³ หมายถึงทาส ทั้งที่เป็นทาสหญิงและทาสชาย

⁴ หมายถึงพวกขี้

⁵ คือชักชวนชาวมะดีนะฮ์มิให้บริจาครทรัพย์ช่วยเหลือบรรดามุฮัมมิดที่อพยพไปจากนครมักกะฮ์ เพราะจะ ทำให้ยากจน

⁶ รวมทั้งทรัพย์และวิชาความรู้

(แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล)¹ และ เราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความ อภัยศ แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

38. และบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขา เพื่อโอ้อวดผู้คน และทั้งพวกเขาก็ไม่ศรัทธาต่อ อัลลอฮ์ และไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น (แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล)² และ ผู้ใดที่มีชัยฏอนเป็นเพื่อนของเขาแล้ว มันก็เป็นเพื่อนที่เลว

39. และอะไรจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา³ หาก พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้บริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ในพวกเขาดี

40. แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอธรรมแม้เพียง น้ำหนักเท่าผงธุลี⁴ และถ้ามันเป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่ง อย่างใด พระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณ⁵ และจะทรงประทานให้จากที่พระองค์ ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ
الشَّيْطٰنَ لَهُ قَرِيْبًا فَسَاءَ قَرِيْبًا ﴿٣٨﴾

وَمَا دَأَبُ عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٤٠﴾

^{1, 2} ข้อความในวงเล็บนั้นมีได้ระบุไว้ในอายะฮ์ อันเป็นข้อความที่ถูกละไว้ เนื่องจากเป็นข้อความที่เป็น ที่เข้าใจกัน กล่าวคือพวกยิวซึ่งเป็นผู้ตระหนี่ และยังชักชวนให้คนอื่นงดบริจาคแก่ผู้ศรัทธานั้น จะเป็นอื่น ไม่ได้ นอกจากเป็นชวานรกตลอดกาลเท่านั้น และผู้บริจาคที่โอ้อวดผู้คน และก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ด้วยนั้น ก็เป็นอื่นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน นอกจากชวานรกตลอดกาล

³ ไม่มีอันตรายใด ๆ เกิดขึ้นแก่พวกเขา ตรงกันข้ามมีแต่ความดีเท่านั้นที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

⁴ คือจะไม่ทรงรีดรอนความดีของผู้กระทำความดี แม้จะเพียงเท่าผงธุลีก็ตาม

⁵ ถ้าทำความดีหนึ่ง พระองค์จะทรงเพิ่มให้เป็นสิบเท่าของความดีหรือมากกว่านั้น

41. แล้วอย่างไรเล่า เมื่อเรานำพยานคนหนึ่ง จากแต่ละประชาชาติมา¹ และเราได้นำเจ้ามาเป็นพยานต่อชนเหล่านี้²

42. ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและดื้อดึงต่อรอซูลชอบ หากว่าแผ่นดินถูกให้ทับถม พวกเขาจนราบเรียบไป³ และพวกเขาไม่สามารถจะปิดบังคำพูดใด ๆ แก้อัลลอฮ์ได้⁴

43. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด ขณะที่พวกเจ้ากำลังมีนเมาอยู่⁵ จนกว่าพวกเจ้าจะรู้ สิ่งที่พวกเจ้าพูด⁶ และก็จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด ขณะที่เป็นผู้มีญะนาบะฮ์⁷ นอกจากผู้ที่ผ่านทางไปเท่านั้น⁸ จนกว่าพวกเจ้าจะอาบน้ำ⁹ และหากพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนหนึ่ง คนใดในพวกเจ้ามาจากที่ถ่ายทุกข์¹⁰ หรือพวกเจ้า

كَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿١١﴾

يَوْمَئِذٍ يُوَدِّعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ نَسَوْنَ فِيهِمُ الْأَرْضَ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِن كُنتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْمَاءِ يَغْتَابِ أَوْ لِمَسَمٍ النِّسَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِهِمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿١٣﴾

¹ หมายถึงในแต่ละประชาชาตินั้น อัลลอฮ์จะนำนะบีมุฮัมมัดมาเป็นพยานยืนยันในประชาชาติของพวกเขา เชื่อถือและปฏิบัตินั้นตรงกับที่ได้สอนพวกเขาหรือเปล่า และเพื่อให้ยืนยันว่าได้ประกาศความจริงให้แก่พวกเขาได้ทราบกันแล้ว

² อัลลอฮ์ จะนำท่านนะบีมุฮัมมัดมาเป็นพยานยืนยันในประชาชาติของท่าน

³ หากเขาได้ตายไปและถูกดินกลบจนราบเรียบ เพื่อเขาจะได้ไม่ถูกสอบสวนในสิ่งที่เขาทำ

⁴ ไม่สามารถปกปิดสิ่งที่เขาพูดและทำแก้อัลลอฮ์ได้เลย เพราะพระองค์ทรงให้มือของพวกเขารายงานให้พระองค์ทราบ และให้ท่านเป็นพยานยืนยัน

⁵ เนื่องจากดื่มสุรา

⁶ จนกว่าจะสร้างเมา และรู้ว่าได้พูด และได้อ่านอะไรไป

⁷ ขณะที่ได้มีสุจริตหลังออกจะด้วยเหตุใดก็ตาม

⁸ คือผู้ที่มิญะนาบะฮ์นั้น อนุญาตให้เดินผ่านมัสยิดได้เท่านั้น เมื่อมีความจำเป็น

⁹ คืออาบน้ำญะนาบะฮ์

¹⁰ กลับมาจากทุ่งที่ไปถ่ายทุกข์ โดยที่ยังมิได้ชำระ

สัมผัสผู้หญิง¹ แล้วพวกเจ้าไม่พบน้ำ ก็จงมุ่งสู่
ดินที่ดี² แล้วจงลูบใบหน้าของพวกเจ้าและมือ
ของพวกเจ้า³ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงภัย
ผู้ทรงยกโทษเสมอ

44. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่ง
จากคัมภีร์ดอกหรือ⁴ โดยที่เขาเหล่านั้นกำลัง
ซื้อความหลงผิดไว้⁵ และต้องการที่จะให้พวกเจ้า
หลงทาง

45. และอัลลอฮ์ ทรงรู้ดียิ่งต่อบรรดาคัดรุษของ
พวกเจ้า⁶ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ ทรงเป็น
ผู้คุ้มครอง และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ ทรงเป็น
ผู้ช่วยเหลือ

46. จากบางคนในหมู่ผู้เป็นยิวนั้น พวกเขา
บิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้เหออกจากที่ของมัน⁷
และพวกเขากล่าวว่า เราได้ยิวกันแล้วและเรา

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ

¹ นกอธิบายอัล-กูรอานมีสองทัศนะคือหนึ่งหมายถึงการสมสู่กรรยา และสองหมายถึงการกระทบ

² ดินที่แห้งและสะอาด เพื่อใช้ฝ่ามือทั้งสองทาบบนดินให้ผืนดินแล้วลูบหน้า และมือทั้งสอง เป็นการ
ทำความสะอาดแทนน้ำ ทั้งนี้เพื่อต้องการทำละหมาด การกระทำดังกล่าวนี้ เรียกทับศัพท์ว่า ทำตะยัมมุ

³ หลังจากที่ใช้ฝ่ามือทั้งสองทาบบนดิน เพื่อให้ผืนจับที่ฝ่ามือ และถ้าติดมากก็ให้เป่าออกบ้าง

⁴ คือมองดูชาวยิว ที่ว่าได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ ก็เพราะว่าคัมภีร์เตารอตของพวกเขา นั้น มีบัญญัติของ
อัลลอฮ์ที่ท่านนะบีมูฮามมาเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น นอกนั้นไม่ใช่

⁵ หมายถึงรับเอาความหลงผิดไว้ และทั้งความถูกต้องเสีย ประหนึ่งว่าพวกเขาซื้อความหลงผิดไว้ โดยให้
ความถูกต้องเป็นสิ่งแลกเปลี่ยน

⁶ หมายถึงพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

⁷ ให้เหออกจากความหมายอันแท้จริงของมัน เช่น บิดเบือนลักษณะของท่านนะบีที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของ
พวกเขาให้เป็นลักษณะอย่างอื่น เป็นต้น

ก็ได้ฝ่าฝืนกันแล้ว¹ และท่านจงฟังโดยที่มีไซ้เป็นผู้ได้ยิน² และจงสดับฟังเราโดยบิดลั้นของพวกเขา³ และใส่ร้ายในศาสนา และหากว่าพวกเขากล่าวว่า เราได้ยินกันแล้ว และได้เชื่อฟังกันแล้ว⁴ และท่านจงฟัง⁵ และมองดูเราเกิด⁶ ก็จะเป็นสิ่งดีกว่าแก่พวกเขา และเที่ยงตรงกว่า แต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงละอุนต์⁷ พวกเขาเสียแล้ว เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

47. บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย จงศรัทธาต่อสิ่งที่เราได้ให้ลงมา⁸ เพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้า⁹ เกิด ก่อนจากที่เราจะลบใบหน้าของพวกเจ้า¹⁰ แล้วให้มันกลับไปอยู่ข้างหลังของมัน

وَرَعَا لِيَأْتِيَهُمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

يَأْتِيهَا الدِّينَ أَوْ قَوْلَ الْكُتُبِ ؕ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُّهَا عَلَىٰ آذَانِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾

¹ กล่าวแก่ท่านนะบีว่า พวกเขาได้ยินและเข้าใจแล้วตามที่ท่านนะบีเชิญชวน แต่แล้วพวกเขาก็มิได้ศรัทธาต่อท่าน ในการหนึ่งประหนึ่งว่าพวกเขาพูดต่อหน้าท่านนะบีว่า เราได้ยินกันแล้วและเราก็ปฏิเสธกันแล้ว

² เป็นคำวิงวอนให้ร้ายแก่ท่านนะบี กล่าวคือพวกเขาขอให้ท่านนะบีกลายเป็นคนหูหนวก โดยที่ทั้งอะไรไม่ได้ยิน

³ คือใช้คำว่า รออินา ซึ่งมีความหมายว่า จงสดับฟังเรา แล้วบิดลั้นของพวกเขาขณะที่พูดให้เสียงเปลี่ยนเป็น รอออินู ซึ่งแปลว่า ชั่วร้ายมาก ทั้งนี้โดยมีเจตนาด่าท่านนะบี

⁴ คือแทนคำว่า เราได้ยินกันแล้วและเราได้ฝ่าฝืนกันแล้ว

⁵ ใช้ถ้อยคำว่าท่านจงฟังอย่างเดียว โดยไม่ต้องต่อคำว่า โดยมีไซ้เป็นผู้ได้ยิน เพราะเป็นถ้อยคำที่เจตนาร้าย

⁶ ให้ใช้คำว่า อุซซูรนา ซึ่งแปลว่า จงมองดูเรา เพราะเป็นคำที่จะตัดเสียงให้เป็นคำอื่นไม่ได้ แทนคำว่า รออินา เพราะเป็นคำที่บิดลั้นให้เป็นรอออินูได้ ซึ่งแปลว่า ชั่วร้ายมาก

⁷ ทรงขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากเราะมัดของพระองค์

⁸ คืออัล-กุรอาน

⁹ คือ คัมภีร์ เคารอตหรือไบเบิลเก่า

¹⁰ ทำให้หูตางมก ปาก หมดไปจากใบหน้า

หรือไม่ก็จะสาปพวกเขาเช่นเดียวกับที่เราได้
สาปบรรดาผู้ที่ทำการละเมิดในวันสับบะโต¹
และคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นย่อมถูกปฏิบัติตาม
เสมอ²

48. แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่
การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคี ขึ้นแก่พระองค์³
และพระองค์จะทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้น⁴
สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดได้ให้มี
ภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว⁵ แน่หนอนเขาก็ได้อุปโลกน์
บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا
عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

49. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ให้ตัวเองเป็นผู้
บริสุทธิ์ดอกหรือ⁶ มิได้ อัลลอฮ์ต่างหากที่จะ
ให้บริสุทธิ์ซึ่งผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁷ และ
พวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เพียงขนาดร่องเมล็ด
อินทผลัม⁸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْلِيلًا ﴿٤٩﴾

¹ เช่นเดียวกับที่สาปพวกนะบีอิสรออิลที่ละเมิดวันสับบะโตให้เป็นลิง กล่าวคือ อัลลอฮ์ทรงห้ามมิให้
พวกเขาจับปลาในวันสับบะโต แต่แล้วพวกเขาก็ละเมิด พระองค์จึงได้สาปพวกเขาให้เป็นลิง

² อัลลอฮ์นั้นเมื่อพระองค์ทรงประกาศิตแล้ว ทุกสิ่งก็ต้องเป็นไปตามประกาศิตของพระองค์

³ ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดมีหุ้นส่วนได้รับการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์ (ชirik)

⁴ ความผิดอย่างอื่นที่มีโทษการให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ (ชirik)

⁵ เคารพสักการะสิ่งอื่นใดร่วมกับอัลลอฮ์ เช่น บนบานกับไต่วะละลี หรือไต่วะละระมัด หรือหลงพ้อใดๆ
หรือเจ้าที่ใด ๆ ก็ตาม หรือวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์เป็นต้น

⁶ ทั้งพวกยิวและพวกคริสต์ พวกเขาบอกว่า พวกเขาเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นพี่รักใคร่ของ
พระองค์ และพวกเขาต่างกล่าวว่า พวกตนเท่านั้นที่จะได้เข้าสวรรค์

⁷ ผู้ที่จะชี้ขาดว่า ใครเป็นผู้บริสุทธิ์นั้นคืออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น

⁸ เป็นถ้อยคำเปรียบเทียบกับสิ่งทีเล็กน้อยที่สุด

50. จงดูเถิดว่า อย่างไรเล่า ที่พวกเขาอุปโลกน์
ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์¹ และพอเพียงแล้วที่
ความเท็จนั้นเป็นบาปอันชัดแจ้ง²

51. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่ง
จากคัมภีร์ตอฮหรือ³ โดยที่พวกเขาศรัทธาต่อ
อัลญิบติ และอฎ-ฏอซุด⁴ และกล่าวแก่บรรดา
ผู้ปฏิเสธศรัทธา⁵ ว่า พวกเขาเหล่านี้แหละ
เป็นผู้อยู่ในทางที่เที่ยงตรงกว่าบรรดาผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย⁶

52. คนเหล่านี้คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงละอนัต⁷
แก่พวกเขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงละอนัตแก่
พวกเขาแล้ว เจ้าจะไม่พบว่า มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ
สำหรับเขาเลย

أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَيْبُ وَكَفَى بِهِ
إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن مَّجِدْ
لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

¹ อุปโลกน์ว่าพวกเขาเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ โดยที่พระองค์จะให้พวกเขา
เท่านั้นได้เข้าสวรรค์

² ที่จะทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษอันมหันต์

³ คือพวกยิว อันได้แก่ กะอูบิบิน อัล-อัซร็อฟและพวกพ้องของเขา

⁴ อัล-ญิบติ หมายถึง เจว็ด และทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะ ส่วนอฎ-ฏอซุด นั้นคือ ชัยฏอน ความที่ว่า
ศรัทธาต่ออัล-ญิบติ นั้นคือทำการสักการะเจว็ด กล่าวคือกะอูบและพวกพ้องของเขาจำนวนหนึ่งเดินทางไป
พบชาวกุเรซแห่งมักกะฮ์ เพื่อยุให้พวกเขาทำศึกกับท่านนะบีมุฮัมมัด โดยที่เขาจะให้ความร่วมมือด้วย
กุเรซมักกะฮ์ไม่ไว้วางใจพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะสักการะเจว็ดเสียก่อน แล้วกะอูบกับพวกก็ทำการสักการะ
เจว็ด ส่วนการศรัทธาต่อชัยฏอนนั้น คือ ปฏิบัติตามการชี้นำของมัน

⁵ หมายถึงพวกกุเรซมักกะฮ์

⁶ หมายถึงบรรดาสาวกของท่านนะบี

⁷ ขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากราหฺมัดของพระองค์

53. หรือว่าพวกเขามีส่วนได้ใด ๆ จากอำนาจ¹ ถ้าเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะไม่ให้แก่คนอื่น² แม้เพียงจุดบนเมล็ดอินทผลัม

54. หรือว่าพวกเขาอิจฉาคนอื่น³ ในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่พวกเขา⁴ จากความกรุณาของพระองค์ แท้จริงนั้นพระองค์ได้ประทานให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้วซึ่งคัมภีร์และความรู้เกี่ยวกับศาสนา และได้ทรงให้แก่พวกเขาซึ่งอำนาจอันยิ่งใหญ่⁵

55. แล้วในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธาต่อเขาและในหมู่พวกเขามีผู้ที่ขัดขวางเขา⁶ และเพียงพอแล้วที่ญะฮันนัมเป็นเปลวเพลิงอันโชติช่วง⁷

56. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อโอองการทั้งหลายของเรานั้น เราจะให้พวกเขาเข้าไปในไฟนรก คราใดที่ผิวหนังของพวกเขาสุก เราก็เปลี่ยนผิวหนังให้แก่พวกเขาใหม่ซึ่งมีไข้ผิวหนังเดิม เพื่อพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษ แท้จริงอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ يَحْسَدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَاهُمُ آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مِّلْكَ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

فِيهِمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّعْتَهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا نَصَّيْتُمْ جُلُودَهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

¹ อำนาจในการปกครอง และในการได้มาซึ่งทรัพย์สินสมบัติ

² หมายถึงผู้ที่มิใช่ฮัยว

³ หมายถึงผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบี

⁴ หมายถึงตำแหน่งการเป็นนะบี และคัมภีร์ อัล-กูรออัน

⁵ เช่นได้ทรงให้อำนาจแก่ท่านนะบี ดาวูด และนะบีสุลัยมาน เป็นต้น

⁶ เมื่ออัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งท่านหนึ่งท่านใดจากวงศ์วานอิสรอฮิลให้เป็นนะบีของพวกเขา ในหมู่พวกเขาเองนั้นแหละก็มีทั้งผู้ที่ศรัทธาต่อท่านและขัดขวางท่าน ดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาก็อวามณฺ์เป็นที่ตั้ง

⁷ สำหรับลงโทษพวกเขา

57. และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าในบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับคู่ครองที่บริสุทธิ์และเราจะให้เขาเข้าอยู่ในเงาร่มอันร่มเย็น

58. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้พวกเจ้าให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของของมัน และเมื่อพวกเจ้าตัดสินระหว่างผู้คน พวกเจ้าก็จะต้องตัดสินด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ขนานนามพวกเจ้าด้วยสิ่งซึ่งดีจริง ๆ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินและทรงเห็น

59. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังรอซูลเถิด และผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย¹ แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ และรอซูล² หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่ง และเป็นการกลับไป³ ที่สวยงามยิ่ง

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
ظِلِيلًا ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا
وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ
اللَّهَ نِعَمًا عَظِيمًا ﴿٥٩﴾ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيمًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَطِيعُوا
الْأَمْرَ مِنْكُمْ فَإِن نَّزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ
خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

¹ บรรดาเจ้าหน้าที่ในหมู่พวกเจ้าที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครอง เมื่อเจ้าหน้าที่เหล่านั้นสั่งให้ทำสิ่งใด ก็จงปฏิบัติตาม

² นำสิ่งที่ขัดแย้งกันนั้นไปตรวจสอบดูกับอัล-กุรอานและสุนนะฮ์ของท่านนะบีว่า อัลลอฮ์ และท่านนะบีได้กล่าวว่อย่างไร แล้วให้ยึดถือตามนั้นโดยปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น

³ กลับไปสู่ความจริงที่สวยงามยิ่ง เพราะจะทำให้ทุกฝ่าย ตั้งอยู่ในสิ่งที่ถูกต้อง และมีศรัทธาโดยทั่วกัน

60. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขา ศรีทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้าดอกหรือ¹ โดยที่เขาเหล่านั้นต้องการที่จะให้การแก้กฎฏอฆุต² ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิเสธมันและช่วยถอนมัน ต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางที่ห่างไกล

61. และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายจงมายังสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมา³ และยังรอซูลเกิด⁴ เจ้าก็ได้เห็นพวกมุนาฟิก⁵ เหล่านั้นนินทาหลังให้แก่เจ้าจริง ๆ

62. แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อมีเหตุร้ายใด ๆ ประสบแก่พวกเขา⁶ เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบขึ้น แล้วพวกเขาก็มาหาเจ้า โดยสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเรามีได้ต้องการสิ่งใดนอกจากการทำดีและให้มีกรปรองดองกันเท่านั้น⁷

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَتَّكِمُوا إِلَى الظَّنِّ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
صُدُودًا ﴿٦١﴾

فَكَيْفَ إِذَا آصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่อ้างตนว่าศรีทธานั้น คือพวกมุนาฟิก

² หมายถึง กะอับ บินอัล-อัซร็อฟเพื่อให้เขาตัดสิน สาเหตุแห่งการลงมาของอายะฮ์นี้มีว่า มีชายชาวอันซอรคนหนึ่งกับชายยิวคนหนึ่ง ทะเลาะกัน ชายยิวกล่าวว่าให้มุฮัมมัดตัดสินระหว่างฉันกับท่าน แล้วชายอันซอรก็กล่าวว่า ให้กะอับ บิน อัล-อัซร็อฟ เป็นผู้ตัดสิน

³ คือมายึดถือและปฏิบัติตามอัล-กุรอาน

⁴ มารับฟังโอวาทของท่านนะบีมุฮัมมัด

⁵ พวกที่มีได้มีความศรีทธาอย่างจริงใจว่าท่านนะบีเป็นทูตของพระเจ้า หากแต่ที่พวกเขาศรีทธานั้นก็เพื่อผลประโยชน์บางอย่างสำหรับตัวของพวกเขา

⁶ เมื่อมีเหตุร้ายประสบแก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจำเป็นต้องมาหาท่านนะบีให้ช่วยเหลือ

⁷ คือสาบานแก่ท่านนะบีว่าที่พวกเขาไปหากะอับ บิน อัล-อัซร็อฟ ซึ่งเป็นชายยิวเพื่อให้เขาตัดสินระหว่างเขากับชายยิวคนหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ชายยิวได้เสนอให้ท่านนะบีตัดสินนั้น ก็เพื่อต้องการจะทำดีแก่พวกเขา และให้เกิดการปรองดองกันเท่านั้น หากใช้อื่นใดไม่ แน่นนอนคำแก้ตัวดังกล่าว ย่อมฟังไม่ขึ้นเพราะมันขัดต่อความเป็นจริง และนะบีก็ย่อมไปยอมเชื่อด้วย

63. คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรู้อสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้นเจ้าจงผินหลังให้แก่พวกเขา และจงตักเตือนพวกเขาและจงกล่าวแก่พวกเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวของพวกเขาอย่างสาแก่ใจ¹

64. และเราได้ส่งร่อซูลคนใดมานอกจากเพื่อให้เขาได้รับการเชื่อฟัง² ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และแม้ว่าพวกเขาเหล่านั้นขณะที่พวกเขาอธรรมแก่ตัวเอง³ ได้มาหาเจ้า แล้วขอกฎโทษต่ออัลลอฮ์และร่อซูลก็ได้ขอกฎโทษให้แก่พวกเขาด้วยแล้ว แน่หนอน พวกเขาก็ยอมพบว่าอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

65. มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใด ๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินไป และพวกเขายอมจำนนด้วยดี⁴

¹ พุดให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงแค่ไหน และจะได้รับโทษสถานใด ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาเข็ดหลาบไม่ประพฤตินั้นอีกต่อไป

² เพื่อให้ผู้คนเชื่อฟังท่านเท่านั้น แล้วพวกเขาก็จะได้รับหลักความเชื่อถือที่ถูกต้อง และประพฤตินั้นในทางที่ดีงาม เพราะเป็นคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์

³ เป็นประโยคแทรกกล่าวคือ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้ให้กะอูบบิน อัล-ฮัจรียะฮ์พดัดลินในกรณีที่เขาพิพาทกัน อันนับเป็นการอธรรมแก่ตัวเองก็ตาม แต่ถ้าพวกเขามาหาท่านนะบี แล้วขอกฎโทษต่ออัลลอฮ์ แล้วนะบีก็ช่วยขอให้ด้วยแล้ว อัลลอฮ์ ก็จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา

⁴ คือมีใจเห็นชอบตามที่ท่านนะบีตัดสินทุกอย่าง เช่นนี้พวกเขาจึงจะอยู่ในฐานะผู้ศรัทธา

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيَسْلِمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٥﴾

66. และแม้ว่าเราได้กำหนดแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงฆ่าตัวของพวกเจ้าเองหรือจงออกไปจากหมู่บ้านของพวกเจ้า พวกเขาก็ไม่กระทำตามกำหนดนั้น¹ นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และแม้ว่าพวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่พวกเขาได้รับคำแนะนำแล้ว แน่หนอนก็เป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเขาและเป็นสิ่งที่ทำให้มันคงยิ่ง²

67. และถ้าเช่นนั้นแล้ว แน่หนอนเราก็จะให้แก่พวกเขา ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวงจากที่เรานี้เอง

68. และแน่หนอน เราก็จะแนะนำแก่พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรง

69. และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลแล้ว ชนเหล่านี้จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาเมตตาแก่พวกเขา อันได้แก่บรรดานะบี บรรดาผู้ที่เชื่อโดยศุข³ บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี และชนเหล่านี้แหละเป็นเพื่อนที่ดี

70. ความกรุณาดังกล่าวนั้นมาจากอัลลอฮ์และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้

وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا عَلَيْهِمْ أَن نَّقْتُلُوهُمْ أَوْ أَن يَخْرُجُوا مِن دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ
وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَإَشَدَّ تَنبِيْئًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا لَا تَنبِيْهُهُمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

وَلَهْدِيْنَهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٦٨﴾

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيْمًا ﴿٧٠﴾

¹ เพราะพวกเขามิได้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด ซึ่งถ้าพวกเขาศรัทธาแล้วไม่ว่าพวกเขาจะถูกกำหนดให้ทำอะไรจะต้องถือว่าเป็นคำสั่งของพระเจ้า และจะต้องมั่นใจว่า คำสั่งของพระเจ้านั้นล้วนแต่จะก่อให้เกิดความดีแก่พวกเขาทั้งสิ้น แม้จะใช้ให้พวกเขาฆ่าตัวเองหรืออพยพออกจากหมู่บ้านของพวกเขาไป

² ทำให้การอีมานมั่นคงยิ่ง

³ ผู้ที่เชื่อด้วยความยินดีในทุกสิ่งที่ท่านนะบีแจ้งให้ทราบ เช่นท่านอะบูบักรฺ เป็นต้น

71. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยึดถือไว้ซึ่งความ
ระมัดระวังของพวกเขาเจ้า¹ แล้วจงออกไปเป็น
กลุ่ม ๆ หรือออกไปโดยรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน²

72. และแท้จริงในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่ทำชกช้า³
อยู่ หากมีเหตุร้ายใด⁴ ประสบแก่พวกเขา เขาก็
กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาแก่ฉัน ที่
ฉันมิได้ร่วมอยู่กับพวกเขา⁵

73. และถ้าหากว่ามีความกรุณาใด ๆ จาก
อัลลอฮ์ได้ประสบกับพวกเขาแล้ว⁶ แน่หนอนเขา
ก็จะกล่าวประหนึ่งไม่เคยมีความชอบพอใด ๆ
เกิดขึ้นระหว่างพวกเขากับเขาว่า โอ้หวังว่าฉัน
ได้ร่วมอยู่กับพวกเขา แล้วฉันก็จะได้ชัยชนะ
อย่างใหญ่หลวง⁷

74. จงสู้รบในทางของอัลลอฮ์เกิดบรรดาผู้ชาย
ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ด้วยปรโลก⁸ และ
ผู้ใดสู้รบในทางของอัลลอฮ์ และเขาถูกฆ่าหรือ
ได้รับชัยชนะ เราจะให้รางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา

75. มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่พวกเขากระนั้นหรือ ที่
พวกเขาไม่สู้รบในทางของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخذُوا حِذْرَكُمْ
فَانفِرُوا بَأْسَابِ وَأَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لِيُبْتَغَىٰ فَيَأْتِيَكُمْ مَصِيبًا
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾

وَإِنْ أَصَبَكُمْ فَضَّلْنَا مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ
لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِسْتَنِي كُنْتُ
مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿٧٤﴾ فَلْيَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُتْلَبَ أَوْ يُغْلَبْ
فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾

وَمَا كُمْرًا لَنُقَلِّبُنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا

¹ ให้ระวังอยู่เสมอด้วยการเตรียมกำลังให้พร้อม

² ไปเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อทำการสอดแนม หรือยกกำลังออกไปเป็นขบวนทัพ เพื่อทำการรบ

³ เพื่อจะได้ออกไปไม่ทันขบวนทัพ และจะได้แก่คิดว่าเขาก็จะออกไปเหมือนกันแต่ไปไม่ทัน มีไซหนี่

⁴ คือ พายุแพ้วหรือมีการเสียชีวิต

⁵ มิได้ร่วมในสนามรบ

⁶ คือได้รับชัยชนะ และได้ทรัพย์สินเชลย

⁷ ได้รับเกียรติและได้ส่วนแบ่งในทรัพย์สินเชลย

⁸ คืออุทิศชีวิตเพื่อศาสนาของอัลลอฮ์ในทุกวิถีทางในโลกนี้ ทั้งนี้เพื่อหวังความโปรดปรานจากพระองค์
ในปรโลก

บรรดาผู้อ่อนแอ ไม่ว่าจะชายและหญิง และเด็กๆ ต่างกล่าวกันว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดนำพวกเร่ออกไปจากเมืองนี้¹ ซึ่งชาวเมืองเป็นผู้ชมเหงรังแก และโปรดให้มีขึ้นแก่พวกเราซึ่งผู้คุ้มครองคนหนึ่งจากที่พระองค์ และโปรดให้มีขึ้นแก่พวกเราซึ่งผู้ช่วยเหลือคนหนึ่งจากที่พระองค์

76. บรรดาผู้ที่ศรัทธาอัน พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอัน พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอັฏ-ฏอฮูต² ดังนั้นพวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาสมุนของชัยฎอนเถิด³ แท้จริงอุบายของชัยฎอนนั้นเป็นสิ่งอ่อนแอ⁴

77. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา⁵ ว่า จงระงับมือของพวกเจ้าก่อนเกิด และจงละหมาด และจงชำระชะกาต ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขา ทันใดนั้นกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็กลัวมนุษย์เช่นเดียวกับกลัวอัลลอฮ์⁶ หรือกลัวยิ่งกว่า และพวกเขา

أَخْرَجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَىٰ الَّذِي قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ

¹ เมืองมักกะฮ์

² หมายถึงชัยฎอน และชัยฎอนนั้นคือญินที่ประพฤดิชั่วและคอยชี้้นำให้มนุษย์กระทำความชั่ว

³ คือมนุษย์ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของมัน หรือผู้ที่ปฏิบัติตามการชี้แนะของมัน

⁴ ถ้ามุฮิมินมีจิตใจเข้มแข็งแล้ว ก็ชนะสมุนของมันได้ เพราะอุบายที่มีมันวางไว้ให้แก่สมุนของมันนั้นมิได้แข็งแรงแต่อย่างใด

⁵ คือบรรดาผู้ศรัทธาขณะที่ถูกมุชริกมักกะฮ์ชมเหงรังแก ซึ่งพวกเขาคิดที่จะต่อสู้ แล้วได้รับคำสั่งจากอัลลอฮ์ให้ระงับการต่อสู้ไว้ก่อน

⁶ การสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นหลังจากที่ได้อพยพไปมะดีนะฮ์แล้ว แล้วกลุ่มหนึ่งซึ่งเคยคิดที่จะต่อสู้พวกมุชริกที่มักกะฮ์ กลับไม่ยอมสู้โดยกลัวว่าฝ่ายมุชริกจะฆ่าพวกเขาตาย ประหนึ่งว่าพวกเขากลัวมุชริก เหมือนกับกลัวอัลลอฮ์หรือกลัวลนลานยิ่งกว่า

กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา เพราะเหตุใดพระองค์จึงได้กำหนดการสู้รบขึ้นแก่พวกเรา¹ พระองค์จะทรงเลื่อนให้แก่พวกเราเรียงกำหนดเวลาอันใกล้ไม่ได้หรือ² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งอำนวยประโยชน์แห่งโลกนี้นั้นเล็กน้อยเท่านั้น³ และปรโลกนั้นดียิ่งกว่าสำหรับผู้ที่ยำเกรง และพวกเจ้าจะไม่ถูกรอกรรมแก่ท่านขนาดรื่องเมลิ็ดอินทผลัม⁴

78. ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ความตายก็ย่อมมาถึงพวกเจ้า และแม้ว่าพวกเจ้าจะอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม และหากมีความดีใดๆ ประสพแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากอัลลอฮฺ และหากมีความชั่วใดๆ ประสพแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่า สิ่งนี้มาจากเจ้า⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทุกอย่าง นั้นมาจากอัลลอฮฺทั้งสิ้น มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่กลุ่มชนเหล่านี้ กระนั้นหรือ ที่พวกเขาห่างไกลที่จะเข้าใจคำพูด

خَيْرَ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُضَيِّبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَإِنْ تُضَيِّبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ
قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

¹ คือกำหนดเร็วไป ซึ่งเป็นคำพูดของคนใจไม่สู้ ซึ่งมีอยู่ทุกสมัย

² เลื่อนเวลาให้ล่าช้าไปอีกนิดหน่อยไม่ได้หรือ ?

³ คือจะห่างชีวิตไปใย แม้ว่าจะมีชีวิตอยู่นานเท่านานในโลกนี้ ก็จะได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะสิ่งอำนวยประโยชน์ในโลกนี้มีน้อยนิดเดียว

⁴ ที่ท้องเมดิอินทผลัมนั้นมีร่องเล็กยาวไปตามเม็ดซึ่งจะบรรจุสิ่งใดลงไปก็รับได้นิดหน่อย ด้วยเหตุนี้คนอริบจึงถือเป็นสิ่งเล็กน้อย และถ้าต้องการจะเปรียบเทียบอะไรว่าเป็นสิ่งเล็กน้อยก็มักจะมีเอาร่องบนเม็ดอินทผลัมมาเปรียบเทียบ

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือเมื่อเกิดการแห่งแล้ง อาหารขาดแคลนก็กล่าวหาว่า ท่านนะบีเป็นต้นเหตุที่ทำให้ขาดแคลนเป็นรองของอัลลอฮฺทำให้เราเชื่อ พระองค์จึงได้ลงโทษพวกเรา

79. ความดีใด ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้น มาจากอัลลอฮ์¹ และความชั่วใด ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้นมาจากตัวของเจ้าเอง² และเราได้ส่งเจ้าไปเป็นรอสูลแก่มนุษย์ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน³

80. ผู้ใดเชื่อฟังรอสูล แน่นอนเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮ์แล้ว และผู้ใดผิดหลังให้ เราก็ดำเนินการได้ส่งเจ้าไปในฐานะเป็นผู้ควบคุมพวกเขาไม่

81. และพวกเขา กล่าวว่า เชื่อฟัง⁴ แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้าแล้ว กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็ได้วางแผนในเวลากลางคืน อื่นจากสิ่งที่เจ้ากล่าว และอัลลอฮ์จะทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน ดังนั้นจงเพิกเฉยต่อพวกเขาเสีย และจงมอบหมายแก่อัลลอฮ์เถิด⁵ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

82. พวกเขาไม่พิจารณาดูอัล-กุรอานบ้างหรือ และหากว่า อัล-กุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

¹ เนื่องจากปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงแนะนำไว้

² เนื่องจากฝ่าฝืนคำแนะนำของพระองค์

³ คือเป็นพยานยืนยันในการกระทำของมนุษย์ เพราะพระองค์ทรงรู้เห็นทุกอย่างในสิ่งที่มนุษย์กระทำ

⁴ คือพวกมุนาฟิกนั้นเมื่อได้รับคำสั่งจากท่านนะบีให้ปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้แล้ว พวกเขาก็จะกล่าวว่า พวกเราเชื่อฟังและจะปฏิบัติตาม

⁵ มอบหมายให้อัลลอฮ์ทรงจัดการแก่พวกเขาเอง

83. และเมื่อมีเรื่องหนึ่งเรื่องใดมายังพวกเขาจะเป็นความปลอดภัยก็ดีหรือความกลัวก็ดี¹ พวกเขาก็จะแพร่มันออกไป² และหากว่าพวกเขาให้มันกลับไปยังรอซูล และยังผู้ปกครองการงานในหมู่พวกเขาแล้ว³ แน่หนอนบรรดาผู้ที่วินิจฉัยมันในหมู่พวกเขาก็ย่อมรู้มันได้ และหากมิใช่ความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขาแล้ว แน่หนอน พวกเขา ก็คงปฏิบัติตามชัยฏอนไปแล้ว นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁴

84. เจ้า⁵ จงสู้รบในทางของอัลลอฮ์เถิด โดยที่เจ้ามิได้ถูกบังคับ (ให้เกณฑ์ผู้ใด) นอกจากตัวของเจ้าเอง และจงปลุกใจบรรดาผู้ศรัทธาด้วยเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์จะทรงยับยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมีกำลังรบที่เข้มแข็งกว่า⁷ และเป็นผู้ทรงมีการลงโทษที่รุนแรงกว่า

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

فَقَلِيلٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكُلْفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسْ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾

¹ จะเป็นข่าวคราวที่ทหารได้รับชัยชนะและปลอดภัยก็ดี หรือได้รับความปราภัยและสูญเสียชีวิตก็ดี

² พวกที่มีอิमानอ่อนแอก็จะดีอกดีใจหรือตอกตกใจจนเลยขอบเขต และแพร่ข่าวกันออกไปสู่ประชาชนคนอื่น ๆ ก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นเนื่องจากความเข้าใจผิดหรือได้รับข่าวที่ไม่ถูกต้อง

³ หมายถึงบรรดาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับข่าวนั้นโดยตรง

⁴ ถ้าอัลลอฮ์ไม่ทรงกรุณาแนะนำให้พวกเขารับฟังข่าวการสู้รบจากท่านนะบี และบรรดาเจ้าหน้าที่ที่แถลงข่าวโดยตรงแล้ว แน่หนอนพวกเขาก็จะปฏิบัติตามการชี้นำของชัยฏอนกันแล้ว นั่นก็หมายความว่าพวกเขาจะต้องได้รับความหายนะอย่างแน่หนอน และผู้ที่จะไม่ปฏิบัติตามชัยฏอนนั้นก็จะมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะยับยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁶ ยับยั้งกำลังรบของผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยกำลังรบของบรรดาผู้ศรัทธา

⁷ ถ้าพระองค์ทรงช่วยเหลือแล้ว แน่หนอนฝ่ายผู้ศรัทธาต้องชนะอย่างแน่หนอน เพราะพระองค์ก็ทรงมีกำลังรบเข้มแข็งกว่า

85. ผู้ใดที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดีก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความดีนั้น¹ และผู้ใดให้ความช่วยเหลืออย่างชั่ว ก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความชั่วนั้น² และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

86. และเมื่อพวกเขาได้รับคำอวยพรจะด้วยคำอวยพรใด ๆ ก็ตาม³ ก็จงกล่าวคำอวยพรตอบที่ดีกว่านั้น⁴ หรือไม่ก็กล่าวคำอวยพรนั้นตอบกลับไป⁵ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงค่านับในทุกสิ่งทุกอย่าง⁶

87. อัลลอฮ์นั้นคือไม่มีผู้ใดที่ได้รับการเคารพสักการะโดยเที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้นแน่นอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหลายสู่วันกิยามะฮ์⁷ ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์

88. มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขากระนั้นหรือที่พวกเขาได้กลายเป็นสองพวก ในกรณีบรรดา

مَنْ يَسْمَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا
وَمَنْ يَسْمَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمًا ﴿٨٥﴾

وَإِذَا حُيِّبْتُمْ إِلَىٰ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوا وَاَحْسَنَ مِنْهَا اَوْ رُدُّوهَا
اِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٨٦﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجَمِّعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمُ فِي الْمُنْفِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتْرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلِّ لِلَّهِ

¹ เขาก็จะได้รับส่วนดีที่เขาให้ความช่วยเหลือนั้นในโลกนี้ด้วย และในปรโลกนั้นเขาจะได้รับการตอบแทนความดีที่อัลลอฮ์ซุอีก

² เขาจะได้รับส่วนชั่วที่เขาให้ความช่วยเหลือนั้นในโลกนี้ และในปรโลกเขาได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ซุอีก

³ เช่นได้รับคำอวยพรว่า *عليكم السلام* เป็นต้น

⁴ เช่นกล่าวว่า *و عليكم السلام ورحمة الله وبركاته*

⁵ เช่นกล่าวตอบว่า *عليكم السلام*

⁶ คือค่านับนับไว้ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้ประกอบไว้จะดีหรือชั่วจะมากมายหรือเล็กน้อยก็ตาม แม้แต่การกล่าวอวยพรตอบที่ดีกว่าก็จะทรงคิดค่านับไว้เพื่อตอบแทน

⁷ คือจะทรงให้พวกเขาทุกคนเสียชีวิต และฟื้นคืนชีพโดยพร้อมเพรียงกันในวันกิยามะฮ์

มุนาฟิกเหล่านั้น¹ และอัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเขา
กลับสู่สภาพเดิมแล้ว² เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขา
ได้ชวนชวายไว้³ พวกเขาต้องการที่จะแนะนำ
ผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลงผิดไปแล้วกระนั้นหรือ
และผู้ที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงผิดไปแล้ว เขาก็
จะไม่พบทางใด ๆ สำหรับเขาเป็นอันขาด

89. พวกเขาชอบหากว่า พวกเขาเจ้าจะปฏิเสธ
ศรัทธา ดังที่พวกเขาได้ปฏิเสธ พวกเขาเจ้าจะได้
กลายเป็นผู้ที่เท่าเทียมกัน⁴ ดังนั้นจงอย่าได้ยึด
เอาใครในหมู่พวกเขาเป็นมิตร จนกว่าพวกเขา
จะอพยพไปในทางของอัลลอฮ์⁵ แต่ถ้าพวกเขา
ผินหลังให้ก็จะเอาพวกเขาไว้⁶ และจงฆ่าพวกเขา
ณ ที่ที่พวกเขาพบพวกเขา และจงอย่าเอาใคร
ในหมู่พวกเขาเป็นมิตรและเป็นผู้ช่วยเหลือ⁷

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلاَ تَجِدَ لَهُ سَبِيلاً ﴿٨٩﴾

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُواهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾

¹ หมายถึงชาวมักกะฮ์กลุ่มหนึ่งซึ่งได้แสดงตนว่าศรัทธาต่อท่านนะบี แต่พวกเขาไม่ยอมอพยพไปมะดีนะฮ์
เยี่ยงบรรดาผู้ศรัทธาคนอื่น ๆ ในการนี้ทำให้บรรดาผู้ศรัทธาซึ่งอยู่ที่มะดีนะฮ์มีความเห็นแบ่งออกเป็นสอง
ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควรจะติดสัมพันธ์และสู้รบกับพวกที่ได้ เคยแสดงตนว่าเป็นผู้ศรัทธาต่อท่านนะบี
แต่อีกฝ่ายหนึ่งรูถึงสภาพของพวกเขาคือ จากการปฏิบัติที่เป็นศัตรูของพวกเขาก็เห็นว่าพวกนี้มิได้ศรัทธา
จริงและได้ปฏิเสธศรัทธาไปแล้ว

² ให้พวกเขากลับเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาดังเดิม

³ เนื่องจากการกระทำของพวกเขาเอง

⁴ คือมีฐานะเท่าเทียมกับพวกเขาโดยที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยกัน

⁵ คืออพยพไปมะดีนะฮ์เพื่อร่วมภารกิจในวิถีทางของอัลลอฮ์

⁶ ให้จับพวกเขาเป็นเชลยหากมีโอกาส

⁷ เป็นผู้ช่วยเหลือในการส่งข่าวความเคลื่อนไหวของพวกกุเรชมักกะฮ์ เพราะเขามิได้ตั้งใจต่อพวกเขาเจ้า

90. นอกจากบรรดาผู้ที่ติดต่อกันอยู่¹ กับพวกหนึ่งซึ่งระหว่างพวกเจ้ากับพวกนั้นมีพันธสัญญาอยู่² หรือบรรดาผู้ที่มาหาพวกเจ้าโดยที่หัวอกของพวกเขาอดอัน³ ต่อการที่พวกเขาจะสู้รบกับพวกเจ้าหรือสู้รบกับหมู่ชนของพวกเขาเอง⁴ และหากว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนก็ทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว แล้วแน่หนอนพวกเขาก็สู้รบกับพวกเจ้าแล้วด้วย แต่ถ้าพวกเขาออกห่างพวกเจ้า โดยที่มิได้ทำการสู้รบกับพวกเจ้า และได้เจรจาแก่พวกเจ้า ซึ่งการประนีประนอมแล้วไซ้ อัลลอฮฺก็ไม่ว่าจะให้มีทางใดแก่พวกเจ้าที่จะขจัดพวกเขาได้⁵

91. พวกเจ้าจะพบพวกอื่นอีก⁶ โดยพวกเขาปรารถนาที่จะปลอดภัยจากพวกเจ้า⁷ และปลอดภัยจากพวกเขาเอง⁸ คราใดที่พวกเขาถูก

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
أَوْ جَاءَ وَكُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ
أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَاطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَتَلُوكُمْ فَإِنْ أَعَزَّ لَكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ وَأَلْفَوْا
إِلَيْكُمْ أَسَلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

سَجَدُونَ ءآخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا بِهَا فَإِنْ
لَمْ يَعَزَّ لَكُمْ وَلِقَاؤُ الْيَكُوْا أَسَلَمَ وَيَكْفُوا أَيَدِيَهُمْ

¹ คือมีความสัมพันธ์กันและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

² มีพันธสัญญาที่จะไม่รุกรานกันและสู้รบกัน กล่าวคือถ้าฝ่ายมุมีนจะจัดการแก่พวกมุนาฟิกดังกล่าว แน่หนอนผู้ที่สัมพันธ์อยู่กับพวกเขาจะต้องช่วยเหลือ นั่นก็หมายถึงว่า ฝ่ายมุมีนจะต้องทำศึกกับผู้ที่มิสัมพันธ์สัญญาระหว่างกันอย่างแน่หนอน อันเป็นการกระทำที่ เป็นการละเมิดสัญญา ด้วยเหตุนี้จึงให้มุมีนละเว้นไม่กระทำต่อมุนาฟิกที่อยู่ในข่ายดังกล่าว

³ ไม่มีแก่ใจที่จะสู้รบกับพวกเจ้า เพราะไม่ปรารถนาที่จะฆ่าฟันกับผู้ที่เคยรู้จักมักคุ้นกันมาก่อน กล่าวคือพวกเขาจะไม่ร่วมกับมุชริกมักกะฮฺรบกับฝ่ายมุสลิม

⁴ ไม่ปรารถนาที่จะร่วมกับฝ่ายมุสลิมรบกับพวกมุชริกซึ่งเป็นพวกของเขา

⁵ เลิกคิดที่จะประหารพวกเขาเพราะอัลลอฮฺไม่ว่าจะเปิดทางให้กระทำใด

⁶ คือพวกอะซัด และ ม็อดิฟาน ซึ่งอยู่รอบ ๆ เมืองมะดีนะฮฺ

⁷ ปรารถนาที่จะได้รับความปลอดภัยจากพวกเจ้า ด้วยการแสดงตนเข้ารับนับถืออิสลาม

⁸ ปรารถนาที่จะได้รับความปลอดภัยจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาด้วย โดยกล่าวยืนยันแก่พวกเขาว่าพวกเขายังคงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่

ให้กลับไปสู่การพิตนะฮ์¹ พวกเขา ก็ถูกให้กลับไปอยู่โน้นนั้นตามเดิม² ดังนั้นถ้าพวกเขาทำได้ ออกห่างจากพวกเจ้าไป³ และมีได้เจรจาแก่พวกเจ้าซึ่งการประนีประนอม และมีได้ระงับมือของพวกเขาแล้ว⁴ ก็จงเอาพวกเขาไว้⁵ และจงฆ่าพวกเขา ณ ที่ที่พวกเจ้าพบพวกเขา⁶ และชนเหล่านี้แหละเราได้ให้มีอำนาจอันชัดเจนแก่พวกเจ้าที่จะขจัดพวกเขาได้

92. และมีใช้วิสัยของผู้ศรัทธาที่จะฆ่าผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด นอกจากด้วยความผิดพลาดเท่านั้น⁷ และผู้ใดที่ฆ่าผู้ศรัทธาด้วยความผิดพลาดแล้ว ก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และให้มีค่าทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา⁸ นอกจากว่าครอบครัวของพวกเขาจะทำทานให้เท่านั้น⁹ แต่

فَحَدُّوهُمْ وَأَقْلُوهُمْ حَيْثُ نَقَضْتُمْ
وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مِّمَّنَا

وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَرِدْيَةٌ مَسْلَمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۚ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا
فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَتْ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدْيَةٌ
مَسْلَمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۚ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

¹ พิตนะฮ์ ที่นี้หมายถึงการซิริกหรือการให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์

² คือพวกเขา ก็กลับกระทำการซิริกตามเดิมโดยมิได้ตะขิดตะขวงใจต่อการปฏิญาณตนเป็นมุสลิมของพวกเขา เพราะการปฏิญาณตนเป็นมุสลิมนั้น เป็นการประกาศเลิกการทำซิริกโดยเด็ดขาด ดังกล่าวนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้รับนับถืออิสลามด้วยความจริงใจ

³ หมายถึงมิได้เล็กที่จะก่อกรวนพวกเจ้า

⁴ คือยังมีได้ล้มเลิกในการร่วมมือพวกมุชริกทำการสู้รบกับพวกเจ้า

⁵ จับพวกเขาไว้เป็นเชลยหากมีโอกาส

⁶ ถ้าจับเป็นเชลยไม่ได้ก็ให้ฆ่าเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พบพวกเขา

⁷ เนื่องจากไม่ทราบว่าเขาเป็นมุมินหรืออื่นใดก็ตามที่มีได้เจตนา

⁸ หมายถึงทายาทของเขา สำหรับค่าทำขวัญตามที่กำหนดไว้ นั่นคือ อูรูรยัตหรือไม่กี่จ่ายเป็นเงินเท่าราคาอูรูรยัตตัว ทั้งนี้ถ้าทั้งสองฝ่ายเห็นชอบ ดังกล่าวนี้อันผู้ตายอยู่ในครอบครัวที่อุฐเป็นหลักทรัพย์ของเขา แต่ถ้าผู้ตายอยู่ในครอบครัวที่หลักทรัพย์ของพวกเขาเป็นเงินทองแล้วก็ให้จ่ายค่าทำขวัญหนึ่งพันดินาร

⁹ ถ้าครอบครัวของผู้ตายยกค่าทำขวัญเป็นทานให้ก็ไม่ต้องจ่ายค่าทำขวัญ

ถ้าหากเขาอยู่ในหมู่มชนที่เป็นศัตรูของพวกเขา
โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาก็ให้มีการปล่อยทาสหญิง
ที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และถ้าเขาอยู่ใน
หมู่มชนที่มีพันธสัญญา¹ ระหว่างพวกเขา
พวกเขาแล้ว ก็ให้มีการทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้
แก่ครอบครัวของเขา และให้มีการปล่อยทาส
หญิงที่ศรัทธาคนหนึ่ง ผู้ใดที่ไม่พบ² ก็ให้มี
การถือศีลอดสองเดือนต่อเนื่องกัน³ เป็นการ
อภัยโทษจากอัลลอฮ์ และปรากฏว่าอัลลอฮ์
นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

93. และผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ การ
ตอบแทนแก่เขาก็คือ นรกญะฮันนัม โดยที่เขา
จะอยู่ในนั่นตลอดกาล และอัลลอฮ์ก็ทรงกริ้ว
โกรธเขา และทรงละอน์ตเขา และได้ทรงเตรียม
ไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง

94. ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาเดินทาง
ไปในทางของอัลลอฮ์ ก็จงให้ประจักษ์ชัดเสีย
ก่อน⁴ และจงอย่ากล่าวแก่ผู้ที่กล่าวสลามแก่
พวกเขาว่า ท่านมิใช่เป็นผู้ศรัทธา⁵ โดยแสวงหา

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٣﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِدًا فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ
جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَتَيَبَّسُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ
لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ

¹ มีพันธสัญญาว่าจะไม่รุกรานกันและไม่ทำการสู้รบกัน

² ไม่พบทาสหญิงที่ปลดปล่อยหรือไม่มีเงินพอที่จะซื้อทาสหญิงเพื่อทำการปลดปล่อย

³ คือถ้าขาดวันใดวันหนึ่งจะเป็นชว่งใดก็ตามโดยที่มีใช่เป็นอุปสรรคที่บัญญัติศาสนาผ่อนผันให้แล้วก็ให้
เริ่มต้นถือใหม่

⁴ คือเดินทางไปสอดแนมดูความเคลื่อนไหวของฝ่ายศัตรู ในการนี้ถ้าพบกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดหรือคนหนึ่ง
คนใดก็จงทำการสอบสวนให้แน่ชัดเสียก่อนว่าเขาเป็นฝ่ายศัตรูหรือไม่ก่อนที่จะจัดการใดๆ แก่พวกเขา
เพื่อว่าจะได้ไม่เกิดการผิดพลาด

⁵ ทั้งนี้ เพื่อต้องการฆ่าเขาโดยปรารถนาในทรัพย์สินของเขาเท่านั้น

สิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ แต่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมีปัจจัยยังชีพอันมากมาย¹ ในทำนองเดียวกันนั้นพวกเจ้าก็เคยเป็นมาก่อน² แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเจ้า³ ดังนั้นพวกเจ้าจึงให้ประจักษ์เสียก่อน⁴ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างถ่องแท้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

95. บรรดาผู้ที่นั่งอยู่จากหมู่มุมนิมที่มีใช้ผู้มีความเดือดร้อน⁵ และบรรดาผู้ต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์ ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา นั้น หาได้เท่าเทียมกันไม่ อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา เหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่⁶ ชั้นหนึ่ง และทั้งหมดนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้ให้ซึ่งสิ่งที่ดีเยี่ยม⁷ แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละเหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ด้วยรางวัลอันใหญ่หลวง

كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ كَفَرَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَيَبَّسُوا رُءُوسَكُمْ أَلَمْ تَكُنْ يَوْمَئِذٍ
أَصْحَابًا

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ
دَرَجَةً ۗ وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِرَ ۗ وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

¹ คืออย่าได้เห็นแก่สิ่งเล็ก ๆ น้อยที่อำนวยความสะดวกเพียงชั่วคราวนั้นเลย ถึงกับต้องฆ่าคนโดยมิได้สอบสวนให้ต้องแท้ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้ศรัทธาพึงหวังสิ่งอำนวยความสะดวกจากอัลลอฮ์ดีกว่า และถาวรด้วยซึ่ง ณ ที่พระองค์นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ชีวิตมากมายก่ายกอง

² เมื่อพวกเจ้ารับนับถืออิสลามใหม่ ๆ ก็ยังไม่รู้เรื่องอะไรมากนักและความศรัทธาก็ยังไม่เข้มแข็ง เช่นเดียวกับพวกเขานั้นแหละ ดังนั้นจงตระหนักในเรื่องนี้ไว้

³ ให้พวกเจ้ามีความเข้าใจในอิสลามดีขึ้นและมีอิมานเข้มแข็งขึ้น

⁴ สอบสวนให้ต้องแท้เสียก่อน แล้วลงมือกระทำการ

⁵ ผู้ที่ไม่ยอมออกไปช่วยสู้รบกับศัตรูทั้ง ๆ ที่มีได้เจ็บป่วยและมีอุปสรรคใด ๆ

⁶ หมายถึงผู้ที่เจ็บป่วยหรือมีอุปสรรค ซึ่งไม่สามารถออกไปสู้รบได้ทั้ง ๆ ที่มีความปรารถนา

⁷ หมายถึงว่าผู้ที่ออกไปสู้รบและผู้ที่มิได้ออก เนื่องจากมีอุปสรรคและมีจิตใจปรารถนานั้น อัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้ว่าจะทรงตอบแทนสวรรค์ให้ทั้งหมด คำว่า "สิ่งที่ดีเยี่ยม" หมายถึงสวรรค์

96. (คือพวกเขาจะได้รับ) หลายชั้น¹ จากพระองค์ และ (จะได้รับ) การอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตาด้วย และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

97. แท้จริงบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์ได้เอาชีวิตของพวกเขาไป โดยที่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองนั้น² มลาอิกะฮ์ได้กล่าวว่าพวกเขาเจ้าปรากฏอยู่ในสิ่งใด³ พวกเขากล่าวว่าพวกเราเป็นผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ⁴ ในแผ่นดิน⁵ มลาอิกะฮ์กล่าวว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์มิได้กว้างขวางดอกหรือที่พวกเขาจะอพยพไปอยู่ในส่วนนั้น⁶ คนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาคือนรกยะฮันนัม และเป็นที่พักกลับไปอันชั่วร้าย

98. นอกจากบรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ ไม่ว่าจะ เป็นชายและหญิง และเด็ก ก็ตามที่ไม่สามารถมีอุบายใด ๆ ได้⁷ และทั้งไม่ได้รับการแนะนำทางหนึ่งทางใดด้วย⁸

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمْ لَمْ تَكُنْ لَهُمْ ظَالِمَةٌ أَلْفٌ مِنْهُمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَمَا جِئُوا فِيهَا قَالُوا لَيْتَكُنَّا مِنْهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦٧﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ
لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٦٨﴾

¹ ผู้ที่ออกไปสู้รบนั้นจะได้รับเกียรติและตำแหน่งหลายชั้นจากอัลลอฮ์ซึ่งเหนือกว่าผู้ที่มีได้ออกไป เพราะมีอุปสรรคและมีจิตใจปรารถนาชั้นหนึ่ง

² เนื่องจากไม่ยอมอพยพไปมะดีนะฮ์ทั้ง ๆ ที่สามารถจะอพยพไปได้ในขณะที่เดียวกันก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติศาสนาได้ เพราะกลัวพวกมุชริกทำร้าย

³ คือพวกเขาทำอะไรกันให้อพยพไปมะดีนะฮ์ก็ไม่ไป และสิ่งที่ศาสนาใช้ก็ทำไม่ได้

⁴ ถูกนับอยู่ในจำพวกที่อ่อนแอและอยู่ในข่ายผู้ที่ได้รับอภัย

⁵ หมายถึงในมกกะฮ์

⁶ มลาอิกะฮ์รู้ดีว่าพวกเขาไม่ใช่เป็นผู้อ่อนแอ จึงได้กล่าวในเชิงปฏิเสธคำอ้างของพวกเขาว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นมิได้กว้างขวางดอกหรือที่พวกเขาจะอพยพไปให้พ้นจากการข่มเหงของพวกมุชริก เพื่อปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา หากพวกเขามีศรัทธาอย่างแท้จริง

⁷ ไม่สามารถจะมีอุบายหรือแผนการใด ๆ ที่จะหลบหนีพวกมุชริก อพยพไปมะดีนะฮ์ได้

⁸ ถ้าจะหลบหนีออกจากมกกะฮ์ไปได้ ก็ไม่มีใครจะนำทางไปมะดีนะฮ์ก็เพราะการเดินทางไปมะดีนะฮ์นั้นถ้าไม่รู้ทางก็เหมือนไปตายนั่นเอง

99. คนเหล่านี้แหละอัลลอฮ์ อาจจะทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงยกโทษเสมอ

100. และผู้ใดที่อพยพไปในทางของอัลลอฮ์ เขาก็จะพบในผืนแผ่นดิน ซึ่งสถานที่อพยพไปอันมากมาย และความมั่งคั่งด้วย¹ และผู้ที่ออกจากบ้านของเขาไป ในฐานะผู้อพยพไปยังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์² แล้วความตายก็มาถึงเขา แน่نونรางวัลของเขาแน่นอนปรากฏอยู่แล้ว ณ อัลลอฮ์³ และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

101. และเมื่อพวกเขาเดินทางไปในผืนแผ่นดิน ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเขาในการที่พวกเขาจะลดลงจากการละหมาด⁴ หากพวกเขาจำกัว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะข่มเหงรังแกพวกเขา แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น เป็นศัตรูอันชัดเจนแก่พวกเขา

102. และเมื่อเจ้า⁵ อยู่ในหมู่พวกเขา แล้วเจ้าได้ให้มีการปฏิบัติละหมาดขึ้นแก่พวกเขา ดังนั้นกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จะยืนละหมาดร่วมกับเจ้า

فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا
عَفُورًا ﴿٩٩﴾

﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يُخْرَجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ثُمَّ يَدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُوا
مِنَ الصَّلَاةِ إِن كُنتُمْ أَنفُسِكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنَّ الْكَافِرِينَ لَكَاوِلُ كَاوِلِينَ ﴿١٠١﴾

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنُفِّمَنَّ
طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا آسِنَّةَ حِمَّتِهِمْ فَإِذَا
سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ

¹ ผู้ที่อพยพไปในทางของอัลลอฮ์อย่าได้กลัวว่าจะไม่มีที่พักอาศัย ตรงกันข้ามเขาจะพบที่พักพิงอันมากมาย และยิ่งกว่านั้นเขาจะได้พบกับความมั่งคั่งอีกด้วย

² อพยพไป เพื่อปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ และที่รอซูลของพระองค์แนะนำ

³ แม้ว่าเขายังมิได้ถึงเป้าหมายในการอพยพไปก็ตาม เขาก็จะได้รับรางวัลในการอพยพนั้น

⁴ ลดจำนวนรักอัดของการละหมาดที่มีสี่รักอัดให้เหลือเพียงสองรักอัด (ละหมาดกอซอว์)

⁵ หมายถึงท่านนะบี มุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์จะลี่ยิวะซัลลัม

และก็จะเอาอาวุธของพวกเขาถือไว้ด้วย ครั้นเมื่อพวกเขาสูญุดแล้ว¹ พวกเขาก็จึงอยู่เบื้องหลังของพวกเจ้า² และอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้ละหมาดก็จึงมา และจงละหมาดร่วมกับเจ้า และจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวัง³ ของพวกเขา และอาวุธของพวกเขา บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น หากว่าพวกเจ้าละเลยอาวุธของพวกเจ้า และสัมภาระของพวกเจ้าแล้ว พวกเขาก็จะจู่โจมพวกเจ้าอย่างรวดเร็ว และไม่มีบาปใดๆ แก่พวกเจ้า หากว่าที่พวกเจ้ามีความเดือดร้อน เนื่องจากฝนตกหรือพวกเจ้าป่วย ในการที่พวกเจ้าจะวางอาวุธ⁴ ของพวกเจ้า และพวกเจ้าจึงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวังของพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอภัยแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

103. ครั้นเมื่อพวกเจ้าเสร็จจากการละหมาดแล้ว⁵ ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืนและนั่งและในสภาพนอนเอกเขนกของพวกเจ้า

طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكُمْ
وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَذَٰلِذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَفَقَّهْتُمْ لَأَخَذْتُم مِّنْ أَيْدِيكُمْ وَأَخْرَجْتُم
فِيمِيلُونَ ۚ عَلَيْكُمْ مِّبْلَةٌ وَاحِدَةٌ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًىٰ مِن مِّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ
مَّرْضَىٰ ۚ أَن تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٣﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ وِيَسْمَا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ
فَأَيُّمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ

¹ เมื่อกลุ่มหนึ่งละหมาดตามท่านนะบีได้รักอ์ตหนึ่งแล้ว

² ให้ถอยไปอยู่เบื้องหลังเพื่อระมัดระวังมิให้ฝ่ายศัตรูถือโอกาสโอบเข้าด้านหลังเพื่อโจมตีขณะทำการละหมาด

³ ให้กลุ่มที่สองซึ่งกำลังทำการละหมาดร่วมกับท่านนะบีอยู่นั้นได้ยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวัง เพราะในขณะนี้ฝ่ายศัตรูอาจจะรู้แล้วว่าฝ่ายมุสลิมกำลังละหมาด พวกเขาอาจจะถือโอกาสนี้โจมตีก็ได้ ส่วนที่มีได้ให้กลุ่มแรกระมัดระวังขณะทำการละหมาดนั้น ก็เพราะว่าในขณะที่ฝ่ายมุสลิมเข้าแถวเพื่อทำการละหมาดนั้น ฝ่ายศัตรูย่อมเข้าใจว่าเป็นการเตรียมตัวเพื่อทำการรบ

⁴ ไม่ถืออาวุธขณะทำการละหมาด

⁵ คือละหมาดสองรักอ์ต ในขณะที่ทำการสู้รบกับฝ่ายศัตรู ละหมาดดังกล่าวนี้เรียกว่า “ซอลาตุลคฺลาฟ”

ครั้งเมื่อพวกเขาปลอดภัยแล้ว ก็จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด¹ แท้จริงการละหมาदनั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

104. และพวกเขาจงอย่าท้อแท้ในการแสวงหากลุ่มชนพวกนั้น³ หากพวกเขาเจ็บ พวกเขาก็เจ็บเช่นเดียวกับพวกเขา แต่พวกเขาหวังจากอัลลอฮฺ สิ่งที่พวกเขาไม่หวัง⁴ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

105. แท้จริง เราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้าเป็นความจริง เพื่อเจ้าจะได้ตัดสินระหว่างผู้คน ด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้เจ้ารู้เห็น และเจ้าจงอย่าเป็นผู้เถียงแก่ให้แก่ผู้บิดพริ้วทั้งหลาย⁵

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّقُورًا ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ كُفُّوا تَأْتُمُونَهُمْ يَأْتُمُونَ كَمَا تَأْتُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

¹ ทำละหมาดให้ครบถ้วนสมบูรณ์เช่นเดียวกับที่เคยปฏิบัติตามปกติ

² ถูกกำหนดไว้ในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง 5 เวลาดังที่ทราบกันแล้ว

³ กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา และทำการรุกรานฝ่ายมุสลิม

⁴ คือหวังจะได้รับสวนสวรรค์จากอัลลอฮฺเป็นการตอบแทนในการสู้รบของพวกเขา ซึ่งพวกเขาหาได้หวังสิ่งใดจากอัลลอฮฺไม่ เพราะพวกเขามีได้ศรัทธาต่อท่านนะบี มุฮัมมัด และมีได้หวังการตอบแทนใด ๆ จากอัลลอฮฺ ดังนั้นการสู้รบของพวกเขาควรมีกำลังใจเหนือกว่า และมีความกล้าหาญยิ่งกว่า เพราะถ้าได้รับชัยชนะเหนือฝ่ายศัตรู นอกจากจะได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮฺเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ก็จะได้รับส่วนแบ่งจากทรัพย์สินอีกด้วย แต่ถ้าพวกเขาเสียชีวิตในการสู้รบ ก็เท่ากับพวกเขาได้รับประกาศนียบัตรรับรองในการเป็นชาวสวรรค์ของพวกเขา

⁵ อย่าได้เถียงแก่ต่างให้แก่พวกเขาของเจ้าที่เป็นผู้บิดพริ้ว กล่าวคือสาเหตุแห่งการลงมาของอายะฮ์นั้นเนื่องจากมุสลิมชาวอันซอรคนหนึ่ง ชื่อฎะวะมะฮฺฮฺ อูบัยริกได้ขโมยเสื้อเกราะของชายวิคคนหนึ่งซึ่งฝากไว้ที่บ้านของตน เมื่อยิวผู้นั้นสงสัยตน เขาจึงเอาเสื้อเกราะนั้นโยนเข้าไปในบ้านเพื่อนบ้านของเขา ชื่ออะบูมุโลกุ เป็นชาวอันซอร ครั้นเมื่อได้ทำการค้นบ้านกัน ก็พบว่าเสื้อเกราะอยู่ในบ้านของอะบูมุโลกุ แล้วฎะวะมะฮฺ จึงกล่าวหาว่าอะบูมุโลกุเป็นขโมย แล้วเรื่องก็ไปถึงท่านนะบี โดยมีชาวอันซอร กลุ่มหนึ่งไปเป็นพยานให้แก่ฎะวะมะฮฺ ในการนี้ทำให้ท่านนะบีเกือบคล้อยตามไปแล้วว่า ฎะวะมะฮฺ เป็นผู้บริสุทธิ์ แต่แล้วอายะฮ์ นี้ก็ถูกประทานลงมา ท่านนะบีจึงได้รู้ว่าขโมยตัวจริงนั้นคือ ฎะวะมะฮฺ

106. และเจ้า¹ จงขอกฎโทษต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกฏโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾

107. และเจ้าจงอย่าโต้เถียงแทนบรรดาผู้ที่บิดพริ้วต่อตัวของพวกเขาเอง² เลย แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบผู้ที่เคยบิดพริ้ว ที่เคยกระทำความบาป

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

108. พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากมนุษย์ได้ แต่พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากอัลลอฮ์นั้นไม่ได้ โดยที่พระองค์ร่วมอยู่ด้วย³ กับพวกเขาขณะที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน ซึ่งคำพูดที่พระองค์ ไม่ทรงพอพระทัย⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อม⁵ ไว้เสมอ ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

109. ฟังรู้เถิดว่า พวกเจ้านี้แหละ⁶ โต้เถียงแทนพวกเขา⁷ กันในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้แล้วใครเล่าที่จะเถียงกับอัลลอฮ์แทนพวกเขาใน

هَاتِهِ هَتَاهُ وَلَا جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١٠٩﴾

¹ ท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม

² หมายถึง ฎะวะมะฮฺ และพวกของเขา

³ พระองค์ทรงรู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน กล่าวคือด้วยความรู้และการเห็นของอัลลอฮ์ในทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่มีขอบเขตนั้น ทำให้พระองค์ทรงรู้และเห็นการกระทำของพวกเขาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ประหนึ่งว่าพระองค์ทรงร่วมอยู่ด้วยกับพวกเขา หากไซ้ทรงอยู่ร่วมด้วยจริง ๆ ไม่

⁴ คำพูดเท็จที่กล่าวหาว่าอะบูมูโลกเป็นผู้ขโมยเสื้อเกราะทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้บริสุทธิ์ และคำพูดที่กล่าวแก้ตัวว่าฎะวะมะฮฺ เป็นผู้บริสุทธิ์ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นดัวขโมย อันเป็นคำพูดเท็จที่อัลลอฮ์ไม่ทรงพอพระทัย

⁵ หมายถึงทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเมื่อตอนตกอยู่ในวงล้อมแล้ว ก็ย่อมไม่สามารถจะเสีตลอดหนีพ้นไปได้ นั่นก็คือมันจะต้องประจักษ์แก่ผู้ล้อมทุกประการ

⁶ พวกของฎะวะมะฮฺที่พากันไปเป็นพยานเท็จให้แก่ฎะวะมะฮฺ

⁷ ฎะวะมะฮฺ และญาติของเขา

วันกียามะฮ์หรือว่าใครเล่าจะเป็นผู้รับมอบหมาย
ให้คุ้มครองรักษา¹

110. และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรืออธรรมแก่
ตัวเอง แล้วเขาขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺ เขาก็จะ
พบว่าอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรง
เมตตา

111. ผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรมไว้ แท้จริงแล้ว
เขาแสวงหามันไว้ให้เป็นภัยแก่ตัวเขาเองเท่านั้น
และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ

112. และผู้ใดที่แสวงหาความผิดหรือบาป
กรรมไว้ แล้วก็โยนบาปกรรมนั้นให้แก่ผู้บริสุทธิ์
แน่นอน เขาได้แบกความเท็จและบาปกรรม
อันชัดเจนไว้²

113. และหากไม่มีความกรุณาของอัลลอฮฺและ
ความเมตตาของพระองค์แก่เจ้า³ แล้ว แน่แน่นอน
กลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็มุ่งแล้วที่จะให้เจ้าหลงผิด
ไป⁴ แต่พวกเขาจะไม่ทำให้ใครหลงผิดไปได้
นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น และพวกเขา

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا
فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ
طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

¹ คือทำหน้าที่แก้ตัวแทนเขา แน่แน่นอนย่อมไม่มีใครทำ เพราะรู้ดีว่าการกระทำความผิดง่านั้น ก็เท่ากับนำตัว
ของเขาสู่การลงโทษของอัลลอฮฺนั่นเอง

² กล่าวคือคำกล่าวเท็จของเขาก็ใส่ร้ายผู้บริสุทธิ์ก็ดี และการทำบาปของเขาก็ดีนั้น จะติดตัวเขาไปประหนึ่ง
วัตถุที่เขาแบกมันไว้บนบ่าของเขากะนั้น

³ ท่านนะบี มุฮัมมัด คืออัลลอฮฺจะอภัยโทษให้ท่านนะบี

⁴ พวกของฏะมะฮฺ มุ่งที่จะให้ท่านนะบีเข้าใจผิดไปว่าฏะมะฮฺ เป็นผู้บริสุทธิ์ แล้วตัดสินใจลงโทษคนอื่น
ผู้บริสุทธิ์ที่พวกเขากล่าวหา ทั้ง ๆ ที่ผู้ที่ขโมยนั้นคือฏะมะฮฺ ในการนี้ถ้าท่านนะบีได้กระทำไป แน่แน่นอน
ท่านนะบีก็ตกอยู่ในความหลงผิด และเป็นจุดดำที่ยากแก่การจะลบเลือนได้ แต่แล้วอัลลอฮฺทรงช่วยท่าน
นะบีไว้ได้ทัน โดยแจ้งให้ท่านนะบีทราบความจริง

ก็จะไม่ทำอันตรายแก่เจ้าได้แต่อย่างใด¹ และอัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า และความเข้าใจในบทบัญญัติแห่งคัมภีร์นั้นด้วย และได้ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่เคยรู้มาก่อน และความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีแก่เจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

114. ไม่มีความดีใดๆ ในการพูดซุบซิบอันมากมายของพวกเขา² นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำงาน หรือให้ทำสิ่งที่ดีงาม หรือให้ประนีประนอมระหว่างผู้คนเท่านั้น และผู้ใดกระทำความผิดแล้ว เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์แล้ว เราจะให้แก่เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

115. และผู้ใดที่ฝ่าฝืนหรือซุล หลังจากที่เขาแนะนำอันถูกต้องได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว และเขายังปฏิบัติตามที่มีใช้ทางของบรรดาผู้ศรัทธา³ นั้น เราก็จะให้เขาหันไปตามที่เขาได้หันไป และเราจะให้เขาเข้านรกญะฮันนัม และมันเป็นที่ยากอันชั่วร้าย

116. แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์⁴ แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้ซึ่งสิ่งอื่นจากนั้น⁵

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾⁽¹¹⁴⁾

﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۖ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾⁽¹¹⁵⁾

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ صَلَاتًا عَظِيمًا﴾⁽¹¹⁶⁾

¹ เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงรับรองไว้ว่าจะคุ้มครองท่าน

² พวกเขาของภูวามะฮ์หรือใครก็ตาม

³ ทางของผู้ศรัทธานั้น ก็คือทางของอัลลอฮ์นั่นเอง

⁴ ไม่อภัยโทษแก่ผู้ที่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ ในที่นี้หมายถึงภูวามะฮ์เนื่องจากเขาตายในฐานะผู้ตั้งภาคี (มุชริก)

⁵ คือความผิดอื่นจากการให้ภาคีขึ้นแก่พระองค์ ทั้งนี้เมื่อเขาสำนึกผิดและขออภัยโทษจากพระองค์

สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มี
ภาคี ขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่หนอน เขาก็ได้หลง
ทางไปแล้วอย่างไกล

117. พวกเขาจะไม่วิงวอนขออื่นจากพระองค์
นอกจากเจวิตหญิง¹ และพวกเขาจะไม่วิงวอน
นอกจากชัยฏอนที่ต่อต้านเท่านั้น²

118. อัลลอฮ์ได้ทรงละอน์ตมันแล้ว และมันได้
กล่าวว่า แน่หนอนยิ่งข้าพระองค์จะเอาจากปวง
ป่าวของพระองค์ให้ได้ ซึ่งส่วนที่ถูกกำหนดไว้³

119. และแน่หนอนยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวก
เขาหลงผิด และแน่หนอนยิ่งข้าพระองค์จะทำให้
พวกเขาเพื่อฝัน⁴ และแน่หนอนยิ่งข้าพระองค์
จะใช้พวกเขา⁵ แล้วแน่หนอนพวกเขาก็จะฝ่าหู
ปศุสัตว์⁶ และแน่หนอนยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวก
เขา แล้วแน่หนอนพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتَنَا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا سَيِّطَنَا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا يُخَدِّنُ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

وَلَا ضَلَّ لَهُمْ وَلَا مَبِيئَةٌ لَهُمْ وَلَا مَرْتَبَةٌ
فَلْيَتَّبِعْ كَيْفَ أَرَادَ أَنْ يَنْتَعِبَ وَلَا تَمْرَهُمْ
فَلْيَعْرِضْ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾

¹ ที่พวกเขาวิงวอนขอ นั่นคือ เจวิตหญิงอันได้แก่ อัล-ลาต อัล-อุซซา และมะนาต

² ชัยฏอนนั้นคือญินที่เป็นพวกพ้องอับลิสนั่นเอง ซึ่งมันเป็นศัตรูต่อลูกหลานของอาดัม ด้วยเหตุนี้มันจึง
หลอกให้มนุษย์หลงเข้าใจผิดว่ามันมีความศักดิ์สิทธิ์ โดยจำแลงรูปร่างต่าง ๆ ให้มนุษย์เห็นในยามค่ำคืน
บางครั้งก็ในเวลากลางวันเพื่อให้มนุษย์กลัวและวิงวอนขอความคุ้มครองต่อมัน แต่ความจริงแล้วมัน
ไม่สามารถจะให้ความคุ้มครองอะไรได้

³ หมายถึงส่วนที่เป็นความใคร่ใฝ่ต่ำของจิตใจ กล่าวคือมนุษย์แต่ละคนนั้นย่อมมีความใคร่ใฝ่ต่ำประจำอยู่
ทุกคน ถ้าคนใดได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อ และใช้สติปัญญาพิจารณาว่าอะไรถูกอะไรผิด เขาก็
สามารถที่จะยับยั้งไม่ปฏิบัติตามการเรียกร้องของความใคร่ใฝ่ต่ำได้ แม้ว่าชัยฏอนมันจะชี้แนะและยั่วยวน
อย่างไรก็ตาม แต่สำหรับคนที่ไม่ใช่ปัญญา เมื่อได้รับการชี้แนะของชัยฏอน ก็จะเห็นดีเห็นชอบ และปฏิบัติ
ทันที และบุคคลประเภทนี้แหละที่เป็นเหยื่อของชัยฏอน

⁴ มีความปรารถนาในสิ่งต่าง ๆ อย่างลม ๆ แล้ง ๆ

⁵ ด้วยการชี้แนะ เลี่ยมสอน และยุยง

⁶ เพื่อเป็นเครื่องหมายว่าได้อุทิศมันให้แก่เจวิตที่พวกเขาเคารพสักการะแล้ว ในกรณีนี้เขาจะปล่อยมันให้มี
ชีวิตอยู่โดยไม่ใช้งานมันจนกระทั่งเชือดถวายให้แก่เจวิต

อัลลอฮ์ทรงสร้าง¹ และผู้ใดที่ยึดเอาชัยฏอนเป็นผู้ช่วยเหลือแล้ว แน่نونเขาก็ขาดทุนอย่างชัดเจน

120. มันจะสัญญาแก่พวกเขา และจะทำให้พวกเขาเพื่อฝัน และชัยฏอนมันจะไม่สัญญา นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น

121. ชนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาก็คือนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะไม่พบทางหนีใด ๆ ให้พ้นจากมันไปได้

122. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล เป็นสัญญาอันแท้จริงของอัลลอฮ์และใครเล่าที่มีคำพูดจริงยิ่งไปกว่าอัลลอฮ์

123. มิใช่ความเพ้อฝันของพวกเขา และมิใช่ความเพ้อฝันของผู้ที่ได้รับคัมภีร์² ผู้ใดที่กระทำชั่วเขาก็ถูกตอบแทนด้วยความชั่วนั้น และเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับเขาอื่นจากอัลลอฮ์

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَادُونَ عَنْهَا مَخِصًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

¹ คือเปลี่ยนลักษณะของเพศชายให้เป็นเพศหญิง หรือในทางตรงกันข้าม หรือปลอมแปลงหน้าตาตลอดจนเปลี่ยนแปลงลักษณะของผู้อื่นเพื่อให้ผู้คนเข้าใจผิด เช่น ที่พวกยิวได้เปลี่ยนแปลงลักษณะของท่านนะบีเป็นต้น

² ศาสนาของใครจะดีนั้นมีใช้อยู่ในการโอ้อวด และในความเพ้อฝัน หากแต่อยู่ในการปฏิบัติตาม สำหรับผู้ที่ได้รับคัมภีร์อันหมายถึงพวกยิวและคริสตนั้น ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามคัมภีร์ของพวกเขาแล้ว แน่نونเขาจะต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

124. และผู้ใดกระทำในส่วนที่เป็นสิ่งที่ตั้งงามทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธาแล้วไซ้รชนเหล่านี้จะได้เข้าสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ถูกรอดรมแม้เท่ารูเล็ก ๆ ที่อยู่บนหลังเมล็ดอินทผลัม

125. และผู้ใดเล่าจะมีศาสนา¹ ดียิ่งไปกว่าผู้ที่มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์² และขณะเดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำดี และปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม³ ผู้ใฝ่หาความจริง และอัลลอฮ์ ได้ถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหาย⁴

126. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ นั้นทรงล้อมทุกสิ่งทุกอย่างไว้⁵

127. และพวกเขาจะขอให้เจ้าชี้ขาดในเรื่องของบรรดาหญิง⁶ จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกท่านในเรื่องของนางเหล่านั้น และสิ่งที่ถูกอ่านให้พวกท่านฟังซึ่งอยู่ในคัมภีร์นั้น⁷

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِيًّا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

وَسَتَفْتَوُوكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي
يَتَنَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ

¹ ปฏิบัติศาสนา

² หมายถึงมอบชีวิตร่างกายให้อยู่ในบัญญัติศาสนาของอัลลอฮ์

³ แนวทางอิบรอฮีมนั้นคือแนวทางเดียวกับที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด

⁴ ในฐานะที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้เสียดสละทุกอย่างในทางแห่งพระองค์ พระองค์จึงได้ถือประหนึ่งว่าท่านเป็นสหายของพระองค์กระนั้น

⁵ หมายถึงทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

⁶ ในเรื่องมรดกของพวกนางว่านางจะมีส่วนได้รับประการใด

⁷ คืออาเยฮ์เกี่ยวกับมรดกที่ถูกอ่านให้พวกท่านฟังมาแล้ว ซึ่งอยู่ในอัลกุรอานนั้นก็จะชี้ขาดเรื่องมรดกให้แก่ท่านด้วย

(และ) ในเรื่องของหญิงกำพร้าที่พวกท่านไม่ได้ให้แก่วางนางซึ่งสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นแก่วางนาง¹ และพวกท่านปรารถนาจะแต่งงานกับพวกนาง² และในเรื่องของบรรดาผู้อ่อนแอในหมู่เด็ก³ และในการที่พวกท่านจะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมแก่บรรดาเด็กกำพร้า และความดีใด ๆ ที่พวกเจ้ากระทำไปนั้นแท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ในความคิดนั้น

128. และหากหญิงใด เกรงว่าจะมีการบีงขาหรือมีการผินหลังให้⁴ จากสามีของนางแล้วก็ไม่มีความผิดใด ๆ แก่ทั้งสองที่จะตกลงประนีประนอมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง⁵ และการประนีประนอมนั้นเป็นสิ่งดีกว่า และจิตใจคนนั้นถูกให้มีความตระหนี่มาด้วย⁶ และหากพวกเจ้ากระทำดี และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้อย่างถ่องแท้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

لَهُنَّ وَرَعِبُونَ أَنْ تَكْفُرَهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ آلِؤْدَانِ وَأَنْ تَقُولُوا لَيْسَ بِأَلْقِسْطٍ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ حَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٨﴾

وَإِنْ أَمْرًاؤُا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

¹ หมายถึงมรดกของพวกนาง กล่าวคือผู้ที่มีสิทธิอุปการะเด็กกำพร้าตั้งแต่สมัยญาฮิลียะฮ์พวกเขาจะเอาทรัพย์สินมรดกของเด็กกำพร้าไว้โดยไม่ยอมจ่ายให้แก่พวกเขา จึงได้มีการถามกันขึ้น แล้วพระองค์ก็แจ้งให้ท่านนะบีทราบ ว่า พระองค์จะทรงชี้ขาดในเรื่องนี้เอง

² ถ้าเห็นว่าเด็กหญิงหน้าตาดีก็ปรารถนาจะแต่งงานกับนางเพื่อให้ได้ประโยชน์ทั้งสองทางคือได้รับความสุขจากนางและได้เงินมรดกของนางด้วย แต่ถ้านางรูปร่างซื่หาก็จะกักนางไว้ไม่ยอมให้แต่งงานกับชายใด เพื่อให้ทรัพย์สินของนางคงอยู่ในมือของตน หรือถ้าเสียชีวิตไป ทรัพย์สินสมบัติของนางก็ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา

³ คือในเรื่องมรดกของเด็ก ๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ ซึ่งพวกเขาจะมีสิทธิจะได้รับ ในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น เด็ก ๆ และผู้หญิงไม่มีสิทธิได้รับมรดก เพราะถือเป็นผู้อ่อนแอ ไม่สามารถจะสู้รบเพื่อป้องกันเผ่าหรือตระกูลของพวกเขาได้

⁴ ไม่ยอมเลี้ยงดู หรือจ่ายค่ายังชีพให้

⁵ เช่นลดค่าใช้จ่ายที่เคยให้แก่นางลงบ้าง หรือลดเวลาการอยู่ร่วมกับนาง หรืออย่างหนึ่งอย่างใดก็ตามที่สามารถประนีประนอมกันได้ แล้วสามีก็จะต้องเลิกบีงขากับนางและเลิกผินหลังให้นาง

⁶ มนุษย์นั้นถูกบังคับเกิดมาในสภาพที่มีความตระหนี่ เป็นคุณสมบัติติดตัวมาด้วย

129. และพวกเจ้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาหญิง¹ ได้เลย และแม้ว่าพวกเจ้าจะมีความปรารถนาอันแรงกล้าก็ตาม ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเอียงไปจนหมด² แล้วพวกเจ้าก็จะปล่อยให้บรรดานาง (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขวนไว้³ และหากพวกเจ้าประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิเษก ผู้ทรงเมตตาเสมอ

130. และหากทั้งสองจะแยกกันอัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความพอเพียงแก่เขาทั้งหมด จากความมั่งมีของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงปรีชาญาณ

131. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราได้ส่งเสียไว้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนจากพวกเจ้า และพวกเจ้าด้วย⁴ ว่าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และหากว่าพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาก็แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมีผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهُنَّ كَالْمَعْلُوقَاتِ وَإِنْ تَصْلِحُوا وَتَتَّقُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾

وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ
وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَإِنَّا كُمْ أَنْ تَتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

¹ บรรดาภรรยา

² อย่าได้ทุ่มเทความรักให้แก่คนใดคนหนึ่งจนหมดหัวใจ หรือหลงจนขาดสติ แล้วทอดทิ้งอีกคนหนึ่งไว้โดยไม่เอาใจใส่ดูแล

³ จะอยู่ในฐานะภรรยาที่ไม่เชิง จะเป็นผู้ถูกหย่าก็ไม่ใช่

⁴ หมายถึงบรรดามุสลิม

132. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา¹

133. หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดไป² มนุษย์เอ๋ย และจะทรงนำพวกอื่นมา³ และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือสิ่งนั้น⁴

134. ผู้ใดที่ต้องการสิ่งตอบแทนในโลกนี้ก็ให้ อัลลอฮ์นั้น มีทั้งสิ่งตอบแทนในโลกนี้และปรโลก⁵ และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงไถ่ผู้ทรงเห็น

135. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม จงเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์⁶ และแม้ว่าจะเป็นอันตรายแก่ตัวของพวกเจ้าเอง หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม หากเขาจะเป็นคนมั่งมีหรือคนยากจน อัลลอฮ์ก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง⁷ ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำในการที่พวกเจ้าจะมีความยุติธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนหรือฉินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابٌ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَن تَعْدِلُوا ۗ وَإِن تَلَوْا أَوْ نَعَرْتُمْ أَوْ قَاتَلْتُمْ فَأَنَّ اللَّهَ كَانَ مِمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿١٣٥﴾

¹ ผู้ใดมอบหมายให้อัลลอฮ์ดูแลทรัพย์สินของเขา หลังจากที่เขาได้ป้องกันจนหมดความสามารถของเขาแล้ว ก็เป็นการพอเพียงแล้วที่ให้พระองค์ดูแลแทนเขา

² คือให้สาบสูญไปหมด

³ จะทรงบังเกิดขึ้นมาใหม่

⁴ มีความสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้

⁵ กล่าวคือ ก็เมื่ออัลลอฮ์มีสิ่งตอบแทนทั้งในโลกนี้และปรโลกแล้ว ก็เหตุใดจนเล่าจึงปรารถนาแต่เพียงในโลกนี้เท่านั้น

⁶ เพื่อความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ทั้งนี้โดยไม่เข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

⁷ ควรที่จะเคารพ เชื่อฟังและยำเกรง

136. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เถิด และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่รอซูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาก่อนนั้น¹ และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์และบรรดารอซูลของพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซ้ร้ แน่หนอนเขาก็ได้หลงทางไป แล้วอย่างไกล

137. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธาแล้วปฏิเสธศรัทธา แล้วศรัทธา แล้วปฏิเสธศรัทธา แล้วเพิ่มการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้นนั้น ไซ้ว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาอีกหาไม่ และไซ้ว่าพระองค์จะทรงแนะนำทางใดให้แก่พวกเขาอีกหาไม่

138. จงแจ้งข่าวดีแก่พวกมุนาฟิก² เถิดว่า แท้จริงพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

139. บรรดาผู้ที่ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น พวกเขาจะแสวงหากำลังอำนาจที่พวกเขากระนั้นหรือ แท้จริงกำลังอำนาจนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งหมด

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رَسُولِي
وَالَّذِي نَزَّلَ مِن قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ ءَاذَنُوا كَفَرُوا لِرَبِّكَ ءَللَّهِ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا ﴿٦٧﴾

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٦٨﴾

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿٦٩﴾

¹ หมายถึงคัมภีร์ที่ถูกระทานลงมาก่อนอัลกุรอาน อันได้แก่คัมภีร์เตวารอตและอินญีลเป็นต้น

² หมายถึงพวกที่ศรัทธาแต่ปาก แต่หัวใจมิได้ศรัทธา และยังทำตนเป็นศัตรูด้วย และการที่ใช้คำว่าแจ้งข่าวดีนั้น เป็นถ้อยคำที่แฝงไว้ซึ่งความเย้ยพวกมัน ในฐานะที่พวกมันไม่มีความจริงใจ

140. และแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าแล้วในคัมภีร์¹ นั้นว่า เมื่อพวกเจ้าได้ยินบรรดาโองการของอัลลอฮ์ โองการเหล่านั้นก็ถูกปฏิเสธศรัทธา และถูกเย้ยหยัน² ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่านั่งร่วมกับพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น แท้จริงพวกเจ้านั้น ถ้าเช่นนั้นแล้ว³ ก็เหมือนพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรวบรวมบรรดามุนาฟิกและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ในนรกญะฮันนัมทั้งหมด

141. บรรดาผู้ที่คอยดู⁴ พวกเจ้าอยู่นั้น ถ้าหากพวกเจ้าได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์⁵ พวกเขาก็กล่าวว่าเรามีได้ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ⁶ และหากว่ามีส่วนใด ๆ⁷ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็กล่าวว่า เรามีได้มีอำนาจเหนือพวกท่านดอกหรือ และเรามีได้ป้องกันพวกท่านให้พ้นจากบรรดาผู้ศรัทธากระนั้นหรือ อัลลอฮ์จะ

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ
آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتَّىٰ تَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِنَّمَا إِذَا
مَثَلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ
فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

الَّذِينَ يَرَبِّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
فَالَوْ أَلَّ الرُّكْنُ مَعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ
نَصِيبٌ فَأَلَوْ أَلَّ الرُّسُودُ عَلَيْكُمْ وَتَمْتَعْتُمْ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

¹ คืออายะฮ์ที่ว่า 6 : 66 และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ที่พูดคุย (วิจารณ์) ในบรรดาโองการของเจ้า ก็จงมีนหลังให้แก่พวกเขาเสีย จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น และบางทีชัยชนะอาจทำให้เจ้าลืมไปก็ได้ ดังนั้นเจ้าจงอย่านั่งร่วมกับบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้นหลังจากที่มีการรำลึกขึ้นได้

² โดยพวกมุชริกีนมักกะฮ์ และเมื่อท่านนะบีได้อพยพไปมะดีนะฮ์พวกเขียวกัปฏิบัติเช่นเดียวกับพวกมุชริกขณะเดียวกันพวกมุนาฟิกก็ร่วมวงกับพวกเขาด้วยความบิดยินดี

³ ถ้าพวกเจ้าร่วมมอยู่ด้วยในขณะที่พวกเขาพูดถากถางโองการของข้า พวกเจ้าก็ตกอยู่ในฐานะเดียวกับพวกเขา

⁴ พวกมุนาฟิก

⁵ ได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ จนได้รับชัยชนะ

⁶ เพื่อต้องการได้รับเกียรติ และความดีความชอบ ตลอดจนจนส่วนแบ่งจากทรัพย์สินเลย

⁷ หมายถึงฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เปรียบหรือได้รับชัยชนะใด ๆ ในการต่อสู้กับบรรดาผู้ศรัทธา

ทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์ และ
อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามี
ทางใดเหนือบรรดาผู้ศรัทธาเป็นอันขาด

142. แท้จริงบรรดามุนาฟิคนั้นกำลังหลอกลวง
อัลลอฮ์¹ อยู่ ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงหลอกลวง
พวกเขา² และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาด
พวกเขาก็ลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้านโดยให้ผู้คน
เห็นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึง
อัลลอฮ์ นอกจากเล็กน้อยเท่านั้น

143. โดยที่พวกเขาลังเลใจในระหว่างนั้น³ จะ
ไปทางพวกนี้ก็ไม่ไป จะไปทางพวกนั้นก็ไม่มีไป⁴
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้หลงทางไปแล้ว เจ้าก็จะไม่
พบทางใด ๆ สำหรับเขาเป็นอันขาด

144. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอา
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย พวกเจ้าต้องการที่จะให้อัลลอฮ์มี
หลักฐานอันชัดเจนจัดการแก่พวกเจ้ากระนั้น
หรือ⁵

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يرَاءُونَ
النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

مُدْبِذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَن يَهْدِيَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُوا
أَنْ يَجْعَلُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مِّبْيٰتًا ﴿١٤٤﴾

¹ หลอกลวงอัลลอฮ์ว่าพวกเขาศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีได้ศรัทธา

² หลอกลวงพวกเขาว่าพระองค์ไม่ทรงรู้ในจิตใจของพวกเขา ด้วยการปล่อยให้พวกเขาเร่งรีบอยู่ ทั้ง ๆ ที่
พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในการกระทำของพวกเขา ฉะนั้นการลงโทษพวกเขานั้นจะต้องเกิดขึ้น
อย่างแน่นอน เมื่อพระองค์ทรงเห็นสมควร

³ ระหว่างการอีมานกับการกัฟรฺ

⁴ คือจะไปทางฝ่ายผู้ศรัทธาก็ไม่ไปและจะไปทางฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ไม่ไป กลายเป็นผู้แสวงหาผล
ประโยชน์เท่านั้น ฝ่ายไหนชนะก็ประกาศตนเป็นฝ่ายนั้น

⁵ ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนโดยเอาผู้ปฏิเสธศรัทธามาเป็นมิตรแล้ว ก็แสดงให้เห็นว่าพวกเขาใช้ผู้ศรัทธาด้วยความจริง
ใจก็หาไม่ นั่นก็คือการสร้งหลักฐานอันชัดเจนให้อัลลอฮ์ทรงจัดการแก่พวกเขาในฐานะที่พวกเขา
เป็นพวกมุนาฟิก

145. แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดจากนรก และเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาเป็นอันขาด

146. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับตัว¹ และปรับปรุงแก้ไข และยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ และได้มอบการอโฆอะฮ์ของพวกเขาให้แก่อัลลอฮ์ โดยสิ้นเชิง ชนพวกนี้แหละจะร่วมอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์จะทรงประทาน แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลายซึ่งรางวัลอันยิ่งใหญ่

147. อัลลอฮ์จะทำการลงโทษพวกเจ้าทำไม หากพวกเจ้ากตัญญู และศรัทธา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงชอบใจ² ทรงรอบรู้

148. อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบการใช้เสียงดังในถ้อยคำที่เลวร้าย³ นอกจากผู้ที่ถูกข่มเหง⁴ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ

149. หากพวกเจ้าเปิดเผยความดี หรือปกปิด

إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ
وَلَنْ نَّجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

﴿ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

إِنْ بُدِّدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفَوُوهُ أَوْ تَعْفَوْا عَنْ سُوءِ

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิกที่สำนึกผิดกลับตัว

² ในการทำดีของมนุษย์และการกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาเมื่อเขารู้ว่าได้กระทำผิดไปแล้ว

³ คือถ้อยคำที่ยังความเสียหายแก่ผู้อื่น เช่น ระบุความประพฤติอันชั่วช้าของเขาเป็นต้น

⁴ คืออนุญาตให้ใช้ถ้อยคำอันเลวร้ายดัง ๆ ได้ เฉพาะผู้ที่ถูกข่มเหงเท่านั้น โดยแจ้งความให้เจ้าหน้าที่รักษา กฎหมายทราบ หรือให้การตามความเป็นจริงในความประพฤติชั่วช้าของผู้ข่มเหงเขาต่อหน้าผู้พิพากษา ทั้งนี้เพื่อตัดสินลงโทษ

มันไว้ หรือให้อภัยในความเลวร้ายใด ๆ แล้ว¹
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรง
อานุภาพเสมอ

150. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ และบรรดาราอซูลของพระองค์และ
ต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮ์ และบรรดา
รอซูลของพระองค์² และกล่าวว่า เราศรัทธาใน
บางคน และปฏิเสธศรัทธาในบางคน³ และ
พวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่างนั้น⁴ ซึ่ง
ทางใดทางหนึ่งนั้น

151. คนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธาโดย
แท้จริง และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษ
ที่ยังความอับยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُوْمُنُ بِبَعْضِ وَنَكْفُرُ بِبَعْضِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

¹ คือการกระทำความดีให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนอื่นก็ดี หรือการทำความดีเจียบ ๆ มิให้ใครรู้เห็นก็ดี ตลอดจนการให้อภัยแก่ผู้ที่ยังความเสื่อมเสียแก่ตนนั้นอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนรางวัลแก่เขาอย่างสมบูรณ์ตามที่เขาได้ประกอบไว้

² ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาไม่ศรัทธาต่อรอซูลของพวกเขาบางคน ท่าน ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าวนี้ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ด้วย

³ เป็นการอธิบายให้ทราบถึงการแบ่งแยกระหว่างอัลลอฮ์ และบรรดาราอซูลของพระองค์ออกจากกัน กล่าวคือ พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์โดยตลอด แต่สำหรับบรรดาราอซูลของพระองค์นั้น พวกเขาศรัทธาเพียงบางท่าน และปฏิเสธศรัทธาบางท่าน เช่น ชาวยิวศรัทธาต่อท่านนะบี มูซา และปฏิเสธท่านนะบี อีซา และท่านนะบี มุฮัมมัด โดยถือว่าทั้งสองนั้นมิใช่เป็นนะบี ในท่านองเดียวกัน ชาวคริสต์ศรัทธาต่อท่านนะบี อีซา และปฏิเสธท่านนะบี มูซา และท่านนะบี มุฮัมมัด อย่างไรก็ดี อัลลอฮ์ทรงถือว่าทั้งสองพวกนี้ อยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ และบรรดาราอซูลของพระองค์ด้วย

⁴ คือในระหว่างการศรัทธากับการปฏิเสธศรัทธา

152. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และ บรรดาเราะซูลของพระองค์ และมีได้แยกแยะระหว่าง คนหนึ่งคนใดในพวกเขา¹ นั้น คนเหล่านี้แหละ พระองค์จะทรงประทานแก่พวกเขาซึ่งรางวัล ของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิบาล โหษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

153. บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์² จะขอร้องเจ้าให้เจ้า นำคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากฟ้าลงมาแก่พวกเขา³ แท้จริงนั้นพวกเขาได้ขอร้องมุซาซึ่งสิ่งที่ใหญ่ กว่านั้นมาแล้ว โดยที่พวกเขา กล่าวว่า จงให้ พวกเราเห็นอัลลอฮ์โดยชัดแจ้งเถิด⁴ แล้วฟ้าผ่า ก็ได้คร่าพวกเขา⁵ เนื่องด้วยความอธรรมของ พวกเขา⁶ ภายหลังพวกเขาก็ได้ยึดถือลูกวัว หลังจากที่ยุบรดาหลักฐานอันชัดเจนได้มายัง

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ * وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ فَأَلْبَسْتُمْ لُحُوفَ الْحِجَابِ لِتُنَظَّرُوا وَاللَّهُ غَافِلٌ عَنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا ﴿١٥٣﴾

¹ คือในบรรดาผู้ที่เป็รเราะซูล กล่าวคือบรรดาผู้ที่ศรัทธาในลักษณะดังกล่าวนี้ก็คือผู้ที่จะต้องศรัทธาต่อ ท่านนะบีมุฮัมมัด หรือผู้เป็นมุสลิมนั่นเอง

² หมายถึงชาวยิว

³ โดยที่พวกเขาได้กล่าวแก่ท่านนะบีมุฮัมมัดว่า พวกเราจะไม่ทำสัตยาบันแก่ท่าน เพื่อยอมรับในสิ่งที่ท่านเชิญชวน จนกว่าท่านจะนำคัมภีร์จากอัลลอฮ์มาให้แก่เรา ซึ่งในคัมภีร์นั้นจะต้องระบุว่า มาจากอัลลอฮ์ ถึงคนนั้น คนนี้ ที่เป็นนักปราชญ์ของพวกเขาว่ามุฮัมมัดนั้น เป็นเราะซูลของพระองค์ โดยที่พวกเขาได้ระบุชื่อนักปราชญ์ของพวกเขาให้ท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

⁴ คือเห็นด้วยตาของพวกเขา

⁵ คือทำให้พวกเขาตาย แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพอีก

⁶ กล่าวคือการที่พวกเขาต้องการเห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผยนั้น เท่ากับพวกเขาได้เปรียบเทียบพระผู้ทรงบังเกิดกับสิ่งที่ถูกบังเกิด และยกตัวของพวกเขาขึ้นสูงกว่าขอบเขตที่พวกเขาพึงมี ซึ่งถือเป็นกาธรม

พวกเขา¹ แล้วเราก็อภัยให้ในเรื่องนั้นและเรา
ได้ให้แก่ฆูซาซึ่งอำนาจอันชัดเจน²

154. และเราได้ยกภูเขาอิฎฎูรขึ้นเหนือพวกเขา
เพื่อให้ได้มาซึ่งสัญญาของพวกเขา³ และเราได้
กล่าวแก่พวกเขาว่า จงเข้าประตูนั้นไป⁴ โดย
โน้มศีรษะลง⁵ และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
จงอย่าได้ละเมิดในวันสับบะโต⁶ และเราได้เอา
จากพวกเขาซึ่งสัญญาอันหนักแน่น

155. (แล้วเราจึงได้กริ้วพวกเขา และละอุนต์
พวกเขา⁷) เนื่องด้วยการที่พวกเขาทำลายสัญญา
ของพวกเขา⁸ และปฏิเสธบรรดาโอองการของ
อัลลอฮ์ และฆ่าบรรดาอะบี⁹ โดยปราศจาก
ความเป็นธรรม และการที่พวกเขาถือว่าว่า

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ
وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

فِيمَا نَقَضُوا مِنْهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَقَلْبُهُمُ الْآلِنَاءُ يُعْرِضُونَ وَقَوْلُهُمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

¹ คือหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้มะบูซา แสดงมะวะญูฮัตแก่พวกเขา อันได้แก่การให้ไม้เท้ากลายเป็นงูให้มือเป็นสี่ขาบริสุทธิ ให้นำในทะเลแดงแยกออกเป็นทางเดิน เพื่อให้พวกเขาหนีการติดตามของฟิรเอาน์

² กล่าวคือให้ท่านมะบูซาสามารถปกครองพวกเขาได้ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นพวกที่ดื้อรั้น จนกระทั่งใช้ให้พวกเขาฆ่าฟันกันเอง เพื่อลงโทษพวกที่ทำการเคารพสักการะลู่กวี พวกเขา ก็ปฏิบัติตาม

³ คือเนื่องจากพวกเขาตั้งตึงไม่ยอมปฏิบัติตามบทบัญญัติในคัมภีร์ของพวกเขา อัลลอฮ์จึงได้ทรงยกภูเขาอิฎฎูรขึ้นเหนือศีรษะของพวกเขา เพื่อให้ได้มาซึ่งคำมั่นสัญญาจากพวกเขาว่าจะเคารพและปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์โดยเข้มแข็ง แล้วพวกเขาก็ให้คำมั่นสัญญาแก่พระองค์

⁴ คือประตูเมืองไบตุลมักดิส

⁵ คือโน้มศีรษะลงเพื่อเป็นการแสดงคารวะและถ่อมตน

⁶ คือวันเสาร์อันเป็นวันปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา และห้ามพวกเขาทำการจับปลาด้วย

⁷ เป็นข้อความที่ถูกกลบไว้ ทั้งนี้เพราะเป็นที่ทราบกันดีในสำนวนของประโยค

⁸ คือสัญญาว่าจะยึดมั่นในบัญญัติศาสนาตามที่ได้ให้ไว้แก่อัลลอฮ์

⁹ เช่น นะบียะกะเรีย และนะบียะฮุยา เป็นต้น เกี่ยวกับเรื่องนี้พวกก็อดยาก็ปฏิเสธว่ามีได้มา ดังนั้นจึงได้บิดเบือนคำว่า ฆ่า ให้เฉยเป็น พยายามฆ่า กุรอาน มะอฺญิด หน้า 225

หัวใจของเรามีเปลือกหุ้มอยู่¹ หามิได้ อัลลอฮ์
ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาต่างหาก²
เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา³ ดังนั้น
พวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อย
เท่านั้น

156. และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา⁴
และกล่าวให้ร้ายแก่มัรยัม⁵ ซึ่งความเท็จอัน
ใหญ่หลวง

157. และการที่พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกเรา
ได้ฆ่า อัล-มะซีหฺ อีซา บุตรของมัรยัม รอสูล
ของอัลลอฮ์ และพวกเขาหาได้ฆ่าอีซา และหา
ได้ตรึงเขาบนไม้กางเขนไม่⁶ แต่ทว่าเขาถูกให้
เหมือนแก่พวกเขา⁷ และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้ง

وَكُفِّرْهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿٦٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن سُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ

¹ เป็นสำนวนเปรียบเทียบอันเป็นการแจ้งให้ท่านนะบีทราบว่า อย่าพยายามเชิญชวนพวกเราเลย ไม่มี
ทางที่จะสำเร็จได้ เพราะเราได้ปักใจแล้วว่าเราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน หัวใจของเรานั้นประหนึ่งมีเปลือกหุ้ม
อยู่ ดังนั้นคำเชิญชวนของท่านจึงไม่สามารถจะผ่านเข้าไปได้

² เป็นคำพูดประชดเพื่อให้สาสมกับคำของพวกเขาที่ว่า หัวใจของเรามีเปลือกหุ้ม พระองค์จึงได้กล่าว
ได้ว่า หามิได้ ที่คำเชิญชวนของมุฮัมมัดไม่เข้าไปในหัวใจของพวกเขา นั้นมิใช่เพราะมีเปลือกหุ้มดอก
หากแต่เพราะพระองค์ทรงประทับตราบนต่างหาก

³ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา

⁵ เช่นกล่าวหาว่า นางมัรยัมกระทำซินออันเป็นการกล่าวหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแก่หญิงผู้บริสุทธิ์ เช่น
นางมัรยัม

⁶ คือพวกเขามีได้ฆ่าท่านนะบีอีซาแต่อย่างใด และไม่ได้อตรึงท่านบนไม้กางเขนอย่างที่พวกเขาอ้างกันด้วย
ในเรื่องนี้พวกก็อดยาก็ถือว่า นะบีอีซาถูกตรึงบนไม้กางเขนจริงแต่ไม่ตาย (กูรออัน มะอฺญิด หน้า 225)
ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์แจ้งให้ทราบ ว่า นะบีอีซามีได้ถูกตรึงบนไม้กางเขน

⁷ คือ ยูซุฮา ซึ่งเป็นสาวกที่ทรยศต่อท่านต่างหากที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน ทั้งนี้เนื่องจากอัลลอฮ์ทรงให้เขา
มีลักษณะเหมือนกับท่านนะบีอีซา เพื่อลวงโทษเขาในฐานะที่เขาทรยศต่อนะบีอีซา เขาจึงถูกจับไปตรึง
บนไม้กางเขนแทนท่านนะบีอีซา ด้วยความเข้าใจผิด และเรื่องนี่ยังเป็นที่สงสัยกันอยู่ในหมู่พวกเขา

ในตัวเขา¹ นั้น แน่หนอนยอมอยู่ในความสงสัย² เกี่ยวกับเขา พวกเขาหาความรู้ใด ๆ ต่อเขาไม่ นอกจากคล้อยตามความนึกคิดเท่านั้น³ และพวกเขามีได้ฆ่าเขาด้วยความแน่ใจ⁴ (อีซา)

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَقِيَ شَكَّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
إِلَّا آيَاتِ الظَّنِّ وَمَا قَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

158. หามิได้⁵ อัลลอฮ์ได้ทรงยกเขา (อีซา) ขึ้นไปยังพระองค์ต่างหาก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

159. และไม่มีอะสุลิลิกิตาบคนใด นอกจากแน่หนอนเขาจะต้องศรัทธา ต่อท่านบี้อีซา ก่อนที่เขาจะตาย⁷ และวันกิยามะฮฺ เขา (อีซา) จะเป็นพยานยืนยันพวกเขาเหล่านั้น⁸

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَلْأَلِيمِينَ بِدَعْوَى
مُوسَى وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ﴿١٥٩﴾

¹ คือพวกฮิวต่างมีความคิดเห็นต่างกันในตัวของท่านนะบี้อีซาว่าเป็นผู้ที่ถูกตรึงจริงหรือไม่

² คือไม่สามารถจะจัดความสงสัยเกี่ยวกับท่านนะบี้อีซาได้ว่า ใครคือผู้ที่ถูกจับไปตรึงกันแน่ ถ้าท่านนะบี้อีซาถูกตรึงแล้ว ยะฮูซาหายไปไหน

³ คือไม่มีใครรู้อันจริงเกี่ยวกับตัวท่านได้ นอกจากใครคิดอย่างไรก็เชื่อถืออย่างนั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีความคิดขัดแย้งกัน

⁴ คือพวกฮิวมิได้ฆ่าท่านนะบี้อีซาด้วยความแน่ใจว่า เป็นท่านจริง เพราะขณะที่จะทำการตรึงยะฮูซาบนไม้กางเขนนั้นก็ยังถกเถียงกันอยู่ว่าใช่ท่านนะบี้อีซาหรือไม่ และยะฮูซาก็ปฏิเสธว่าเขามีท่านนะบี้อีซา แต่ในที่สุดพวกเขาก็ฆ่ายะฮูซา และตรึงเขาบนไม้กางเขน โดยเข้าใจกันว่า เป็นนะบี้อีซา ในคัมภีร์อินญีลเบอร์นาบา ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ทหารได้จับตัวยะฮูซา อัลฮัสคือรยูญียฺ ไปโดยเข้าใจว่าเป็นท่านนะบี้อีซา

⁵ คือมิใช่อ่างกับที่พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาฆ่าท่านนะบี้อีซาตก

⁶ คือยกท่านนะบี้อีซาขึ้นไปยังพระองค์ โดยให้ท่านอยู่ในที่ที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสม ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ถ้าจะมีคนถามว่า แล้วจะไปกินที่ไหน ถ่ายที่ไหน และอะไรอื่น ๆ อีกตามที่มนุษย์เขาทำกันก็ให้ตอบว่าอัลลอฮ์นั้นเมื่อประสงค์สิ่งใดแล้ว ทุกสิ่งยอมเป็นไปตามความพระประสงค์ของพระองค์ทุกประการ ไม่มีสิ่งใดยากสำหรับพระองค์

⁷ คือเมื่อใกล้วันกิยามะฮฺ อัลลอฮ์จะทรงให้ท่านนะบี้อีซาลับมายังโลกอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกฮิวทุกคนก็จะศรัทธาต่อท่านก่อนที่ท่านจะตาย

⁸ คือยืนยันว่าท่านมิได้ชวนเชิญให้พวกเขายึดถือท่านและมารดาของท่านเป็นพระเจ้า ดังที่พวกเขายึดถือกันอยู่

160. แล้วก็เนื่องด้วยความมอธรรมจากบรรดาผู้ที่เขี้ยว เราจึงได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งบรรดาสິงดี ๆ¹ ที่ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเขา มาแล้ว และเนื่องด้วยการที่พวกเขาขัดขวางทางของอัลลอฮ์อย่างมากมาย² ด้วย

161. และเนื่องด้วยการที่พวกเขาเอาดอกเบี้ย ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกห้ามในเรื่องนั้น และเนื่องด้วยการที่พวกเขากินทรัพย์สินของผู้อื่นโดยไม่ชอบ และเราได้เตรียมไว้แล้ว สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

162. แต่ทว่าบรรดาผู้มั่นในความรู้นั้นหมู่พวกเขา³ และบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น⁴ พวกเขายอมศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและบรรดาผู้ชำระสะกาดและบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกชนเหล่านี้แหละ เราจะให้แก่พวกเขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

163. แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูฮ์ และบรรดานะบีหลังจากเขา และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอฺกุบ และ

فَيُظَاهِرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٌ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَيَصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوعَتْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبُطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

لَٰكِنَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

﴿١٦٣﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

¹ อันได้แก่สัตว์ที่มีเสีบทุกชนิด

² หมายถึงไม่ยอมปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์

³ คือหมู่ชาวยิวอันได้แก่ อับดุลลอฮ์ บินสะลาม และ อุไซด บินสะอัยษะ เป็นต้น

⁴ คืออุมมัตของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

อัล-อัสบาฏ¹ และอีซา และอัยยูบ และญุหนุส และฮารูน และสุลัยมาน และเราได้ให้ ชะบูร² แก่ดาวูด

164. และมีบรรดารอซูล ซึ่งเราได้เล่าถึง พวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว³ และมีบรรดารอซูล ซึ่งเรามีได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา และอัลลอฮ์ได้ตรัสแก่มุซาจริง ๆ⁴

165. คือบรรดารอซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮ์ได้ หลังจากบรรดารอซูลเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

166. แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงยืนยันในสิ่ง⁵ ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า⁶ ว่าพระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้นมาด้วยความรู้ของพระองค์ และมะลาอิกะฮ์ก็ยืนยันด้วย และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงยืนยัน

167. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางของอัลลอฮ์นั้น แน่แน่นอนพวกเขาได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٦﴾

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ
تَكْلِيمًا ﴿١٦٧﴾

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٨﴾

لَٰكِنَّا اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ أَنْزَلْنَاهُ
بِعِلْمِهِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفٰى
بِاللّٰهِ شٰهِدًا ﴿١٦٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ
ضَلُّوا ضَلًّا لَّعِيدًا ﴿١٧٠﴾

¹ คือเผ่าพันธุ์ของท่านนะบียะอฺดูบ รวม 12 เผ่าด้วยกัน

² ชื่อคัมภีร์

³ เช่นที่ระบุอยู่ในซูเราะฮ์ อัล-อันอาม

⁴ คือได้ตรัสแก่นะบีมุซาโดยตรง ไม่มีสื่อกลางใดๆ

⁵ คือ อัล- กุรอาน

⁶ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลุลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลิม

168. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และ
อธรรมแก่ตัวเองนั้น ไซ้ว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัย
โทษให้แก่พวกเขาอีกหาไม่ และก็ไซ้ว่าพระองค์
จะทรงแนะนำแก่พวกเขา ซึ่งทางหนึ่งทางใดก็
หาไม่

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَعْفُرْ
لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

169. นอกจากทางแห่งนรกญะฮันนัม โดยที่
พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นเป็นสิ่ง
ง่ายตายแก่อัลลอฮ์

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ سَيْرًا ﴿١٦٩﴾

170. มนุษย์ชาติทั้งหลาย แท้จริงรอซูลผู้หนึ่ง¹
ได้นำความจริงจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายัง
พวกเจ้าแล้ว จงศรัทธากันเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่ง
แก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา²
แล้วแท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และใน
แผ่นดินนั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ فَذُكِّرُوا بِالْحَقِّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمَّا مَنُوحًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

171. อะฮฺลุลกิตาบทั้งหลาย³ จงอย่าปฏิบัติให้
เกินขอบเขต⁴ ในศาสนาของพวกเจ้า และจง
อย่ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากสิ่งที่เป็
นจริงเท่านั้น⁵ แท้จริง อัล-มะซีฮฺ อีซาบุตรของ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ

¹ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลลอฮ์อยู่ด้วยฮิวะซัลลัม

² (ก็ไม่ใช่เป็นการเดือดร้อนแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใด) ดังกล่าวนี้เป็นข้อความที่ถูกละไว้

³ หมายถึงทั้งพวกยิวและคริสต์

⁴ คือขอบเขตที่ศาสนาได้กำหนดไว้ เช่น ทำการอียาตะฮฺจนไม่มีเวลาประกอบอาซีฟ เป็นต้น

⁵ เช่นพูดว่าพระองค์องค์เดียวเท่านั้นที่ควรได้รับการสักการะ ไม่มีภาคใด ๆ แก่พระองค์ และพระองค์
ไม่ทรงมีพระบุตร

มัรยัมนั้น เป็นเพียงรอลของอัลลอฮ์และเป็นเพียงดาร์สของพระองค์ที่ได้ทรงกล่าวมันแก่มัรยัม¹ และเป็นเพียงวิญญานหนึ่งจากพระองค์² เท่านั้น ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดารอลของพระองค์เถิด³ และจงอย่ากล่าวว่สามองค์เลย⁴ จงหยุดยังเสียเถิด มันเป็นสิ่งดี ยิ่งแก่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ควรได้รับการเคารพสักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการที่จะทรงมีพระบุตร⁵ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ทั้งสิ้น และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา⁶

172. อัล-มะซีหฺนั้นจะไม่หียงเป็นอันขาดที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์⁷ และมลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิด

أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرِيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَتَأْتُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا لَنُنَزِّلُهَا مِنْ سَمَاءٍ خَيْرًا
لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ إِنَّ
يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٦٧﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا
لِّلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ

¹ คือทรงกล่าวแก่นางว่า “จงมีบุตรชายคนหนึ่ง” แล้วนางก็ตั้งครรภ์และคลอดมาเป็นชายได้ชื่อว่า อีซา ด้วยเหตุนี้ท่านนะบีอีซา จึงถือว่าเป็นดาร์สของพระองค์

² คือท่านนะบีอีซาเกิดขึ้นจากวิญญานหนึ่งที่มาจากพระองค์โดยตรง มิใช่ผ่านชายใด ด้วยเหตุนี้ท่านนะบีอีซาจึงเกิดขึ้นโดยไม่บิดา

³ รวมถึงศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

⁴ คืออย่ากล่าวว่อัลลอฮ์ แบ่งภาคออกเป็นสามองค์ คือ พระบิดา พระบุตร และพระจิต โดยที่แต่ละองค์เป็นพระเจ้าโดยสมบูรณ์ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วก็ยังเป็นพระเจ้าองค์เดียว ดังกล่าวนี้เป็นความเข้าใจผิดของคริสต์ชน

⁵ คือทรงบริสุทธิ์เกินกว่าที่จะถือเอานะบีอีซา เป็นพระบุตรของพระองค์ เพราะพระองค์ไม่ทรงต้องพึ่งพาอาศัยใคร ซึ่งแตกต่างกับมนุษย์ที่จำต้องมีบุตรที่จะได้ช่วยเหลือพ่อแม่ยามชรา

⁶ คือทำหน้าที่คุ้มครองรักษากิจการงานต่าง ๆ ของพวกเขา

⁷ เพราะ อัล-มะซีหฺ อีซา รู้ดีว่าตนเป็นบ่าวของพระองค์ มิใช่เป็นพระเจ้าหรือพระบุตร ดังที่พวกคริสต์เข้าใจ ดังกล่าวนี้เป็นการชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่านะบีอีซานั้น เป็นปुरुชคนหนึ่งที่เป็นรอลของอัลลอฮ์เท่านั้น

(พระองค์) ก็ไม่หยิ่งด้วย และผู้ใดหยิ่งต่อการที่จะอิวาตะฮ์¹ ต่อพระองค์ และยะโสแล้วพระองค์ก็จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ยังพระองค์ทั้งหมด²

173. ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายนั้น พระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขา และจะทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาด้วย³ จากความกรุณาของพระองค์ และส่วนบรรดาผู้ที่หยิ่งและยะโส นั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ และพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขา อื่นจากอัลลอฮ์

174. มนุษยชาติทั้งหลายแน่นอนได้มีหลักฐาน⁴ จากพระเจ้าของพวกเขาแม้ยังพวกเขาแล้ว และเราได้ให้แสงสว่าง⁵ อันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเขาด้วย

175. ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยึดมั่นในพระองค์นั้น พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตาและความโปรดปรานจากพระองค์ และจะทรงแนะนำพวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรงไปสู่พระองค์

عَنْ عِبَادِيهِ وَيَسْتَكْرِ فَرَسِيحُهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَبَرِيذُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَمَّا الَّذِينَ ءُتِنَّا كُفْرًا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٤﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ فَدَجَّءَ كُمْ بُرْهَنٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَتِيهِ وَفَضْلِي وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

¹ คือหยิ่งต่อการที่ปฏิบัติในสิ่งที่แสดงถึงการเป็นบ่าวของพระองค์

² คือไม่มีใครที่สามารถหลบหนีไปได้ ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทำการลงโทษพวกเขาให้สาสมกับความยะโสของพวกเขา

³ คือนอกเหนือจากรางวัลที่พวกเขาพึงได้รับตามผลงานของเขา ทั้งนี้เป็นความกรุณาจากพระองค์

⁴ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮึ วะซัลลิม

⁵ หมายถึง อัล-กูรอาน

176. เขาเหล่านั้นจะขอให้เจ้าชี้ขาดปัญหา¹ จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮ์ จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกเจ้าในเรื่องของผู้เสียชีวิตที่ไม่มีบิดาและบุตร คือถ้าชายคนหนึ่งตาย โดยที่เขาไม่มีบุตรแต่มีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว นางจะได้รับครึ่งหนึ่งของมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ และขณะเดียวกันเขาก็จะได้รับมรดกของนาง² หากนางไม่มีบุตร แต่ถ้าปรากฏว่าพี่สาวหรือน้องสาวของเขามีด้วยกันสองคน ทั้งสองนั้นจะได้รับสองในสามจากมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ แต่ถ้าพวกเขาเป็นพี่น้องหลายคนทั้งชายและหญิง สำหรับชายจะได้รับเท่ากับส่วนได้ของหญิงสองคน³ ที่อัลลอฮ์ทรงแจกแจงแก่พวกเจ้านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาจะหลงผิด⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ
 إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا
 نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا
 وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ
 وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ
 حَظٌّ لِّلأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَضَلُّوا
 وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

¹ คือปัญหา มรดกของผู้ที่เสียชีวิตโดยไม่มีบิดาและบุตร

² คือรับมรดกของนางทั้งหมด ถ้าหากนางตายโดยไม่มีทั้งบิดาและบุตร

³ คือได้รับสองเท่าของหญิง หรือชายได้รับสองส่วน หญิงได้รับหนึ่งส่วน

⁴ กล่าวคือ เมื่ออัลลอฮ์ทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบแล้ว แน่نونพวกเจ้าก็ย่อมไม่หลงผิด อนึ่งคำว่า อันตะฎิล นั้นตกในตำแหน่ง มฟอูลิอัจญลีย

(5) ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ นอกจากจะได้ชื่อว่า ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ แล้วยังได้ชื่อว่า ซูเราะฮ์ อัล-กุอด และซูเราะฮ์ อัล-มุญกิดะฮ์ อีกด้วย เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ กล่าวคือ เป็นซูเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาหลังจากท่านนบีมุฮัมมัดได้อพยพไปนครมะดีนะฮ์แล้ว แม้ว่าจะมีบางอายะฮ์ที่อยู่ในซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ถูกประทานลงมาที่มักกะฮ์ หลังจากอพยพก็ตาม ในซูเราะฮ์นี้มี 120 อายะฮ์ ตามการนับของชาวกุฟะฮ์ และ 122 อายะฮ์ ตามการนับของชาวอิญาซ และ 123 อายะฮ์ ตามการนับของชาวบัศเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงรักษาบรรดา
สัตวัญญา¹ ให้ครบถ้วนเถิด สัตว์ประเภทปศุสัตว์²
นั้นได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว นอกจากที่จะ
ถูกอ่านให้พวกเจ้าฟัง³ โดยที่พวกเจ้ามิใช่ผู้ที่ให้
สัตว์ที่จะถูกล่า่นั้น เป็นที่อนุมัติ ขณะที่พวกเจ้า

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ
لَكُمْ بَيْعَتُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَيْتَلًا عَلَيْكُمْ غَيْرِ حَلِي
الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾

¹ คือสัตวัญญาทั้งที่ให้อ่านอัลลอฮ์ และผู้คนทั่ว ๆ ไป

² อันได้แก่ อูฐ แพะ แกะ วัว ควาย

³ คือที่ถูกระบุไว้ในอายะฮ์ที่สามของซูเราะฮ์นี้

อยู่ในอิหฺรอม¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชี้ขาด
ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

2. ผู้ศรัทธาท้งหลาย จงอย่าให้เป็นที่อนุมัติ²
ซึ่งบรรดาเครื่องหมายแห่งศาสนาของอัลลอฮ์³
และเดือนที่ต้องห้าม⁴ และสัตว์พลี⁵ และสัตว์ที่
ถูกสวมเครื่องหมายไว้ที่คอเพื่อเป็นสัตว์พลี⁶
และบรรดาผู้ที่มุ่งสู่บ้านอันเป็นที่ต้องห้าม⁷ โดย
แสวงหาความโปรดปราน และความพอพระทัย
จากพระเจ้าของพวกเขา แต่เมื่อพวกเขาเปลื้อง
อิหฺรอมแล้ว⁸ ก็จงล่าสัตว์ได้ และจงอย่าให้การ
เกลียดชังแก่พวกหนึ่งพวกใด⁹ ที่ขัดขวางพวกเขา

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا سَعِيرًا لِلَّهِ
وَلَا تَشْهَرُوا الْحُرَامَ وَلَا الْهَدَىٰ وَلَا الْقَلْبَدِ
وَلَا آيَاتِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ
وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَنَاةَ قَوْمٍ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْتَّقْوَىٰ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

¹ คือที่อนุมัติให้แก่พวกเขา ซึ่งการล่าสัตว์ประเภทปศุสัตว์นั้น ในขณะที่พวกเขามีได้อยู่ในระหว่างพิธีฮัจญ์ ซึ่งครองผ้าอิหฺรอมอยู่ แต่ถ้าพวกเขาอยู่ในอิหฺรอม แล้วทำการล่าสัตว์ประเภทดังกล่าวโดยถือว่าเป็นสัตว์อนุมัตินั้นไม่ได้ เพราะผู้ที่อยู่ในอิหฺรอมนั้นห้ามล่าสัตว์ใดๆ ทั้งสิ้น แม้จะเป็นสัตว์ที่อนุมัติก็ตาม

² คืออย่าให้สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นที่อนุมัติให้กระทำการตามใจชอบได้

³ อันได้แก่ข้อกำหนดแห่งบัญญัติศาสนาที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดโดยไม่ต่อเติมหรือตัดทอน เฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับข้อกำหนดในพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์

⁴ คือเดือนที่ถูกห้ามมิให้ทำการสู้รบ และหลังเลือดกัน แม้จะเป็นศัตรูที่ประหัตประหารกันอยู่ก็ตาม ซึ่งเดือนดังกล่าวนี้ได้แก่เดือน ซุลเกาะดะฮ์ ซุลฮิจญะฮ์ และเดือน อัล-มุฮัมมอม

⁵ คือสัตว์ที่ผู้ไปประกอบพิธีฮัจญ์นำไปเป็นสัตว์พลี เพื่อความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ กล่าวคือ จะทำการจำเอนมันไปหรือเชือดมันหรือขโมยมัน หรือขังมัน หรือทำร้ายมันไม่ได้ หากแต่จะต้องช่วยให้มันได้ไปถึงที่ของมัน ณ นครมักกะฮ์

⁶ คืออูฐที่เจ้าของไว้ว่าจะนำไปเป็นสัตว์พลีที่มักกะฮ์ขณะไปประกอบพิธีฮัจญ์ โดยสวมเครื่องหมายไว้ที่คอ เพื่อให้เป็นที่ทราบกัน ซึ่งถือเป็นสัตว์พลีที่ประเสริฐกว่าประเภทอื่น

⁷ หมายถึง อัล-กะอูบะฮ์ กล่าวคือ จงอย่าได้ทำร้ายหรือขัดขวางผู้ที่มุ่งสู่ อัล-กะอูบะฮ์ เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์

⁸ คือหลังจากเสร็จพิธีฮัจญ์และเปลื้องอิหฺรอมแล้ว

⁹ หมายถึงมุขริบชาวมักกะฮ์ที่ขัดขวางบรรดามุฮิมมิให้เข้ามาสยิดะฮ์รวม เพื่อทำอุมเราะฮ์ในปี อัล-ฮุคัยบียะฮ์

มิให้เข้ามัสยิดฮะรออม ทำให้พวกเจ้ากระทำการ
ละเมิด¹ และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่
เป็นคุณธรรม และความยำเกรง และจงอย่า
ช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาป และเป็นศัตรูกันและ
พึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็น
ผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

3. ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง²
และเลือด³ และเนื้อสุกร⁴ และสัตว์ที่ถูกเปล่ง
นามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน⁵ (ขณะเชือด) และ
สัตว์ที่ถูกรัดคอตาย⁶ และสัตว์ที่ถูกตีตาย⁷ และ
สัตว์ที่ตกเหวตาย⁸ และสัตว์ที่ถูกขวิดตาย⁹ และ
สัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน นอกจากที่พวกเจ้าเชือด
กัน¹⁰ และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา¹¹ และ
การที่พวกเจ้าเสี่ยงทายด้วยไม้ตี¹² เหล่านั้น

حَرَّمَ عَلَيْنَا مِيتَةَ الدَّمِ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا
أَهْلَ لِعِبْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْحَنَةَ وَالْمَوْفُودَةَ
وَالْمُرْدِيَةَ وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا
ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْقُوا
بِالْأَنْزَلِ ذَلِكُمْ فَسُقَى الْيَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ
أَكَلْتُمْ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّتْ عَلَيْكُمْ بَعْعِي

¹ คือทำร้ายพวกเขาในขณะที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ดูละฮัจญ์

² คือนอกจากสัตว์น้ำ

³ คือเลือดที่ไหลออกขณะเชือด ส่วนที่ติดอยู่ในเนื้อนั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม

⁴ หมายถึงทุกส่วนในตัวของมันด้วย

⁵ คือกล่าวนามใดก็ตามที่มีไชนามของอัลลอฮ์ขณะเชือด

⁶ หมายถึงที่ถูกหนีคอกและบีบคอตายด้วย

⁷ หมายถึงที่ถูกทุบตายและขว้างตายด้วย

⁸ หมายถึงที่ตกบ่อตาย หรือจมน้ำตายด้วย

⁹ หมายถึงสัตว์ที่ถูกชนตาย ด้วยจะถูกชนด้วยรถยนต์หรือรถไฟก็ตาม

¹⁰ คือมันยังมีชีวิตอยู่ในขณะที่เชือด

¹¹ แท่นบูชาในมุขริมมักกะฮ์ได้จัดวางไว้รอบกะอะบะฮ์ เพื่อเป็นที่เชือดสัตว์บูชาแก่เจดีย์ของพวกเขา

¹² คือต้นไม้ที่เหลาคล้ายลูกธนูรวมสามต้นด้วยกัน ต้นหนึ่งเขียนไว้ว่า พระเจ้าใช้ฉัน อีกต้นหนึ่งเขียนว่า พระเจ้าห้ามฉัน และอีกต้นหนึ่งมิได้เขียนอะไรไว้ ถ้าพวกเขาต้องการจะทำสิ่งใด ก็จะทำการศึกษาหาญด้วยดีดังกล่าว ถ้าจับได้ตัวที่มีไม้ตีเขียนใด ๆ ก็จับใหม่ จนกว่าจะได้ตัวที่แนะนำให้ทำหรือมิให้ทำอย่างไรก็ดี เครื่องเสี่ยงทายนั้นมิประเภทอื่น ๆ อีก ซึ่งก็อยู่ภายใต้ข้อห้ามนี้ทั้งหมด

เป็นการละเมิด วันนี้¹ บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา² หมดหวังในศาสนาของพวกเขาแล้ว³ ดังนั้นพวกเขาจึงอยากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด วันนี้ข้าได้ให้สมบรูณ์แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเขาและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า⁴ และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเขาแล้ว ผู้ใดได้รับความคับขันในความหิวโหย⁵ โดยมีไซเป็นผู้จงใจกระทำบาปแล้วไซริ⁶ แน่นอน อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิเษกผู้ทรงเมตตาเสมอ

4. เขาเหล่านั้นจะถามเจ้าว่า มีอะไรบ้างที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิด ที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขานั้นคือสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย⁷ และบรรดาสัตว์สำหรับล่าเนื้อที่พวกเขาฝึกสอนมัน⁸ โดยฝึกสอนมันตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนพวกเขาไว้⁹ พวกเขาจึงบริโภคน้ำจากสิ่งที่มันจับมาให้แก่

وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ وَيَأْتِيَنَّكُمْ أَضْطَرُّ فِي
مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٢﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الْطَيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْحَوَارِجِ مَكْلُوبِينَ تَعْلَمُونَ بِنَمَا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَنْقُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١﴾

¹ คือวันอะเราะเราะฮ์ของอัจญะตุลอะดาอ์ ในปีที่ 10 ฮิจญะเราะฮ์

² คือมุชริกชาวมักกะฮ์

³ คือหมดหวังที่จะให้สาวของท่านนะบีมุฮัมมัดกลับเป็นมุชริกดังเดิม

⁴ หมายถึงให้ท่านนะบีได้เข้ายึดครองมักกะฮ์ไว้ได้โดยมิได้เสียเลือดเนื้อ

⁵ คือจำเป็นจะต้องใช้อาหารประเภทต้องห้ามดังกล่าวบริโภคเพื่อประทังชีวิตแล้วก็อนุญาตให้บริโภคได้โดยไม่มีบาปใด ๆ

⁶ คือมิใช่ผู้สร้างสถานะการณ์ให้คับขัน โดยมีเจตนาจะบริโภคอาหารที่เป็นที่ห้ามเหล่านั้น

⁷ คือที่ศาสนาได้กำหนดไว้

⁸ ได้แก่สุนัข เหยี่ยว และเสือดาว เป็นต้น

⁹ คือสอนให้มันไปล่าเนื้อมาให้แก่เจ้าของของมันโดยไม่กัดกินส่วนใดส่วนหนึ่ง

พวกเจ้า¹ และจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์บน
มันเสียก่อน² และจงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิดแท้
จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ
สอบสวน

5. วันหนึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหลายได้ถูกอนุญาติแก่พวกเจ้า
แล้ว และอาหารของบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น³
เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า และอาหารของพวก
เจ้าก็เป็นที่ยอมรับแก่พวกเขาและบรรดาหญิง
บริสุทธิ์⁴ ในหมู่ผู้ศรัทธาหญิง และบรรดาหญิง
บริสุทธิ์ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนจากพวกเจ้า
ก็เป็นที่ยอมรับแก่พวกเจ้าด้วย เมื่อพวกเจ้าได้
มอบให้แก่พวกนางซึ่งมะหรุของพวกนางในฐานะ
เป็นผู้แต่งงาน มิใช่เป็นผู้กระทำการชินาโดย
เปิดเผย และมิใช่ยึดเอานางเป็นเพื่อน โดย
กระทำชินาลับ ๆ และผู้ใดปฏิเสธการศรัทธา
แน่นอนนางของเขาก็ไร้ผล ขณะเดียวกันในวัน
ปรโลกพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุน

6. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเจ้ายืนขึ้นจะไป
ละหมาด ก็จงล้างหน้าของพวกเจ้า และมือของ
พวกเจ้าถึงข้อศอก และจงลูบศีรษะของพวกเจ้า
และล้างเท้าของพวกเจ้าถึงตาตุ่มทั้งสอง และ

أَيُّومٍ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَخْذِيٍّ أَحَدَانِ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى

¹ คือจะอยู่ในสภาพที่ตายหรือเป็นกิตาม แต่ถ้าเป็นก็ให้เชือด และจะต้องไม่ถูกกัดกินส่วนใดส่วนหนึ่ง
เพราะถ้าถูกกัดกินแล้วแสดงว่ามันล้ำมาสำหรับมัน หรือไม่ก็แย่งจากตัวอื่นมา จึงไม่เป็นที่อนุมัติ

² คือขณะที่ปล่อยมันออกไปสำนั้นให้กล่าวบิสมิลลาฮ์พร้อมไปด้วย

³ คือพวกยิวและพวกคริสต์

⁴ คือหญิงอิสระที่ได้กระทำชินา หรือมิใช่หญิงชั่ว

หากพวกเจ้ามีญะนาบะฮ์¹ ก็จงชำระร่างกายให้สะอาด² และหากพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนใดในพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนใดในพวกเจ้ามาจากการถ่ายทุกซ์ หรือได้สัมผัสหญิงมา³ แล้วพวกเจ้าไม่พบน้ำก็จงมุ่งสู่น้ำที่สี่⁴ แล้วลูบใบหน้าของพวกเจ้า และมือของพวกเจ้า⁵ จากดินนั้น อัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์เพื่อจะให้ความลำบากใด ๆ แก่พวกเจ้า แต่ทว่าทรงประสงค์ที่จะให้พวกเจ้าสะอาดและเพื่อให้ความกรุณาเมตตาของพระองค์ครบถ้วนแก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

7. และจงรำลึกถึงความกรุณาเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า และสัญญาของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำมันไว้แก่พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า พวกเราได้ยินแล้ว และพวกเราเชื่อฟังแล้ว และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก

الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ يَدَاتُ الْأُصْدُورِ ﴿٧﴾

¹ คือจะด้วยการสมสู่กับภรรยาหรือมือสุจริตหลังออกด้วยเหตุใดก็ตาม
² คืออาบน้ำญะนาบะฮ์
³ หมายถึงสมสู่กับภรรยา
⁴ คือดินที่สะอาดและแห้งเพื่อทำตะขัมมุ่ม โดยใช้ฝ่ามือทั้งสองตบลงยังพื้นดินแล้วลูบหน้าและมือทั้งสอง
⁵ วิธีทำตะขัมมุ่มนี้มีสองแบบคือ 1. ใช้ฝ่ามือทั้งสองตบลงบนพื้นดินครั้งเดียวแล้วลูบหน้า และหลังมือทั้งสองถึงข้อมือ โดยเริ่มลูบหลังมือขวา ก่อน แล้วลูบหลังมือซ้าย 2. ตบมือทั้งสองลงบนพื้นดินสองครั้ง ครั้งแรกลูบหน้า ครั้งที่สองลูบหลังมือตลอดข้อศอก แล้วลูบกลับมาบนท้องแขนถึงข้อมือ ทั้งนี้โดยเริ่มลูบมือขวา ก่อน

8. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮ์ เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรม และจงอย่าให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใดทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด มันเป็นเรื่องที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำการ

9. และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขานั้นคือ การอภัยโทษ และรางวัลอันยิ่งใหญ่

10. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น ชนเหล่านี้แหละคือ ชนนรก

11. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่พวกหนึ่งปลงใจที่จะยื่นมือของพวกเขามาทำร้ายพวกเจ้าแล้ว พระองค์ก็ทรงยับยั้งและหันมือของพวกเขาออกจากพวกเจ้าเสีย และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและแต่่ออัลลอฮ์เท่านั้น ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงมอบหมาย

12. และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเอาสัญญาแก่วงศวานอิสรออีล¹ และเราได้แต่งตั้งผู้ดูแลจากหมู่พวกเขาขึ้นสิบสองคน² และอัลลอฮ์ได้

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوٰمِيْنَ لِلّٰهِ
شٰهَدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَتٰنَ قَوْمٍ عَلٰٓى الْاَتْعَدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ
اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاَتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ حَكِيْمٌ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿١٠﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْا اِلَيْكُمْ
اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَتَقُوْا
اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ وَلَقَدْ اٰخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْۤاِسْرٰٓءِيْلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا وَقَالَ اللّٰهُ
اِنِّيْ مَعَكُمْ لَئِنْ اَقَمْتُمْ الصَّلٰوةَ وَءَاتَيْتُمْ

¹ คือเอาสัญญาแก่พวกเขาว่า ให้พวกเขาปฏิบัติตามบัญญัติที่อยู่ในคัมภีร์อัลเตวารอด

² คือหัวหน้าเผ่าในหมู่พวกเขาสิบสองเผ่าด้วยกัน

ทรงกล่าวว่า¹ แท้จริงข้าพเจ้านั้นร่วมอยู่ด้วยกับพวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้าดำรงไว้ซึ่งการระฆากและชำระชะกาต และศรัทธาต่อบรรดารอฮูลของข้า และสนับสนุนพวกเขา และให้อัลลอฮ์ ยืมหนี้ที่ดี² แล้วแน่นอนข้าจะลบล้างให้พ้นจากพวกเจ้า ซึ่งความชั่วทั้งหลายของพวกเจ้า และแน่นอนข้าจะให้พวกเจ้าเข้าบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธ³ หลังจากนั้นแล้ว แน่นอนเขาก็หลงทางอันเที่ยงตรง

13. แต่เนื่องจากการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเรา เราจึงได้ให้พวกเขาห่างไกลจากความกรุณาเมตตาของเรา และให้หัวใจของพวกเขาส่งกระด้าง พวกเขากระทำการบิดเบือนบรรดาด้อยค่าให้เฉออกจากตำแหน่งของมัน⁴ และลืมส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนไว้⁵ และเจ้า⁶ ก็ยังคงมองเห็นอยู่ในการคดโกงจากพวกเขา นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น จงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และเมินหน้าเสีย⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบผู้ทำดีทั้งหลาย

الرِّكَوَّةَ وَأَمْنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا
قُلُوبَهُمْ قَلْبًا مَنِيئًا يُخْفُونَ الْكَلِمَ
عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

¹ คือทรงกล่าวแก่ท่านนะบีมูซา

² หมายถึงให้บริจาครทรัพย์ไปในทางของพระองค์ โดยที่พระองค์จะทรงชดเชยให้ถึงเจ็ดร้อยเท่า

³ คือปฏิเสธสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์

⁴ คือบิดเบือนให้เฉออกจากความหมายเดิม

⁵ คือถูกเตือนให้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

⁷ คือทำเป็นเสมือนไม่รู้ไม่เห็น

17. แน่นอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคืออัลมะซีห¹ บุตรของมัรยัม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ก็ใครเล่าที่จะมีอำนาจครอบครองสิ่งของ² จากอัลลอฮ์ได้ หากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำลายอัลมะซีห บุตรของมัรยัม และมารดาของเขา และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดและอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

18. และบรรดาชาวยิว และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า พวกเราคือบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แล้วไหนเล่าพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่าน เนื่องด้วยความผิดทั้งหลายของพวกท่าน มิใช่เช่นนั้นดอกพวกท่านเป็นสามัญชนในหมู่ผู้ที่พระองค์ทรงบังเกิดมาต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยิ่งพระองค์นั้นการกลับไป

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوهُ فَلَمَّ يَعَذِّبْكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

¹ หมายถึงท่านนะบี อีซา

² หมายถึงอำนาจของพระองค์ กล่าวคือไม่มีผู้ใดที่จะยับยั้งอำนาจของพระองค์ได้

19. บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย แท้จริงรอซูล¹ ของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว โดยที่เขาจะได้ชี้แจงแก่พวกเจ้า² ตามวาระสมัยที่ได้วางไว้ บรรดารอซูลมา³ ทั้งนี้เนื่องจากการที่พวกเจ้าจะกล่าวว่า มิได้มีผู้แจ้งข่าวดีคนใด และผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเรา แท้จริงได้มีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

20. และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า โอ้ประชาชาติของฉัน พึงรำลึกถึงความกรุณาเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแต่พวกท่านเกิด เพราะพระองค์ได้ทรงให้มีบรรดานะบีสืบในหมู่พวกท่าน และได้ทรงให้พวกท่านเป็นกษัตริย์ และได้ทรงประทานแก่พวกท่าน สิ่งที่มีได้ทรงประทานให้แก่ผู้ใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย⁴

21. โอ้ประชาชาติของฉัน จงเข้าไปในแผ่นดินอันบริสุทธิ์⁵ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فُرْقَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُوا أَدْرُؤُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

يَتَقَوَّمُوا أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ

¹ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม

² คือให้รู้ถึงหน้าที่และสิทธิต่าง ๆ ที่พวกเจ้าพึงปฏิบัติ ทั้งที่เกี่ยวกับพระเจ้าของพวกเจ้า และเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

³ คือได้วางไว้รอซูลมาเป็นเวลา 560 ปี นับตั้งแต่ท่านนะบีส้าเป็นต้นมา

⁴ คือได้แก่การให้น้ำในทะเลแดงแยกออกเป็นทางเดินเพื่อหนีการตามล่าของฟิรเอาน์ ขณะเดียวกันก็ให้ฟิรเอาน์ และไพร่พลของเขาจมน้ำตาย การให้น้ำตาลฟ้าตกลงมาเป็นของหวานและให้หน่อกุ้มเป็นอาหาร ขณะอยู่ในทะเลทราย และให้เมฆบทบังแสงแดด

⁵ คือแคว้นกันอานในเขตปาเลสไตน์

พวกท่านเกิด และจงอย่าหันหลังของพวกท่านกลับ¹ เพราะจะทำให้พวกท่านกลบกลายเป็นผู้ขาดทุน

22. พวกเขาบอกว่า โอ้มุซา แท้จริงในแผ่นดินอันบริสุทธิ์นั้น มีพวกที่เทียมโหด² และพวกเราจะไม่เข้าไปในแผ่นดินนั้นเป็นอันขาด จนกว่าพวกเขาจะออกไปจากที่นั้น แต่ถ้าพวกเขาออกไปจากที่นั้นแล้ว พวกเราจึงจะเป็นผู้เข้าไป

23. มีชายสองคนในหมู่ผู้ยำเกรงที่อัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาเมตตาแก่เขาทั้งสองได้กล่าวว่า พวกท่านจงเข้าประตูนั้น³ ไปเผชิญหน้ากับพวกเขาเถิด ครั้นเมื่อพวกท่านเข้าประตูนั้นไปแล้ว แน่หนอนพวกท่านจะเป็นผู้ชนะ และแต่อัลลอฮ์นั้น พวกเจ้าจงมอบหมายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

24. พวกเขาบอกว่า โอ้มุซา แท้จริงพวกเราจะไม่เข้าไปที่นั่นโดยเด็ดขาด ตราบใดที่พวกเขา⁴ ยังคงอยู่ในที่นั้น ดังนั้นท่านและพระเจ้าของท่านจงไปเถิด แล้วจงต่อสู้⁵ พวกเราจะนั่งอยู่ที่นี้

لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٦١﴾

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْدُخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّمَّ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ اللَّهُ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ لَنَا نَدُّخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلْنَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٦٤﴾

¹ คืออย่าหันหลังหนีกลับโดยไม่กล้าต่อสู้กับชวกันอันเป็นผู้เป็นเจ้าของถิ่น

² คือชวกันอันซึ่งมีร่างกายแข็งแรงกล้าหาญ

³ คือประตูเมืองกันอัน

⁴ คือชวเมืองกันอัน

⁵ คือต่อสู้กับชวเมือง

25. เขา¹ กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์ไม่มีอำนาจ² นอกจากตัว
ของข้าพระองค์เอง และพี่ชายของข้าพระองค์³
เท่านั้น ดังนั้นโปรดได้แยกกระหว่างเรา กับ
ประชาชาติผู้ละเมิดด้วยเถิด

26. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงแผ่นดินนั้น⁴ เป็นที่
ต้องห้ามแก่พวกเขา⁵ สี่สิบปี ซึ่งพวกเขาจะระเห
เร่ร่อนไปในผืนแผ่นดิน⁶ ดังนั้นเจ้าจงอย่าเสียใจ
ให้แก่ประชาชาติผู้ละเมิดเหล่านั้นเลย

27. และเจ้าจงอ่านให้พวกเขา⁷ ฟัง ซึ่งชาวยิว
เกี่ยวกับบุตรชายสองคน⁸ ของอาดัมตามความ
เป็นจริง ขณะที่ทั้งสองได้กระทำการพลีซึ่งสิ่ง
พลี⁹ อยู่ นั่น แล้วสิ่งพลีนั้นก็ถูกรับจากคนหนึ่ง
ในสองคน¹⁰ และมันมิได้ถูกรับจากอีกคนหนึ่ง¹¹
เขา¹² จึงได้กล่าวว่า แน่หนอนข้าจะฆ่าเจ้า¹³

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٥﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

﴿١٧﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا
قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ
قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٨﴾

¹ คือท่านนะบีมูซา

² คือไม่มีอำนาจที่บังคับวงศวานอิสรออีลได้

³ คือนะบีสารูน

⁴ คือแผ่นดินอันบริสุทธิ์

⁵ คือพวกวงศวานอิสรออีล

⁶ หมายถึงในทะเลทราย

⁷ คือให้วงศวานอิสรออีล

⁸ คือกอบีล และฮาบีล

⁹ สิ่งพลีของกอบีลผู้เป็นพินั้นคือผลพืชเพราะเป็นผู้ทำไรส่วนสิ่งพลีของฮาบีลนั้นคือแกะเพราะเป็นผู้เลี้ยงแกะ

¹⁰ คือถูกรับจากฮาบีล

¹¹ คือไม่ถูกรับจากกอบีล

¹² คือกอบีล

¹³ คือฆ่าฮาบีล

ให้ได้ เขา¹ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรับ
จากหมู่ผู้มีความยำเกรงเท่านั้น

28. หากท่าน² ยื่นมือของท่านมายังฉัน³ เพื่อ
จะฆ่าฉัน ฉันก็จะไม่ยื่นมือของฉันไปยังท่าน
เพื่อจะฆ่าท่าน แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ผู้เป็น
พระเจ้าแห่งสากลโลก

29. แท้จริงฉันต้องการที่จะให้ท่านนำบาป
ของฉันและบาปของท่านกลับไป⁴ แล้วท่านก็จะ
กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ชาวนรก และนั่นแหละ
คือ การตอบแทนแก่บรรดาผู้ธรรม

30. แล้วจิตใจของเขา⁵ ก็คล้อยตามเขาในการที่
จะฆ่าน้องชายของเขา แล้วเขาก็ฆ่าน้องชาย
ของเขา ดังนั้นเขาจึงได้กลายเป็นคนหนึ่งใน
หมู่ผู้ขาดทุน

31. แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ส่งกาตัวหนึ่งมาค้นหาใน
ดิน⁶ เพื่อที่จะให้เขาเห็นว่าเขาจะกลบศพน้อง
ชายของเขาอย่างไร เขากล่าวว่า โอ้ความพินาศ
ของฉัน⁷ ฉันไม่สามารถที่จะเป็นเช่นกาตัวนี้แล้ว
กลบศพน้องชายของฉันเขียวหรือนี้ แล้วเขา
ก็กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ตรอมใจ

لَيْنَ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبُوَ آيَاتِي وَإِنَّمَا فِتْنَتُنَا
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَعَثَّ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ
كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يُوتِلُنِي
أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِيَ
سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

¹ คือฮาบิล

² คือกอบิล

³ คือฮาบิล

⁴ คือนำกลับไปยังอัลลอฮ์ ในวันปรโลก เพื่อรับการลงโทษจากพระองค์ ในเรื่องนี้บรรดามุฏซฮิริน
ทั้งหลายให้ความหมายว่า ฉันต้องการที่จะให้ท่านนำบาปที่ฆ่าฉัน และบาปท่านเองกลับไป

⁵ คือของกอบิล

⁶ คือทำประหนึ่งคุ้ยหาอาหารกิน จนกระทั่งเป็นหลุมลึก

⁷ คือเรียกความพินาศของตนให้มาทำลายตนเสีย เพราะถึงเวลาที่ตนควรจะพินาศได้แล้ว ดังกล่าวนี้
เป็นถ้อยคำที่แสดงถึงความเศร้าใจและสังเวชในตัวเอง

32. เนื่องจากเหตุนั้นแหละ เราจึงได้บัญญัติแก่ วงศ์วาน อิสราเอลว่า แท้จริงผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่ง โดยมีใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง หรือมีใช่ เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้วก็ ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษย์ทั้งมวล และผู้ใด ไว้ชีวิตนั้น ก็ประหนึ่งว่าเขาไว้ชีวิตมนุษย์ทั้ง มวล และแท้จริงนั้นบรรดาราชูลของเราได้นำ หลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แล้วได้มีจำนวนมากมายในหมู่พวกเขาเป็นผู้ ฟุ่มเฟือยในแผ่นดิน¹

33. แท้จริงการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ทำ สงครามต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และพยายามบ่อนทำลายในแผ่นดิน² นั่นก็คือ การที่พวกเขาจะถูกฆ่า หรือถูกตรึงบนไม้กางเขน หรือมือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะถูกตัด สลับข้าง³ หรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน นั่นก็คือพวกเขาจะได้รับความอับยศในโลกนี้ และจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวงในปรโลก⁴

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ نُبْرَانٍ كَثِيرًا مِنْهُمْ
بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمَسْرِ فُؤَادٍ ﴿٣٢﴾

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا
أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ جزَاءٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงทำการฆ่าฟันกันอย่างมากมาย และฝ่าฝืนบัญญัติศาสนาด้วย

² หมายถึงการปล้นสดมภ์ หรือดักจู่ระหว่างทาง

³ คือมือขวา และเท้าซ้าย

⁴ สาเหตุแห่งการประททานอายุอยู่นั้น เนื่องจากมีชาวอูรียะฮ์ จำนวน 8 คนได้มาหารอซูลุลลอฮ์ เพื่อรับนับถืออิสลาม แล้วเกิดไม่สบายขึ้นเนื่องจากผิดอากาศ รอซูลุลลอฮ์จึงให้พวกเขาไปดื่มบิสสวะฮ์ และน่านมอฐซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนชะกาต เพื่อเป็นการรักษาอาการป่วยของพวกเขา ครั้งเมื่อพวกเขา หายป่วยแล้วก็ทำการฆ่าคนเลี้ยงอฐด้วยการตัดมือ ตัดเท้า และแทงตา จนกระทั่งตาย เมื่อท่านนะบี ทราบจึงได้สั่งให้ทำการติดตาม เพื่อลงโทษพวกเขาเช่นเดียวกับที่พวกเขาได้กระทำกับคนเลี้ยงอฐ แล้ว ชาวอูรียะฮ์ดังกล่าวก็ถูกตามล่า และถูกลงโทษตามคำสั่งของท่านนะบี

34. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว ก่อนจากที่พวกเขาจะสามารถลงโทษพวกเขา ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

35. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ฟังยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงแสวงหาสื่อ¹ ไปสู่พระองค์ และจงต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

36. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้น หากพวกเขามีสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกรวมกัน² เพื่อจะใช้มันไถ่ตัวให้พ้นจากการลงโทษในวันกิยามะฮ์แล้ว มันก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขา³ และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

37. เขาเหล่านั้นปรารถนาที่จะออกจากไฟนรก แต่พวกเขา ก็หาได้ออกจากมันไปไม่ได้ และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษที่คงอยู่ตลอดไป

38. และขโมยชายและขโมยหญิงนั้นจงตัดมือของเขา⁴ ทั้งสองคน ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ทั้งสองนั้นได้แสวงหาไว้ (และ) เพื่อ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَتَى الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نَقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً
بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

¹ คือจะให้ มีผลงานอันดีงามนั้นเกิดจากการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ อันจะเป็นสิ่งให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ขณะที่กลับไปยังพระองค์

² คือมีอีกเท่าหนึ่งของสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด แล้วรวมกัน

³ คืออัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้รับโทษที่สาสมกับความมยะโสของพวกเข

⁴ คือตัดมือขวาก่อนและถ้ายอีกให้ตัดมือซ้าย

เป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษ¹ จากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ ทรงปรีชาญาณ

39. แล้วผู้ใดสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากการอธรรมของเขา และแก้ไขปรับปรุงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

40. เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดยที่พระองค์จะทรงลงโทษใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงอภัยโทษแก่ใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้น ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

41. รอซูลเอ๋ย จงอย่าให้เป็นที่เสียใจแก่เจ้า ซึ่งบรรดาผู้ที่ริบเร่งกันในการปฏิเสธศรัทธาจากหมู่ผู้ที่กล่าวด้วยปากของพวกเขาว่า พวกเราศรัทธาแล้วโดยที่หัวใจของพวกเขามิได้ศรัทธา² และจากหมู่ผู้ที่เป็ยิวด้วย โดยที่พวกเขาชอบฟังคำมุสา³ พวกเขาชอบฟังเพื่อพวกอื่นที่มีได้มุ่งหาเจ้า⁴ พวกเขาบิดเบือนบรรดาถ้อยคำหลังจาก

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَعْفُو لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ يٰٓأَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَاسْتَمْعُوا لِلْكَذِبِ سَمْعًا لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُواكَ بِمِجْرَفُونَ
الَّذِينَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنَّ

¹ คือเป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้คนอื่น ๆ เพื่อจะได้ไม่ประพฤตเช่นเดียวกับเขา

² หมายถึงพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

³ คือชอบฟังคำพูดเท็จที่บรรดาหัวหน้าของพวกเขาอุปโลกนขึ้นเกี่ยวกับท่านนะบี

⁴ คือชอบฟังคำพูดเท็จจากหัวหน้าของพวกเขาเพื่อเล่าต่อให้แก่พวกอื่นที่มีได้มาหาท่านนะบี

(ที่มันถูกวางใน) ที่ของมัน¹ พวกเขาบอกว่า หากพวกท่านได้รับสิ่งนี้ก็จงเอามันไว้² และถ้าหากพวกท่านมิได้รับมันก็จะระวัง³ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ซึ่งการทดสอบเขาแล้ว⁴ เจ้าก็ไม่มีสิทธิแต่อย่างใดจากอัลลอฮ์ที่จะช่วยเหลือเขาได้⁵ คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่อัลลอฮ์มิทรงประสงค์จะให้หัวใจของพวกเขาสะอาด โดยที่พวกเขาจะได้รับความอัปยศในโลกนี้และจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ในปรโลก

42. พวกเขาชอบฟังคำมูสา ชอบกินสิ่งต้องห้าม⁶ ถ้าหากพวกเขามาหาเจ้า ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา หรือไม่ก็หลีกเลี่ยงพวกเขาเสีย และถ้าหากเจ้าหลีกเลี่ยงพวกเขา พวกเขาก็จะ

أَوْ تَشْرَهُ هَذَا فَخَذُوهُ وَإِن لَّمْ تُوْتُوهُ فَاحْذَرُوا
وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنْ
اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يَظْهَرْ قُلُوبُهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

سَمِعُوا لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ
فَإِن جَاءوك فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا

¹ คือบิดเบือนถ้อยคำในคัมภีร์เตารอต หลังจากเป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้ว ซึ่งความมุ่งหมายของมัน ทั้งนี้ ด้วยการเปลี่ยนถ้อยคำบ้างและความมุ่งหมายบ้าง

² คือเรื่องการทำฮินาของชายหญิงชาวยิวคู่หนึ่งในตระกูลที่มีเกียรติ ซึ่งพวกเขาต้องการที่จะให้ได้รับโทษสถานเบา คือโทษคนละร้อยที ซึ่งความเป็นจริงนั้นจะต้องได้รับโทษสถานหนัก คือถูกขังด้วยหินจนตายตามบัญญัติศาสนาของพวกเขา ในกรณีพวกเขาได้ให้คนในตระกูลกร้อยเฮาฮุ ซึ่งเป็นชาวยิวที่อยู่ในมะดีนะฮ์ตามท่านนะบีเกี่ยวกับการลงโทษของชาย-หญิงดังกล่าว โดยกำชับว่าถ้าท่านนะบีตอบตรงกับที่เขาต้องการคือโทษร้อยทีก็ให้ยึดถือ แต่ถ้าท่านนะบีชี้ขาดให้ขังด้วยหินจนตาย ก็จงระวังอย่าได้ยึดถือ คำว่า ได้รับสิ่งนี้ นั้นหมายถึงได้รับคำตอบจากท่านนะบีว่าให้โทษร้อยทีตามที่พวกเขาปรารถนา

³ คือมิให้ยึดถือ

⁴ คือทดสอบความศรัทธาของเขาโดยปล่อยให้เขาแสดงออกซึ่งความกลัปกโลกของเขาต่อไปเพื่อให้เขาได้รับโทษอันสาสม

⁵ คือท่านนะบีก็ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือเขาได้ เพราะท่านไม่มีสิทธิและอำนาจใด ๆ จากอัลลอฮ์ที่จะระงับปฏิบัติการของพระองค์ได้

⁶ คือทรัพย์สินสมบัติที่ได้มาโดยไม่ชอบ เฉพาะอย่างยิ่งดอกเบี้ย

ไม่ให้โทษแก่เจ้าได้แต่อย่างใดเลย และหากเจ้า ตัดสิน ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยความ ยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ ยุติธรรม

43. และอย่างไรเล่าที่พวกเขาจะให้เจ้าตัดสิน ทั้ง ๆ ที่พวกเขามี อัด-เตารอตอยู่ ซึ่งในนั้นมี ข้อตัดสินของอัลลอฮ์อยู่แล้ว แล้วพวกเขาก็ ผินหลังให้หลังจากนั้น¹ คนเหล่านี้หาใช่เป็นผู้ ศรัทธาไม่

44. แท้จริงเราได้ให้อัด-เตารอตลงมา โดยที่ใน นั้นมีข้อแนะนำ และแสงสว่าง ซึ่งบรรดานะบี ที่สวามิภักดิ์ได้ใช้อัด-เตารอตตัดสินบรรดาผู้ที่ เป็นยิว และบรรดาผู้ที่รู้แล้วในอัลลอฮ์ และ นักปราชญ์ทั้งหลายก็ได้ใช้อัด-เตารอต ตัดสิน² ด้วย เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมาย ให้รักษาไว้ (นั่นคือ) คัมภีร์ของอัลลอฮ์³ และ พวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย ดังนั้นพวกเขา⁴ จงอย่ากลัวมนุษย์ แต่จงกลัว ข้าเถิด และจงอย่าแลกเปลี่ยนบรรดาโองการ

وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٢﴾

وَكَيْفَ يُحْكِمُوكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا
الْيَتِيمُونَ الَّذِينَ آسَلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّحِيمِينَ وَالْأَحْيَارَ بِمَا اسْتَحْفَظُوا
مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا
تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَأَخْسَبُونَ وَلَا تَسْتَفْزِزُوا
بِبَيِّنَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿١٤﴾

¹ คือไม่ยอมปฏิบัติตามคำตัดสินของท่านนะบีหลังจากที่ท่านได้ตัดสินลงโทษผู้ทำชินาโดยให้ขวางด้วยหิน จนตาย ซึ่งตรงกับข้อชี้ขาดในคัมภีร์ของพวกเขา

² คือตัดสินระหว่างพวกเขายิวหลังจากท่านนะบีมุซาได้ลวงลับไปแล้ว เช่นเกี่ยวกับบรรดาคอลีฟะฮ์ และ บรรดานักปราชญ์ของมุสลิมใช้อัล-กูรออันตัดสิน ระหว่างมุสลิมิน หลังจากท่านนะบีมุฮัมมัด

³ กล่าวคือเนื่องจากอัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้บรรดาผู้ที่รู้แจ้งในพระองค์และบรรดานักปราชญ์รักษาคัมภีร์ ไว้ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องใช้คัมภีร์นั้นตัดสินระหว่างพวกเขา

⁴ หมายถึงบรรดาผู้ที่รู้แจ้งในอัลลอฮ์ และนักปราชญ์ทั้งหลาย

ของข้ากับราคาอันเล็กน้อย¹ และผู้ใดที่มีได้
ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา
แล้วชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธการศรัทธา

45. และเราได้บัญญัติแก่พวกเขาไว้ในคัมภีร์
นั้นว่า ชีวิตด้วยชีวิต และตายด้วยตา และจุมุก
ด้วยจุมุก และหูด้วยหู และฟันด้วยฟัน² และ
บรรดาบาดแผลก็ให้มีการชดเชยเยี่ยงเดียวกัน³
และผู้ใดให้การชดเชยนั้นเป็นทาน มันก็เป็น
สิ่งลบล้างบาปของเขา⁴ และผู้ใดมิได้ตัดสิน
ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชน
เหล่านี้แหละคือ ผู้อธรรม

46. และเราได้ให้ข้อบัญญัติของมัรยัมตามหลัง
พวกเขามา⁵ ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า
เขาคือ อัด-เตารอด⁶ และเราได้ให้อัล-อินญีลแก่
เขาซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง และเป็น
ที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้ามัน คือ อัด-เตารอด⁷
และเป็นคำแนะนำ และคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรง
ทั้งหลาย

وَكُنِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
فِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ
لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى
وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾

¹ หมายถึงว่าไม่ยอมปฏิบัติตามโองการของอัลลอฮ์ โดยเห็นแก่ผลประโยชน์อันเล็กน้อย

² คือถ้าทำร้ายคนอื่นจนถึงแก่ชีวิต ก็ให้ชดใช้ชีวิตนั้นด้วยชีวิตของตนเอง และตาให้ชดใช้ด้วยตา จุมุก
ก็ด้วยจุมุก หูก็ด้วยหู และฟันก็ด้วยฟัน

³ คือเท่าที่สามารถจะทำให้เขามีบาดแผลเยี่ยงเดียวกันโดยไม่เกินเลย

⁴ คือให้อภัยโดยไม่แก้แค้น ซึ่งการให้อภัยนี้ถือเป็นคุณความดีที่จะลบล้างบาปของเขาตามที่อัลลอฮ์
ทรงเห็นสมควร

⁵ คือตามหลังนะบีทั้งหลายมา

⁶ เป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานให้แก่ท่านนะบีมูซา

⁷ คือ อัล-อินญีลก็มาในฐานะยืนยันคัมภีร์อัด-เตารอด ซึ่งถูกประทานมาก่อนหน้าแล้วด้วย

47. และบรรดาผู้ที่ได้รับอัล-อินญีลก็จงตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาในนั้น¹ และผู้ใดที่มีได้ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้คือผู้ที่ละเมิด

48. และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า² ด้วยความจริง³ ในฐานะเป็นที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามันและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น⁴ ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา⁵ ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด⁶ และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา โดยเขาออกจากความจริงที่ได้มายังเจ้า สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้⁷ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่نونก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว⁸ แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเจ้า⁹ ดังนั้นพวกเจ้าจึงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด¹⁰ ยังอัลลอฮ์นั้นคือ การกลับไป

وَيَحْكُمُ أَهْلَ الْأَنْبِيَاءِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالِّقُونَ ﴿٤٧﴾

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَارَكْنَا فِيهِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ أَلْفِكَتَابٍ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاوِزًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَأَسْتَفِئُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْسَ لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٤٨﴾

¹ คือตัดสินด้วยบัญญัติที่มีอยู่ในคัมภีร์อัล-อินญีล

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

³ คือเบื้องหน้าอัล-กุรอาน อันได้แก่คัมภีร์เตารอต และอินญีล

⁴ คือควบคุมคัมภีร์เตารอตและอินญีลให้ตั้งอยู่ในความเป็นจริง กล่าวคือสิ่งใดที่แปลกปลอมเข้ามาก็จะแจ้งให้ทราบ และสิ่งที่ถูกตัดทอนออกไปหรือถูกบิดเบือน หรือถูกปกปิดไว้ก็จะแจ้งให้ทราบเช่นเดียวกัน

⁵ คือระหว่างพวกยิว

⁶ หมายถึง อัล-กุรอาน

⁷ คือบทบัญญัติและแนวทางในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

⁸ หมายถึงให้มีบัญญัติศาสนาและแนวดำเนินชีวิตอย่างเดียวกันด้วย จะได้ไม่ขัดแย้งกัน

⁹ หมายถึงทดสอบแต่ละประชาชาติว่าประชาชาติใดจะปฏิบัติตามบัญญัติที่พระองค์ทรงประทานได้ดีกว่ากัน

¹⁰ คือให้แต่ละประชาชาติแข่งขันกันปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย

ของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่พวกเจ้ากำลังขัดแย้งกันในสิ่งนั้น

49. และเจ้า¹ จงตัดสินระหว่างพวกเขา² ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเกิด และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา และจงระวังพวกเขา ในการที่พวกเขาจะจงใจเจ้าให้เขวออกจากบางสิ่ง³ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า แล้วถ้าหากพวกเจ้าผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเพียงประสงคฺจะให้ประสบแก่พวกเขา ซึ่งบางส่วนแห่งโทษของพวกเขา⁴ เท่านั้น และแท้จริงจำนวนมากมายในหมู่มนุษย์นั้นเป็นผู้ละเมิด

50. ข้อตัดสินสมัยญาฮีลียะฮ์⁵ กระนั้นหรือที่พวกเขาปรารถนา และใครเล่าที่จะมีข้อตัดสินดียิ่งกว่าอัลลอฮ์ สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น⁶

وَأَن أٰحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَأَحَدَرَهُمْ أَن يَفْتَنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمْنَا أَنَّمَا رِيَدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ
بِبَعْضِ
دُونِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ ﴿٤٩﴾

أَفَحَكَمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْعُونَ وَمِنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

¹ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะตัดสินระหว่างพวกเขา

² คือระหว่างชาวยิว

³ คือเขวออกจากบัญญัติบางข้อ

⁴ คือชาวยิวนั้นมิโทษอยู่มากมาย เนื่องจากการฝ่าฝืนคือคิงของพวกเขา โทษบางส่วนที่อัลลอฮ์ประสงคฺให้ประสบแก่พวกเขานั้นคือ การที่ท่านนะบีได้ขับไล่บะนีอัน-นะฎิร ออกจากมะดีนะฮ์ และทำการประหารชีวิตบะนีกุร็อยฮอฮ์

⁵ คือสมัยมงายก่อนที่อิสลามจะอุบัติขึ้น ซึ่งข้อตัดสินในสมัยนั้นปราศจากความเป็นธรรมโดยสิ้นเชิง

⁶ คือสำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์นั้น ย่อมไม่มีใครคิดว่ามีข้อตัดสินของผู้อื่นดีกว่าของอัลลอฮ์อย่างแน่นอน

51. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอาชาวยิว และชาวคริสต์เป็นมิตร บางส่วนของพวกเขานั้น คือมิตรของอีกบางส่วน¹ และผู้ใดในหมู่พวกเขา เอาพวกเขามาเป็นมิตรแล้วไซ้ แน่หนอนผู้นั้น ก็เป็นคนหนึ่งในพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น จะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

52. แล้วเจ้าจะได้เห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของ พวกเขามีโรค² ต่างรีบเร่งกันไปอยู่ในหมู่พวกเขา³ โดยกล่าวว่า⁴ พวกเรากลัวภัยพิบัติ⁵ จะเวียนมา ประสบแก่พวกเรา อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์นั้น จะทรงนำมาซึ่งชัยชนะ⁶ หรือไม่ก็นำพระบัญชา อย่างหนึ่งอย่างใดมาจากที่พระองค์⁷ แล้ว พวกเขาก็กลายเป็นผู้เสียใจต่อสิ่งที่พวกเขา ปกปิดไว้ในใจของพวกเขา

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ
مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْتَعِضُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نخشى أن تصيبنا دائرة فقسى الله أن يأتي
بِالْفَتْحِ وَأَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصِيبُوا عَلَيَّ مَا أَسْرُوا
فِي أَنفُسِهِمْ تَدْمِيعًا ﴿٥٢﴾

¹ คือยิวนั้นต่างรักใคร่ซึ่งกันและกัน และคริสต์ก็เช่นเดียวกัน ในขณะเดียวกันทั้งหมดนั้นเป็นศัตรูของมุสลิมัน ด้วยเหตุนี้ถ้าคบพวกเขาเป็นมิตรแล้วพวกเขาย่อมจะล่องรู้ในความเร้นลับของฝ่ายมุสลิม แล้วรายงานให้พวกเขาทราบ และอีกประการหนึ่ง ยิวกับคริสต์นั้นแม้ว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออะบีของกันและกัน แต่พวกเขาก็ให้ความช่วยเหลือกันในการเป็นศัตรูกับมุสลิมัน ดังนั้นในสองพวกนี้จึงไม่เป็นที่ไว้วางใจแก่มุสลิมันได้

² คือโรคแห่งการกลับลอก อันได้แก่พวกมุนาฟิก เช่น อับดุลลอฮ์บิณอฎัย บิณชะลูน

³ คือหมู่ชาวยิวเพื่อผูกมิตรกับพวกเขา

⁴ คือกล่าวแก่ตัวแก่บรรดาผู้ศรัทธา

⁵ คือภัยพิบัติอันเกิดจากการแปรปรวนของธรรมชาติที่วนเวียนไปตามกฎสภาพการณ์ เช่น ความแห้งแล้งและการเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นต้น ซึ่งปรารถนาที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพวกเขา

⁶ เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ ที่ได้ตอบคำแก้ตัวของพวกมุนาฟิก กล่าวคืออัลลอฮ์อาจให้ท่านอะบีชนะ ทั้งในการปราบปรามศัตรู และประกาศศาสนา เมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้อู

⁷ กล่าวคือที่เปิดโปงการเป็นมุนาฟิกของพวกเขา และความเลวร้ายของพวกเขา

53. และบรรดาผู้ที่ศรัทธากล่าวว่า ชนเหล่านี้ หรือ¹ คือผู้ที่สาบานต่ออัลลอฮ์อย่างเข้มแข็ง ว่า แท้จริงพวกเขานั้นจะรวมอยู่กับพวกเจ้า การงานของพวกเขานั้นไร้ผล² แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

54. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า กลับออกจากศาสนาของพวกเขาไป อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมาซึ่งพวกหนึ่ง ที่พระองค์ทรงรักพวกเขา และพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้มอบน้อม ถ่อมตนต่อบรรดามุฮัมมิด ไว้เกียรติแก่บรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะเสียสละและต่อสู้ ในทางของอัลลอฮ์ และไม่กลัวการตำหนิของผู้ตำหนิคนใด นั่นคือความโปรดปรานของ อัลลอฮ์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง กว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

55. แท้จริงผู้ที่เป็นมิตรของพวกเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และบรรดา ผู้ศรัทธาที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระ ชะกาด และขณะเดียวกันพวกเขาก็เป็นผู้ นอบน้อม³

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾

يَتَّيَبُهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ رَيْدِ مَنْكُمْ عَنِ اللَّهِ فَيَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٤﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิก

² คือเป็นตำราของอัลลอฮ์ที่แจ้งให้พวกเขาทราบว่า งานของพวกเขานั้นไร้ผล

³ คำว่า ผู้มอบน้อม นี้ออกความมาจาก รอกิฮุน ทั้งนี้โดยถือตามตัฟซีร อัล-ญะลาลัยน์ และตัฟซีร อัล-มะรอซี

56. และผู้ใดให้อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาเป็นมิตรแล้วไซ้ แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น คือ พวกที่ชนะ

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿٥٦﴾

57. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอามาเป็นมิตรผู้ซึ่งถือเอาศรัทธาของพวกเจ้าเป็นการเหยียดหยัน และเป็นการล้อเล่น จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์¹ ก่อนพวกเจ้าและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย² และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مَّوْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. และเมื่อพวกเจ้าได้เรียกร้องไปสู่การละหมาด³ พวกเขาก็ก่อเอาการละหมาดเป็นการเหยียดหยันและเป็นการล้อเล่น นั่นก็เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่ใช้ปัญญา

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

59. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้อั้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย พวกท่านมิได้ตำหนิตีเดียญ และปฏิเสธพวกเรา (เพราะอื่นใด) นอกจากว่าพวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนแล้วเท่านั้น และแท้จริงส่วนมากของพวกท่านนั้น เป็นผู้ละเมิด

قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُصُونَ مِنَّا إِلَّا أَن آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَن أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าจะให้ฉันบอกแก่พวกท่านใหม่ ถึงการตอบแทนที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรง

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ

¹ คือพวกยิวและพวกคริสต

² คือพวกมุนาฟิกมักกะฮ์

³ คือทำการละหมาด

ละอหนฺเต้เขาและกริ้วโกรธเขา และให้ส่วนหนึ่ง
ในพวกเขาเป็นลึง และเป็นสุกร และเป็นผู้
สักการะชัยฏอน² คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มี
ตำแหน่งอันชั่วร้ายและเป็นผู้ที่หลงไปจากทาง
อันเที่ยงตรง

61. และเมื่อเขาเหล่านั้น³ มาหาพวกเจ้า พวก
เขาก็ก้าวว่า เราศรัทธาแล้ว ทั้ง ๆ ที่โดยแท้จริง
นั้น พวกเขาเข้ามาในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา
และขณะที่พวกเขาออกไปก็ในสภาพนั้น⁴ และ
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิด

62. และเจ้าจะได้เห็นมากมายในหมู่พวกเขา⁵
ต่างรีบเร่งกันในการทำบาป และการเป็นศัตรู
กัน และการที่พวกเขากินสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม⁶
ช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำกัน

63. โฉนเหล่าผู้ที่รู้แจ้งในอัลลอฮ์และนักปราชญ์
เหล่านั้นจึงไม่ห้ามพวกเขา ในการที่พวกเขาพูด
สิ่งที่เป็นบาป และในการที่พวกเขากินสิ่งที่ต้อง
ห้ามช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขาทำ

وَعَبَدَ الطَّغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ
السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ وَقَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ
قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٢﴾

وَرَأَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَآكِلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

لَوْلَا يَتَّبِعُهُمُ الْرَبِّيبُونَ وَالْأَجَابِرُونَ قَوْلِهِمْ
الْإِثْمُ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿٦٤﴾

¹ คือทรงขับไล่ให้ออกจากการเฝ้าดูเมตตาของพระองค์

² คือเคารพบูชามันและปฏิบัติตามการขึ้นของมัน

³ คือพวกยิว

⁴ คือในสภาพปฏิเสธศรัทธาในการที่พวกเขาเข้ามาหาหรือลุล โดยได้รับคำแนะนำจากรอซูลนั้นไม่ทำให้
การต่อต้านของพวกเขาตกลงได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อพวกเขาออกจากรอซูลไป จึงออกไปในสภาพผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาเช่นเดิม

⁵ คือพวกยิว

⁶ เช่นกินดอกเบี๋ย เป็นต้น

64. และชาวยิวนั้นได้กล่าวว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นถูกล่ามตรวน¹ มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามตรวน² และพวกเขาได้รับละอุน³ เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพูด หามิได้⁴ พระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ถูกแบออกต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงแจกจ่ายอย่างไรก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และแน่นอนสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธาแก่จำนวนมากมายในหมู่พวกเขา⁵ และเราได้ก่อให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันในระหว่างพวกเขา⁶ จนถึงวันกียามะฮ์ ทุกครั้งที่พวกเขาจุดไฟขึ้น⁷ เพื่อทำสงคราม⁸ อัลลอฮ์ก็ทรงดับไฟนั้นเสีย และพวกเขาเพียรพยายามบ่อนทำลายในผืนแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا
بِمَا قَالُوا لَوْلَا يَدُ الْمَسْطُورَيْنِ يُفِيقُ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ تُفِينَا
وَكُفْرًا وَالْقَيْنَاتِنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

¹ คือเป็นสำนวนเปรียบเทียบในการกล่าวหาว่า อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตระหนี่ เพราะเมื่อมือถูกล่ามตรวนเสียแล้วก็ไม่สามารถจะหยิบอะไรให้แก่ใครได้

² เป็นการโต้ตอบจากอัลลอฮ์ว่า คนที่ตระหนี่นั้นหาใช่ใครที่ไหนไม่ คือพวกเขายิวนั่นเอง

³ คือถูกขับไล่ให้ออกจากการเฝ้าดูเมตตาจากพระองค์

⁴ คือพระองค์ก็มีได้เป็นผู้ตระหนี่อย่างที่พวกเขายิวกล่าวหา

⁵ คืออัล-กูรานที่ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านนะบีนั้น จะทำให้พวกเขาเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้น

⁶ คือระหว่างยิวและคริสต์

⁷ หมายถึงว่าทุกครั้งที่พวกเขาก่อเหตุแห่งสงครามขึ้น

⁸ คือเพื่อทำสงครามกับท่านนะบี

65. และหากอะฮ์ลุลกิตาบศรัทธา และยำเกรง แล้ว แน่นอนเราก็จะลบล้างบรรดาความชั่วของพวกเขาก็พ้นจากพวกเขา และแน่นอนเราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์แห่งความสุขสำราญ

66. และหากว่าเขาเหล่านั้น¹ ได้ดำรงไว้ซึ่งอิต-เตารอต และอัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมา² แก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขาแล้ว แน่นอนพวกเขาก็ได้บริโภคน้ำแล้วที่มาจากเบื้องบน³ ของพวกเขา และที่มาจากภายใต้เท้า⁴ ของพวกเขา ในหมู่พวกเขานั้น มีกลุ่มหนึ่งที่มีความยุติธรรม⁵ และมากมาย ในหมู่พวกเขานั้น ช่างเลวจริงๆ สิ่งที่พวกเขากระทำกัน

67. รอซูลเอ๋ย จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า⁶ และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศสารของพระองค์⁷ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากมนุษย์⁸ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآ دَخَلْنَا لَهُمُ جَنَّةَ
النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ
مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُم أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ
وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿٦٧﴾

¹ หมายถึงยิวและคริสต์

² คืออัล-กุรอาน

³ คือจะได้บริโภคน้ำฝนที่หลั่งลงมาจากฟากฟ้าอันมากมาย

⁴ คือพืชพันธุ์ธัญญาหารที่งอกงามขึ้นมาจากดิน

⁵ เช่นอับดุลลอฮ์บิณสะลาม และเพื่อน ๆ ของเขา ตลอดจนอัน-นะญาฮียี และผู้ที่เห็นด้วยกับเขา

⁶ คืออัล-กุรอาน

⁷ คือถ้าปกปิดเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งจะถือว่าท่านมิได้ประกาศศาสนาเลย

⁸ คือให้พ้นจากการทำร้ายของมนุษย์

68. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับ คัมภีร์ทั้งหลาย¹ พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด² จนกว่าพวกท่านจะดำรงไว้ซึ่งอัต-เตอรอด และ อัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวก ท่านจากพระเจ้าของพวกท่าน³ และแน่นอน สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า จากพระเจ้าของ เจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธา แก่จำนวนมากในหมู่พวกเขา⁴ ดังนั้นเจ้าจงอย่า เศร้าใจแก่พวกที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเลย

69. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็น ยิว และพวกซอบิอัน⁵ และบรรดาผู้ที่เป็น คริสต์นั้น ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวัน ปรโลกและประกอบสิ่งที่ดีงามแล้ว ก็ไม่มีความ กลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่ เสียใจ

70. แท้จริงนั้นเราได้เอาสัญญาแก่วงศ์วาน อิสราเอล⁶ และเราได้ส่งบรรดาราชูลมายังพวกเขา ทุกครั้งที่รอซูลคนใดนำสิ่งที่จิตใจของพวกเข าไม่ชอบมายังพวกเขาแล้ว กลุ่มหนึ่ง⁷ พวกเขาก็ ปฏิเสธและอีกกลุ่มหนึ่งพวกเขาก็ฆ่า⁸ เสีย

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلِيُزِيدَكُمْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغَيْنَا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ
وَالنَّصْرَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَوَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

¹ หมายถึงยิวและคริสต์

² คือไม่ถือว่าได้ปฏิบัติศาสนาแต่อย่างใด

³ หมายถึงอัล-กุรอาน

⁴ คือยิวและคริสต์

⁵ คือพวกที่สักการะดวงดาว บางพรรคนะก็ว่าสักการะมลาอิกะฮ์ และไม่ผินหน้าไปทางกิบลัต เวลาทำการสวด

⁶ คือเอาสัญญาว่าให้พวกเขาให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนาโดยเคร่งครัด

⁷ คือกลุ่มหนึ่งในบรรดาราซูล

⁸ เช่นฆ่าท่านนะบี ยะฮฺยา เป็นต้น

71. และพวกเขาคิดว่าจะไม่มีการทดสอบใดๆ เกิดขึ้น¹ แล้วพวกเขาจึงได้ดาบอด และทูหนวก² แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา³ แล้วพวกเขาก็ดาบอดและทูหนวกอีก⁴ คือจำนวนมากในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

72. แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คืออัล-มะซีหฺบุตรของมัรยัมนั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว และอัล-มะซีหฺได้กล่าวว่า วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย จงเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ

73. แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ที่สามของสามองค์⁵ นั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธ

وَحَسِبُوا أَن لَّا تَكُونُ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ۖ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ ثَلَاثَةٌ

¹ คือจะไม่ถูกชาติใดชาติหนึ่งที่มีกำลังเหนือกว่าโจมตีพวกเขา และทำลายความยิ่งใหญ่ของพวกเขาได้
² คือพวกเขาจึงประมาทและไม่สนใจต่อบัญญัติแห่งพระเจ้า จะดูก็ไม่ยอมดู จะฟังก็ไม่ยอมฟัง ทำตนประหนึ่งคนดาบอดและทูหนวก
³ คือหลังจากได้สำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว
⁴ แล้วพวกเขาก็กลับประพฤติตนเหมือนสภาพเดิมอีก
⁵ สามองค์นั้นคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบิดานั้นหมายถึงอัลลอฮ์ พระบุตรนั้นหมายถึงท่านนะบีฮุสซัยน และพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นหมายถึงการที่พระบิดาได้เข้าอยู่ในพระบุตร จึงได้ประกอบขึ้นเป็นพระวิญญาณ อย่างไรก็ตามในทรรศนะของคริสต์ถือว่าแต่ละองค์ในสามองค์นั้นเป็นพระเจ้าเต็ม มิใช่เป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้า และก็ถือว่าทั้งสามองค์นั้นคือพระเจ้าองค์เดียว กล่าวคือ พระบิดาก็คือ อัลลอฮ์ พระบุตรก็คืออัลลอฮ์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ อัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้พวกคริสตจึงกล่าวคำจำกัดความว่า ตรีเอกานุภาพ หมายถึงสามนั้นคือองค์เดียว

ศรัทธาแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากผู้ที่ควรเคารพสักการะองค์เดียวเท่านั้น¹ และหากพวกเขามีเหตุที่ยังจากสิ่งทีพวกเขากล่าว แน่หนอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่พวกเขาเหล่านั้นจะต้องประสบการลงโทษอันเจ็บแสบ

74. พวกเขาจะไม่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์ และขอภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

75. อัล-มะซีหุบุตรของมารีย์² นั้นมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นรอสูลคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งบรรดา รอสูลก่อนเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว³ และมารดาของเขานั้นคือหญิงที่มีสัจจะวาจา⁴ ซึ่งทั้งสองนั้นรับประทานอาหาร⁵ จึงดูเกิด (มุฮัมมัด) ว่าอย่างไรเล่าที่เราได้แจจแจงโองการต่าง ๆ แก่พวกเขา และจงดูเกิดว่า อย่างไรเล่าพวกเขา จึงถูกหันเหไปได้

76. จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจะเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ สิ่งซึ่งไม่มีอำนาจ

وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَجِدْ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نَبِيَّتٍ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنْ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

قُلْ أَعْبُدُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

¹ คือ อัลลอฮ์ ซุบหানেฮฺวะตะอาลา

² คือท่านนะบีอีซา อะลัยฮิสสลาม

³ หมายความว่า ท่านนะบีอีซานั้นมิใช่เป็นพระบุตรอย่างที่คริสตจักรเข้าใจ หากแต่เป็นปุลุขคนหนึ่งที่เป็นรอสูลของอัลลอฮ์ และบรรดารอสูลของพระองค์ที่ล่วงลับไปแล้วก็ล้วนแต่เป็นปุลุขทั้งสิ้น

⁴ คือเป็นผู้ที่พูดแต่ความจริง ดังนั้นในการที่นางแจ้งแก่พวกของนางว่านางคลอดท่านนะบีอีซามาโดยมิได้มีสามี และมีได้สมสู่กับชายใดนั้นเป็นความจริง

⁵ คือทั้งท่านนะบีอีซา และพระนางมารีย์นั้นเป็นปุลุข เช่นเดียวกับปุลุขอื่น ๆ ท่านทั้งสองรับประทานอาหารเช่นเดียวกับคนทั่ว ๆ ไปรับประทาน

ครอบครองอันตรายใด ๆ และประโยชน์ใด ๆ
ไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ¹ และอัลลอฮ์นั้น
คือผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้

77. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับ
คัมภีร์ทั้งหลาย จงอย่าปฏิบัติให้เกินขอบเขต
ในศาสนาของพวกท่าน² โดยปราศจากความ
เป็นจริง และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำ
ของพวกหนึ่งพวกใดที่พวกเขาได้หลงผิดมาก่อน
แล้ว³ และได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดด้วย⁴
และพวกเขาก็ได้หลงผิดไปจากทางอันเที่ยงตรง⁵

78. บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่วงศ์วาน
อิสราเอลนั้นได้ถูกสาปโดยถ้อยคำของดาวูด⁶
และอีซาบุตรของมัรยัม⁷ นั่นก็เนื่องจากการที่
พวกเขาฝ่าฝืน และที่พวกเขาเคยละเมิดกัน⁸

لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ
ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَصْلُوا كَثِيرًا مِّنْ ضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

¹ คือเคารพสักการะสิ่งใดหรือผู้ใดที่ไม่มีอำนาจจะให้คุณและให้โทษแก่พวกท่านได้กระนั้นหรือ โดยละทิ้งอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงบังเกิดพวกท่านและให้คุณให้โทษแก่พวกท่านได้ด้วย เฉพาะอย่างยิ่งพวกท่านจะต้องกลับไปหาพระองค์ อย่างไรก็ตาม การกระทำของพวกท่านนั้นอยู่ในความรู้เห็นของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง

² คืออย่าปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เกินขอบเขตที่ศาสนาได้บัญญัติไว้ เช่น ยกฐานะท่านนะบีอีซาขึ้นเป็นพระเจ้า ทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นเพียงบุตรคนหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นราชูลของพระเจ้าเช่นเดียวกับบรรดาราชูลอื่น ๆ ที่ล่วงลับไปแล้วเท่านั้น

³ คือเดือนวงศ์วานอิสราเอลในสมัยที่ท่านนะบีมุฮัมมัดประกาศศาสนาว่าจงอย่าได้ปฏิบัติตามบรรพบุรุษของพวกเขาในอดีตที่ได้หลงผิดมาแล้ว

⁴ คือทำให้ชนรุ่นหลังซึ่งเป็นลูกหลานของอิสราเอลหลงผิดตามไปด้วย

⁵ คือพวกลูกหลานอิสราเอลรุ่นหลังก็ได้หลงผิดกันเรื่อยมา ซึ่งทางอันเที่ยงตรงจนกระทั่งปัจจุบันนี้

⁶ คืออัลลอฮ์ทรงสาปพวกเขาให้เป็นลิงโดยที่คำสาปนั้นมาในถ้อยคำของท่านนะบีดาวูด

⁷ และสาปพวกเขาให้เป็นสุกรโดยผ่านถ้อยคำของท่านนะบีอีซา

⁸ คือที่ถูกสาปให้เป็นลิงนั้นเนื่องจากพวกเขาละเมิดวันสับบาโต อันเป็นวันที่ถูกห้ามมิให้จับปลา และพวกที่ถูกสาปนี้เป็นชาวอัยละฮ์ ส่วนผู้ที่ถูกสาปให้เป็นสุกรนั้นได้แก่พวกที่ขอร้องให้ท่านนะบีอีซา นำสำรับอาหารมาจากฟากฟ้าให้พวกเขารับประทาน เพื่อพวกเขาจะได้เชื่อมั่นต่อท่านยิ่งขึ้น และจะไม่ฝ่าฝืน แต่เมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงประทานสำรับมาให้พวกเขา พวกเขาก็กลับฝ่าฝืนและคือตั้งเช่นเคยด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้ถูกสาปเป็นสุกร

79. ปรากฏว่าพวกเขาต่างไม่ห้ามปรามกันในเรื่องที่ไม่ชอบที่พวกเขาได้กระทำมันขึ้น ช่างเลวร้ายจริงๆ สิ่งที่พวกเขากระทำ

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

80. เจ้า (มุฮัมมัด) ก็จะเห็นมากมายในหมู่พวกเขา¹ เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา² ช่างเลวร้ายจริงๆ สิ่งในตัวของพวกเขาเองได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับพวกเขา³ อันเป็นเหตุให้อัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา และพวกเขาจะคงอยู่ในการลงโทษตลอดกาล

تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَبْتَغِينَ مَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ فِي الْمَدَائِبِ
هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

81. และหากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และนะบีและสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา⁴ แล้วพวกเขาก็จะไม่ยึดเอาเขาเหล่านั้น⁵ เป็นมิตร แต่ทว่ามากมายในหมู่พวกเขานั้นเป็นผู้ที่ละเมิด

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمَا
لَا يَتَّخِذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ
وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
فَلَسِقُونَ ﴿٨١﴾

82. แน่نونเจ้าจะพบว่า หมู่ชนที่เป็นศัตรูอันรุนแรงแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือชาวยิว และบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์⁶ และแน่نونเจ้าจะพบว่า บรรดาผู้ที่มีความรักใคร่แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาไกลกว่า⁷ พวกเขา⁸ นั่นคือ บรรดา

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً
لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّا نَصْرَكَ إِنَّ مِنْهُمْ قَسْبِينَ

¹ คือพวกยิว อันได้แก่ กะอูบบิน อัล-อัซร็อฟ และมิตรสหายของเขา

² หมายถึงมุชริกชาวมักกะฮ์

³ คือประกอบความชั่วล่วงหน้าไว้

⁴ คือแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลอัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁵ คือพวกมุชริกชาวมักกะฮ์

⁶ หมายถึงพวกมุชริก และพวกกาเฟรทั่วๆ ไป นอกเหนือจากพวกอะฮ์ลุลบิดอะฮ์

⁷ คือไกลกว่าพวกยิว และพวกมุชริก

⁸ คือไกลกว่าพวกยิวและพวกมุชริก

ผู้ที่กล่าวว่าแท้จริงพวกเราเป็นคริสต์ นั่นก็เพราะว่า ในหมู่พวกเขา นั้นมีบรรดานักปราชญ์และบาดหลวงและก็เพราะว่าพวกเขาไม่เยอหยิ่ง

83. และเมื่อพวกเขา¹ ได้ยินสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่รอซูลแล้ว เจ้า² ก็จะเห็นตาของพวกเขาหลั่งออกมาซึ่งน้ำตา เนื่องจากความจริงที่พวกเขา³ โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์โปรดได้ทรงจารึกพวกข้าพระองค์ไว้ร่วมกับบรรดาผู้กล่าวปฏิญาณยืนยันด้วยเถิด⁴

84. และไม่มีเหตุผลใด ๆ แก่เราที่เราจะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และความจริงที่มายังเรา และเราปรารถนาอย่างแรงกล้าที่พระเจ้าของเราจะทรงให้เราเข้าร่วมอยู่กับพวกที่ดี ๆ ทั้งหมด⁵

85. แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงตอบแทนแก่พวกเขาเนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขา⁶ ซึ่งบรรดาสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวน

وَرَهْبَانًا وَآوَانَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِرَّةً وَدَمْعًا مُّغْمَغًا وَآمِنٌ بِالْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

فَأَنذَهُمْ اللَّهُ يَمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ

¹ คือผู้ที่กล่าวว่า เราเป็นคริสต์ได้ยินโองการที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม

³ คือเนื่องจากในโองการที่พวกเขาได้ยินนั้นมีความจริงตรงตามที่พวกเขาเคยรู้มาก่อนจากคัมภีร์ของพวกเขา เช่น กษัตริย์อัน-นะญาซี และบรรดาปุโรหิตของพระองค์ได้ฟังอัล-กูรออันที่ระบุเกี่ยวกับความเป็นจริงของท่านนะบีฮิซา เป็นต้น

⁴ คือผู้ที่กล่าวปฏิญาณยืนยันสองกะลิมะฮ์ ชะฮาดะฮ์ เพื่อรับนับถือ อัล-อิสลาม

⁵ คือพวกที่ดำเนินชีวิตอยู่ในวิถีทางของอัลลอฮ์ อย่างเคร่งครัด

⁶ หมายถึงสิ่งที่พวกเขา⁶ กล่าวไว้ว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดทรงจารึกพวกข้าพระองค์ไว้ร่วมกับบรรดาผู้กล่าวปฏิญาณยืนยันด้วยเถิด

เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นแหละคือ การตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำดี

86. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา¹ และปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น² ชนเหล่านั้นแหละคือชาวนรกที่มีเปลวไฟอันโชติช่วง (อัล-ญะฮีม)

87. ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งบรรดาสิ่งดี ๆ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงอนุมัติแก่พวกเขา และพวกเขาจงอย่าละเมิด³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ละเมิด

88. และพวกเขาจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี ๆ จากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และพึงยำเกรงอัลลอฮ์ซึ่งพวกเขาศรัทธาต่อพระองค์เถิด

89. อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบานของพวกเขา⁴ แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่พวกเขาปลงใจสาบาน⁵ แล้วสิ่งใดโทษมัน⁶ นั่นคือ การให้อาหารแก่มีสกินสิบคนจากอาหารปานกลางของสิ่งที่พวกเขาให้เป็นอาหารแก่ครอบครัวของพวกเขา หรือไม่ก็ให้เครื่อง

الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرُمُوا طَيْبَاتِ مَا أَحَلَّ

اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ

يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ ۖ

إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا نَطْعَمُونَ

أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَبِيَّةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

فَصِيَامًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَانِكُمْ

إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ بَيِّنٌ

¹ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบี

² คือไม่ยอมเชื่อว่าสิ่งที่ระบุอยู่ในโองการของเราเป็นความจริง

³ คือละเมิดขอบเขตแห่งบัญญัติของพระองค์

⁴ คือถ้อยคำสาบานที่ติดปากโดยมิได้ตั้งใจ เช่นกล่าวว่า "لا والله" (เปล่า ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์)

⁵ คือเอาโทษแก่ผู้ที่สาบานด้วยความจริงใจ แต่ไม่รักษาคำสาบาน

⁶ คือสิ่งใดโทษคำสาบานที่ต้องเพิกถอนหรือไม่ต้องการรักษา

นุ่งห่มแก่พวกเขา หรือได้ทาสคนหนึ่งให้เป็น
อิสระ ผู้ใดไม่พบ¹ ก็ให้มีการถือบวชสามวัน
นั้นแหละคือสิ่งไถ่โทษในการสาบานของพวกเขา
เมื่อพวกเขาได้สาบานไว้ และจงรักษาการสาบาน
ของพวกเขาเถิด² ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์
จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่
พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจักชอบคุณ

90. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ที่จริงสุราและการพนัน
และแท่นหินสำหรับเชือดสัตว์บูชา³ และ
การเสียดัว⁴ นั้น เป็นสิ่งโสมมอันเกิดจากการ
กระทำของชัยฏอน⁵ ดังนั้นพวกเขาจงห่างไกล
จากมันเสียเพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

91. ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะให้เกิด
การเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันระหว่าง
พวกเขาในสุราและการพนัน⁶ เท่านั้น และมัน
จะหันเหพวกเขาออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์
และการละหมาด⁷ แล้วพวกเขาจะยุติใหม่⁸

اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَبِهُونَ ﴿٩١﴾

¹ หมายถึงไม่พบสิ่งหนึ่งสิ่งใดในสามสิ่งที่จะทำการไถ่โทษ หรือไม่มีเงินซื้อ

² คือถ้าสาบานว่าจะกระทำการที่ดีก็จงรักษาการสาบานนั้นไว้เถิด

³ เป็นแท่นหินที่ถูกวางไว้รอบ ๆ กะบะฮ์ โดยที่พวกมุชริกถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และทำการเคารพบูชากัน

⁴ ได้อธิบายไว้แล้วในอายะฮ์ที่สามของซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ โปรดกลับไปดูใหม่

⁵ หมายถึงการขี้น้ำของมัน แล้วมนุษย์ก็หลงเชื่อ

⁶ คือในการดื่มสุราและการเล่นการพนัน เพราะทั้งสองนั้นก่อให้เกิดวิวาทกัน และผูกใจเจ็บกัน

⁷ เพราะผู้ที่สิ้นเมานั้นง่ายแก่การที่ชัยฏอนจะจูงเขาให้ไปทางไหนก็ได้ เฉพาะอย่างยิ่งในการหันเหออกจาก
การรำลึกถึงอัลลอฮ์และการละหมาด ส่วนการพนันนั้นก็ทำให้ผู้เล่นมุกที่จะได้รับกำไร จึงไม่มีช่องที่รำลึก
ถึงอัลลอฮ์ และไม่มีเวลาไปทำละหมาด

⁸ เป็นคำถามในเชิงปรามให้มีการยุติในการดื่มสุราและการพนัน

92. และพวกเจ้าจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังรอซูลเถิด และพึงระมัดระวัง¹ ไว้ด้วย แต่ถ้าพวกเจ้าผินหลังให้² ก็พึงรู้เถิดว่าที่จริงหน้าที่ของรอซูลของเรา นั้น คือ การประกาศอันชัดเจนเท่านั้น³

93. ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย ในสิ่งที่พวกเขาได้บริโภค⁴ เมื่อพวกเขามีความยำเกรงและศรัทธา และปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย แล้วก็มีความยำเกรงและศรัทธาแล้ว ก็มีความยำเกรง และกระทำดี และอัลลอฮ์นั้น ทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

94. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย แน่หนอนอัลลอฮ์ จะทรงทดสอบพวกเจ้าด้วยสิ่งหนึ่ง อันได้แก่สัตว์ล่า⁵ ที่มือของพวกเจ้าได้มันมา⁶ และหอกของพวกเจ้าด้วย⁷ เพื่ออัลลอฮ์ จะทรงรู้ว่าใครที่ยำเกรง

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْعَمِيْنُ ﴿١٢﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا ءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَبَّوْكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالَهُ ءَأْيِدِيكُمْ وَرِمَاحِكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ ۖ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

¹ คือระมัดระวังมิให้ตกอยู่ในฐานะผู้ผินหลังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ มิเช่นนั้นแล้วพวกเขาจะได้รับการโทษ

² คือไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์

³ คือท่านนะบีมีหน้าที่ประกาศศาสนาของอัลลอฮ์ แก่พวกท่านอย่างชัดเจนเท่านั้น ส่วนพวกท่านจะเชื่อฟังหรือไม่นั้นเป็นเรื่องระหว่างพวกท่านกับอัลลอฮ์ ท่านนะบีได้กระทำหน้าที่ของท่านโดยสมบูรณ์แล้ว

⁴ บริโภคอาหารที่ซื้อมาด้วยเงินที่ได้จากการพนัน หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ก่อนจากที่ได้มีบัญญัติห้ามไว้ และเมื่อมีบัญญัติห้ามแล้ว พวกเขาก็เลิก

⁵ คือสัตว์ป่า กล่าวคือ ในขณะที่ครอบอิหฺรอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์นั้น ห้ามมิให้ทำการล่าสัตว์ป่า และขณะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ยังอัลละอะบะฮ์นั้น ย่อมจะพบสัตว์ป่าตามทาง ในการนี้จึงเป็นการทดสอบอีมานของพวกเขาว่า ถ้าพวกเขาอีมานเข้มแข็ง ก็จะไม่ทำการล่าสัตว์ป่า แต่ถ้าไม่เข้มแข็งก็จะทำการล่าเพื่อเป็นอาหารอันโอชะในระหว่างทาง

⁶ สัตว์ป่าบางประเภทที่ล่ามันได้ด้วยมือเปล่า

⁷ สัตว์บางประเภทที่ล่ามันด้วยหอก

พระองค์ในสภาพที่เขาไม่เห็นพระองค์ แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้น¹ เขาก็จะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

95. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าฆ่าสัตว์ล่าในขณะพวกเจ้ากำลังครองอิหฺรอมอยู่ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าได้ฆ่ามันโดยเจตนาแล้วไซ้ร การชดเชยก็คือ ชนิดเดียวกับที่ถูกฆ่า (จากบุคคลตัว) โดยผู้ที่ยุติธรรมสองคนในหมู่พวกเจ้า จะกระทำการชื้อขาดมัน³ ในฐานะเป็นสัตว์พลีที่ไปถึงอัล-กะอูบะฮ์⁴ หรือไม่ก็ให้มีการไถ่โทษคือให้อาหารแก่บรรดามิสกิน⁵ หรือสิ่งที่เท่าเทียมสิ่งนั้น ด้วยการถือศีลอด⁶ เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลภัยแห่งกิจกรรมของเขา อัลลอฮ์ ได้ทรงอภัยให้จากสิ่งที่ได้ล่วงเลยมาแล้ว⁷ และผู้ใดกลับกระทำอีก อัลลอฮ์ ก็จะทรงลงโทษเขา และอัลลอฮ์ คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงลงโทษ

96. ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าในทะเล⁸ และอาหารจากทะเล⁹ ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกแก่พวกเจ้า และแก่บรรดาผู้เดินทาง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفْرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَعَاقِبَةُ أَلَمِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقُصْهُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٩﴾

أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيْرَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا

¹ ล่าสัตว์ป่าขณะครองอิหฺรอม หลังจากที่ได้มีบัญญัติห้ามไว้

² ให้ชดเชยด้วยสัตว์เลี้ยงชนิดเดียวกับที่ถูกฆ่า แต่ถ้าไม่พบก็ให้มีลักษณะใกล้เคียงกัน

³ ชื้อขาดว่า สัตว์เลี้ยงที่จะชดเชยนั้นใกล้เคียงกันหรือไม่

⁴ สัตว์เลี้ยงที่ชดเชยนั้นให้ถือเป็นสัตว์พลี นำไปเชือดที่ อัลกะอูบะฮ์ เพื่อเป็นอาหารแก่คนมิสกิน

⁵ จะเป็นจำนวนกี่คนนั้นขึ้นอยู่กับกระประเมินราคาของสัตว์เลี้ยงที่ใช้ชดเชยสัตว์ป่าที่ถูกล่า

⁶ ถ้าได้ประเมินราคาสัตว์ชดเชย เท่ากับให้อาหารแก่มิสกิน 5 คน ก็ให้ถือศีลอด 5 วัน

⁷ ที่ได้กระทำขึ้นก่อนมีบัญญัติห้าม

⁸ อนุมัติให้จับปลาในทะเลได้ ขณะที่อยู่ในอิหฺรอม

⁹ หมายถึงปลาที่เกยหาดตายหรือที่ตายลอยอยู่ในทะเล

และได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าบหนก
ตราบใดที่พวกเจ้าครองอิหฺรอมอยู่ และจง
ยำเกรงอัลลอฮ์เถิด ผู้ที่พวกเจ้าจะถูกรวบรวม
นำไปสู่พระองค์

97. อัลลอฮ์ ได้ทรงให้อัล-กะอฺบะฮ์อันเป็นบ้าน
ที่ต้องห้ามนั้นเป็นที่ดำรงอยู่สำหรับมนุษย์ และ
เดือนที่ต้องห้าม และสัตว์พลี และสัตว์ที่ถูก
สวมเครื่องหมายไว้ที่คอ เพื่อเป็นสัตว์พลีด้วย
นั้นก็เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้
สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน
และแท้จริงอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

98. พวกเจ้าพึงรู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้
รุนแรงในการลงโทษ² และแท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้
ผู้ทรงอภัยโทษ ทรงเอ็นดูเมตตา³

99. หน้าที่ของรอซูลนั้นมีอะไรอื่น นอกจาก
การประกาศให้ทราบ⁴ เท่านั้น และอัลลอฮ์ทรง
รู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

وَأَقْسُوا لِلَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾

﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْغُرَبَاءِ الْحَرَامَ قِيَمًا
لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْمَدْيَ وَالْقَلْتِدَّ ذَٰلِكَ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَكْلِمُ مَنْ يَشَاءُ عَلَىٰ سَبِيلِ ۗ ﴿١٧﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٩﴾

¹ ผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น เพื่อดูแลขลุ่ยตุลลอฮ์ และกระทำการอิบาดะฮ์ ตลอดจนเป็นที่พักของ
ผู้เดินทางไปทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์เพราะเป็นสถานที่ปลอดภัย ซึ่งอาหรับทุกเผ่าให้การเคารพนับถือ ไม่มี
ใครทำร้ายกันในบริเวณนั้น

² สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคือตึง

³ สำหรับผู้ที่สำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัวและขอภัยโทษต่อพระองค์

⁴ ทำหน้าที่ที่ประกาศศาสนาของอัลลอฮ์ให้มนุษย์ทราบเท่านั้น ส่วนใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อไม่ใช่หน้าที่
ของท่าน

100. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งเลวกับสิ่งดี นั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน¹ และแม้ว่าความมากมาย ของสิ่งชั่วนั้น ได้ทำให้ท่านพึงใจก็ตาม² จง ยำเกรงอัลลอฮ์เถิด ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

101. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าถามถึงสิ่งต่าง ๆ³ หากสิ่งเหล่านี้ถูกเปิดเผยขึ้น⁴ แล้วมันก็จะ ก่อให้เกิดความเลวร้าย⁵ แก่พวกเจ้า และถ้า พวกเจ้าถามถึงสิ่งเหล่านั้น ขณะที่ยัล-กูรอาน ถูกประทานลงมา มันก็จะถูกเปิดเผยขึ้น⁶ แก่ พวกเจ้า อัลลอฮ์ ได้ทรงอภัยสิ่งเหล่านั้นแล้ว⁷ และอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงหนักแน่น

102. แท้จริงได้มีพวกหนึ่งก่อนจากพวกเจ้าได้ ถามถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาแล้ว⁸ แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ปฏิเสธสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
كَثْرَةُ الْخَيْرِ فَأْتُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَسِ
لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَأَسْتَأْذِنَ شَيْءَ
إِنْ تُبَدِّلْكُمْ سُنُوكُمْ وَإِنْ تَسْتَأْذِنُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
الْقُرْءَانُ تُبَدِّلْكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠١﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

¹ หมายถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติให้ปฏิบัติกับสิ่งที่มนุษย์นึกคิดขึ้นเองนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน

² หมายถึงมีคนจำนวนมากกระทำความชั่ว จนทำให้ท่านเห็นดีเห็นชอบด้วย

³ สิ่งที่อัลลอฮ์มิได้บัญญัติให้ปฏิบัติ

⁴ คือถูกบัญญัติให้ปฏิบัติสิ่งเหล่านั้น

⁵ เพราะเป็นการเพิ่มภาระแก่พวกเจ้า และทำให้พวกเจ้าลำบาก

⁶ ถูกบัญญัติให้ปฏิบัติ

⁷ กล่าวคือ สิ่งต่าง ๆ ที่พวกเจ้าต้องการจะถาม โดยที่พระองค์มิได้ทรงบัญญัติไว้ นั้น เป็นการอภัยให้แก่ พวกเจ้า ไม่ต้องเป็นกังวลว่าพวกเจ้าจะต้องปฏิบัติ

⁸ ถามสิ่งต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามมิให้บรรดามุมีนถาม เพื่อให้อัลลอฮ์ทรงบัญญัติ สิ่งเหล่านั้นให้พวกเขาปฏิบัติ

105. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จำเป็นแก่พวกเจ้าในการป้องกันตัวของพวกเจ้า¹ ผู้ที่หลงผิดไปนั้น จะไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้า² ได้ เมื่อพวกเจ้ารับคำแนะนำไว้³ ยังอัลลอฮ์ นั่นคือ การกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเจ้าทั้งหลาย ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

106. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย การเป็นพยานระหว่างพวกเจ้า เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเจ้า⁴ ขณะมีการทำพินัยกรรมนั้น คือ สองคนที่เป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า หรือคนอื่นสองคนที่มีไซในหมู่พวกเจ้า⁵ หากพวกเจ้าได้เดินทางไปในผืนแผ่นดิน แล้วได้มีเหตุภัยแห่งความตายประสบกับพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้าจะต้องกักตัวเขาทั้งสองไว้หลังจากละหมาด⁶ แล้วทั้งสองนั้นก็จะสาบานต่ออัลลอฮ์ หาก

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ
مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَبَأِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهِدْ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ
أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي
الْأَرْضِ فَأَصْنَبْتُمْ تَصْنِيبَ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا
مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ آرَيْتُمْ

¹ คือป้องกันตัวเองมิให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนบัญญัติของอัลลอฮ์ ในขณะเดียวกันก็ไม่เฉยเมยต่อบัญญัติที่พระองค์ทรงใช้ให้ปฏิบัติ

² คือจะไม่ทำให้พวกเจ้าได้รับโทษจากอัลลอฮ์แต่อย่างใด เมื่อพวกเจ้าได้ใช้ความพยายามแนะนำชักชวนเขาให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกแล้ว แต่เขาดื้อรั้นไม่ยอมรับฟัง มิได้หมายความว่า ชุระไม่ใช่ ใครจะทําอย่างไร ก็ตามใจ ตัวใครตัวมัน ถ้าเช่นนั้นแล้วเขาจะต้องได้รับโทษจากอัลลอฮ์ เพราะการไม่ตักเตือนเขา นั้นเท่ากับเป็นการสนับสนุนว่า เขากระทำถูก และอีกประการหนึ่ง หน้าทีของมุสลิมนั้นจะต้องแนะนำตักเตือนพี่น้องมุสลิม เมื่อเห็นเขากระทำผิด ถ้าเขาละเลยเขาก็จะได้รับโทษ และเมื่ออัลลอฮ์ทรงลงโทษ พวกเขาก็ร่วมได้รับโทษด้วย ดังเช่นที่เกิดขึ้นในสมัยท่านนะบีมุฮัมมัด

³ คือพวกเจ้ายอมรับคำแนะนำ ไม่ว่าจะศึกษาด้วยตนเองจากอัล-กุรอาน และอัล-ฮะดีษ หรือมีผู้แนะนำชี้แจงบัญญัติศาสนาที่ถูกต้องให้ทราบก็ตาม และก็ได้ปฏิบัติตามอย่างดี

⁴ หมายถึงสาเหตุแห่งความตายได้ปรากฏแก่พวกเจ้า ขณะอยู่ในระหว่างเดินทาง

⁵ คือถ้าไม่พบพยานที่เป็นมุสลิม ก็อนุญาตให้ผู้ที่มีไซมุสลิมสองคนก็ได้

⁶ คือเมื่อกลับมาถึงมะดีนะฮ์ หลังจากละหมาดอัครีแล้วก็ให้กักตัวพยานทั้งสองนั้นไว้

พวกเขาสงสัย¹ ว่าเราจะไม่นำการสาบานนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาใด ๆ² และแม้ว่าเขา³ จะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตาม และเราจะไม่ปกปิดหลักฐานของอัลลอฮ์⁴ (ถ้ามีเช่นนั้น) แน่نونทันใดนั้นเองเราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ที่กระทำความ

لَا نَشْتَرِي بِدِينِنَا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ
شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّ مِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٦﴾

107. แล้วหากได้รับรู้ว่าพยานทั้งสองคนนั้นสมควรได้รับโทษ⁵ ก็ให้คนอื่นสองคนทำหน้าที่ในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้นแทน จากบรรดาผู้ที่มีคนสองคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้สมควร⁶ แล้วทั้งสองนั้นก็จะสาบานต่ออัลลอฮ์ ว่า แน่نونการเป็นพยานของเรานั้นสมควรยิ่งกว่าการเป็นพยานของเขาทั้งสอง⁷ และเรามีได้ละเมิด (ถ้ามีเช่นนั้น) แน่نونทันใดนั้นเอง เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

فَإِنْ عُرِيَ عَنْهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَلْيَاخِرَانِ يَفْعُولَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَايَيْنِ
فِي قِسْمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا
وَمَا اعْتَدْنَا إِذًا لِّلْمَنِ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

108. นั่นแหละคือสิ่งที่ใกล้เคียงกว่า ในการที่พวกเขาจะนำมาซึ่งการเป็นพยานตามความ

ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِاللَّشْهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا

¹ คือสงสัยว่าพยานจะไม่พูดความจริงตามที่ผู้ตายได้ทำพินัยกรรมไว้

² คือจะไม่ให้การสาบานของเขาประหนึ่งสินค้าที่ใช้แลกเปลี่ยนเงินทอง เพราะการกระทำเช่นนี้เท่ากับเขาหมิ่นในเดชะนุภาพของอัลลอฮ์ซึ่งเป็นความผิดมหันต์

³ คือแม้ว่าผู้ที่เขาสาบานให้นั้น จะเป็นญาติสนิทกับเขา เขาก็ไม่กลัวที่จะสาบานเท็จ เพื่อให้ประโยชน์แก่เขาได้

⁴ หมายถึงว่าพวกเขาจะยืนยันด้วยใจซึ่งความจริง อันถือเป็นหลักฐานของอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขาจะปกปิดมิได้ เพราะเกรงกลัวการลงโทษของพระองค์

⁵ มีหลักฐานยืนยันว่า พยานทั้งสองนั้นได้บิดเบือนพินัยกรรม หรืออื่นใด ซึ่งสมควรได้รับโทษ

⁶ หมายถึงให้ทนายของผู้ตายทำหน้าที่แทนในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้น โดยเลือกผู้ที่เหมาะสมและใกล้ชิดกับผู้ตายในหมู่ทนายของผู้ตาย

⁷ พยานทั้งสองเดิมที่บิดเบือนพินัยกรรม

เป็นจริงของมัน¹ หรือในการที่พวกเขากลัวว่า คำสาบานจะถูกปฏิเสธ² หลังจากที่พวกเขาสาบาน จงอย่าเกรงอัลลอฮ์และจงสวดบิซซันจนกระทั่งจริงอัลลอฮ์ นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่เป็นผู้ละเมิด

109. วันที่ยัลลอฮ์ จะทรงชุมนุมบรรดารอซูลแล้วตรัสว่า สิ่งใดบ้างที่พวกเขาได้รับการตอบสนอง³ พวกเขาบอกว่า ไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกเขาพระองค์⁴ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ความเร้นลับทั้งหลาย

110. จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสแก่อีซาบุตรของมัรยัมว่า จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้าที่มีต่อเจ้า และมารดาของเจ้า ขณะที่ข้า

أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُهُمْ بَعْدَ آيَتِنَا مِنْهُمُ وَأَنْتَوُا لِلَّهِ
وَأَسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

﴿١٠٩﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ
قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ إِنِّي أَمْرَمْتُكَ بِرَجُلٍ فَقَالَ أَتَدْرِكُنِي
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدِكَ إِذْ أُبْدِئْتُكَ بِرُوحِ

¹ คือบทบัญญัติที่ถูกกำหนดให้ปฏิบัติเกี่ยวกับการเป็นพยานในพินัยกรรมดังที่กล่าวมานั้น เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เป็นพยาน ทำหน้าที่ยืนยันตามความเป็นจริงของพินัยกรรมโดยเคร่งครัดยิ่งกว่ามาตรการอื่นใด

² พวกเขากลัวว่า คำสาบานของเขาจะถูกปฏิเสธหรือไม่เป็นที่ยอมรับท่ามกลางประชาชนที่ร่วมเป็นสักขีพยานในการเป็นพยานยืนยันของเขา ทั้งนี้เพราะได้ให้มีการยืนยันต่อหน้าประชาชนหลังละหมาดอัครินั้นก็หมายความว่า ถ้าคำสาบานของเขาเพื่อยืนยันเกี่ยวกับพินัยกรรมถูกปฏิเสธแล้ว แน่نونเขาก็จะกลายเป็นที่รังเกียจของผู้คน ด้วยเหตุนี้ วิธีการดังกล่าวจึงเป็นมาตรการที่ดีกว่าอย่างอื่น

³ หลักการที่บรรดารอซูลได้รับมอบหมายให้ทำการประกาศแก่มนุษย์นั้นมีสองประเภทด้วยกันคือ หลักการศรัทธา และหลักการปฏิบัติในการนี้พระองค์จึงได้ทรงถามบรรดารอซูลของพระองค์ว่า มนุษย์ได้ตอบสนองคำเชิญชวนของพวกเขาอย่างไรบ้าง กล่าวคือทั้งในด้านการศรัทธาและการปฏิบัติ

⁴ คือ แทนที่บรรดารอซูลจะคอยถามที่ได้ทราบ กลับแจ้งว่าพวกตนไม่มีความรู้ใด ๆ เลย เกี่ยวกับการตอบสนองของมนุษย์ ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาทราบดีว่าอัลลอฮ์นั้นทรงรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ส่วนที่พวกเขารู้นั้นเมื่อเทียบกับความรู้ของพระองค์แล้ว ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่มีความรู้ใด ๆ เลย อนึ่งในการที่พระองค์ทรงถามบรรดารอซูล ทั้ง ๆ ที่พระองค์ก็ทรงทราบดีนั้น ก็เพื่อเป็นการปรามผู้ต้อตึงทั้งหลายมิให้พวกเขาชะล่าใจต่อการศรัทธา ในสิ่งที่บรรดารอซูลของพระองค์นำมาประทาน เพราะเมื่อเขากลับไปหาพระองค์ และถูกสอบสวนแล้ว เขาไม่มีทางที่จะกล่าวเท็จได้

ได้สนับสนุนเจ้า ด้วยวิญญานอันบริสุทธิ์¹ โดยที่เจ้าพูดกับประชาชน ขณะที่อยู่ในเปล² และขณะที่อยู่ในวัยกลางคน³ และขณะที่เข้าได้สอนเจ้า ซึ่งคัมภีร์และความมุ่งหมายแห่งบัญญัติศาสนา และอัต-เตารอตและอัล-อินญีล และขณะที่เจ้าสร้างขึ้นจากดินตั้งรูปนกด้วยอนูมัตของข้า แล้วเจ้าเข้าไปในรูปนกนั้น มันก็กลายเป็นนก⁴ ด้วยอนูมัตของข้า และที่เจ้าทำให้คนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคผิวหนังหาย⁵ ด้วยอนูมัตของข้า และขณะที่เจ้าทำให้บรรดาคนตายออกมา⁶ ด้วยอนูมัตของข้า และขณะที่ข้าได้ยับยั้งและหันเหวงศ์วานอิสรออีลออกจากเจ้า⁷ เมื่อเจ้านำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แล้วบรรดาผู้ฝ่าฝืนในหมู่พวกเขาก็กล่าวว่า สิ่งนี้⁸ มิใช่อื่นใด นอกจากมายากลอันชัดแจ้งเท่านั้น

الْقُدْسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَإِذْ عَلَّمْتَكُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
يَأْذِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرَأُ
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٧﴾

¹ หมายถึงบริสุทธิ์

² การพูดของท่านนะบีอิซาที่นอนแบเบาะอยู่ในเปลนั้น เป็นการพูดความจริงเกี่ยวกับการเกิดของท่าน และหน้าที่ของท่านในฐานะเป็นนะบีในอนาคต และเป็นการพูดเพื่อให้ความบริสุทธิ์แก่มารดาของท่านที่ถูกกล่าวหา เนื่องจากเข้าใจผิด มิใช่พูด อ้อแอ้ ดังที่พวกกียอานีย์ได้บิดเบือนไว้

³ พูดแก่ประชาชนในฐานะผู้ประกาศศาสนา เนื่องจากท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นรอสูลของอัลลอฮ์

⁴ ขณะที่ท่านนะบีอิซาปั้นดินให้เป็นรูปนก แล้วเป่าลมปากไปที่ตัวนกนั้น แล้วมันก็เป็นนกบินได้เหมือนนกทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้ด้วยอนูมัตของอัลลอฮ์ ในเรื่องนี้พวกกียอานีย์บิดเบือนไปว่า มิได้เกิดขึ้นจริง

⁵ คือคนตาบอดตั้งแต่กำเนิดก็กลายเป็นคนตาดี มองเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง และคนเป็นโรคผิวหนังก็กลายเป็นปกติ เหมือนผู้คนทั่ว ๆ ไป

⁶ ทำให้บรรดาผู้ที่ตายแล้วคืนชีพ แล้วออกมาจากที่เก็บศพ

⁷ หันเหออกจากการที่พวกเขาจงใจจะฆ่าท่านนะบีอิซา

⁸ หมายถึงมีวัชระชนิดต่าง ๆ ที่ท่านนะบีอิซาได้แสดงให้เห็นต่อหน้าพวกเขา เช่นทำให้รูปนกซึ่งปั้นขึ้นจากดินมีชีวิตบินได้ และให้คนตาบอดแต่กำเนิดกลายเป็นคนตาดี และให้คนตายคืนชีพ เป็นต้น

111. และจงรำลึกถึงขณะที่ข้าได้ตั้งใจแก้อัลฮะวารีย์น¹ ว่าจงศรัทธาต่อข้าและต่ออรชูลของข้า² เกิด พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้วและโปรดได้ทรงเป็นพยานด้วยว่าแท้จริงพวกข้าพระองค์นั้น เป็นผู้สวามิภักดิ์ (ต่อพระองค์)

112. ขณะที่อัล-ฮะวารีย์นกล่าวว่า โอ้อีซาบุตรของมัรยัม พระเจ้าของท่านสามารถที่จะให้สำหรับอาหารจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเราไหม เขากล่าวว่า³ พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

113. พวกเขากล่าวว่า พวกเราต้องการที่จะบริโภคจากมัน และที่จะให้หัวใจของพวกเราสงบ⁴ และที่พวกเราจะได้รู้ว่า ท่านได้พูดจริงแก่พวกเรา และที่พวกเราจะได้เป็นพยานยืนยันในเรื่องนั้นด้วย⁵

114. อีซาบุตรของมัรยัม ได้กล่าวว่า ข้าแต่ อัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานลงมาแก่พวกข้าพระองค์

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ
يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا أُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

¹ คือให้ท่านนะบีอิซารำลึกถึง ขณะที่อัลลอฮ์ได้ตั้งใจแก้อัล-ฮะวารีย์น (บรรดาผู้เป็นสาวกของท่านนะบีอิซาด้วยความบริสุทธิ์ใจ)

² หมายถึงท่านนะบีอิซา อะลัยฮิสสลาม

³ ท่านนะบีอิซากล่าวเตือนบรรดาสาวกของท่านให้ระมัดระวังในการใช้ถ้อยคำ โดยกล่าวว่า หากพวกท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว ก็พึงยำเกรงต่อพระองค์เกิด เพราะพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

⁴ มีความเลื่อมใสศรัทธายิ่งขึ้น อันก่อให้เกิดความสงบแก่จิตใจ

⁵ เป็นพยานยืนยันแก่บรรดาผู้ที่มิได้รู้เห็นในเรื่องที่มีสำหรับอาหารถูกประทานลงมาจากฟากฟ้า

ซึ่งสำหรับอาหารจากฟากฟ้าด้วยเถิด จะได้เป็น
วันรื่นเริงแก่พวกข้าพระองค์ ทั้งแก่คนแรกของ
พวกข้าพระองค์ และแก่คนสุดท้ายของพวกข้า
พระองค์¹ และจะได้เป็นสัญญาณหนึ่ง² จาก
พระองค์ และโปรดได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ
แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้น คือ
ผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพทั้งหลาย

115. อัลลอฮ์ ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้มันลงมา
แก่พวกเจ้า แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา
หลังจากนั้น แน่نونข้าจะลงโทษเขา ซึ่งโทษ
ที่ข้าจะไม่ลงโทษนั้นแก่ผู้ใดในหมู่ประชาชาติ
ทั้งหลาย³

116. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า⁴
อีซาบุตรของมัรยัม เอ๋ย เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้น
หรือว่า จงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่
เคารพสักการะทั้งสองอื่นจากอัลลอฮ์⁵ เขา
กล่าวว่า มหาบริสุทธิ์ พระองค์ท่าน ไม่เคย
แก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าวสิ่งที่มีไชลีทธิของข้า

مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا ۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ اٰخِرِنَا
وَمَا يَآئِيَنَّكَ وَاَرْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِيْنَ ﴿١١٥﴾

قَالَ اللهُ اِنِّىْ مَزَّلْتُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
مِنْكُمْ فَاِنِّىْ اَعَذُّبُهٗۤ عَذَابًا لَّا اَعَذُّبُهٗ
اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٦﴾

وَإِذْ قَالَ اللهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَ اَنْتَ قُلْتَ
لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِىْ وَاُمَّىٓ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِىْ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِىْ

¹ คือวันที่สำหรับอาหารถูกประทานลงมา นั้น จะได้ถือเป็นวันรื่นเริงทั้งแก่คนแรก และคนสุดท้ายที่ศรัทธา
ต่อท่านนะบีฮิซา

² ที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์

³ คือเขาจะได้รับรางวัลโทษอย่างรุนแรงที่สุด ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงลงโทษเยี่ยงนั้นแก่ผู้ใดทั้งสิ้น

⁴ ทรงใช้ให้ท่านนะบีมุฮัมมัดรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์จะตรัสแก่นะบีฮิซาในวันกียามะฮ์

⁵ ที่อัลลอฮ์ทรงถามเช่นนั้น เพื่อเป็นการยืนยันว่าท่านนะบีฮิซามีได้ประกาศแก่ชาวคริสต์ว่า ท่านและ
มารดาของท่านเป็นที่เคารพสักการะของพวกเขา ดังนั้นการที่พวกเขาอ้างว่าท่านนะบีฮิซาเป็นพระเจ้าก็ดี
หรือพระบุตรก็ดี จึงเป็นการกู่ขึ้นจากพวกเขาเอง ซึ่งเป็นความผิดอันมหันต์ที่พวกเขาจะต้องรับผิดชอบ

พระองค์ หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่งนั้น
แน่นอนพระองค์ย่อมรู้ดี โดยที่พระองค์ทรงรู้
สิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ไม่
รู้สิ่งที่อยู่ในใจของพระองค์¹ แท้จริงพระองค์
นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

117. ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา นอกจาก
สิ่งที่พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์เท่านั้น ที่ว่าท่าน
ทั้งหลายจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็น
พระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกเขาด้วย
ด้วย และข้าพระองค์ย่อมเป็นพยานยืนยัน
ต่อพวกเขาในระยะเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่
พวกเขา ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าพระองค์
ไปแล้ว² พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูแลพวกเขา และ
พระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง

118. หากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาแท้จริง
พวกเขาก็คือบ่าวของพระองค์³ และหากพระองค์
จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์
ท่านคือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَحْقِقُ إِن كُنْتَ قُلْتَهُ، فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي
وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْعُيُوبِ ﴿١١٧﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدَ وَاللَّهِ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ
فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَشَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

إِنْ تَعَذَّبْهُمْ فَاتِهِمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

¹ คำว่าใจของพระองค์ มุสลิมทุกคนจะต้องเข้าใจว่า ไม่เหมือนกับจิตใจของมนุษย์หรือสิ่งอื่นใด เพราะพระองค์ไม่ทรงเหมือนกับสิ่งใด ๆ ในโลกทั้งสิ้น ส่วนความเป็นจริงแห่งจิตใจของพระองค์นั้นไม่มีใครจะรู้ได้ และมีโชหน้าทีของใครที่จะค้นคว้า เพราะไม่อยู่ในวิสัยที่มนุษย์จะกระทำได้เราเพียงศรัทธาตามที่พระองค์แจ้งให้ทราบเท่านั้น

² ได้ทรงยกข้าพระองค์ขึ้นมายังพระองค์ทั้งชีวิตและร่างกาย ขณะที่พวกเขาจะเอาชีวิตข้าพระองค์

³ กล่าวคือหากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา พระองค์ก็ย่อมกระทำได้ เพราะพวกเขาเป็นบ่าวของพระองค์

119. อัลลอฮ์ ตรัสว่า นี่แหละคือวัน¹ที่การพูดความจริงของพวกเขาจะอำนวยประโยชน์แก่บรรดาผู้ที่พูดจริง พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ในสภาพที่อัลลอฮ์ ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พึงพอใจในพระองค์นั้นแหละคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

120. อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ทั้งสิ้น และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

¹ หมายถึงวันกิยามะฮ์

(6) ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม

ซูเราะฮ์นี้มี 165 อายะฮ์ ถูกประทานลงมา หลังจากซูเราะฮ์ อัล-ฮัจญรี เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ นอกจาก อายะฮ์ที่ 20, 23, 91, 93, 114, 141, 151, 152 และ 153

อย่างไรก็ดี มีผู้รายงานฮะดีษมากมาย ได้รายงานมาจากบรรดาเศาะฮาบะฮ์ และ อัต-ตาบิอีนว่า ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาทีเดียว ทั้งซูเราะฮ์ นั่นก็หมายความว่า บรรดา อายะฮ์ในซูเราะฮ์นี้ ทั้งหมดถูกประทานลงมา ก่อนท่าน นะบิอฺอพยพไปมะดีนะฮ์ หรือที่เรียกว่า มักกียะฮ์ ทั้งซูเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และได้ทรงให้มีบรรดาความมืดและแสงสว่าง¹ แต่แล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ยังให้ (สิ่งอื่น) เท่าเทียมกับพระเจ้าของเขาอยู่²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

يَعْدِلُونَ ﴿٦﴾

¹ คือให้มีกลางวันสำหรับพักผ่อน และให้มีกลางคืนสำหรับประกอบอาชีพ

² ทั้ง ๆ ที่พระองค์เท่านั้นที่ควรแก่การได้รับการเคารพสักการะจากมนุษย์ ในฐานะผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและให้มีกลางวันและกลางคืน กลับถูกให้มีสิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระองค์ ในการได้รับการเคารพสักการะ ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นมิได้ทำอะไรเลย

2. พระองค์คือ ผู้ที่ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วได้ทรงกำหนดเวลาแห่งความตายไว้ และกำหนดที่ถูกระบุไว้อีกกำหนดหนึ่งนั้น¹ อยู่ที่พระองค์ แต่แล้วพวกเจ้าก็ยิ่งสงสัยกันอยู่

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُونَ ﴿٦﴾

3. และพระองค์นั้นคือ อัลลอฮ์ ทั้งในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน² ทรงรู้สิ่งเร้นลับของพวกเจ้า และสิ่งเปิดเผยของพวกเจ้า และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าชวนชวายนกันอยู่

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٦﴾

4. และไม่มีโองการใด จากบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของพวกเขามายังพวกเขา³ นอกจากได้ปรากฏว่าพวกเขาผินหลังให้แก่โองการนั้น

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٦﴾

5. แน่นนอนพวกเขาได้ปฏิเสธความจริง เมื่อความจริงนั้นได้มายังพวกเขา แล้วชาวยุเคราะฮ์⁴ ของสิ่งที่พวกเขาเคยเหยียดหยันไว้นั้นก็มายังพวกเขา

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾

6. พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่า ก็ประชาชาติมาแล้ว ที่เราได้ทำลายมาก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งเราได้ให้พวกเขามีอำนาจและความสามารถใน

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَالَهُمْ تَمَكَّنَ لَهُمْ وَآرَأَيْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ

¹ คือกำหนดแห่งการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ ซึ่งกำหนดนี้ไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น

² หมายถึงว่า อัลลอฮ์นั้นย่อมเป็นที่รู้จักกันดีทั้งในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินว่า พระองค์นั้นคือพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงคุณลักษณะอันสมบูรณ์ทุกประการ

³ หมายถึง ชาวมักกะฮ์

⁴ ชาวยุเคราะฮ์แห่งผลร้าย

แผ่นดิน ซึ่งสิ่งที่เรามีได้ให้มีแก่พวกเขา¹ และ เราได้ส่งฝนมายังพวกเขาอย่างมากมาย² และ เราได้ให้มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง³ ของพวกเขา แล้วเราก็ทำลายพวกเขาเสีย เนื่อง ด้วยบรรดาความผิด⁴ ของพวกเขา และเราได้ ให้มีชีนหลังจากพวกเขาซึ่งประชาชาติอื่น

7. และหากเราได้อภัยแก่เขา ซึ่งคัมภีร์ ฉบับหนึ่ง (ที่ถูกจารึกไว้) ในกระดาศ⁵ แล้ว พวกเขาก็ได้สัมผัส⁶ คัมภีร์นั้นด้วยมือของ พวกเขาเอง แน่หนอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ย่อมกล่าวว่า สิ่งนี้มีใช่อื่นใด นอกจากมายากล อันชัดแจ้งเท่านั้น

مَدَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَدُونِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
ءَاخَرِينَ ﴿٦﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالُوا لَئِن كَفَرْنَا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

¹ หมายถึง ชาวมักกะฮ์ การที่พระองค์ทรงเปลี่ยนการใช้สรรพนามบุรุษที่สามแทนชาวมักกะฮ์ มาใช้ สรรพนามบุรุษที่สองแทนพวกเขา นั้น ก็เพื่อสร้างภาพพจน์ให้เห็นประหนึ่งว่า พระองค์ทรงกล่าวแก่ พวกเขาโดยตรง และคำว่า สิ่งที่เรามิได้ให้มีแก่พวกเขา นั้น หมายถึง อำนาจ และความสามารถ ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงให้มีแก่ประชาชาติในอดีตนั้น เป็นอำนาจและความสามารถที่พระองค์มิได้ทรงให้มีแก่ ชาวมักกะฮ์ กระนั้นก็ดี พวกเขาจะถูกทำลายได้ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ แล้วชาวมักกะฮ์เล่าจะ สามารถคงอยู่ได้กระนั้นหรือ หากพระองค์จะทรงลงโทษ เนื่องจากความต้อตึงและฝ่าฝืนของพวกเขา

² ให้ฝนตกในพื้นที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่อย่างมากมาย เพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์แก่พวกเขา

³ ให้มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านหมู่บ้านของพวกเขาด้วย

⁴ หมายถึง ความต้อตึง และการฝ่าฝืนของพวกเขา อันถือเป็นความผิดอันมหันต์ ที่สมควรได้รับการ ลงโทษอย่างรุนแรง

⁵ คือประทานคัมภีร์ในสภาพที่เป็นกระดาศลงมาทั้งฉบับ โดยที่โองการของพระองค์ถูกจารึกไว้ในกระดาศ ของคัมภีร์

⁶ ลูบคลำคัมภีร์นั้นด้วยความแน่ใจว่าเป็นคัมภีร์จริง ๆ ไม่ใช่เป็นการลวงตา

8. และพวกเขาได้กล่าวว่า ไฉนเล่ามะลัก¹ จึงมิได้ถูกให้ลงมาแก่เขา² และหากว่าเราได้ให้มะลักลงมาแล้ว แน่หนอนกิจการทั้งหลายก็ย่อมถูกชี้ขาด³ แล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกรอคอย⁴

9. และหากว่าเราได้ให้เขา⁵ เป็นมะลัก แน่หนอนเราก็อ่อมให้เขาเป็นคนผู้ชาย⁶ และแน่หนอนเราก็อ่อมให้สิ่งที่พวกเขาคลุมเครือกัน⁷ อยู่ เป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขา

10. และแน่หนอนบรรดารอซูล ก่อนเจ้านั้นได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว ดังนั้นจึงได้ล้อมบรรดาผู้ที่เย้ยหยันร่อซูลเหล่านั้นไว้ ซึ่งสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันกัน⁸

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا
عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ بَرَأْسَ بَرِّكَ فَحَاقَ بِالذِّكْرِ
سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

¹ มะลักเป็นเอกพจน์ของมะลาอิกะฮ์

² คือส่งมะลักลงมายังท่านนะบี เพื่อทำการยืนยันว่า ท่านนะบีมุฮัมมัดเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์จริง พวกเขาจะได้เชื่อ

³ คือถ้าพระองค์จะส่งมะลักลงมาในรูปร่างอันแท้จริงของมะลักแล้ว ก็หมายความว่ากิจการทั้งหลายได้ถูกชี้ขาดลงแล้ว คือชี้ขาดในการลงโทษพวกเขา และการลงมาของมะลักก็คือ การมาลงโทษพวกเขา มิใช่มาเป็นผู้ยืนยันให้พวกเขาเชื่อ

⁴ คือจะถูกลงโทษทันทีไม่รอคอยให้โอกาสแก้ตัวอีกต่อไป

⁵ ผู้ที่จะลงมานั้นเป็นมะลัก

⁶ คือเยี่ยมมนุษย์ผู้ชายทั้งหลาย ถ้ามีเช่นนั้นแล้ว มนุษย์จะตกใจกลัว และพากันหนี เมื่อเห็นมะลักในรูปร่างอันแท้จริง

⁷ หมายถึงว่าถ้าพระองค์ให้มะลักลงมาในรูปของบุรุษเพศ ก็ย่อมเป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขาอีกว่า จะใช่มะลักจริงหรือเปล่า หรือว่าเป็นปฤชชนธรรมดาที่มุฮัมมัดแอบอ้างนำมาหลอกลวง แล้วในที่สุดพวกเขาก็ไม่เชื่อ คำว่า สิ่งที่พวกเขาคลุมเครือกันอยู่นั้น หมายถึงให้มะลักลงมาในรูปบุรุษเพศ ซึ่งเป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขา จะเป็นมะลักจริง หรือเป็นปฤชชนธรรมดา

⁸ โทษอันเกิดจากการเย้ยหยัน บรรดารอซูลนั้นก็ประสบแก่พวกเขา ในการที่ใช้คำว่าล้อมันั้น เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ว่าพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดไปได้ พวกเขาจะต้องได้รับโทษอย่างแน่นอน เนื่องจากการที่พวกเขาเย้ยหยันบรรดารอซูล

11. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเดิน¹ ไปในแผ่นดินเถิด แล้วจงดูว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไรบ้าง²

12. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของใคร จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ได้ทรงกำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์³ แน่นนอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าไปสู่วันกียามะฮ์ โดยที่ไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาขาดทุนนั้น⁴ พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา

13. และสิ่งที่สงบเงียบอยู่⁵ ในเวลากลางคืน และกลางวันนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

قُلْ لِمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
كُتِبَ عَلَى الرَّحْمَةِ لِيَجْمَعَكُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي مَّا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

¹ ท่องเที่ยวไป

² ในการท่องเที่ยวไปในแผ่นดินนั้น ย่อมจะพบแหล่งอันเป็นที่อยู่อาศัยของผู้คนที่เคยตั้งตึงและฝ่าฝืนพระองค์มาก่อนแล้ว จงดูว่าบั้นปลายของพวกเขานั้นเป็นประการใด แน่นนอนบั้นปลายของพวกเขานั้นคือความพินาศ ในการนี้ย่อมจะทำให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัวไม่ต่อต้านอีกต่อไป เพราะกลัวจะเป็นเช่นพวกเหล่านั้น

³ ทรงให้การเอ็นดูเมตตาเป็นคุณลักษณะหนึ่งของพระองค์ เพื่อจะได้ทรงเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาบ่าวของพระองค์

⁴ คือผู้ที่ไม่สนใจในคำเชิญชวนของท่านนะบีมุฮัมมัด หรือไม่ใส่ใจศาสนาอิสลามที่มีการเผยแพร่งันอยู่ พวกเหล่านี้แหละคือพวกที่ทำให้ตัวให้ขาดทุน เพราะใช้ชีวิตไม่ถูกต้อง และที่ซ้ำร้ายก็คือ พวกเขาจะไม่ศรัทธา

⁵ หมายถึงสัตว์บางประเภทที่พักผ่อนในเวลากลางคืน และสัตว์บางประเภทที่พักผ่อนในเวลากลางวัน

14. จงกล่าวเถิด ฉันจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่นจาก อัลลอฮ์ กระนั้นหรือ ซึ่งพระองค์เป็นผู้ประดิษฐ์ บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน¹ และพระองค์เป็นผู้ ทรงให้อาหาร และไม่ถูกให้อาหาร² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันถูกใช้ให้เป็นคนแรกในหมู่ ผู้ที่สวามิภักดิ์ และพวกท่านจงอย่าอยู่ในหมู่ ผู้ให้มีภาคีเป็นอันขาด

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันกลัว การลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่³ หากฉันฝ่าฝืน พระเจ้าของฉัน

16. ผู้ใดที่การลงโทษถูกหันเหออกจากเขาใน วันนั้นแล้ว แน่نونพระองค์ทรงเอ็นดูเมตตา เขา และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

17. และหากว่าอัลลอฮ์ ทรงให้ความเดือดร้อน อย่างหนึ่งอย่างใดประสพแก่เจ้า⁴ แล้ว ก็ไม่มี ผู้ใดจะเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น และหากพระองค์ทรงให้ความต้ออย่างหนึ่ง อย่างใดประสพแก่เจ้า⁵ แท้จริงพระองค์นั้นทรง เดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

قُلْ أَغْرَبَ اللَّهُ أَخْبَدُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أَرْضَتْ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٦﴾

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا
هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

¹ เป็นการแสดงถึงความยิ่งใหญ่ และเดชานุภาพของพระองค์ ซึ่งสมควรอย่างยิ่งแก่มนุษย์ที่จะให้การเคารพสักการะแก่พระองค์ และมอบหมายให้พระองค์คุ้มครอง

² คือพระองค์นั้นทรงยิ่งใหญ่ และในการที่ทรงกล่าวว่า พระองค์ไม่ถูกให้อาหารนั้น เพื่อให้มนุษย์เข้าใจว่า พระองค์ไม่ทรงต้องพึ่งมนุษย์เท่านั้น หากแต่มนุษย์ต่างหากที่ต้องพึ่งพระองค์

³ คือได้รับความทุกข์ทรมาน และความเดือดร้อนระหว่างรอคอยการตัดสินในวันกิยามะฮ์ นั่นก็หมายถึงว่า เขาจะได้เข้าสวรรค์ด้วยความเอ็นดูเมตตาจากพระองค์

⁴ ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮิวะซัลลัม

⁵ คือ "ก็ไม่มีผู้ใดจะขัดขวางได้" ข้อความอันเป็นคำตอบนี้ได้ถูกละเอาไว้เพราะเป็นที่ทราบกัน และก็เคยถูกระบุไว้เป็นบางครั้งเช่นในซูเราะฮ์ ฮุนุส

18. และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปวงบ่าว
ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

﴿هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾

19. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งใดใหญ่
ยิ่งกว่าในการเป็นพยาน¹ จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์
นั้น คือผู้เป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน
และอัลกุรอานนี้ ก็ได้ถูกประทานลงมาแก่ฉัน
เพื่อที่ฉันจะได้ใช้อัลกุรอานนี้ตักเตือนพวกท่าน
และผู้ใช้อัลกุรอานนี้ไปถึง² พวกท่านจะยืนยัน
โดยแน่นอนกระนั้นหรือว่า มีบรรดาที่เคารพ
สักการะอื่นร่วมกับอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่ยืนยัน จงกล่าวเถิด
แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ที่ควรแก่การเคารพ
สักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น และแท้จริง
ฉันขอปลื้มตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคี
(แก่อัลลอฮ์)

﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۗ قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَإُورِىَ إِلَىٰ هَذَا الْقُرْءَانِ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ ۖ وَمَنْ بَلَغَ أَیُّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۗ قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾

20. บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา³ นั้น
พวกเขารู้จักเขา⁴ เช่นเดียวกับที่พวกเขารู้จักลูกๆ
ของพวกเขาเอง บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขา
ขาดทุนนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ ۗ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

¹ หมายถึงว่า การเป็นพยานนั้น สิ่งใดใหญ่ยิ่งกว่าที่จะทำให้ชาวกุเรชเชื่อถือได้ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงใช้ให้
ท่านนะบิตตอบเสียเองว่า ที่ใหญ่ยิ่งกว่าสิ่งใดในการเป็นพยานนั้นคือ อัลลอฮ์ ซึ่งจะเป็นพยานระหว่าง
ท่านนะบิตกับพวกเขาว่า พระองค์ได้ทรงประทานอัลกุรอานนี้ลงมาแก่ท่าน

² คือไปถึงบรรดาผู้ที่เกิดขึ้นมาในอนาคตจนถึงวันกิยามะฮ์

³ หมายถึงยิวและคริสต์

⁴ ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลัม

21. และผู้ใดเล่า คือผู้อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์¹ หรือปฏิเสธบรรดา โองการของพระองค์ แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้น จะไม่ได้รับความสำเร็จ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٦١﴾

22. และวันที่เราจะชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้ว เราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นว่า ไหนเล่า บรรดาภาคีของพวกเขาที่พวกเขาอ้างกัน

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ
شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

23. แล้ว (ผลแห่ง) การทดสอบพวกเขาก็มิได้ เป็นอย่างอื่น นอกจากพวกเขา กล่าวว่า² พวกข้า พระองค์ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้า ของพวกข้าพระองค์ว่า พวกข้าพระองค์ไม่เคย เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتِهِمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ
رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٦٣﴾

24. จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาได้โกหกแก่ ตัวของพวกเขาเองอย่างไร³ และสิ่งที่พวกเขา เคยอุปโลกน์ขึ้นก็ได้หายไป⁴ จากพวกเขา

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَوَصَّلَ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْرَوْنَ ﴿٦٤﴾

¹ เช่นอุปโลกน์ว่า พระองค์ทรงมีพระบุตร และมะลาอิกะฮ์เป็นบุตรของพระองค์ ตลอดจนกล่าวว่า มีผู้สมควรได้รับการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์

² คือกล่าวเท็จเป็นการแก้ตัวของพวกเขา

³ กล่าวคือพวกเขาเองเป็นผู้ให้มีภาคีแก่พระองค์ แต่กลับโกหกแก่ตัวเองว่ามีได้กระทำ ดังกล่าวนี้เป็น การประณามอย่างแรง เพราะการโกหกแก่ผู้อื่นนั้นก็เห็นว่า เลวร้ายอยู่แล้ว แล้วการโกหกแก่ตัวเองเล่าจะ เลวร้ายแค่ไหน

⁴ คือมิได้มาให้ความช่วยเหลือแก่เขา ดังที่พวกเขาเข้าใจ เพราะสิ่งที่ถูกพวกเขาอุปโลกน์ขึ้นนั้น หาได้รู้ เรื่องในการกระทำของพวกเขาแต่อย่างใดไม่ หากพวกเขาไม่รู้เรื่องก็ย่อมไม่ยินยอมที่จะให้กระทำการนั้นได้ เพราะเป็นการกระทำที่มีความผิดมหันต์ นอกจากชัฎฎอนเท่านั้นที่ยินดีให้พวกเขากระทำ เพราะต้องการ ให้พวกเขาหลงไปจากทางอันเที่ยงตรงของอัลลอฮ์

25. และในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่สดับฟังเจ้าอยู่
ข้าง¹ แต่เราได้ให้มีสิ่งปิดกั้นอยู่บนหัวใจของ
พวกเขา ในการที่พวกเขาจะเข้าใจอัลกุรอาน
และได้ให้ในหูของพวกเขา มีความหนวกอยู่ด้วย²
และหากพวกเขาเห็นสัญญาณทุกอย่าง³ พวกเข
าก็จะไม่ศรัทธา จนกระทั่งพวกเขาได้มาหาเจ้า
ก็ยังไม่เชื่อใจกับเจ้า บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น
จะกล่าวว่า นี่⁴ มิใช่อะไรอื่น นอกจากบรรดา
สิ่งซีดเสียนั่นที่เราได้ส่งมาแก่คนก่อน ๆ เท่านั้น
(นียายโบราณ)

26. และพวกเขาห้ามเกี่ยวข้องกับอัลกุรอาน⁵
และพวกเขาก็ปลื้มต้ออกห่างจากอัลกุรอานด้วย
และพวกเขาจะไม่ทำให้ใครพิณาศ นอกจาก
ตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาไม่รู้สึ

27. และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้
หยุดยืนอยู่เบื้องหน้าไฟนรก แล้วพวกเขาได้
กล่าวว่า โอ้ หวังว่าเราจะถูกนำกลับไป⁶ และ
เราก็จะไม่ปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้า
ของเราอีก และเราก็จะได้กลายเป็นผู้ที่อยู่ใน
หมู่ผู้ศรัทธา

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا
لَّا يُؤْمِنُ بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لَوْ كُنُوا يُوقِنُونَ قَوْلَ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا اسْتِطْرَافٌ الْأُولِينَ ﴿٥٥﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْفَرُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا لَوْلَا بَلَّغْنَا رُؤُوسَنَا
وَلَا نَكْذِبُ بِبَيِّنَاتٍ رَبَّنَا وَلَوْ كُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

¹ คือสดับฟังมิใช่มีเจตนาจะหาความเข้าใจ หากแต่มีเจตนาที่จะกล่าวหาว่าไม่รู้เรื่อง

² ให้ความหูของพวกเขาเป็นประหนึ่งมีสิ่งปิดกั้นอยู่ เพื่อมิให้อัลกุรอานเข้าไปถึงหัวใจและให้หูของพวกเขา
ประหนึ่งหูหนวก ฟังอะไรไม่ได้อื่น ไม่รู้เรื่อง

³ สัญญาณที่แสดงถึงว่าท่านนะบีมุฮัมมัดเป็นนะบิจริง จะเป็นสัญญาณที่มาจากอัลกุรอานหรือจากตัว
ท่านเอง เขาก็จะไม่เชื่อ เพราะหัวใจของพวกเขาบอดเสียแล้ว

⁴ หมายถึง อัลกุรอาน

⁵ ห้ามผู้คนมิให้สดับฟังอัลกุรอาน เพราะกลัวว่าจะเกิดความศรัทธาแก่พวกเขา

⁶ ถูกนำกลับไปสู่โลกอีกครั้งหนึ่ง

28. แต่ทว่าได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว สิ่งทีพวกเขาปกปิดไว้¹ แต่กาลก่อน และแม้ว่าพวกเขาถูกให้กลับไป² แน่นอนพวกเขาก็กลับกระทำอีกในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้ และแท้จริงพวกเขาคือผู้ที่กล่าวเท็จ

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُحْفَوْنَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

29. และพวกเขากล่าวว่า มันมิใช่อะไรอื่นนอกจากชีวิตความเป็นอยู่ของเราในโลกนี้เท่านั้น และเรานั้นเชื่อว่าจะเป็นผู้ถูกให้ฟื้นคืนชีพก็หาไม่

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نحنُ بِمُبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

30. และหากว่าเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้ยืนอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าของพวกเขา โดยที่พระองค์ได้ทรงกล่าวว่า นี่³ มิใช่ความจริงดอกหรือ พวกเขาตอบว่า ใช่ขอรับ พวกข้าพระองค์ขอสาบานด้วยพระเจ้าของพวกเขาว่า พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษกันเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

وَلَوْ تَرَى إِذْ دُعُوا إِلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بَأْسًا وَهَذَا الْحَقُّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

31. แน่นอนได้ขาดทุนไปแล้ว บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์⁴ จนกระทั่งเมื่อวันกิยามะฮ์ได้มายังพวกเขาโดยกะทันหัน แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ความเสียใจของเรา⁵ ในสิ่งที่เราได้

فَدَخِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَعْتَهُ قَالُوا أَيْحْسَرْنَا عَلَى مَا قَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلْأَسَاءَ مَا يَرَبُونَ ﴿٣١﴾

¹ หมายถึงการกุฟรฺ หรือการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาขณะที่อยู่ในโลก

² คือถูกให้กลับไปไปยังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อกระทำความดีเป็นการแก้ตัว

³ คือวันกิยามะฮ์ ที่พวกเจ้าปฏิเสธ ซึ่งมันได้ประจักษ์ขึ้นนี้ มิใช่เป็นความจริงดอกหรือ

⁴ พบพระองค์ในวันกิยามะฮ์

⁵ คือเรียกร้องความเสียใจของพวกเขาให้มาทำลายพวกเขาเสีย เพื่อให้สาสมกับที่พวกเขาได้ละเลยหน้าที่ของพวกเขาขณะที่อยู่ในโลก

ทำให้ภรรยาในโลก โดยที่พวกเขาแบกบรรดา
บาปของพวกเขาไว้บนหลังของพวกเขาด้วย¹
พึงรู้เถิดว่า ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งที่เขาทำกำลัง
แบกอยู่

32. และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่
อะไรอื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลิน
เท่านั้น และแน่นอนสำหรับบ้านแห่งอาคี²
เราะห์นั้นดียิ่งกว่า³ สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง
พวกเขาไม่ใช่ปัญญาดอกหรือ

33. เรารู้ดีว่า สิ่งที่เขากล่าวกัน⁴ นั้นทำให้
เจ้าเสียใจ แท้จริงพวกเขาหาได้ปฏิเสธเจ้าไม่⁵
แต่ทว่าบรรดาผู้อธรรมนั้นปฏิเสธโองการต่าง ๆ
ของอัลลอฮ์ต่างหาก

34. และแน่นอนบรรดาราอซูลก่อนเจ้านั้นได้
ถูกปฏิเสธมาแล้ว แล้วพวกเขาอดทนต่อสิ่งที่
พวกเขาถูกปฏิเสธ และถูกทำร้ายจนกระทั่ง
ความช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา และไม่มี
ใครเปลี่ยนแปลงพจนารถของอัลลอฮ์ได้ และ
แท้จริงนั้นได้มายังเจ้าแล้ว จากชาวยิวของ
บรรดาผู้ที่ถูกส่งมา⁶

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

فَدَنَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ
لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنْ الظَّالِمِينَ بَيَّاتَتْ
اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ
مَا كَذَّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنزَلْنَاهُمْ نَصْرًا وَلَا مَبْدَلَ
لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

¹ บาบที่พวกเขาได้กระทำไว้บนหลังของพวกเขาได้ถูกให้มีสภาพเป็นวัตถุ ซึ่งผู้กระทำจะแบกไว้บนหลังของพวกเขา

² หมายถึงวันปรโลก

³ ดียิ่งกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งมวลในโลก

⁴ คือกล่าววิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการประกาศตนเป็นนบีของท่านว่า ท่านมิใช่เป็นนบี หากแต่เป็น
นักกวี และบ้างก็ว่าท่านเป็นผู้เสียสติ และอื่น ๆ อีกมากมาย

⁵ เพราะพวกเขาเคยให้เกียรติและนับถือเจ้าว่าเป็นอัล-อะมีน แต่ที่พวกเขาปฏิเสธนั้นคือโองการของ
อัลลอฮ์ที่เจ้านำมาประกาศ

⁶ หมายถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่บรรดาราอซูลในอดีต

35. และหากว่าการผินหลังให้ของพวกเขานั้นใหญ่โต¹ แก่เจ้าแล้ว หากเจ้าสามารถที่จะแสวงหาช่องใด ๆ ลงในแผ่นดิน หรือบันไดสู่ฟากฟ้า² แล้วนำสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา³ และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่อนพระองค์ก็ทรงรวบรวมพวกเขาให้อยู่บนคำแนะนำแล้ว⁴ ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่มงายเลย

36. แท้จริง ที่จะตอบรับ⁵ นั้น เพียงบรรดาผู้ที่ฟัง⁶ เท่านั้น และบรรดาผู้ที่ตาย⁷ นั้น อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ แล้วพวกเขาก็จะถูกนำกลับไปยังพระองค์

37. และพวกเขา กล่าวว่า ไฉนเล่าจึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของเขาถูกให้ลงมาแก่เขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงสามารถที่จะให้สัญญาณหนึ่งลงมา แต่ทว่าส่วนมากพวกเขานั้นไม่รู้

38. และไม่มีสัตว์ใด ๆ ในแผ่นดิน และไม่มีสัตว์ปีกใด ๆ ที่บินด้วยสองปีกของมัน นอกจาก

وَإِنْ كَانَ كِبْرُكَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَتُلَوِّشَ أَلْفَةً لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ

¹ คือทำให้เจ้าไม่สามารถจะอดทนได้

² คือลงไปในพื้นที่หรือขึ้นไปบนฟ้าเพื่อแสวงหาสัญญาณใดสัญญาณหนึ่งมา เพื่อยืนยันให้พวกเขาเชื่อว่าเจ้าเป็นนะบี

³ เจ้าก็จงทำเถิด

⁴ ให้พวกเขาทั้งหมดปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์

⁵ ตอบรับคำเชิญชวนของท่านนะบี

⁶ ผู้ที่สนใจฟัง และพยายามหาความเข้าใจ

⁷ หมายถึงผู้ที่ไม่สนใจและไม่พยายามเข้าใจ โดยกระทำการเหมือนคนตาย

ประหนึ่งเป็นประชาชาติ¹ เยี่ยงพวกเจ้านั่นเอง
เรามีได้ให้บกพร่องแต่อย่างใดในคัมภีร์ แล้ว
ยังพระเจ้าของพวกเขานั้น พวกเขาจะถูกนำไป
ชุมนุม

39. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโอองการทั้งหลายของ
เรานั้น คือผู้ที่หูหนวก และเป็นใบ้² ซึ่งอยู่ใน
บรรดาความมืด ผู้ใดที่อัลลอฮ์ ทรงประสงค์
พระองค์ก็จะทรงให้เขาหลงทางไป และผู้ใดที่
พระองค์ประสงค์ ก็ทรงให้เขาอยู่บนทางอัน
เที่ยงตรง

40. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ท่านได้เห็นพวกท่าน
แล้วมิใช่หรือ³ หากการลงโทษของอัลลอฮ์ มา
ยังพวกท่าน หรือวันกิยามะฮ์ ได้มายังพวกท่าน
อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่พวกท่านจะวิงวอน
หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง⁴

41. มิได้ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะ
วิงวอนขอ แล้วพระองค์ก็จะทรงปลดเปลื้องสิ่ง
ที่พวกท่านวิงวอนให้ช่วยเหลือ หากพระองค์
ทรงประสงค์ และพวกเจ้าก็จะลืมสิ่งที่พวกเจ้า
ให้มีภาคีขึ้น⁵

إِلَّا أُمَّةٌ أَمَّا لَكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ
تَعْرِىٰ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُورٌ لَّكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ
مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يَضِلُّهُ وَمَنْ يَشَاءُ يَجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ
السَّاعَةُ أَعْبَرُوا اللَّهَ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

بَلِ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ ﴿٤١﴾

¹ มีชีวิตความเป็นอยู่ เป็นหมู่เป็นคณะ เช่นเดียวกับมนุษย์

² หมายถึงผู้ที่กระทำได้เหมือนคนหูหนวก และเป็นใบ้

³ คือเห็นว่าพวกท่านนั้นมีสภาพเป็นอย่างไร ข้อความดังกล่าวนี้มักปรากฏผู้ถืออียาอัลกุรอานต่าง
ให้ความหมายว่า พวกท่านทั้งหลายจงบอกฉันทีว่า พวกท่านจะอย่างไร

⁴ คือพูดว่าสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะช่วยเหลือพวกเขาได้

⁵ ในขณะที่พวกเจ้าอยู่ในภาวะคับขันนั้น พวกเจ้าจะลืมสิ่งที่พวกเจ้าให้มีภาคีขึ้น แต่เมื่อปลดปล่อยแล้วก็ให้
มีภาคีแก่อัลลอฮ์ดังเดิมอีก

42. และแท้จริงเราได้ส่งไปยังประชาชาติก่อนหน้าเจ้า¹ แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา² ด้วยความแค้นแค้น และการเจ็บป่วย เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

43. แล้วไหนเล่า พวกเขาจึงไม่นอบน้อม เมื่อการลงโทษของเราได้มายังพวกเขา แต่ทว่าหัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง และชัยฏอนก็ได้ให้เป็นที่สวยงามแก่พวกเขาด้วย³ ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

44. ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกเตือน⁴ ให้รำลึกในสิ่งนั้น เราก็ปิดให้แก่พวกเขา ซึ่งบรรดาประตูของทุกสิ่ง⁵ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาเร่งต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราก็ลงโทษพวกเขาโดยกะทันหัน แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็หมดหวัง⁶

45. แล้วได้ถูกตัดขาด จนคนสุดท้ายของกลุ่มชนที่อธรรม⁷ และการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَهُمْ
بِالْبِأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فُجِّجُوا أَوْتُوا
أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

¹ ส่งบรรดาราชูล

² เนื่องจากพวกเขาปฏิบัติเส่อซูลของพวกเขา

³ ชัยฏอนคอยยุยงว่าสิ่งที่พวกเขาปฏิบัตินั้นถูกต้อง และสวยงามแล้ว ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นพวกเดียวกับมัน ในฐานะเป็นชาวนรก

⁴ คือสิ่งอันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่รอซูลของพวกเขาได้เตือนไว้

⁵ ทุกสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกความสำราญแก่พวกเขา

⁶ หมดหวังที่จะกลับตัวหรือแก้ไขใดๆ

⁷ หมายถึงได้ทำลายกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นจนคนสุดท้าย ที่ใช้คำว่าดัดนั้น เพื่อให้เข้าใจว่า ชนพวกนี้ จะไม่มีการสืบพันธุ์อีกต่อไป เพราะตายหมด

46. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว มิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงเอาหูของพวกท่าน และตาของพวกท่านไป และได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกท่านด้วยแล้ว ใครเล่าคือผู้ซึ่งได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำมันมาให้แก่พวกท่านได้ จงดูเถิดว่า อย่างไรเล่าที่เราแจกแจงโองการทั้งหลาย แล้วพวกเขาก็ยังหันเหไปได้

47. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว มิใช่หรือว่า หากการลงโทษของอัลลอฮ์ มายังพวกท่านโดยกะทันหันก็ดี หรือโดยเปิดเผย¹ ก็ดีนั้น จะไม่มีใครถูกทำลาย นอกจากกลุ่มชนผู้ธรรมเท่านั้น

48. และเราจะไม่ส่งบรรดาอรุสลามา นอกจากในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือนเท่านั้น ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธา และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใดๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขา ก็จะไม่เสียใจ

49. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น การลงโทษจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากการที่พวกเขาละเมิด

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันทจะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ที่ฉันทมีบรรดาคลังสมบัติของอัลลอฮ์ และทั้งฉันทก็ไม่รู้อะไรลับ และฉันทก็จะ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَبَصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصُرِفُ الْآيَاتِ
تُرَهُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٦٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ بَعَثَ أَوْجُهَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَا رُسُلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْمُومُ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِقُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ

¹ คือได้ทราบล่วงหน้าก่อนแล้ว

ไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันคือมะลัก ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม นอกจากสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันเท่านั้น จงกล่าวเถิด คนตาบอดกับคนตาดีนั้นจะเท่าเทียมกันหรือ พวกท่านไม่ใคร่ครวญตอกรหรือ

51. และเจ้าจงตักเตือนด้วยอัลกุรอานแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวว่าพวกเขาจะถูกนำไปซุ่มนุ่มนยังพระเจ้าของพวกเขา โดยที่อื่นจากพระองค์แล้ว ไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์¹ คนใดสำหรับพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

52. เจ้าจงอย่าขับไล่บรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขา ทั้งในเวลาเช้าและเวลาเย็น² โดยปรารถนาความโปรดปรานจากพระองค์ ไม่เป็นภัยแก่เจ้าแต่อย่างใด ในการชำระพวกเขา และก็ไม่เป็นภัยแก่พวกเขาแต่อย่างใด จากการชำระเจ้า แล้วเหตุใดเจ้าจึงจะขับไล่พวกเขา (ถ้าเจ้าทำเช่นนั้นแล้ว) เจ้าก็จะกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรม

الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ فَلَ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ عَلَيْهِمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

وَلَا تَنْظُرْ إِلَى الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوِّ وَالْغَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

¹ คือผู้ที่ได้รับอนุมัติจากอัลลอฮ์ ให้ทำการช่วยเหลือเพื่อให้พ้นจากการลงโทษ

² หมายถึงบรรดาผู้ที่ต่ำต้อย และยากจนอันได้แก่ ศุไอบ ฮัมมารุบิญาฮิร และค็อบบาบ และผู้อ่อนแออื่นๆ กล่าวคือได้มีกุเรขกลุ่มหนึ่งได้ผ่านท่านนะบีโดยที่มีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่กับท่าน พวกเขาจึงกล่าวแก่ท่านนะบีว่า ท่านพอใจที่จะให้พวกนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพวกท่านกระนั้นหรือ พวกนี้กระนั้นหรือที่อัลลอฮ์ทรงเมตตาแก่พวกเขาท่ามกลางพวกเรา พวกเราจะเป็นผู้ดำเนินตามพวกนี้ได้อย่างไร ท่านจงขับไล่พวกเขาไปเถิด แล้วพวกเราจะปฏิบัติตามท่าน แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงแจ้งแก่ท่านนะบีให้ขับไล่พวกเขา

53. และในทำนองนั้นเราได้ทดสอบบางคนของพวกเขาด้วยอีกบางคน¹ เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า ชนเหล่านี้กระนั้นหรือ² ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่พวกเขา ในระหว่างพวกเขา อัลลอฮ์นั้นมิใช่เป็นผู้ทรงรู้อย่างต่อบรรดาผู้ที่กตัญญูดอกหรือ

54. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาต่อบรรดาโองการของเราได้มาหาเจ้า (มุฮัมมัด) ก็จึงกล่าวเถิดว่า ขอความปลอดภัยจงมีแต่พวกท่านเถิด พระเจ้าของพวกเขาได้กำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์ว่า ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำความชั่วโดยไม่รู้แล้วเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้น และปรับปรุงแก้ไขแล้ว แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

55. และในทำนองนั้นเราแจกแจงโองการทั้งหลาย และเพื่อที่วิถีทางของผู้กระทำผิดจะได้ประจักษ์ชัด³

56. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพสักการะบรรดาผู้ที่พวกท่านวิงวอนกันอยู่⁴ อื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَن آتَاهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا أَوْ جَهِلَةً ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لِيَتَسَيَّبَ عَلَى الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِجُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذَا

¹ คือได้ทดสอบผู้มีเกียรติชาวกุเรซ ด้วยผู้ยากจนบางคนที่ศรัทธาต่อท่านนะบี และเป็นที่ยรักใคร่ของท่านนะบี อันได้แก่ ศุไฮบ และเพื่อน ๆ ของเขา ทั้งนี้เพื่อลดความโลภของพวกเข

² หมายถึงศุไฮบและเพื่อน ๆ ของเขา ซึ่งเคยเป็นคนไร้เกียรติท่ามกลางพวกเขา แล้วได้กลายมาเป็นผู้มีเกียรติ และจะเป็นผู้นำพวกเขาอีกด้วยหรือ พวกเขาจะยอมรับได้อย่างไร กล่าวคือ พวกเขากล่าวถามด้วยความเย้ยหยันและดูถูก

³ ประจักษ์แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ไม่ดำเนินชีวิตในวิถีทางนั้น

⁴ คือบรรดามะลาอิกะฮ์ คนซอและฮ์ และบรรดาเจว็ด

ฉันจะไม่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขาเจ้า ถ้าเช่นนั้น แน่หนอน ฉันก็ยอมหลงผิดไปด้วย และฉันก็จะไม่ใช่เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ได้รับคำแนะนำ

57. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดเจน จากพระเจ้าของฉัน ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็ปฏิเสธหลักฐานนั้น ที่ฉันนั้นไม่มีสิ่งที่พวกเขาเร่งรีบกันดอก¹ แท้จริงการชี้ขาดนั้นมิใช่สิทธิของใครอื่น นอกจากเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น โดยที่พระองค์จะทรงแจ้งความจริง² และพระองค์เป็นผู้ที่เยี่ยมที่สุดในการตราผู้ชี้ขาด

58. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากที่ฉันมีสิ่ง (อำนาจ) ที่พวกเขาเร่งรีบกันแล้ว แน่หนอน กิจการทั้งหลายก็ถูกชี้ขาดระหว่างฉันกับพวกท่านแล้ว และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ยิ่งต่อผู้อธรรมทั้งหลาย

59. และที่พระองค์นั้นมีบรรดาญุญแจแห่งความเร้นลับ³ โดยที่ไม่มีใครรู้ญุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่ง

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَبِينَ ﴿٦٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أَلْحَمْتُم إِلَّا لِلَّهِ يَفْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿٦٧﴾

قُلْ لَوْ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

﴿٦٩﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ زَرْقَةٍ

¹ หมายถึงการลงโทษที่พวกเขาทำทายเป็นที่ทรมานมา ซึ่งท่านนะบิจจะนำมาได้อย่างไร เพราะสิ่งนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น

² แจ้งความจริงที่พระองค์ได้ทรงชี้ขาดประชาชาติในอดีตมาแล้ว เพื่อจะได้เป็นบทเรียนแก่พวกเขา

³ หมายถึงว่าพระองค์ทรงรู้ความเร้นลับทั้งหลาย ประหนึ่งพระองค์ทรงมีลูกกุญแจที่จะไขประตูแห่งความเร้นลับทั้งหลายทั้งหมด อนึ่งคำว่า مَفَاتِحُ นั้นเป็นพหูพจน์ของคำเอกพจน์สองคำ คือ مَفْتَحٌ แปลว่า คลัง และ مَفْتاحٌ แปลว่า ลูกกุญแจ ในการนี้ ถ้าจะแปลคำ الْغَيْبِ ว่า บรรดาคลังแห่งความเร้นลับก็ได้ และความหมายก็มีได้เปลี่ยนแปลงไปต่ออย่างใด

ที่อยู่บนแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด
ร่วงหล่นลง นอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และ
ไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของ
แผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แข็ง
ใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง¹

60. และพระองค์คือผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าตาย² ใน
เวลากลางคืน และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำ
ขึ้นในเวลากลางวัน แล้วก็ทรงให้พวกเจ้าฟื้น
คืนชีพ³ ในเวลานั้น เพื่อว่าเวลาแห่งอายุที่ถูก
กำหนดไว้ นั้นจะได้ถูกใช้ให้หมดไป แล้วยัง
พระองค์นั้นคือการกลับไปของพวกเจ้า แล้ว
พระองค์จะทรงบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้า
กระทำกัน

61. และพระองค์คือผู้ที่ทรงชนะเหนือปวงบ่าว
ของพระองค์⁴ และทรงส่งบรรดาผู้บันทึกความ
ดีและความชั่ว⁵ มายังพวกเจ้าด้วย จนกระทั่ง
เมื่อความตายได้มายังคนใดในพวกเจ้าแล้ว
บรรดาทูตของเรา⁶ ก็จะรับชีวิตของพวกเขามา
โดยที่พวกเขาจะไม่ทำให้บกพร่อง⁷

إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِقَاضِي أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفِرُّونَ ﴿٦١﴾

¹ หมายถึงอยู่ในความรู้ของพระองค์ โดยปราศจากการลืมนั่น ประหนึ่งได้บันทึกไว้สมุดบันทึก

² ให้นอนหลับประหนึ่งคนตาย เพราะสภาพคนนอนหลับนั้น คล้ายกับสภาพของคนตาย

³ ให้ตื่นขึ้นประหนึ่งคนตายฟื้นคืนชีพกระนั้น

⁴ ไม่มีใครที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากพระองค์ไปได้

⁵ หมายถึงบรรดา ملاอิกะฮ์ ที่ทำหน้าที่บันทึกความดีและความชั่วของมนุษย์

⁶ หมายถึง มลาอิกะฮ์ ผู้ช่วยเหลือ มะลิกิลมาตในการรับวิญญาณผู้ที่ถึงแก่ชีวิต

⁷ ไม่โอ้อ้อ ลำช้า หรือละเลยไม่รับเอาวิญญาณของผู้ที่ถึงแก่ชีวิตไป

62. แล้วพวกเขาก็ถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์¹ ผู้เป็นนายอันแท้จริงของพวกเขา ฟังรู้เถิดว่าการซี้ชาต² นั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และพระองค์เป็นผู้ที่รวดเร็วยิ่งในหมู่ผู้ชำระทั้งหลาย

ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاكِمِينَ ﴿٦٢﴾

63. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครเล่า จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากบรรดาความมืดของทางบก³ และทางทะเล⁴ โดยที่พวกเจ้าวิงวอนขอต่อเขาด้วยความนอบน้อม และแฉ่วเบาว่า ถ้าหากพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากสิ่งนี้แล้ว แน่نونพวกข้าพระองค์ก็จะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้กตัญญูรู้คุณ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ يَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيِّنًا أَنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

64. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์จะช่วยพวกท่านให้รอดพ้นจากมัน⁵ และจากความทุกข์ยากทุกอย่างด้วย แต่แล้วพวกท่านก็ให้มีภาคีขึ้นอีก (แก่พระองค์)

قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْكِرُونَ ﴿٦٤﴾

65. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงสามารถที่จะส่งการลงโทษมายังพวกท่าน จากเบื้องบน⁶ ของพวกท่านหรือจากใต้เท้า⁷ ของ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ سِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُم

¹ หมายถึงในวันกียามะฮ์

² หมายถึงการซี้ชาตในวันกียามะฮ์

³ ในเวลาค่ำคืนเดือนมืด ขณะหลงทาง

⁴ ในขณะที่มีมรสุมอันรุนแรง หรือในยามค่ำคืนอันมืดมิด โดยที่ไม่รู้ว่าจะมุ่งหน้าไปทางทิศใด

⁵ รอดพ้นจากความมืดเหล่านั้น

⁶ เช่นให้หินตกลงมาบนพวกเขา ประหนึ่งฝน หรือไม้ก็ให้มีกัมปนาท หรือลมพายุอันรุนแรงพัดมา เป็นต้น

⁷ เช่นให้อัธรณีสูบ หรือให้แผ่นดินไหว เป็นต้น

พวกท่านหรือ ให้พวกท่านปนเปกันโดยมีหลายพวก¹ และให้บางส่วนของพวกท่านลี้มรส ซึ่งการรุกรานของอีกบางส่วน จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เรากำลังแจจแจงโองการทั้งหลายอยู่อย่างไร เพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

66. และกลุ่มชนของเจ้านั้นได้ปฏิเสธอัลกุรอานทั้งๆ ที่อัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันมิใช่ผู้พิทักษ์พวกท่านอีก²

67. สำหรับแต่ละชั่วคราวนั้น³ ย่อมมีเวลาที่เกิดขึ้น และพวกเจ้าจะรับรู้

68. และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ซึ่งกำลังวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในบรรดาโองการของเรา⁴ แล้วก็จงออกห่างจากพวกเขาเสีย จนกว่าพวกเขาจะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องอื่นจากนั้น และถ้าช่วยจนทำให้เจ้าลืมนแล้ว ก็จงอย่านั่งร่วมกับพวกที่อธรรมเหล่านั้นต่อไป หลังจากที่มีการนึกขึ้นได้

بِأَسْبَغِ أَنْظُرَكَ كَيْفَ نَصَرَفُ

الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

وَكَذَّبَ بِدِينِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ

بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَعُدَّ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

¹ ให้มีผู้คนหลายพวกปนเปกันอยู่ในหมู่พวกท่าน ซึ่งแต่ละพวกก็มีความคิดเห็นไปคนละทาง อันก่อให้เกิดการแตกแยกและนำมาซึ่งความไม่สงบ

² พิตักษ์รักษาให้พวกท่านประพฤติตามบัญญัติของพระเจ้า หากแต่ฉันเพียงมีหน้าที่ซึ่งแจจแจงบัญญัติของพระองค์ให้พวกท่านทราบเท่านั้น ส่วนพวกท่านจะเชื่อฟังหรือไม่นั้นเป็นหน้าที่ของพวกท่าน และเป็นผู้รับผิดชอบต่อพระองค์

³ คือชั่วคราวยุ่กี่ยวกับความเมตตาก็ดี และเกี่ยวกับการลงโทษก็ดี ที่ท่านนะบีได้แจจแจงให้ทราบนั้น มันจะต้องเกิดขึ้นแน่ๆ ตามเวลาที่มันถูกกำหนดไว้

⁴ วิพากษ์วิจารณ์ในทำนองเหยียดหยัน

69. และไม่เป็นภัยแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงแต่อย่างใดจากการชำระพวกเขา แต่ว่าเป็นการตักเตือน (แก่พวกเขา) เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง¹

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

70. และเจ้าจงปล่อยเสีย ซึ่งบรรดาผู้ที่² ยึดเอาศาสนา³ ของพวกเขาเป็นของเล่น และสิ่งให้ความเพลิดเพลิน⁴ และชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา⁵ และเจ้าจงเตือนด้วยอัล-กุรอาน⁶ การที่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด จะถูกสังกัดอยู่⁷ กับสิ่งที่ชีวิตได้ชวนชวayıไว้ โดยที่อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์ คนใดสำหรับชีวิตนั้น และถ้าชีวิตนั้นจะไถ่ถอนด้วยสิ่งไถ่ถอนทุกอย่าง มันก็จะไม่ถูกรับจากชีวิตนั้น ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่ได้ถูกให้สังกัดอยู่กับสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ ซึ่งพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากน้ำที่ร้อนจัด และจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ เนื่องจากที่พวกเขาปฏิเสธการศรัทธา

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَهَوًّا وَعَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ ۖ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا سَفِيحٌ وَإِنْ تَعَدِلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

¹ เลิกกระทำการเย้ยหยัน

² หมายถึงพวกมุขริกมักกะฮ์

³ หมายถึง ศาสนาอิสลาม กล่าวคือแม้ว่าพวกเขาจะไม่รับนับถือ แต่ก็ถือว่าเป็นศาสนาของพวกเขา เพราะอัลลอฮ์ทรงประทานมาให้พวกเขา

⁴ เนื่องจากพวกเขาได้วิพากษ์วิจารณ์ศาสนาอิสลามในทำนองเย้ยหยัน แล้วหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน และเพลิดเพลิน

⁵ หลอกลวงพวกเขาให้หลงผิดไปว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขาั้นเพียงในโลกนี้เท่านั้น หรือไม่กี่เมื่อโลกนี้ดีเสียอย่าง ถ้าโลกหน้ามีจริงก็ยอมดีในโลกหน้าด้วย ไม่จำเป็นต้องไปเชื่อฟังมุขิมมัดแต่อย่างใด

⁶ ตักเตือนให้พวกเขาทราบในความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาในวันกิยามะฮ์

⁷ คือถูกลงโทษตามความชั่วที่ชีวิตนั้นได้ประกอบไว้

71. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราจะวิงวอนขอต่อสิ่งที่ไม่ให้คุณแก่เราได้ และไม่โทษแก่เราได้อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ และเราก็จะถูกให้หันส้นเท้าของเรากลับ¹ หลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำเราแล้ว ตั้งผู้ที่พวกชัยฏอนได้ทำให้เขาหลงไปในแผ่นดินในสภาพที่งงวย² ซึ่งเขามีเพื่อน ๆ เรียกร้องเขาให้ไปสู่คำแนะนำที่ถูกตอง³ ว่า จงมาหาพวกเราเถิด⁴ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าแท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้นคือคำแนะนำ (ที่แท้จริง) และพวกเราได้รับบัญชาให้เราสวามิภักดิ์แต่พระผู้เป็นเจ้าของสากลโลกเท่านั้น

72. และ (พวกเราได้รับบัญชา) ว่า จงด่างไว้ซึ่งการละหมาด และจงยำเกรงพระองค์เถิด และพระองค์คือผู้ที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไปชุมนุมยังพระองค์

73. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความจริง และวันที่ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงเป็นขึ้น แล้วมันก็จะขึ้น พระดำรัสของพระองค์คือความจริง⁵ และอำนาจ

قُلْ أَدْعُوا إِلَىٰ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا اللَّهُ كَالَّذِي
أَسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ
أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ إِنَّتُمْ أَقْبَلُ إِلَهُ
هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِلسَّلَامِ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَقُوا اللَّهَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٦٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
يَالْحَقُّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ
وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَنَّا الْعَلَمِيبِ

¹ หมายถึงหันหลังกลับไปสู่ความมกมายดังเดิม

² ไม่รู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน และไม่รู้ว่าจะเดินไปทางไหน ซึ่งเป็นทางที่ถูก

³ คือบัญญัติแห่งศาสนาของอัลลอฮ์

⁴ แต่เขาหาได้เชื่อฟังไม่ ในการนี้จึงทำให้เขาได้รับความทายนะ

⁵ วันสร้างโลกโดยที่ทรงประกาศิตว่า จงเป็นขึ้น แล้วก็ขึ้นโลกขึ้น

⁶ สิ่งใดที่พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบนั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น

ทั้งหลายนั้นเป็นของพระองค์ ในวันที่จะถูกเป่าเข้าไปในแตร¹ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และในสิ่งเปิดเผย² และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٦﴾

74. และจงรำลึกขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา คืออาซรฺว่า ท่านจะยึดถือเอาบรรดาเจว็ดเป็นที่เคารพสักการะกระนั้นหรือ แท้จริงฉันเห็นว่าท่านและกลุ่มชนของท่านนั้นอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

﴿٧٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ ءَأَزْرَأُتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَأَيْتَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٦﴾

75. และในทำนองนั้นแหละ เราจะให้อิบรอฮีมเห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่³ ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และเพื่อที่เขาจะได้เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่นทั้งหลาย

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ الْمَلَائِكَةِ وَالْأَرْضِ وَلَيْكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

76. ครั้นเมื่อกลางคืนปกคลุมเขา เขาได้เห็นดาวดวงหนึ่ง เขากล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า ฉันไม่ชอบบรรดาสิ่งที่ลับไป

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكُوكِبَ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾

77. ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่านี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า ถ้าพระเจ้าของฉันมิได้ทรงแนะนำฉันแล้ว แน่นอนฉันก็จะกลายเป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนที่หลงผิด

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

¹ วันทีแตรจะถูกเป่าเป็นครั้งที่สองโดยอิสรอไฟล เพื่อให้นักมนุษย์พื้นดินฮิฟ

² หมายถึงอัลลอฮ์ ซุบหฺานะฮฺวะตะฮฺอาลา

³ อำนาจอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์

78. ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่า นี่แหละคือพระเจ้าของฉัน นี่แหละใหญ่กว่า¹ แต่เมื่อมันได้ลับไป เขาก็กล่าวว่าย้อกลุ่มชนของฉัน แท้จริงฉันขอปลีกตัวออก² จากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น (แก่อัลลอฮ์)

79. แท้จริงข้าพระองค์ขอผินหน้าของข้าพระองค์แต่ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน ในฐานะผู้ใฝ่หาความจริง ผู้สวามิภักดิ์ และข้าพระองค์มิใช่คนหนึ่งในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น

80. และกลุ่มชนของเขาได้โต้เถียงเขา เขาได้กล่าวว่า พวกท่านจะได้เถียงฉันในเรื่องอัลลอฮ์³ กระนั้นหรือ และแท้จริงพระองค์ได้ทรงแนะนำฉันแล้ว และฉันจะไม่กลัวสิ่งที่พวกท่านให้สิ่งนั้นเป็นภาคีขึ้น⁴ นอกจากพระเจ้าของข้าพระองค์ จะทรงประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดเท่านั้น พระเจ้าของฉันนั้นมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่ง แล้วพวกเจ้าไม่รำลึกกันหรือ

81. และอย่างไรเล่าที่ฉันจะกลัวสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น โดยที่พวกท่านไม่กลัวที่พวกท่านได้ให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้

فَلَمَّا رَأَى السَّمْسُ بِإِزْعَةٍ قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنْقُومُ إِلَهِي بِي وَمِمَّا
تُنشِرُونَ ﴿٧٨﴾

إِلَىٰ وَجْهَتُهَا وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَدِّثُونَ فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ
وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يُشَاءَ رَبِّي
شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

وَكَيْفَ آخَافُ مَا أَشْرَكْتُكُمْ وَلَا تَخَافُونَ
أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ

¹ ใหญ่กว่าดวงดาวและดวงจันทร์

² ไม่ขอเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ เพราะฉันรู้แล้วว่าเป็นความมวงมาย และเป็นความผิดมหันต์

³ คือเรื่องการให้ออกภาพแต่พระองค์ ทั้งนี้เนื่องจากนะบีอิบรอฮีม เรียกให้ยึดถือในเอกภาพของพระองค์ แต่พวกเขาไม่เห็นด้วย

⁴ ไม่กลัวว่าบรรดาเจดีย์ที่พวกท่านให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์นั้นจะทำร้ายฉัน เพราะฉันรู้ว่ามันไม่ให้คุณให้โทษใครได้แต่อย่างใด

ทรงให้มีหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่พวกท่านในสิ่งนั้น¹ แล้วฝ่ายใดเล่าในสองฝ่ายนั้น² เป็นฝ่ายที่สมควรต่อความปลอดภัย³ ยิ่งกว่า หากพวกท่านรู้

82. บรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยที่ได้ให้การศรัทธาของพวกเขายึดกับการอธรรม⁴ นั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้

83. และนั่นคือ หลักฐานของเราที่ได้ให้มันแก่อิบรอฮีม โดยมีฐานะเหนือกลุ่มชนของเขา เราจะยกชั้นหลายชั้น ผู้ที่เราประสงค์ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

84. และเราได้ให้แก่เขา ซึ่งอิสฮาก และยะอกูบ ทั้งหมดนั้นเราได้แนะนำแล้ว และนุฮฺ เราก็ได้แนะนำแล้วแต่ก่อนโน้น และจากลูกหลานของเขา⁵ คือดาอูด และสุลัยมาน และอัยยูบ และยูซุฟ และมุซา และฮารูน และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย

85. และชะกะรียา และยะฮฺยา และอีซา และอิลยาส ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี

سُلْطَنَاتِنَا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

وَرَكْرَبًا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

¹ มิได้ทรงให้มีหลักฐานลงมารับรองสิ่งนั้นว่าเป็นผู้มีภาคีกับพระองค์ในการได้รับการเคารพสักการะ

² คือฝ่ายที่ให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์ กับฝ่ายที่ให้มีภาคีแก่พระองค์

³ ปลอดภัยจากการที่จะถูกลงโทษ

⁴ การอธรรมที่นี้ หมายถึงการชริก (การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์)

⁵ ของนบีนบีอิบรอฮีม

86. และอิสมาอีล และอัล-ยะสะอ และยูนูส และลูฏ แต่ละคนนั้น เราได้ให้ดีเด่นเหนือกว่า ประชาชาติทั้งหลาย

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

87. และ (เราได้ให้ดีเด่นอีก) ซึ่งส่วนหนึ่ง จากบรรพบุรุษของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขา และพี่น้องของพวกเขา และเราได้เลือกพวกเขา¹ และได้แนะนำพวกเขาไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

وَمِنَ آيَاتِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

88. นั่นแหละคือ คำแนะนำของอัลลอฮ์ โดยที่พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยคำแนะนำนั้น และหากพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นแล้ว แน่หนอนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมา ก็สูญสิ้นไปจากพวกเขา²

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِدِينِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

89. คนเหล่านี้คือ ผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา และให้คำตัดสิน³ และให้การเป็นนะบีด้วย แต่ถ้ายคนเหล่านี้⁴ ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน⁵ แน่หนอนเราได้มอบมันไว้แล้วแก่กลุ่มชนหนึ่งที่พวกเขา มิใช่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِآءٌ فَفَقَدْ وُكِّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكٰفِرِينَ ﴿٨٩﴾

¹ เลือกพวกเขาให้เป็นนะบีของพระองค์

² ถูกทำลายหมดสิ้น ด้วยการที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

³ คือให้มีความเข้าใจในบัญญัติของพระองค์ จนสามารถรู้ข้อตัดสินในปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

⁴ หมายถึงมุขริกชาวมักกะฮะ

⁵ หมายถึง คัมภีร์ คำชี้ขาด และการเป็นนะบี

90. คนเหล่านี้¹ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำไว้ ดังนั้นด้วยคำแนะนำของพวกเขา เจ้า² จึงเจริญรอยตามเกิด จงกล่าวเกิด³ (มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่ขอต่อพวกท่าน ซึ่งค่าจ้างใด ๆ ในการให้⁴ ศรัทธาต่ออัล-กุรอาน อัล-กุรอานนั้นมิใช่อะไรอื่นนอกจากคำตักเตือนสำหรับประชาชาติทั้งหลายเท่านั้น

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ اقْتَدِهٖ
قُلْ لَا اسْتَأْذِنُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

91. และพวกเขา⁵ มิได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ตามควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ (จงรำลึก) ขณะที่พวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่ปุถุชนคนใด⁶ จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานลงมา ซึ่งคัมภีร์ที่มุขานำมาเป็นแสงสว่าง และคำแนะนำแก่มนุษย์ ซึ่งพวกท่านได้บันทึกไว้ในกระดาศ⁷ โดยที่จะได้เปิดเผยมัน และก็ปกปิดมันไว้มากมาย⁸ และพวกเจ้า⁹ ถูกสอนในสิ่งที่

وَمَا فَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا
بَشِيرًا مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ
مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْمَعُونَهُ وَقَدْ أَطِيسَ
تُبَدُّوْنَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ
وَلَاءَ آبَاءِكُمْ قُلْ اللَّهُ يُدْرِهِمْ فِي حَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

¹ หมายถึงบรรดานะบีสิบแปดคนที่นามของท่านถูกรับใช้ในอายะฮ์ที่ผ่านมา

² หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะส่งอะลีฮะซัลลิม

³ กล่าวแก่มุชริกมักกะฮ์

⁴ คือให้พวกมุชริกมักกะฮ์ศรัทธา

⁵ หมายถึงพวกยิว

⁶ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือพวกยิวต้องการปฏิเสธการเป็นนะบีของมุฮัมมัด โดยกล่าวอย่างขาดสติว่า อัลลอฮ์ไม่เคยประทานโองการของพระองค์ให้แก่มนุษย์คนใด ทั้ง ๆ ที่ท่านนะบีมุซาซึ่งเป็นนะบีของพวกเขาก็เป็นมนุษย์

⁷ เพียงส่วนหนึ่ง เพื่อเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

⁸ เช่นลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดเป็นต้น

⁹ หมายถึงชาวอาหรับ

ทั้งพวกเจ้า และบรรพบุรุษของพวกเจ้ามิได้รู้มาก่อน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า¹ (ผู้ทรงประทาน) คืออัลลอฮ์ นั่นเอง แล้วจงปล่อยพวกเขาสนุกสนานกันในการวิพากษ์วิจารณ์ของพวกเขาต่อไป

92. นี่คือ คัมภีร์² ที่เราได้ให้ลงมาอันเป็นคัมภีร์ที่มีความจำเรอ³ ที่ยืนยงสิ่ง⁴ ซึ่งอยู่เบื้องหน้า คัมภีร์นี้ และเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลาย⁵ และผู้ที่อยู่รอบๆ แม่เมืองนั้น⁶ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น พวกเขาย่อมศรัทธาต่อคัมภีร์นี้ และขณะเดียวกันพวกเขาก็จะรักษาการละหมาดของพวกเขา

93. และใครเล่าคือ ผู้อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือกล่าวว่าได้ถูกประทานโอองการแก่ฉัน ทั้งๆ ที่มิได้มีสิ่งใดถูกประทานให้เป็นโอองการแก่เขา และผู้ที่กล่าวว่าฉันจะให้ลงมาเช่นเดียวกับสิ่งที่อัลลอฮ์ให้ลงมา และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่บรรดาผู้ธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย และมลาอิกะฮ์กำลังแบมือของพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงให้ชีวิต

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقٌ لِّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٢٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ آخِرِينَ أَفْسِكُمْ أَيُّومَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٢٧﴾

¹ คือกล่าวว่า ผู้ที่ประทานคัมภีร์ให้แก่คนนั้น คืออัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่ฉันด้วย

² คัมภีร์อัล-กุรอาน

³ มีความจำเรอมาก ใครศรัทธาและปฏิบัติตามก็จะได้รับความจำเรอ

⁴ หมายถึง ยืนยงบรรดาคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาก่อนอัล-กุรอานว่าเป็นคัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานลงมาจริง

⁵ หมายถึงเมืองมักกะฮ์ และคำว่าตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลายนั้นหมายถึง ตักเตือนชาวมักกะฮ์นั่นเอง

⁶ หมายถึงมนุษยชาติทั้งหมด

ของพวกท่านออกมา วันนี้พวกท่านจะได้รับ การตอบแทน ซึ่งโทษแห่งการต่ำต้อย เนื่องจาก ที่พวกท่านกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ โดยปราศจาก ความจริง¹ และเนื่องจากการที่พวกท่านแสดง ыโสต่อบรรดาโองการของพระองค์

94. และแน่นอนพวกเจ้าได้มายังเราโดยลำพัง² เยี่ยงที่เราได้บังเกิดพวกเจ้ามาในครั้งแรก และ พวกเจ้าได้ละทิ้งสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าไว้ เบื้องหลังของพวกเจ้า³ และเราไม่เห็นอยู่กับ พวกเจ้าบรรดาผู้ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าที่พวกเจ้า ได้อ้างไว้ว่า พวกเขาเป็นผู้มีหุ้นส่วนในพวกเจ้า⁴ แน่نونได้ขาดเป็นเสียง ๆ แล้วในระหว่างพวกเจ้า และได้หายจากพวกเจ้าสิ่งทีพวกเจ้าได้อ้างไว้

95. แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงให้เมล็ดพืช และเมล็ดอินทผลัมปริออก⁵ ทรงให้สิ่งที่มีชีวิต ออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต⁶ และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิต ออกจากสิ่งที่มีชีวิต⁷ นั่นแหละคืออัลลอฮ์ แล้ว อย่างไรเล่าที่พวกเจ้าถูกหันเหไปได้

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرْكَبْتُمْ مَا كَحَلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ
مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

﴿٩٥﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۗ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ
تُوفُكُونَ ﴿٩٥﴾

¹ เช่นกล่าวว่า พระองค์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด หรือว่าพระองค์ทรงมีพระบุตร เป็นต้น

² ลำพังผู้เดียวไม่มีใครติดตามคอยช่วยเหลือตามเพื่อให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือ

³ คือบ้านช่องและทรัพย์สิน

⁴ มีหุ้นส่วนในการได้รับการเคารพสักการะร่วมกับอัลลอฮ์

⁵ เพื่อหน่อของมันจะได้แทงออกมาได้

⁶ เช่นให้ไก่ออกจากไข่

⁷ เช่นให้ไข่ออกจากไก่

96. ผู้ทรงเผยอรูโถุหทัย¹ และทรงให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นการคำนวณ² นั่นคือการกำหนดให้มีขึ้นของผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

97. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้มีแก่พวกเจ้าซึ่งดวงดาวทั้งหลาย เพื่อพวกเจ้าจะได้รับการชี้นำด้วยดวงดาวเหล่านั้น³ ทั้งในความมืดแห่งทางบกและทางทะเล แน่หนอนเราได้แจกแจงโองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่รู้⁴

98. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิตหนึ่ง⁵ โดยให้มีที่พัก⁶ และให้มีที่ฝาก⁷ แน่หนอนเราได้แจกแจงโองการทั้งหลายไว้แล้วสำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ⁸

99. และพระองค์นั้นคือ ผู้ที่ทรงให้นำน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้น ซึ่งพันธุ์พืชของทุกสิ่งและเราได้ให้ออกจากพันธุ์พืชนั้นซึ่งสิ่งที่มีสีเขียว จากสิ่งที่มีสีเขียวนั้น เราได้ให้ออกมาซึ่งเมล็ดที่ซ่อนตัวกันอยู่⁹ และ

فَالْيَوْمِ الْوَاسِعِ وَاللَّيْلِ الْمُهَيَّبِ وَجَعَلَ آيَاتِنَا سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِيَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرَجُ مِنْهُ حَبًّا مَاتًا يَكْبَرُونَ وَاللَّيْلِ مِنْ ظُلُمَاتِهَا فَتَوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ

¹ คือทรงขจัดความมืดออกและทรงให้รุ่งเช้าประจักษ์ขึ้น

² ให้การขึ้นและการตกของจันทร์ทั้งสองเป็นการนับวัน เดือน และปี

³ ขณะหลงทางอยู่ในความมืด ทั้งนี้โดยสังเกตุดูมัน แล้วจะรู้ได้ว่าทิศทางไหนที่ควรจะไป

⁴ สำหรับคนที่เคยใช้ดวงดาวนำทางแล้ว ย่อมจะยอมรับในความยิ่งใหญ่ของพระองค์

⁵ หมายถึงท่านนะบีอาดัม

⁶ คือที่กระดูกล้างของชายหรือลูกอ้วนทะเลในสภาพอสุจิ

⁷ คือที่มดลูกของหญิง ในสภาพเริ่มเจริญเติบโต

⁸ สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจในเรื่องนี้ย่อมเห็นในเดชานุภาพของพระองค์

⁹ เช่น ผลทับทิม และส้มโอ เป็นต้น

จากต้นอินทผลัม¹นั้น จันของมันเป็นหลายตำ¹
(และทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้นอีก) ซึ่งสวนองุ่น
และชัยตูน² และทับทิม โดยมีสภาพคล้ายกัน
และไม่คล้ายกัน พวกเขาจึงมองดูผลของมัน
เมื่อมันเริ่มออกผล และเมื่อมันแก่สุก แท้จริง
ในสิ่งเหล่านั้นแน่นอน มีสัญญาณมากมาย
สำหรับหมู่ชน ผู้ศรัทธา

100. และพวกเขาได้ให้มีขึ้นแก้อัลลอฮ์ ซึ่ง
บรรดาภาคีแห่งญิน³ ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงบังเกิด
พวกเขา⁴ แต่พวกเขา⁵ ได้อุปโลกน์ให้แก่พระองค์
ซึ่งบรรดาบุตรชาย และบรรดาบุตรหญิง โดย
ปราศจากความรู้ พระองค์ทรงบริสุทธิ์และทรง
สูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาจะกล่าวให้ลักษณะกัน

101. พระผู้ทรงประดิษฐ์ บรรดาชั้นฟ้า และ
แผ่นดิน อย่างไรเล่าที่พระองค์จะทรงมีพระบุตร
โดยที่พระองค์มิได้ทรงมีคู่ครอง และพระองค์
นั้นทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์ก็
ทรงรู้ในทุกสิ่งทุกอย่างด้วย

وَالرُّمَانَ مُنْتَجِبًا وَعَمَرَ مُنْتَجِبًا أَنْظُرُوا
إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنِّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ
وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٩﴾

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنۢى يَكُوۡنُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَمۡ يَكُنۡ لَّهٗ صَحۡبَةً وَّخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ
وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیۡمٌ ﴿١١١﴾

¹ คือจันของมันนั้นเป็นหลายท่อยต่ำลงง่ายแก่การเก็บ

² ไม้ผลพันธุ์มะกอกชนิดหนึ่ง

³ ทำการเคารพสักการะญินโดยเข้าใจว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ในการเคารพสักการะญินนั้น คือการให้ญิน
เป็นภาคีกับพระองค์

⁴ พวกเขา

⁵ หมายถึงพวกยิว คริสต์ และมุซริกมักกะฮ์

102. นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์ผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้น พวกเจ้าจงเคารพสักการะพระองค์เถิด และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาในทุกสิ่งทุกอย่าง

103. สายตาทั้งหลายย่อมไม่ถึงพระองค์¹ แต่พระองค์ทรงถึงสายตาเหล่านั้น² และพระองค์ก็คือผู้ทรงปราณี ผู้ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วน

104. แท้จริงบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้านั้นได้มายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้น ผู้ใดมองเห็น³ ก็ย่อมได้แก่ตัวของเขา และผู้ใดมองไม่เห็น⁴ ก็ย่อมเป็นภัยแก่ตัวของเขา และฉันมิใช่เป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเจ้า⁵

105. และในทำนองเดียวกัน เราจะแจกแจงโองการทั้งหลายไว้⁶ และเพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า เจ้า (มุฮัมมัด) ได้ศึกษามา⁷ และเพื่อที่เราจะได้ให้แจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้⁸

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ حَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَآ يَشَاغُرُهُ شَيْءٌ يَّوْمَ يُنزَلُ السَّمٰوٰتِ كَالرِّثْمِ يَوْمَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالرَّمْلِ يَوْمَ تَكُونُ الْاَرْضُ كَالْحِطِّ يَوْمَ تَكُونُ الْوُجُوهُ كَالسُّوْدِ يَوْمَ تَكُونُ الْاَشْجَارُ كَالْاَشْجَابِ يَوْمَ تَكُونُ الْوُجُوهُ كَالسُّوْدِ يَوْمَ تَكُونُ الْاَشْجَارُ كَالْاَشْجَابِ

لَا تَدْرِيْكَهٗ اَلْاَبْصٰرُ وَهُوَ يُدْرِيْكَ اَلْاَبْصٰرُ وَهُوَ الْاَلْبَسِطُ الْخَبِيْرُ

فَدَجَاكُمْ بِصَابِرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ

وَكَذٰلِكَ نَصْرَفُ الْاٰيٰتِ وَيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنَبِيْنٰهٗ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

¹ คือไม่สามารถจะมองเห็นพระองค์ได้

² พระองค์ทรงเห็นพวกเขาและสายตาของพวกเขา

³ หมายถึงศรัทธาและการศรัทธานั้นก็ให้ประโยชน์แก่ตัวเขา

⁴ คือไม่ยอมศรัทธา

⁵ คือพิทักษ์รักษามีให้ปฏิเสธศรัทธา หากแต่มีหน้าที่เพียงผู้ประกาศให้ทราบเท่านั้น

⁶ คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตระหว่างบรรดาราอูล และประชาชาติของเขา

⁷ คือศึกษามาจากคัมภีร์ก่อน เพราะรู้เรื่องราวในอดีตอย่างดี

⁸ คือกลุ่มชนที่เคยมีความรู้มาก่อน กล่าวคือกลุ่มชนที่เคยรู้มาก่อนนั้น เมื่อได้ทราบจากที่ท่านนะบีได้อ่านให้เขาฟัง เขาจะยืนยันว่าเป็นความจริง

106. จงปฏิบัติสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า จากพระเจ้าของเจ้าเถิด ไม่มีผู้ใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และเจ้าจงผินหลังให้แก่บรรดาผู้ให้มีภาคี¹ เถิด

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٦﴾

107. และหากว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้ว² พวกเขาที่ย่อมมิให้มีภาคีขึ้น และเราก็มิได้ให้เจ้าเป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเขา และเจ้าก็มิใช่เป็นผู้รับมอบหมาย³ ให้คุ้มครองรักษาพวกเขาด้วย

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

108. และพวกเจ้าจงอย่าด่าว่า บรรดาที่พวกเขา วิงวอนขอ⁴ อื่นจากอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาก็จะด่าว่าอัลลอฮฺ เป็นการละเมิด⁵ โดยปราศจากความรู้อันทำนองนั้นแหละ เราได้ให้สวยงามแก่ทุกชาติ⁶ ซึ่งการงานของพวกเขา และยังพระเจ้าของพวกเขา นั่น คือการกลับไปของ

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَهُمْ فِي نَبْتِهِم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

¹ คือผู้ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือผู้หนึ่งผู้ใดมีหุ้นส่วนร่วมกับอัลลอฮฺ ในการเคารพสักการะของพวกเขา

² คือประสงค์จะไม่ให้มีการตั้งภาคีขึ้นโดยใช้อำนาจของพระองค์บังคับแล้ว แน่แน่นอนพวกเขาย่อมให้มีภาคีขึ้นไม่ได้ แต่การที่มีผู้ให้มีภาคีขึ้นแต่พระองค์นั้น เนื่องจากพระองค์ทรงให้อิสระแก่บ่าวของพระองค์ ในการปฏิบัติตน โดยที่พระองค์เป็นผู้ทรงแนะนำให้เขาทราบว่าจะผิดอะไรถูก ถ้าเขาเชื่อพระองค์และปฏิบัติตามเขาก็เป็นชาวสวรรค์ ถ้าเขาไม่เชื่อพระองค์ เขาก็เป็นชาวนรก คือมนุษย์มีอิสระที่จะเชื่อก็ได้ ไม่เชื่อก็ได้ แต่ทว่าทุกคนต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตนกระทำ

³ คือรับมอบหมายจากอัลลอฮฺ

⁴ หมายถึงบรรดาเจ็ดหรือคนขอและที่เช่นโต๊ะวะลีและโต๊ะกะรอมัด เป็นต้น

⁵ คือละเมิดขอบเขตแห่งอำนาจและการเป็นพระเจ้าของพระองค์

⁶ หมายถึงแก่บุคคลในทุกชาติที่ไม่คร่ำคร่าต่ออะบียุซเซาะ โดยเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งที่ซัยยิดอนชี้้นำพวกเขา

พวกเขา แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขา
ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

109. และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์อย่าง
หนักแน่นยิ่งว่า ถ้าหากมีสัญญาณหนึ่ง¹ มายัง
พวกเขา แน่نونพวกเขาจะศรัทธา² เนื่องด้วย
สัญญาณนั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง
สัญญาณทั้งหลายนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น³ และ
อะไรเล่าที่จะทำให้พวกเขาจำรูได้⁴ แท้จริงสัญญาณ
นั้นเมื่อมันมาแล้ว พวกเขาจะไม่ศรัทธา

110. และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา⁵ และ
ตาของพวกเขา⁶ เช่นเดียวกับที่พวกเขามีได้
ศรัทธาต่อสิ่งนั้น⁷ ในครั้งแรก และเราจะปล่อย
พวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในความละเมิดของ
พวกเขาต่อไป

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ آيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

وَنَقَلِبُ أَيْدِيهِمْ وَأَبْصَارُهُمْ كَمَا لَوْ يُؤْمِنُونَ بِهِ
أَوْ لَمْ يَرَوْهُ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

¹ คือสิ่งที่พวกเขา (ชาวมักกะฮ์) ได้เสนอให้ท่านนะบีมุฮัมมัดทำ นั่นคือให้ท่านนะบีเปลี่ยนภูเขาศะฟาให้เป็นทองคำ

² คือศรัทธาต่อท่านนะบี

³ คือท่านนะบีไม่อยู่ในฐานะที่จะกระทำได้ เพราะสัญญาณทั้งหลายแหล่อยู่ในอำนาจของอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

⁴ คืออัลลอฮ์ทรงถามบรรดาผู้ศรัทธาที่ต้องการจะให้ท่านนะบีวิงวอนต่ออัลลอฮ์ให้ทรงนำสัญญาณมาตาม
ที่พวกเขาเสนอ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธา กล่าวคือทรงถามว่าอะไรทำให้พวกเขาจำรูได้ว่า ถ้ามีสัญญาณ
มาแล้วพวกเขาจะศรัทธา

⁵ หมายถึงเปลี่ยนใจพวกเขาให้หมดความสนใจที่จะศรัทธาต่อไป

⁶ คือหันเหสายตาของพวกเขาให้มองเห็นความจริง เนื่องด้วยความต้อตันของพวกเขา

⁷ คืออัล-กูรออันที่ท่านนะบีให้นำมาประกาศในครั้งแรก

111. และแม้ว่าเราได้ให้มลาอิกะฮ์ลงมายังพวกเขา¹ และบรรดาคนตายได้พูดกับพวกเขา² และเราได้รวบรวมทุกสิ่งไว้เบื้องหน้าพวกเขา³ ก็เชื่อว่าพวกเขาจะศรัทธากัน นอกจากอัลลอฮ์จะทรงประสงค์เท่านั้น⁴ แต่ทว่าส่วนมากในหมู่พวกเขานั้นไม่รู้⁵

112. และในทำนองนั้นแหละเราได้ให้มัจญ์ตูนขึ้นแก่นะบีทุกคน⁶ คือ บรรดาชัยฏอน มนุษย์ และญินโดยที่บางส่วนของพวกเขาจะกระซิบกระซาบแก่อีกบางส่วน⁷ ซึ่งคำพูดที่ตกแต่งเป็นการหลอกลวง⁸ และหากว่าพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์⁹ แล้วพวกเขาก็มีกระตำมันขึ้นได้¹⁰ เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์¹¹ ขึ้นเถิด

﴿وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتُونَ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَئِنْ كُنَّا لَهُمْ بِجَهَنَّمَ لَا يَأْتُونَ﴾

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۗ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۗ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾

¹ คือลงมาเพื่อยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์จริง ๆ

² หมายถึงว่าอัลลอฮ์ได้ทรงให้คนตายฟื้นขึ้น แล้วพูดกับพวกเขาเพื่อยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นร่อซูลของพระองค์

³ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นร่อซูลของพระองค์

⁴ คือประสงค์ให้พวกเขาศรัทธาเท่านั้น ทั้งนี้โดยใช้อำนาจบังคับพวกเขา แต่ที่พระองค์มิได้ทรงกระทำเช่นนั้นก็เพื่อให้พวกเขาตัดสินใจด้วยตนเอง และรับผิดชอบ ซึ่งพวกเขาจะได้รับการตอบแทนและลงโทษตามผลงานของเขา

⁵ หมายถึงส่วนมากในหมู่มุมนั้นไม่รู้ในความดีด้านของพวกเขา จึงมีความปรารถนาจะให้พวกเขาศรัทธา

⁶ คือตามกฎสภาพการณ์นั้นผู้ที่ไม่ใช่สติปัญญาย่อมเป็นศัตรูต่อความจริง และสิ่งที่ท่านนะบีมุฮัมมัดนำมา นั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ที่มีสภาพดังกล่าวเป็นศัตรูต่ออะบี ส่วนชัยฏอนในหมู่ญินนั้นย่อมไม่ต้องสงสัยในการเป็นศัตรูของพวกเขา เพราะมันได้ประกาศตนเป็นศัตรูแก่ลูกหลานของอาดัมตั้งแต่ต้นมาแล้ว

⁷ คือบางส่วนของชัยฏอนที่เป็นญินกระซิบกระซาบแก่ชัยฏอนที่เป็นมนุษย์

⁸ คือหลอกลวงมนุษย์มิให้ศรัทธาต่ออะบีมุฮัมมัดของพวกเขา

⁹ คือประสงค์ที่จะไม่ให้พวกเขาร่วมกันหลอกลวงเพื่อนมนุษย์

¹⁰ คือพวกเขาไม่สามารถจะกระทำกันได้

¹¹ คือการตกแต่งคำพูดให้สวยงามเพื่อจูงใจผู้คนให้หลงเชื่อ

116. และหากเจ้าเชื่อฟังส่วนมากของผู้คนในแผ่นดินแล้ว พวกเขาก็จะทำให้เจ้าหลงจากทางของอัลลอฮ์ไป พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากการนึกคิดเอา¹เอง และพวกเขามีที่ตั้งอยู่บนสิ่งใดนอกจากพวกเขาจะคาดคะเนเอาเท่านั้น

117. แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรู้อยู่ต่อผู้ที่กำลังหลงไปจากทางของพระองค์ และเป็นผู้ทรงรู้อยู่ต่อบรรดาผู้ที่รับเอาคำแนะนำ²

118. ดังนั้นพวกเจ้าจงบริโภคมัจจุราญ³ที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวบนมัน⁴เกิดหากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาต่อบรรดาโองการของพระองค์

119. และมีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ ที่พวกเจ้าไม่บริโภคมัจจุราญที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวบนมัน ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงแจ่มแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสิ่ง⁵ที่พระองค์ได้ทรงห้ามแก่พวกเจ้า นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้ได้รับความคับขันให้ต้องการ⁶มันเท่านั้น และ

وَأِنْ تَطَعُوا كَثُرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّهُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَأْتِيهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
إِلَيْهِ وَإِنْ كَثُرَ الْيُضِلُّونَ يَا هُوَ بِهِمْ بَعِيرٌ عَلَيْهِ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

¹ คือใครจะมาแนะนำตักเตือนก็ตาม พวกเขาจะไม่ยอมรับทั้งสิ้น พวกเขาจะปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขา
นึกคิดเอาเองเท่านั้น

² คือรับเอาคำแนะนำจากพระองค์และรอฮูลของพระองค์

³ หมายถึงสัตว์เชือด

⁴ คือขณะที่เชือดมัน

⁵ คือสัตว์ประเภทต่าง ๆ

⁶ คือนอกจากสัตว์ต้องห้ามที่ความคับขันทำให้ต้องบริโภคมันเพื่อประทังไว้ซึ่งชีวิตเท่านั้น ทั้งนี้ในกรณี
ที่ไม่สามารถหาอาหารชนิดที่เป็นที่อนุมัติได้

แท้จริงมีผู้คนมากมายทำให้ผู้อื่นหลงผิดไป¹ ด้วยความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้แท้จริง พระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรอบรู้อย่างต่อผู้ละเมิดทั้งหลาย

120. และพวกเจ้าจงละเสียซึ่งบาปที่เปิดเผย และบาปที่ปกปิด² แท้จริงบรรดาผู้ที่ชวนชวายกระทำการที่เป็นบาปกันอยู่นั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทน ตามที่พวกเขากระทำกัน

121. และพวกเจ้าจงอย่าบริโภคน้ำจากสิ่ง³ ที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกกล่าวบน⁴ มัน และแท้จริงมัน⁵ เป็นการละเมิดแน่ๆ และแท้จริงบรรดาชัยฏอนนั้นจะกระซิบกระซาบแก่บรรดาสหาย⁶ ของมัน เพื่อพวกเขา⁷ จะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และถ้าหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขาแน่นอนพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มึนภาคีขึ้น⁸

وَدَرُّوْا ظَهْرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنُهُ اِنَّ الَّذِيْنَ
يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْرَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوْا مِمَّا رَدَّدَ اَسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ
لَفَسْقٌ وَّاِنَّ الشَّيْطٰنَ لِيُوْحُوْنَ اِلَيْكُمْ اَوْلِيٰٓيَهُمْ
لِيُجٰدِلُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿١٢١﴾

¹ คือหลงผิดบริโภคน้ำเนื้อสัตว์ที่ต้องห้าม หรือไม่ยอมบริโภคน้ำเนื้อสัตว์ที่เป็นที่อนุมัติ

² คือบาปที่กระทำโดยเปิดเผย และบาปที่กระทำโดยปกปิด

³ คือสัตว์เชือดที่ฮะลา

⁴ คือขณะเชือด

⁵ คือการบริโภคน้ำ อันหมายถึงสัตว์เชือดที่ได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ขณะเชือด

⁶ คือสหายของมันที่เป็นมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาให้ชักจูงผู้คนกินเนื้อสัตว์ที่มีไว้ระบุนามของอัลลอฮ์

⁷ คือพวกที่เป็นสหายของมันจะได้โต้เถียงกับพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ศรัทธา

⁸ คือให้พวกที่เป็นสหายของพวกมันเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะถือว่าคำแนะนำของมันนั้นมีผลสำคัญเท่าเทียมกับคำสั่งของอัลลอฮ์ ซึ่งเท่ากับเป็นการเคารพนับถือพวกมันเท่าเทียมกับพระองค์

122. หรือว่าผู้ที่ตาย¹ แล้วเราทำให้เขามีชีวิตขึ้น² และเราทำให้แสงสว่าง³ แก่เขาซึ่งเขาใช้แสงสว่างนั้นเดินทางไปในหลุมมนุษย์ จะเหมือนกับผู้ที่เสมือนอยู่ในบรรดาความมืดโดยมิเคยออกจากมันเลยกระนั้นหรือ⁴ ในทำนองนั้นแหละ ได้ถูกประดับให้สวยงาม⁵ แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่

123. และในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้มีขึ้นในแต่ละเมือง ซึ่งบรรดาบุคคลสำคัญ ๆ เป็นผู้กระทำความผิดแห่งเมืองนั้น ๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้วางอุบายหลอกลวง นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาหารู้สึกไม่

124. และเมื่อได้มีโองการใดมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้รับ⁶ เยี่ยงสิ่งที่บรรดารอซูลของอัลลอฮ์ได้รับมาแล้ว อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زِينٌ لِلْكَافِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٢٢﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُخْرَجًا مِنْهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ

¹ หมายถึงผู้ที่ถึงแก่กรรมโดยเปรียบเทียบกับพวกนี้ว่าเหมือนคนที่ตายแล้ว

² หมายถึงให้พวกเขาได้รับความรู้ความเข้าใจอันถูกต้องในการดำเนินชีวิต ซึ่งเปรียบประหนึ่งว่าเขามีชีวิตขึ้นใหม่หลังจากตายไปแล้ว

³ หมายถึงให้เขามีรั้วลี้ลาบรรจด้วยหลักการดำเนินชีวิต ซึ่งเปรียบประหนึ่งแสงสว่างที่ช่วยให้รู้ว่าอะไรคือประโยชน์และอะไรคือโทษ

⁴ แน่หนอย่อมไม่เหมือนกันกล่าวคือผู้ที่ได้รับแสงสว่างย่อมดำเนินชีวิตได้ดีกว่า

⁵ คือโดยกฎแห่งการกำหนดสภาวะ หมายถึงว่าคนดีต้องดีทุกสมัย หรือผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ย่อมจะเห็นสิ่งที่ตนกระทำอยู่นั้นสวยงามเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาละเลยการใช้สติปัญญา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ยอมรับคำแนะนำของใครทั้งสิ้น แม้แต่ของพระเจ้า

⁶ คือได้รับการแสดงมีวะญูฮัตจากท่านนะบีมุฮัมมัด เช่นเกี่ยวกับที่บรรดารอซูลก่อน ๆ เคยนำมาแสดงแก่ประชาชาติของท่าน เช่นท่านนะบีมูซาและอีซา เป็นต้น ส่วนพรรคตะนะฆะอ์บนิกะซีรนั้นว่า จนกว่ามลาอิกะฮ์จะนำสารจากอัลลอฮ์มาให้แก่เราเช่นเดียวกับที่บรรดารอซูลก่อน ๆ ได้รับ

ณ ที่¹ ที่พระองค์จะทรงให้มีสารของพระองค์ขึ้น
บรรดาความต่ำต้อยและการลงโทษอันรุนแรง
จากอัลลอฮ์นั้น จะประสบแก่บรรดาผู้ที่กระทำความผิด
เนื่องจากการที่พวกเขาว่างอุบาย
หลอกลวงกัน²

125. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะแนะนำเขาก็จะทรงให้หัวใจของเขาเบิกบาน³ เพื่ออิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง⁴ ก็ทรงให้ทรวงอกของพวกเขาแคบอึดอัด⁵ ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้า⁶ ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้มีความโลมม⁷ แก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

126. และนี่แหละคือทางแห่งพระเจ้าของเจ้า โดยมีสภาพอันเที่ยงตรง แท้จริงเราได้แจ่มแจ้งบรรดาโองการทั้งหลายไว้⁸ แล้วสำหรับกลุ่มชนที่รำลึก

عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ مِمَّا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ
كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

¹ คำว่า ณ ที่ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคืออัลลอฮ์ทรงรู้ว่านะบีมุฮัมมัดเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะให้บรรดา
รศูลของพระองค์มิใช่พวกเขา

² คือหลอกลวงผู้ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์เพื่อให้มีจิตใจไขว้เขวไม่ศรัทธาต่อนะบีมุฮัมมัด

³ คือมีความปิติยินดีที่จะรับนับถืออัล-อิสลาม

⁴ คือปล่อยให้เขาหลงไปตามทางที่เขาต้องการ เนื่องจากเขาไม่ยอมใช้สติปัญญา

⁵ คือไม่ปิติยินดีและรู้สึกอึดอัดใจที่จะรับนับถืออิสลาม เพราะขัดต่อความเชื่อถือที่เขาได้รับถ่ายทอด
มาจากบรรพบุรุษของตน

⁶ เพราะเมื่อสูงขึ้นออกซิเจนจะน้อยลง ๆ ทำให้หายใจอึดอัด

⁷ เนื่องจากพวกเขาเป็นทาสของอารมณ์ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความโลมมแก่ตัวเอง

⁸ คือแจ่มแจ้งข้อปฏิบัติไว้ในบรรดาโองการของพระองค์

127. สำหรับพวกเขา¹ นั้น คือนิวาสแห่งความปลอดภัย² ณ ที่พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาด้วยเนื่องจากสิ่งที่พวกเขากระทำ

128. และวันที่พระองค์จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ทั้งหมด (โดยตรัสขึ้นว่า) หมู่ญินทั้งหลาย แท้จริงพวกเจ้าได้กระทำแก่พวกมนุษย์มากมาย³ และบรรดาสหายของพวกเขามาจากหมู่มนุษย์ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์ บางส่วนของพวกข้าพระองค์นั้นได้รับประโยชน์ด้วยอีกบางส่วน⁴ และพวกข้าพระองค์ก็ได้ถึงแล้วซึ่งกำหนดเวลา⁵ ของพวกข้าพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แก่พวกข้าพระองค์ พระองค์ตรัสว่านรกนั้นคือที่อยู่ของพวกเจ้า โดยที่จะเป็นผู้อยู่ในนั้นตลอดกาลนอกจากสิ่ง⁶ ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

﴿ هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرَ الْجِنِّ
فَدَا سَتَكْرَرُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ إِنَّا أَنَا مَثْوٍكُمْ خَالِدِينَ
فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

¹ คือพวกที่ตั้งอยู่ในทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

² หมายถึงสวนสวรรค์อันสถาพร

³ คือทำให้มนุษย์หลงผิดเป็นจำนวนมาก

⁴ คือสหายของพวกญินที่เป็นมนุษย์ได้กล่าวแก้ตัวแทนพวกญินว่าพวกข้าพระองค์เองสมัครใจเป็นสหายของพวกญิน เพราะพวกข้าพระองค์ต่างได้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน

⁵ คือกำหนดเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพเพื่อรับการตอบแทน

⁶ คือนอกจากโทษบางส่วนของพระองค์ทรงประสงค์จะยกให้แก่บางคน ในกรณีเช่นนี้เขาก็ย่อมจะไม่อยู่ในนรกตลอดกาล อนึ่งการที่อัลลอฮ์ขุดยกเว้นนั้นเพื่อแสดงถึงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์แต่เพียงองค์เดียวเกี่ยวกับเรื่องญินนั้น พวกก็อดยานียังไม่เชื่อว่ามี ด้วยเหตุนี้พวกเขาก็จึงบิดเบือนไปว่าเป็นหัวโจกอันธพาล กุรอานมะฮฺดีด เล่ม 1 หน้า 317-318

129. ในทำนองนั้นแหละเราจะให้บางส่วนของ
ผู้ธรรมทั้งหลายเป็นสหายกับอีกบางส่วน¹
เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาชวนช่วยกัน

130. หมู่ญินและมนุษย์ทั้งหลาย บรรดาราอซูล
จากพวกเจ้ามิได้มายังพวกเจ้าดอกหรือ โดยที่
พวกเขาจะบอกเล่าแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาโองการ
ของข้า และเตือนพวกเจ้า ซึ่งการพบกับวัน²
ของพวกเจ้านี้ พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์
ขอยืนยันแก่ตัวของพวกข้าพระองค์เอง³ และ
ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา⁴
และพวกเขาก็ได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองว่า⁵
แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

131. นั่นก็เพราะว่า พระเจ้าของเจ้านั้นมิเคย
เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลายด้วยความอธรรม
โดยที่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่รู้อะไร⁶

132. และสำหรับแต่ละคนนั้นมีหลายระดับ
ชั้น⁷ เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้และ
พระเจ้าของเจ้านั้นมิใช่ผลอผลในสิ่งที่พวกเขา
กระทำกัน

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

يَمَعْتَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ الَّذِينَ يَأْتِيَكُمُ الرُّسُلُ مِنْكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ مَا يَنْتَهِزُونَ وَتُكْرِمُونَ لِقَاءَهُ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَظَّمْتَهُمْ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَمَلُّونَ ﴿١٣٢﴾

¹ คือให้พวกอธรรมเป็นสหายซึ่งกันและกัน เนื่องจากมีเป้าหมายอย่างเดียวกันในการประพฤติดตน

² คือวันกิยามะฮ์

³ คือขอสารภาพว่าบรรดาราอซูลของพระองค์ได้นำโองการไปประกาศและเตือนให้ทราบถึงการพบกันวันนี้
แต่พวกข้าพระองค์ไม่เชื่อ

⁴ คือหลอกลวงว่าพวกเขาจะไม่ตาย หรือถ้าตายก็ไม่มีการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจึงไม่ศรัทธา

⁵ หมายถึงการสารภาพ

⁶ กล่าวคือทุกเมืองที่ถูกลงโทษนั้นหลังจากที่พระองค์ได้ส่งร่อซูลไปก่อนแล้วทั้งสิ้น แต่ประชาชนแห่งเมือง
นั้น ๆ ผ่าฝืนและดื้อดึง

⁷ คือจะได้รับการตอบแทนในระดับชั้นต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลงานของแต่ละคน

133. และพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ทรงมี¹ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดสิ้นไป² และจะทรงให้สืบ³ แทนจากพวกเจ้า ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากลูกหลานของกลุ่มชนอื่น

134. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้⁴ นั้น จะมาแน่นอน และพวกเจ้านั้นไม่สามารถที่จะรอดพ้นไปได้⁵

135. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ประชาชาติของฉันททั้งหลาย จงปฏิบัติตามสภาพ⁶ ของพวกท่านเถิด แท้จริงฉันทก็จะเป็นผู้ปฏิบัติด้วย⁷ และพวกท่านจะรู้ว่าใครกัน บั้นปลาย⁸ แห่งปรโลกจะเป็นของเขา แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จ

136. และพวกเขาได้ให้มีส่วนหนึ่งสำหรับอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้บังเกิดขึ้นอันได้แก่พืชและปศุสัตว์ โดยที่พวกเขาถือว่า นี่สำหรับอัลลอฮ์ตามการอ้างของพวกเขา และนี่สำหรับบรรดาภาคีของพวกเขา⁹ แล้วส่วนที่เป็นของ

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿٣٣﴾

إِنْ تَأْتُوا عِدَّةَ لَيْلٍ وَمَا أَنْشَأْكُمْ بِمُعْجِزَةٍ ﴿٣٤﴾

قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنْ أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ فَمَا أَسْقِيهِمْ مِنْ تَحْتِهَا لَهَا عَاقِبَةٌ لِيُبَيِّنَ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ أَصْحَابُ السَّعِيرِ ﴿٣٥﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ وَمَا ذَرَأ مِنْ الْحَبِّ وَالذَّيْبِ وَالنَّخْلِ وَالشَّجَرِ الْأَثْمِينِ وَأَلْهَمَهُمْ صُورَهُمْ فَمَا عَزَمُوا بِشِرْكَائِهِمْ فَلا يَصِلُونَ إِلَى اللَّهِ ﴿٣٦﴾

¹ คือทรงมีทุกสิ่งทุกอย่างกล่าวคือถ้าพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใดสิ่งนั้นย่อมมีอยู่ที่พระองค์โดยครบถ้วน

² คือทรงทำลายพวกเจ้าให้หมดสิ้นไป

³ คือให้มีผู้อื่นสืบแทนพวกเจ้า

⁴ หมายถึงการลงโทษในวันปรโลก

⁵ คือรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์

⁶ คือตามสภาพแห่งการเชื่อมันของพวกท่าน

⁷ คือปฏิบัติตามสภาพที่ฉันประกาศเชิญชวนพวกท่าน

⁸ คือบั้นปลายแห่งชัยชนะ แน่นนอนย่อมเป็นของนะบี เพราะเป็นแนวทางอันถูกต้องที่ได้รับมาจากอัลลอฮ์

⁹ คือบรรดาภาคีที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นให้มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์

บรรดาภาคีแห่งพวกเขานั้นก็จะไม่ถึงอัลลอฮ์¹ แต่ส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์นั้น จะถึงบรรดาภาคีของพวกเขา² ช่างชั่วช้าแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาตัดสินกัน

137. และในทำนองนั้นแหละ บรรดาภาคีของพวกเขา³ นั้น ได้ทำให้สวยงามแก่จำนวนมากมายในหมู่มุชริกีน ซึ่งการฆ่าลูก ๆ ของพวกเขาเพื่อที่จะทำลายพวกเขา และเพื่อที่จะให้สับสนแก่พวกเขา ซึ่งศาสนา⁴ ของพวกเขา และแม้ว่าอัลลอฮ์ประสงค์⁵ แล้ว พวกเขาย่อมไม่กระทำมัน เจ้า⁶ จงปล่อยพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จกันเกิด

138. และพวกเขากล่าวว่า นี่คือปศุสัตว์ และพืชผลที่หวงห้ามไว้ ซึ่งไม่มีใครจะบริโภคมันได้นอกจากผู้ที่เราประสงค์⁷ เท่านั้น ด้วยการอ้างของพวกเรา และปศุสัตว์ที่หลังของมันถูกห้าม⁸ และปศุสัตว์ ที่พวกเขาจะไม่กล่าวพระนามของ

وَمَا كَانَتْ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ
شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاءُ وَهُمْ لَيُرِيدُوهُمْ
وَلَيْكَيْسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرَّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَعْنَمٌ وَحَرَّتْ حَجْرٌ
لَّا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ رَبِّعِيهِمْ
وَأَعْنَمُ حَرِمَتْ ظُهُورُهَا وَأَعْنَمٌ
لَّا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا
فَتَرَاءَ عَلَيْهِمْ سَجَزِيهِمْ

¹ คือจะนำไปใช้หรือบริจาคนในทางของอัลลอฮ์ไม่ได้ หากแต่เก็บไว้ใช้จ่ายในการเคารพสักการะบรรดาเจว็ดเท่านั้น

² คืออนุมิตส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์ให้ใช้จ่ายในวิถีทางแห่งเจว็ดของพวกเขาได้

³ หมายถึงพวกญินที่พวกเขาให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮ์

⁴ หมายถึงแนวทางของพวกเขาที่เคยปฏิบัติกันมาในอดีต นั่นคือการเอ็นดูเมตตาแก่ลูก ๆ มิใช่ฆ่าลูก ๆ เพราะกลัวความจน

⁵ คือประสงค์มิให้พวกเขาทำโดยใช้อำนาจบังคับ แต่ที่พระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาทำกันนั้นเนื่องจากพระองค์ทรงให้อิสระแก่มนุษย์ที่จะทำอะไรได้ตามความต้องการ แต่ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เขาได้กระทำ

⁶ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์จะส่งยิวะฮ์ซัลลัม

⁷ หมายถึงเฉพาะพวกผู้ชายและผู้ทำหน้าที่ดูแลเจว็ดเท่านั้น

⁸ คือถูกห้ามมิให้ขับชี่หรือบรรทุก

อัลลอฮ์บนมัน¹ ทั้งนี้เป็นการอุปโลกน์ ความเท็จ ให้แก่พระองค์² ซึ่งพระองค์จะทรงตอบแทน ลงโทษพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จขึ้น

139. และพวกเขา กล่าวว่า สิ่งที่อยู่ในท้องของ ปศุสัตว์³ เหล่านี้ นั่น เจาะบรรดาผู้ชายของเรา เท่านั้น และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดาภรรยาของเรา และหากว่ามัน⁴ ตาย พวกเขา⁵ ก็เป็นผู้มีหุ้นส่วนในมัน และพระองค์จะทรงตอบแทน ลงโทษพวกเขา ในการที่พวกเขาได้กำหนด ลักษณะไว้⁶ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

140. แท้จริงได้ขาดทุนแล้ว บรรดาผู้ที่ฆ่าลูก ๆ ของพวกเขา⁷ เพราะความโง่เขลาโดยปราศจากความรู้อย่างไร และให้เป็นที่ต้องห้ามในสิ่งที่อัลลอฮ์ ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งนี้เป็นการอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ แท้จริงนั้น พวกเขาหลงผิดไปและพวกเขาไม่เคยได้รับคำแนะนำ

يَا كَاذِبَةٌ

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُنُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَّهُمْ إِنَّهَُّ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَىٰ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

¹ หากแต่พวกเขาจะกล่าวนามเจี๊วดของพวกเขาเท่านั้นขณะที่เชือดมัน

² คืออุปโลกน์ว่าเป็นกำหนดกฎเกณฑ์ที่พระองค์ทรงวางไว้

³ หมายถึงอูฐที่เรียกว่า อัล-บะฮ์เราะฮ์ อันได้แก่อูฐที่ผ่าหูไว้เป็นเครื่องหมายในเมื่ออูฐตัวนั้นให้ลูกห้าตัว ซึ่งตัวที่ทำเป็นตัวเมียและอูฐที่เรียกว่า อัชชาอิบะฮ์ อันได้แก่อูฐที่ได้บนบานอุทิศให้แก่เจี๊วด และถูกปล่อยให้หากินตามใจชอบโดยที่ไม่มีใครรังแกมัน

⁴ หมายถึงลูกในท้องของมัน

⁵ พวกเขาทั้งชายและหญิง

⁶ คือกำหนดลักษณะของอูฐว่าเป็นที่ต้องห้ามบ้างและเป็นที่ยอมมิบ้างตามอารมณ์ของพวกเขา

⁷ หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮ์

141. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้มีขึ้น ซึ่งสวนทั้งหลาย ทั้งที่ถูกให้มีขึ้น¹ และไม่ถูกให้มีขึ้น² และต้นอินทผลัม และพืชโดยที่ผลของมันมีต่าง ๆ กัน และต้นชัยตูน³ และต้นทับทิมโดยที่มีความละม้ายคล้ายกัน⁴ และไม่ละม้ายคล้ายกัน⁵ จงบริโภคจากผลของมันเกิดเมื่อมันออกผล และจงจ่ายส่วนอันเป็นสิทธิ⁶ ในมันด้วย ในวันแห่งการเก็บเกี่ยวมัน⁷ และจงอย่าฟุ่มเฟือย⁸ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบผู้ฟุ่มเฟือยทั้งหลาย

142. และจากหมู่ปศุสัตว์นั้น (ได้ทรงให้มี) ที่ใช้บรรทุก⁹ และที่ใช้เชือด¹⁰ จงบริโภคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าเกิดและจงอย่าตามก้าวเดิน¹¹ ของชัยฏอน แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ وَعَبَّرَ مَعْرُوسَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾

﴿ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا مِنَّمَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴾

¹ คือสวนองุ่นชนิดพันธุ์เดียวที่ต้องทำไร่ให้แก่มัน

² คือสวนองุ่นชนิดที่ไม่ต้องทำไร่ให้แก่มัน

³ พันธุ์หนึ่งของต้นมะกอก

⁴ คือละม้ายคล้ายกันในรูปร่างและลักษณะ

⁵ คือแตกต่างกันในรสชาติ

⁶ หมายถึงส่วนชะกาดในผลของมัน

⁷ หมายถึงเมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวกล่าวคือสำหรับชะกาดผลพืชนั้น เมื่อเก็บเกี่ยวเมื่อใดก็ให้ออกชะกาดเมื่อนั้น ถ้าเก็บเกี่ยวถึงสามครั้งในหนึ่งปีก็ต้องออกชะกาดถึงสามครั้ง ซึ่งแตกต่างกับชะกาดเงินทองและปศุสัตว์ให้ออกเพียงปีละครั้งเท่านั้น

⁸ คืออย่าใช้จ่ายให้ฟุ่มเฟือย กล่าวคือ อย่าให้ถือว่าเป็นของเราจะใช้จ่ายอย่างไรก็ได้

⁹ อันได้แก่อูฐและลา เป็นต้น

¹⁰ อันได้แก่สัตว์เล็ก ๆ เช่น แพะแกะ เป็นต้น แต่ถ้าจำเป็นต้องเชือดสัตว์ใหญ่ เช่น วัว ควาย และอูฐ เพื่อเป็นอาหารก็ย่อมกระทำได้

¹¹ คือปฏิบัติตามการชี้นำของชัยฏอนประหนึ่งเดินตามก้าวเดินของมัน

143. และ (ได้ทรงให้มี) สัตว์แปดตัวเป็นคู่ๆ¹ คือจากแกะสองตัว และจากแพะสองตัว จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัว² นั้น หรือที่พระองค์ทรงห้าม หรือว่า ตัวเมียสองตัวนั้น³ หรือว่าที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้⁴ พวกท่านจงแจ้งให้ฉันทราบด้วยความรู้อันใดอันหนึ่ง หากพวกท่านพูดจริง

144. และจากอูฐสองตัว และจากวัวสองตัว จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัวนั้น⁵ กระนั้นหรือที่พระองค์ทรงห้ามหรือว่าตัวเมียทั้งสอง⁶ นั้นหรือที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้⁷ หรือว่าพวกท่านร่วมอยู่ขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงรับสั่งแก่พวกท่านด้วยสิ่งนี้⁸ ก็ใครเล่าคือผู้ธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์⁹ เพื่อจะทำให้มนุษย์หลงผิด โดยไม่มีความรู้¹⁰ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

تَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الصَّانِئَاتَيْنِ
وَمِنَ الْمُعَرَّاتَيْنِ قُلْ ۗالَّذِينَ حَرَّمَ
أَمْ الْإِنثَيْنِ أَمْ اسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْإِنثَيْنِ نَبُوْنِي يَعْلَمُونَ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ
ۗالَّذِينَ حَرَّمَ أَمْ الْإِنثَيْنِ أَمْ اسْتَمَلَتْ
عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ
إِذْ وَصَّكُمْ اللَّهُ يَهْدَىٰ لِمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
عِلْمٍ ۗإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

¹ คือสี่คู่ด้วยกันแต่ละคู่มีตัวผู้ตัวเมีย

² คือแกะตัวผู้และแพะตัวผู้

³ คือแกะตัวเมียและแพะตัวเมีย

⁴ หมายถึงลูกของแกะและแพะที่ยังอยู่ในมดลูกแม่ของมันทั้งสอง

⁵ หมายถึงอูฐตัวผู้และวัวตัวผู้

⁶ คืออูฐตัวเมียและวัวตัวเมีย

⁷ หมายถึงลูกของอูฐและวัวที่ยังอยู่ในมดลูกแม่ของมันทั้งสอง

⁸ เป็นคำถามในเชิงปฏิเสธและแฝงไว้ด้วยการตำหนิ กล่าวคือพระองค์ไม่เคยรับสั่งแก่พวกท่านในเรื่องนี้เลย พวกท่านยืนยันได้ไหมว่าพระองค์ทรงรับสั่งดังกล่าวโดยที่พวกท่านร่วมรับฟังกันอยู่ ช่างกล่าวอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์เสียนี้กระไร

⁹ คืออุปโลกน์ว่าพระองค์ทรงห้ามมิให้บริโภคสัตว์ดังกล่าว

¹⁰ คือโดยผู้ที่ทำการอุปโลกน์นั้นไม่มีความรู้ใด ๆ ทั้งสิ้น

145. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่พบว่าในสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันนั้น มีสิ่งต้องห้ามแก่ผู้บริโภครที่จะบริโภคมัน นอกจากสิ่งนั้นเป็นสัตว์ที่ตายเอง¹ หรือเลือดที่ไหลออก² หรือเนื้อสุกร³ แท้จริงมันเป็นสิ่งโสภม หรือเป็นสิ่งละเมิด⁴ ซึ่งถูกเปลี่ยนนามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน⁵ ถ้าผู้ใดได้รับความคับขัน โดยมีใช่เป็นผู้แสวงหา⁶ และมีใช่ผู้ละเมิด⁷ แล้วไซ้ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอภิบาล เป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

146. และแก่บรรดาผู้เป็นยิวนั้น เราได้ห้ามสัตว์ทุกชนิดที่นิ้วตีนไม่แยกจากกัน⁸ และจากวัวและแพะนั้น เราได้ห้ามแก่พวกเขา ซึ่งไขมันของมัน นอกจากไขมันที่หลังของมัน หรือลำไส้ได้อุ้มไว้⁹ หรือที่ปะปนอยู่ที่กระดูกนั้นแหละ เราได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยความอธรรมของพวกเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้พูดจริง

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ أَضَطَّرَّ بِغَيْرِ غَيْبٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَدُوقُونَ ﴿١١٦﴾

¹ และรวมถึงสัตว์ที่มีได้เชือดตามบัญญัติศาสนาด้วย

² คือไหลออกมาขณะทำการเชือด

³ หมายถึงไขมันของมันและส่วนอื่น ๆ ของมันทั้งหมดด้วย ทั้งนี้ก็เพราะว่าเมื่อห้ามเนื้อแดงของมันซึ่งเป็นส่วนที่ดีที่สุดของมันแล้ว ส่วนที่เลวกวาก็ย่อมถูกห้ามมากกว่า

⁴ หมายถึงสัตว์ที่ถูกเชือดโดยละเมิดบัญญัติศาสนา

⁵ คือขณะเชือดมัน

⁶ คือมีใช่มีเจตนาแสวงหาทางที่จะบริโภคโดยสร้างสถานการณ์ให้คับขันขึ้น

⁷ คือละเมิดขอบเขตแห่งความจำเป็นในการรักษาซึ่งชีวิต

⁸ เช่น อูฐ นกกระจอกเทศ ห่าน และเป็ด เป็นต้น

⁹ คือไขมันที่อยู่ในเนื้อสันหลังของมัน และที่อยู่ในลำไส้ของมัน

147. หากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่า พระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา อันกว้างขวาง และการลงโทษของพระองค์นั้น จะไม่ถูกโต้กลับให้พ้นจากกลุ่มชนที่กระทำความผิด

148. บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นนั้นจะกล่าวว่า หากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์¹ แล้วไซ้ร พวกเรากีย่อมไม่ให้มีภาคีขึ้น และทั้งบรรพบุรุษของพวกเราอีกด้วย และพวกเรากีย่อมไม่ทำอะไรที่เป็นที่ต้องห้าม² ในทำนองนั้นแหละบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขาก็ได้มุสามาแล้ว³ จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ที่พวกท่านนั้นมีความรู้อันใดกระนั้นหรือ⁴ ฉะนั้นพวกเจ้าจะต้องนำมาขึ้นออกมาให้แก่เรา พวกท่านจะไม่ปฏิบัติตามสิ่งใดๆ นอกจากการคาดคิดเอาเท่านั้น และพวกท่านไม่มีอื่นใด นอกจากจะกล่าวเท็จเท่านั้น

149. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์นั้นทรงมีหลักฐานอันทั่วถึง⁵ หากว่าพระองค์ทรงประสงค์แล้ว แน่อนพระองค์ก็ย่อมแนะนำพวกท่านแล้วทั้งหมด⁶

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَاءَ آبَاءُنَا وَلَا حُرَمَانًا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا آسَافُنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَوْلَا
إِنْ تَسْتَعْتُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا تَحْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

قُلْ لِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

¹ คือประสงค์ที่จะไม่ให้พวกเขากระทำ

² คือไม่ให้สัตว์ประเภทหนึ่งประเภทใดเป็นที่ต้องห้ามในการบริโภค

³ โททว่าอัลลอฮ์ทรงใช้ให้ทำอย่างนั้นห้ามทำอย่างนี้ ทั้งๆ ที่พระองค์มิได้ทรงใช้และห้ามแต่อย่างใด

⁴ เป็นคำถามเพื่อประามพวกเขา มิใช่เพื่อต้องการรู้ เพราะรู้อยู่แล้วว่าพวกเขาไม่มีหลักฐานใดๆ

⁵ คือทั่วถึงทุกสิ่งทุกอย่างในการยืนยันความเป็นจริง ซึ่งแตกต่างกับพวกท่าน ได้แต่อ้างเท่านั้น หากได้มีหลักฐานยืนยันไม่

⁶ แนะนำให้พวกท่านได้รับความเข้าใจและยอมรับความจริง

150. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำมาซึ่งบรรดาพยานของพวกท่านที่จะยืนยันว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงห้ามสิ่งนี้¹ แล้วถ้าพวกเขา (เป็นพยาน) ยืนยัน เจ้าก็อย่ายืนยันกับพวกเขาด้วยและอย่าตามความใคร่ใฝ่ต่ำของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อปรโลก และขณะเดียวกันพวกเขาก็ให้สิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระเจ้าของพวกเขา

151. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าท่านทั้งหลายจงมากันเถิด ฉันจะอ่านให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่านคือ พวกเจ้าอย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองจริง ๆ และอย่าฆ่าลูกของพวกเจ้า เนื่องจากความจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และแก่พวกเขา² และจงอย่าเข้าใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า³ ทั้งที่เปิดเผยและที่ปกปิด และอย่าฆ่าชีวิต⁴ ที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ นอกจากด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น⁵ นั่นแหละ ที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะใช้ปัญญา

قُلْ هَلْ مِنْكُمْ شَهِدَةٌ الَّذِينَ يَنْهَوْنَ أَنْ اللَّهُ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايِنِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَنْتَلِ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَلَا تُنْذِرُونَ سَيِّئًا وَيَأْتُونَ الْوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ مَن نَّزَعْنَا نَفْسَكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا أَلْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُرَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

¹ หมายถึงสัตว์ประเภทต่าง ๆ ที่พวกเขาอ้างขึ้น

² พวกลูก ๆ ของพวกเจ้าด้วย

³ หมายถึงการทำชินาและสิ่งอื่น ๆ ที่มีโทษมหันต์

⁴ หมายถึงชีวิตมนุษย์

⁵ หมายถึงสิทธิที่จะให้อีกชีวิตหนึ่งตายตกไปตามกัน เช่นการฆ่าผู้ที่ฆ่าคนอื่นโดยเจตนา ทั้งนี้เพื่อลงโทษให้เขาตายตามกันหรือฆ่าผู้ที่เป็นมรุดต ทั้งนี้หลังจากให้เวลาแก่เขาสามวันเพื่อให้เขาสำนึกผิด หลังจากสามวันแล้วถ้าเขายังไม่สำนึกผิดก็ให้ประหารชีวิตได้

152. และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินสมบัติของเด็กกำพร้า นอกจากด้วยวิถีทางที่ดียิ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งด้วยความเที่ยงตรง เราจะไม่บังคับชีวิตใดนอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น และเมื่อพวกเขาพูด ก็จงยุติธรรม และแม้ว่าเขา¹ จะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม และต่อสัญญาของอัลลอฮ์นั้นก็จงปฏิบัติตามให้ครบถ้วน นั้นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

153. และแท้จริงนี่คือทางของข้าอันเที่ยงตรง พวกเขาจงปฏิบัติตามมันเถิด และอย่าปฏิบัติตามหลาย ๆ ทาง² เพราะมันจะทำให้พวกเขาแยกออกไปจากทางของพระองค์ นั้นแหละที่พระองค์ได้สั่งเสียมันไว้แก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะยำเกรง

154. แล้วเราได้ให้คัมภีร์แก่โมซาทั้งนี้เป็นการครบถ้วน³ แก่ผู้ที่กระทำดี และเป็นการแจกแจงในทุกสิ่งทุกอย่าง⁴ และเพื่อเป็นการแนะนำและเป็นการเอ็นดูเมตตา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อการพบกับพระเจ้าของพวกเขา⁵

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ. وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ لَأَنكُلِفَ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا
وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا لَوْ كُنَّا ذَا قُرْبَىٰ وَيَعْتَدِ
اللَّهُ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

وَأَن هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
ذَٰلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّعَالَمِهِمْ يُلْقَاهُمْ رَبُّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

¹ หมายถึงผู้ที่ถูกกล่าวถึงหรือผู้ที่ถูกยืนยัน

² คือทางอื่น ๆ ที่มนุษย์จัดริ่กำหนดขึ้นเอง ซึ่งมีใช่มาจากอัลลอฮ์และรอสูลของพระองค์

³ คือให้ครบถ้วนซึ่งความกรุณาเมตตาของพระองค์

⁴ ทุกสิ่งทุกอย่างในบัญญัติศาสนาที่พวกเขายังไม่เข้าใจ

⁵ ในวันกิยามะฮ์

155. และนี่แหละคือคัมภีร์¹ ที่มีความจำเริญ ซึ่งเราได้ให้คัมภีร์ลงมายังเจ้า² จงปฏิบัติตาม คัมภีร์นั้นเถิด และจงยำเกรง เพื่อว่าพวกเจ้า จะได้รับความเมตตากรุณา

156. (มิเช่นนั้น)³ พวกเจ้าจะกล่าวว่⁴ แท้จริง คัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาให้แก่สองพวก⁵ เท่านั้น ก่อนหน้าพวกข้าพระองค์และแท้จริงพวกข้า พระองค์ไม่รู้เรื่องในการอ่านของพวกเขา⁶

157. หรือไมก็พวกเจ้าจะกล่าวว่า แท้จริงพวก ข้าพระองค์นั้น หากได้มีคัมภีร์ถูกประทาน ลงมาแก่พวกข้าพระองค์แล้วไซร้ แน่อนพวก ข้าพระองค์ก็เป็นผู้ที่อยู่ในคำแนะนำดียิ่งกว่า พวกเขา⁷ แท้จริงนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้วจาก พระเจ้าของพวกเจ้า ซึ่งหลักฐานอันชัดแจ้ง⁸ และคำแนะนำและการเอ็นดูเมตตา ดังนั้น ใครเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปฏิเสธบรรดา โองการของอัลลอฮ์และผินหลังให้แก่โองการ เหล่านั้น เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ผินหลัง ให้แก่โองการทั้งหลายของเรา ซึ่งการลงโทษ อันชั่วช้า เนื่องจากการที่พวกเขาผินหลังให้

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

¹ หมายถึงอัล-กุรอาน

² หมายถึงชาวมักกะฮ์

³ เป็นข้อความที่ละไว้ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันดีในภาษาอาหรับ

⁴ กล่าวแก่ตัวในวันกียามะฮ์

⁵ หมายถึงพวกยิวและพวกคริสต

⁶ คัมภีร์ทั้งสองฉบับนั้นมิใช่เป็นภาษาของพวกเรา ดังนั้นการอ่านของพวกเขา พวกเราจึงฟังไม่รู้เรื่องและ พวกเขาก็มิได้ชี้แจงให้พวกเราทราบ

⁷ จะเป็นผู้ปฏิบัติตามบัญญัติได้ดีกว่าพวกยิวและพวกคริสต

⁸ หมายถึงคัมภีร์อัล-กุรอาน

158. พวกเขาได้รับรอยอะไร นอกจากการที่มลาอิกะฮ์จะมายังพวกเขา¹ หรือการที่พระเจ้าของเจ้าจะมา² หรือการที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้าจะมา³ วันที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้ามานั้น จะไม่อำนวยความสะดวกแก่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด ซึ่งการศรัทธาของเขาโดยที่เขาได้ศรัทธามาก่อน⁴ หรือมิได้แสวงหาความดีใด ๆ ไว้ในการศรัทธาของเขา⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงรอกันเถิด⁶ แท้จริงพวกเราเป็นผู้รอคอย

159. แท้จริงบรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขา⁷ และพวกเขาได้กลายเป็นนิกายต่าง ๆ⁸ นั้นเจ้า (มุฮัมมัด) หาใช่อยู่ในพวกเขาแต่อย่างใดไม่ แท้จริงเรื่องราวของพวกเขา นั้น ย่อมไปสู่อัลลอฮ์แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا لِمِثْمَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انظُرُوا إِنَّمَا تُنظَرُونَ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ يُخَوِّمُ بَيْنَهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

¹ คือมาลงโทษพวกเขาโดยเอาวิญญาณของพวกเขา ทั้งนี้ด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์

² หมายถึงการมาของพระองค์เพื่อตัดสินมนุษย์ในวันกิยามะฮ์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮ์อัลฟัจรีอายะฮ์ที่ 22

³ หมายถึงสัญญาณแห่งวันกิยามะฮ์

⁴ คือมิได้ศรัทธาก่อนที่สัญญาณแห่งวันกิยามะฮ์จะอุบัติขึ้น

⁵ คือศรัทธาอยู่ก่อนแล้วแต่มิได้ประกอบความดีไว้ตามบัญญัติศาสนาที่ตนศรัทธา

⁶ คือรอดูกันต่อไปว่าใครจะเป็นฝ่ายที่ถูกต้อง

⁷ หมายถึงพวกอะฮ์ลุลกิตาบ

⁸ คือเป็นกลุ่มต่าง ๆ มากมาย ซึ่งแต่ละกลุ่มมีการปฏิบัติแตกต่างกันไป ทั้งนี้เกิดจากได้มีการบัญญัติข้อปฏิบัติทางศาสนาขึ้นใหม่ตามอารมณ์และละเลยบัญญัติที่นะบียของพวกเขาได้สอนไว้ พระองค์จะทรงชำระพวกเขาเอง

160. ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น และผู้ใดนำความชั่วมาเขาจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يَجْزِي إِلَّا الْوِثْلَ مَا لَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น พระเจ้าของฉันได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง คือศาสนาที่เที่ยงแท้อันเป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้ไฝ่หาความจริง และเขา(อิบรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ให้มึนภาคีขึ้น

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبِيحًا
مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

162. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาตะฮ์¹ ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันนั้น เพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

163. ไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้ และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย

لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

164. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาพระเจ้าทั้ง ๆ ที่พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง และแต่ละชีวิตนั้นจะไม่แสวงหาสิ่งใด นอกจากจะเป็นภาระแก่ชีวิตนั้นเองเท่านั้น และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้ว

قُلْ اغْبِرُوا لِلَّهِ أَنْبِيَاً رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ لَهَا إِلَّا عَلَيْهِمْ وَلَا تِزْرَةٌ وَأِزْرَةٌ وَزُرُّوا أُخْرَى
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

¹ คำว่า อิบาตะฮ์ ซึ่งแปลมาจากคำว่า นุซุก นั้น มีความหมายกว้างขวางมาก กล่าวคือการปฏิบัติทุกอย่างตามบัญญัติศาสนานั้นเรียกว่าอิบาตะฮ์ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้คำว่านุซุกในบางครั้งก็ถูกใช้ไปในความหมายของข้อปฏิบัติแต่ละอย่างในพิธีฮัจญ์ และบางทีก็ใช้ในความหมายว่า การเชือด เพราะข้อปฏิบัติในพิธีฮัจญ์ก็ตีและการเชือดก็ล้วนแต่เป็นอิบาตะฮ์ทั้งสิ้น

ยังพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการกลับไปของ
พวกเขา แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขา
ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

165. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้พวกเขาเป็น
ผู้สืบแทนในแผ่นดิน¹ และได้ทรงเทิดบางคน
ของพวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนหลายชั้น² เพื่อที่
พระองค์จะทรงทดสอบพวกเขาในสิ่งที่พระองค์
ได้ทรงประทานแก่พวกเขา แท้จริงพระเจ้าของ
เจ้านั้น เป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษและแท้จริง
พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดู
เมตตา

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ
بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَسْلُوَكُمْ
فِي مَاءٍ أَن تَتَكْبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

¹ คือสืบแทนมาจากบรรพบุรุษของพวกเขาในการปกครองแผ่นดิน และแสวงหาความกรุณาของพระองค์
ในนั้น

² คือเทิดให้เหนือกว่าทั้งในด้านกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังอำนาจ

(7) ซูเราะฮ์ อัล-อะอฺรอฟ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 206 อายะฮ์ มักกียะฮ์ ได้มีรายงานว่า ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาก่อน ซูเราะฮ์ อัล-อันอามและเป็นซูเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาทั้งซูเราะฮ์ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ อัล-อันอาม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลิฟ ลาม มีม ศอด

التَّصَّوُّف

2. มีคัมภีร์ฉบับหนึ่ง¹ ซึ่งถูกประทานลงมาแก่เจ้า² ดังนั้นจงอย่าให้ความอึดอัดเนื่องจากคัมภีร์นั้นมืออยู่ในห้วงอกของเจ้า ทั้งนี้³ เพื่อเจ้าจะได้ใช้คัมภีร์นั้นตักเตือน (ผู้คน) และเพื่อเป็นข้อเตือนใจ⁴ แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

كُنُوزٍ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ

لِنُنذِرَ بِهِ، وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾

¹ คืออัล-กุรอาน

² คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม

³ คำว่า ลิตุนฮิเราะะ นั้นตกในตำแหน่ง มัฟอูลุลอิัจญะลียะฮ์ แต่ที่มาในรูปของกริยานั้นก็เพราะขาดเงื่อนไขบางประการโปรดดูในอัศ-ซอวีย์

⁴ คือเพื่อที่อัล-กุรอานจะได้เป็นข้อเตือนใจแก่บรรดาผู้ศรัทธา กล่าวคือผู้ศรัทธานั้นจะต้องอ่านอัล-กุรอานอยู่เสมอ ในการนี้อัล-กุรอานซึ่งเป็นโอองการของอัลลอฮ์จะทำการเตือนใจมุมนให้รำลึกถึงหน้าที่ของเขาอยู่เป็นเนืองนิจ

3. พวกเจ้าจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมา แก่พวกเจ้าจากพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้คุ้มครองใด ๆ¹ อื่นจากพระองค์ ส่วนน้อยจากพวกเจ้าเท่านั้นที่จะรำลึก²

أَتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾

4. และก็เมื่อเมืองแล้วที่เราได้ทำลายมัน³ โดยการลงโทษของเราได้มายังเมืองนั้น ในยามค่ำคืนหรือในขณะที่พวกเขานอนพักผ่อนในเวลาบ่าย

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾

5. มิปรากฏว่า พวกเขาวิงวอนขออื่นใดขณะที่การลงโทษของเราได้มายังพวกเขา นอกจากการที่พวกเขากล่าว (สารภาพ) ว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์เป็นผู้อธรรม

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾

6. แน่หนอนเราจะถามบรรดาผู้ที่ถูกส่งรอสูลไปยังพวกเขา⁴ และแน่หนอน เราจะถามบรรดา รอสูลทั้งหลายด้วย⁵

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

¹ ความจริงผู้คุ้มครองนั้นเมืองก็เดียวเท่านั้นคืออัลลอฮฺ แต่ด้วยความเขลาของมนุษย์จึงได้ถือเอาสิ่งนั้นบ้าง ผู้หนึ่งบ้างเป็นผู้คุ้มครอง ซึ่งเป็นการมงายและถือเป็นการผิดมหันต์ ด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺจึงได้บัญญัติห้ามไว้ และความที่ จงอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้คุ้มครองใด ๆ นั้น คืออย่าได้ปฏิบัติตามกลุ่มชนผู้มงายที่ยึดถือสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮฺ

² คือรำลึกถึงโองการของอัลลอฮฺที่ได้ชี้แจงแนวทางที่ถูกต้องให้

³ หมายถึงทำลายชาวเมืองเพราะความดีร้ายของพวกเขาที่ไม่ยอมศรัทธาต่อรอสูลของพระองค์ และคำว่า ก็เมืองแล้วนั้นหมายถึง มากมายหลายเมืองแล้ว

⁴ คือถามว่าได้ตอบรับคำเชิญชวนของรอสูลประการใดบ้าง และเมื่อตอบรับแล้วได้ให้ความสำคัญต่อบัญญัติของอัลลอฮฺอย่างไร

⁵ และถามบรรดารอสูลว่าได้ปฏิบัติหน้าที่แห่งการประกาศศาสนาประการใดบ้าง และได้ผลอย่างไร ความจริงเรื่องเหล่านี้อยู่ในความรู้ของอัลลอฮฺโดยหมดสิ้นแล้ว ดังนั้นที่พระองค์จะทรงถาม จึงมิใช่เพื่อต้องการรู้หากแต่เพื่อให้บรรดารอสูลและประชาชาติที่ได้รับเชิญชวนได้ตระหนักถึงหน้าที่ของตน เพราะแต่ละฝ่ายจะต้องถูกสอบสวน

7. แน่หนอนเราจะนำความรู้มาเล่าให้พวกเขาฟัง¹ และเราไม่เคยหายไปไหน²

8. และการซึ่งในวันนั้น³ เป็นความจริง ดังนั้นผู้ใดที่ตราซุของเขานัก⁴ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

9. และผู้ใดที่ตราซุของเขเบา⁵ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ก่อความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง เนื่องจากการที่พวกเขาไม่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่บรรดาโองการของเรา⁶

10. และแท้จริงนั้น เราได้ให้พวกเจ้ามีที่พำนักอยู่ในผืนแผ่นดิน และเราได้ให้มีขึ้นแก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาเครื่องยังชีพในผืนแผ่นดินนั้น ส่วนน้อยของพวกเจ้าเท่านั้นที่ชอบคุณ

11. และแท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้า⁷ แล้วเราได้ให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง⁸ แล้วเราได้กล่าวแก่

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ يَمَا كَانُوا يَتَّبِعُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِشًا قَلِيلًا إِنَّا نُنشَكِرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

¹ คือความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างรอซูลของพระองค์ และประชาชาติที่ถูกเชิญชวนให้ศรัทธา

² คือพระองค์ทรงรู้ทรงเห็นในทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์กระทำกันอยู่ประหนึ่งว่าพระองค์อยู่ร่วมด้วยแก่ทุกคนโดยมิได้หายไปไหน

³ คือซึ่งความดีและความชั่ว

⁴ หมายถึงมีคุณความดีมาก เนื่องจากศรัทธาต่อพระองศ์ และปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์

⁵ คือไม่มีความดีที่ควรได้รับการเห็นชอบเนื่องจากเขาปฏิเสธศรัทธา และดำเนินชีวิตไปตามอารมณ์

⁶ คือปฏิเสธโองการของเราด้วยความยะโส ปราศจากการพิจารณาโดยถ่องแท้

⁷ หมายถึงเนบิออดัมเพราะการบังเกิดเนบิออดัมก็คือการบังเกิดพวกเจ้านั้นเอง เนื่องจากพวกเจ้านั้นมาจากเนบิออดัม

⁸ คือต่อมาก็ได้ทรงให้พวกเจ้าสืบเชื้อสายจากเนบิออดัมโดยให้พวกเจ้าเป็นรูปร่างขึ้นในครรภ์ของพระนางเฮาวา และในครรภ์ของผู้เป็นมารดาสืบต่อมา

มลาอิกะฮ์ว่า จงสujud¹ แก่อาดัมเถิด แล้วพวกเขา
ก็สujudกัน นอกจากอิบลีส² เท่านั้น มิปรากฏ
ว่ามันอยู่ในหมู่ผู้สujud

12. พระองค์ตรัสว่า อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้
เจ้าสujud ขณะที่ข้าได้ใช้เจ้า มันกล่าวว่า ข้า
พระองค์ดีกว่าเขา โดยที่พระองค์ทรงบังเกิดข้า
พระองค์จากไฟ และได้บังเกิดเขาจากดิน

13. พระองค์ตรัสว่า จงลงจากสวณ³ นั้นไปเสีย
ไม่สมควรแก่เจ้าที่จะทำโอหังในนั้น จงออกไป
ให้พ้น แท้จริงเจ้านั้นอยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อย⁴

14. มันกล่าวว่า โปรดผ่อนผันข้าพระองค์จน
ถึงวันที่พวกเขา⁵ ถูกให้ฟื้นคืนชีพด้วยเถิด

15. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ที่
ได้รับการผ่อนผัน

16. มันกล่าวว่า ด้วยเหตุที่พระองค์ได้ทรงให้
ข้าพระองค์ตกอยู่ในความหลงผิด⁶ แน่นนอน
ข้าพระองค์จะนั่งขวางกั้นพวกเขา⁷ ซึ่งทางอัน
เที่ยงตรงของพระองค์

أَسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ آلَا تَسْجُدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٢﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٧٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٧٥﴾

قَالَ فِيمَا آغَاوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٧٦﴾

¹ คำว่า สujud ตามความหมายทางภาษานั้นคือการก้มค้ำับเพื่อแสดงการเคารพนบถ และการกราบ
ลงบนพื้น ในการนี้จึงทำให้มี 2 ทรรศนะด้วยกันคือ ทรรศนะแรกนั้นถือเอาการก้มค้ำับ เพราะถือว่า
การกราบนั้นจะกระทำแก่เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้น ส่วนอีกทรรศนะหนึ่งถือเอาการกราบลงบนพื้นโดยให้
เหตุผลว่า การกราบนั้นถ้าเป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ให้กระทำแก่ผู้ใดก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดแต่อย่างใด

² อิบลีสมีชื่อมลาอิกะฮ์ หากแต่เป็นตนหนึ่งจากญิน

³ หมายถึงสวนสวรรค์ที่พระองค์ทรงให้ท่านนะบีอาดัมพำนักอยู่

⁴ คือเนื่องจากพระองค์จะทรงลงโทษมันที่ขัดคำสั่งของพระองค์

⁵ หมายถึงอาดัมและลูกหลานของท่าน

⁶ คือไม่ทรงอภัยโทษให้แก่มันและขับไล่มันให้ออกจากความกรุณาของพระองค์

⁷ หมายถึงทำหน้าที่ชักนำพวกเขาให้ออกจากทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

17. แล้วข้าพระองค์จะมายังพวกเขา จากเบื้องหน้าของพวกเขา และจากเบื้องหลังของพวกเขา และจากเบื้องขวาของพวกเขา และจากเบื้องซ้ายของพวกเขา¹ และพระองค์จะไม่พบว่าส่วนมากของพวกเขา นั้น เป็นผู้ชอบคุณ

18. พระองค์ตรัสว่า จงออกจากสวนนั้น² ไปในฐานะผู้ถูกตีเตียน และถูกขับไล่ ข้าสาบานว่า³ ผู้ใดในหมู่พวกเขาที่ปฏิบัติตามเจ้า ข้าจะบรรจุกให้เต็มถันนมทั้งจากพวกเจ้าด้วยทั้งหมด

19. และพระองค์ตรัสว่า อาตัมเอ๋ย ทั้งเจ้าและคู่ครองของเจ้าจงอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด แล้วจงบริโภคน้ำ ที่ใดก็ได้ที่เจ้าทั้งสองประสงค์ และเจ้าทั้งสองอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่อธรรม

20. แล้วชัยฏอนก็ได้กระซิบกระซาบแก่ทั้งสองนั้น⁴ เพื่อที่จะเผย แก่เขาทั้งสองซึ่งสิ่งที่ถูกปิดบัง

ثُمَّ لَا يَبْقَىٰ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ

وَعَنْ شِمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُوا أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذَّةً وَمَا مَذْحُورًا لَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

وَيَتَذَكَّرُ أَلَمْ يَأْتِ الْوَعْدَ فَكَلَّا مِنْ حَيْثُ

يَشْتَمُوا وَلَا تَقْرَبُ أَهْلَهُ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٧٩﴾

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

¹ หมายถึงการที่มันจะไล่เหล่าเพชฌฆาตทุกอย่างที่จะจงใจให้มนุษย์กระทำชั่วอันเป็นการฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา หรือปฏิเสธศรัทธาในพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นเชื้อเพลิงแห่งนรกเช่นเดียวกับมัน ทั้งนี้เป็นการแก้แค้นที่มานะปืออาดัมเป็นต้นเหตุให้มันได้รับความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ ในการที่พระองค์ทรงแจ้งให้มนุษย์ทราบปฏิบัติการของมันนั้น เพื่อว่าพวกเขาจะได้ตระหนักและระวังตัวไว้

² หมายถึงสวนสวรรค์ที่อัลลอฮ์ทรงให้มะปืออาดัมและพระนางเฮวาอาอูฟานักอยู่ ความจริงมันมิได้รับอนุญาตให้เข้าไปอยู่ในสวนนั้น หากแต่มันเล็ดลอดเข้าไปทำการหลอกลวงมะปืออาดัมให้กระทำการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ แล้วพระองค์จึงได้ทรงขับไล่มันออก

³ คำว่า ข้าสาบาน นี้เป็นความหมายของ ลาม ที่อยู่ในคำว่า ละมัน เพราะลามมีอยู่ในตำแหน่งคำสาบานโปรดดูใน อัล-มะรอฮ์ และใน อัล-ซอวีย์ ทั้งหมด

⁴ คือกระซิบกระซาบแก่มะปืออาดัมและพระนางเฮวาอาอู ทั้งนี้หลังจากที่มันสามารถเข้าไปในสถานที่ที่พำนักของท่านทั้งสอง

แก่เขาทั้งสองไว้¹ อันได้แก่สิ่งอันพึงละอาย² ของเขาทั้งสอง และมันได้กล่าวว่าพระเจ้าของท่านทั้งสองมิได้ทรงหวงห้ามท่านทั้งสอง ซึ่งต้นไม้นี้ (เพราะอื่นใด) นอกจากการที่ท่านทั้งสองจะกลายเป็นมลาอิกะฮ์³ หรือไม่ก็กลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่ยังยืนอยู่ตลอดกาลเท่านั้น⁴

21. และมันได้สาบานแก่ทั้งสองนั้นว่าแท้จริงฉันอยู่ในพวกที่แนะนำท่านทั้งสอง⁵

22. แล้วมันก็ทำให้ทั้งสองนั้นตกอยู่ในสิ่งที่มันต้องการ⁶ อันเนื่องจากการหลอกลวง ครั้นเมื่อทั้งสองได้ลิ้มรสต้นไม้ต้นนั้นแล้ว⁷ สิ่งอันพึงละอายของเขาทั้งสอง⁸ ก็เผยให้ประจักษ์แก่เขาทั้งสองและเขาทั้งสองก็เริ่มปกปิดบน (ส่วนที่หน้าละอาย) ของเขาทั้งสองจากใบไม้แห่งสวนสวรรค์⁹ นั้น และพระเจ้าของเขาทั้งสองจึงได้

عَنهُمَا مِنْ سَوْءٍ بِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبِّي كَمَا
عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٧﴾

وَقَاَسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِحٍ ﴿٨﴾

فَدَلَّهُمَا بِغُرُوبٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا مِنَ الشَّيْطَانِ لِكَمَا عَدُوِّمِينَ ﴿٩﴾

¹ หมายถึงว่าทั้งสองนั้นแม้ว่าจะอยู่ในสภาพเปลือยกาย แต่ก็ไม่มีใครมีความละอายแต่อย่างใด เนื่องจากอัลลอฮ์ยังไม่ทรงเผยให้ทั้งสองได้ประจักษ์ซึ่งความละอาย ประหนึ่งว่าสิ่งที่น่าละอายของทั้งสองนั้นถูกปกปิดอยู่

² หมายถึงอวัยวะเพศของทั้งสองอันถือเป็นสิ่งพึงละอาย

³ คือถ้าได้เข้าใกล้ไม้นั้นและบริโภคผลของมันแล้วท่านทั้งสองก็จะกลายเป็นมลาอิกะฮ์ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่น่ายินดี

⁴ คือถ้าไม่เป็นมลาอิกะฮ์ก็จะมีชีวิตตลอดกาลโดยไม่มี การตาย ทั้งหมดที่มันกล่าวนั้นเป็นการเสกสรรขึ้นทั้งสิ้น ไม่เป็นความจริงแต่ประการใด

⁵ คือเป็นผู้ปรารถนาดีจึงได้มาแนะนำท่านทั้งสอง

⁶ คือเห็นดีเห็นชอบตามคำหลอกลวงของมัน

⁷ หมายถึงลิ้มรสของมัน

⁸ คืออวัยวะเพศของเขาทั้งสองก็ถูกเผยให้ประจักษ์แก่เขาทั้งสองว่าเป็นสิ่งที่น่าละอาย อันควรแก่การปกปิดเสียเพื่อมิให้ใครเห็น

⁹ คือเก็บใบไม้กลัดติดกัน แล้วปิดร่างกายส่วนที่หน้าละอายเสีย

เรียกเขาทั้งสอง (โดยกล่าวว่า) ข้ามิได้ห้ามเจ้า ทั้งสองเกี่ยวกับต้นไม้ที่ดอกหรือ และข้ามิได้ กล่าวแก่เจ้าทั้งสองดอกหรือว่า แท้จริงชัยฏอน¹ นั้นคือศัตรูที่ซัดแย้งแก่เจ้าทั้งสอง

23. เขาทั้งสองได้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวก ข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ได้อธรรมแก่ตัว ของพวกข้าพระองค์เอง และถ้าพระองค์ไม่ทรง อภัยโทษแก่พวกข้าพระองค์และเอ็นดูเมตตา แก่ข้าพระองค์แล้ว แน่نونพวกข้าพระองค์ก็ ต้องกลายเป็นพวกที่ซาดทุน

24. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงลง²กันไปโดย ที่บางส่วนของพวกเจ้า³ คือ ศัตรูกับอีกบางส่วน และในแผ่นดินนั้นมีที่พำนัก และสิ่งอำนวย ประโยชน์สำหรับพวกเจ้าจนถึงระยะเวลาหนึ่ง⁴

25. พระองค์ตรัสว่า ในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้า จะมีชีวิตอยู่ และในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้า จะตาย และจากแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะถูก ให้ออกมาอีก⁵

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّارْتَعِفِرْنَا وَتَرَحَّمْنَا
لَنَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

¹ คำว่าชัยฏอนนั้นเป็นฉายาของผู้ประพฤติชั่ว และทำให้คนอื่นหลงผิดประพฤติชั่วด้วย ในฐานะที่อับลิส ประพฤติชั่วจึงถูกเรียกว่าชัยฏอน มิใช่เพียงอับลิสเท่านั้น พวกพ้องของมันทั้งหมดก็ถูกเรียกว่าชัยฏอนด้วย แม้แต่มนุษย์ถ้าประพฤติชั่วก็เรียกว่าชัยฏอนเหมือนกัน

² คือ อัลลอฮฺทรงใช้ชะบืออาดัม, พระนางเฮวาฮฺ และอับลิสให้ออกจากสวนสวรรค์ลงไปสู่โลก ส่วนที่ว่า จะลงมาด้วยวิธีใดนั้นเป็นการง่ายแก่พระองค์จะทรงให้ลงมา

³ หมายถึงลูกหลานของอาดัม และพวกพ้องของอับลิสนั้นต่างเป็นศัตรูซึ่งกันและกันในการมีชีวิตอยู่ในโลก

⁴ คือจนกว่าจะสิ้นชีวิต

⁵ คือให้ออกมาจากดินในฐานะพื้นดินชีพ

26. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย แท้จริงเราได้ให้ลงมา แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งเครื่องนุ่งห่ม¹ ที่ปกปิดสิ่ง อันน่าละอายของพวกเจ้าและเครื่องนุ่งห่มที่ ให้ความสวยงาม² และเครื่องนุ่งห่มแห่งความ ยำเกรง³ นั่นคือสิ่งที่ดียิ่ง⁴ นั่นแหละคือส่วน หนึ่งจากบรรดาโองการของอัลลอฮ์ เพื่อว่าเขา เหล่านี้จะได้รับรำลึก

يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُورِي سَوْءَ رَجَبِكُمْ
وَرِيئًا وَلِبَاسَ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٦٦﴾

27. ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย จงอย่าให้ชัยฏอน หลอกลวงพวกเจ้า เช่นเดียวกับที่มันได้ให้พ่อแม่ของพวกเจ้า⁵ ออกจากสวนสวรรค์มาแล้ว โดยที่มันได้ถอดเครื่องนุ่งห่ม⁶ ของเขาทั้งสอง

يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ
آبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسًا لِيُرِيَهُمَا

¹ หมายถึงปัจจัยที่จะนำมาใช้ประกอบเป็นเครื่องนุ่งห่ม แต่ที่ใช้ถ้อยคำว่า เครื่องนุ่งห่ม นั้นคำนึงถึงการที่จะได้นำปัจจัยเหล่านั้นมาประกอบให้เป็นรูปสำเร็จ และเมื่อได้ประกอบเป็นเครื่องนุ่งห่มแล้ว เราก็พูดได้อย่างถูกต้องว่าเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้มา

² ความหมายนี้แปลจากคำว่า ริซฺน ความเต็มแปลว่า ชนกก โดยที่ชนกกได้หุ้มท่อนกให้มีความสวยงาม จึงนิยมเอาค่านีมาใช้แทน เครื่องแต่งกายที่สวยงาม

³ หมายถึงการอีมาน และการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา เพราะผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวนั้นย่อมเป็นผู้ที่น่ารัก น่านับถือ เปรียบเสมือนผู้แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดและสวยงาม เจริญตาเจริญใจ

⁴ คือดียิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มอื่น ๆ

อนึ่ง การที่อัลลอฮ์ทรงระบุว่า ให้หะบิอาดัมอยู่ในแผ่นดินเป็นการชี้ชัดว่าในตอนแรกนั้นอาดัมมิได้อยู่ในแผ่นดิน ถ้าสมมุติว่าสวนที่ท่านหะบิอาดัมพำนักอยู่ในตอนแรกเป็นสวนที่อยู่ในโลกนี้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องระบุที่ใหม่ที่ทรงให้หะบิอาดัมอยู่ว่าเป็นแผ่นดิน เพราะขณะที่อยู่ในสวนนั้นก็อยู่ในแผ่นดินแล้ว ดังนั้นการระบุแผ่นดินอันเป็นที่อยู่ใหม่ของหะบิอาดัมจึงเป็นหลักฐานยืนยันว่า สวนที่ท่านหะบิอาดัมอยู่ในตอนเริ่มแรกนั้นหาใช่ในโลกนี้ไม่

⁵ หมายถึงท่านหะบิอาดัม และพระนางเฮวาฮฺ

⁶ คือเป็นการเปรียบเทียบผู้ที่ยังไม่รู้สึกรู้สึกละอายในสภาพที่เปลือยกายอยู่ เป็นว่าประหนึ่งคนที่สวมเครื่องนุ่งห่มกระนั้น ต่อเมื่อได้บริโภคผลไม้ที่ต้องห้ามเข้าไปเนื่องจากหลอกลวงของชัยฏอน จึงทำให้รู้สึกละอายที่เปลือยกายอยู่ ในกรณีนี้จึงประหนึ่งว่าชัยฏอนได้ถอดเครื่องนุ่งห่มของท่านทั้งสอง

ออกเพื่อที่จะให้เขาทั้งสองเห็นสิ่งที่น่าละอาย¹ ของเขาทั้งสอง แท้จริงทั้งมันและเผ่าพันธุ์ของมันมองเห็นพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าไม่เห็นพวกมัน แท้จริงเราได้ให้บรรดาชัยฏอนเป็นเพื่อนกับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

28. และเมื่อพวกเขากระทำสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ² พวกเขาก็กล่าวว่า พวกเราได้พบเห็นบรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยกระทำความ และอัลลอฮ์ก็ทรงใช้พวกเราให้กระทำความนั้นด้วย³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงใช้ให้กระทำสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจดอก พวกท่านจะกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้กระนั้นหรือ

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พระเจ้าของฉันได้ทรงสั่งให้มีความยุติธรรม และพวกเจ้าจงผินให้ตรงซึ่งใบหน้า⁴ ของพวกเจ้า ณ ทุก ๆ มัสยิดและจงวิงวอนต่อพระองค์ในฐานะผู้มอบการอิบาตะสู่ทั้งหลายแด่พระองค์โดยบริสุทธิ์ใจ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้า แต่แรกนั้น พวกเจ้าก็จะกลับไป⁵

سَوَاءٌ تَسْمَعُوا لَهُ مِنْ قِبَلِهِ أَمْ مِنْ حَيْثُ لَأَرْوَاهُمْ إِنَّا جَمَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾

¹ คือเห็นอวัยวะเพศเปลือยเปล่าซึ่งเป็นสิ่งที่น่าละอาย

² เช่นการเปลือยกายเดินเวียนรอบกะอบะฮ์ เป็นต้น

³ หมายความว่า การที่พวกเขากระทำกันอยู่โดยที่อัลลอฮ์มิได้ทรงลงโทษพวกเขาเช่นนั้นแสดงว่าเขาทำถูกต้องและอัลลอฮ์ทรงใช้ให้พวกเขาทำ

⁴ หมายถึงจิตใจด้วย ในทำนองเดียวกับคำว่ามุ่งหน้าไป หมายถึงจิตใจมุ่งด้วย ดังนั้นคำว่า จงให้เที่ยงตรงซึ่งใบหน้า นั้นจึงหมายถึงให้ทั้งใบหน้าและจิตใจมุ่งสู่อัลลอฮ์โดยเที่ยงตรงขณะประกอบอิบาตะในทุกมัสยิด

⁵ คือกลับไปหาอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์

30. พวกหนึ่งพระองค์ทรงแนะนำให้¹ และอีกพวกหนึ่งสมควรแก่พวกเขาแล้วซึ่งการหลงผิด² แท้จริงพวกเขาได้ยึดเอาบรรดาชัยฏอนเป็นผู้คุ้มครอง³ อื่นจากอัลลอฮ์ และพวกเขาคิดว่าพวกเขาคือผู้ที่ได้รับคำแนะนำ

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٠﴾

31. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงเอา⁴เครื่องประดับกาย⁵ของพวกเจ้า ณ ทุกมัสยิด และจงกินและจงดื่ม และจงอย่าฟุ่มเฟือย แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย

﴿يٰٓأَيُّهَا آدَمُ خُذْ زِينَتَكَ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾﴾

32. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดเล่าที่ให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งเครื่องประดับร่างกาย⁶ จากอัลลอฮ์ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และบรรดาสิ่งดี ๆ จากปัจจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งเหล่านั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธา⁷ ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับพวกเขา) โดยเฉพาะ⁸ ในวันกียามะฮ์ ในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกแจงโองการทั้งหลายแก่ผู้ที่รู้⁹

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذٰلِكَ نَفَصَّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

¹ หมายถึงพวกนั้นรับคำแนะนำแห่งนะบีของอัลลอฮ์

² เพราะพวกเขาตั้งอรั้นไม่ยอมศรัทธาต่อนะบีของพระองค์

³ ด้วยเหตุนี้จึงสมควรแล้วที่อยู่ในความหลงผิด เพราะชัยฏอนไม่ใช่ผู้คุ้มครอง หากแต่เป็นผู้ชักนำให้หลงผิด เมื่อพวกเขาเอาชัยฏอนเป็นผู้คุ้มครอง พวกเขา ก็ยอมไปสู่ทางที่หลงผิดโดยไม่มีปัญหา

⁴ คือให้ถือปฏิบัติเป็นเนืองนิจ

⁵ หมายถึงการสวมเครื่องนุ่งห่มให้เรียบร้อยขณะภาวนาและละหมาดและขณะไปมัสยิดทุก ๆ มัสยิด

⁶ หมายถึงเครื่องแต่งตัวเพื่อให้มีสภาพเรียบร้อย ไม่เป็นที่รังเกียจแก่ผู้คนที่ร่วมอยู่ด้วยหรือผ่านพบเห็น

⁷ และผู้ที่ไม่ศรัทธาด้วย

⁸ คือในวันปรโลกนั้น จะได้แก่ผู้ที่ศรัทธาโดยเฉพาะคนปฏิเสธศรัทธาจะไม่มีส่วนได้เลย

⁹ คือด้วยการใช้สติปัญญา และยอมรับความจริง

33. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามฉันทันนั้น คือบรรดาสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ¹ ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมัน และสิ่งที่ไม่เปิดเผย และสิ่งที่เป็นบาป² และการช่มเหรงแกโดยไม่เป็นธรรม³ และการที่พวกเจ้าให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆ ลงมาแก่สิ่งนั้น⁴ และการที่พวกเจ้ากล่าวให้ร้าย⁵ แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

34. และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้นมีการกำหนดเวลาหนึ่ง⁶ ครั้นเมื่อกำหนดเวลาของพวกเขามาแล้ว พวกเขาจะขอให้ล่าช้าไปสักชั่วโมงหนึ่งก็ไม่ได้ และจะขอให้เร็วไป (สักชั่วโมงหนึ่ง) ก็ไม่ได้

35. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย ถ้ามีบรรดารอซูลในหมู่พวกเจ้ามายังพวกเจ้า โดยบอกเล่าโองการของข้าแก่พวกเจ้าแล้ว ผู้ใดที่ย่ำเกรงและปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ไม่มีความหวาดกลัวใดๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَالْأَيْمَانَ وَالْبَغْيَ بَعْدَ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُزَلِّ
بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعًا وَيُطَهِّرَ الْبَلَّغِينَ
وَيُخَوِّفَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

¹ เช่นการทำซินา การช่มชินซ้ำเรา การฆ่ากัน และการปล้นจี้ เป็นต้น

² คือการฝ่าฝืนบัญญัติศาสนาโดยทั่วไป

³ คำว่า โดยไม่เป็นธรรม นั้นเป็นการย่ำค่าที่ว่า การช่มเหรงแก

⁴ คือมิได้ทรงมีหลักฐานยืนยันว่าสิ่งนั้นเป็นภาคีกับพระองค์ ที่กล่าวเช่นนี้เพียงเพื่อแสดงว่าพวกเขากระทำด้วยผลการเท่านั้น ความจริงแล้วไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีแก่พระองค์ทั้งสิ้น

⁵ คืออุตริกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้น แล้วอ้างว่าเป็นศาสนาของอัลลอฮ์ ปฏิบัติการดังกล่าวนี้ถือเป็นการให้ร้ายแก่พระองค์

⁶ คือกำหนดเวลาแห่งการมีเกียรติและไร้เกียรติ และกำหนดเวลาแห่งการสิ้นสุดแห่งประชาชาตินั้น ทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของพระองค์

36. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และแสดงโอหังต่อโองการเหล่านั้น คนเหล่านี้แหละคือชาวนรกโดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

37. แล้วผู้ใดเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธบรรดาโองการของพระองค์¹ คนเหล่านี้แหละเป็นส่วนของพวกเขาที่ถูกกำหนดไว้² ก็จะได้แก่พวกเขา จนกว่าบรรดาทูตของเราที่จะเอาชีวิตของพวกเขาได้มายังพวกเขาโดยกล่าวว่า ไหนเล่าสิ่ง³ ที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ พวกเขาก็กล่าวว่า เขาเหล่านั้นได้หายหน้าไปจากเราเสียแล้ว และพวกเขาได้ยืนยันแก่ตัวพวกเขาเองว่า พวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

38. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเข้าไปในหมู่ประชาชาติที่ได้ล่วงลับมาก่อนพวกเจ้าทั้งที่เป็นญิน (บังเกิดมาจากไฟ) และมนุษย์ ซึ่งอยู่ในไฟนรกนั้นเถิด ทุกครั้งที่ม็กลุ่มชนหนึ่งเข้าไป พวกเขาก็สาปแช่งพี่น้องของพวกเขา⁴ จนกระทั่ง

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٦﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُم بِصِيْبِهِمْ مِنَ الْكِتَابِ حَقٌّ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا إِنَّا مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَمَنَتْ أُخْدَبًا حَقًّا إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِهِنَّ لِأُولَهُنَّ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُ نَاقَتِهِمْ عَذَابًا مُّضَعْفًا

¹ กล่าวคือไม่มีใครอีกแล้วที่จะอธรรมยิ่งกว่า

² คือส่วนของเขาเกี่ยวกับปัจจัยยังชีพและอื่น ๆ ที่ถูกกำหนดไว้ให้แก่พวกเขาตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะก็จะได้แก่พวกเขา ทั้งนี้ตามกำลังความสามารถและความรู้ของพวกเขาแต่ละคน

³ หมายถึงบรรดาเจว็ด กล่าวคือไหนเล่าบรรดาเจว็ดที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ โดยเข้าใจว่าเจว็ดเหล่านั้นจะให้ความช่วยเหลือได้

⁴ คือเมื่อได้เข้าไปพบพวกพ้องที่เชื่อถืออย่างเดียวกันก็รู้สึกโกรธเคืองและสาปแช่งพวกเขา ทั้งนี้เนื่องจากเข้าใจว่า เขาเหล่านั้นเองเป็นแบบฉบับอันเลวที่ทำให้พวกเขาดำเนินตาม อันเป็นเหตุให้พวกเขาต้องเข้าสู่ไฟนรกด้วย อนึ่งคำว่า พี่น้อง นั้นหมายถึงบรรดาผู้ที่เชื่อถือและดำเนินชีวิตแบบเดียวกัน มิใช่พี่น้องพ่อแม่เดียวกันแต่อย่างใด

เมื่อพวกเขาได้ไปทันกันในไฟนรกนั้นทั้งหมดแล้ว กลุ่มหลังสุดของพวกเขา ก็กล่าวแก่กลุ่มแรกของพวกเขาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ชนเหล่านี้แหละได้ทำให้พวกข้าพระองค์หลงผิด ดังนั้นโปรดได้ทรงนำมาแก่พวกเขา ซึ่งการลงโทษ สองเท่าจากไฟนรกด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่า แต่ละกลุ่มนั้นจะได้รับสองเท่า แต่ทว่าพวกเจ้าไม่รู้

39. และกลุ่มแรกของพวกเขา ได้กล่าวแก่กลุ่มหลังว่า พวกท่านไม่มีความดีเด่นใด ๆ เหนือพวกเรา ดังนั้นพวกท่านจงชิมการลงโทษ เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหากันไว้เถิด

40. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธโองการต่าง ๆ ของเรา และได้แสดงโอหังต่อโองการเหล่านั้น¹ บรรดาประตูแห่งฟากฟ้าจะไม่ถูกเปิดให้แก่พวกเขา² และพวกเขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ จนกว่าอูฐจะลอดเข้าไปในรูเข็มได้³ และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالَتْ أُولَئِكَ لَأُخْرَبُهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الْيَبْتِ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا وَأَسْكَبُوا عَلَيْهَا لَانْفَحَ لَهُمْ أَيُّوبَ السَّمَاءَ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

¹ คือเห็นว่าการศรัทธาต่อโองการเหล่านั้นจะทำให้พวกเขาต่ำต้อย

² คือในการที่วิญญานของพวกเขาจะถูกนำขึ้นไป

³ คือเป็นส่วนหนึ่งที่แจ้งให้ทราบว่า พวกเขาจะต้องอยู่ในนรกตลอดกาล ไม่มีทางที่จะเข้าสวรรค์ได้ เพราะเงื่อนไขแห่งเวลาที่พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์นั้นคืออูฐสามารถลอดเข้ารูเข็มได้ และก็อูฐนั้นไม่มีทางที่จะลอดรูเข็มได้เป็นอันขาด อย่างไรก็ตามก็อดยานี้ก็อ้างว่ากาฬิจะเข้าสวรรค์ นั้นได้อธิบายบิดเบือนว่าเป็นว่าคือพวกเขาต้องถูกลงโทษก่อน ฎุอาอฺมะอฺญิด เล่มที่ 1 หน้าที่ 314 อายะฮ์ที่ 40

41. สำหรับพวกเขานั้น คือ ที่นอนจากนรก ญะอันหนัม และจากเบื้องบนของพวกเขานั้น มี สิ่งคลุมครอบอยู่¹ และในทำนองนั้นแหละเราจะตอบแทนลงโทษแก่บรรดาผู้อธรรม

42. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้นเราไม่บังคับชีวิตใด นอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น² ขนเหล่านี้แหละคือชาวสวรรค์ โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นชั่ววันรันดร์

43. และเราได้ถอนออก³ ซึ่งการผูกใจเจ็บที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา (คือชาวสวรรค์) โดยมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่ภายใต้พวกเขา⁴ และพวกเขาได้กล่าวว่ การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ทรงแนะนำพวกเราให้ได้รับสิ่งนี้⁵ และเชื่อว่าพวกเราจะได้รับคำแนะนำก็หาไม่ หากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงแนะนำแก่พวกเรา แน่نونบรรดาเรือซุลแห่งพระเจ้าของเรานั้นได้นำความจริงมา⁶ และพวกเราได้ถูกป่าวร้องว่า⁷

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
الْحَسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدانا اللَّهُ لَقَدْ كَفَرْنَا
رُسُلًا رَبَّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةَ
أَوْرَثْتُمْوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

¹ คือมีเปลวไฟลุกท่วมเขาอยู่ เหมือนสิ่งคลุมครอบเขา

² เป็นประโยคแทรก ทั้งนี้เพื่อแจ้งให้ทราบว่า แต่ละชีวิตนั้นจะไม่ถูกบังคับให้กระทำ นอกจากเท่าที่ชีวิตนั้นสามารถเท่านั้น

³ คือถอนออกจากผู้ที่เป็นชาวสวรรค์

⁴ คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนักของพวกเขานั้น มีแม่น้ำไหลผ่าน คำว่า ไหลอยู่ภายใต้พวกเขานั้น เนื่องจากพวกเขาพำนักอยู่สูงกว่าระดับพื้นของสวนสวรรค์ ในกรณีนี้แม่น้ำจึงอยู่ในระดับต่ำกว่าพวกเขา

⁵ หมายถึงสวนสวรรค์

⁶ คือชาวสวรรค์ได้ปรากฏกันว่าที่พวกเราได้เข้าสวรรค์นั้นก็เนื่องจากบรรดาเรือซุลของอัลลอฮ์ได้นำความจริงจากพระองค์มาแจ้งแก่พวกเรา และพวกเราเชื่อ

⁷ คือขณะที่อยู่ในสวนสวรรค์

นั้นแหละคือสวนสวรรค์โดยที่พวกท่านได้รับมันไว้เป็นมรดก เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำกันไว้

44. และชาวสวรรค์ได้ร้องเรียกชาวนรก¹ ว่า แท้จริงพวกเราได้พบแล้วว่าสิ่งที่พระเจ้าของเราได้สัญญาแก่เราไว้ นั้นเป็นความจริง และพวกท่านได้พบสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงสัญญาไว้เป็นความจริงใหม่ พวกเขากล่าวว่าเป็นความจริง แล้วมีผู้ประกาศคนหนึ่งได้ประกาศขึ้นในระหว่างพวกเขาว่า ขอละฮันด² ของอัลลอฮ์จงมีแด่ผู้ธรรมทั้งหลายเถิด

45. คือบรรดาผู้ที่ขัดขวางทางของอัลลอฮ์และปรารถนาให้ทางนั้นคดเคี้ยว³ และต่อวันปรโลกนั้นพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

46. และระหว่างพวกเขา นั้นมีกำแพงกัน⁴ และบนส่วนสูงของกำแพงนั้นมีบรรดาชายกลุ่มหนึ่ง⁵ ซึ่งพวกเขารู้จัก (พวกนั้น⁶) ทั้งหมด

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِاسْمِهِمْ وَوَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِمَ عَلَيْكُمْ

¹ เป็นการชี้ให้เราทราบว่า ชาวสวรรค์และชาวนรกนั้นมองเห็นกัน ส่วนที่ว่าจะเห็นกันในรูปใดหรือวิธีไหนนั้น ย่อมเป็นไปได้ทั้งสิ้นในเดชาณาภาของอัลลอฮ์

² อัล-ละฮันฮ์ คือการขับไล่ให้ออกจากความกรุณาเมตตาของอัลลอฮ์

³ คือปรารถนาที่จะให้คำแนะนำของอัลลอฮ์เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ประหนึ่งทางคดที่ไม่มีการปรารถนาจะเห็น

⁴ คือระหว่างชาวสวรรค์และชาวนรกนั้นมีกำแพงกัน

⁵ อันได้แก่ผู้ที่ให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์ทั้งในฐานะผู้ทรงสร้างทรงบังเกิด และในฐานะผู้ทรงเป็นที่เคารพสักการะ แต่ทว่าพวกเขาดีและความชั่วเท่ากัน

⁶ เป็นข้อความที่ถูกละไว้ อันหมายถึงผู้คนอื่น ๆ ที่มีได้อยู่บนส่วนสูงของกำแพง กล่าวคือพวกเขา รู้ดีว่าใครเป็นชาวสวรรค์ และใครเป็นชาวนรก ทั้งนี้ด้วยเครื่องหมายที่ปรากฏในตัวของพวกเขา

ด้วยเครื่องหมาย¹ ของพวกเขา (ชาวสวรรค์) และพวกเขาได้เรียกชาวสวรรค์ (โดยกล่าวว่า) ขอความปลอดภัยจงมีแต่พวกท่านเกิดโดยที่พวกเขา² ยังมีได้เข้าสวนสวรรค์ ทั้งๆ ที่พวกเขาก็ปรารถนาอย่างแรงกล้า

47. และเมื่อบรรดาสายตาของพวกเขา³ ถูกหันไปทางขวานรก พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดอย่าได้ทรงให้พวกข้าพระองค์ร่วมอยู่กับกลุ่มผู้อธรรมเหล่านั้นเลย

48. และบรรดาผู้ที่อยู่บนส่วนสูงของกำแพงนั้น ได้ร้องเรียกชายกลุ่มหนึ่งซึ่งพวกเขารู้จักพวกนั้นได้ด้วยเครื่องหมาย⁴ ของพวกเขา (ชาวนรก) โดยกล่าวว่ามันย่อมไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกท่านเลยซึ่งการสะสม⁵ (ทรัพย์) ของพวกท่าน และการที่พวกท่านหยิ่งโส

49. คนเหล่านี้ไซ้ใหม่⁶ คือผู้ที่พวกเจ้าได้สาบานไว้ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ได้แก่พวกเขาซึ่ง

لَتَزِيدَنَّ خَلُوقَهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ وَالْوَالُونَ

لَا يَجْعَلُنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجَا لَا يُعْرِضُونَ عَنْكُمْ بِسْمِئِهِمْ

قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ

تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٦٩﴾

أَهْلُوا لِآلِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنْتَهِمُ اللَّهُ رَحْمَةً

¹ หมายถึงลักษณะแห่งความปลื้มปิติยินดี และความเศร้าสลดเสียใจที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา กล่าวคือรู้ว่าใครจะเป็นชาวสวรรค์และชาวนรก ทั้งนี้ก่อนที่พวกเขาจะเข้าสวรรค์

² คือพวกชาวสวรรค์

³ พวกที่อยู่นบนกำแพง

⁴ คือร้องเรียกชายกลุ่มหนึ่งที่เป็นชาวนรก ซึ่งพวกเขาเคยรู้จักมาตั้งแต่ขณะที่อยู่ในโลก และที่พวกเขาได้นั้นก็ด้วยเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในตัวของพวกเขา

⁵ หมายถึงสะสมเงินทองและกำลังผู้คนด้วยความภาคภูมิใจและหยิ่งโส ขณะเดียวกันก็ถูกเหยียดหยาม บรรดามุมนี่อ่อนแอเพราะความยากจนของพวกเขา

⁶ คือบรรดาผู้ที่อยู่บนส่วนสูงของกำแพง หรืออัศฮาบุลอะอฺรอฟนั้นได้ไซ้ไปยังบรรดามุมนี่ที่เคยเป็นผู้อ่อนแอมาก่อนในโลก ซึ่งบัดนี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มชายที่ขี้เสียดู โดยถามว่า คนเหล่านี้ไซ้ใหม่... คำถามดังกล่าวนี้เป็นการเล่นคำให้พวกเขารำลึกถึงความเลวร้ายที่พวกเขาเคยก่อขึ้นแก่ผู้อ่อนแอ แล้วมันกลายเป็นอย่างไร ใครเป็นผู้ที่ได้รับความเอ็นดูเมตตาจากอัลลอฮ์

ความเอ็นดูเมตตาใดๆ พวกเจ้าจงเข้าสวรรค์
กันเถิด¹ โดยปราศจากความกลัวใดๆ แก่
พวกเจ้า และทั้งพวกเจ้าก็จะไม่เสียใจ

50. และชาวนรกได้ร้องเรียกชาวสวรรค์ว่า
จงเทน้ำมาให้แก่พวกเราด้วยเถิด² หรือไม่ก็สิ่งที่
อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน³
ด้วย เขาเหล่านั้นกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้
ทรงให้สิ่งทั้งสองนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาทั้งหลาย

51. คือบรรดาผู้ที่ยึดเอาศาสนาของพวกเขา
เป็นสิ่งที่ให้ความเพลิดเพลิน และเป็นของเล่น
และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ก็ไต่หลอกลวง
พวกเขา⁴ ด้วย ดังนั้นวันนี้เราจะลืมพวกเขาบ้าง⁵
ดังที่พวกเขาได้ลืมการพบกับวันของพวกเขา⁶
และการที่พวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการของเขา⁷

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا تَخَوْفُ عَلَيْكُمْ وَلَا تَنَزَّ
تَحْزُونُونَ ﴿٧١﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ آفِضُوا
عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مَارِزِقْكُمْ اللَّهُ قَالَوا
إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَا عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٧٢﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَعَرَفْتَهُمُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا قَالِیْمٌ نَنْسَهُمْ
كَمَا نَسُوا لِقَاءَ یَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا
بِآیٰتِنَا یَحْذَرُونَ ﴿٧٣﴾

¹ และอัศฮาบุลอะอฺรอฟก็กล่าวใช้ให้บรรดาผู้อ่อนแอเข้าสวรรค์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มความอัปยศแก่กลุ่ม
ชาวที่เคยดูถูกพวกเขาให้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น มิใช่เป็นคำสั่งจริง ๆ ดอก เพราะพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะ
กระทำเช่นนั้นได้ มุฟซซิบบางท่านกล่าวว่า ขณะที่สนทนากันนั้นชาวสวรรค์ได้เข้าอยู่ในสวรรค์แล้ว และ
ชาวนรกก็เข้าอยู่ในนรกแล้ว ส่วนอัศฮาบุลอะอฺรอฟนั้นยังอยู่บนส่วนสูงของกำแพงระหว่างสวรรค์
และนรก และการที่มีคำสั่งใช้ให้มุมีนที่เคยดูถูกหมิ่นมาเข้าสวรรค์นั้นเป็นการให้เกิดเกียรติและยกย่อง
พวกเขา ทรรศนะดังกล่าวนี้ระบุอยู่ในคัมภีร์ศรีลการีมุรเราะฮฺมานของท่านอัครเราะฮฺมานบิหน่า
ชีรอซซะอฺดีย ส่วนท่านอะหมัดมุสตาฟา อัล-มารอซีฮ์ซึ่งเป็นเจ้าของคัมภีร์อัลมารอซีฮ์นั้นมีทรรศนะ
ว่า คำสั่งให้เข้าสวรรค์นั้นคือคำสั่งของอัลลอฮ์ให้อัศฮาบุลอะอฺรอฟเข้าสวรรค์หลังจากที่ได้กักพวกเขาไว้บน
ส่วนสูงของกำแพง

² เพราะพวกเขากำลังกระหายน้ำเหลือเกินเนื่องจากความร้อนของไฟนรก

³ อันหมายถึงเครื่องดื่มอื่น ๆ นอกเหนือจากน้ำที่อัลลอฮ์ทรงให้แก่พวกเขา

⁴ คือหลอกลวงว่าชีวิตแบบเป็นอยู่นั้นเพียงโลกนี้เท่านั้น ส่วนที่ว่ามิวันปรโลกนั้นเป็นเรื่องไร้สาระ ด้วย
เหตุนี้พวกเขาจึงปฏิเสธศรัทธา และถือเอาศาสนาเป็นที่ล้อเลียนสร้างความสนุกสนานให้แก่พวกเขา

⁵ คือทำประหนึ่งไม่ได้ยินคำอ่อนวอนขอความกรุณาให้ผ่อนโทษแก่พวกเขา

⁶ คือวันกิยามะฮ์ ซึ่งเป็นวันที่พวกเขาจะได้พบตามทีอัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งให้ทราบ

⁷ คือลืมการลงโทษเนื่องในการที่พวกเขาปฏิเสธโองการของอัลลอฮ์

52. และแท้จริงนั้นเราได้นำคัมภีร์ฉบับหนึ่ง¹ มาให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งเราได้แจกแจงคัมภีร์นั้นด้วยความรอบรู้² ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อแนะนำ

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. เขาเหล่านั้นมิได้คอยอะไร³ นอกจากผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์นั้นเท่านั้น⁴ วันที่ผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์จะมานั้น บรรดาผู้ที่ได้ลิ้มคัมภีร์มาก่อน⁵ จะกล่าวว่า แท้จริงบรรดารอซูลแห่งพระเจ้าของเราได้นำความจริงมาแล้ว⁶ มีบรรดาผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเราบ้างไหม ซึ่งพวกเขาจะได้ขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเราหรือไม่ก็ให้พวกเราถูกนำกลับไปไหม⁷ แล้วพวกเราจะได้ปฏิบัติอื่นจาก⁸ ที่พวกเราเคยปฏิบัติมา แน่หนอนพวกเขาได้ยังความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกนขึ้น⁹ นั้นได้หายหน้าจากพวกเขาไป¹⁰

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعَاعَةٍ فَيشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ
فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

¹ คือ อัล-กุรอาน

² คือความรอบรู้จากพระองค์

³ หมายถึงผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และผู้ศรัทธาที่ไม่ใส่ใจต่อบทบัญญัติของศาสนา

⁴ หมายถึงการตอบแทนลงโทษ

⁵ หมายถึงทั้งผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และผู้ศรัทธาที่ไม่ใส่ใจ

⁶ คือ แต่เราไม่ศรัทธา หรือศรัทธาแต่ไม่สนใจจะปฏิบัติตาม

⁷ คือถูกนำกลับไปยังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อแก้ตัว

⁸ คือปฏิบัติสิ่งดีงามตามบัญญัติศาสนาอื่นจากความซัดที่เรเคยปฏิบัติเนื่องจากความต้อดองของเรา

⁹ คือเจิวัดที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นทำการเคารพสักการะอื่นจากอัลลฮอย

¹⁰ คือไม่มาปรากฏตัวเพื่อช่วยเหลือพวกเขาตามที่พวกเขาคาดคิดกัน

54. แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวันในสภาพที่กลางวันไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว¹ และทรงสร้างดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่บริการ² ตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เกิดการสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น³ มหาบริสุทธิ์อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

55. พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าในสภาพต่อมตनและปกปิด⁴ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด

56. และพวกเจ้าอย่าก่อความเสียหายไว้ในแผ่นดิน หลังจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขมันแล้ว⁵ และจงวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยความยำเกรง⁶

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ أَيْلَ النَّهَارِ يَطْلُبُهُ حَيْثُهَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ

¹ เป็นการแสดงให้เห็นว่าโลกที่เราอาศัยอยู่นี้มีสภาพกลมซึ่งหมุนรอบตัวเองและหมุนรอบดวงอาทิตย์ อันทำให้เกิดกลางวันและกลางคืนขึ้น โดยที่กลางวันและกลางคืนมีสภาพประหนึ่งไล่ตามกันติด ๆ อย่างรวดเร็ว

² คือบริการแก่มนุษย์โดยไม่ได้คิดค่าตอบแทน

³ คือไม่มีผู้ใดมีส่วนร่วมกับพระองค์

⁴ คือไม่เปิดเผยให้ใครรู้เห็น

⁵ หมายถึงปรับปรุงแก้ไขความประพฤติของมนุษย์จากชั่วให้เป็นที่ ทั้งนี้ด้วยคำสอนของอัลลอฮ์ และแบบอย่างของท่านนะบีมุฮัมมัด การที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ว่า ปรับปรุงแก้ไขแผ่นดิน นั้นเป็นการแจ้งให้ทราบถึงผลงานอันชั่วที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์ ดังนั้นการแก้ไขความเสียหายของแผ่นดิน จึงหมายถึงการแก้ไขและปรับปรุงความประพฤติของมนุษย์

⁶ คือยำเกรงว่า พระองค์จะไม่ทรงรับ ในการนี้จะช่วยให้มีการสำรวมมากยิ่งขึ้น

และความปรารถนาอันแรงกล้า¹ แท้จริงความ
เอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์นั้นใกล้กับผู้กระทำดี
ทั้งหลาย

57. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงส่งลมมาเป็น
ข่าวดีเบื้องหน้าความเอ็นดูเมตตา² ของพระองค์
จนกระทั่งเมื่อมันได้แบกเมฆ³ อันหนักอึ้งไว้
เราก็นำมันไป⁴ สู่มืองที่แห้งแล้ง แล้วเราก็ให้
น้ำหลั่งลงที่เมืองนั้น แล้วเราได้ให้ผลไม้มากชนิด
ออกมาด้วยน้ำนั้น ในทำนองนั้นแหละเราจะ
ให้บรรดาผู้ที่ตายแล้วออกมา⁵ เพื่อว่าพวกเขา
จะได้รำลึก

58. และเมืองที่ตี⁶ นั้นพืชของมันจะงอกออกมา
ด้วยอนุษัฒแห่งพระเจ้าของมัน และเมืองที่ไม่ตี
นั้นพืชของมันจะไม่ออก นอกจากในสภาพ
แก่ริ้น⁷ ในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกแจง
บรรดาโองการทั้งหลายแก่กลุ่มชนที่ขอบคุณ⁸

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۖ حَيْثُ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا نَّفَا لَا سُقْنَهُ
لِيَلِدَ مَيْتًا فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الْمَرْثَةِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٧٧﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي
خَبِثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا كَيْدًا ۚ كَذَلِكَ نَصْرِفُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

¹ การวิงวอนขอของเขาเต็มไปด้วยความมั่นใจที่จะได้รับ

² หมายถึงฝน หนึ่งทุกครั้งที่จะมีฝนตกจะต้องมีลมพัดล่วงหน้ามาก่อนเพื่อเป็นสัญญาณให้ผู้คนทราบ อัน
นับเป็นความกรุณาอันสำคัญยิ่ง

³ คือได้พัดพาเมฆฝนมารวมกันไว้ในสภาพที่หนักอึ้งประหนึ่งแบกมันไว้

⁴ คือให้ลมหอบเมฆฝนนั้นไป

⁵ คือออกมาจากหลุมศพอย่างง่ายตายด้วยเสียงแตร เช่นเดียวกับได้ให้ผลไม้ออกด้วยน้ำฝน

⁶ คือเมืองที่มีดินดี

⁷ คือไม่งอกงยในสภาพที่สมบูรณ์เพราะขาดปุ๋ย และแม้จะออกผลก็ไม่ให้ประโยชน์อะไร

⁸ คือกลุ่มชนที่ใช้ปัญญาพิจารณาแล้วพวกเขาก็ทราบในความกรุณาของพระองค์ พวกเขาจึงเป็นกลุ่มชน
ที่ขอบคุณพระองค์

59. และแท้จริงเราได้ส่งนูฮ์ไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٩﴾

60. บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชาติของเขา ได้กล่าวว่า แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٠﴾

61. เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน ไม่มี ความหลงผิดใดๆ อยู่ที่ฉัน แต่ทว่าฉัน คือ ทูตคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

62. โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันจะชี้แจงแนะนำ ให้แก่พวกท่าน และฉันรู้² จากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกท่านไม่รู้

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

63. และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่านเพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และเพื่อที่พวกท่านจะได้ยำเกรง และเพื่อว่าพวกท่านจะได้รับการเอ็นดูเมตตา

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٧٣﴾

¹ คือของนะบีนูฮ์

² คือรู้เกี่ยวกับหลักการศรัทธา และข้อปฏิบัติอันดีงามที่จะทำให้มนุษย์ได้รับความสุขและความเจริญ

64. แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธนุฮฺ ภายหลังเรา¹ ได้ช่วยเขา และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรื่องให้รอดและเราได้ให้บรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราจมน้ำ² แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็นกลุ่มชนที่มีตบอด³

65. และยังประชาชาติอาดัมั้น เราได้ส่งฮูด ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ พวกท่านไม่ยำเกรงตอกหรือ

66. บรรดาชนชั้นนำที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่ประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ในความโหดเขลา และแท้จริงพวกเราแน่ใจว่าท่านนั้นเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้มูสา

67. เขากล่าวว่า โอ้ ประชาชาติของฉัน ไม่มี ความโหดเขลาใด ๆ อยู่ที่ฉัน แต่ทว่าฉันคือ รอรูดคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

68. โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่ง บรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันนั้น เป็นผู้แนะนำที่ชื่อตรงแก่พวกท่าน

فَكَذَّبُوهُ فَأَجْتَبَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا عَمِيقًا ﴿١٦﴾

﴿١٥﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنَ الْكُفْرِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ أَلَيْسَ لَكُمْ رَسُولٌ رَبِّي وَإِنَّا لَكُونَا نَصْحَ آمِينَ ﴿١٩﴾

¹ หมายถึงอัลลอฮฺ ซุบหุ

² คือบรรดาผู้ปฏิเสธโองการของอัลลอฮฺนั้นไม่มีใครยอมขึ้นเรือที่ท่านนะบีต่อไว้ เพราะไม่เชื่อในคำบอกเล่าของท่านนะบีมุฮฺ ที่ว่า น้ำจะท่วมโลก ด้วยเหตุนี้เมื่อน้ำได้ท่วมขึ้นจริงตามที่ท่านนะบีได้แจ้งไว้ พวกนั้นจึงจมน้ำตายกันหมด

³ หมายถึงมีหัวใจมืดบอด และเชื่อเซอะ

69. และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าโดยผ่านชายคนหนึ่งในกลุ่มพวกท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และพวกท่านจงรำลึกเถิด ขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทน¹ มาหลังจากประชาชาติของนุฮฺ และได้ทรงเพิ่มพลังกำลังแก่พวกท่านในการบังเกิด² ดังนั้น พวกท่านพึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกท่านจะได้รับความสำเร็จ

70. พวกเขากล่าวว่า ที่ท่านมาหาพวกเรานั้น เพื่อว่าเราจะได้เคารพสักการะอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียว และละทิ้งสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะมากระนั้นหรือ จงนำสิ่ง³ ที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเรามายังพวกเราเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

71. เขากล่าวว่า แน่نونได้เกิดขึ้นแล้วแก่พวกท่าน ซึ่งการลงโทษ⁴ และความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกท่าน พวกท่านจะได้เที่ยงฉันในบรรดาชื่อ⁵ ที่พวกท่านและบรรพบุรุษ

أَوْعَيْبَةً أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذَكُرُوكُمْ وَإِذْ جَعَلَكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ
بَضْطَةً فَأَذَكُرُوا آيَةَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا أَلَجئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ
مَا كَانَ يَتَّبِعُ آبَاؤُنَا فَأَيْنَا يَا عِبادَنَا
إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ
وَغَضَبٌ أَتَّخِذُ لُونِي فِي أَسمَاءِ
سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ

¹ คือสืบสายโลหิตมาจากประชาชาติของท่านนะบีนุฮฺ ในฐานะเป็นผู้ปกครองสืบช่วงแทนพวกเขา

² คือได้บังเกิดพวกท่านให้มีร่างกายแข็งแรงและมีพลังกำลัง

³ หมายถึงการลงโทษ

⁴ อันได้แก่การให้มีลมพายุซึ่งมีความเร็วสูงและความเย็นจัดพัดมาในกลุ่มพวกเขาเป็นเวลาเจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้ที่ฝ่าฝืนในกลุ่มพวกเขาตายหมดสิ้น

⁵ คือชื่อเจ็ดที่เป็นที่เคารพสักการะของพวกเข

ของพวกท่านได้ตั้งมั่นขึ้นมาเอง โดยที่อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆ มาสำหรับข้อเหล่านั้น¹ กระนั้นหรือ ดังนั้นพวกท่านจงรอดคอยเกิดแท้จริงฉันท่วมกับพวกท่านด้วยในหมู่ผู้รอดคอย

72. แล้วเราได้ช่วยเขา² และบรรดาผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเอ็นดูเมตตาจากเรา และเราได้ตัดขาด³ ซึ่งคนสุดท้ายของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และมีเคยปรากฏว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

73. และยังประชาชาติชะมุตนั้น เราได้ส่งขอและสุซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์แน่นอน ได้มีหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านแล้วนี่คืออูฐตัวเมีย⁴ ของอัลลอฮ์ในฐานะเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันกินในแผ่นดินของอัลลอฮ์เถิด และจงอย่าแตะต้องมันด้วยการทำร้ายใดๆ เลยจะเป็นเหตุให้การลงโทษอันเจ็บแสบคร่าพวกท่านเสีย

بِهِمَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْظِرُوْا اِيَّيْ مَعَكُمْ
مِّنَ الْمُنتَظِرِيْنَ ﴿٧٦﴾

فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا
دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا
مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اٰخَاهُمْ صٰدِقًا قَالِ يَنْقُورِ اَعْبُدُوْا
اِلٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۥ قَدْ جَاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ هٰذِهِ نَاقَةٌ اَللّٰهُ لَكُمْ
ءَايَةٌ فَذُرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْ اَرْضِ اللّٰهِ
وَلَا تَمْسُوْهَا سِوَاِ سِوَاِ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٨﴾

¹ คือเพื่อยืนยันว่าให้เคารพสักการะได้กระนั้นหรือ

² คือท่านนะบีฮุต

³ คือทำลายจนกระทั่งคนสุดท้ายของพวกเขานึ่งพวกฮาดที่ถูกทำลายนี้เรียกว่า ชาวฮาดพวกที่สอง นึ่งอยู่ใน ยะมัน

⁴ คืออูฐตัวเมียซึ่งชาวชะมุตทำขายให้ณะบีฮอและสนำออกมาจากก้อนหินที่พวกเขาได้กำหนดขึ้น เพื่อเป็นสัญญาณยืนยันว่า ท่านเป็นรอสูลของอัลลอฮ์จริง แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงให้อูฐตัวเมียนี้ออกมาจากก้อนหินนั้น

74. และพวกท่านจงรำลึกขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทนมา¹ หลังจากชาวอาด และได้ทรงให้พวกท่านตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดินส่วนนั้น² โดยยึดเอาจากที่ราบของมันเป็นวัง และสกัดภูเขาเป็นบ้าน พวกท่านพึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์เถิด และจงอย่าก่อกรรมในแผ่นดินในฐานะผู้บ่อนทำลาย

75. บรรดาชนชั้นหน้าที่แสดงโอหังจากประชาชาติของเขาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ (คือกล่าว) แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขาว่า พวกท่านรู้กระนั้นหรือว่า แท้จริงขอและขุั้นนั้นเป็นผู้ถูกส่งมาจากพระเจ้าของเขา พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ศรัทธาต่อสิ่งที่เขาถูกส่งให้นำสิ่งนั้นมา

76. บรรดาผู้ที่แสดงโอหังกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่อสิ่งที่พวกท่านได้ศรัทธากัน

77. และพวกเขาก็ตัดขาอูฐตัวเมียตัวนั้น และได้ละเมิดคำสั่ง³ แห่งพระเจ้าของพวกเขา และได้กล่าวว่า โอ้อขอและขุ จงนำสิ่ง⁴ ที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเราไว้มาให้แก่พวกเราเถิด ถ้าหากท่านอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่งมาเป็นรอซูล

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَلْحَدُونَ
مِنْ سُھُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ يَوْمًا
فَأذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ
أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَاحِبَ أَمْرٍ سَلَّ مِنْ رَبِّهِ
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَفَرُوا النَّافَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

¹ คือสืบช่วงแทนในการปกครองอาณาจักร

² คือแผ่นดินส่วนที่เรียกว่า อัล-ฮิจร ซึ่งอยู่ในระหว่างฮิญาซกับชาม

³ คือคำสั่งอื่น ๆ อีกที่อัลลอฮ์ได้ทรงใช้พวกเขา

⁴ หมายถึงสัญญาที่ว่า หากพวกเขาทำร้ายอูฐแล้วพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

78. แล้วความไหวอย่างแรงของแผ่นดิน¹ก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้หนึ่งคุกเข่าตายในบ้านของพวกเขา

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٧٨﴾

79. แล้วเขา² ก็หันออกไปจากพวกนั้น และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านด้วย แต่ทว่าพวกท่านไม่ชอบบรรดาผู้ชี้แจงแนะนำ

فَقَوْلًا عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحَةَ ﴿٧٩﴾

80. และจงรำลึกถึงลฎ³ ขณะที่เขาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า ท่านทั้งหลายจะประกอบสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ ซึ่งไม่มีคนใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลายได้ประกอบมันมาก่อนพวกท่าน กระนั้นหรือ

وَأَلُوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَجْشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

81. แท้จริงพวกท่านจะสมสู่เพศชายด้วยต้นหาราคะอื่นจากเพศหญิง⁴ ยิ่งกว่านั้นพวกท่านยังเป็นพวกที่ละเมิดชอบเขตด้วย

إِنَّكُمْ لَنَآتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

82. และคำตอบแห่งประชาชาติของเขานั้น มิปรากฏเป็นอื่นใด นอกจากการที่พวกเขา

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْظُرُونَ ﴿٨٢﴾

¹ ความไหวของแผ่นดินนี้อาจเกิดจากการที่อัลลอฮ์ทรงให้ฟ้าผ่าอย่างรุนแรงก็ได้ เพราะพระองค์ได้ระบุงการลงโทษพวกเขาในซูเราะฮ์อื่น ๆ ว่าด้วยเสียงกัมปนาทบ้าง ฟ้าผ่าบ้าง เช่นในซูเราะฮ์ ฮุด และซูเราะฮ์ฮัซซาริอาต เป็นต้น หรือไม่กี่อาจถูกลงโทษทั้งเสียงกัมปนาทและแผ่นดินไหวด้วย

² หมายถึงท่านนะบี้อและฮุ

³ คือท่านนะบิลฎ

⁴ กล่าวคือมีต้นหาราคะในเพศชายมากกว่าในเพศหญิง

กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงขับไล่พวกเขา¹ออกไป
จากเมืองของพวกเขาเสีย แท้จริงพวกเขาเป็น
พวกที่บริสุทธิ์²

83. และเราได้ช่วยเขาและครอบครัวของเขา
ให้รอดพ้น นอกจากภรรยาของเขาเท่านั้น
ซึ่งนางปรากฏอยู่ในหมู่ผู้ที่คงอยู่⁴ (เพื่อรับการ
ลงโทษ)

84. และเราได้ให้ฝน⁵ ตกลงมาบนพวกเขา
แล้วเจ้า⁶ จงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้
กระทำความผิดนั้นเป็นอย่างไร

85. และยิ่งประชาชาติมดยันนั้น เราได้ส่งซูฮัยบ
ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ้
ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮ์
เถิด ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะ
สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริง
หลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้น
ได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงให้ครบเต็มซึ่ง
เครื่องตวงและเครื่องชั่งเถิด และจงอย่าให้ขาด
แก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาลีงของของพวกเขา และ

فَأَعْيَيْنَهُ وَأَهْلَهُ، إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ
جَاءَتْكُمْ بَيِّنَاتٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
بِعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

¹ หมายถึงท่านนะบีลู่และผู้ที่ศรัทธาต่อท่าน

² เป็นถ้อยคำเย้ยหยันจากพวกเขา มิใช่เป็นถ้อยคำชมเชยหรือยอมรับในความจริง

³ หมายถึงอัลลอฮ์

⁴ คือนางมิได้ร่วมอพยพไปกับท่านนะบีลู่

⁵ หมายถึงฝนที่เป็นเม็ดหิน ซึ่งระบุดูอยู่ในซูเราะฮ์ ฮุด และซูเราะฮ์ อัล-ฮัจญ์

⁶ หมายถึงท่านนะบี มุฮัมมัด คือลิลล่อฮุอะลียอวะซัลลัม

จงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดิน หลังจาก
ที่มีการแก้ไขมันแล้ว นั่นแหละเป็นสิ่งดียิ่งแก่
พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

86. และพวกท่านอย่างหนึ่งในทุกหนทางโดยทำ
การขู่และสกัดกั้นให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ผู้
ซึ่งศรัทธาต่อพระองค์ และพวกท่านยังปรารถนา
ให้ทางของอัลลอฮ์สุด¹ และจงรำลึกถึงขณะที่
พวกท่านมีจำนวนน้อย แล้วพระองค์ได้ทรงให้
พวกท่านมีจำนวนมากขึ้น และพวกท่านจงดู
เถิดว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ก่อความเสียหาย
นั้นเป็นอย่างไร

87. และถ้าหากว่ามีกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกท่าน
ศรัทธาต่อสิ่งที่ฉันถูกส่งให้นำสิ่งนั้นมา และ
อีกกลุ่มหนึ่งมิได้ศรัทธาแล้วก็จะอดทนไปเกิด
จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดระหว่างเรา และ
พระองค์นั้นคือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

88. บรรดาชนชั้นนำที่แสดงโอหังจากประชา-
ชาติของเขา² ได้กล่าวว่า แน่หนอนเราจะขับไล่
ท่านออกไปโอ้อูฮัยบ และบรรดาผู้ที่ศรัทธากับ
ท่านด้วยจากเมืองของเรา หรือไม่ก็แน่หนอน

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَمْنٍ بِهِ
وَتَسْعَوْنَ فِيهَا عِوَجًا وَأَذْكَرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَذَّبْتُمْ وَأَنْظَرُوا
كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا وَاحْتِ
يَحْكَمْ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُخْرِجَنَّكَ
يَشْعَبٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا أَوْ لَنَعُوذَنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِكَ كَانُوا فِي سَعْيٍ

¹ คือเพื่อว่าผู้คนจะได้ไม่ดำเนินในทางของพระองค์ ทั้งนี้เนื่องจากอิจฉาริษยาผู้ที่อยู่ในทางอันเที่ยงตรง
พระองค์

² คือของนะบี ฮุอัยบ

ท่านจะต้องกลับมาในลัทธิของเรา เขา¹ กล่าวว่า
แม้ว่าพวกเราจะเกลียด² ก็ตามกระนั้นหรือ

89. แน่نونพวกเราก็ได้อุปโลกน์ความเท็จให้
แก่อัลลอฮ์³ หากพวกเรากลับไปในลัทธิของ
พวกท่านหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยพวกเรา
ให้พ้นจากลัทธินั้นมาแล้ว และไม่บังควรแก่
พวกเราที่จะกลับไปในลัทธินั้นอีก นอกจาก
อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเราจะทรงประสงค์
เท่านั้น พระเจ้าของพวกเรานั้นทรงมีความรู้
กว้างขวางทั่วทุกสิ่งทุกอย่าง แต่อัลลอฮ์เท่านั้น
ที่พวกเราได้มอบหมาย โอ้พระเจ้าของเรา
โปรดชี้ขาดระหว่างพวกเราและประชาชาติของ
เราด้วยความจริงเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดี
เยี่ยมในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

90. และบรรดาบุคคลชั้นนำที่ปฏิเสธศรัทธา
จากหมู่ประชาชาติของเขา⁴ ได้กล่าวว่า แน่نون
ถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามซุฮัยบแล้ว แน่نون
พวกท่านก็เป็นผู้ขาดทุนในทันที

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِي مِلْيَتِكُمْ
بَعْدَ اِذْ جَعَلْنَا اللَّهَ رَبِّنَا وَمَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَّعُودَ فِيهَا
اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْتَحَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفٰلِحِيْنَ ﴿٨٩﴾

وَقَالَ الْمَلٰٓئِكَةُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهِۦ لِيْنَ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا اِنْ كُنْتُمْ اِلَّا الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩٠﴾

¹ คือนะบีซุฮัยบ

² คือเกลียดในลัทธิของพวกเขา

³ คือสร้างความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ โดยที่ได้บัญญัติว่าศรัทธาในศาสนาของพระองค์ แต่แล้วเปลี่ยนใจ
กลับไปเข้าในลัทธิของพวกเขาอีก

⁴ คือของซุฮัยบ

91. แล้วความไหวอย่างแรงของแผ่นดิน ก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้หนึ่งคุกเข่าตายเป็นบ้านของพวกเขາ

فَأَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِينًا ﴿٩١﴾

92. บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศุอัยบประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอยู่ในหมู่บ้านนั้น¹ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศุอัยบนั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَمِنُوا بِهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾

93. แล้วเขา² ก็หันออกไปจากพวกเขา และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านแล้ว แล้วฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร

فَنَوَلَّيْنَا عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي ربي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. และเราได้ส่งนะบีนใดไปในเมืองหนึ่งเมืองใด นอกจากเราได้ลงโทษชาวเมืองนั้นด้วยความแค้นแค้น และการเจ็บป่วย³ เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

95. ภายหลังเราได้เปลี่ยนความดีแทนที่ความชั่วจนกระทั่งพวกเขามีมาก⁴ และพวกเขากล่าวว่า แท้จริงได้ประสบแก่บรรพบุรุษของเรามาแล้ว

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ

¹ เนื่องจากพวกเขาได้เสียชีวิตกันหมด ไม่ได้เหลือใครไว้ให้เป็นร่องรอยอยู่เลย

² คือนะบีสุอัยบ

³ เนื่องจากการต้อตึงของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้สำนึก

⁴ คือการเพิ่มทั้งจำนวนคนและทรัพย์สินสมบัติ

ซึ่งความเดือดร้อน และความทุกข์สบาย¹ แล้ว
เราจึงได้ลงโทษพวกเขาโดยกะทันหันขณะที่
พวกเขาไม่รู้ตัว

96. และหากว่าชาวเมืองนั้นได้ศรัทธากัน
และมีความยำเกรงแล้วไซ้ แน่หนอนเราก็เปิด
ให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาความเพิ่มพูนจาก
ฟากฟ้า² และแผ่นดิน แต่ที่ว่าพวกเขาปฏิเสธ
ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่
พวกเขาชวนชวayıไว้

97. แล้วชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ
ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาใน
เวลากลางคืน ขณะที่พวกเขาอนหลับอยู่

98. และชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ
ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาใน
เวลาสายขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนาน
กัน³ อยู่

99. แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์
กระนั้นหรือ⁴ ไม่มีใครมั่นใจว่าจะปลอดภัยจาก
อุบายของอัลลอฮ์ นอกจากกลุ่มชนที่ขาดทุน
เท่านั้น

فَأَخَذْتَهُمْ بِغْتِهِمْ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن
كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٧﴾

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿١٨﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

¹ คือแทนที่พวกเขาจะขอบคุณอัลลอฮ์ที่ทรงให้พวกเขาได้รับความสุขและความเจริญ จนกระทั่งมีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานอันมากมาย กลับกล่าวด้วยความโยโสว่า เรื่องความเดือดร้อนและความทุกข์สบายนั้นมันเป็นเรื่องธรรมดาที่ผลัดเปลี่ยนเวียนกันเกิดขึ้น ซึ่งได้เคยประสบแก่บรรพบุรุษของเรามาแล้ว

² หมายถึงให้ฝนตกลงมาตามฤดูกาลและให้แผ่นดินงอกเงยซึ่งพืชผลอันเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา

³ คือใช้ชีวิตไปตามความปรารถนาของอารมณ์ โดยไม่คำนึงว่าจะชั่วดีประการใด ประหนึ่งเด็ก ๆ ที่เล่นกันอย่างสนุกสนาน

⁴ คืออุบายที่จะทรงลงโทษพวกเขาเนื่องจากความดีร้ายของพวกเขา

100. และก็ยังมิได้ประจักษ์แก่บรรดาผู้ที่ได้รับแผ่นดิน¹ สืบทอดหลังจากเจ้าของมันดอกหรือว่าหากเราประสงค์แล้ว² เราก็ให้ภัยพิบัติประสบแก่พวกเขาแล้ว เนื่องด้วยบรรดาบาปกรรมของพวกเขาและเราจะประทับตราบนหัวใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้ยิน³

101. บรรดาเมืองเหล่านั้นแหละ เรากำลังเล่าให้เจ้า⁴ ทราบถึงชาวคราวของมัน และแท้จริงนั้น บรรดาารอซูลของพวกเขาดำเนินบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่แล้วใช้ว่าพวกเขาจะศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธมาก่อนก็หาไม่⁵ ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงประทับตราบนหัวใจของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

102. และเราไม่พบว่าม็สัฎฎาใด ๆ⁶ สำหรับส่วนมากของพวกเขา และแน่นอนเราได้พบว่าส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِآيَاتِنَا فَكَانُوا لِئُومِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

¹ หมายถึงชาวเมืองที่ได้รับที่ดินอันเป็นที่อยู่อาศัยสืบทอดจากบรรพบุรุษของพวกเขาที่ได้ถูกลงโทษจากอัลลอฮ์มาแล้ว กล่าวคือ การที่บรรพบุรุษของพวกเขาลงโทษมาแล้วนั้นมิได้ประจักษ์แก่พวกเขาดอกหรือว่าพวกเขาก็ย่อมจะถูกลงโทษเช่นเดียวกัน หากพวกเขากระทำความผิดเนื่องด้วยบรรพบุรุษของพวกเขา

² คือประสงค์จะลงโทษพวกเขา

³ คือเนื่องจากถูกประทับตราบนหัวใจ จึงทำให้พวกเขาไม่เข้าใจคำแนะนำใด ๆ ประหนึ่งพวกเขาไม่ได้ยิน

⁴ คือนะบีมุฮัมมัด คือลลลอฮ์จะส่งลัทธิอะลียะฮ์ซัลลิม

⁵ คือปฏิเสธการให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ และการฟื้นคืนชีพในโลกก่อนจากที่บรรดาอูซูลจะมายังพวกเขา

⁶ หมายถึงพวกเขาไม่ศรัทธาใด ๆ ประหนึ่งว่าไม่มีลัทธิใด ๆ แก่พวกเขา

103. แล้วหลังจากพวกเขา¹ เราได้ส่งมุซา พร้อมกับ
ด้วยสัญญาณต่าง ๆ² ของเราไปยังฟิรเอาน์
และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา³ แต่พวกเขา
ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณเหล่านั้น ดังนั้น
เจ้าจงมองดูเถิดว่าบ้านปลายของบรรดาผู้ก่อ
ความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร⁴

104. และมุซาได้กล่าวว่า โอ้ฟิรเอาน์ แท้จริง
ฉันคือทูตที่มาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

105. เป็นสิ่งสมควรในการที่ฉันจะไม่กล่าว
เกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น
แท้จริงฉันได้นำหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขา
เจ้า⁵ มายังพวกเขาแล้ว ดังนั้นจงส่งวงศัวาน
อิสรออิลไปกับฉัน⁶เถิด

106. เขา⁷กล่าวว่า หากท่านได้นำหลักฐาน
ใด ๆ มาก็จงนำมาเถิด หากท่านอยู่ในหมู่
ผู้พูดจริง

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ
جِئْتُكُمْ بَيْنَتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾

قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾

¹ หมายถึงบรรดาราอซูลเหล่านั้น

² หมายถึงมัจวะญิฮาด เช่นการโยนไม้เท้าลงบนดินแล้วกลายเป็นงู และการฟาดไม้เท้าลงในทะเลแดง
แล้วน้ำทะเลได้แยกออกถึงก้นทะเล กลายเป็นทางเดินข้ามฟากของนะบีอิสรออิล เพื่อหนีฟิรเอาน์ และ
ไพร่พลของเขา เป็นต้น

³ หมายถึงเจ้าหน้าที่คนสำคัญๆ ของฟิรเอาน์

⁴ คือสำหรับฟิรเอาน์และไพร่พลของเขานั้นคือการจมน้ำตาย

⁵ เป็นการให้ฟิรเอาน์และบุคคลชั้นนำของเขาทราบว่ามีพระเจ้าของพวกเขา หาใช่ฟิรเอาน์เป็นพระเจ้า
ตามที่เขายังไม่

⁶ คือให้ปลดปล่อยวงศัวานอิสรออิลให้พ้นจากการเป็นทาสเสีย เพื่อพวกเขาจะได้ไปใช้ชีวิตในที่อื่น
ร่วมกับฉัน

⁷ หมายถึงฟิรเอาน์

107. แล้วเขา¹ ได้โยนไม้เท้าของเขาไปแล้ว
ทันใดมันก็เป็นงูชด์² 7

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. และเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วทันใด
มันก็ขาว² แก่บรรดาผู้ที่มองดูกัน

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. บรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของ
ฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า แท้จริงผู้นี้คือนักมายากล
ที่รอบรู้³

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

110. เขาต้องการที่จะขับไล่พวกท่านออกจาก
แผ่นดินของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจะใช้ให้
ทำสิ่งใด⁴

رُبَيْدَانٌ يُخْرِجُكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

111. พวกเขา กล่าวว่าจงประวิงเขาและพี่ชาย
ของเขาไว้ก่อน⁵ และจงส่งคนไปรวบรวม⁶ ใน
เมืองต่าง ๆ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾

112. พวกเขา⁷ ก็จะนำมายังท่าน ซึ่งนักมายากล
ทุกคนที่รอบรู้

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

113. และบรรดานักมายากลก็ได้มายังฟิรเอาน์
โดยกล่าวว่า แน่หนอนพวกเราจะต้องได้รางวัล
ถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
إِنْ كُنَّا نَعْنُقُ الْعَاقِلِينَ ﴿١١٣﴾

¹ หมายถึงท่านนะบีมูซา

² คือเมื่อชักมือออกจากคอเสื้อของท่านแล้ว มือก็มีสภาพเป็นขาวบริสุทธิ์

³ คือสามารถแสดงกลลวงตาผู้คนที่เห็นเป็นเรื่องจริงได้อย่างแนบเนียน

⁴ คือบอกกล่าวแก่ประชาชนว่าจะให้พวกเขาจัดการแก่ท่านนะบีมูซาอย่างไรบ้าง ซึ่งพวกเขาพร้อมจะทำ
ทุกอย่าง

⁵ คือประวิงท่านนะบีมูซาและนะบียาฮุนไว้ก่อน โดยที่ยังมิให้จัดการใด ๆ แก่เขาทั้งสอง

⁶ คือรวบรวมบรรดานักมายากล

⁷ คือพวกที่ไปรวบรวม

114. เขา¹กล่าวว่า ไซแล้ว และแท้จริง
พวกท่านนั้นจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด

115. พวกเขา²กล่าวว่า โอ้มุซา ท่านจะโยน
ก้อนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน

116. เขา³กล่าวว่า พวกท่านจงโยนก่อนเถิด
ครั้นเมื่อพวกเขาได้โยน⁴ออกไป พวกเขาก็
ลวงตาประชาชน⁵ และทำให้พวกเขากลัว⁶ และ
พวกเขานั้นได้นำมาซึ่งมายากลอันใหญ่หลวง

117. และเราได้มีโองการแก่มุซา จงโยนไม้เท้า
ของเจ้า แล้วทันใด⁷ มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขา
ลวงตาไว้⁸

118. และความจริง⁹ ก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่
พวกเขากระทำ¹⁰ กันขึ้นก็ตกไป

119. แล้วที่โน่นแหละ¹¹ พวกเขา¹² ก็ได้รับ
ความพ่ายแพ้ และกลายเป็นผู้ต่ำต้อย

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

قَالُوا يَمْوَسِيَّ إِيمَانًا أَنْ تُلْقِي وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونَ
تَحْتِ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا الْقَوْمُ سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
وَأَسْرَهُهُمْ وَجَاءَهُمْ وَبِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

﴿١١٧﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

فَعَلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

¹ หมายถึงฟิรเอาน์

² คือพวกนักมายากล

³ หมายถึงท่านนะบีมูซา

⁴ คือโยนเชือกและไม้เท้าของพวกเขา

⁵ คือลวงตาให้เห็นว่าเป็นงูมากมายกำลังเลื้อยคลานอยู่

⁶ คือกลัวที่กำลังเลื้อยคลานอยู่นั้น

⁷ คือหลังจากที่นะบีมูซาได้โยนไม้เท้าลงไปซึ่งไม้เท้าของท่านนั้นได้กลายเป็นงูจริงๆ

⁸ คือกลืนสิ่งที่บรรดานักมายากลของฟิรเอาน์โดยหมดสิ้น แล้วก็กลายเป็นไม้เท้าของท่านกลับตามเดิม
พร้อมกันนั้นเชือกของบรรดานักมายากลและไม้เท้าของพวกเขา ก็หายไปด้วย

⁹ หมายถึงการเป็นรอสูลของท่านนะบีมูซา

¹⁰ หมายถึงมายากลที่พวกเขานำไปประลอง

¹¹ คือที่ที่นัดไปชุมนุมกันเพื่อทำการประลองระหว่างบรรดานักมายากลของฟิรเอาน์ กับท่านนะบีมูซา

¹² หมายถึงฟิรเอาน์ และประชาชนของเขา

120. และบรรดานักมายากลก็ถูกทำให้ล้มตัวลงกราบ¹ (โดยความจริง)

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. โดยกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาแล้วต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

122. คือพระเจ้าของมุซา และฮารูน

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

123. พิรเอาน็อกกล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขา ก่อนที่ข้าจะอนุมัติแก่พวกท่านกระนั้นหรือ แท้จริงนี่คืออุบายหนึ่งที่พวกท่าน² ได้วางแผนมันไว้ในเมือง เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมือง³ ให้ออกไปจากเมืองเสีย แล้วพวกท่านจะได้อู⁴

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَأَمِنْتُ بِءِىِّ قَبْلِ أَنْ ءَاذَنَ لَكَ وَإِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمْؤُهُ فِى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنهَا ءَٰهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

124. ข้าสาบานว่าข้าจะตัดมือของพวกท่าน และเท้าของพวกท่านโดยสลบข้างกัน⁵ แล้วข้าจะตรึงพวกท่านทั้งหมดไว้ (ที่ลำต้นอินทผลัม)⁶

لَأَقْطَعَنَّ ءَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفِى ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

125. พวกเขา⁷ กล่าวว่า แท้จริงพวกเราจะเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา⁸

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

¹ คือการที่พวกเขาได้เห็นความจริงที่ประจักษ์ในการแสดงของท่านนะบีมูซาทำให้เขาเกิดความศรัทธา และล้มตัวลงกราบต่อพระเจ้าที่ท่านนะบีมูซาเรียกร้องไปสู่

² เขาหมายถึงทั้งท่านนะบีมูซาและบรรดานักมายากลของเขา ซึ่งเป็นการกล่าวหาทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่เป็นความจริง ทั้งนี้เพื่อรักษาหน้าไว้เท่านั้น

³ คือเป็นการกล่าวหาอีกเช่นเดียวกัน เพื่อมิให้ประชาชนศรัทธาต่อท่านนะบีมูซา ขณะเดียวกันก็ให้ถือว่าท่านนะบีมูซาเป็นศัตรูด้วย เนื่องจากจะทำการยึดอำนาจและขับไล่พวกเขาออกจากเมืองไป

⁴ คือรู้ว่าข้าจะลงโทษพวกท่านอย่างไร

⁵ คือตัดมือขวาและเท้าซ้าย

⁶ คำว่า ลำต้นอินทผลัม นั้น ในอายะฮ์นี้มีได้ระบุไว้ หากแต่ได้ระบุไว้ในอายะฮ์ที่ 20 : 71 ดังนั้นจึงได้นำมาต่อเติมในอายะฮ์นี้ด้วย เพื่อให้ข้อความสมบูรณ์

⁷ หมายถึงพวกมายากลที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมูซา

⁸ คือท่านจะเช่นฝ่าพวกเราอย่างไรก็เชิญเถิด เพราะพวกเราพร้อมแล้วที่จะกลับไปยังพระเจ้าของเราที่เราศรัทธา

126. และท่าน¹ จะไม่แก้แค้นเรา นอกจากว่า เราศรัทธาต่อบรรดาสัญญาณ² แห่งพระเจ้าของเราเท่านั้น เมื่อมันได้มายังเรา โอ้พระเจ้าของเราโปรดแสดงความอดทน³ ลงมาบนพวกเราด้วยเถิด และโปรดทรงให้พวกเราตายในฐานะผู้สวามิภักดิ์ด้วย

127. และบรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า ท่านจะปล่อยมุซาและพวกพ้อง⁴ ของเขาไว้เพื่อก่อความเสียหายในแผ่นดิน และละเลยท่าน⁵ และบรรดาที่เคารพสักการะของท่านกระนั้นหรือ เขา⁶ กล่าวว่า เราจะฆ่าบรรดาลูกชายของพวกเขา⁷ และไว้ชีวิตบรรดาหญิงของพวกเขาและแท้จริงเราเป็นผู้มีกำลังอำนาจเหนือพวกเขา

128. มุซาได้กล่าวแก่พวกพ้องของเขาว่า จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์เถิด และจงอดทนด้วยแท้จริงแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ซึ่ง

وَمَا نَقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ أَمَّا نَا يَا بَدِّتَ رَبَّنَا
لَمَّا جَاءَ تَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا
مُسْلِمِينَ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ الْمَلَأَمِينَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْتُمْ مُوسَى وَقَوْمُهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْهَيْكَلُ قَالَ
سَتَقْتُلُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَتَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿٦٧﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا
إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ

¹ หมายถึงฟิรเอาน์

² หมายถึงมีวะญูฮาดที่อัลลอฮ์ได้แสดงให้ประจักษ์โดยผ่านมือของท่านนะบีมุซา ทั้งนี้เพื่อยืนยันการเป็นนะบีของท่าน

³ หมายถึงให้มีความอดทน และการที่ใช้คำว่า เรา นั้นเป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นเป็นภาพพจน์ว่า ความอดทนนั้นประหนึ่งน้ำ และเมื่อต้องการได้ ก็ขอให้อัลลอฮ์ทรงเทลงมาให้

⁴ หมายถึงวงศวานอิสรออีลที่เป็นทาสของฟิรเอาน์

⁵ คือไม่เคารพสักการะท่านในฐานะพระเจ้า

⁶ หมายถึงฟิรเอาน์

⁷ คือลูกผู้ชายของวงศวานอิสรออีล ดังที่ได้เคยกระทำมาก่อนแล้วครั้งหนึ่ง ตั้งแต่ก่อนที่ท่านนะบีมุซาจะอุบัติขึ้น

พระองค์จะทรงให้มันสืบทอดแก่ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค้จากปวงบ่าวของพระองค์ และบ้นปลาย
นั้นย่อมเป็นของผู้ยำเกรงทั้งหลาย¹

129. พวกเขา² กล่าวว่า พวกเขาได้รับการ
ทারণ³ ทั้งก่อนจากที่ท่านจะมายังพวกเรา⁴ และ
หลังจากที่ท่านได้มายังเรา เขา⁵ กล่าวว่า หวังว่า
พระเจ้าของพวกท่านจะทรงทำลายศัตรูของ
พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านสืบช่วง⁶ แทน
ในแผ่นดินแล้วพระองค์จะทรงดูว่า พวกท่าน
จะอย่างไร

130. และแน่นอนเราได้ส่งโทษวงศ์วานของ
ฟิรเอานด้วยความแห้งแล้ง และการขาดแคลน
ผลไม้ต่าง ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

131. ครั้นเมื่อความดี⁷ ได้มายังพวกเขา พวกเขา
ก็กล่าวว่า นี่คือนิสิตของเรา และหากความชั่ว
ใด ๆ ประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็ถือเอา
นบีมุซาเป็นกลางร้าย⁸ และผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาด้วย

مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عُدْوَكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِاللَّيْسِينِ وَنَقِصٍ
مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ
كُنُصِبَتْ سَيْئَةٌ يَطْفِرُوا يَمْسُونَ وَمِن مَّعَهُ
أَلَّا إِنَّمَا طَافِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ

¹ คือผู้ยำเกรงนั้น บ้นปลายย่อมได้รับความสำเร็จเสมอ

² หมายถึงวงศ์วานอิสรออ์ลซึ่งเป็นพวกพ้องของนะบีมุซา

³ อันได้แก่การที่ฟิรเอานสั่งให้ฆ่าลูกผู้ชายของพวกเขาที่เกิดขึ้นใหม่ และใช้พวกเขาให้ทำงานอย่างหนัก

⁴ คือตั้งแต่ก่อนที่ท่านจะอุบัติขึ้น

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุซา

⁶ คือให้อำนาจปกครองแผ่นดินสืบช่วงแทน

⁷ คือความมอดมสมบูรณ์

⁸ คือถือว่าการมาของท่านนะบีมุซานั้นเป็นกลางร้าย ทำให้พวกเขาได้รับความแห้งแล้งและอื่น ๆ อีก

พึงรู้เถิดว่า ที่จริงลางร้ายของพวกเขาอยู่น้อยที่ อัลลอฮ์ต่างหาก¹ แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

132. และพวกเขากล่าวว่า ท่านจะนำสัญญาณหนึ่งสัญญาณใดมาซึ่งพวกเราอย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะลงให้เราหลงเชื่อต่อสัญญาณนั้น เราก็จะไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน²

133. แล้วเราได้ส่ง³ น้ำท่วม และตึกแตนและเหา และกบ และเลือดมาเป็นสัญญาณ⁴ อันชัดเจนแก่พวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็แสดงโอหัง และได้กลายเป็นกลุ่มชนที่กระทำความผิด

134. และเมื่อมีการลงโทษ⁵ เกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้มุซา จงขอต่อพระเจ้าของท่านให้แก่เราตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ที่ท่านเถิด⁶ ถ้าหากท่านได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากเราแล้ว แน่หนอนเราจะศรัทธาต่อท่านและแน่หนอนเราจะส่งวงศ์วานอิสรออีลไปกับท่าน

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

وَقَالُوا مَهْمَا آتَانَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَاءَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا لِمُوسَى اذْعُ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيُنزِلَ عَلَيْنَا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾

¹ คือความแห่งลางนั้นหาได้เกี่ยวข้องกับท่านนะบีมุซาแต่อย่างใดไม่ หากแต่มันเป็นไปตามกฎสภาวะของอัลลอฮ์ หรือไม่ก็เป็นการลงโทษจากพระองค์ต่างหาก

² คือเป็นการชี้ให้เห็นถึงความต่อต้านของพวกเขาอย่างไรอย่างยที่สุด

³ หมายถึงให้มีขึ้น ในการที่ใช้คำว่า ส่ง นั้นเพื่อให้มองเห็นเป็นภาพพจน์ว่าน้ำ, ตึกแตน และกบกับเลือด มันถูกส่งมาจากพระองค์โดยตรง

⁴ คือเป็นสัญญาณยืนยันว่าท่านนะบีมุซานั้นเป็นทูตของอัลลอฮ์จริงตามที่ท่านได้ประกาศให้ทราบ และขณะเดียวกันก็เป็นการลงโทษพวกเขาพร้อมกันไปด้วย

⁵ เช่นให้น้ำท่วม หรือให้มีตึกแตนมาทำลายพืชไร่ของพวกเขา เป็นต้น

⁶ นั่นก็คือระงับการลงโทษแก่เรา หากเราศรัทธา

135. ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้น ให้พ้นจากพวกเขาไปยังกำหนดหนึ่ง¹ ซึ่งพวกเขาไปถึงกำหนดนั้นแล้ว ทันใดพวกเขาก็ผิดสัญญา²

136. แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา โดยให้พวกเขาจมน้ำทะเล เนื่องด้วยพวกเขาได้ปฏิเสธสัญญา³ ต่าง ๆ ของเรา และพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่ใส่ใจต่อสัญญาต่าง ๆ เหล่านั้น

137. และเราได้ให้เป็นมรดก⁴ แก่กลุ่มชนที่ถูกนับว่าอ่อนแอ⁵ ซึ่งบรรดาทิศตะวันออกของแผ่นดิน⁶ และบรรดาทิศตะวันตกของมัน⁷ อันเป็นแผ่นดินที่เราได้ให้มีความจำริญในนั้น⁸ และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้าอันสวยงามยิ่งนั้นครบถ้วนแล้ว⁹ แก่วงศ์วานอิสรออิล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดทน และเราได้ทำลายสิ่งที่ฟิรูเอาน์ และพวกพ้องของเขาได้ทำไว้ และสิ่งที่พวกเขาได้ก่อสร้างไว้

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجَرَ إِلَىٰ أَجَلٍ
هُمْ يَبْلُغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٥﴾

فَانقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾

وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

¹ คือหลังจากที่ได้รับการปลดเปลื้องให้พ้นจากการลงโทษแล้วอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดเวลาให้แก่พวกเขา เพื่อเตรียมตัวที่จะทำการศรัทธาทำนบะบีมุซาและมอบวงศ์วานอิสรออิลให้แก่บะบีมุซาตามที่พวกเขาได้ให้คำมั่นสัญญาไว้

² คือเมื่อพวกเขาถึงกำหนดนั้นแล้วพวกเขาก็ผิดสัญญา

³ หมายถึงมัจจะญิฮาดที่อัลลอฮ์ทรงให้มีขึ้นโดยผ่านมือของท่านนบีมุซา

⁴ หมายถึงให้เป็นกรรมสิทธิ์ประหนึ่งได้รับเป็นมรดก

⁵ หมายถึงวงศ์วานอิสรออิล

⁶ หมายถึงแผ่นดินแห่งซาม คำว่า บรรดาทิศตะวันออก นั้นหมายถึงทั้งทิศตะวันออกเฉียงเหนือและเฉียงใต้ของซามด้วย

⁷ หมายถึงทิศตะวันตกเฉียงเหนือและทิศตะวันตกเฉียงใต้ด้วย

⁸ คือให้มีความอุดมสมบูรณ์

⁹ คือครบถ้วนตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ นั่นก็คือให้พวกเขาพ้นจากศัตรูของพวกเขาที่ฟารุณและโหดร้ายต่อพวกเขา และให้พวกเขามีถิ่นที่อยู่ของพวกเขาเอง

138. และเราได้ให้วงศ์วานอิสรออิลข้ามทะเลไปได้¹ แล้วพวกเขา ก็มายังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งกำลังประจำอยู่ที่บรรดาเจี๊วตของพวกเขา² พวกเขาได้กล่าวขึ้นว่า โอ้มูซา จงให้มีขึ้นแก่พวกเรา ด้วยเถิดสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะหลายองค์ เขากล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเป็นพวกที่โง่เขลา

139. แท้จริงชนเหล่านี้แหละ สิ่งซึ่งพวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลาย³ และสิ่งซึ่งพวกเขาเคยกระทำกันมาก็ไร้ผล⁴

140. เขากล่าวว่า อื่นจากอัลลอสฺฮฺกระนั้นหรือที่ฉันจะแสวงหาสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะให้แก่พวกท่าน⁵ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงเทิดพวกท่านเหนือประชาชาติทั้งหลาย⁶

141. และจงรำลึกขณะที่เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรเอาน์โดยที่พวกเขาบังคับขู่ขู่ขู่พวกเจ้า ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง

وَجَوْرًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَّعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَانٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعَاتُهُمْ فِيهِ وَيَطَّلُوا مَا كَانُوا يَّعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَعْبُدُوا اللَّهَ الَّذِي بَدَّلَكُمْ آلِهَةً وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ

¹ คือข้ามทะเลแดงขณะที่อพยพหนีจากฟิรเอาน์ และถูกฟิรเอาน์ไล่ตาม

² เพื่อเคารพสักการะ

³ เนื่องจากท่านนะบีมูซาว่า การให้เอกภาพแก่อัลลอสฺฮฺจะถูกนำมาเผยแพร่แก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะพากันทำลายเจี๊วตของพวกเขาโดยสิ้นเชิง

⁴ เนื่องจากพวกเขาให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอสฺฮฺ เพราะการให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอสฺฮฺนั้น ทำให้งานทุกอย่างไร้ผล

⁵ คือเป็นไปไม่ได้โดยเด็ดขาดที่ฉันจะให้มีที่เคารพสักการะแก่พวกท่านอื่นจากอัลลอสฺฮฺ เพราะเป็นการให้มีภาคีแก่พระองค์ซึ่งเป็นความผิดอันมหันต์

⁶ คือประชาชาติในสมัยนั้น

พวกเขาฆ่าบรรดาลูกผู้ชายของพวกเขา และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเขา และในเรื่องนั้น¹ คือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้าของพวกเขา

142. และเราได้สัญญาแก่มุซาสามสิบคืนและเราได้ให้มันครบอีกสิบ² ดังนั้นกำหนดเวลาแห่งพระเจ้าของเราจึงครบสี่สิบคืน และมุซาได้กล่าวแก่ฮารูนพี่ชายของเขาว่า จงทำหน้าที่แทนฉันในหมู่ชนของฉัน³ และจงปรับปรุงแก้ไข⁴ และจงอย่าปฏิบัติตามทางของผู้ก่อความเสียหาย⁵

143. และเมื่อมุซาได้มาตามกำหนดเวลาของเรา⁶ และพระเจ้าของเขาได้ตรัสแก่เขา เขาได้กล่าวขึ้นว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิด โดยที่ข้าพระองค์จะได้มองดูพระองค์ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจะเห็นข้าไม่ได้เป็นอันขาด แต่ทว่าเจ้าจงมองดูเขา⁷ นั้น

وَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكَ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

﴿١٤٢﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَمِمَّا مِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ خَلْفَنِي فِي قَوْمِي
وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنْ نُنظِرُ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ
نُرِيَنَّكَ فَمَا يُغْلَبُ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ سُجَّدًا فَلَمَّا أَفَاقَ

¹ หมายถึงการที่ถูกบังคับขู่เชิญให้ทำงานหนัก อันเป็นการทรมานอย่างร้ายแรง และการฆ่าลูกผู้ชายของพวกเขา

² คือให้สามสิบคืนนั้นครบเป็นสี่สิบคืน โดยเพิ่มอีกสิบคืน

³ หมายถึงวงศวานอิสรออิล

⁴ คือหากมีการปฏิบัติที่ไม่ถูกไม่ควรเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา

⁵ คืออย่าได้เห็นดีเห็นชอบ หรือร่วมปฏิบัติในทางที่เสียหาย

⁶ หมายถึงอัลลอฮฺ โปรดทราบด้วยว่าอัลลอฮฺทรงเปลี่ยนสรรพนามของพระองค์อยู่เป็นประจำ บางครั้งในอายะฮ์เดียวกัน ทรงใช้สรรพนามแทนพระองค์ด้วยสรรพนามบุรุษที่หนึ่งบ้าง และบุรุษที่สามบ้าง ดังอายะฮ์ที่ 143 นี้ ในสำนวนภาษาอารบนั้นถือว่าเป็นวิธีการที่แยบยลมาก เพราะทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังไม่รู้ลึกเบื้อง

⁷ หมายถึงนะบีมุซา

⁸ คือภูเขาซีนายที่ท่านนะบีมุซาได้รับคำสั่งจากอัลลอฮฺให้ไปรับบัญญัติสิบประการ

เกิด ถ้าหากมันมันอยู่ ณ ที่ของมัน เจ้าก็จะเห็นข้า ครั้นเมื่อพระเจ้าของเขาได้ประจักษ์ที่ภูเขานั้น ก็ทำให้มันหลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมุซาก็ล้มลงในสภาพหมดสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็กล่าวว่ามหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ข้าพระองค์ขอลุแก่โทษต่อพระองค์¹ และข้าพระองค์นั้นคือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

144. พระองค์ตรัสว่า โอมุซา แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าให้เหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลาย เนื่องด้วยบรรดาสารของข้า² และด้วยถ้อยคำของข้า³ ดังนั้น จงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ

145. และเราได้บันทึกคำตักเตือนจากทุกสิ่ง⁴ และการแจกแจงในทุกอย่าง⁵ ไว้ให้แก่เขาในบรรดาแผ่นจารึก⁶ ดังนั้นเจ้า⁷ จงยึดถือมันไว้ด้วยความเข้มแข็ง และจงใช้พวกพ้องของเจ้าเกิด พวกเขาก็จะยึดถือสิ่งที่ดีที่สุดของมัน⁸ ข้าจะให้พวกเจ้าได้เห็นที่อยู่ของผู้ละเมิด⁹ ทั้งหมด

قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ
وَأَنَا أَوْلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَاتِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ
وَكَنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١١٥﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا حُذَيْفَةُ بِأَحْسِنِهَا سَأُورِيكَ
دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١١٥﴾

¹ เนื่องจากการขอร้องในสิ่งอันเกินขอบเขตที่ท่านพึงกระทำ

² หมายถึงในฐานะผู้ทำหน้าที่ประกาศสารของพระองค์ อันได้แก่ คัมภีร์เตารอต

³ หมายถึงการที่พระองค์ตรัสแก่ท่านนะบีมุซา โดยตรงไม่มีสื่อกลาง

⁴ คือทุกสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยแก่พวกเขา

⁵ คือทุกอย่างที่เป็นหน้าที่ซึ่งพวกเขาจะต้องปฏิบัติ

⁶ คือแผ่นจารึกคัมภีร์เตารอตที่อัลลอฮฺทรงมอบให้แก่ท่านนะบีมุซาที่ภูเขาซีนาย

⁷ หมายถึงนะบีมุซา

⁸ คือของบัญญัติศาสนาตามที่มีความสามารถ กล่าวคือ บางคนไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติให้ครบถ้วนได้ ก็ให้ปฏิบัติที่ดีที่สุดที่สามารถจะปฏิบัติได้

⁹ หมายถึงอียิปต์อันเป็นที่อยู่ของฟิโรฮาน์ แต่บางท่านว่าหมายถึงที่อยู่ของอาด และชะมุต และกลุ่มชนของลุฏ

146. ข้าจะหันเห¹ ออกจากบรรดาโองการของข้า ซึ่งบรรดาผู้ที่ยะโสในแผ่นดินโดยไม่บังครว² และแม้ว่าพวกเขาจะได้เห็นสัญญาณทุกอย่าง พวกเขา ก็จะไม่ศรัทธาต่อสัญญาณนั้น และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขา ก็จะไม่ยึดถือมันเป็นทาง³ และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความผิด พวกเขา ก็ยึดถือมันเป็นทาง นั้นก็เพราะว่าพวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และพวกเขาจึงได้เป็นผู้สละเลยโองการเหล่านั้น

147. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และการพบกับปรโลกนั้น บรรดาการงานของพวกเขาย่อมไร้ผล พวกเขาจะไม่ถูกตอบแทนนอกจากสิ่งที่พวกเขากระทำเท่านั้น

148. และพวกพ้องของมูซาได้ยึดถือลูกวัวที่เป็นรูปร่าง⁴ ซึ่งทำมาจากเครื่องประดับ⁵ ของพวกเขา หลังจากเขา⁶ ซึ่งลูกวัวนั้นมีเสียงร้อง⁷ พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่าแท้จริงมันพูดกับพวกเขาไม่ได้ และมันก็นำทางใดทางหนึ่ง

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّآءَ آيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَيْلَ الرُّشْدِ
لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَيْلَ الْغَىِّ
يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

وَأَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَّهُ خَوَارُ الَّذِي يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

¹ คือไม่ให้สนใจและได้รับการเข้าใจจากบรรดาโองการ

² คือไม่บังครวที่จะยะโสในแผ่นดิน เพราะมิใช่สิทธิของเขาจะกระทำเช่นนั้น

³ คือเป็นแนวทางดำเนินชีวิต

⁴ คือเป็นรูปร่างลูกวัว

⁵ คือเครื่องประดับที่เป็นทองรูปพรรณ

⁶ คือหลังจากนะบีมูซาไปพบพระเจ้า

⁷ คือมีเสียงก้องเป็นเสียงวัว

ให้แก่พวกเขาไม่ได้ด้วย¹ พวกเขาได้ยึดถือลูกวัว
นั้น และพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้อธรรม²

149. และเมื่อได้ถูกตกลงในมือของพวกเขา³
และพวกเขาได้เห็น bahwa พวกเขาได้หลงผิดไปแล้ว
พวกเขาจึงกล่าวว่า แน่หนอนถ้าหากพระเจ้าของ
เรามีได้เอ็นดูเมตตาแก่เรา และมีได้อภัยโทษ
ให้แก่เราแล้ว แน่หนอนพวกเราจะต้องอยู่ในหมู่
ผู้ขาดทุน

150. และเมื่อมุซาได้กลับมายังพวกพ้องของ
เขาด้วยความโกรธ และเสียใจ เขาได้กล่าวว่า
ช่างเลวร้ายจริง ๆ ที่พวกท่านทำหน้าที่แทน⁴ ฉัน
หลังจากฉัน⁵ พวกท่านด่วนกระทำก่อน⁶ คำสั่ง
ของพระเจ้าของพวกท่าน⁷ กระนั้นหรือ และเขา
ได้โยนบรรดาแผ่นจารึกลง และจับศีรษะพี่ชาย
ของเขา⁸ โดยดึงมัน⁹ มายังเขา เขา¹⁰ กล่าวว่า

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدَ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يٰٓأَيُّهَا خَلْفَتُوٓنِي مِنۢ بَعْدِي أَعِجَلْتُمْ أَمْرَ
رَبِّكُمْ وَآلَيْتُمُ الْآلُوحَ وَاحْذَرُوا مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ
يَجْرُؤُا إِلَيْهِ قَالُوا بَلْ إِنَّا لَنَرَوُا فِي الْقَوْمِ اسْتَعْجَفُونِي
وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ
وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

¹ เป็นคำถามเชิงประณามจากอัลลอฮ์ในการกระทำใ้ ๆ ของพวกเขา

² คืออธรรมตัวเองเนื่องจากตัวเองจะได้รับจากการกระทำของพวกเขา

³ หมายถึงพวกเขากัดนิ้วมือของพวกเขา เป็นการแสดงออกซึ่งความเสียใจ ประหนึ่งว่าปากของพวกเขาถูก
ทำให้ตกลงในมือของพวกเขาเพื่อทำการกัดนิ้วมือของพวกเขา ข้อความดังกล่าวนี้เป็นสำนวนที่คนรับใช้
กล่าวแสดงถึงความเสียใจ

⁴ อันได้แก่การทูลฎวฮ์ขึ้นจากเครื่องทองที่ติดตัวมาแล้วทำการเคารพสักการะ ซึ่งนับเป็นการกระทำที่
เลวร้ายจริง ๆ

⁵ คือหลังจากฉันไปพบอัลลอฮ์ที่ภูเขาซีนาย

⁶ คือด่วนกระทำการเคารพสักการะลูกวัว

⁷ คือก่อนคำสั่งของพระเจ้าที่จะให้พวกท่านปฏิบัติทั้งนี้เป็นการอวดดีของพวกเขาเอง อึ่งผู้ที่เรียกร้องให้
เคารพลูกวัวนั้นคือ อัชชามิรีย์

⁸ คือนะบีฮารูน

⁹ คือดึงศีรษะของนะบีฮารูน

¹⁰ หมายถึงนะบีฮารูน

ไอ้ลูกแม่¹ แท้จริงพวกพ้องเหล่านั้นเห็นว่าฉันเป็นผู้อ่อนแอ² และพวกเขาเกือบจะฆ่าฉันแล้ว ดังนั้นจงอย่าให้ศัตรูทั้งหลายดีใจ³ ต่อสิ่งที่ประสบกับฉันเลยและจงอย่าให้ฉันร่วมอยู่⁴ ในกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นเลย

151. เขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ โปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ และแก่พี่ชายของข้าพระองค์ด้วย และโปรดได้ทรงให้พวกข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์เถิดและพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงเอ็นดูเมตตา ยิ่งกว่าผู้เอ็นดูเมตตาทั้งหลาย

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. แท้จริงบรรดาผู้ที่ยึดลูกวัวนั้นจะได้แก่พวกเขา ซึ่งความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกเขาและความต่ำช้าในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และในทำนองเดียวกัน เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้อยู่ในโลกนี้ความเท็จขึ้น

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

153. และบรรดาผู้ที่กระทำการที่ชั่ว แล้วสำนึกผิดกลับตัวหลังจากนั้น และศรัทธาแล้วไซ้ร้ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น หลังจากนั้น⁵ แล้วแน่นอนย่อมเป็นผู้ทรงอภัยโทษทรงเอ็นดูเมตตา

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

¹ คือลูกแม่ของฉัน ในการกล่าวเช่นนั้นเพื่อสะกดใจให้ชนะปมขาระงับการกระทำรุนแรงแก่ท่าน

² คือไม่ใช่ผู้มีอำนาจเด็ดขาดที่พวกเขาพึงยำเกรง เพราะท่านเป็นนะบีผู้ช่วยเท่านั้น

³ คือดีใจต่อการที่ท่านจะกระทำแก่ฉันเลย

⁴ คืออย่าให้ฉันอยู่ในฐานะผู้กระทำผิด เช่นเดียวกับกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นเลย เพราะฉันมิได้ทำผิดและไม่สมควรที่จะถูกลงโทษ

⁵ คือหลังจากเลิกจากการทำชั่ว และกลับเนื้อกลับตัว

154. และเมื่อความกริ้วโกรธได้สงบลงจากมุซา เขาก็เอาบรรดาแผ่นจารึกนั้นไป และในสิ่งที่ถูกจารึกไว้ในมันนั้นมีคำแนะนำ และความเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขา

155. และมุซาได้เลือก¹ จากพวกฟองของเขาซึ่งชายเจ็ดสิบคน สำหรับกำหนดเวลาของ² เรา ครั้นเมื่อความไหวอันรุนแรง³ ได้คร่าพวกเขา เขา⁴กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์⁵แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว⁶ และข้าพระองค์ด้วย พระองค์จะทรงทำลายพวกข้าพระองค์เนื่องด้วยสิ่งที่บรรดาผู้โหดเขลาในหมู่พวกข้าพระองค์ได้กระทำให้ขึ้น⁷ กระนั้นหรือ มัน⁸มิใช่อื่นใดดอก นอกจากการทดสอบของพระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรง

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ
أَخَذَ الْأَلْوَابِحَ فِي نَسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً
لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا
فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلِ وَائْتِنِي أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا
مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنتَ وَلِيِّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

¹ คือเลือกผู้ที่มีได้ร่วมกระทำการเคารพสักการะลูกวัว

² คือกำหนดเวลาที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้ไว้แก่นะบีมุซา กล่าวคือท่านนะบีมุซาได้ขออนุญาตต่ออัลลอฮ์ที่จะนำพวกฟองของท่านจำนวนหนึ่งเข้าเฝ้าพระองค์เพื่อขออภัยต่อพระองค์เนื่องจากได้มีบุคคลในหมู่พวกเขากระทำความผิดโดยเคารพสักการะลูกวัวด้วยความโหดเขลา แล้วพระองค์ก็ทรงอนุญาตและกำหนดเวลาให้

³ คือความไหวอันรุนแรงของภูเขาอินายที่พวกเขาไปชุมนุมกันเพื่อเข้าเฝ้าอัลลอฮ์นั้นได้ทำให้พวกเขาเสียชีวิต

⁴ คือท่านนะบีมุซา

⁵ คือทรงประสงค์ที่จะทำลายพวกเขา

⁶ คือก่อนจากที่จะมาเข้าเฝ้าพระองค์

⁷ หมายถึงกระทำการเคารพสักการะลูกวัว อนึ่งคำถามนี้หาใช่เป็นคำถามเพื่ออยากทราบก็หาไม่ หากแต่เป็นคำถามในเชิงของความกรุณา กล่าวคือประหนึ่งท่านนะบีมุซากล่าวว่า โปรดอย่าได้ทรงลงโทษพวกข้าพระองค์ เนื่องด้วยความผิดที่พวกโง่ ๆ ในหมู่ข้าพระองค์ได้ประกอบขึ้นเลย แล้วพระองค์ก็ทรงให้ทุกคนพ้นคืนชีพ

⁸ หมายถึงการให้ภูเขาไหวอย่างรุนแรงและทำให้ผู้ที่มาเฝ้าพระองค์เสียชีวิต

ประสงค์หลงผิด¹ ไปเนื่องด้วยการทดสอบนั้น และจะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์² พระองค์นั้นคือผู้ทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ดังนั้นโปรดได้ทรงอภัยให้แก่พวกข้าพระองค์ และเอ็นดูเมตตาพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ทรงเยี่ยมกว่าในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลาย³

156. และโปรดได้ทรงกำหนด⁴ ความดีให้แก่พวกข้าพระองค์ในโลกนี้ และในโลกด้วย แท้จริงพวกข้าพระองค์สำนึกผิดและกลับมายังพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า การลงโทษของข้าฉัน ข้าจะให้มันประสบแก่ผู้ที่ข้าประสงค์⁵ และการเอ็นดูเมตตาของข้าฉัน กว้างขวางทั่วทุกสิ่งซึ่งข้าจะกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง⁶ และชำระสะอาด และแก่บรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อบรรดาโอองการของเรา⁷

﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾

¹ คือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้หลงผิดนั้นได้แก่บุคคลที่ไม่ใช้สติปัญญาในสิ่งที่พระองค์ทดสอบพวกเขา ทำให้พวกเขาขาดความอดทน และคืออันไม่ยอมรับคำแนะนำชี้แจง บุคคลประเภทนี้พระองค์จะทรงปล่อยให้หลงผิดไปตามความปรารถนาของพวกเขา

² หมายถึงผู้ที่ใช้สติปัญญาและสำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัว

³ คือในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลายแล้วพระองค์ทรงเยี่ยมที่สุดและเลิศที่สุดในการให้อภัย

⁴ หมายถึงให้ทรงประทานตามที่ให้

⁵ คือประสงค์จะลงโทษเนื่องจากพวกเขาตั้งดีดิ่งไม่ยอมสำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว

⁶ คือยำเกรงต่อพระองค์

⁷ หมายความว่าผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโอองการของพระองค์ หรือผู้ที่เปิ่นกาเฟรนั้นไม่มีโอกาสที่จะได้รับความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ได้เลย โอองการนี้ชี้ชัดถึงการบิดเบือนของพวกกัวยานีที่กล่าวว่าคุณาเฟรจะได้เข้าสวรรค์เพราะได้รับเมตตาจากอัลลอฮ์

พระองค์เท่านั้นผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ผู้เป็นนะบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขา¹ เกิดเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำ

159. และจากพวกพ้องของมุซานัั้นมีกลุ่มหนึ่ง ที่แนะนำชี้แจงด้วยความจริง และด้วยความจริงนั้นพวกเขาให้ความเที่ยงธรรม

160. และเราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเหล่า คือสิบสองกลุ่ม และเราได้มีโองการแก่มุซาขณะที่พวกพ้องของเขาได้ขอน้ำจากเขาว่า จงตีหินก้อนนั้นด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำสิบสองตาก็พวยพุ่งขึ้นจากหินก้อน² นั้น แท้จริงกลุ่มชนแต่ละเหล่า³ ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน⁴ และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเขา⁵ และเราได้ให้ลงมาแก่พวกเขาซึ่งของหวาน⁶ และนกกุ่ม⁷

تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٦٠﴾

وَقَطَعْنَا لَهُمْ آيَاتِنَا عَشْرَةَ آسَابِطًا أَمْثَلًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ، يَا رَبِّ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ وَوَضَلَلْنَا الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

¹ คือปฏิบัติตามนะบีมุฮัมมัด คำสั่งนี้เป็นดำรัสของอัลลอฮ์

² คือหลังจากที่ถูกตีด้วยไม้เท้าของท่านนะบีมุซา

³ คือทั้งสิบสองเหล่า ซึ่งสิบเชื้อสายมาจากลูกของนะบียะฮ์อุกบสิบสองคน

⁴ คือไม่ก้าวก่ายแหล่งน้ำของเหล่าอื่น

⁵ ขณะที่เดินในทะเลทรายหลังจากที่ได้ข้ามทะเลไปแล้ว

⁶ คือพวกของหวานชนิดหนึ่งลักษณะเหนียวคล้ายน้ำผึ้งมันจะตกลงมาบนหินและบนใบไม้ในสภาพเหลวคล้ายน้ำค้าง ตั้งแต่เวลารุ่งอรุณจนตะวันขึ้น แล้วมันจะแข็งตัวและแห้ง แล้วผู้คนก็จะเก็บไว้จนพอใช้ในวันหนึ่งๆ

⁷ คือมันจะบินมายังพวกเขาโดยที่พวกเขาจะจับไว้บริโภคพอสำหรับวันหนึ่งๆ

พวกเจ้าจงบริโภคลิ่ที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพ
แก่พวกเจ้าจากสิ่งดี ๆ เกิดและพวกเขาหาได้
อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัว
ของพวกเขาเองต่างหาก

161. และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงอยู่ใน
เมือง¹ นี้เถิด และจงบริโภคลิ่จากเมืองนั้น ณ
ที่ใดก็ได้ที่พวกเจ้าประสงค์ และจงกล่าวว่า
อิฎฏาะฮฺ² และจงเข้าประตู³ นั้นไปในสภาพ
ผู้โน้มศีรษะลงด้วยความนอบน้อม , เราก็จะ
อภัยโทษให้แก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาความผิดของ
พวกเจ้า และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้กระทำความ
ผิด

162. แล้วบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้นได้เปลี่ยน
เอาคำพูดหนึ่ง⁴ ซึ่งมีใช่คำพูดที่ถูกกล่าวแก่
พวกเขา ดังนั้นแท้จริงได้ส่งการลงโทษจากฟากฟ้า
มายังพวกเขาเนื่องจากที่พวกเขาละเมิด

163. และเจ้าจงถามพวกเขา⁵ ถึงเมืองที่เคย
อยู่ใกล้ทะเล⁶ ขณะที่พวกเขา⁷ ละเมิดในวัน

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَفْعِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ
سَزِيدَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦١﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْرَاءً مِنْ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿٦٢﴾

وَسَأَلْتَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً

¹ คือ บัฏลุหมักดิส

² คือในขณะที่ผ่านเข้าประตูเมืองไป

³ คือประตูหนึ่งแห่งบัฏลุหมักดิส ซึ่งปัจจุบันนี้เรียกว่า ประตูอิฎฏาะฮฺ

⁴ คือเปลี่ยนคำว่า อินฎาะฮฺ กล่าวแทนคำว่า อิฎฏาะฮฺ โดยอ้างว่า อิฎฏาะฮฺ ไม่รู้ว่าหมายถึงอะไร
เอา อินฎาะฮฺ ดีกว่า แปลว่า เมล็ดข้าวสาลี

⁵ หมายถึงพวกเขา

⁶ คือเมือง อัยละฮฺ ซึ่งเป็นเมืองของยิวสมัยนะบีมูซา

⁷ คือขณะที่ชาวเมืองนั้นทำการจับปลาอันเป็นการละเมิดวันสับปะโต

สับปะโต¹ ทั้งนี้ขณะที่บรรดาปลาของพวกเขา² มายังพวกเขาในวันสับปะโตของพวกเขาในสภาพ ลอยตัวให้เห็นบนผิวน้ำ³ และวันที่พวกเขาไม่ ถือว่าเป็นวันสับปะโตนั้น⁴ ปลาเหล่านั้นหาได้ มายังพวกเขาไม่⁵ ในทำนองนั้นแหละเราจะ ทดสอบพวกเขา เนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

164. และจงรำลึกขณะที่กลุ่มหนึ่ง⁶ ในพวกเขา กล่าวว่ เพราะเหตุใดเล่าพวกท่านจึงตักเตือน กลุ่มชน⁷ ที่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขา หรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง พวกเขา กล่าวว่ (การที่เราตักเตือนนั้น) เพื่อเป็นข้อ อ้าง⁸ ต่อพระเจ้าของพวกเขา และเพื่อว่พวกเขา จะได้ยำเกรง

165. ครั้นเมื่อพวกเขาสืม⁹ สิ่งทีพวกเขาถูก เตือนในสิ่งนั้น เราก็ช่วยเหลือบรรดาผู้ทีห้าม

الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ
لَا يَسْبُتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بِلُؤْلُومِهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ
أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا لَوْ آمَنَدُّرَةٌ إِلَى رَبِّنَا
وَلَعَلَّهُمْ يَنْتَقُونَ ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَجْمَعِينَ الَّذِينَ يَنْهَوْنَ

¹ วันสับปะโตคือวันเสาร์อันเป็นวันสำคัญของชาวยิวทางศาสนา ซึ่งพวกเขาจะไปโบสถ์กันเพื่อทำการ อิบาตะฮ์ และห้ามจับปลาในวันนั้นโดยเด็ดขาด

² หมายถึงปลาในทะเล

³ เพราะมันรู้ว่าไม่มีใครรังแกมัน

⁴ คือบรรดาวันอื่น ๆ ทีมีใช้วันเสาร์

⁵ เพราะมันรู้ว่าคนจะทำร้ายมัน อนึ่งการที่ปลามีสภาพดังกล่าวนั้นเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ เพื่อ ทดสอบชาวยิว

⁶ คือกลุ่มทีมิได้ละเมิด และมีได้ห้ามปรามผู้ละเมิด

⁷ คือกลุ่มชนทีละเมิด

⁸ คือเป็นข้ออ้างหรือหลักฐานว่พวกเขาได้ปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาแล้วทีอัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้ ทั้งนี้ เพื่อพวกเขาจะได้พ้นผิด

⁹ หมายถึงมิได้ปฏิบัติตามคำตักเตือน ประหนึ่งว่พวกเขาสืมกระนั้น ทั้ง ๆ ทีพวกเขามิได้สืม

ปรามการทำชั่วให้รอดพ้น¹ และได้จัดการแก่บรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น² ด้วยการลงโทษอันรุนแรงเนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

166. ครั้นเมื่อพวกเขาละเมิดสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามในสิ่งนั้นแล้ว เราก็ประกาศิตแก่พวกเขาว่าพวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไล้ให้ห่างไกล³

167. และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้แจ้งให้ทราบว่ แน่หนอนพระองค์จะส่งมาให้มีอำนาจเหนือพวกเขาจนถึงวันกียามะฮ์ ซึ่งผู้ที่จะบังคับขู่เชิญพวกเขา ด้วยการทรมาณอันร้ายแรง แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงเป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษและแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

168. และเราได้แยกพวกเขาออกเป็นกลุ่ม ๆ ในแผ่นดิน⁴ จากพวกเขานั้นมีคนดี และจากพวกเขานั้นมีอื่นจากนั้น⁵ และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยบรรดาสิ่งที่ดี⁶ และบรรดาสิ่งที่ชั่ว⁷ เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมามา⁸

عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٦﴾

فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿٦٧﴾

وَإِذْ تَأَذَّرَكَ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ
لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٨﴾

وَقَطَعْنَا فِي الْأَرْضِ أَصْمًا بُعِينًا
الضَّالِّحُونَ وَمِنْهُمْ دُونِ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ
بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์

² คือผู้ที่ฝ่าฝืนจับปลาในวันสับปะโต และบรรดาผู้ที่ไม่ห้ามปรามด้วย

³ นักปราชญ์บางกลุ่มมีทรรศนะว่า หลังจากประกาศิตแล้ว พวกเขาก็มีสภาพเหมือนลิง แต่นักปราชญ์ส่วนมากมีทรรศนะว่าพวกเขาถูกเปลี่ยนสภาพเป็นลิงจริง ๆ จะไม่กินไม่ดื่มและไม่สืบพันธุ์ และจะเสียชีวิตภายในสามวัน

⁴ คือให้กระจัดกระจายไปอยู่ทุกประเทศในแผ่นดิน

⁵ หมายถึงคนชั่ว

⁶ คือสิ่งที่อำนวยความสุข

⁷ คือการลงโทษจากพระองค์

⁸ คือกลับมาประพฤติตนเป็นคนดี

169. แล้วได้มีกลุ่มชั๊กกลุ่มหนึ่งสืบแทนหลังจากพวกเขา ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์ไว้ โดยที่พวกเขาได้รับเอาสิ่งเล็กๆ น้อยๆ¹ แห่งโลกนี้ และกล่าวว่า มันจะถูกอภัยให้แก่เรา² และหากมีสิ่งเล็กๆ น้อยๆ³ เยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขาก็รับเอามันอีก⁴ มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาดอกหรือ ซึ่งข้อสัญญาแห่งคัมภีร์ว่า พวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮ์⁵ นอกจากความจริงเท่านั้น และพวกเขาก็ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้น⁶ แล้ว และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช่ปัญญาดอกหรือ

170. และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์ และตำราไว้ ซึ่งการละหมาดนั้น แท้จริงเราจะไม่ให้สัญญาไปซึ่งรางวัลของผู้ปรับปรุงแก้ไขทั้งหลาย

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ
عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ
وَالَّذِينَ الْأَخْبَرُوا خَيْرٌ لَّذِينَ
يَنْقُوتُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٠﴾

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٧١﴾

¹ หมายถึงเงินทองเล็กๆ น้อยๆ ไม่ว่าจะสินบนที่ผู้คนหยิบยื่นให้ หรือเรียกร้องเอาจากผู้อื่น ทั้งนี้เป็นการแลกเปลี่ยนกับการบิดเบือนคัมภีร์หรืออุปโลกน์บัญญัติขึ้น เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ให้สินบน

² คืออ้างว่าการกระทำของพวกเขาอัลลอฮ์จะทรงอภัยให้ ประหนึ่งพวกเขา กล่าวว่า ต่อไปจะไม่กระทำอีก

³ คือในการเอาสินบน แม้เป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ นั้น แสดงให้เห็นถึงการมักได้อย่างหลับลูบลับตาโดยไม่คำนึงว่าจะคู่ควรแก่การได้รับโทษหรือไม่

⁴ คือแม้พวกเขาเคยตั้งใจไว้ว่าจะเลิกกระทำแต่เมื่อมีผู้หยิบยื่นให้อีกก็อดไม่ได้ที่จะรับไว้ เพราะความมักได้ของพวกเขา

⁵ คือจะไม่กล่าวพาดพิงถึงอัลลอฮ์เกี่ยวกับความเท็จ เช่นกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้ทำอย่างนั้นได้ทั้งๆ ที่พระองค์มิได้ทรงอนุญาตหรือบิดเบือนถ้อยคำของอัลลอฮ์ว่า พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบอย่างนี้ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบเป็นอย่างอื่นเป็นต้น

⁶ คือรู้แล้วว่ามิบัญญัติให้กระทำอย่างไร เพราะได้ศึกษาบัญญัติที่อยู่ในคัมภีร์แล้ว

171. และจงรำลึกขณะที่เราได้ให้ภูเขาสูงนั้น¹ ไหวตัว และถอนตัวขึ้นเหนือพวกเขา ประหนึ่งมันเป็นสิ่งที่ให้เงาร่ม² กระนั้น และพวกเขาคิดว่ามันจะตกลงทับพวกเขา³ พวกเขาจึงยึดเอาสิ่ง⁴ ที่เราได้ให้ไว้แก่พวกเขาด้วยความเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่ง⁵ ที่มีอยู่ในนั้น เพื่อว่าพวกเขาจะได้เกรงกลัว

172. และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้เอามาจากลูกหลานของอาดัม ซึ่งลูก ๆ ของพวกเขาจากหลังของพวกเขา⁶ และให้พวกเขา⁷ ยืนยันตัวของพวกเขาเอง (โดยตอบคำถามที่ว่า) ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเจ้าดอกหรือ พวกเขาบอกว่าใช่ขอรับ พวกข้าพระองค์ขอยืนยัน (มิฉะนั้น)⁸ พวกเขาจะกล่าวในวันกิยามะฮ์ว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้

﴿وَإِذْ نُنقِطُ الْجِبَالَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٧١﴾﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٧٢﴾﴾

¹ คือภูเขาซีนาย

² คือประหนึ่งสิ่งกำบังแดดสำหรับพวกเขา

³ เนื่องจากมันลอยอยู่เหนือศีรษะของพวกเขาโดยไม่มีสิ่งใดค้ำจุนไว้

⁴ หมายถึงบัพญญิตแห่งศาสนา

⁵ หมายถึงข้อปฏิบัติที่มีอยู่ในบัพญญิตนั้น อนึ่งสำหรับข้อความของอายะฮ์นี้ อันได้แก่การยกภูเขาขึ้น พวกก็อดยาก็ไม่ยอมเชื่อพวกเขาจึงบิดเบือนให้ความหมายเฉไปทางอื่น ดูฎุรอานมะอฺดูดี เล่มหนึ่ง หน้า 375

⁶ คือให้ลูก ๆ ของพวกเขาเกิดขึ้นจากอสุจิของพวกเขา และการที่ทรงกล่าวว่า จากหลังของพวกเขา นั้น เป็นการกล่าวพาดพิงถึงการปฏิสนธิลูกอันตะในตอนเริ่มแรกของเด็ก กล่าวคือ ขณะที่ทารกอยู่ในครรภ์นั้น ลูกอันตะจะเริ่มปรากฏอยู่ระหว่างกระดูกสันหลัง และเมื่อเด็กเจริญขึ้นลูกอันตะก็จะค่อยเลื่อนลงมาจนกระทั่งอวัยวะส่วนเจริญสมบูรณ์แล้ว ลูกอันตะก็จะเข้าประจำที่ของมันตามที่เราทราบกันอยู่ ดังนั้นความที่ว่า พระองค์ทรงเอาลูก ๆ ของลูกหลานนะบีอาดัมจากหลังของพวกเขา นั้น จึงหมายถึงให้ลูก ๆ ของพวกเขาเกิดจากอสุจิของพวกเขา

⁷ คือพวกลูก ๆ ของลูกหลานอาดัม

⁸ คือถ้ามิได้ให้พวกเขาเล่าว่ายืนยันไว้ก่อนแล้ว

173. หรือไม่ก็พวกเจ้าจะกล่าวว่า ที่จริงนั้นบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ได้ให้มีภาคีขึ้นมาก่อนและพวกเราเป็นลูกหลานที่มาหลังจากพวกเขา¹ แล้วพระองค์จะทรงทำลายพวกเราเนื่องด้วยการกระทำของบรรดาผู้ที่ทำให้เสียกระนั้นหรือ²

174. และในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงโองการทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา³

175. และจงอ่านให้พวกเขา⁴ ฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาโองการของเราแก่เขา⁵ แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากโองการเหล่านั้น⁶ แล้วชัยฏอนก็ติดตามเขา⁷ ดังนั้นเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด

176. และหากเราประสงค์แล้ว แน่หนอนเราก็ยกเขาขึ้นและ⁸ ด้วยบรรดาโองการเหล่านั้น แต่ทว่าเขาคงมั่นอยู่กับดิน⁹ และปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา ดังนั้นอุปมาเขาผู้นั้น

أَوْ قُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٣﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْأَيَّاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٤﴾

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْتَخَفَّ
مِنْهَا فَاتَّبَعُهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٧٥﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ
إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ فَكَلَّمْنَا كَثِيرًا
أَلْكَبَ إِن يَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثٌ

¹ จึงได้เลียนแบบตามบรรพบุรุษโดยเข้าใจว่าเป็นกระทำที่ خوب

² หมายถึงบรรพบุรุษของพวกเราที่มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์

³ คือกลับมาปฏิบัติในทางที่ถูกด้วยความสำนึกผิด

⁴ คือพวกยิว

⁵ หมายถึง บัลอาม บินบาอูรออ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ดีคนหนึ่งของชาวยิว

⁶ คือได้กระทำการฝ่าฝืนบรรดาโองการของพระองค์ ประหนึ่งเขาได้ถอนตัวออกจากโองการเหล่านั้น

⁷ คือติดตามเขาเพื่อจงใจเขาให้กระทำการฝ่าฝืนบรรดาโองการต่อไป แล้วมันก็สามารถทำได้สำเร็จ

⁸ คือยกเขาขึ้นสู่เกียรติอันสูงส่งด้วยการปฏิบัติตามบรรดาโองการเหล่านั้น

⁹ หมายถึงไม่ยอมที่จะเป็นผู้มีเกียรติ ประหนึ่งบุคคลที่ชอบอยู่กับดิน ยินดีในความสกปรกที่แผดเปื้อนตัวเขา แม้ใครจะเชิญชวนให้ขึ้นไปอยู่บนบ้านก็ไม่ยอม

จึงตั้งอุปไมยของสุนัข หากเจ้าขับไล่มัน มันก็จะหอบแลบลิ้นห้อยลง หรือถ้าเจ้าปล่อยมันไว้ มันก็จะหอบแลบลิ้นห้อยลง¹ นั่นแหละคืออุปมากรุปกลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา ดังนั้นเจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

أَوْتَرَكْتُمْهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٦﴾

177. เป็นตัวอย่างที่ซ้ำซ้ำจริง ๆ กลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเขา และกิตัวของพวกเขา นั้นเองพวกเขาอธรรมกันอยู่

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ ﴿٧٧﴾

178. ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงแนะนำนั้น เขาก็เป็นผู้รับคำแนะนำ² และผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงผิด³ นั้นชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٨﴾

179. และแน่นอนเราได้บังเกิดสำหรับญะฮันนัม⁴ ซึ่งมากมายจากญิน⁵ และมนุษย์ โดยที่

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ

¹ คือลักษณะของผู้ที่ दौरानดังกล่าว นั้น ก็เช่นเดียวกับลักษณะของสุนัข กล่าวคือผู้ที่ दौरानนั้นใครจะแนะนำเขาหรือไม่เขาก็มีสภาพเหมือนเดิม คือประพฤติดั้งเดิม เช่นสุนัขใครจะไล่กวดมัน หรือปล่อยมันไว้แต่ลำพังมันก็มีสภาพหอบพร้อมกับแลบลิ้นออกห้อย

² คือเนื่องจากเขามีจิตใจปรารถนาในความจริง เมื่ออัลลอฮ์ทรงแนะนำเขา เขาก็รับคำแนะนำด้วยความยินดี

³ เนื่องจากความ दौरानไม่ยอมใช้ความคิด ไม่ยอมรับฟังคำแนะนำชี้แจงที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้ หากแต่เพียงพอใจในการหลงผิดของเขา อัลลอฮ์จึงปล่อยเขาให้เป็นไปตามความปรารถนาของเขา ซึ่งเขาจะต้องรับผิดชอบในการกระทำของเขา อนึ่งการที่พระองค์ทรงระบุว่า พระองค์ทรงปล่อยให้เขาหลงผิดนั้นก็เพื่อเป็นการแจ้งให้เราทราบ ว่า หากพระองค์จะทรงบังคับให้เขาอยู่ในทางที่ถูกนั้นย่อมกระทำได้ แต่ที่พระองค์ไม่ทรงกระทำนั้น เนื่องจากพระองค์ทรงให้แต่ละคนตัดสินใจด้วยตนเองเพราะทุกคนมีปัญญาและรับผิดชอบในสิ่งที่เขาตัดสินใจด้วย และอีกประการหนึ่ง ในศาสนาของพระองค์นั้นไม่มีการบังคับให้ใครต้องรับนับถือ

⁴ คือชื่อนรกขุมหนึ่ง

⁵ ญินคือปาวของอัลลอฮ์ประเภทหนึ่งซึ่งถูกบังเกิดขึ้นโดยมีหน้าที่ปฏิบัติเช่นเดียวกับมนุษย์ พวกมันเห็นมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่เห็นพวกมันในรูปร่างอันแท้จริงของพวกมันได้ นอกจากในร่างที่มันจำแลงเท่านั้น และมันก็สามารถจำแลงตนให้เหมือนทุกสิ่งทุกอย่าง ได้นอกจากรูปร่างของมันนะบีมุฮัมมัดเท่านั้น

พวกเขามีหัวใจซึ่งพวกเขาไม่ใช่มันทำความเข้าใจ และพวกเขามีตา ซึ่งพวกเขาไม่ใช่มันเอง และพวกเขามีหู ซึ่งพวกเขาไม่ใช่มันฟัง ชนเหล่านี้แหละประหนึ่งปศุสัตว์ ใช่แต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้แหละ พวกเขา คือผู้ที่เผลอเรือ¹

180. และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหา² พระองค์ ด้วยพระนามเหล่านั้นเกิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้³ ในบรรดาพระนามของพระองค์เกิด พวกเขานั้นจะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำ

181. และส่วนหนึ่งจากผู้ที่เราได้บังเกิดนั้นคือ คณะหนึ่ง ซึ่งพวกเขาแนะนำ⁴ ด้วยความจริง และด้วยความจริงนั้น พวกเขาปฏิบัติ⁵ โดยเที่ยงธรรม

182. และบรรดาผู้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา นั้น เราจะจัดการแก่พวกเขาเป็นชั้นตอน⁶ โดยที่พวกเขาไม่รู้

لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا
وَلَهُمْ آذَانٌ لَا تَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٦﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾

¹ คือเนื่องจากความไม่สนใจ เพราะไม่เชื่อว่าสิ่งที่ถูกชี้แจงแนะนำแก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขา
² คือวิงวอนขอความช่วยเหลือ
³ คือออกเสียงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ให้เพี้ยนและเฉออกจากสำเนียงที่เป็นจริง ทั้งนี้เพื่อให้พระนามของอัลลอฮ์หมดความสวยงามประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็เพื่อให้พระนามของพระองค์ ตรงกับชื่อบรรดาเจ็ดของพวกเขา หรือไม่ก็บิดเบือนความหมายแห่งพระนามของพระองค์เสียเลย
⁴ คือแนะนำทั้งตัวเองและผู้อื่น
⁵ คือปฏิบัติสิทธิแก่ตัวเองและผู้อื่น
⁶ คือไม่ทรงลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงในทันทีทันใด หากแต่จะค่อย ๆ ลงโทษพวกเขาทีละเล็กละน้อย โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สีกว่าตนกระทั่งเมื่อรู้สึกตัวก็สายเสียแล้วที่จะแก้ไขได้ นั่นก็คือความตายได้มาคร่าพวกเขาเสียแล้ว

183. และข้าจะประวิงเวลา¹ ให้แก่พวกเขา
แท้จริงอุบาย² ของข้ามันแข็งแกร่งนัก

وَأَمَلِي لَهُمْ إِن كِيدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾

184. และพวกเขามีได้ใคร่ครวญดอกหรือว่า ที่
สหายของพวกเขา นั้นหาได้มีความบ้าใด ๆ ไม่³
เขามิใช่ใครอื่นนอกจากผู้ตักเตือนที่ขัดแย้ง
คนหนึ่งเท่านั้น

أَوَلَمْ يَنْفَكُوا مَا يَصَاحِبُهُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾

185. และพวกเขามีได้มองดูในอำนาจทั้งหลาย
แห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ และแท้จริง
อาจเป็นไปได้ว่า กำหนดเวลาแห่งความตายของ
พวกเขานั้นได้ใกล้เข้ามา⁴ แล้ว แล้วก็ถ้อยคำใด
เล่าที่พวกเขาจะศรัทธากันหลังจากอัล-กูรอาน⁵

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حُدُودٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

186. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงไปแล้ว⁶
ก็ไม่มีผู้แนะนำใด ๆ สำหรับเขา และพระองค์
จะทรงปล่อยพวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในการ
ละเมิดของพวกเขา⁷

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَكَأَيِّ هَادِيَ لَّهُ، وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

¹ คือเวลาแห่งความตาย

² หมายถึงวิธีแห่งการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นแข็งแกร่งนักไม่มีใครล่วงรู้ได้

³ เป็นการตอบโต้ที่พวกเขากล่าวหาว่า นะบีมุฮัมมัดเป็นผู้วิกลจริต

⁴ กล่าวคือ เมื่อความตายได้มายังพวกเขาแล้วโดยที่พวกเขามีได้ศรัทธา พวกเขาจะต้องเสียใจอย่างรุนแรง
เนื่องจากโทษที่พวกเขาจะได้รับ

⁵ หมายถึงว่าถ้าไม่เชื่ออัล-กูรอานแล้ว พวกเขาจะเชื่อคำแนะนำของใคร

⁶ คือเนื่องจากความดื้อรั้นของพวกเขา

⁷ เนื่องจากเป็นความปรารถนาของพวกเขา และพระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเขาด้วย

187. พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกียามะฮฺ) นั่นว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น จงกล่าวเถิดว่า แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉันเท่านั้น ไม่มีใครจะเผยมันให้ทราบสำหรับเวลาของมัน¹ ได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้งอยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้า นอกจากโดยกะทันหัน พวกเขาถามเจ้ากันประหนึ่งว่า เจ้าเป็นผู้ที่รู้ในเรื่องนั้น³ ดี จงกล่าวเถิด แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้

188. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์ใด ๆ และโทษใด ๆ ไร่เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้⁴ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แน่หนอนฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้⁵ มากมายแล้ว และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่ต้องฉันได้⁶ ฉันมิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ตักเตือน และผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفٌ إِلَّا لَاهُ نُقِلَتْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ الْبَغْيَةُ بِسَئَلِكُمْ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِن لَّكَ أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْبَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَسِيَ الشُّوْءُ إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٨﴾

¹ คือเวลาที่มันจะเกิดขึ้น

² คือเวลาแห่งวันกียามะฮฺนั้นทั้งผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินใคร่อยากจะรู้ว่าเมื่อใดมันจะเกิดขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่ทุกผู้ทุกนามมีความหวาดกลัว และการที่อยากรู้ในสิ่งที่ไม่สามารถจะรู้ได้นั้น ทำให้รู้สึกว่ามันประหนึ่งวัตถุที่หนักอึ้งอยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน

³ คือรู้ในเรื่องเวลาของวันกียามะฮฺดี

⁴ คือเหตุนี้ฉันจึงไม่สามารถที่จะให้คุณและให้โทษแก่ใครได้ เพราะมันไม่อยู่ในครอบครองของฉัน

⁵ ส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ดีนั้นก็คือทรัพย์สินเงินทอง เพราะรู้ดีว่ามันอยู่ที่ไหน และทางใดที่จะได้มา

⁶ เพราะรู้ล่วงหน้าก่อนแล้วจึงสามารถหลบหลีกและป้องกันได้ แต่ความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่

189. พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากชีวิตเดียว¹ และได้ทรงให้มันขึ้นจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครอง² ของชีวิตนั้น เพื่อชีวิตนั้นจะได้มีความสงบสุขกับนาง ครั้นเมื่อชีวิตนั้นได้ผสมสู่นางก็อุ้มครรภ์อย่างเบา³ แล้วนางก็ผ่านมันไป⁴ ครั้นเมื่อนางอุ้มครรภ์หนัก⁵ เขาทั้งสอง⁶ ก็วิ่งวอนต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขาทั้งสองว่า ถ้าหากพระองค์ทรงประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้ข้าพระองค์แล้ว แน่นอนข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ

190. ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้เขาทั้งสองซึ่งบุตรที่สมบูรณ์ เขาทั้งสอง⁷ ก็ให้มับรตาคีขึ้นแก่พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง อัลลอฮ์นั้นทรงสูงเกินกว่าที่พวกเขาให้มับรตาคีขึ้น

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيًّا فَمَرَّتَ بِهِ فَلَمَّا أَفَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَمَلًا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

¹ คือท่านนะบีอาดัม

² คือพระนางเฮวาอู

³ คือตั้งครรภ์อ่อนๆ

⁴ คือผ่านไปโดยไม่รู้สึกรู้ว่ามีความเดือดร้อนแต่ประการใด

⁵ คือท้องแก่

⁶ คือนะบีอาดัมและพระนางเฮวาอู

⁷ หมายถึงสามีภรรยาซึ่งเป็นลูกหลานของนะบีอาดัมหลังจากท่าน แต่ตามสำนวนของประโยคอาจทำให้เข้าใจว่าเป็นนะบีอาดัมและเฮวาอูได้ อย่างไรก็ตามก็ตีใจเขานั่นย่อมขัดต่อความเป็นจริงที่ว่าผู้เป็นนะบีนั่นย่อมรู้จักอัลลอฮ์ดีที่จะไม่กระทำการชริกต่อพระองค์ อีกประการหนึ่งการใช้ถ้อยคำในภาษาอาหรับนั้น บางครั้งก็ระบุว่ามีมนุษย์ทั้งหมดนั้น เป็นบุตรของอาดัมและเฮวาอู ทั้งๆ ผู้ที่เป็นบุตรของอาดัมและเฮวาอูจริง ๆ นั้นเพียงไม่กี่คน แต่โดยที่มนุษย์ทุกคนสืบเชื้อสายมาจากท่าน จึงอาจกล่าวได้ว่ามนุษย์เป็นบุตรของท่าน ในทำนองเดียวกันเมื่อระบุถึงท่านทั้งสองจึงอาจหมายถึงลูกหลานของท่านก็ได้ เพราะลูกหลานของท่านก็คือตัวของท่านทั้งสองนั่นเอง ทั้งนี้ในกรณีที่มีหลักฐานประกอบช่วยให้เข้าใจได้ว่าเป็นลูกหลานของท่าน ดังอายะฮ์นี้

191. พวกเขา¹ จะให้สิ่งที่ไม่บังเกิดอันใดมี
หุนส่วน (กับพระองค์²) ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกบังเกิด
ขึ้น³ กระนั้นหรือ

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَمْ يَخْلُقْ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿١٩١﴾

192. และพวกมัน⁴ ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือ
ใด ๆ แก่พวกเขา⁵ และทั้งไม่สามารถช่วยเหลือ
ตัวของพวกมัน⁶ เองด้วย

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

193. และหากพวกเจ้าเชิญชวนพวกเขา⁷ ไปสู่
คำแนะนำที่ถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ปฏิบัติตาม⁸
พวกเจ้า ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเจ้า พวกเจ้า
จะเชิญชวนพวกเขา หรือพวกเจ้าจะนิ่งเฉยอยู่
ก็ตาม

وَإِن نَّدَعُوهُمْ إِلَىٰ هُدًى لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءَ عَلَيْكُمْ
أَدَعَوْتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صُمُوتُونَ ﴿١٩٣﴾

194. แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอ⁹ อื่น
จากอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ที่เป็นบ่าว¹⁰ เยี่ยงพวกเจ้า
นั่นเอง จงวิงวอนขอต่อพวกเขาเถิด แล้วจงให้
พวกเขาตอบรับพวกเจ้าด้วย¹¹ หากพวกเจ้าเป็น
ผู้พูดจริง¹²

إِنَّ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَلُكُمْ قَدْ دَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾

¹ คือมุชริกมักกะฮ์

² คือมีหุนกับพระองค์ในการเคารพสักการะของพวกเข

³ คือถูกบังเกิดขึ้นโดยพระองค์

⁴ หมายถึงบรรดาเจวีต

⁵ คือพวกมุชริกมักกะฮ์

⁶ คือตัวของพวกเจวีตเอง

⁷ คือพวกเจวีต

⁸ เพราะมันไม่ได้ยินคำวิงวอน และไม่รู้อะไรในสิ่งที่พวกเขาต้องการ แม้ว่ารู้อะไรก็ทำไม่ได้

⁹ คือขอความช่วยเหลือต่อพวกเขา

¹⁰ คือเป็นบ่าวของอัลลอฮ์

¹¹ กล่าวคือไม่มีทางที่พวกเขาจะตอบรับได้ เพราะพวกเขาไม่ได้ยินและไม่รู้อะไร

¹² คือพูดจริงว่าพวกเขาให้คุณให้โทษแก่พวกเจ้าได้สมควรแก่การเคารพสักการะ อนึ่ง การใช้ให้ขอในที่นี้
เป็นการประชด

195. พวกมัน¹ มีเท้าที่ใช้มันเดินกระนั้นหรือ หรือว่าพวกมันมีมือที่ใช้มันจัดการอย่างรุนแรง² หรือว่าพวกมันมีตาที่ใช้มันมอง หรือว่าพวกมันมีหูที่ใช้มันฟัง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคี³ ของพวกเจ้าเถิด แล้วจงวางอุบาย⁴ แก่ฉันด้วย จงอย่าได้ประวิงเวลาให้แก่ฉันเลย

196. แท้จริงผู้คุ้มครองฉันนั้นคือ อัลลอฮ์ผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมา และในขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ประพฤติดีทั้งหลาย

197. และบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอ⁵ อื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย

198. และหากพวกเจ้าวิงวอนพวกมันให้ช่วยนำไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง พวกมันก็ไม่ได้ยิน และเจ้าจะเห็นพวกมันมองมายังเจ้า ทั้งๆ ที่พวกมันมองไม่เห็น

أَلَمْ أَرْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْتَطِشُونَ
بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا
فَلَا تُنظَرُونَ ﴿١٩٥﴾

إِنِّي وَإِلَى اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ سَوَّى
الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

¹ คือพวกเจไรด์

² คือใช้มือที่ร้ายผู้อื่นได้อย่างรุนแรง

³ คือบรรดาภาคีของพวกเจ้าที่พวกเจ้าอุปโลกน์ขึ้นเพื่อให้มีส่วนร่วมกัอัลลอฮ์ในการเคารพสักการะของพวกเจ้า

⁴ คือวางอุบายเพื่อกำจัดฉัน หรือขัดขวางฉัน

⁵ คือขอความช่วยเหลือต่อพวกเขา

199. เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย¹ และจงใช้ให้กระทำการที่ชอบ และจงผินหลัง² ให้แก่ผู้โหดเขลาทั้งหลายเถิด

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٩﴾

200. และหากมีการยั่วยุใด ๆ จากชัยฏอนกำลังยั่วยุ³ เจ้าอยู่ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไต่อาณัติผู้ทรงรอบรู้

وَمَا يَزَعْنَاكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

201. แท้จริงบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น เมื่อมีคำชี้⁴ ไต ๆ จากชัยฏอนประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็รำลึก⁵ ได้แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น⁶

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٤١﴾

202. และพี่น้อง⁷ ของพวกมันนั้นจะช่วยเหลือพวกมันในการหลงผิด⁸ แล้วพวกเขาก็จะไม่ลดละ

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الضَّلالَةِ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٢﴾

203. และเมื่อมิได้มีอายะฮ์⁹ ใดมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า ไฉนเล่าท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันจะปฏิบัติตามเฉพาะสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการ

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٌ فَالُوا لَوْ لَا أَجْتَبَيْتَهَا
قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا نُوحِيَ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ
مِّنْ رَبِّي كُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

1 หมายถึงให้มีการผ่อนปรนตามสมควร

2 คือให้ปลีกตัวออกจากพวกเขา

3 คือยั่วยุให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบ

4 คือชี้้นำให้กระทำการที่ฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา

5 คือรำลึกได้ว่าพวกเขากำลังถูกชักนำโดยชัยฏอน

6 คือมองเห็นทางที่จะหลีกเลี่ยงให้รอดพ้นไปได้

7 หมายถึงพวกพ้องของมันที่เป็นมนุษย์ที่เห็นดีเห็นชอบในการชี้้นำของมัน

8 และในการชักชวนเพื่อนมนุษย์ให้หลงผิดด้วย

9 คืออายะฮ์อัลกุรอานตามที่พวกเขาปรารถนา

แก่ฉันจากพระเจ้าของฉันเท่านั้น¹ นี่¹คือบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขา และ (นี่คือ) ข้อแนะนำและการเอ็นดูเมตตาแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา

204. และเมื่ออัล-กุรอานถูกอ่านขึ้น ก็จงสดับฟังอัล-กุรอานนั้นเถิด และจงนิ่งเงียบ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับการเอ็นดูเมตตา

205. และเจ้า (มุฮัมมัด) จงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้าในใจของเจ้าด้วยความนอบน้อมและยำเกรงและโดยไม่ออกเสียงดัง ทั้งในเวลาเช้าและเย็นและจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ที่เปลอเรือ

206. แท้จริงบรรดา²ผู้ที่อยู่ที่พระเจ้าของเจ้านั้น พวกเขาจะไม่หึงต่อการเคารพสักการะพระองค์และกล่าวให้ความบริสุทธิ์แก่พระองค์และแด่พระองค์เท่านั้น พวกเขากราบกรานกัน

وَإِذْ أَقْرَأْتَ الْقُرْآنَ فَأَسْمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَأذْكَرْ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْجُدُونَ لَهُ ۖ يُسْجِدُونَ ﴿٢٠٦﴾

¹ หมายถึง อัล-กุรอาน

² หมายถึงบรรดามลาอิกะฮ์

(8) ซูเราะฮ์ อัล-อัมฟาล

سورة الأنفال

ซูเราะฮ์นี้ มี 75 อายะฮ์ ถูกประทานลงมาหลังจาก ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ นอกจาก อายะฮ์ที่ 30-36 เท่านั้น เป็นมักกียะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. พวกเขาจะถามเจ้า¹ เกี่ยวกับบรรดาทรัพย์สินเชลย² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินเชลยนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และของรอซูล ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์³ ระหว่างพวกท่าน และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

2. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น คือ ผู้ที่เมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และแต่พระเจ้าของพวกเขา นั้นพวกเขามอบหมายกัน

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّت
لِقُلُوبِهِمْ وَإِذَا نُذِرَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩﴾

¹ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

² คือทรัพย์สินเชลยที่จับได้ในสงครามบะดร์ ซึ่งเป็นทรัพย์สินเชลยแรกในอิสลาม กล่าวคือพวกเขาต้องการทราบว่าทรัพย์สินเชลยเป็นสิทธิ์ของใคร

³ คือปรับปรุงให้มีความเข้าใจดีต่อกัน และรักใคร่กัน

3. คือบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขา ก็บริจาค

4. คนเหล่านี้แหละพวกเขา คือ ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง โดยที่พวกเขาจะได้รับหลายชั้น¹ ณ พระเจ้าของพวกเขา และจะได้รับการอภัยโทษ และปัจจัยยังชีพอันมากมาย²

5. เช่นเดียวกับการที่พระเจ้าของเจ้าให้เจ้าออกไปจากบ้านของเจ้า³ เนื่องด้วยความจริง⁴ และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธานั้น รังเกียจ⁵

6. พวกเขาได้เถียงกับเจ้าในความจริง⁶ หลังจากที่มันได้ประจักษ์ขึ้น⁷ ประหนึ่งว่าพวกเขาถูกต้อนไปสู่ความตายโดยที่พวกเขากำลังมองดูกันอยู่⁸

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٢﴾

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٣﴾

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿٤﴾

يُحَدِّثُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَافُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٥﴾

¹ คือได้รับเกียรติหลายชั้น

² คำว่า กระมิม นั้นมีความหมายหลายนัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของมัน กล่าวคือถ้ามันเป็นคุณศัพท์ของคนก็มีความหมายว่า ใจบุญ ถ้าเป็นคุณศัพท์ของคำพูดก็มีความหมายว่า อ่อนหวาน และถ้าเป็นคุณศัพท์ของปัจจัยยังชีพก็หมายถึง มากมาย ดังปรากฏในอายะฮ์นี้เป็นต้น

³ ข้อความนี้เป็นข้อเปรียบเทียบกับเรื่องที่เกิดขึ้น กล่าวคือ ทรัพย์เซลยที่รับมาได้นั้นท่านมีสิทธิที่จะแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่ท่านเห็นว่าสมควรจะได้ แต่ก็ไม่เป็นที่พอใจของบรรดาสาวกบางกลุ่ม พวกเขาจึงใคร่ถามท่านนะบีว่า ทรัพย์เซลยนั้นเป็นสิทธิของใคร และอัลลอฮ์ก็ทรงให้ท่านนะบีตอบว่าเป็นสิทธิของอัลลอฮ์และรอซูล การที่พวกเขาไม่พอใจในการที่ท่านแบ่งทรัพย์เซลยนั้น เช่นเดียวกับที่พวกเขาไม่พอใจที่อัลลอฮ์ทรงให้ท่านนะบีนำพวกเขาออกไปเพื่อตัดกำลังฝ่ายศัตรู แล้วเกิดการสู้รบกับฝ่ายศัตรูที่บะดัร

⁴ คือเนื่องด้วยศาสนอันเป็นความจริงที่ท่านนะบีจะต้องพิสูจน์ให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁵ คือรังเกียจที่จะทำการสู้รบกับฝ่ายศัตรู

⁶ หมายถึงการที่จะสู้รบกับฝ่ายศัตรูที่ยกกำลังมาจากมักกะฮ์

⁷ คือหลังจากที่การสู้รบนั้นได้ประจักษ์หน้ากันแล้วทั้งสองฝ่าย

⁸ คือมองดูความตายกันอยู่

7. และจงรำลึกขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเจ้า ซึ่งหนึ่งในสองกลุ่ม¹ว่า มันเป็นของพวกเจ้า และพวกเจ้าชอบที่จะให้กลุ่มที่ไม่มีกำลังอาวุธนั้นเป็นของพวกเจ้า แต่อัลลอฮ์ทรงต้องการให้ความจริง² ประจักษ์เป็นจริงขึ้น ด้วยพจนารถของพระองค์³ และจะทรงตัดขาดซึ่งคนสุดท้าย⁴ ของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

8. เพื่อพระองค์จะทรงให้สิ่งที่เป็ความจริง⁵ ได้ ประจักษ์เป็นความจริง และให้สิ่งเท็จ⁶ ได้ ประจักษ์เป็นสิ่งเท็จ และแม้ว่าบรรดาผู้กระทำความผิด⁷ไม่พอใจก็ตาม

9. จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือ ยามคับขันต่อพระเจ้าของพวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงรับสนองแก่พวกเจ้าว่า แท้จริงข้าจะช่วยเหลือพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮ์หนึ่งพันตน โดยทยอยกันลงมา

وَأَذِيعُكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَيْنِ أَنهَا لَكُمْ
وَتَوَدُّونَ أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ
لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي
مُمِدُّكُمْ بِالْفِئَةِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿٩﴾

¹ คือกลุ่มหนึ่งเป็นกองคาราวานที่นำสินค้ามาจากประเทศซามมีจำนวน 40 คน ไม่มีอาวุธคุ้มกัน โดยมีอับดุลมุฮัยมินเป็นผู้นำ อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกำลังทหารที่มีอาวุธครบมือ ซึ่งเดินทางมาจากมักกะฮ์จำนวน 1,000 คน มีอับดุลมุฮัยมินเป็นผู้นำ ทั้งนี้เพื่อความคุ้มครองกองคาราวาน

² คือให้ศาสนาของพระองค์เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วหน้ากันว่าเป็นความจริงที่มาจากพระองค์

³ คือด้วยการปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์

⁴ คือทำลายพวกเขาจนกระทั่งคนสุดท้าย

⁵ คือให้ศาสนาอิสลามที่ให้ออกภาพแต่พระองค์เป็นที่ยอมรับว่าเป็นความจริง

⁶ คือให้การสักการะเจวิดได้ประจักษ์เป็นเท็จ

⁷ หมายถึงพวกมุชริก

10. และอัลลอฮ์นั้นมิได้ทรงให้มัน¹ มีขึ้นนอกจาก เป็นชาวดี² เท่านั้น และเพื่อว่าหัวใจของพวกเจ้า จะได้สงบขึ้นด้วยสิ่งนั้น³ และไม่มีการช่วยเหลือ นอกจากที่มาจากที่อัลลอฮ์เท่านั้น แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

11. จงรำลึกขณะที่พระองค์ทรงให้มีการจับกลับ ครอบงำพวก⁴ เจ้า ด้วยความปลอดภัยจาก พระองค์ และทรงให้นำลงมาแก่พวกเจ้า⁵ จาก ฟากฟ้าเพื่อทรงชำระพวกเจ้า⁶ ด้วยน้ำนั้น และ ทรงให้หมดไปจากพวกเจ้าซึ่งความโสम्म⁷ ของ ชัยฏอน และเพื่อที่จะทรงผูกหัวใจ⁸ ของพวกเจ้า และทรงให้เท่านั้นคง⁹ ด้วยน้ำนั้น

12. จงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าประธาน โองการแก่มลาอิกะฮ์¹⁰ ว่า แท้จริงข้านี้ร่วมอยู่ กับพวกเจ้าด้วย ดังนั้นพวกเจ้าจงทำให้บรรดา

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّا اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

إِذْ نَفَسُكُمْ التُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
وَيُنشِئَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْي مَعَكُمْ فَتَبَيَّنُوا
الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا

¹ หมายถึงการช่วยเหลือของมลาอิกะฮ์

² คือชาวดีที่ทำให้มั่นใจว่าอยู่ในความช่วยเหลือของอัลลอฮ์

³ คือด้วยการช่วยเหลือนั้น

⁴ คือให้พวกเขจับกลับเพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังวังชาทั้ง ๆ ที่อยู่ในระหว่างการสู้รบกัน

⁵ คือในขณะที่กำลังขาดแคลนน้ำ อันเป็นช่วงที่ชัยฏอนกำลังจงใจให้เกิดความท้อถอย แล้วพวกเขาก็มี น้ำใช้อย่างพอเพียง

⁶ คือชำระสิ่งสกปรก และเหงื่อโคลให้หมดจากพวกเขา

⁷ หมายถึงการจงใจของชัยฏอนให้เกิดความท้อถอย

⁸ หมายถึงทำให้หัวใจหนักแน่นไม่หวั่นไหวในการต่อสู้

⁹ คือสามารถยืนบนทรายด้วยความมั่นคง เนื่องจากน้ำฝนช่วยให้ทรายแน่นตัวไม่ไหล

¹⁰ คือมลาอิกะฮ์ที่อัลลอฮ์ส่งมาสนับสนุนฝ่ายท่านนะบีที่บะดร์

ผู้ศรัทธามั่นคง¹ เกิด ข้าจะโยน² ความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาแล้ว พวกเจ้าจงฟันลงบนก้านคอ และจงฟันทุก ๆ ส่วนปลายของนิ้วมือ³ จากพวกเขา

13. นั่นก็เพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

14. นั่นแหละ⁴ พวกเจ้าจงลี้มรสมันเกิด และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือการลงโทษแห่งไฟนรก

15. บรรดาผู้ศรัทธาทิ้งหลาย เมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเคลื่อน⁵ มา พวกเจ้าจงอย่าหันหลังหนีพวกเขา

16. และใครที่หันหลังของเขาหนีพวกเขา⁶ ในวันนั้น⁷ ยกเว้นผู้ที่เปลี่ยนที่เพื่อทำการสู้รบหรือผู้ที่ไปร่วมกับอีกกลุ่มหนึ่ง⁸ เท่านั้นแน่นอน⁹

الرُّعْبَ فَاصْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَافًا فَلَا تُولُوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾

وَمَنْ يُولُوهُمْ يَوْمَئِذٍ يُرْمَىٰ إِلَىٰ الْأَمْتِحِرَةِ فَأَلْقَىٰ إِلَيْهِمُ الْقِنَاقِلَ أَوْ مُتَحِدِينَ إِلَىٰ فُتَّةٍ فَقَدْ بَاءَ بِعَضْبٍ

¹ คือให้มีความเชื่อมั่นในชัยชนะและยืนหยัดต่อสู้อย่างมั่นคง

² หมายถึงทำให้ความกลัวเข้าไปในหัวใจ และการที่ใช้คำว่าโยนนั้นเป็นการเปรียบประหนึ่งว่าความกลัวนั้นเป็นวัตถุหยาบโยนได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ฟังมองเห็นเป็นภาพพจน์

³ รวมถึงปลายนิ้วเท้าด้วย

⁴ คือเช่นนั้นแหละคือการลงโทษของพระองค์

⁵ คือเคลื่อนกำลังรบมาประชิด

⁶ คือพวกศัตรู

⁷ คือวันที่เคลื่อนกำลังรบเข้ามาประชิด

⁸ เพื่อเสริมกำลังในการสู้รบ

⁹ คือถ้าเขาหันหลังหนีศัตรูแล้ว แน่แน่นอนเขาย่อมนำความกริ้วจากอัลลอฮ์กลับไป

เขาย่อมนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป และที่อยู่ของเขานั้นคือญะฮันนัม และเป็นທີ່กลับไปทีเผลอ

17. พวกเจ้ามิได้ฆ่า¹พวกเขา แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงฆ่าพวกเขา และเจ้ามิได้ชว้างดอกขณะที่เจ้าชว้าง² แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ชว้าง และเพื่อว่าพระองค์จะทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธาอย่างเที่ยงมาจากพระองค์³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินทรงรอบรู้

18. นั่นแหละ⁴ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทำให้อ่อนแอ⁵ ซึ่งอุบายของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

19. หากพวกเจ้าขอให้มีการชี้ขาด⁶ แน่นอนการชี้ขาดนั้นก็ได้มายังพวกเจ้าแล้ว⁷ และถ้าหากพวกเจ้าหยุดยั้ง⁸ มันก็เป็นการดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้ากลับ (ทำการรุกรานอีก) เรายัง

مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ وَيَسِيَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

وَلِيَسْبِي الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا
وَلَنْ نُغْنِي عَنْكُمْ فِئَتَكُمْ سَيِّئًا وَلَوْ كَثُرَتْ

¹ คือมิได้ฆ่าพวกเขาด้วยความสามารถของพวกเขาเอง เพราะกำลังของพวกเขาน้อยกว่า แต่ที่พวกเขาฆ่าพวกเขาได้นั้นด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ ดังนั้นจึงถือว่าผู้ที่ฆ่าพวกเขาที่แท้จริงนั้นคืออัลลอฮ์

² คือขณะที่ท่านนะบีหิยบทรายชว้างไปยังฝ่ายศัตรูนั้น กำลังชว้างของท่านไม่อยู่ในฐานะที่จะทำให้ทรายไปเข้าหน้าเข้าตาพวกมันได้ แต่ที่ทรายไปเข้าหน้าเข้าตาพวกเขานั้น ด้วยกำลังของอัลลอฮ์นั่นเอง ด้วยเหตุนี้จึงถือว่าพระองค์เป็นผู้ชว้าง

³ การทดสอบอย่างเที่ยงนั้น หมายถึงทดสอบเพื่อจะให้ได้รับรางวัลอันเที่ยงมาจากพระองค์

⁴ คือการทดสอบอย่างเที่ยงมาจากอัลลอฮ์

⁵ คือทำให้อุบายของพวกเขาหมดประสิทธิภาพที่จะเอาชนะท่านนะบี และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายได้

⁶ คือฝ่ายมุขริกขอให้อัลลอฮ์ชี้ขาดว่าฝ่ายพวกเขาหรือฝ่ายท่านนะบีเป็นฝ่ายผิด

⁷ คือชี้ขาดให้ฝ่ายท่านนะบีเป็นฝ่ายถูกโดยให้เป็นฝ่ายชนะพวกเขา

⁸ คือหยุดยั้งการเป็นศัตรูต่อท่านนะบี และศรัทธาต่อท่าน

จะกลับ (ช่วยเหลือให้พวกเขาแพ้อีก) พรรคพวก
ของเจ้านั้นไม่สามารถที่จะอำนวยความสะดวก
อย่างใดให้แก่พวกเขา¹ได้เลย และแม้ว่าพวกเขา
จะมากมายก็ตามและแท้จริงอัลลอฮ์นั้น อยู่
ร่วม² กับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

20. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์
และรอซูลของพระองค์เถิด และจงอย่าได้
ผินหลังให้แก่เขา³ ขณะที่พวกเขาฟังกันอยู่⁴

21. และพวกเขาจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่
กล่าวว่า พวกเราได้ยิน⁵แล้ว ในขณะที่เดียวกับ
พวกเขาหาได้ยินไม่

22. แท้จริงสัตว์⁶ที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮ์นั้นคือ
ที่หูหนวก⁷ ที่เป็นใบ้⁸ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใช้ปัญญา

وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عُنْفُهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٩﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

¹ คือไม่สามารถที่จะช่วยให้พวกเขาชนะได้ และขณะเดียวกันก็ไม่สามารถจะช่วยให้พวกเขาเจ้านั้นรอดพ้น
จากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

² คือให้ความช่วยเหลือแก่บรรดาผู้ศรัทธาประหนึ่งว่าพระองค์ทรงร่วมอยู่ด้วยกับพวกเขา

³ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลอฮุอะลียะฮิวะซัลลัม

⁴ คือฟังคำแนะนำชี้แจงของท่านและฟังโองการของอัลลอฮ์

⁵ หมายถึงพวกมุนาฟิก ซึ่งพวกนี้ขณะที่ฟังอัล-กุรอานนั้น เหมือนมิได้ฟังเพราะพวกเขาไม่สนใจ ในการนี้
จึงทำให้พวกเขาไม่รู้อะไร ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงเตือนบรรดามุมนินว่าอย่าได้เป็นเช่นพวกเขา

⁶ หมายถึงมนุษย์ เพราะมนุษย์ก็เป็นสัตว์โลกชนิดหนึ่ง

⁷ หมายถึงผู้ไม่สนใจที่จะรับฟังโองการของอัลลอฮ์ และคำแนะนำของท่านนะบี อันทำให้พวกเขาไม่รู้อะไร
บุคคลดังกล่าวนั้นสภาพของพวกเขาจึงประหนึ่งคนหูหนวก และคนหูหนวกก็ไม่รู้เรื่องอะไรเช่นเดียวกัน
หาใช่พวกเขาเป็นคนหูหนวกจริง ๆ ไม่

⁸ คือประหนึ่งเป็นใบ้ เพราะเมื่อไม่เข้าใจก็ไม่พูดไม่ถาม

23. และหากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่าในตัวพวกเขา นั้น มีความดี แน่นอนก็จะทรงให้พวกเขาได้ยื่น¹ และหากพระองค์ทรงให้พวกเขาได้ยื่น² แล้ว แน่นอนพวกเขาก็ผินหลังให้ โดยที่พวกเขา นั้น เป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว

24. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงตอบรับอัลลอฮ์ และรอซูลเถิด เมื่อเขา³ ได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่ง ที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวา⁴ ขึ้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงกัน⁵ ระหว่างบุคคลกับ หัวใจของเขา และแท้จริงยังพระองค์นั้นพวกเจ้า จะถูกนำกลับไปขุมนุญ

25. และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ⁶ ซึ่งมันจะ ไม่ประสบแก่บรรดาผู้ธรรมในหมู่พวกเจ้าโดย เฉพาะ⁷ เท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ นั้น เป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُهُ مُخَشَرُونَ ﴿٢٤﴾

وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

¹ ได้ยื่นอัล-กูรอาน และมีความเข้าใจ

² คือให้พวกเขาได้ยื่นทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงรู้ว่าไม่มีตามที่ใด ๆ ในตัวเขา

³ หมายถึงท่านนะบี

⁴ หมายถึงอัล-กูรอานเพราะอัล-กูรอานนั้นประหนึ่งวิญญาณ ผู้ใดที่รับฟังอัล-กูรอานก็เท่ากับเขารับวิญญาณ อันทำให้เขามีชีวิตชีวา

⁵ หมายถึงจะทรงให้หัวใจของเขาตายด้านเมื่อใดก็ได้ ในการนี้ย่อมจะทำให้เขาหมดโอกาสที่จะทำให้หัวใจ ของเขาจงรักภักดีต่อพระองค์ และมีโอกาสต่อพระองค์ ทั้งนี้ถ้าเขายังเฉยเมยอยู่ในขณะที่หัวใจของเขา ยัง ไม่ถูกกั้นจากเขา ด้วยเหตุนี้แต่ละคนจึงควรรีบฉวยโอกาสใช้หัวใจให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง ก่อนที่มันจะ ถูกกั้นจากเขาไป

⁶ คือการลงโทษจากอัลลอฮ์ เนื่องจากการธรรมของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดของพวกเจ้า

⁷ คือจะประสบแก่ผู้ประพฤตินอกในหมู่พวกเจ้าด้วยเนื่องจากผู้ประพฤตินี้เหล่านั้นมิได้ตัดเดือนและห้ามปรัม พวกเขา เพื่อป้องกันมิให้การลงโทษจากอัลลอฮ์ได้ประสบแก่ผู้ประพฤตินี้ด้วย จึงจำเป็นแก่ผู้ประพฤตินี้จะ ต้องตัดเดือน และห้ามปรัมผู้ประพฤตินี้ด้วยเสมอ ถ้าพวกเขาไม่เชื่อฟังก็เป็นอันหมดภาระหน้าที่ของเขา

26. และพวกเจ้าจงรำลึก ขณะที่พวกเจ้ามีจำนวนน้อยซึ่งเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดินโดยที่พวกเจ้ากลัวว่าผู้คนจะโอบล้อม¹ พวกเจ้าไปแล้ว พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้ามีที่พักพิง² และได้ทรงสนับสนุนพวกเจ้าด้วยการช่วยเหลือของพระองค์³ และได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากสิ่งที่ดี ๆ ทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

27. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าท้อใจต่ออัลลอฮ์ และรอซูล และจงอย่าท้อใจต่อบรรดาของฝาก⁴ ของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่

28. และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงทรัพย์สินของพวกเจ้า และลูก ๆ ของพวกเจ้านั้น เป็นสิ่งทดสอบ⁵ ชนิดหนึ่งเท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีรางวัลอันใหญ่หลวง

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَنْ يَحْطِفَكُمُ النَّاسُ فَنَاصَوْكُمْ
وَأَيْدِيكُمْ يَبْصُرُونَ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخَوْفُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
وَتَخَوْفُوا أَمْوَالَكُمْ وَأَنْتُمْ تَسْلُمُونَ ﴿٩﴾

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

¹ หมายถึงลอบทำการฆ่าพวกเจ้าอย่างรวดเร็วโดยที่พวกเจ้าไม่สามารถที่จะป้องกันตนเองได้ ประหนึ่งลูกไก่ที่ถูกโอบล้อมด้วยเหยี่ยวและกาคระนั้น

² คือให้เมืองมะดีนะฮ์ เป็นที่อยู่อันมั่นคงแก่พวกเจ้า

³ คือซึ่งส่วนหนึ่งนั้นได้ทรงให้กำลังแห่งมลาอิกะฮ์ลงมาช่วยเหลือขณะที่ทำการสู้รบกับศัตรู

⁴ หมายถึงไม่ยกยอกหรือคดโกงของฝากที่ผู้อื่นฝากไว้

⁵ คือทดสอบจิตใจของพวกเจ้าว่าพวกเจ้าจะสามารถควบคุมจิตใจของพวกเจ้าให้อยู่ในสายกลางได้ไหม โดยที่จะไม่รักลูกจนเกินขอบเขต จนไม่กล้าที่จะตักเตือน และว่ากล่าวในความประพฤติไม่ดีงามของลูก และในการที่ถูกไม่สนใจต่อศาสนาของอัลลอฮ์ ในทำนองเดียวกันทรัพย์สินของพระเจ้าก็เป็นสิ่งทดสอบว่าพวกเจ้าจะใช้จ่ายมันในทางที่ชอบหรือไม่ ถ้าพวกเจ้าผ่านการทดสอบไปได้ พวกเจ้าก็จะได้รับการตอบแทนจากพระองค์

29. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้ายำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงให้มีแก่พวกเจ้าซึ่งสิ่งที่จำแนกระหว่างความจริงและความเท็จ¹ และจะทรงลบล้างบรรดาความผิดของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้าและจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าด้วยและอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงมีบุญคุณอันใหญ่หลวง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٨١﴾

30. และจงรำลึกขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาวางอุบายต่อเจ้า เพื่อกักขังเจ้า² หรือฆ่าเจ้า³ หรือขับไล่เจ้าออกไป⁴ และพวกเขาวางอุบายกันและอัลลอฮ์ก็ทรงวางอุบาย⁵ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้เยี่ยมกว่าในหมู่ผู้วางอุบาย

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبْسِتُواكَ أَوْ يُسْلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ ﴿٨٢﴾

31. และเมื่อบรรดาโองการของเราถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง พวกเขา ก็กล่าวว่า เราได้ยินแล้ว หากเราประสงค์ แน่หนอนเราก็พูดเช่นนี้แล้ว⁶ สิ่งนี้ใช้อื่นใดไม่ นอกจากถ้อยคำที่ถูกขีดเขียนไว้ของคนก่อน ๆ เท่านั้น⁷

وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قَالُوا لَوْ نَسَاءُ لَفُتْنَا مِثْلَ هَذَا آيَاتِ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرَ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

¹ หมายถึงให้มีพิจารณาญาณ ซึ่งสามารถที่จะจำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จได้ แล้วก็ปฏิบัติตนโดยถูกต้องไม่สับสนและมีศม

² คือเพื่อมิให้มีโอกาสทำการประกาศศาสนา

³ คือฆ่าด้วยวิธีที่ทายาทของท่านนะบีไม่สามารถจะแก้แค้นได้ กล่าวคือให้แต่ละตระกูลของชาวอาหรับส่งชายฉกรรจ์ทำการฆ่าท่านนะบีพร้อมกัน ในการนี้ให้ทายาทของท่านไม่สามารถจะแก้แค้นได้ เพราะไม่สามารถจะต่อสู้กับทุกตระกูลได้

⁴ คือออกไปจากนครมักกะฮ์ เพื่อชาวเมืองจะได้ไม่ศรัทธาต่อท่าน

⁵ คือทรงวางอุบายที่จะช่วยเหลือท่านนะบี โดยทำให้อุบายของพวกเขารู้ผล

⁶ กล่าวคือพวกเขาพูดด้วยความโอหังว่า สิ่งที่ท่านนะบีนำมาอ่านให้ฟังนั้น มันเป็นเรื่องง่าย ๆ ใครก็ทำได้ ถ้าพวกเขาปรารถนาจะพูดอย่างที่ท่านนะบีพูดแล้ว พวกเขา ก็พูดเสียแล้ว

⁷ คือพวกเขา กล่าวหาว่าท่านนะบีไปจดจำเอาเรื่องราวของคนก่อน ๆ ที่ขีดเขียนไว้มากแล้ว แล้วอ้างว่าเป็นโองการจากพระเจ้า

32. และจงรำลึกขณะที่พวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่ อัลลอฮฺ หากปรากฏว่าสิ่งนี้¹ คือความจริงที่มา จากที่พระองค์แล้วไซร้ก็โปรดได้ทรงให้หินจาก ฟากฟ้าตกลงมาดังฝนแก่พวกเราเถิด หรือไม่ก็ โปรดทรงนำมาแก่เรา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

33. และพระองค์อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษ พวกเขา ขณะที่เจ้า²อยู่ใน พวกเขา และอัลลอฮฺ จะไม่เป็นผู้ทรงลงโทษพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขา ขออภัยโทษกัน

34. และมีอะไร³ แก่พวกเขากระนั้นหรือ ที่ อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขา ชัดขวาง⁴มิให้เข้ามัสยิดฮะรออม⁵ และพวกเขาก็มิใช่เป็นผู้ปกครองมัสยิดนั้นด้วย บรรดาผู้ ปกครองมัสยิดนั้นไซ้ใครอื่นไม่ นอกจากบรรดา ผู้ยาเกรงเท่านั้น แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

35. มิปรากฏว่า การละหมาดของพวกเขา ณ บ้านของอัลลอฮฺ⁶ นั้นเป็นอย่างอื่น นอกจาก การเป่าเสียงหวีด⁷ และการตบมือเท่านั้น ดังนั้น พวกเจ้า⁸จึงล้มการลงโทษเถิด เนื่องด้วยการที่ พวกเจ้าปฏิบัติเศาะคร်ธา

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ حَقًّا
مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
أَوْ آتِنَا بَعْدَابٍ أَيْمِرٍ ﴿٣٢﴾

وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ
وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِمُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ
إِن أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْمُتَنَفِّوْنَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً
وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

¹ หมายถึงสิ่งที่ท่านนะบีนำมาอ่าน คือ อัล-กูรอาน

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮฺจะลงโทษพวกเขา

³ คือมีสิ่งใดที่สำคัญแก่พวกเขากระนั้นหรือ ที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา

⁴ คือขัดขวางท่านนะบีมุฮัมมัด และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านมิให้เข้าไปประกอบอบิดาอะฮฺในมัสยิด

⁵ คือมัสยิดที่ตั้งอยู่ ณ นครมักกะฮฺ ซึ่งมีอัล-กะอฺบะฮฺ อันเป็นบ้านของอัลลอฮฺ อยู่ภายในมัสยิดนั้น

⁶ ซึ่งเรียกอีกนามหนึ่งว่า อัล-กะอฺบะฮฺ

⁷ เอามือประกบกันแล้วเป่า

⁸ หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮฺ ที่การละหมาดของพวกเขา คือการเป่าเสียงหวีดและการตบมือ

36. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอันพวกเขา จะบริจาคทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อขัดขวาง (ผู้คน)¹ ให้ออกจากทางของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาก็จะบริจาคมันต่อไปภายหลังทรัพย์สินนั้นก็จะกลายเป็นความเสียหายแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะได้รับความปราศัยด้วย และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอันพวกเขาจะถูกต้อนไปสู่ นรกญะฮันนัม

37. เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงแยกคนเลว³ ออกจากคนดี⁴ และจะทรงให้คนเลว ซึ่งบางส่วนของพวกเขายูบ่น⁵ อีกบางส่วน โดยทรงสุ่มพวกเขาทั้งหมดไว้เป็นกอง⁶ แล้วพระองค์จะทรงให้พวกเขายูบ่นในนรกญะฮันนัม คนเหล่านี้แหละ พวกเขาเป็นผู้ที่ขาดทุน

38. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า หากพวกเขาหยุดยั้ง⁷ สิ่งทีแล้มา ก็จะถูกอภัยให้แก่พวกเขา และหากพวกเขากลับ (ต่อต้าน) อีก⁸ แท้จริงนั้น แนวทางของ คนก่อน ๆ นั้นได้ผ่านมา⁹ แล้ว

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيُضِدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُخْتَرُونَ ﴿٦٦﴾

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٧﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ
مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ
الْأُولَٰئِكَ ﴿٦٨﴾

¹ หมายถึงขัดขวางผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีให้เลิกปฏิบัติตามท่าน และปฏิเสธศรัทธาต่อท่าน

² เนื่องจากหมดเงินหมดทองไปมากมายโดยไม่ได้รับผลแต่อย่างใด

³ คือผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา

⁴ คือผู้ที่ศรัทธา

⁵ คือทบอยูบ่นอีกบางคน

⁶ คือทรงให้พวกเขาทั้งหมดทับถมกันเป็นกอง อนึ่งการรวมสุ่มกันเป็นกองนี้หมายถึงก่อนที่จะถูกให้เข้าสู่ นรกญะฮันนัม

⁷ คือหยุดยั้งการเป็นศัตรู และรีบศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁸ คือหลังจากหยุดยั้งและศรัทธาแล้ว

⁹ คือพวกท่านก็จะได้รับโทษอันมหันต์เช่นเดียวกับที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาในอดีตได้รับมาแล้ว ทั้งนี้เนื่องจาก แนวทางแห่งการลงโทษของพระองค์นั้นอย่างเดียวกันทั้งสิ้น

39. และพวกเจ้าจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าจะ
ไม่มีการปฏิเสธศรัทธาใด ๆ¹ ปรากฏขึ้น และ
การอิวาดะฮ์² ทุกชนิดนั้นจะต้องเป็นสิทธิ์
ของอัลลอฮ์เท่านั้น ถ้าหากพวกเขาหยุดยั้ง³
แน่นอนอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขา
กระทำ

40. และหากพวกเขาผินหลังให้⁴ ก็พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า⁵
ผู้ทรงคุ้มครองที่ตีเลิศ และผู้ทรงช่วยเหลือที่
ดีเยี่ยม

41. และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงสิ่งใดที่พวกเจ้าได้
มาจากการทำศึก⁶ นั้น แน่นนอนหนึ่งในห้าของ
มันเป็นของอัลลอฮ์ และเป็นของรอสูล และ
เป็นของญาติที่ใกล้ชิด และบรรดาเด็กกำพร้า
และบรรดาผู้ขัดสน และผู้เดินทาง หากพวกเจ้า
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และสิ่ง⁷ที่เราได้ให้ลงมาแก่
บ่าวของเราในวันแห่งการจำแนกกระหว่างการ

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
الَّذِينَ كَفَرُوا فِتْنَةً لِلَّهِ فَإِنَّ أَتَاهَا فَايَاتُ اللَّهِ
بِمَا يَعْمَلُونَ بِصِيرٍ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَانَكُمْ نَعِمَ الْمَوْلَى
وَنَعِمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَأَنَّ السَّبِيلَ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا
عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

¹ การปฏิเสธศรัทธานี้เป็นความหมายหนึ่งของ (อัล-ฟิตนะฮ์) และมันก็หมายถึงการกดขี่ และการสักการะ
เจวีตด้วย (อัส-ฮิรฺก) เพราะผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในขณะนั้น นอกจากจะสักการะเจวีตแล้ว ยังทำร้ายผู้ศรัทธา
อีกด้วย

² การอิวาดะฮ์นี้เป็นความหมายหนึ่งของคำว่า อัด-ดิน

³ คือหยุดยั้งจากการปฏิเสธศรัทธา และการเป็นศัตรูแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ คือไม่ยอมหยุดยั้ง

⁵ หมายถึงให้บรรดาผู้ศรัทธาต่อสู้กับพวกเขาต่อไปจนกว่าพวกเขาจะเลิกรุกราน และผู้ศรัทธาจะเป็น
ฝ่ายชนะอย่างแน่นอน เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองพวกเขาอยู่

⁶ หมายถึงทรัพย์สิน

⁷ คืออัล-กูราน

ศรัทธา และการปฏิเสธ¹ คือวันที่สองฝ่าย² เชนิญกัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

42. จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าอยู่ด้านหุบเขาที่ไกลกว่า³ และพวกเขาอยู่ด้านหุบเขาที่ไกลกว่า⁴ และกองคาราวานนั้นอยู่ต่ำกว่าพวกเจ้า⁵ และถ้าหากพวกเจ้าต่างได้สัญญา⁶กัน แน่หนอนพวกเจ้าก็ย่อมขัดแย้งกัน⁷ แล้วในสัญญานั้น แต่ทว่าเพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงให้งานหนึ่ง⁸ เสร็จสิ้นไป ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว⁹ เพื่อว่าผู้พินาศ¹⁰ จะได้พินาศลงโดยหลักฐานอันชัดแจ้ง¹¹ และผู้มีชีวิตอยู่¹² จะได้มีชีวิตอยู่โดย

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنَّ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنِنَا وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّيْنَا عَنْ بَيْنِنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

¹ คือวันแห่งสงครามบะดร์ ซึ่งเป็นวันที่จำแนกให้ประจักษ์ว่า ฝ่ายศรัทธาต่อท่านนะบีนั้นเป็นฝ่ายถูก และฝ่ายที่ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นฝ่ายผิด

² คือฝ่ายที่ศรัทธาต่อท่านนะบี และฝ่ายมุชริกที่ปฏิเสธศรัทธา

³ คือไกลนครมะดีนะฮ์กว่า และมีน้ำเนื่องจากเป็นแหล่งที่มีฝนตก

⁴ คือไกลนครมะดีนะฮ์กว่า ไม่มีน้ำเพราะเป็นแหล่งที่ฝนไม่ตก

⁵ คืออยู่ในพื้นที่ที่ต่ำกว่าพื้นที่ที่ฝ่ายผู้ศรัทธาตั้งมั่นอยู่ นั่นก็คือพื้นที่ชายทะเล

⁶ คือสัญญากันว่าจะสู้รบกับฝ่ายศัตรูซึ่งเป็นชาวมักกะฮ์ที่มีกำลังเหนือกว่า

⁷ คือพวกเจ้าย่อมไม่เห็นพ้องด้วยในสัญญานั้น เพราะพวกเจ้ายังไม่พร้อมที่จะทำสงครามกับพวกเขา แต่ที่ออกกันไปนั้นเพียงเพื่อรับเอาสินค้าจากกองคาราวาน เพื่อตัดกำลังของฝ่ายศัตรูเท่านั้น

⁸ หมายถึงให้การสู้รบระหว่างฝ่ายที่ศรัทธากับฝ่ายปฏิเสธศรัทธาซึ่งมีกำลังเหนือกว่าได้ดำเนินลุล่วงไป โดยที่จะทรงให้ฝ่ายผู้ศรัทธาเป็นฝ่ายชนะ ทั้งนี้โดยที่พระองค์ไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการสู้รบกัน เพื่อให้พวกเจ้าออกกันไปด้วยความเต็มใจ

⁹ หมายถึงเป็นงานที่ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะต้องกระทำประหนึ่งว่ามันได้ถูกกระทำขึ้นแล้ว

¹⁰ หมายถึงผู้ปฏิเสธศรัทธา

¹¹ คือหลักฐานแห่งการปฏิบัตินั้นคือการประลองกำลังกันระหว่างฝ่ายปฏิเสธศรัทธาซึ่งมีกำลังเหนือกว่าเกือบสามเท่ากับฝ่ายศรัทธา แล้วฝ่ายศรัทธาก็เป็นฝ่ายชนะด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหลักฐานยืนยันได้ว่า ฝ่ายปฏิเสธศรัทธาเป็นฝ่ายอธรรม

¹² หมายถึงบรรดาผู้ศรัทธา

หลักฐานอันชัดแจ้ง¹ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงไต่ถามผู้ทรงรอบรู้

43. จงรำลึกขณะที่อัลลอฮ์ทรงให้เจ้า² เห็น
พวกเขา³ มีจำนวนน้อยในความฝันของเจ้า และ
หากว่าพระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวน
มากแล้วไซ้ร้ แน่نونพวกเขา⁴ ก็ย่อมย่อท้อกัน
และขัดแย้งกันในกิจการนั้น⁵ แต่ทว่าอัลลอฮ์ได้
ทรงให้ปลอดภัย⁶ แท้จริงพระองค์นั้นคือ ผู้ทรง
รอบรู้สิ่ง⁷ ที่อยู่ในทรวงอก

44. และจงรำลึกขณะที่พระองค์ทรงให้พวกเขา
เห็นพวกเขามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา
ขณะที่พวกเขาได้เผชิญหน้ากัน⁸ และทรงให้
พวกเขา⁹ มีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา⁹
เพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงให้งานหนึ่ง¹⁰ เสร็จสิ้น
ไป ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว¹¹ และยัง
อัลลอฮ์นั้นกิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
وَلَوْ أَرَأَيْتَهُمْ كَثِيرًا قَلْبًا لَفُتِنْتَهُمْ وَلِنَسْزَعَنَّ عَنْهُ
فِي الْأَمْرِ وَلَئِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ اتَّفَقْتُمْ فِي آغْيَانِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آغْيَانِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا
كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٣﴾

¹ คือได้รับชัยชนะทั้งๆที่มีกำลังน้อยกว่า ทั้งนี้ด้วยความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ จึงเป็นหลักฐานยืนยันว่า
ฝ่ายศรัทธาเป็นฝ่ายที่ถูกต้อง

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์ของอะลัยฮิวะซัลลิม

³ คือพวกมุชริกมักกะฮ์ที่ยกกำลังมาตั้งมั่นที่ปะดร์

⁴ หมายถึงฝ่ายผู้ศรัทธา

⁵ คือเสียขวัญและไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการต่อสู้กับฝ่ายศัตรู

⁶ คือให้ปลอดภัยจากการย่อท้อและขัดแย้งกัน

⁷ หมายถึงความนึกคิดทุกอย่าง

⁸ คือเผชิญหน้ากันกับฝ่ายมุชริกมักกะฮ์

⁹ คือพวกมุชริกมักกะฮ์

^{10, 11} ได้อธิบายไว้แล้วในอายุอะฮ์ 42 ของซูเราะฮ์นี้

45. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาพบ กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง¹ ก็งียนหยัด² เกิด และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์มาก ๆ³ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

46. และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เกิด และจงอย่าขัดแย้งกัน จะทำให้พวกเขาย่อท้อ และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเขาหมดไป และจงอดทนเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับผู้ที่อดทนทั้งหลาย

47. และจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา⁴ไป ด้วยความหยิ่งผยอง และโอ้อวดผู้คน และขัดขวาง⁵ให้เขวออกจากทางของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อม⁶สิ่งทีพวกเขากระทำกันอยู่

48. และจงรำลึกขณะที่ชัยฏอน⁷ได้ทำให้สวयงามแก่พวกเขา ซึ่งการทำงานของพวกเขา และมันได้กล่าวว่า วันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษยชนะพวกท่านได้ และแท้จริงนั้นฉันคือผู้ช่วยเหลือพวกท่าน

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قَاتِلْتُمُ الْكُفْرَانَ فَانصِبُوا
وَأذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتزَوَّجُوا فَنفُسِكُمْ
وَتَذْهَبَ رِيحِكُمْ وَأَنتُمْ إِلَى اللَّهِ
مَعَ النَّصِيرِينَ ﴿٤٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا
وَرِفَاءً أَلْسِنَتِهِمْ يَفُحُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
وَقَالَ لِغَالِبٍ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَإِنَّ جَارَكُمْ

¹ คือกลุ่มผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็นฝ่ายศัตรู

² คืองียนหยัดต่อสู้อย่างได้ย่อท้อ

³ เพราะการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ก่อให้เกิดกำลังใจในการต่อสู้ และมีความอบอุ่นเนื่องจากการรำลึกถึงพระองค์นั้นก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมด้วย

⁴ หมายถึงมุชริกมักกะฮ์ ที่พากันออกจากมักกะฮ์ไปเพื่อความคุ้มครองกองคาราวานของพวกเขา แล้วไปตั้งมั่นอยู่ที่บะดร์ เพื่อทำสงครามกับท่านนะบี ทั้ง ๆ ที่กองคาราวานของพวกเขาปลอดภัยแล้ว

⁵ คือขัดขวางบรรดาผู้ศรัทธาด้วยการทำร้ายเพื่อให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

⁶ คือทรงรอบรู้อย่างละเอียดประหนึ่งทรงล้อมไว้

⁷ คือชัยฏอนในรูปของสุรอกาะฮ์ บินมาลิก ซึ่งเป็นผู้นำของตระกูลมุตลิจญ์ กล่าวคือมันได้มาทำให้กำลังใจแก่พวกมุชริกมักกะฮ์ว่าพวกเขาทำดีแล้ว

ครั้นเมื่อทั้งสองฝ่าย¹ ต่างมองเห็นกันแล้ว มันก็กลับสั่นเทาทั้งสองของ² มัน และกล่าวว่า แท้จริงฉันไม่เกี่ยวข้องกับพวกท่าน แท้จริงฉันกำลังเห็นสิ่ง³ ที่พวกท่านไม่เห็น แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

49. จงรำลึกขณะที่บรรดามุนาฟิқ⁴ และบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค⁵ กล่าวว่า ที่ได้ลวงผู้คนเหล่านี้⁶ นั้นนั้นคือศาสนาของพวกเขา และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ

50. และหากว่าเจ้าเห็นขณะที่มลาอิกะฮ์เอาวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้นพวกเขา⁷ จะตีใบหน้าของพวกเขา⁸ และหลังของพวกเขา และ(กล่าวว่า) พวกเจ้าจงลิ้มการลงโทษแห่งการเผาไหม้เถิด⁹

فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئْتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ
وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٨﴾

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ غَرَّهُمْ أَذْيَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ
يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

¹ คือฝ่ายมุชริกมักกะฮ์กับฝ่ายมุสลิมีน
² หมายถึงหันหลังหนี
³ คือเห็นบรรดามลาอิกะฮ์ที่อัลลอฮ์ส่งลงมาเสริมกำลังฝ่ายมุฮิมีน
⁴ คือผู้ที่แสดงตนว่าเป็นมุสลิม ด้วยการรับนับถืออิสลาม แต่เจื่อนำการปฏิเสธไว้ในใจ
⁵ คือมุสลิมที่หย่อนในการศรัทธาเนื่องจากในหัวใจของพวกเขายังมีโรคแห่งการสงสัยในศาสนาที่เขาจับถืออยู่
⁶ หมายถึงลวงบรรดาผู้ศรัทธาคือศาสนาของพวกเขาคือได้ลวงให้พวกเขาหลงไปว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาชนะ ซึ่งไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ เพราะพวกเขามีกำลังน้อยกว่าถึงสามเท่า กล่าวคือ ฝ่ายมุสลิมมีสามร้อยกว่า ส่วนฝ่ายมุชริกมีพันคน
⁷ คือพวกมลาอิกะฮ์
⁸ คือพวกปฏิเสธศรัทธา
⁹ คือถ้าหากเจ้าเห็นเจ้าหน้าที่มลาอิกะฮ์เอาวิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว แน่หนอนเจ้าจะได้เห็นเหตุการณ์อันน่าสยดสยองยิ่ง

51. นั่นก็เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาทำได้อีกประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมิใช่ผู้อธรรมแก่ปาวทั้งหลาย

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

52. เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศัวานของฟิรอาฮ์ และบรรดาผู้ที่ก่อกวนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง และผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

كَذَّابٍ ءَالَ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يَدُوْبِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ سَدِيدٌ ۗ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

53. นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงความกรุณาใด ๆ ที่พระองค์ทรงประทานแก่กลุ่มชนหนึ่งกลุ่มชนใด จนกว่าพวกเขาจะได้เปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในตัวของพวกเขาเอง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُعْتِرًا نِّعْمَةً أَنعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُعْتَرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศัวานฟิรอาฮ์ และบรรดาผู้ที่ก่อกวนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของพวกเขา แล้วเราก็ได้ทำลายพวกเขา เนื่องด้วยความผิดของพวกเขา และเราได้ให้วงศัวานฟิรอาฮ์จมน้ำตาย และทั้งหมดนั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรม

كَذَّابٍ ءَالَ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَدُوْبِهِمْ ۗ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ ۗ وَكُلُّ كَاذِبٍ لَّعِينٌ ﴿٥٤﴾

55. แท้จริงสัตว์โลกที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮ์นั้นคือบรรดาผู้ที่เนรคุณ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธา¹

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

¹ คือศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คือลอัลลอฮ์จะลี่ยะฮ์ลัม

56. คือบรรดาผู้ที่เจ้าได้ทำสัญญาไว้ในหมู่พวกเขา¹ แล้วพวกเขาก็ทำลายสัญญาของพวกเขาในทุกครั้ง โดยที่พวกเขาหาเกรงกลัวไม่

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرْوَةٍ وَهُمْ لَا يُسْقُونَ ﴿٥٦﴾

57. ถ้าหากเจ้าจับพวกเขา² ไว้ได้ในการรบก็จับไล่ผู้ที่อยู่ข้างหลัง³ พวกเขา ด้วยการลงโทษพวกเขา⁴ (ให้เป็นเยี่ยงอย่าง) เพื่อว่าพวกเขา⁵ จะได้สำนึก

فَإِنَّمَا تَنقَضْتُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِنَّ مَنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

58. และถ้าหากเจ้าเกรงว่าจะมีการทุจริต⁶ จากพวกหนึ่งพวกใด ก็จงโอน⁷ (สัญญา) กลับคืนแก่พวกเขาไปโดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียม⁸ กัน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ทุจริต

وَأِنَّمَا تَخَافُونَ مِنْ قَوْمٍ خِيفَةٌ فَأَنْزِلْنَا إِلَيْهِمْ
عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنْ لَمْ يَكُنْ لِلْخَافِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาได้หนีพ้นไป⁹ แล้วแท้จริงพวกเขาไม่ทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ¹⁰ ได้

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا الَّذِينَ
لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

¹ คือพวกยิวตระกูลกูร็อยเซาะฮ์ แห่งนครมะดีนะฮ์

² คือยิวตระกูลกูร็อยเซาะฮ์ที่ทำลายสัญญา

³ หมายถึงผู้ที่ป็นศัตรูต่อท่านนะบีที่อยู่เบื้องหลังของชาวยิว ซึ่งก็หมายถึงมุชริกมักกะฮ์ด้วย

⁴ คือพวกยิวที่ถูกจับเป็นเชลย

⁵ คือพวกที่ตั้งตนเป็นศัตรูต่อท่านนะบี ทั้งที่เป็นพวกยิวและมุชริกมักกะฮ์ กล่าวคือเพื่อพวกเขาจะได้สำนึก
ไม่คิดต่อสู้กับท่านนะบีอีกต่อไป

⁶ คือทุจริตในสัญญาที่กระทำไว้

⁷ คือให้บอกเลิกสัญญาเสีย

⁸ คือทั้งสองฝ่ายจะได้เท่าเทียมกันในการที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามความปรารถนา โดยไม่ต้องคำนึงว่า
จะเป็นการละเมิดสัญญา

⁹ คือหนีพ้นการลงโทษของอัลลอฮ์

¹⁰ คือหมดความสามารถที่จะลงโทษพวกเขา

60. และพวกเจ้าจงเตรียมไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา¹ สิ่งที่พวกเจ้าสามารถ อันได้แก่กำลัง อย่างหนึ่งอย่างใด และการผูกมัดไว้² โดยที่ พวกเจ้าจะทำให้ศัตรูของอัลลอฮ์ และศัตรูของ พวกเจ้าหัวนักรงด้วยสิ่งนั้น³ และพวกอื่น ๆ อื่นจากพวกเขา⁴ ซึ่งพวกเจ้ายังไม่รู้จักพวกเขา อัลลอฮ์ทรงรู้จักพวกเขาดี และสิ่งที่พวกเจ้า บริจาคในทางของอัลลอฮ์นั้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งใด ก็ตาม สิ่งนั้นจะถูกตอบแทนแก่พวกเจ้าโดย ครบถ้วนโดยที่พวกเจ้าจะไม่ถูกลอภรรม

61. และหากพวกเขาโอนอ่อนมาเพื่อการ ประนีประนอมแล้ว เจ้า⁵ ก็จงโอนอ่อนตามเพื่อ การนั้น⁶ ด้วย และจงมอบหมายแต่อัลลอฮ์เถิด แท้จริงนั้นพระองค์คือผู้ทรงไต่หยินทรงรอบรู้

62. และถ้าหากพวกเขาต้องการที่จะหลอกลวง เจ้า ก็แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้า แล้ว⁷ พระองค์คือผู้ที่ได้ทรงสนับสนุนเจ้าด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ และด้วยผู้ศรัทธา ทั้งหลาย

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ ۚ وَعَدُوا اللَّهَ
وَعَدُواكُمْ ۚ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ
اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَأِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ
هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِصُرُوفِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

¹ หมายถึงพวกศัตรูที่คอยรุกราน

² โดยเลี้ยงดูมันให้ดี และอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้มันได้เสมอ

³ หมายถึงกำลังรบและม้าที่เตรียมไว้

⁴ คืออื่นจากศัตรูของอัลลอฮ์ และศัตรูของพวกเจ้าที่พวกเจ้ารู้ กล่าวคือนอกจากศัตรูของอัลลอฮ์ และศัตรูของพวกเจ้าที่พวกเจ้ารู้แล้ว ยังมีศัตรูของพวกเจ้าอื่นจากนั้นอีก ซึ่งพวกเจ้ายังไม่รู้จักพวกเขา

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะช่วยเหลือท่าน

⁶ คือเพื่อการประนีประนอม

⁷ กล่าวคือเมื่อเจ้ามอบหมายแก่อัลลอฮ์แล้วก็ไว้วางใจแต่พระองค์เถิด เพราะพระองค์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้าแล้วที่จะทำหน้าที่แทนเจ้า ดังนั้นจึงไม่ต้องกลัวการที่พวกเขาจะหลอกลวงเจ้า

63. และได้ทรงให้สนธิสนมระหว่างหัวใจของพวกเขา¹ หากเจ้าได้จ่ายสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด เจ้าก็ไม่สามารถให้สนธิสนมระหว่างหัวใจของพวกเขาได้ แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นได้ทรงให้สนธิสนมระหว่างพวกเขา และแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

64. โอ้ นะบี อัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้า² และแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามเจ้าด้วย อันได้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

65. โอ้ นะบี จงปลุกใจผู้ศรัทธาทั้งหลายในการสู้รบเถิด หากปรากฏว่าในหมู่พวกเจ้ามียี่สิบคนที่อดทน ก็จะชนะสองร้อยคน และหากปรากฏว่าในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคนก็จะชนะพันคนในหมู่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่เข้าใจ

66. บัดนี้อัลลอฮ์ได้ทรงผ่อนผันแก่พวกเจ้าแล้ว และทรงรู้ว่า แท้จริงในหมู่พวกเจ้านั้นมีความอ่อนแอ³ ดังนั้นหากในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคนที่อดทนก็จะชนะสองร้อยคน และหากในหมู่พวกเจ้ามีพันคนก็จะชนะสองพันคน ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้อดทนทั้งหลาย

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ
إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا أَيُّهَا قَوْمِ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

إِن كُنَّ خَفَافَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا
فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾

¹ คือระหว่างหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา

² คือจงมั่นใจในอัลลอฮ์เถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นที่พอเพียงแก่เจ้าและแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายด้วย

³ คืออ่อนแอที่จะต่อสู้ศัตรูในจำนวนยี่สิบคนต่อสองร้อยคนได้

67. ไม่บังควรแก่ณะบีคนใดที่เขาจะมีเฉลยศึกไว้¹ จนกว่าเขาจะได้ประหารประหารอย่างมากมายเสียก่อนในแผ่นดิน² พวกเขาต้องการสิ่งเล็กน้อย³ แห่งโลกนี้ แต่อัลลอฮ์ทรงต้องการปรโลก⁴ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ

68. หากว่าไม่มีพระกำหนด⁵ จากอัลลอฮ์ล่วงหน้าอยู่ก่อน แน่หน่อนการลงโทษอันมหันต์ก็ประสบแก่พวกเขาแล้ว เนื่องในสิ่งที่พวกเขา⁶

69. ดังนั้น พวกเขาจงบริโภคลงมือที่ดีจากสิ่งที่พวกเขาได้มาจากการทำศึก⁷ และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

70. โอ้ นะบี จงกล่าวแก่ผู้ที่อยู่ในมือของพวกเขา⁸ จากบรรดาผู้เป็นเฉลยศึกเถิดว่า หาก

مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ أُسْرَى حَتَّىٰ يُخْرَجَ
فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٧﴾

لَوْلَا كَتَبَ مِنَّا اللَّهُ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧٨﴾

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى

¹ คือมีไว้เพื่อต้องการค่าไถ่ เพราะการกระทำเช่นนั้นจะทำให้ฝ่ายข้าศึกขาดความเกรงกลัว

² คือจะมีเฉลยไว้เพื่อแลกเปลี่ยนค่าไถ่ถอนได้ก็ต่อเมื่อได้ประหารประหารกำลังของฝ่ายศัตรูอย่างมากมายเสียก่อน เพื่อพวกเขาจะได้เข็ดหลาบไม่กล้ารุกรานอีกต่อไป

³ หมายถึงค่าไถ่ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งเล็กน้อย

⁴ คือต้องการให้ได้รับการตอบแทนอันมากมายในปรโลก

⁵ คือพระกำหนดให้เอาทรัพย์สินเสีย และจับฝ่ายศัตรูไว้เป็นเฉลยได้

⁶ คือเอาค่าไถ่ถอนเสีย ก่อนจากที่จะทำลายกำลังของฝ่ายศัตรูให้อ่อนแอลง

⁷ หมายถึงทรัพย์สินเสียและค่าไถ่ตัวเสีย

⁸ หมายถึงท่านนะบี และสาวกของท่าน และเฉลยในที่นี้หมายถึงเฉลยในสงครามบะดัร์ที่พวกเขาไถ่ตัว

อัลลอฮ์ทรงรู้ว่ามีความดี¹ใดๆ ในหัวใจของพวกท่านแล้ว พระองค์ก็จะทรงประทานให้แก่พวกท่าน ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งกว่าสิ่ง² ที่ถูกเอามาจากพวกท่านและจะทรงอภัยโทษแก่พวกท่านด้วย และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

71. และถ้าหากพวกเขาต้องการจะทุจริตต่อเจ้า³ ก็แท้จริงนั้นพวกเขาได้ทุจริตต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้ว แล้วพระองค์ก็ทรงให้สามารถ⁴ ชนะพวกเขาได้ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

72. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และอพยพและต่อสู้ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และบรรดา⁵ผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือนั้น ชนเหล่านี้แหละคือบางส่วนของพวกเขาที่ย่อมเป็นผู้ช่วยเหลือ

إِنْ يَسْلَمْ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧١﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا آخِيزَانِكَ فَقَدْ حَاوَأَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَمَّا كُنْتُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

¹ หมายถึงมีความปรารถนาที่จะศรัทธาต่อท่านนะบี และได้ศรัทธาต่อท่านในภายหลัง อนึ่งความที่หากอัลลอฮ์ทรงรู้ นั้นมิได้หมายความว่าอัลลอฮ์ยังมีทรงรู้จักหาไม่ หากแต่เพื่อให้ตัวของพวกเขาเองได้ประจักษ์แก่ตนเองว่าตนมีความดีหรือไม่เท่านั้น

² หมายถึงค่าไถ่ถอนที่ถูกเอามาจากพวกเขาไป

³ คือทำเป็นประหนึ่งว่าจะศรัทธาต่อเจ้า แต่เมื่อได้ปล่อยตัวไปแล้วก็กลับเป็นศัตรูต่อเจ้าอีก

⁴ คือให้เจ้าและสาวกของเจ้าชนะพวกเขาในสงครามบะดร์ และจับพวกเขาเป็นเชลยทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ามีกำลังน้อยกว่า กล่าวคือ ถ้าหากพวกเขาจะทุจริตต่อเจ้า ก็ไม่ต้องวิตก เพราะเจ้าย่อมชนะพวกเขาอีก ดังที่ได้ชนะมาแล้ว

⁵ หมายถึงชาวมะดีนะฮ์ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือชาวมักกะฮ์ที่อพยพไป

อีกบางส่วน¹ และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และมีได้อพยพนั้นก็ไม่เป็นหน้าที่แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด ในการช่วยเหลือพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะอพยพ และถ้าหากพวกเขาขอให้พวกเจ้าช่วยเหลือในเรื่องศาสนา² ก็จำเป็นแก่พวกเจ้า ซึ่งการช่วยเหลือนั้น³ นอกจากในการต่อต้าน⁴ พวกที่ระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขามีสัญญากันอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

73. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น บางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน⁵ หากพวกเจ้าไม่ปฏิบัติในสิ่งนั้น⁶ แล้ว ความวุ่นวายและความเสียหายอันใหญ่หลวง⁷ ก็จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน

74. และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพ และ

حَتَّىٰ يَهِاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم
مِيثَاقٌ وَاللَّهُ يَمَاعَظُمُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٤﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ لَآتَعْمَلُوهُ
تَكُن فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٥﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ

¹ คือต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

² คือในเรื่องที่พวกเขาถูกข่มเหงรังแก เนื่องจากการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา

³ คือการช่วยเหลือที่พวกเขาขอร้องมา

⁴ คือนอกจากการช่วยเหลือนั้นเป็นการต่อต้านและทำศึกกับพวกที่มีพันธะสัญญาต่อพวกเจ้าเท่านั้น เพราะการกระทำดังกล่าวนี้จะทำให้พวกเจ้าเป็นผู้ละเมิดสัญญา

⁵ คือพวกเขาต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

⁶ คือไม่ช่วยเหลือพี่น้องร่วมศาสนาที่ถูกข่มเหง และไม่รักษาสัญญาที่ได้กระทำไว้แก่ผู้อื่น

⁷ คือจะก่อให้เกิดความวุ่นวายแก่บรรดาผู้ศรัทธา อันทำให้พวกเขามีความท้อถอย และหย่อนความศรัทธาลง ขณะเดียวกันก็ทำให้ฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ใจ และทำการข่มเหงรังแกยิ่งขึ้น ในการนี้ความเสียหายอันใหญ่หลวงก็จะเกิดขึ้น และส่วนการไม่รักษาสัญญาที่ได้กระทำไว้แก่ผู้อื่นนั้นก็ย่อมมีผลอย่างเดียวกัน

ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์¹ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือนั้น² ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้ศรัทธาโดยแท้จริง ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และเครื่องยังชีพอันมากมาย³

75. และบรรดาผู้ที่ได้ศรัทธาทีหลัง⁴ และได้อพยพ และต่อสู้ร่วมกับพวกเจ้านั้น ชนเหล่านี้แหละเป็นส่วนหนึ่งของพวกเจ้า⁵ และบรรดาญาตินั้น บางส่วนของพวกเขาเป็นผู้ที่สมควรต่ออีกบางส่วน⁶ ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

اللَّهُ وَالَّذِينَ آؤُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَّكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٥﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدِهِمْ هَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَئِكَ مَنكَرُوا وَلُوَّالًا لَّآرْحَامُهُمْ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

¹ หมายถึงพวกมุฮาญีรีน

² หมายถึงชาวอันซอร

³ ได้อธิบายไว้ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 4 ของซูเราะฮ์นี้แล้ว

⁴ คือหลังจากที่ท่านนะบีได้อพยพไปนครมะดีนะฮ์ และก่อนจากที่มักกะฮ์ฮุกพิชิต

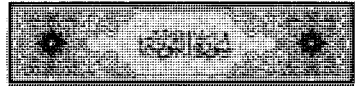
⁵ คืออยู่ในฐานะเดียวกับพวกเจ้า

⁶ คือสมควรได้รับมรดกซึ่งกันและกันยิ่งกว่าผู้อื่นที่มีไซ้เป็นเครือญาติกัน

⁷ คือในบทบัญญัติที่ระบุอยู่ในคัมภีร์อัล-กุรอาน

(9) ซูเราะฮ์ อัด-เตาบะฮ์ หรือ บะรออะฮ์

ซูเราะฮ์นี้มีสองชื่อด้วยกันคือ ซูเราะฮ์อัด-เตาบะฮ์ และ ซูเราะฮ์บะรออะฮ์ ด้วยเหตุนี้ อัล-กุรอานบางเล่มระบุว่า อัด-เตาบะฮ์ และบางเล่มระบุว่า บะรออะฮ์ และซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะตะเนียฮ์ มี 129 ายะฮ์ และเป็นซูเราะฮ์เดียวที่มีได้เริ่มด้วยบิสมิลลาฮ์ ทั้งนี้เนื่องจากบิสมิลลาฮ์ มิได้ถูกประทานลงมาพร้อมกับซูเราะฮ์นี้ดังซูเราะฮ์อื่น ๆ บางทรรศนะของนักปราชญ์ระบุว่าที่มีได้เริ่มด้วยบิสมิลลาฮ์ นั้นเพราะถือเป็นส่วนหนึ่งของ ซูเราะฮ์ อัล-อัมฟาล และที่แยกออกมาเป็นอีกซูเราะฮ์หนึ่งต่างหากนั้นเพราะมีเนื้อหาสำคัญ หนึ่งส่วนใหญ่ของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาหลังจากสงครามตะบูกซึ่งเป็นสงครามสุดท้ายในชีวิตของท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ส่วนในตอนต้นของซูเราะฮ์นี้ ถูกประทานลงมาในปีที่ 9 แห่งฮิจญ์เราะฮ์ หลังจากที่ ได้พิชิตนครมักกะฮ์แล้วท่านนะบีได้ส่งชัยดินาอะลีไปในฤดูกาลฮัจญ์ เพื่อนำโองการส่วนนั้นไปประกาศให้บรรดามุชริกีนได้ทราบโดยทั่วกันในระหว่างการทำฮัจญ์

1. (นี่คือประกาศ) การพันธนูผูกพันใด ๆ¹ จากอัลลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แต่บรรดาผู้สักการะเจวิด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้า² ได้ทำสัญญาไว้

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩﴾

¹ คือข้อผูกพันอันเป็นพันธสัญญาที่รอซูลได้กระทำไว้แก่พวกมุชริกีนนั้นตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป พันจากการรับผิดชอบจากอัลลลอฮ์และรอซูลของพระองค์แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาละเมิดสัญญาอยู่เป็นประจำ

² พวกเจ้าที่นี้หมายถึงพวกมุฮิมิน ตามคำสั่ง ผู้ที่ทำสัญญานั้นคือท่านนะบีในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำ แต่ก็หมายถึงว่าบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายกระทำด้วย ในการนี้จึงได้ระบุว่า บรรดามุฮิมินเป็นผู้กระทำ

2. ดังนั้นพวกท่าน¹ จงท่องเที่ยวไปในแผ่นดินสี่เดือน² และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกท่านนั้นมีใช้ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ³ ก็หาไม่และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอัปยศ

3. และเป็นการประกาศจากอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แต่ประชาชนทั้งหลายในวันฮัจญ์อันใหญ่ยิ่ง⁴ ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพินข้อผูกพัน⁵ จากมุชริกทั้งหลาย และรอซูลของพระองค์ก็พินข้อผูกพันนั้นด้วย และหากพวกเจ้า⁶ สำนึกผิด และกลับตัว⁷ มั่นก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าผินหลังให้ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเจ้านั้นมีใช้ผู้ที่ทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ⁸ ได้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเกิดด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ

فَيَسْجُورُ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلِمُوا أَنَّهُمْ
عِزُّ مَعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ يُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ بُنْتُمْ فَهُوَ حَرِّ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ عِزُّ مَعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِيرِ الْإِيْمَانِ كَفَرُوا
يَعَذَابُ الْإِيْمَانِ ﴿٩﴾

¹ คือใช้ให้บรรดาผู้ศรัทธาประกาศแก่พวกมุชริกว่าจงท่องเที่ยว

² หมายถึงเปิดโอกาสให้พวกเขาใช้ชีวิตในแผ่นดินด้วยความปลอดภัยภายในสี่เดือน เพื่อพิจารณาตัวเองว่าจะกำหนดวิถีชีวิตของตนเองอย่างไร ถ้าจะอยู่ในสันติก็จงรับนับถืออิสลาม หรือไม่ก็อยู่ภายใต้กฎหมายอิสลามโดยมีอิสระในการนับถือศาสนา แต่ถ้าจะตั้งตนเป็นผู้บ่อนทำลายก็จงเตรียมตัวไว้ เพื่อจะได้ไม่กล่าวหาฝ่ายมุสลิมว่า ปฏิบัติการโดยไม่ประกาศให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้หลังจากครบกำหนดเวลาสี่เดือนนับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป คือวันที่ 10 ของซุลฮิจญะฮ์ ปีที่ 9 ของฮิจญเราะฮ์อันเป็นวันเชือดกูรบาน และจะสิ้นสุดในวันที่ 10 เดือนระบือลฮาจिर ปีที่ 10 ของฮิจญเราะฮ์

³ คือหมดความสามารถที่จะลงโทษพวกท่านได้ จะเป็นการลงโทษในโลกนี้หรือปรโลกก็ตาม

⁴ คือวันแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ อันหมายถึงวันเชือดกูรบาน ซึ่งตรงกับวันที่ 10 เดือนซุลฮิจญะฮ์ ปีที่ 9 ของฮิจญเราะฮ์

⁵ คือพินจากพันธะสัญญาที่เป็นข้อผูกพันใด ๆ ทั้งสิ้น

⁶ หมายถึงพวกมุชริก

⁷ คือรับนับถือ อัล-อิสลาม

⁸ คือหมดความสามารถที่จะลงโทษ

4. นอกจากบรรดาผู้สัการะเจิวีด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ แล้วพวกเขามิได้ผิดสัญญาแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และมีได้สนับสนุนผู้ใดต่อต้านพวกเจ้า ดังนั้นจงให้ครบถ้วนแก่พวกเขาซึ่งสัญญาของพวกเขาจนถึงกำหนดเวลาของพวกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

5. ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้าม¹ เหล่านั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็จงประหัตประหารมุชริก เหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา และจงจับพวกเขาและจงล้อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่อง² แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาตแล้วไซ้ร ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

6. และหากว่ามีคนใดในหมู่มุชริกได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง³ ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะไต่ยนดำรัส⁴ ของอัลลอฮ์ แล้วจงส่งเขายังที่

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَهُمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جُنُودٌ عَلَيْهِمْ سَبِيحٌ فَاقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْنِغْهُ مَا مَنَعَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

¹ คือสี่เดือนที่ให้พวกมุชริกพิจารณาตัวเอง

² คือเพื่อจัดการแก่พวกเขา โดยไม่ปล่อยให้พวกเขารอดพ้นไปได้

³ คือคุ้มครองให้พ้นจากอันตรายที่จะได้รับจากฝ่ายมุสลิม เพราะมุสลิมกำลังต่อสู้กับฝ่ายมุชริกอยู่ และการที่ให้ความคุ้มครองแก่เขาเหล่านั้น เพราะเขายังไม่รู้อะไร

⁴ คือได้รับฟังโองการของอัลลอฮ์ และมีเวลาพอแก่การใคร่ครวญ แต่ถ้าเขาศรัทธาก็เป็นการดีแก่เขา แต่ถ้าเขาปฏิเสธก็เป็นสิทธิของเขา และจะไม่ได้รับความคุ้มครองอีกในอนาคตต่อไป

ปลอดภัย¹ ของเขา นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็น
กลุ่มชนที่ไม่รู้²

7. จะเป็นไปได้อย่างไรแก่มุขรีกันที่จะมีสัญญา
ใดๆ ณ ที่อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ได้³
นอกจากบรรดาผู้ที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ที่
อัล-มัยดีลชะรอม⁴ เท่านั้น ดังนั้นตราบใดที่
พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเขา ก็จงเที่ยงธรรม
ต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบบรรดา
ผู้มีความยำเกรง

8. (จะมีสัญญาใด⁵) อย่างไรเล่า และหาก
พวกเขามีชัยชนะเหนือพวกเขา พวกเขาจะไม่
คำนึงถึงเครือญาติ และพันธะสัญญาใดๆ⁶ ใน
หมู่พวกเขา พวกเขาทำให้พวกเขาพึงพอใจด้วย
ลมปากของพวกเขาเท่านั้น โดยที่หัวใจของ
พวกเขาปฏิเสธ และส่วนมากของพวกเขา
เป็นผู้ละเมิด

9. พวกเขาได้เอาบรรดาโองการของอัลลอฮ์
แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย⁷ แล้วก็ขัดขวาง
(ผู้คน⁸) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริง
พวกเขาเห็น สิ่งที่พวกเขาทำอยู่ช่างชั่วช้าจริง ๆ

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ
فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ مَحِيبُ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا
فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى
قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

أَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا
عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

¹ คือที่ที่เขาได้รับความปลอดภัย

² คือไม่รู้บทบัญญัติของอัลลอฮ์

³ เพราะพวกเขาเป็นผู้บ่อนทำลายไม่เคยรักษาสัญญาที่เคยทำไว้

⁴ คือทำสัญญาไว้แก่บ่อนุกานะฮ์ และบ่อนูญาะมีเราะฮ์

⁵ เป็นข้อความที่ละไว้

⁶ คือไม่คำนึงว่าใครจะเป็นเครือญาติหรือมีพันธะสัญญากับใครในหมู่พวกเขา

⁷ หมายถึงว่า การที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์โดยเห็นแก่ผลประโยชน์เล็กน้อย
น้อยๆ นั้น ประหนึ่งว่าพวกเขาเอาบรรดาโองการที่พวกเขาได้รับไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย

⁸ คือผู้คนที่ต้องการรู้ความจริงเพื่อเสื่อมใสศรัทธา

13. พวกเขาจะไม่ต่อสู้กระนั้นหรือ ซึ่งกลุ่มชนที่ทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา และมุ่งขับไล่รอซูลให้ออกไป ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้เริ่มปฏิบัติแก่พวกเขา ก่อนเป็นครั้งแรก พวกเขากลัวพวกเขา กระนั้นหรือ อัลลอฮ์ต่างหากเล่า คือผู้ที่สมควรแก่การที่พวกเขาจะกลัว หากพวกเขาคือผู้ศรัทธา

14. พวกเขาจึงต่อสู้พวกเขาเกิด อัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเขา และจะได้ทรงหยามพวกเขา และจะได้ทรงช่วยเหลือพวกเขา ให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และจะได้ทรงบำบัด¹ หัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย

15. และจะได้ทรงให้หมดไปซึ่งความกริ้วโกรธแห่งหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

16. หรือพวกเขาคิดว่าพวกเขาจะถูกปล่อยไว้² โดยที่อัลลอฮ์ยังมีได้ทรงรู้³ บรรดาผู้ที่ต่อสู้ใน

الْأَيْمَانُونَ قَوْمًا كَفَرُوا بَيْنَهُمْ
وَهُمْ يُأْخِرُونَ الرَّسُولَ وَهُمْ
بَدُّوا لَكُمْ أُولَئِكَ أَنْتَحْنُونَهُمْ
فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

فَتَلَوْهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ
وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ
قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيَذْهَبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ

¹ คือบำบัดความไม่สบายใจ และความกังวลใจ เนื่องจากการรุกรานของฝ่ายศัตรูให้หมดไปจากหัวอกของผู้ศรัทธา

² คือถูกปล่อยไว้ให้กล่าวแต่เพียงว่าพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้วก็เพียงพอกระนั้นหรือ โดยที่ยังมิได้ทดสอบว่าใครในหมู่พวกเขามีความจริงในการศรัทธาต่อพระองค์ และการทดสอบนั้นก็คือการต่อสู้กับฝ่ายศัตรูทั้งด้วยชีวิตและทรัพย์สินสมบัติ

³ ความจริงอัลลอฮ์ทรงรู้อย่างดียิ่งว่าใครเป็นผู้ต่อสู้ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของเขา แต่ที่พระองค์ทรงทดสอบนั้นก็เพื่อให้ตัวของตนเองได้รู้ว่าตนนั้นมีความศรัทธาด้วยใจจริงหรือเปล่าเท่านั้น และรู้ว่าตนเองได้ยึดถือใครบ้างเป็นเพื่อนสนิทอื่นจากอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายด้วย และกิจการที่พระองค์ทรงกล่าวในสำนวนที่ว่า โดยที่พระองค์ยังมีทรงรู้ นั้น ก็เพื่อให้เป็นไปตามสภาพของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้น อนึ่ง ข้อความดังกล่าวนี้มีปรากฏอยู่ในอายะฮ์ที่ 142 ของซูเราะฮ์ ฮาละอิมรอน

หมู่พวกเจ้า และมีได้ยึดถือเพื่อนสนิท¹ อื่นจาก อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และอื่นจาก ผู้ศรัทธาทั้งหลาย และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

17. ไม่บังควรแก่มุชริกทั้งหลายที่จะบुरณะ² บรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ ในฐานะที่พวกเขา ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้ว ซึ่งการปฏิเสธ ศรัทธา³ ชนเหล่านี้แหละบรรดาการงานของ พวกเขาไร้ผลและในนรกนั้นพวกเขาจะอยู่ ตลอดกาล

18. แท้จริงที่จะบुरณะบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ นั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาต และเขามีได้ยำเกรงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงหวังได้ว่า ชนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้อยู่ ในหมู่ผู้รับคำแนะนำ

19. พวกเจ้าได้ถือเอาการให้หน้าตี๋⁴แก่ผู้ประกอบ

جَهْدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَخْذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَا رَسُولِهِ، وَلَا الْمُؤْمِنِينَ، وَبِإِيجَابِ اللَّهِ
خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ
شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ، أُولَٰئِكَ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ، هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ، فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ أَجْمَلْتُمْ سَفَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

¹ หมายถึงเพื่อนสนิทที่เป็นมุชริกและที่เป็นมุนาฟิก

² หมายถึงการประกอบอบิดาอะฮ์ในบรรดามัสยิดของพระองค์ เฉพาะอย่างยิ่งอัลมัสยิดิลฮะรอหม ทั้งนี้ตาม แนวทางของพวกเข ซึ่งมีการกระทำชิริกรรมอยู่ด้วย และยังหมายถึงการปรับปรุงและบำรุงรักษาด้วย

³ คือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ด้วยการทำชิริก หรือสักการะเจว็ด และปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด ด้วย

⁴ หมายถึงบรรดาผู้ที่ให้หน้าตี๋

พิธีฮัจญ์ และการบูรณะมัสยิดอัล-ฮะรอมา¹ ตั้ง
ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และต่อสู้
ในทางของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ เขาเหล่านั้น
ย่อมไม่เท่าเทียมกัน ณ ที่อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่เป็นผู้ธรรม

20. บรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพและต่อสู้ใน
ทางของอัลลอฮ์ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา
และชีวิตของพวกเขา นั้นย่อมเป็นผู้มีระดับ
ชั้นยิ่งใหญ่กว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และชนเหล่านั้น
แหละพวกเขาเป็นผู้มีชัยชนะ

21. พระเจ้าของพวกเขาทรงแจ่มจ้าดีแก่พวกเขา
ด้วยความกรุณาเมตตาจากพระองค์ และด้วย
ความปิตินดี และบรรดาสวนสวรรค์² ด้วย
ซึ่งในสวนสวรรค์เหล่านั้น พวกเขาจะได้รับสิ่ง
อำนวยความสะดวกอันจริงยั่งยืน

22. โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์
เหล่านั้นตลอดกาล แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ ที่
พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่

23. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ถือเอา
บิดาของพวกเขา และพี่น้องของพวกเขาเป็น

كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٩١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٩٢﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٩٣﴾

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ

¹ คือซ่อมแซมอัล-มัสยิด อัล-ฮะรอมา ทั้งนี้เป็นการอ้างของชาวมักกะฮ์ และถือเป็นคนความดีของพวกเขา
เท่าเทียมกับผู้ศรัทธา

² คือนอกจากอัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขาแล้ว พระองค์ก็ยังทรงปิตินดีในพวกเขา และพวกเขา
จะได้เข้าสวรรค์ด้วย

มิตร หากพวกเขาขอการปฏิเสศศรัทธา¹ เหนือการอีมาน และผู้ใดในหมู่พวกเขาให้พวกเขาเป็นมิตรแล้ว ชนเหล่านี้แหละพวกเขา คือผู้อธรรม

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากบรรดาบิดาของพวกเข้าและบรรดาลูก ๆ ของพวกเข้าและบรรดาพี่น้องของพวกเข้า และบรรดาครอบครัวของพวกเข้า และบรรดาญาติของพวกเข้า และบรรดาทรัพย์สมบัติที่พวกเข้าแสวงหาไว้ และสินค้าที่พวกเข้ากลัวว่าจะจำหน่ายมันไม่ออก และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเข้าพึงพอใจมันนั้น เป็นที่รักใคร่แก่พวกเข้ายิ่งกว่าอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์และการต่อสู้ในทางของพระองค์แล้วไซ้ร้ ก็จงรอคอยกันเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำมาซึ่งกำลัง² ของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ละเมิด

وَإِخْوَانِكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يُهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٥﴾

¹ การปฏิเสศศรัทธานั้นเกิดขึ้นได้ในหลายกรณี แม้แต่การปฏิเสศอายะฮ์อัล-กูรอาน เพียงอายะฮ์เดียว ก็กลายเป็นผู้ปฏิเสศศรัทธาแล้ว เป็นต้นว่าการบิดเบือนความหมายอัล-กูรอานให้เฉไปเป็นอื่น เนื่องจากไม่เชื่อว่าเป็นจริงในความหมายของอัล-กูรอาน เช่นการบิดเบือนว่าสิ่งที่อัลลอฮ์เตรียมไว้ต้อนรับบรรดาผู้ศรัทธาในสวนสวรรค์ อันได้แก่ผลไม้ต่างชนิด นานาชนิด เนื่องจากชนิดต่างๆ ตามที่ชาวสวรรค์ปรารถนาตลอดจนคู่ครองอันบริสุทธิ์ และสุรุลอื่นที่มีความสวยงามเป็นเลิศ นับว่าเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้คนกระทำความดีตามเท่านั้น หากเป็นความจริงแต่ประการใดไม่ และเช่นบิดเบือนว่า ที่ทะเลแดงแยกเป็นทางเดิน เนื่องจากการที่ท่านนะบีมูซาใช้ไม้เท้าของท่านตีลงไปด้วยคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นว่า เป็นเวลาที่น้ำลดโดยประจวบเหมาะ และคำที่ว่านั้น ก็บิดเบือนเป็นการหยั่งดูว่าตรงไหนตื้น ตรงไหนลึก ดังกล่าวนั้นเป็นวิธีการอันแยบยลของขบวนการก๊อตยานีย์ ในการปฏิเสศความหมายของอัล-กูรอาน ดังนั้นพวกนี้จึงถูกถือว่าเป็นผู้ปฏิเสศศรัทธา (กาฟิร) และห้ามมิให้คบค้าสมาคมกับพวกนี้ แม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อแม่พี่น้องก็ตาม ถ้าต้อตึงก็เท่ากับเป็นการละเมิดคำสั่งของอัลลอฮ์

² หมายถึงนำการลงโทษของพระองค์มา กล่าวคือถ้ายังรักบุคคลดังกล่าวยิ่งกว่า คำสั่งของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์แล้วก็จงรอการลงโทษจากพระองค์เถิด

25. แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าแล้วในสนามรบอันมากมาย และในวันแห่งสงครามฮุัยนัยน์¹ ด้วย ขณะที่การมีจำนวนมากของพวกเจ้าทำให้พวกเจ้าพึงใจ² แล้วมันก็มีได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และแผ่นดินก็แคบแก่พวกเจ้า³ ทั้ง ๆ ที่มันกว้างอยู่แล้วพวกเจ้าก็หันหลังหนี

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرٍ ۗ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْرِبِينَ ﴿١٥﴾

26. และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงประทานลงมาซึ่งความสงบใจจากพระองค์แก่รอซูลของพระองค์และแก่บรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น⁴ และได้ทรงให้ไพร่พลลง⁵มา ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ และนั่นคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ ۖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

27. และพระองค์ก็ทรงอภัยโทษหลังจากนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

ثُمَّ تَوَّابُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧﴾

¹ ฮุัยนัยน์เป็นที่รบต่ำซึ่งตั้งอยู่ระหว่างมักกะฮ์กับฏออิฟ ได้เกิดการสู้รบกันขึ้นที่ระหว่างมุสลิมกับพวกมุชริก ฮะวาซิม ชาวฏออิฟในปีที่ 8 ของฮิจญ์เราะฮ์ แล้วสงครามนี้จึงถูกเรียกว่า สงครามฮุัยนัยน์

² โดยกล่าวว่า วันนี้เราจะไม่แพ้ฝ่ายที่มีจำนวนน้อยเป็นอันขาด ทั้งนี้โดยที่ฝ่ายมุสลิมมีจำนวนทหารหมื่นคน และฝ่ายกุฟฟารมีสี่พันคนเท่านั้น

³ คือด้วยความกลัวจนไม่รู้ว่าจะหนีไปทางไหนที่ปลอดภัยประหนึ่งว่าแผ่นดินนั้น แคบเสียนี้กระไร ทั้ง ๆ ที่มันกว้างขวาง และความที่ทำไมอำนวยประโยชน์ให้แก่พวกเจ้าแต่อย่างใดนั้น หมายถึงไม่ทำให้พวกเจ้านั้นได้

⁴ คือให้รอซูลและบรรดาผู้ศรัทธาสงบใจไว้ได้แล้วมันก็นากำลังต่อสู้ใหม่

⁵ คือไพร่พลที่เป็นมลาอิกะฮ์

⁶ คือให้พวกเขาถูกประหารประหาร และถูกจับเป็นเชลยศึก

28. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริงบรรดา
มุชริกนั้นโสมม¹ ดังนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าใกล้
อัล-มัสยิดิลฮะรอม หลังจากปีของพวกเขา² นี้
และหากพวกเขากลัวความยากจน³ อัลลอฮ์
ก็จะทรงให้พวกเขาให้มี จากความกรุณาของ
พระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์แท้จริง
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

29. พวกเขาจงต่อสู้บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์และต่อวันปรโลก⁴ และไม่ตเว้นสิ่งที่
อัลลอฮ์และรอซูล⁵ ห้ามไว้ และไม่ปฏิบัติตาม
ศาสนาแห่งความสัจจะ⁶ อันได้แก่บรรดาผู้ที่ได้
รับคัมภีร์⁷ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัล-ญิซยะฮ์⁸
จากมือของพวกเขา⁹เอง ในสภาพที่พวกเขาเป็น
ผู้ต่ำต้อย

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ
يُغْفِرُ لَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ رَبُّ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَاحِقُونَ ﴿٩﴾

¹ คือโสมมในการเชื่อถืออย่างเลอะเทอะและสักการะเจวิต ตลอดจนคือด้านต่อคำเชิญชวนของพระผู้
เป็นเจ้า

² คือปีฮัจญ์เราะฮ์ที่ 9

³ เนื่องจากมิได้ติดต่อกับการค้าขายกับพวกมุชริก

⁴ หมายถึงพวกยิวและพวกคริสต์ เพราะการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออะบีมุฮัมมัดนั้นถือว่าเขาปฏิเสธ
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกด้วย

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุซาและนะบีอีซา

⁶ หมายถึงบัญญัติศาสนาอันแท้จริงที่มีอยู่ในคัมภีร์เตารอตและอินญีล

⁷ คือพวกยิวและคริสต์

⁸ อัล-ญิซยะฮ์ คือเงินค่าหัวที่ถูกกำหนดแก่ผู้ที่มีใจมุสลิม เป็นการชดเชยที่เขาได้รับความคุ้มครองทั้งชีวิต
ของเขาและทรัพย์สินบัติของพวกเขา ทั้งนี้หลังจากที่พวกเขาปราศัยและอยู่ภายใต้การปกครองของอิสลาม

⁹ คือนำมาหือบยื่นด้วยมือของตนเอง จะฝากใครมามอบให้แทนไม่ได้

30. และชาวยิวได้กล่าวว่า อุซัยร¹ เป็นบุตรของ อัลลอฮ์ และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า อัล-มะซีห² เป็นบุตรของอัลลอฮ์ นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขา กล่าวขึ้นด้วยปากของพวกเขาเอง ซึ่งคล้ายกับ ถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ได้ปฏิเสธการศรัทธามาก่อน ขออัลลอฮ์ทรงละอนันต์³ พวกเขาด้วยเถิด พวกเขาถูกหั่นเห⁴ ไปได้อย่างไร

31. พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของ พวกเขา และบรรดาบาดหลวงของพวกเขาเป็น พระเจ้า⁵ อื่นจากอัลลอฮ์ และยึดเอาอัล-มะซีห บุตรของมัรยัมเป็นพระเจ้าด้วย⁶ ทั้ง ๆ ที่พวกเขา มิได้ถูกใช้นอกจากเพื่อเคารพสักการะผู้ที่สมควร ได้รับการเคารพสักการะ⁷ แต่เพียงองค์เดียว ซึ่ง ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจาก พระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่ พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
قَالُوا لَوْلَا جَاءَنَا آيَاتُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَنَا
بِقُرْآنٍ مِثْلَ الْقُرْآنِ الَّذِي جَاءَنَا
بِآيَاتِهِ لَكُنَّا مِنَ الْخَائِبِينَ ﴿٩٠﴾

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا
مِن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٩١﴾

¹ คือนักปราชญ์ยิว ซึ่งทำหน้าที่รวบรวมบัญญัติแห่งคัมภีร์เตารอตจากบรรดาชาวยิวที่จดจำไว้ แล้ว รวบรวมเป็นเล่มขึ้น ทั้งนี้หลังจากที่ต้นฉบับได้สูญหายไป ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับการเคารพนับถือ จนกระทั่งถูกเข้าใจว่าเป็นบุตรของอัลลอฮ์

² หมายถึงท่านนะบีอีซา

³ ละอนันต์คือการขับไล่ให้ออกความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์ การขอให้อัลลอฮ์ทรงละอนันต์ จึงหมายถึงขอให้อัลลอฮ์ทรงขับไล่ให้ออกจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ อื่นๆ ทั้งสิ่งเกิดด้วยว่าข้อความของอัล- กุรอานที่ว่า ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ นั้นเป็นประโยค ดุอาฮ์ หมายถึงขอให้อัลลอฮ์ทรงละอนันต์

⁴ คือหั่นเหออกจากความจริง

⁵ เนื่องจากพวกเขาได้ยึดถือคำแนะนำของนักปราชญ์และบาดหลวงแทนบัญญัติของพระเจ้า จึงเท่ากับว่า พวกเขาถือเอานักปราชญ์และบาดหลวงเป็นพระเจ้า

⁶ เนื่องจากท่านนะบีอีซาเกิดมาโดยไม่มีบิดาจึงเข้าใจผิดว่าพระเจ้าแบ่งภาคมาเกิด เลยถือว่าท่านเป็น พระเจ้า

⁷ หมายถึงอัลลอฮ์ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา

32. พวกเขาต้องการเพื่อจะดับแสงสว่างของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงยินยอม นอกจากจะทรงให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์เท่านั้น และแม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะซิงซังก็ตาม

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا لَأَنْ يُسَمِّنَهُمْ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

33. พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ส่งรอสูลของพระองค์มาพร้อมด้วยคำแนะนำ และศาสนาแห่งสัจจะเพื่อที่จะทรงให้ศาสนาแห่งสัจจะนั้นประจักษ์² เหนือศาสนาทุกศาสนา และแม้ว่าบรรดามุชริกจะซิงซังก็ตาม

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริงจำนวนมากมายจากบรรดานักปราชญ์ และบาดหลวงนั้นกินทรัพย์ของประชาชนโดยไม่ชอบ³ และขัดขวาง (ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่สะสมทองและเงิน และไม่จ่ายมันในทางของอัลลอฮ์⁴ นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ كَثِيرٍ
مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُوا مِمَّا
النَّاسُ يَأْتِيهِمْ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُفْقَوْنَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾﴾

¹ คือด้วยการใส่โคลนในอิสลาม เฉพาะอย่างยิ่งกล่าวหาว่านะบีมุฮัมมัดหาไซเป็นรอสูลของอัลลอฮ์ไม่ ทั้งนี้เพื่อมิให้ผู้คนรับนับถืออิสลาม

² คือประจักษ์ความเป็นจริง และความเหมาะสมเหนือทุกศาสนา

³ คือถ้าใครติดสินบนให้ก็ติดสินใจให้เป็นฝ่ายถูก และบิดเบือนคัมภีร์ว่าอนุญาตให้กินดอกเบียผู้ที่มีไซเป็นอิวัต แล้วพวกเขาก็กินดอกเบียที่ได้มาร่วมกัน หรือกินเงินเพื่อซื้อให้สิ่งที่เป็นที่ต้องห้ามกลับเป็นที่อนุมัติ เป็นต้น

⁴ คือที่เป็นส่วนชะกาต และส่วนที่จ่ายไปด้วยความสมัครใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่บัญญัติศาสนาส่งเสริม เป็นการแสดงออกซึ่งความศรัทธาที่จะได้รับการตอบแทนจากอัลลอฮ์

35. วันที่มัน¹ จะถูกเผาไฟนรกแห่งญะฮันนัม แล้วหน้าผากของพวกเขา และสีข้างของพวกเขา และหลังของพวกเขาจะถูกเผาด้วยมันนี้แหละ² คือสิ่งที่พวกเจ้าได้สะสมไว้ เพื่อ³ตัวของพวกเจ้าเอง ดังนั้นจงลืมนสิ่งที่พวกเจ้าสะสมไว้เถิด

36. แท้จริงจำนวนเดือน⁴ ณ อัลลอฮ์นั้นมีสิบสองเดือนในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน จากเดือนเหล่านั้นมีสี่เดือน ซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้าม⁵ นั่นคือบัญญัติอันเที่ยงตรง ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอธรรม⁶ แก่ตัวของพวกเจ้าเองในเดือนเหล่านั้น และจงต่อสู้บรรดามุชริกทั้งหมด เช่นเดียวกับที่พวกเขากำลังต่อสู้พวกเจ้าทั้งหมด และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่ยำเกรง

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ أَنْفُسِكُمْ فَدْرَوْا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ لِلَّذِينَ أَحَقُّوا الْقِيَامَ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٦﴾

¹ คือเงินและทองที่พวกเขาสะสมไว้

² คือจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาในวันที่พวกเขาถูกลงโทษว่านี่แหละ...

³ คือเพื่อลงโทษตัวเอง

⁴ คือจำนวนเดือนในปีหนึ่ง

⁵ คือต้องห้ามในการต่อสู้กัน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นเดือนที่ปลอดภัยแก่ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ และพิธีฮัจญ์อันเป็นบัญญัติที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้โดยผ่านทางนะบีอิบรอฮีม และนะบีสมาอิล ซึ่งเดือนเหล่านั้น ได้แก่เดือน ซุลเกาะดะฮ์ ซุลฮิจญะฮ์ อัล-มุฮัรริอม และเดือนรอญับ

⁶ คือจงอย่าละเมิดทำการต่อสู้ในเดือนเหล่านั้น อันถือเป็นการอธรรมแก่ตัวเอง

37. แท้จริงการเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้า¹ ไปนั้นเป็นการเพิ่มในการปฏิเสธศรัทธา² ยิ่งขึ้น โดยที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นถูกทำให้หลงผิดไป³ เนื่องด้วยการเลื่อนเดือนต้องห้ามนั้น พวกเขาได้ให้มันเป็นเดือนมุฮัมดีปีหนึ่ง และให้มันเป็นที่ต้องห้ามปีหนึ่ง⁴ เพื่อพวกเขาจะให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้⁵ (มิเช่นนั้นแล้ว) พวกเขาจะทำให้เป็นเดือนมุฮัมดีสิ่ง⁶ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นที่ต้องห้ามไป⁶ โดยที่ความชั่วแห่งบรรดาการงานของพวกเขาได้ถูก

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلِقُونَ عَامًا وَيُحْكِمُونَ عَامًا
لِيَوَاطُّوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحْلِقُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
زِينَةً لَهُمْ سَوْءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

¹ คือเลื่อนเดือน อัล-มุฮัรริอม ซึ่งเป็นเดือนต้องห้ามให้เป็นเดือน เศาะฟัรฺเสีย กล่าวคือกำหนดเดือนเศาะฟัรฺให้เป็นเดือนต้องห้ามแทนเดือนอัล-มุฮัรริอม แล้วให้เดือนอัล-มุฮัรริอมเป็นเดือนมุฮัมดีในการต่อสู้กัน ทั้งนี้เพราะพวกเขาไม่สามารถจะทนอยู่ในการพักรบเป็นเวลานานถึงสามเดือนต่อเนื่องกันได้ นั่นคือเดือนซุลเกาะดะฮฺ เดือนซุลฮิจญะฮฺ และเดือนอัล-มุฮัรริอม

² คือปฏิเสธศรัทธาในบัญญัติที่มีโทษเมิดในบรรดาเดือนต้องห้ามเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีของพระองค์ และคัมภีร์ของพระองค์

³ คือถูกทำให้หลงผิดไปว่า เป็นการทำที่ถูกต้อง เพราะมิได้ลดจำนวนเดือนที่ต้องห้ามลงแต่อย่างใด ในการนี้ทำให้ผู้ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ในหมู่พวกเขาพลอยหลงผิดไปด้วย

⁴ คือเมื่อพวกเขาให้เดือนต้องห้ามเป็นเดือนมุฮัมดีปีหนึ่ง ในปีต่อไปก็ให้เดือนนั้นเป็นที่ต้องห้ามอีก สลับเปลี่ยนกันไป

⁵ คือให้จำนวนเดือนที่เป็นที่ต้องห้ามนั้นพ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้

⁶ คือถ้าพวกเขาให้เดือนเศาะฟัรฺ อันเป็นเดือนที่เป็นเดือนมุฮัมดีชดเชยเดือนอัล-มุฮัรริอม อันเป็นเดือนที่ต้องห้ามซึ่งพวกเขาได้ให้เป็นเดือนที่เป็นเดือนมุฮัมดีแล้ว พวกเขา ก็จะกลายเป็นเดือนมุฮัมดีในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นที่ต้องห้ามไป ทั้งนี้เป็นความนึกคิดตามอารมณ์ของตนเอง อย่างไรก็ตาม การกระทำของพวกเขา นั่นก็คือ การให้สิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม เป็นสิ่งที่เป็เดือนมุฮัมดีนั่นเอง หาใช่อื่นใดไม่ ซึ่งถือเป็นการผิดมหันต์

ระดับประดาให้สวยงามแก่พวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

38. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงออกไปต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์² เกิดพวกเจ้าก็แนบหนอกอยู่กับพื้นดิน³ พวกเจ้าพึงพอใจต่อชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ แทน⁴ ปรโลกกระนั้นหรือ สิ่งอำนวยความสะดวกแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้นั้น ในปรโลกแล้ว ไม่มีอะไรนอกจากสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น⁵

39. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ออกไป พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้าอย่างเจ็บปวด และจะทรงให้พวกหนึ่งอื่นจากพวกเจ้ามาแทน และพวกเจ้าไม่สามารถจะยังความเดือดร้อนให้แก่พระองค์ได้แต่อย่างใด และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
أَفِرُّوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَلْبْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ
أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا مَنَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَفِيءٌ ﴿٣٩﴾

¹ คือชัยชนะที่ได้ทำให้พวกเขาเห็นว่า การกระทำอันชั่วของพวกเขานั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้อง และสวยงาม

² คือออกไปทำศึกกับอาณาจักรแห่งโรมัน เนื่องจากพวกนั้นกำลังจัดเตรียมกำลังที่จะทำการพิชิตนครมะดีนะฮ์ การยกกำลังไปทำศึกครั้งนี้เรียกว่า สงครามตะบุก ตะบุกเป็นชื่อของสถานที่ซึ่งอยู่กึ่งทางระหว่างมะดีนะฮ์ กับ ติมซัค (ตามัสกัส) คือห่างจากมะดีนะฮ์ 610 กิโลเมตร และห่างจากตามัสกัส 692 กิโลเมตร

³ คือทำอึดอาดชักช้าไม่เต็มใจที่จะออกไป ประหนึ่งว่ากันของพวกเขานแนบหนอกติดอยู่กับพื้นดินลุกขึ้นไม่ได้กระนั้น ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเวลาที่มีอากาศร้อนจัด และเพิ่งกลับมาจากสงครามพิชิตนครมักกะฮ์ สงครามฮุญาอิม และฮุญาอิม ใหม่ ๆ ขณะเดียวกันก็กำลังขาดแคลนอาหาร และเป็นฤดูที่อินทผลัมกำลังจะสุก และอากาศก็กำลังจะดี เพราะเดือนรอญับซึ่งตรงกับเดือนตุลาคมในปีนั้น

⁴ คือแทนชีวิตความเป็นอยู่ในปรโลก

⁵ คือสิ่งที่อำนวยความสะดวกนั้นเมื่อเทียบกับปรโลกแล้วนับเป็นสิ่งเล็กน้อยมาก

40. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเขา¹ แท้จริงอัลลอฮ์ก็ได้ทรงช่วยเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา² ได้ขับไล่เขาออกไป โดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน³ ขณะที่ทั้งสอง⁴ อยู่ในถ้ำนั้นคือขณะที่เขา⁵ ได้กล่าวแก่สหายของเขา⁶ ว่า ท่านอย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา⁷ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานลงมาแก่เขา⁸ ซึ่งความสงบใจจากพระองค์ และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงให้ถ้อยคำ⁹ ของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในระดับต่ำสุด¹⁰ และพจนารถของอัลลอฮ์นั้นคือพจนารถที่สูงสุด¹¹ และอัลลอฮ์คือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

إِلَّا أَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا تَائِبِينَ إِذْ هُمَا
فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٩﴾

¹ หมายถึงท่านนะบี กล่าวคือถ้าพวกเจ้าไม่ช่วยท่านนะบีก็ไม่สำคัญเพราะอัลลอฮ์จะทรงช่วยท่านเอง และก็ได้ทรงช่วยท่านมาแล้ว...

² หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮ์

³ คนที่หนึ่งคือ อะบูบักร์

⁴ คือท่านนะบี และอะบูบักร์

⁵ คือท่านนะบี

⁶ คืออะบูบักร์

⁷ หมายถึงทรงรู้เห็น และพร้อมที่จะทรงช่วยเหลือ

⁸ คือแก่ท่านนะบี กล่าวคือทรงให้ท่านนะบีมีความสงบใจ

⁹ หมายถึงคำเรียกร้องและคำเชิญชวนให้เคารพสักการะเจ็ด

¹⁰ คือไม่มีทางที่จะชนะได้

¹¹ คือมีชัยชนะตลอดกาล

41. พวกเจ้าจงออกไปกันเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพ
ว่องไว และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า¹ และจงเสียสละ
ทั้งด้วยทรัพย์สินของพวกเจ้า และชีวิตของพวกเจ้า
ในทางของอัลลอฮ์ นั่นแหละคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับ
พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

42. หากมัน²เป็นผลได้อันไกล และเป็นการเดินทาง
ที่สะดวกและไกลแล้วไซ้³ แน่หนอน
พวกเขา⁴ ก็ปฏิบัติตามเจ้าแล้ว แต่ทว่าระยะทาง⁴
อันลำบากนั้นไกลแก่พวกเขา และพวกเขาจะ
สาบานต่ออัลลอฮ์⁵ว่า ถ้าหากพวกเราสามารถ
แล้ว แน่หนอนพวกเราก็ออกไปกับพวกท่าน
แล้ว พวกเขากำลังทำลายชีวิตของพวกเขาเอง⁶
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็น
ผู้กล่าวเท็จ

43. อัลลอฮ์นั้นได้ทรงอภัยให้แก่เจ้า⁷แล้ว เพราะ
เหตุใดเล่าเจ้าจึงอนุญาติให้แก่พวกเขา⁸ จนกว่า
จะได้ประจักษ์แก่เจ้าก่อน⁹ ซึ่งบรรดาผู้ที่พูดจริง
และจนกว่าเจ้าจะได้รับบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จ

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

لَوْ كَانُوا عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكُمْ
وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ
أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ إِذْنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ ﴿١٣﴾

¹ หมายถึงทั้งผู้ที่กระฉับกระเฉงว่องไว และผู้้อบายเชื่องช้า ทั้งผู้ที่มีมีและยากจน และทั้งผู้ที่ยิ่งหนุ่มแน่น และผู้สูงอายุ รวมความแล้วหมายถึงบุคคลทุกประเภทที่สามารถจะเดินทางไปได้
² หมายถึงการออกไปต่อสู้กับฝ่ายศัตรูนั้นเป็นการได้มาซึ่งทรัพย์สินเชลยอันรวดเร็ว
³ หมายถึงมุนาฟิกที่ไม่ยอมออกไป
⁴ คือระยะทางที่จะเดินทางไปนั้นลำบากและไกลถึง 610 กิโลเมตร
⁵ คือจะสาบานเท็จ เป็นการแก้ตัวแก่ท่านนะบี เมื่อท่านเดินทางกลับจากสงคราม กล่าวคืออัลลอฮ์ทรง ประทานโองการ นี้แก่ท่านนะบี ก่อนที่ท่านจะเดินทางกลับ
⁶ เนื่องจากการสาบานเท็จของพวกเขາ
⁷ หมายถึงท่านนะบี
⁸ คือพวกที่ขออนุญาตจากท่านนะบีที่จะไม่ออกไปทำสงครามตะบุก
⁹ คือเจ้าไม่ควรจะรีบด่วนอนุมัติให้แก่พวกเขา จนกว่าจะประจักษ์แก่เจ้าเสียก่อน

44. บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก นั้นจะไม่ขออนุมัติต่อเจ้าในการที่พวกเขาจะ เสียสละทั้งด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของ พวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ต่อ บรรดาผู้ที่ยำเกรง

لَا يَسْتَفِذُونَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١﴾

45. แท้จริงที่จะขออนุมัติต่อเจ้านั้นคือบรรดาผู้ ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกและหัวใจ ของพวกเขาสงสัยเท่านั้น² แล้วในการสงสัย ของพวกเขานั้นเอง พวกเขาจึงลังเลใจ

إِنَّمَا يَسْتَفِذُونَكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَآزَوَاتُهُنَّ فَلَوْ بَدَّهِنَّ فَهِنَّ
فِي رَبِّهِنَّ رَدَدُونَ ﴿١٢﴾

46. และหากพวกเขาต้องการออกไป³ แน่นอน พวกเขาต้องเตรียมสัมภาระ⁴ สำหรับการออกไป นั้นแล้ว แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงเกลียดการออกไป ของพวกเขาพระองค์จึงได้ทรงกีดขวาง⁵ พวกเขา ไว้ และได้ถูกกล่าวว่า⁶ ท่านทั้งหลายจงนั่งอยู่ กับผู้ที่นั่งทั้งหลาย⁷ เกิด

﴿ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدَّ اللَّهُ عَدَدَهُ
وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ اقْمِدْوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿١٣﴾

47. หากว่าพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้าแล้ว ก็ไม่มีอะไรเพิ่มแก่พวกเจ้า นอกจากความ เสียหาย⁸เท่านั้น และแน่นอนพวกเขาก็ย่อมฉวย

لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خِلَافًا
وَلَا رِضْعًا وَلَا تَبْعًا ﴿١٤﴾

1 หมายถึงว่าพวกเขาอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมอยู่เสมอ เพราะรู้จักหน้าที่ของตน เมื่อถึงเวลาที่พวกเขาจะ เสียสละทรัพย์สินและชีวิตของเขาแล้ว เขาจะนำทรัพย์สินของเขาไปมอบให้แก่ท่านนะบี และเตรียมตัวออกทำ การต่อสู้ทันที โดยไม่ต้องขออนุญาตต่อท่านนะบีแต่อย่างใด

² หมายถึงพวกมุนาฟิก

³ คือออกไปร่วมรบกับท่านนะบี

⁴ คือเตรียมพาหนะ เสบียงอาหาร และอาวุธ

⁵ หมายถึงทำให้พวกเขาเกียจคร้านที่ออกไป

⁶ คือมีผู้แนะนำพวกเขา ซึ่งอาจเป็นชัยฏอนที่มาในร่างของมนุษย์ก็ได้

⁷ หมายถึงเด็ก ๆ ผู้หญิง คนป่วยและคนชรา

⁸ เพราะหากเขามีได้ตั้งใจต่อสู้ และเมื่อได้รับบาดเจ็บก็จะพากันหนีอันก่อให้เกิดการเสียชีวิตแก่บรรดามุมีน

โอกาสสูญหายระหว่างพวกเขาโดยปรารถนาให้
เกิดความวุ่นวายแก่พวกเขา¹ และในหมู่พวกเขา
นั้นก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่ และอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงรอบรู้ในผู้ธรรมทั้งหลาย

الْفِتْنَةَ وَفِيكَرٍ سَمَّعُونَ لَهُمُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧٧﴾

48. แท้จริงนั้นพวกเขาได้แสวงหาความวุ่นวาย²
มาก่อนแล้ว และวางแผนต่าง ๆ นานาเพื่อ
ต่อต้าน³เจ้า จนกระทั่งความจริง⁴ได้มา และ
พระบัญชาของอัลลอฮ์ได้ประจักษ์ขึ้น⁵ ทั้ง ๆ ที่
พวกเขาไม่พอใจ

لَقَدْ اتَّبَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَبُوا لَكَ
الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ
كَذِبُونَ ﴿٧٨﴾

49. และในหมู่พวกเขา⁶นั้นมีผู้ที่กล่าว⁷ ว่าจง
อนุวัติแก่ฉันเถิด และอย่าให้ฉันตกอยู่ในกา

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنذِرْنِي وَلَا تَفْتِنِّي

¹ คือให้เกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน

² กล่าวคือพวกเขาเคยวางแผนที่จะทำให้บรรดามุสลิมเสียขวัญ ขณะที่ออกไปต่อสู้ในสงครามฮุซัยมะแล้ว
นั้นคือขณะที่กำลังทหารได้เดินทางไปถึง อีซซาฎ ซึ่งอยู่ระหว่างมะดีนะฮ์ และ อุซุด นั้นอับดุลลอฮ์
บินอับยิบินสะลูน ซึ่งเป็นผู้นำของพวกเขาผูกพันได้นำกำลังทหารซึ่งเป็นมุนาฟิคเช่นเดียวกับเขากลับ
มะดีนะฮ์จำนวนหนึ่งในสามของทหารทั้งหมด และได้กล่าวแก่ผู้คนว่า เด็กๆ และผู้ที่ไม่มีปัญญาความคิด
อะไรเท่านั้นที่เชื่อฟังท่านนะบี เรื่องอะไรเราจะฆ่าตัวเอง เขาหมายความว่า ถ้าคนใดในพวกเขาตายใน
การสู้รบ ก็เหมือนกับว่าได้ฆ่าตัวเอง

³ ข้อความดังกล่าวนี้เราถอดเอาแต่ความมุ่งหมายเท่านั้น ซึ่งข้อความตามศัพท์นั้นก็คือ และพวกเขาได้
พลิกกลับกิจการทั้งหลายสำหรับเจ้า เป็นการเปรียบเทียบว่า กิจการทั้งหลายนั้นเป็นวัตถุ และการพลิก
กลับไปกลับมานั้น ก็เพื่อพิจารณาว่าจะมีงานใดบ้างที่จะสามารถกำจัดท่านนะบีผู้มีมัตได้บ้าง ดังนั้น
ความมุ่งหมายแห่งสำนวนดังกล่าวนี้คือ พวกเขาได้วางแผนต่าง ๆ นานา เพื่อต่อต้านท่านนะบีและกำจัด
ท่าน ดังที่ใช้เป็นความหมายของอายะฮ์

⁴ หมายถึงชัยชนะ

⁵ คือประจักษ์แก่ผู้คนส่วนใหญ่ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และมาจากพระองค์โดยแท้จริง

⁶ คือพวกมุนาฟิค

⁷ คือ อัล-ญูดบินกีอัส

ทำความชั่ว¹เลย พึงรู้เถิดว่า พวกเขาได้ตกอยู่ใน
ในการทำ ความชั่ว²นั้นแล้ว และแท้จริงนรก
ญะฮันนัมนั้นล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา
อยู่แล้ว

50. หากมีความดีใด ๆ ประสบแก่เจ้าก็ทำให้
พวกเขาไม่สบายใจ และหากมีอันตรายใด ๆ
ประสบแก่เจ้า³ พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเรา
ได้เอากิจการของเราไว้ก่อน⁴แล้ว และพวกเขา
ก็ผินหลังให้⁵ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ปิตินดี

51. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า จะไม่ประสบแก่
เราเป็นอันขาด นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนด
ไว้แก่เราเท่านั้น⁶ ซึ่งพระองค์เป็นผู้คุ้มครองเรา
และแต่อัลลอฮ์นั้น มุมีนทั้งหลายจงมอบหมาย
เถิด

أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمَّحِيطةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

إِنْ تَصِبْكَ حَسَنَةٌ سَوْهُمْ
وَإِنْ تَصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا
أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَسْوَلُوا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

¹ คือฝ่าฝืนบัญญัติศาสนาเนื่องจากเขาอ้างเท็จว่า ถ้าเขาได้พบเห็นหญิงแห่งบะนี อัล-อัศฟัร แล้ว เขาไม่สามารถที่จะอดใจได้ที่จะทำชู้กับนาง (บะนีอัล-อัศฟัรนั้น เป็นผู้สืบทอดในการเป็นกษัตริย์แห่งโรมัน) แล้วท่านนะบีก็อนุญาตให้แก่เขา

² คือเนื่องจากฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์ที่ใช้ให้ออกไปสู้รบ แต่เขาไม่ยอมออกโดยอ้างเท็จแก่ท่านนะบีเป็นข้อแก้ตัว หนึ่งคำว่า ความชั่ว นั้นถอดความมาจาก อัล-ฟิตนะฮ์ ซึ่ง อัล-ฟิตนะฮ์ นี้มีความหมายหลายนัย เช่น การทดสอบ การก่อความไม่สงบ การหลงผิด การขัดแย้งกัน และการกระทำความชั่ว เป็นต้น

³ คือได้รับการเปลี่ยงพล้ำ

⁴ คือเราได้ปฏิบัติตามความเห็นของเรา โดยที่เราเห็นว่า จะได้รับการเปลี่ยงพล้ำ พวกเราจึงไม่ออกไป พวกเราจึงปลอดภัย

⁵ คือกลับออกไปจากหมู่ผู้ศรัทธา

⁶ คือกำหนดไว้แก่เรา ตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของพระองค์ที่ทรงไว้แก่โลก อย่างไรก็ตามก็ดีหากพระองค์ทรงประสงค์แล้วสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องผ่านกฎแห่งการกำหนดสภาวะดังกล่าวแต่อย่างใด

52. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจะไม่คอยดูพวกเรา นอกจากหนึ่งในสองสิ่งที่ดีเยี่ยมเท่านั้น และเราก็จะคอยดูพวกท่านในการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ประสบแก่พวกท่านด้วยการลงโทษที่มาจากที่พระองค์² หรือด้วยมือของเรา³ ดังนั้นพวกเจ้าจงคอยดูไปเถิด แท้จริงพวกเราจะเป็นผู้คอยดูพร้อมกับพวกท่านด้วย

53. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงบริจาคนั้นเถิด ทั้งด้วยสมัครใจหรือด้วยฝืนใจก็ตาม มัน⁴จะไม่ถูกรับจากพวกท่านเป็นอันขาด แท้จริงพวกท่านนั้น เป็นพวกที่ละเมิด⁵

54. ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพวกเขา ในการที่บรรดาสิ่งบริจาคนั้นของพวกเขาไม่ถูกรับจากพวกเขา นอกจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์⁶ และต่ออรุซูลของพระองค์เท่านั้น และพวกเขาจะไม่มาละหมาด นอกจากพวกเขาจะมีสภาพเกียจคร้าน⁷ และพวกเขาจะไม่บริจาคนอกจากพวกเขาจะมีสภาพฝืนใจ⁸

قُلْ هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ
وَمَنْ نَرَبُّصْ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيَنَا فَتَرَبُّصُوا
إِنَّمَا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٩٢﴾

قُلْ أَنفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يَقْبَلَنَّ مِنْكُمُ
إِنكُم كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٩٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ
كَارِهِونَ ﴿٩٤﴾

¹ คือชัยชนะพร้อมด้วยเชลยศึก และทรัพย์สินเชลยหนึ่ง และดาบชะฮีดอีกหนึ่ง ซึ่งทั้งสองนั้นนับเป็นสิ่งที่ดีเยี่ยม

² คือให้สายฟ้าฟาดลงมาในหมู่พวกเขา หรือการลงโทษอย่างหนึ่งอย่างใดทำให้พวกเขาพินาศ

³ คือทำการประหารชีวิตพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา เพราะพวกเขาอยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ หมายถึงสิ่งที่พวกเขาบริจาคนั้น

⁵ คือละเมิดบัญญัติของอัลลอฮ์ และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของท่านนะบี

⁶ คือความจริงพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แต่เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีจึงถือว่าพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วย เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ส่งท่านนะบีมา

⁷ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้มีความศรัทธาด้วยใจจริง

⁸ เพราะไม่เชื่อว่าพวกเขาจะได้รับการตอบแทน นอกจากนั้นยังเป็นกำลังแก่ฝ่ายผู้ศรัทธาด้วย

55. ดังนั้นจงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และอย่าให้ลูก ๆ ของพวกเขาเป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขา ด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิตแห่งโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขา เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٩٥﴾

56. และพวกเขา¹ จะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า แท้จริงพวกเขานั้นเป็นพวกของพวกเจ้า และพวกเขาหาใช่เป็นพวกของพวกเจ้าไม่ แต่ทว่า พวกเขานั้นคือ พวกที่หวาดกลัว² ต่างหาก

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَإِنَّهُمْ لَصِلَابِكُمْ وَأَنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٩٦﴾

57. หากพวกเขาพบที่פקพิง หรือบรรดาถ้ำ หรืออุโมงค์ แเน่นอนพวกเขาจะหันไปหามัน โดยที่พวกเขาจะไปอย่างรีบด่วน³

لَوْ يَحِذَرُونَ مَلَجَاتٍ أَوْ مَعْرَجَاتٍ أَوْ مَدَارِجًا لَوَالُوا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿٩٧﴾

58. และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ตำหนิเจ้าในเรื่องสิ่งบริจาค⁴ ถ้าหากพวกเขาได้รับจากสิ่งบริจาค่นั้นพวกเขาก็ยินดี และหากพวกเขามีได้รับจากสิ่งบริจาค่นั้น ทนไต่พวกเขาก็โกรธ

وَمِنْهُمْ مَنْ لِيَمْرُكٍ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَحْضَرُونَ ﴿٩٨﴾

¹ คือพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

² คือหวาดกลัวว่าพวกเขาจะถูกตอบโต้ เช่นเดียวกับพวกมุชริกแห่งมักกะฮ์ เนื่องจากพวกเขาหลอกลวงบรรดาผู้ศรัทธาว่า พวกเขาเป็นผู้ศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามิได้เป็นผู้ศรัทธา

³ หมายความว่าถ้าพวกเขาหนีทางที่จะหนีให้พ้นจากบรรดาผู้ศรัทธาได้ พวกเขาหนีรีบพากันไปทันที เพราะไม่สามารถจะปกปิดความลับกลอก หรือการเป็นมุนาฟิกของพวกเขาได้ตลอด และเกรงว่าจะถูกเปิดเผยแล้วในขณะนั้นแหละ ภัยอันใหญ่หลวงก็จะประสบแก่พวกเขา

⁴ หมายถึงเงินหรือทรัพย์สินส่วนชะกาต

59. และหากพวกเขายินดีต่อสิ่ง¹ที่อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า อัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงแก่เรา²แล้วโดยที่อัลลอฮ์จะทรงประทานแก่เราจากความกรุณาของพระองค์ และรอซูลของพระองค์ (ก็จะให้ด้วย) แท้จริงแต่อัลลอฮ์เท่านั้นพวกเราเป็นผู้วิงวอนขอ

60. แท้จริงทานทั้งหลาย³นั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน⁴ และบรรดาผู้ที่ขัดสน⁵ และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมมั้น⁶ และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม⁷ และในการไถ่ทาส และบรรดาผู้ที่หนีสินล้นตัว⁸ และในทางของอัลลอฮ์⁹ และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง¹⁰ ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٩٥﴾

﴿٩٥﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَمَلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلُفَةٌ لَهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَنَمِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنَّ السَّبِيلَ
فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿٩٦﴾

¹ หมายถึงทรัพย์สิน

² คือการที่อัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรานั้นเป็นการพอเพียงแล้ว เพราะพระองค์ทรงรู้สภาพของพวกเราดีว่า เราควรได้รับความช่วยเหลืออะไรจากพระองค์ ทั้งนี้เมื่อเราดำเนินชีวิตอยู่ในวิถีทางของพระองค์

³ หมายถึงทรัพย์สินส่วนชะกาต

⁴ คือผู้ที่มีรายได้ไม่พอเลี้ยงครอบครัว

⁵ คือผู้ที่ไม่มียาได้อะไร และไม่มีเงินที่จะใช้จ่ายในการครองชีพ

⁶ คือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปรวบรวมชะกาต ทั้งนี้โดยแบ่งทรัพย์สินชะกาตส่วนนั้นให้เป็นค่าจ้างแก่พวกเขา

⁷ คือผู้ที่อิสลามได้โน้มน้าวจิตใจของเขาให้แก่มุสลิม ใน การให้ชะกาตส่วนหนึ่งแก่พวกเขา นั้น ก็เพื่อจงใจพวกเขาให้รับนับถืออิสลาม หรือไม่ก็เพื่อเป็นการยับยั้งพวกเขามิให้คิดร้ายต่อมุสลิม และเป็นกำลังป้องกันให้แก่มุสลิมอีกด้วย และยังหมายถึงผู้ที่รับนับถืออิสลามใหม่ ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในการศรัทธาของเขา

⁸ หมายถึงหนี้สินที่มีได้เกิดขึ้นจากการกระทำที่ฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา

⁹ หมายถึงจ่ายไปในการเตรียมกำลังเพื่อต่อสู้ฝ่ายศัตรูที่รุกราน และเพื่อป้องกันและเผยแพร่ซึ่งศาสนาของอัลลอฮ์ ตลอดจนในทางอื่น ๆ ที่เป็นวิถีทางของพระองค์

¹⁰ คือที่ขาดค่าใช้จ่ายในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้ยอมเป็นการเดินทางที่ได้รับการเห็นชอบด้วยบัญญัติศาสนา

61. และในหมู่พวกเขาอันมีบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่กะบี โดยที่พวกเขาถือว่า เขา คือหุ¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า คือหุแห่งความดีสำหรับพวกท่าน² โดยที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเชื่อถือต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย³ และเป็นการเอ็นดูเมตตา⁴ แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกท่าน และบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่รอซูลของอัลลอฮ์⁵ นั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

62. พวกเขาสาบาน⁶ ด้วยอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า เพื่อที่จะให้พวกเจ้าพอใจ และอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์นั้นเป็นผู้สมควรยิ่งกว่าที่พวกเขาจะทำให้เขาพึงพอใจ⁷ หากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

63. พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ แน่แน่นอนสำหรับเขาอันคือไฟนรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาลนั้นแหละคือความอัปยศอันใหญ่หลวง

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤَدُّونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤَدُّونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحْسَنُ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِنْ يُكَادِّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْأَعْظِيمُ ﴿١٣﴾

¹ คือพวกเขาเปรียบท่านนะบีว่าประหนึ่งท่านนั้นคือหุ ทั้งนี้เป็นการประณามว่าท่านนั้นเป็นคนหุเบา ได้ยินใครบอกใครเล่าเกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกเขาแล้วเชื่อทั้งสิ่งไม่ไตร่ตรองให้ดีเสียก่อน ซึ่งเป็นการแก้ตัวอย่างหน้าด้าน และเป็นกรกล่าวหาอันรุนแรงมาก

² คือทรงใช้ให้ท่านได้ตอบไปว่าใช่เป็นหุ แต่เป็นหุที่รับฟังสิ่งดี ๆ จากพระเจ้ามาบอกเล่าให้แก่พวกเขาทราบในขณะที่เดียวกันก็ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วย

³ คือเชื่อคำพูดของบรรดาผู้ที่เขาศรัทธาด้วยความจริงใจที่นำมาบอกเล่า

⁴ คือช่วยให้ผู้ศรัทธาได้รับแนวทางดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง และมีความสุข ความราบรื่นในชีวิตความเป็นอยู่

⁵ เช่นกล่าวหาว่าท่านคือหุเป็นต้น

⁶ คืออ้างอัลลอฮ์มาสาบานเท็จแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า พวกเขามิได้กล่าวหาว่ารอซูลุลลอฮ์ ว่าคือหุ

⁷ หมายถึงให้รอซูลุลลอฮ์พึงพอใจ อนึ่งการให้รอซูลพึงพอใจแต่เพียงผู้เดียว ทั้ง ๆ ที่ในประโยคมีอัลลอฮ์ระบุอยู่ด้วยนั้นก็เพราะถือการให้ท่านนะบียินดีก็เท่ากับให้อัลลอฮ์ทรงยินดีเหมือนกัน เพราะท่านนะบีเป็นตัวแทนของพระองค์

64. บรรดาภูนาฟีก¹ นั้นวันหนึ่งเกรงว่า จะมี ซูเราะฮ์² หนึ่งถูกประทานลงมาแก่พวกเขา³ ซึ่ง แจ้งให้พวกเขาทราบสิ่งที่อยู่ในใจ⁴ ของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเย้ยหยัน⁵ กันเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงให้ออกมาซึ่ง สิ่ง⁶ ที่พวกท่านวันหนึ่งเกรง

65. และถ้าหากเจ้าได้ถามพวกเขา⁷ แน่หนอน พวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกเราเป็นเพียง แต่พูดสนุกและพูดเล่นเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าต่ออัลลอฮ์ และบรรดาโองการ ของพระองค์และรอซูลของพระองค์กระนั้นหรือ ที่พวกท่านเย้ยหยันกัน

66. พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่าน ได้ปฏิเสธศรัทธา⁸ แล้ว หลังจากการมีศรัทธา ของพวกท่าน หากเราจะอภัยโทษให้แก่กลุ่มหนึ่ง ในหมู่พวกเจ้า⁹ เราก็จะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง¹⁰ เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำความผิด

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَزَيِرُوا
إِن يَشَاءَ اللَّهُ مَخْرُجًا مَّا يُحْذَرُونَ ﴿١١٦﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا
نُحَاوِسُ وَنَلْعَبُ قُلْ يَا لِلَّهِ وَءَايَاتِهِ - وَرَسُولِهِ
كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١٥﴾

لَا تَعْتَذِرُوا فَاذْكُرُوا بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَعَفَ
عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً
يَا تَهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

¹ คือพวกที่กลับกลอกในการศรัทธา

² คือบทหนึ่งของอัล-กุรอาน ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 114 บท

³ หมายถึงบรรดาผู้ศรัทธา

⁴ หมายถึงความกลับกลอกของพวกภูนาฟีก และการวางแผนต่อต้านของพวกเขา

⁵ คือเย้ยหยันอัลลอฮ์ โองการของพระองค์และท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ คือการกลับกลอกของพวกเขາ

⁷ เกี่ยวกับคำพูดของพวกเขาก็กล่าวดูถูกและเย้ยหยันท่านนะบี

⁸ คือเนื่องจากพวกเขาเย้ยหยันอัลลอฮ์ และโองการของพระองค์ และเย้ยหยันรอซูลของพระองค์

⁹ คือกลุ่มที่กลับเนื้อกลับตัวและขออภัยโทษ

¹⁰ คือกลุ่มที่ดื้อรั้นอยู่ไม่ยอมกลับตัว หรือที่ตายไปโดยมิได้สำนึกผิด และกลับเนื้อกลับตัว

67. บรรดามุนาฟิก¹ชาย และบรรดามุนาฟิกหญิงนั้นบางส่วนของพวกเขา ต่างมาจากอีกบางส่วน² ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ชอบ และกำมือ³ของพวกเขาไว้ โดยที่พวกเขาเสื่อมถอย⁴แล้ว พระองค์ก็ทรงลืมพวกเขา⁵บ้าง แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นพวกเขาคือ ผู้ละเมิด

68. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดามุนาฟิกชายและบรรดามุนาฟิกหญิง และผู้ปฏิเสธศรัทธาทิ้งหลาย ซึ่งไฟนรกจะฮันนัม โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล มันเป็นสิ่งที่พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว และอัลลอฮ์ ก็ได้ทรงให้พวกเขาห่างไกลจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ และสำหรับพวกเขานั้นคือ การลงโทษอันจริงยั่งยืน

69. เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ก่อกวนหน้าพวกเจ้า⁶ซึ่งพวกเขาเป็นพวกที่มีกำลังแข็งแกร่งกว่าพวกเจ้า และมีทรัพย์สินสมบัติและลูก ๆ มากกว่าพวกเจ้า

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بِعُضْمٍ مِنْ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَنكِرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسِيَهُمُ ابْنَاتُ الْمُنْفِقِينَ
هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٧﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكٰفِرَ
نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ
اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌ ﴿١٨﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَآكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ

¹ คือพวกที่กลับกลอกในการศรัทธา

² คือต่างสืบทอดอุปนิสัยและความประพฤติมาจากกันและกัน ในการนี้จึงทำให้พวกเขามีนิสัยอย่างเดียวกัน

³ เป็นสำนวนที่บ่งถึงการตระหนี่ไม่ยอมจ่ายทรัพย์สินในทางของอัลลอฮ์

⁴ คือเสื่อมถอยที่ทรงบังเกิดพวกเขา และมีความกรุณาเมตตาต่อพวกเขา

⁵ คือปล่อยพวกเขาให้เป็นไปตามความปรารถนาแห่งความใคร่ของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามผลกรรมที่พวกเขาได้ประกอบไว้

⁶ คือพวกมุนาฟิกในอดีต

แล้วพวกเขาก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้¹ ของพวกเขา พวกเขาเจ้าก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขาเจ้า เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ก่อนหน้านี้พวกเขาได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขามาแล้ว และพวกเขาพูดคุยกันในสิ่งไร้สาระ² เช่นเดียวกับที่พวกเขาพูดคุยกัน ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้และปรโลก และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ขาดทุน

70. มิได้มายังพวกเขาตอกหรือ ซึ่งชาวคราวของบรรดาผู้ก่อนหน้านี้พวกเขา คือกลุ่มชนของนุฮฺ และของอาด และของฮะมูด และกลุ่มชนของอิบรอฮีม และชาวมัดยัน³ และชาวอัล-มุดะฟีกาต⁴ โดยที่บรรดารถอซูลของพวกเขาได้นำหลักฐานต่าง ๆ อันขัดแย้งมายังพวกเขา⁵ ใช่ว่าอัลลอฮ์นั้นจะอธรรมแก่พวกเขาก็หาไม่ แต่ที่ว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก

فَأَسْتَمِعْتُمْ خِلَافَكُمْ كَمَا اسْتَمَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ يَلْعَنُ لَهُمْ وَخَضُّمٌ كَالَّذِي حَاضُوا أَوْلَيْتِكَ حَاطَتْ أَعْمَانُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَوْلَيْتَهُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٠﴾

الَّذِي آتَاهُمْ نَبَأَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ إِنْتُمْ رُسُلُهُمْ يَلْبِنْتُمْ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

¹ คือสิ่งที่พวกเขาแสวงหามาได้จากปัจจัยยังชีพ ที่อัลลอฮ์ทรงให้มีในโลก

² ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นคือถ้อยคำเย้ยหยันนะบีของพวกเขาและโองการของอัลลอฮ์

³ คือประชาชาติของนะบียูโอบ ซึ่งเป็นชาวเมืองมัดยัน

⁴ คือประชาชาติของนะบีสุฎ ซึ่งเป็นชาวเมือง อัล-มุดะฟีกาต และเมืองนี้แหละถูกยกขึ้นแล้วพลิกคว่ำกระแทกลงยังที่เดิมจนพื้นดินนั้นยุบลงกลายเป็นทะเลสาบ ซึ่งเป็นที่ทราบกันในปัจจุบันนี้ว่า เดิซซี-ทะเลตาย ทั้งนี้เนื่องจากการลงโทษของ อัลลอฮ์ต่อชาวเมืองซึ่งประพฤดิชั่ว

⁵ แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธหลักฐานเหล่านั้น

71. และบรรดามุมีน¹ชาย และบรรดามุมีนหญิง นั้น บางส่วนของพวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน² ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ชอบ และพวกเขาจะตำรวใจซึ่งการละเมิดและจ่ายชะกาต และภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์จนเหล่านี้อัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

72. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดามุมีนชาย และบรรดามุมีนหญิง ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์ เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และบรรดาสถานที่พำนัก³อันดีซึ่งอยู่ในบรรดาสวนสวรรค์แห่งความวัฒนาสถาพร และความปิติยินดีจากอัลลอฮ์นั้นใหญ่กว่า⁴ นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

73. โอ้คนบี จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้กลับกลอกในการศรัทธา (มุนาฟีกีน) และจงเฉียบขาดแก่พวกเขา และที่อยู่ของพวกเขานั้นคือ นรกญะฮันนัม และที่กลับไป⁵ นั้น ชั่วช้าจริง ๆ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ
فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ
ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا وَهُمْ جَاهَتٌ وَيَسْ أَلْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

¹ คือผู้ที่ศรัทธาต่ออะบีที่อัลลอฮ์ทรงส่งมา

² คือต่างเป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

³ คือทรงสัญญาจะให้ที่พำนักอันดีแก่มุมีนชายและหญิงอีกด้วย

⁴ คือใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งหมด

⁵ คือสถานที่ที่พวกเขากลับไปอันได้แก่ นรกญะฮันนัมนั้น ช่างเป็นที่ชั่วร้ายจริง ๆ

74. พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเขามิได้
 พุดและเท็จจริงนั้น พวกเขาได้พุดซึ่งถ้อยคำ
 แห่งการปฏิเสธศรัทธา¹ และพวกเขาได้ปฏิเสธ
 ศรัทธาแล้ว หลังจากการเป็นมุสลิมของพวกเขา
 และพวกเขามุ่งกระทำในสิ่งที่พวกเขามีได้รับผล²
 และพวกเขามีได้ปฏิเสธ และจงเกลียดจงชัง³
 นอกจากนี้ว่า อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์
 ได้ทรงให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นจากความกรุณาของ
 พระองค์⁴ และหากพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อ
 กลับตัวก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเขา และหากพวกเขา
 ผินหลังให้อัลลอฮ์ก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่าง
 เจ็บแสบทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาไม่
 มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ ในผืนแผ่นดิน

75. และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ได้สัญญาแก่
 อัลลอฮ์ว่า ถ้าหากพระองค์ได้ทรงประทาน
 แก่พวกเรา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของ
 พระองค์แล้วไซ้ แน่แน่นอนเหลือเกิน พวกเราจะ
 บริจาคทานและแน่นอนยิ่งพวกเราจะได้เป็นผู้
 อยู่ในหมู่มุศนดี

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
 وَكَفَرُوا وَابْتَدَأُوا بِإِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أَيُّمَا لَمَّ يَتَأَلَوْا
 وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
 فَإِنْ يَتُوبُوا لَكُمْ خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعْذِبْهُمْ
 اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
 فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَيْتَ آتَيْنَا
 مِنْ فَضْلِهِ لِنَصَّدَّقَ ۚ وَلَئِنْ كُنَّا مِنَّا الصَّالِحِينَ

¹ คือถ้อยคำที่ทำให้เขาหมดสภาพการเป็นมุสลิม อันได้แก่การกล่าวถากถางท่านนะบี และศาสนาอิสลาม

² คือสิ่งที่จะลอบฆ่าท่านนะบีในระหว่างทางบนยอดเขา ขณะที่ท่านเดินทางกลับจากสงครามตะบูก แต่ไม่สำเร็จเพราะอัลลอฮ์ทรงแจ้งให้ท่านนะบีทราบเสียก่อน

³ คำว่า นะเกาะมะ นั้นมีความหมายหลายนัย แต่ในที่นี้มีความหมายว่า ปฏิเสธ และจงเกลียดจงชัง คือปฏิเสธและจงเกลียดจงชังท่านนะบี

⁴ เป็นสำนวนในเชิงประชดประดาน่าพิกลเหล่านั้น กล่าวคือแทนที่พวกเขาจะสำนึกในความกรุณาของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ที่ทำให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นด้วยทรัพย์สินหลายหลังจากได้เคยยากจนมาก่อนกลับทำให้พวกเขาเนรคุณยิ่งขึ้น

76. ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์ พวกเขาก็ตระหนี่ในส่วนนั้น และได้ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว¹

77. แล้วพระองค์ก็ทรงให้การกลับกลอกในหัวใจของพวกเขาเป็นผลลัพท์² แก่พวกเขา จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะพบพระองค์ เนื่องจากการที่พวกเขาบิดพริ้วต่ออัลลอฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาให้สัญญาไว้แก่พระองค์ และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธ³

78. พวกเขาไม่ได้รับรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ความเร้นลับของพวกเขา และการพูดซุบซิบของพวกเขา และแท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงรอบรู้ซึ่งสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

79. พวกที่ดำหนิ⁴ บรรดาผู้ที่สมัครใจจากหมู่ผู้ศรัทธาในการบริจาทาน⁵ และดำหนิผู้ที่ไม่พบสิ่งใด (จะบริจาค) นอกจากค่าแรงงานอัน

فَلَمَّا آتَتْهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

فَاعْتَبِهِمْ يَفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
يَمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ

¹ คือเนื่องจากพวกเขามีอุปนิสัยเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว พวกเขาจึงกล้าฝ่าฝืนคำมั่นสัญญาที่ได้กระทำไว้ แม้แต่สัญญาที่ได้กระทำไว้แก่อัลลอฮ์

² คือเป็นผลลัพท์แห่งการทำงานของพวกเขาคือ

³ คือปฏิเสธสัญญาที่ให้ไว้แก่ อัลลอฮ์ ซุบหानะฮูวะตะลาอา

⁴ คือพวกมุนาฟิก

⁵ คือดำหนิว่าบริจาคทานเพื่ออ้อวด ทั้ง ๆ ที่พวกเขาบริจาคด้วยความบริสุทธิ์ใจ และในการที่พวกเขาดำหนินั้นก็ใช่อะไรอื่น นอกจากความอิจฉาริษยาที่พวกตนไม่สามารถจะกระทำได้เพราะความตระหนี่

เล็กน้อยของพวกเขา แล้วเย้ยหยันพวกเขา¹ นั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเย้ยหยันพวกเขา² แล้ว และสำหรับพวกเขานั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบ

لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ فَيَسْتَكْبِرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

80. เจ้าจงขอร้องโทษให้แก่พวกเขา³ หรือไม่มีจงอย่าขอร้องโทษให้แก่พวกเขา⁴ หากเจ้าขอร้องโทษให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง⁵ อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงอภัยให้แก่พวกเขาเป็นอันขาด นั่นก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และอัลลอฮ์ จะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่ละเมิด

أَسْتَغْفِرُهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

81. บรรดาผู้ที่ถูกปล่อยให้อยู่เบื้องหลัง⁶ นั้น ดีใจในการที่พวกเขานั่งอยู่เบื้องหลัง⁷ ของรอซูลุลลอฮ์และพวกเขาเกลียดในการที่พวกเขาจะต่อสู้ด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขากล่าวว่า⁸

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

¹ คือพวกบริจาค

² คืออัลลอฮ์ได้ทรงตอบแทนการเย้ยหยันของพวกเขาแล้ว โดยให้พวกเขาเป็นผู้อับยศ

³ คือถ้าเจ้าปรารถนาจะขอร้องโทษให้แก่พวกเขา ก็จงขอเถิด แต่ก็หาได้รับประโยชน์อันใดไม่

⁴ คือถ้าเจ้าไม่ปรารถนาก็จงอย่าขอให้เลย เพราะการขอร้องโทษให้หรือไม่นั้นย่อมได้ผลเท่ากัน คือพวกเขาไม่ได้รับการอภัยโทษ

⁵ หมายถึงจำนวนมากมายกกล่าวคือ หากท่านจะขอร้องโทษพวกมุนาฟิกมากสักเท่าไรก็ตาม อัลลอฮ์จะไม่ทรงรับ อன்றหมายเลขเจ็ด หรือเจ็ดสิบนั้น เป็นหมายเลขที่แสดงจำนวนมาก

⁶ คือมุนาฟิกกลุ่มหนึ่งถูกปล่อยไว้ให้อยู่ที่มะดีนะฮ์ เนื่องจากพวกเขาไม่ยอมออกไปยังตะบุก เพื่อทำสงครามต่อต้านศัตรูโดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ บังหน้า

⁷ คือดีใจที่พวกเขามีได้ออกไปทำสงครามตะบุก เพราะนอกจากอากาศจะร้อนแล้ว ยังต้องเสี่ยงกับการเสียชีวิตด้วย คำว่า เบื้องหลังของรอซูล นั้นหมายถึงนั่งอยู่ในบ้านโดยมีได้ออกไปกับรอซูล

⁸ คือกล่าวแก่พวกมุนาฟิกด้วยกัน

ท่านทั้งหลายอย่าออกไปในความร้อนเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไฟนรกจะร้อนนั้มนั้นร้อนแรงยิ่งกว่า¹ หากพวกเขาเข้าใจ

82. พวกเขาจงหัวเราะแต่น้อย และจงร้องไห้ มาก ๆ เถิด² ทั้งนี้เป็นการตอบแทนตามที่พวกเขาชวนชวาย³ไว้

83. หากอัลลอฮ์ได้ทรงให้เจ้ากลับไปยังกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา⁴ แล้วพวกเขาจะขออนุมัติเจ้าเพื่อออกไป⁵ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจะไม่ออกไปกับฉันตลอดกาล และจะไม่ต่อสู้ร่วมกับฉันซึ่งศัตรูใดๆ เป็นอันขาด แท้จริงพวกท่านพอใจต่อการนั่งอยู่แต่ครั้งแรกแล้ว ดังนั้น จงนั่งอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง⁶ต่อไปเถิด

84. และเจ้า⁷ จงอย่าละหมาดให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด และจงอย่ายืนที่หลุมศพของเขาด้วย แท้จริงพวกท่านนั้นได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และพวกเขาได้ตายลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ละเมิด

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ رَجَعْتَ اللَّهُ إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْنَوْكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاعْقُدُوا مَعَ الْخَافِينَ ﴿٨٣﴾

وَلَا تَصَلُّوا عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ
إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا
وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

¹ หมายความว่า ถ้าทนความร้อนในโลกนี้ไม่ไหว โฉนพวกเขาจึงทนไฟนรกได้ ทั้ง ๆ ที่ไฟนกร้อนกว่าหลายพันหลายหมื่นเท่า

² คือเมื่อพิจารณาถึงความผิดของพวกเขาที่จะได้รับการลงโทษแล้ว ก็สมควรแก่พวกเขาที่จะหัวเราะแต่น้อย และร้องไห้ให้มาก ๆ ทั้งนี้เป็นการเสียใจในการกระทำของตน

³ กล่าวคือที่พวกเขาจะถูกลงโทษนั้นก็มิใช่อันใด เป็นเพียงการตอบแทนตามที่พวกเขากระทำเท่านั้น

⁴ คือให้หมู่ผู้ที่หลีกเลี่ยงไม่ยอมออกไปทำสงครามตะบุก

⁵ คือออกไปทำการต่อสู้ร่วมกับท่านนะบีครั้งใหม่ที่จะเกิดขึ้น

⁶ คือบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงไม่ยอมออกไปทำสงคราม

⁷ หมายถึงท่านนะบี

85. และจงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและลูกๆ ของพวกเขา เป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น¹

86. และเมื่อมีซูเราะฮ์หนึ่งซูเราะฮ์ใด² ถูกประทานลงมาว่า พวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด และจงต่อสู้ด้วยทรัพย์สินสมบัติและชีวิต ร่วมกับบรอลูลของพระองค์ ผู้ที่มั่งคั่งในหมู่พวกเขา ก็ขออนุญาตต่อเจ้า³ และกล่าวว่า จงปล่อยพวกเราไว้เถิด พวกเราจะได้อยู่กับบรรดาผู้ที่นั่งอยู่⁴ กัน

87. พวกเขายินดีในการที่พวกเขาจะอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง⁵ และได้ถูกประทับตราไว้แล้วบนหัวใจของพวกเขา⁶ แล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้าใจ

وَلَا تَجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّلُوقِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

¹ กล่าวคือการที่พวกเขามีทรัพย์สินและมีลูกๆ มากมายนั้นทำให้พวกเขาเข้าใจผิดว่า ที่พวกเขากระทำอยู่นั้นถูกต้องแล้ว พวกเขาจึงไม่คิดที่จะแก้ไขและพิจารณาตัวเอง ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงคงอยู่ในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อไป และเมื่อพวกเขาตายพวกเขาก็ยอมตายในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา และเมื่อนั้นแหละพวกเขาก็จะได้รับการลงโทษอย่างสาสมกับความชั่วร้ายของพวกเขา

² คือบทหนึ่งบทใดจากอัล-กุรอาน

³ คือขออนุญาตที่จะไม่ต่อสู้ร่วมกับบรอลูลลอลฮ์ และไม่เสียสละทรัพย์สินสมบัติ

⁴ หมายถึงบรรดาเด็ก ๆ ผู้หญิงและคนชรา เพราะบุคคลประเภทดังกล่าวไม่สามารถออกไปสู้รบได้ ต้องอยู่เฝ้าบ้าน

⁵ หมายถึงพวกเด็ก ๆ ผู้หญิง และคนชราซึ่งถูกทิ้งไว้ให้อยู่เบื้องหลัง

⁶ กล่าวคือ บุคคลดังกล่าวประหนึ่งถูกประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้วโดยที่ไม่มีสิ่งใดสามารถเข้าสู่หัวใจของพวกเขาได้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่เข้าใจอะไรได้

88. แต่ทว่ารอซูล และบรรดาผู้ที่ศรัทธาซึ่งร่วมอยู่กับท่านนั้น ได้ต่อสู้ด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา คนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับความดีมากมาย และคนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

لَٰكِنَ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّائِهِمْ لَكُمْ هُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّائِهِمْ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩٨﴾

89. อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้แล้ว สำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นแหละคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩٩﴾

90. และบรรดาผู้ที่แก้ตัว¹ ในหมู่อาหรับชนบทเหล่านั้นได้มา³ เพื่อจะได้ถูกอหฺมฺิตีให้แก่พวกเขา⁴ และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ⁵ อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์นั้นได้นั่งกันอยู่⁶ การลงโทษอันเจ็บแสบจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَفَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٠﴾

¹ คำว่า อยู่ภายใต้ นั้นมิได้หมายความว่า อยู่ใต้ดิน หากแต่อยู่บนพื้นดินนั่นเอง เพราะคำว่า สวนสวรรค์ นั้นคือสถานที่ที่มีต้นไม้ ดังนั้น แม่น้ำที่ไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์ จึงหมายถึง แม่น้ำที่อยู่บนพื้นดินใต้ต้นไม้ในสวนสวรรค์นั้น

² คือ พวกมุนาฟิกที่อ้างตนว่ามีอุปสรรคไม่สามารถจะออกไปสู้รบได้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในหมู่อาหรับชนบท

³ คือมาหาท่านนะบี

⁴ คือเพื่อจะได้รับอหฺมฺิตีจากท่านนะบีให้อยู่บ้านโดยไม่ต้องออกไปสู้รบ

⁵ คือไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์

⁶ คือพวกมุนาฟิกชาวชนบทอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่ยอมออกไปสู้รบ โดยนั่งอยู่ที่บ้านเฉย ๆ และมีได้มาหาท่านนะบีเพื่อแก้ตัวอย่างพวกแรกซึ่งก็ถือว่าเป็นพวกปฏิเสธอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ด้วย

91. ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอและแก่ผู้ที่ป่วยไข้ และแก่บรรดาผู้ที่ไม่พบสิ่งที่จะบริจาค เมื่อพวกเขาได้แนะนำตักเตือนให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ไม่มีทางใดที่จะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้กระทำความดีได้¹ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

لَيْسَ عَلَى الضَّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذْ أَنْصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

92. และไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขามาหาเจ้าเพื่อให้เจ้าจัดให้พวกเขาซื้อ² เจ้าได้กล่าวว่า ฉันไม่พบพาหนะที่จะให้พวกท่านขี่บนมันได้ พวกเขาก็ผินหลังกลับโดยที่นัยน์ตาของพวกเขาท่วมท้นไปด้วยน้ำตา เพราะเสียใจที่พวกเขาไม่พบสิ่งที่พวกเขาจะบริจาค

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحِدٌ مَّا أَجْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿١٢﴾

93. แท้จริงทางที่จะกล่าวโทษได้นั้น ก็เพียงแต่บรรดาผู้ที่ขออนุญาตต่อเจ้า³ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้มั่งมี ซึ่งยินดีที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง และอัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้อะไร

﴿١٣﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رِضْوَانًا يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

¹ หมายถึงบรรดาผู้ยากจนที่ไม่มีเงินจะบริจาคเพื่อเป็นกำลังในการสู้รบและทำหน้าที่แนะนำตักเตือนให้ผู้คนจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูล และก็หมายถึงคนทำดีโดยทั่ว ๆ ไปด้วย

² คือจัดพาหนะให้พวกเขาขี่เพื่อไปทำการรบ

³ คือขออนุญาตที่จะไปออกรบ และไม่บริจาคทั้ง ๆ ที่พวกเขามีความมั่งคั่ง

94. พวกเขา (ที่ไม่ออกไปสงครามตะบูก) จะแก้ตัวแก่พวกท่าน เมื่อพวกท่านกลับมายังพวกเขาจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย เราจะไม่เชื่อพวกท่านดอก แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวคราวของพวกท่านแก่เราแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นการกระทำของพวกท่าน และรอซูลของพระองค์ก็เห็นด้วยแล้วพวกท่านก็จะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้แห่งสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกท่านให้รู้ถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

95. พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์แก่พวกท่าน เมื่อพวกท่านได้กลับมายังพวกเขา เพื่อให้พวกท่านยกโทษให้แก่พวกเขา ดังนั้น พวกท่านจงผินหลังให้พวกเขาเถิด แท้จริงพวกเขานั้นชั่วร้าย และที่พำนักของพวกเขาก็คือนรก ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาชวนชวายไว้

96. พวกเขาจะสาบานแก่พวกท่าน เพื่อให้พวกท่านพอใจต่อพวกเขา แล้วหากพวกท่านพอใจต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ละเมิดฝ่าฝืน

97. บรรดาอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกกลับกลอกที่ร้ายกาจที่สุด และเป็นการสมควรยิ่งแล้ว ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่รอซูลของพระองค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَعَذَّرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعَذَّرُوا لِنُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَنْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّهِ الْعَلِيِّ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَابْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَهَنَ مِنْهُمْ جُرْءُؤُا يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِيزُضُوا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَ اللَّهُ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ الْأَيْمَانُ أَحَدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكْمٌ ﴿١٧﴾

98. และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ถือเอาสิ่ง
ที่ตนบริจาคไปเป็นค่าปรับ และถือว่าเป็นการ
ขาดทุนและพวกเขารอคอยเหตุร้ายที่จะเกิดแก่
พวกท่าน เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเขา
เถิดและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ถาม ทรงรอบรู้

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا
وَيَتَرَبَّصُّ بِنُكْحِ الدُّوَابِّ عَلَيْهِمْ ذَايِرَةٌ السَّوْءِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และถือเอาสิ่งที่ตน
บริจาคไปนั้น เป็นการใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ และ
เป็นการขอพรของรอซูล ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงมัน
เป็นการทำให้ใกล้ชิดแก่พวกเขา อัลลอฮ์จะทรง
ให้พวกเขาอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ทรงเอ็นดู
เมตตาเสมอ

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ
وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَا يُفَاهِيَهُ لَهُمْ
سَيِّدٌ خَلُفَهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

100. บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ
(ชาวมุฮาญิรีนจากมักกะฮ์) และในหมู่ผู้ให้
ความช่วยเหลือ (ชาวอันศอรฺจากมะดีนะฮ์)¹
และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น
อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขา
ก็พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียม
ไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำ
หลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนัก
อยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَلِكَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

¹ มีรายงานจากอับซอฮ์บียาว่า บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่พวกมุฮาญิรีนและพวกอันศอรฺนั้นคือบรรดาผู้ที่
ทำสัตยาบัน บัยอะฮ์อรัฎฏวาน และกล่าวกัน อีกว่าเป็นบรรดาผู้ที่ทำละหมาดโดยหันไปสู่สรวงกับลัดที่กล่าว
มานี้ บรรดาศอฮาบะฮ์ทั้งหมดหมายถึงบรรดาบรรพชนรุ่นแรก ที่อพยพจากนครมักกะฮ์ไปสู่นครมะดีนะฮ์
และบรรดาผู้ที่ให้ความช่วยเหลือที่เป็นชาวมะดีนะฮ์

อัลสลัฟ หมายถึงบรรพชนในช่วง 3 ศตวรรษแรกของฮิจญเราะฮ์ศักราช

101. และส่วนหนึ่งจากผู้ที่ทำนบกอยู่รอบ ๆ พวกท่านที่เป็นอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกกลับกลอกและในหมู่ชาวมะดีนะฮ์ก็เช่นเดียวกัน พวกเขาเหล่านั้นคืออันในการกลับกลอก เจ้า (มุฮัมมัด) ไม่รู้จักอาตุ้ตของพวกเขาดอก เรา (อัลลอฮ์) รู้จักพวกเขาดี เราจะลงโทษพวกเขา สองครั้ง¹ แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่อไป²

102. และมีชนกลุ่มอื่นที่สารภาพความผิดของพวกเขา โดยที่พวกเขาประกอบกรรมดีปะปนไปกับงานที่ชั่ว³ หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

103. (มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเป็นทาน เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนที่เป็นทานนั้น⁴ และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด

وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُتَّفِقُونَ
وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنَعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

وَأٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَأٰخَر سَيِّئًا عَسَىٰ اَللّٰهُ اَنْ يُّتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اَللّٰهَ
عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٢﴾

حٰذِيْنَ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾

¹ คือจะได้รับการลงโทษในโลกดุนยาด้วยการถูกฆ่า และถูกจับเป็นเชลย เมื่อตายไปก็จะได้รับการทรมานในหลุมฝังศพ

² ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์ก็จะถูกนำไปสู่การทรมานในนรกยะฮันนัม

³ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาโดยเฉพาะ เกี่ยวกับชาย 10 คนที่ไม่ได้ออกไปร่วมรบในสมรภูมิตะบู๊ก ในจำนวน 10 คนนี้ มีเจ็ดคนทรมานตนด้วยการมัดตัวเองเข้ากับเสาไม้สลัด อันเป็นการสารภาพผิด และหวังว่าท่านรอซูล คือลลลลอฮ์จะอภัยโทษให้แก่มุฮัมมัด แต่ท่านรอซูล คือลลลลอฮ์จะอภัยโทษให้แก่มุฮัมมัด ไม่ได้ให้ความสนใจต่อการกระทำของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ทรงประทานอายะฮ์นี้ลงมา

⁴ ชายเจ็ดคนหลังจากถูกปล่อยเป็นอิสระแล้วก็รู้สึกสำนึกผิด และมีความประสงค์ที่จะล้างมลทินด้วยการบริจาคทาน จึงไปหาท่านรอซูลลลลลอฮ์ คือลลลลอฮ์จะอภัยโทษให้แก่มุฮัมมัด พร้อมด้วยเงินจำนวนหนึ่ง โดยหวังว่าการบริจาคเพื่อเป็นทานแก่คนยากคนจนนั้น จะช่วยชำระล้างการกระทำในอดีต และได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ก็เป็นได้ พระองค์จึงได้ประทานอายะฮ์นี้ลงมา

เพราะแท้จริงการขอพรของเจ้านั้น ทำให้เกิดความสุขใจแก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไถ่ยิบ ผู้ทรงรอบรู้

104. พวกเขาไม่รู้ตอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงรับบรรดาสิ่งที่เป็นทาน (คือตะเกาะฮ์) และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

105. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงทำงานเถิด แล้วอัลลอฮ์จะทรงเห็นการทำงานของพวกท่าน และรอซูลของพระองค์และบรรดามุอฺมินก็จะเห็นด้วย และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่าน ในสิ่งที่พวกท่านทำได้

106. และมีชนอีกกลุ่มหนึ่ง¹ ที่ยังรอคำบัญชาของอัลลอฮ์ พระองค์อาจจะทรงลงโทษพวกเขา และพระองค์ก็อาจจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

107. และบรรดาผู้ที่ยึดเอามัสยิดหลังหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเดือดร้อนและปฏิกิเสธศรัทธา และก่อให้เกิดการแตกแยกกระหว่างบรรดามุอฺมินด้วยกัน และเป็นแหล่งช่องสุ่มสำหรับผู้ที่ทำ

الَّذِينَ يَدْعُونَ أَنَّهُم مُّسْلِمُونَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ حَقِيقَتَهُمْ وَإِنَّهٗ لَكُنَّ عِبَادَهُمْ غَافِلِينَ ۝١٠٤
وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝١٠٥

وَقُلْ أَعْمَلُوا بِسِرِّ اللَّهِ وَعَلَاكُمْ رَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتَرَدُّوكَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيَسْئَلُوكَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝١٠٦

وَأَخْرَجُوا مِنْ دُونِهَا كُفْرًا وَكَفْرًا
وَأَيُّكُمْ يَتَّبِعُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ حَقِيقَتَهُمْ ۝١٠٧

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
وَتَفْرَقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِزْوَادًا لِّمَنْ
حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِن قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِن أَرَدْنَا
إِلَّا الْإِحْسَانَ وَاللَّهُ يُشْهِدُهُمْ لَكَذِبُوتِهِمْ ۝١٠٧

¹ ชนกลุ่มนี้ อิบน์อุบบาสกล่าวว่า มีจำนวน 3 คน คือ กะอฺบ อิบน์มาลิก ฮิลาล อิบน์อุษัยยะฮ์ และ มุรอเราะฮ์ อิบน์ฮุรรอบิอู ชายสามคนนี้มีได้รับแรงไปทํานอซูลลลอฮ์ เพื่อแก้ตัวหรือขออภัยโทษต่อ ทํานอซูล ที่มีได้เข้าร่วมในสมรภูมิตะบูก ทํานอซูลลลอฮ์ได้ห้ามบรรดาคอฮาบะฮ์มิให้เข้าไปสังสรรค์ และกล่าวสลามแก่ชาย 3 คน ทั้งนี้จันกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสินชี้ขาดในเรื่องของพวกเขา

สงครามต่อต้านอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์
มาก่อน และแน่นอนพวกเขาจะสาบานว่า เรา
ไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากสิ่งที่ดี และอัลลอฮ์
นั้นทรงเป็นพยานยืนยันว่า แท้จริงพวกเขา
นั้นเป็นพวกกล่าวเท็จอย่างแน่นอน

108. เจ้าอย่าไปร่วมยินดีหลวมคร่าในมัสยิดนั้น
เป็นอันขาด แน่หนอน มัสยิดที่ถูกวางรากฐาน
บนความยำเกรงตั้งแต่วันแรกนั้น สมควร
อย่างยิ่งที่เจ้าจะเข้าไปยินดีหลวมคร่าในนั้น เพราะ
ในมัสยิดนั้นมีคณะบุคคลที่ขอบจะชำระตัวให้
บริสุทธิ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ชำระตัว
ให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ

109. ผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความ
ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และบนความโปรดปรานนั้น
ดีกว่าหรือว่าผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบน
ริมขอบเหวที่จะพังทลายลง แล้วมันก็พัง นำ
เขาลงไปในนรกและอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทาง
แก่กลุ่มชนที่อธรรม

110. อาคารของพวกเขาที่ก่อสร้างขึ้นมา
นั้นยังคงเป็นที่ระวางสงสัยอยู่ในจิตใจของพวกเขากจน
กระทั่งหัวใจเหล่านั้นจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

111. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงซื้อแล้วจากบรรดา
ผู้ศรัทธา ซึ่งชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สินสมบัติ
ของพวกเขา โดยพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์
เป็นการตอบแทน พวกเขาจะต้องสู้ในทางของ
อัลลอฮ์แล้วพวกเขาก็จะฆ่าและถูกฆ่า เป็น

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسِجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى
مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ
يُحِبُّونَ أَنْ يَطَّهَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَى تَقْوَى رَبِّكَ اللَّهُ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَى شِقَا
جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنِيَ لَهُمُ الَّذِي يُتَوَارَى فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿١١١﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَدِّمُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ
حَقًّا فِي التَّوَارِيثِ وَالْإِنجِيلِ وَالْفُرْآنِ

สัญญาของพระองค์เองอย่างแท้จริง ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์เตารอต อินญีล และกุรอาน และใครเล่าจะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกท่านจงขึ้นชมยีนดีในการขายของพวกท่านเถิด ซึ่งพวกท่านได้ขายมันไป และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

112. บรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัว ผู้กระทำการอิบาดะฮ์ ผู้กล่าวคำสรรเสริญ ผู้เดินทางเพื่อต่อสู้หรือแสวงหาวิชาความรู้¹ ผู้รุกาะฮ์² ผู้สุญูด³ ผู้กำชับให้ทำความดี ผู้ห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว และบรรดาผู้รักษาขอบเขตของอัลลอฮ์ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด

113. ไม่บังควรแก่หนะบีและบรรดาผู้ศรัทธาที่จะขอลงโทษให้แก่พวกตั้งภาคี และแม้ว่าพวกเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม ทั้งนี้หลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วว่า แน่หนอนพวกเหล่านั้นเป็นชาวนรก⁴

وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِيعْتِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

التَّائِبُونَ الْعُقَدُونَ الْمُحْسِنُونَ
الَّذِينَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالسَّاجِدُونَ
الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَاهِ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قَرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا بُيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٤﴾

¹ นักตีฟชีรบางคนให้ความหมายของคำว่า “อัสฮาอ์ฮุน” ว่า ผู้ถือศีลอด บางท่านให้ความหมายว่า ผู้ทำการสู้รบในทางของอัลลอฮ์ บางท่านก็ว่าหมายถึง ผู้อพยพหรือเดินทางเพื่อต่อสู้หรือแสวงหาวิชาความรู้

² ลักษณะของผู้ไค้บังคับโดยเอามือทั้งสองจับหัวเข้าทั้งสอง

³ ลักษณะของผู้ก้มลงกราบกับพื้น โดยเอาน้ำมากและจุมจรตพื้น และฝ่ามือทั้งสองจรตพื้น

⁴ ขณะที่อะบูฏอลิบสูงของท่านหนะบีใกล้จะสิ้นชีวิต ท่านหนะบีได้เข้าไปเยี่ยม ขณะนั้นอะบูฏอลิบ และอับดุลลอฮ์ อิบหนะบีอุมัยยะฮ์นั่งรวมอยู่ด้วย ท่านหนะบีได้กล่าวขึ้นว่า “โอ้คุณลุง จงกล่าวคำว่า “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” แล้วฉันจะเป็นพยานให้แก่ท่าน ณ ที่อัลลอฮ์ อะบูฏอลิบและอิบหนะบีอุมัยยะฮ์ กล่าวสวนขึ้นทันทีว่า “โอ้อะบูฏอลิบ ท่านจะผินหลังให้แก่แนวทางของอับดุลมุฏอลิบกระนั้นหรือ?” ท่านหนะบียังคงกล่าวข้อความนี้แก่ลุงของท่าน ในที่สุดอะบูฏอลิบได้กล่าวข้อความสุดท้ายขึ้นว่า “ฉันจะอยู่ในแนวทางของอับดุลมุฏอลิบ” โดยไม่ยอมกล่าวคำว่า “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” ท่านหนะบีจึงกล่าวว่า “วัลลอฮิ ฉันจะขอขอลงโทษต่ออัลลอฮ์ให้แก่ท่าน (หมายถึงอะบูฏอลิบ) トラバโดที่ฉันไม่ถูกห้ามในการกระทำเช่นนั้น” แล้วอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ประทานอายะฮ์ที่ 113 นี้ลงมา

114. และการขอภัยโทษของอิบรอฮีมให้แก่บิดาของเขามีได้ปรากฏขึ้น นอกจากเป็นสัญญาที่เขาได้ให้ไว้แก่บิดาของเขาเท่านั้น แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้วว่า แท้จริงบิดาของเขานั้นเป็นศัตรูของอัลลอฮฺ เขาก็ปลีกลตัวออกจากบิดาของเขา แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อ่อนโยน และเป็นผู้มีขันติธรรม

115. และอัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงให้กลุ่มชนใดหลงผิด หลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาแล้ว นอกจากจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่พวกเขาจะยำเกรงเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

116. แท้จริงอัลลอฮฺนั้น อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย และนอกจากอัลลอฮฺแล้วก็ไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับพวกท่าน

117. แท้จริงอัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนะบี ชาวมุฮำญิรีน และชาวอันศ็อรแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามเขา (นะบี) ในยามคับขัน หลังจากที่จิตใจของชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาเกือบจะหันเหออกจากความจริง แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาอยู่เสมอ

118. และอัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้แก่ชายสามคน (คือ กะอับ อิบน์มุลิก มุรอเราะฮฺ อิบน์อรรร็อบือ และฮิลาล อิบน์อุมัยยะฮฺ) ที่ไม่ได้ออกไปสงคราม

وَمَا كَانَتْ أَسْتَفْغَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِذْ أَعَانَ
مُؤَمِّدَةً وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ
لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانَتْ أَللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ
مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ
رءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ
وَعظنوا أَن لَمْ يَلْحَقْ مِنْ اللَّهِ إِلَّا إِلَهُهُمُ ثُمَّ تَابَ

จนกระทั่งแผ่นดินได้คืบแคบแก่พวกเขาทั้ง ๆ ที่
มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึก
อึดอัดไปด้วย แล้วพวกเขาก็คาดคิดกันว่าไม่มี
ที่พึ่งอื่นใดเพื่อให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้ นอกจาก
กลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษ
ให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับเนื้อกลับตัว
สำนึกผิดต่อพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้
ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

119. ไอศัรธาฮ์ทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮ์
เถิด และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง

120. ไม่บังคับแก่ชาวมะดีนะฮ์และชาวอาหรับ
ชนบทที่พักอยู่รอบ ๆ จะผินหลังให้กับรอสูลของ
อัลลอฮ์ และไม่บังคับที่เขาเหล่านั้นจะห้วง
ชีวิตของพวกเขา มากกว่าชีวิตของท่านรอสูล
ทั้งนี้เนื่องจากความกระหายน้ำก็ดี ความทุกข์
ยากก็ดีและความทิวโหยก็ดี เพื่อหนทางของ
อัลลอฮ์นั้นจะไม่ประสพกับพวกเขา และไม่ว่า
พวกเขาจะเหยียบย่างไป ณ ที่ใดที่ทำให้พวก
ปฏิเสศศัรธากรั้วโกรธก็ตาม และพวกเขา
จะไม่ได้รับอันตรายจากศัตรูนอกจากการงาน
ที่ดีที่ถูกจารึกไว้แล้วสำหรับพวกเขาเพราะสิ่งนั้น
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้รางวัลของผู้กระทำ
ความดีต้องสูญเสียไปเป็นอันขาด

121. และพวกเขาจะไม่บริจาคนในการบริจาค
ใด ๆ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม และพวกเขา
ไม่เดินผ่านหุบเขาใด ๆ นอกจากมันจะถูกบันทึก
ไว้ให้แก่พวกเขา เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงตอบแทน

عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ
مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا
بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ
ظَمًا وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَطْشُونَ مَوْطِنًا يَعْغِطُ الْكُفَّارُ
وَلَا يَتَأَلَوْنَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ
بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًّا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ
لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

ให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้
ทำได้

122. ไม่บังควรที่บรรดาผู้ศรัทธาจะออกไปสู้รบ
กันทั้งหมด ทำให้แต่ละกลุ่มในหมู่พวกเขาจึง
ไม่ออกไปเพื่อหาความเข้าใจในศาสนา และ
เพื่อจะได้ตักเตือนหมู่คณะของพวกเขา เมื่อ
พวกเขาได้กลับมายังหมู่คณะของพวกเขา โดย
หวังว่าหมู่คณะของพวกเขาจะได้ระมัดระวัง

123. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย จงสู้รบกับบรรดา
ผู้ที่อยู่ไกลเคียงพวกท่าน ที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา
เสียก่อน และจงให้พวกเหล่านั้นประสบกับ
ความรุนแรงจากพวกท่าน และพึงรู้เถิดว่า แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง
ทั้งหลาย

124. และเมื่อมีบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูก
ประทานลงมา ดั่งนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้กล่าว
ขึ้นว่า มิใครบ้างในพวกท่าน ที่บทนี้ทำให้ความ
ศรัทธาเพิ่มขึ้น สำหรับบรรดาผู้ที่มีความศรัทธา
นั้นบทนี้ได้ทำให้การศรัทธาเพิ่มขึ้นแก่พวกเขา
แล้วพวกเขาก็มีความปิติยินดี

125. และสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคอยู่ในจิตใจ
ของพวกเขา บทนี้ก็ยิ่งจะเพิ่มความสกปรกให้
แก่พวกเขามากยิ่งขึ้นไปอีก และพวกเขาจะตาย
ไปในสภาพที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

126. และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง
พวกเขาจะถูกทดสอบในทุกๆ ปี ครั้งหนึ่งหรือ
สองครั้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมกลับเนื้อกลับตัว

﴿ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفْرَمِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا
فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَخُولُكُمْ
زَادَهُمْ هَيْبَةً إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَإِنَّمَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

أُولَٰئِكَ لَئِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

(10) ซูเราะฮ์ ยูनुส

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 109 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ยูनुส

ซูเราะฮ์ยูनुสเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจต่อหลักการศรัทธา คือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อบรรดาศักดิ์ม็กรีย์ ศรัทธาต่อบรรดารอซูล และศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนเป็นซูเราะฮ์ที่มีจุดเด่นในรูปแบบแห่งการชี้แนะไปสู่การศรัทธาต่ออัลกุรอานอัลกะรีม ซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายที่ถูกประทานลงมา และเป็นสิ่งปาฏิหาริย์ที่ยืนยันคงอยู่ชั่วกาลนาน

ในตอนต้นของซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องสาสน์และรอซูล และได้ชี้แจงอีกว่านี่คือแนวทางของอัลลอฮ์ ทั้งในตอนแรกและตอนสุดท้าย ไม่มีประชาชาติใดที่อุบัติขึ้นมา นอกจากว่าอัลลอฮ์จะต้องส่งรอซูลมา เพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงไม่ควรที่พวกมุชริกีนจะเคลือบแคลงสงสัย ในการส่งรอซูลคนสุดท้ายมายังพวกเขา เป็นการประหลาดแก่มนุษย์หรือที่เราได้ให้วะฮีย์แก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขาให้เตือนสำทับมนุษย์ ในอันดับต่อมาบรรดาโองการต่าง ๆ ได้ชี้แจงถึงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการเป็นพระเจ้าและการเป็นบ่าว (อัลอูลูฮียะฮ์ และ อัลอูบูดียะฮ์) และพื้นฐานแห่งความสัมพันธ์ระหว่างพระผู้สร้างกับผู้ถูกสร้างและยังได้แนะนำมนุษย์ให้รู้จักพระผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของพวกเขา ซึ่งเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่พวกเขาจักต้องเคารพอิบาดะฮ์พระองค์แต่เพียงองค์เดียว ยอมมอบกายถวายชีวิตแด่พระองค์ พระองค์เท่านั้นเป็นผู้สร้างเป็นผู้ประทานปัจจัยชีวิต เป็นผู้ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย เป็นผู้ทรงจัดเตรียมและทรงปรีชาญาณ ทุกสิ่งนอกจากพระองค์ย่อมสูญสลาย แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านคืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่อสาสน์และอัลกุรอาน และว่าอัลกุรอานนี้คือปาฏิหาริย์ที่ยืนยัน ที่ยืนยันถึงความสัจจะของท่านนะบีผู้ไม่รู้หนังสือ (อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น) และยังคงเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกะ เป็นปาฏิหาริย์ ด้วยการท้าทายพวกมุชริกีนให้นำคำประพันธ์มาสักบทหนึ่ง ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน พวกเขาทั้งหมดความสามารถ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นเจ้าของวิหารและ

สำนวนทางด้านภาษาศาสตร์ หรือพวกเขาบอกว่า เขา (มุฮัมมัด) บั่นแต่่งขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร้องเชิญชวนผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮฺ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง

ซูเราะฮ์ได้แนะนำมนุษย์ให้รู้จักคุณลักษณะของพระเจ้าที่แท้จริง ด้วยการกล่าวถึงสัญลักษณ์แห่งอำนาจและความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ ที่บ่งชี้ถึงการจัดเตรียมความปรีชาญาณของพระเจ้าแห่งสากลโลก และสิ่งที่อยู่ในจักรวาลที่เรามองเห็นถึงร่องรอยแห่งอำนาจอันเด่นชัด ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ถึงความยิ่งใหญ่ ความปรีชาญาณ และอำนาจของอัลลอฮฺ ตะอาลา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากชั้นฟ้าและแผ่นดินแก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการไต่หยิน และการมอง ที่กล่าวมานี้เป็นปัญหาสำคัญที่ซูเราะฮ์กล่าวถึง และให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธา และการให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮฺ ตะอาลา ซึ่งซูเราะฮ์ได้นำมากล่าวถึงพร้อมด้วยหลักฐานทางด้านโศตประสาทและสติปัญญา

ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดานะบีบางท่าน เช่น เรื่องของนะบีนูหฺกับประชาชาติของท่าน เรื่องของนะบีมูซา กับฟิรอาฮฺ (ฟาโรห์) ผู้กระี้ยวกราด และเรื่องของนะบียูनुส ซึ่งชื่อของท่านเป็นชื่อของซูเราะฮ์นี้ เรื่องราวประวัติความเป็นมาที่ปรากฏอยู่ในซูเราะฮ์นี้เป็นการชี้แนวทางของอัลลอฮฺในการบริหารกิจการต่างๆ เช่น การลงโทษผู้ธรรม และการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ศรัทธา

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการใช้ให้ท่านรอซูล คือลลัลลอฮฺอะลียฮิวะซัลลัม ยึดมั่นต่อบทบัญญัติของอัลลอฮฺ และอดทนต่อการต่อต้านและการทำร้ายในการเผยแพร่สัจธรรม และเจ้าจงปฏิบัติตามที่ถูกระฮียแก่เจ้า และจงอดทนจนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสิน และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลีฟ ลาม รอ เหล่านี้คือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์ที่ชัดเจน¹

2. เป็นการประหลาดแก่มนุษย์หรือ ที่เราได้ให้วะฮีย์แก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขา ให้เตือนสําคัญแก่มนุษย์ และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าแท้จริงสำหรับพวกเขานั้น จะได้รับตำแหน่งอันสูง ฦ ที่พระเจ้าของพวกเขา² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริงนี่คือนักมายากลอย่างแน่นอน³

3. แท้จริงพระเจ้าของพวกเขา⁴คืออัลลอฮฺผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน แล้วพระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์⁴ ทรงบริหาร

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنَ ۙ اٰیٰتِ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾

اَكٰنَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اُوْحِيَ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَيِّنَ الْاٰیٰتِ الْكٰفِرِيْنَ اَنْ لَّهُمْ قَدَمٌ صٰدِقٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢﴾

اِنَّ رَبَّكُمْ اِلٰهٌ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اَسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَدْبُرُ الْاَمْرَ ۗ مَا مِنْ شَيْءٍ اِلَّا اَمِنَ بِعَدْرِ اِيْمَانِ ۗ ذٰلِكُمْ اِلٰهٌ رَبُّكُمْ

¹ คืออัลกุรอานุลกะรีม

² คำว่า “เกาะตะมะคีดกิน” นั้น บรรดานักตีฟซีรได้ให้ความหมายแตกต่างกันไป อิบน์อับบาส กล่าวว่า “พวกเขาจะได้รับความสุขสำราญ” อัลอูฟัยยฺ กล่าวว่า “พวกเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างดีในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป” มุญาฮิด กล่าวว่า “หมายถึงการงานที่ดี เช่น การละหมาด การถือศีลอด การบริจาคทาน และการกล่าวตัสบีหฺของพวกเขา เป็นต้น

³ สาเหตุของการประทານอายุสั้นลงมา อิบน์อับบาส กล่าวว่า เมื่ออัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงแต่งตั้งมุฮัมมัดคือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม เป็นรอซูลของพระองค์ พวกกุฟฟารปฏิเสธการเป็นรอซูลของท่านโดยกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะให้รอซูลของพระองค์เป็นมนุษย์ธรรมดา อัลลอฮฺไม่ทรงพบคนอื่นใดแล้วหรือ จึงได้แต่งตั้งให้มุฮัมมัดเป็นรอซูล ซึ่งเขาเป็นเด็กกำพร้าของอะบีฏอลิบ อัลลอฮฺ ตะอาลา จึงได้ประทານอายุสั้นลงมา

⁴ การประทับหรือการสถิตย์ที่เหมาะสมกับพระองค์ โดยไม่ต้องเปรียบเทียบ หรือยกตัวอย่างหรือบิดเบือนหรือตั้งข้อสังเกตนี้คือการศรัทธาของชาวสลัฟ อิมามมาลิกกล่าวว่า การประทับหรือการสถิตย์เป็นที่รู้จักกันส่วนพระองค์จะประทับอย่างไรไม่มีใครรู้ การศรัทธาในเรื่องนี้เป็นวาญิบ และการถามชอกแซกเป็นเรื่องบิดอะฮฺ

กิจการ ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือคนใด เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์¹ นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกท่าน พวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด พวกท่านมิได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ

4. ยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับของพวกท่านทั้งหลาย สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ แท้จริงพระองค์นั้นทรงเริ่มการสร้างแล้ว พระองค์ก็ทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธา และผู้ประกอบความดี โดยเที่ยงธรรม ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องตีที่ร้อนจัด และการลงโทษอันเจ็บแสบเพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมศรัทธา

5. พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าและดวงจันทร์มีแสงนวล² และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกท่านจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ³ อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น เว้นแต่ด้วยความจริง⁴ พระองค์ทรงจำแนก

فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوهُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
شْرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ يَمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ سَمًا وَالنَّجْمَ نُورًا
وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

¹ เป็นการโต้ตอบพวกมุซริกีนในการอ้างของพวกเขาคือว่า บรรดารูปปั้นของพวกเขาก็ช่วยเหลือพวกเขาได้ในวันกิยามะฮ์

² ในอายะฮ์นี้แสดงให้เห็นถึงอานาภาพและเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยให้กลางวันมีแสงจรัสจ้าจากดวงอาทิตย์ เวลากลางคืนมีแสงนวลจากดวงจันทร์ ทั้งนี้ก็ด้วยความเอ็นดูเมตตาอย่างล้นเหลือต่อป่าวของพระองค์

³ ด้วยการโคจรของดวงอาทิตย์ทำให้เรารู้จำนวนวัน และด้วยการโคจรของดวงจันทร์ทำให้เรารู้จำนวนเดือนและปี

⁴ พระองค์มิได้ทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โดยไร้ประโยชน์ แต่ด้วยฮิกมะฮ์อันยิ่งใหญ่และประโยชน์อันมหาศาล

สัญญาณต่าง ๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้

6. แท้จริงการสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน และที่อัลลอฮ์ทรงสร้างในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น แน่นอน เป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่มีความยำเกรง

7. แท้จริงบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรา และพวกเขาพอใจต่อชีวิตในโลกดุนยา และพวกเขาดีใจต่อมัน และบรรดาผู้ละเลยต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

8. ชนเหล่านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือนรกเนื่องด้วยพวกเขาชวนชวยเอาไว้

9. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ประกอบความดีพระเจ้าของพวกเขาก็ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา เนื่องด้วยการศรัทธาของพวกเขากายใต้พวกเขามีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านซึ่งอยู่ในสวนสวรรค์อันเกษมสำราญ

10. การขอพรของพวกเขาก็ในสวนสวรรค์คือมหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ท่าน ข้าแต่พระเจ้าของเราและคำทักทายของพวกเขาก็ในนั้นคือ ความสันติสุข (อัสสะลาม) และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขาคือ การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก

11. และหากอัลลอฮ์ทรงเร่งตอบรับความชั่วของมนุษย์ เช่นเดียวกับการเร่งของพวกเขาก็เพื่อขอความดีแล้ว แน่นอนความตายของพวกเขาก็

إِنَّ فِي آخِنَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ إِلَّا مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَجِدُهُمْ بِرَبِّهِمْ يُحَيَّرُونَ وَيَحْتَرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ
أَلَّا نَهَبَهُمْ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

دَعْوَتُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَأٰخِرُ دَعْوَتُهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعَجَلَ بِهِمْ
بِالْخَيْرِ لَفَضَّلْنَاهُمْ بَلْ أَجَلُهُمْ فَبَدَّلَ اللَّهُ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾

ก็คงถูกกำหนดแก่พวกเขา¹ แล้วเราจะปล่อยบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเราให้อยู่ในความงงงวย เพราะการต้อตึงของพวกเขา

12. และเมื่ออันตรายประสบกับมนุษย์² เขาก็จะวิงวอนขอเราในสภาพนอนตะแคง หรือนั่งหรือยืน ครั้นเมื่อเราปลดปล่อยอันตรายของเขาให้พ้นจากเขาไปแล้ว เขาก็เฝินคล้ายกับว่าเขามิได้วิงวอนขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา³ เช่นนั้นแหละ ถูกทำให้สวยงามแก่บรรดาผู้ละเมิดขอบเขตในสิ่งที่พวกเขากระทำ

13. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายประชาชาติจากศตวรรษก่อนจากพวกท่านไปแล้ว เมื่อพวกเขาเป็นผู้อธรรม และบรรดาราชูลของพวกเขาได้มายังพวกเขา พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ศรัทธา เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนแก่หมู่ชนที่เป็นอาชญากร

14. แล้วเราก็ได้แต่งตั้งพวกท่านให้เป็นตัวแทนในแผ่นดิน หลังจากพวกเขาเหล่านั้น เพื่อเราจะดูว่าพวกท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعًا
أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لِمَ
يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَنْسَهُ كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْمُتَّسِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نُجَزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ
لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

¹ หากพระองค์ทรงเร่งตอบรับการวิงวอนขอความช่วยเหลือของมนุษย์ เสมือนกับการรีบตอบรับของพระองค์ เมื่อมนุษย์วิงวอนขอความดีแล้ว มนุษย์ก็จะประสบกับความหายนะ

² เมื่อมนุษย์ประสบกับภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น การเจ็บป่วย ความยากจน หรือความเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ตัวของเขาเองหรือทรัพย์สินของเขา

³ เมื่อพระองค์ทรงปลดปล่อยภัยอันตรายให้พ้นจากเขาไปแล้ว เขาก็ยังคงอยู่ในสภาพที่ต้อตึง ลืมความทุกข์ยากที่ได้ประสบแก่พวกเขาในอดีตที่เพิ่งผ่านไป อายะฮ์นี้เป็นการปรามผู้ที่วิงวอนขอพระองค์เมื่อเขาประสบความทุกข์ยาก และลืมพระองค์เมื่อเขาได้รับความปลอดภัย หรือมีความสุขแล้ว

15. และเมื่อบรรดาโองการอันขัดแย้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขาแล้ว บรรดาผู้ไม่หวังที่จะพบเรา¹ ก็กล่าวว่า ท่านจงนำกุรอ่านอื่นจากนี้มาให้เราหรือเปลี่ยนแปลงเสีย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่บังควรแก่ฉันที่จะเปลี่ยนแปลงโดยพลการจากตัวฉัน ฉันจะไม่ปฏิบัติตามเว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่ฉันเท่านั้น แท้จริงฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉันแล้ว จะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอ่านแก่พวกท่าน และพระองค์จะไม่ให้พวกท่านได้รู้อัลกุรอ่านนั้น² แนนอนฉันได้มีอายุอยู่ในหมู่พวกท่านมาก่อนนั้น³ พวกท่านไม่ใช่สติปัญญาคิดบ้างหรือ

17. ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ หรือผู้ปฏิเสธต่อบรรดาโองการของพระองค์ แท้จริงบรรดาผู้ทำผิดนั้นย่อมไม่บรรลุความสำเร็จ

18. และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นไปจากอัลลอฮ์ ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขา และมีได้ให้

وَإِذَا تَخَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنْتَ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ لَا يُغْنِي عَنْكَ كَلِمَتُكَ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ
فَقَسِيظٌ إِنْ أَنْتَ إِلَّا مَا يُوعَى إِلَىٰ أَقْفَانِ
إِنْ عَصَيْتَ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا آذَنْتُكُمْ بِهِ. فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا
مِّن قَبْلِهِ. أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَبْصُرُهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ إِلَهُؤُنَا
وَمَا كُنَّا بِمُعْجِزَيْهِ أَعِيبُونَ ﴿١٨﴾

¹ คือบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อวันฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

² หากอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็จะไม่ให้ฉันอ่านอัลกุรอ่านแก่พวกท่าน ทั้งนี้เพราะอัลกุรอ่านนั้นมาจากพระองค์ มิใช่มาจากฉัน และพระองค์ก็จะไม่ให้พวกท่านรู้เรื่องราวที่มีอยู่ในอัลกุรอ่านนั้น

³ ฉันได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับพวกท่านมานานถึง 40 ปี ก่อนที่อัลกุรอ่านจะถูกประทานลงมา พวกท่านก็รู้ว่าฉันไม่เคยรู้มาก่อนและไม่เคยอ่านให้พวกท่านด้วย

ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้ ในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินกระนั้นหรือ พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่ง เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น

19. และมนุษย์นั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน แล้วพวกเขาก็แตกแยกกัน และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของพวกเจ้าแล้ว แน่نونก็คงถูกตัดสินระหว่างพวกเขา ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน²

20. และพวกเขา กล่าวว่า ทำไมอภิไธยจากพระเจ้าของเขา จึงไม่ถูกประทานมาให้เขา³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงสิ่งเร้นลับนั้น เป็นของอัลลอฮ์ พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันนั้นอยู่กับพวกท่านในหมู่ผู้คอยดู

21. และเมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตา หลังจากภัยอันตรายได้ประสพแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็มีอุบายต่อโครงการต่าง ๆ ของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงรวดเร็วยิ่งใน

عند الله قل أنتنبؤك الله بما لا يعلم في السموات ولا في الأرض سبحانه وتعالى عما يشركون ﴿١٨﴾

وما كان للناس إلهًا أحدًا فاختلقوا ولو لا كلمة سبقت من ربك لفضى بينهم فيما فيه يختلفون ﴿١٩﴾

ويقولون لو لا أنزل عليه آية من ربه قل إنما الغيب لله فانتظروا إني معكم من المنظرين ﴿٢٠﴾

وإذا أذقنا الناس رحمة من بعد ضراء مستهم إذا لهم مكر في آياتنا قل الله أسرع مكرًا إنا رسلنا يكتبون ما تمكرون ﴿٢١﴾

¹ พวกมุชริกินอ้างว่า บรรดารูปปั้นต่างๆ ที่พวกเขาเคารพบูชา นั้น จะช่วยเหลือพวกเขาได้ ณ ที่อัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่บรรดารูปปั้นเหล่านั้นทำมาจากหิน ปูน ซึ่งมันมองก็ไม่เห็น ฟังก็ไม่ได้

² หากมิใช่เป็นลิขิตของอัลลอฮ์ ในการผ่อนผันการตอบแทนไปจนกระทั่งถึงวันกียามะฮ์แล้ว พวกเขาก็จะได้รับการลงโทษในโลกดุนยานี้ เพราะการขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา

³ พวกกุฟฟารหัวรั้นจะกล่าวว่า ทำไมพระเจ้าของมุฮัมมัดจึงไม่ประทานสิ่งปาฏิหาริย์ลงมาให้แก่เขา เสมือนกับที่บรรดานะบีในอดีตได้ถูกประทานให้ เช่น อูฐ ไม่เท่า ฯลฯ

การแก้อุบาย¹ แท้จริงบรรดามะลาอิกะฮ์ของเรา จะบันทึกสิ่งที่พวกท่านกำลังทำอุบายอยู่

22. พระองค์ผู้ทรงให้พวกท่านเดินทางโดย ทางบกและทางทะเล จนกระทั่งเมื่อพวกท่าน อยู่ในเรือและมันได้นำพวกเขาแล่นไปด้วยลม ที่ดี และพวกเขาดีใจกับมัน ทันใดนั้นลมพายุ ได้พัดกระหน่ำและคลื่นก็ซัดเข้ามายังพวกเขา จากทุกด้าน และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขา ถูกล้อมด้วยสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจึงวิงวอนขอ ต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ว่า หากพระองค์ทรงให้พวกเราพ้นจากภัยอันตรายนี้ โดยแน่นอนยิ่ง พวกเราจะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู ทั้งหลาย

23. ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเรารอดมาแล้ว พวกเขาก็ทำความเสียหายในแผ่นดิน โดย ปรากฏจากความเป็นธรรม โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริง การทำความเสียหายของพวกเจ้านั้น มันเป็น อันตรายต่อตัวของพวกเจ้าเอง เป็นความ เพลิดเพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น แล้วใน ที่สุดพวกเจ้าก็จะกลับไปหาเรา แล้วเราจะแจ้ง ข่าวให้พวกเจ้าทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

24. แท้จริง อุปมาชีวิตในโลกนี้ ดั่งน้ำฝนที่เรา ได้หลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า พืชของแผ่นดิน ได้คละเคล้ากับน้ำนั้น บางส่วนของมันมนุษย์

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِكُمْ رِيحٌ طَيِّبَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِن لَّمْ يَنْجِئْنَا مِنْ هَذِهِ لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٠﴾

فَلَمَّا أَجَّهُهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ بِأَيِّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَيْتُمْ عَنْ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ لِيَسْأَلَنَّكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ

¹ พระองค์จะทรงลงโทษอย่างรวดเร็วยิ่ง เป็นการตอบแทนในอุบายของพวกเขา

และปลุสตัวใช้กินเป็นอาหาร¹ จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินได้เริ่มปรากฏความมั่งคั่งของมัน และถูกประดับด้วยพืชผลอย่างสวยงาม เจ้าของของมันก็คิดว่าแท้จริงพวกเขามีอำนาจเหนือมัน คำบัญชาของเราได้มายังมันในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวันแล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยวเสมือนกับว่าไม่มีการหว่านมาแต่วันวาน² เช่นนั้นแหละ เราได้จำแนกโองการต่าง ๆ แก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

25. และอัลลอฮฺทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งศานติ และทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงธรรม

26. สำหรับบรรดาผู้กระทำความดี จะได้รับความดี³ และได้เพิ่มขึ้นอีก⁴ ความหมองคล้ำและความต่ำต้อยจะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขาชนเหล่านี้คือชาวสวรรค์ พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

وَلَقَدْ أَهَلَّهَا أَنَّهُمْ فَدُرُوبَ عَلَيْهَا أَنهَآ
أَمْرًا نَّالِيًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ
تَرَكَ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقْصِلُ
الْأَنبِيَاءَ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿١٠﴾

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠﴾

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠﴾

¹ สิ่งที่มีมนุษย์ใช้รับประทานเป็นอาหารคือ พืช ผัก ผลไม้ และเมล็ดต่างๆ เป็นต้น ส่วนอาหารของสัตว์คือ หญ้าทุกชนิด พืช ผัก และผลไม้

² อันเนื่องมาจากความหึงผยองของมนุษย์ที่เป็นเจ้าของที่ดิน เรียกสวนไร่นา มนุษย์บางคนคิดว่า พืชผลที่เขาเก็บเกี่ยวได้นั้นเป็นผลมาจากน้ำพักน้ำแรงของเขา ถ้าเขามีสติปัญญาคิดบ้างว่า หากมิใช่ความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮฺพระเจ้าของเขาแล้ว พืชผลเหล่านี้จะมีสภาพเป็นอย่างไร เมื่อคำบัญชาของพระองค์ให้เรียกสวนไร่นาของเขากลายสภาพเป็นที่โล่งเตียน

³ ผู้ที่กระทำความดีด้วยความศรัทธา และการทำงานที่ดี สิ่งที่เขาจะได้รับเป็นการตอบแทนคือ สวนสวรรค์

⁴ และสิ่งที่จะเพิ่มขึ้นอีกคือ การมองไปยังพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา อันนี้เป็นรายงานมาจากหะดีษศ่อเฮียะฮฺ ซึ่งบันทึกโดยมุสลิม

27. และบรรดาผู้ชวนขวยทำความชั่ว การตอบแทนความชั่วด้วยความชั่วเช่นเดียวกัน ความดำต้อยจะปกคลุมพวกเขา ไม่มีผู้คุ้มกัน พวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ เสมือนว่าใบหน้าของพวกเขาถูกคลุมไว้ด้วยส่วนหนึ่งของกลางคืนอันมืดทึบ คนเหล่านี้คือชาวนรก พวกเขาจะอยู่ในนั่นตลอดกาล

28. และวันที่เราชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า จงอยู่ ณ สถานที่ของพวกเจ้า พวกเจ้าและบรรดาภาคีของพวกเจ้า แล้วเราได้แยกพวกเขาออกจากกัน และบรรดาภาคีของพวกเขากล่าวว่า ไม่ควรเลยที่พวกท่านจะเคารพสักการะต่อเรา

29. ดังนั้น จึงพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ระหว่างเรากับพวกท่าน แน่หนอนเรา (บรรดาภาคี) ไม่รู้เลยในการเคารพสักการะของพวกท่านต่อเรา

30. ขณะนั้นทุกชีวิตจะถูกสอบถึงสิ่งที่กระทำไว้ก่อน และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นมาจะหนีไปจากพวกเขา

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทານปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَرَهْقُهُمْ ذُلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنَّ عَاصِرًا نَّامًا
أَغْشَيْتَ وَجُوهُهُمْ وَقَطَعَا مِنَّ اللَّيْلِ مُظْلِمًا
أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِنَّا نَاعْبُدُونَ ﴿٨﴾

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغَافِلِينَ ﴿٩﴾

هَذَا لِكِ تَبْلُوا كُلَّ نَفْسٍ مَّا أَسْأَلَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٠﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

พวกท่าน¹ หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมอง และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า อัลลอฮ์ ดั่งนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ

32. นั่นแหละอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกท่าน ฉะนั้นหลังจากความจริงแล้วจะมีอะไรอีกเล่านอกจากความหลงผิดเท่านั้น² แล้วทำไมเล่าพวกท่านจึงถูกให้หันเหออกไปอีก³

33. เช่นนั้นแหละ ลิขิตของพระเจ้าของเจ้าย่อมเป็นจริงแก่บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนว่า แน่แท้พวกเขาจะไม่ศรัทธา

34. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่าน ที่เป็นผู้เริ่มแรกในการให้บังเกิดแล้วให้มันบังเกิดอีก จงกล่าวเถิด

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمِنْ بَدْرٍ أَلَمْرٍ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦١﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ
إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦٢﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَيْمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٣﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلْ
اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦٤﴾

¹ ซัยยิด กุฎบ ได้กล่าวไว้ในหนังสือดัดฟิซ “ฟิซาลิลกุรอาน” เกี่ยวกับอายะฮ์นี้ไว้ว่า “มนุษย์ยังคงค้นคว้าต่อไป ครอบงำโดยที่พวกเขาพบช่องทางที่จะนำไปสู่กฎเกณฑ์ของจักรวาล ในเรื่องของริซกีหรือปัจจัยยังชีพทั้งในฟากฟ้าและแผ่นดิน บางครั้งก็นำเอาไปใช้ในทางที่ดีมีประโยชน์ แต่บางครั้งก็นำเอาไปใช้ในชั่วและเสียหาย ตามแต่ความศรัทธาเชื่อมั่นของเขาจะบริสุทธิ์หรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจากริซกีของอัลลอฮ์นั้นย่อมนำเอาไปเป็นประโยชน์ได้ทุกอย่างสำหรับมนุษย์ จะเห็นได้ว่า บนแผ่นดินหรือใต้พื้นดินก็ดี หรือบนพื้นน้ำก็ดี หรือใต้พื้นน้ำก็ดี หรือจากรศมีของดวงอาทิตย์ หรือจากแสงจันทร์ ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นริซกีของสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น แม้กระทั่งการนำเปื่อยของแผ่นดิน วิทยาการก็ยังนำเอาไปค้นคว้าเพื่อที่จะนำเอามาเป็นยารักษาโรค และยาสำหรับแก้ภัยพิบ

² เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ คือหลังจากความจริง ก็ไม่มีอะไรอีกแล้ว นอกจากการหลงผิดและความเท็จเท่านั้น

³ คือทำไมพวกท่านจึงหันเหออกไป จากการเคารพสักการะอัลลอฮ์เล่า โดยไปเคารพสักการะผู้ที่มีได้ให้บังเกิด มีได้ให้ปัจจัยยังชีพ มีได้ให้มีชีวิต และมีได้ให้ตาย

(มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงเริ่มแรกในการให้บังเกิด แล้วทรงให้มันบังเกิดอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นทำไมพวกท่านจึงหันเหออกจากความจริงไป (สู่ความเท็จ) เล่า

35. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่าน เป็นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางสู่สัจธรรม ดังนั้นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรมสมควรกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม (อิบาดะฮ์) หรือว่าผู้ที่ไม้อาจจะชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะทำไมพวกท่านจึงตัดสินใจเช่นนั้น

36. และส่วนใหญ่ของพวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการนึกคิด แท้จริงการนึกคิดนั้นไม่อาจจะแทนความจริงได้แต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

37. และอัลกุรอานนี้มีไซ้จะถูกปั้นแต่งขึ้นโดยผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์¹ แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการจำแนก ข้อบัญญัติต่างๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้น ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

38. หรือพวกเขา กล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นผู้ปั้นแต่งขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร้อง

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُبْعَثَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ مَا لَكَ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا يُبْعَثُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ نَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَارْتَبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

¹ เป็นการยืนยันถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน ทั้งนี้ก็เพราะว่าแม้แต่ชาวอาหรับในยุคที่เสื่อมสื่อกันว่า มีความสามารถในการแสดงออกซึ่งโวหารและสำนวนทางด้านภาษา ก็ไม่สามารถที่จะเรียบเรียงอัลกุรอานให้มีโวหารหรือสำนวนที่คล้ายคลึงกันได้ สักบทหนึ่งหรือแม้กระทั่งโองการหนึ่ง

ผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮ์ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง

39. แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้มาก่อน และสัญญาร้ายยังมีได้มายังพวกเขา เช่นนั้นแหละ บรรดาชนรุ่นก่อนจากพวกเขา ได้ปฏิเสธมาแล้ว ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกเขาธรรมนั้นเป็นอย่างไร

40. และในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธาในอัลกุรอาน และในหมู่พวกเขามีผู้ไม่ศรัทธา¹ และพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่ง ต่อบรรดาผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย²

41. และถ้าพวกเขาปฏิเสธ (ไม่ยอมศรัทธา) เจ้าจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) การงานของฉันก็เป็นของฉัน และการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน³ พวกท่านจงปลีกรตัวออกจากสิ่งที่ฉันกระทำและฉันก็จะปลีกรตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านกระทำ⁴

42. และในหมู่พวกเขามีผู้ฟัง (การอ่านอัลกุรอาน) ของเจ้า⁵ เจ้าจะให้คนหูหนวกได้ยิน

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا إِلَهُهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

وَمِنَهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنَهُم مَّن لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

وَمِنَهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

¹ พวกเขาจะตายอยู่ในสภาพเช่นนั้น คือไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน

² พระองค์ทรงรอบรู้ดีว่า ผู้ใดสมควรจะได้รับฮิदाเยฮ์ พระองค์ก็จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องให้เขา และผู้ใดสมควรจะอยู่ในทางที่หลงผิด พระองค์ก็จะให้อยู่ในทางนั้น

³ หมายถึงการตอบแทน อันเนื่องมาจากการงานของแต่ละคน

⁴ ไม่มีผู้ได้รับบาปของใคร ตัวใครตัวมัน

⁵ มีผู้ฟังการอ่านอัลกุรอานของท่านนะบี คือลัลลอสูอะลัยฮิอะซัลลัม แต่จิตใจของพวกเขาไม่ยอมรับสิ่งใดเลยในสิ่งที่ท่านได้อ่านให้พวกเขาฟัง

กระนั้นหรือ และถึงแม้พวกเขาหูหนวก แต่ก็
ไม่ใช่ปัญญา

43. และในหมู่พวกเขามีผู้มองไปยังเจ้า¹ เจ้าจะ
ชี้แนะทางให้คนตาบอดกระนั้นหรือ และถึงแม้
พวกเขาตาบอด แต่ก็ไม่มีสายตาที่จะมองดู

44. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรมแก่มนุษย์
แต่อย่างใด² แต่ว่ามนุษย์ต่างหากที่อธรรมต่อ
ตัวของพวกเขาเอง³

45. และวันที่พระองค์ทรงชุมนุมพวกเขา
ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่นาน(ในโลกนี้)
เว้นแต่เพียงชั่วครู่เดียวในเวลากลางวัน⁴ พวกเขา
ทักทายซึ่งกันและกัน⁵ แน่หนอนบรรดาผู้ปฏิเสธ
ต่อการพบอัลลอฮ์ย่อมขาดทุน และพวกเขา
มิได้เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง

46. และบางทีเราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วน (ของ
การลงโทษ) ซึ่งเราสัญญาแก่พวกเขา หรือเรา
จะให้เจ้าตายเสียก่อน ดังนั้น ทางกลับของ
พวกเขาย่อมไปหาเรา แล้วอัลลอฮ์ทรงเป็น
พยานต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ⁶

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى
وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٣﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٤﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لُّوا بَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ
يَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٥﴾

وَأَمَّا رَبُّنَاكَ بِعَضُدٍ نَعْدُهُمْ أَوْنُوفُنَاكَ فَإِذَا نَا
مَرَجَعُهُمْ يُرْمَى اللَّهُ شَهِيدًا عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿١٦﴾

¹ มองและเห็นหลักฐานการเป็นอะบีของมุฮัมมัดอย่างชัดเจน แต่พวกเขาตาบอด ไม่ใช่การมองและ
การเห็นให้เป็นประโยชน์แต่อย่างใด

² พระองค์จะไม่ทรงลงโทษผู้ใดโดยปราศจากการทำบาป และจะไม่ทรงกระทำการใด ๆ ต่อป่าวของ
พระองค์ เว้นแต่เขาพึงจะได้รับอย่างเหมาะสม

³ มนุษย์อธรรมแก่ตนเองด้วยการปฏิเสธศรัทธา การฝ่าฝืน และไม่ปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์

⁴ เพราะความตกใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

⁵ ไม่ใช่การทักทายเพราะความรักใคร่สนิทสนม แต่เป็นการทักทายแบบต่อว่าต่อขาน

⁶ ในวันที่ยามะฮ์พระองค์ทรงเป็นพยานต่อพฤติกรรมของพวกเขา แล้วพระองค์ก็จะตอบแทนด้วยการ
ลงโทษอย่างสาสม

47. และทุกประชาชาติมีรอซูลถูกส่งมา ดังนั้นเมื่อรอซูลของพวกเขาได้มาแล้ว กิจการระหว่างพวกเขาก็ถูกตัดสินโดยเที่ยงธรรม¹ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม²

48. และพวกเขาจะกล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้ (จะปรากฏ) หากพวกท่านจริงจัง³

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวฉัน เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ สำหรับทุกประชาชาติย่อมมีเวลากำหนด⁴ เมื่อเวลาของพวกเขามาถึง พวกเขาจะขอฟ่อนผันให้ล่าช้าสักกระยะหนึ่งไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วเข้าก็ได้

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากการลงโทษของพระองค์ประสบแก่พวกท่าน ในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวัน ทำไมพวกอาชญากรเหล่านั้นจึงขอร่นเวลา⁵

51. ครั้นเมื่อมันเกิดขึ้น⁶ พวกท่านก็ศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ ขณะนี้ (พวกท่านศรัทธา) ก่อนหน้านั้นพวกท่าน (เยาะเย้ย) ขอร่นเวลา

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولَهُمْ قُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَفْتِحُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَذَابِي سَاءَ أَوْ نَارًا مَاذَا
يَسْتَعِجِلُونَ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

أَتُرِيدُوا مَا وَقَعْنَا مِنْكُمْ بِهِ إِن كُنْتُمْ كَانْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

¹ หมายถึงวันกียามะฮ์ เมื่อการงานของพวกเขาถูกนำมาเสนอ โดยมีรอซูลของพวกเขาเป็นพยานอยู่ด้วย

² พวกเขาจะไม่ถูกลงโทษ โดยมิได้กระทำผิดมาก่อน

³ คำพูดเช่นนั้นเป็นคำกล่าวในเชิงเย้ยหยัน

⁴ เวลาแห่งความหยามและการลงโทษ

⁵ เป็นคำถามในเชิงปรามว่า ทำไมพวกเหล่านั้นจึงหาเรื่องไม่ได้ใส่ตัวเอง

⁶ เมื่อการลงโทษเกิดขึ้นและเป็นทีประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขา ก็ศรัทธา แต่การศรัทธาของพวกเขาจะเกิดประโยชน์อันใดเพราะมันสายไปเสียแล้ว

52. แล้วมีเสียงกล่าวแก่พวกอธรรมว่า พวกท่านจงลิ้มรสการลงโทษอันจีรังเถิด พวกท่านจะไม่ถูกตอบแทน เว้นแต่สิ่งที่พวกท่านชวนชวชวยไว้เท่านั้น

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

53. และพวกเขาจะสอบถามเจ้าว่า (การลงโทษ) จะเกิดขึ้นจริงหรือ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่แน่นอนทีเดียว ขอสาบานต่อพระเจ้าของฉัน¹ แท้จริงมันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และพวกท่านไม่สามารถจะรอดไปได้²

﴿ وَاسْتَيْسَوُوكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴾ ﴿٥٣﴾

54. หากทุกชีวิตที่อธรรม³ (ครอบครองคลังสมบัติ) ที่อยู่ในแผ่นดิน มันก็จะยอมไถ่ตน และพวกเขาก็จะช้อนความเสียหายเมื่อได้เห็นการลงโทษและจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างเที่ยงธรรมและพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرَأُ النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

55. พึงทราบเถิด แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พึงทราบเถิด แท้จริง สัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะเกิดขึ้นจริง⁴ แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่รู้

الْإِنِّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنِّ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

¹ ในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์สาบาน 3 แห่งด้วยกัน คือ ในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์หนึ่งในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 3 และในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 7 อีกหนึ่ง

² พวกท่านไม่สามารถจะหนีให้พ้นจากการลงโทษไปได้ และมันจะประสบกับพวกท่านอย่างแน่นอน

³ คือทุกชีวิตที่ปฏิเสธการศรัทธา ซึ่งครอบครองคลังสมบัติในโลกนี้ทั้งหมด จะยอมไถ่ตนด้วยทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ เพื่อให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ พวกเขาก็จะยอมปฏิบัติตาม แต่มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะพระองค์ตรัสไว้ในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์อายะฮ์ที่ 91 แล้ว เกี่ยวกับเรื่องนี้

⁴ สัญญาของพระองค์ในเรื่องฟื้นคืนชีพและการตอบแทนนั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น

56. พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และ
ยังพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับไป

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٠﴾

57. โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงข้อดักเตือน (อัล-
กุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายัง
พวกท่านแล้ว และ (มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มี
อยู่ในทรงออก¹ และเป็นการชี้แนะทาง และ
เป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

58. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ด้วยความโปรด-
ปรานของอัลลอฮ์ และด้วยความเมตตาของ
พระองค์² ดังกล่าวนั้น พวกเขาจงดีใจเถิด ซึ่ง
มันดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้³

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا
هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٢﴾

59. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว
มิใช่หรือ ซึ่งเครื่องยังชีพที่อัลลอฮ์ทรงประทาน
ให้แก่พวกท่าน แล้วพวกท่านก็ทำให้บางส่วน
เป็นที่ต้องห้าม (หะรอม) และบางส่วนเป็นที่
อนุมัติ (หะลาล) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์
ทรงอนุมัติให้แก่พวกท่าน หรือพวกท่านปั้นแต่ง
ให้แก่อัลลอฮ์

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَدَّبَكُمْ
لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفَتَرُونَ ﴿١٣﴾

60. และบรรดาผู้ที่ปั้นแต่งความเท็จให้แก่
อัลลอฮ์ จะนึกคิดอย่างไรในวันกิยามะฮ์ แท้จริง

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

¹ คือบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรงออก ให้พ้นจากการสงสัยหรืออวิชชา

² ความโปรดปรานของอัลลอฮ์คืออัลกุรอาน ส่วนความเมตตาของพระองค์คืออัลอิสลาม ด้วยทั้งสองสิ่ง
ดังกล่าว เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่พวกเขาจะดีใจและภูมิใจ

³ ความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้น ดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้ เป็นต้นว่า
ทรัพย์สินสมบัติที่ดี ลูกหลานที่ดี ตำแหน่งอำนาจหน้าที่ที่ดี เหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นสิ่งสูญสลายและไม่
แน่นอน เพราะโลกดุนยารวมทั้งสิ่งที่มีอยู่ในนั้นทั้งหมดไม่มีคุณค่าใดเลยแม้เท่าปิกริน

อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้มีบุญคุณต่อมนุษย์ แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่ขอบคุณ

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

61. และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และพวกท่านมิได้กระทำการใด ๆ เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกท่าน ในขณะที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนั้น และจะไม่รอดพ้นจากพระเจ้าของเจ้า¹ (การกระทำใด ๆ) ที่มีน้ำหนักเท่าธุลีทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า และที่เล็กกว่านั้น และที่ใหญ่กว่านั้นเว้นแต่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ لَّا ذَرَفُوفٌ الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

62. พึงทราบเถิด แท้จริง บรรดาคนที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ²

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾

63. คือบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามีความยำเกรง³

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٣﴾

¹ การกระทำใด ๆ ก็ตาม ที่มนุษย์ได้ปฏิบัติไปในโลกดุนยานั้น จะไม่เป็นที่ซ่อนเร้นไปจากความรู้ของพระองค์เป็นอันขาด

² ไม่มีความหวาดกลัวแก่พวกเขาในวันอาคีเราะฮ์จากการลงโทษของอัลลอฮ์ และพวกเขาจะไม่เสียใจในสิ่งที่ผ่านไปแล้วในโลกดุนยา

³ คือบรรดาผู้ที่มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ มีความยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขา ด้วยการปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นจากข้อห้าม ะลีย์ของอัลลอฮ์หรือคนที่อัลลอฮ์รักนั้น คือมุอฺมินที่มีความยำเกรง มีหะดีษรายงานไว้ว่า แท้จริงสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีปวงบ่าวที่พวกเขามีไชนะบิหรือชะฮีด แต่บรรดานะบีและบรรดาชะฮีดจะพอใจต่อพวกเขาในวันกิยามะฮ์ อันเนื่องมาจากตำแหน่งพิเศษของพวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์

64. สำหรับพวกเขาจะได้รับข่าวดี ในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และในโลกหน้า¹ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลิขิตของอัลลอฮ์ นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

لَهُمُ الْبَشْرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ اٰیٰتِهَا اللّٰهُ ذٰلِكَ هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيْمُ ﴿١٤﴾

65. และคำพูดของพวกเขา² จะไม่ทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริงอำนาจทั้งหมดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٥﴾

66. พึงทราบเถิด แท้จริงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย และทุกสิ่งในแผ่นดินนั้น เป็นของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้วิงวอนขอสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะไม่ปฏิบัติตามภาคีเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่การคาดคิดเท่านั้น และพวกเขามีได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด นอกจากจะคาดคะเนขึ้น³

اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مِنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَسْمَعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ اِنْ يَسْتَعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١٦﴾

67. พระองค์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในมัน และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น⁴ แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนที่ได้ยินเพื่อใคร่ครวญ

هُوَ الَّذِى جَعَلَ لَكُمْ اَلَيْلَ لَتَسْكُنُوْا فِيْهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُوْنَ ﴿١٧﴾

¹ คือจะได้รับสิ่งที่ทำให้มีความปลาบปลื้ม ทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ โดยมะลาอิกะฮ์จะแจ้งข่าวดีแก่เขา เมื่อเวลาวิญญานจะออกจากร่างของเขาว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงโปรดปราน และจะได้รับความเมตตาจากพระองค์ ส่วนในอาคิเราะฮ์ก็จะได้เข้าสวนสวรรค์ตลอดกาล และได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่

² คำพูดของพวกเขาคือการปฏิเสธของพวกเขา โดยกล่าวว่า เจ้ามิได้เป็นนะบีที่ถูกส่งมา

³ โดยคิดเอาว่าภาคีเหล่านั้นจะช่วยเหลือ หรือให้คุณแก่พวกเขาได้ ซึ่งเป็นการคาดคิดที่เหลวไหลไร้สาระ เพราะบรรดาพระเจ้าของพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้คุณหรือให้โทษแก่ใครได้

⁴ พระองค์ทรงทำให้กลางวันมีแสงสว่าง เพื่อจะได้มองเห็นการกระทำต่างๆ เช่น การประกอบธุรกิจ และการแสวงหาปัจจัยยังชีพในการดำรงชีวิต

68. พวกเขาบอกว่า อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งพระบุตร¹ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน พระองค์ทรงพอเพียงจากสิ่งใด ๆ ที่อยู่บนชั้นฟ้าทั้งหลาย และที่อยู่ในแผ่นดินเป็นของพระองค์ พวกท่านไม่มีหลักฐานใด ๆ ในการกล่าวเช่นนั้น พวกท่านจะกล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้กระนั้นหรือ

69. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

70. ความเพิดเพลินในโลกนี้ แล้วพวกเขาก็กลับคืนมาสู่เรา แล้วเราจะให้พวกเขาลืมรสการลงโทษอย่างหนัก เพราะเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา²

71. และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนะบีนูหฺ³ เมื่อเขา (นูหฺ) กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉัน หากว่าการพักอยู่ของฉันทและการตักเตือนของฉันท ด้วยโอองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นฉันขอมอบหมายแต่อัลลอฮ์เท่านั้น

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْعَلِيُّ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
اِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اَنْتَقُلُوْب
عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٠﴾

قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْكُرُوْنَ عَالِي الْكُذِبِ
لَا يَفْلِحُوْنَ ﴿١١﴾

مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيْقُهُم
الْعَذٰبَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿١٢﴾

﴿١٠﴾ وَاَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَا نُوْحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ
كَبْرٌ عَلَيكُمْ مِّمَّامِي وَتَذِكْرِي يٰسَابِقَتِ اللّٰهُ فَعَلَى اللّٰهِ
تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْا اٰمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
اٰمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ عَزْمًا ثُمَّ اَقْضُوْا
اِلَيْ وَلَا تَنْظُرُوْنَ ﴿١١﴾

¹ พวกยะฮูดและอะฮฺลุลกิตาบได้กล่าวร้ายต่อพระองค์ โดยกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงมีบุตร พวกเขาบอกว่า อุไซรฺบุหลลอฮ์ คืออุไซรฺ เป็นบุตรของอัลลอฮ์ และอัลมะซีหฺเป็นบุตรของอัลลอฮ์เช่นกัน พวกกุฟฟารชาวมักกะฮฺได้กล่าวว่า บรรดามะลาอิกะฮฺเป็นบุตรสาวของอัลลอฮ์

² คือในวันอาคิเราะฮฺ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างเจ็บแสบ เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์

³ ตั้งแต่อายะฮฺนี้จนถึงกระทั้งจบซูเราะฮฺ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องราวและเหตุการณ์ของนะบิบางท่านกับประชาชาติของท่าน เช่น นะบีนูหฺ นะบีมูซา และนะบียูนุส

พวกท่านจงร่วมกันวางแผนของพวกท่าน พร้อมกับบรรดาภาคีของพวกท่านเถิด แล้วอย่าให้แผนของพวกท่านเป็นที่ปิดบังแก่พวกท่าน¹ แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย²

72. หากพวกท่านผินหลังให้ ฉันมิได้ขอคำตอบแทนใดๆ จากพวกท่าน³ แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันถูกใช้ให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม⁴

73. แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธเขา (นูหฺ) เราได้ช่วยให้เขาและผู้อยู่กับเขารอดพ้นไว้ในเรือ และเราได้ให้พวกเขาเป็นตัวแทน (ในเวลาต่อมา) และเราได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราจมน้ำ ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร⁵

74. หลังจากเขา (นูหฺ) แล้ว เราได้ส่งบรรดาเรือซูลไปยังประชาชาติของพวกเขา⁶ แล้วบรรดา

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاءَ لَكُمْ مِمَّنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ حُلَّتِيفٌ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

¹ คืออย่าให้แผนการของพวกท่านในการที่จะทำลายฉันเป็นที่ปิดบัง แต่ที่ว่าควรจะให้เป็นที่เปิดเผยและเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป

² พวกท่านจงดำเนินตามแผนร้ายของท่านทันที อย่าได้ล่าช้าแม้แต่ขณะหนึ่ง อะบูสะฮะฮ์กล่าวว่า การที่นะบีนูหฺประกาศออกไปเช่นนั้น เป็นการไม่ยี่ดื้อต่อการกระทำของประชาชาติของท่าน พร้อมกับมีความมั่นใจต่ออัลลอฮ์และสัญญาของพระองค์ ที่จะให้ความคุ้มครองท่าน

³ คือไม่เชื่อคำแนะนำและการเตือนของฉัน มิใช่เพราะว่าฉันขอรางวัลคำตอบแล้วพวกท่านไม่ยอมให้ แต่เพราะความเลวร้ายและการหลงผิดของพวกท่านต่างหาก

⁴ คืออยู่ในหมู่ผู้ให้ความเป็นเอกภาพแด้อัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว

⁵ จุดมุ่งหมายในการนำเอาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบรรดารอซูลในอดีตมาบอกเล่าเช่นนี้ ก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านรอซูล คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม และเป็นการเตือนพวกกุฟฟารมักกะฮ์ว่า จะได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับประชาชาติในอดีตได้รับมาแล้ว

⁶ บรรดารอซูลเหล่านั้นคือ ฮูด คอและฮุ ลูฏ อิบรอฮีม และซุัยบ

รอซูลเหล่านั้นได้นำหลักฐานอย่างชัดเจนมายังพวกเขา แต่พวกเขามีได้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาได้เคยปฏิเสธต่ออนุหมาก่อนแล้ว เช่นนั้นแหละ เราได้ประทับตราบนหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืนเหล่านั้น

75. หลังจากพวกเขาเหล่านั้นแล้ว เราได้ส่งมุซาและฮารูนไปยังฟิรเอานและบรรดาผู้นำของเขา¹ ด้วยสัญญาณทั้งหลายของเรา² พวกเขา ก็เยอหยิ่งโอหัง โดยพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีความผิด

76. ครั้นเมื่อความจริงจากเราได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงนี่คือวิทยากลอันชัดเจน³

77. มุซาได้กล่าวว่า พวกท่านกล่าวร้ายต่อความจริง เมื่อมันได้มายังพวกท่านเช่นนั้นหรือ นี่หรือวิทยากล และนักวิทยากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

78. พวกเขา กล่าวว่า ท่านมาหาเราเพื่อที่จะหันเหเรา ออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็น (ศาสนา) ของบรรพบุรุษของเรา และเพื่อที่ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของท่านทั้งสองกระนั้นหรือ⁴ และเราจะไม่ศรัทธาต่อท่านทั้งสองเป็นแน่

بِالْبَيِّنَاتِ مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧١﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَا لَهُمْ بِآيَاتِنَا أَنْ يَسْتَكْبِرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مِثْلُ مِثْلٍ ﴿٧٦﴾

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ
أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفِيحُ السَّنَجُورُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّ وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
وَكَانُوا لَكُمْ الْكِبْرِيَاءَ فِي الْأَرْضِ وَمَا خُنُّكُمْ
بِشَيْءٍ مِمَّنْ ﴿٧٨﴾

¹ บรรดาผู้นำของเขาคือ พวกมนตรี เจ้าขุนมูลนาย

² คือหลักฐานต่าง ๆ และสิ่งปาฏิหาริย์ คือสัญญาณทั้ง 9 ข้อ ซึ่งกล่าวไว้แล้วในซูเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ

³ เมื่อความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว หมายถึงมีอะนุญชาตที่นะบีมุซามา พวกเขาได้กล่าวด้วยความโอหังและดื้อด้านว่า นี่มันเป็นวิทยากลอันชัดเจน มุซาต้องการจะหลอกหลวงพวกเขา

⁴ เพื่อท่านและพี่ชายของท่านจะครอบครองความเป็นใหญ่และมีอำนาจ ในแผ่นดินอียิปต์กระนั้นหรือ

79. และ फिरเอาน์ได้กล่าวว่ พวกเขาจงนำ นักวิทย์ยากลผู้เชื่อมชวญทุกคนมำให้ฉัน

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

80. เมื่อนักวิทย์ยากลมำแล้ว มุขำได้กล่าวกับ พวกเขาว่า พวกเขาจงโยนสิ่งทีพวกเขา นำมำ เพื่อจะโยนเกิด¹

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَ مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾

81. เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มุขำได้กล่าวว่ สิ่งทีพวกเขา นำมำนั้นคือวิทย์ยากล² แท้จริง อัลลฮจะทรงทำลยมัน แท้จริงอัลลฮจะไม่ ทรงทำให้กรงนของบรรดผู้บ่อนทำลยดีขึ้น

فَلَمَّا الْقَوْمَا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَابِطٌ لَهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

82. และอัลลฮจะทรงให้สัจธรรมยืนหยัดอยู่ ด้วยคำกล่าวของพระองค์³ และแม้ว่บรรด คนชั่วจะเกลียดชังก็ตม

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. ไม่มีใครศรัทธำต่อมุขำ นอกจกลูกหลาน บงคนจกกลุ่มชนของเขา (บะนีอัสรออีล) เนื่องจกควมกลัวต่อ फिरเอาน์ และหัวหนำของพวกเขาจะทำควมรุ่นวยแก่พวกเขา⁴ และแท้จริง फिरเอาน์นั้นเป็นผู้หยิ่งผยองในแผ่นดิน และแท้จริงเขำอยู่ในหมู่ผู้ละเมิด⁵

فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالِي فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. และมุขำกล่าวว่ โอ้กลุ่มชนของฉัน หาก พวกเขาศรัทธำต่ออัลลฮ พวกเขาหนี

وَقَالَ مُوسَى يَتَّبِعُونَ إِنْ كُنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

¹ สิ่งทีพวกเขา นำมำ เป็นตันว่ เชือกก็ดี หรือไม้เทำก็ดี

² ไม่ใช่สิ่งทีพวกเขา กล่าวหำฉัน

³ คือพระองค์จะทรงให้สัจธรรมสถิตยอยู่ และทรงสนับสนุนด้วยหลักฐานต่ง ๆ ของพระองค์

⁴ โดยกล่าวว่า फिरเอาน์และหัวหนำของเขาจะลงโทษ และบังคับให้หันเหอจกศษนของพวกเขำ

⁵ โดยอ้งด้วว่เป็นพระเจ้า

จงมอบหมายต่อพระองค์ หากพวกท่านเป็นผู้
ยอมจำนน¹

85. พวกเขา กล่าวว่า แต่อัลลอฮ์เราขอมอบ-
หมาย ข้าแต่พระเจ้าของเรา ได้ทรงโปรดอย่า
ให้เราเป็นเครื่องทดลองสำหรับหมู่ชนผู้ธรรม
เลย

86. และได้ทรงโปรดช่วยเราให้พ้นจากหมู่ชน
ผู้ปฏิเสธศรัทธา² ด้วยพระเมตตาของพระองค์
ด้วยเถิด

87. และเราได้วะฮีย์มายังมุซาและพี่ชายของเขา
(ฮารูน) ให้จัดสร้างบ้านให้แก่กลุ่มชนของเจ้า
ทั้งสองในอียิปต์³ และจงทำบ้านของพวกท่าน
เป็นกิบละฮ์⁴ และจงดำรงการละหมาด และ
จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา

88. และมุซาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
แท้จริงพระองค์ทรงประทานความสำราญและ
ทรัพย์สิน แก่ฟิรเอาน์และหัวหน้าของเขา ใน
การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้⁵ ข้าแต่พระเจ้าของเรา
โดยพวกเขาจะทำให้ (กลุ่มชน) หลงจากแนวทาง
ของพระองค์⁶ ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَجَنِّبْنَا رَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا
بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِهِ رِيْسَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوْا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتَّىٰ يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

¹ เมื่อมุซาเห็นบรรดามุอมีนมีความกลัวต่อฟิรเอาน์ จึงกล่าวเช่นนั้น

² จากเล่ห์กลและแผนร้ายของฟิรเอาน์ และพรรคพวกของเขา

³ ทำบ้านให้เป็นที่ละหมาดและทำอิบาดะฮ์

⁴ โดยหันหน้าไปทางกิบละฮ์ อิบนุอับบาสกล่าวว่า ปรากฏว่าพวกเขามีความกลัว จึงใช้ให้ทำละหมาด
ในบ้านของพวกเขา

⁵ มีความสุขสำราญอย่างสิ้นเหลือ และมีทรัพย์สมบัติมากมายหลายชนิด

⁶ ในการนี้ผลสุดท้ายเป็นเหตุให้ประชาชน หลงทางออกจากศาสนาของพระองค์

ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และทรงโปรด
ทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง เพื่อมิให้
พวกเขาศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะเห็นการ
ลงโทษอย่างเจ็บปวด¹

89. พระองค์ตรัสว่า การวิงวอนของเจ้าทั้งสอง
ถูกรับแล้ว เจ้าทั้งสองจงดำเนินตามแนวทาง
ที่เที่ยงธรรม และอย่าปฏิบัติตามแนวทางของ
บรรดาผู้ไม่รู้²

90. และเราได้ให้บะนีอัสรออิลข้ามทะเลพันไป³
ดังนั้น ฟิรอานและพลพรรคของเขาได้ติดตาม
พวกเขา (บะนีอัสรออิล) ไป โดยอธรรม และ
เป็นศัตรู จนกระทั่งเมื่อการจมน้ำมาถึงเขาแล้ว
เขากล่าวว่า ฉันศรัทธาแล้วว่า แท้จริงไม่มี
พระเจ้าอื่นใด นอกจากผู้ซึ่งบะนีอัสรออิลได้
ศรัทธาต่อพระองค์ และฉันคือคนหนึ่งในหมู่ผู้
นอบน้อม⁴

91. บัดนี้⁵ และแน่นอนเจ้าเป็นผู้ทรยศก่อน
หน้านี และเจ้าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ وَجَوَّزْنَا بِسَبِيْلِ إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْعُرْفُقُقَاءُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ
بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

إِن كُنْ وَفَدَّ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

¹ เป็นการขอรให้พวกฟิรอานประสบกับความหายนะ ทั้งนี้ก็เพราะความหยิ่งผยองของฟิรอาน และ
พรรคพวกของเขา มุซาได้รับทราบโดยระฮียว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธา จึงให้ขอรดังกล่าว อิบนูอับบาส
กล่าวว่า มุซาเป็นผู้กล่าวขอร และฮารูนเป็นผู้กล่าวคำว่า “อาหมิน” ขอให้พระองค์ทรงรับการขอรนี้

² คืออย่าปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขาคนโง่ ด้วยการรีบร้อน หรือไม่แน่นอนใจต่อสัญญาของอัลลอฮ์
ตะอาลา อัฎฎอบรีย์กล่าวว่า มุซาได้ยึดมั่นอยู่ หลังจากการเรียกร้องเผยแพรศาสนาของพระองค์อยู่เป็น
เวลานานถึง 40 ปี หลังจากนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ก็ทรงให้ฟิรอานจมน้ำตาย

³ บริเวณคลองสุเอซ

⁴ อิบนูอับบาสกล่าวว่า ญิบรีล อะลียฮิสสะลาม ได้เอาดินอุดปากฟิรอานไว้ เพราะเกรงว่าความเมตตา
จะมาถึงเขา

⁵ บัดนี้เจ้าศรัทธาขณะที่เจ้าเปื้อนหนายต่อชีวิตแล้ว ก่อนหน้านีเจ้าเป็นผู้ทรยศต่ออัลลอฮ์

92. ดังนั้น วันนี้เราจะให้ร่างของเจ้าออกจากทะเล¹ เพื่อจักได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเจ้า² และแท้จริงส่วนใหญ่ของมนุษย์เฉยเมยต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

93. และโดยแน่นอน เราได้ให้บะนีอิสรอฮิล ฟานักอาศัยอยู่ ณ สถานที่อันดี และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ตีมากมายแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขามิได้แตกแยกกัน จนกระทั่งคัมภีร์ได้มายังพวกเขา แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกียามะฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน³

94. หากเจ้าอยู่ในการสงสัย⁴ ในสิ่งที่เราได้ให้แก่เจ้า ก็จงถามบรรดาผู้อ่านคัมภีร์ก่อนเจ้า (เตารอต) โดยแน่นอน สัจธรรมได้มายังเจ้าจากพระเจ้าของเจ้า ดังนั้นเจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صَدِيقِي وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

¹ ร่างที่ปราศจากวิญญาณ

² อิบน์อับบาสกล่าวว่า พวกบะนีอิสรอฮิลบางคนสงสัยในการตายของฟิโรฮาน อัลลอฮฺ ตะอาลา จึงทรงบัญชาให้ทะเลฟาร่างที่ปราศจากวิญญาณของเขายื่นมา เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งถึงการตายและความหายนะของเขา

³ จนกระทั่งคัมภีร์ (อัลเตารอต) ที่มีบัญญัติของอัลลอฮฺได้มายังพวกเขา เป็นการประณามพวกเขา เพราะการขัดแย้งที่มีสาเหตุมาจากเรื่องศาสนา ศาสนาใช้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มิให้แตกแยกกัน อัลญอบรียักกล่าวว่า ปรากฏว่าก่อนที่นะบีมุฮัมมัด คือลัลลุลลอฮฺจะลัยฮฺวะซัลลิม จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรอซูล พวกเขาเห็นพ้องกันถึงการเป็นนะบีของมุฮัมมัด และยอมรับในการเป็นรอซูลของท่าน แต่เมื่อพวกเขามีความเข้าใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต พวกเขาบางคนก็ปฏิเสธ บางคนก็ศรัทธา

⁴ ในกรณีสมมุติ คือหากเจ้า (มุฮัมมัด) สงสัยก็จงถาม อิบน์อับบาสกล่าวว่า ท่านนะบี คือลัลลุลลอฮฺจะลัยฮฺวะซัลลิม มิได้สงสัยและมีได้ถาม

95. และเจ้าอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธอิ้งการ
ทั้งหลายของอัลลอฮ์¹ ดั่งนั้นเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้
ขาดทุน

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥﴾

96. แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัส (การลงโทษ)
ของพระเจ้าของเจ้า ได้บัญญัติแก่พวกเขาแล้ว
พวกเขาจะไม่ศรัทธา

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

97. และแม้ว่าทุกสัญญาณได้มายังพวกเขา
จนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่าง
เจ็บปวด²

وَأَوَّحَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿١٧﴾

98. ดั่งนั้น ทำไมจึงไม่มีหมู่บ้านสักแห่งหนึ่ง
ศรัทธา โดยที่การศรัทธาของพวกเขาจะอำนวยความสะดวก
ประโยชน์แก่พวกเขา นอกจากกลุ่มชนของ
ยูनुสเมื่อพวกเขาศรัทธา เราได้ปลดเปลื้องการ
ลงโทษอันอภัยจากพวกเขา ในการมีชีวิตใน
โลกนี้ และเราได้ยึดเวลาระยะหนึ่งแก่พวกเขา³

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ
يُونُسَ لَمَاءَ ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمُ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٨﴾

99. และหากพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์
แน่นอน ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดจะศรัทธา⁴

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ

¹ คือท่านอย่าปฏิเสธสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในอิ้งการของอัลลอฮ์

² เมื่อนั้นแหละพวกเขาจึงจะศรัทธา เช่น ฟิรอานได้ยอมศรัทธาหลังจากน้ำท่วมปากแล้ว แต่การศรัทธา
ของพวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อย่างใดเลย

³ ก้อคาดคะชุกกล่าวว่ มีรายงานว่ ยูनुสได้กล่าวเตือนกลุ่มชนของเขาถึงการลงโทษ แล้วได้เดินทางออก
จากพวกเขา เมื่อพวกเขาเค้นหานะบียของพวกเขาไม่พบก็หนีกันว่ การลงโทษนั้นใกล้เข้ามาแล้ว อัลลอฮ์
ตะอาลา จึงทรงให้พวกเขามีความรู้สึกกลับเนื้อกลับตัว (เตาบะช) เมื่ออัลลอฮ์ทรงรู้ถึงความจริงใจของ
พวกเขา โดยการสารภาพผิดกลับเนื้อกลับตัว เสียใจในการทำผิดที่แล้วมา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรง
ปลดเปลื้องการลงโทษจากพวกเขา

⁴ แต่พระองค์มิทรงประสงค์เช่นนั้น โดยที่เป็นการขัดกับอิกมะฮ์ของพระองค์ พระองค์ทรงประสงค์ให้
ปวงบ่าวของพระองค์ศรัทธา ด้วยการเลือกปฏิบัติด้วยความสมัครใจ มิใช่ศรัทธาด้วยการบังคับหรือขู่เข็ญ

เจ้าจะบังคับมวลชนจนกว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ¹

100. และมีเคยปรากฏว่าชีวิตใดจะศรัทธา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และพระองค์จะทรงลงโทษแก่บรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา

101. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงดูว่ามืออะไรในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน² และสัญญาณทั้งหลายและการตกเดือนทั้งหลายจะไม่อำนวยผลแก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา

102. พวกเขาจะไม่คอยดูสิ่งใด นอกจากการคอยดูเยี่ยงวันทั้งหลายของบรรดาผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันจะเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้คอยดู³

103. แล้วเราจะช่วยบรรดารอซูลของเราและบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น เช่นนั้นแหละเป็นหน้าที่เรา ที่เราจะช่วยบรรดามูมินให้รอดพ้น⁴

جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾

وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِرَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَيَجْعَلُ الرِّيحَ عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

قُلْ أُنظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٣﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ ۗ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٤﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

¹ อิบน์อบบาสกล่าวว่า ท่านนะบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม มีความห่วงใยที่จะให้มวลมนุษยศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นพระองค์จึงแจ้งแก่ท่านว่า จะไม่มีผู้ใดศรัทธา นอกจากผู้ที่ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้ว และจะไม่มีผู้ใดหลงผิด นอกจากผู้ที่ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้วเช่นกัน

² จงกล่าวแก่บรรดาภูฟ้าเหล่านั้นว่า จงพิจารณาดูโดยใช้ความคิดและพิจารณาญาณว่า มืออะไรอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่เป็นสัญญาณบ่งบอกถึงความเป็นเอกภาพและเดชาภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์บ้าง

³ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจงคอยดูบันปลายของการอธรรมและการปฏิเสธ ฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยดูความหายนะและความเสียหายของพวกท่าน

⁴ เมื่อการลงโทษได้เกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น เราจะช่วยเหลือบรรดารอซูลและบรรดามูมินให้รอดพ้นและห่างไกลจากการลงโทษ

104. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย หากพวกท่านสงสัยในศาสนาของฉัน¹ ดังนั้นฉันจะไม่เคารพภักดีบรรดาที่พวกท่านเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์² แต่ฉันจะเคารพภักดีอัลลอฮ์ผู้ทรงทำให้พวกท่านตาย และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา

105. และว่า จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอย่างเที่ยงตรง³ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

106. และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนาจประโยชน์แก่เจ้า และไม่ให้โทษแก่เจ้า⁴ หากเจ้ากระทำเช่นนั้น แท้จริงเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

107. และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกขภัย ประสบแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์ และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดีแก่เจ้าแล้ว ก็จะไม่ผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้ พระองค์จะทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์⁵ และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِن الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

¹ สงสัยในข้อเท็จจริงและความถูกต้องของศาสนา

² คือเจิวัดหรือรูปปั้นที่ไม่ให้คุณหรือให้โทษ

³ และฉันได้รับบัญชาให้ยึดมั่นในแนวทางที่เที่ยงธรรมในศาสนา แนวทางที่ถูกต้องง่ายตายคือ แนวทางของอิบรอฮีม อะลียิสสะลาม

⁴ เช่น เจริต และรูปปั้นต่าง ๆ

⁵ คือความโปรดปรานและความดีต่าง ๆ

108. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย
แน่นอนลัทธิธรรม¹ จากพระเจ้าของพวกท่าน
ได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตาม
แนวทางถูกต้อง² แท้จริงเขาดำเนินตามแนวทาง
ถูกต้องเพื่อตัวของเขา และผู้ใดหลงทาง แท้จริง
เขาก็หลงทางเพื่อตัวของเขา³ และฉันไม่ได้เป็น
ผู้คุ้มกันพวกท่าน⁴

109. และเจ้าจงปฏิบัติตามที่ถูกระงับแก่เจ้าและ
จงอดทน⁵ จงกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสิน และ
พระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

¹ คืออัลกุรอานุลกะรีมีที่มีบทบัญญัติอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

² ด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริง ผลแห่งการปฏิบัตินั้นก็จะได้แก่ตัวของเขาเองโดยเฉพาะ

³ ผู้ใดหลงทางด้วยการปฏิเสธและผินหลังให้ ความทายนะแห่งการหลงทางก็จะเกิดขึ้นแก่ตัวของเขาเอง
โดยเฉพาะ

⁴ ฉันเป็นเพียงผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนเท่านั้น

⁵ จงอดทนต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากความยากลำบากในการเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์จนกว่า
พระองค์จะเป็นผู้ตัดสินระหว่างเจ้ากับพวกมุชริกีนที่ปฏิเสธศรัทธา

(11) ซูเราะฮ์ ฮุด

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 123 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ฮุด

ซูเราะฮ์ฮุดเป็นซูเราะฮ์หมักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจต่อหลักการศรัทธาของอิสลาม คือการให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อบรรดารอซูล ศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ตลอดจนได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดานะบี อย่างละเอียด เป็นการปลอบใจท่านนะบี คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในขณะที่ท่านประสบกับการทำร้ายของพวกมุชริกีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากระยะเวลาคับขันที่เผชิญกับท่าน คือหลังจากที่ลุงของท่านคือ “อะบูฏอลิบ” และภรรยาของท่านคือ “คอดีญะฮ์” ได้สิ้นชีวิตลง ในระยะนั้นบรรดาโองการต่างๆ ได้ถูกประทานลงมาเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่บรรดารอซูล ซึ่งเป็นการทดสอบนานาชนิด ทั้งนี้เพื่อให้ท่านนะบี คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ยึดถือเป็นแบบฉบับในการอดทนและมีความหนักแน่น

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการเตือนภัยอัลกุรอาน ซึ่งบรรดาโองการได้ถูกประทานลงมาอยู่ในนั้นอย่างสมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้าน โดยปราศจากข้อบกพร่องและการขัดแย้ง เพราะเป็นการประทานลงมาจากผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับที่เป็นประโยชน์ของปวงบ่าว ซึ่งจะไม่ใช่ที่ปิดบังแก่พระองค์เลย หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงมูลฐานของการเผยแพร่อิสลาม ด้วยการพิสูจน์ทางสติปัญญาพร้อมกับการเปรียบเทียบระหว่างสองฝ่าย คือฝ่ายที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกับฝ่ายที่หลงทาง และได้ยกตัวอย่างแจ่มแจ้งให้เห็นถึงข้อแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้ปฏิเสธ ศรัทธาเสมือนกับดวงอาทิตย์ได้แยกให้เป็นที่ประจักษ์ ระหว่างความมืดกับความสว่างกระนั้น

“อุปมาระหว่างสองฝ่ายดังเช่นคนตาบอดและหูหนวก กับคนตาดีและหูได้ยิน จะเท่าเทียมกันหรือ ตัวอย่างทั้งสองนั้นพวกท่านมิได้พิจารณาดอกหรือ”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดารอซูลที่มีเกียรติทั้งหลาย โดยเริ่มด้วยเรื่องของนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสะลาม บิดาคนที่สองแห่งมนุษยชาติ ทั้งนี้ก็เพราะว่าไม่มีผู้ใด

รอดพ้นจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลกครั้งใหญ่ไปได้ นอกจากนะบีนูหฺและบรรดาผู้ศรัทธาซึ่งอยู่ในเรือพร้อมกับนะบีนูหฺเท่านั้น ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่บนหน้าแผ่นดินได้จมน้ำตายหมด นะบีนูหฺเป็นนะบีที่มีอายุยืนนานมากที่สุด และเป็นผู้ที่ได้รับการทดสอบและมีความอดทนมากที่สุด

นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงเรื่องของนะบีสูด อะลียฮิสสะลาม ซึ่งซูเราะฮ์ได้รับการตั้งชื่อตามนามของท่าน เพื่อเป็นสักขีพยานในความพยายามที่นำสรรเสริญในการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์ อัลลอฮฺตะอาลาทรงส่งท่านไปยังชนชาติ อัด ที่เยอหียงจงหอง และอวดใหญ่อวดโต พวกเขาทะนงตนในความแข็งแรงและมีร่างกายกำยำใหญ่โต โดยกล่าวว่า มีใครบ้างที่มีความแข็งแรงยิ่งไปกว่าพวกเรา อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงทำลายพวกเขาด้วยลมพายุที่รุนแรง โองการหลายโองการในซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงชนชาตินี้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นบทศัณโฑทาบทอนและบทเรียนแก่บรรดาผู้ที่อวดดีทะนงตนและเยอหียงจงหอง

และนั่นแหละคืออาดัตที่ปฏิเสธต่อโองการแห่งพระเจ้าของพวกเขา และทรยศต่อบรรดารถอลของพวกเขา และเชื่อฟังคำสั่งของผู้ที่เยอหียงต่ออัลลอฮ์ โอ้ แท้จริงอาดัตนั้นได้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา โอ้ ขอให้อาดัตชนชาติของนะบีสูดนั้นห่างไกลจากความดีเถิด

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของนะบีสอและฮุ เรื่องราวของนะบีสุลฏ เรื่องราวของนะบียุซัยบ เรื่องราวของนะบีมุซา และฮารูน ขออัลลอฮฺทรงประสาทพรและความศานติแก่พวกเขาทั้งหลาย ต่อจากนั้นก็ติดตามด้วยการวิจารณ์เรื่องราวต่างๆ ว่า เป็นบทเรียนและข้อเตือนสติ เช่น ในการทำลายผู้ธรรมให้ประสบกับความหายนะ

นั่นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวของเมืองต่างๆ เราได้บอกเล่ามันแก่เจ้าส่วนหนึ่งของมันยังคงอยู่ และอีกส่วนหนึ่งก็เสื่อมโทรมไปแล้ว จนถึง และเช่นนี้แหละ การลงโทษของพระเจ้าของเจ้า เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อธรรม แท้จริงการลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บแสบสาหัส

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงอีกมะฮฺจากการกล่าวถึงเรื่องราวของบรรดารถอลทั้งนี้ก็เป็นข้อคิด ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ปฏิเสธและฝ่าฝืนในอดีตกาล และเพื่อทำให้จิตใจของท่านนะบี คีอัลลัลลอฮฺอะลียฮิวะซัลลัม หนักแน่น ในการเผชิญกับ

ความทุกข์ยาก ความหนักใจ ตลอดจนสถานการณ์ที่เลวร้าย และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า จากเรื่องราวของบรรดาราชูลุส เพื่อให้จิตใจของเจ้าหนักแน่นจนถึงดังนั้น เจ้าจงเคารพอิบาดะฮ์พระองค์ และจงมอบหมายต่อพระองค์ และพระเจ้าของเจ้าจะไม่ใช่ผู้ทรงผลอในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

การที่ซูเราะฮ์จบลงด้วยการให้ความเป็นเอกภาพ เช่นเดียวกับที่ได้เริ่มต้นด้วยการให้ความเป็นเอกภาพ ก็เพื่อที่จะให้เป็นการสอดคล้องกันทั้งในตอนแรกเริ่มและตอนจบ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลีฟ ลาม รอ¹ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลาย
ของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนก
เรื่องต่างๆ² อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรงปรีชา
ญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ

2. เพื่อพวกท่านจะได้ไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจาก
อัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์
มายังพวกท่าน เพื่อเป็นผู้ตักเตือนและผู้แจ้ง
ข่าวดี³

3. และพวกท่านจงขอร้องโทษจากพระเจ้าของ
พวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์
พระองค์จะทรงให้ปัจจัยแก่พวกท่านซึ่งปัจจัย
ที่ดีไปจนถึงวาระหนึ่งที่กำหนดไว้⁴ และพระองค์
จะทรงประทานแก่ทุก ๆ ผู้ทำความดีซึ่งความดี
ของเขาและหากพวกท่านผินหลังให้⁵ แท้จริง
ฉันกลัวแทนพวกท่านซึ่งการลงโทษในวันอัน
ยิ่งใหญ่⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكْبِ أَتَّحَكَّمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾

لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُرْسِيُّ يَدِيرُ وَيَشِيرُ ﴿٢﴾

وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ تُوْبُوا إِلَيْهِ يُمْسِكُمْ مَنَعًا
حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ
وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾

¹ เป็นการชี้ให้ประจักษ์ถึงปาฏิหาริย์ของอัลกุรอานว่า อัลกุรอานนั้นประกอบขึ้นมาจากพยัญชนะเหล่านี้
อินฮ์อับบาสกล่าวว่ ความหมายก็คือ ฉันคืออัลลอฮ์ ฉันเห็น

² คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทีชะลาลและหะรอมได้ถูกจำแนกไว้อย่างชัดเจน ตลอดจนทุกสิ่งทีปวงบ่าวต้องการ
ทราบเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในโลกนี้ และเรื่องทีเกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮ์

³ ฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกท่าน เพื่อตักเตือนพวกท่านเรื่องการลงโทษของพระองค์
หากพวกท่านฝ่าฝืนและปฏิเสธ และแจ้งข่าวดีแก่พวกท่านถึงการตอบแทนในผลงานที่ดี หากพวกท่าน
ศรัทธา

⁴ ในระยะของการมีชีวิตอยู่ของเขา

⁵ คือไม่ยอมศรัทธาและเคารพภักดีต่อพระองค์

⁶ คือวันกิยามะฮ์ กล่าวถึงการลงโทษว่ายิ่งใหญ่ เพราะในการลงโทษนั้นเป็นเหตุการณ์ที่น่ากลัวยิ่ง

ท่านว่า ผู้ใดในหมู่พวกท่านมีงานที่ดีเยี่ยม¹ และหากเจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวว่ แท้จริงพวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา หลังจากที่ได้ตายไปแล้วแน่นอนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า นี่มีชื่ออื่นใดเลย นอกจากเล่ห์กลอย่างชัดแจ้ง

8. และหากเรายืดเวลาการลงโทษพวกเขาออกไปอีกระยะเวลาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อะไรหรือได้ยบยังมันไว้² ฟังรู้เถิด วันซึ่งการลงโทษจะมายังพวกเขา มันจะไม่ละเว้นไปจากพวกเขา และมันจะห้อมล้อมพวกเขา ตามที่พวกเขาได้เายะเยยมัน

9. และถ้าเราทำให้มนุษย์ลืมนความเมตตาจากเรา³ แล้วเราได้ดึงมันกลับมาจากเขา แท้จริงเขานั้นเป็นผู้หมดหวังและลั่นศรัทธา

10. และถ้าเราทำให้เขาลืมนความโปรดปรานหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบกับเขาแน่นอนเขาจะกล่าวว่า ความชั่วร้ายต่าง ๆ ได้ผ่านพ้นจากฉันไปแล้ว แท้จริง เขานั้นเป็นผู้คึกคะนองหยิ่งยะโส⁴

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧﴾
لِيَّبْلُوْكُمْ اَيْتٰكُمْ اَحْسَنَ عَمَلًا وَّلِيْنَ قُلْتِ
اَيْتٰكُمْ مَّبْعُوْتُوْنَ مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ لِيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧﴾

وَلِيْنَ اٰخَرًا نَّعٰثِمُهُمُ الْعَدٰۤاِبُ اِلٰى اُمَّةٍ مَّعْدُوْرَةٍ
لِيَقُوْلَنَّ مَا يَحْسِبُوْنَ اِلَّا يَوْمَ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
مَّصْرُوْا فَاَعْنَهُمْ وَاَقْبِهِمْ مَا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨﴾

وَلِيْنَ اٰذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِّنۡا رَّحْمَةٍ ثُمَّ نَزَعْنٰهَا
مِّنْهُ اِنَّهٗ لَيَتُوْسُّ كَفُوْرًا ﴿٩﴾

وَلِيْنَ اٰذَقْنٰهُ نِعْمًاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤاۤa
ذَهَبَ السَّيِّاٰتِ عَنِّيۤ اِنَّهٗ لَفِيْ جَهَنَّمَ خٰوِرًا ﴿١٠﴾

¹ พระองค์ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้มาเพื่ออีกมะฮฺอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เพื่อเป็นการทดสอบพวกท่าน ใน การนี้ก็เป็นที่จะประจักษ์ถึงคนดีและคนชั่ว แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนตามผลงานของแต่ละคน

² พวกเขากล่าวเป็นทำนองเย้ยหยัน

³ คือความโปรดปรานชนิดต่าง ๆ เช่น ร่างกายสมบูรณ์ ความปลอดภัย และปัจจัยยังชีพต่าง ๆ

⁴ ในอายะฮ์นี้เป็นการประณามผู้ที่หมดหวังเมื่อประสบความทุกข์ยาก และหลงระเหิงเมื่อได้รับความโปรดปราน

จะสาธยายมัน¹ และก่อนนั้นก็มีคัมภีร์ของมูซา เป็นแนวทางและเป็นความเมตตา² ชนเหล่านั้น ศรัทธาต่อมันและผู้ใดจากพรรคต่าง ๆ ปฏิเสธ ศรัทธาต่อมันไฟนรกคือสัญญาของเขา³ ดังนั้น เจ้าอย่าได้อยู่ในการสงสัยมันเลย แท้จริงมันเป็นสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า แต่ทว่ามนุษย์ส่วนใหญ่จะไม่ศรัทธา

18. และผู้ใดเล่าจะธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่อุปโลกน์ ความเท็จต่ออัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นจะถูกนำมา เสนอต่อพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาพยาน จะกล่าวว่า พวกเหล่านั้นคือบรรดาผู้กล่าวเท็จ ต่อพระเจ้าของพวกเขา ฟังรู้เถิด การสาปแช่ง ของอัลลอฮ์จะได้แก่บรรดาผู้ธรรม⁴

19. บรรดาผู้กีดขวางทางของอัลลอฮ์⁵ และ พวกเขาใคร่ที่จะให้มันคดเคี้ยว⁶ และพวกเขา สำหรับโลกอาคิเราะฮ์นั้นพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธ ศรัทธา

20. ชนเหล่านั้นจะไม่รอดพ้น (จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้ และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง

¹ ผู้เป็นพยานในที่นี้ อิบน์อบบาสและมุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึงญิบริล ส่วนอะลี อัลหะซัน และก้อตาดะฮ์ กล่าวว่า หมายถึง มุฮัมมัด คืออัลลอฮ์จะล้วยะซัลลัม อย่างไรก็ตามทั้งสองอย่างนั้นมีความหมายใกล้เคียงกัน

² คือก่อนจากอัลกุรอานมีคัมภีร์อัลเตวารอด ซึ่งถูกประทานมาให้หะบีมูซา เพื่อเป็นแนวทางและแบบอย่าง แก่ผู้ศรัทธาและผู้ปฏิบัติตาม อีกทั้งยังเป็นความเมตตาจากพระเจ้าแก่ชนเหล่านั้น

³ ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานที่เป็นชาวลัทธิและนิกายต่าง ๆ ไฟนรกจะชัสนั้มนั้คือการตอบแทนแก่ พวกเขาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง

⁴ การสาปแช่งของอัลลอฮ์คือ การขับไล่ออกจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์

⁵ คือขัดขวางมนุษย์มิให้ปฏิบัติตามสัจธรรมและแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อไปสู่อัลลอฮ์

⁶ ประสงค์จะให้ศาสนาของอัลลอฮ์คดเคี้ยวและยากลำบาก เพื่อให้เป็นไปตามอารมณ์ของเขา

مِنَهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَلِمَاتُ مُوسَىٰ إِيمَانًا وَرَحْمَةً
 أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنْ
 الْأَحْزَابِ فَأَلَا تَأْرَ مَوْعِدُهُ. فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ
 مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ
 يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ
 هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
 أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كُفْرُونَ ﴿١٩﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
 لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمُ الْعَذَابَ

อื่นจากอัลลอฮ์ การลงโทษแก่พวกเขาจะถูกเพิ่มเป็นทวีคูณ¹ พวกเขาไม่สามารถ ที่จะฟังได้ และจะไม่เห็น²

21. คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ทำให้ชีวิตของพวกเขาขาดทุน³ และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นนั้นก็ได้เดลิทหนีไปจากพวกเขา

22. โดยแน่นอน แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุนยิ่งในโลกอาคิเราะฮ์

23. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ปฏิบัติความดี และสำรวมตนต่อพระเจ้าของพวกเขา คนเหล่านั้น คือชาวสวรรค์ ซึ่งพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

24. อุปมาของทั้งสองฝ่าย⁴ ดังเช่นคนตาบอด และหูหนวก กับคนมองเห็นและได้ยิน ทั้งสองนี้จะเท่าเทียมกันหรือ พวกเขาทำนมิได้ไตรงตรงหรือ

25. และโดยแน่นอน เราได้ส่งนุหฺไปยังกลุ่มชนของเขา⁵ (โดยเขากล่าวว่า) แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่านแล้ว

مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١١﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

¹ การลงโทษแก่พวกเขาเหล่านั้นจะเพิ่มเป็นทวีคูณ เพราะพวกเขาได้กระทำได้ และเพราะความต้อดองฝ่าฝืน

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานการฟังและการเห็นให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาหูหนวกจากการฟังสั่งธรรม และตาบอดจากการปฏิบัติตาม พวกเขาจึงไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานสิ่งสัมผัสให้แก่พวกเขา

³ พวกเขาขาดทุนในการได้รับความสุขทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ ขาดทุนในการได้รับความสุขแก่ตัวของพวกเขา เนื่องจากการเข้าไปเสวยทุกขีในนรกภูษันนัม

⁴ คือฝ่ายผู้ศรัทธากับฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁵ นี่คือเรื่องแรกที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้ คือเรื่องของนะบีนุหฺกับกลุ่มชนของเขา

26. คือพวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮ์ผู้ใด นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่าน ถึงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمِ الْآزِمِ ﴿٦٦﴾

27. แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธา จากกลุ่มชนของเขา กล่าวว่า เราได้เห็นท่านเป็นอื่นใด นอกจากสามัญชนเช่นเรา และเรามิเห็นผู้ใดปฏิบัติตามท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำช้าของพวกเราที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเรามิเห็นว่าพวกท่านประเสริฐกว่าพวกเรา แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็นพวกโกหก¹

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا زَرْنَاكَ
إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا زَرْنَاكَ أَن تَتَّبِعَكَ إِلَّا الَّذِينَ
هَمُّ أَرَادْنَا لُبًّا لِلْأَيِّ وَمَا زَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِن فَضْلٍ بَلْ نَنظُرُكُمْ كَذِبًا ﴿٦٧﴾

28. เขา (นุห) กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านเห็นแล้วใช่ไหมว่า หากฉันมีหลักฐานอันแจ่มชัดจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ทรงประทานแก่ฉันซึ่งความเมตตาจากพระองค์² แล้วได้ถูกทำให้มิดมนแก่พวกท่าน³ เราจะบังคับพวกท่านให้รับมันทั้ง ๆ ที่พวกท่านเกลียดขังมันกระนั้นหรือ⁴

قَالَ يٰقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَنسِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَفَعَيْتُ عَلَيْكُمْ
أَن لَّا تُكْمِلُوهَا وَأَن تَهْتَكُوهَا كَرِهُونَ ﴿٦٨﴾

29. และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ร้องขอทรัพย์สินใดสำหรับการเผยแพร่⁵ แต่รางวัล

وَنَقُومُوا وَلَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ إِن آخِرِي

¹ พวกเขาต้องการที่จะตอบโต้มะบีนูหฺ 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรก บุคคลที่ปฏิบัติตามมะบีนูหฺนั้นเป็นชนชั้นต่ำ จะถือเอาเป็นแบบอย่างไม่ได้ ประเด็นที่สอง บุคคลเหล่านั้นเป็นพวกที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ ไม่ได้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงเสียก่อน ทั้งนี้ก็เพื่อมิให้เป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขาว่า ในกลุ่มชนของพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาต่อมะบีนูหฺ

² คือประทานฮิตายะฮฺจากพระองค์คือการเป็นนะบี

³ คือถูกบดบังจากแสงสว่างของการอีมาน

⁴ เราจะทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะไม่มีการบังคับในเรื่องของศาสนา

⁵ คือมิได้ร้องขอค่าจ้างในการเผยแพร่และในการให้คำแนะนำ เพื่อพวกท่านจะกล่าวหาฉัน

ของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันจะไม่ใช่ผู้ขับไล่ บรรดาผู้ศรัทธาดอก¹ แท้จริงพวกเขาจะเป็นผู้พบพระเจ้าของพวกเขา แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนผู้มั่งมาย²

30. และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ผู้ใดจะช่วยฉัน ณ ที่อัลลอฮ์หากฉันขับไล่พวกเขา พวกท่านไม่คิดบ้างดอกหรือ

31. และฉันมิได้กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันมีขุมคลังของอัลลอฮ์³ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งพิสดารวิสัยและฉันมิได้กล่าวว่แท้จริงฉันเป็นมลัก และฉันมิได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่สยตายของพวกท่านเหยียดหยามว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงประทานความดีแก่พวกเขา⁴ อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา แท้จริง ถ้าเป็นเช่นนั้น⁵ ฉันจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรมทั้งหลาย

32. พวกเขากล่าวว่า โอ้หนูๆเอ๋ย แน่หนอน ท่านได้โต้เถียงกับเรา แล้วท่านได้ให้การโต้เถียงของเรามากเรื่องขึ้น ดังนั้น จงนำมาให้เราเถิดสิ่งที่ท่านสัญญากับเราไว้⁶ ถ้าท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง

إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلِكَيْتَ أُرْسِكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿١١﴾

وَيَقُولُونَ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا يَا نُسُوحُ قَدْ جَدَدْنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا قَالُوا يَا بَعْدَآءَ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

¹ ฉันจะไม่ใช่ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธาที่อ่อนแอตามคำขอร้องของพวกท่าน
² เพราะพวกท่านคิดว่าพวกท่านนั้นดีกว่าพวกเขา
³ เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน เพราะความรู้ร่ำรวยของฉัน
⁴ ฉันจะไม่กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอซึ่งพวกเขาศรัทธาต่อฉัน และพวกท่านเหยียดหยามพวกเขาเพราะความยากจนว่า อัลลอฮ์จะไม่ประทานฮิตายะฮ์และความสำเร็จแก่พวกเขา
⁵ คือถ้าฉันกล่าวเช่นนั้นก็จะเป็นผู้อธรรม สมควรที่จะได้รับการลงโทษ
⁶ คือจงนำการลงโทษมาให้เราตามที่ท่านได้สัญญากับเราไว้ หากท่านเป็นผู้สัตย์จริงตามที่ท่านได้พูดไว้

33. เขา (นูหฺ) กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺเท่านั้น จะทรงนำมันมายังพวกท่าน¹ หากพระองค์ทรง ประสงค์ และพวกท่านจะไม่ใช่ผู้รอดไปได้

34. และคำสั่งสอนของฉันจะไม่เกิดประโยชน์ แก่พวกท่าน ตามที่ฉันปรารถนาจะสั่งสอน พวกท่าน ถ้าอัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้พวก ท่านหลงผิด² พระองค์คือพระเจ้าของพวกท่าน และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

35. หรือพวกเขา (กุฟฟารุเรช) กล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้อูปลอกน้มน้ำมันขึ้นมา (มุฮัมมัด) จง กล่าวเถิดว่า ถ้าฉันได้อูปลอกน้มน้ำมันขึ้นมา ความ ผิดของฉันย่อมอยู่ที่ฉัน และฉันปลีกตัวออก จากสิ่งที่พวกท่านกระทำผิด³

36. และได้มีวะฮีย์แก่นูหฺว่า แท้จริงจะไม่มีผู้ใด จากหมู่ชนของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธา แล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าเศร้าหมองในสิ่งที่พวกเขา กระทำ

37. และเจ้าจงสร้างเรือภายใต้สายตาของเรา ตามคำบัญชาของเรา และอย่ามาพูดกับข้า ถึง บรรดาผู้อุอธธรรม⁴ แท้จริงพวกเขาจะถูกจมน้ำตาย

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا نَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ

اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ

تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَزَّلَهُ فَعَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

وَأوحى إِلَىٰ نوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ

إِلَّا مَن قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَأصنع الفلكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحينا وَلَا تَحْطَبْنِي

فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

¹ เรื่องการเร่งการลงโทษเป็นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา ไม่ใช่เรื่องของฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงนำมันมา

² คำแนะนำสั่งสอนของฉันจะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกท่าน หากอัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้ความทุกข์ยาก และการหลงทางแก่พวกท่าน

³ อายะฮ์นี้เป็นการคิดค้น ท่ามกลางเรื่องของนะบีนูหฺ เพื่อแสดงให้เห็นว่ามารยาทของพวกมุชริกีน ในนครมักกะฮ์นั้น มีสภาพเดียวกับมารยาทของพวกมุชริกีนสมัยนะบีนูหฺ ในเรื่องของการต่อต้านและการปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟัง

⁴ อย่ามาขอความช่วยเหลือให้แก่พวกอธธรรม พวกเขาจะได้รับความหายนะอย่างแน่นอน

38. และเขาได้สร้างเรือ¹ และคราไดที่บุคคลชั้น
นำจากหมู่ชนของเขาผ่านเขา (นุหฺ) พวกเขาก็
เยาะเย้ยเขา เขาก็จะกล่าวว่า หากพวกท่าน
เยาะเย้ยพวกเรา แท้จริงเราก็จะเยาะเย้ยพวก
ท่านเช่นเดียวกับที่พวกท่านเยาะเย้ย²

39. แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษอัน
อัปยศจะมายังเขา และการลงโทษอันยั่งยืน
จะประสบแก่เขา³

40. จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มา⁴ และ
บนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น⁵ เรากล่าวว่า
จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่ๆ⁶ และ
ครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้
กำหนดแก่เขาไว้ก่อน⁷ และผู้ศรัทธา⁸ แต่ไม่มีผู้
ศรัทธาร่วมกับเขานอกจากจำนวนเล็กน้อย⁹

وَصَنَعَ الْفُلَّكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾

حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ وَأَهْلِكَ إِلا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ أَمَّنْ وَمَاءٌ أَمَّنْ
مَعَهُ إِلا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

¹ และท่านนะบีนุหฺได้สร้างเรือ ในอายะฮ์นี้ใช้คำกริยาปัจจุบันกาล เพื่อให้ระลึกภาพของเหตุการณ์

² หากพวกท่านเยาะเย้ยเราในวันนี้ เราจะเยาะเย้ยพวกท่านในวันหน้า เมื่อพวกท่านอยู่ในสภาพ
จมน้ำตาย

³ การลงโทษที่อัปยศคือการจมน้ำตาย การลงโทษอันยั่งยืนคือการลงโทษในนรกยะชัณห์

⁴ เมื่อคำบัญชาของเราที่ได้สัญญาไว้คือน้ำท่วม หลังจากที่ได้เกิดฝนตกอย่างหนักเป็นเวลา 40 วัน 40 คืน
และน้ำที่พวยพุ่งขึ้นมาจากหน้าแผ่นดินซึ่งกลายเป็นตาน้ำ

⁵ คำว่า อัดตันนุร ในภาษาอาหรับ ศัพท์เดิมแปลว่า เตาอบหรือเตาสำหรับหลอมโลหะ แต่อิบนุอับบาส
และอัญญอบรียี กล่าวว่า ชาวอาหรับเรียกหน้าแผ่นดินว่า ดันนุรุลอรัฎฎิ

⁶ ทุกชนิดของสิ่งที่มีชีวิต ชนิดละ 1 คู่ เพศผู้และเพศเมีย

⁷ ครอบครัวของเจ้าหมายถึงลูกหลานญาติพี่น้อง เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสของพระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนแล้ว
หมายถึงลูกของนุหฺที่ชื่อ กันอาน และภรรยาของเขาชื่อ วาอิละฮฺ

⁸ คือผู้ศรัทธาที่เป็นพรรคพวกของเขา

⁹ ท่านนะบีนุหฺได้เรียกร้องเชิญชวนกลุ่มชนของเขาให้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา เป็นเวลาถึง 950 ปี
แต่มีผู้ศรัทธาต่อเขาเพียงเล็กน้อย อิบนุอับบาสกล่าวว่า มีจำนวน 80 คน รวมทั้งสตรีด้วย ท่านกะอับบ
กล่าวว่า มีจำนวน 72 คน และกล่าวกันว่า มีจำนวนเพียง 10 คนเท่านั้น

41. และเขากล่าวว่า พวกท่านจงลงในเรือด้วย
พระนามของอัลลอฮ์ ทั้งในยามแล่นของมัน
และในยามจอดของมัน แท้จริงพระเจ้าของฉัน
เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

42. และมันแล่นพาพวกเขาไปท่ามกลางคลื่น
ลูกเท่าภูเขา และนุหฺได้ร้องเรียกลูกชายของเขา
ซึ่งอยู่อย่างโดดเดี่ยว โอ้ลูกของฉันเอ๋ย จงมา
โดยสารเรือกับเราเถิด และเจ้าอย่าอยู่ร่วมกับ
ผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย

43. เขา (ลูกชาย) กล่าวว่า ฉันจะไปอาศัยภูเขา
ลูกหนึ่ง มันจะคุ้มครองฉันจากน้ำนี้ได้² เขา
(นุหฺ) กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดคุ้มครองในวันนี้จาก
พระบัญชาของอัลลอฮ์ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์
ทรงเมตตา³ และคลื่นได้ซัดเข้ามาระหว่างเขา
ทั้งสอง และเขา (ลูกชาย) ได้อยู่ในหมู่ผู้จมน้ำ

44. และได้มีเสียงกล่าวว่า แผ่นดินเอ๋ย จงกลืน
น้ำของเจ้า⁴ และฟ้าเอ๋ย จงหยุด⁵ และน้ำได้
ลดลงและกิจการได้ถูกตัดสิ้น⁶ และมันได้จอด

﴿وَقَالَ آرَكَؤُا فِيهَا يُسْرًا لِلّٰهِ يُجْرِبٰهَا
مُرْسِنَهَا اِنَّ رَبِّي لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١﴾﴾

﴿وَهِيَ تَجْرِيْ بِهَمْرٍ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ
اَبْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْرَلٍ يَّبْنِيْ آرَكَبَ مَعَنَا
وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِيْنَ ﴿١٢﴾﴾

﴿قَالَ سَوَّيْتُ اِلَى جِبَلٍ يَّعِصْمُنِي مِنَ الْمَآءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمْنَا وَمَا لَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿١٣﴾﴾

﴿وَقِيْلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِي مَآءَكَ وَنَسَمَاةً اَقْلَعِي وَغِيصَ
الْمَآءِ وَفُضِيَ الْاَمْرُ وَاَسْتَوَتْ عَلَى الْمُجْرَدِي وَوَقِيْلَ
بَعْدَ اللُّغُوْرِ الظَّالِمِيْنَ ﴿١٤﴾﴾

¹ พระองค์เป็นผู้ทรงปกปิดความผิดของผู้ชอกภัยโทษกลับเนื้อกลับตัว ผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวมุฮัมมิน โดยทรงให้พวกเขารอดพ้นจากการจมน้ำตาย

² ฉันจะวิ่งว้ายไปเกาะยอดภูเขาแล้วฉันก็จะรอดจากการจมน้ำ โดยคิดว่าน้ำจะท่วมไม่ถึงยอดภูเขา

³ วันนี้ไม่มีผู้คุ้มครองใดๆ จะช่วยให้เขาพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และไม่มีผู้ใดจะพ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา

⁴ จงดกแยกออกและจงกลืนน้ำที่อยู่บนหน้าแผ่นดินให้หมดไป

⁵ และฝนจงหยุดตกลงมา

⁶ คือพระบัญชาของอัลลอฮ์เสร็จสิ้นสมบูรณ์ด้วยการจมน้ำของผู้ที่จมน้ำ และการรอดพ้นของผู้ที่รอดพ้น

เทียบอยู่ที่ภูเขาฏอติย¹ และได้มีเสียงกล่าวว่า
ความหายนะจงประสบแก่หมู่ชนผู้ธรรมเกิด²

45. และนุหุได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาโดย
กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงลูกชายของข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งใน
ครอบครัวของข้าพระองค์³ และแท้จริงสัญญา
ของพระองค์นั้นเป็นความจริง และพระองค์
ท่านนั้นทรงตัดสินเที่ยงธรรมยิ่ง ในหมู่ผู้ตัดสิน
ทั้งหลาย

46. พระองค์ตรัสว่า โอ้ นุหุเอ๋ย แท้จริงเขามิได้
เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของเจ้า⁴ แท้จริงการ
กระทำของเขาไม่ดี⁵ ดังนั้น เจ้าอย่าร้องเรียน
ต่อข้าในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้⁶ แท้จริงข้าขอเตือน
เจ้าที่เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้มั่งงาย⁷

وَأَدَّيْ نُوحٍ رَبِّهِ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٥﴾

قَالَ يَنْتُوخُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَتْلُنْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾

¹ เรือได้จอดเทียบอยู่ที่ใกล้ภูเขาฏอติยใกล้กับเมืองอัลมูคิล ในประเทศอิรักปัจจุบันนี้

² ประโยคนี้เป็นประโยคขอรพ อลละฮูซัยกกล่าวว่า ในอายะฮ์นี้เป็นการชี้ให้เห็นถึงความหายนะ จะประสบ
แก่ผู้ปฏิเสธผ่าผินโดยทั่วไป นอกจากนั้นยังคลุมไปถึงผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน นอกจากชาวเรือของนะบีนุหุ
อีกด้วย

³ นะบีนุหุได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาด้วยความนอบน้อมว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงลูกชาย
ของข้าพระองค์ กันอาน เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของข้าพระองค์ แน่แท้พระองค์ทรงสัญญากับข้าพระองค์
ว่า จะให้เขารอดพ้นจากการจมน้ำ

⁴ อัลลอฮฺตรัสแก่นุหุว่า โอ้ นุหุเอ๋ย แท้จริงลูกชายของเจ้าคนนี้มีใช้คนหนึ่งในครอบครัวของเจ้าซึ่งข้าได้
สัญญาว่าจะให้เขาอยู่ในหมู่ผู้รอดพ้น เพราะเขาเป็นผู้ตั้งปฎิเสศศรัทธา ดังนั้นจึงไม่มีผู้คุ้มครองระหว่าง
มุอมีนกับกาฟิร

⁵ งานของเขาเลว

⁶ เจ้าอย่าได้ขอร้องเราในสิ่งที่เจ้าไม่รู้ว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่

⁷ ข้าขอเตือนเจ้าและสั่งสอนเจ้า เพราะเกรงว่าเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้มั่งงาย

47. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้า พระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ท่าน ให้พ้นจากการร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น¹ และหากพระองค์ท่านไม่ทรงอภัยแก่ข้าพระองค์และไม่ทรงเมตตาข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

48. ได้มีเสียงกล่าวว่า โอินฺหฺุเอ๋ย จงลงไป (จากเรือ) ด้วยความศานติจากเรา และความจำเริญแก่เจ้า และแก่กลุ่มชนที่อยู่กับเจ้า² และกลุ่มชนอื่นที่เราจะให้พวกเขาหลงระเริง แล้วการลงโทษอย่างเจ็บปวดจากเราก็จะประสบแก่พวกเขา³

49. เหล่านั้นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวอันเร้นลับที่เราได้วะฮียมายังเจ้า (มุฮัมมัด) เจ้าไม่รู้เรื่องนี้และกลุ่มชนของเจ้าก็ไม่รู้มาก่อนเลย ดังนั้นเจ้าจงอดทน แท้จริงบั้นปลายที่ดีนั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเริง⁴

50. และยังมีอาด (เราได้ส่ง) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือฮูด⁵ เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٧١﴾

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَمِعَتْهُمُ ثُمَّ يَمَسُّهُمُ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٢﴾

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٧٣﴾

وَالِإِنَّا لَعَادُوا أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَنْتُمْ

¹ นะบีนุหฺได้กล่าวขอร้องต่อพระเจ้าของเขา ในสิ่งที่ออกมาจากตัวของเขาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ที่ซึ่งร้องเรียนต่อพระองค์ในเรื่องที่ไม่เป็นการสมควรแก่ข้าพระองค์ที่จะวิงวอนขอ

² ที่เป็นชาวเรือ

³ การลงโทษในอาคิเราะฮ์สุดท้ายนรกญะฮันนัม

⁴ เรื่องราวของนะบีนุหฺนี้ ได้นำมาบอกเล่าเพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลุลล่อฮุอะลียะฮ์ซัลลัม ต่อการทำร้ายของพวกเขามุชริกีน

⁵ นี่คือนะบีนุหฺที่ฮูดได้กล่าวถึงในซูเราะฮ์ฮูด เป็นเรื่องของฮูดกับกลุ่มชนของเขาคือชาวอาด เรื่องราวของฮูดได้นำมาเล่าไว้ในซูเราะฮ์ฮูดก่อนข้างละเอียด ดังนั้น จึงเรียกซูเราะฮ์นี้ว่า ซูเราะฮ์ฮูด

เอ๋ย พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์เถิด พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นพวกอุปโลกน์เท่านั้น¹

51. โอ้กลุ่มชนของฉันทเอ๋ย ฉันทมิได้ขอร้องต่อพวกท่านซึ่งรางวัลในการนี้เลย² รางวัลของฉันทนั้นอยู่กับพระเจ้าผู้ให้บังเกิดฉันท พวกท่านมิใช่ปัญญาหรือ³

52. และโอ้กลุ่มชนของฉันทเอ๋ย จงขอกภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ พระองค์จะส่งเมฆ (น้ำฝน) มาเหนือพวกท่าน ให้หลังน้ำฝนลงมาอย่างหนัก⁴ และจะทรงเพิ่มพลังเป็นทวีคูณให้แก่พวกท่าน และพวกท่านอย่าผินหลังโดยเป็นผู้กระทำผิด

53. พวกเขากล่าวว่า โอ้ฮูดเอ๋ย ท่านมิได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้แก่เรา⁵ และพวกเรา

الْأَمْفَرُونَ ﴿٥١﴾

يَقُولُوا لَا آسَأُكُلُ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ آجَرْتَنَا
إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرْنَا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

وَيَقُولُوا أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً
إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تُلَوُّوا أَلْسِنَتَكُمْ مِثْلَ مِثْرِكُمْ ﴿٥٣﴾

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِبَارِكِي ۗ الْهَيْئَتَانِ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ

¹ ในการเคารพสักการะของพวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์นั้น พวกท่านเป็นพวกโกหกมดเท็จ เพราะไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียวเท่านั้น

² ฉันทมิได้ขอร้องจากพวกท่านเป็นรางวัลค่าตอบแทน จากการที่ฉันทได้ให้คำแนะนำและการประกาศเผยแผร์เลย

³ พวกท่านไม่คิดบ้างดอกหรือว่า ผู้ที่เรียกร้องไปสู่ความดี โดยมีได้เรียกร้องค่าตอบแทนใด ๆ จากพวกท่านนั้นคือ ผู้แนะนำสั่งสอนที่ซื่อสัตย์

⁴ มีรายงานว่าพวกอ้าตานั้นฝนแล้งมา 3 ปี ได้รับความลำบากมากเกือบจะเอาชีวิตไม่รอด ฮูดได้ใช้ให้พวกเขาขอกภัยโทษต่อพระองค์และกลับเนื้อกลับตัว และสัญญากับพวกเขาว่า ถ้าพวกเขากระทำเช่นนั้นแล้วฝนก็จะตกลงมาทำให้พวกเขามีชีวิตชีวาขึ้นอีกครั้งหนึ่งในอายะฮ์นี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าการขอกภัยโทษและกลับเนื้อกลับตัวนั้น เป็นเหตุให้ได้รับความเอ็นดูเมตตาและการหลั่งลงมาของน้ำฝน

⁵ อัลลอฮ์ซุฮัยยกกล่าวว่า ที่พวกเขากล่าวเช่นนั้นเป็นเพราะพวกเขาถือด้านอย่างที่สุด หรือเพราะความมีดমনของพวกเขาคือความจริง

ก็จะไม่ละทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของเราเพราะคำกล่าวของท่าน และพวกเราก็จะไม่ศรัทธาในตัวท่าน

54. เราจะไม่กล่าวอย่างใด เว้นแต่พระเจ้าบางองค์ของเราได้นำความชั่วเข้าไปสิงในตัวท่าน¹ เขา (ฮูด) กล่าวว่า แท้จริงฉันให้อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน แล้วพวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงฉันปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านตั้งภาคี

55. อื่นจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านทั้งหมดจงวางแผนทำร้ายฉันเถิด แล้วพวกท่านอย่าได้ให้ฉันต้องรอคอยเลย²

56. แท้จริงฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน ไม่มีสัตว์เลื้อยคลานใดๆ เว้นแต่พระองค์ทรงกำขมับมัน³ แท้จริงพระเจ้าของฉันอยู่บนทางที่เที่ยงตรง⁴

57. หากพวกท่านฝันหลังให้แล้วไซร้ แน่หนอนฉันได้แจ้งข่าวแก่พวกท่านแล้ว ตามที่ฉันได้ถูก

يٰمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

إِن نُّقُولُ إِلَّا أَعْرَضْنَا بَعْضَ إِلَهِنَا سُبُوًّا قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ لِلَّهِ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٨﴾

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدِي فِي جَمِيعَتِهِمْ لَأَنْظُرُونَ ﴿٥٩﴾

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٠﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا

¹ อัสซะมัดชะเรียกล่าวไว้ว่า คำตอบของพวกเขานั้น เป็นการชี้ให้เห็นที่ประจักษ์ว่า กลุ่มชนนั้นเป็นพวกที่มีจิตใจแข็งกระด้างไม่ยอมรับคำแนะนำสั่งสอนเลย อันเป็นการบ่งให้เห็นว่าพวกเขาเหล่านั้นโง่งมง่าย โดยเชื่อว่่าก่อนหินที่พวกเขาบูชานั้นจะช่วยเหลือได้

² อะบุสสุอูดกล่าวว่า นับได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ เพราะนะบีฮูดคนเดียวได้พูดทำท่ายกับกลุ่มชนที่มิสร้างกายกำยำแข็งแรงและได้กล่าวเหยียดหยามพวกเขาในเรื่องของพระเจ้าของพวกเขา แต่พวกนั้นก็ไม่สามารถโต้ตอบหรือทำร้ายนะบีฮูดได้

³ ประโยคนี้เป็นการแสดงการมีอำนาจเด็ดขาดของพระองค์ และไม่โยติต่อสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น

⁴ พระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ทรงตอบแทนคนดีด้วยความดีของเขา และทรงตอบแทนคนชั่วด้วยความชั่วของเขา พระองค์จะไม่ทรงอธรรมแก่ผู้ใดเป็นอันขาด

ส่งมายังพวกท่านเพื่อมัน¹ และพระเจ้าของฉัน จะทรงแต่งตั้งกลุ่มชนอื่นจากพวกท่านเป็น ตัวแทน² และพวกท่านจะไม่ก่ออันตรายต่อ พระองค์แต่อย่างใด³ แท้จริงพระเจ้าของฉัน เป็นผู้ทรงพิทักษ์ทุกสิ่ง⁴

58. และเมื่อพระบัญชาของเรา⁵ ได้มาถึง เรา ได้ช่วยฮูดและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้ รอดพ้น⁶ ด้วยความเมตตาจากเรา และเราได้ ช่วยเหลือพวกเขาพ้นจากการลงโทษอันโหดร้าย

59. และนั่นคือกลุ่มชนอ้าต พวกเขาปฏิเสธ โองการทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขา และ ฝ่าฝืนต่อบรรดารอซูลของพระองค์ และปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้หึงผยองผู้ขัดขืนทุกคน

60. และพวกเขาถูกติดตามด้วยการสาปแช่ง ในโลกดุนยานี้และวันกิยามะฮ์⁷ ฟิงทราบเกิด แท้จริงกลุ่มชนอ้าตปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้า ของพวกเขา ฟิงทราบเกิด⁸ จงห่างไกลจากความ เมตตาเกิดอ้าตกลุ่มชนของฮูด

إِنِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ ءَادُ جَحْدٌ وَإِنَّا نَكْتُمُ لَهُمْ صَوْتَ
رُسُلِهِمْ وَأَتَسَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا آيَاتِنَا وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ آيَاتِنَا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلا بُعْدَ الْعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

¹ หน้าที่ชื่อของรอซูลมิใช่อื่นใด นอกจากการแจ้งข่าวเท่านั้น

² นี่เป็นสัญญาญร้าย

³ ในการตั้งภาคีของพวกท่าน

⁴ พระองค์เป็นผู้คุ้มกันฉันให้พ้นจากความชั่วและเล่ห์กลของพวกท่าน

⁵ พระบัญชาด้วยการลงโทษ

⁶ ด้วยความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่จากพระองค์แก่พวกเขา

⁷ ถูกสาปแช่งให้ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

⁸ การกระทำของพวกอ้าตเป็นบาปชั้นอุกฤษ ดั้งนั้นในอายะฮ์หนึ่งจึงให้อักขรเตือนถึง 2 ครั้ง คือคำว่า อะลา ซึ่งแปลว่า ฟิงทราบเกิด เป็นการเตือนว่าการกระทำของพวกเขานั้นสมควรได้รับการสาปแช่ง ให้ห่างไกล จากความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์

61. และยังมีชะมุต¹ (เราได้อ้าง) พี่น้องคนหนึ่ง
ของพวกเขาคือศอและฮู เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชน
ของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์
เถิด พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ พระองค์ทรงบังเกิดพวกท่านจาก
แผ่นดิน² และทรงให้พวกท่านพำนักอยู่ในนั้น
ดังนั้น พวกท่านจงขอภัยต่อพระองค์ แล้ว
จงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ แท้จริงพระเจ้า
ของฉันนั้นทรงอยู่ใกล้ทรงตอบรับเสมอ

62. พวกเขากล่าวว่า โอ้ ศอและฮูเอ๋ย แน่نون
ท่านเคยเป็นความหวังในหมู่พวกเรามาก่อน
บัดนี้ท่านจะห้ามมิให้เราเคารพอิบาดะฮ์สิ่งที่
บรรพบุรุษของเราเคารพอิบาดะฮ์อยู่กระนั้นหรือ
และแท้จริงพวกเราอยู่ในการสงสัยต่อสิ่งที่ท่าน
เรียกร้องเชิญชวนเรายังสิ่งนั้น

63. เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย
พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ หากฉันมีหลักฐาน
อันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์
ทรงประทานความเมตตา³ จากพระองค์แก่ฉัน
ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์⁴
หากฉันฝ่าฝืนพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจะไม่
เพิ่มสิ่งใดให้แก่ฉันเลยนอกจากการขาดทุน
เท่านั้น⁵

﴿ وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُمْ تَتَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَرَبِّي
قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿١١﴾

﴿ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْحُومًا قَبْلَ هَذَا
أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَبُوءُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ
مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مَرْيَبٍ ﴿١٢﴾

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَأَنزِلُ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَبْصُرُ مِنْكُمْ آلِهَةً
إِن عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَحْسِيرٍ ﴿١٣﴾

¹ เรื่องราวของชะมุตในซูเราะฮ์ฮุนเป็นเรื่องที่สาม

² ทรงบังเกิดอาดัมจากดิน แล้วทรงให้บังเกิดลูกหลานของอาดัมจากน้ำอสุจิ

³ ทรงประทานการเป็นนะบีและการเป็นรอซูล

⁴ ให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ หากฉันฝ่าฝืนคำบัญชาของพระองค์

⁵ คือหลงทางและห่างไกลจากความดี ทำให้การทำงานของฉันขาดทุนและเสียหาย

64. และไอ้กลุ่มชนของฉินอัยนี้ คืออูฐตัวเมียของอัลลอฮ์¹ เป็นสัญญาณหนึ่งแก่พวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันให้หากินตามลำพังในแผ่นดินของอัลลอฮ์ และอย่าก่อความทุกข์ยากแก่มัน มิฉะนั้นแล้ว การลงโทษอันรวดเร็วจะประสบแก่พวกท่าน

65. ต่อมาพวกเขาได้เข้ามาขึ้น ดังนั้นเขา (ศอและฮ) กล่าวว่า พวกท่านจงสุขสำราญในบ้านของพวกท่านสามวัน นั่นคือสัญญาณที่ไม่โกหก

66. ดังนั้น เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง² เราได้ช่วยศอและฮและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และจากความอดสูของวันนั้น³ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

67. และเสียงกัมปนาท⁴ ได้คร่าบรรดาผู้อธรรมแล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนพิงพาดตายในบ้านของพวกเขา

68. ประหนึ่งว่า พวกเขามีได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน พึ่งทราบเกิด แท้จริงชะมูดนั้นปฏิเสธศรัทธาพระเจ้าของพวกเขา พึ่งทราบเกิด จงห่างไกลจากความเมตตาเกิดสำหรับชะมูด

وَيَقْوِرْ هَذِهِ نَافَةَ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا
بِسَوْءٍ فَإِخْذُكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٤﴾

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدْ غَيْرُكُمْ مَكْدُوبٍ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٦﴾

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا
فِي دِيَارِهِمْ جثثًا ﴿١٧﴾

كَانَ لَمْ يَعْتَرَفُوا بِهَا إِلَّا إِنْ كَفَرُوا رَبَّهُمْ
إِلَّا بَعْدَ لَيْلِئِمُودَ ﴿١٨﴾

¹ เป็นการให้เกียรติแก่อูฐที่ว่า อูฐตัวเมียของอัลลอฮ์ เพราะอูฐตัวนี้ออกมาจากก้อนหินด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตามคำเรียกร้องของพวกเขา

² เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง หมายถึงการลงโทษให้พวกเหล่านั้นประสบกับความหายนะ

³ คือให้รอดพ้นจากความอับยศอดสูและความต่ำต้อยในวันนั้น อันเนื่องมาจากการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ เสียงกัมปนาทหรือเสียงฟ้าผ่าหรือแผ่นดินไหวนั้น เป็นปรากฏการณ์แห่งการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อว่าของพระองค์ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์และบรรดานะบีของพระองค์ที่นำสาสนามาเผยแพร์

69. และแน่นอนบรรดาทูตของเราได้มายังอิบรอฮีมพร้อมทั้งชาวดี¹ พวกเขากล่าวว่า ขอความศานติจงมีแต่ท่าน เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า ขอความศานติจงมีแต่พวกท่าน ดังนั้น เขามีได้รีรอที่จะนำลูกวัยย่างออกมา

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ
حَنِيدٍ ﴿٦٩﴾

70. ครั้นเมื่อเขาเห็นว่ามือของพวกเขาไม่ถึงมัน² เขาไม่พอใจและรู้สึกกลัวพวกเขา³ พวกเขา กล่าวว่า อย่างกลัวเลย แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนของลุด⁴

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ
وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا
إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ ﴿٧٠﴾

71. และภริยาของเขายืนอยู่ แล้วนางก็หัวเราะ เราจึงแจ้งข่าวดีแก่นางด้วย (การได้บุตรชื่อ) อีสฮาก⁵ และหลังจากอิสฮากคือยะฮูฎ

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ
وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

72. นางกล่าวว่า โอ้ แปลกแท้ ๆ ฉันจะมีบุตร หรือ ขณะที่ฉันก็แก่แล้ว และนี่สามีของฉันก็แก่ หง่อมแล้ว แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดแท้

قَالَتْ يَوَيْلَئِي أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِن هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾

73. พวกเขา กล่าวว่า เธอแปลกใจต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์หรือ⁶ ความเมตตาของอัลลอฮ์และ

قَالُوا أَنْتَعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ
وَبَرَكْنَاهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾

¹ เรื่องที่สี่ที่กล่าวไว้ในซูเราะฮ์ฮุนนี่คือ เรื่องของนะบีอิบรอฮีม และการแจ้งข่าวดีที่จะมีบุตรชื่อ อีสฮาก หรือ เรื่องของลุดกับความหายนะของกลุ่มชนของเขาที่ปฏิเสธศรัทธา

² เมื่ออิบรอฮีมสังเกตเห็นว่าพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ไม่ยื่นมือไปหยิบอาหาร

³ ก้อตาดะฮ์กล่าวว่า ธรรมเนียมอาหรับนั้น เมื่อมีแขกมาเยือนและไม่ยอมรับประทานอาหารของพวกเขา พวกเขาถือว่าแขกผู้้นั้นมาในรูปไม่ดี

⁴ มะลาอิกะฮ์กล่าวว่า เราเป็นมะลาอิกะฮ์ของพระเจ้าของท่าน เราไม่รับประทานอาหาร แท้จริงเราถูกส่งมาเพื่อทำลายกลุ่มชนลุด

⁵ ภริยาของอิบรอฮีมคือนางฮาเราะฮ์ มะลาอิกะฮ์ได้แจ้งข่าวแก่นางว่า นางจะได้บุตรชายชื่ออิสฮาก และอิสฮากจะได้บุตรชายชื่อยะฮูฎ

⁶ เธอแปลกใจต่อพระมหาเดชานุภาพและพระปรีชาญาณของอัลลอฮ์หรือ ในการที่พระองค์ทรงบังเกิดเด็กจากสามีภริยาที่แก่หง่อมแล้ว

ความจำเริญของพระองค์จึงประสบแต่พวกท่าน
ไอ้ครอบครัว (ของอิบรอฮีม) แท้จริงพระองค์
นั้นเป็นผู้ได้รับการสรรเสริญ ผู้ทรงประเสริฐยิ่ง

74. ครั้นเมื่อความตระหนกได้คลายไปจาก
อิบรอฮีมแล้ว และชาวดีได้มายังเขา¹ เขาก็
โต้เถียงเราในเรื่องของกลุ่มชนลุด²

75. แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อดทนขันติจิตใจ
อ่อนโยน หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์เสมอ³

76. ไอ้อิบรอฮีมเอ๋ย จงผินหลังจากเรื่องนี้เถิด⁴
แท้จริงพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้าได้มาถึงแล้ว
และแท้จริงพวกเขาเหล่านั้น การลงโทษที่ไม่เปลี่ยน
เป็นอย่างอื่นจะมายังพวกเขาอย่างแน่นอน

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَهُ تَهُ الْبَشَرِ
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُكَ
وَأنتَ تَتَّبِعُهُمُ بَكْتَابٍ عَذَابٌ عَذِيبٌ

¹ ชาวดีในการที่จะได้มีลูก

² เขาโต้เถียงมะลาอิกะฮ์ของเขา (อัลลอฮ์) เกี่ยวกับเรื่องการลงโทษให้กลุ่มชนลุดประสบกับความ
หายนะ ความมุ่งหมายในการโต้เถียงของอิบรอฮีมก็คือ ให้ประวิงการลงโทษออกไปอีกระยะหนึ่ง หวังว่า
พวกเขาเหล่านั้นจะกลับเนื้อกลับตัวและศรัทธาในเวลาต่อมา บรรดานักตีฟซีกกล่าวว่า : เมื่อมะลาอิกะฮ์
กล่าวแก่อิบรอฮีมว่า แท้จริงเราจะทำลายกลุ่มชนของหมู่บ้านนี้ เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า พวกท่านมิเห็น
ดอกหรือว่า หากในหมู่บ้านนั้นมีมุสลิม 50 คน พวกท่านจะทำลายพวกเขาหรือไม่ พวกเขา (มะลาอิกะฮ์)
กล่าวว่า : ไม่ เขา (อิบรอฮีม) กล่าวอีกว่า : ถ้า 40 คนเล่า พวกเขา กล่าวว่า : ไม่ อิบรอฮีมได้กล่าวถาม
ลดจำนวนลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งกล่าวว่า : พวกท่านมิเห็นดอกหรือว่า หากในหมู่บ้านนั้นมีมุสลิมเพียง
คนเดียว พวกท่านจะทำลายพวกเขาหรือไม่ พวกเขา กล่าวว่า : ไม่ อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บรรดามะลาอิกะฮ์
อีกว่า : แท้จริงในหมู่บ้านนั้นมีลุดอาศัยอยู่ พวกเขา กล่าวว่า : พวกเรารู้ว่ามีใครบ้างอยู่ในนั้น แท้จริง
เราจะช่วยเขาและครอบครัวของเขาให้รอดพ้น นอกจากภรรยาของเขาซึ่งนางปรากฏอยู่ในหมู่ผู้คงอยู่เพื่อ
รับการลงโทษ

³ คือถอนหายใจจากความสงสารเพื่อนมนุษย์ หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ด้วยความจงรักภักดีต่อพระองค์

⁴ คือมะลาอิกะฮ์ได้กล่าวว่า : ไอ้อิบรอฮีมเอ๋ย จงระงับการโต้เถียงในเรื่องของกลุ่มชนลุดเถิด เพราะลิจิต
ได้กำหนดมาแล้วถึงการลงโทษพวกเขา

77. และเมื่อบรรดาทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์) ได้มายังลุด เขาเป็นทักข์ต่อพวกเขาและหนักใจในพวกเขา และกล่าวว่า นี่เป็นวันอันชั่วร้ายที่สุด

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَهُمْ وَصَاقِيهِمْ
ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

78. และกลุ่มชนของเขาได้มาหาเขา พวกเขารีบร้อนมายังเขา และก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำความชั่ว¹ เขากล่าวว่า กลุ่มชนของฉินเอ๋ย เหล่านี้คือลูกสาวของฉัน พวกนางนั้นบริสุทธิ์สำหรับพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงอย่าเกรงอัลลฮฺเกิดและอย่าทำให้ฉินชายหน้าต่อแขกของฉินเลย ไม่มีคนที่มีสติสัมปชัญญะในหมู่พวกท่านบ้างหรือ

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ مُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْفَوِرْ هَهُؤُلَاءِ لَأَبْنَايَ هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْرُوفُوا فِي صَيِّفِي
الَّذِينَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾

79. พวกเขา กล่าวว่า โดยแน่นอน ท่านรู้ดีว่าเราไม่มีสิทธิ์ในลูกสาวของท่าน และแท้จริงท่านรู้ดีถึงสิ่งที่เราปรารถนา²

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَرِثَتِكَ لَعَلَّكُمْ تَأْرَبُونَ ﴿٧٩﴾

80. เขากล่าวว่าหากว่าฉินมีกำลังปราบพวกท่านหรือฉินหันไปพึ่งที่พึ่งอันแข็งแรง³

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

81. พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) กล่าวว่า โอ้ลุดเอ๋ย พวกเราเป็นทูตของพระเจ้าของท่าน พวกเหล่านั้นจะไม่ถึงท่านได้เลย⁴ ดังนั้น ท่านจง

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِبْ إِلَيْكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْفُتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا إِنَّهُ مُصِيبُهَا

¹ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยสมสู่กับพวกผู้ชายด้วยกัน และกระทำการที่น่าเกลียด อัลกุรฎุบียักกล่าวว่าสาเหตุของการรีบร้อนมาหาลุด ก็เพราะภริยาของลุดได้ไปแจ้งแก่พวกเหล่านั้นว่า ลุดมีแขกที่เป็นเด็กหนุ่มหลายคน ฉินไม่เคยเห็นความงามของแขกหนุ่มมาก่อนเลย พวกเขาจึงรีบร้อนไปหาลุดอย่างปราศจากความกระดากอาย

² ท่านรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเรากำลังต้องการ คือการสมสู่เพศชาย โดยเปิดเผยเจตนาอันชั่วช้าของพวกเขา

³ หากฉินมีกำลังปราบพวกท่านฉินก็จะปราบ หรือไม่มีฉินก็จะหันไปพึ่งญาติพี่น้องหรือผู้ให้การสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือปราบพวกท่าน

⁴ เราถูกส่งมาเพื่อทำลายพวกเขา และพวกเขาจะทำร้ายและก่อความเสียหายแก่ท่านไม่ได้

เดินทางไปในเวลากลางคืนพร้อมกับครอบครัวของท่านและคนใดในหมู่พวกท่านอย่าได้เหลียวหลังมอง เว้นแต่ภรรยาของท่าน¹ แท้จริงจะประสบแก่งางเช่นเดียวกับที่ได้ประสบแก่พวกเขา แท้จริงสัญญาของพวกเขาคือเวลาเช้า เวลาเช้านั้นใกล้เข้ามาแล้วมิใช่หรือ

مَا أَصَابَهُمْ إِذَا مَوْعِدُهُمُ الصُّبْحُ
لَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

82. ดังนั้น เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง² เราได้ทำให้ข้างบนของมันเป็นข้างล่าง³ และเราได้ให้ก้อนหินแกร่งหล่นพรุลงมา⁴

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ
مَّنصُورٍ ﴿٨٢﴾

83. ถูกตราเครื่องหมายไว้ ณ ที่พระเจ้าของท่าน และมัน⁵ ไม่ไกลไปจากบรรดาผู้ธรรม

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

84. และยังกลุ่มชนของมดัยน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือซุัยบ⁶ เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์เถิด พวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และพวกท่านอย่าให้

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرْسِلُكُمْ بِخَيْرٍ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُونَ ﴿٨٤﴾

¹ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า ภรรยาของสุฎเมื่อได้ยินเสียงกึกก้องของการลงโทษ นางได้เหลียวหลังไปดูหมู่บ้านของพวกนาง ทันใดนั้นก้อนหินก็หล่นลงมาฆ่านางตายทันที

² เมื่อเวลาการลงโทษของเรามาถึง

³ เราได้พลิกหมู่บ้านให้ข้างบนกลับไปอยู่ข้างล่าง

⁴ เราได้ส่งก้อนหินแข็งแกร่งลุกเป็นไฟ ประโยคนี้ใช้คำเปรียบเทียบกับผืนฝนตกลงมา

⁵ คือหมู่บ้านที่ถูกทำลายนี้ไม่ไกลไปจากพวกท่าน (พวกกุฟฟารุเรซ) เพราะพวกเขาได้เดินทางผ่านไปมาอยู่เสมอ พวกเขาไม่ตรีกรดองดูบังดอกหรือ นักตีฟซิริกกล่าวว่า สถานที่นั้นได้กลายเป็นทะเลที่ไม่มีน้ำเค็มจัดเป็นที่รู้จักกันว่า หรือ Dead Sea ซึ่งอยู่ในประเทศจอร์แดนปัจจุบันนี้

⁶ เรื่องที่หก ในซูเราะฮ์นี้คือเรื่องของบิซุัยบกับกลุ่มชนมดัยน

การตวงและการชั่งบกพร่อง แท้จริงฉันเห็นพวกท่านยัง อยู่ในความดี และแท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านต่อการลงโทษในวันที่ถูกห้อมล้อมไว้¹

85. และโอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงให้ครบสมบูรณ์ไว้ซึ่งการตวงและการชั่งโดยเที่ยงธรรม และอย่าให้บกพร่องแก่มนุษย์ซึ่งสิ่งต่างๆ ของพวกเขา และอย่าก่อกรรมในแผ่นดินโดยเป็นผู้บ่อนทำลาย

86. สิ่งที่เหลืออยู่ของอัลลอฮ์นั้น² ดียิ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา และฉันมิใช่ผู้คุ้มกันพวกท่าน

87. พวกเขา กล่าวว่า โอ้ซุฮัยบุเอ๋ย การละหมาดของท่านสั่งสอนท่านว่า ให้พวกเราละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพบูชา หรือว่าให้เรากระทำต่อทรัพย์สินของเราตามที่เราต้องการ กระนั้นหรือ³ แท้จริงท่านนั้นเป็นผู้อดทนขันติ เป็นผู้มีสติปัญญา

88. เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกท่านมิเห็นดอกหรือ หากฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ได้ประทาน

وَيَقَوْمٍ أَزُفُوا إِلَيْكَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

بَقِيَّتِ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا
مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِن رَّبِّي
وَرَزَقْنِي مِنهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ
إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

¹ ความมุ่งหมายในที่นี้คือการลงโทษในวันกียามะฮ์

² สิ่งที่เหลืออยู่กับท่านที่เป็นของเหล่าลานั้น ดีกว่าสิ่งที่พวกท่านรวบรวมไว้มาก ๆ แต่เป็นของหะรอม

³ หรือว่าการละหมาดของท่านใช้ท่านให้พวกเราเลิกการชั่งตวงที่ขาดจำนวน

ริชกีแก่ฉัน ซึ่งเป็นริชกีที่ดีจากพระองค์¹ และฉันมีปวารณาที่จะขัดแย้งกับพวกท่าน ในสิ่งที่ฉันได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้น² ฉันมีปวารณาสິงใดนอกจากการปฏิรูปให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันสามารถและความสำเร็จของฉันจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ แต่พระองค์ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันกลับไปหา

89. และอีกกลุ่มชนของฉัน อย่าให้การแตกแยกของฉันทำให้พวกท่านกระทำผิด ซึ่งจะประสบแก่พวกท่านเช่นที่ได้ประสบแก่กลุ่มชนของนูหฺหรือกลุ่มชนของฮูด หรือกลุ่มชนของศอและฮิ³ และกลุ่มชนของลูฏิมได้อยู่ห่างไกลจากพวกท่าน

90. และพวกท่านจงขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ แท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรักใคร่

91. พวกเขากล่าวว่า โอ้ ซุฮัยบเอ๋ย เราไม่เข้าใจส่วนมากที่ท่านกล่าว และแท้จริงเราเห็นว่าท่านเป็นคนอ่อนแอในหมู่พวกเรา ถ้ามิใช่เพราะครอบครัวของท่านแล้ว เราจะเอาหิน

مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

وَيَنْقُومُ لَا يَجْرُ مِنْكُمْ شِقَاقِي أَنْ يَصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

وَأَسْتَغْفِرُ وَأَرْبِيبُكُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ إِنْ رَزِقِحِرٌّ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا نَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْ لَا رَهْطُكَ لَرَحِمْنَاكَ وَمَا نَتَّ عَلَيْنَا عِزِّزٍ ﴿٩١﴾

¹ คือริชกีที่ทะเลาะ นกตพิชกรกล่าวว่า และถ้าฉันเป็นนะบียอย่างแท้จริงแล้ว จะเป็นไปได้ละหรือที่ฉันจะไม่ห้ามพวกท่านให้เลิกการเคารพบูชารูปปั้น และระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน

² ฉันมิได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้นสิ่งใด แล้วฉันก็ปฏิบัติเสียเอง แต่ว่าฉันใช้พวกท่านในสิ่งที่ฉันใช้ให้ตัวฉันเองปฏิบัติ

³ คือการลงโทษ

ขวางท่าน¹ และท่านก็มีได้เป็นผู้มีเกียรติเหนือพวกเรา²

92. เขากล่าวว่า ไอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย ครอบครัวของฉันเป็นที่นับถือแก่พวกท่านมากกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ และพวกท่านได้อาพระองค์ไว้เบื้องหลังพวกท่าน แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงรอบรู้อสิ่งที่คุณท่านกระทำ

93. และไอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงกระทำตามแนวทางของพวกท่าน ฉันก็จะกระทำ (ตามแนวทางของฉัน)³ แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษจะประสบแก่เขา จะทำให้เขาอดสูและผู้ใดที่เขาเป็นคนโกหก และพวกท่านจงคอยเฝ้าดูเถิด⁴ แท้จริงฉันก็ร่วมกับพวกท่านคอยเฝ้าดูอยู่ด้วย

94. และเมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยซุัยบและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และเสียงกัมปนาทได้คร่าบรรดาผู้ธรรม⁵ แล้วพวกเขา

قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَأَتَّخِذْتُمُوهُ وِرَاءَ كُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَمَنْ هُوَ كَذِيبٌ وَارْتَقِبُوا
إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

وَلَمَّا جَاءَهُ أَمْرُنَا نَحْنُ السَّعْيِيَاءُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَنِيمِينَ ﴿٩٤﴾

¹ เราจะฆ่าท่านด้วยการเอาหินขว้าง

² ท่านมีได้มีเกียรติเหนือเรา จนกระทั่งเราจะไม่ขวางท่านด้วยก้อนหิน

³ เสมือนกับจะกล่าวว่ พวกท่านจงยึดถือตามแนวทางปฏิบัติในการปฏิบัติศรัทธาและการเป็นศัตรูต่อไปเถิด ฉันก็จะยึดมั่นอยู่ในแนวทางของอิสลามและการอดทนขันติ

⁴ จงคอยดูชั้นปลายแห่งการกระทำของพวกท่าน

⁵ เสียงกัมปนาทแห่งการลงโทษ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า ญิบรียลได้ตะโกนเสียงกัมปนาทใส่พวกเขาด้วยเสียงกัมปนาทนี้ทำให้วิญญาณของพวกเขาออกจากร่างด้วยความตกใจ

ได้กลายเป็นผู้นอนพิงพาดตายในบ้านของพวกเขา¹

95. ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน พึงทราบเถิด จงห่างไกลจากความเมตตาเถิด สำหรับมัจยัน เช่นเดียวกับที่ชะมูดได้ห่างไกลมาแล้ว

96. และโดยแน่นอนเราได้ส่งมุซามา² พร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง³

97. ยังฟิรเอานู และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา พวกเขาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของฟิรเอานู และคำสั่งของฟิรเอานูนั้นไม่เหมาะสม

98. เขาจะนำหน้ากลุ่มชนของเขาในวันกิยามะฮ์⁴ และนำพวกเขาลงในไฟนรก และมันเป็นทางลงที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้ลงไป

99. และพวกเขาถูกติดตามด้วยการถูกสาปแช่งในโลกนี้และวันกิยามะฮ์ มันเป็นความช่วยเหลือที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้รับความช่วยเหลือ⁵

كَانَ لَمْ يَغْتَوِ بِهَا إِلَّا بَعْدَ الْمَيِّتِينَ كَمَا بَعِدَتْ
نَعْمُودٌ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ
وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿١٧﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ
وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿١٨﴾

وَأَتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ ۖ لَعْنَةُ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۖ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿١٩﴾

¹ นอนตายโดยไม่มีกระดูก อิบน์กะซีรกล่าวว่ ในซูเราะฮ์นี้กล่าวว่ เสียงกัมปะนาทได้คร่ำพวกเขา ในซูเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ กล่าวว่ ความไหวอย่างแรงของแผ่นดินได้คร่ำพวกเขา และในซูเราะฮ์ซุซุรออ์ กล่าวว่ การลงโทษแห่งวันที่มีเมฆหมอกมากปกคลุม ส่วนวนต่าง ๆ ในสามซูเราะฮ์นี้ เป็นการกล่าวถึง การลงโทษของอัลลอฮ์ ต่อกลุ่มชนของนะบีซุัยบ

² นี่เป็นเรื่องท่ 7 และเป็นเรื่องสุดท้ายของซูเราะฮ์นี้

³ และเราได้สนับสนุนด้วยสิ่งปาฏิหาริย์และหลักฐานอันชัดแจ้ง เช่น ไม้เท้า และมือ

⁴ เช่นเดียวกับที่เขาดำหน้ากลุ่มชนของเขาในโลกตุณา

⁵ และมันเป็นการให้ท่ชั่วช้าท่พวกเขาได้รับการให้ นั่นก็คือการถูกสาปแช่งท่งโลกนี้และโลกหน้า

100. นั่นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวของเมืองต่าง ๆ เราได้บอกเล่ามันแก่เจ้า ส่วนหนึ่งของมันยังคงอยู่ และส่วนหนึ่งก็เสื่อมโทรมไปแล้ว¹

101. และเรามีไต่อาธรรมต่อพวกเขา แต่ว่าพวกเขาธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง² และบรรดาพระเจ้าของพวกเขาที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขาเลย เมื่อพระบัญชาของพระเจ้าของท่านได้มาถึง³ และพระเจ้าเหล่านั้นมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกเขา นอกจากความพินาศ

102. และเช่นนี้แหละคือการลงโทษของพระเจ้าของเจ้า เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็น

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ الْفُرْقَانِ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنَّهُمُ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَتَابَعًا ﴿١٠١﴾

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

¹ เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบอกเล่าถึงเรื่องราวของบรรดาอารยธรรมต่าง ๆ และการลงโทษ ตลอดจนความหายนะที่ประสบกับประชาชาติเหล่านั้น ตั้งแต่อายะฮ์นี้จนกระทั่งจบซูเราะฮ์ พระองค์ทรงกล่าวถึงบทเรียนที่พึงได้รับจากเรื่องราวดังกล่าว นั่นก็คือให้เป็นที่ประจักษ์ชัดถึงการลงโทษอย่างฉับพลันแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา ฝ่าฝืนและต่อต้านบรรดานะบีในการเผยแพร่อัจธรรมของพวกเขา อีกทั้งเป็นการแก้แค้นอย่างสาสมและทันตาเห็น นอกจากนี้ยังเป็นหลักฐานยืนยันถึงการช่วยเหลือสนับสนุนของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่โปรดปราน และบรรดานะบีของพระองค์ ในโอกาสต่อไปนี้จะกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ และการแยกมนุษย์ออกเป็นสองประเภท คือ บรรดาผู้มีความสุขและบรรดาผู้มีความทุกข์ในตอนท้ายของซูเราะฮ์นี้ได้ใช้ท่านรอซูล คือ ลัลลอฮ์ อะลัยฮ์ สลาม ให้อดทนต่อการถูกทำร้าย และมอบหมายการงานทั้งหมดแก่พระผู้ทรงมีชีวิต พระผู้ทรงดำรงอยู่ตลอดกาล

² คือเรามีไต่อาธรรมพวกเขาด้วยการทำลายล้างพวกเขาโดยปราศจากความผิด แต่พวกเขาเองต่างหากที่ปฏิเสธศรัทธาและกระทำความผิด จึงสมควรแล้วที่จะได้รับการลงโทษและการแก้แค้นจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

³ พระเจ้าของพวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถที่จะปกป้องหรือคุ้มครองพวกเขาได้ จากการลงโทษของพระองค์ เมื่อลิขิตแห่งการลงโทษของพระองค์มาถึงแล้ว

107. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ตราบเท่าที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยืนยง¹ เว้นแต่ที่พระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์² แท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้กระทำโดยเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์³

خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٧﴾

108. และสำหรับบรรดาผู้เป็นสุขก็จะอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ตราบเท่าที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยืนยง เว้นแต่ที่พระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์ เป็นการประทานให้โดยปราศจากการตัดทอน⁴

﴿١٨﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَنِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُونٍ ﴿١٨﴾

109. ดังนั้น เจ้าอยู่อย่างอยู่ในการสงสัย จากการที่เขาเหล่านั้นเคารพบูชาเลย พวกเขามิได้เคารพบูชาสิ่งใด เว้นแต่เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของ

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يعبُدُونَ هَؤُلَاءَ مَا يعبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يعبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ
نُصِيبُهُمْ غَيْرِ مَنقُوصٍ ﴿١٩﴾

¹ อัญญ์อบริยักกล่าวว่า ชาวอาหรับเมื่อต้องการจะกล่าวถึงสิ่งใดว่ายืนยงตลอดไป ก็จะกล่าวว่า นั่นคือสิ่งที่ยืนยงตลอดไปชั้นฟ้าและแผ่นดิน คืออยู่ไปตลอดกาล ดังนั้น อัลลอฮฺ ตะอาลา จึงใช้คำสนทนากับพวกเขาด้วยคำพูดที่เป็นที่รู้จักกันในหมู่พวกเขา

² อัญญ์อบริยักกล่าวว่า ผู้ที่ได้รับการยกเว้นก็คือชาวเตาฮีด คือผู้ที่ให้ออกภาพต่อพระองค์ เพราะคำวาบรรดาผู้มีทุกข์ มีความหมายครอบคลุมถึงพวกกุฟฟาร ปฏิเสธศรัทธาและผู้กระทำความผิด อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงยกเว้นการอยู่อย่างตลอดกาลของผู้มีทุกข์และผู้ฝ่าฝืนที่เป็นมุอฺมิน เพราะพวกเขาถูกล้างบาปในนรกแล้วออกมาโดยได้รับชะฟาอะฮฺจากท่านนะบี คือลลิลลอสูอะลียะฮฺซัลลัม แล้วอัลลอฮฺก็ทรงให้พวกเขาเข้าอยู่ในสวนสวรรค์ แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านบริสุทธิ์แล้ว ดังนั้น จึงอยู่ในสวนสวรรค์อย่างตลอดกาล

³ คือพระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ทรงเอ็นดูเมตตา ทรงลงโทษ ตามที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเลือกไม่มีการวิจารณ์หรือติชมการตัดสินใจของพระองค์แต่ประการใด

⁴ นี่คือสภาพของชาวสวรรค์ (ขอพระองค์ทรงให้เราเป็นคนหนึ่งในพวกเขา) ผู้ที่มีความสุขคือชาวสวรรค์นี้ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลตามพระประสงค์ของพระองค์ เป็นการประทานให้จากพระองค์โดยไม่ขาดตอนและไม่มีที่สิ้นสุด

พวกเขาได้เคารพบูชามาก่อนแล้ว และแท้จริงเราจะให้สมบูรณแก่พวกเขาซึ่งส่วนของพวกเขา โดยปราศจากการบกพร่อง¹

110. และโดยแน่นอน เราได้ให้คัมภีร์แก่มุซา แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันขึ้นในนั้น² และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของเจ้าแล้วแน่นอน ก็คงจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขา³ และแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้สงสัย ย่อมอยู่ในการสงสัยจากมัน (คัมภีร์)⁴

111. และแท้จริงพวกเขาทั้งหมด พระเจ้าของเจ้าจะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน ซึ่งการทำงานของพวกเขา⁵ แท้จริงพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأَخْلَفَ فِيهِ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بِهِنَّ
وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

وَإِنَّ كَلِمَةً لَّمَّا لِيُوقِفْهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ
إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

¹ เราจะให้การตอบแทนแก่พวกเขา คือการลงโทษอย่างครบถ้วน ไม่ขาดตกบกพร่อง

² อัญญ์อับรีย์กล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวพลบใจท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ถึงการปฏิเสธและต่อต้านของพวกมุชริกีนมักกะฮฺว่า โอ้มุฮัมมัด เจ้าอย่าเศร้าโศกเสียใจในการปฏิเสธต่อต้านของกลุ่มชนเหล่านั้นต่อเจ้าเลย แท้จริงเราได้ให้คัมภีร์เตารอตแก่มุซา เช่นเดียวกับที่เราให้คัมภีร์อัลฟุรกอน (อัลกุรอาน) แก่เจ้า แล้วพวกเขาก็ได้ขัดแย้งกันในคัมภีร์นั้น บางคนก็เชื่อบางคนก็ปฏิเสธ เช่นเดียวกับที่กลุ่มชนของเจ้ากระทำอยู่

³ หากมิใช่ลิขิตของอัลลอฮฺ ที่ให้ประวิงการสอบสวนและการลงโทษไปจนกระทั่งวันกิยามะฮฺแล้ว พวกเขาก็จะถูกตัดสินในโลกดุนยา คือคนที่ติจะถูกลงโทษด้วยความดีของเขา คนชั่วก็จะถูกลงโทษด้วยความชั่วของเขา

⁴ คือพวกกุฟฟารมักกะฮฺย่อมมีความสงสัยต่ออัลกุรอาน โดยที่พวกเขาไม่รู้ว่อัลกุรอานนั้นเป็นลัจธรรมหรือเป็นของเท็จ

⁵ พวกเขาทั้งหมดทั้งที่เป็นมุอิมินและกาฟิร เมื่อได้รับการตอบแทนตามผลงานของพวกเขา พระเจ้าของเจ้าจะตอบแทนให้อย่างครบถ้วนสมบูรณในวันอาคิเราะฮฺ

112. เจ้าจงอยู่ในความเที่ยงธรรมเช่นที่เจ้าถูก
บัญชา และผู้ที่ขอลุแกโทษกับเจ้า และพวกท่าน
อย่าได้ละเมียด¹ แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นสิ่งที่
พวกท่านกระทำ

113. และพวกท่านอย่าเห็นชอบไปกับบรรดาผู้
อธรรม ไฟนรกจะสัมผัสพวกท่านได้² และ
สำหรับพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครองใดๆ นอกจาก
อัลลอฮ์ แล้วพวกท่านจะไม่ถูกช่วยเหลือ

114. และเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด ตาม
ปลายช่วงทั้งสองของกลางวัน³ และยามต้นจาก
กลางคืน⁴ แท้จริงความดีทั้งหลายย่อมลบล้าง
ความชั่วทั้งหลาย นั่นคือข้อเตือนสำหรับบรรดา
ผู้ที่รำลึก⁵

115. และเจ้าจงอดทน เพราะแท้จริงอัลลอฮ์
จะไม่ทรงทำให้รางวัลของผู้ทำความดีสูญหาย

116. ทำไมในศตวรรษก่อนจากพวกเจ้า จึงไม่มี
ปัญญาชน ช่วยกันห้ามปรามการบ่อนทำลาย

فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطَّعُوا
إِنَّهُمْ يَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

وَلَا تَزْكُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُلًا مِّنَ اللَّيْلِ
إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّكِرِينَ ﴿١١٤﴾

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا

¹ อย่าล้วงเกินขอบเขตของอัลลอฮ์ ด้วยการประพฤติในสิ่งที่ต้องห้าม

² อย่าเอนเอียงเห็นดีเห็นชอบไปกับบรรดาผู้อธรรม ที่เป็นผู้ปกครองหรือคนอื่น ๆ เช่น พวกเซเฟล พวก
นอกกลุ่มนอกทาง และพวกคนชั่ว แล้วท่านก็จะเป็นคนหนึ่งในพวกนั้น คือไฟนรกจะสัมผัสท่านได้

³ หมายถึงละหมาดศุบฮ์และอัศรฺ

⁴ หมายถึงละหมาดมักริบและอิชาฮ์

⁵ ผู้รำลึกคือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่เที่ยงธรรม และดำรงรักษาไว้ซึ่งการละหมาด ดังนั้น การรักษาไว้ซึ่งการ
ละหมาดก็ดี และการทำความดีอย่างอื่น ๆ ก็ดี เป็นข้อเตือนสติสำหรับผู้รักษาการตักเตือนและเป็นการ
ชี้แนะแก่ผู้ที่รักการชี้แนะไปสู่ความดี

ในแผ่นดิน เว้นแต่จำนวนน้อยเท่านั้น จากผู้
ที่เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้น และบรรดาผู้
อธรรมได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกให้อยู่ใน
ความสำราญ! พวกเขาจึงเป็นผู้กระทำความผิด

117. และพระเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงทำลายหมู่
บ้านโดยอยุติธรรม² โดยที่ประชากรของหมู่
บ้านนั้นเป็นผู้ฟื้นฟูทำความดี

118. และหากพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์
แน่นอน พระองค์จะทรงทำให้ปวงมนุษย์เป็น
ประชาชาติเดียวกัน³ แต่พวกเขาก็ยังคงแตก
แยกกัน

119. เว้นแต่ผู้ที่พระเจ้าของเจ้าทรงมีเมตตา⁴
และเช่นนั้นแหละพระองค์ทรงบังเกิดพวกเขา
และลิขิตของพระเจ้าของเจ้า ทรงกำหนดไว้
สมบูรณ์แล้ว แน่แน่นอนข้าจะให้หนกนั้นเต็มไป
ด้วยพวกญินและมนุษย์ทั้งหมด⁵

مَمَّنَ أَحْيَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلِهَا مُضِلُّوهُنَّ ﴿١١٧﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَا يَرْاؤُنَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

¹ พวกอธรรมเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา และความสำราญที่พวกเขาได้รับ เช่น การ
มั่วสุมอยู่แต่เรื่องการแสวงหาทรัพย์สมบัติและความใคร่ต่าง ๆ โดยเกิดทุนให้เหนียวอึดใจเราขู

² อัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์จากการอธรรมต่อป่าวของพระองค์ แต่พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาเพราะการ
ดื้อดึงปฏิเสธและการกระทำความผิด

³ จะทรงทำให้ปวงมนุษย์ทั้งหมดเป็นมุอิมิน อยู่ในแนวทางของอิสลาม แต่พระองค์ไม่ทรงทำเช่นนั้น
เพราะด้วยอิมะฮะฮ์ของพระองค์

⁴ คือมนุษย์นั้นยังคงแตกแยกออกเป็นศาสนาต่าง ๆ และลัทธิมากมาย เช่น ยะฮูดี นัศรอณี และมะญฮิ
เป็นต้น เว้นแต่บุคคลที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอิตายะฮ์ให้ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ คือผู้ที่ยึดมั่น
อยู่ในสัจธรรม

⁵ คือพระองค์จะทรงทำให้หนกนั้นเต็มไปด้วยพวกญินและมนุษย์ที่เป็นคนดื้อดึง ปฏิเสธศรัทธาและพวก
กระทำความชั่วที่เป็นลูกน้องของอิบลิส

(12) ซูเราะฮ์ ยูซุฟ

เป็นบัญญัติมักกีเยฮ์ มี 111 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ยูซุฟ

ซูเราะฮ์ยูซุฟเป็นซูเราะฮ์มักกีเยฮ์ที่ประมวลไว้ด้วยเรื่องราวประวัติความเป็นมาของบรรดานะบี ในซูเราะฮ์ได้แยกกล่าวถึงประวัติของนะบีของอัลลอฮ์ คือ ยูซุฟ อิบน์ยะอฺกุบ ไว้อย่างละเอียดพอสมควร เป็นต้นว่า สิ่งที่เขาได้ประสบกับการทดสอบนานาชนิด ได้รับการทรมานจากพี่ ๆ ของเขาและคนอื่น ๆ ในทำเนียบของผู้ว่าราชการอียิปต์ รวมทั้งในคุก ตลอดจนการวางแผนล่อลวงของเหล่าสตรีในทำเนียบ จนกระทั่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบันดาลให้เขารอดพ้นจากความหนักใจ จุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ขณะที่ท่านกำลังประสบกับความคับขันและกลุ้มใจในการสูญเสียคนรักถึงสองคนในปีเดียวกัน คือคอดีเยฮ์สุรียาสุดที่รักของท่าน และคุณลุงอะบูฏอลิบ

ซูเราะฮ์ยูซุฟมีส่วนโดดเด่นไม่เหมือนกับซูเราะฮ์มักกีเยฮ์อื่น ๆ ทั้งในด้านการใช้ถ้อยคำสำนวน การเรียบเรียงข้อความ ประวัติ และเค้าโครงของเรื่องก็เป็นทีเพลิตเพลิตจับใจ อีกทั้งการดำเนินเรื่องก็เข้าถึงจิตใจของผู้อ่าน ซูเราะฮ์นี้ถึงแม้ว่าจะเป็นซูเราะฮ์มักกีเยฮ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินไปในรูปแบบของการตักเตือน และลำทับก็ตาม แต่ซูเราะฮ์ยูซุฟก็แตกต่างออกไป กล่าวคือ จะดำเนินไปในรูปแบบที่นุ่มนวลละมุนละไม สำนวนดึงดูดจิตใจผู้อ่าน ไพเราะกลมกลื่น และเข้าใจง่าย มีบรรยากาศแห่งความเอ็นดูเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ และความสงสาร ด้วยเหตุนี้คอลิด อิบน์มะฮฺอฺดาน จึงได้กล่าวไว้เกี่ยวกับซูเราะฮ์นี้ว่า ซูเราะฮ์ยูซุฟและซูเราะฮ์มัรยัม ชาวสวรรค์กล่าวถึงด้วยความสนุกสนานในสวนสวรรค์ และอะฏอออกกล่าวว่า ผู้ที่เศร้าโศกเมื่อได้ยินการอ่านซูเราะฮ์ยูซุฟแล้ว จะได้รับความสงบสุขทางด้านจิตใจ

ซูเราะฮ์ยูซุฟถูกประทานลงมาแก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม หลังจากซูเราะฮ์ฮุดขณะที่ท่านอยู่ในภาวะคับขันและวิกฤตในการดำเนินชีวิต เพราะในระยะนั้นท่านและบรรดามุอฺมินได้รับความทุกข์และเศร้าโศกอย่างสุดซึ้ง ในการสูญเสียผู้ให้ความสนับสนุนท่านในการเผยแพร่ศาสนาถึง 2 คน ดังได้กล่าวมาแล้ว

นอกจากนั้นท่านและบรรดามุอิมินยังถูกทำร้าย และได้รับการเบียดเบียนจากฝ่ายตรงข้ามจนเป็นที่รู้จักกันดีว่า ปีนั้นเป็นปีแห่งความเศร้าโศก ท่ามกลางบรรยากาศดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ประทานซูเราะฮ์นี้ลงมาให้แก่พระองค์ เพื่อเป็นการปลอบใจและบรรเทาความทุกข์โศกที่ท่านกำลังเผชิญอยู่ คล้ายกับว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงกล่าวกับพระองค์ว่า โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย เจ้าอย่าได้เศร้าโศกเสียใจและเป็นทุกข์ร้อนต่อการต่อต้าน และการทำร้ายจากประชาชาติของเจ้าเลย ทั้งนี้ก็เพราะว่า หลังจากความทุกข์ยากก็จะมีการผ่อนคลาย หลังจากความคับแค้นก็จะมีทางออก จงดูพี่ชายของเจ้า ยูซุฟ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขา เช่น การทดสอบเนื่องจากความอิจฉา และการวางแผนจากพี่ ๆ ของเขา การทดสอบจากการถูกโยนลงไปในห้องลับการทดสอบจากการล่อลวงและการหลงรักของภริยาผู้ว่าราชการ การทดสอบในการติดคุกหลังจากมีชีวิตอย่างสำราญในรั้วในวัง จงดูซิว่า ยูซุฟมีความอดทนอย่างไรต่อการทดสอบดังกล่าว ทั้งนี้เป็นการต่อสู้เพื่อการศรัทธา เพื่อความถูกต้องและสัจธรรม ยูซุฟได้อดทนต่อภัยอันตรายและการทดสอบนานาประการ จนกระทั่งอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงเปลี่ยนสภาพของเขาด้วยการให้ออกจากคุกเข้าสู่วัง จนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการปกครองอียิปต์ มีอำนาจครอบครองเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ได้รับการจงรักภักดีและมีเกียรติ จนกิตติศัพท์เลื่องลือไปทั่วทุกสารทิศ นี่แหละคือการตอบแทนของพระเจ้าทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมต่อบรรดาบ่าวของพระองค์ที่จงรักภักดี ผู้ใดที่มีความอดทนหนักแน่นต่อการทดสอบ จะต้องทำจิตใจให้เข้มแข็ง เพื่อเผชิญกับการทดสอบที่จะเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุดเขาจะได้รับการตอบแทนที่คู่ควรเหมาะสมทุกประการ เช่นเดียวกับบรรดาราอซูลในอดีต

เจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้หนักแน่น (นูหฺ อิบรอฮีม มูซา และอีซา) จากบรรดาราอซูลที่ได้อดทนมาแล้ว อัลอะหฺกอฟ : 35

และเจ้าจงอดทน และการอดทนของ เจ้าจะมีไม่ได้เว้นแต่ด้วย (การเตาฟีกของ) อัลลอฮ์ และเจ้าอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และเจ้าอย่าอยู่ในความกลัดกลุ้มต่อสิ่งที่พวกเขาวางแผนไว้ อันนะหฺล : 127

เรื่องราวของนะบียูซุฟ อัคคิตติก ได้ถูกรื้อฟื้นนำมากล่าวโดยทางวะฮียเพื่อเป็นการปลอบใจท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นเพื่อนที่ดี สำหรับผู้ที่ได้ยินได้ฟังเพื่อจะได้ดำเนินตามแนวทางของบรรดา

นะบีจะทำให้มีความสุขและอบอุ่นใจ จะพบทางออกหลังจากที่ได้พบทางตันมาก่อน จะได้รับความสบายใจหลังจากที่ได้รับความกลัดกลุ้มมาก่อน ในซูเราะฮ์นี้ประมวลไว้ด้วยบทเรียนและข้อคิด รวมทั้งคำแนะนำที่มีคุณค่าสูง แพรวพรายไปด้วยข่าวคราวที่น่าตื่นเต้นและแปลกประหลาด สำหรับผู้มีหัวใจหรือรับฟัง และเขาตั้งใจ

นี่คือบรรยากาศของซูเราะฮ์ที่ออบอวลไปด้วยการดลใจ และสิ่งบอกเหตุหลายต่อหลายเรื่องทั้งที่บอกถึงชัยชนะและความช่วยเหลือขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่มีต่อว่าวของพระองค์ที่มีความอดทนและยึดเอาขันติธรรมในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นแนวทางของบรรดานะบีและรอซูล และนักเผยแผร์ที่บริสุทธิ์ใจ ในการนี้แน่นอนย่อมเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดของจิตใจ ที่เก็บความทุกข์ไว้ยาวนานนับปี โดยปกติอัลกุรอานุละกะรีมจะนำเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต มากล่าวซ้ำไว้หลายแห่งในหลายซูเราะฮ์ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นข้อเตือนใจและเป็นบทเรียน โดยใช้สำนวนสั้น ๆ เพื่อให้การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างสมบูรณ์ และเพื่อให้เกิดความต้องการที่จะฟังเรื่องราว โดยปราศจากความเบื่อหน่าย ส่วนในซูเราะฮ์ยูซุฟนี้ได้นำเอาเหตุการณ์มากล่าวอย่างละเอียดและต่อเนื่อง มิได้นำมากล่าวซ้ำอย่างในซูเราะฮ์อื่นๆ เช่น เรื่องของบรรดารอซูลท่านอื่นๆ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นที่ประจักษ์ถึงปาฏิหาริย์ของอัลกุรอาน ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด ในลักษณะทั้งสองแบบดังกล่าว นับได้ว่าเป็นมหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ผู้ทรงอำนาจสูงส่งผู้ทรงประทานให้อย่างมากหลาย

สาเหตุของการประทานซูเราะฮ์นี้

มีรายงานว่า พวกยะฮูดได้ถามท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ถึงเรื่องราวของนะบียูซุฟ และเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นระหว่างนะบียูซุฟกับพี่ ๆ ของเขา ซูเราะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

6. และเช่นนั้นแหละพระเจ้าของเจ้าทรงเลือกเจ้า และทรงสอนเจ้าให้รู้วิชาทำนายฝัน และทรงให้สมบุรณ์ซึ่งความโปรดปรานของพระองค์แก่เจ้าและแก่วงศ์วานของยะอฺูบ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงให้สมบุรณ์ ซึ่งความโปรดปรานแก่ปู่ทั้งสองของเจ้าแต่ก่อน คือ อิบรอฮีมและอิสฮาก แท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

7. แท้จริงเกี่ยวกับยูซุฟและพี่น้องของเขานั้นมีสัญญาณทั้งหลายสำหรับผู้สอบถาม¹

8. จงรำลึกขณะที่พวกเขากล่าวกันว่า แน่นนอน ยูซุฟและน้องของเขาเป็นที่รักแก่พ่อของเรา ยิ่งกว่าพวกเรา ทั้งๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก แท้จริงพ่อของเราอยู่ในการหลงผิดจริงๆ²

9. พวกท่านจงฆ่ายูซุฟ หรือเอาไปทิ้งในที่เปลี่ยวเสีย เพื่อความเอาใจใส่ของพ่อของพวกเขา จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน และพวกท่านจะเป็นกลุ่มชนที่ดีหลังจากเขา³

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَّبُّكَ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُسِّرُ يَعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ
يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
آيَاتٍ لِّلنَّاسِ لِيَذَّبَ

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحْسَبُ إِلَىٰ أَبْنَائِنَا
وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي صِلَابٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

أَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلِ لَكُمْ وَجْهَ
أَيْكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

¹ เรื่องราวของยูซุฟและพี่น้อง 11 คนของเขานั้น เป็นบทเรียนและข้อเตือนสติแก่ผู้ที่ถามถึงความจริงถึงความหมายของพวกเขาคือ

² นี่คือการทดสอบครั้งแรกของยูซุฟ อะลียฮิสสลาม ขณะที่พี่น้องของเขาต่างกล่าวแก่พ่อของเขาว่า วัลลอฮีย แท้จริงยูซุฟและน้องของเขาที่ชื่อบินยามีน เป็นที่รักและโปรดปรานแก่พ่อของเรา ยิ่งกว่าพวกเรา หมายถึงว่า ความรักของพ่อเราที่มีต่อเขาทั้งสองนั้นมากกว่าที่มีต่อพวกเรา อันนี้เป็นของแน่นอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

³ อีรรอฮิกกล่าวว่า ความหมายคือ ความจริงยูซุฟนั้นทำให้พ่อของเราไม่สนใจพวกเรา แต่ไปเอาใจใส่เป็นพิเศษแก่เขา เมื่อโดยยูซุฟหายหน้าไปจากเรา ก็จะทำให้พ่อของเราหันมาสนใจและให้ความรักพวกเรา หลังจากนั้นพวกเขาก็กลับเนื้อกลับตัวสวามิภักดิ์ แล้วเราก็จะเป็นคนดี

10. คนหนึ่งในพวกเขาบอกว่า¹ พวกท่านอย่าฆ่ายูซุฟ แต่จงโยนเขาลงในบ่อลึก เพื่อผู้เดินทางบางคนจะได้เอาเขาออกมา หากพวกท่านจำต้องกระทำเช่นนั้น

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

11. พวกเขาบอกว่า โอ้คุณพ่อของเรา ทำไมท่านจึงไม่ไว้วางใจเราที่มีต่อยูซุฟ และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ใจต่อเขา²

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَنَصِیحُونَ ﴿١١﴾

12. พรุ่งนี้ขอให้ส่งเขาไปกับเรา เพื่อเขาจะกินให้อิ่มและเล่นอย่างสนุก และแท้จริงเรานั้นจะเป็นผู้คุ้มกันเขา³

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾

13. เขากล่าวว่า แท้จริงมันจะทำให้ฉันเศร้าใจเมื่อพวกเจ้าจะเอาเขาไป และฉันกลัวว่าสุนัขป่าจะกินเขา ขณะที่พวกเจ้ามิได้เอาใจใส่ต่อเขา⁴

قَالَ إِنِّي لَخَزِئْتُهُ لِيَكْفُرَنِي وَأَخَافُ أَنَّ يُكَلِّهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

14. พวกเขาบอกว่า หากสุนัขป่ากินเขา ทั้งๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก ดั่งนั้นแท้จริงพวกเราเป็นผู้ขาดทุนแน่นอน

قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

15. เมื่อพวกเขาพาเขาไป พวกเขาตกลงกันว่า จะเอาเขาไปโยนในบ่อลึก และเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แน่نون เจ้าจะได้เล่าแก่พวกเขาถึงการ

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا

¹ คือพี่ชายคนโตของพวกเขาที่ชื่อยะฮูซา ความเห็นของเขานี้มีความเลวน้อยกว่าความเห็นของคนอื่น ๆ
² ความหมายคือ มีอะไรเกิดขึ้นกับท่านจนกระทั่งท่านไม่ไว้วางใจเราต่อยูซุฟ ทั้งๆ ที่เราทั้งหมดก็เป็นลูกของท่าน นอกจากนั้นพวกเรากรักเขาและมีเจตนาดีต่อเขา
³ พวกเราจะคุ้มกันรักษาเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายและภัยอันตรายทั้งหลาย
⁴ ยะฮูฎได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ความจริงการจากไปของยูซุฟนั้นทำให้ฉันไม่สบายใจ เพราะฉันทนดูไม่ได้ และอีกอย่างหนึ่งก็คือ ฉันกลัวว่าหมาป่าจะมาตะครุบเขาไป เมื่อพวกเขาเล่นกันอยู่อย่างเพลิดเพลิน

กระทำของพวกเขาในครั้งนี้ โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สา¹

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

16. และพวกเขาได้กลับมาหาพ่อของพวกเขา เวลาค่ำ พลังร้องไห้²

وَجَاءَ وَآبَاءَهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

17. พวกเขาบอกว่า โอ้พ่อของเรา พวกเราได้ออกไปวิ่งแข่งกัน และเราได้ปล่อยยูซุฟไว้เฝ้าสิ่งของของเรา แล้วสุนัขป่าได้มากินเขา และท่านยอมไม่เชื่อเราทั้ง ๆ ที่เราเป็นผู้สัตย์จริง

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

18. และพวกเขาได้นำเสื้อของเขามา มีเลือดปลอมติดอยู่³ เขากล่าวว่า แต่ว่าพวกเจ้าได้แต่งเรื่องขึ้นเพื่อพวกเจ้า ดังนั้น การอดทนเป็นสิ่งที่ดีและอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวอ้าง⁴

وَجَاءَ وَعَلَى عَقْبَيْهِ يَدْمُرُ كَذِبًا قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งแก่ยูซุฟว่า เจ้าจะบอกพี่น้องของเจ้าถึงการกระทำของพวกเขาครั้งนี้ ซึ่งการกระทำของพวกเขาต่อเจ้านั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัวในขณะนั้นว่าเจ้าคือยูซุฟ อรรอฮีย์ กล่าวว่า ประโยชน์ของการระงับแก่ยูซุฟนี้ ก็เพื่อเป็นการปลอบใจให้เขามีความอบอุ่น และปลดเปลื้องความทุกข์ร้อนและความสั่นโศก และในที่สุดเขาก็จะรอดพ้นจากการทดสอบครั้งนี้

² มีรายงานเล่าว่า เมื่อยะอูบได้ยินเสียงร้องไห้ของพวกเขา ก็ตกใจและกล่าวขึ้นว่า มีอะไรเกิดขึ้นหรือ ลูกเอ๋ย ยูซุฟอยู่ไหนเล่า

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า พวกเขาได้ฆ่าแกะตัวหนึ่งแล้วเอาเสื้อของยูซุฟไปกลัวเลือดแกะ เมื่อพวกเขากลับมาหายะอูบพ่อของพวกเขา เขาได้กล่าวว่า พวกเจ้าโง่หาก ถ้าหมาป่ากัดกินยูซุฟจริงแล้วเสื้อของเขาจะขาดอีกรายงานหนึ่งกล่าวว่า เขากล่าวว่า ฉันไม่คิดเลยว่าหมาป่าตัวนี้จะกัดกินลูกของฉันและจะไม่ทิ้งเสื้อของเขา

⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นผู้ช่วยเหลือฉันให้มีความอดกลั้นในสิ่งที่พวกเจ้าพูดโกหก

19. และคณะเดินทางได้มาถึง¹ ดังนั้นพวกเขาได้ส่งคนแบกน้ำของพวกเขา (ไปตักน้ำจากบ่อ) เขาได้หย่อนถังของเขาลงไป (ในบ่อ) เขากล่าวว่า โอ้ชาวดีจะ นี่มันเด็กนี่² และพวกเขาได้ซ่อนเขาไว้เป็นสินค้า และอัลลอฮ์ทรงรอบรูในสิ่งที่พวกเขากระทำ

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضَمَّةٍ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. และพวกเขาได้ขายเขาด้วยราคาถูก นับได้ไม่กี่ดิรฮัม และพวกเขาเป็นผู้มั่งน้อย³

وَسَرَّوهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

21. และผู้ที่ซื้อเขามาจากอียิปต์⁴ กล่าวกับภริยาของเขาว่า จงให้ที่พักแก่เขาอย่างมีเกียรติ บางทีเขาจะทำประโยชน์ให้เราได้บ้าง หรือรับเขาเป็นบุตร และเช่นนั้นแหละเราได้ทำให้ยูซุฟมีอำนาจในแผ่นดิน⁵ และเพื่อเราจะได้สอนให้เขารู้วิชาทำนายฝัน และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้พิชิตในกิจการของพระองค์ และแต่ว่าส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْئِي بِأَكْرَمِي
مَتُونَهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا
وَكَذَلِكَ مَكَانًا لِيُوسَفَ فِي الْأَرْضِ
وَلِيُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
عَلَىٰ أَمْرٍ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

¹ คณะเดินทางได้ผ่านมาทางนั้น อิบน์อับบาสกล่าวว่า คณะเดินทางได้เดินทางมาจากมดัยนไปยังอียิปต์ ได้หลงทางพลัดมาทางนั้นและได้แวะพักที่นั่น ใกล้กับบ่อที่อยู่ซุฟถูกลงไป บ่อนั้นอยู่ในสถานที่เปลี่ยนหว่างไกลจากตัวเมือง

² นักตีฟซึรกล่าวว่า เมื่อคนตักน้ำหย่อนถังลงไป ในบ่อ ยูซุฟซึ่งอยู่กับบ่อเห็นสายเชือก เขาจึงได้ขึ้นมา และเมื่อเขาเห็นความงามของยูซุฟ เขาจึงต้องอุทานออกมา

³ นี่คือการทดสอบครั้งที่สองในชีวิตของยูซุฟ อัศศิดดีก คือการทดสอบการเป็นทาส คณะเดินทางซึ่งได้เอาเขาขึ้นมาจากบ่อขายเขาด้วยราคาเพียง 20 ดิรฮัม ตามคำบอกเล่าของอิบนอับบาส

⁴ ผู้ที่ซื้อยูซุฟชื่อ ก็ฎฟิร มีตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับการคลังของอียิปต์

⁵ เช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงช่วยให้เขาขึ้นมาจากบ่อ พระองค์ก็จะทรงให้เขามีอำนาจในแผ่นดินอียิปต์ โดยใช้ชีวิตอยู่อย่างมีเกียรติและปลอดภัย

22. และเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะ¹ เราได้ให้ความสุขุมรอบคอบและวิชาการแก่เขา และเช่นนั้นแหละ เราตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

23. และนางได้ยั่ววนเขาโดยที่เขาอยู่ในบ้านของนาง² และนางได้ปิดประตูอย่างแน่นและกล่าวว่ามาหีนีซี เขากล่าวว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงเขาเป็นนายของฉัน ใ้ที่พิทักษ์ที่ดียิ่งแก่ฉัน³ แท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะไม่บรรลุนิติภาวะสำเร็จ

24. และแท้จริง นางได้ตั้งใจมั่นในตัวเขาและเขาก็ตั้งใจในตัวนาง⁴ หากเขาไม่เห็นหลักฐานแห่งพระเจ้าของเขา เช่นนั้นแหละเพื่อเราจะให้ความชั่วและการลามกห่างไกลจากเขา แท้จริงเขาคือคนหนึ่งในปวงบ่าวของเราที่สุจริต

25. และทั้งสองได้วิ่งไปที่ประตู⁵ และนางได้ดึงเสื้อของเขาขาดทางด้านหลัง และทั้งสองได้พบสามีของนางที่ประตู นางกล่าวว่า อะไรคือการ

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ رَءَاهُ آيَاتَهُ حَكَمًا وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ، وَعَلَّقَتْ
الْأَنْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ
إِنَّهُ رَجِيحٌ أَحْسَنُ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ، وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَن رَّءَاهُ زَيْنَ
رَبِّهِ، كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُتْلِصِينَ ﴿١٤﴾

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ وَأَلْفَيَا
سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جِئَاءُ مِن أَرَادَ

¹ คือมีอายุประมาณ 30 ปี

² นี่คือการทดสอบครั้งที่สาม การยั่ววนคือการขอร้องอย่างสุภาพและนุ่มนวล นางได้ทำทุกวิถีทางที่จะขอร้องยูซุฟให้ตกลงปลงใจในการทำชั่วและเลวร้าย

³ ยูซุฟกล่าวว่า แท้จริงสามีของคุณนั้นเป็นนายของฉัน ซึ่งเขาได้ให้เกียรติฉันและมีบุญคุณแก่ฉันอย่างมากมาย ดังนั้น จะให้ฉันทำชั่วด้วยการทรยศต่อเขาได้อย่างไร

⁴ การตั้งใจมั่นของนางหมายถึงการตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยว ที่จะปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของนาง และมุ่งที่จะบังคับเขาให้ปฏิบัติตามโดยใช้กำลัง ทั้งนี้จะเห็นได้จากการที่นางปิดประตูแล้วเรียกรองแกลมบังคับจนทำให้เขาต้องวิ่งหนีไปที่ประตู ส่วนการตั้งใจของเขา หมายถึงจิตใจเอนอ่อนไปตามสัญชาตญาณของมนุษย์

⁵ และทั้งสองได้วิ่งไปที่ประตู ยูซุฟวิ่งไปเพื่อหนีออก ส่วนนางวิ่งไปเพื่อติดตามเขา

ตอบแทนของผู้ประสงค์ร้ายต่อภริยาของท่าน นอกจากการจำคุกหรือการลงโทษอย่างเจ็บปวด

26. เขากล่าวว่า นางได้ยั่วยวนชื่นใจฉัน และพยานคนหนึ่ง¹ ในบ้านของนางได้เป็นพยาน หากเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหน้า ดังนั้นนางก็พูดจริง และเขาอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

27. และหากว่าเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง นางก็กล่าวเท็จ และเขาอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

28. ดังนั้น เมื่อเขาเห็นเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง เขากล่าวว่า แท้จริงมันเป็นอุบายของพวกเขา แท้จริงอุบายของพวกเขา นั้นยิ่งใหญ่

29. ยูซุฟ จงผินหลังให้เรื่องนี้เกิด² และเธอจงขออภัยโทษในความผิดของเธอ แท้จริงเธออยู่ในหมู่ผู้กระทำผิด³

30. และพวกผู้หญิงในเมืองกล่าวว่า⁴ ภริยาของผู้ว่าฯ ได้ยั่วยวนเด็กรับใช้ของนาง แนนอนเขาทำให้นางหลงรัก แท้จริงเราเห็นว่านางอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน

يَاٰهْلِكَ سُوٓءَۤاۡلًاۙ اَلَاۤ اَنْ يُّسْجَرَۙ اَوْعَذَابُۙ اَيْمٰنٍ ﴿١٥﴾

قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِيۙ عَنْ نَفْسِيۙ وَشَهِدَ شَٰهِدٌۙ مِّنۡ اٰهْلِهَاۙ اِنْ كَانَتْ فَمِيصُّهُۙ فُدْمٍۙ مِّنۡ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهِيَ مِنَ الْكٰذِبِيۙنَ ﴿١٦﴾

وَ اِنْ كَانَتْ فَمِيصُّهُۙ فُدْمٍۙ مِّنۡ دُبُرٍۙ فَكَذَّبَتْ وَ هِيَ مِنَ الصّٰدِقِيۙنَ ﴿١٧﴾

فَلَمَّآ رَاَ فَمِيصُّهُۙ فُدْمٍۙ مِّنۡ دُبُرٍۙ قَالَ اِنَّهٗ مِّنۡ كَيْدِكُنَّۙ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيۙمٌ ﴿١٨﴾

يُوسُفُۙ اَعْرِضْ عَنۡ هٰذَاۙ وَاسْتَغْفِرِيۙ لِذَنۡبِكِۙ اِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِئِيۙنَ ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ وَقَالَ يَسُوۡةُۙ فِى الْمَدِيۡنَةِۙ اَمْرٰتُۙ اَلْمُرِّيۙرِۙ زُرُوۡدٌ فَنَهَاۙ عَنۡ نَّفْسِيۙۙ فَدَشَعَهَاۙ حُبًاۙ اِنَّاۙ لَرٰبِهَاۙ فِىۙ ضَلٰلٍۙ مُّبِيۙنٍ ﴿٢١﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า มีเด็กคนหนึ่งอยู่ในเปล อัลลอสฺ ตะอาลา ทรงให้เด็กพูดได้ เด็กคนนั้นเป็นหลานของนาง

² ยูซุฟจงเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ อย่าได้ไปบอกกล่าวแก่ผู้ใด

³ นักตีฟซิบรานคนกล่าวว่า ดูเหมือนว่านี่คือรูปแบบของสังคมนาฮียีละฮฺ โดยถือว่าเรื่องลามกทางเพศเป็นเรื่องธรรมดา อย่างน้อยก็เพียงปกปิดกันเท่านั้น แม้แต่ภริยาของคนใหญ่คนโตในวงราชการกระทำผิดก็เพียงแต่กล่าว จงขออภัยโทษในความผิดของเธอ เพราะเห็นใจเธอที่อยู่อย่างอ้างว้าง

⁴ กล่าวกันว่าเป็นหญิง 5 คน ซึ่งสามีของพวกเธอรับใช้อยู่ในวัง ต่อมาชาวใต้แพร่กระจายไปทั่วเมือง

31. เมื่อนางได้ยินเสียง (กล่าวหา) โจษจันของนางเหล่านั้น นางจึงส่งคนไปยังนางเหล่านั้น และนางได้เตรียมที่พักพิงสำหรับนางเหล่านั้น และได้นำมิดมาให้ทุกคนในหมู่นางเหล่านั้น¹ และนางกล่าว (แก่เขา) ว่า จงออกไปหานางเหล่านั้น เมื่อนางเหล่านั้นเห็นเขาก็ให้การสรรเสริญและเฉือนมือของพวกนาง² และกล่าวว่า เป็นไปไม่ได้ นี่ไม่ใช่มนุษย์เป็นแน่ มิใช่อื่นใดนอกจากมะลักผู้มีเกียรติ

32. นางกล่าวว่า นั่นคือสิ่งที่พวกเธอประณามฉันเกี่ยวกับเขา³ และแน่นอนฉันได้ยั่ววนเขา แต่เขาขัดขวางอย่างแข็งขัน⁴ และหากเขาไม่ปฏิบัติตามที่ฉันสั่งเขา แน่หนอนเขาจะถูกจำคุก และจะอยู่ในหมู่นักขัง

33. เขากล่าวว่า โอ้ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ คุณนั้นเป็นที่รักยิ่งแก่ข้าพระองค์กว่าสิ่งที่พวกนางเรียกร้องข้าพระองค์ไปสู่มัน⁵ และ

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِفًا وَآتَتْ كُلَّ وَجْهٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّارَأَيْتَهُنَّ أَكْبَرْتَهُنَّ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٦١﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رُودْنُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أمْرُهُ لَيُصْجِنَنَّ وَيَكُونَنَّ مِنَ الْمُصْغِرِينَ ﴿٦٢﴾

قَالَ رَبِّ النَّصِئْتُ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا لَآتَصْرِفُ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ

¹ นางได้เรียกพวกผู้หญิงเหล่านั้นรวม 40 คน รวมทั้งหญิง 5 คนนั้นด้วย ไปในงานเลี้ยงต้อนรับ นางได้แจกมิดแก่ทุกคนเพื่อปกปิดผลไม้

² นางได้ใช้ให้ยูซุฟออกไปเดินผ่านพวกผู้หญิงที่กำลังเพลินอยู่กับการปกปิดผลไม้ เมื่อพวกผู้หญิงเห็นยูซุฟก็พากันกล่าวหาและกล่าวขมความงามของเขา แล้วเฉือนมือของพวกนางโดยไม่รู้สึกตัว

³ นางได้ประกาศขณะนั้นถึงสิ่งที่มีอยู่ในตัวนาง คือความรักที่มีต่อยูซุฟ ทั้งนี้เพราะนางมีความรู้สึกว่าการประสาบขยชนะเหนือพวกผู้หญิงเหล่านั้น โดยกล่าวว่า นี่แหละคือสิ่งที่พวกเธอได้ประสาบกับตาของพวกเธอเอง บ่าวสาวกันอาณีย์ ที่พวกเธอประณามฉันในความรักของฉันที่มีต่อเขา พวกเธอได้เห็นแล้ว มิใช่หรือถึงความงาม ความประหลาด และความยั่ววน

⁴ ฉันต้องการเขาเพื่อให้ได้มาซึ่งความปรารถนาของฉัน แต่เขาได้ขัดขวางอย่างแข็งขัน อัลชะมัดชะรียกกล่าวว่า การขัดขวางอย่างแข็งขัน เป็นการบงกชการขัดขวางอย่างสุดความสามารถ และการสงวนท่าทีอย่างแข็งขัน

⁵ ยูซุฟหันไปพึ่งพระเจ้าของเขาด้วยการวิงวอนร้องเรียนอย่างนอบน้อมต่อมตนว่า โอ้... และให้เหตุผลว่าเป็นการกระทำของพวกนาง เพราะพวกนางทั้งหมดมีส่วนร่วมในการเรียกร้องไปสู่การกระทำลามก

หากพระองค์มีทรงให้อูบายของพวกนางพันไป จากข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์อาจจะโน้มเอียง ไปหาพวกนาง และข้าพระองค์จะเป็นคนหนึ่งใน หมู่ผู้โง่เขลา¹

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٣﴾

34. ดังนั้น พระเจ้าของเขาได้ตอบรับเขาแล้ว พระองค์ทรงให้อูบายของพวกนางพันห่างไป จากเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรง รอบรู้²

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ بِمُخَصَّرَفٍ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

35. เมื่อเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาหลังจากที่ได้ พบเห็นหลักฐาน (ถึงลงความเห็นว่าเป็น) ต้องขัง เขาไว้ระยะหนึ่ง³

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتٍ لَيْسَ جُحُشُهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

36. และชายหนุ่มสองคน (มหาดเล็ก) ได้เข้าคุก พร้อมกับเขา⁴ หนึ่งในสองคนกล่าวว่า แท้จริง ฉันฝันเห็นว่าฉันคั้นเหล้า และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า แท้จริงฉันฝันเห็นว่าฉันแบกขนมปังไว้บน ศีรษะของฉัน แล้วนกได้มากินมัน จึงบอกเรา ด้วยการทำนายฝัน แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ใน หมู่ผู้ทำความดี

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَدْتُ أُعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَدْتُ أُحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا نَأَى كُلُّ الطَّيْرِ مِنْهُ نَبْتَانَا بِنَاءٍ وَبِلَيْلِهِ إِنَّا نَرْتَدُّكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

¹ ในการเรียกร้องวิงวอนของยูซุฟต่อพระองค์นี้ เป็นเสมือนการกระทำของบรรดานะบีและปวงบ่าวที่ดี นั้นเอง

² ในการตอบรับการวิงวอนครั้งนี้ ยูซุฟก็ผ่านพ้นการทดสอบครั้งที่ 3 ของเขา ด้วยความเมตตาและความคุ้มครองของพระองค์

³ นี่เป็นการเริ่มต้นของการทดสอบครั้งที่ 4 และครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบครั้งที่หนักที่สุดในชีวิตของยูซุฟ อัคคีตติก คือการทดสอบในคุก

⁴ ขณะที่ยูซุฟเข้าไปในคุก ได้มีคนรับใช้ในวัง 2 คนเข้าไปในคุกด้วย คือ คนทำขนมปังและคนเสิร์ฟน้ำ โดยถูกกล่าวหาว่ามอมยาพิษในอาหาร

37. เขากล่าวว่า อาหารที่ท่านทั้งสองจะได้รับ จะยังไม่มาถึงท่านทั้งสอง เว้นแต่ฉันจะบอกกับ ท่านทั้งสองเป็นการทำนายฝัน ก่อนที่มันจะมาถึงท่านทั้งสอง¹ นั่นแหละคือสิ่งที่พระเจ้าของ ฉันทรงสอนฉัน² แท้จริงฉันได้ละทิ้งแนวทาง ของกลุ่มชนผู้ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และพวกเขา เป็นพวกที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลก

38. และฉันได้ดำเนินตามแนวทางของบรรพบุรุษของฉันท คือ อิบรอฮีมและอิสฮากและ ยะอูบ³ ไม่เป็นการบังควรแก่เราที่จะตั้งภาคี ด้วยสิ่งใดต่ออัลลอฮ์ นั่นคือจากความโปรดปราน ของอัลลอฮ์แก่เราและแก่มนุษยชาติ⁴ แต่ ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่ขอบคุณ

39. โอ้ เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันทเอ๋ย พระเจ้า หลายองค์ดีกว่า หรือว่าอัลลอฮ์เอกองค์ผู้ทรง อานูภาพ

قَالَ لَا يَا تَيْكَمَا طَعَامٌ تُرَزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأُ تَيْكَمَا
يَأْتِيهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي
إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٧﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانُوا لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

يَصْلِحِي السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
أَمِ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ ﴿٦١﴾

¹ ยูซุฟได้บอกชายหนุ่มทั้งสองถึงสิ่งที่เป็นปาฏิหาริย์ เช่น ความรู้ของเขาเกี่ยวกับสิ่งพันธุณวิสัย ทั้งนี้ เพื่อเชิญชวนหนุ่มทั้งสองไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

² การบอกข่าวถึงสิ่งพันธุณวิสัยมิใช่เป็นการทำนายหรือเดา แต่ทว่าเป็นการเฉลียวใจหรือเป็นวะฮีย์จาก อัลลอฮ์ ตะอาลา

³ เราปฏิบัติตามศาสนาของบรรดานะบี มิใช่ศาสนาของพวกตั้งภาคีและพวกหลงทาง จุดมุ่งหมายก็เพื่อ แสดงให้เห็นว่าเขาสืบเชื้อสายมาจากตระกูลของนะบี เพื่อให้ชายหนุ่มทั้งสองรับฟังและเชื่อถือคำพูด ของเขา

⁴ การศรัทธาและการให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮ์นั้น เป็นความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ให้แก่เรา โดยให้ เกียรติแก่เราด้วยการตั้งให้เป็นรอซูล และเป็นความโปรดปรานแก่มนุษยชาติด้วยการส่งบรรดารอซูล มาแนะนำสั่งสอนสู่แนวทางที่ถูกต้องและเที่ยงธรรม

40. สิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาจะสืบจากพระองค์ มิใช่อื่นใดนอกจากบรรดาชื่อที่พวกท่าน และบรรดาบรรพบุรุษของพวกท่าน ใช้เรียกมันอัลลอฮ์มิได้ประทานหลักฐานในเรื่องนี้ลงมา การตัดสินมิได้เป็นสิทธิของใคร นอกจากอัลลอฮ์ พระองค์ทรงใช้มิให้พวกท่านเคารพบูชาสิ่งใด นอกจากพระองค์เท่านั้น นั่นคือศาสนาที่เที่ยงธรรมแต่ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้¹

41. ไอ้เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย ส่วนคนหนึ่งของท่านทั้งสองเขาจะรินเหล้าให้นายของเขา และส่วนอีกคนหนึ่งจะถูกแขวนตรึง แล้วนกจะกินศีรษะของเขา² เรื่องถูกกำหนดไว้ตามที่ท่านทั้งสองขอความเห็น³

مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاءُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ
إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ الْأَتَمُّدُوا إِلَّا آيَاتُهُ
ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَسِمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

يَصْحَبِي السِّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمْ فَاسْتَقِ رَبَّهُ
خَمْرًا وَأَمَا الْآخَرَ فَيُضَلِّبْ فَمَا كُلَّ الطَّيْرُ
مِن رَأْسِهِ فَضَى الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾

¹ ยูซุฟ อลียฮิสสลาม ได้ใช้ขั้นตอนในการเรียกร้องไปสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ โดยใช้เหตุผลและหลักฐานทางปัญญา และชี้แจงให้เป็นที่ประจักษ์ว่า การให้ความเป็นเอกภาพหรืออิตเตฮาดนั้น ย่อมมีน้ำหนักเหนือกว่าการยึดถือพระเจ้าหลายองค์ และได้พิสูจน์ให้เป็นที่แจ้งชัดว่า สิ่งที่พวกเขาขนานนามกันว่าพระเจ้าและกราบไหว้บูชากันอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพระเจ้าเลย และไม่สมควรที่จะเคารพบูชาอีกด้วย หลังจากนั้นก็ได้ยืนยันอย่างชัดเจนว่า สิ่งที่เป็นสัจธรรมอย่างแท้จริงและศาสนาที่เที่ยงธรรมคือ การอิบาดะฮ์ต่อพระเจ้าองค์เดียวซึ่งเป็นที่พึงของมนุษย์ทั้งหลาย นั่นคือแนวทางอันแนบยลและแนบเนียนในการเรียกร้องไปสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ โดยเริ่มด้วยการชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องและการแนะนำสั่งสอนที่ดีงาม หลังจากนั้นก็กล่าวถึงการทำนายฝันของชายหนุ่มทั้งสอง

² สำหรับผู้ที่ฝันว่าเขาคั้นเหล้า เขาจะออกจากคุกแล้วกลับไปดื่มเพื่อรินเหล้าให้นายของเขา ส่วนอีกคนหนึ่งที่ฝันว่าขนมปังอยู่บนศีรษะของเขา จะถูกประหารชีวิตด้วยการแขวนคอ แล้วนกจะมากินศีรษะของเขา นักตีฟฮิรากล่าวว่า มีรายงานว่า เมื่อทั้งสองได้รับฟังคำทำนายนี้แล้วก็ปฏิเสธว่าเขามิได้ฝันเห็นอะไรเลย

³ ลิขิตของอัลลอฮ์ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ท่านทั้งสองจะเชื่อหรือไม่เชื่อ มันเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง

42. และเขากล่าวแก่คนที่เขาคิดว่าจะพันโทษ
ในสองคนว่า จงเล่าเรื่องของฉันแก่นายของท่าน
ด้วย¹ แล้วช่วยถอนได้ทำให้เขาสืมเรื่องของเขา
(ยูซุฟ) ณ ที่นายของเขา เขาก็อยู่ในคุกอีก
หลายปี²

43. และกษัตริย์ได้ตรัสว่า แท้จริงฉันฝันเห็นวัว
ตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวถูกวัวผอมเจ็ดตัวกินพวกมัน
และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวงถูกรวงข้าวแห้งเจ็ดรวง
รดกินมัน โอ้ขุนนางทั้งหลายเอ๋ย จงอธิบาย
แก่ฉันในการฝันของฉันนี้ หากพวกท่านเป็นผู้
ทำนายฝันได้

44. พวกเขา กล่าวว่า เป็นการฝันที่สับสนและ
พวกเรามิใช่ผู้รู้ในการทำนายฝัน

45. เขาผู้รอดพ้นคนหนึ่ง ในสองคนรำลึกขึ้น
มาได้หลังจากช่วงเวลาหนึ่ง กล่าวว่า ฉันจะบอก
พวกท่านซึ่งการทำนายฝัน พวกท่านจงส่งฉัน
ไปซิ³

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي
عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ
رَبِّهِ، فَلَيْثَ فِي السِّجْنِ يَضَعُ سِنِينَ ﴿٤٢﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ
خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤْتُونِي
فِي رَأْيِ بَنِي إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا بَاصِبُونَ ﴿٤٣﴾

قَالُوا أَضَعَتْ أَخْلَامَهُ وَمَا تَحْتُوا وَيْلَ
لِالْأَخْلَامِيِّينَ ﴿٤٤﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ
أَنَا أَنبَأْتُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾

¹ ยูซุฟกล่าวแก่คนที่เชื่อว่าพันโทษว่า จงเล่าเรื่องของฉันแก่นายของท่าน บางทีเขาจะช่วยฉันให้พ้น
จากสิ่งที่ฉันถูกข่มเหงก็ได้
² ยูซุฟอยู่ในคุก 7 ปี บรรดานักตีพซริกกล่าวว่า ที่เขาอยู่ในคุกหลายปีนั้นเพราะเขาเชื่อและหวังต่อมนุษย์
และสืมที่จะทูลเรื่องของเขาต่อพระผู้เป็นเจ้า
³ อิบน์อบบาสกล่าว ว่า ปรากฏว่าคูมีได้อยู่ในเมือง ดังนั้นจึงกล่าวว่า พวกท่านจงส่งฉันไปซิ เพื่อไปหา
ยูซุฟที่อยู่ในคุก

46. ยูซุฟผู้ซื่อสัตย์เอ๋ย จงอธิบายแก่เราเรื่อง
วิ้วตัวเมียอันเจ็ดตัวถูกวิ้วผสมเจ็ดตัวกินมัน
และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวงถูกรวง ข้าวแห้งเจ็ด
รวงรดกินมัน หวังว่าฉันจะกลับไปหามวลชน¹
เพื่อพวกเขาจะได้รู้เรื่อง

47. เขากล่าวว่า พวกท่านจะเพาะปลูก 7 ปีต่อ
เนื่องกัน สิ่งที่พวกท่านเก็บเกี่ยวได้จึงปล่อยมัน
ไว้ในรวงของมัน² เว้นแต่ส่วนน้อยที่ท่านจะ
กินมัน

48. หลังจากนั้น 7 ปีแห่งความแร้นแค้นจะติด
ตามมา มันจะกินสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้สำหรับ
มัน³ นอกจากส่วนน้อยที่พวกท่านจะเก็บไว้ทำ
พันธุ์

49. หลังจากนั้นปีที่มวลชนจะได้รับฝนติดตาม
มา และในปีนั้นพวกเขาจะได้คั่นองุ่น⁴

50. และกษัตริย์ตรัสว่า จงนำเขามาหาฉันสิ
เมื่อคนนำข่าวมาหาเขา เขากล่าวว่า จงกลับไป
ยังนายของท่าน แล้วถามพระองค์ถึงเรื่องของ

يُوسُفُ أَيُّهَا الصَّادِقُ أَفَتَنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ
سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخْرَىٰ يَأْكُلْنَ لَعَلَّ
أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

قَالَ نَزَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرَوْهُ
فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ بَأْسًا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعَ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ بَأْسًا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٍ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يَعَصْرُونَ ﴿١٩﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْوِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ
إِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ الْإِنْسَانِ الَّذِي قَطَعَنَ

¹ อิมามอัลฟุรฎอกล่าวว่ : ที่กล่าวว่า หวังว่าฉันจะกลับไปหามวลชน เพราะเห็นว่าบรรดาผู้ทำนายฝัน
ไม่สามารถจะตอบคำทำนายนี้ได้ ด้วยเหตุนี้เขาจึงกล่าวว่า หวังว่าฉันจะกลับไปหามวลชน

² ที่ว่า จงปล่อยมันไว้ในรวงของมัน ก็เพื่อบริโภคกิน

³ พวกท่านจงกินสิ่งที่พวกท่านได้ตอมเอาไว้เมื่อยามที่อุดมสมบูรณ์

⁴ หลังจากปีแห่งแล้ง ปีแห่งความอุดมสมบูรณ์ก็จะติดตามมา จะมีฝนตกชุก ประชาชนจะปลูกข้าวและ
ผลไม้อื่น ๆ

พวกผู้หญิงที่เนียนมือของนาง แท้จริงพระเจ้า
ของฉันทรงรอบรู้ถึงอุบายของนางเหล่านั้น¹

51. กษัตริย์ตรัสว่า เรื่องราวของพวกเธอเป็น
เช่นไร เมื่อพวกเธอย้วยวนยูซุฟ พวกนาง
กล่าวว่า ขออัลลอฮฺทรงคุ้มครอง เราไม่รู้มา
ก่อนเลยว่าเขาทำชั่ว ภริยาของผู้ว่าฯ กล่าวว่า
บัดนี้ความจริงได้ปรากฏขึ้นแล้ว ฉันได้ย้วยวน
เขา และแท้จริงเขาคือผู้หนึ่งในหมู่ผู้สัจจริง
อย่างแน่นอน²

52. ทั้งนี้เพื่อให้เขารู้ว่า แท้จริงฉันมิได้ทรยศ
ต่อเขาโดยลับหลัง และแท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรง
ชี้แนะแนวการวางแผนของพวกทรยศ³

53. และฉันไม่อาจชำระจิตใจของฉันให้สะอาด
บริสุทธิ์ได้ แท้จริงจิตใจนั้นถูกครอบงำไว้ด้วย
ความชั่ว นอกจากที่พระเจ้าของฉันทรงเมตตา

أَيُّدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾
قُلْتُ خَشِيَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتْ
أَمْرَأَتُ الْعَزِيزِ أَفَنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رُودَتْهُ
عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ
الْمُتَابِعِينَ ﴿٥٣﴾

﴿٥٣﴾ وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ
إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

¹ ยูซุฟให้คนนำข่าวกลับไปถามนายของเขาดังเรื่องของพวกผู้หญิงที่เนียนมือของพวกนางว่า เขารู้เรื่อง
ของพวกนางบ้างไหม เขารู้หรือไม่ว่าทำไมฉันถูกขังอยู่ในคุก และฉันถูกข่มเหงเพราะพวกนาง ยูซุฟปฏิเสธ
ที่จะออกจากคุกจนกว่าจะพิสูจน์ให้เป็นที่แจ้งชัดจากข้อกล่าวหา นั้น และให้มวลชนได้ทราบว่าเขาถูกขัง
โดยไม่มีคามผิด

² การรับสารภาพของพวกผู้หญิงที่ถูกเชิญไปในงานเลี้ยง ซึ่งพวกนางได้เนียนมือของพวกนางเมื่อได้เห็น
ความงามของยูซุฟ และการรับสารภาพของภริยาผู้ว่าฯ ย่อมเป็นลักษณะพยานให้ประจักษ์ถึงความบริสุทธิ์
ของยูซุฟ

³ การที่ยูซุฟได้ส่งคนนำข่าวกลับไป จนเป็นที่ประจักษ์ถึงความบริสุทธิ์ของเขา ก็เพื่อให้ผู้ว่าฯ ได้ทราบด้วย
ว่า เขามีได้ทรยศในภริยาของผู้ว่าฯ เมื่อเขาอยู่ลับหลัง

แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

54. และกษัตริย์ตรัสว่า จงนำเขามาหาฉันซิ ฉันจะแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้ไกลชิดของฉัน เมื่อยูซุฟได้สนทนากับพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า แท้จริงท่านอยู่ต่อหน้าเราวันนี้ เป็นผู้มีความสูงเป็นที่ไว้วางใจ¹

55. เขากล่าวว่า ได้โปรดแต่งตั้งฉันให้ควบคุมการคลังของประเทศ แท้จริงฉันเป็นผู้ซื่อสัตย์ผู้รู้²

56. และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้ยูซุฟมีอำนาจในแผ่นดิน³ เขาจะพำนักอยู่ที่ใดได้ตามต้องการ เราให้ความเมตตาของเราแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเราจะมิให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญหาย

57. และแน่นอน รางวัลในวันปรโลกนั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขาอย่าเกรง

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْوِي بِيءَ اسْتِخْلَافَهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَنْ شَاءَ وَلَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

¹ เมื่อยูซุฟได้ถูกนำเข้าเฝ้าและได้สนทนากับกษัตริย์นั้น พระองค์สังเกตเห็นความดีงาม สติปัญญาอันเฉียบแหลม และปฏิภาณในการสนทนาปราศรัยของเขา พระองค์จึงตรัสดังกล่าว

² การที่ยูซุฟขอให้แต่งตั้งเขาทำหน้าที่การคลังของประเทศ ก็เพื่อจะรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรม สัจธรรม และความดีงาม มิใช่เพื่อปลดปล่อยมลทินตามข้อกล่าวหา และเพื่อพิสูจน์ถึงความรู้ความสามารถของเขาเกี่ยวกับการคลัง

³ อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ให้ยูซุฟได้รับเกียรติและมีอำนาจในแผ่นดินอียิปต์ หลังจากถูกขังอยู่ในคุกและได้รับเคราะห์กรรมหลายครั้ง

58. และพี่น้องของยูซุฟได้มา แล้วเข้าไปหาเขา
ยูซุฟจำพวกเขาได้ แต่พวกเขาจำยูซุฟไม่ได้¹

وَجَاءَ إِخْوَتُهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ
وَهُمْ لَمْ يَمُنُّوا بِهِ ۝٥٨

59. และเมื่อเขาได้จัดเตรียมให้แก่พวกเขา
ซึ่งเสบียงอาหารของพวกเขาแล้ว เขากล่าวว่า
จงนำน้องชายของพวกท่านจากพ่อของพวกท่าน
มาหาฉันด้วย พวกท่านไม่เห็นหรือว่าแท้จริงฉัน
ได้ดวงใจอย่างครบถ้วน และฉันนั้นดียิ่งในหมู่
ผู้ให้การต้อนรับ

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ إِنَّنِي بِآخِ لَكُمْ
مِنْ آيَاتِي كَمَا آتَوْتُ أُنِي أَوْفَى الْكَيْلِ
وَأَنَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ ۝٥٩

60. หากพวกท่านไม่นำเขามาหาฉัน จะไม่มี
การดวงจากฉันให้พวกท่านอีก และพวกท่าน
อย่าเข้ามาใกล้ฉัน²

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي
وَلَأَنْقَرِيَنَّ ۝٦٠

61. พวกเขากล่าวว่า เราจะเกลี้ยกล่อมบิดา
ของเขาให้เขาออกมา และแท้จริงเราจะทำได้
อย่างแน่นอน

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مُؤْمِنِينَ
فَأَلْفَلْجُونَ ۝٦١

¹ พี่น้องของยูซุฟจำเขาไม่ได้เพราะความภูมิฐานแห่งอำนาจ และระยะเวลาอันยาวนานที่จากกัน ตลอดจนรูปร่างก็เปลี่ยนแปลง อิบน์อับบาสกล่าวว่า ระยะเวลาระหว่างที่ถูกโยนลงไปในบ่อลึกกับการเข้าพบยูซุฟครั้งนั้นนานถึง 22 ปี ดังนั้นพวกเขาจึงจำยูซุฟไม่ได้ สาเหตุที่พวกเขาไม่จำก็เพราะพวกเขาประสบความอดอยากในดินแดนที่พวกเขาพำนักอยู่ เนื่องจากความแห้งแล้งได้ปกคลุมไปทั่วประเทศ พวกเขาได้เดินทางไปอียิปต์เพื่อซื้ออาหารที่ยูซุฟได้กักตุนเอาไว้ เมื่อพวกเขาเข้าไปหายูซุฟฯ แสร้งถามว่า อะไรทำให้พวกท่านเข้ามาในแผ่นดินของฉัน พวกเขาตอบว่า เรามาเพื่อรับการปันส่วนอาหาร เขากล่าวต่อไปว่า พวกท่านคงจะเป็นสายลับกระมัง พวกเขาบอกว่าเราขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮฺ เขากล่าวอีกว่า ดังนั้นพวกท่านมาจากไหน พวกเขาตอบว่า เรามาจากเมืองกันอัน ฟอของเราคือยะอฺูบนะบีของอัลลอฮฺ เขากล่าวอีกว่า เขามีบุตรอีกไหมนอกจากพวกท่านแล้ว พวกเขาตอบว่า มีเรามีด้วยกัน 12 คน น้องคนเล็กของเราได้สูญหายไปซึ่งเขาเป็นที่รักยิ่งของพ่อของเรา เหลือคนอื่นอีกคนหนึ่งอยู่กับพ่อแล้วพวกเรา 10 คนได้มาที่นี่ ยูซุฟได้สั่งให้คนรับใช้จัดที่พักให้พวกเขาอย่างสมเกียรติ

² จงนำน้องชายของท่านที่ชื่อบินยามีนมาหาฉัน เพื่อฉันจะได้ใช้พวกท่าน

62. และเขากล่าวแก่พวกคนใช้ของเขาว่า จงใส่เงินของพวกเขาไว้ในย่ามของพวกเขา หวังว่าพวกเขาคงจำมันได้ เมื่อพวกเขากลับไปหาครอบครัวของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับมาอีก¹

63. เมื่อพวกเขากลับไปหาพ่อของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า โอ้พ่อของเรา การดวงถูกห้ามแก่เรา จงส่งน้องของเราไปกับเราเพื่อเราจะมีส่วนดวง และแท้จริงเราจะเป็นผู้คุ้มกันเขา²

64. เขา (ยะอฺุบ) กล่าวว่า ฉันจะไม่ไว้ใจพวกเจ้าที่มีต่อเขานี้ นอกจากว่าเช่นกับที่ฉันได้ไว้ใจพวกเจ้าที่มีต่อพี่ของเขาเมื่อก่อนนี้ ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มกันที่ดียิ่ง และพระองค์เท่านั้นทรงเมตตายิ่งในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย³

65. และเมื่อพวกเขาเปิดย่ามสะเบียงของพวกเขา ก็เห็นเงินของพวกเขาถูกคืนกลับมายังพวกเขาด้วย พวกเขาจึงกล่าวว่า โอ้พ่อของเรา เราต้องการอะไรอีกเล่า นี่เงินของเราถูกคืนกลับมายังเรา แล้วเรายังได้นำสะเบียงมายังครอบครัว

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا يَضَعْتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ آهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يُرجِعُونَهُ ﴿١٦٦﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ آبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعْنَا مِنَ الْكَيْلِ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٦٧﴾

قَالَ هَذَا أَمْرٌ لَكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمَرْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٦٨﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا يَضَعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبغِي هَذِهِ يَضَعَتَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَتَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرِ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿١٦٩﴾

¹ ทั้งนี้เป็นที่ทราบกันดีว่า ในศาสนบัญญัติของพวกเขานั้น จะต้องคืนเงินค่าสินค้าหรือค่าตอบแทนที่ส่งกลับคืนมา เพราะพวกเขาจะไม่กินของหะรอมเป็นอันขาด ดังนั้นพวกเขาจะต้องกลับมาอีกเป็นแน่

² พวกเขาได้พูดกับพ่อของพวกเขาก่อนที่จะเปิดย่ามตรวจดูว่า พวกเขาจะถูกห้ามดวงในอนาคต หากเราไม่นำน้องชายของเราไป เพราะกษัตริย์อียิปต์หาว่าพวกเราเป็นสายลับ เราจึงเล่าเรื่องของเราให้ฟังเขาได้ข้อคิดตัวของเราเพื่อพิสูจน์ความจริง

³ ยะอฺุบไม่เชื่อคำพูดของลูก ๆ ของเขา เพราะเขาเคยประสบมาแล้วกับคำรับรองที่ได้เคยให้ไว้กับลูกชายคนโปรดของเขาคือยูซุฟ แต่แล้วคำรับรองนั้นก็ไม่เป็นผล เขากล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มกันที่ดียิ่ง

ของเราอีก และเราจะคุ้มกันน้องของเรา และเราจะได้เพิ่มการดวงอีกหนึ่งตัวลา นั่นเป็นการดวงที่ง่าย¹

66. เขา (ยะอฺกูบ) กล่าวว่า ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเจ้า จนกว่าพวกเจ้าจะนำสัญญาจากอัลลอฮ์ให้แก่ฉันเสียก่อนว่า พวกเจ้าจะนำเขากลับมาอย่างแน่นอน เว้นแต่พวกเจ้าจะถูกปิดล้อม² เมื่อพวกเขาได้ให้สัญญาของพวกเขาแก่เขาแล้ว (ยะอฺกูบ) กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เราสัญญาไว้

67. และเขากล่าวว่า โอ้ลูกเอ๋ย พวกเจ้าอย่าเข้าเมืองทางเดียวกัน แต่พวกเจ้าจงเข้าเมืองต่างทางกัน³ และฉันไม่อาจให้ความคุ้มกันพวกเจ้าจากอัลลอฮ์ได้⁴ การตัดสินใจเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ฉันขอมอบการไว้ใจแต่พระองค์ และขอให้บรรดาผู้มอบการไว้วางใจจงไว้ใจแต่พระองค์

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا
مِّنَ اللَّهِ لَأُنْتَبِي بِوَجْهِ آلَى أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ
مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَتَدَخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنَ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّ لِلْمُحْكَمِ إِلَّا اللَّهَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾

¹ มีรายงานว่า การปันส่วนที่กำหนดไว้นั้น คนหนึ่งจะได้อาหารเพียงการบรรทุกของลาตัวหนึ่งเท่านั้น แต่พวกเขาได้รับเสบียงอาหารขนาดการบรรทุกของอูฐต่อหนึ่งคน

² เว้นแต่พวกเจ้าจะถูกปิดล้อมทุกด้าน ไม่สามารถเอาตัวรอดได้ และพวกเจ้าไม่มีช่องทางหรือทางออกใด ๆ ได้ มุญาฮิดกล่าวว่า เว้นแต่พวกเจ้าจะตายไปทั้งหมดนั้นแหละข้าจึงจะยอมรับข้อขัดข้องของพวกเจ้า

³ นักตีฟฮิรากล่าวว่า หากเข้าทางเดียวกัน เกรงว่าผู้คนจะพากันอิจฉา เพราะพวกเขามีความงามเป็นที่น่าเกรงขาม

⁴ การจัดเตรียมของฉันไม่อาจป้องกันสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงลิขิตไว้กับพวกเจ้าได้

68. และเมื่อได้เข้าเมืองตามที่พ่อของพวกเขา ได้สั่งไว้ ไม่มีสิ่งใดที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจาก อัลลอฮ์ได้¹ เว้นแต่ความต้องการในจิตใจของ ยะอุกุบซึ่งเขาได้ปฏิบัติไป และแท้จริงเขาเป็น ผู้มีความรู้ซึ่งเราได้สอนเขา² แต่ส่วนมากของ มนุษย์ไม่รู้

69. และเมื่อพวกเขาได้เข้าไปหา ยูซุฟ เขารับ น้องชายของเขาไปอยู่กับเขา เขากล่าวว่า แท้จริง ฉันเป็นพี่ชายของเจ้า ดังนั้นเจ้าอย่าเสียใจใน สิ่งที่พวกเขากระทำ³

70. เมื่อเขาได้จัดเตรียมเสบียงอาหารของ พวกเขาให้แก่พวกเขาแล้ว เขาได้ใส่ขันน้ำ⁴ ลง ในย่ามของน้องชายของเขา แล้วผู้ประกาศได้ ประกาศว่า โอ้คณะเดินทางทั้งหลายเอ๋ย แท้จริง พวกท่านเป็นพวกขโมย⁵

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْتَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخِيهِ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِمِرَّاتُ كُنَّ لَسْرِفُونَ ﴿٢٠﴾

¹ การเข้าเมืองของพวกเขาโดยแยกทางกันเข้า ก็ไม่อาจช่วยให้พวกเขาพ้นจากลิขิตของอัลลอฮ์ได้

² โดยทางวะฮีย์ นี่คือการสรรเสริญของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อยะอุกุบ

³ นักตีฟิรอกกล่าวว่า เมื่อพี่น้องของยูซุฟได้เข้าไปหาเขา ยูซุฟได้ให้เกียรติและต้อนรับอย่างดี โดยจัดให้พักห้องละสองคนเหลือบิณยามีนอยู่คนเดียว เขาจึงกล่าวว่าคนนี้ไม่มีคู่ฉันจะอยู่กับเขา ยูซุฟได้กล่าวกับบิณยามีนว่า ฉันคือยูซุฟพี่ชายของเจ้า เจ้าอย่าเสียใจในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป แล้วได้บอกให้เขาทราบว่าเขาจะทำอูบายให้บิณยามีนอยู่กับเขา และสั่งให้เก็บไว้เป็นความลับ

⁴ ขันน้ำทองประดับด้วยเพชร

⁵ นักตีฟิรอกกล่าวว่า เมื่อผู้ประกาศไปถึงพวกเขาแล้วกล่าวขึ้นว่า เรามิได้ให้เกียรติแก่พวกท่าน และต้อนรับพวกท่านอย่างดีหรือ และเรามิได้ดวงให้พวกท่านอย่างครบถ้วนหรือ และเราได้ปฏิบัติต่อพวกท่านในสิ่งที่เรามิได้ปฏิบัติต่อผู้อื่นมิใช่หรือ พวกเขา กล่าวว่า ใช่ ถูกต้องแล้ว มีอะไรเกิดขึ้นหรือ ผู้ประกาศกล่าวว่า ขันน้ำของกษัตริย์ได้หายไป และเราจะไม่สงสัยใครนอกจากพวกท่าน

71. พวกเขากล่าวพลางหันไปทางพวกเขา (ผู้ประกาศ) ว่า มีอะไรหายไปจากพวกท่าน¹

قَالُوا وَقِيلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا نَفَقْتُمْ

72. พวกเขากล่าวว่า ชั้นน้ำของกษัตริย์หายไปจากเรา และผู้ใดนำมันมาคืนเราจะได้รับเสียบึงเป็นรางวัลหนึ่งตัวลา และฉันเป็นผู้รับรอง

قَالُوا نَفَقْتُمْ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

73. พวกเขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์โดยแน่นอนพวกท่านทราบดีว่า เรามิได้มาที่นี่เพื่อทำความเสียหายในแผ่นดิน และเราก็มิใช่พวกขโมย²

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمَا لِنَفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นโทษของมันจะเป็นเช่นใด หากพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จ³

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾

75. พวกเขากล่าวว่า โทษของมันคือ ผู้ใดถูกค้นพบในยามของเขา ดั่งนั้นเขาก็รับโทษของมัน⁴ เช่นนั้นแหละเราลงโทษบรรดาผู้ออธรรม

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. ดั่งนั้น เขาได้เริ่มค้นในยามของพวกเขา ก่อนยามของน้องชายของเขา แล้วเขาก็ได้เอามันออกมาจากยามของน้องชายของเขา เช่นนั้นแหละเราได้ให้ยูซุฟใช้กลอุบาย เขาจะเอา

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِمْ أَسْتَحْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ يَكْدُ الْيُوسُفُ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

¹ แทนที่จะใช้คำว่า เราขโมยอะไร แต่ใช้คำว่า มีอะไรหายไปจากพวกท่าน ทั้งนี้เป็นการรักษามารยาทอันดีงาม

² คำสาบานมีความหมายไปในทางประหลาดใจ และเราไม่เคยเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าลักขโมยมาก่อนเลย เพราะเราเป็นลูกหลานของบรรดานะบี เราจะไม่กระทำสิ่งที่น่าเกลียดเช่นนี้เลย

³ ถ้าเช่นนั้นโทษของผู้ขโมยในศาสนาของพวกท่านเป็นอย่างไร หากพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จในการอ้างเพื่อที่จะให้พ้นโทษ

⁴ การได้รับโทษคือ ผู้ที่ผิดเป็นทาสของผู้ที่ถูกขโมยของมาจากเขา ที่กล่าวมานี้เป็นบทลงโทษในศาสนาของนะบีเยออบุบและได้ถูกลบล้างด้วยการตัดมโนในศาสนาอิสลาม

น้องชายของเขาไว้ไม่ได้ในศาสนาของกษัตริย์¹ นอกจากนี้ว่าอัลลอฮฺจะทรงประสงคฺ เราจะเชิดชูฐานะหลายชั้นแก่ผู้ที่เราประสงคฺ และเหนือทุก ๆ ผู้ที่มีความรู้คือผู้ทรงรอบรู้²

77. พวกเขากล่าวว่า หากเขาขโมย แหน่หนอน พี่ชายของเขาก็ได้ขโมยมาก่อน แต่ยูซุฟได้ซ่อนความรู้สึกไว้ในใจของเขา และไม่เปิดเผยมันแก่พวกเขา เขากล่าวว่า พวกท่านมีสถานะที่เลวมาก³ และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ดียิ่งที่พวกท่านกล่าวหา

78. พวกเขากล่าวว่า โอ้ท่านผู้ว่าฯ เรามีพ่อที่แก่ชรามากแล้ว ขอได้โปรดเอาคนหนึ่งในพวกเราไว้แทนเขา⁴ แท้จริงเราเห็นว่าท่านนั้นอยู่ในหมู่ผู้ทำความดี

79. เขากล่าวว่า เราขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮฺ ที่เราจะเอาคนอื่น นอกจากผู้ที่เราพบทรัพย์สินของเราอยู่ที่เขา⁵ ดังนั้น แท้จริงเราก็เป็นผู้ธรรมอย่างแน่นอน

تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأُهَا وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ

﴿قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَفَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾

﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَّظَالِمُونَ﴾

¹ ทั้งนี้เพราะการลงโทษขโมยในศาสนาของกษัตริย์อียิปต์นั้นคือ จะถูกเขียนและปรับ 2 เท่าของราคาของที่เขาขโมย

² คือเหนือทุก ๆ ผู้ที่มีความรู้มากกว่า จนกระทั่งไปถึงผู้ทรงรอบรู้คือพระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก

³ โดยที่พวกท่านขโมยน้องชายของพวกท่านจากพ่อของพวกท่าน แล้วพวกท่านก็เริ่มกล่าวเท็จแก่ผู้ปราศจากมลทิน ยูซุฟกล่าวเช่นนี้อยู่ในใจของเขา

⁴ เพราะพวกเรามีไข่มุกคนโปรดของพ่อของเรา

⁵ อัลอะลูซียักกล่าวว่า ในสำนวนของยูซุฟที่ว่า ผู้ที่เราพบทรัพย์สินของเราอยู่ที่เขาแทนผู้ที่ขโมยนั้น ก็เพื่อเป็นการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและระงับการกล่าวเท็จ

84. และเขาฝันหลังให้พวกเขา¹ และกล่าวว่า
ไอ้อันิจจา ยูซุฟเอ๋ย² และตาทั้งสองข้างของเขา
มัวเนื่องจากความเศร้าโศก³ และเขาเป็นผู้
อดกลั้น

وَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِينِ عَلَى يُونُسَ وَأَبْصُرْتَ
عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

85. พวกเขาบอกว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
ท่านยังคงรำลึกถึงยูซุฟอยู่ จนกระทั่งท่านเจ็บ
จนจะตายหรือท่านจะพินาศไป

قَالُوا يَا اللَّهُ تَقْتُوا أَنْذَكُرُ يُونُسَ
حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ
مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. เขากล่าวว่า แท้จริงฉันร้องเรียนความเศร้า
สลดของฉันและความทุกข์ระทมของฉันต่อ
อัลลอฮ์⁴ และฉันรู้ (เรื่องความเมตตา) จาก
อัลลอฮ์ซึ่งพวกเจ้าไม่รู้

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنِيِّ وَحَزَنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ
مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. โอ้ลูกรัก พวกเจ้าจงไปสืบข่าวของยูซุฟ
และน้องของเขา และพวกเจ้าอย่าเบื่อหน่าย
ต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงไม่มีผู้ใด
เบื่อหน่ายต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ นอกจาก
หมู่ชนผู้ปฏิเสธ

يَنْبَغِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ
وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

¹ ฝันหลังให้เพราะเกลียดที่จะฟังคำพูดของพวกเขา

² ไอ้ ความเสียใจและความเศร้าสลดของฉันต่อยูซุฟ

³ ตาทั้งสองของยะอฺูบบอด เพราะร้องไห้เสียใจต่อลูกทั้งสองของเขา นักตีฟิรอกกล่าวว่า ยะอฺูบได้เสีย
ตาทั้งสองของเขาเพราะร้องไห้เสียใจต่อยูซุฟ ตาทั้งสองมองไม่เห็นเป็นเวลาถึง 6 ปี จนกระทั่งอัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงเปิดตาให้เขามองเห็นด้วยเสื้อของยูซุฟโดยน้าอายะฮ์ที่ 96 ของซูเราะฮ์นี้มาเป็นหลักฐาน
ยืนยันคือ เขาได้วางเสื้อของยูซุฟไว้ข้างหน้าเขา ดังนั้นเขาจึงกลับเป็นผู้มองเห็น

⁴ ยะอฺูบกล่าวแก่พวกเขาว่า ข้ามิได้ร้องเรียนความเศร้าสลดและความทุกข์ระทมของข้าต่อพวกเจ้า แต่
ทว่าข้าร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ พระผู้ซึ่งการร้องเรียนต่อพระองค์นั้นอันอานวยประโยชน์ และข้าหวังว่าพระองค์
จะทรงเมตตาต่อข้า และเปิดทางออกให้แก่ข้าในที่สุด

88. ดังนั้น เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (ยูซุฟ) พวกเขาบอกว่า โอ้ท่านข้าหลวง ความทุกข์ได้ประสบกับเราและครอบครัวของเรา และได้นำสินค้าราคาต่ำมา¹ ดังนั้นขอท่านได้โปรดตรวจให้เราอย่างครบถ้วน และโปรดบริจาคให้เราด้วย² แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตอบแทนผู้บริจาคทาน

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا
الضَّرُّ وَجِئْنَا بِضِعْفٍ مِّنْجَدَّةٍ قَاوِفٍ لَّنَا الْكَيْلُ
وَوَصَدَّقْنَا عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

89. เขากล่าวว่า พวกท่านทราบไหม สิ่งที่คุณท่านได้ทำกับยูซุฟและน้องชายของเขา เมื่อพวกท่านเป็นผู้มองงาย³

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ
إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

90. พวกเขาบอกว่า แน่หนอน ท่านคือยูซุฟใช่ไหม เขากล่าวว่า ฉันคือยูซุฟและนี่คือน้องของฉัน แน่หนอนอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเรา⁴ แท้จริงผู้ใดที่ยำเกรงและอดทน แน่หนอนอัลลอฮ์จะมีทรงให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสุญหาย

قَالُوا آءِ نَتَكَ لَأَنَّ يُونُسَ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِّنْ بَيْنِ
وَبَيْنِ فِرَاتٍ اللَّهُ لَا يَضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

91. พวกเขาบอกว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โดยแน่หนอนอัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านเหนือพวกเราโดยที่พวกเราเป็นผู้ผิดอย่างแน่หนอน⁵

قَالُوا نَأْتِيكَ اللَّهُ لَقَدْ ءَاتَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
وَإِن كُنَّا لَخَاطِبِينَ ﴿٩١﴾

¹ สินค้าคุณภาพต่ำพวกพ่อค้าตีราคาให้ต่ำ

² จงตรวจให้เราอย่างครบถ้วนอย่าให้ขาดเพราะความต้อยคุณภาพของสินค้าของเรา และจงส่งน้องของเราคืนมาด้วย เมื่อการเกลี้ยกล่อมและความคับอกคิบใจของพวกเขาถึงขั้นนี้แล้ว ยูซุฟก็เกิดความสงสารพวกเขา เขาจึงต้องเปิดเมฆตัวหลังจากที่ได้ปกปิดมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว

³ พวกท่านรำลึกบ้างหรือไม่ถึงสิ่งที่คุณท่านได้ทำกับยูซุฟและน้องชายของเขา ขณะที่พวกท่านอยู่ในวัยฉกรรจ์ อะบูส สะอูดกล่าวว่ ที่เขากล่าวเช่นนี้เป็นการสั่งสอนพวกเขา และให้รับแรงขอกภัยโทษเนื่องเพราะเขาสงสารพวกเขา

⁴ อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเราให้พ้นจากการทดสอบ และให้เราได้มาร่วมกันหลังจากห่างเหินกันไปนาน และให้เราได้รับเกียรติหลังจากที่เราได้ประสบกับความต่ำต้อย

⁵ เป็นการสารภาพผิด อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านเหนือพวกเราด้วยการดักว่า การอดทน วิชาความรู้ และความอ่อนโยนของท่าน พวกเรานั่นเป็นผู้ผิดโดยการกระทำของเราที่ได้อำกับท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านและลดเกียรติเรา

92. เขากล่าวว่า วันนี้ไม่มีการประณามพวกท่าน¹ อัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษพวกท่าน และพระองค์ทรงเมตตาอย่างยิ่งในบรรดาผู้เมตตา

قَالَ لَا تَنْرَيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يُغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٢﴾

93. พวกท่านจงนำเสื้อของฉันตัวนี้ไปวางไว้ที่ข้างหน้าพ่อของฉัน² เขาจะกลับเป็นผู้มองเห็น และจงนำครอบครัวของพวกท่านทั้งหมดมายังฉัน

اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأُنْزِلْ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

94. เมื่อกองคาราวานได้ออกมา (จากอียิปต์)³ พ่อของพวกเขากล่าวว่า แท้จริงฉันได้กลิ่นของยูซุฟ⁴ หากพวกท่านไม่กล่าวหาฉันว่าเหลวไหล

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن نَّقِيدُونِ ﴿١٤﴾

95. พวกเขากล่าวว่า ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ แท้จริงท่านนั้นยังอยู่ในการหลงของท่านเช่นเดิม⁵

قَالُوا تالله إنك لفي ضلالك القديم ﴿١٥﴾

96. เมื่อผู้นำชาติมาถึง⁶ เขาได้วางเสื้อของยูซุฟไว้ที่ข้างหน้าเขา ดังนั้นเขาจึงกลับเป็นผู้

فلَمَّا آتَا جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

¹ ยูซุฟกล่าวกับพวกเขาว่า วันนี้ไม่มีการประณามและการลงโทษพวกท่าน แต่ฉันจะอภัยและยกโทษให้พวกท่าน

² อัญฎ็อบรียักกล่าวว่า : กล่าวกันว่าเมื่อยูซุฟได้แนะนำตัวแก่พี่น้องของเขาแล้ว ก็ได้ตามพวกเขาถึงพ่อของเขา พวกเขากล่าวว่าดาของเขาบอดเพราะเศร้าสลด ดังนั้นยูซุฟจึงให้เสื้อของเขาแก่พวกเขา และต้องการที่จะแจ้งข่าวดีแก่พ่อของเขาถึงการที่เขายังมีชีวิตอยู่

³ มุ่งสู่ประเทศซาม

⁴ ยะอูบได้กล่าวเช่นนั้นแก่หลานๆ ของเขา อิบน์อับบาสกล่าวว่า กลิ่นได้โชยมา โดยนำกลิ่นเสื้อของยูซุฟ ระยะทางจากอียิปต์ถึงประเทศซามโดยกองคาราวานเป็นเวลาถึง 8 วัน

⁵ นักตีฟซิกกล่าวว่า การที่พวกหลานๆ กล่าวเช่นนั้นก็เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นว่ายูซุฟได้ตายไปแล้ว

⁶ ญญาฮิดกล่าวว่า ผู้นำชาติคือพี่ของเขาชื่อเยซุซา ผู้นำเสื้อเป็นเสื้อปลอมมาให้พ่อของเขา เขาได้กล่าวว่า ฉันจะทำให้เขาดีใจเหมือนกับที่ฉันได้ทำให้เขาเสียใจมาก่อนแล้ว

มองเห็น เขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกพวกเจ้าหรือ
ว่า แท้จริงฉันรู้จากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้¹

97. พวกเขา กล่าวว่า ไอ้พ่อของเรา โปรดขอ
อภัยโทษความผิดของเราให้แก่เรา แท้จริงเรา
เป็นผู้ผิด

98. เขากล่าวว่า ฉันจะขออภัยโทษต่อพระเจ้า
ของฉันให้พวกเจ้า² แท้จริงพระองค์ท่านนั้นเป็น
ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

99. ดังนั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปหา ยูซุฟ เขาได้
สวมกอดพ่อแม่ของเขาและกล่าวว่า พวกท่านจง
เข้ามาในอียิปต์โดยปลอดภัยเถิด อินชาอัลลอฮ์

100. และเขาได้ยกพ่อแม่ของเขาขึ้นบนบัลลังก์
แล้วพวกเขาก็มีลงสูญต (คารวะ) เขา³ และ
กล่าวว่า ไอ้พ่อของฉัน นี่คือการทำนายฝันของ
ฉันแต่ครั้งก่อนพระเจ้าของฉันทรงทำให้เป็นจริง
และพระองค์ทรงให้เกียรติฉัน โดยพระองค์

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خَاطِئِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٧٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوْرَثَهُ إِلَيْهِ آبُوهُ
وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ ﴿٧٩﴾

وَرَفَعَ آبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ
يَأْتِبَتْ هَذَا أَنَا وَبِل رَّبِّي مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ
بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ

¹ เกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ของ ยูซุฟ และอัลลอฮ์จะทรงให้เขากลับคืนมาหาฉัน เพื่อให้การฝันเป็นความจริง
นักตีฟซีกกล่าวว่า ยะอูบกล่าวว่าเดือนพวกเขาถึงคำพูดของเขาที่ว่า แท้จริงฉันร้องเรียนความเศร้าสลด
ของฉันและความทุกข์ระทมของฉันต่ออัลลอฮ์ และฉันรู้จากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ กล่าวกันว่า เขา
ได้ถามผู้นำชาวดิวว่า ยูซุฟมีความเป็นอยู่อย่างไร เขาตอบว่า เขาเป็นผู้ปกครองอียิปต์ เขาถามอีกว่า
เขาปฏิบัติอย่างไรกับการครองอำนาจ เขาอยู่ในศาสนาใด เขาตอบว่า เขาอยู่ในศาสนาอิสลาม ยะอูบ
กล่าวว่าขึ้นว่า ณ บัดนี้ความโปรดปรานได้ครบสมบูรณ์แล้ว อัลฮัมดุลิลลาฮ์

² ยะอูบได้สัญญากับพวกเขาว่าจะขออภัยโทษให้ นักตีฟซีกกล่าวว่า เขาได้เลื่อนเวลาการขออภัยโทษ
ออกไปจนกระทั่งเวลาตีงสังัด เพื่อหวังในการตอบรับ กล่าวกันว่า เขาได้เลื่อนไปจนกระทั่งวันศุกร์
เพื่อหวังในเวลาการตอบรับ

³ พ่อแม่และพี่น้องของเขาได้ก้มลงสูญตคารวะเขาขณะที่ได้เข้าไปหาเขา นักตีฟซีกกล่าวว่า การสูญต
ของพวกเขาเป็นการสูญตเคารพและให้เกียรติ มิใช่เป็นการอับอาย

إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾

ทรงให้ฉันออกจากคุก¹ และนำพวกท่านมาจาก
 ชนบท² หลังจากที่ซัยฎอนได้ยุยงให้เกิดการ
 แยกแยะระหว่างฉันกับพี่น้องของฉัน แท้จริง
 พระเจ้าของฉันทรงโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์
 ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรง
 รอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ³

101. โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์
 ได้ประทานอำนาจบางส่วนแก่ข้าพระองค์และ
 ทรงสอนข้าพระองค์ให้รู้การทำนายฝัน พระผู้
 ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์
 เป็นผู้คุ้มครองข้าพระองค์ทั้งในโลกดุนยาและ
 อาคิเราะฮ์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ตายใน
 สภาพเป็นผู้มอบน้อม และทรงให้ข้าพระองค์
 รวมอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย⁴

﴿١٠١﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي
 مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَنْتَ وَليُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُوفِّني
 مُسْلِمًا وَالْحَقِّي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

¹ พระองค์ทรงโปรดปรานฉันด้วยการให้ฉันออกจากคุก นักตีฟซึรกล่าวว่า เขามิได้กล่าวถึงเรื่องถูกโยนลงไปในบ่อ เป็นการให้เกียรติจากเขา เพื่อมิให้พี่ ๆ ของเขาละอาย

² เพราะพวกเขาเป็นคนที่เสี่ยงอุจฺรและแกะในชนบทของปาเลสไตน์ เขาได้กล่าวเตือนพวกเขาถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อวงศวานของยะอฺูบ โดยนำพวกเขาจากชนบทไปสู่เมือง และได้มารวมกันทั้งหมดที่อียิปต์ อัฏฏ็อบรียีกล่าวว่่า กล่าวกันว่ายะอฺูบได้เข้าสู่อียิปต์พร้อมทั้งวงศวานญาติทั้งหมดประมาณเกือบหนึ่งร้อยคน และวงศวานของเขาได้ออกจากอียิปต์ไปมีจำนวน 6 แสนกว่าคน

³ นักตีฟซึรกล่าวว่า ยะอฺูบ อะลียฮิสสลาม ได้พำนักอยู่กับยูซุฟในอียิปต์เป็นเวลา 24 ปี ก่อนจะตาย เขาได้สั่งเสียให้นำเขาไปฝังที่ประเทศซาม ใกล้กับพ่อของเขาคืออะบียิสฮาก ยูซุฟได้นำศพพ่อของเขาไปฝังที่นั่นด้วยตัวเอง หลังจากนั้นได้กลับมาใช้ชีวิตอยู่ในอียิปต์อีก 23 ปี เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว เขารู้ตัวว่าคงจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกไม่นาน และใครที่จะไปพบกับอัลลอฮฺ ตะอาลา และบรรพบุรุษที่ศอและศุขของเขาคือ อิบรอฮีมและอิสฮาก

⁴ พระองค์ได้ประทานเกียรติและอำนาจแก่ข้าพระองค์ นั่นเป็นส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานในโลกดุนยา และทรงสอนข้าพระองค์ให้รู้จักการทำนายฝัน นั่นเป็นส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานทางด้านวิชาการ พระองค์เป็นผู้คุ้มครองรักษากิจการทั้งหมดของข้าพระองค์ ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ ณ ที่นี้เรื่องของยูซุฟ อัคคิตติค ก็ได้จบลง หลังจากนั้นก็เริ่มการวิจารณ์พร้อมทั้งพิสูจน์หลักฐานถึงความถูกต้องในการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลลิลลอฮฺอะลียฮิวะซัลลิม

102. นั่นคือส่วนหนึ่งจากข่าวร้ายลับที่เราได้
วะฮีย์มันแก่เจ้า¹ และเจ้ามิได้อยู่กับพวกเขา
ขณะที่พวกเขาตกลงกันในเรื่องของพวกเขา
และพวกเขาวางแผน

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ اتَّمَعُوا أَمْثَرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

103. และส่วนใหญ่ของมนุษย์จะไม่ศรัทธาต่อ
เจ้า ถึงแม้เจ้าปรารถนาอย่างยิ่งก็ตาม²

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. และเจ้ามิได้ขอร้องวัลพวกเขาในเรื่องนี้
มัน (อัลกุรอาน) มิใช่อื่นใด นอกจากเป็นการ
ตักเตือนแก่ปวงมนุษย์

وَمَا تَسْتَأْذِنُ لَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ آجْرٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

105. และที่มากน้อยแล้ว จากสัญญาณในชั้น
ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ที่พวกเขาผ่านมันไป
โดยที่พวกเขาผินหลังให้³

وَكَايُنْ مِنْ آيَاتِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾

106. และส่วนใหญ่ของพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ เว้นแต่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี⁴

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾

¹ นั่นคือข่าวคราวและเรื่องราวของยูซุฟซึ่งเป็นข่าวร้ายลับ เจ้าจะไม่รู้มาก่อนการลงวะฮีย์เลย แต่เราได้
ให้เจ้ารู้เรื่องราวอย่างละเอียด เพื่อให้ความจริงของเจ้าปรากฏขึ้นในการเรียกร้องไปสู่การเผยแพร่ศาสนา

² เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลบล้างลูอะลัยฮิวะซัลลัม คือถึงแม้ว่าเจ้าจะมีความหวังใยต่อการอิหมาน
ของพวกเขา และทู่หมเทก้าลังความสามารถในการชี้แนะแก่พวกเขาก็ตาม พวกเขา ก็จะไม่ศรัทธาต่อเจ้า
เพราะพวกเขายังคงยึดมั่นในความตั้งใจเดิมคือ ปฏิเสธศรัทธา

³ ที่มากน้อยแล้วที่สัญญาณต่าง ๆ ที่ชี้บ่งถึงการมีปรากฏและความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา
อันประกอบด้วยบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ฯลฯ ที่พวกเขาได้ประสบ
พบเห็น ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน พวกเขา ก็หาได้พินิจพิจารณาและใคร่ครวญแต่ประการใดไม่
ฉะนั้นจึงไม่เป็นการประหลาดแต่ประการใด ที่พวกเขาผินหลังให้เจ้า

⁴ พวกเขายอมรับว่าอัลลอฮ์คือพระผู้สร้าง พระผู้ประทานปัจจัยยังชีพ แต่พวกเขาบิดาตะฮุฟระองศ์ร่วม
ไปกับเจ็ดของพวกเขา

107. พวกเขาจะปลอดภัยละหรือ เมื่อการครอบคลุมแห่งการลงโทษของอัลลอฮ์จะมายังพวกเขา หรือเมื่อวันอวสานจะมายังพวกเขาอย่างฉับพลัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว¹

108. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือนาฬิกาของฉัน² ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้ง ทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบรียุทธีแห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

109. และเราได้ส่งผู้ใดมาก่อนเจ้า นอกจากบรรพบุรุษจากชาวเมืองที่เราให้วะฮีย์แก่พวกเขา³ พวกเขาไม่ได้ตระเวนไปในแผ่นดินดอกหรือ เพื่อพวกเขาจะเห็นบันปลายของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาว่าเป็นอย่างไร⁴ และแน่นอนโลกอาคิเราะฮ์นั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง พวกท่านมิได้ใช้สติปัญญาดอกหรือ

110. จนกระทั่งเมื่อบรรดาราชทูตหมดหวังและคิดว่าพวกเขา (มุชริกีน) ปฏิเสธศรัทธา แล้วการช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา ดังนั้นผู้ที่เราประสงค์ (บรรดาราชทูตและบรรดามุอฺมิน)

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَدَابِ اللَّهِ
أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلُ أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ
أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ
مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِنَّا فَتُحْيِي مَنْ نَّشَاءُ
وَلَا يَرُدُّ بَأْسَنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

¹ อายะฮ์นี้เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ และมีความหมายเป็นเชิงประณาม

² เป็นนาฬิกาที่ชัดเจนเที่ยงตรง ไม่คลาดเคลื่อน ปราศจากการเคลือบแฝงและการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

³ เป็นบุคคลธรรมดา มิใช่มะลาอิกะฮ์จากฟากฟ้า อัญญิบอริยกกล่าวว่า เป็นเพศชายมิใช่เพศหญิง และมีใช้มะลาอิกะฮ์ และเป็นชาวเมืองมิใช่ชาวชนบท อัลหะซันกล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ส่งนะบีมายังจากชาวชนบทเลย และมีได้เป็นเพศหญิงหรือมาจากประเภทอื่น

⁴ พวกเขาปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นมิได้พิจารณาบังดอกหรือ ถึงสิ่งที่ประสบกับประชาชาติสมัยก่อน และชะตากรรมของชนเหล่านั้น

ก็ถูกช่วยเหลือให้รอด และการลงโทษของเรา
จะไม่ถูกผลักรอกออกจากหมู่ชนผู้กระทำความผิด

111. โดยแน่นอนยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขา¹
เป็นบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา มิใช่
เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น² แต่ว่าเป็นการ
ยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา³ และเป็นการ
แจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่
ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

لَقَدْ كُنَّا فِي فَصْصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ
مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

¹ เรื่องราวของยูซุฟและพี่น้องของเขา

² อัลกุรอานนี้มิใช่เป็นนิทานหรือข่าวคราวที่เล่ากัน หรือเรื่องราวที่ปั้นแต่งขึ้น

³ แต่ว่าอัลกุรอานนี้เป็นการยืนยันถึงสิ่งที่มีอยู่ก่อนแล้ว จากคัมภีร์ต่าง ๆ ที่มาจากฟากฟ้า

(13) ซูเราะฮ์ อีรเราะฮุด

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 43 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อีรเราะฮุด

ซูเราะฮ์อีรเราะฮุดเป็นซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์ ที่มีจุดมุ่งหมายหลักเช่นเดียวกับบรรดาซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์ทั้งหลาย คือยืนยันการให้ความเป็นเอกภาพ การเป็นรอซูล การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน รวมทั้งจัดความสงสัยที่พวกมุชริกีนพยายามก่อกวนอยู่เสมอ

ซูเราะฮ์เริ่มกล่าวถึงปัญหาใหญ่คือ ปัญหาการศรัทธาต่อการมีของอัลลอฮ์และการให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์ ทั้ง ๆ ที่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งอยู่แล้ว พวกมุชริกีนก็ยังปฏิเสธศรัทธาต่อคัมภีร์อัลกุรอาน และไม่ยอมให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์ ดังนั้นอายะฮ์ต่าง ๆ ในซูเราะฮ์นี้จึงได้ยืนยันถึงเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์ ความแปลกประหลาดของสิ่งที่ถูกบังเกิดมาในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ กลางคืนและกลางวัน พืชพรรณและพืชผล ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงบังเกิดมาในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลและงดงาม

บรรดาอายะฮ์ต่อมาได้ยืนยันถึงการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน หลังจากได้กล่าวถึงหลักฐานอย่างชัดแจ้งและแน่นอนว่า พระองค์เท่านั้นเป็นผู้สร้าง ผู้ให้บังเกิด เป็นผู้ให้มีชีวิตและผู้ให้ตาย เป็นผู้ให้คุณและให้โทษแล้ว อัลกุรอานได้ยกตัวอย่าง 2 เรื่องสำหรับความจริงและความเท็จ เรื่องแรก เกี่ยวกับน้ำที่ไหลเทลงมาจากฟากฟ้า ลงสู่ห้วยเหวและแม่น้ำลำธาร และได้พัดพาเอาสิ่งโสโครกลงสู่ลำธาร มีฟองน้ำลอยอยู่ข้างบนซึ่งเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ เรื่องที่สอง เกี่ยวกับแร่ธาตุที่ถูกนำไปหลอมแปรสภาพเป็นภาชนะต่าง ๆ และเครื่องประดับ เช่น ทอง และเงิน ส่วนที่ปรากฏให้เห็นอยู่ข้างบนคือขี้โลหะซึ่งจะถูกจัดออกไป สำหรับส่วนที่เหลืออยู่คือธาตุแท้ที่บริสุทธิ์

พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วลำน้ำต่าง ๆ ก็ไหลไปตามปริมาณของมัน กระแสน้ำได้พัดพาเอาฟองลอยอยู่เหนือน้ำ และนั่นคืออาหารสำหรับความจริงและความเท็จ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความสุขและผู้ที่มีความทุกข์ ตัวอย่างเช่น

คนตาบอดกับคนตาดี และได้แจกแจงชะตากรรมของบุคคลทั้งสองประเภท แล้วได้จบลงด้วยการที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานแก่รอซูลของพระองค์ในการเป็นนบีและรอซูลว่า ได้ถูกคัดเลือกและส่งมาจากอัลลอฮ์อย่างแท้จริง

ซูเราะฮ์อีรเราะฮุดถูกขนานนามเช่นนั้น เนื่องจากปรากฏการณ์แห่งจักรวาลอันน่าประหลาด ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นที่ประจักษ์ถึงอำนาจและอำนาจอันปราศจากขอบเขตของอัลลอฮ์ ตะอาลา สำหรับน้ำนั้นอัลลอฮ์ทรงบันดาลให้มันเป็นสาเหตุสำคัญแห่งการดำรงชีวิต ทรงบันดาลให้มันไหลลงมาจากก้อนเมฆด้วยเดชานุภาพของพระองค์และในก้อนเมฆนั้นพระองค์ทรงรวมมันไว้ด้วยกัน ระหว่างความเมตตาและการลงโทษ ก้อนเมฆได้อุ้มน้ำฝนและเก็บสายฟ้าเอาไว้ด้วย สำหรับน้ำนั้นคือการให้มีชีวิตชีวา ส่วนสายฟ้านั้นเล่าก็คือการทำความพินาศ การรวมเอาสองสิ่งที่ขัดกันเข้าไว้ด้วยกันเป็นสิ่งที่น่าประหลาด ดังที่ได้มีผู้กล่าวไว้ว่า การรวมเอาสิ่งที่ขัดกันเข้าไว้ด้วยกันนั้น นับได้ว่าเป็นเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพของพระองค์ในก้อนเมฆนี้มีทั้งน้ำและไฟ มันช่างเป็นเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่ยิ่งใหญ่เสียนี้กระไร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลิฟ ลาม มีม รอฮฺ เหล่านี้คือบรรดา โองการแห่งคัมภีร์ และสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นสัญญาณ และแต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ศรัทธา

الْمَرَّةَ إِنَّكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

2. อัลลอฮ์คือผู้ทรงยกชั้นฟ้าทั้งหลายไว้โดยปราศจากเสาค้ำจุน ซึ่งพวกเจ้ามองเห็นมันแล้วทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์¹ และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ ทรงบริหารกิจการ ทรงจำแนกโองการทั้งหลายให้ชัดเจน เพื่อพวกเจ้าจะได้เชื่อมั่นในการพบพระเจ้าของพวกเขา

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأُمُورَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

3 และพระองค์คือผู้ทรงแผ่แผ่นดิน² และในนั้นทรงทำให้มันมีภูเขามั่นคง³ และลำน้ำมากมาย และจากพืชผลทุกชนิดทรงให้มีจำนวนคู่⁴ ทรงให้กลางวันคืนครบคลุมกลางวัน แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوَادٍ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَىٰ الْإِنبَاءُ النَّهَارَ وَإِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

¹ การสถิตย์ที่คู่ควรเหมาะสมกับพระเกียรติของพระองค์โดยไม่ต้องเปรียบเทียบ ไม่ต้องยกตัวอย่าง และไม่บิดเบือน นี่คือแนวทางการศรัทธาในเรื่องนี้ของบรรดาสถิฟ (บรรพชนรุ่นแรก) ท่านอิมามมาลิก ร่อฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า การสถิตย์เป็นที่รู้จักกันดี การสถิตย์อย่างไรเราไม่รู้ การอิมานต่อเรื่องนี้เป็นวาญิบ (จำเป็น) การถามซักไซ้เป็นบิดอะฮ์

² ทรงแผ่ให้กว้างใหญ่ไพศาล เพื่อให้มนุษย์และสัตว์โลกพำนักพักพิง

³ เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวของแผ่นดิน

⁴ พืชผลทุกชนิดจะมีจำนวนคู่ คือเพศผู้และเพศเมีย เพื่อให้เกิดการผสมพันธุ์ มีจำนวนมากขึ้นและแพร่หลาย ทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์

11. สำหรับเขามีมะลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าติดตามทั้งข้างหน้าและข้างหลังเขา¹ รักษาเขาตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะมีทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของชนกลุ่มใด จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสภาพของพวกเขาเอง² และเมื่ออัลลอฮ์ทรงปรารถนาความทุกข์แก่ชนกลุ่มใดก็จะมีผู้ตอบโต้พระองค์³ และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้ช่วยเหลือนอกจากพระองค์

12. พระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเห็นฟ้าแลบเพื่อความกลัวและความหวัง และทรงให้เกิดเมฆทึบ⁴

13. และฟ้าสั่นจะแซ่ซ้อง สดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์⁵ และมะลาอิกะฮ์จะสดุดีด้วยความกลัวพระองค์ และพระองค์ทรงให้ฟ้าผ่าแล้วมันจะฟาดไปยังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ،
مِنَ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ،
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾

وَيَسِّحُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ،
وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ
وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾

¹ สำหรับมนุษย์นั้นไม่มีมะลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายคอยเฝ้าติดตาม โดยเปลี่ยนเวรกันเหมือนยามเฝ้าสถานที่ราชการ

² อัลลอฮ์จะมิทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์สูญสิ้นไปจากกลุ่มชนใด เว้นแต่กลุ่มชนนั้นจะทรยศต่อความโปรดปรานของพระองค์ ด้วยการเอาของแปลกปลอมของเลวเข้ามาแทนที่

³ คือถ้าพระองค์จะนำความทายนะหรือการลงโทษของพระองค์มาสู่กลุ่มชนใด ก็ไม่มีผู้ใดสามารถจะตอบโต้หรือป้องกันพระประสงค์ของพระองค์ได้

⁴ เมื่อก่อนเมฆรวมตัวกันขึ้นจะเกิดฟ้าแลบ อิบน์อับบาสกล่าวว่า เพื่อความกลัวฟ้าผ่าและความหวังที่จะมีฝนตก

⁵ พระองค์ทรงยืนยันไว้ในซูเราะฮ์อัลอิสรอฺ อายะฮ์ที่ 44 ว่า และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่มันจะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์

โดยพวกเขาโต้เถียงกันในเรื่องของอัลลอฮ์¹
และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจยิ่ง

14. สำหรับพระองค์นั้นคือการวิงวอนที่แท้จริง²
และบรรดาผู้วิงวอนอื่นจากพระองค์ มัน (เจวิต)
จะไม่สนองตอบใด ๆ แก่พวกเขา เว้นแต่เสมือน
กับผู้ที่แบมือทั้งสองไปยังน้ำเพื่อให้ไหลสู่ปาก
ของเขา และมันจะไหลถึงไม่ได้³ และการวิงวอน
ของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาอันนั้นหาใช่อื่นใด นอก
จากอยู่ในการหลงผิด

15. และผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
ต่างก็สุญูดต่ออัลลอฮ์ด้วยความภักดีและด้วยความ
จำยอม⁴ และเงาของมันจะสุญูดด้วย ทั้ง
ยามเช้าและยามเย็น

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
لَهُمْ نِدْيًا إِلَّا كَيْسِطٌ كُتِبَتْ إِلَيْهِ الْمَاءُ لِيَلْتَقِفَا
وَمَا هُوَ بِلِقَائِهِمْ وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلَمْنَا لَهُمُ الْغُفُورَ وَالْأَصْلَ ﴿١٥﴾

¹ พวกกุฟฟารมักกะฮ์โต้เถียงกันถึงเรื่องการมีอัลลอฮ์และความเป็นเอกะของพระองค์ และเรื่อง
เดซานาภาพของพระองค์ในการให้มนุษย์ฟื้นคืนชีพในวันกียามะฮ์

สาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์นี้ มีรายงานจากอะฮ์ลุลบัยท์ ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์ฮุซัย
ฮิวะซัลลิม ได้ส่งชายคนหนึ่งไปหาชาวอาหรับผู้เกี่ยวกราดคนหนึ่ง ท่านนะบีกกล่าวกับชายผู้นั้นว่า จงไป
เรียกเขามาหาฉัน ชายคนนั้นกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ เขาเป็นคนเกี่ยวกราดและดุดัน ท่านนะบีก
กล่าวกับเขาอีกว่า เอาเถอะ ไปเรียกเขาให้มาหาฉัน เขาจึงออกไปหาชายคนนั้นแล้วกล่าวว่า ท่าน
รอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์ฮุซัยฮิวะซัลลิม เรียกท่าน อาหรับผู้นั้นถามว่า จงบอกฉันถึงพระเจ้าของมุฮัมมัด
ว่าทำจากทอง หรือจากเงิน หรือจากทองเหลือง แล้วเขาก็กลับไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์ฮุซัย
ฮิวะซัลลิม บอกท่านตามที่ชายผู้นั้นกล่าว แล้วกล่าวต่อไปว่าฉันได้บอกท่านแล้วว่าเขาเกี่ยวกราดและ
ดุดันมิใช่หรือ ท่านนะบีกกล่าวอีกว่า กลับไปหาเขาอีกครั้งหนึ่งแล้วเรียกเขาให้มาหาฉัน เขาได้กลับไปหา
ชายผู้นั้น และก็เช่นเดียวกันที่ได้กล่าวมาแล้ว ขณะที่เขากำลังโต้เถียงกันอยู่นั้นอัลลอฮ์ทรงส่งเมฆให้มา
ลอยเหนือศีรษะเขา แล้วฟ้าได้ผ่าและฟาดลงมาบนศีรษะของอาหรับผู้นั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรง
ประทานอายะฮ์นี้ลงมา

² คือพระองค์นั้นสมควรยิ่งที่จะได้รับการเคารพภักดีเพียงพระองค์เดียว ด้วยการวิงวอนและการฟังกฟัง

³ เพราะน้ำเป็นของเหลว มันไม่มีความรู้สึกและไม่ได้ยิน เหมือนกับเจวิตทั้งหลายที่จะไม่สนองตอบการ
วิงวอนของผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ อัลลฮ์ซันกล่าวไว้ : คนมุอ์มินจะสุญูดด้วยความภักดี ส่วนคนกาฟิรจะสุญูดด้วยความจำใจคือในภาวะ
ตกใจและคับขัน

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จงกล่าวเถิด อัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด พวกท่านได้ยึดเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ ซึ่งพวกเขาไม่มีอำนาจให้คุณและให้โทษแก่ตัวของพวกเขาเอง จงกล่าวเถิด คนตาบอดกับคนตาดีจะเหมือนกันหรือ หรือความมืดจะเหมือนกับ ความสว่างหรือ หรือพวกเขาได้ตั้งเหล่าภาคีขึ้นเพื่ออัลลอฮฺนั้น เพื่อให้ได้สร้างเช่นกับการสร้างของพระองค์ แล้วการสร้างนั้นได้คล้ายคลึงแก่พวกเขากระนั้นหรือ จงกล่าวเถิด อัลลอฮฺคือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์คือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

17. พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วลำน้ำต่าง ๆ ก็ไหลไปตามปริมาณของมัน กระแสน้ำได้พัดพาเอาฟองลอยอยู่เหนือน้ำ¹ และจากสิ่งที่พวกเขาหลอมลงไปไฟเพื่อหวังทำเครื่องประดับหรือเครื่องใช้จะมีฟองเช่นกัน ในทำนองนั้นอัลลอฮฺทรงยกตัวอย่างความจริงและความเท็จสำหรับฟองนั้นก็จะออกไปเป็นสิ่งเหลือเดน ส่วนที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ก็จะคงอยู่ในแผ่นดิน² ในทำนองนั้นอัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลาย

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَتَأْتَدُّونَ
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ نَسْتَوِي
الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَبِهَ الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْرُ ۝١٦

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةً بِقَدْرِهَا
فَاتَّخَذَ السَّيْلُ رِيْدًا رِيْبًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ
فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ رِيْدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يُضْرَبُ
اللَّهُ الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
وَأَمَّا بَقِيَّةُ النَّاسِ فَيَمُوتُ فِي الْأَرْضِ
كَذَلِكَ يُضْرَبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝١٧

¹ ัญญูบรียกกล่าวว่า : นี่คืออุทาหรณ์ที่อัลลอฮฺทรงยกมาเปรียบเทียบกับความจริงกับความเท็จ และการอีมานกับการกุฟร

² สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์คือน้ำ และแร่ธาตุบริสุทธิ์ หลังจากที่ได้เอาฟองหรือกากเดนที่ลอยอยู่ข้างบนออกไป

18. สำหรับบรรดาผู้ตอบสนองต่อพระเจ้าของพวกเขา คือการได้รับความดี¹ และบรรดาผู้ไม่ตอบสนองต่อพระองค์² แม้ว่าพวกเขาจะมีทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินและมีอีกเยี่ยงนั้น พวกเขาจะยอมเอามาได้โทษอย่างแน่นอน³ คนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคือการมีบัญญัติที่ชั่ว และที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม มันเป็นที่พำนักที่ชั่วซ้ำยิ่ง

19. ดังนั้น ผู้ที่รู้ว่าแท้จริงสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นความจริง จะเหมือนกับผู้ที่ตาบอดกระนั้นหรือ⁴ แท้จริงบรรดาผู้มึสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ⁵

لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُم
سُوءَ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّرُ لِلْهَادِ

﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ
هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَذَّكَّرُ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابِ ﴿١٣﴾﴾

¹ คือบรรดามุอฺมินที่ตอบสนองการเรียกร้องเชิญชวนของอัลลอฮ์ ด้วยการศรัทธาและเชื่อฟัง

² คือพวกปฏิเสธการศรัทธา

³ เพื่อให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์

⁴ อิบน์อบบาสกล่าวว่า : อายุขัยนี้ถูกประทานลงมาเป็นการเปรียบเทียบ ระหว่างฮัมชะฮ์กับอะบิฏะฮัล

⁵ ผู้ที่มีสติปัญญาสมบูรณ์เท่านั้น ที่จะใคร่ครวญต่อสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ สำหรับคุณลักษณะของ ผู้ที่มีสติปัญญาสมบูรณ์นั้น ในอายะฮ์ต่อ ๆ ไป ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 20 ถึงอายะฮ์ที่ 22 ได้กล่าวถึงบุคคล ประเภทนี้ไว้ดังนี้คือ

- 1) ผู้ที่ให้ครบถ้วนซึ่งสัญญาณของอัลลอฮ์
- 2) ผู้ที่ไม่ปิดพริ้วข้อตกลงต่าง ๆ
- 3) ผู้ที่สัมพันธ์ต่อญาติตามที่พระองค์ทรงบัญชา
- 4) ผู้ที่ย้ำเกรงต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
- 5) ผู้ที่กลัวการมีบัญญัติที่ชั่ว
- 6) ผู้ที่มีความมอดทนโดยหวังความโปรดปรานจากพระองค์
- 7) ผู้ที่ดำรงรักษาไว้ซึ่งการละหมาด
- 8) ผู้ที่บริจาคซะกาตทุกอย่างลับ ๆ และอย่างเปิดเผย
- 9) ผู้ที่ขจัดความชั่วด้วยความดี

ในอายะฮ์ที่ 23-24 กล่าวถึงการตอบแทนและรางวัล สำหรับบุคคลประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

20. บรรดาผู้ให้ครบถ้วนซึ่งสัญญาของอัลลอฮ์ และไม่บิดพลิ้วข้อตกลง

الَّذِينَ يُوْفُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ﴿١٥﴾

21. และบรรดาผู้เชื่อมสัมพันธ์ที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เขาเชื่อมสัมพันธ์ และยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา และกลัวการมีบัญชีที่ชั่ว

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

22. และบรรดาผู้อดทนโดยหวังพระพักตร์ (ความโปรดปราน) ของพระเจ้าของพวกเขา และดำรงการละหมาดและบริจาคสิ่งที่เราได้อำนาจให้ เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยชอบเร้นและเปิดเผย และพวกเขาขจัดความชั่วด้วยความดีชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคือที่พำนักในบ้านปลายที่ดี

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿١٧﴾

23. สวรรค์ทั้งหลายอันสถาพร พวกเขาจะเข้าไปอยู่พร้อมกับผู้ทำดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา และคูครองของพวกเขา และบรรดาลูกหลานของพวกเขา และมะลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู (ของสวรรค์)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿١٨﴾

24. (พร้อมกับกล่าววว่า) ความศานติจงมีแด่พวกท่าน เนื่องด้วยพวกท่านได้ออดทน มันช่างดีเสียนี้กระไรที่พำนักบ้านปลายนี้

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿١٩﴾

25. และบรรดาผู้ทำลายพันธะของอัลลอฮ์หลังจากที่ได้ให้คำมั่นสัญญาแก่พระองค์ และพวกเขาตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้เขาต่อและบ่อนทำลายในแผ่นดิน ชนเหล่านี้แหละ

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٠﴾

พวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง และจะได้ที่พำนักอันชั่วช้า¹

26. อัลลอฮ์ทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งปัจจัยยังชีพ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์² และพวกเขาดีใจต่อชีวิตในโลกนี้ และชีวิตของโลกนี้เมื่อเทียบกับโลกอาคิเราะฮ์แล้ว หาใช่อื่นใดไม่นอกจากความเพลิดเพลินเท่านั้น

27. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ทำไมสัญญาณจากพระเจ้าของเขาจึงไม่ถูกประทานให้แก่เขา จงกล่าวเถิด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงนำทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่สำนึกตัว³

28. บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ฟังทราบเถิด ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้น ทำให้จิตใจสงบ

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يَأْبَى ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

¹ สำหรับประเภทของบุคคลที่ขาดสติสัมปชัญญะมีดังนี้คือ

- 1) ผู้ที่ทำลายพันธะหรือคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้
- 2) ผู้ที่ตัดขาดญาติ
- 3) ผู้ที่ก่อความเสียหายหรือบ่อนทำลายในแผ่นดิน

บุคคลเหล่านี้จะได้รับการสาปแช่ง และได้รับการตอบแทนคือนรกยะอันนัม อันเป็นที่พำนักอาศัยของพวกเขา

² ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับฮิกมะฮ์และผลประโยชน์

³ พวกกุฟฟารกล่าวว่า ทำไมพระเจ้าของมุฮัมมัดจึงไม่ประทานสิ่งที่เป็นปาฏิหาริย์แก่มุฮัมมัดเหมือนกับที่ได้ประทานแก่มูซาและอีซา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้มุฮัมมัดแจ้งแก่พวกกุฟฟารว่า การงานทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ มิได้อยู่ที่ฉัน ผู้ที่พระองค์จะให้เขาหลงทางนั้น แม้จะมีสัญญาณหรือปาฏิหาริย์ใด ๆ มาปรากฏต่อหน้าพวกเขา พวกเขา ก็จะอยู่ในทางที่ผิดอยู่แน่นอน

29. บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี ความ
ผาสุกย่อมได้แก่พวกเขา และเป็นการกลับไป
ดียิ่ง

30. ในทำนองนี้เราได้ส่งเจ้ามายังกลุ่มชนหนึ่ง
ซึ่งก่อนหน้านั้นมีกลุ่มชนอื่นได้ล่องลับไปแล้ว
เพื่อเจ้าจะได้บอกกล่าวแก่พวกเขาถึงสิ่งที่เราได้
วะฮีย์¹ แก่เจ้า โดยที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อ
พระผู้ทรงกรุณาปรานี จึงกล่าวเถิด พระองค์
คือพระเจ้าของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ เฉพาะพระองค์เท่านั้นฉันมอบความ
ไว้วางใจ และยังพระองค์คือการกลับไปของฉัน²

31. และมาตรว่าอัลกุรอาน โดยมันนั้นภูเขา
ถูกทำให้เคลื่อนที่ได้ หรือโดยมันนั้นแผ่นดิน
ถูกทำให้แยกออกจากกันได้ หรือโดยมันนั้นคน
ตายถูกทำให้พูดได้³ แต่ทว่าพระบัญชาทั้งหมด
เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ บรรดาผู้ศรัทธายัง

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ
لَهُمْ وَحَسَنُ مَا بِهِ

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِتَلْتَلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِينَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالْحَمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ مَتَابِ

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ
بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفِيَ بِهِ الْمَوْتُ كُلُّ الْأُمَمِ جَمِيعًا
أَلَفَلَمْ يَأْنِسْ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ

¹ วะฮีย์ คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ที่ได้ประทานให้แก่ท่านนะบี

² สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้คือ อิบน์อับบาสกล่าวว่า อายะฮ์นี้ประทานลงมาเนื่องเพราะพวก
กัฟฟารมักกะฮ์ เมื่อท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงสujud
แต่พระผู้ทรงกรุณาปรานี (อีรเราะฮ์มะฮาน) พวกเขาบอกว่า และใครคืออีรเราะฮ์มะฮาน จะให้พวกเราสujud
ตามที่ท่านใช้เรากระนั้นหรือ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมา ความว่า โดยที่พวกเขาปฏิเสธ
ศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี

³ มาตราว่าอัลกุรอานทำให้ภูเขาเคลื่อนที่ได้ หรือทำให้แผ่นดินแยกออกจากกันได้ หรือทำให้คน
พูดได้ หากเป็นเช่นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คำตอบก็คือ อัลกุรอานฉบับนี้ เพราะว่ามันเป็นผู้ชี้แนะทางที่
ถูกต้อง เป็นผู้ตักเตือนและขู่สาป คำตอบดังกล่าวนี้เป็นทัศนะของอัลชะมค์ชะรีย์ ส่วนอัชชะญาญมี
ทัศนะเป็นคำตอบว่า พวกเขาจะศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาหยิ่งผยอง ดื้อตันอยู่ใน
ทางที่ผิด และบ่อนทำลาย

34. สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษในชีวิต
ของโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษในปรโลก
นั้นร้ายแรงกว่า และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้คุ้ม
กันจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้

35. อุปมาสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรงได้ถูก
สัญญาไว้คือ มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านภายใต้
มัน ผลไม้และเงาร่มมีอยู่ตลอดกาล¹ นั่นคือ
บั้นปลายของบรรดาผู้ยำเกรง และบั้นปลาย
ของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็คือไฟนรก

36. และบรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา
ต่างก็ดีใจ² ต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานให้แก่เจ้า
(อัลกุรอาน) และส่วนหนึ่งจากกลุ่มชนต่างๆ มี
ผู้ปฏิเสธบางส่วนของมัน (อัลกุรอาน) จงกล่าว
เถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันถูกบัญชาให้เคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์ และฉันจะไม่ตั้งภาคีเท่าเทียม
พระองค์ และยิ่งพระองค์ฉันจะเชิญชวน และ
ยิ่งพระองค์เท่านั้นคือการกลับไปของฉัน

37. และในทำนองนั้น เราได้ให้อัลกุรอาน
แก่เขาไว้เป็นข้อชี้ขาดที่เป็นภาษาอาหรับ และ
หากเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลัง
จากหลักฐานได้มายังเจ้าแล้ว³ สำหรับเจ้าจะ

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ
وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿١٣﴾

﴿١٣﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ
عُقْبَى الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْكَافِرِينَ أَتَارُ

وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ الْكَتَابُ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُبْكَرُ بَعْضُهُمْ قُلُوبًا
أَمْرًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ إِلَهًا أَدْعُوا
وَإِلَيْهِ مَتَابٍ ﴿١٤﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ
مِن وَّاقٍ ﴿١٥﴾

¹ ผลไม้มีให้กินตลอดกาล ไม่มีขาดตอนหรือหมดฤดู เงาร่มก็เช่นเดียวกันมีอยู่ตลอดเวลา ดวงอาทิตย์
ไม่อาจเข้ามาใกล้ ทรายได้

² คือบรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์อัลเตวารอตและอัลอินญีลแก่พวกเขา ส่วนหนึ่งจากผู้ที่ศรัทธาและเชื่อฟังเจ้า
เช่น อับดุลลอฮ์ อิบน์สลาม และอัลนะญาซีย กษัตริย์แห่งอัลหะบะชะฮ์หรือเอธิโอเปีย ตลอดจนบริวาร
ของเขา ต่างก็ดีใจต่อการประทานอัลกุรอานลงมาแก่มุฮัมมัด เพราะในคัมภีร์ของพวกเขาไม่มีหลักฐาน
ยืนยันถึงข้อเท็จจริงอันนี้

³ คือเชื่อฟังตามคำเรียกร้องเชิญชวนของพวกเขา

41. พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราขยายพื้นที่ แล้วเราให้มันลดน้อยลงจากอาณาเขตของมัน¹ และอัลลอฮ์ทรงตัดสิน ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงการตัดสินของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงฉับพลันในการคิดบัญชี

42. และโดยแน่นอน บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขาได้วางแผนมาก่อนแล้ว ดังนั้นแผนการณ์ทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์² พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งทีทุกชีวิตแสวงหาเอาไว้ และพวกปฏิเสธศรัทธาจะรู้ว่าจะได้แก่ผู้ใดบ้างที่พำนักที่ดีในบั้นปลาย

43. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ท่านมิใช่เป็นผู้ได้รับแต่งตั้ง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) เพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน³ และผู้ที่เขามีความรู้ในคัมภีร์⁴ (ก็เป็นพยานด้วย)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَأَلَّه
يَحْكُمُ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿١١﴾

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعِلْمُ الْكُفْرِ
لِمَنْ عُنِيَ الدَّارِ ﴿١٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَمَنْ عِنْدَ الْمُعْتَدِلِ كُتُبٌ ﴿١٣﴾

¹ พระองค์ทรงขยายพื้นที่และให้ความมั่นคงแก่บรรดามุอฺมิน และพระองค์ทรงให้ท่านรอซูลพิชิตดินแดนศัตรู และดินแดนของอิสลามได้ขยายกว้างยิ่งขึ้น อันเป็นหลักฐานสำคัญอันหนึ่งที่ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ทรงให้ไว้แก่รอซูลของพระองค์

² พระองค์จะให้การลงโทษมาถึงพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้

³ พระองค์ทรงเป็นพยานต่อความเท็จของฉน โดยที่พระองค์ทรงสนับสนุนฉนด้วยปาฏิหาริย์ต่างๆ

⁴ การเป็นพยานของบรรดามุอฺมินจากบรรดาผู้รู้ของชาวอะฮฺลุลกิตาบ

(14) ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม

سورة إبراهيم

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 52 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อิบรอฮีม

ซูเราะฮ์อิบรอฮีมเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ที่ประมวลไว้ด้วยเรื่องของการศรัทธาในหลักการใหญ่ ๆ คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสน์แห่งการเป็นรอซูล และต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ความมุ่งหมายหลักของซูเราะฮ์นี้ เกือบทั้งหมดจะกล่าวถึงเรื่องของศาสน์และรอซูล การเรียกร้องเชิญชวนของบรรดารอซูลจะเป็นไปอย่างละเอียดชี้แจงถึงหน้าที่ของรอซูล ความหมายของการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งศาสน์ที่มาจากชั้นฟ้า บรรดาอะบีทั้งหมดถูกส่งมาเพื่อจรรโลงการศรัทธา และชี้แนะประชาชาติของแต่ละยุคแต่ละสมัย ให้ศรัทธาต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง และนำมนุษยชาติออกจากความมืดสู่ความสว่าง การเรียกร้องเชิญชวนของพวกเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงศาสน์ของนะบีมูซา อะลียฮิสสลาม เชิญชวนประชาชาติของเขาให้เคารพอับาดะฮ์แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา และขอบคุณพระองค์ โดยยกตัวอย่างของประชาชาติที่ปฏิเสธการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดารอซูลในอดีต เช่น ประชาชาติของนะบีนูหุ ประชาชาติของอาดและษะมุต ในซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงบรรดารอซูล กับประชาชาติต่าง ๆ หลายยุคหลายสมัย และได้กล่าวถึงการโต้แย้งระหว่างกัน ในที่สุดพระองค์ทรงให้พวกอธรรมประสบกับความหายนะ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดารอซูลของพวกเขาว่า แน่نونเราจะให้พวกท่านออกจากแผ่นดินของเราหรือว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของพวกเขา ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาทรงวะฮีย์ให้แก่บรรดารอซูลว่า แน่نونเราจะทำลายพวกอธรรม และแน่نونเราจะให้พวกท่านพำนักอยู่ในแผ่นดินหลังจากพวกเขา นั้นสำหรับผู้ที่ถูกัวต่อการยืนต่อหน้าข้า และกลัวต่อสัญญาร้ายของข้า

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของวันอาคิเราะฮ์ สภาพของอาชญากรผู้โชคร้ายได้พบกับบรรดาลูกน้องของพวกเขา และได้กล่าวถึงการสนทนาคว่าต่อชานระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง การสนทนาสิ้นสุดลงด้วยการเข้าไปอยู่ในนรกด้วยกันทั้งสองฝ่ายการ

ต่อว่าต่อขานและการกล่าวโทษ อีกทั้งการประณามของลูกน้องที่กระทำต่อหัวหน้า มิได้อำนวยประโยชน์อันใดเลย ในที่สุดทั้งหมดก็ลงไปอยู่ในนรกญะฮันนัม หลังจากนั้นอัลอายาตได้ยกอุทฺรณฺ์เปรียบเทียบระหว่างคำพูดที่ดี คือคำพูดที่เกี่ยวกับการศรัทธา นั้นเปรียบเสมือนต้นไม้ที่ได้ออกดอกออกผล และคำพูดที่เลวคือคำพูดที่แสดงถึงการปฏิเสธศรัทธาและการต่อต้านนั้นเปรียบเสมือนต้นไม้ที่อับเฉาไม่ออกดอกออกผล และซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงให้เห็นถึงชะตากรรมของบรรดาผู้อธรรม ในวันแห่งการตอบแทนคือวันกิยามะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลีฟ ลาม รออ คัมกีร์ที่เราได้ประทานลง
มาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้านำมนุษย์ออกจากความ
มืดมนทั้งหลาย¹ สู่ความสว่าง² ด้วยอนุมัติของ
พระเจ้าของพวกเขา สู่ทางของพระผู้เดชาญาณ
ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

الرَّكَعَتْ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾

2. (คือ) ทางของอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า
ทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน เป็นของพระองค์
และความหายนะจากการลงโทษอย่างสาหัส
จงประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾

3. บรรดาผู้พอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือ
ปรโลก และปิดกั้นจากทางของอัลลอฮ์ และ
ต้องการที่จะให้มันคนเดียว ชนเหล่านั้นอยู่ใน
การหลงทางที่ห่างไกล³

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾

4. และเรามีได้ส่งรอสูลคนใด นอกจากด้วย
การพูดภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจง
อย่างชัดเจนแก่พวกเขา⁴ อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِنُذِرَ قَوْمِهِ
لِيُنذِرَ لِقَوْمِهِمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

¹ ความมืดมนแห่งความอวิชาและการหลงทาง

² ความสว่างแห่งวิชาการและการศรัทธา

³ พวกปฏิเสธศรัทธาที่หลงทาง ซึ่งจะได้รับการลงโทษอย่างหนักนั่นคือ บุคคลที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่พอใจเลือกเอาการดำรงชีวิตในโลกดุนยา เหนือโลกอาคิเราะฮ์

2) ผู้ที่ปิดกั้นทางของอัลลอฮ์

3) ผู้ที่ต้องการให้ศาสนาของอัลลอฮ์คนเดียว เพื่อให้สอดคล้องกับความใคร่ของเขา

⁴ เพื่อที่จะชี้แจงบทบัญญัติของอัลลอฮ์ เพื่อให้พวกเขาเข้าใจจุดมุ่งหมายของพระองค์ และเพื่อให้เป้าหมายของการเป็นรอสูลมีความสมบูรณ์

พระองค์ทรงประสงค์หลงทางและทรงชี้แนะทาง
แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้
ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

5. และโดยแน่นอน เราได้ส่งมุซาพร้อมด้วย
สัญญาต่าง ๆ ของเราว่า จงนำกลุ่มชนของ
เจ้าออกจากความมืดมนทั้งหลายสู่ความสว่าง¹
และจงเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงวัน (แห่งความ
โปรดปราน) ของอัลลอฮ์ แท้จริงในการนั้น
ย่อมเป็นสัญญาแก่ผู้อดทนผู้ขอบคุณทุกคน

6. และจงรำลึกขณะที่มุซากล่าวแก่กลุ่มชนของ
เขาว่า จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์
ที่มีต่อพวกท่าน เมื่อพระองค์ทรงให้พวกท่าน
รอดพ้นจากวงศัวานของฟิรเอานะ² โดยให้
พวกท่านได้ลิ้มรสการทรมานอันชั่วช้า³ และฆ่า
ลูกชายของพวกท่าน⁴ และไว้ชีวิตผู้หญิงของ
พวกท่าน และในการนั้นย่อมเป็นการทดสอบ
อย่างใหญ่หลวง จากพระเจ้าของพวกท่าน

7. และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของพวกเจ้าได้
ประกาศว่า หากพวกเจ้าขอบคุณ ข้าก็จะเพิ่มพูน
ให้แก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้านำขอบคุณ แท้จริง
การลงโทษของข้ามันสาหัสยิ่ง

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

وَإِذ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ أَذْكُرُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

وَإِذ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ
لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

¹ จงนำบะนีอิสรอ้อออกจากความมืดมนแห่งความอวิชชาและการปฏิเสธศรัทธา ไปสู่แสงสว่างแห่งการศรัทธาและการให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์

² ให้รอดพ้นจากความต่ำต้อยและการเป็นทาสของฟิรเอานะ และบรรดาชนชั้นหัวหน้าของเขา

³ การทรมานนานาชนิดที่ชั่วช้ายิ่ง

⁴ นักตีฟิรอกกล่าวว่า สาเหตุแห่งการฆ่าลูกชายก็เพราะนักพยากรณ์ทายไว้ว่า หากลูกผู้ชายเกิดในบะนีอิสรอ้อี้ล หมายถึงอำนาจของฟิรเอานะจะสูญสิ้นไป เพราะเด็กผู้ชายเหล่านั้น ดังนั้นฟิรเอานะจึงสั่งให้ฆ่าลูกชายทุกคนของบะนีอิสรอ้อี้ล

8. และมุซาได้กล่าวว่า หากพวกท่านและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดปฏิเสธศรัทธา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียง และทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

9. เรื่องราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขา เช่นกลุ่มชนของนูหฺ ฮาด และษะมูด และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา มิได้มาถึงพวกเขาดอก หรือ ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขา นอกจากอัลลอฮ์¹ บรรดารถอลของพวกเขาก็ได้มายังพวกเขา พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง พวกเขาได้เอามือปิดปากของพวกเขาเอง และกล่าวว่า แท้จริงเราได้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา (คืออัลกุรอาน) และแท้จริงพวกเราอยู่ในการสงสัยอย่างแน่นอนต่อสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องเรา

الَّذِي آتَيْتُمْ بُنُوءَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمَ نُوحٍ
وَ عَادَ وَ ثَمُودَ وَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾

10. บรรดารถอลของพวกเขาก็ได้กล่าวว่า มีการสงสัยในอัลลอฮ์² พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่านเพื่อทรงยกโทษในความผิดของพวกท่านและทรงผ่อนผันพวกท่าน จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้³ พวกเขา กล่าวว่า พวกท่านมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นปุถุชนเยี่ยงเรา พวกท่าน

﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ
أَنْ تَصُدُّونَا عَنْ آبَاءِنا كَمَا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاءُنَا فَآتُونَا
بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

¹ คือจำนวนของบรรดารถอล

² คือพวกท่านสงสัยในการมีของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกะของพระองค์กระนั้นหรือ

³ หากพวกท่านศรัทธาต่อพระองค์ พระองค์ก็จะประวิงเวลาโดยยึดอายุของพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระสุดท้าย และพระองค์จะไม่ลงโทษพวกท่านในเวลาอันใกล้

14. และแน่นอน เราจะให้พวกท่านพำนักในแผ่นดิน หลังจากพวกเขา¹ นั้นสำหรับผู้ที่กลัวต่อการเผชิญหน้าข้า และกลัวต่อสัญญาการลงโทษของข้า²

وَلَنَسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

15. และพวกเขา (บรรดาราอูซ) ขอต่อพระองค์ ให้ได้รับชัยชนะ และให้ผู้หยิ่งผยองที่ต่อต้านทุกคนประสบความพินาศ

وَأَسْفَفَتْحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ
عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

16. จากเบื้องหลังของเขาคือนรกยะฮันนัม และจะได้ดื่มน้ำจากน้ำหนอง

مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَسُقِيَ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾

17. เขาจับมันแต่ไม่อาจจะกลืนมันได้ และความตายมาหาเขาจากทุกทิศทาง โดยที่เขาที่ไม่ตาย³ และเบื้องหลังของเขาคือการลงโทษที่รุนแรง

يَتَجَرَّعُهُ، وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ، وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

18. อุปมาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁴ ต่อพระเจ้าของพวกเข การงานของพวกเขาดูจะตั้งขึ้นเมื่อลมพัดมันไปอย่างแรงในวันมีพายุ พวกเขาไม่มีอำนาจในสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้แต่อย่างใด⁵ นั่นคือการหลงทางที่ไกลลิบ

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَغْمَأْهُمْ كَرَمَادٍ
اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَلِكَ
هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

¹ คือหลังจากความพินาศของพวกเขา

² ความช่วยเหลือหรือชัยชนะแก่บรรดาราอูซ และความพินาศแก่บรรดาราอูซอธรรม

³ ความตายได้มาหาเขาด้วยสาเหตุต่าง ๆ จากทุกหนทุกแห่งรอบตัวเขา แต่เขายังไม่ตาย ทั้งนี้เพื่อที่จะให้การลงโทษของเขาเป็นไปอย่างครบครัน

⁴ อุปมาการงานของพวกปฏิเสธศรัทธา ที่ได้กระทำไว้ในโลกนี้โดยหวังผลตอบแทน เช่น การบริจจาคทาน และการติดต่อเครือญาติ เป็นต้น

⁵ พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้ได้มาซึ่งผลตอบแทน จากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา ทั้งนี้เพราะว่าการงานของพวกเขาริ่ผล อันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขานั้นเอง

19. สูเจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง¹ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าสูญสิ้นไป² และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

20. และในการนั้นมิใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮ์

21. และพวกเขาได้ออกมาพร้อมกันต่อหน้าอัลลอฮ์ พวกอ่อนแอกล่าวกับพวกหัวหน้าว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน พวกท่านจะช่วยพวกเราได้อย่างไร ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ พวกเขากล่าวว่า หากอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่เรา แน่หนอนเราก็จะชี้แนะทางแก่พวกท่าน มีผลเท่ากันสำหรับเรา ถึงแม้ว่าเรากระวนกระวายหรือเราอดทน สำหรับพวกเรานั้นไม่มีทางรอดไปได้³

22. และชัยฏอนได้กล่าวเมื่อการงานได้ถูกตัดสินแล้วว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาพวกท่าน ซึ่งเป็นสัญญาแห่งความจริง⁴ และฉันได้สัญญาพวกท่านแล้วฉันได้บิดพลิ้วพวกท่าน ฉันไม่มีอำนาจใด ๆ เทหนือพวกท่าน นอกจากฉันได้เรียกร้องพวกท่าน แล้วพวกท่านก็ตอบสนอง

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَشَاءُ يَذْهَبِكُمْ وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعِزٌ ﴿٢٠﴾

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالَ لَوْ هَدَدْنَا اللَّهُ لَهْدًا يَنْتَكُمُ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرًا إِنَّا لَمُصْبِرُونَ مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا

¹ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของพระองค์

² คือให้พวกท่านตายไป และให้กลุ่มชนอื่นจากพวกท่านเกิดขึ้นใหม่ ซึ่งดีกว่าและภักดีกว่าพวกท่าน

³ การประณามและความกระวนกระวาย จะไม่มีทางช่วยเราจากการลงโทษได้

⁴ โดยการตอบแทนแก่ผู้จงรักภักดี และลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน และพระองค์ทรงให้สัญญาของพระองค์เป็นไปอย่างสมบูรณ์

ฉัน¹ ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ประณามฉัน แต่
ทว่าจงประณามตัวพวกท่านเอง² ฉันไม่อาจ
ร้องทุกข์แทนพวกท่านได้ และพวกท่านก็ไม่อาจ
ร้องทุกข์แทนฉัน (จากการลงโทษของอัลลอฮ์)
ได้ แท้จริงฉันได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่พวกท่านตั้งฉัน
ให้เป็นภาคี (กับอัลลอฮ์) แต่ก่อนนี้ แท้จริง
บรรดาผู้อุอรรมนั้น สำหรับพวกเขาคือการ
ลงโทษอย่างเจ็บปวด

23. และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี
ทั้งหลาย ถูกนำไปเข้าสวนสวรรค์มากมาย มี
ลำน้ำหลายสายไหลผ่านเบื้องล่าง โดยพำนัก
อยู่ในนั้นตลอดกาลด้วยอนุมัติของพระเจ้าของ
พวกเขา การกล่าวคำนบัทักทายของพวกเขา
ในนั้นคือศานติ³

24. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงยก
อุทาหรณ์ไว้ว่า อุปมาคำพูดที่ดีตั้งต้นไม้ที่ดี
รากของมันฝังแน่นลึกมั่นคง⁴ และกิ่งก้านของ
มันชูขึ้นไปในท้องฟ้า

بِمُصْرِحَاتٍ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿١٥﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿١٦﴾

¹ โดยความยินยอมของพวกท่านเอง

² มันเป็นความผิดของพวกท่านเอง

³ มะลาอิกะฮ์จะกล่าวทักทายพวกเขาด้วยการให้سلام พร้อมกับการให้เกียรติอย่างเหมาะสม

⁴ พระองค์ทรงเปรียบเทียบคำพูดแห่งการศรัทธาว่า เสมือนหนึ่งต้นไม้ที่ดี และคำพูดแห่งการตั้งภาคี
เสมือนหนึ่งต้นไม้ที่อับเฉา อิบรอฮีมบาสกล่าวว่ คำพูดที่ดีคือคำกล่าว ลายีลาฮะอิลลิลลอฮ์ และต้นไม้ที่ดี
คือ มุอฺมิน

25. ผลของมันเป็นออกมาทุกกาลเวลา โดย
อนุมัติของพระเจ้าของมัน¹ และอัลลอฮ์ทรงยก
อุทากรณแก่ปวงมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้รำลึก²

26. และอุปมาคำพูดที่เลว ดั่งต้นไม้ที่อับเฉา
ถูกถอนรากออกจากพื้นดิน มันไม่มีความ
มั่นคงเลย³

27. อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่น
ด้วยคำกล่าวที่มั่นคง ในการมีชีวิตรอยู่ทั้งในโลก
นี้⁴ และในปรโลก⁵ และอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้
อธรรมหลงทาง และอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่
พระองค์ทรงประสงค์

28. เจ้าไม่เห็นดอกหรือ บรรดาผู้เปลี่ยนความ
โปรดปรานของอัลลอฮ์ เป็นการปฏิเสธศรัทธา
และได้นำกลุ่มชนของพวกเขาไปสู่ที่พำนักอัน
หายณะ⁶

تَوَقَّأْكُلْهَا كُلِّ حِينٍ يَا ذُنْ رَيْهَا
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنَ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ ﴿١٦﴾

يَبَيِّنُ اللَّهُ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِأَقْوَالِ النَّسَابِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ
الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبُورِ ﴿١٨﴾

¹ คือคำพูดแห่งการศรัทธาจะมั่นคงอยู่ในหัวใจของมุอิมัน การงานของเขาจะขึ้นสู่ชั้นฟ้าและจะได้รับความ
สิริมงคล และได้รับการตอบแทนทุกกาลเวลา

² แล้วพวกเขาก็ศรัทธา

³ ในทำนองเดียวกัน คำพูดแห่งการปฏิเสธศรัทธาไม่มีความมั่นคง ไม่มีกิงกันและไม่เป็นสิริมงคลเลย

⁴ พระองค์ทรงให้พวกเขาหนักแน่นด้วยคำกล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ และคำกล่าวแห่งการศรัทธาในโลกนี้

⁵ คือเมื่อมะลัก 2 ท่านถามเขาในญูบุร ดั่งมีหลักฐานจากหะดีษว่า เมื่อมุสลิมถูกถามในญูบุรเขาจะปฎิญาณ
ยืนยันว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงมุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ นั่นคือพระดำรัส
ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่น

⁶ นักตีฟซิกกล่าวว่ พวกเขาถูกฟารักกะฮ์นั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้พวกเขาพำนักอยู่ในแผ่นดินที่ถูก
หวงห้ามอย่างปลอดภัยและให้ความเป็นอยู่ของพวกเขาว่างขวาง แล้วได้ส่งมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อยู่ลย
ฮิวะซัลลิม มาเป็นนะบี แต่พวกเขาไม่รู้จักคุณค่าของความโปรดปรานนี้ พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาและต่อต้าน
ท่านในทุกรูปแบบ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทดสอบพวกเขาด้วยการให้ประสบความแห่งแล้งและยากจน

29. นรกญะฮันนัมที่มีเปลวไฟร้อนจัดของมัน และมันเป็นที่พักอันชั่วช้า

30. และพวกเขาได้ตั้งภาคีคู่แข่งกับอัลลอฮ์เพื่อให้พวกเขาหลงจากทางของพระองค์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงรำเริงกันเถิด เพราะแท้จริงทางกลับของพวกท่านย่อมไปสู่ไฟนรก

31. จงกล่าวแก่ปวงบ่าวผู้ศรัทธาของข้าว่า ให้พวกเขาดำรงการละหมาด และบริจาคสิ่งที่เราได้อให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งอย่างลับ ๆ และอย่างเปิดเผย¹ ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งไม่มีการซื้อขาย (ตอรอง) ในวันนั้นและไม่มีการเป็นมิตร

32. อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงให้น้ำลงมาจากชั้นฟ้า และทรงให้พืชผลออกเงยออกมาด้วยมัน (จากน้ำ) เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และทรงให้เรือเดินสมุทรมีความสะดวกแก่พวกท่าน เพื่อใช้แล่นตามน่านน้ำโดยพระบัญชาของพระองค์² และทรงให้ลำน้ำทั้งหลายเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า³

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيَنَسُّ الْفَرَارِ ﴿١٤﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدَادًا لِيُضِلُّوهُ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿١٥﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَنُفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَئِعَ فِيهِ وَلَا خُلِّلٌ ﴿١٦﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿١٧﴾

¹ ให้กระทำอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

² โดยใช้เป็นพาหนะเพื่อโดยสารและบรรทุกสินค้า จากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง

³ เพื่อให้มนุษย์และสัตว์ใช้ดื่มกิน และใช้ทำการเพาะปลูก

33. และพระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เป็นประโยชน์แก่พวกเขา โดยโคจรเป็นปกติ และทรงให้กลางคืนและกลางวันเป็นประโยชน์แก่พวกเขา¹

34. และพระองค์ทรงประทานแก่พวกเขาทุกสิ่ง ที่พวกเขาขอต่อพระองค์ และหากพวกเขาจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาก็ไม่อาจจะคำนวณมันได้² แท้จริงมนุษย์นั้น อธรรมยิ่งเนรคุณยิ่ง

35. และจงรำลึกเมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้เมืองนี้ (มักกะฮ์) ปลอดภัย และทรงให้ข้าพระองค์ และลูกหลานของข้าพระองค์พ้นจากการบูชาเจวีด³

36. โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกมันได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่หลงทาง⁴ ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตามข้าพระองค์ แท้จริงเขาเป็นพวกของข้าพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตา

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿١٣﴾

وَأَتَّخَفْتُم مِّنْ كُلِّ مَسْأَلَةٍ وَإِنْ تُعَدُّوْا
نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ
كَفَّارٌ ﴿١٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿١٥﴾

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ مَنْ يَّبَعِيَ فِئْتَهُ
مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦﴾

¹ โดยให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน และกลางวันเป็นเวลาประกอบอาชีพ

² เพราะมันใหญ่ยิ่ง และมากเกินกว่าที่จะคำนวณนับได้

³ จุดมุ่งหมายก็คือ ขอพระองค์ทรงให้ท่าน (อิบรอฮีม) และลูกหลานของท่าน ยึดมั่นอยู่บนหลักอัครเตาฮีด และศาสนาอิสลาม

⁴ คือพวกเจวีดเหล่านี้จะทำให้มนุษย์ส่วนมากหลงทาง จากการยึดอายุและการอิमान

37. โอ้พระเจ้าของเรา แท้จริงข้าพระองค์ได้ให้ลูกหลานของข้าพระองค์¹ พำนักอยู่ ณ ที่ราบลุ่มนี้โดยไม่มีพืชผลใดๆ ซึ่งอยู่ใกล้บ้านอันเป็นเขตหวงห้ามของพระองค์ โอ้พระเจ้าของเรา เพื่อให้พวกเขาดำรงการละหมาด ขอพระองค์ทรงให้จิตใจจากปวงมนุษย์² มุ่งไปยังพวกเขา และทรงประทานปัจจัยยังชีพที่เป็นพืชผลแก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะขอบคุณ

38. โอ้พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เราปิดบังและสิ่งที่เราเปิดเผย ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์ ทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า³

39. การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ได้ประทานอิสมาอีลและอิสฮากแก่ข้าพระองค์ ขณะที่ข้าพระองค์อยู่ในวัยชรา⁴ แท้จริงพระเจ้าของข้าพระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยินการวิงวอนอย่างแน่นนอน

40. โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์และจากลูกหลานของข้าพระองค์เป็นผู้ดำรงการละหมาด โอ้พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของข้าพระองค์ด้วยเทอญ⁵

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿١٧﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿١٨﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿١٩﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٢٠﴾

¹ คืออิสมาอีลลูกชายของท่าน และนางฮาญัรภริยาของท่าน

² อิบนูอบบาสกล่าวว่า : หากอิบรอฮีมกล่าวว่า “จิตใจของปวงมนุษย์” แล้ว พวกเปอร์เซียและพวกโรมันและมหาชนทั้งมวลก็จะกรูกันไปที่นั่น แต่ทว่าท่านกล่าวว่า “จากปวงมนุษย์” ซึ่งหมายถึงบรรดามุสลิม

³ จะมีสิ่งใดซ่อนเร้นและปิดบังจากอัลลอฮ์ได้อย่างไร ในเมื่อพระองค์เป็นผู้สร้างมัน เป็นผู้ทรงให้มันมีขึ้นมา

⁴ อิบนูอบบาสกล่าวว่า อิสมาอีลเกิดเมื่ออิบรอฮีมมีอายุได้ 99 ปี และอิสฮากเกิดเมื่อเขามีอายุได้ 112 ปี

⁵ นี่คือการขอพร (ดูอา) ที่ดี ที่มุอมีนควรใช้ขอพรให้แก่ลูกหลานของเขา

41. โอ้พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และแก่บิดามารดาของข้าพระองค์¹ และแก่บรรดามุอฺมิน ในวันที่การสอบสวนจะมีขึ้น

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ﴿١٤﴾

42. และเจ้าอย่าคิดว่าอัลลอฮ์ทรงละเอียดต่อสิ่งที่พวกอธรรมปฏิบัติ² แท้จริงพระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขา จนถึงวันที่สายตาเงยจ้องไม่กะพริบ (วันกิยามะฮ์)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ
فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿١٥﴾

43. พวกเขารีบเร่งเงยศีรษะของพวกเขาขึ้น หันหน้าของพวกเขาไม่กะพริบ และจิตใจของพวกเขาหลอย

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْتِنَهُمْ هَوَاهُ ﴿١٦﴾

44. และจงเตือนมนุษย์ถึงวันที่การลงโทษจะมาหาพวกเขา บรรดาผู้อธรรมจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประวิงเวลาแก่เราจนถึงกำหนดอันใกล้นี้ เพื่อเราจะได้นองตอบการเชิญชวนของพระองค์³ และเราจะปฏิบัติตามบรรดารอซูล และพวกเจ้ามิได้สาบานแต่ก่อนนี้ดอกหรือว่า พวกเจ้านั้นจะไม่สูญสลาย⁴

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا نَبِيَّهِمُ الْعَذَابُ لِقَوْلِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ مُّجِبًا دَعْوَتَكَ
وَتَسْبِيحَ الرُّسُلِ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿١٧﴾

¹ นักตีฟิรากล่าวว่า อิบรอฮีมได้ขออภัยโทษให้แก่บิดามารดาของเขา ก่อนที่จะเป็นที่ประจักษ์แก่เขาว่าบิดาของเขาเป็นศัตรูของอัลลอฮ์

² ตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์นั้น พระองค์จะทรงประวิงเวลาการลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน จนกว่าเขาจะรู้สึกและกลับเนื้อกลับตัว มิเช่นนั้นแล้วพระองค์จะเอาโทษเขาอย่างสาหัส

³ เพื่อเราจะได้นองสนองการเชิญชวนของพระองค์ ที่เชิญชวนเราไปสู่การศรัทธา แล้วเราก็จะปฏิบัติในสิ่งที่ร่อซูลได้นำมาเผยแพร์

⁴ คือจะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ตลอดไป และไม่มวันที่จะเปลี่ยนสภาพไปสู่โลกอาคิเราะฮ์ กล่าวคือพวกเขาปฏิเสธการพินาศชีพและการตอบแทน

45. และพวกเจ้าได้พำนักอยู่ในสถานที่ของบรรดาผู้อธรรมแก่ตัวของพวกเขาเอง¹ และเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเจ้าแล้วว่า เราได้กระทำแก่พวกเขาอย่างไร และเราได้ยกอุทธานณ์แก่พวกเจ้าแล้ว

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿١٥﴾

46. และแน่นอนพวกเขาได้วางแผนของพวกเข และแผนของพวกเขอยู่ที่อัลลอฮ์² ถึงแม้ว่าแผนของพวกเขจะทำให้ภูเขาเคลื่อนย้ายไปก็ตาม

وَقَدْ مَكَرُوا وَمَكَرَهُمُ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لِيَرْزُلُنَّهُ
الْجِبَالَ ﴿١٦﴾

47. และแท้จริงเจ้าอย่าคิดเลยว่า อัลลอฮ์จะทรงเป็นผู้ผิดสัญญาต่อบรรดาอูซูลของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงตอบโต้อย่างเด็ดขาด

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلُهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٧﴾

48. วันซึ่งแผ่นดินจะถูกเปลี่ยนเป็นอื่นจากแผ่นดินนี้ และชั้นฟ้าทั้งหลาย (ก็เช่นเดียวกัน) พวกเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต³

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ عَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ
وَيَبْرَزُونَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٨﴾

49. และวันนั้นเจ้าจะเห็นบรรดาอาชญากรถูกล่ามตรึงไว้ด้วยโซ่⁴

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿١٩﴾

¹ คือหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทำลายล้างบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้นให้หมดสิ้นไป แล้วพวกท่านจะไม่มีใครครองดูแลหรือ

² คืออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนการวางแผนนี้ เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

³ คือวันที่มวลมนุษย์ออกมาจากกุบูร และมาปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก พระผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

⁴ มือและเท้าของบรรดานักโทษถูกล่ามโซ่ตรึงไว้กับต้นคอ

50. เครื่องนุ่งห่มของพวกเขาทำด้วยวัสดุไหมไฟ
และไฟจะลุกคลุมใบหน้าของพวกเขา

سَرَابِيَهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَعْنَى

وَجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾

51. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนทุกชีวิต
ตามที่มันได้แสวงหาไว้¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง
ฉับพลันในการสอบสวน

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

52. นี่คือการประกาศ² แก่ปวงมนุษย์ เพื่อ
พวกเขาจะถูกเตือนด้วยมัน และเพื่อพวกเขา
จะได้รู้ว่า แท้จริงพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอกะ
และเพื่อบรรดาผู้มีสติจะได้รำลึก

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَيَلْعَلُوا

أَنَّهُ هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرُوا أُولَ الْأَنْبِيَاءِ ﴿٥٢﴾

¹ เพื่อที่อัลลอฮ์จะตอบแทนพวกเขา ตามผลงานที่ได้กระทำไว้ คนดีจะได้รับการตอบแทนที่ดี คนชั่วจะได้รับการตอบแทนความชั่วที่ได้ก่อกรรมไว้

² นี่คือการอ่านเพื่อประกาศแก่ปวงมนุษย์และญิน

(15) ซูเราะฮ์ อัลฮิจร

سورة الحجر

เป็นบัญญัติมักกีเยฮ์ มี 99 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮิจร

ซูเราะฮ์อัลฮิจรเป็นซูเราะฮ์มักกีเยฮ์ที่มีจุดมุ่งหมายหลักคือ การศรัทธาในอิสลาม หมายถึงการให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮ์ การเป็นนะบี การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน หลักสำคัญของซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงการต่อต้านของพวกปฏิเสธศรัทธาที่มีต่อบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ในสมัยต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ซูเราะฮ์นี้จึงเริ่มด้วยการเตือนสำหรับถึงการลงโทษอย่างสาหัส

“บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังกันว่า หากพวกเขาได้เป็นมุสลิม เจ้าจงปล่อยพวกเขาบริโศคและร่ำเริง และความหวังจะทำให้พวกเขาลืม แล้วพวกเขาจะรู้”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเรียกร้องของบรรดานะบี และได้ชี้แจงถึงท่าทีของผู้หลงทางและผู้มีความทุกข์ ที่มีต่อบรรดารอซูล ไม่มีนะบีท่านใดที่ถูกส่งมาเว้นแต่จะต้องถูกเย้ยหยันจากกลุ่มชนที่หลงทางของเขา ซึ่งจะเห็นได้จากตั้งแต่ท่านนะบีหุอะลียฮิสสลาม จนกระทั่งถึงนะบีท่านสุดท้ายคือนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียฮิวะซัลลัมและนี่คือแนวทางปฏิบัติของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทุกกาลสมัย

“และโดยแน่นอน ก่อนหน้าเจ้านั้น เราได้ส่งมาในหมู่คณะต่าง ๆ เมื่อครั้งสมัยก่อน ๆ และไม่มีร่อซูลคนใดมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะเย้ยหยันเขา”

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยให้เห็นถึงสัญญาณต่าง ๆ อันชัดเจน โดยมันแผ่กระจายไปทั่วหน้าของจักรวาลที่กว้างใหญ่ไพศาลอันน่าประหลาดนี้ ซึ่งเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงร่องรอยของผู้ประดิษฐ์สร้างมันขึ้นมา ในเวลาเดียวกันก็เป็นการยืนยันถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง โดยเริ่มด้วยทัศนียภาพของชั้นฟ้า ทัศนียภาพของแผ่นดิน ทัศนียภาพของลมผสมเกสร ทัศนียภาพของความเป็นความตาย ทัศนียภาพของวันรวมฝูงชน และการฟื้นคืนชีพ ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และเป็นการยืนยันถึงความเป็นเอกะ และเดชานุภาพของพระองค์

“และโดยแน่นอน เราให้มีหมู่ดาวในท้องฟ้า และเราได้ประดับมันให้สวยงามแก่บรรดาผู้เฝ้ามองและเราได้รักษามันให้พ้นจากชัยฏอนทุกตัวที่ถูกสาปแช่ง”

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยถึงเรื่องราวของ มนุษยชาติผู้ยิ่งใหญ่ คือเรื่องของการฮิยาะฮ์

และการหลงทาง โดยอุปมาในเรื่องอาดัม อะลัยฮิสสลามกับศัตรูตัวฉกาจคืออิบลิสที่ ถูกสาปแช่ง และสิ่งที่เกิดขึ้นจากการสวดของมะลาอิกะฮ์ต่ออาดัม และการหยิ่งผยอง ของอิบลิสที่ไม่ยอมสujud และการคัดค้านของมันต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์ ตลอดจน การสัญญาของมันที่จะล่อลวงลูกหลานของอาดัมให้อยู่ในการหลงผิด

“และจงรำลึก เมื่อพระเจ้าของเจ้าตริสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าเป็นผู้สร้าง มนุษย์จากดินแห้งและดินดำเป็นตม ดังนั้นเมื่อข้าได้ทำให้เขาสมบูรณ์แล้ว และเป่ารูกุ ของข้าในตัวเขา ฉะนั้นจงก้มลงสujudต่อเขา”

จากเรื่องของอาดัม ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนการดำเนินเรื่องมาเป็นเรื่องของนะบีบางท่าน เพื่อเป็นการปลอบใจท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เป็นการเสริมสร้าง กำลังใจให้เข้มแข็ง เพื่อมิให้ความหมัดหวังและความเบื่อหน่ายเข้าไปสิงสู่ในจิตใจของท่าน ทั้งนี้ด้วยการกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของนะบีฎู ชุอัยบและศอและฮ์ อะลัย ยิมุสสลาม รวมทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชาติของบรรดานะบี ที่ปฏิเสธ ศรัทธาและต่อต้านการเรียกร้องเชิญชวน และการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการเตือนท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ใ้รำลึกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ด้วยการประทานคัมภีร์ฉบับ ปาฏิหาริย์และใช้ให้มีความอดทนต่อการถูกทำร้ายและก่อกวนจากพวกมุชริกีน อีกทั้งเป็นการแจ้งข่าวดีว่า ชัยชนะที่แท้จริงแน่นอนนั้นจะเป็นของท่านนะบี คือลัลลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัมและบรรดามุอิมิน ในระยะเวลาอันใกล้

“และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่เจ้า 7 อายะฮ์ที่ถูกอ่านซ้ำ และอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่”

ซูเราะฮ์นี้ได้รับการขนานนามว่า อัลอิจร เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชาติของนะบี ศอและฮ์ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากตระกูล ษะมุต อันมีถิ่นฐานอยู่ที่เมืองอิจร ซึ่งอยู่ระหว่างนครมะดีนะฮ์กับเมืองฮาม ชาตินี้ มีร่างกายกำยำแข็งแรง เจาะสัถกฏเขาเป็นที่พำนักอาศัยและมีความเชื่อมั่นว่าจะใช้ เป็นพำนักอยู่อย่างถาวร โดยที่ความตายและความพินาศไม่มีช่องทางที่จะเข้ามา เยือนพวกเขาได้ ด้วยความเชื่อมั่นดังกล่าว ประกอบกับความหยิ่งผยองและการไม่ เชื่อฟังอีกทั้งการต่อต้านผู้ประกาศเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ ในที่สุดพวกเขาจึงได้ รับการลงโทษอย่างสาสม โดยเสียงกัมปนาทได้มาคร่าชีวิตพวกเขาในเวลาเช้ามืด

“และพวกเขาได้สัถกฏเขาเป็นบ้านพักอย่างปลอดภัย ดังนั้นเสียงกัมปนาทได้คร่า พวกเขาเมื่อเวลาเช้า”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม รุ หล่านี่คือโอองการทั้งหลาย แห่งคัมภีร์ และเป็นกุรอานอันชัดแจ้ง
2. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังกันว่า หากพวกเขาได้เป็นมุสลิม¹
3. เจ้าจงปล่อยพวกเขาบริโภคและร่ำเรียงและความหวังจะทำให้พวกเขาลืม² แล้วพวกเขาก็จะรู้
4. เรามิได้ทำลายเมืองใด นอกจากว่าเราได้มี กำหนดเป็นที่รู้จักกันแก่มันแล้ว
5. ไม่มีประชาชาติใดจะเร่งกำหนดการลงโทษได้³ และไม่อาจจะทำให้ล่าช้ากว่ากำหนดได้
6. และพวกเขา กล่าวว่า โอ้ผู้ซึ่งขอดักเตือนถูก ประทานแก่เขา⁴ แท้จริงท่านเป็นคนบื้ออย่าง แน่นนอน
7. ทำไมท่านไม่นำมะลาอิกะฮ์มาที่เรา⁵ หาก ท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง
8. เราจะไม่ส่งมะลาอิกะฮ์ลงมา เว้นแต่ด้วยความจริง⁶ และดังนั้นพวกเขาไม่ต้องคอย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾

زُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

ذَرَّهُمْ يَا كَلْبُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمِ الْأَمَلُ
سُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ ﴿٥﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾

لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْمَلَأِكَةِ إِن كُنْتَ
مِن الصَّٰدِقِينَ ﴿٧﴾

مَا نُزِّلَ الْمَلَأِكَةُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنظَرِينَ ﴿٨﴾

¹ ทั้งนี้ขณะที่พวกเขาได้พบเห็นความน่ากลัวของวันกียามะฮ์

² ลืมจากการตอบแทนและการลงโทษที่จะมาถึง

³ การลงโทษประชาชาติใดจะไม่เกิดขึ้นก่อนกำหนดเวลาของมัน และจะไม่ล่าช้ากว่ากำหนด

⁴ พวกเขาพูดฟารชาวกุรซุกกล่าวแก่ท่านนะบี คืออัลลอฮ์ส่งอะลีฮะซัลติม ในเชิงเย้ยหยัน ขอดักเตือน หมายถึงอัลกุรอาน

⁵ เพื่อยืนยันว่าท่านเป็นร่อซูล

⁶ เว้นแต่ด้วยการลงโทษที่อัลลอฮ์ต้องการทำลายเขา

9. แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน

10. และโดยแน่นอน ก่อนหน้าเจ้านั้นเราได้ส่ง (บรรดารอซูล) มาในหมู่คณะต่างๆ เมื่อครั้งสมัยก่อนๆ

11. และไม่มีร่อซูลคนใดมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะต้องเย้ยหยัน

12. ในทำนองนั้น เราได้ทำให้มันอยู่ในจิตใจของพวกอาชญากร

13. พวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน และแน่นอนแบบอย่างของคนรุ่นก่อนๆ ได้ล่องลับไปแล้ว²

14. และหากเราเปิดประตูแห่งชั้นฟ้าแก่พวกเขา แล้วพวกเขาจะขึ้นไปเรื่อย ๆ³

15. แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงสายตาของพวกเราถูกปิดกัน ไม่แต่เพียงเท่านั้นพวกเรายังเป็นกลุ่มชนที่ถูกเวทมนตร์อีกด้วย

16. และโดยแน่นอน เราให้มีหมู่ดวงดาวในท้องฟ้า⁴ และเราได้ประดับมันให้สวยงามแก่บรรดาผู้เฝ้ามอง

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٢﴾

كَذَلِكَ نَسُكُّكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ

يَصْرُحُونَ ﴿١٥﴾

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَرْنَا

بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَزَقْنَاهَا

لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٧﴾

¹ คือความเท็จ การหลงทาง และการเย้ยหยันต่อบรรดานะบี เป็นสัญลักษณ์ของพวกปฏิเสธศรัทธา

² คือกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ในการให้พวกปฏิเสธศรัทธาประสบความพินาศ

³ จนกระทั่งจะได้เห็นมะลาอิกะฮ์ และอำนาจอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ คือให้ท้องฟ้าเป็นแหล่งโคจรของดวงดาวต่าง ๆ

17. และเราได้รับรักษามันให้พ้นจากชัยฏอน
ทุกตัวที่ถูกสาปแช่ง

وَحَفِظْنَاهُمَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾

18. เว้นแต่ผู้ที่แอบฟัง¹ ดังนั้นดวงดาวที่ลูก
โซติช่วงจะตามติดเผามัน

إِلَّا مَنْ أَسْرَفَ السَّمْعَ فَاتَّبَعُهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

19. และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่มันออกไป และ
เราได้ทำให้มีเทือกเขาเป็นที่ยึดอย่างมั่นคง² และ
เราได้ให้ทุกสิ่งออกเงยอย่างสมดุล³

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا فِيهَا رُوسَى وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾

20. และในแผ่นดินนั้นเราได้ทำให้มีเครื่อง
ยังชีพแก่พวกเจ้า⁴ และแก่ผู้ที่พวกเจ้ามิได้เป็นผู้
ให้ริชก็แก่เขา⁵

وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِئَةٍ مَعْيِشٍ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ ﴿٢٠﴾

21. และไม่มีสิ่งใด (เครื่องยังชีพ) เว้นแต่ที่
เรานั้นมีคลังของมัน และเราจะไม่ให้มันลงมา
นอกจากตามสภาวะที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว⁶

وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَعِنَدَا خَزَائِنَهُ وَمَا نَزَّلُهُ إِلَّا بِالْقَدْرِ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾

22. และเราได้ส่งลมผสมเกสร แล้วเราได้นำ
น้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วเราได้นำพวกเจ้าดื่ม
มัน⁷ และพวกเจ้าก็มีได้เป็นผู้สะสมมันไว้

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

23. และโดยแน่นอนเราเป็นผู้ให้ชีวิต และเรา
เป็นผู้ให้ตาย และเราเป็นผู้คงอยู่แต่ผู้เดียว

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

¹ แอบฟังข่าวจากชั้นฟ้า มันตัวนั้นจะถูกขวางด้วยดาว

² แผ่นดินได้ยึดและกว้างออกไปทั้ง ๆ ที่มีลักษณะกลมเหมือนลูกฟุตบอล เทือกเขามันคงก็เพราะมีหลักตรงเอาไว้ ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวไว้ในซูเราะฮ์ฮุมมะ ว่า **وَالْجِبَالِ أَوَّادًا** และเรามีได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรงไว้ดอกหรือ

³ เราได้ให้พืชพรรณและพืชผลออกเงยอย่างสมดุลที่สุดทุกชั้นตอน

⁴ คืออาหารและเครื่องดื่ม เพื่อการดำรงชีวิตสำหรับพวกเจ้า

⁵ คือลูกหลานและผู้ที่เกี่ยวข้องของเขา ตลอดจนสัตว์เลี้ยงของเจ้า

⁶ ให้เป็นไปตามความต้องการและผลประโยชน์ ตามพระประสงค์ของพระองค์

⁷ น้ำอันเป็นเครื่องดื่มสำหรับมนุษย์ สัตว์เลี้ยง และแผ่นดิน

24. และโดยแน่นอน เราออบรู้กลุ่มชนก่อนพวกเจ้า และโดยแน่นอนเราออบรู้กลุ่มชนรุ่นหลัง

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٤٤﴾

25. และแท้จริง พระเจ้าของเจ้าคือผู้ทรงซุ่มนุ้มพวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِحُشْرِهِمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٤٥﴾

26. และโดยแน่นอน เราได้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ
مَسْنُونٍ ﴿٤٦﴾

27. และญินนั้น เราได้สร้างมันมาก่อน จากไฟของลมร้อน

وَالجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٤٧﴾

28. และจงรำลึกเมื่อพระเจ้าของเจ้าตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าเป็นผู้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقُ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٤٨﴾

29. ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วนและเป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา ฉะนั้นพวกเจ้าจงก้มลงสujudต่อเขา²

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ ﴿٤٩﴾

30. ดังนั้น มะลาอิกะฮ์ทั้งหมดได้ก้มลงสujud

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٥٠﴾

31. เว้นแต่อิบลิส³ มันปฏิเสธที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้สujud

إِلَّا إِبْلِيسَ إِنَّهُ كَانَ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٥١﴾

32. พระองค์ตรัสว่า โออิบลิส ทำไมเจ้าจึงไม่อยู่ร่วมกับบรรดาผู้สujud

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٥٢﴾

¹ จนกลายเป็นมนุษย์ที่มีชีวิต

² มะลาอิกะฮ์ได้ก้มลงสujudเป็นการให้เกียรติ มิใช่สujudเพื่อการอิบาดะฮ์

³ เพราะอิบลิสถือว่าตนถูกสร้างมาจากไฟ ย่อมเหนือกว่าอาดัมซึ่งถูกสร้างมาจากดิน

33. มั่นกล่าวว่่า ข้าพระองค์จะไม่สู่ดต่อ มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินแห้ง จาก ดินดำเป็นตม

قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ
مِنْ حَمَأٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

34. พระองค์ตรัสว่่า ดั่งนั้นเจ้าจงออกไปจาก ที่นี้¹ แท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. และแท้จริง การสาปแช่งจงประสบแก่เจ้า จนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

36. มั่นกล่าวว่่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ได้ โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวันพื้น คินซีพด้วยเถิด

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْ فِي إِلَيَّ يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

37. พระองค์ตรัสว่่า ดั่งนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ใน หมู่ผู้ถูกประวิงเวลา

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

38. จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนด ไว้แล้ว

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

39. มั่นกล่าวว่่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์หลงผิดไปแล้ว แน่อน ข้าพระองค์ก็จะทำให้เป็นที่เฟริศแพรว แก่พวกเขาในแผ่นดินนี้² และแน่อนข้าพระองค์ จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

40. เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ ในหมู่พวกเขา ที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น³

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

¹ ออกไปจากชั้นฟ้าทั้งหลาย และเจ้าถูกขับไล่ออกจากความเมตตาของข้า

² คือจะล่อลวงลูกหลานของอาดัมให้หลงผิด

³ เพื่อจงรักภักดีและทำความโปรดปรานให้แก่พระองค์ ฉนั้นไม่อาจจะล่อลวงให้พวกเขาหลงผิดได้

41. พระองค์ตรัสว่า นี่คือนางอันเที่ยงธรรม
ของข้า

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿١١﴾

42. แท้จริงปวงป่าวของข้า¹ จะไม่มีอำนาจ
ใด ๆ เหนือพวกเขา เว้นแต่ผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่
ผู้หลงผิดเท่านั้น²

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٢﴾

43. และแท้จริงนรกญะฮันนัม แน่นอนคือ
สัญญาของพวกเขาทั้งหมด³

وَأِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

44. มันมีเจ็ดประตู สำหรับทุกประตูมีส่วนที่
ถูกจัดไว้แล้ว⁴

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ
جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿١٤﴾

45. แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรงอยู่ในสวนสวรรค์
มากมาย และตาน้ำฟู

إِنَّ الْمُنْقِذِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

46. พวกเขาจึงเข้าไปในนั้นด้วยความศานติ
และปลอดภัย

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿١٦﴾

47. และเราได้จัดความชุ่มแค้นที่มีอยู่ในหัว
อกของพวกเขา⁵ ให้กลายเป็นพี่น้องกัน โดย
พำนักอยู่บนเตียงหันหน้าเข้าหากัน

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ إِخْوَانًا
عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿١٧﴾

48. ความเหน้อยยากจะไม่ประสบแก่พวกเขา
ในนั้น และพวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากที่นั้น⁶

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ
وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿١٨﴾

¹ คือปวงป่าวที่ศรัทธาต่อข้า เจ้าไม่มีอำนาจที่จะทำให้พวกเขาหลงผิดได้

² ผู้หลงผิดมิใช่ปวงป่าวที่มีใจบริสุทธิ์ รวมทั้งผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย

³ สัญญาของอิบลิสและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

⁴ แต่ละกลุ่มจะเข้าประตูของมัน

⁵ ความชุ่มแค้น ความโกรธ ความเกลียดชัง ที่มีอยู่ในโลกดุนยา

⁶ คือจะอยู่ในนั้นอย่างถาวรตลอดไป

49. จงแจ้งแก่ปวงบ่าวของข้าว่า แท้จริงข้าคือ
ผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ¹

﴿ نَبِيٌّ عَبْدِي أَيُّنَا الْعَفْوَ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

50. และแท้จริงการลงโทษของข้านั้น เป็นการ
ลงโทษที่เจ็บแสบ

﴿ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾

51. และจงแจ้งพวกเขาให้ทราบถึงบรรดาแขก
ของอิบรอฮีม²

﴿ وَنَبِيَّهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

52. เมื่อพวกเขาเข้าไปหาเขา³ (อิบรอฮีม) แล้ว
กล่าวว่า ศานติ เขากล่าวว่า แท้จริงเรากลัว
พวกท่าน⁴

﴿ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنكُمْ
وَمِثْلُونَ ﴿٥٢﴾

53. พวกเขา กล่าวว่า ท่านอย่ากลัว แท้จริงเรา
ขอแจ้งข่าวดีแก่ท่าน เกี่ยวกับเด็กคนหนึ่งที่มี
ความรู้⁵

﴿ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾

54. เขากล่าวว่า พวกท่านมาแจ้งข่าวดีแก่ฉัน
เมื่อความชราภาพได้ประสบแก่ฉันแล้วกระนั้น
หรือ แล้วเรื่องอะไรเล่าที่พวกท่านจะแจ้งข่าวดี
แก่ฉัน⁶

﴿ قَالَ أَبَشْرُتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ
فِيمَ بَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾

¹ สำหรับผู้ที่กลับเนื้อกลับตัวและขอภัยต่อพระองค์เสมอ

สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้ มีรายงานว่าท่านนบี คือลลลลลลลลลลลลลลล ได้เดินออกไป
ท่ามกลางศอฮาบะฮ์ โดยที่พวกเขากำลังหัวเราะกัน ท่านได้กล่าวขึ้นว่า พวกท่านหัวเราะกันโดยที่
ท่ามกลางพวกท่านมีสวรรค์และนรกกระนั้นหรือ ในกรณีนี้ทำให้พวกเขาเสียใจ อายะฮ์นี้จึงถูกประทาน
ลงมา

² คือมะลาอิกะฮ์ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งมาเพื่อทำลายชนชาติของลูฏ มีทั้งหมด 10 ท่าน รวมทั้งญิบร็ีล
ด้วย จำแลงกายมาในรูปของเด็กหนุ่มที่มีรูปร่างงดงาม

³ เข้าไปหาอิบรอฮีม

⁴ ทั้งนี้ก็เพราะเมื่ออิบรอฮีมนำอาหารมาให้ พวกเขาไม่ยอมรับประทาน

⁵ คืออิสฮาก

⁶ ที่กล่าวเช่นนี้เพราะความประหลาดใจ และเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก

55. พวกเขาบอกว่า เราขอแจ้งข่าวดีแก่ท่านด้วยความจริง ดังนั้นท่านอย่าอยู่ในหมู่ผู้ลี้หน้าง
56. เขากล่าวว่า และจะไม่มีผู้ใดที่ลี้หน้างในพระเมตตาของพระเจ้าของเขา นอกจากพวกหลงผิด
57. เขากล่าวว่า ดังนั้น ธุระอันใดเล่าของพวกท่าน โอ้ทูตทั้งหลาย
58. พวกเขาบอกว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนผู้ทำผิด¹
59. นอกจากบรืวารของลฎฏ แท้จริงเราจะเป็นผู้ช่วยพวกเขาให้รอดทั้งหมด
60. เว้นแต่กรียาของเขา เราได้กำหนดไว้แล้วว่า แท้จริงนางจะอยู่ในหมู่ผู้ล้งไปแล้ว²
61. ครั้นเมื่อพวกเขาพูดได้มายังบรืวารของลฎฏ
62. เขา (บรืวารของลฎฏ) กล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเป็นกลุ่มชนที่ไม่ค้้นหน้า³
63. พวกเขาบอกว่า แต่เรามามาหาท่าน (ลฎฏ) ด้วยเรื่องที่เราสงสยกันอยู่⁴
64. และเรามามาหาท่านด้วยเรื่องจริง⁵ และแท้จริงเราเป็นผู้ซ้อสัตย์อย่างแน่นอน

قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٥﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

قَالَ فَمَا حَبَّطَكُمْ أَتَيْهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَجُودُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا أَمْرَانَهُ فَذَرْنَا إِنَّا لَمِنَ الْعَاذِرِينَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرِّهُونَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾

¹ คือชนชาติของลฎฏ

² จะอยู่ในหมู่พวกที่ได้รับการลงโทษ คือพวกปฏิเสธศรัทธา

³ ฉันทไม่รู้จักพวกท่าน และท่านต้องการอะไร

⁴ การลงโทษที่ได้มีการสัญญากันไว้

⁵ เพื่อยืนยันถึงการลงโทษ

65. ดังนั้น ท่านจงเดินทางไปกับครอบครัวของท่าน ในช่วงเวลากลางคืน และจงตามหลังพวกเขา และอย่าให้ผู้ใดในหมู่พวกท่านเหลือวหลัง¹ และจงเดินต่อไปตามที่พวกท่านถูกบัญชา²

66. และเราได้แจ้งแก่เขาถึงเรื่องนั้นว่า คนสุดท้ายของพวกเหล่านี้จะถูกตัดขาดในยามเช้า³

67. และชาวเมือง⁴ ได้มาหาอย่างดีใจ⁵

68. เขา (ญุฎ) กล่าวว่า แท้จริง เขาเหล่านี้คือแขกของฉัน ดังนั้น พวกท่านอย่าทำให้ฉันอัปยศ

69. และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และอย่าทำให้ฉันได้รับความละอาย

70. พวกเขา กล่าวว่า และเรามีได้ห้ามท่านเกี่ยวกับการต้อนรับแขกดอกหรือ⁶

71. ญุฎกล่าวว่า เขาเหล่านี้คือลูกสาวของฉัน หากพวกท่านจำเป็นต้องกระทำ⁷

72. ขอสาบานด้วยชีวิตของเจ้า⁸ แน่แน่นอน แท้จริงพวกเขาอยู่ในการมีนเมาหลงทาง

فَأَسْرِبْ بِأَهْلِكَ يَفْطَحُ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿١٥﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَاتِ دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعِ مُصْحِحِينَ ﴿١٦﴾

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٧﴾

قَالَ إِنَّ هَتُولَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿١٨﴾

وَأَقْرَأُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿١٩﴾

قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

قَالَ هَتُولَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَتَعَلِينَ ﴿٢١﴾

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٢﴾

¹ เพื่อที่จะไม่ได้เห็นการลงโทษที่น่ากลัว ที่จะประสบแก่พรรคพวกของเขา

² เดินต่อไปยังประเทศซาม

³ คือจะตายด้วยดาบตีอย่างถอนรากถอนโคน ไม่เหลือสักคน

⁴ ชาวเมืองชะดูม ซึ่งเป็นชนชาติของญุฎ

⁵ โดยคิดว่าแขกเหล่านั้นเป็นมนุษย์เหมือนพวกตน และหวังที่จะทำลามก

⁶ อรรอซีย์กล่าวว่า ความหมายคือ เราได้ห้ามท่านมิให้พูดกับใครดอกหรือ เมื่อเราต้องการจะทำลามก

⁷ หากมีความต้องการก็แต่งงานกับพวกเขา

⁸ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยชีวิตของมุฮัมมัด อันเป็นการยกย่องให้เกียรติแก่ท่าน

73. ดังนั้น เสียงกัมปนาทได้คร่าพวกเขาเมื่อ
ดวงอาทิตย์ขึ้น

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. แล้วเราได้พลิกกลับส่วนบนของมันเป็นส่วนล่าง¹ และได้ให้หินจากนรกหล่นลงมาทับ
พวกเขา

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّن سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾

75. แท้จริงในการนั้น แน่นนอนเป็นสัญญาณ
แก่บรรดาผู้พินิจพิเคราะห์

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾

76. และแท้จริง มัน (สถานที่นั้น) ยังคงเป็น
เส้นทางที่พักอาศัยอย่างแน่นนอน

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾

77. แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณ
แก่บรรดามุอฺมิน

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

78. และกระนั้นก็ดี ชาวอัลลัยยะฮฺ² เป็นผู้
อธรรมอย่างแน่นนอน

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

79. ดังนั้นเราได้ไล่โทษพวกเขา³ และแท้จริง
ทั้งสองพวก⁴ อยู่บนเส้นทางที่ขัดแย้งอย่าง
แน่นนอน

فَأَنقَضْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لِيَأْمُرُ مِبِينَ ﴿٧٩﴾

¹ คือพลิกแผ่นดิน

² อัลลัยยะฮฺคือต้นไม้หนาทึบ ชาวอัลลัยยะฮฺคือชนชาติของนะบิซุอัยบฺ สัญลักษณ์ของพวกนี้คือปฏิเสศศรัทธาต่อนะบิซุอัยบฺเป็นนักปล้นสดมภ์และโจรขัง ดวง วัด

³ อัลลอสฺ ตะอาลา ทำลายพวกเขาโดยให้เกิดการสั่นสะเทือนและมีกลุ่มเมฆ นักตีฟีริกกล่าวว่า ความร้อนอย่างรุนแรงได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาเป็นเวลา 7 วัน จนเกือบจะทนไม่ได้ แล้วอัลลอสฺได้ส่งก้อนเมฆมาให้พวกเขาเสมือนกับเป็นที่ร่ม พวกเขาได้ไปรวมตัวกันอยู่ใต้ร่มของก้อนเมฆ ต่อมาอัลลอสฺได้ทำให้ไฟเผาพวกเขาทั้งหมด

⁴ คือชนชาติของลูฏและอัยบฺ

80. และโดยแน่นอน ชาวอัลฮิจรได้ปฏิเสธ
บรรดารอซูล¹

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ ﴿٨٠﴾

81. และเราได้ให้สัญญาณต่าง ๆ ของเราแก่
พวกเขา² แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้มัน

وَأَنبَأْنَهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾

82. และพวกเขาได้สะกิดภูเขาเป็นบ้านพัก
อย่างปลอดภัย³

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾

83. ดังนั้น เสียงกัมปนาทได้คร่าชีวิตพวกเขา
ในยามเช้า

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. ฉะนั้น สิ่งที่พวกเขากระทำเอาไว้ ไม่ให้
ประโยชน์แก่พวกเขาได้เลย

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

85. และเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น เพื่ออื่นใดวัน
แต่เป็นความจริง⁴ และแท้จริงวันกียามะฮฺจะมี
มาอย่างแน่นอน ดังนั้นเจ้าจงอภัยด้วยการ
อภัยที่ดี

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَنبِئَةٌ فَاصَّحُ
الصَّحْحِ الْجَمِيلِ ﴿٨٥﴾

86. แท้จริงพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด) ผู้ทรง
สร้าง ผู้ทรงรอบรู้

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

87. และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่เจ้าเจ็ด
อายะฮฺที่ถูกอ่านซ้ำ⁵ และอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ
الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

¹ อัลฮิจรเป็นที่ราบในหุบเขาอยู่ระหว่างนครมดีนะฮฺกับประเทศซาม ชาวฮิจรสืบเชื้อสายมาจากพวก
ษะมุต พวกนี้ไม่ศรัทธาต่ออะบีศอและฮุ

² เพื่อเป็นการแสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์ เช่น อูรูตุวเมีย อิบน์อับบาสกล่าวว่ สำหรับอูรูตุวเมียนี้
มีสัญญาณหลายอย่าง เช่น มันออกมาจากก้อนหิน มันคลอตลกขณะที่ออกมาจากก้อนหิน รูปร่างใหญ่โต
ไม่เหมือนอูรูธรรมดา และน้ำนมมีมากจนพวกเขาใช้ดื่มกันอย่างพอเพียง

³ โดยคิดว่าจะสามารถป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺได้

⁴ ดังนั้น ด้วยอิมมะฮฺของพระองค์ คือการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย เพื่อมิให้ความเสียหายเกิดขึ้นอีก

⁵ คือซูเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺ

88. อย่าทอดสายตาทิ้งสองของเจ้าไปยังชนชั้นต่าง ๆ ของพวกเขา¹ และอย่าเสียใจแทนพวกเขา² และจงลดปีกของเจ้าให้ต่ำต่อบรรดาผู้ศรัทธา³

89. และ (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างชัดเจน

90. เช่นเดียวกับที่เราได้ให้แก่พวกแบ่งการศรัทธา⁴

91. (คือ) บรรดาผู้แบ่งแยกอัลกุรอานเป็นส่วน⁵

92. ดังนั้น ขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้า แน่หนอนเราจะถามพวกเขาทั้งหมด

93. ถึงที่พวกเขาได้กระทำไว้

94. ดังนั้น จงประกาศอย่างเปิดเผยในสิ่งที่เจ้าถูกบัญชา และจงผินหลังให้พวกมุชริกีน

95. แท้จริง เราได้ให้ความพอเพียงแก่เจ้าต่อพวกเขาเรียบร้อยแล้ว⁶

96. (คือ) บรรดาผู้ตั้งพระเจ้าอื่นเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจะรู้

لَا تَمُدَّنْ عَيْنَكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْسِمِينَ ﴿٩٠﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَسْتَلِنَّهُمَّ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

إِنَّا كَفَيْتَكَ الْمُسْتَهْرَبِينَ ﴿٩٥﴾

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

¹ ชนชั้นต่างๆ ของพวกกุฟฟาร เช่น ยะฮูด นะศรออ และมะญูซ

² ที่พวกเขาไม่ศรัทธา

³ จงอ่อนน้อมต่อผู้ที่ศรัทธาต่อเจ้า

⁴ คือเราได้ให้อัลกุรอานแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้ให้แก่พวกอะฮ์ลุลกิตาบ คือยะฮูดและนะศรออ ซึ่งพวกเขาได้ศรัทธาบางส่วนและปฏิเสธบางส่วน

⁵ คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์มีสภาพเช่นเดียวกับพวกอะฮ์ลุลกิตาบ โดยกล่าวถึงอัลกุรอานว่า เป็นมายากลบ้าง เป็นบทกลอนบ้าง และเป็นนวนิยายบ้าง

⁶ ด้วยการลงโทษพวกเขาชั้นหัวหน้า 5 คน

97. และโดยแน่นอน เรารู้ว่าแท้จริงเจ้านั้น
หัวอกของเจ้าอึดอัดต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว
98. ดังนั้น จงกล่าวสดุดีด้วยการสรรเสริญ
พระเจ้าของเจ้า และจงร่วมอยู่ในหมู่ผู้สัจดู
99. และจงเคารพภักดีพระเจ้าของเจ้า จนกว่า
ความแน่นอน (ความตาย) จะมาหาเจ้า

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٧﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٨﴾

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَقَّ يَأْتِيكَ الْيَقِينُ ﴿١٩﴾

(16) ซูเราะฮ์ อันนะหฺล

เป็นบัญญัติมักกีเยฮ์ มี 128 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนะหฺล

ซูเราะฮ์อันนะหฺลเป็นซูเราะฮ์มักกีเยฮ์ที่กล่าวถึงปัญหาหลักต่าง ๆ เกี่ยวกับการศรัทธา เช่น เรื่องเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า การวะฮีย์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ฯลฯ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงหลักฐานแห่งความปรีชาญาณ และความเป็นเอกะ ของพระองค์ ในโลกอันกว้างใหญ่ไพศาล คือชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ท้องทะเลภูเขา ห้วยเหว หุบเขา น้ำฝนที่หลั่งลงมาจากฟากฟ้า พืชผลที่งอกเงย เรือที่แล่นในมหาสมุทร ดวงดาวต่าง ๆ ที่นักเดินทางยามค่ำคืนใช้นำทาง ตลอดจนทัศนียภาพต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้มีโอกาสพบเห็น ในการดำรงชีวิตของตน เป็นภาพชีวิตแห่งความจริงที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเอกะ และความปรีชาญาณของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ทรงบรรจงสร้างจักรวาลทั้งหลายให้ได้สัดส่วนและสวยงาม

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องการประทวนวะฮีย์ลงมา ซึ่งเป็นปฐมเหตุแห่งการปฏิเสศและยับยั้งของพวกมุชริกีน พวกเขาได้ปฏิเสธเรื่องของวะฮีย์ และไม่ยอมเชื่อปรากฏการณ์ของวันปรโลกโดยสิ้นเชิง และเร่งรีบทำนร่อซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิมให้นำการลงโทษมาโดยเร็ว ซึ่งท่านนะบี ได้กล่าวเตือนพวกเขาอยู่เสมอและทุกครั้งที่การลงโทษล่าช้าไป พวกเขาก็เรียกร้องและยับยั้งมากยิ่งขึ้น

ซูเราะฮ์นี้มีจุดมุ่งหมายถึง การกำหนดหลักการแห่งความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยให้เบนความสนใจไปสู่เดซานูภาพของพระองค์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต โดยสนทนากับสิ่งสัมผัสมุขทุกส่วนในร่างกายของมนุษย์ และอวัยวะทุกส่วนในเรือนร่างของมนุษย์ ให้มุ่งใช้สติปัญญาสู่พระเจ้าของเขา เพื่อจะได้มองเห็นร่องรอยในการสร้างของอัลลอฮ์ ที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์

ต่อมาซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวเตือนมนุษย์ถึงผลของการเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ การไม่แสดงความขอบคุณต่อพระองค์ กับได้เตือนพวกเขาถึงบันปลายที่จะเกิดขึ้นอย่างมหันต์ แก่ทุกคนที่ตื้อดิ่งและฝ่าฝืน

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการใช้ให้ท่านร่อซูลุลลอฮ์เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ด้วย

ความสุขุม การแนะนำสั่งสอนที่ดี การอดทนขันติและการให้อภัยกับสิ่งที่จะเผชิญ
จากการถูกทำร้าย ในการเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ ตะอาลา

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่าผึ้ง เพราะข้อความในซูเราะฮ์ประกอบด้วยบทเรียนและ
ข้อเตือนสติที่น่าจับใจ เป็นการชี้แนะให้เห็นถึงความประหลาดแห่งการสร้างสรรค์
ของพระผู้สร้าง และเป็นการบ่งถึงการเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริงแน่นอน

สาเหตุของการประทานซูเราะฮ์นี้

อิบนุอับบาสกล่าวว่า เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานอายะฮ์ที่ว่า ยาม
อวสานใกล้เข้ามาแล้ว พวกกุฟฟารได้กล่าวเตือนซึ่งกันและกันว่า มุฮัมมัดอ้างว่าวัน
กียามะฮ์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว พวกท่านจงยับยั้งการกระทำของพวกท่านลงเสียบ้าง
จนกว่าเราจะเห็นว่าเป็นความจริงหรือไม่ เมื่อวันเวลาได้ยึดเยื้อออกไป พวกเขากล่าวว่า
โอ้มุฮัมมัด เราไม่เห็นสิ่งใดเลยในสิ่งที่ท่านชู้พวกเรา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงประทาน
ซูเราะฮ์นี้ลงมา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. พระบัญชา¹ ของอัลลอฮ์ ได้มาแล้ว ดังนั้น
เจ้าอย่าได้เร่งมัน² มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์และ
พระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่พวกเขาตั้งภาคี

2. พระองค์ทรงส่งมะลาอิกะฮ์ลงมาพร้อมด้วย
วะฮีย์³ ตามพระบัญชาของพระองค์ แก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์
โดยให้พวกเขาตกเตือนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเกรงต่อข้าเถิด⁴

3. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
ด้วยความจริง⁵ พระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่
พวกเขาตั้งภาคี

4. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำสุจิแล้ว
เขาก็เป็นปรปักษ์อย่างชัดเจน⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنزَلَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾

يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا
هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾

¹ หมายถึงวันกียามะฮ์

² คืออย่าเร่งการลงโทษที่นะบีมุฮัมมัด คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้สัญญาไว้

³ เรียก วะฮีย์ ว่า อรัรหุ ก็เพราะว่า อัลวะฮีย์ ทำให้จิตใจมีชีวิตชีวา เช่นเดียวกับที่ร่างกายจะมีชีวิตชีวา
ก็ด้วยวิญญาณคือ อรัรหุ นั่นเอง

⁴ คือจงกลัวการลงโทษของพระองค์เถิด

⁵ ด้วยความจริงอย่างแน่นอนและด้วยฮิกมะฮ์อันสูงส่ง

⁶ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์มาเพื่อเป็นบ่าว มิใช่สร้างมาเพื่อให้เป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์

5. และปศุสัตว์¹ พระองค์ทรงสร้างมัน ในตัวมันมีความอบอุ่นสำหรับพวกเจ้า² และประโยชน์มากมาย³ และในส่วหนึ่งจากมันนั้นพวกเจ้าเอามาบริโภคได้⁴

6. และในตัวมันมีความสง่างามสำหรับพวกเจ้า ขณะที่นำมันกลับจากทุ่งหญ้าและขณะที่นำมันออกไปเลี้ยง

7. และมันแบกสัมภาระหนักของพวกเจ้าไปยังเมืองไกล ๆ โดยที่พวกเจ้าจะไปถึงมันไม่ได้ เว้นแต่ด้วยความเหนื่อยยากลำบากใจ แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

8. และม้า และล่อ และลา⁵ เพื่อพวกเจ้าจะได้ขี่มันและเป็นเครื่องประดับ และพระองค์ยังทรงสร้างสิ่งอื่น ๆ ที่พวกเจ้าไม่รู้⁶

9. และเป็นหน้าที่เหนืออัลลอฮ์คือการชี้แนะทางที่เที่ยงตรง และจากมัน (ทางต่าง ๆ) นั้น ก็มีทางคดเคี้ยวและหากพระองค์ทรงประสงค์แน่นอนพระองค์ก็จะทรงชี้แนะนำทางแก่พวกเจ้าทั้งหมด

وَالَّذِينَ خَلَقْنَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءًا وَمِنْهَا جَعَلْنَا لَكُمْ مَخْرَجًا ۝٥

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۝٦

وَتَحْمِلُ أَرْصَالَكُمْ إِلَىٰ بِلَدٍ لَّا تُكُونُوا لَهَا فِتْنًا ۝٧

وَالْحَيْلُ وَالْإِبَالُ وَالْحَمِيرُ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٨

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝٩

¹ คือสัตว์จำพวก 4 เท้าที่บริโภคได้ เช่น อูฐ วัว ควาย แพะ แกะ ฯลฯ

² คือเอาหนังและขนมาทำเครื่องนุ่งห่มให้อบอุ่นได้

³ ประโยชน์มากมายคือ เอามาเลี้ยงผสมพันธุ์ ริดนม ใช้ขี่เป็นพาหนะ และไถพรวนดิน

⁴ เอาเนื้อของมันมาบริโภค

⁵ พระองค์ทรงสร้างสัตว์เหล่านั้นเพื่อใช้ประโยชน์ เป็นพาหนะในการขี่และแบกขนสัมภาระ

⁶ ในยุคปัจจุบันการสื่อสารคมนาคมได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งไม่เป็นที่รู้จักกันในอดีต ด้วยเหตุนี้ อัลกุรอานจึงใช้สำนวนคาดการณ์ในอนาคตอันใกล้และไกล เพื่อให้สติปัญญาและจิตใจรองรับสิ่งที่วิทยาการจะคิดค้นได้ในอนาคต

10. พระองค์คือ ผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า สำหรับพวกเจ้า ส่วนหนึ่ง¹เป็นเครื่องดื่มและอีกส่วนหนึ่ง² (ทำให้) พืชชาติ (เจริญเติบโต) เพื่อพวกเจ้าใช้เลี้ยงสัตว์

11. ด้วยมัน (น้ำ) พระองค์ทรงให้พืชผลและผลมะกอก และอินทผลัม และองุ่น³ ออกงาม สำหรับพวกเจ้า และจากผลไม้ก็หลายชนิด แท้จริงในการนั้น แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ตริกตรอง

12. และพระองค์ทรงให้กลางวันและกลางคืน และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า⁴ และหมู่ดาวถูกใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยพระบัญชาของพระองค์⁵ แท้จริงในการนั้น แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณมากหลาย สำหรับกลุ่มชนที่ใช้ปัญญา

13. และสิ่งที่พระองค์ทรงให้มีขึ้นมากมาย สำหรับพวกท่านในแผ่นดินนั้น ชนิดของมัน แตกต่างกันไป⁶ แท้จริงในการนั้น แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนผู้ใคร่ครวญ

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّجِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ مِنْ أَيْلِهَا السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلٌ مِمَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

^{1,2} จากน้ำนั้น ใช้เป็นเครื่องดื่ม และให้ต้นไม้เติบโตเพราะได้รับน้ำ เพื่อจัดให้เป็นอาหารของปศุสัตว์

³ ด้วยน้ำชนิดเดียวเท่านั้น พืชผลที่ออกงามมาจากแผ่นดินแตกต่างกัน เช่น ชนิด ரசชาติ และสีลัน

⁴ ให้กลางวันและกลางคืนหมุนเวียนกันไป เพื่อเป็นการพักผ่อนและประกอบอาชีพ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรไปเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์พระบัญชาของพระองค์

⁵ หมู่ดวงดาวโคจรไปเพื่อใช้เส้นทางท่ามกลางความมืด ทั้งทางบกและทางทะเล

⁶ เช่น สัตว์ต่าง ๆ พืชพันธุ์ต่าง ๆ แร่ธาตุต่าง ๆ โดยมีสีและชนิดแตกต่างกันไป และมีสาระสำคัญและคุณประโยชน์เอนกอนันต์

14. และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์ เพื่อพวกเจ้าจะได้กินเนื้อนุ่มสดจากมัน¹ และพวกเจ้าเอาเครื่องประดับออกจากมันสำหรับใช้ประดับประดา² และเจ้าเห็นเรือแล่นฝ่าคลื่นในท้องทะเล³ และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

15. และพระองค์ทรงให้มีเทือกเขามันคงในแผ่นดิน เพื่อมีให้มันสิ้นสละเทือนแก่พวกเจ้าและ (ทำให้มี) ลำน้ำและหนทาง เพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่เป้าหมาย

16. และเครื่องหมายต่างๆ⁴ และด้วยดวงดาว พวกเขาใช้นำทาง

17. ดังนั้น ผู้ทรงสร้างย่อมไม่เหมือนกับผู้ที่ถูกสร้าง พวกเจ้าไม่ใคร่ครวญดอกหรือ

18. และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้⁵ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภิสิทธิ์ ผู้ทรงเมตตาอย่างแน่นอน

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كَلُومًا مِنْهُ
لِحِمَاطٍ رِيًّا وَنَسَخَرْنَا مِنْهُ حُلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا
وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَآخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوَى أَنْ نَعْبُدَ بِكُمْ
وَأَنْهَرْنَا وَسَيْلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

وَعَلَّمَكَ وَاللَّجِيمَ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْنَهَا
إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

¹ คือสัตว์น้ำชนิดต่างๆ ที่จับมาได้จากท้องทะเล

² เช่น เพชรพลอย ไข่มุก และหินปะการัง

³ โดยบรรทุกสินค้าต่างๆ เช่น เครื่องใช้และอาหาร

⁴ เครื่องหมายระหว่างทาง

⁵ นอกเหนือไปจากพวกเจ้าไม่อาจที่จะขอบคุณพระองค์ได้อย่างครบถ้วน

19. และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบัง และสิ่งที่พวกท่านเปิดเผย¹

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

20. และบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนอื่นจาก อัลลอฮ์นั้น พวกมันไม่ได้สร้างสิ่งใดเลย แต่ พวกมันถูกสร้าง²

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

21. พวกมันตาย ปราศจากชีวิต และพวกมัน ไม่รู้ด้วยว่า เมื่อใดจะถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก³

أَمْوتَ عَيْرِ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

22. พระเจ้าของพวกเจ้านั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่ออ้วนปรโลก หัวใจของพวกเขาก็เสอไม่รับรู้⁴ และพวกเขา หยิ่งผยอง

إِلَهُكَ إِلَهُهُ وَاحِدٌ فَأَلْبِسُوا لَهُمُ الْآخِرَةَ قُلُوبَهُمْ مَّنْكَرَةً وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. โดยแน่นอน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ สิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริงพระองค์มีทรงรักพวกที่ยิ่งผยอง⁵

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُوتُ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พระเจ้า ของพวกเขาได้ประทานอะไรลงมา พวกเขา กล่าวว่ นียายสมัยก่อน

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ لَكُمْ رُبُّكُمْ قَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأُولَىٰ ﴿٢٤﴾

25. พวกเขาจงแบกความผิดอย่างครบครันในวันกียามะฮ์เถิด และ (จงแบก) ความผิดของ บรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้เขาเหล่านั้น หลงผิด โดยไม่รู้⁶ ฟิงทราบเถิด สิ่งที่พวกเขาทำผิดนั้น ชั่วช้ายิ่ง

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنَ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِينُونَ ﴿٢٥﴾

¹ ในความตั้งใจและการกระทำของพวกเจ้า และพระองค์จะทรงตอบแทน

^{2,3} ถ้าเช่นนั้นทำไมพวกมันจึงถูกนำมาเคารพบูชา อื่นจากอัลลอฮ์

⁴ ปกึเสอความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁵ พวกที่ยิ่งผยองในการให้ความเป็นเอกภาพและการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

⁶ พวกเขาจะได้รับผิดสองกระทง คือความผิดของตัวเองและความผิดของผู้ที่เขาแนะนำให้หลงผิด

26. แน่นอน บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขา ได้วางแผน ดังนั้น อัลลอฮ์ทำลายอาคารของพวกเขาจากรากฐาน (ของมัน) ฉะนั้นหลังคาที่อยู่เหนือพวกเขาได้หล่นลงมาทับพวกเขา และการลงโทษได้มายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว¹

27. แล้วในวันกียามะฮ์พระองค์จะทรงให้พวกเขา อับยศ และตรัสว่า ไหนเล่าภาคีของข้าที่พวกเจ้าโต้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา บรรดาผู้รู้กล่าวว่า แน่แท้ วันนี้ความอับยศและความชั่วช้าจะประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

28. (คือ) บรรดาผู้ที่มะลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขา โดยที่พวกเขาอธรรมต่อตัวเอง ดังนั้นพวกเขาขอมจำนน² (พลาถกล่าวว่า) เรามิได้กระทำความชั่วใดๆ เปล่าเลย แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

29. ดังนั้น พวกเจ้าจงเข้าประตูนรกเพื่ออยู่ในนั้นตลอดกาล ฉะนั้น ที่พำนักของพวกหญิงผยองมันชั่วช้ายิ่ง

قَدَّمَكِرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَفَّ اللَّهُ
بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ
قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
آلْيَوْمِ وَالْأَسْوَأِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾

الَّذِينَ تَوَفَّوهُمْ الْمَلَكُ ظَالِمِينَ لِنَفْسِهِمْ قَالَ قَوْمًا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿١٩﴾

¹ อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นภาพลักษณ์เป็นขั้นตอน คือ (1) การวางแผนของพวกกุฟฟารเพื่อต่อต้านสังคมธรรม (2) อัลลอฮ์ทรงทำลายแผนของพวกเข โดยให้อาคารพังลงมาทับพวกเขาตาย (3) การลงโทษได้มาถึงพวกเขาโดยไม่รู้สีกตัว (4) และในวันกียามะฮ์พวกเขาจะได้รับการลงโทษและความอับยศอีกด้วย

² เมื่อถูกนำตัวไปลงโทษพวกเขา กล่าวว่า เรามิได้ตั้งภาคีและเรามิได้ฝ่าฝืนเลย อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธข้อแก้ตัวของพวกเขาว่า พวกเจ้าโกหก พวกเจ้าฝ่าฝืน ดังนั้นพวกเจ้าจงรับการตอบแทนที่สาสม

30. และได้ถูกกล่าวแก่บรรดาผู้ยำเกรงว่า พระเจ้าของพวกเขาได้ทรงประทานอะไรลงมา พวกเขาแล้วว่า ความดีทั้งนั้น¹ สำหรับบรรดาผู้ทำดีในโลกนี้คือความดี² และแน่นอนในปรโลกนั้นย่อมดีกว่า และที่พำนักของบรรดาผู้ยำเกรงนั้นช่างดีเลิศ

31. สวนสวรรค์ที่พำนักที่พวกเขาจะเข้าไปในนั้น มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างสำหรับพวกเขาที่อยู่ ณ นั้นจะได้สิ่งต้องการ ในทำนองนั้น อัลลอฮ์ทรงตอบแทนบรรดาผู้ยำเกรง

32. บรรดาผู้ที่มะลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขา โดยที่พวกเขาเป็นคนดี พลังกล่าวว่า ศานติจงมีแต่พวกเขา จงเข้าไปในสวนสวรรค์เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้³

33. พวกเขามิได้คอยสิ่งใด นอกจากจะให้มะลาอิกะฮ์มาหาพวกเขา หรือพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้าจะมา⁴ ในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

﴿ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴾

﴿ جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴾

﴿ الَّذِينَ نُوَفِّقُهُمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ أَذْخَلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾

﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرًا رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾

¹ คืออัลลอฮ์ทรงประทานความดี การฮิตาเยฮ์ และอัลกุรอาน

² ในโลกนี้พวกเขาจะได้รับการตอบแทนที่ดี และสำหรับปรโลกก็จะได้รับการตอบแทนคือสวนสวรรค์แน่นอนที่ดีย่อมดีกว่า

³ อิบน์อับบาสอธิบายว่า มะลาอิกะฮ์มาหาพวกเขาพร้อมด้วยสลามจากอัลลอฮ์ และบอกพวกเขาว่าพวกเขานั้นเป็นชาวสวรรค์

⁴ พวกเขามิได้คอยสิ่งใดนอกจากหนึ่งในสองสิ่งคือ ความตายมาหาพวกเขาหรือการลงโทษโดยฉับพลันชะตากรรมของพวกเขากฎีก่อนพวกเขา มิได้เป็นบทเรียนหรือพอเพียงแก่พวกเขาตลอดหรือ

34. ดังนั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ ก็จะประสบแก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันไว้ ก็จะห้อมล้อมพวกเขา¹

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا يَهْتَهُرُونَ ﴿١٦﴾

35. และบรรดาผู้ตั้งภาคีกล่าวว่า หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ พวกเราจะไม่เคารพบูชาผู้ใดอื่นจากพระองค์ ทั้งพวกเราและบรรพบุรุษของพวกเราและพวกเราจะไม่ห้ามสิ่งใดอื่นจากที่พระองค์ (ทรงห้ามไว้)² ในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ ดังนั้น บรรดาร่อซูลมิได้มีหน้าที่อื่นใด นอกจากการประกาศอันชัดแจ้งเท่านั้น

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاءُؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَكَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

36. และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจิวัด ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮฺทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเขามีผู้ที่การหลงผิดคู่ควรแก่เขา ฉะนั้น พวกเจ้าจงตระเวนไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบ้านปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

37. หากเจ้าท้วงโยดต่อการชี้แนะทางของพวกเขา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงแนะทางแก่ผู้ที่พระองค์จะให้เขาหลง และสำหรับพวกเขาจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือใดๆ

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿١٩﴾

¹ คือการลงโทษอย่างเจ็บปวดในนรกขณะนั้น

² การเชือดอูฐที่ได้ทำเครื่องหมายไว้หรืออูฐที่ได้บนบานไว้ การกล่าวของพวกเขาเช่นนั้นเป็นการเย้ยหยัน

38. และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์ ด้วยการสาบานอย่างแข็งขันว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ผู้ตายฟื้นขึ้นมาอีก มิใช่เช่นนั้น สัญญานั้นย่อมเป็นจริงแก่พระองค์เสมอ¹ แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้

39. เพื่อพระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น² และเพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้รู้ว่าแท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก

40. แท้จริงเมื่อเราปราศรัยคำตรัสของเราแก่สิ่งใด เราก็จะกล่าวแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็เป็นขึ้น

41. และบรรดาผู้อพยพในเรื่องของอัลลอฮ์ หลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง³ แน่นอน เราจะให้ที่พำนักที่ดีแก่พวกเขาในโลกนี้⁴ และแน่นอนรางวัลของวันปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า หากพวกเขาชั่ว

42. บรรดาผู้อดทน และพวกเขามอบความไว้วางใจต่อพระเจ้าของพวกเขา

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ
مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٦٩﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٧٠﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَنُورَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٧٢﴾

¹ คือพระองค์จะทรงให้พวกเขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน

² คือเรื่องการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์

³ อัลกุฎบียักกล่าวว่า เขาเหล่านั้นคือศุไฮบ บิลาล ค็อบบับ และอัมมาร พวกเขาถูกโรซุมักกะฮ์ได้ทรมาณพวกเขาจนกระทั่งยอมกล่าวสิ่งที่พวกเขา (กุโรซ) ต้องการ เมื่อพวกเขาถูกปล่อยตัวเป็นอิสระแล้วจึงได้เดินทางไปนครมะดีนะฮ์

⁴ พวกเขาได้ที่พำนักที่นครมะดีนะฮ์ ดีกว่าที่พักที่นครมักกะฮ์

43. และเรามีได้ส่งผู้ใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากเป็นผู้ชายที่เราได้วะฮีย์แก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงถามบรรดาผู้รู้¹ หากพวกเขาไม่รู้

44. ด้วยหลักฐานทั้งหลายที่ชัดเจน และคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์ และเราได้ให้อัลกุรอานแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะได้ชี้แจง (ให้กระจ่าง) แก่มนุษย์ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขา² และเพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง

45. บรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายจะปลดปล่อยกระนั้นหรือ จากการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ธรณีสุภพวกเขา³ หรือการลงโทษที่จะมาหาพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

46. หรือพระองค์จะทรงคร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาเดินทาง⁴ ดังนั้น พวกเขาจะไม่สามารถหักห้าม (พระองค์) ได้

47. หรือพระองค์จะทรงคร่าชีวิตพวกเขาให้ตายทีละน้อย⁵ ดังนั้น แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้น แน่نونเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَا لَأَتُوحَىٰ إِلَيْهِمْ
فَسْتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّخَذْتُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا زُرُوعًا فَاصْبِرُوا إِنَّ
اللَّيْلَ لِلنَّاسِ مَانِزِلٌ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ
اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾

أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾

أَوْ يَأْخُذُهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾

¹ จงถามบรรดาผู้รู้ในเรื่องคัมภีร์อัลเตอรอฮ์และอัลอินญีล ผู้รู้เหล่านั้นจะบอกพวกเขาว่า บรรดาพระบิและร่อซูลนั้นเป็นมนุษย์ธรรมดา

² เกี่ยวกับบัญญัติต่าง ๆ เช่น เรื่องทะเลาะ หารอม

³ เช่นเดียวกับที่ได้เกิดขึ้นแก่กรุน

⁴ เดินทางเพื่อทำการค้าหรือธุรกิจ

⁵ คือให้อยู่ในสภาพที่มีความกลัว และเผาคอยการลงโทษ

48. และพวกเขาไม่ได้มองไปยังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง¹ บ้างดอกหรือว่า เงามของมันจะทอดไปทางขวาและทางซ้าย เพื่อสัจญ์ต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกมันนอบน้อม

49. และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ที่เป็นสัตว์โลกทั้งหลายและมะลาอิกะฮ์ จะสัจญ์ต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกมันจะไม่หยิ่งผยอง

50. พวกเขาจะกลัวพระเจ้าของพวกเขา ผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเขา ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชา

51. และอัลลอฮ์ตรัสว่า พวกเจ้าอย่ายึดถือพระเจ้าสององค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ดังนั้น เฉพาะข้าเท่านั้นที่พวกเจ้าต้องเกรงกลัว

52. และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการภักดีต่อพระองค์เท่านั้นจำต้องมีเป็นประจำ ดังนั้น พวกเจ้าจะยำเกรงผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ

53. และไม่มีความโปรดปรานใด ๆ ที่พวกเจ้าได้รับ² นอกจากมันย่อมมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้น เมื่อความทุกข์ร้ายประสบแก่พวกเจ้า³ พวกเจ้าก็จะคร่ำครวญขอพรต่อพระองค์

أُولَئِكَ يَرَوْنَ إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَيَنْفَعُوا ظُلْمَهُ.
عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٦﴾

وَلَهُ يُسْجَدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْجَدُونَ ﴿١٧﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ إِلَّا مَا هُوَ اللَّهُ وَحْدَ قَائِلِي فَآرَهُبُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاءُ
أَعْيُنِنَا ۗ اللَّهُ نُنْفَخُ ﴿٢١﴾

وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تَعْلَمُونَ إِذَا مَا كُنْتُمْ لَهَا كَاثِرِينَ ﴿٢٢﴾
فَإِلَيْهِ تَجْعَلُونَ ﴿٢٣﴾

¹ เช่น ภูเขา ต้นไม้ ก้อนหิน และอื่น ๆ

² เช่น ริชกี นือมะฮ์ ความสุขสบาย และความช่วยเหลือ

³ ภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น ความยากจน การเจ็บไข้ได้ป่วย และความทุกข์ร้อนต่าง ๆ

54. แล้วเมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องความทุกข์ยากออกจากพวกเขา ขณะนั้นกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จะตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

55. ก็ให้พวกเขาเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา ดังนั้นจงรำเริงไปเถิด¹ แล้วพวกเขาก็จะรู้

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

56. และพวกเขาตั้งสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ (ให้เป็นเจิวัด) อันเป็นส่วนได้จากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา² ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พวกเขาจะถูกสอบสวนอย่างแน่นอน เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น³

وَيَعْلَمُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَشَأْنٌ عَلَمًا كَثُرَتْ نِقَاتُهُمْ ﴿٥٦﴾

57. และพวกเขาตั้งบุตรให้แก่อัลลอฮ์⁴ มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ และสำหรับพวกเขามีสิ่งที่พวกเขาใคร่จะมี (บุตรชาย)

وَيَعْلَمُونَ لِلَّهِ التَّنْبِتُ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

58. และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวว่าได้ถูกผู้หญิง โบทหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำ และเศร้าสลด

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

59. เขาจะซ่อนตัวเองจากกลุ่มชน เนื่องจากความอับอายที่ได้ถูกแจ้งแก่เขา⁵ เขาจะเก็บเอาไว้ด้วยความอับยศหรือฝังมันในดิน ฟังรู้เถิดสิ่งที่พวกเขาตัดสินใจนั้นมันชั่วแท้ๆ

يَنْوَرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِمْ أَمْسِكْهُ عَلَىٰ هُونٍ أَرِيدُ سُهُ فِي التُّرَابِ أَلْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

¹ เป็นคำบัญชาเพื่อเตือนส้าหับ และสัญญาร้าย

² เพื่อเป็นสื่อนำไปสู่ความใกล้ชิด

³ กุขึ้นเป็นการโกหกต่ออัลลอฮ์

⁴ เพราะความโง่เง่าของพวกมุชริกีน พวกเขาตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นบุตรของพระองค์ ทั้งๆ ที่พวกเขาก็ไม่อาจได้บุตร

⁵ คล้ายกับว่ามันเป็นเคราะห์กรรม มันมิใช่เป็นการประทานมาจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า

60. สำหรับบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกเป็นตัวอย่างที่ชั่ว¹ และสำหรับอัลลอฮ์มีตัวอย่างอันสูงส่ง และพระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

61. และหากอัลลอฮ์จะทรงเอาโทษมนุษย์เนื่องจากความอธรรมของพวกเขา² พระองค์จะไม่ทรงให้เหลือทิ้งไว้บนมัน (แผ่นดิน) ซึ่งสัตว์โลกใดๆ แต่พระองค์ทรงประวิงเวลาให้แก่พวกเขาจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้³ เมื่อวาระของพวกเขาได้มาถึง⁴ พวกเขาจะประวิงเวลาให้ช้าสักชั่วโมงหนึ่งก็ไม่ได้ และพวกเขาจะเร่งให้เร็ว (สักชั่วโมงหนึ่ง) ก็ไม่ได้

62. และพวกเขาตั้งสิ่งที่พวกเขาชิงชังให้อัลลอฮ์ และลิ้นของพวกเขากล่าวเท็จขึ้นว่า สำหรับพวกเขานั้นดีเยี่ยม โดยแน่นอน แท้จริงสำหรับพวกเขาคือไฟนรก และพวกเขาจะถูกส่งลงวงนรกไปก่อน

63. ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โดยแน่นอน

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٦﴾

وَلَوْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفِتْنَةَ لِلنَّاسِ لَأَسْخَفَهُم بِمَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَجِزُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ أَنْ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَاجِرَمٍ أَنْ لَهُمُ النَّارُ وَأَنْهُمْ مُّقَرَّبُونَ ﴿١٨﴾

تَاللَّهِ لَعَدَاؤُنَا إِلَىٰ أَمْصَرٍ مِنْ قَبْلِكَ فَرِيْنٌ

¹ การตั้งบูตริให้อัลลอฮ์นั้นเป็นความโง่และลักษณะที่ชั่ว ลักษณะเช่นนี้ควรเป็นลักษณะของพวกเขาเอง มิใช่มอบให้แก่อัลลอฮ์

² คือ เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนของพวกเขา แล้วพระองค์จะเอาโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างฉับพลัน

³ ด้วยอหิมาษของพระองค์

⁴ วาระแห่งการลงโทษ

เราได้ส่ง (บรรดาดารอซุล) ไปยังประชาชาติต่าง ๆ ก่อนเจ้า แล้วชัยฏอนได้ทำให้การงานของพวกเขาเพริศแพรวแก่พวกเขา ดังนั้น มันเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาในวันนี้¹ และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด

64. และเรามีได้ให้คัมภีร์นี้ลงมาแก่เจ้า เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อให้เจ้าชี้แจง ให้แจ่มแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน² และเพื่อเป็นการชี้แนวทางและเป็นความเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

65. และอัลลอฮฺทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้า เพื่อให้แผ่นดินมีชีวิตด้วยมัน หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้รับฟัง (การตกเดือนเพื่อนำมาใคร่ครวญ)

66. และแท้จริงในปศุสัตว์³ ย่อมมีบทเรียนอย่างแน่มนอนแก่พวกเจ้า⁴ เราให้พวกเจ้าตีมาจาก

لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰهُمُ فَهُوَ وٰلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَهُمْ اَعْدٰبُ اٰلِيْمٌ ﴿١٦﴾

وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٦﴾

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿١٥﴾

وَاِنَّ لِكُلِّ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنْقِضَ بِهَا فِى بَطُوْنِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لِّبَآخٍ اِلٰصًا يٰۤاِنَّا لِلشَّرِيْمِيْنَ ﴿١٦﴾

¹ ชัยฏอนเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขาในโลกนี้ มันเป็นผู้ช่วยเหลือที่ชั่วช้าแท้ ๆ

² ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและบัญญัติต่าง ๆ เพื่อจะเป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขา

³ คือ อูฐ วัว ควาย แพะ แกะ

⁴ ผู้มีสติปัญญาจะต้องใคร่ครวญดูว่า ในการให้บังเกิดและอำนวยความสะดวกนั้น เป็นการชี้แนะให้เห็นถึงเดสานุภาพของพระองค์ ความยิ่งใหญ่และความเป็นเอกภาพของพระองค์

สิ่งที่อยู่ในท้องของมัน จากระหว่างมูลและเลือดเป็นน้ำมันบริสุทธิ์¹ เป็นที่โอชาแก่ผู้ดื่ม

67. และจากผลของต้นอินทผลัมและองุ่น พวกเจ้าได้จากมันมาเป็นทั้งของมีนเมา² และอาหารที่ดี³ แท้จริงในการนั้น แน่นอเนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ใช้ปัญญา

68. และพระเจ้าของเจ้า ทรงดลใจ⁴ แก่ผิ้งว่า จงทำรังตามภูเขาและตามต้นไม้ และตามที่พวกเขาทำร้านขึ้น

69. แล้วเจ้า (ผิ้ง) จงกินจากผลไม้ทั้งหลาย⁵ แล้วจงดำเนินตามทางของพระเจ้าของเจ้า โดยสะดวกสบาย มีเครื่องดื่มที่มีรสต่าง ๆ ออกมาจากท้องของมัน⁶ ในนั้นมีสิ่งบำบัดแก้ปวงมนุษย์แท้จริงในการนั้น แน่นอเนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ตรึกตรอง

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهِنَّ شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

¹ อัลลอะซซะรียก์กล่าวว่า อายะฮ์นี้มีข้อชวนคิดคือ อัลลอลฮฺ ตะอาลา ทรงให้มันม้วนขึ้นท่ามกลางมูลและเลือด ซึ่งนมได้ถูกห้อมล้อมไว้ด้วยสองสิ่งนั้น และระหว่างนมกับสองสิ่งนั้นก็มียิ่งปิดกันด้วยเดซานาภาพของอัลลอลฮฺ หนึ่งในสองสิ่งนั้นก็มิได้เข้าไปปะปนให้เปลี่ยนสี เปลี่ยนรส และเปลี่ยนกลิ่นแต่ประการใด มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอลฮฺ ช่างเป็นเดซานาภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเป็นความปรีชาญาณที่ละเอียดอ่อนยิ่งของพระองค์ ทั้งนี้สำหรับผู้ใดใคร่ครวญและพินิจพิจารณา

² อัญญอบรียก์กล่าวว่าอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาก่อนการห้ามเสพของมีนเมา หลังจากนั้นได้มีการห้ามดื่มของมีนเมา

³ เช่น อินทผลัมและลูกเกด

⁴ คำว่า วะฮียฺ ในที่นี้หมายถึง การดลใจและการอิตายะฮฺหรือชี้แนะ โดยพระองค์ทรงชี้แนะแก่ผิ้งเพื่อผลประโยชน์ของมันให้สร้างรังในรูปแบบหกเหลี่ยมหรือหกชั้นอย่างน่าประหลาด

⁵ แล้วให้มันดูดกินจากเกสรและผลไม้ที่มันชอบ ซึ่งมีทั้งหวาน ชม และเปรี้ยว แล้วด้วยเดซานาภาพของพระองค์ ทรงให้มันเปลี่ยนเป็นน้ำผึ้ง

⁶ น้ำผึ้งหลากสีออกมาจากท้องของมัน เช่น สีแดง สีขาว และสีเหลือง เป็นการบำบัดโรคหลายอย่างแก่มนุษย์

70. และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้า แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย และบางคนในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับไปยังวัยต่ำสุดของชีวิต¹ เพื่อมิให้เขารู้อะไรหลังจากที่เคยมีความรู้² แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณาภาพ

71. และอัลลอฮ์ทรงทำให้บางคนในหมู่พวกเจ้าดีเด่นกว่าอีกบางคนในเรื่องปัจจัยยังชีพ³ แล้วทำไมบรรดาผู้ที่ได้รับความดีเด่น จึงไม่แบ่งปัจจัยยังชีพของพวกเขากลับมาบรรดาผู้ที่มือขวาของพวกเขาคบครอง เพื่อพวกเขาจะได้เท่าเทียมกันในเรื่องนั้น⁴ ดังนั้น ต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขาออกตัญญูกระนั้นหรือ

72. และอัลลอฮ์ทรงกำหนดคู่ครองแก่พวกเจ้า ซึ่งมาจากหมู่พวกเจ้า⁵ และทรงทำให้พวกเจ้ามีลูกและหลานจากคู่ครองของพวกเจ้า และทรงประทานริชกีจากสิ่งๆ แก่พวกเจ้า ดังนั้น ต่อสิ่งเท็จพวกเขาศรัทธาและต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขาเนรคุณกระนั้นหรือ⁶

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُنَوِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعِزَّةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْزَلِكُمْ بَيْنَ وَبَيْنَ وَحَفْذَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِآيَاتِ الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ بِهِمُ يُكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

¹ คือวัยชราและความหลงเลอะเลือน

² เพื่อให้ลืมสิ่งที่เขารู้ ซึ่งเขาจะมีสภาพคล้ายกับเด็ก คือด้อยทั้งกำลังวังชาและสติปัญญา

³ คือให้มีฐานะแตกต่างกันไป คนนี้รวย คนนั้นจน คนนี้เป็นผู้ครอบครอง คนนั้นถูกครอบครอง

⁴ อิบน์อับบาสกล่าวว่า พวกเขามิได้ให้ข้าทาสและพวกผู้หญิงของพวกเขา มีส่วนร่วมในทรัพย์สินสมบัติ

⁵ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยอันหนึ่งอันเดียวกัน ความรักใคร่ และความเมตตาระหว่างกัน

⁶ คือหลังจากที่เป็นที่ประจักษ์แจ้งในสิ่งต่าง ๆ จากความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขาดังได้กล่าวมาแล้ว พวกเขาก็ยังศรัทธาต่อเจวีร์รูปปั้น และปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงเมตตา

73. และพวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์คือ สิ่งที่ไม่มียอำนาจให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจาก ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินแต่อย่างใด และ พวกมันก็ไม่สามารถกระทำได้

74. ดังนั้น พวกเจ้าอย่ายกอุทาบารณ์ทั้งหลาย กับอัลลอฮ์เลย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ และพวกเจ้าไม่รู้เท่าพระองค์

75. อัลลอฮ์ทรงยกอุทาบารณ์ถึงป่าวผู้เป็นทาส ไม่มีอำนาจในสิ่งใด กับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีจากเราแก่เขา แล้วเขาก็บริจาคนั้นโดย ทางลับและเปิดเผย พวกเขาจะเท่าเทียมกันละ หรือ บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ แต่ ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้¹

76. และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาบารณ์ถึงชายสองคน หนึ่งในสองคนเป็นใบ้ เขาไม่สามารถในสิ่งใด และเขาเป็นภาระแก่นายของเขาอีกด้วย ไม่ว่า แห่งใดที่นายจะส่งเขาไป เขาจะไม่นำความดี ใด ๆ มาเลย เขาจะเท่าเทียมกับผู้กำซับใน

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

فَلَا تَصْرِيْهُا لِلَّهِ الْاَمْثَالَ اِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَن رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي
الْعَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وَصَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ
لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ
أَيْمَانًا يُؤَجِّهُهُ لَا آيَاتٍ يَخَيْرِيهِ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

¹ อิมามอิบนุลก็อัยยิมกล่าวว่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทาบารณ์ระหว่างพระองค์กับพวกเจวิต อัลลอฮ์ คือพระผู้ทรงอำนาจครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์ทรงแจกจ่ายแก่ป่าวของพระองค์ตามที่พระองค์ ทรงประสงค์ โดยทางลับและทางเปิดเผย กลางคืนและกลางวัน ส่วนเจวิตรูปปั้นนั้นถูกครอบครองไม่มี ความสามารถแต่อย่างใด แล้วทำไมพวกเขาจึงตั้งมั่นเป็นภาคีต่อพระองค์ และเคารพภักดีมันนอกเหนือ จากพระองค์ ทั้ง ๆ ที่มีข้อแตกต่างกันอย่างมากมายและชัดเจน

ทางที่เที่ยงธรรม และเขาอยู่ในทางที่เที่ยงตรง
การนั้นหรือ¹

77. และเฉพาะอัลลอฮ์ (ทรงรู้) สิ่งพันญวน
วิสัยแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และเรื่อง
ที่เกี่ยวกับวันสิ้นโลกนั้นมิใช่อื่นใด นอกจาก
เพียงชั่วพริบตาเดียวหรือมันใกล้ (เร็ว) ยิ่งกว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอำนาจภาพเหนือทุกสิ่ง

78. และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าออกจาก
กรรมมารดาของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าไม่รู้อะไร
เลย และพระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าได้ยิน และ
เห็น และมีหัวใจ (สำหรับนึกและคิด) เพื่อพวก
เจ้าจะได้ขอบคุณ

79. พวกเขาไม่เห็นฝูงนกดอกหรือว่า พวกมัน
ได้รับความสะดวกในห้วงอากาศแห่งชั้นฟ้า ไม่
มีผู้ใดตึงพวกมันไว้ได้นอกจากอัลลอฮ์² แท้จริง
ในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณมากหลาย
สำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา

وَلْيُوْغِبْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَمَجِّحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّكَ اللَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ
السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنْ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

¹ ส่วนอุทาหรณ์ที่สองคือ การเปรียบเทียบรูปปั้นที่ถูกเคารพบูชาอื่นจากพระองค์ กับสภาพของคนไปไม่มี
ปัญญาและพูดไม่ได้ คือเขาเป็นใบ้ทั้งจิตใจและลิ้น กระนั้นก็ดีเขาไม่สามารถทำอะไรได้เลย จะส่งเขา
ไปไหนก็เอาเรื่องไม่ได้ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นพระองค์ทรงมีชีวิต ทรงสามารถ ทรงพูด ทรงใช้ด้วยความ
ยุติธรรม และพระองค์ทรงอยู่ในแนวทางที่เที่ยงธรรม และนี่คือการแจ้งลักษณะของพระองค์
ที่สมบูรณ์และนำเสนอสรรเสริญที่สุด

² นี่คือหลักฐานที่แสดงถึงเดชานุภาพและเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา

80. และอัลลอฮ์ทรงทำให้มีที่พำนักในบ้านของพวกเจ้า และทรงทำให้พวกเจ้ามีบ้านทำจากหนังปศุสัตว์ ซึ่งทำให้พวกเจ้ารู้สึกเบาในยามเดินทางของพวกเจ้า และในยามพักของพวกเจ้า และจากขนของมັນและปุยของมັນและผมของมັນ ทำเป็นเครื่องใช้และมีประโยชน์ชั่วเวลาหนึ่ง

81. และอัลลอฮ์ทรงทำจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง¹ ให้เป็นที่เงาร่มแก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงทำที่พักพิงจากภูเขา² ให้แก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงทำเครื่องนุ่งห่ม³ ให้พวกเจ้า เพื่อป้องกันพวกเจ้าให้พ้นจากความร้อน และเสื้อเกราะเพื่อป้องกันพวกเจ้าให้พ้นจากอันตรายในยามสงคราม เช่นนั้นแหละ พระองค์ทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์อย่างครบถ้วนแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้นอบน้อม

82. ดังนั้นหากพวกเขาผินหลังกลับ⁴ แท้จริงหน้าที่ของเจ้าคือการแจ้งข่าวอย่างชัดแจ้งเท่านั้น

83. พวกเขาตระหนักดีในความโปรดปรานของอัลลอฮ์⁵ แต่แล้วพวกเขาปฏิเสธมัน และส่วนมากของพวกเขาคือเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْرَافِهَا وَاَوْسَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَنْتُمْ وَمَتَعًا اِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَاْسِكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ رَحْمَتَهُ عَلَیْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْلِمُوْنَ ﴿٨١﴾

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَیْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٨٢﴾

يَعْرِفُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يَنْكُرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمْ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٣﴾

¹ คือต้นไม้ ภูเขา อาคารปลูกสร้าง และอื่นๆ เป็นเงาร่มป้องกันความร้อนของดวงอาทิตย์

² ทำเป็นสถานที่พักอาศัย เช่น อุโมงค์ กำแพง สนามเพลส

³ หมายถึงเสื้อผ้าที่ทำจากฝ้าย ขนสัตว์ และผ้าลินิน เพื่อป้องกันจากความร้อนและความหนาว

⁴ คือไม่ยอมศรัทธาสิ่งที่เจ้านำมาให้พวกเขา

⁵ ที่มีต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์ซุบฮันยิวะฮ์ลัม พวกเขารู้ดีถึงการเป็นนะบีมุฮัมมัด แต่พวกเขา ก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อถือ

84. และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ แล้วบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ถูกอนุญาต¹ และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้รำพันถึงความผิด

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤَدُّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾

85. และเมื่อบรรดาผู้ธรรมได้เห็นการลงโทษ มันจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกพิจารณาให้ผ่อนปรน²

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفْ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

86. และเมื่อบรรดาผู้ตั้งภาคีได้มองเห็นเจว็ดของพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเราเหล่านี้คือเจว็ดของเรา ซึ่งพวกเราได้เรียกร้อง (ให้บูชา) อื่นจากพระองค์³ ดังนั้นพวกมันได้กล่าวตอบว่า แท้จริงพวกท่านนั้นเป็นผู้โกหก

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾

87. และในวันนั้นพวกเขาจะยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาเคยกู่ขึ้นมากก็จะสูญหายไปจากพวกเขา⁴

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

¹ ในการแก้ตัว เพราะพวกเขารู้ดีถึงการกระทำอันชั่วช้าของพวกเขา

² จะไม่ถูกพิจารณาผ่อนปรนให้ลดน้อยลง หรือประวิงเวลาให้ล่าช้าออกไป

³ อัลบัยฮุอ์รีย์กล่าวว่า ในกรณีนี้เป็นการสารภาพว่าพวกเขามีความผิด ดังนั้น จึงอุทธรณ์ขอลดหย่อนการลงโทษ

⁴ พวกอธรรมจำต้องยอมจำนนต่อการตัดสินของอัลลอฮ์ ตะอาลา หลังจากที่ได้ปฏิเสธและหยิ่งโสในโลก ดุนยา และสิ่งที่พวกเขาเคยหวังจากพระเจ้าของพวกเขาว่าจะช่วยพวกเขาได้ ณ ที่อัลลอฮ์ ก็ได้อันตรธานสูญหายไปจากความนึกคิดของพวกเขา

88. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นทางของอัลลอฮ์¹ เราได้เพิ่มการลงโทษแก่พวกเขาให้มากขึ้น² เนื่องจากพวกเขาได้ก่อความเสียหาย

89. และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ (เพื่อเป็นพยาน) ต่อพวกเขาจากหมู่พวกเขาเอง และเราก็นำเจ้ามาเป็นพยานต่อเขาเหล่านั้นและเราได้ให้คัมภีร์แก่เจ้าเพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง³ และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม⁴

90. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำดี⁵ และการบริจาคแก่ญาติใกล้ชิดและให้ละเว้นจากการทำลามกและการชั่วช้า และการอธรรม⁶ พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจักได้รำลึก

91. และพวกเจ้าจงปฏิบัติให้ครบตามพันธสัญญาของอัลลอฮ์ เมื่อพวกเจ้าได้ให้สัญญาไว้⁷ และพวกเจ้าอย่าได้ทำลายคำสาบานหลังจากได้ยืนยันมัน⁸ และแน่นอน พวกเจ้าได้ตั้งอัลลอฮ์

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَيِّدًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

¹ คือห้ามมนุษย์มิให้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม

² เพราะพวกเขาได้ก่ออาชญากรรม ปิดกั้นมนุษย์จากการฮิยาละฮ์ นอกเหนือไปจากอาชญากรรมการปฏิเสธของพวกเขา

³ อิบน์มุฮัมมัดกล่าวว่า ทุกวิชาการและทุกอย่างได้ถูกชี้แจงให้แก่เราในอัลกุรอานนี้

⁴ เป็นการฮิยาละฮ์แก่จิตใจ เป็นความเมตตาแก่ปวงบ่าว และเป็นข่าวดีแก่มุสลิมินที่ได้รับฮิยาละฮ์

⁵ ด้วยการมีมารยาทที่ดีแก่มนุษย์โดยทั่วไป

⁶ ทั้งคำพูดและการกระทำ อิบน์มุฮัมมัดกล่าวว่า อายะฮ์นี้เป็นอายะฮ์ที่มีความหมายคลุมมากยิ่งในอัลกุรอาน ที่เกี่ยวกับความดีที่จะนำมาปฏิบัติ และความชั่วที่จะปลีกตัวออกห่าง

⁷ เมื่อได้ให้สัญญาไว้กับร่อซูลและมหาชน

⁸ ด้วยการสาบานหรือการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา

เป็นพยานแก่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้
สิ่งทีพวกเจ้ากระทำ

92. และพวกเจ้าอย่าเป็นเช่นนางที่คลายเกลียว
ด้ายของนาง หลังจากที่ได้นำมันให้มันแน่นแล้ว¹
โดยถือเอาการสาบานของพวกเจ้าเป็นการ
ล่อลวงระหว่างพวกเจ้า เพื่อที่จะให้ชาติหนึ่ง
เข้มแข็งกว่าอีกชาติหนึ่ง แท้จริง อัลลอฮ์ทรง
ทดสอบพวกเจ้าด้วยการสาบาน² และแน่นอน
พระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเจ้าในวันกียามะฮ์
ถึงสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

93. และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่نون
พระองค์จะทรงทำให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติ
เดียวกัน³ แต่พระองค์จะให้ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์หลงทาง และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์⁴ และแน่นอน พวกเจ้า
จะถูกสอบสวนถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

94. และพวกเจ้าอย่าถือเอาการสาบานของ
พวกเจ้า เป็นการล่อลวงระหว่างพวกเจ้า⁵ แล้ว
เทาก็จะก้าวพลาดได้หลังจากที่มันมั่นคงแล้ว⁶

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْتُمْ تَنَاخُذُونَ أَيْمَنُكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ
اللَّهُ بِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْتَأْنِفَنَّ
عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

وَلَا تَلْمِزُوا أَيْمَنُكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ
قَدَمُ بَعْضِكُمْ بَعْضًا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ

¹ นี่คืออาหารที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกมาเปรียบเทียบกับผู้ที่ทำลายสัญญา

² ในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ให้รักษาคำมั่นสัญญา เพื่อที่จะได้รู้ว่าใครเป็นผู้จงรักภักดี ใครเป็นผู้ฝ่าฝืน

³ เป็นผู้ดำเนินตามทางเดียวกัน ไม่แตกแยกกัน

⁴ แต่ด้วยฮิคมะฮ์ของพระองค์ ทรงปล่อยให้มนุษย์เลือกทางเดินของตน ฝ่ายหนึ่งมีความสุข ฝ่ายหนึ่งมีความทุกข์ ให้คนหนึ่งหลงทางโดยยุติธรรม และให้อีกคนหนึ่งได้รับอติยะฮ์ด้วยความโปรดปราน

⁵ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์อันเล็กน้อยของพวกเจ้าในโลกนี้

⁶ เท้าจะพลาดจากทางอันเที่ยงตรง ที่พวกเจ้ายึดมั่นอยู่แล้ว

และพวกเจ้าจะได้ลิ้มรสความชั่ว เพราะพวกเจ้า
ได้ปิดกั้นทางของอัลลอฮ์¹ และสำหรับพวกเจ้า
จะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

95. และพวกเจ้าอย่าแลกเปลี่ยนข้อตกลงของ
อัลลอฮ์กับราคาเพียงเล็กน้อย แท้จริง ณ ที่
อัลลอฮ์ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

96. สิ่งที่อยู่กับพวกเจ้าย่อมอันตรธาน และ
สิ่งที่อยู่กับอัลลอฮ์นั้นย่อมจีรัง และแน่นอน
เราจะตอบแทนบรรดาผู้อดทนซึ่งรางวัลของ
พวกเขาที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้³

97. ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชาย
หรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา
ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี⁴ และแน่นอน
เราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา
ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

98. ดังนั้น เมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน ก็จงขอ
ความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอนที่
ถูกสาปแช่ง

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكَرَّ عَدَابُ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

وَلَا تَشْرَوْا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ
صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيمِ ﴿١٨﴾

¹ จะได้รับการลงโทษในโลกนี้อย่างฉับพลัน เพราะการปิดกั้นผู้อื่นมิให้เข้ารับนับถืออิสลาม อันเนื่อง
มาจากการทำลายสัญญา

² คือผลบุญและการตอบแทน

³ นี่คือสัญญาอันมีเกียรติ ด้วยการให้การตอบแทนที่ดียิ่งต่อการกระทำอันดียิ่ง ทั้งหมดนี้ด้วยความ
โปรดปรานของอัลลอฮ์

⁴ ในโลกนี้ เป็นการดำรงชีวิตด้วยความพอใจและริษีที่หะล้าล และความสำเริงแห่งการทำงานที่ดี อัลหะซัน
กล่าวว่า การดำรงชีวิตของคนหนึ่งคนใครจะดีขึ้นไปได้อีก เว้นแต่ในสวนสวรรค์ เพราะมันเป็นการมีชีวิตอยู่
ที่ไม่ตาย ความมั่งมีที่ไม่มีการจางลง ความสุขสบายที่ไม่มีการเจ็บป่วย และความทุกข์ที่ไม่มียุข

99. แท้จริงมันไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือบรรดาผู้ศรัทธา โดยที่พวกเขาได้มอบหมาย (การงาน) ต่อพระเจ้าของพวกเขา¹

100. แท้จริงอำนาจของมันจะมีเหนือบรรดาผู้เป็นมิตรกับมัน และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคีกับพระองค์

101. และเมื่อเราได้เปลี่ยนโองการหนึ่งแทนอีกโองการหนึ่ง² และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา³ พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นผู้กษัตริย์ เปล่าเลย ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้⁴

102. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) วิญญาณบริสุทธิ์⁵ ได้นำมัน (โองการอัลกุรอาน) ลงมาจากพระเจ้าของเจ้าด้วยความจริง เพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธามีความมั่นคง และเป็นทางนำ และข่าวดีแก่บรรดามุสลิม

103. และโดยแน่นอนเรารู้ที่พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงสามัญชนคนหนึ่งสอนเขา⁶ ภาษาที่

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَاتٍ مَّكَاتٍ أَيْوَاءَ لِلَّهِ
أَعْلَمُ بِمَا يَتْرِكُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى
وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

وَلَقَدْ عَلِمُوا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

¹ ด้วยการล่อลวงและการวางแผนต่าง ๆ เพราะพวกเขาอยู่ในความคุ้มครองของพระผู้ทรงเมตตา

² ด้วยการยกเลิกการอ่านหรือบัญญัติของมัน

³ ในสิ่งที่เป็ผลประโยชน์และเป็นความดีแก่ปวงป่าว

⁴ อิบุนอับบาสกล่าวว่า เมื่ออายะฮ์หนึ่งถูกประทานลงมา ในอายะฮ์นั้นมีเรื่องลำบากลำบากแล้วถูกยกเลิก พวกเขาอุปฟาร มักจะสัจจะกล่าวว่า วัลลอฮิ มุฮัมมัดมิใช่อื่นใด นอกจากจะเหยียดหยามสาวกของเขา ใช้ให้พวกเขากระทำสิ่งใดในวันนี้ ในวันพรุ่งนี้เขาก็ห้ามมิให้กระทำ ความจริงเขามีได้พูดเช่นนั้น เว้นแต่จากตัวของเขาเอง อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

⁵ หมายถึงญิบรีล

⁶ คือชาวโรมันคนหนึ่งชื่อวา ญับร อรัรมีย์

107. ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาพอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่กลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾

108. ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา และบนหูของพวกเขา และบนตาของพวกเขา¹ และชนเหล่านั้นคือผู้เผลอเรอ²

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَمَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْغَافِلُونَ ﴿١٨﴾

109. โดยแน่นอน แท้จริงพวกเขาในปรโลกจะเป็นผู้ขาดทุน

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْخٰسِرُونَ ﴿١٩﴾

110. แต่แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น สำหรับบรรดาผู้อพยพหลังจากถูกทดสอบแล้ว พวกเขา ก็ต่อสู้ดิ้นรนและอดทน แท้จริงพระเจ้าของเจ้า หลังจากนั้น³ แน่หนอนพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ
مَا فُتِنُوا لَأَن تَجَاهِدُوا وَأَصْبِرُوا إِنَّ
رَبَّكَ مِنَ الْغَفُورِ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

111. วันที่ทุกชีวิตจะมาโต้แย้งแทนชีวิตของมัน⁴ และทุกชีวิตจะถูกตอบแทนจนครบถ้วน ตามที่ได้กระทำไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ مُّجِدِّدًا عَن نَّفْسِهَا
وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿٢١﴾

¹ คือหัวใจถูกหุ้มห่อจนกระทั่งไม่ยอมจำนนต่อความจริง หูไม่ได้ยินและตามองไม่เห็น

² นักตีฟหรืออธิบายว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงลักษณะของผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ 6 สภาพด้วยกันคือ

(1) ได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์ (2) ได้รับการลงโทษอันยิ่งใหญ่ (3) เลือกเอาชีวิตในโลกดุนยาเหนือโลกอาคิเราะฮ์ (4) ถูกห้ามจากการฮิยาษะฮ์ (5) ถูกประทับตราบนหัวใจ และ (6) เป็นผู้เผลอเรอ

³ หลังจากการอพยพ การต่อสู้ดิ้นรน และการอดทน แล้วพระองค์ก็จะอภัยโทษและเมตตาต่อพวกเขา

⁴ คือวันกิยามะฮ์

112. และอัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์ เมืองหนึ่ง ซึ่งปลอดภัยและสงบ ปัจจัยยังชีพของมันมีมา อย่างอุดมสมบูรณ์ทุกแห่งหน แล้วมันก็ปฏิเสธ ต่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺ¹ ดังนั้น อัลลอฮฺ จึงทรงให้มันลืมนรสความรู้สึก แห่งความหิวและ ความกลัว² ตามที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้³

113. และโดยแน่นอน ได้มีรอซูลท่านหนึ่ง จากหมู่พวกเขามาถึงพวกเขา แล้วพวกเขา ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อเขา⁴ ดังนั้น การลงโทษได้ คร่าพวกเขา โดยที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม

114. พวกเขาจงบริโภคนในสิ่งที่อัลลอฮฺทรง ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ซึ่งเป็นที่อนุมิติ ที่ดี และพวกเขาจงขอบคุณต่อความโปรดปราน ของอัลลอฮฺ หากพวกเขาเจ้าเคารพภักดีเฉพาะ พระองค์เท่านั้น

115. แท้จริง พระองค์ทรงห้ามพวกเขาเพียง แต่สัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเนื้อสุกร และ สัตว์ที่ถูกเปล่งเสียงที่มันเพื่ออื่นจากอัลลอฮฺ⁵ ดังนั้นผู้ใดที่อยู่ในสภาพคับขัน⁶ โดยหลีกเลี่ยง ไม่ได้และไม่เป็นผู้ละเมิดแล้ว แท้จริง อัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ไม่ขอบคุณต่ออัลลอฮฺ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานเป็นปัจจัยยังชีพและความดีงามต่าง ๆ แก่พวกเขา
² อัลลอฮฺได้ถอดเอาความโปรดปรานแห่งความปลอดภัยและความสงบสุขจากพวกเขาไป
³ ในการนี้อัลลอฮฺได้ทรงลงโทษพวกเขา ด้วยความแห้งแล้งและความหิวโหยถึง 7 ปี จนกระทั่งพวกเขา กินซากสัตว์และกระดูกเป็นอาหาร
⁴ อินุบอบาสกล่าวว่ อายุขัยนี้บังถึงว่าหมายถึงชาวมักกะฮ์
⁵ เพราะมันเป็นอันตรายต่อชีวิตและการศรัทธา
⁶ อยู่ในสภาพคับขันที่จะกินสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيبَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا وَانْعَمْتَ اللَّهُ إِنَّ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ عَفْوٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. และพวกเจ้าอย่ากล่าวตามที่ลิ้นของพวกเจ้ากล่าวเท็จขึ้นว่า นี่เป็นที่อนุมัติและนี่เป็นที่ต้องห้าม¹ เพื่อที่พวกเจ้าจะกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ได้รับความสำเร็จ

117. ผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย² และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด³

118. และแก่บรรดาชาวยิว เราได้ห้ามสิ่งที่เราได้ออกแก่เจ้ามาแต่ก่อนแล้ว⁴ และเรามีได้อุติธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้อุติธรรมต่อตัวพวกเขาเอง

119. แต่แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น สำหรับบรรดาผู้กระทำการชั่วโดยไม่รู้ แล้วพวกเขาก็ถูกลงโทษหลังจากนั้น และพินทุแก่ไซให้ตี แท้จริงพระเจ้าของเจ้าหลังจากนั้น แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵

120. แท้จริง อิบรอฮีมนั้นเป็นแบบอย่างอันดีเลิศ⁶ เป็นผู้กตดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้เที่ยงธรรม และเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ
هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنُفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا فَضَّصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
تُجَازَوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

¹ โดยไม่มีหลักฐานและพยาน

² ในโลกดุนยานี้เท่านั้น

³ ในโลกอาคิเราะฮ์

⁴ สิ่งที่ห้ามนั้นก็คือ มันของวัวและแพะแกะ และสัตว์ที่มีเล็บ ทั้งนี้เป็นการลงโทษแก่พวกเขา

⁵ อายะฮ์นี้เป็นการให้กำลังใจแก่มนุษย์ที่กระทำผิดโดยไม่รู้ตัว แล้วก็ขออภัยโทษกลับเนื้อกลับตัวโดยฉับพลัน

⁶ คือเป็นผู้นำแบบอย่างที่ดีด้วยคุณลักษณะแห่งความดี

121. เป็นผู้กตัญญูตเวทีต่อความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกเขา และทรงชี้แนะทางแก่เขาสู่ทางที่เที่ยงตรง

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ أَجْتَبَنَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

122. และเราได้อภัยความผิด¹ แก่เขาในโลกนี้และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดี ๆ² อย่างแน่นอน

وَأَيِّنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

123. แล้วเราได้วะฮีย์แก่เจ้าว่า จงปฏิบัติตามศาสนาของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี³

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

124. แท้จริง วันเสาร์ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่บรรดาผู้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น⁴ และแท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างแน่นอนในวันกียามะฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

125. จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุซุม และการตักเตือนที่ดี และจง

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ

¹ การกล่าวถึงความดีงามต่าง ๆ

² คือในหมู่ผู้ที่มิได้ตำแหน่งสูงของคนดี ๆ ทั้งหลาย

³ เขามิได้เป็นยะฮูดีหรืออิสรอญีย์ แต่เขาเป็นมุสลิม

⁴ การให้เกียรติแก่วันเสาร์และการหยุดงานในวันเสาร์ มิใช่เป็นบัญญัติสัญลักษณ์ของศาสนาของอิบรอฮีม แต่ได้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดความวุ่นวายแก่พวกเขาฮุด เพราะความแตกแยกของพวกเขาในเรื่องศาสนา และการฝ่าฝืนของพวกเขาคือข้อใช้ของอัลลอฮฺ โดยพระองค์ทรงห้ามพวกเขามิให้จับปลาในวันนั้น แต่พวกเขาก็จับมัน พระองค์จึงสาปให้พวกเขากลายเป็นลิงและหมู

โต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า¹ แท้จริงพระเจ้า
ของเจ้านั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทาง
ของพระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้
ที่อยู่ในทางที่ถูกตอง²

126. และหากพวกเจ้าจะลงโทษ (ฝ่ายปรปักษ์)³
ก็จงลงโทษเยี่ยงที่พวกเจ้าได้รับโทษ และหาก
พวกเจ้าอดทน หน่่อน มั่นเป็นการดียิ่งสำหรับ
บรรดาผู้อดทน

127. และจงอดทนเถิด และการอดทนของเจ้า
จะมีขึ้นไม่ได้ เว้นแต่ด้วย (การเต่าฟีกของ)
อัลลอฮ์⁴ และอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และอย่า
คับใจในสิ่งที่พวกเขาว่างกลอุบาย

128. แท้จริง อัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้
ยำเกรง⁵ และบรรดาผู้กระทำความดี⁶

الْحَسَنَةَ وَحَدِّ لَهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

¹ คือด้วยเหตุผลและหลักฐาน ด้วยความอ่อนโยนและสุภาพ

² เจ้าไม่มีหน้าที่ฮิญาซะฮ์พวกเขา หน้าที่ของเจ้าคือเรียกร้องเชิญชวน และเรา (พระองค์) มีหน้าที่สอบสวน
และลงโทษพวกเขา

³ ผู้ที่อธรรมต่อพวกเจ้าและทำร้ายพวกเจ้า ก็จงปฏิบัติเยี่ยงที่พวกเขากระทำต่อพวกเจ้า อย่าทำให้
มากกว่า

⁴ จงอดทนต่อสิ่งที่เจ้าได้รับจากการทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เจ้าจะไม่บรรลุสู่ตำแหน่งอันสูงส่งนี้ได้
นอกจากด้วยการช่วยเหลือและการเต่าฟีกของอัลลอฮ์

⁵ โดยให้ความช่วยเหลือและได้รับความสำเร็จ

⁶ ด้วยการปกป้องรักษาให้พ้นจากการวางแผนของผู้วางแผน

เรียกร้องให้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้มีขึ้นซึ่งสังคมตัวอย่างที่ดี เริ่มตั้งแต่พระดำรัสที่ว่า

และพระเจ้าของเจ้าได้บัญชาว่า พวกท่านอย่าได้เคารพอิบาดะฮ์อื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น

และได้กล่าวถึงการหลงผิดของพวกมุชริกีน โดยอุปโลกน์คู่แข่งและพระบุตร ให้แก่อัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นที่น่าประหลาดยิ่งในการกระทำของพวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขาเกลียดลูกผู้หญิง แต่พวกเขาก็อุปโลกน์มันให้แก่พระผู้ทรงสูงส่งและทรงยิ่งใหญ่ พระผู้บริสุทธิ์จากการเปรียบเทียบและการคู่แข่ง

พระเจ้าของพวกท่านทรงเลือกลูกผู้ชายให้แก่พวกท่าน และพระองค์ทรงเลือกเอามะลาอิกะฮ์เป็นลูกผู้หญิงกระนั้นหรือ แท้จริงพวกท่านกล่าวคำพุดอันมหันต์

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ซึ่งได้มีการโต้เถียงกันมากในเรื่องนี้ พร้อมกับได้นำหลักฐานมายืนยันถึงความเป็นไปได้ และได้กล่าวถึงเรื่องอัลกุรอานุลกะรีม สิ่งปาฏิหาริย์ของมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และกล่าวถึงการต้อรั้นของพวกมุชริกีนในข้อเสนอแนะของพวกเขา โดยเรียกร้องขอสิ่งปาฏิหาริย์อื่นจากอัลกุรอาน เช่น ขอให้แม่น้ำลำธาร ไหลนครมิกะฮ์สุมีเรือกสวน ร่มรื่นเขียวชอุ่ม

และพวกเขากล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาต่อท่านจนกว่าท่านจะทำให้แผ่นดินแตก แยกเป็นธารน้ำแก่พวกเรา

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการให้ความบริสุทธิ์แก่อัลลอฮ์ จากการตั้งภาคีและพระบุตร และลักษณะที่บกพร่อง

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งไม่ทรงตั้งพระบุตร และไม่มีภาคีใดๆ กับพระองค์ในอำนาจ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ แก่พระองค์ให้พ้นจากความต่ำต้อย และจงให้ความเกรียงไกรแด่พระองค์อย่างกึกก้อง

ชื่อของซูเราะฮ์ ซูเราะฮ์นี้ถูกเรียกว่า ซูเราะฮ์อัลฮิสรอฮ์ เพราะสิ่งปาฏิหาริย์อันน่าทึ่งคือ การปาฏิหาริย์แห่งการเดินทางในเวลากลางคืน ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้มีขึ้นโดยเฉพาะแก่หนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

4. และเราได้แจ้งแก่วงศ์วานของอิสรออีลใน คัมภีร์ว่า พวกเขาจะก่อการเสียหายในแผ่นดิน สองครั้ง¹ และแน่นอน พวกเขาจะโอหังยโสยิ่ง
5. ดังนั้น เมื่อสัญญาหนึ่งในสองครั้งได้มาถึง เราได้ส่งบรรดาบ่าวของเราผู้มีอำนาจเข้มแข็ง เข้าครอบครอง² พวกเขา แล้วพวกเขาได้บุกเข้า ค้นตามบ้านเรือน³ และมันเป็นสัญญาณที่ได้เกิดขึ้นแล้ว
6. และเราได้ให้พวกเขากลับมามีอำนาจเหนือ พวกเขา และเราได้ให้พวกเขามีทรัพย์สินและ บุตรหลาน และเราได้ทำให้พวกเขามีร่ำพล มากมาย⁴
7. หากพวกเขาทำความดี พวกเขา ก็ทำเพื่อตัว ของพวกเขาเอง และหากว่าพวกเขาทำความชั่ว ก็เพื่อตัวเอง⁵ ดังนั้น เมื่อสัญญาอีกข้อหนึ่งได้ มาถึง⁶ เพื่อพวกเขาก่อความอับอายขายหน้าแก่

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١٥﴾

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿١٦﴾

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُم بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُم أَكْثَرًا نَفِيرًا ﴿١٧﴾

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ﴿١٨﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتِيرًا ﴿١٩﴾

¹ คือจะก่อการเสียหายขึ้นในดินแดนปาเลสไตน์และรอบ ๆ เมืองสองครั้ง อิบน์อับบาสกล่าวว่าการเสียหายครั้งแรกคือการฆ่าชะบะบียะกะเรีย ครั้งที่สองฆ่าชะบะบียะหยา อะลียอิมัสลาม

² นักตีฟซีกกล่าวว่ามีวงศ์วานของอิสรออีลได้อ่อนนุ่มีดีสิ่งที่ทวงห้าม และก่อการนองเลือดขึ้น อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงให้กษัตริย์บุคตันศร์แห่งบาลิโลน เข้าครอบครองกรุงเฮรูซาเล็ม วงศ์วานของอิสรออีลถูกฆ่าตายถึง 70,000 คน

³ พวกเขาบุกเข้าไปตามบ้านเรือน เพื่อฆ่าวงศ์วานอิสรออีลและฉกชิงทรัพย์สินสมบัติ โดยไม่สะทสะถ่านแต่อย่างใด

⁴ คือเมื่อพวกอิสรออีลกลับเนื้อกลับตัวขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขาแล้ว พระองค์ก็ทรงให้พวกเขา กลับมามีอำนาจขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง คือมีทรัพย์สินและพลเมืองมากขึ้น

⁵ หมายถึงการทำความดีก็มีได้ให้ตนเองแก่พระองค์ และการทำชั่วมิได้ให้โทษแก่พระองค์เช่นกัน ทั้งคุณและโทษนั้นกลับไปหาตัวของพวกเขาเอง

⁶ การก่อการเสียหายครั้งที่สองคือ การฆ่าชะบะบียะหยา

พวกเขา¹ และเพื่อเข้าไปในมัสยิดเช่นที่พวกเขาได้เข้าไปแล้วในครั้งแรก และเพื่อทำลายสิ่งๆที่พวกเขาได้ชัยชนะอย่างหมดสิ้น

8. หวังว่าพระเจ้าของพวกเขาจะทรงเมตตาแก่พวกเขา และหากพวกเขากลับมา (ก่อกรรม) อีกราก็ได้กลับ² และเราได้ให้นรกเป็นที่คุมขังสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา

9. แท้จริง อัลกุรอานนี้นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา นั้นจะได้รับ การตอบแทนอันยิ่งใหญ่³

10. และแท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโลกหน้า นั้น เราได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้วซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ⁴

11. และมนุษย์นั้นหวังขอความชั่ว เยี่ยง การวิงวอนขอของเขาเพื่อความดี และมนุษย์นั้นเป็นผู้รับร้อนเสมอ

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَحْكُمَ وَإِن عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

إِن هَذَا الْقُرْآنُ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
أَن لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงให้พวกมณูซีเยจากเปอร์เซียเข้าไปครอบครอง ด้วยการฆ่าและทำลายล้างอย่างสิ้นเชิง

² พวกเขาอิสรออิลได้กลับมาทำการก่อการร้ายอีก อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้มุสลิมินเข้าไปครอบครอง และไล่พวกอิสรออิล ออกจากคาบสมุทรอาหรับ แล้วก็ได้กลับมาก่อทำอีก พระองค์ทรงให้ข่าวของพระองค์เข้าไปมีอำนาจเหนือพวกเขา และเมื่อสงครามโลกครั้งที่สอง ฮิตเลอร์แห่งเยอรมันนี้ได้สังหารพวกอิสรออิลนับจำนวนล้านคน ปัจจุบันนี้อิสรออิลได้ก่อกรรมสังหารชาวปาเลสไตน์อีก พระองค์จะทรงให้ผู้มีอำนาจเหนือกว่าเข้าไปกวาดล้างอีกเช่นกัน เพื่อให้เป็นไปตามสัญญาของพระองค์

³ คือสวนสวรรค์อันสุขารมณ์

⁴ คือนรกญะฮันนัมที่มีไฟลุกโชติช่วง

12. และเราได้ทำให้กลางคืนและกลางวันเป็นสองสัญญาณ¹ ดังนั้น เราทำให้สัญญาณของกลางคืนมืดมน และเราได้ทำให้สัญญาณของกลางวันมีแสงสว่าง เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าของพวกเขา² และเพื่อพวกเขาจะได้รู้จำนวนปีทั้งหลายและการคำนวณและทุก ๆ สิ่งเราได้แจกแจงมันอย่างละเอียดแล้ว³

13. และมนุษย์ทุกคน เราได้ให้การทำงานของเขาสั้นตื้อที่คอของเขา⁴ และในวันกิยามะฮ์ เราจะเอาบันทึกออกมาให้เขาพบมันในสภาพที่กางแผ่⁵

14. เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่เจ้าจะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเอง⁶

15. ผู้ใดได้พบกับแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขาจะอยู่ในทางนั้นเพื่อตัวเอง และผู้ใดหลงแท้จริงเขาจะหลงต่อตัวเอง⁷ และไม่มีผู้แบก

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ مِّنْ فَحْوَاهُ آيَةَ اللَّيْلِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا
مِّنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ
وَكُلُّ شَيْءٍ وَفَضْلُنَا نَفِيلاً ﴿١٢﴾

وَكُلُّ إِنْسَانٍ لِّرَبِّهِ طَائِفَةٌ مِّنْ عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾

أَقْرَأَ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

¹ สองสัญญาณอันยิ่งใหญ่เป็นการแสดงถึง ความเป็นเอกภาพและเดชาานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา

² กลางคืนมืดเพื่อใช้เป็นเวลาพักผ่อน กลางวันมีแสงสว่างเพื่อประกอบธุรกิจในการยังชีพ

³ ทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้มีมีขึ้นโดยบังเอิญหรือไร้ประโยชน์ แต่ทว่าได้มีขึ้นโดยกำหนดสภาวะของพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ

⁴ มนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับการทำงานของเขากล่าวคือการทำงานที่ดีหรือชั่วจะติดตัวเขาไปจนกระทั่งถึงวันชำระบาปบุญคุณโทษ

⁵ บันทึกแห่งผลงานของเขาทั้งดีและชั่ว จะถูกกางแผ่ให้เจ้าของของมันได้เห็น

⁶ คือเจ้าจะเป็นพยานของตัวเอง

⁷ ผู้ใดได้พบอิตายะฮ์เขาจะอยู่ในแนวทางนั้น และจะได้รับการตอบแทนที่เขาอยู่ในทางอิตายะฮ์และผู้ใดหลงคือไม่ยอมรับแสงสว่างแห่งการอิตายะฮ์ เขาก็จะได้รับโทษในการฝ่าฝืนและการหลงทางของเขา

ภาระใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้¹ และเรามีเคย
ลงโทษผู้ใด จนกว่าเราจะแต่งตั้งร่อซูลมา

16. และเมื่อเราปรารถนาที่จะทำลายหมู่บ้านใด
เราได้บัญชาให้พวกฟุ้มเพื่อยของมัน แล้วพวก
เขาก็ฝ่าฝืน² ดังนั้น พระดาร์ส (การลงโทษ)
สมควรแล้วแก่มัน ฉะนั้นเราจะได้ทำลายมัน
อย่างพินาศ

17. และก็ศตวรรษแล้วหลังจากนุหฺที่เราได้
ทำลาย³ และพอเพียงแก่พระเจ้าของเจ้าผู้ทรง
รอบรู้ ทรงเห็นความผิดของปวงบ่าวของพระองค์

18. ผู้ใดปรารถนาชีวิตชั่วคราว (ในโลกนี้)
เราก็จะเร่งให้เขาได้รับมัน ตามที่เราประสงค์
แก่ผู้ที่เราปรารถนา⁴ แล้วเราได้เตรียมนรกไว้
สำหรับเขา เขาจะเข้าไปอย่างถูกเหยียดหยาม
ถูกขับไล่

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ تَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

وَإِذْ أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ رِيكٍ
بِدُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ
لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا
مَدْحُورًا ﴿١٨﴾

¹ แบกภาระหมายถึงแบกความผิดหรือโทษ

² คือพระองค์จะบัญชาให้พวกฟุ้มเพื่อเจ้าสำราญหรือบรรดาหัวหน้า ให้จงรักภักดีปฏิบัติตามโครงการต่าง ๆ ผ่านทางร่อซูลของพระองค์ แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ เมื่อนั้นแหละพระองค์ก็จะเอาโทษพวกเขา ซึ่งเป็นการลงโทษที่สาสม

³ คือประชาชาติที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาร่อซูลหลังจากนุหฺ เช่น ชนชาติอ้าด ษะมูด และฟิรเอาน อิบนุกะษีรกล่าวไว้ในโครงการเป็นการเตือนพวกกุฟฟารุเรช

⁴ ผู้ใดมีความห่วงใยแต่ในเรื่องของโลกนี้ อัลลอฮฺ ตะอาลา จะเร่งให้เขาได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ มีใช้ตามความปรารถนาของเขา

- 19. และผู้ใดปรารถนาปรโลก และชวนชวายเป็นเพื่อนอย่างจริงจัง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาชนเหล่านั้น การชวนชวายเป็นของพวกเขาจะได้รับการชมเชย¹
- 20. ทั้งหมด เราช่วยเขาเหล่านี้และเขาเหล่านี้จากการประทอนให้ของพระเจ้าของเจ้า และการประทอนให้ของพระเจ้าของเจ้านั้นมิถูกห้าม (แก่ผู้ใด)²
- 21. จงดูเถิด เราได้ทำให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคนอย่างไร³ และแน่นอนปรโลกนั้นมีฐานะยิ่งใหญ่กว่าหลายชั้น และยิ่งใหญ่มากกว่าในทางดีเด่น
- 22. เจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลฮอสมิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกเหยียดหยามถูกทอดทิ้ง
- 23. และพระเจ้าของเจ้าบัญญัติว่า พวกเขาอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น และจงทำดีต่อบิดามารดา⁴ เมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือ

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٧﴾

كَلَّا نُنمِدُّ هُنَّوَلَاءَ وَهُنَّوَلَاءَ مِن عَطَاءِ رَبِّكَ ۗ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿١٨﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُم عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿١٩﴾

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُقَدِّمَهُمْ مَّوْمًا مَّحْدُولًا ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَفَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَٰهٗ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا

¹ ชนเหล่านี้ซึ่งรวมไว้ด้วยคุณลักษณะอันน่าสรรเสริญคือ ความบริสุทธิ์ใจ ประกอบการทำงานที่ดี และมีศรัทธา แน่ใจในการทำงานของเขาจะถูกตอบรับ ณ ที่อัลลฮออย่างดีที่สุด และได้รับการตอบแทนที่ดีด้วย

² คือแต่ละฝ่ายในสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งที่ปรารถนาเรื่องของโลกดุนยา อีกฝ่ายหนึ่งปรารถนาเรื่องของโลกอาคิเราะฮ์ อัลลฮอ ตะอาลา จะทรงประทอนให้ทั้งสองฝ่ายอย่างกว้างขวาง เป็นความโปรดปรานและความดีงามจากพระองค์ พระองค์ทรงประทอนริชกีให้แก่มุฮัมมิน กาฟิร ผู้จงรักภักดีต่อพระองค์และผู้ปฏิบัติเสียคือดี

³ อัลลฮอ ตะอาลา ทรงให้มีความแตกต่างกันระหว่างมนุษย์ ในด้านริชกีและมารยาท ในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ มีคนรวย คนจน คนมีเกียรติ และคนต่ำต้อย

⁴ นักตีฟิรากล่าวว่า การที่พระองค์ทรงกล่าวให้ทำความดีต่อบิดามารดา หลังจากใช้ให้เคารพภักดีต่อพระองค์เท่านั้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของบิดามารดาที่มีต่อบุตร เพราะทั้งสองเป็นต้นเหตุแห่งการเกิดและการมีชีวิตของเขา

ทั้งสองบรรลุลู่วัยชราอยู่กับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าว
แก่ทั้งสองว่า อูฟ¹ และอย่าขูเชิญท่านทั้งสอง
และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน

أَوْكَلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لهُمَا أُفٌ وَلَا تَنْهَرُهُمَا
وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿١٣﴾

24. และจงนอบน้อมแก่ท่านทั้งสอง ซึ่งการ
ถ่อมตนเนื่องจากความเมตตา และจงกล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของฉัน ทรงโปรดเมตตาแก่ท่าน
ทั้งสองเช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย²

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ﴿١٤﴾

25. พระเจ้าของพวกเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ใน
จิตใจของพวกเจ้า หากพวกเจ้าเป็นคนดี ดังนั้น
พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยแก่บรรดาผู้กลับเนื้อ
กลับตัวอย่างแน่นอน

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلأُوَّابِيِّ عَفْوَرًا ﴿١٥﴾

26. และจงให้สิทธิแก่ญาติที่ใกล้ชิด และผู้
ขัดสน และผู้เดินทาง และอย่าสรุ่ยสร่ายนัก³

وَأَاتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا يَذُرُّكَ بَرِّئًا ﴿١٦﴾

27. แท้จริง บรรดาผู้สรุ่ยสร่ายนั้นเป็นพวกพ้อง
ของเหล่าชัยฏอน และชัยฏอนนั้นนเรนคุณต่อ
พระเจ้าของมัน⁴

إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿١٧﴾

¹ คำว่า อูฟ เป็นการแสดงออกถึงความไม่พอใจ

² จงกระทำทุกอย่างเป็นการแสดงถึงความรักต่อท่านทั้งสอง เป็นต้นว่า การเอาอกเอาใจ การให้เกียรติ และยกย่องท่านทั้งสองต่อหน้าคนอื่น และจงขอพรดูอาให้แก่ท่านทั้งสองอยู่เสมอ โดยขอให้อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอภัยโทษและโปรดปรานและเมตตาแก่ท่านทั้งสอง เสมือนกับที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยงดูทะนุถนอมเรามาเมื่อเรายังเป็นเด็ก ๆ

³ คืออย่าใช้จ่ายทรัพย์สินนอกหนทางของอัลลอฮ์และรื้อซุล

⁴ การใช้จ่ายอย่างสรุ่ยสร่ายฟุ่มเฟือยนั้น คือการใช้จ่ายไปในทางที่ไม่จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ หรือในทางที่เป็นการฝ่าฝืน พระองค์หรือในทางเสียหาย ฉะนั้น ผู้ใดปฏิบัติตนอยู่ในแนวทางนี้ เขาย่อมเป็นพี่น้องหรือพวกพ้องของชัยฏอน เพราะชัยฏอนมันนเรนคุณพระเจ้าของมัน ดังนั้นผู้สรุ่ยสร่ายจึงอยู่ในสภาพเดียวกับชัยฏอน

28. และหากเจ้าผินหลังให้พวกเขา เพื่อแสวงหาความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า โดยหวังมันอยู่ ดังนั้น จงกล่าวแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่นิ่มนวล¹

29. และอย่าให้มือของเจ้าถูกตรึงอยู่ที่คอของเจ้า และอย่าแบมันจนหมดสิ้น มิฉะนั้น เจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกประณาม เศร้าโศกเสียใจ²

30. แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ เป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวของพระองค์

31. และพวกเจ้าอย่าฆ่าลูก ๆ ของพวกเจ้าเพราะกลัวความยากจน เราให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และแก่พวกเจ้าโดยเฉพาะ³ แท้จริงการฆ่าพวกเขานั้นเป็นความผิดอันใหญ่หลวง

32. และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี⁴ แท้จริงมันเป็นการลามกและทางอันชั่วช้า⁵

وَأَمَّا تَعْرِضْنَنَّهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿١٨﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿١٩﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَإِنَّا كَرِيمُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

¹ หากเจ้าผินหลังให้แก่ญาติสนิท ผู้ขัดสน และผู้เดินทาง เพราะเจ้าไม่มีสิ่งที่จะให้แก่พวกเขา ก็จงพูดกับพวกเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน และให้ความหวังแก่พวกเขา

² คืออย่าเป็นคนตระหนี่และสุรุษสุราย แล้วท่านจะเสียใจภายหลัง

³ คือปัจจัยยังชีพของลูก ๆ และของท่านนั้น เป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ท่านอย่ากลัวความยากจน เพราะมีลูกมากเลย เพราะการกระทำเช่นนั้นมิสภาพเช่นเดียวกับพวกญาฮิลียะฮ์ ที่ฝังลูกผู้หญิงเพราะกลัวความยากจนและความอับอาย

⁴ อย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี ส่วนวันนี้มีความลึกซึ้งมากกว่า ท่านอย่าผิดประเวณี เพราะส่วนแรกห้ามถึงการชี้แนะแนวทางที่จะนำไปสู่การผิดประเวณี เช่น การลอบคล้ำ การจูบ การมองอย่างมีตัตินหา หรือการกระทำอื่นๆ ที่จะชักนำไปสู่การผิดประเวณี ดังนั้นการห้ามมิให้เข้าใกล้จึงมีความหมายลึกซึ้งกว่าการห้ามมิให้กระทำ

⁵ คือทางไปสู่นรก

33. และพวกเจ้าอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้ เว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรม¹ และผู้ใดถูกฆ่าอย่างยุติธรรม ดังนั้น เราได้ให้อำนาจแก่ผู้ปกครองของเขา² ฉะนั้น อย่าได้ล่วงเกินขอบเขตในเรื่องการฆ่า³ แท้จริงเขา (ผู้ถูกออธรรม) จะได้รับความช่วยเหลือ

34. และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า เว้นแต่โดยวิธีที่ดี⁴ จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบตามสัญญา (เพราะ) แท้จริงสัญญานั้นจะถูกสอบสวน⁵

35. และจงดวงให้เต็ม เมื่อพวกเจ้าดวงและจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง⁶ นั่นเป็นการดียิ่งและเป็นการตัดสินใจที่ดีกว่า

36. และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน⁷

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا
فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿١٧﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ. وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْئُولًا ﴿١٨﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الِّ الْمُسْقِيمِ
ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١٩﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٢٠﴾

¹ คือที่บัญญัติอนุญาตให้ฆ่าได้ เช่น คนกลับศาสนา ผู้ฆ่าโดยเจตนา ผู้ผิดประเวณีที่แต่งงานแล้ว

² คือทายาทของเขามีหน้าที่ฆ่าเป็นการตอบแทน หรือรับค่าทำขวัญ หรือให้อภัย

³ คือฆ่าคนที่มิใช่เป็นคนฆ่าหรือฆ่าผู้ที่ถูกตั้งเป็นตัวแทน หรือฆ่าสองคนต่อหนึ่งคน คือให้รักษาความยุติธรรมในการฆ่า

⁴ คือรักษาทรัพย์สินของเขาไว้หรือนำไปหาผลกำไรให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น

⁵ คือรักษาสัญญาให้ครบถ้วน ถึงแม้ว่าจะเป็นสัญญากับอัลลอฮฺหรือกับมนุษย์ด้วยกันก็ตาม

⁶ การรักษาในเรื่องของการชั่ง ตวง วัด ให้ครบถ้วนสมบูรณ์นั้น เป็นการรักษาไว้ซึ่งอะมานะฮฺ ในการปฏิบัติซึ่งกันและกัน และเป็นการแสดงถึงการมีจิตใจที่สะอาดบริสุทธิ์ นอกจากนั้นยังทำให้มีความเชื่อมั่นในจิตใจ และมีความสริมงคลในการดำเนินชีวิตอีกด้วย

⁷ ก้อตาดะฮฺกล่าวไว้ว่า อย่าพูดว่าฉันเห็นเมื่อท่านไม่เห็นกับตาเอง อย่าพูดว่าฉันได้ยินเมื่อท่านไม่ได้ยินกับหูเอง และอย่าพูดว่าฉันรู้ในเมื่อท่านไม่รู้ เพราะอัลลอฮฺ ตะอาลา จะทรงถามท่านในเรื่องนั้นทั้งหมด

37. และอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างเยอหยิ่ง
แท้จริงเจ้าจะแยกแผ่นดินไม่ได้เลย และจะไม่
บรรลุความสูงของภูเขา¹

38. ทั้งหมดนั้น ความเลวของมันเป็นที่รังเกียจ
ยิ่ง ณ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า²

39. นั่นคือส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าของเจ้าทรง
ประทานอีกมะฮฺแก่เจ้า³ และเจ้าอย่าตั้งพระเจ้า
อื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์⁴ มิฉะนั้นเจ้าจะถูกโยน
ลงในรอกญะฮ์อันหนึ่ม เป็นผู้ถูกครหา ถูกขับไล่

40. พระเจ้าของพวกเจ้าทรงเลือกลูกผู้ชายให้แก่
พวกเจ้า และพระองค์ทรงเลือกเอามะลาอิกะฮ์
เป็นลูกผู้หญิงกระนั้นหรือ แท้จริงพวกเจ้านั้น
กำลังกล่าวคำพูดที่ร้ายกาจอย่างแน่นอน

41. และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงในอัลกุรอาน
นี้⁵ เพื่อพวกเขาจะได้รำลึก แต่มันมิได้เพิ่มสิ่ง
ใดแก่พวกเขา นอกจากการเตลิดหนี⁶

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرًّا إِنَّكَ لَنْ تُخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَنْ تَلْبِغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْمَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَنُلْقِيَ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

أَفَأَصْفَكَ رُحُومًا بِالْبَيْنِ وَآخِذِينَ الْمَلَكِيَّةَ
إِنشَاءً أَنْتُمْ لِلْقَوْلِ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

¹ ความหมายคือ โอัมมุญญะฮ์เยอ เจ้านั้นอ่อนแอน่าสงสาร ไม่สมควรที่เจ้าจะแสดงความเยอหยิ่งยโส เพราะ
เจ้านั้นต่ำต้อยและอ่อนแอยิ่งกว่าแผ่นดินและภูเขาเสียอีก

² ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงห้ามไว้

³ สิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้เช่น เรื่องเกี่ยวกับจริยธรรม เรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต และบัญญัติต่าง ๆ
เกี่ยวกับข้อใช้ข้อห้าม ทั้งนี้เพื่อเป็นการตักเตือนและยึดถือเป็นแบบอย่าง

⁴ จบออะฮ์ฮ์ด้วยการให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ เช่นเดียวกับที่ได้เริ่มด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เป็นการชี้ให้
ทราบว่า เรื่องของการเตลิดนั้นมีความสำคัญเป็นอันดับแรกและอันดับสุดท้าย การงานทุกอย่างที่ไม่มี
หลักการเตลิดก็จะไร้ผล และไม่บังเกิดประโยชน์อันใด

⁵ โดยมีตัวอย่าง คำแนะนำสั่งสอน สัญญาต่างๆ และข้อตักเตือน เพื่อที่จะได้รำลึก เพราะในนั้นมี
หลักฐานอันชัดเจน

⁶ ถึงจะมีการชี้แจงถึงความสำคัญที่มีอยู่ในอัลกุรอาน ก็มิได้ทำให้พวกเขาเพิ่มการศรัทธาแต่ประการใด
แต่กลับทำให้พวกเขาทำตัวห่างไกลจากความจริงมากยิ่งขึ้น

42. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากมีพระเจ้ามาก
หลายคู่เคียงกับพระองค์เช่นที่พวกเขากล่าว
เมื่อนั้นแน่นอนพวกมันจะแสวงหาทางไปสู่
พระผู้ทรงครองบัลลังก์¹

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ
إِذَا لَا تَبْعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

43. มหาบริสุทธิ์ที่แห่งพระองค์ และพระองค์
ทรงสูงส่งเหนือจากที่พวกเขากล่าว ทรงสูงส่ง
อย่างใหญ่หลวง

سُبْحٰنَهُ، وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

44. ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินและที่อยู่ในนั้น
สดุดีสรรเสริญแด่พระองค์ และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่
จะสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ แต่
พวกเขาไม่เข้าใจคำสดุดีของพวกเขา² แท้จริง
พระองค์เป็นผู้ทรงหนักแน่น ผู้ทรงอภัยเสมอ

نُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا لَأُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ، وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

45. และเมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน เราได้กางม่าน
ที่ถูกล่อนไว้ กั้นระหว่างเจ้าและบรรดาผู้ไม่
ศรัทธาต่อวันปรโลก³

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾

46. และเราได้ทำฝาปิดบนหัวใจของพวกเขา
เพื่อมิให้พวกเขาเข้าใจมัน (อัลกุรอาน) และใน
หูของพวกเขา นั้นหนวก⁴ และเมื่อเจ้ากล่าวถึง
พระเจ้าของเจ้าในอัลกุรอานเพียงองค์เดียว
พวกเขาก็มีหลังของพวกเขาเตลิดหนี

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذُكِرْتُمْ فِي الْقُرْءَانِ وَحَدَّهُ، وَلَوْ أَعْلَمُوا
عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾

¹ เช่นเดียวกับบรรดาษัตริย์ที่มีอยู่ในโลกนี้

² คือพวกเขาไม่เข้าใจภาษาการสดุดีของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น

³ เพื่อมิให้เข้าใจอัลกุรอาน และจะไม่ตระหนักถึงเคล็ดลับและฮิกมะฮ์ของมัน

⁴ เพื่อมิให้พวกเขาได้ยินอัลกุรอาน

47. เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาฟังมัน ขณะที่พวกเขาเงี่ยหูฟังเจ้า และขณะที่พวกเขาปรึกษากันลับๆ¹ โดยพวกอธรรมกล่าวว่า พวกท่านมิได้ตามผู้ใด นอกจากผู้ถูกเวทมนตร์เท่านั้น

تَحْنُ أَعْلَمِيْمًا يَسْتَعْمُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَعْمُونَ إِلَيْكَ
وَإِذْ هُمْ يُحْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَلْعَبُونَ
إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿١٧﴾

48. จงดูเถิด พวกเขายกอุทาหรณ์แก่เจ้าอย่างไร? ดังนั้นพวกเขาได้หลงแล้ว พวกเขาไม่สามารถหาทางใด ๆ ได้

أَنْظُرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

49. และพวกเขากล่าวว่า เมื่อเราเป็นกระดูกและร่วนยุ่ยแล้ว แท้จริงเราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อกำเนิดใหม่แน่หรือ

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظًا وَرَفْنَا آءَاءَ نَأْتِجِعُونُ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿١٩﴾

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากพวกท่านเป็นหินหรือเหล็ก

﴿٢٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٢٠﴾

51. หรือกำเนิดใดจากที่แข็งยิ่งในหัวอกของพวกท่านก็ตาม³ ดังนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า ผู้ใดเล่าจะให้เรากลับขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์ผู้ทรงบังเกิดพวกท่านแต่ครั้งแรก แล้วพวกเขาก็สิ้นศีรษะของพวกเขาก่อนเจ้าพาลงกล่าวว่า เมื่อใดเล่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หวังว่ามันใกล้เข้ามาแล้ว

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْفِخُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ
مَنْ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٢١﴾

¹ พวกเขาฟังการอ่านอัลกุรอานก็เพื่อเป็นการเขาะเขี่ยและเหยียดหยาม

² บางครั้งพวกเขาพูดว่า ท่านเป็นมายากล บางครั้งเขาว่าท่านเป็นกวี บางครั้งก็ว่าเป็นคนบ้า

³ คือพวกเจ้าจะเป็นกำเนิดอื่นใดก็ตาม ที่ไกลที่สุดจากการมีชีวิตยิ่งกว่าหินหรือเหล็ก ซึ่งเป็นการยากลำบากที่พวกเจ้าจะวาดภาพให้มันเป็น ในสภาพเช่นนั้นอัลลฮู ก็จะไม่ทรงให้พวกเจ้ากลับฟื้นขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน

52. วันที่พระองค์จะทรงเรียกร้องพวกเขาแล้วพวกเขาจะตอบสนองด้วยการสรรเสริญพระองค์และพวกเขาจะนึกว่ามีได้อยู่ (ในโลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เท่านั้น

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
وَتَقُولُونَ إِن لَّبِئْسَ مَا كُنَّا فِيهِ إِذْ دُعِينَا إِلَىٰ مَا نَكْفُرُ بِهِ إِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ سَأَلْتُمُنَا لِمَ كُنَّا فِيهِ إِذْ دُعِينَا إِلَىٰ مَا نَكْفُرُ بِهِ إِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ سَأَلْتُمُنَا لِمَ كُنَّا فِيهِ إِذْ دُعِينَا إِلَىٰ مَا نَكْفُرُ بِهِ

53. และจงกล่าวแก่ปวงบ่าวของข้าที่พวกเขา กล่าวแต่คำพูดที่ดียิ่งว่า แท้จริงชัยฏอนนั้น มัญญูแหย่ระหว่างพวกเขา แท้จริงชัยฏอนนั้น เป็นศัตรูที่เปิดเผยของมนุษย์

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّذِي أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنزِعُ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَتْ لِلنَّاسِ
عَدُوًّا مَّيِّنًا

54. พระเจ้าของพวกเขาทรงรู้จักพวกเขาดียิ่ง หากพระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรง เมตตาพวกเขา¹ หรือหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเขา² และเรามีได้ ส่งเจ้ามาเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาแต่ประการใด

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ رَبًّا لِّرَحِيمًا وَإِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

55. และพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ใน ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และโดยแน่นอน เราได้เลือกกะบิบางคนให้ดีเด่นกว่าอีกบางคน³ และเราได้ให้ชะบัวร์แก่ดาวูด

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

56. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงเรียกร้อง บรรดาสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้างอื่นจากพระองค์⁴ พวกมันไม่มีอำนาจที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ ยากและเปลี่ยนแปลงมันจากพวกท่านได้

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِي فَلَا يَمْلِكُونَ
كُفَّ الضُّعْفَ عَنْكُمْ وَلَا يحِيلُونَ

¹ ด้วยการเตาฟิกไปสู่การศรัทธา

² ด้วยการให้ตายในสภาพของการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืน

³ โดยอีกมะซุฮ์ของเราและเราคัดเลือกพวกเขาด้วยผลประโยชน์โดยเฉพาะเราได้เลือกอิบรอฮีมเป็นมิตรของเรา มุซาผู้พูดกับเราสู่ลัยมานผู้มีอำนาจมากมาย และมุฮัมมัดด้วยการฮิสรอและเมื่อยะรอญ์ และเป็นผู้นำ ของประชาชาติทั้งในอดีตและปัจจุบัน

⁴ คือพระเจ้าหลายองค์หรือเจ็ด อัลหะซันกล่าวว่ หมายถึงมะลาอิกะฮ์ อีซาและอุไซร เพราะพวกเขา กล่าวว่ เหล่านั้นสามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ ณ ที่อัลลอฮ์

64. และเจ้าจงช่วยยวนผู้ที่เจ้าสามารถทำให้ เขาหลงในหมู่พวกเขาด้วยเสียงของเจ้า¹ และ ชักชวนพวกเขาให้เห็นพ้องด้วย ด้วยผ้าของเจ้า และด้วยเท้าของเจ้า² และจงร่วมกับพวกเขาใน ทรัพย์สินและลูกหลาน³ และจงสัญญาพวกเขา และชยฆอนมิได้ให้สัญญาใด ๆ แก่พวกเขา เว้นแต่เป็นการหลอกลวงเท่านั้น⁴

65. แท้จริงบ่าวของข้าฉัน เจ้าไม่มีอำนาจ ใด ๆ เหนือพวกเขา และพอเพียงแล้วที่พระเจ้า ของเจ้าเป็นผู้คุ้มครอง⁵

66. พระเจ้าของพวกเขาเจ้าคือผู้ทรงให้เรือแล่น ตามท้องทะเล เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความ โปรตปรานของพระองค์⁶ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ ทรงเมตตาแก่พวกเขาเสมอ

وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارَكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٧﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَرَ بِرَبِّكَ وَكَيْلًا ﴿١٨﴾

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿١٩﴾

¹ คือล่อลวงให้เขาหลง อิบนูอับบาสกล่าวว่ ด้วยเสียงของมันคือการเรียกร้องเชิญชวนของมันทุกอย่างที่จะนำไปสู่การฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ตะอาลา มุญาฮิดกล่าวว่า เสียงของมันคือเสียงเพลง เสียงดนตรี และการละเล่นต่าง ๆ

² การชักชวนของมันพร้อมด้วยลูกน้องและสมัครพรรคพวกของมัน จะโดยทางยานพาหนะหรือการเดินทางด้วยเท้าก็ตาม

³ จงร่วมกับพวกเขา (หมายถึงมนุษย์) คือเป็นหุ้นส่วนกับพวกเขาในทรัพย์สิน สนับสนุนให้เขาแสวงหาอาชีพในทางทุจริตในทางหะรอหม และใช้จ่ายไปในทางที่เป็นมะอูฮียัต ส่วนการเป็นหุ้นส่วนในลูกหลานก็คือ สนับสนุนให้มีการสังคัมที่ปะปนกันระหว่างชายกับหญิง จนกระทั่งนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้องตามบัญญัติศาสนา และเกิดลูกหลานจากการทำชินามากขึ้น

⁴ คือสัญญาที่ยั่วยวนและให้ความหวังที่เลื่อนลอย เช่น สัญญาว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือได้ สัญญาว่าจะร่ำรวยจากทรัพย์สินที่หะรอหม ฯลฯ

⁵ คือบ่าวของพระองค์ที่จงรักภักดีและมีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ เขาเหล่านั้นพวกเขาชยฆอนไม่มีอำนาจที่จะไปเกลี้ยกล่อมให้เ็นพวกของมันได้ เพราะพระองค์ทรงคุ้มครองรักษาพวกเขาอยู่

⁶ คือแสวงหาวิธีชกของเขาในการเดินทาง และการทำมาค้าขาย

67. และเมื่อทุกขภัยประสบแก่พวกเจ้าในท้องทะเล ผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอก็จะสูญหายไปเว้นแต่พระองค์เท่านั้น¹ ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงช่วยให้พวกเจ้ารอดพ้นขึ้นบก พวกเจ้าก็หันหลังออกไป และมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ²

68. พวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ หากพระองค์จะทรงให้ริมฝั่งนั้นถล่มลงไปกับพวกเจ้า³ หรือจะทรงส่งลมหอบกรวดกระหน่ำลงมาใส่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะไม่พบผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองพวกเจ้าเลย

69. หรือพวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ หากพระองค์จะทรงนำพวกเจ้ากลับไปในนั้นอีกครั้งหนึ่ง⁴ แล้วทรงส่งลมพายุร้ายกระหน่ำพวกเจ้า แล้วให้พวกเจ้าจมน้ำตายเพราะพวกเจ้าเนรคุณ หลังจากนั้นพวกเจ้าก็จะไม่พบผู้ใดแก้แค้นแทนเรา

70. และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม⁵ และเราได้บรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดี

¹ คือพวกเจิวัดที่พวกเขาเคารพบูชาอยู่ที่ได้หายไปจากความนึกคิดของพวกเขา ในสภาพเช่นนี้มนุษย์ไม่มีทางเลือกอื่นใดนอกจากหันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียวเท่านั้น

² มนุษย์นั้นเนรคุณต่อความโปรดปรานแห่งพระผู้ทรงเมตตา

³ เมื่อพวกท่านรอดพ้นจากการจมน้ำตายในน้ำนั้น แล้วจะมาพบกับแผ่นดินสูบอีก ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์จะกระทำเช่นนั้น พวกท่านจะปลอดภัยละหรือ

⁴ คือพระองค์จะทรงนำพวกท่านกลับไปในทะเลอีกครั้งหนึ่ง

⁵ คือให้เกียรติเหนือกว่าบรรดามัคลูกทั้งหลาย ด้วยการประทานสติปัญญา วิชาความรู้ การพูด การสนทนา และให้ทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาลเป็นประโยชน์แก่พวกเขา

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهَ
فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿١٧﴾

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا يَجِدُوا لَكُمْ وُكُورًا وَكَيْلًا ﴿١٨﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَدِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

ทั้งหลายแก่พวกเขา¹ และเราได้ให้พวกเขาดี
เด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิด
มาเป็นส่วนใหญ่

71. วันที่เราจะเรียกร้องมหาชนทั้งหลาย² พร้อม
ด้วยบันทึกของพวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่บันทึกของ
เขาถูกยื่นให้ทางขวาของเขา³ เขาเหล่านั้นก็จะ
ได้อ่านบันทึกของพวกเขา⁴ โดยที่พวกเขาจะไม่
ถูกอธรรมแม้แต่น้อย⁵

72. และผู้ใดบอดในโลกลี้⁶ ดังนั้นเขาก็จะ
บอดในปรโลกด้วย และหลงทางอย่างไกลยิ่ง⁷

73. และหากว่าพวกเขาจะทำให้เจ้าหลงไปจาก
ที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้कुสิ่งอื่นขึ้นแก่
เรา⁸ และเมื่อนั้นแหละพวกเขาก็จะคบเจ้าเป็น
เพื่อนสนิท

74. และหากว่าเรามีได้ให้เจ้าตั้งมั่นอยู่บน
ความจริงแล้ว โดยแน่นอนยิ่ง เจ้าอาจจะ
โน้มเอียงไปทางพวกเขาบ้างเล็กน้อย

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْعَانِهِمْ فَمَنْ أُوْفِيَ
كُتُبُهُ بيمينه فآؤلتيك يقرءون
كُتُبَهُمْ وَلَا يَظْمُونَ قَتِيلًا ﴿٧١﴾

وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ
وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ لِتُفْتَرَىٰ عَلَيْنَا آيَةٌ
وَإِذَا لَا تَأْخُذُكَ حِيلًا ﴿٧٣﴾

وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّاكَ لَفَتَرْتُكَ
تَرَكُّنًا إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

¹ คืออาหารและเครื่องดื่มที่มีรสชาติดี

² คือวันฟื้นคืนชีพที่มนุษย์ทั้งหมดจะไปรวมกันที่ทุ่งมะหุซัร

³ คือบรรดาผู้ที่มีความสุข หมายถึงผู้ที่มองเห็นการณ้ไกล ผู้มีสติปัญญา และผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ อ่านความดีงามของพวกเขาด้วยความดีใจ เพราะพวกเขาได้รับบันทึกของพวกเขาทางเบื้องขวา

⁵ ผลตอบแทนแห่งการงานของพวกเขา จะไม่ถูกลดหย่อนหรือบกพร่องแต่ประการใด

⁶ คือบอดทางใจ เขาจะไม่พบทางเดินไปสู่สัจธรรมและความดีเลย

⁷ ในปรโลกเขาจะบอดและหลงทางที่ไกลยิ่ง จากทางแห่งความสันติสุขและความรอดพ้น

⁸ เพื่อให้เจ้านำสิ่งอื่นจากที่อัลลอฮ์ทรงวะฮีย์แก่เจ้า และเป็นการผิดจากที่พระองค์ทรงบัญชา

75. ถ้าเช่นนั้น แน่หนอนเราก็จะให้เจ้าลิ้มรส (การลงโทษ) สองเท่าในชีวิตนี้ และสองเท่าเมื่อยามตาย¹ แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือแก่เจ้าให้พ้นจาก (การลงโทษ) เรา

إِذَا لَدَقْنَاكَ صِغَفَ الْحَيَوةِ وَصِغَفَ الْمَمَاتِ
ثُمَّ لَا نَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾

76. และหากพวกเขาแยกให้เจ้าออกจากแผ่นดิน เพื่อขับไล่เจ้าออกไป และเมื่อนั้น พวกเขาจะไม่พำนักอยู่นานหลังจากเจ้า (ออกไปแล้ว) เว้นแต่ช่วงเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น²

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَسُونَكَ خَلْفَكَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

77. นี่คือแนวทางของผู้ที่เราได้ส่งเขามาก่อนเจ้า จากบรรดารอฮูลของเรา และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในแนวทางของเราแต่ประการใด³

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا
وَلَا نَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿١٩﴾

78. จงดำรงการละหมาดไว้ตั้งแต่ตะวันคล้อยจนพลบค่ำ และการอ่านยามรุ่งอรุณ⁴ แท้จริง การอ่านยามรุ่งอรุณนั้นเป็นพยานยืนยันเสมอ

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّمْسِ إِلَى عَسْقِ اللَّيْلِ
وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَلِمَاتٌ
مُتَهَدَاتٌ ﴿٢٠﴾

¹ คือจะได้รับโทษสองเท่าทั้งในโลกนี้และปรโลก ความมุ่งหมายของอายะฮ์นี้คือ ชี้แจงถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อท่านรอฮูล คืออัลลัลลฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ในการให้ตั้งอยู่บนสัจธรรม และคุ้มครองให้พ้นจากการล่อลวงของพวกมุชริกีน

² ก้อตาดะฮุกกล่าวว่า ชาวมักกะฮ์สุดตั้งใจที่จะเอาท่านนะบี คืออัลลัลลฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ออกจากมักกะฮ์ หากพวกเขาทำเช่นนั้นพวกเขาจะได้รับโทษทันที แต่ทว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงขยับยั้งเอาไว้จนกระทั่งพระองค์ทรงบัญชาให้ท่านออกจากรนครมักกะฮ์ โดยอพยพไปตั้งภูมิลำเนาใหม่ ณ นครมะดีนะฮ์

³ พวกมุชริกีนได้ใช้ความพยายามหลายรูปแบบ เช่น การตอรองของพวกเขาต่อท่านนะบี โดยพวกเขาจะเคาะพ้อบาดะฮฺพระเจ้าของเขา (คืออัลลอฮ์) เป็นการแลกเปลี่ยนกับการขอร้องให้ท่านนะบีละทิ้งการประณามพระเจ้าของพวกเขา และสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคาะพ้อขยาอยู่ และการตอรองของบางคนในหมู่พวกเขา ที่จะให้ดินแดนของพวกเขาเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกหวงห้าม และการตอรองโดยขอร้องให้บรรดาผู้นำของพวกเขา มีสถานที่ชุมนุมโดยเฉพาะ อื่นจากที่ชุมนุมของพวกเขาจากจนขัดสนของพวกมุสลิมีน

⁴ ที่ใช้สำนวน การอ่านยามรุ่งอรุณ ก็เพราะว่าการละหมาดเวลา فجرนั้นชอบให้อ่านต้นยาวๆ ในอายะฮ์นี้เป็นการชี้แนะถึงเวลาละหมาดที่ถูกกำหนดไว้ คือละหมาดตั้งแต่ตะวันคล้อย หมายถึงอัลดูฮฺ และอัลอิศร พลบค่ำหมายถึงเวลามักริบและอิชอาฮ์ ยามรุ่งอรุณหมายถึงละหมาดศุบฮ์

79. และจากบางส่วนของกลางคืนเจ้าจงตื่น
ขึ้นมาละหมาดในเวลาของมัน เป็นการสมัครใจ
สำหรับเจ้า หวังว่าพระเจ้าของเจ้าจะทรงให้เจ้า
ได้รับตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญ¹

80. และจงกล่าวว่่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ได้ทรงโปรดนำข้าพระองค์เข้าตาม
ทางเข้าที่ชอบธรรม และได้ทรงโปรดนำข้า
พระองค์ออกตามทางออกที่ชอบธรรม² และ
ทรงโปรดให้ข้าพระองค์มีอำนาจที่เข้มแข็ง ซึ่ง
ได้รับการช่วยเหลือจากพระองค์³

81. และจงกล่าวเถิด เมื่อความจริง⁴ปรากฏขึ้น
และความเท็จยอมมลายไป⁵ แท้จริงความเท็จ
นั้นยอมมลายไปเสมอ⁶

82. และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอาน
ลงมา⁷ ซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่
บรรดาผู้ศรัทธา⁸ และมันมิได้เพิ่มอันใดแก่
พวกอธรรม นอกจากการขาดทุนเท่านั้น

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ، نَافِلَةً لَكَ عَسَى
أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ
الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَاهُوشِقَاءً وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

¹ ในวันกียามะฮ์ คือตำแหน่งชะฟาอะฮ์อันยิ่งใหญ่

² ทางเข้าที่ชอบธรรมและทางออกที่ชอบธรรม หมายถึงการทำกิจกรรมทุกอย่างในการเริ่มและการสิ้นสุด
ในครั้งแรกและครั้งสุดท้าย

³ เพื่อต่อต้านศัตรูของพระองค์ และเพื่อทำให้ศาสนาของพระองค์ได้รับเกียรติ

⁴ คืออัลอิสลาม

⁵ คือการปฏิเสธศรัทธาและการเคารพบูชาเจิวัดและรูปปั้น

⁶ มีรายงานว่า เมื่อท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้เข้านครมักกะฮ์ ซึ่งเป็นปีที่ขัดแย้งกันนั้น
ปรากฏว่ารอบ ๆ อัลกะอะบะฮ์มีรูปปั้นอยู่ 360 ชิ้น ท่านได้เอาไม้เท้าที่ถืออยู่จิ้มหน้ารูปปั้นและใช้ให้ทำลาย
ให้หมดสิ้น พลังท่านกล่าวว่า เมื่อความจริงปรากฏขึ้นความเท็จยอมมลายไป แท้จริงความเท็จนั้นยอม
มลายไปเสมอ

⁷ โองการต่าง ๆ ของอัลกุรอาน

⁸ เป็นการบำบัดจิตใจให้พ้นจากโรคแห่งความอวิชชาและความหลงผิด และทำลายล้างสนิมที่เกาะกิน
จิตใจ ให้พ้นจากความใคร่ใฝ่ต่ำ ตัณหา ความสกปรก การตระหนี่ และการอิจฉา

83. และเมื่อเราให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาเห็นห่างและปลีกตัวออกไปข้างๆ¹ และเมื่อความชั่วประสบแก่เขา เขาก็เบือนหน้าหนีหมดอาลัย

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَجَّجْنَاهُ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَتُوسَّأُ ﴿٨٣﴾

84. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทุกคนจะกระทำตามรูปแบบของเขา² ฉะนั้น พระเจ้าของพวกท่าน ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่เขาได้รับแนวทางที่ถูกต้อง

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

85. และพวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับวิญญูณ จงกล่าวเถิดว่า เรื่องวิญญูณนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้าของฉัน³ และพวกท่านจะไม่ได้รับความรู้ใด ๆ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

86. และหากเราประสงค์ แน่หนอนเราจะเอาสิ่งซึ่งเราได้อะฮ์ยแก่เจ้าไปเสีย⁴ และเจ้าจะไม่พบผู้คุมครองคนใดเหนือเราในเรื่องนี้สำหรับเจ้า⁵

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَآتِيكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكَيْلًا ﴿٨٦﴾

87. แต่ว่ามันเป็นพระเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า⁶ แท้จริงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก⁷

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَئِيدًا ﴿٨٧﴾

1 เช่น การมีสุขภาพแข็งแรง มีความปลอดภัย และมีทรัพย์สินเงินทอง
2 คือจะดำเนินตามแนวทางของเขา คือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องก็จะปฏิบัติการทำงานที่ดี ส่วนผู้ที่อยู่ในทางที่หลงผิด ก็จะปฏิบัติการทำงานที่ชั่วและเลวร้าย
3 คือเป็นสิ่งเร้นลับซึ่งไม่มีใครจะล่วงรู้ได้ นอกจากพระองค์
4 คืออัลกุรอานที่อยู่ในห้วงของท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลิลลฮุอะลัยฮิวะซัลลิม
5 คือจะไม่พบผู้ใดเป็นตัวแทนเพื่อนำเอาอะฮ์ยกลับมา หลังจากที่เรารู้ได้เอามันไปจากเจ้า
6 ดังนั้นเราจึงปล่อยให้มันถูกเก็บรักษาไว้ในทรงวงอกของเจ้า และทรงวงอกของบรรดาสาวกของเจ้า
7 โดยการประทานอัลกุรอานแก่เจ้า และประทานอัลมะกอมอัลมะหมูดแก่เจ้า และให้เจ้าเป็นร่อซูลคนสุดท้าย และเป็นนายของกลุ่มชนสมัยแรกและสมัยสุดท้าย

88. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่หนอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม¹

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذِهِ الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

89. และโดยแน่นอนเราได้อธิบายแก่มนุษย์แล้ว จากทุกอุทราหนิในอัลกุรอานนี้² แต่ส่วนมากของมนุษย์ปฏิเสธไม่ยอมรับ นอกจากการไม่ศรัทธา

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

90. และพวกเขา กล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน จนกว่าท่านจะทำให้แผ่นดินแตกออกเป็นลำธารแก่เรา

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِرَكَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

91. หรือให้ท่านมีส่วนอินทผลัม และองุ่น แล้วทำให้มันแยกเป็นลำน้ำหลายสาย พวยพุ่งออกมาท่ามกลางมัน

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلْفَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

92. หรือท่านทำให้ชั้นฟ้าหล่นลงมาบนพวกเรา เป็นเสียง ๆ ตามที่ท่านอ้าง หรือนำอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์มาให้เราเห็นต่อหน้า³

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا مِثْلَ آبٍ أَوْ تُأْتَىٰ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قِيْلًا ﴿٩٢﴾

¹ อัลกุรอานเป็นสิ่งที่อยู่เหนือความสามารถของมนุษย์และญิน ที่คิดจะเลียนแบบ ต่อเติม ตัดทอน และบิดเบือน ได้มีความพยายามของมนุษย์ตั้งแต่ยุคแรกจนกระทั่งถึงปัจจุบัน เพื่อกระทำการดังกล่าว ถึงแม้จะมีมนุษย์บางคนหลงผิดเชื่อฟังไปบ้างก็ตาม แต่อัลลอฮ์ซุบฮานะฮูวะตะอาลา จะทรงคุ้มครองปกป้องรักษาคัมภีร์ของพระองค์ ให้พ้นจากการกระทำดังกล่าว จนจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์อย่างแน่นอน

² คือเราได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแก่พวกเขาแล้วซึ่งข้อเท็จจริง ด้วยโองการต่าง ๆ บทเรียนและอุทราหนิ ตลอดจนการชี้แนะชักชวนให้ทำความดี และการว่ากล่าวตักเตือนให้ละเว้นความชั่ว

³ พวกมุชริกีนมักกะฮ์เสนอเงื่อนไขเพื่อศรัทธาต่อมุฮัมมัด คือ (1) จะต้องให้ดินแดนมักกะฮ์มีอาราน้ำ (2) มีสวนอินทผลัมและสวนองุ่น (3) มีแม่น้ำลำธารไหลอยู่ตลอดเวลา (4) หรือให้ชั้นฟ้าหล่นลงมาทับพวกเขาเป็นเสียง ๆ (5) หรือนำอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์มาให้พวกเขาได้เห็น

93. หรือให้ท่านมีบ้านที่ประดับประดาไว้หนึ่งหลัง หรือท่านขึ้นไปบนชั้นฟ้า และเราจะไม่ศรัทธาสำหรับการขึ้นไปของท่าน จนกว่าท่านจะนำคัมภีร์เล่มหนึ่งลงมาให้เราได้อ่าน จงกล่าวเถิด มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของฉัน ฉันมิได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นมนุษย์ เป็นร่อซูล¹

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ أَوْ تَرْفٍ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفُوقِكَ حَتَّىٰ تَنزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ
فَلَسُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٧﴾

94. และไม่มีสิ่งใดที่จะห้ามมนุษย์ให้พวกเขาศรัทธา เมื่อแนวทางที่ถูกต้องมายังพวกเขาแล้ว นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งมนุษย์ธรรมดาเป็นร่อซูลกระนั้นหรือ²

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٨﴾

95. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากมะลาอิกะฮ์เดินสัญญาณอย่างสงบในแผ่นดิน แน่หนอนเราจะส่งมะลักหนึ่งลงมาจากฟากฟ้า เป็นร่อซูลแก่พวกเขา

قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً يَّمشُونَ
مُطَمَّئِنِينَ لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ
مَلَكَ رَسُولًا ﴿١٩﴾

96. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ระหว่างฉันและพวกท่าน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงมองเห็นปวงบ่าวของพระองค์

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

¹ ข้อเสนอแนะและข้อเรียกร้องต่าง ๆ ที่พวกมุชริกีนกล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงความโง่งมและความตื้ออ้านต่อกฎสถานะของอัลลอฮ์ในการสร้างมนุษย์ เพราะมุฮัมมัดมิได้เป็นพระเจ้าที่พวกเขาจะเรียกร้องเอาสิ่งที่พวกเขาต้องการ เพื่อที่จะศรัทธาหากแต่มุฮัมมัดเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดา และเป็นร่อซูลของพระองค์

² หลังจากที่สิ่งปาฏิหาริย์ได้ปรากฏเป็นที่ระจ่างแจ้งแล้ว พวกมุชริกีนก็พยายามเบี่ยงบ่ายหาข้ออ้างอื่น ๆ มาก่อวาทอีก นั่นก็คือ ทำไมอัลลอฮ์จึงทรงแต่งตั้งมนุษย์ธรรมดามาเป็นร่อซูล ทำไมไม่ส่งมะลาอิกะฮ์มาเล่า ดังนั้นอัลลอฮ์จึงตอบพวกเขาในอายะฮ์ต่อมาคืออายะฮ์ที่ 95 และว่าเป็นการพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ในการเป็นร่อซูลของมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์อยู่ละเอียดถี่ถ้วน ถึงแม้พวกเขาจะไม่ศรัทธาก็ตาม

97. และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะแนวทาง เขาก็จะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต่อง และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงทางแล้ว ดั่งนั้นผู้เจ้าจะไม่พบอีกเลยสำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์และเราจะชุมนุมพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ถูกลากคว่าหน้า¹ โดยมีสภาพเป็นคนตาบอด เป็นใบ้ และหูหนวก² ที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัมทุกครั้งที่มันมอด เราได้เพิ่มการเผาไหม้ให้ลุกโชนแก่พวกเขา

98. นั่นคือการตอบแทนของพวกเขา โดยแน่นอน พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อโอองการทั้งหลายของเรา และพวกเขากล่าวว่า เมื่อเราเป็นกระดูกและร่วนยุ่ยแล้ว แท้จริงเราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อกำเนิดใหม่ได้อย่างไร

99. พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน³ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจที่จะสร้างเยี่ยงพวกเขา และทรงกำหนดเวลาหนึ่งสำหรับพวกเขา ไม่มีการสงสัยใด ๆ ในนั้น แต่พวกอธรรมปฏิเสธไม่ยอมรับนอกจากการไม่ศรัทธา

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عَمِيَائِكُمْ وَاصْمًا مِمَّا وَنْتُهُمْ جَهَنَّمَ كَمَا خَبَتَ زَيْنَتُهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾

ذَٰلِكَ جَزَاءُهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا ۚ إِنَّ كُنَّا عِظَمًا وَرُفَاتًا ۚ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾

﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ يَرَوْنَ أَنَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ ۖ إِنَّا كَفُورًا ﴿١٩﴾

¹ คือจะถูกจับขาลากไปลงนรก

² หมายถึงปราศจากความรู้สึก คืออยู่ในสภาพที่ไม่เห็น ไม่พูด ไม่ได้ยิน เมื่อได้ลงไปนอนแล้วความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะกลับคืนมา

³ กล่าวคือ พวกมุชริกไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสร้างจักรวาลอันยิ่งใหญ่ รวมทั้งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ย่อมสามารถที่จะให้เรือนร่างของมนุษย์กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากสูญสิ้นไปแล้วอย่างแน่นอน

100. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากพวกท่าน
ครอบครองชุมแห่งความเมตตาของพระเจ้า
ของฉัน เมื่อนั้นพวกท่านก็จะหน่วงเหนี่ยวมัน
ไว้¹ เพราะกลัวการบริจาต และมนุษย์นั้นเป็น
คนตระหนี่

101. และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่มุซาสัญญาณ
ต่าง ๆ อันแจ่มชัด 9 ประการ² ดังนั้น เจ้าจง
ถามวงศวานของอิสรอฮิล เมื่อเขา (มุซา) มายัง
พวกเขา ฟิรเอาน์ได้พูดกับเขาว่า โอ้ มุซาเอ๋ย
แท้จริงฉันคิดว่าท่านถูกเวทมนตร์อย่างแน่นอน³

102. เขากล่าวว่า โดยแน่นอนท่านย่อมรู้ดีว่า
ไม่มีผู้ใดประทານสิ่งเหล่านี้ นอกจากพระเจ้า
แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อเป็นพยาน
และแท้จริงฉันคิดว่าแน่นอนท่าน โอ้ฟิรเอาน์
เอ๋ย เป็นผู้ทายนะแล้ว

103. ดังนั้น เขา (ฟิรเอาน์) ต้องการที่จะย้าย
พวกเขาออกไปจากแผ่นดิน⁴ ฉะนั้นเราจึงให้
เขาและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมดจมน้ำตาย

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا
لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَشُورًا ﴿١٠٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ
بَنِي إِسْرَائِيلَ يَلَدُ الْجَاءِ هُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفْرَعَوْتُ مَسْحُورًا ﴿١٠٢﴾

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ بِهِمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

¹ คือพวกท่านจะตระหนี่ ไม่ยอมบริจาต เพราะกลัวจะหมด

² สัญญาณ 9 ประการคือ ไม้เท้า มือ น้ำท่วม ดึกแดน เทา กบ เรือด การแยกออกของทะเล และความ
แห้งแล้ง

³ อัลลอสฺ ตะอาลา ทรงกล่าวในที่นี้ว่า ความมากมายของสิ่งมหัศจรรย์หรือปาฏิหาริย์ มิได้ทำให้เกิดการ
อีมานในจิตใจของผู้ที่ दौरान ดังเช่นฟิรเอาน์ ซึ่งอัลลอสฺ ตะอาลา ได้ทรงให้สัญญาณต่าง ๆ แก่มุซาถึง
9 ประการ แต่ฟิรเอาน์และพรรคพวกของเขาก็หาได้ศรัทธาต่อมุซาไม่

⁴ คือฟิรเอาน์ต้องการจะขับไล่มุซาและชนชาติของเขาออกจากดินแดนอียิปต์

104. และเราได้กล่าวแก่วงศ์วานของอิสรออีล หลังจากเขาว่า¹ จงพำนักอยู่ในดินแดนนี้² ดังนั้น เมื่อสัญญาแห่งวันอาคิเราะฮ์ได้มาถึง เราจะนำพวกเจ้าทั้งหมดมารวมไว้ด้วยกัน³

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اأَسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَادْأَجَاءَ وَعْدُ الْأَخْرَجَةِ جُنَابِكُمْ لَفِيضًا ﴿١٧﴾

105. และด้วยความจริง เราได้ประทานมัน (อัลกุรอาน) ลงมา และด้วยความจริงมันได้ ลงมาและเรามีได้ส่งเจ้าเพื่ออื่นใด นอกจาก เพื่อเป็นผู้แฉ่งชาวดี และเป็นผู้ตักเตือน⁴

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾

106. และอัลกุรอาน เราได้แยกมันไว้อย่าง ชัดเจน เพื่อเจ้าจะได้อ่านมันแก่มนุษย์อย่างช้า และเราได้ประทานมันลงมาเป็นชั้นตอน⁵

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكَّةٍ
وَنَزَلْنَاهُ لَنزِيلًا ﴿١٦﴾

107. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะ ศรัทธาในมันหรือไม่ศรัทธาก็ตาม⁶ แท้จริง บรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้านั้น เมื่อมันได้ ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาจะหมอบกราบลง ไปหน้าจรดพื้นเพื่อสุญูด⁷

قُلْ ءَأَمْسُوا بِهِ ءَأَوْ لَا تُؤْمِنُونَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكَلِمَ مِنْ قَبْلِهِ
إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٧﴾

¹ หลังจากฟิรเอาน์และพรรคพวกของเขาได้จมน้ำตายแล้ว

² คือดินแดนอียิปต์

³ คือ เราจะนำพวกท่านออกจากหลุมฝังศพไปยังทุ่งมะหุซร์ เดินรวมไปกันหมดมีทั้งมุอฺมินและการฟิร คนดีและคนเลว

⁴ คือเพื่อแฉ่งชาวดีด้วยสวนสวรรค์แก่ผู้ที่เชื่อฟัง จงรักภักดี และตักเตือนด้วยนรกญะฮันนัมแก่ผู้ที่ดี้อริ้น และฝ่าฝืน

⁵ คือประทานลงมาเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับสถานการณ์และผลประโยชน์ เพื่อมนุษย์จะได้อ่านอย่างช้า ๆ และท่องจำได้ง่าย

⁶ เพราะการอีมานของพวกท่านต่ออัลกุรอาน จะไม่เพิ่มความสมบูรณ์ให้มันแต่ประการใด และการไม่ ศรัทธาต่อมันก็จะไม่ทำให้อัลกุรอานขาดตกบกพร่องแต่ประการใด

⁷ อีรรอฮียักกล่าวว่า ประโยชน์ของการกล่าวขานนี้ เพราะสถานะแตกต่างกันคือ สถานะการหมอบกราบลง จรดคางของพวกเขาเพื่อสุญูด กับสถานะของพวกเขาร้องไห้ เมื่อได้ยินการอ่านอัลกุรอาน และทำให้ พวกเขาเพิ่มการนบอบต่อมตัวต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

(18) ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ

سورة الكهف

เป็นบัญญัติมักกีเยฮ์ มี 110 อายะฮ์

นอกจากอายะฮ์ที่ 38 และ 83-101 เป็นบัญญัติมะดะนีเยฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ

ซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟถูกประทานลงมา ณ นครมักกะฮ์ เป็นซูเราะฮ์อันดับที่ 18 มีโองการทั้งหมด 110 อายะฮ์ เป็นซูเราะฮ์หนึ่งในห้าซูเราะฮ์ที่เริ่มต้นด้วยฮัลล์ฮัมดุลิลลาฮียะฮ์ ซูเราะฮ์ทั้งห้าคือ อัลฟาติหะฮ์ อัลอันอาม อัลกะฮ์ฟ ชะบะฮ์ และ ฟาฏีร ซูเราะฮ์ดังกล่าวทั้งหมดเริ่มต้นด้วยการสรรเสริญให้เกียรติแด่อัลลอฮ์ ตะอาลา เกิดจากความศรัทธาที่แท้จริงต่อพระองค์ ยอมรับความยิ่งใหญ่ ความเกรียงไกร ความเกริกก้องกิตติคุณ และความสมบูรณ์ของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้ประมวลเรื่องราวความเป็นมาในอดีตที่สำคัญ 3 เรื่องด้วยกัน โดยยืนยันถึงความมุ่งหมายหลักอันดับแรก เพื่อเน้นหนักถึงหลักการเชื่อมั่น และการศรัทธาต่อความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

เรื่องแรก คือเรื่องของชาวถ้ำ ซึ่งมีชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งยอมเสียสละชีวิตในแนวทางของการศรัทธาเชื่อมั่นต่อพระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก หลบหนีออกจากที่อยู่ของตนเพื่อศาสนา เข้าไปพำนักอยู่ในถ้ำแล้วก็หลบไปเป็นเวลานานถึง 309 ปี หลังจากนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่

เรื่องที่สอง คือเรื่องของนะบีมูซา กับบ่าวที่ศอและฮ์ชื่อว่า เคาะฎีร เป็นเรื่องการถ่อมตนในทางแสวงหาวิชาความรู้ และเหตุการณ์อันรันทบซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงเปิดเผยให้บ่าวที่ศอและฮ์ของพระองค์คือเคาะฎีร (บ่าวที่ศอและฮ์ในที่นี้ถึงแม้อายะฮ์มิได้กล่าวว่าเป็นนะบี แต่สำนวนของอายะฮ์ที่ใช้กับบ่าวที่ศอและฮ์คนนี้ เหมือนกับที่อัลกุรอานใช้กับบรรดานะบีคนอื่น ๆ นักวิชาการและปวงปราชญ์ในสมัยปัจจุบันจึงมีความเห็นว่าเคาะฎีรเป็นนะบี) ได้รับความทรมาน โดยที่นะบีมูซาไม่สามารถล่วงรู้ได้ถึงเบื้องหลังของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาเขา จนกว่าเคาะฎีรจะแจ้งให้เขาทราบ นั่นคือเรื่องเรือเดินทะเล เรื่องการฆ่าเด็กกำพร้าและการบูรณะกำแพง

เรื่องที่สาม คือเรื่อง ซุลกีอรรนัยน์ เขาคืออัครทูตซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้เขามิ

ความเข้มแข็ง ด้วยการตักวาและความยุติธรรม โดยให้เขามีอำนาจปกครองอย่างกว้างใหญ่ไพศาล ทั้งทางทิศตะวันออกและตะวันตก และในที่สุดเขาได้สร้างทำนบใหญ่ตามคำเรียกร้องของประชาชน

นอกจากเรื่องทั้งสามแล้ว ซูเราะฮ์นี้ยังได้กล่าวถึงอุทหรณ์แห่งข้อเท็จจริงอีกสามเรื่อง เพื่อชี้แจงให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งว่า สัจธรรมนั้นมิได้สัมพันธ์กับการมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย หรือมีอำนาจคับฟ้า แต่สัจธรรมนั้นสัมพันธ์อยู่กับความเชื่อมั่นและการศรัทธา ตัวอย่างแรก กล่าวถึงเศรษฐีที่อวดมั่งมีในทรัพย์สินสมบัติของเขา กับยาจกที่มีความภาคภูมิใจในความเชื่อมั่นและการศรัทธาของเขา ตัวอย่างที่สอง กล่าวถึงการดำรงชีวิตอยู่ในโลกดุนยา และสิ่งที่ติดตามด้วยความดับสลายและการสูญเสียดังตัวอย่างที่สาม กล่าวถึงการหยิ่งยะโสและการจองทอญ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับอิบลิสที่มีนปฏิสเอไม่ยอมก้มกราบให้เกียรติแก่อาดัม จนกระทั่งถูกเจตทัพออกจากความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา เรื่องราวต่าง ๆ ตลอดจนอุทหรณ์ต่าง ๆ ที่ได้นำมากล่าวไว้นั้น ก็เพื่อเป็นนิทัศน์อุทหรณ์ โดยมีเป้าหมายเพื่อชี้แนะและเป็นบทเรียนแก่บรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ในการดำเนินชีวิตให้อยู่ในครรลองที่ถูกต้องนั่นเอง

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟ ก็เพราะมีเรื่องเกี่ยวกับปาฏิหาริย์แห่งพระเจ้าเป็นเจ้า ในเรื่องประหลาดเกี่ยวกับชาวถ้ำ

ส่วนใหญ่ของโองการในซูเราะฮ์นี้ คือประมาณ 71 อายะฮ์จากจำนวนทั้งหมด 110 อายะฮ์ กล่าวถึงเรื่องราวความเป็นมาของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีต คือเรื่องของชาวถ้ำ เรื่องของชาวสวน เรื่องของอาดัมกับอิบลิส เรื่องของมุซา กับปาวที่ศอและฮ์ (คือเคาะฎิร) และเรื่องของซุลกีอริยฮ์ ส่วนโองการที่เหลืออีกประมาณ 39 อายะฮ์ เป็นคำอธิบายประกอบ หรือวิจารณ์เรื่องต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแต่ละเรื่อง นอกจากนั้น ก็เป็นการกล่าวถึงบางส่วนของภาพลักษณ์ที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮ์ และภาพลักษณ์แห่งการดำรงชีวิต ตามแบบฉบับของอัลกุรอานในการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้น

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้
ทรงประทานคัมภีร์แก่บ่าวของพระองค์¹ และ
พระองค์มิได้ทรงทำให้มันมีการบิดเบือนแต่
อย่างใด²

2. เป็นคัมภีร์ที่เที่ยงธรรม³ เพื่อเตือนสำหรับถึง
การลงโทษอย่างสาหัสจากพระองค์ และเพื่อ
แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำความดี
ทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับรางวัล
อันดีงาม (คือสวนสวรรค์)

3. เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

4. และเพื่อเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
อัลลอฮ์ทรงตั้งพระบุตรขึ้น⁴

5. พวกเขาไม่มีความรู้ใด ๆ ในเรื่องนี้ และ
บรรพบุรุษของพวกเขาก็เช่นกัน⁵ เป็นคำกล่าว
ที่เนาเกลียดอย่างยิ่งที่ออกมาจากปากของ
พวกเขา โดยที่พวกเขามิได้กล่าวไว้นอกจาก
ความเท็จ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يُجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۗ

فَيَمَّا يَنْزُدُ آسَافًا شَدِيدًا آمِنًا لَدُنْهُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝

مَكِينٍ فِيهِ آيَاتٌ ۝

وَيُنذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَثُرَتْ كَلِمَةٌ
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝

¹ เป็นความโปรดปรานแก่เขา (มุฮัมมัด) และบ่าวทั้งหลาย

² ทั้งที่เกี่ยวกับถ้อยคำและความหมาย และข้อตำหนิใด ๆ ทั้งสิ้น

³ ไม่มีข้อแตกแยกหรือข้อโต้แย้งใด ๆ ไม่มีข้อบิดเบือนหรือหันห่างออกจากความจริง

⁴ อัลบัยฎอวียักกล่าวว่า ที่กล่าวเตือนสำหรับแก่พวกนี้โดยเฉพาะ เป็นการชี้ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่แห่ง
การกุฟุรของพวกเขา

⁵ คือพวกเขาไม่รู้เลยว่า การกล่าวอ้างหรือการกล่าวเท็จของพวกเขาเป็นเรื่องราวแรงมาก สิ่งที่น่ากลัว
และเหมาะสมกับพวกเขาคือการลงโทษอย่างแสนสาหัส

11. แล้วเราได้อุ้ดหูพวกเขา (ให้นอนหลับ) ในถ้ำ เป็นเวลาหลายปี

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ
سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

12. แล้วเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้น เพื่อเราจะได้ว่าผู้ใดสองพวกนั้น¹ นับเวลาที่พวกเขาพำนักอยู่ได้ถูกต้องกว่า

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحَزِينِ
أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمدًا ﴿١٢﴾

13. เราจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาแก่เจ้าตามความเป็นจริง แท้จริงพวกเขาเป็นชายหนุ่มที่ศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา และเราได้เพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา²

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ
إِنَّهُمْ قَوْمٌ آمَنُوا بِهِمْ وَرَدَدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

14. และเราได้ให้ความเข้มแข็งแก่หัวใจของพวกเขา³ ขณะที่พวกเขายืนขึ้นประกาศว่าพระเจ้าของเราคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เราจะไม่วิงวอนพระเจ้าอื่นจากพระองค์⁴ มิเช่นนั้นเราก็กลัวเกินความจริงอย่างแน่นอน⁵

وَرَبَّطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا
لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾

¹ สองพวกหมายถึงชาวถ้ำ เมื่อพวกเขาตื่นขึ้นมาก็มีความเห็นขัดแย้งกัน ในเรื่องกำหนดเวลาที่พำนักอยู่ในถ้ำ บางคนในหมู่พวกเขามีความเห็นที่พำนักอยู่วันหนึ่งหรือครึ่งวัน อีกบางคนเห็นว่าพระเจ้าของพวกเขาท่านทรงรู้ดียิ่งที่พวกเขาพำนักอยู่

² พวกเขาเป็นชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้วเราได้ให้พวกเขามั่นคงอยู่ในศาสนา และเราได้ให้พวกเขามีความเชื่อมั่นในศาสนามากยิ่งขึ้น

³ เราได้ให้ความตั้งใจของพวกเขาเข้มแข็งยิ่งขึ้น และเราได้ตัดสินใจให้พวกเขามีความอดทน จนกระทั่งจิตใจของพวกเขามั่นคงสงบสุขในความจริงและหึงต่อการอีมาน

⁴ ยืนขึ้นประกาศโดยไม่สะทกสะท้าน หรือเกรงกลัวอำนาจของกษัตริย์แต่ประการใด

⁵ หากเราเคารพอูบัติอะฮ์อื่นจากพระองค์แล้ว เราก็จะละเมิดความจริงและหันห่างออกจากความถูกต้อง และเราก็จมอยู่ในความอธรรมและการหลงผิด

15. กลุ่มชนของเราเหล่านั้นได้ยึดเอาพระเจ้าต่าง ๆ อื่นจากพระองค์ ทำไมพวกเขาจึงไม่นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายืนยันเล่า ดังนั้นจะมีผู้ใดอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์¹

16. และเมื่อพวกเขาปลีกตัวออกห่างจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว ดังนั้นพวกเขาก็จงหลบเข้าไปในถ้ำ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์แก่พวกเขา และจะทรงทำให้กิจการของพวกเขาดำเนินไปอย่างสะดวกสบาย²

17. และเจ้าจะเห็นดวงอาทิตย์ เมื่อมันขึ้น มันจะคล้อยจากถ้ำของพวกเขาไปทางขวา และเมื่อมันตกมันจะเบนออกไปทางซ้าย³ โดยที่พวกเขาอยู่ในที่โล่งกว้างของมัน นั่นคือส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์⁴ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะทางที่ถูกต้องแก่เขา เขาก็คือผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องและผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลง เขาจะไม่พบผู้ช่วยเหลือผู้ชี้ทางแก่เขาเลย

هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً
لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

وَإِذْ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِمْ لَوَاعِقُهُمْ
إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَهْدِيَكُمْ لَكُمْ مِنْ أَمْرٍ مُرْفَقًا ﴿١٦﴾

﴿ وَرَى السَّمْسِ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ
اللَّهُ فَهْوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ
لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ﴿١٧﴾

¹ ไม่มีผู้ใดที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ด้วยการจัดภาคีต่อพระองค์

² คือพระองค์จะทรงประทานริซกีและเรื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่พวกเขา เมื่อเข้าไปอยู่ในถ้ำ

³ หมายความว่าดวงอาทิตย์จะไม่ส่องไปถูกพวกเขา ขณะที่มันขึ้นและขณะที่มันตก เป็นการให้เกียรติแก่พวกเขาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ คือสัญญาณแห่งเดชานุภาพอันชัดแจ้งของอัลลอฮ์ อิบน์อับบาสกล่าวว่า หากว่าดวงอาทิตย์ส่องมาโดนพวกเขา มันจะทำให้พวกเขาไหม้เกรียม และหากว่าพวกเขาไม่พลิกกลับไปกลับมา ดินก็จะกัดกินพวกเขา

18. และเจ้าคิดว่าพวกเขาตื่นทั้ง ๆ ที่พวกเขาหลับ¹ และเราพลิกพวกเขาไปทางขวาและทางซ้ายและสุนัขของพวกเขาเหยียดขาทั้งหน้าทั้งสองของมันไปทางปากถ้ำ หากเจ้าจ้องมองพวกเขา แน่หนอนเจ้าจะหันหลังเตลิดหนีจากพวกเขา และเจ้าจะเต็มไปด้วยความตกใจเพราะพวกเขา²

وَتَحْسَبُهُمْ آفِكَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلْتُمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَسِطٌ ذِرَاعِيهِ
بِالْوَصِيدِ لَوِاطِعٌ عَلَيْهِمْ لَوِئْتِ مِنْهُمُ
فِرَارًا وَكَلِمَتٌ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾

19. และในทำนองนั้นเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้นเพื่อพวกเขาจะถามซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในพวกเขาบอกว่า พวกท่านพำนักอยู่นานเท่าใด พวกเขาบอกว่า เราพักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน³ พวกเขาบอกว่า พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงทราบดีว่า พวกท่านพำนักอยู่นานเท่าใด ดังนั้นจงส่งคนหนึ่งในหมู่พวกท่านไปในเมืองพร้อมด้วยเหรียญเงินนี้ของพวกท่าน เพื่อ

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا
أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ
فَأَبَعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ
هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلِيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلِيَسْتَلْطَفَ
وَلَا يَشْعُرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

¹ พวกก็อดยานีย์ อธิบายการหลับของพวกอะฮ์ลุลกะฮ์ฟว่า เฉื่อยชา, ชบเซา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่ามิใช่เป็นการนอนหลับ ซึ่งเป็นเจตนาารมณที่จะบิดเบือนความเข้าใจออกจากความหมายที่แท้จริง คือ พวกเขานอนหลับ

² พวกก็อดยานีย์ ได้อธิบายบิดเบือนไปว่า เป็นการทำนายถึงพวกคริสตในยุโรปที่หลับไปพักหนึ่ง แล้วตื่นขึ้น เจริญ เดินทางไปทั่วโลก ล่าเมืองขึ้นและทรัพยากร และพวกนั้นนิยมเลี้ยงสุนัขประจำบ้าน จากการตีความของพวกเขาเช่นนี้ แสดงให้เห็นถึงการมีเจตนาารมณที่จะบิดเบือนไปจากความหมายเดิม ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันถึงมวะญิฮาดของอัลลอฮ์ ตะอาลา การที่พวกเขาตีความดังกล่าวข้างต้นก็เพื่อจะให้ตรงกับ ความเชื่อมั่นของพวกเขาในการปฏิเสธมวะญิฮาดนั่นเอง

³ นักตีฟชีรอธิบายว่า พวกเขา (ชาวถ้ำ) ได้เข้าไปในถ้ำเวลาเช้า และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาตื่นขึ้นในเวลาเย็น พวกเขาเห็นว่าดวงอาทิตย์ตกแล้ว พวกเขาจึงกล่าวว่า เราพักอยู่ที่นั่นวันหนึ่ง แต่บางคนเห็นว่าดวงอาทิตย์ยังไม่ตก พวกเขาจึงกล่าวว่า ส่วนหนึ่งของวัน พวกเขาหารู้ไม่ว่า แท้จริงพวกเขาได้นอนอยู่ในถ้ำเป็นเวลาถึง 309 ปี

เลือกดูอาหารที่ดียิ่ง และให้เขาซื้อมาให้แก่พวกท่าน และให้เขาประพฤติอย่างสุภาพ และอย่าให้ผู้ใดรู้เรื่องของพวกท่าน¹

20. แท้จริงพวกเขานั้น หากพวกเขารู้เรื่องของพวกท่าน พวกเขาจะเฝ้าก้นหินขวางพวกท่านหรือนำพวกท่านกลับไปนับถือศาสนาของพวกเขา และเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่บรรลุความสำเร็จเลย²

21. และในทำนองนั้นเราได้เปิดเผย³แก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และแท้จริงวันสิ้นโลกนั้นมีจริง ไม่ต้องสงสัยเลย เมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในหมู่พวกเขาถึงเรื่องของพวกเขา (ชาวถ้ำ) แล้ว⁴ พวกเขากล่าวว่า จงสร้างอาคารที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทรงรู้ดียิ่งในเรื่องของพวกเขา ฝ่ายบรรดาผู้มีเสียงข้างมากในเรื่องของพวกเขากล่าวว่า แน่หนอนเราจะสร้างมัสยิดที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา⁵

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكَ يَرْجُومُوكَ
أَوْ يَشِيدُوكَ فِي مَلَّتِهِمْ
وَلَنْ نَقْلِحَ حَوْأًا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعَدَ
اللَّهُ حَقًّا وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رُبُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَنْخِذَنَّ عَنْهُمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾

¹ คือเข้าไปในเมืองอย่างสุภาพและซื้ออาหาร โดยอย่าให้ผู้ใดรู้เรื่องของพวกเรา

² นี่คือการสนทนาระหว่างชายหนุ่มด้วยกัน เพื่อหาช่องทางมิให้เรื่องราวของพวกเขาล่วงรู้ไปถึงกษัตริย์ มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะไม่ปลอดภัย

³ เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเปิดเผย ให้มนุษย์ได้เห็นเรื่องราวของชาวถ้ำ เพื่อจะได้เป็นหลักฐาน อันชัดแจ้งและเป็นທີ່ประจักษ์ว่า การฟื้นคืนชีพนั้นจะมีขึ้นจริง เพราะผู้ที่สามารถให้ชาวถ้ำฟื้นคืนชีพจากการนอนของพวกเขาดัง 309 ปี แน่หนอนพระองค์ย่อมสามารถให้ปวงบ่าวของพระองค์ทั้งหมดฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง หลักจากการตายของพวกเขา

⁴ ขณะที่กลุ่มชนกำลังโต้เถียงกันในเรื่องของชาวถ้ำ หลังจากที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเผยให้พวกเขา ได้ทราบเรื่องของชาวถ้ำแล้วพระองค์ก็ได้เอาชีวิตของพวกเขายไป

⁵ เพื่อพวกเขาจะได้ทำละหมาดและทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ในมัสยิดนั้น

22. พวกเขาจะกล่าวกันว่า ชาวถ้ำนั้นมีสามคน ที่สี่ก็คือสุนัขของพวกเขา และอีกกลุ่มจะกล่าวว่า มีห้าคนที่หกก็คือสุนัขของพวกเขา ทั้งนี้เป็นการเดาในสิ่งที่ไม่รู้ และอีกกลุ่มหนึ่งจะกล่าวว่า มีเจ็ดคน และที่แปดก็คือสุนัขของพวกเขา จึงกล่าวเถิด พระผู้เป็นเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งถึงจำนวนของพวกเขา ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขาเว้นแต่ส่วนน้อย ดังนั้น เจ้าอย่าโต้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา นอกจากการโต้เถียงที่ประจักษ์แจ้ง และอย่าสอบถามผู้ใดในเรื่องของพวกเขาเลย¹

23. และเจ้าอย่ากล่าวเกี่ยวกับสิ่งใดว่า แท้จริงฉันจะเป็นผู้ทำสิ่งนั้นในวันพรุ่งนี้²

24. เว้นแต่อัลลอฮฺทรงประสงค์ จงรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเมื่อเจ้าลืม และจงกล่าวว่า บางทีพระผู้เป็นเจ้าของฉันทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องที่ไกลกว่านี้แก่ฉัน³

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ
مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَحْمَارُ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٨﴾

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿١٩﴾

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٠﴾

¹ การโต้เถียงกันเกี่ยวกับจำนวนของชายหนุ่มชาวถ้ำนั้นไม่มีที่สิ้นสุด ความจริงแล้วย่อมมีผลเท่ากัน ไม่ว่าจะสามหรือห้าหรือเจ็ดหรือมากกว่านั้น เรื่องของพวกเขาจะถูกมอบไว้แต่อัลลอฮฺ และความรู้เกี่ยวกับพวกเขาอยู่ที่อัลลอฮฺ เพราะบทเรียนในเรื่องของพวกเขาย่อมเกิดขึ้น จะด้วยจำนวนมากหรือน้อยก็ตาม ดังนั้นอัลกุรอานจึงได้ชี้แนะแก่ท่านร่อซูลุลลอฮฺ คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ให้ละทิ้งการโต้เถียงกันในเรื่องนี้

² อิบญะฮ์บิรกล่าวว่า สาเหตุของการประทานครานอายะฮ์นี้คือ เมื่อท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ถูกถามเกี่ยวกับเรื่องของชาวถ้ำ ท่านได้กล่าวว่า พรุ่งนี้ฉันจะตอบพวกท่าน ดังนั้นอัลเราะฮ์ม็อนจึงได้ล้าช้าออกไปจากท่านเป็นเวลาถึง 15 วัน

³ คือหวังว่าอัลลอฮฺจะทรงประทานความสำเร็จให้แก่ฉัน และทรงชี้แนะแก่ฉันในสิ่งที่เป็นการประโชยนยิ่งในเรื่องของศาสนาของฉันและคุณยาของฉันท

25. และพวกเขาพำนักอยู่ในถ้ำของพวกเขา
สามร้อยปี และเพิ่มอีกเก้าปี¹

وَلَبِئْسَ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزَادُوا سِنِيهَا

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่ง
ว่าพวกเขาพำนักอยู่นานเท่าใด สำหรับพระองค์
นั้นทรงรู้สิ่งพ้นญาณวิสัย ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินพระองค์ทรงเห็นชัดและทรงฟังชัด
ทุกสิ่งทุกอย่าง² ไม่มีผู้คุ้มครองใดสำหรับพวกเขา
อื่นจากพระองค์ พระองค์ไม่ทรงรับรู้ผู้ใด เข้า
ร่วมภาคีในการปกครองของพระองค์

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعُ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

27. และจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้า จากคัมภีร์
ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลง
คำกล่าวของพระองค์³ และเจ้าจะไม่พบที่พึ่ง
ใด ๆ เลยนอกจากพระองค์

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا يُبَدِّلُ
لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ تُجَدَّ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

28. และจงอดทนต่อตัวของเจ้า ร่วมกับบรรดา
ผู้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ทั้งยามเช้า
และยามเย็น⁴ โดยปราศจากความโปรดปราน
ของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเห
ออกจากพวกเขา⁵ ขณะที่เจ้าประสงค์ความ

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
بِالْفُجُودِ وَالْعِيشِي يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَقْدُ
عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدَ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تَطْغِ
مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ دِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا

¹ อยู่ในสภาพนอนหลับ และนี่เป็นการชี้แจงในสิ่งที่ได้กล่าวไว้โดยย่อในพระคัมภีร์ของพระองค์ที่ว่า เป็น
จำนวนหลายปีในอายะฮ์ที่ 11 ของซูเราะฮ์นี้

² พระองค์ทรงเห็นชัดในทุก ๆ สิ่งที่มีอยู่ และทรงฟังชัดในทุก ๆ สิ่งที่ถูกได้ยิน ทรงตระหนักดีในสิ่งเร้นลับ
เช่นเดียวกับที่ทรงตระหนักดีในสิ่งเปิดเผย

³ ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือนคำกล่าวของอัลลอฮ์ได้เลย

⁴ คือจงกักขังตัวของเจ้าไว้สำหรับบรรดาผู้อ่อนแอและยากจนในหมู่มุสลิมิน ผู้ซึ่งวิงวอนขอพรต่อพระผู้
เป็นเจ้า ทั้งในยามเช้าและยามเย็น

⁵ คืออย่าได้ให้ความสนใจใคร่อื่นจากพวกเขา เช่น พวกที่มั่งมีและมีเกียรติ

สวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้¹ และเจ้าอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราทำให้หัวใจของเขาละลายจากการรำลึกถึงเรา² และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา และกิจการของเขาพินาศสูญหาย

29. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเจ้า ดังนั้น ผู้ใดประสวงค์กิจศรัทธา และผู้ใดประสวงค์กิจปฏิเสธ³ แท้จริง เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับพวกอธรรมซึ่งกำแพงของมันล้อมรอบพวกเขา และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ ก็จะถูกช่วยเหลือด้วยน้ำเสมือนน้ำทองแดงเดือดลวกใบหน้า มันเป็นน้ำดื่มที่ชั่วช้าและเป็นที่น่าพิงก์ที่เลวร้าย

30. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย เราจะไม่ให้การตอบแทนของผู้กระทำความดีสูญหายอย่างแน่นอน

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

¹ คืออย่าหวังเกียรติยศและความโอ้อวด ด้วยการเข้าสังคมกับพวกมุชริกีน

² คืออย่าเชื่อฟังคำพูดของผู้ที่ขอร้องเจ้าให้ขับไล่บรรดามุอ์มิน โดยที่จิตใจของพวกเขาละลายต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ นักตีฟซึรากล่าวว่า อาเยฮ์ฮ์ถูกประทานลงมาเนื่องเพราะอุโยนะฮ์ อิบนูฮุสฺน และสหายของเขาได้มาทำท่านนะบี คือลลิลลอสฺฮุอะลียะฮ์ฮ์ซัลลัม ขณะนั้นม็กลุ่มชนผู้ทำงานนั่งชุมนุมกันอยู่ เช่น ซัลมาน อัลฟาริซียี เขาได้สวมเสื้อขนสัตว์และมีเหยื่อไหลย่อย อุโยนะฮ์ฮ์ได้กล่าวแก่ท่านนะบี คือลลิลลอสฺฮุอะลียะฮ์ฮ์ซัลลัม ว่า กลิ่นไอของพวกนี้ไม่เป็นที่รำคาญแก่ท่านบ้างหรือ พวกเราเป็นเจ้าขุนมูลนายแห่งตระกูลมูฏรฺ หากพวกเราได้เข้าอิสลามมหาชนก็จะเข้าด้วย ไม่มีสิ่งใดกีดกันพวกเราในการปฏิบัติตามท่านนอกจากพวกนี้ ดังนั้นจึงให้พวกเขาออกไปห่างจากท่านเสียก่อน แล้วเราจะปฏิบัติตามท่าน หรือจัดให้พวกเราชุมนุมกันโดยเฉพาและให้พวกเขาชุมนุมกันอีกที่หนึ่ง ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอสฺฮุอะลียะฮ์ฮ์ซัลลัม เกือบจะรับข้อเรียกร้องของพวกเขาอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่ออาเยฮ์ฮ์ฮ์ถูกประทานลงมา ท่านจึงออกไปยังสาวกผู้ยากจนเหล่านั้น เมื่อท่านพบพวกเขาแล้วท่านก็นั่งร่วมกับพวกเขาแล้วกล่าวว่า การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งทำให้ในหมู่ประชาชาติของฉัน มีผู้ที่พระเจ้าของฉันใช้ฉันให้อดทนต่อตัวของฉันให้อยู่กับพวกเขา

³ ประโยชน์นี้โดยเฉพา แล้วเป็นคำสั่งใช้ แต่โดยความจริงแล้วเป็นการเตือนสำคัญ

31. คนเหล่านั้นแหละ สำหรับพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนัก มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของพวกเขา ในสวนสวรรค์พวกเขาจะได้ประดับกำไลทอง และสวมอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ นอนเอกเขนกบนเตียงในสวรรค์ เป็นการตอบแทนที่ดีเยี่ยมและเป็นที่พักผ่อนที่ดียเยี่ยม¹

32. และจงเปรียบเทียบอาหารหนึ่งแก่พวกเขา คือชายสองคน² เราได้ให้สวนองุ่นสองแห่งแก่คนหนึ่งในสองคน และเราได้ล้อมสวนทั้งสองไว้ด้วยต้นอินทผลัม และเราได้ทำให้มีพืชพันธุ์ระหว่างสวนทั้งสองด้วย

33. แต่ละสวนทั้งสองแห่งนี้ได้ออกผลิตผลของมันอย่างสมบูรณ์ ไม่เคยลดน้อยแต่อย่างใด และเราได้ให้ลำน้ำไหลท่ามกลางสวนทั้งสอง

34. และเขาได้รับผลิตผล ดังนั้นเขาจึงกล่าวแก่เพื่อนของเขา ขณะที่กำลังได้เสียดกันอยู่ว่า ฉันมีทรัพย์สินมากกว่าท่าน และมีข้าบริพารมากกว่า

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِفِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿١٨﴾

﴿١٨﴾ وَأَمْرٌ لَهُمْ مَثَلًا زَكَاةٍ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّةَيْنِ
مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهَا بِتِنَابُلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿١٩﴾

كُلْنَا الْخَيْثَانِ أَنْتَ أَكْثَرُهَا وَلَمْ تَطْلُرْ مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٢٠﴾

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَا لَأَعْرَضْتُمْ عَنْهَا ﴿٢١﴾

¹ พวกก็อดยานี้ตีความหมายของอายะฮ์นี้ว่า เป็นการพยากรณ์อีกโสดหนึ่งถึงชัยชนะของพวกเขาสำหรับต่อพวกโรมันและเปอร์เซีย และจะได้ครองความมั่งคั่ง การอธิบายความหมายเช่นนี้เป็นการบิดเบือนถ้อยคำของอัลกุรอาน และขัดแย้งกับความเป็นจริงของสำนวนคำพูด ซึ่งคล้ายกับการตีความของพวกบาฏินียะฮ์ที่ปฏิเสธเรื่องวันปรโลก และปฏิเสธเรื่องการตอบแทนแก่ผู้ทำดีและผู้ทำชั่วในวันปรโลก เป็นการตีความหมายตามอารมณ์ และเป็นการหลงผิด

² นักตีพิธิกรกล่าวว่า ชายสองคนเป็นพี่น้องกันจากบะนีอิสรออิล ทั้งสองคนได้รับมรดกจากพ่อของเขา คนที่เป็นกาพิธิชื่อสวนองุ่นแปลงคนน้องเป็นมุอิมินใช้จ่ายเงินไปเพื่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์จนกระทั่งหมดคนที่ได้กล่าวตำหนิคนน้องในความยากจนของเขา และพูดจาโอ้อวดแสดงความมั่งมี จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงให้ทรัพย์สินสมบัติของเขาสูญสิ้นไป เพราะเขาลิ้มความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่ได้ให้แก่เขา

35. เขาได้เข้าไปในสวนของเขาโดยที่เขาเป็นผู้
อธรรมแก่ตัวเขาเอง เขากล่าวว่า ฉันไม่คิดว่า
สวนนี้จะพินาศไปได้เลย

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ
أَنْ يَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٢٥﴾

36. และฉันไม่คิดว่าวันนอวานของโลกจะมีขึ้น
และหากว่าฉันจะถูกกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าของ
ฉัน แน่نون ฉันจะพบที่กลับที่ดียิ่งกว่านี้¹

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٢٦﴾

37. เพื่อนของเขากล่าวแก่เขาขณะที่กำลังโต้เถียง
กันอยู่ว่า ท่านนครคุณต่อพระผู้สร้างท่านจากดิน
แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วพระองค์ทรงทำให้ท่าน
เป็นคนโดยสมบูรณ์ กระนั้นหรือ

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿٢٧﴾

38. แต่ฉันเชื่อว่าพระองค์คืออัลลอฮ์ พระผู้เป็น
เจ้าของฉัน² และฉันจะไม่ตั้งผู้ใดร่วมเป็นภาคี
กับพระผู้เป็นเจ้าของฉันเลย³

لَيْكَا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٢٨﴾

39. และทำไมเล่าเมื่อท่านเข้าไปในสวนของท่าน
ท่านควรกล่าวว่า สิ่งที่อยู่ทรงประสงค์
(ย่อมเกิดขึ้น)⁴ ไม่มีพลังใด ๆ (ที่จะช่วยเราได้)
นอกจากที่อยู่ หากท่านเห็นว่าฉันด้อยกว่า
ท่านทางด้านทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ سَعْيَنَا لَمَلَاوِلِدًا ﴿٢٩﴾

¹ เขามีความเชื่อมั่นว่าวันกิยามะฮ์จะไม่เกิดขึ้น และปฏิเสธว่าสวนของเขานั้นจะไม่พินาศไปได้เลย
นอกจากนี้ยังพูดจาโอ้อวดอีกว่า สมมติว่า หากมีวันฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก ตามคำกล่าวอ้างของนอชชัฏที่เป็น
มุอ์มินแล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาคิดว่าในโลกอาคิเราะฮ์จะเหมือนกับที่พระองค์ทรงให้เขามั่งมีในโลกนี้
อย่างแน่นอน

² และผู้ให้บังเกิดฉัน

³ ดังนั้นพระองค์คือผู้ที่สมควรแก่การเคารพบูชาแต่เพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์

⁴ ท่านควรจะกล่าวว่า นี่คือการโปรดปรานของอัลลอฮ์ สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ย่อมเกิดขึ้นและสิ่งที
พระองค์ไม่ทรงประสงค์ย่อมจะไม่เกิดขึ้น

40. ดังนั้น บางทีพระผู้เป็นเจ้าของฉันจะทรง
ประทานให้ฉันดีกว่าสวนของท่าน¹ และจะทรง
ส่งสายฟ้าฟาดลงที่สวนของท่าน แล้วมันจะ
กลายเป็นที่دينโล่งเตียน

41. หรือน้ำของมันก็กลายเป็นเหือดแห้งแล้ว
ท่านไม่สามารถจะพบมันได้เลย

42. และผลิดผลของเขาถูกทำลายหมด แล้ว
เขาก็ประกบฝ่ามือทั้งสองด้วยความเสียใจต่อ
สิ่งที่เขาได้จับจ่ายไป และมันพึงพาบลงมา และ
เขากล่าวว่า โอ้ หากฉันไม่เอาผู้ใดมาตั้งภาคี
กับพระผู้เป็นเจ้าของฉัน

43. และเขาไม่มีพรรคพวกจะช่วยเขาได้
นอกจากอัลลอฮ์ และเขาก็มิได้เป็นผู้ช่วยเหลือ²

44. ด้วยเหตุนั้น การคุ้มครองช่วยเหลือเป็น
ของอัลลอฮ์ผู้ทรงสัจจะ และพระองค์ทรงดียิ่ง
ในการตอบแทน³ และทรงดียิ่งในบั้นปลาย⁴

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حَسَبًا مِّنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحُ صَعِيدًا
زَلَقًا ﴿٤٠﴾

أَوْ يُصْبِحُ مَا وَهَا غُورًا فَلَنْ نَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾

وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبِحْ بِقَلْبِكَ كَفِيَةً عَلَىٰ مَا اتَّفَقَ فِيهَا
وَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بِلَيْتِنِي
لَوْلَا أَن رَّبِّي بِأَحَدًا ﴿٤٢﴾

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِتْنَةٌ نَّصْرُوهُ مِن دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ﴿٤٣﴾

هٰذَا لِكِ الْوَلِيَّةِ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ نُّوَابًا وَخَيْرٌ عِقَابًا ﴿٤٤﴾

¹ คือฉันหวังว่า จากการกระทำของอัลลอฮ์ ตะอาลา และการทำดีของพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่กับฉันและสิ่งที่มีอยู่กับท่าน คือความจนและความมั่งมี แล้วพระองค์ก็ประทานริชกีแก่ฉันด้วยสวนดีกว่าสวนของท่านเนื่องเพราะการอิมานของฉันต่อพระองค์ และทรงถอดถอนความโปรดปรานของพระองค์จากท่าน เพราะการปฏิเสธศรัทธาของท่านต่อพระองค์ และทรงทำลายสวนของท่าน

² คือตัวของเขาเองก็ไม่สามารถจะยับยั้งการพยายาบทและการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้

³ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าแก่ผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์

⁴ แก่ผู้ที่ยึดพระองค์เป็นที่พึ่ง และหวังในการตอบแทนของพระองค์

45. และจงเปรียบอุทาหรณ์การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้แก่พวกเขา ประหนึ่งน้ำที่เราหลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า ดั่งนั้นพืชผลในแผ่นดินก็จะคลุกเคล้าไปกับน้ำ แล้วมันก็แห้งกรังเป็นเศษเป็นชิ้นซึ่งลมจะพัดมันให้ปลิวว่อน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง¹

46. ทรรศนะสมบัติและลูกหลานคือ เครื่องประดับแห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้² และความดีทั้งหลายที่จึร้งนั้น เป็นการตอบแทนที่ดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า และเป็นความหวังที่ดียิ่ง³

47. และ (จงรำลึก) วันที่เราให้เทือกเขาเคลื่อนย้ายไป และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบเรียบ และเราจะชุมนุมพวกเขา ดั่งนั้น เราจะไม่ให้ผู้ใดออกไปจากพวกเขาเลย⁴

48. และพวกเขาจะถูกนำมารวมเป็นแถวต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า โดยแน่นอน พวกเขาจะถูกนำมายังเราดั่งที่เราให้บังเกิดพวกเขาใน

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿١٥﴾

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا مِّمَّا ﴿١٦﴾

وَيَوْمَ نُسَبِّحُ لِلْجِبَالِ وَنَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا لَهُمْ قَوْمًا تَعَادَىٰ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾

وَعَرَّضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿١٨﴾

¹ คือพระองค์ทรงอำนาจในการทำลายให้พินาศ และทรงอำนาจในการให้มีชีวิต ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้า และแผ่นดินจะยับยั้งหรือบั่นทอนการกระทำของพระองค์ได้

² ทั้งหมดย่อมไปสู่ความสูญสลายและความพินาศ ไม่มีผู้ใดที่จะภาคภูมิใจและหลงใหลในมันนอกจากคนโง่วิชา

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ความดีทั้งหลายที่จึร้งนั้นคือการละหมาด 5 เวลา และว่าหมายถึงงานทุกอย่างที่ดี เช่น คำพูดและการปฏิบัติที่จะคงอยู่เพื่ออาคิเราะฮ์ และในหะดีษมีรายงานว่า “ซุบฮานัลลอฮ์ วัลฮัมดุลิลลาฮ์ วัละอิลลาฮะฮ์อีลลัลลอฮ์ วัลลอฮุอักบร คือ ความดีทั้งหลายที่จึร้ง

⁴ คือเราจะชุมนุมมนุษย์ในสมัยแรกและสมัยสุดท้าย ไว้ในสถานที่แห่งการชำระบัญชี เราจะปล่อยให้ผู้ใดหนีออกไปได้

ครั้งแรก¹ แต่พวกเจ้าอ้างว่าเราไม่ได้กำหนดเวลาสำหรับพวกเจ้า

49. และบันทึกจะถูกวางไว้² ดังนั้น เจ้าจะเห็นผู้กระทำความผิดทั้งหลายหวนกลับสิ่งที่สืออยู่ในบันทึก และพวกเขาจะกล่าวว่า โอ้ ความวิบัติของเราเอ๋ย บันทึกอะไรกันนี้ มันมิได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามีทรงธรรมต่อผู้ใดเลย³

50. และเมื่อเราได้อ่านแก่มะลาอิกะฮ์ว่า จงสุญูดคารวะต่ออาดัม⁴ พวกเขาก็แสดงการละเว้นแต่ฮีบลิส มันอยู่ในจำพวกญิน⁵ ดังนั้น มันจึงฝ่าฝืนคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าของมัน แล้วพวกเจ้าจะยึดเอามันและวงศ์วานของมัน เป็นผู้คุ้มครองอื่นจากข้ากระนั้นหรือ ทั้ง ๆ ที่พวกมันเป็นศัตรูกับพวกเจ้า มันช่างชั่วช้าแท้ ๆ ในการแลกเปลี่ยนสำหรับพวกอธรรม⁶

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لَنَا هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغْدِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّرَبُّكَ أَحَدًا ﴿١٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۖ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

1 คือจะมีเสียงกล่าวแก่พวกกุฟฟารเป็นการสั่งสอนว่า พวกเจ้าได้มาหาเราในสภาพเท่าเปล่าเปลือย ไม่มีอะไรติดตัวมาเลย เช่น ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานก็ดี เสมือนกับสภาพของพวกเจ้าเมื่อเราได้ให้บังเกิดเจ้าครั้งแรก

2 คือบันทึกการทำงานของมนุษย์จะถูกวางไว้ และถูกนำมาเสนอแก่พวกเขา

3 คือพระองค์จะไม่ลงโทษผู้ใดโดยปราศจากความคิด และจะไม่ลดหย่อนผลบุญของผู้ทำดี

4 เป็นการสุญูดคารวะและให้เกียรติ มิใช่สุญูดอิบาดะฮ์

5 ในอายะฮ์แจ้งไว้อย่างชัดเจนว่า ฮีบลิสเป็นจำพวกญิน มิใช่มะลาอิกะฮ์

6 คือชั่วช้าแท้ ๆ ในการอิบาดะฮ์ช่วยฏอนแทนการอิบาดะฮ์อริเราะหฺมาน

51. ซามีได้เอาพวกมันมาเป็นพยาน ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แม้ในการสร้างตัวพวกมันเอง¹ และซามีได้เอาพวกที่ทำให้ผู้อื่นหลงผิดมาให้ความช่วยเหลือ²

﴿ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مَخَذَ الْمُضِلِّينَ
عَضُدًا ﴿٥١﴾

52. และ (จงรำลึก) วันที่พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเรียกคู่ภาคีของข้าที่พวกเจ้ากล่าวอ้างนั้น³ แล้วพวกเขาก็ร้องขอให้พวกมันช่วยเหลือ แต่พวกมันจะไม่ตอบรับพวกเขา และเราได้กำหนดให้มิแหล่งพินาศระหว่างพวกมันกันเอง⁴

﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾

53. และพวกกระทำผิดมองเห็นไฟนรก พวกเขา ก็รู้ว่า แน่นนอนพวกตนจะตกลงไปในนั้น และพวกเขาจะไม่พบทางรอดจากมันไปได้เลย

﴿ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِعُوهَا
وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

54. และเราได้ชี้แจงแก่มนุษย์ในอัลกุรอานนี้ แต่ละตัวอย่าง⁵ แต่มนุษย์นั้นชอบโต้เถียงในเรื่องต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่

﴿ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

55. และไม่มีสิ่งใดที่จะยับยั้งมนุษย์จากการศรัทธา เมื่อแนวทางที่ถูกต้องได้มายังพวกเขา และการขอร้องโทษต่อพระเจ้าของพวกเขา เว้นแต่จะให้แบบอย่างแต่เก่าก่อน (การลงโทษ)

﴿ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

¹ เพราะพวกมันก็เป็นบ่าวเช่นเดียวกับพวกเจ้า มันไม่มีอำนาจใด ๆ ทั้งสิ้น

² คือซามีได้เอาพวกมันมาให้ความช่วยเหลือซ้ำในการสร้างแล้วทำให้พวกเจ้าจึงหลงเชื่อฟังพวกมันอื่นจากซ้ำ

³ คือให้พวกมันช่วยเหลือพวกเจ้าจากการลงโทษของข้า

⁴ คือระหว่างพวกบูชากับพวกถูกบูชา ทั้งสองพวกจะไม่ผ่านนรกไปได้

⁵ คือในอัลกุรอานนี้มีทั้งตัวอย่าง หลักฐาน และบทเรียนอย่างมากมาย

มายังพวกเขา หรือจะให้การลงโทษมายังพวกเขา
ต่อหน้าต่อตา¹

56. และเรามีได้ส่งบรรดารอซูลมาเพื่ออื่นใด
เว้นแต่เป็นผู้แฉ่งชาวดีและเป็นผู้ตักเตือน² และ
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้แย้งด้วยความเท็จ
เพื่อทำลายล้างสัจธรรมด้วยมัน (ความเท็จ)³
และพวกเขายึดเอาโครงการทั้งหลายของข้าและ
สิ่งที่ถูกตักเตือนเป็นการล้อเลียน

57. และผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ถูกเตือน
ให้รำลึก ด้วยโครงการทั้งหลายของพระผู้เป็น
เจ้าของเขา แล้วเขาก็หันหลังห่างออกไป แล้ว
ลืมสิ่งที่มือทั้งสองของเขาประกอบไว้⁴ แท้จริง
เราได้ทำฝาปิดบนหัวใจของพวกเขา ในการที่
พวกเขาจะเข้าใจมัน และในหูของพวกเขา
นั้นหนวก⁵ และถ้าเจ้าเรียกร้องพวกเขาไปสู่แนวทาง
ที่ถูกตักเตือน พวกเขาจะไม่อยู่ในแนวทางที่ถูกตัก
เตือนนั้นเลย⁶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُحَدِّثُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِنَا وَمَا نُنذِرُهُمْ لَهْزُوًا ﴿٥٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى
فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

¹ ความหมายของอายะฮ์คือ ไม่มีสิ่งใดที่จะยับยั้งพวกเขาจากการอีมานและการขอลี้ภัยโทษ เว้นแต่การ
เรียกร้องของพวกเขาที่อยากจะเห็นการลงโทษที่ได้ถูกสัญญาไว้อย่างทันตาเห็น

² คือเพื่อแฉ่งชาวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และตักเตือนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

³ คือขณะที่พวกเขาเรียกร้องขอสัจธรรม หรือสิ่งมหัศจรรย์ หรือเร่งเร้าให้มีการลงโทษนั้น พวกเขา
มิได้ประสงค์การศรัทธาดอก แต่พวกเขากระทำไปเพื่อเป็นการล้อเลียนและเหยียดหยามเท่านั้น

⁴ คือลืมสิ่งที่เขาได้กระทำไว้ เช่น การทำบาปชั้นอุกฤษฏ์และการงานที่น่าเกลียดโดยไม่นึกถึงบันปลาย
ของมัน

⁵ คือเราทำให้หัวใจของเขามีฝาปิด เพื่อมิให้เข้าใจอัลกุรอานและตระหนักถึงเคล็ดลับต่าง ๆ และมีได้รับ
ประโยชน์จากบทเรียนต่าง ๆ และข้อบัญญัติต่าง ๆ และในหูของพวกเขา นั้นหนวก หมายถึงความหนวก
ของหูจะปิดกั้นพวกเขามิให้เข้าใจหรือได้รับประโยชน์

⁶ เพราะพวกเขาไม่เข้าใจและไม่ได้ยิน ดังนั้นสภาพของพวกเขาจึงเปรียบเสมือนปศุสัตว์

58. และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ หากพระองค์จะทรงเอาโทษพวกเขา ตามที่พวกเขาได้สะสมเอาไว้ แน่نونพระองค์จะทรงเร่งการลงโทษแก่พวกเขา¹ แต่สำหรับพวกเขามีกำหนดเวลา ซึ่งพวกเขาจะไม่พบที่พึงอื่นใดนอกจากพระองค์

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا ﴿٥٨﴾

59. และเมืองเหล่านั้น เราได้ทำลายพวกเขาเมื่อพวกเขาอธรรม และเราได้กำหนดเวลาสำหรับความพินาศของพวกเขาไว้แล้ว²

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَمَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾

60. และจงรำลึกเมื่อมุซาได้กล่าวแก่คนใช้หนุ่ม (ยูซุอ อิบน์ฮุน) ของเขาว่า ฉันจะยังคงเดินต่อไปจนกว่าจะบรรลุสู่ชุมทางแห่งสองทะเลหรือฉันจะคงเดินต่อไปอีกหลายปี³

وَإِذ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

¹ แต่พระองค์ทรงผ่อนผันและยืดเวลาการลงโทษแก่พวกเขา ทั้งนี้เพราะความเมตตาของพระองค์ คือทรงผ่อนผันแก่ผู้อธรรม แต่พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งเขาเป็นแน่

² นั่นคือข่าวคราวของประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต เช่น ชนชาติฮูด คอและฮุ ลูฏ และซุัยบ เราได้ทำลายพวกเขาเมื่อพวกเขาอธรรม โดยได้กำหนดเวลาไว้อย่างแน่นอน ดังนั้นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกค้อรันจะไม่ใคร่ครวญบ้างหรือ

³ เรื่องราวของมุซา อะลียิสลาม มิได้นำมากล่าวไว้ในอัลกุรอาน นอกจากในซูเราะฮ์นี้ อัลกุรอานมิได้กำหนดสถานที่ นอกจากกล่าวว่าเป็นชุมทางแห่งสองทะเล และมีได้กำหนดเวลาว่าเป็นช่วงไหนในชีวิตของมุซา ไม่ว่าจะเป็นขณะที่อยู่ในอียิปต์ก่อนที่จะพาบะนีอิสรอิลออกไป หรือหลังจากพาออกไปแล้ว และหลังจากพาออกไปแล้วเมื่อใด ก่อนเดินทางไปยังดินแดนคัคคัสส์หรือหลังจากเดินทางไปยังที่นั่นแล้วมีรายงานมากมายจากอิบนุอับบาสและคนอื่น ๆ ในเรื่องนี้ แต่เราขอยุติเพียงด้วยบทของเรื่องที่มีปรากฏอยู่ในอัลกุรอาน และเรามีความเชื่อมั่นว่า การที่อัลกุรอานได้นำมากล่าวไว้โดยมิได้เพิ่มเติม และมิได้กำหนดสถานที่ วัน เวลา และชื่อต่าง ๆ นั้น เป็นเคล็ดลับโดยเฉพา

61. ดังนั้น เมื่อทั้งสองถึงชุมทางระหว่างสองทะเลแล้ว¹ ทั้งสองลืมน้ำของเขา ดังนั้นมันจึงหาวิธีของมันลงทะเลไปตามทาง²

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿١١﴾

62. ครั้นเมื่อทั้งสองเดินเลยต่อไปอีก เขาได้กล่าวแก่คนใช้หนุ่มของเขาว่า จงนำอาหารกลางวันของเราออกมา โดยแน่นอน เราได้รับความลำบากจากการเดินทางของเรา³

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي نَادَاكَ فَاتَّخَذْتُمَا سَفَرِنَا هَذَا نَسْبًا ﴿١٢﴾

63. เขากล่าวว่า ท่านมิเห็นดอกหรือเมื่อเราพักอยู่ที่ก้อนหิน แท้จริงฉันลืมน้ำที่จะพุดถึงเรื่องปลาและไม่มีผู้ใดที่ทำให้ฉันลืมน้ำถึงมัน นอกจากชัยฏอน และมันก็หาทางลงทะเลไปอย่างน่าประหลาดแท้ๆ

قَالَ آرَأَيْتَ إِذْ أَوْتِنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿١٣﴾

64. เขากล่าวว่า นั่นแหละคือสิ่งที่เราต้องการหา³ ดังนั้น ทั้งสองจึงหวนกลับตามร่องรอยไปที่เดิม

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَالِيَاءَ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿١٤﴾

65. แล้วทั้งสองได้พบบ่าวคนหนึ่งจากปวงบ่าวของเรา⁴ ที่เราได้ประทานความเมตตาจากเราให้แก่เขา และเราได้สอนความรู้จากเราให้แก่เขา

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِبْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿١٥﴾

¹ ส่วนใหญ่ของนักตีพิมพ์ซีริมีความเห็นว่า ชุมทางของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลแดง คือบริเวณทะเลสาบอัลมูรเราะฮ์กับทะเลสาบอัลติมีซาหุ หรือชุมทางของอ่าวอะเกาะบะฮ์และสุเอซในทะเลแดง เพราะอาณาบริเวณนี้เป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของบะนีอิสรออิล เนื่องจากการเดินทางออกจากอียิปต์

² ส่วนใหญ่ของนักตีพิมพ์ซีริมีความเห็นว่า ปลาในที่นี้เป็นปลาอย่าง การให้มันมีชีวิตขึ้นมาและหาทางลงทะเลนั้น เป็นสัญญาณหนึ่งในบรรดาสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์แก่มุซา

³ นั่นคือจุดมุ่งหมายของเรา คือการพบปะกับคนดี ศอและฮุ

⁴ ทั้งสองได้พบกับเคาะฎิร อะลียฮิสสลาม ที่โศดหินแห่งหนึ่ง ซึ่งปลาได้หายตัวไป ตามรายงานซึ่งมีหลักฐานอัลกุรอาน และซุนนะฮ์ยืนยันว่าเคาะฎิร อะลียฮิสสลามเป็นนะบีคนหนึ่ง ซึ่งในอายะฮ์ได้ใช้สำนวนว่าเป็นบ่าวคนหนึ่งเ็นปวงบ่าวของพระองค์โดยสำนวนนี้้อัลลอฮ์ ตะอาลา เคยใช้กับบรรดาอะบี

66. มูซาได้กล่าวแก่เขาวา จะให้ฉันติดตามท่านไปได้ไหม โดยท่านจะต้องสอนฉันจากสิ่งที่ท่านได้เคยเรียนรู้มา ตามแนวทางที่เที่ยงตรง¹

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَعَبَكَ عَلَىٰ أَنْ تَعَلِّمَنِي
مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾

67. เขากล่าวว่า แท้จริง ท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้²

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

68. และท่านจะอดทนได้อย่างไร ในสิ่งที่ท่านไม่มีความรู้อย่างละเอียดละออ³

وَكَيفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَبْرًا ﴿٦٨﴾

69. เขากล่าวว่า หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ท่านจะพบฉันเป็นผู้อดทน และฉันจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของท่าน

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

70. เขากล่าวว่า ดังนั้น ถ้าท่านติดตามฉัน ก็อย่าได้ถามฉันถึงสิ่งใด จนกว่าฉันจะเล่าเรื่องนั้นแก่ท่าน

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ
حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

71. ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทาง⁴ จนกระทั่งเมื่อทั้งสองลงเรือ เขา (เคาะฎิร) จึงเจาะรูมัน เขา (มูซา) กล่าวว่า ท่านเจาะรูมันเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในเรือจมน้ำกระนั้นหรือ โดยแน่นอนท่านได้นำมาซึ่งสิ่งที่อันตรายยิ่ง

فَانظُرْنَا فَسَاءَ مَا نَحْنُ بِكِلَابٍ إِذْ كَانُوا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخْرَقَهَا لِنَفْسٍ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾

¹ คือท่านจะอนุญาตให้ฉันติดตามท่านไป เพื่อที่ฉันจะได้เรียนรู้วิชาการจากท่าน โดยมันจะช่วยชี้แนะการดำรงชีวิตของฉันได้ไหม

² อิบน์อับบาสอธิบายว่า ท่านจะอดทนไม่ได้ต่อการกระทำของฉัน เพราะฉันรู้ในสิ่งเร้นลับบางอย่างของพระเจ้าของฉัน

³ คือท่านจะอดทนได้อย่างไร ในสิ่งที่โดยเปิดเผยแล้วท่านยอมรับไม่ได้ และท่านก็ไม่รู้ในสิ่งที่ถูกปิดไว้

⁴ เมื่อทั้งสองออกเดินทางมาตามชายทะเล จนกระทั่งเมื่อเรือผ่านมา บรรดาลูกเรือรู้จักเคาะฎิรจึงให้ทั้งสองลงเรือไปโดยไม่คิดค่าโดยสารแต่อย่างใด

72. เขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกหรือว่า แท้จริง ท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้

قَالَ لَوْلَا أَقْبَلُ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾

73. เขา (มุซา) กล่าวว่า โปรดอย่าเอาโทษกับฉันเลยในสิ่งที่ฉันลืมและอย่าบังคับฉันให้ลำบากใจในเรื่องของฉันเลย

قَالَ لَا تَأْخُذْ بِنِي مَانِيئِثٌ وَلَا تَرْهَقْنِي
مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ﴿٧٣﴾

74. ดังนั้นเขาทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไป จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบเด็กคนหนึ่ง เขา (เคาะฎิร) จึงฆ่าเด็กคนนั้น¹ เขา (มุซา) กล่าวว่า ท่านฆ่าชีวิตบริสุทธิ์โดยมิได้ทำผิดต่อชีวิตอื่น กระนั้นหรือ โดยแน่นอน ท่านทำสิ่งที่ร้ายแรงยิ่ง

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَقْبَا عُلْمًا فَقَتَلَهُ. قَالَ أَفَنَتَّ
نَفْسًا رَّكِيَةً بغيرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

75. เขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกหรือว่า แท้จริง ท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้

﴿٧٥﴾ قَالَ لَوْلَا أَقْبَلُ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٧٥﴾

76. เขา (มุซา) กล่าวว่า หากฉันถามสิ่งใดจากท่านหลังจากนี้ ท่านอย่าคบฉันเป็นเพื่อนร่วมทางอีกเลย แน่نون ท่านมีข้อแก้ตัวจากฉันพอแล้ว²

قَالَ إِنْ سَأَلْتَنِي عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي
فَدَلَّغْتَنِي مِنْ لَدُنِّي عَذْرًا ﴿٧٦﴾

77. ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไป จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบชาวเมืองหนึ่ง³ ทั้งสองได้ขออาหารจากชาวเมืองนั้น แต่พวกเขาปฏิเสธ

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنبَأَ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا
فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ
أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ. قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

¹ หลังจากลงเรือแล้ว ทั้งสองได้ออกเดินทางต่อไป

² คือท่านได้ยอมรับข้อแก้ตัวแก่ฉันแล้ว ในการเลิกคบฉันเป็นเพื่อนร่วมเดินทางถึง 2 ครั้ง ดังนั้น ท่านมีข้อแก้ตัวแก่ฉันแล้ว เพราะฉันผิดสัญญากับท่านถึงสามครั้ง

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า เป็นชาวเมืองอันฎอญียะฮ์ ชาวเมืองนั้นเป็นคนตระหนี่ ไม่ต้อนรับแขกและไม่เผื่อแผ่เจือจุนแก่คนหัวโหด

ที่จะต้อนรับเขาทั้งสองต่อมาเขาทั้งสองได้พบ
กำแพงแห่งหนึ่งกำลังจะพังลงมาแล้วเขาก็ทำให้
มันตรง เขา (มุซา) กล่าวว่า ถ้าท่านประสงค์
แน่นอนท่านจะเอาค่าแรงตอบแทนสำหรับ
มันได้¹

78. เขากล่าวว่า นี่คือการแยกกันระหว่างฉัน
กับท่าน² ฉันจะบอกท่านถึงความหมายที่ท่าน
ไม่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้น ๆ ได้

79. ส่วนเรื่องของเรือเดินทะเลนั้น มันเป็น
ของพวกผู้ซัดสนทำงานอยู่ในทะเล ฉันตั้งใจจะ
ทำให้มันมีตำหนิ เพราะเบื้องหลังพวกเขานั้นมี
กษัตริย์องค์หนึ่งคอยยึดเรือดี ๆ ทุกลำโดยใช้
อำนาจ³

80. และส่วนเรื่องของเด็กนั้นก็คือ พ่อแม่ของ
เขาเป็นผู้ศรัทธา เรากลัวว่าเขาจะเคียดเคี้ยวให้
ทั้งสองตกอยู่ในการละเมิดและปฏิเสธศรัทธา⁴

81. ดังนั้นเราปรารถนา (ฆ่าเขาโดยหวัง) ว่า
พระผู้เป็นเจ้าของทั้งสองจะทรงเปลี่ยนลูกที่ดีกว่า
ให้แก่ทั้งสอง มีความบริสุทธิ์ดีกว่าและใกล้ชิด
ต่อความเมตตา (แก่ทั้งสอง)

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا يَوْمِيلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ
فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ
مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا
أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

¹ คือคิดเอาค่าแรงเป็นค่าจ้าง เพื่อไปซื้ออาหารมาได้

² ถึงเวลาแล้วที่เราจะแยกจากกัน ตามสัญญาที่ท่านได้ให้ไว้

³ คือยึดเรือดี ๆ ทุกลำที่ไม่มีตำหนิ

⁴ ส่วนเด็กที่ฉันฆ่านั้นเป็นกาฬโรคและคนเลว

82. และส่วนเรื่องของกำแพงนั้น มันเป็นของเด็กผู้ชายกำพร้าสองคนที่อยู่ในเมือง และได้กำแพงนั้นมีชุมทรัพย์ของเขาทั้งสอง¹ และพ่อของเด็กทั้งสองก็เป็นคนดี ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงประสงค์ที่จะให้เด็กทั้งสองบรรลุสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และจะ让孩子ทั้งสองเอาชุมทรัพย์ของทั้งสองออกมาเอง² เป็นความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของท่าน และฉันมิได้ทำสิ่งนั้นตามความพอใจของฉัน นั่นคือความหมายที่ท่านไม่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้น ๆ ได้

83. และพวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับซุลกีอรรนัยนุ³ จงกล่าวเถิด ฉันจะเล่าเรื่องของเขาแก่พวกท่าน

84. แท้จริงเราได้ให้อำนาจแก่เขาในแผ่นดิน และเราได้ให้เขาทุกสิ่งที่เขาต้องการ⁴

85. ดังนั้น เขาจึงมุ่งไปทางหนึ่ง (ทางตะวันตก)

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا
كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي
ذَٰلِكَ نَأْوِئُ لِمَا لَمْ يَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا
عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

إِنَّمَا كُنَّا لَهِ فِي الْأَرْضِ وَأَنْبِئُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبِّيًا ﴿٨٤﴾

فَأَنْعَبَ سَبًّا ﴿٨٥﴾

¹ ถ้าปล่อยให้กำแพงพังลงมา ชุมทรัพย์ก็จะประจักษ์ออกมา เด็กทั้งสองไม่สามารถป้องกันชุมทรัพย์ได้

² โดยที่เด็กทั้งสองสามารถคุ้มกันชุมทรัพย์นั้นได้ ณ ที่นี้ความลับได้ถูกเผยออกมา อันเนื่องมาจากเคล็ดลับแห่งการกระทำเช่นนั้นของบ่าวที่ศอลิหฺ เช่นเดียวกับที่มันได้ถูกเผยออกมา โดยที่พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยให้ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น นี่แหละคือเรื่องราวของมุซา กับบ่าวที่ศอลิหฺ จึงมีความสัมพันธ์กับเรื่องชาวถ้ำตรงที่ว่า ปล่อยให้เรื่องของสิ่งพิสดารวิสัยเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์เดียวซึ่งพระองค์ทรงจัดเตรียมเรื่องต่าง ๆ ด้วยอิกมะฮ์ของพระองค์

³ กล่าวกันว่า เป็นกษัตริย์มุสลิมแห่งเยเมน ที่เรียกกันว่า ซุลกีอรรนัยนุ ก็เพราะเขามีอำนาจปกครองดินแดนจากตะวันออกจรดตะวันตก

⁴ นักตีฟซริกกล่าวว่า ซุลกีอรรนัยนุมีอำนาจปกครองในสมัยระหว่างนะบือฮากับนะบีมุฮัมมัด มีรายงานว่ามีบุคคลที่มีอำนาจปกครองแผ่นดินมีอยู่ 4 คน เป็นมูอิมิน 2 คน กาฟิร 2 คน ที่เป็นมูอิมินคือนะบีสุลัยมานกับซุลกีอรรนัยนุ ส่วนกาฟิร 2 คนคือ นัมรูดและบัคตันคีร

86. จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ดวงอาทิตย์ตก เขาพบมันตกลงในน้ำชุ่นดำ¹ และพบ ณ ที่นั้นชนหมู่หนึ่ง เรากล่าวว่า (อัลลอฮ์ทรงดลใจเขา) โอ้ ชุลก็อรันยัญ เจ้าจงลงโทษพวกเขา² หรือทำความดีต่อพวกเขา

87. เขากล่าวว่า ส่วนผู้ที่อธรรมนั้นเราจะลงโทษเขา แล้วเขาจะถูกนำกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าของเขา ดังนั้นพระองค์จะลงโทษเขาซึ่งการลงโทษอย่างรุนแรง

88. และส่วนผู้ศรัทธาและประกอบความดีนั้นสำหรับเขาคือการตอบแทนที่ดี และเราจะพูดกับเขาในกิจการงานของเราอย่างง่าย ๆ

89. แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง(ทางตะวันออก)

90. จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ตะวันขึ้น³ เขาพบมันขึ้นเหนือกลุ่มชนหนึ่ง เรามิได้ทำที่กำบังแดดให้แก่พวกเขา⁴

91. เช่นนั้นแหละ เราหยั่งรู้ ชาวคราวที่เกี่ยวกับเขา

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَقْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قَلِيلًا يُذَكَّرُونَ
إِذَا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِذَا أَنْ تَنْجِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ نُرِيدُ إِلَىٰ رَبِّهِ فِيعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ﴿٨٧﴾

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

ثُمَّ نَتَّبِعَ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَوَجَّعَلْ لَّهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِمْ خَبْرًا ﴿٩١﴾

¹ คือดวงอาทิตย์ตก ณ สถานที่นั้น เพราะเขายืนอยู่ในบริเวณนั้น มิได้หมายความว่ามันตกลงไปในน้ำชุ่นดำจริง ๆ เพราะผู้ที่ยืนอยู่กลางทะเลทรายจะเห็นว่าดวงอาทิตย์ตกท่ามกลางทะเลทราย

² นักตีฟิรอธิบายว่า ชนหมู่นั้นเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้เขาเลือกปฏิบัติเอาระหว่างให้ลงโทษพวกเขาด้วยการฆ่า หรือเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาไปสู่อิสลาม แล้วทำดีกับพวกเขา

³ ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ตะวันตก ณ ที่นี้ก็เช่นเดียวกันคือ เมื่อเขาเดินทางไปถึงดินแดนที่ตะวันขึ้น จุดมุ่งหมายก็คือทางขึ้นของตะวันทางด้านตะวันออกในสายตาของผู้มอง อัลกุรอานมิได้กำหนดสถานที่ไว้อย่างแน่นอน

⁴ คือเป็นดินแดนที่โล่งเตียน เปิดเผย ไม่มีตึกรามบ้านช่อง และไม่มีต้นไม้เป็นที่กำบัง

92. แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง (ไปทางเหนือ)¹

ثُمَّ اتَّخَذَ سَبِيلًا

93. จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงบริเวณระหว่างภูผาทั้งสอง² เขาได้พบชนกลุ่มหนึ่งที่เชิงภูผาทั้งสองนั้น ซึ่งพวกเขาเกือบจะไม่เข้าใจคำพูดกันเลย³

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

94. พวกเขาบอกว่า ไอ้ซูลก็อรรนัยน แท้จริงยะอญจและมะอญจนั้นเป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดินนี้ ดังนั้น เราขอมอบบรรณาการแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้สร้างกำแพงกันระหว่างพวกเรากับพวกเขา⁴

قَالُوا لَيْدَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ
مُتْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ حَرْمًا
عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

95. เขากล่าวว่า สิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าของฉันได้ให้อำนาจแก่ฉันดียิ่งกว่า ดังนั้นพวกท่านจงช่วยฉันด้วยกำลัง ฉันจะสร้างกำแพงแน่นหนาขึ้นระหว่างพวกท่านกับพวกเขา

قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

96. พวกท่านจงเอาเหล็กท่อนโต ๆ มาให้ฉัน จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้บริเวณภูผาทั้งสองราบเรียบ เขาก็กล่าวว่า จงเป่ามันด้วยเครื่องเป่าลม จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้มันร้อนเป็นไฟ เขากล่าวว่า ปล່อยให้ฉันเททองแดงหลอมลงไปบนมัน⁵

أَتُونِي زُبُرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا

¹ เขาออกเดินทางไปยังแหล่งที่สาม คือระหว่างตะวันออกกับตะวันตก คือมุ่งสู่ทางเหนือที่มีภูเขาสูง ๆ

² เมื่อไปถึงอาณาบริเวณที่มีภูเขาใหญ่ 2 ลูก

³ ชนกลุ่มนั้นพูดหลายภาษา ทำความเข้าใจกันยาก

⁴ ซูลก็อรรนัยนมีความเห็นว่า วิธีที่ง่ายและดีที่สุดในการสร้างกำแพงนั้นคือ ปิดทางผ่านระหว่างภูเขาทั้งสองลูก

⁵ เขาใช้ให้ชาวบ้านนำเหล็กท่อนโต ๆ มาวางเรียงเป็นกองพะเนินสูง แล้วจุดไฟเผาเหล็กจนร้อนแดง หลังจากนั้นให้เอาทองแดงหลอมเทราดลงบนเหล็ก แล้วมันจะแข็งกล้า ในสมัยปัจจุบันก็ได้ค้นพบว่าการผสมทองแดงส่วนหนึ่งเข้ากับธาตุเหล็ก จะทำให้เหล็กมีความแข็งแรงและทนทาน

97. ดังนั้น พวกเขา (ยะอญูจและมะอญูจ) ไม่สามารถจะข้ามมันได้ และไม่สามารถจะขุดโพรงผ่านมันได้¹

فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ
وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿١٧﴾

98. เขากล่าวว่า นี่คือการเมตตาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฉัน ดังนั้น เมื่อสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฉันมาถึง² พระองค์จะทรงทำให้มันพังทลาย และสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฉันนั้นเป็นจริงเสมอ

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي إِذَا جَاءَ وَعَدْرِي جَعَلَهُ دَكَّاءَ
وَكَانَ وَعْدِي حَقًّا ﴿١٨﴾

99. และวันนั้นเราได้ปล่อยให้บางส่วนของพวกเขาปะทะกับอีกบางส่วน และสิ่งซึ่งจะถูกเป่าขึ้น³ แล้วเราจะรวมพวกเขาทั้งหมด

﴿ وَرَكَّبْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ فِي الْأُصْوَارِ
فَجَمَعْتَهُمْ مَعًا ﴿١٩﴾

100. และวันนั้นเราจะนำนรกญะฮันนัม มาเปิดเผยแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

﴿ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿٢٠﴾

101. คือบรรดาผู้ที่ดวงตาของพวกเขาถูกปกปิดจากการรำลึกถึงข้า และพวกเขาไม่สามารถจะไต่ขึ้น⁴

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي
وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿٢١﴾

¹ ด้วยการทำให้ประตูเหล็กดังกล่าว พวกบ่อนทำลายคือยะอญูจและมะอญูจจึงไม่สามารถจะปีนป่ายข้ามไปได้เพราะความสูงและความลื่นเป็นมันของเหล็ก ในเวลาเดียวกันก็ไม่สามารถจะขุดเจาะประตูเหล็กได้เพราะความแข็งแกร่งของเหล็กนั่นเอง

² คือเมื่อยะอญูจและมะอญูจออกมา นั่นคือสัญญาณแห่งวันใกล้กิยามะฮ์จะเกิดขึ้น และประตูเหล็กที่ซุลก็อริยน์ได้ทำไว้วันนั้นก็พังราบเรียบ

³ ในวันกิยามะฮ์มนุษย์จะเดินชนกัน เพราะความมากมายของพวกเขานั้นเอง แล้วสิ่งซึ่งจะถูกเป่าขึ้นเป็นครั้งที่สอง ในวันนั้นมนุษย์จะมารวมกันในสถานที่เดียวกัน เพื่อการสอบสวนและการตอบแทน

⁴ คือบรรดาผู้ที่ (ในโลกดุนยา) ดวงตาของเขาบอด ไม่พิจารณาใคร่ครวญถึงหลักฐานต่าง ๆ แห่งเดซานุภาพของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ และไม่สามารถจะรับฟังพจนารถของอัลลอฮ์ตะอาลา เพราะความมืดของหัวใจของพวกเขา

102. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้คิดแล้วหรือว่า พวกเขาจะยึดเอาปวงบ่าวของข้าอื่นจากข้า เป็นผู้คุ้มครองได้! แท้จริง เราได้เตรียมนรกญะฮันนัมไว้เป็นที่พำนัก สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي
أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

103. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) เราจะแจ้งแก่พวกท่านใหม่ ถึงบรรดาผู้ที่ขาดทุนยิ่งในการงาน

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

104. คือบรรดาผู้ทำการชวนขายของพวกเขา สูญสิ้นไป ในการมีชีวิตในโลกนี้² และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขาปฏิบัติความดีแล้ว

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

105. เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา³ และการพบปะกับพระองค์ ดังนั้นการงานของพวกเขาจึงไร้ผล และในวันกียามะฮ์เราจะไม่ให้มันมีค่าแก่พวกเขาเลย⁴

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾

106. นั่นแหละการตอบแทนของพวกเขาคือ นรกญะฮันนัม เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา และพวกเขายึดเอาโองการทั้งหลายของข้า และบรรดาารอชุลของข้า เป็นที่ล่อลวง

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَتَآخَذُوا آيَاتِي
وَرُسُلِي هُزُوعًا ﴿١٠٦﴾

107. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีสำหรับพวกเขานั้นคือสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์ เป็นที่พำนัก⁵

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ
الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

¹ ปวงบ่าวของข้าอื่นจากข้า เช่น มะลาอิกะฮ์ อุไซร และมะซีหฺอับนัรยัม เป็นต้น

² คือการงานของพวกเขาคือเป็นโมฆะ และสูญหายในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เพราะการปฏิเสธศรัทธาแก่การจงรักภักดีจะอยู่ร่วมกันไม่ได้

³ คือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอาน ต่อวันฟื้นคืนชีพ

⁴ พวกเขาจะไม่มีความหมายและน้ำหนักอย่างใดเลย ณ ที่อัลลอฮ์

⁵ คือสวนสวรรค์ชั้นสูงสุดและยอดเยี่ยม

108. พวกเขาพำนักอย่างถาวรอยู่ในนั้น พวกเขาไม่ประสงค์จะเปลี่ยนที่จากมัน

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾

109. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากว่าทะเลเป็น น้ำหมึกสำหรับบันทึกพจนานารถของพระผู้เป็น เจ้าของฉัน แน่หนอน ทะเลจะเหือดแห้งก่อนที่ คำกล่าวของพระผู้เป็นเจ้าของฉันหมดสิ้นไป และแม้ว่าเราจะนำมันเยี่ยงนั้นมาเป็นน้ำหมึก อีกก็ตาม¹

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلَّمْتُ رَبِّي لَفِدَا الْبَحْرِ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

110. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริง ฉันเป็น เพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน มีวะฮีย์ แก่ฉันว่า แท้จริง พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือ พระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้ เป็นเจ้าของเขา² ก็ให้เขาประกอบการทำงานที่ดี³ และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อ พระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย⁴

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

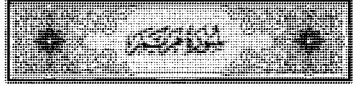
¹ ถึงแม้ว่าจะนำน้ำทะเลซึ่งเปรียบเทียบกับน้ำหมึกมาเพิ่มขึ้นอีกเท่านั้นก็ตาม ก็ไม่สามารถบันทึกคำกล่าว หรือพจนานารถของพระองค์ให้หมดได้

² หวังที่จะได้รับผลบุญการตอบแทน และกลัวการลงโทษของพระองค์

³ คือให้ความบริสุทธิ์ในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์

⁴ คืออย่าอวดอ้างผลงานของเขา และอย่าหวังในสิ่งที่เขาได้กระทำไปเพื่อใครอื่น นอกจากเพื่อพระพักตร์ ของอัลลอฮ์ และเพื่อความโปรดปรานของพระองค์

(19) ซูเราะฮ์ มัรยัม

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 98 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ มัรยัม

ซูเราะฮ์มัรยัมเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ มีจุดมุ่งหมายยืนยันเน้นหนักเรื่องอัตเตอาฮีด หรือการให้ความเป็นเอกภาพ การให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ในสิ่งที่ไม่เหมาะสมและคู่ควรต่อพระองค์ เน้นหนักในเรื่องการศรัทธาอีมานต่อวันฟื้นคืนชีพ และวันแห่งการตอบแทน สารสำคัญของซูเราะฮ์นี้ กล่าวถึงเรื่องอัตเตอาฮีด การศรัทธาอีมานต่อการมีอยู่ของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ ตลอดจนชี้แจงวิถีทางของบรรดาผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และวิถีทางของผู้ที่หลงผิด

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องของนะบีบางท่าน เริ่มด้วยเรื่องของนะบีชะกะรียา และบุตรของท่านคือ นะบี ยะหฺยา ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานบุตรให้แก่ท่านเมื่อท่านเข้าสู่วัยชราแล้ว จากภรรยาของท่านซึ่งเป็นหมัน เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลานั้น ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง ทรงได้ยินการวิงวอนขอของผู้ที่อยู่ในความทุกข์ยาก ทรงตอบรับการร้องเรียนของผู้เศร้าโศกเสียใจ ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงตอบรับการวิงวอนขอของท่าน และทรงประทานบุตรที่เฉลียวฉลาดแก่ท่าน

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องที่น่าประหลาดยิ่ง นั่นก็คือเรื่องของนางมัรยัมผู้บริสุทธิ์ และการคลอดบุตรของนางโดยปราศจากบิดา อีกมะฮฺฮ์ของพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้สิ่งปาฏิหาริย์อันนี้ปรากฏขึ้น ด้วยการให้กำเนิดอีซาจากมารดาโดยปราศจากบิดา เพื่อว่าร่องรอยแห่งเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า จะเป็นภาพลักษณ์ให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่สายตา ถึงความยิ่งใหญ่และความเป็นเอกะของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องของท่านนะบีอิบรอฮีมกับบิดาของท่าน แล้วได้กล่าวชมเชยยกย่องบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ คือ อิสฮาก ยะอฺกูบ มูซา ฮารูน อิสมาอีล อีดรีส และนูหฺ การกล่าวถึงบรรดารอซูลเหล่านี้ ใช้น้ำที่ถึงสองในสามของซูเราะฮ์ จุดมุ่งหมายเช่นนั้นเพื่อเน้นหนักถึงความเป็นเอกภาพแห่งศาสน์ของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพราะบรรดารอซูลทั้งมวลได้รับแต่งตั้งมา เพื่อเรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ไปสู่ความเป็นเอกานุภาพของอัลลอฮ์ และขจัดการตั้งภาคีเป็นคู่เคียงกับพระองค์และการเคารพบูชาเจวิด

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสภาพบางส่วนของวันกิยามะฮ์ และความน่าสะพรึงกลัวแห่งวันตอบแทน ในสภาพที่บรรดาผู้ฝ่าฝืนดื้อดึงปฏิเสธศรัทธาจะคุกเข่าเรียงรายรอบซุมนรก เพื่อจะถูกโยนใส่เป็นเชื้อเพลิงของนรก

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์จากการมีพระบุตรการตั้งภาคี การเปรียบเทียบ และโต้ตอบความหลงใหลของพวกมุชริกีน ด้วยหลักฐานที่ชัดเจนและแข็งแรง

ชื่อของซูเราะฮ์ ซูเราะฮ์มัรยัมถูกตั้งชื่อนี้ เพื่อเป็นการรำลึกถึงสิ่งปาฏิหาริย์ที่น่าทึ่ง คือการให้กำเนิดมนุษย์โดยปราศจากบิดา การที่อัลลอฮ์ทรงให้ทารกแบบเบาะพูดได้ และปรากฏการณ์ที่น่าประหลาดเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการกำเนิดของท่านนะบีฮิซาอะลัยฮิสสลาม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. กภาพ ฮา ยา อัยนุ คอด¹
2. (นี่คือ) การกล่าวถึงเมตตาธรรมแห่งพระเจ้า
ของเจ้า ที่มีต่อชะกะรียา บ่าวของพระองค์
3. เมื่อเขาวิงวอนต่อพระเจ้าของเขา ด้วยการ
วิงวอนอย่างแผ่วเบา
4. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงกระดุกของข้าพระองค์อ่อนแล้ว² และ
ศีรษะก็มีประกายหงอกแล้ว และมีเคยปรากฏ
เลยว่าการวิงวอนของข้าพระองค์ต่อพระองค์นั้น
ไร้ผล³ โอ้ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
5. และแท้จริงข้าพระองค์กลัวลูกหลานของข้า
พระองค์ ภายหลัง (การตายของ) ข้าพระองค์⁴
และภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย ดังนั้น
ขอพระองค์ทรงโปรดประทานทายาทที่ดีจาก
พระองค์แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด
6. ผู้ซึ่งจะสืบทายาทแทนข้าพระองค์และสืบ
ทายาทจากตระกูลของยะอุกุบ⁵ และขอพระองค์
ทรงโปรดให้เขาเป็นที่โปรดปรานด้วยเถิด ข้า
แต่พระเจ้าของข้าพระองค์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيْعَصٍ ﴿١﴾

ذَكَرْ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾

إِذْ نَادَى رَبَّهُ يَدَاؤُهُ خَفِيًّا ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ

شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ

أَمْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

بِرَبِّي وَرَبِّ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ

وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายนในเชิงอรรถของโองการที่หนึ่งซูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์

² หมายถึงกำลังวังชาก็ไม่เหมือนแต่ก่อนแล้ว

³ ขอพระองค์ทรงรับการวิงวอนของข้าพระองค์ด้วยเทอญ

⁴ ข้าพระองค์กลัวว่าบรรดาลูกหลานของข้าพระองค์จะทำลายศาสนา หลังจากข้าพระองค์ได้ตายไปแล้ว

⁵ คือสืบทายาททางด้านวิชาความรู้และการเป็นนบี

7. โอ้ ชะกะรียาเอ๋ย แท้จริงเราจะแจ้งข่าวดีแก่เจ้าซึ่งลูกคนหนึ่ง ชื่อของเขาคือยะหฺยา¹ เรามีเคยตั้งชื่อผู้ใดมาก่อนเลย

يٰۤزَكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اَسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ يَجْعَلْ لَهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾

8. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีลูกได้อย่างไร² ในเมื่อภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมัน และข้าพระองค์ได้บรรลู่สู่ความแก่ชราแล้ว³

قَالَ رَبِّ اَنْىٰ يَكُوْنُ لىٰ عَلِمٌ وَّكَانَتْ اَمْرًاۤى عَاقِرًا وَّقدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾

9. เขา (มลัก)⁴ กล่าวว่า กระนั้นก็ดี พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสว่า มันง่ายสำคัญข้า และแน่นอน ข้าได้บังเกิดเจ้ามาก่อน เมื่อเจ้ายังมีได้เป็นสิ่งที่⁵

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓىٔى وَّقدْ خَلَقْتَكَ مِنْ قَبْلُ وَّلَمْ تَكُنْ شَيْئًا ﴿٩﴾

10. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดทำให้มีสัญญาณแก่ข้าพระองค์ด้วย พระองค์ตรัสว่า สัญญาณของเจ้า

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لىٰ اٰيَةً قَالَ اٰيٰتُكَ اَلَّا تَكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سُوِيًّا ﴿١٠﴾

¹ โดยผ่านทางมะลาอิกะฮ์ ดังเช่นในซูเราะฮ์ฮุคคิมมรอน อายะฮ์ ที่ 39 กล่าวไว้มีความว่า และมะลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนละหมาดอยู่ในอัลมิหฺรอบว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่เจ้าด้วยยะหฺยา

² เป็นคำถามที่ประหลาดใจและดีใจในเวลาเดียวกัน

³ นักตีฟซีรกล่าวกันว่า ขณะนั้นเขามีอายุ 120 ปี และภริยาของเขามีอายุ 98 ปี

⁴ มะลัก เป็นเอกพจน์ของคำว่า มะลาอิกะฮ์

⁵ นักตีฟซีรอธิบายว่า ในการให้บังเกิดมิใช่เป็นเรื่องง่ายหรือยากสำหรับอัลลอฮ์ เพราะสื่อแห่งการให้บังเกิด สำหรับคนหนุ่มหรือคนแก่ คนมีเกียรติหรือคนต่ำต้อย อยู่ในสภาพเดียวกันหมดคือ พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า จงเป็น แล้วมันก็เป็นขึ้น

คืออย่าพูดกับผู้คนเป็นเวลาสามคืน ทั้ง ๆ ที่
เจ้าอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์¹

11. แล้วเขาได้ออกจากแท่นสวดมายังหมู่ชน
ของเขา และเขาได้ชี้ไม้แก่พวกของเขาว่า²
พวกท่านจงกล่าวสวดดีในยามเช้าและยามเย็น

12. โอ้ ยะหยาเอ๋ย เจ้าจงยึดมั่นในคัมภีร์
(เตารอฮฺ) อย่างมั่นคง และเราได้ประทาน
ความเฉลียวฉลาดให้เขา ตั้งแต่ยังเป็นเด็กอยู่

13. และความน่าสงสารจากเรา และความ
บริสุทธิ์แก่เขา³ และเขาเป็นผู้ยำเกรง

14. และเป็นผู้กระทำความดีต่อบิดามารดา
ของเขา และเขามีได้เป็นผู้หยิ่งยโส ผู้ฝ่าฝืน

15. และความศานติงมีแต่เขา วันที่เขาถูก
คลอด และวันที่เขาตาย และวันที่เขาถูกฟื้นขึ้น
ให้มีชีวิตใหม่⁴

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

يَجْعَلِي خُذْ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ
الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

وَحَسَنًا نَّامِنًا لَدُنَّا وَرَكُوعًا وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

وَوَبْرًا يُؤَلِّدُ بِهِ وَلَمْ يُكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

وَوَسَّلْنَا عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدٍ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

¹ คือไม่ได้เป็นไข้หรือเจ็บป่วยแต่อย่างใด โดยไม่พูดคุยกับผู้ใด แต่อ่านคัมภีร์อัดเตารอดและกล่าวสรรเสริญพระองค์ได้

² ดังเช่นในซูเราะฮ์ฮุลาอิมรอน อายะฮ์ ที่ 41 กล่าวไว้มีใจความว่า พระองค์ตรัสว่า สัญญาณของเจ้านั้นคือ เจ้าจะไม่พูดกับผู้คนเป็นเวลา 3 วัน นอกจากการชี้ไม้

³ เราทำเช่นนั้นเป็นความเอ็นดูเมตตาจากเราต่อบิดามารดาของเขา และเป็นการเมตตาแก่เขาด้วย และให้เขาบริสุทธิ์จากการกระทำที่น่าเกลียด

⁴ อิบน์อะฎีเยฮ์กล่าวว่า พระองค์ทรงให้เขาได้รับความศานติ ในขณะที่มนุษย์อยู่ในความอ่อนแอที่สุด มีความต้องการมากที่สุด ต้องพึ่งพาอาศัยต่อพระองค์มากที่สุด นั่นคือ ขณะที่เขาเกิด เขาตายและเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่

16. และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) มัรยัมที่อยู่ในคัมภีร์¹ เมื่อนางได้ปลีктัวออกจากหมู่ญาติของนาง ไปยังมูมหนึ่งทางตะวันออก (ของบัยตุลมักดิส)²

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

17. แล้วนางได้ใช้ม่านกั้นให้ห่างพันจากพวกเขา แล้วเราได้ส่งวิญญาณของเรา (ญิบรีล) ไปยังนางแล้วเขาได้จำแลงตนแก่นาง ให้เห็นเป็นชายอย่างสมบูรณ³

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

18. นางกล่าวว่า แท้จริง ฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าทรงกรุณาปรานีให้ห่างจากท่าน หากท่านเป็นผู้ยำเกรง⁴

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾

19. เขา (ญิบรีล) กล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นเพียงทูตแห่งพระเจ้าของเธอ เพื่อฉันจะให้ลูกชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ⁵

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا
زَكِيًّا ﴿١٩﴾

¹ นี่เป็นเรื่องที่สองของซูเราะฮ์นี้ เป็นเรื่องประหลาดกว่าเรื่องกำเนิดยะหุยา เพราะเป็นเรื่องการคลอดบุตรของหญิงบริสุทธิ์ ปราศจากสามี ประหลาดกว่าการคลอดบุตรของหญิงที่เป็นหมั้นจากสามีที่แก่หง่อม

² นางได้ปลีکتัวออกจากหมู่ญาติของนาง เพื่อทำการอึบาคะฮ์ แต่พวกก็อดยานี้ก็ได้อธิบายความหมายของอายะฮ์นี้ว่า นางเป็นสาวแล้ว มีระดูและอยู่ในโบสถ์ไม่ได้ นางจึงปลีکتตนเองไป ซุบฮานัลลอฮ์ พวกเขาตีความหมายขัดกับสภาพความเป็นจริงของสตรีเพศ เพราะมันจะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อนางมีระดู นางได้ปลีکتัวออกไปเพื่อตั้งครุภี ซึ่งในอายะฮ์ต่อๆ ไปได้ระบุไว้ หรือว่าการตีความของพวกเขา ต้องการให้ตรงกับเชื่อมั่นของพวกเขาที่ว่า นางมัรยัมมีสามีชื่อโยเซฟ ซึ่งเป็นบิดาของท่านนะบีอีซา

³ อีบนุอับบาสอธิบายว่า ญิบรีลได้จำแลงตนมาในรูปของชายหนุ่ม หน้าตาขาว ผมหยิก มีร่างกายครบถ้วน สมบูรณ์

⁴ เมื่อนางเห็นเขาก็รู้สึกตกใจ กลัวว่าเขาจะประสงคร้ายต่อนาง นางจึงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์

⁵ เมื่อญิบรีลเห็นนางมีความกลัว จึงบอกความจริงแก่นาง

20. นางกล่าวว่า ฉันจะมีลูกได้อย่างไร¹ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีชายใดมาแตะต้องฉันเลย และฉันก็มีตัวเป็นหญิงชู้

21. เขา (ญิบรีล) กล่าวว่า กระนั้นก็เกิดพระเจ้าของเธอตรัสว่า มันง่ายสำหรับข้า และเพื่อเราจะทำให้เขาเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์ และเป็นความเมตตาจากเรา และนั่นเป็นกิจการที่ถูกกำหนดไว้แล้ว²

22. แล้วนางได้ตั้งครรภ์ และนางได้ปลีกตัวออกไปพร้อมกับบุตรในครรภ์ ยังสถานที่ไกลแห่งหนึ่ง³

23. ความเจ็บปวดใกล้คลอดทำให้นางหลบไปที่โคนต้นอินทผลัม⁴ นางได้กล่าวว่า โอ้ หากฉันได้ตายไปเสียก่อนหน้านี้ และฉันเป็นคนไร้ค่าถูกลืมเสียก็จะดี

24. ดังนั้น เขา (มะลัก) ได้เรียกนางทางเบื้องล่างต้นอินทผลัมว่า อย่าได้เศร้าเสียใจ แน่نون

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ
وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِنٍ
وَلِنَجْعَلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

﴿٢٢﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا
قَصِيًّا ﴿٢٣﴾

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جَنَعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي
مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٤﴾

فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتِكَ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾

¹ คือลูกคนนี้จะเกิดจากฉันในสภาพอย่างไร

² คือเพื่อให้การมาของเขาเป็นหลักฐานแก่มวลมนุษย์ ถึงเดชาญาณภาพอันน่าประหลาดของเรา และเพื่อเป็นความเมตตาแก่พวกเขาด้วยการส่งเขาให้มาเป็นนะบี ซักขวนและนำสู่แนวทางที่ถูกตั้ง

³ โดยนางกลัวหุญาตของนางจะประณามว่า นางได้ลูกมาโดยไม่มีสามี

⁴ เพื่อใช้เป็นที่พักพิง เพราะห่างไกลจากสายตาคน

พระเจ้าของเธอทรงจัดตำราไว้เบื้องล่างเธอ
แล้ว¹

25. และจงเขย่าวันอินทผลัม ให้มันเอน
มาทางตัวเธอ มันจะหล่นลงมาที่ตัวเธอเป็น
อินทผลัมที่สุกน่ากิน

26. ฉะนั้น จงกิน จงดื่ม และจงทำจิตใจให้
เบิกบานเถิด หากเธอเห็นมนุษย์คนใดก็จง
กล่าวว่า ฉันได้บนการสงบนิ่งไว้ต่อพระผู้ทรง
กรุณาปราณี ฉันจะไม่พูดกับผู้ใดเลยวันนี้

27. แล้วนางได้พาเขามายังหมู่ญาติของนาง
โดยอุ้มเขามา² พวกเขากล่าวว่า โอ้ มัรยัมเอ๋ย
แท้จริงเธอได้นำเรื่องประหลาดมาแล้ว

28. โอ้ น้องหญิงของฮารูน พ่อของเธอมิได้
เป็นชายชู้ และแม่ของเธอก็มีได้เป็นหญิงไม่
บริสุทธิ์³

وَهَرَىٰ إِلَيْكَ جِذْعَ النَّخْلَةِ تُسَوِّطُ عَلَيْكَ
رُطْبًا جَنِينًا ﴿٢٥﴾

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَأِمَّا تَرَيْنَ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ
صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا لِمَ جِئْتِ
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

يَا أُخْتَهُ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

¹ อิบน์อับบาสอธิบายว่า ญิบรียลได้ใช้เท้ากระแทบบนดิน แล้วตาน้ำจึงคึกได้พวยพุ่งออกมาเป็นธารน้ำ

² ในเมื่อตัวบทของอายะฮ์ระบุไว้แจ้งชัดอย่างนี้ว่า นางได้อุ้มเขา (อีซา) มาหาญาติพี่น้องของนาง แต่พวก
ก็อดยานี้ก็ได้ตีความหมายไปว่า (เมื่ออีซาโตแล้ว) นางได้พาเขามาหาพวกพ้องของนาง (โดย) ให้เขารขี่
(พาหะ) มา

³ คือ ใ้ผู้ที่มีความคล้ายคลึงกับฮารูนในความดีและการทำอโงะฮ์ พ่อและแม่ของเธอมิได้เป็นคนชู้
ทำไม่จึงเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นกับเธอ และเธอก็มาจากครอบครัวที่บริสุทธิ์ เป็นที่รู้จักกันดีถึงความดี
และเคร่งในการอโงะฮ์ ก้อตาดะฮ์กล่าวว่า ฮารูนเป็นคนดีของบะนีอิสรออิล เป็นที่รู้จักกันดี หมู่ญาติ
ของมัรยัมจึงเปรียบเปรยนางว่า มีความคล้ายคลึงกับเขา ซึ่งมีฮารูนพี่ชายของนะบีมูซา เพราะระยะเวลา
ระหว่างฮารูนทั้งสองคนนั้น เป็นเวลานานกว่าหนึ่งพันปี

29. นางซีไปทางเขา พวกเขาบอกว่า เราจะพูดกับผู้ที่อยู่ในเปลที่เป็นเด็กได้อย่างไร¹

30. เขา (อีซา) กล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉัน และทรงให้ฉันเป็นนบี

31. และพระองค์ทรงให้ฉันได้รับความจำเริญ ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการละหมาดและจ่ายซะกาตตราบที่ฉันมีชีวิตอยู่

32. และทรงให้ฉันทำดีต่อมารดาของฉัน และจะไม่ทรงทำให้ฉันเป็นผู้หญิงโส ผู้เลวทรามต่ำช้า

33. และความศานติจงมีแต่ฉัน วันที่ฉันถูกคลอด และวันที่ฉันตาย และวันที่ฉันถูกฟื้นขึ้นให้มีชีวิตใหม่²

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ
مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾

وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

¹ พวกก็อดยาก็มีทัศนคติว่า อีซามีได้พูดขณะที่เป็นคนนอนอยู่ในเปล แต่บอกว่าอีซาขณะนั้นอายุได้ 12 ปี โดยนำเอาข้อความบางตอนจากไบเบิล บทลูกา มายินยัน อัลกุรอานได้กล่าวยืนยันไว้อย่างชัดเจนว่า อีซา อะลัยฮิสสลาม ได้พูดกับผู้คนขณะที่นอนอยู่ในเปล คนที่นอนอยู่ในเปลนั้นไม่กินกับปัญญาเลยที่จะมีอายุถึง 12 ปี ตามกฎธรรมชาติ อัลลอฮ์ตรัสว่า และเขา (อีซา) จะพูดแก่ผู้คนขณะที่เขาอยู่ในเปล และขณะที่เขาอยู่ในวัยกลางคน แล้วถ้าหากว่าคำพูดของอีซาที่ได้โต้ตอบการกล่าวหาของพวกยิว เพื่อความบริสุทธิ์ของมารดา เกิดขึ้นเมื่ออีซามีอายุได้ 12 ปี คำพูดของอีซาก็จะไม่เกิดประโยชน์ในการเป็นเหตุผลหรือหลักฐาน ต่อการพินฆนทินของมารดาแต่ประการใด เพราะเด็กที่มีอายุถึง 12 ปีนั้น ผู้ใหญ่สามารถจะเลี่ยมสอนให้ตอบ ตามความต้องการของตนได้ แต่เมื่อพวกเขาได้ปฏิเสธนางมัรยัมก็ได้อีซีไปยังอีซาเพื่อให้ตอบพวกเขาแทนนาง ด้วยสิ่งที่จะทำให้นางบริสุทธิ์จากข้อกล่าวหา อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า และนางจึงซีไปยังเขา...จนกระทั่ง...และพระองค์ทรงทำให้ฉันเป็นผู้ได้รับความจำเริญ ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด

(โปรดดูคำถามคำตอบข้อ 2 ในหนังสือ ข้อชี้ขาดของนักปราชญ์อิสลามในการปิดเบือนอัลกุรอานของสมาคมนักเขียนเก่าอาหรับ)

² นี่คือสิ่งที่อีซา อะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวขณะที่ยังเป็นเด็กนอนแบเบาะอยู่ในเปล และอีซาได้ประกาศการเป็นบ่าวของเขาคืออัลลอฮ์ เขามิให้เป็นพระเจ้ามิได้เป็นบุตรของพระเจ้า

34. นั่นคืออีซาบุตรของมัรยัม มันเป็นคำบอกเล่าที่จริง ซึ่งพวกเขายังมีความสงสัยกันอยู่

35. ไม่เป็นการบังควรสำหรับอัลลอฮ์ ที่พระองค์จะทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา¹

36. และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันทัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงเคารพภักดีพระองค์เถิด นี่คือทางอันเที่ยงตรง

37. คณะต่างๆ ได้ขัดแย้งระหว่างกันเอง ดังนั้น ความหายนະจงประสพแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมีการชุมนุมแห่งวันอันยิ่งใหญ่เกิด²

38. พวกเขาจะได้ฟังอย่างชัดและเห็นอย่างชัดอะไรอย่างนั้น วันที่พวกเขาจะมาหาเรา แต่วันนี้บรรดาผู้ออธอรรมอยู่ในการหลงผิดที่ชัดแจ้ง

39. และเจ้าจงเตือนสำหรับพวกเขาถึงวันแห่งความเสียใจ³ เมื่อกิจการนั้นถูกตัดสิน และพวกเขาอยู่ในการหลงลืม และพวกเขาไม่ศรัทธา

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذَلَ مِنْ وَلَدٍ لَشِبْحَتِهِ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٢٥﴾

وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٢٦﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلَ لَلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٧﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونََنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ أَيُّومٍ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٨﴾

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

¹ นักตีฟิรอธิบายว่า การตั้งผู้ใดเป็นบุตร เป็นเรื่องของผู้หมดความสามารถ ผู้อ่อนแอ ผู้มีความต้องการซึ่งไม่สามารถจะกระทำให้สำเร็จได้ ส่วนผู้ที่มีความสามารถมีความพอเพียงแล้ว เขาเพียงแต่กล่าวแก่สิ่งนั้นว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา

² คณะต่างๆ จากพวกอะฮ์ลุลกิตาบ ได้แตกแยกกันทางความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องของอีซา อะลัยฮิสสลาม จนกลายเป็นกลุ่มนิกายที่ขัดแย้งกันเอง บางพวกมีความเห็นว่า อีซาเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ บางพวกมีความเห็นว่า เขาเป็นลูกผิดประเวณี

³ คือวันกิยามะฮ์

40. แท้จริง เราเป็นผู้ครองมรดกแผ่นดิน และที่อยู่บนแผ่นดิน และพวกเขาจะถูกนำกลับมายังเรา¹

41. และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) อิบรอฮีมที่อยู่ ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนะบี

42. และจงรำลึกถึงเมื่อเขากล่าวแก่บิดาของเขาว่า โอ้พ่อเจ้า ทำไมท่านจึงเคารพบูชาสิ่งที่ไม่ได้ยินและไม่เห็น และไม่ให้ประโยชน์อันใดแก่ท่านเลย²

43. โอ้พ่อเจ้า แท้จริงความรู้ได้มีมายังฉันแล้ว ซึ่งมีได้มีมายังท่าน ดังนั้น จงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด ฉันจะชี้แนะท่านสู่ทางที่ราบรื่น³

44. โอ้พ่อเจ้า อย่าเคารพบูชาชัฎฏอนเป็นอันขาด แท้จริงชัฎฏอนนั้นมันคือร้อนต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁴

45. โอ้พ่อเจ้า แท้จริง ฉันกลัวว่าการลงโทษจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะประสบแก่ท่านแล้วท่านก็จะเป็นสหายของชัฎฏอน⁵

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَادِقَ النَّبِيِّ ﴿٤١﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

يَا بَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَ فِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

يَا بَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

يَا بَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ مَسَسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

¹ เพื่อการชำระบัญชีและการตอบแทน
² รูปปั้นที่เป็นหินปูน ที่ไม่ได้ให้คุณให้โทษแก่ท่านเลย
³ โปรดรับคำแนะนำของฉันทเถิด เพราะแนวทางที่ถูกต้องซึ่งฉันทจะชี้แจงให้ฉันทั้น เป็นทางรอดจากความหายนะ ฉันทคือศาสนาของอัลลอฮ์ที่ไม่คดเคี้ยว
⁴ อย่าเชื่อฟังคำสั่งของชัฎฏอนที่มันให้ปฎิเสธศรัทธาและบูชารูปปั้น อัลกุรฎบียัยกล่าวว่ ที่ใช้สำนวนเคารพบูชาแทนเชื่อฟัง ก็เพราะผู้ใดเชื่อฟังมันในทางที่เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ ก็เท่ากับว่าเขาเคารพบูชามัน
⁵ ฉันทกลัวว่ท่านจะตายในสภาพปฎิเสธศรัทธา แล้วการลงโทษอย่างเจ็บแสบจากอัลลอฮ์จะประสบแก่ท่าน และท่านจะเป็นสหายของชัฎฏอนด้วยการอยู่ในนรกตลอดกาล

46. เขา (บิดา) กล่าวว่า เจ้ารังเกียจพระเจ้า ทั้งหลายของฉันทันทีหรือ โอ้อิบรอฮีมเอ๋ย หากเจ้าไม่หยุดยั้ง (จากการด่าทอ) แน่หนอน ฉันทจะขว้างเจ้า (ด้วยก้อนหิน) และเจ้าจงไปให้ พ้นจากฉันทตลอดไป

47. เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า ขอความศานติ จงมีแด่ท่าน ฉันทจะขอกภัยโทษจากพระเจ้าของ ฉันทให้แก่ท่าน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา กรุณาแก่ฉันทมาก¹

48. และฉันทจะปลีกตัวออกจากพวกท่านและ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ และ ฉันทจะวิงวอนขอพระเจ้าของฉันท² หวังว่าด้วย การวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉันท จะไม่ทำให้ ฉันทได้รับความทุกข์³

49. ครั้นเมื่อเขาปลีกตัวออกไปจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว เราได้ให้แก่เขา อิสฮาก และยะอุกบ และแต่ละ คนเราได้แต่งตั้งให้เป็นนบีนี⁴

¹ อิบรอฮีมได้กล่าวตอบว่า สำหรับฉันท การทำร้ายหรือการกระทำที่น่าเกลียดจากฉันทจะไม่ประสบแก่ท่าน ฉันทจะไม่พูดในสิ่งที่ทำให้ท่านไม่พอใจอีกต่อไป และฉันทจะวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงชี้แนวทางที่ถูกต้อง แก่ท่าน และทรงอภัยโทษแก่ท่าน

² ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ในการอิบาดะฮ์

³ เป็นการเปรียบเปรยว่า ด้วยการวิงวอนขอของพวกเขาต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะได้รับทุกข ุทธมาน

⁴ เมื่ออิบรอฮีมได้อพยพไปยังเมืองซาม ปลีกตัวออกจากบิดาและหมู่ชนของพวกเขาไปในทางของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงให้เขาได้พบผู้ที่ตีกว่า พระองค์ทรงประทานอิสฮากและยะอุกบแก่เขา ซึ่งทั้งสอง เป็นต้นตระกูลของบรรดานบีนีในวงศ์วานของอิสรออิล

قَالَ ارْغَبْ اَنْتَ عَنِ الْهَيْتِ يَتَابِرْهُمْ لِيْن لَمْ
تَنْتَهَ لَا رَحْمَتَكَ وَاَهْجُرْنِي مَلِيْنَا ﴿٦٦﴾

قَالَ سَلَّمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ
رَبِّيْ اِنَّهُ كَانَ بِيْ حَفِيْنَا ﴿٦٧﴾

وَأَعْتَرْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّيْ عَسَى اَلَّا اَكُوْنَ بِدُعَاءِ رَبِّيْ شَقِيْنَا ﴿٦٨﴾

فَلَمَّا اَعْتَرَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ
اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيْنَا ﴿٦٩﴾

50. และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่พวกเขา และเราได้ทำให้พวกเขาได้รับการกล่าวขวัญที่ดี (ในหมู่มวลมนุษย์)¹

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا ﴿٥٠﴾

51. และจงกล่าวถึงเรื่องมุซาที่อยู่ในคัมภีร์² แท้จริงเขาเป็นผู้ได้รับคัดเลือก และเขาเป็นรอสูลเป็นนะบี

وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

52. และเราได้ร้องเรียกเขาจากทางด้านขวาของภูเขาฏูร และเราได้ให้เขาเข้ามาใกล้ซิดเพื่อบอกความลับ³

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

53. และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่เขาคือพี่ชายของเขา ฮารูน เป็นนะบี⁴

وَوَهَبْنَا لَهُمِن رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

54. และจงกล่าวถึงเรื่องของอิสมาอีลที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญา⁵ และเขาเป็นรอสูลเป็นนะบี

وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِتَّمَعِلَ وَإِنَّا لَهُ صَادِقُ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

55. และเขาใช้หมู่ญาติของเขาให้ปฏิบัติละหมาด และจ่ายซะกาต และเขาเป็นที่โปรดปราน ณ ที่พระเจ้าของเขา

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

¹ เพราะว่ามนุษย์ในยุคหลัง ๆ ได้กล่าวสรรเสริญยกย่องพวกเขา เนื่องจากพวกเขามีมารยาทที่ดีงาม นอกจากนี้บรรดาผู้ศรัทธายังได้ขอพรและความสิริมงคลให้แก่อิบรอฮีมและวงศ์วานของเขาอีกด้วย จนกระทั่งวันกิยามะฮ์

² โอ้มุฮัมมัดจงกล่าวถึงเรื่องราวของมุซาที่มีอยู่ในอัลกุรอานแก่หมู่ชนของเจ้าเถิด

³ กล่าวคืออัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสกับนะบีมุซาโดยตรง ไม่ผ่านคนกลาง

⁴ คือให้เขาเป็นผู้ช่วยเหลือผู้สนับสนุนแก่นะบีมุซา เพราะนะบีมุซาพูดไม่ชัด

⁵ ปฏิบัติตามสัญญาอย่างซื่อสัตย์ นักดัตช์อธิบายว่า ที่กล่าวว่าเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญานั้น แม้ว่าลักษณะนี้จะปรากฏอยู่ในบรรดานะบีคนอื่น ๆ เป็นการยกย่องให้เกียรติ แต่สำหรับนะบีอิสมาอีลนั้นได้เผชิญต่อการรักษาคำมั่นสัญญาเป็นพิเศษ ซึ่งนะบีคนอื่น ๆ ไม่เคยเผชิญเช่นท่าน นั่นคือการอดทนและยอมถวายชีวิตเพื่อใหบิดาของท่านปฏิบัติตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีในฝันของท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตรัสชมเชยท่าน

56. และจงกล่าวถึงเรื่องของอิดีรีสที่อยู่ในคัมภีร์
แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนะบี¹

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. และเราได้เทิดเกียรติเขาซึ่งตำแหน่งอัน
สูงส่ง

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรง
โปรดปรานพวกเขาให้เป็นนะบี² ที่มีเชื้อสาย
จากอาดัม³ และจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุกไว้
ในเรือกับนูหุ⁴ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีม⁵
และอิสรออิล⁶ และจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะ
ทางและเราได้คัดเลือกไว้⁷ เมื่อบรรดาโองการ
ของพระผู้ทรงกรุณาปราณีถูกอ่านแก่พวกเขา
พวกเขาจะก้มลงสujudและร้องไห้

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ
آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْرَائِيلَ وَإِمَّا يَنْزَغُوكَ فَأَقْصِيهِمْ
وَإِيَّاكَ أَوْتَبِعْ ۗ وَالرَّحْمَنُ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٨﴾

59. ภายหลังจากพวกเขา⁸ คนรุ่นชั่วก็ได้สืบ
ต่อมา พวกเขาได้ทั้งละหมาด และปฏิบัติตาม
ความใคร่ ต่อมาพวกเขาก็จะประสบความ
หายนะ⁹

﴿٥٩﴾ خَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ
وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾

¹ นักตีฟซีรอธิบายว่า อิดีรีสคือปู่ของนูหุ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนะบีหลังจากอาดัม เป็นคนแรกที่ใช้ปากกา
เขียนและสวมอาภรณ์ที่เย็บด้วยผ้า เพราะก่อนหน้านั้นพวกเขาใช้หนังสำหรับประดับกาย

² ซึ่งพระองค์ทรงเล่าเรื่องของพวกเขาแก่เจ้าในซูเราะฮ์นี้มีทั้งหมดสิบคน คนแรกคือชะกาเรีย คนสุดท้าย
คืออิดีรีส

³ คืออิดีรีส

⁴ คืออิบรอฮีม เพราะเขามีเชื้อสายมาจาก ฮาม อิบน์ นูหุ

⁵ คืออิสมาอิล อิสฮาก และยะอูบ

⁶ คือยะอูบ เช่น มูซา ฮารูน ชะกะเรีย ยาฮยา และอีซ.

⁷ คือฮิดายะฮ์เพื่อการอิमान และคัดเลือกพวกเขาไว้ เพื่อเผยแพร่ศาสนาของเรา

⁸ คือภายหลังจากบรรดาผู้ยำเกรงเหล่านั้น

⁹ คือความชั่ว การขาดทุน ความเสียหาย และความหายนะ อิบนุอับบาสกล่าวว่า มัยยูน เป็นทุ่งแห่งหนึ่ง
ในนรก

65. พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ดั่งนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงอดทนต่อการเคารพภักดีพระองค์เจ้ารู้หรือว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَأَطِيعْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾

66. และมนุษย์ (กาฟิร) กล่าวว่า เมื่อฉันตายไปแล้ว ฉันจะถูกให้ออกมา¹ ในสภาพมีชีวิตจริงหรือ

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أُخْرَجُ
حَيًّا ﴿٦٦﴾

67. มนุษย์ไม่คิดบ้างหรือว่า แท้จริงเราได้บังเกิดเขามาแต่กาลก่อน โดยที่เขามิได้เป็นสิ่งใดมาก่อนเลย²

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا ﴿٦٧﴾

68. ดั่งนั้นด้วยพระนามของพระเจ้าของเจ้า แน่หนอนเราจะชุมนุมพวกเขาพร้อมด้วยบรรดาชัยฏอนแล้วเราจะนำพวกเขาให้มาคุกเข่าอยู่รอบ ๆ นรก³

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ حَيًّا ﴿٦٨﴾

69. แล้วแน่หนอนที่สุดเราจะดึงออกจากทุก ๆ คณะ ใครในหมู่พวกเขาที่ दौरानที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁴

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عَنِيًّا ﴿٦٩﴾

70. แล้วแน่หนอนที่สุด เรารู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่เหมาะสมยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ในนรก

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاً ﴿٧٠﴾

¹ คือ ออกมาจากกุบรูอย่างมีชีวิตจริงหรือ

² ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การให้กลับมาเกิดใหม่นั้น ย่อมง่ายกว่าการให้เกิดในครั้งแรก

³ บรรดาผู้กระทำความผิดและชัยฏอน จะมาชุมนุมพร้อมกันในสภาพคุกเข่ารอบ ๆ นรก พวกเขาไม่สามารถยืนขึ้นได้ เพราะความกลัวของพวกเขา

⁴ คือในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงคัดเลือกพวกเขาหัวหน้าและพวกที่ दौरानไปลงนรก

71. และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขา นอกจากจะเป็นผู้ผ่านเข้าไปในมัน¹ มันเป็นสิ่งที่กำหนดไว้แน่นอนแล้วสำหรับพระเจ้าของเจ้า

وَأِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾

72. แล้วเราจะให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น แล้วเราจะปล่อยให้บรรดาผู้ธรรมคุดเขาอยู่ในนั้น

ثُمَّ نَسَجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَدَّرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا حَتْمًا ﴿٧٢﴾

73. และเมื่อโองการทั้งหลายอันแจ่มแจ้งของเรา ถูกอ่านขึ้นแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า ฝ่ายใดในสองฝ่ายนี้จะมีฐานะดีกว่า และมีเกียรติทางสังคมมากกว่า²

وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

74. และก็น้อยแล้วประชาชาติก่อนพวกเขา เราได้ทำลายพวกเขา โดยที่พวกเขามีสิ่งของเครื่องใช้และรูปร่างลักษณะเลิศกว่า³

وَكِرَاهِلِكُمْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ
أَتْنَانًا وَرِيًّا ﴿٧٤﴾

75. จงกล่าวเถิด ผู้ที่อยู่ในความหลงผิดนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงผ่อนผันให้เขากระยะหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ว่า จะเป็นการลงโทษในโลกนี้หรือจะเป็นการลงโทษในปรโลก⁴ แล้วพวกเขาก็จะรู้ว่าใครจะมีฐานะชั่วร้ายกว่าและมีกำลังพลน้อยกว่า⁵

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا
حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

¹ คือทั้งคนดีและคนชั่วจะต้องผ่านนรก สำหรับคนมุอิมินจะเดินผ่านไป ส่วนคนกาฟิรจะเข้าไปอยู่ในมันขออัลลอฮ์ ตะอาลาทรงให้พวกเขารอดพ้นจากนรกด้วยเหตุนี้

² คือพวกมุชริกีนได้กล่าวอวดอ้าง เปรียบเทียบสภาพของพวกเขากับบรรดามุอิมิน

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสตอบว่า ประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา เราได้ทำลายพวกเขาเพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีตำแหน่งและสถานภาพดีกว่า

⁴ คือการลงโทษในโลกนี้ด้วยการถูกฆ่าหรือถูกจับเป็นเชลย ส่วนการลงโทษในปรโลกนั้นพวกเขาจะประสบกับความมหาดกลัว ความโกลาหล ก่อนที่จะได้รับโทษเป็นการตอบแทนในผลงานของพวกเขา

⁵ ในวันนั้นเมื่อข้อเท็จจริงได้ประจักษ์ขึ้นแล้ว พวกเขาก็จะรู้ว่าใครมีฐานะเลวกว่า และมีกำลังพลสนับสนุนน้อยกว่า จะเป็นพวกกุฟฟารหรือบรรดาผู้ศรัทธากันแน่

76. และอัลลอฮฺจะทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่อยู่ในแนวทางนั้น¹ และการทำงานที่ดีที่ยั่งยืนนั้นดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า ในการตอบแทนรางวัล² และดียิ่งในการกลับ (ไปสู่พระองค์)

77. เจ้าเห็นหรือไม่ว่า ผู้ที่ปฏิเสธโครงการทั้งหลายของเรา แล้วเขากล่าวอ้างว่า ฉันจะได้รับทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานนั้น³

78. เขาล่วงรู้ในสิ่งเร้นลับหรือว่าเขาได้รับคำมั่นสัญญา จากพระผู้ทรงกรุณาปรานี

79. เปล่าเลย เราจะบันทึกสิ่งที่เขากล่าวและเราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาอีกระยะหนึ่ง⁴

80. และเราจะรับช่วงจากเขาสิ่งที่เขากล่าวไว้⁵ และเขาจะมาหาเราอย่างโดดเดี่ยว

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْ تَبَيَّنَ
مَا لَأَوْلَانِي ﴿٧٧﴾

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ
لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

وَنَرْثُهَا مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَردًا ﴿٨٠﴾

¹ คือให้บรรดามุอฺมิน ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และได้รับการอิมานเพิ่มขึ้น
² ส่วนการทำงานที่ดีนั้นก็อยู่คู่กับเจ้าของของมัน เพื่อเป็นเสบียงในโลกอาคิเราะฮฺ แน่นนอนมันจะดียิ่ง ณ ที่อัลลอฮฺ กว่าสิ่งที่ชาวโลกนำมาวาดอ้าง
³ สาเหตุแห่งการประทวนโองการนี้ก็คือ มีรายงานจากค็อบบ๊าบ อิบนิลฮัรติ กล่าวไว้ว่า ฉันเป็นช่างเหล็กอัลอาศอบิน วาฮิลเป็นหนึ่งฉัน ฉันได้มาหาเขาเพื่อทวงหนี้ อัลอาศอกล่าวไว้ว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺฉันจะไม่จ่ายหนี้ให้ท่านจนกว่าท่านจะถูพรต่อมุฮัมมัด จนกว่าท่านจะตายไปแล้วเกิดขึ้นมาใหม่ (คือท่านจะตายเดี๋ยวนี้ และเกิดใหม่ต่อหน้าฉัน ซึ่งมันเป็นไปได้) เขากล่าวว่า เมื่อฉันตายไปแล้วเกิดใหม่แล้วท่านมาหาฉัน ท่านจะเห็นฉันมีผู้สนับสนุนและทรัพย์สินสมบัติ แล้วฉันจะใช้หนี้แก่ท่าน อัลลอฮฺ ตะอาลา จึงประทานอายุสั้นลงมา
⁴ เราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาและผ่อนผันเวลาให้ และจะเพิ่มกำหนดเวลาลงโทษแทนการให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน ตามคำกล่าวอ้างของเขา
⁵ คือจะรับช่วงสิ่งที่เขาทิ้งเอาไว้ เช่น ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน แล้วในวันกียามะฮฺเขาจะมาหาเราอย่างโดดเดี่ยว

81. และพวกเขาได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ เพื่อที่จะเป็นพลังอำนาจแก่พวกเขา

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

82. เปล่าเลย รูปปั้นเหล่านั้นจะปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา และพวกมันจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

83. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราได้ปล่อยให้ชัยฏอนมีอำนาจเหนือพวกที่ปฏิเสธศรัทธา เพื่อมันจะได้ยุแหย่พวกเขาอย่างจริงจัง¹

الَّذِينَ آمَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِينَ لِيُؤْذِنَهُمْ أَعْيُنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٣﴾

84. ดังนั้น เจ้าอย่าได้เร่งร้อนต่อพวกเขา² แท้จริงเราได้นับวันที่เหลือสำหรับพวกเขาไว้แล้ว ด้วยการนับที่แน่นอน

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُ لَهُمْ عَذَابًا ﴿٨٤﴾

85. วันที่เราจะรวมบรรดาผู้ยำเกรง ให้มาชุมนุมต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีเป็นกลุ่มๆ³

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدًّا ﴿٨٥﴾

86. และเราจะไล่ต้อนบรรดาผู้มีความผิดไปยังนรก อย่างสัตว์ที่กระหายน้ำเป็นฝูงๆ⁴

وَسَوْفَ الْمُرْجَمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٦﴾

87. พวกเขาไม่มีอำนาจในการชะฟาอะฮ์⁵ นอกจากผู้ที่ได้ทำสัญญาไว้กับพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁶

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

¹ เพื่อมันจะได้หลอกลวงให้เขาทำความชั่ว ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างแยบยล

² อย่ารีบร้อนในการขอให้ทำลายหรือลงโทษพวกเขา เพราะเวลาที่เหลืออยู่นั้นมันน้อยจริง ๆ

³ คือมาชุมนุมอย่างมีเกียรติ เหมือนคณะทูตที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์

⁴ เสมือนกับการไล่ต้อนฝูงสัตว์กระหายน้ำไปยังบ่อน้ำ

⁵ คือจะไม่ใช่ผู้ช่วยเหลือและได้รับการช่วยเหลือ

⁶ คือผู้มีอีมานและประกอบการทำงานที่ดี อิบน์อับบาสกล่าวว่า สัญญา นั่นก็คือ การกล่าวปฏิญาณตนว่า

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

88. และพวกเขาบอกว่า¹ พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี ทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ

89. แน่นอนที่สุด พวกเจ้าได้นำมาซึ่งสิ่ง
ร้ายแรงยิ่งใหญ่อะไร²

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۗ

90. ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมา
และแผ่นดินก็แทบจะถล่มลึกลงไป และขุนเขา
ทั้งหลายก็แทบจะยุบทลายลงมาเป็นเสี่ยงๆ³

تَكَادَ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ
وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَغُرَّتِ الْجِبَالُ هَذَا ۗ

91. ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۗ

92. และไม่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۗ

93. ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
เว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปราณีใน
ฐานะบ่าวคนหนึ่ง⁴

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي
الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۗ

94. แน่นอนที่สุด พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขา
และทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว⁵

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۗ

95. และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ใน
วันกียามะฮ์อย่างโดดเดี่ยว

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۗ

¹ คือพวกเขาขยี้ดและนินทา

² มันเป็นคำพูดที่น่าเกลียดและเป็นบาปใหญ่

³ จากคำพูดดังกล่าวนั้น แม้กระทั่งจักรวาลก็ไม่สามารถจะรับฟังได้

⁴ คือจะเข้าหาพระองค์ในฐานะบ่าวที่ต่ำต้อย เชื่อฟังทุกสิ่งทุกอย่าง

⁵ พระองค์ทรงรู้จำนวนบ่าวของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดในกิจการของพวกเขาจะซ่อนเร้นจากพระองค์ได้

96. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบคุณงามความดีทั้งหลายนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานี จะทรงโปรดปรานความรักใคร่แก่พวกเขา¹

97. แท้จริง เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นภาษาที่ง่ายแก่เจ้า² เพื่อว่าเจ้าจะได้ นำมันไปแจ้งเป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้ยำเกรง และเจ้าจะได้ นำมันไปตักเตือนหมู่ชนที่ต้อรับ³

98. และก็มาน้อยแล้วจากประชาชาติในอดีตเราได้ทำลายพวกเขา เจ้าได้เห็นผู้ใดในหมู่พวกเขาหรือได้ยินเสียงกระซิบของพวกเขาบ้างไหม³

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٦﴾

فَأَنَّمَا يُسْرِنُهَا بِلسَانِكَ لِئَن يُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُذَرِّعَهُ قَوْمًا لَّدَا ﴿١٧﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ
مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿١٨﴾

¹ คือจะให้มีความรักขึ้นในจิตใจของปวงบ่าวที่ดีของพระองค์ อีร้อเบียะฮ์กล่าวว่า พระองค์จะรักพวกเขา และให้พวกเขาเป็นที่รักใคร่ในหมู่มวลมนุษย์

² คือภาษาอาหรับ และทำให้มันง่ายแก่ผู้ที่ใคร่ครวญไตร่ตรอง

³ ความหมายก็คือ ประชาชาติในอดีตก่อนหน้าพวกเขาได้สูญสิ้นไปแล้ว ถูกทำลายไปแล้ว ดึกรามบ้านช่องก็ถูกทำลายจนหมดสิ้นไปแล้ว เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดาอรุซูล ท่านเห็นใครบ้างในหมู่พวกเขาที่เหลืออยู่ เช่นเดียวกับที่เราได้ทำลายพวกเขาเหล่านั้น เราก็จะทำลายพวกเขาเหล่านี้

(20) ซูเราะฮ์ ฏอฮา

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 135 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ฏอฮา

ซูเราะฮ์ฏอฮาเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่มีจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์ อื่นๆ โดยเน้นหนักถึงหลักการอัตเตาฮีด การให้เอกภาพ การแต่งตั้งนะบี การฟื้นคืนชีพ การชุมนุมในวันกียามะฮ์เพื่อรับการตอบแทน

ในซูเราะฮ์นี้ บุคลิกภาพของท่านร่อซูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลิม จะปรากฏขึ้นอย่างขยับขยับแข็งและการมีจิตใจที่เข้มแข็ง เพื่อที่จะไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อสิ่งที่ท่านจะเผชิญอย่างมากหลาย เป็นต้นว่า การวางแผนต่อต้านการตั้งอริ้น การเยาะเย้ย การปฏิเสธไม่รับฟัง และเพื่อเป็นการชี้แนะให้ท่านระลึกถึงหน้าที่หลักของท่าน คือ การเผยแพร่เชิญชวน การตัดเดือน การแจ้งข่าวดี การเตือนสำทับ และมีใช้หน้าที่ของท่านที่จะบังคับผู้อื่นให้มีการศรัทธา

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ของบรรดานะบี เพื่อเป็นการปลอบใจท่านร่อซูลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลิม โดยกล่าวอย่างละเอียดถึงเรื่องของท่านนะบีมูซาและฮารูน ที่เกิดขึ้นกับฟิรอาฮ์ (ฟาโรห์) ผู้หยิ่งยโส ผู้โอหัง ส่วนใหญ่ของซูเราะฮ์กล่าวถึงเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์การเสวนาระหว่างมุซากับพระเจ้าของเขา เหตุการณ์การใช้มุซาให้เผยแพร่ศาสนา เหตุการณ์การโต้แย้งระหว่างมุซากับฟิรอาฮ์ เหตุการณ์การทำหายต่อสูระหว่างมุสากับนักเล่นกล ระหว่างเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นที่ประจักษ์อย่างชัดแจ้งถึงความคุ้มครองของอัลลอลฮุ ตะอาลาที่มีต่อมุซานะบีของพระองค์และผู้ทีพระองค์ทรงสนทนากับเขา ตลอดจนการที่พระองค์ทรงสังหารทำลายเหล่าศัตรูของพระองค์ที่อริ้นและเป็นอาชญากร

ซูเราะฮ์ได้เล่าเรื่องของนะบิอาดัมอะลียะฮ์สสลามโดยย่อ คือกล่าวถึงความเมตตาของอัลลอลฮุ ตะอาลา ที่มีต่ออาดัมภายหลังการสสารภาพผิด และชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ลูกหลานของเขาด้วยการแต่งตั้งบรรดาร์อูซูลเพื่อมาแจ้งข่าวดีและกล่าวเตือนประชาชาติของเขา แล้วปล่อยให้พวกเขาเลือกทางเดินซึ่งมีทั้งดีและชั่ว

ในซูเราะฮ์ได้เผยให้เห็นถึงปรากฏการณ์ในวันกียามะฮ์ ด้วยสำนวนที่ทำให้

จักรวาลสิ้นสะเทือนและทำให้จิตใจสิ้นสะท้านและขวัญกระเจิง ซูเราะฮ์นี้ได้เผยให้เห็นถึงสภาพของวันฟื้นคืนชีพที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งการชำระบาปบุญคุณโทษจะมีขึ้นด้วยความเป็นธรรม บรรดาผู้จงรักภักดีจะเดินเข้าสู่สวนสวรรค์และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำไปสู่นรกญะฮันนัม ทั้งนี้เป็นการยืนยันถึงคำมั่นสัญญาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จะตอบแทนรางวัลให้แก่บรรดามุอฺมินและลงโทษแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แนะจากพระผู้เป็นเจ้าแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ให้มีการอดทนต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน ทั้งนี้เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ของท่านให้สมบูรณ์ในทางของอัลลอฮ์จนกว่าความช่วยเหลือของพระองค์จะมาถึง

ชื่อของซูเราะฮ์

ฎอฮาเป็นชื่อหนึ่งของท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ทั้งนี้เพื่อเป็นการประสานจิตใจและเอาใจท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เนื่องจากท่านได้รับการต่อต้านและการทำร้ายจากพวกมุชริกีน ดังนั้นซูเราะฮ์จึงเริ่มด้วยความเมตตาจากพระองค์ โดยเรียกชื่อของท่านว่า ฎอฮา เรามิได้ให้อัลกุรอานลงมาแก่เจ้าเพื่อให้เจ้าลำบาก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฏอฮา
2. เรามิได้ให้อัลกุรอานลงมาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้าลำบาก¹
3. เว้นแต่เป็นการตักเตือนแก่ผู้ที่ยำเกรง²
4. เป็นการประทานลงมาจากพระผู้สร้าง แผ่นดินและชั้นฟ้าทั้งหลายอันสูงส่ง
5. ผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์³
6. กรรมสิทธิ์ของพระองค์นั้นคือ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง และสิ่งที่อยู่ใต้พื้นดิน
7. และหากว่าเจ้ากลัวเสียงดัง เพราะแท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งซ่อนเร้น⁴
8. อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์นั้นทรงพระนามอันสวยงาม
9. และเรื่องราวของมุซาได้มีมาถึงเจ้าบ้างไหม

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه 1

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى 1

إِلَّا تَذَكُّرًا لِمَنْ يَخْشَى 2

تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى 3

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى 4

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى 5

وَإِنْ يُجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى 6

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى 8

وَهَلْ أَنْتَ حَلِيتُ مُوسَى 9

¹ แต่เราให้มันลงมาเพื่อเป็นความเมตตาและความสุขแก่เจ้า มีรายงานกล่าวว่า เมื่ออัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮูอะลียฮิวะซัลลัม ท่านได้ละหมาดพร้อมกับบรรดาสาวกของท่าน แล้วท่านได้ทำละหมาดให้นาน เมื่อพวกเขาเห็นเข้าก็กล่าวว่าอัลลอฮ์มิได้ประทานอัลกุรอานนี้ลงมาแก่ผู้มีมัมมัด เว้นแต่เพื่อให้เขาลำบาก ดังนั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

² คือมุอมีนที่ได้รับแสงสว่างจากอัลกุรอาน

³ โปรดดูคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ในซูเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ (หน้า 362) และซูเราะฮ์ฮุรเราะอูด (หน้า 583)

⁴ จุดมุ่งหมายของอายะฮ์นี้คือ ให้ความอบอุ่นใจแก่ท่านร่อซูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮูอะลียฮิวะซัลลัม ว่าพระเจ้าของเขานั้นทรงได้ยินเขาเสมอ พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เขาอยู่อย่างเดียวดาย ในการเผชิญหน้ากับพวกกุฟฟารอย่างแน่นอน

10. เมื่อเขาเห็นไฟ เขาจึงกล่าวแก่ครอบครัวของเขาว่า พวกท่านจงหยุดอยู่ที่นี้ เพราะฉันเห็นไฟ¹ บางทีฉันจะนำคบเพลิงจากที่นั่นมาให้พวกท่าน หรือฉันอาจจะพบผู้นำทางที่กองไฟนั้น

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُعُ عَلَىٰ النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

11. ครั้นเมื่อเขามาถึงกองไฟนั้น มีเสียงเรียกขึ้นว่า โอ้ มูซาเอ๋ย

فَلَمَّا أَنهَا نُوْدِيَ يَمْوَسَىٰ ﴿١١﴾

12. แท้จริงข้าคือพระเจ้าของเจ้า จงถอดรองเท้าทั้งสองข้างของเจ้าออก แท้จริงเจ้ากำลังอยู่ ณ หุบเขาอันศักดิ์สิทธิ์ (มีชื่อว่า) ฏวา

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَالْخُفَّعْ نَعْلَيْكَ إِنَّا كَآلِ الْأَوَّلِينَ
مُقَدَّسِينَ ﴿١٢﴾

13. และข้าได้เลือกเจ้า² ฉะนั้น จงตั้งใจฟังสิ่งที่จะถูกระบาย

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾

14. แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าและจงดำรงไว้ซึ่งการระหมาด เพื่อรำลึกถึงข้า

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

15. แท้จริงวันอวสานของโลกนั้นกำลังมาถึง ข้าปกปิดมันไว้เพื่อทุกชีวิตจะถูกลดโทษตามที่มันได้แสวงหาไว้³

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفَاهَا
لِتُخْرِجَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า เมื่อมูซาเสร็จสิ้นจากกำหนดเวลาตามสัญญาแล้ว เขาได้ออกเดินทางพร้อมด้วยครอบครัวของเขา จากเมืองมดีนฮันเพื่อไปอียิปต์ เขาหลงทางและคืนวันนั้นเป็นคืนที่มีมืดและหนาว เขาพยายามจุดไฟแต่ก็ไม่ได้ ขณะนั้นเขาเลื้อยไปเห็นแสงไฟ แต่ไกลอยู่ทางซ้ายมือของเขา เขานึกว่ามันเป็นไฟ แต่ความจริงนั้นมันเป็นดวงประทีปของอัลลอฮ์

² เพื่อทำหน้าที่เป็นนบี

³ บรรดานักตีฟซีร์ให้ความหมายของอายะฮ์นี้ว่า เคล็ดลับในการปกปิดวันอวสานของโลก และปกปิดเวลาตายของมนุษย์แต่ละคนไว้ก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญญัติไว้โดยไม่รับการเดาเบชะ เมื่อวันอวสานและการตายของมนุษย์มาถึง เพราะหากมนุษย์รู้กำหนดวันอวสานและกำหนดวันตายของเขาแล้ว เขาจะมัวสูมอยู่กับการทำบาปแล้วขอเดาเบชะก่อนถึงเวลา เขาก็จะรอดพ้นจากการลงโทษ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปกปิดไว้เป็นความลับ เพื่อให้มนุษย์อยู่ในสภาพระวังตัวและเตรียมพร้อมอยู่เสมอ แทนที่จะให้วันอวสานและความตายงูโจมเขาโดยไม่รู้ตัว

16. ดังนั้น ผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อมันจะต้องไม่ทำให้
เจ้าเห็นห่างจากมัน และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำ
ของเขา แล้วเจ้าจะพินาศ¹

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا
وَأَتَّبِعْ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾

17. และอะไรที่อยู่ในมือขวาของเจ้าเล่า โอมุซา
เอ๋ย²

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى ﴿١٧﴾

18. เขากล่าวว่า มันคือไม้เท้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์ใช้มันสำหรับยัน และข้าพระองค์ใช้
มันตีบนพุ่มไม้เพื่อเป็นอาหารสำหรับแกะของ
ข้าพระองค์ และข้าพระองค์ใช้มันในประโยชน์
อื่นๆ อีก

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَنُوكَّ وَأَعْتَابِيهَا
وَأَهْسُبُهَا عَلَى غَضِي وَلِي فِيهَا مَارَاتُ أُخْرَى ﴿١٨﴾

19. พระองค์ตรัสว่า จงโยนมันไปซิ โอมุซาเอ๋ย

قَالَ لَيْسَ بِهَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ ﴿١٩﴾

20. เขาจึงโยนมันลงไป แล้วมันก็ได้กลายเป็น
งูเล็ก³

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾

21. พระองค์ตรัสว่า จงจับมันขึ้นมาและอย่า
กลัว เราจะให้มันกลับมาเป็นไม้เท้าตามสภาพ
ก่อนของมัน

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا
سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

¹ เพราะผู้ที่ไม่ให้ความสนใจหรือหลงลืมต่อวันนั้น ย่อมจะต้องประสบกับความพินาศอย่างแน่นอน

² จุดมุ่งหมายของคำถามก็เพื่อเป็นการยืนยันเป็นการเตือนให้รู้สึกตัวว่า สิ่งที่อยู่ในมือมุซานั้นคือไม้เท้า และไม้เท้าธรรมดาเมื่อจะกลายเป็นสิ่งปาฏิหาริย์ในเวลาต่อมา

³ นักคัมภีร์อธิบายว่า เมื่อมุซาได้เห็นสิ่งประหลาดน่ากลัวเช่นนี้ ก็รู้สึกกลัวโดยเฉพาะในเหตุการณ์นี้ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังสนทนากัน ก็เพื่อเป็นการปลอบใจมิให้ตื่นเต้นต่อปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ครั้งนี้ และอีกประการหนึ่งก็เพื่อเป็นการฝึกซ้อมให้มีความเคยชินต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

22. และจงเอามือของเจ้าชุกเข้าไปได้รักแร้ แล้วเอามันออกมา มันจะมีสภาพขาวประกายปราศจากอันตรายใดๆ¹ มันเป็นอีกสัญญาณหนึ่ง

وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيَاضًا
مِّنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾

23. เพื่อเราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วนของสัญญาณทั้งหลายอันยิ่งใหญ่ของเรา

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾

24. จงไปหาฟิรเอานู เพราะเขาได้ละเมิดฝ่าฝืน²

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

25. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดเปิดอกของข้าพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

26. และทรงโปรดทำให้การงานของข้าพระองค์³ ง่ายตายแก่ข้าพระองค์ด้วย

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

27. และทรงโปรดแก้ปม จากลิ้นของข้าพระองค์ด้วย⁴

وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِن لِسَانِي ﴿٢٧﴾

28. เพื่อให้พวกเขาเข้าใจคำพูดของข้าพระองค์

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

¹ คือเมื่อเอามือเข้าไปชุกในรักแร้แล้วดึงออกมา มือนั้นจะมีประกายแสงขาว ไม่ใช่สภาพของคนเป็นโรคที่หน้าเกลียดน่ากลัวอันนี้ก็เป็นอีกสัญญาณหนึ่ง นอกจากเรื่องของไม้เท้า

² คือจงนำเอาสัญญาณต่าง ๆ ของเราไปแสดงต่อฟิรเอานู เพราะเขาหยิ่งโสและละเมิดฝ่าฝืนถึงกับอ้างตัวเขาเองว่าเป็นพระเจ้า

³ หมายถึงสิ่งที่พระองค์ทรงมอบหมายให้ปฏิบัติ คือการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์

⁴ นักตัฟซีรอธิบายว่า เมื่อครั้งมุซาใช้ชีวิตอยู่ในวังของฟิรเอานู ครั้งหนึ่งฟิรเอานูได้อุ้มมุซาไว้บนตักของเขาขณะที่เขายังเล็ก ๆ อยู่ มุซาได้ดึงเคราของฟิรเอานู ฟิรเอานูก็โกรธถึงกับจะฆ่าเขา อาซียะฮุรียาของเขากล่าวแก่เขาว่า มันเป็นเด็กยังไม่ประสาอะไรฉันจะพิสูจน์ให้เห็นก็ได้ เอา เอาถ่านไฟมาสองก้อนและใช้หมักมาสองเม็ด ถ้าหากเขาหยิบเอาใช้หมักก็จะรู้ว่าเขารู้เรื่อง หากเขาหยิบเอาถ่านไฟก็จะได้ว่าเขาเป็นเด็กไม่ประสาอะไร แล้วก็ยื่นให้มุซา เขาก็หยิบเอาถ่านไฟไปเข้าปาก ดังนั้นลิ้นของเขาจึงเป็นแผล ทำให้พูดไม่ชัด

29. และทรงโปรดให้คนในครอบครัวของข้าพระองค์ เป็นผู้ช่วยแก่ข้าพระองค์ด้วย
30. ฮารูนพี่ชายของข้าพระองค์
31. ได้โปรดให้เขาเพิ่มความเข้มแข็งแก่ข้าพระองค์ด้วย¹
32. และให้เขามีส่วนร่วมในกิจการของข้าพระองค์ด้วย²
33. เพื่อเราจักได้ถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์ท่านอย่างมากมาย³
34. และเราจักได้รำลึกถึงพระองค์ท่านอย่างมากมาย
35. แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเห็นเรา
36. พระองค์ตรัสว่า แน่หนอน เราได้ให้ตามคำขอของเจ้าแล้ว โอ้ มูซาเอ๋ย
37. และโดยแน่หนอน เราได้ให้ความโปรดปรานแก่เจ้ามาครั้งหนึ่งก่อนนี้แล้ว
38. โดยที่เราได้ตกลงใจให้มารดาของเจ้าถึงสิ่งที่ถูกตกลงใจ⁴

وَجَعَلْنَا لِيِزْرَارًا مِّنْ أَهْلِ

هُرُونَ أَخِي

أَشَدَّ بِهِ أَزْرَى

وَأَشْرَكُهُ فِيمَا تَرَى

كِي نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَاصِرًا

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى

وَلَقَدْ مَتَّعْنَا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مَا أُوحِيَ

¹ คือให้เป็นกำลังสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่

² คือให้เขามีหุ้นส่วนกับข้าพระองค์ ในการเป็นนบีและการเผยแพร่อำนาจ

³ เพื่อเราจะได้ร่วมมือกันในการให้ความบริสุทธิ์ต่อพระองค์ ในสิ่งที่ไม่ว่าใครจะแก้พระองค์ และรำลึกถึงพระองค์ด้วยการวิงวอนและการแซ่ซ้องสดุดี

⁴ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เจ้ารอดพ้นจากการถูกฆ่า

39. โดยให้นางวางเขาลงในหีบ แล้วเอาไปปล่อยในแม่น้ำ (ไนล์) แล้วแม่น้ำก็พัดเขาไปติดที่ชายฝั่ง (จากนั้น) ศัตรูของข้าและศัตรูของเขาก็จะเก็บเอาเขาไป และข้าก็ได้ให้ความรักจากข้าแก่เจ้า¹ เพื่อเจ้าจะได้รับการเลี้ยงดูภายใต้ سایดาของข้า

40. เมื่อพี่สาวของเจ้าเดินไป เธอได้พูด (กับพวกนั้น) ว่า ฉันจะชี้แนะผู้ที่จะเลี้ยงดูเขาแก่พวกท่านใหม่² แล้วเราให้เจ้ากลับไปหามารดาของเจ้า เพื่อที่จะได้เป็นที่รื่นรมณ์แก่ سایดาของนางและไม่เศร้าโศกและเจ้าได้ฆ่าชายคนหนึ่ง³ แล้วเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากความหนักใจ และเราได้ทดสอบเจ้าด้วยการทดสอบนานาชนิด แล้วเจ้าได้พำนักอยู่กับชาวมดัยนเป็นเวลาหลายปี⁴ ภายหลังเจ้าได้กลับมาตามกำหนด⁵ ไอ้ มูซาเอ๋ย

أَن آذِنِي فِي التَّابُوتِ فَأَذِنِي فِي الْبَيْتِ فَلْيَلْقِهِ أَيْمٌ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذُهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلُهُ وَالْقَيْتُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ﴿٢٠﴾

إِذْ تَسْتَشِي أُمَّتَكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُمْ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمَمِكَ كِي تَفَرَّعَيْنَهَا
وَلَا تَحْزَنُ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلْيَلِئْتِ سِينِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتِ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْشِي ﴿٢١﴾

¹ อิบนูอับบาสกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงรักเขา แล้วพระองค์ก็ให้เขาเป็นที่รักในหมู่บ่าวของพระองค์

² นักตีฟฮิรอียบายว่า เมื่อวงศวานของฟิรเอาน์ได้เก็บเขากลับไปแล้ว เขาจะไม่ยอมอดทนมาจากหญิงอื่น เพราะอัลลอฮฺทรงห้ามแม่หมื่น ๆ แก่เขา แม่ของเขารู้สึกเศร้าโศกเสียใจ หลังจากนั้นนางได้เอาเขาไปปล่อยในแม่น้ำไนล์ นางจึงชี้ให้พี่สาวของเขาติดตามข่าวของมูซา เมื่อนางไปถึงวังของฟิรเอาน์และมองเห็นมูซาแล้ว นางได้กล่าวกับกลุ่มชนที่นั่นว่า ฉันจะชี้แนะแก่พวกท่านถึงสตรีที่ซื่อสัตย์ เป็นคนดี เพื่อที่นางจะทำสัญญากับพวกท่าน ในการให้หมแก่ท่อน้อยคนนี่เอาใหม่ พวกเขาก็ขอร้องนางให้นำแม่หมามา นางก็ได้นำเอามารดาของมูซามา เมื่อนางได้เอาเดานมออกมามูซาก็จับมาดูดทันที ภริยาของฟิรเอาน์ดีใจมาก และกล่าวขึ้นว่า ขอให้เธออยู่กับฉันในวังนี้ได้ไหม นางกล่าวว่า ฉันไม่สามารถทิ้งบ้านและลูก ๆ ของฉันได้ แต่ฉันจะเอาเขาไปอยู่กับฉัน แล้วฉันจะนำเขามาหาท่านบ่อย ๆ นางกล่าวว่า ดีแล้ว แล้วนางก็ทำดีกับแม่ของมูซาอย่างที่สุด นั่นก็คือพระดาร์สของพระองค์ที่ว่า แล้วเราได้กลับคืนเจ้า

³ เจ้าได้ฆ่าชาวอียิปต์คริสเตียนคนหนึ่ง

⁴ พำนักอยู่กับชนบีซูอัยบที่เมืองมดัยน

⁵ เจ้าได้มาตามนัด เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาและเป็นนบี

41. และข้าได้คัดเลือกเจ้าไว้ (เป็นศาสนทูต) สำหรับตัวข้า

وَأَصْطَفَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿١١﴾

42. เจ้าจงไปพร้อมกับพี่ชายของเจ้า พร้อมด้วยสัญญาอันทั้งหลายของข้า และเจ้าทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงข้า¹

أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نِيَا فِي ذِكْرِي ﴿١٢﴾

43. เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอานู แท้จริงเขาโยโสโอหังมาก

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٣﴾

44. แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน เพื่อว่าเขาอาจจะรำลึกขึ้นมา² หรือเกิดความยำเกรงขึ้น

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّسَانًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿١٤﴾

45. เขาทั้งสองได้กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา แท้จริงเรากลัวว่า³ เราจะล่วงเกินเราหรือเราจะแสดงโอหังแก่เรา (มากยิ่งขึ้น)

فَالأَرْبَابَ إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿١٥﴾

46. พระองค์ตรัสว่า เจ้าทั้งสองอย่ากลัว แท้จริงข้าอยู่กับเจ้าทั้งสอง ข้าได้ยินและได้เห็น (ทุกสิ่งทุกอย่าง)

قَالَ لَأَنخَافَنَّ إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿١٦﴾

47. ดังนั้น เจ้าทั้งสองจงไปหาเขาแล้วกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นร่อซูลของพระเจ้าของท่าน⁴ ฉะนั้น

فَأَنبِأَهُ فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ فَأَرْسِلْنَا مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعْبُدْهُمْ قَدْ جَحْنَكَ بِبَايَةِ

¹ คือเขาทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงอัลลอฮ์ จงรำลึกถึงพระองค์ในขณะที่เผชิญหน้ากับฟิรเอานู เพราะการรำลึกถึงพระองค์เป็นการช่วยเหลือ และเป็นพลังแก่เขาทั้งสอง

² คือรำลึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ หรือกลัวการลงโทษของพระองค์ แล้วเขาจะเซ็ดหลาบจากการโยโสของเขา

³ คือกลัวว่า ถ้าเราเรียกร้องเชิญชวนเขาไปสู่การอีมาน แล้วเขาจะรีบเร่งลงโทษเรา

⁴ การเจาะจงกล่าวคำว่า พระเจ้าของท่านนั้น ก็เพื่อแจ้งให้เขาทราบว่า เขานั้นเป็นบ่าวเป็นทาสของอัลลอฮ์ เพราะเขาอ้างว่าเขาเป็นพระเจ้า

ท่านจงปล่อยวงศัวานของอิสรออีลมากับเรา
เกิดและอย่าได้ทรมานพวกเขาเลย¹ แน่หนอน
เราได้ห้ามสัญญาณ² จากพระเจ้าของท่านมายัง
ท่านแล้ว และความปลอดภัย (จากการลงโทษ
ของอัลลอฮ์) จงมีแต่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่
ถูกต้อง³

48. แท้จริงได้มีวะฮีย์มายังเราว่า แท้จริงการ
ลงโทษจะประสบแก่ผู้ที่ปฏิเสธ (บรรดาอะบีของ
อัลลอฮ์) และหันหลัง (ให้การอีมาน)

49. เขากล่าวว่า ดั่งนั้น ใครเล่าคือพระเจ้าของ
ท่านทั้งสอง โอ้มุซาเอ๋ย

50. มุซากล่าวว่า พระเจ้าของเราคือ ผู้ทรง
ประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
แล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้⁴

51. เขากล่าวว่า แล้วสภาพของคนรุ่นก่อนๆ
นั้น เป็นเช่นไร

مَنْ رَكَبَكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ تَتَبِعَ الْهُدَىٰ ﴿٧﴾

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿٨﴾

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسَىٰ ﴿٩﴾

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿١٠﴾

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿١١﴾

¹ คือการทรมานด้วยการใช้งานหนัก

² คือสิ่งมหัศจรรย์หรือสิ่งปาฏิหาริย์

³ คือความปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮ์ แก่ผู้ที่ดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ นักตีฟิรอกกล่าวว่า คำว่า อัลสลาม ในที่นี้มีได้หมายความว่า การแสดงคารวะ เพราะมิใช่เป็นการเริ่มประโยค แต่ความมุ่งหมายคือ ความปลอดภัยจากการลงโทษและความกริ้วของอัลลอฮ์

⁴ คือพระเจ้าของเราผู้ซึ่งให้อย่างสมบูรณ์แก่ทุกสิ่งที่ถูกกำเนิด แล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะให้เขา พร้อมด้วยประโยชน์ของเขา นี่คือคำตอบที่มีสำนวนลึกซึ้งและชัดเจน เป็นการรวมและชี้บ่งถึงทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้

52. มุซากล่าวว่า ความรู้ในเรื่องนั้น¹ อยู่ที่
พระเจ้าของฉัน ในบันทึกของพระองค์ พระเจ้า
ของฉันจะไม่ทรงผิดพลาด และไม่ทรงหลงลืม

53. พระผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ
สำหรับพวกท่าน และทรงทำให้เป็นถนนหนทาง
สำหรับพวกท่าน และทรงหลั่งน้ำฝนมาจาก
ฟากฟ้าและเราได้ให้พืชผลนานาชนิดออกมา
เป็นคู่ๆ²

54. พวกเจ้าจงกิน และจงเลี้ยงปศุสัตว์ของ
พวกเจ้า แท้จริงในการนั้น แน่นอน ย่อมเป็น
สัญญาณมากหลายสำหรับปัญญาชน³

55. จากแผ่นดินเราได้บังเกิดพวกเจ้า และ ณ
แผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเจ้ากลับคืนไป และ
จากแผ่นดินนั้น เราจะให้พวกเจ้ากลับออกมา
อีกครั้งหนึ่ง

56. และแน่นอน เราได้ให้เขาเห็นสัญญาณ
ทั้งหมดของเรา⁴ แต่เขาได้ปฏิเสธและดื้อดึง

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدِي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رِي
وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَوَّكَ لَكُمْ فِيهَا
سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَنْزُوجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ أَشْبَهُ ﴿٥٤﴾

وَمِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾

¹ คือความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และการปฏิบัติของชนชาติเหล่านั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉัน พระองค์
ทรงบันทึกไว้แล้วในลาสุลมะฮ์สุฟุซ

² คือทรงทำแผ่นดินให้เป็นพื้นราบเรียบ เป็นถนนหนทาง ทรงหลั่งน้ำฝนลงมา และทรงให้พืชผลหลาก
ชนิด หลากรส หลากรูปร่าง และกลั่นทุกชนิดออกมาเป็นคู่ๆ ทั้งนี้ก็เพราะความเมตตาของพระองค์เพื่อให้
พวกท่านได้แสวงหาผลประโยชน์จากมัน

³ คำสั่งใช้ให้กินและเลี้ยงปศุสัตว์จากพืชผลต่าง ๆ เหล่านั้น เป็นคำสั่งใช้เพื่ออนุมัติมิใช่เป็นวาฮิบ ทั้งนี้
เพื่อเป็นการเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงนอมาฮ์ของพระองค์

⁴ คือเราได้ให้พรเอาเขาได้เห็นปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ที่ชี้แนะถึงการเป็นนะบีของมุซา เช่น ไม้เท้า มือ น้ำท่วม
ดึกแดน และอื่น ๆ อีก รวม 9 อย่าง

57. เขากล่าวว่า เจ้ามาหาเราเพื่อที่จะเอาเรา
ออกจากแผ่นดินของเรา ด้วยเล่ห์กลของเจ้า
กระนั้นหรือ โอ้ มูซาเอ๋ย

قَالَ أَحْتَمِنَا لِتُخْرِجَنَا

مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى ﴿٥٧﴾

58. ดังนั้น เราก็นำมาซึ่งเล่ห์กลนั้นแก่เจ้า
เช่นเดียวกัน¹ ฉะนั้น เจ้าจงกำหนดวันขึ้น
ระหว่างเรากับท่าน ณ สถานที่ที่แน่นอน โดย
ที่เราจะไม่ผิดสัญญาและตัวท่านด้วย

فَلَمَّا آتَيْنَكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ

مَوْعِدًا لَا تَخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا ﴿٥٨﴾

59. มูซากล่าวว่า กำหนดวันของพวกเขาวันนี้คือ
วันอีตวันรื้นเริง โดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุม
กันในตอนสาย²

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ

وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾

60. ฟิรเอาน์ได้กลับออกไป เพื่อไปร่วมมือกัน
วางแผนการของเขา แล้วได้มายังที่นัดหมาย³

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾

61. มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ความหายนะ
จงประสบแก่พวกท่าน พวกท่านอย่าได้เสกสรร
ปั้นแต่งการมุสาต่ออัลลอฮ์ มิฉะนั้น พระองค์
จะทรงทำลายพวกท่านด้วยการลงโทษ และ
แน่นอนผู้ปั้นแต่งการมุสานั้น ได้ประสบความ
ผิดหวังมาแล้ว⁴

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَإِلَّكُمْ لَا تَفْقَرُوا عَلَى اللَّهِ

كَذَّبْتُمْ بَعْدَ آيَاتِنَا

وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَىٰ ﴿٦١﴾

¹ คือเราจะนำการแสดงเล่ห์กลนั้นมาตอบโต้กับเจ้าเช่นเดียวกัน เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่มหาชนว่า
เจ้านั้นเป็นนักเล่นกลมิใช่เป็นรอสูล

² นักตีฟซีริกกล่าวว่า การที่มูซากำหนดวันนั้นเพื่อแสดงฝีมือ และเพื่อให้ความจริงเป็นที่ประจักษ์ และ
เพื่อให้ความเท็จจมลายไปต่อหน้าประจักษ์พยาน และเพื่อให้แพร่หลายทุกหัวมุมเมืองถึงปรากฏการณ์
แห่งความมหัศจรรย์ของเขา

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า นักเล่นกลของฝ่ายฟิรเอาน์มี 72 คน แต่ละคนมีเชือกและไม่เท้าติดมือมาด้วย

⁴ มูซาได้สั่งสอนและตักเตือนพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะรู้สึกตัวแล้วกลับไปสู่การเชื่อถือนที่ถูกต้อง

62. พวกเขาได้โต้แย้งกันเองในเรื่องของพวกเขา และได้มีการพูดกันอย่างลับ ๆ¹

فَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرَأُوا السَّجْوَىٰ ﴿١٦﴾

63. พวกเขากล่าวว่า สองคนนี้มีได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นนักมายากลอย่างแน่นอน ต้องการที่จะเอาพวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่าน ด้วยเล่ห์กลของเขาทั้งสอง และต้องการจะลบล้างขนบธรรมเนียมอันดีงามของพวกท่าน²

قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ بُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرَاهُمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقِكُمْ الْمَثَلِيَّ ﴿١٧﴾

64. ดังนั้น พวกท่านจงรวบรวมแผนการของพวกท่าน แล้วเดินออกมาเป็นแถว³ และวันนี้ผู้ใดเหนือกว่า ก็จะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน⁴

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿١٨﴾

65. พวกเขากล่าวว่า โอ้ มูซาเอ๋ย ท่านจะเป็นผู้โยนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน

قَالُوا يَسْمُوعَ إِيمَانًا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَانًا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿١٩﴾

66. มูซากล่าวว่า หามิได้ พวกท่านจงโยนก่อนซิ ณ บัดนั้น เขือกและไม้เท้าของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่ห์กลของพวกเขາ

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابُهُمْ وَعَصْبُهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَتَاهُمْ سَعَىٰ ﴿٢٠﴾

67. มูซาจึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา⁵

فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَىٰ ﴿٢١﴾

¹ คือสงสัยในเรื่องของมูซา บางคนในหมู่พวกเขากล่าวว่า นี่มันมิใช่คำพูดของนักเล่นกล และพวกเขา ก็ปกปิดความรู้สึกของพวกเขา แล้วก็พูดจาซุบซิบกันเป็นความลับ

² จุดมุ่งหมายของทั้งสองคือ ทำลายล้างศาสนาของพวกท่านซึ่งพวกท่านกำลังยึดถืออยู่ อันเป็นการพูด แก่เขิน เพราะพวกเขาถือว่ามูซาและฮารูนจะชนะพวกเขา และมหาชนจะเพื่อซึ่งเขาทั้งสอง

³ พวกเขาจึงตัดสินใจและแข็งใจออกเดินไปยังสถานที่ที่ได้จัดไว้เป็นรี้วขบวน

⁴ นักคัมภีร์อธิบายว่า พวกเขาหวังที่จะเอาชนะให้ได้ เพราะฟิโรฮานได้สัญญากับเขาว่าจะได้รับสิ่ง ตอบแทนอย่างมากและจะเป็นผู้ใกล้ชิดพร้อมกับได้รับเกียรติอีกด้วย ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสไว้ใน ซูเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ อายะฮ์ที่ 113 และในซูเราะฮ์ซุฮุรออ อายะฮ์ที่ 41

⁵ โดยธรรมชาติของมนุษย์ที่ได้เห็นสิ่งแปลกประหลาดย่อมมีความรู้สึกเช่นนั้น

68. เรากล่าวว่า เจ้าอย่ากลัว แท้จริง เจ้าอยู่
ในสภาพที่เหนือกว่า¹

69. และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า
มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่
พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล
และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ
ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม²

70. ดังนั้น พวกมายากลได้ก้มลงสujud โดย
กล่าวว่า เราขอศรัทธาต่อพระเจ้าของฮารูน
และมูซา³

71. เขา (ฟิรเอาน) กล่าวว่า พวกท่านศรัทธา
ต่อเขา ก่อนที่ฉันจะอนุญาตให้แก่พวกท่าน
กระนั้นหรือ แท้จริงเขาต้องเป็นหัวหน้าของ
พวกท่าน ซึ่งได้สอนวิชามายากลแก่พวกท่าน⁴
ฉะนั้นฉันจะตัดมือและเท้าของพวกท่านสลบ
ข้างกัน⁵ และฉันจะเอาพวกท่านไปตรึงไว้ที่ต้น
อินทผลัม และพวกท่านก็จะรู้อย่างแน่ชัดว่า
ผู้ใดในหมู่พวกเราที่จะให้การลงโทษที่สาหัสกว่า
และยาวนานยิ่งกว่า

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿١٨﴾

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَنْ ﴿١٩﴾

فَأَلْفَى السَّحْرَةَ سَجْدًا
قَالُوا أَمْ يَا رَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى ﴿٢٠﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ الَّذِي
عَلَّمَكُمْ السِّحْرَ فَلَا قَطْعَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ
مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتِكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَنْ نَعْلَمَنَّ
أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَابْتِغَى ﴿٢١﴾

¹ คือจะเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน

² เพราะมันเป็นการโกหก หลอกลวง ทำให้หลงไหล

³ โดยที่พวกเขาได้เห็นสัญญาณอันชัดเจน

⁴ อัลกุรฏูบียักกล่าวว่า ฟิรเอานกล่าวเช่นนี้ก็เพื่อให้มหาชนสับสน และเพื่อมิให้มหาชนปฏิบัติตามและ
ศรัทธา เช่นเดียวกับที่พวกเขาศรัทธา

⁵ ในโองการต่อ ๆ มามีได้ระบุว่าฟิรเอานได้ปฏิบัติตามที่ได้กล่าวขู่ขวัญไว้ แต่บรรดานักดพซริกกล่าวว่า
ฟิรเอานปฏิบัติตามที่ได้ให้สัญญาไว้โดยตัดแขนและขาของพวกเล่ห์กลเหล่านั้น พวกเขาจึงตายในสภาพ
ของผู้ศรัทธาด้วยเหตุนี้อบนุอับบาสจึงให้คำอธิบายไว้ว่าในตอนเช้าพวกเขาเป็นนักเล่ห์กล ตกเย็น
พวกเขากลายเป็นซุสะดาอู (ตายในสภาพของผู้เป็นชะฮีด)

72. พวกเขาบอกว่า เราจะไม่ฝึกใฝ่ท่านมากกว่าหลักฐานที่ชัดเจนที่ได้มายังเรา¹ ขอสาบานต่อพระผู้ให้บังเกิดเรา ท่านจงกระทำตามสิ่งที่ท่านต้องการจะกระทำเถิด แท้จริงท่านจะกระทำได้ในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น²

73. แท้จริง เราได้ศรัทธาต่อพระเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดต่าง ๆ ของเราให้แก่เรา และทรงอภัยสิ่งที่ท่านได้บังคับให้เรากระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากล³ และอัลลอสุนั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศยิ่งและทรงยั่งยืนตลอดไป

74. ความจริงนั้น ผู้ใดมาหาพระเจ้าของเขาในสภาพของผู้กระทำความผิด แน่نون เขาจะได้รับนรกเป็นการตอบแทน โดยที่เขาจะไม่ตายและไม่เป็นโนนั้น⁴

75. และผู้ใดมาหาพระองค์โดยเป็นผู้ศรัทธา เขาได้กระทำความผิดต่าง ๆ ไปได้ ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขาِنَّจะมีสถานะอันสูงส่ง⁵

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

¹ คือพวกนักเล่ห์กลกล่าวว่า เราจะไม่นับถือท่านและเทิดทูนท่าน เหนือกว่าทางนำที่ถูกต้องและการอีมาน ซึ่งอัลลอสุทรงประทานให้เราผ่านทางมุซา ถึงแม้ว่าในการนั้นจะทำให้เราประสบกับความหายนะก็ตาม

² อีกรัอมะฮุกกล่าวว่า ขณะที่พวกเขาสูญุด อัลลอสุทรงให้พวกเขาเห็นที่พำนักของพวกเขาในสวนสวรรค์ ดังนั้น พวกเขาจึงกล่าวดังที่พวกเขากล่าว

³ เพื่อดับดวงประทีปของอัลลอสุ

⁴ นี่คือคำกล่าวของพวกนักเล่ห์กล เป็นการสั่งสอนแก่ฟิรเอาน

⁵ คือผู้ใดเข้าพบพระองค์โดยเขาเป็นมุอิมิน ให้เอกภาพต่อพระองค์ ปฏิบัติการงานด้วยความจงรักภักดี และไม่ปฏิบัติสิ่งที่เป็นข้อห้าม เขาเหล่านั้นเป็นผู้ศรัทธา โดยจะมีตำแหน่งฐานะอันสูงส่ง

76. สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร¹ ณ เบื้องล่างของม่านมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นคือการตอบแทนสำหรับผู้ซัดเกล้าตนเอง (ให้พ้นจากความชั่ว)

77. และโดยแน่นอน เราได้วะฮีย์แก่มูซาว่า จงเดินทางในเวลากลางคืนพร้อมด้วยปวงบ่าวของข้าแล้วจงฟาดลงในทะเล² ให้เป็นทางเดินแห่งแก่พวกเขา เจ้าอย่าได้กลัวว่าจะถูกตามทัน³ และเจ้าอย่าได้กลัวจมน้ำ

78. พირเอานูพร้อมด้วยไพร่พลของเขา ได้ตามมาทันพวกเขา แล้วน้ำจากทะเลได้ท่วม ทำให้พวกเขาจมน้ำ⁴

79. และพिरเอานูได้ทำให้กลุ่มชนของเขาหลงผิด และมีได้แนะทางที่ถูกต้องให้

80. โอ้วงศ์วานของอิสรออีลเอ๋ย⁵ แน่หนอน เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากศัตรูของพวกเจ้า⁶

جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ نَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا
وَلَا تَخْشَى ﴿٧٧﴾

فَأَنبَعَثَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
فَغَشَّيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشَّيَهُمْ ﴿٧٨﴾

وَأَصْلَ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

يَبْنَئِ إِسْرَائِيلَ يَلِ قَدْ أَمْجَنَّاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَنَّاتٍ

¹ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า : สวนสวรรค์นั้นมีหนึ่งร้อยชั้น ระหว่างทุกสองชั้นเสมือนกับระหว่างชั้นฟ้ากับแผ่นดิน สวนสวรรค์ที่มีชื่อว่า อัลฟิเรเดส นั้นเป็นชั้นสูงสุด เมื่อพวกท่านขอพรต่ออัลลอฮฺ จงขอสวนสวรรค์ชั้นฟิเรเดสต่อพระองค์

² คือจงใช้ไม้เท้าฟาดลงไปบนทะเล เพื่อมันจะกลายเป็นทางเดินที่แห้ง ใช้เดินทางข้ามไปอีกฟากหนึ่ง

³ คือกลัวว่าพिरเอานูและพลพรรคของเขาจะตามมาทัน

⁴ คือสภาพของน้ำทะเลได้ทำให้พวกเขาหวาดกลัว ไม่มีใครรู้ความน่ากลัวของมันนอกจากอัลลอฮฺ

⁵ เป็นการสนทนากับวงศ์วานอิสรออีล หลังจากที่รอดพ้นจากการข้ามทะเล และพिरเอานูพร้อมด้วยไพร่พลได้จมน้ำตายไปหมดแล้ว

⁶ คือพวกท่านจงรำลึกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของเราที่ให้แก่พวกเจ้า โดยเราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพिरเอานูและไพร่พลของเขา ซึ่งพวกเขาได้ทรมาณพวกเจ้าด้วยการลงโทษอย่างหนัก

และเราได้สัญญาพวกเจ้าทางด้านขวาของภูเขา
ฎูร¹ และเราได้ให้อาหารหวานและนกกุ่มแก่
พวกเจ้า²

81. พวกเจ้าจงกินจากสิ่งที่ดีทั้งหลาย ที่เรา
ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และพวกเจ้า
อย่าได้ฝ่าฝืน มิฉะนั้น ความกริ้วของข้าจะ
เกิดขึ้นแก่พวกเจ้า³ และผู้ใดที่ความกริ้วของข้า
เกิดขึ้นแก่เขาแน่นอนเขาจะประสบความพินาศ

82. และแท้จริง ข้าเป็นผู้อภัยอย่างมากหลาย
แก่ผู้ลุ่มหลง และศรัทธา และประกอบความดี
แล้วยึดมั่นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง⁴

83. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารีบเร่งออกจาก
กลุ่มชนของเจ้า โอ้ มูซาเอ๋ย⁵

84. เขากล่าวว่า พวกเขาเหล่านั้นตามหลังข้า
พระองค์มาอยู่แล้ว และข้าพระองค์ได้รับเร่งมา
มายังพระองค์ท่านนั้น โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
ก็เพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น

الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾

كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَن يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي
فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

﴿٨٣﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٣﴾

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

¹ คือเราได้สัญญากับมูซาเพื่อสนทนาและให้คัมภีร์เตารอตแก่เขา ทางด้านขวาของภูเขาฎูร

² เราได้ให้รสดีแก่พวกท่านในดินแดนที่พวกท่านหลงทาง ด้วยอาหารหวานคล้ายน้ำผึ้ง และนกกุ่มซึ่งเป็น
นกที่เนื้อของมันอร่อยที่สุด ในการลำดับความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อบะนีอิสรอิล ได้ดำเนินไป
อย่างดีที่สุดคือ เริ่มด้วยความโปรดปรานให้พ้นจากศัตรู ต่อมาก็ด้วยความโปรดปรานทางศาสนาคือ
ทรงประทานคัมภีร์เตารอต และด้วยความโปรดปรานทางโลกคุณยา

³ คือในยามที่ได้รับบริชกักว้างขวางและยามสุขสบาย พวกท่านอย่าทยศด้วยการฝ่าฝืนบทบัญญัติของเรา
มิฉะนั้นแล้ว การลงโทษของเราจะประสบแก่พวกท่าน

⁴ ในอายะฮ์นี้เป็นการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่ตกอยู่ในห้วงแห่งการหลงผิดและการฝ่าฝืน ด้วย
การชี้แจงถึงทางออกและอย่าหมัดหวัง

⁵ อัลชะมัดชะรีย์กล่าวว่า มูซาได้อยู่กับบรรดาหัวหน้าที่เขาคัดเลือกมาจากพวกของเขา ที่ภูเขาฎูร ตาม
สัญญาที่ถูกต้องกำหนดไว้แล้วเขาก็รีบล่วงหน้าไปก่อน เพราะใครที่จะรับฟังพระดำรัสของพระเจ้าของเขา

85. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเราได้ทดสอบกลุ่มชนของเจ้า¹ หลังจากที่เจ้าได้จากมา และซามิรีย์ก็ได้ทำให้พวกเขาหลงทาง²

86. มูซาได้กลับมายังกลุ่มชนของเขาด้วยความกริ้วโกรธเสียใจ³ เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พระเจ้าของพวกท่านมิได้ทรงสัญญาากับพวกท่านด้วยสัญญาที่ดีดอกหรือ คำมั่นสัญญานั้นนานเกินไปสำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ หรือว่าพวกท่านประสงค์ที่จะให้ความกริ้วจากพระเจ้าของพวกท่าน เกิดขึ้นแก่พวกท่าน พวกท่านจึงได้บิดพริ้วสัญญาของฉัน

87. พวกเขา กล่าวว่า เรามิได้บิดพริ้วสัญญาของท่าน ตามความสมัครใจของเราดอก แต่ที่เราต้องแบกน้ำหนักเครื่องประดับของพรรคพวกอย่างมากมาย⁴ เราจึงโยนมันลงไป⁵ เช่นเดียวกัน ซามิรีย์ก็ได้โยนมันลงไปด้วย

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
الْأَسْمَرِيُّ ﴿٤٥﴾

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّ أَحْسَنًا أَفَطَالَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوعِدِي ﴿٤٦﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
أَوْزَارًا مِن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ
أَلْقَى السَّمَرِيُّ ﴿٤٧﴾

¹ คือทดสอบพวกเขาด้วยการบูชาลูกวัว หลังจากมูซาได้ออกจากพวกเขาไปยังภูเขาฏอฮา

² นักตีฟซิกกล่าวว่า ขณะที่มูซากำลังสนทนากับพระเจ้าของเขานั้น เขาได้มอบให้สารุนพี่ชายของเขาอยู่ร่วมกับบะเนอิสรอฮิลและใช้ให้เขาทำสัญญากับพวกเขา ให้พำนักอยู่ด้วยความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ในขณะที่ซามิรีย์ได้รวบรวมเครื่องประดับเอามาประกอบเป็นลูกวัว แล้วได้เชิญชวนพวกเขาให้ไปบูชาพวกเขาจึงเฝ้าบูชายัญ เหตุการณ์ครั้งนั้นเกิดขึ้นหลังจากมูซาได้จากพวกเขาไปเป็นเวลา 20 วัน

³ คือมูซาได้กลับมาจากภูเขาฏอฮา หลังจากที่ได้ออกจากที่นั่นเป็นเวลา 40 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เขาได้รับวะฮีย์คัมภีร์เตวารอต

⁴ คือเราถูกบังคับให้กระทำเช่นนั้น

⁵ คือโยนเครื่องประดับที่แบกกันมานานลงในกองไฟ โดยคำสั่งของซามิรีย์

88. แล้วซามิรียก็ได้ทำลูกวัวออกมาเป็นรูปร่าง มีเสียงร้อง¹ พวกเขาจึงกล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของมุซา แต่เขาลืมเสีย²

89. พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า มันไม่อาจจะให้คำตอบแก่พวกเขา และมันไม่สามารถจะให้โทษและให้คุณแก่พวกเขาเลย³

90. และโดยแน่นอน ฮาซุนได้กล่าวกับพวกเขา ก่อนว่า⁴ โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย แท้จริงพวกท่านถูกทดสอบให้หลงเสียแล้ว และแท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้น พวกท่านจงปฏิบัติตามฉัน⁵ และจงเชื่อฟังคำสั่งของฉัน⁶

91. พวกเขากล่าวว่า เรายังคงจะบูชามันโดยจะจงรักภักดี (ต่อมัน) จนกว่ามุซาจะกลับมาหาพวกเรา

92. (เมื่อมุซากลับมาแล้ว)⁷ เขากล่าวว่า โอ้ฮาซุนเอ๋ย อันใดเล่าที่ยับบัณฑิตท่าน เมื่อท่านเห็นพวกเขาหลงผิด

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ

فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ قَنَسَىٰ ﴿٨٨﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَيَقُولُ

وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ

بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ

حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

قَالَ يَهُرُونَ مَآ مَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾

¹ คือจากเครื่องประดับเหล่านั้นเขาหลอมเป็นลูกวัว มันไม่มีวิญญาณ แต่มีเสียงร้องคล้ายลูกวัว

² คือมุซาได้ลืมพระเจ้าของเขาไว้ที่นี่ และไปขอพระเจ้าที่ภูเขาซีนาย

³ แล้วมันจะเป็นพระเจ้าได้อย่างไร

⁴ คือก่อนที่มุซาจะกลับมายังพวกเขา

⁵ ด้วยการเคารพอบาตะฮุอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว

⁶ คือเชื่อฟังคำสั่งของฉันด้วยการเลิกบูชาลูกวัว

⁷ คือเมื่อมุซากลับมาแล้ว และได้เห็นพวกเขาเฝ้าบูชาลูกวัวอยู่ เขาโกรธมาก ตรัสรีเข้าไปหาฮาซุนที่ชายมือหนึ่งดึงผมอีกมือหนึ่งดึงเคราแล้วกล่าวว่า มื่ออะไรมาห้ามท่านหรือ เมื่อท่านเห็นพวกเขาถูฟุรต่ออัลลอฮ์แล้วไม่ห้ามปรามพวกเขา

93. ทำไมท่านจึงไม่ปฏิบัติตามฉัน ท่านฝ่าฝืนคำสั่งของฉันกระนั้นหรือ

94. ฮารูนกล่าวว่า โอ้ลูกของแม่ฉันเอ๋ยอย่าดึงเคราและศีรษะของฉันซี แท้จริงฉันกลัวว่าท่านจะกล่าว (แก่ฉัน) ว่า ท่านได้ก่อการแตกแยกขึ้นในหมู่วงศ์วานอิสราเอล¹ และท่านไม่ค่อยฟังคำสั่งของฉัน²

95. มูซากล่าวว่า เจ้าต้องการอะไร โอ้ ซามิรียเอ๋ย

96. เขากล่าวว่า ฉันเห็นในสิ่งที่พวกเขา มองไม่เห็น ดังนั้น ฉันจึงกำเอากอบหนึ่งจากรอยของรอยซูล (หมายถึงญิบรีล)³ แล้วฉันได้โยนมันลงไปและเช่นนั้นแหละจิตใจของฉันได้เห็นดังาม

97. มูซากล่าวว่า ท่านจงออกไป แท้จริงสำหรับท่านในชีวิตนี้จะได้รับการลงโทษโดยท่านกล่าวว่า อย่ามาแตะต้องฉัน⁴ และแท้จริง

أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْصَحْتَ أَمْرِي ﴿١٣﴾

قَالَ يَبْنَؤُمُ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿١٤﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِيرِيُّ ﴿١٥﴾

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿١٦﴾

قَالَ فَأَذْهَبَ فَإِنَّكَ لَكَ فِي الْحَيَوَاتِ
أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ يُخْلَفَهُ
وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا

¹ ฉันกลัวว่า หากฉันห้ามพวกเขาด้วยกำลัง ก็จะเกิดการฆ่ากันขึ้น แล้วท่านก็จะมาว่าฉันว่า ท่านได้ก่อให้ เกิดพิศนะขึ้นในระหว่างพวกเขา

² ด้วยเหตุนี้ฉันจึงเห็นว่า ฉันจะไม่ทำอะไรจนกว่าท่านจะกลับมาหาพวกเขา เพื่อท่านจะได้รู้เห็น เหตุการณ์ด้วยตัวของตนเอง

³ มีรายงานหลายกระแสกล่าวถึงเรื่องนี้ว่า เขา (ซามิรีย) ได้เห็นญิบรีล อะลัยฮิสสลาม ในสภาพที่ท่าน แผลงร่างลงมาในแผ่นดินนี้ แล้วเขาก็ได้กำเอาฝุ่นมากอบหนึ่งจากรอยเท้าของญิบรีล หรือจากรอยเท้า ของพาหนะที่ญิบรีลขี่ลงมา แล้วเอาโยนลงไปที่ลูกวัวที่ทำขึ้นมาด้วยทองแท้ ลูกวัวจึงมีเสียงร้องออกมา จากตฟซีร พิชลาลิลกูราน ของ ซัยยิด ฎฎน

⁴ มูซากล่าวแก่ซามิรียว่า การลงโทษแก่ท่านในโลกนี้คือ ท่านอย่าไปแตะต้องหรืออย่าไปยุ่งกับผู้ใดและ ก็ไม่มีผู้ใดมาแตะต้องหรือยุ่งเกี่ยวกับท่าน ทั้งในทางดีหรือทางชั่ว นี่คือวิธีหนึ่งของการลงโทษในศาสนา ของนะบีมุซา คือการลงโทษให้อยู่อย่างโดดเดี่ยว

สำหรับท่านนั้นมีสัญญาหนึ่ง¹ ท่านจะไม่ถูกทำให้ผิดสัญญาและจงดูพระเจ้าของท่านซึ่งท่านยึดถือบูชามัน แน่หนอนเราจะเผามัน แล้วเราจะโปรยมันลงในทะเลให้กระจาย

98. แท้จริง พระเจ้าของพวกท่านนั้นคืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ พระองค์ทรงแผ่ความรอบรู้ไปยังทุกสิ่ง

99. เช่นนี้แหละ เราได้บอกเล่าชาวคราวที่ได้เกิดขึ้นแต่กาลก่อนแก่เจ้า² และแน่นอน เราได้ให้ข้อเตือนสติ³ จากเราแก่เจ้า

100. ผู้ใดหันหลังให้อัลกุรอาน⁴ แท้จริงเขาจะแบกโทษหนักในวันกียามะฮ์ (อยู่ในนรก)

101. พวกเขาจะพำนักอย่างถาวรอยู่ในนั้น⁵ และโทษหนักนั้นเป็นความชั่วช้าสำหรับพวกเขาในวันกียามะฮ์เสียนี้กระไร

102. วันซึ่งสังข์จะถูกเป่า และในวันนั้นเราจะรวมนักโทษทั้งหลายที่มีดาสีฟ้าไว้ด้วยกัน⁶

لَنَحْرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١٧﴾

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقُ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٩﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ﴿٢٠﴾

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ﴿٢١﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿٢٢﴾

¹ การลงโทษในโลกอาคิเราะฮ์นั้นคือการตอบแทนจากอัลลอฮ์ ท่านจะผิดสัญญาไม่ได้ หมายถึงท่าน จะได้รับการตอบแทนอย่างแน่นอน

² เราได้บอกเล่าชาวคราวของมุขากับฟิรเอานและเรื่องราวแปลก ๆ และเรายังได้บอกเล่าชาวคราวของ ประชาชาติในสมัยก่อน ๆ

³ คืออัลกุรอาน

⁴ คือไม่ศรัทธาและไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่สื่ออยู่ในมัน

⁵ ในการทรมานนั้นด้วยโทษหนักของพวกเขา

⁶ คือนักโทษเหล่านั้นจะมีสภาพนัยน์ดาสีฟ้า หนาดำ

103. พวกเขาจะกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า พวกท่านมิได้พักในโลกนี้นอกจากเพียง 10 วัน เท่านั้น¹

104. เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวกัน เมื่อผู้มีความคิดที่ดียิ่งกล่าวว่า พวกท่านมิได้พักอยู่นอกจากเพียงวันเดียวเท่านั้น

105. และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของฉันทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง²

106. แล้วจะทรงปล่อยให้มันเป็นที่ราบโล่งเตียน (ไม่มีต้นไม้และสิ่งก่อสร้าง)

107. สูเจ้าจะไม่เห็น ณ ที่นั้น ที่ลุ่มและที่ดอน

108. วันนั้นพวกเขาจะติดตามผู้ร้องเรียกไปโดยไม่มีกรอดัดเอื้อนแต่ประการใด³ เสียงทั้งหลายก็จะลดค่อยลงต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี เจ้าจะไม่ได้ยินเสียงใด นอกจากเสียงแผ่วเบา

109. วันนั้น การชะฟาอะฮ์⁴ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงอนุญาตแก่เขา และพระองค์ทรงพอพระทัยในคำพูดของเขาเท่านั้น

يَخْفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٣﴾

تَحْنُ أَكْثَرُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْ لَهُمْ طَرْفَةٌ
إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ نَنفِصُهَا رِيقِي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَوْ كَفَرْتُمْ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفِيعَةَ إِلَّا مَنْ أَدَانَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَرِجَى لَهُ. قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

¹ ที่พวกเขากล่าวเช่นนั้นเนื่องเพราะความกลัวและตกใจ

² คือพระเจ้าของฉันทรงทำให้มันละเอียดคล้ายทราย แล้วลมก็พัดพามันปลิวว่อนกระจัดกระจายไป

³ คือจะรีบเดินไปยังทุ่งเมฆอย่างรวดเร็ว ไม่ชักช้า

⁴ การชะฟาอะฮ์คือการขอความช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจ เพื่อให้ปลดปล่อยทุกชีวิต นี่คือความหมายโดยทั่วไป ส่วนการชะฟาอะฮ์ในวันอาคิเราะฮ์นั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว และพระองค์จะทรงให้สิทธิ์นั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น อาทิเช่น ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียฮิวะซัลลิม บรรดานะบี บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่ (เอาลียาอ) และบรรดาคนศอและฮุ อิบนูฮับบาส กล่าวว่าเป็นผู้ที่อยู่ในโลกดุนยา เป็นผู้กล่าว ลอฮาสะอิลลัลลอลฮุ

110. พระองค์ทรงรอบรู้อะไรต่าง ๆ ที่อยู่ข้างหน้าพวกเขา และสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ลับหลังพวกเขาและ ความรู้ของพวกเขาไม่อาจจะเท่าเทียมความรู้ของพระองค์ได้

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
عِلْمًا ﴿١١٠﴾

111. และไบหน้าทั้งหลาย¹ ได้สยบลงต่อพระผู้ทรงเป็นอยู่เสมอ พระผู้ทรงอมตะ และแน่นอนผู้ที่แบกเอาความอธรรมไว้ (ซิริก) ต้องประสบกับการขาดทุนอย่างแน่นอน

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

112. และผู้ใดปฏิบัติคุณงามความดีทั้งหลายโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เขาจะไม่กลัวความอธรรมและการบั่นทอนใด ๆ²

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

113. และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้กุรอานเป็นภาษาอาหรับลงมาแก่เขา และเราได้กล่าวซ้ำในนั้นซึ่งข้อตกเดือน เพื่อว่าพวกเขาจะมีความยำเกรงหรือเกิดข้อเดือนใจแก่พวกเขา³

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ
مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

114. ดังนั้น อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง พระผู้ทรงอำนาจอันแท้จริง และเจ้าอย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกุรอาน ก่อนที่วาระฮียะฮ์ของพระองค์จะจบลง⁴ และจงกล่าวเถิด ข้าแต่พระเจ้าของข้า

فَتَعَلَّى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِن قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ
زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

¹ อัลอะหมัดชะรีฟกล่าวว่า ไบหน้าทั้งหลายในที่นี้หมายถึงไบหน้าของผู้ฝ่าฝืน เพราะในวันกียามะฮ์ เมื่อพวกเขาพบเห็นความผิดหวัง ความทุกข์ และการสอบสวน ไบหน้าของพวกเขาก็เปลี่ยนไปอยู่ในสภาพที่ต่ำต้อยท้อแท้

² คือเขาจะไม่กลัวความอธรรม โดยการเพิ่มความซำให้แก่เขา หรือถูกรีดรอนความดีของเขาให้ลดน้อยลง

³ คือเพื่อป้องกันกรกุฟุรและการฝ่าฝืน หรือเกิดข้อเดือนใจขึ้นในจิตใจของพวกเขา แล้วพวกเขา ก็จะปฏิบัติตามข้อใช้ และปลีกตัวให้ห่างจากข้อห้าม

⁴ คือเมื่อญิบรียลได้อ่านอัลกุรอานแก่สุเจ้า สุเจ้าอย่ารีบเร่งอ่านพร้อมกับเขา จงฟังเขาและอดทนรอจนกระทั่งเขาอ่านเสร็จ แล้วสุเจ้าก็อ่านมัน

พระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้
แก่ข้าพระองค์ด้วย¹

115. และโดยแน่นอน เราได้ให้คำมั่นสัญญา
แก่อาดัมแต่กาลก่อน² แต่เขาได้ลืมน และเราไม่
พบความมั่นใจจดทนในตัวเขา

116. และเมื่อเรากล่าวแก่บรรดามะลาอิกะฮ์ว่า
จงสูญุดคารวะแก่อาดัม และพวกเขาได้สูญุด
นอกจากอิบลีส มันได้ต้อตึง³

117. แล้วเราได้กล่าวว่า โออาดัมเอ๋ย แท้จริง
นี่คือศัตรูของเจ้าและของภริยาของเจ้า ดังนั้น
อย่าให้มันทำให้เจ้าทั้งสองออกจากสวนสวรรค์⁴
แล้วเจ้าจะได้รับผลลำบาก

118. แท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่หิว
และจะไม่ต้องเปลี่ยยกาย

119. และแท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่
กระหายน้ำ และจะไม่ตากแดด

120. ต่อมาชัยฏอนมารร้ายได้กระซิบกระซาบ
เขา มันกล่าวว่า อาดัมเอ๋ย ฉันจะชี้แนะแก่
ท่านไปยังต้นไม้ที่อยู่เป็นนิจตลอดกาล และ
การมีอำนาจที่ไม่สูญสลายเอาใหม่⁵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ
فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ
فَلَا يُخْرِجُكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَىٰ ﴿١١٧﴾

إِنَّكَ أَلَّا تَجُوعُ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ
هَلْ أَذُكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٌ لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾

¹ คือให้เพิ่มความรู้ที่เป็นประโยชน์

² คือไม่ให้กินผลไม้จากต้นไม้

³ อัศศอวัยยกกล่าวว่า เรื่องนี้ได้กล่าวซ้ำใน 7 ซูเราะฮ์ในอัลกุรอาน เป็นการเตือนปวงบ่าวให้ปฏิบัติตามข้อใช้ และละเว้นจากข้อห้าม และเป็นการเตือนให้รำลึกถึงการเป็นศัตรูของอิบลีสต่อบิอาดามแรกของพวกเขา คืออาดัม

⁴ คือเจ้าทั้งสองอย่าเชื่อฟังคำล่อลวงของมัน

⁵ คือผู้ใดกินเข้าไปแล้ว เขาก็มีชีวิตอยู่ช้านาน ไม่ตาย และมีอำนาจอยู่ตลอดไป นี่คือการล่อลวงของมัน โดยทั่วไปแล้วเสมีนเป็นการสั่งสอน แต่เมื่อใดเล่าเจ้าตัวถูกสาปแช่งจะเป็นผู้สั่งสอน

121. ดังนั้น เขาทั้งสองจึงกินจากต้นไม้ที่สิ่ง
ฟังสวณของทั้งสองจึงถูกเผยแก่เขาทั้งสอง เขา
ทั้งสองจึงเริ่มเอาใบไม้ของสวนนั้นปกปิดบนตัว
ของเขาทั้งสอง และอาดัมได้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา
เขาจึงหลงผิด¹

122. ภายหลัง พระเจ้าของเขาทรงคัดเลือกเขา
แล้วทรงอภัยโทษให้แก่เขา และทรงแนะทางที่
ถูกต้องให้เขา

123. พระองค์ตรัสว่า เจ้าทั้งสองจงออกไปจาก
สวนสวรรค์ทั้งหมด โดยบางคน (ลูกหลาน) ใน
หมู่พวกเจ้าเป็นศัตรูกับอีกบางคน² บางทีเมื่อ
มีคำแนะนำ (ฮิดาเยฮฺ) จากข้ามายังพวกเจ้า
แล้วผู้ใดปฏิบัติตามคำแนะนำ (ฮิดาเยฮฺ) ของ
ข้า เขาก็จะไม่หลงผิด และจะไม่ได้รับความ
ลำบาก³

124. และผู้ใดฝ่าฝืนหลังจากการรำลึกถึงข้า
แท้จริงสำหรับเขาคือ การมีชีวิตอยู่อย่างคับแคบ⁴
และเราจะให้เขาพินาศในวันกิยามะฮฺใน
สภาพของคนตาบอด

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهَا سَوْءٌ ثُمَّ سَوَّءَتْهُمَا وَطُفِقَا
بِخُصْفَانٍ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

ثُمَّ أَحْبَبْنَا رَبَّهُ فَنَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
فَأَمَّا يَا آدَمُ إِنَّكَ عَلَىٰ هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

¹ คือเขาได้ฝ่าฝืนข้อใช้ของพระเจ้าของเขา ด้วยการกินจากต้นไม้ เขาจึงหลงจากสิ่งที่เขาต้องการคือการ
อยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาล โดยที่เขาหลงเชื่อคำล่อลวงของศัตรู

² คืออัลลอฮฺตรัสแก่อาดัมและเฮวาว่า เจ้าทั้งสองจงออกไปจากสวนสวรรค์ไปยังแผ่นดิน โดยไปอยู่ร่วมกัน
บางคนในหมู่ลูกหลานของเจ้าทั้งสองก็จะเป็นศัตรูต่อกัน เพราะการแสวงหาอาชีพ การมีสภาพแวดล้อม
แตกต่างกัน และความต้องการที่แตกต่างกัน

³ คือเมื่อมีคัมภีร์และรอซูลจากข้ามายังพวกเจ้า เพื่อชี้แนะพวกเจ้าไปสู่แนวทางที่ถูกต้องแล้ว ผู้ใดยึดมั่น
ต่อบทบัญญัติของข้าและปฏิบัติตามรอซูลของข้าแล้ว เขาจะไม่หลงทางในโลกดุนยา และจะไม่ได้รับความ
ลำบากในโลกอาคิเราะฮฺ

⁴ คือไม่ปฏิบัติตามบัญญัติของข้าแล้ว เขาจะมีชีวิตอยู่อย่างยากแค้น ถึงแม้ชีวิตที่เห็นจากภายนอก
จะสุขสบายดีก็ตาม

125. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ทำไมพระองค์จึงทรงให้ข้าพระองค์ฟื้นคืนชีพ
ขึ้นมาในสภาพของคนตาบอดเล่า ทั้ง ๆ ที่ข้า
พระองค์เคยเป็นคนตาดี มองเห็น¹

126. พระองค์ตรัสว่า เช่นนั้นแหละ เมื่อโองการ
ทั้งหลายของเราได้มีมายังเจ้า เจ้าก็ทำเป็นลืมน
มัน และในทำนองเดียวกัน วันนี้เจ้าก็จะถูกลืมน²

127. และเช่นเดียวกัน เราจะตอบแทนผู้ที่ล่อง
ละเมียดชอบเซต³ และไม่ศรัทธาต่อโองการ
ทั้งหลายของพระเจ้าของเขา และแน่นอน การ
ลงโทษในปรโลกนั้นสาหัสยิ่ง และยาวนานยิ่ง

128. ยังมีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาดอกหรือ
ว่า ก็มากน้อยแล้ว เราได้ทำลายประชาชาติก่อน
หน้าพวกเขาหลายชั่วศตวรรษ โดยที่พวกเขา
(กุฟารมักกะฮ์) ได้ไปพบเห็นมาในที่พำนัก
อาศัยของพวกเขา⁴ แท้จริง ในการลงโทษเช่น
นั้นแหละเป็นนิกศน์อุทาทรณสำหรับบรรดาผู้
มีสติปัญญา

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتَنَا فَتَنْسِينَهَا وَكَذَلِكَ

الْيَوْمُ نُنْسِيكَ ﴿١٢٦﴾

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهٖ

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

أَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٢٨﴾

¹ คือเขาจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ด้วยบาปอันใดพระองค์จึงลงโทษข้าพระองค์ ให้อยู่ในสภาพของคนตาบอดทั้ง ๆ ที่ในโลกดุนยาข้าพระองค์ก็เป็นคนตาดี

² คือเจ้าทำเป็นไม่เห็นเสีย และละเลยมัน เช่นเดียวกัน วันนี้เจ้าจะถูกละเลย และได้รับโทษเป็นการตอบแทนอย่างสาสม

³ คือเราจะลงโทษผู้ที่มั่วสุมอยู่ในเรื่องของตนหา

⁴ คือพวกเขาได้ไปพบเห็นบ้านเรือนของพวกอ้าย ชะมูด และได้ไปเห็นมากับตาของพวกเขาเองถึงร่องรอยแห่งความหายนะของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะไม่ใคร่ครวญพินิจพิจารณาถึงหรือ

129. และหากมิใช่ลิขิตจากพระเจ้าของเจ้า ถูกบันทึกไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว¹ แน่نون การลงโทษจะเกิดขึ้นทันทีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

130. ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแช่ซร้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า ก่อนตะวันขึ้นและก่อนตะวันลับลงไป และส่วนหนึ่งจากเวลากลางคืน ก็จงแช่ซร้องสดุดีและปลายช่วงของเวลากลางวัน เพื่อเจ้าจะได้พออกพอใจ²

131. และเจ้าจงอย่าทอดส่ายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ของพวกกุฟฟาร ซึ่งความสุขสำราญในโลกดุนยา เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้าของเจ้านั้น ดียิ่งกว่าและจีรังยิ่งกว่า³

132. และเจ้าจงใช้ครอบครัวของเจ้า⁴ ให้ทำละหมาด และจงอดทนในการปฏิบัติ เรามิได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า เราต่างหากเป็นผู้ให้

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَقَّتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

فَأَصْرَعْنَ مَا يَاقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ
فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣٠﴾

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
الْعَالَمِينَ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا
نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾

¹ คือหากมิใช่ลิขิตของอัลลอฮ์ให้ประวิงการลงโทษแก่พวกเขาไว้ก่อนแล้ว การลงโทษก็จะเกิดแก่พวกเขาอย่างแน่นอน

² ส่วนใหญ่ของนักตีฟซีรมีความเห็นพ้องกันว่า อายุขัยนี้แบ่งถึงเวลาละหมาดทั้งห้า ก่อนตะวันขึ้น หมายถึงละหมาดศุบหุ ก่อนการลับของมัน หมายถึงละหมาดอัศร เวลากลางคืน หมายถึงละหมาดอิชาอู ปลายช่วงเวลากลางวัน หมายถึงละหมาดมักริบและดูฮฺ เพราะเวลาดูฮฺคือปลายช่วงแรกของเวลากลางวัน และมักริบคือปลายช่วงหลังของเวลากลางวัน

³ คืออย่าไปมองดูสิ่งที่เราได้ให้ความรื่นรมย์แก่พวกกุฟฟาร อันเป็นความสุขสบายประเภทต่าง ๆ ของโลกดุนยา และความเพริศแพรวที่จอมปลอม

⁴ คือจงใช้ครอบครัวและประชาชาติของสุเจ้า

เครื่องยังชีพแก่เจ้า¹ และบันปลายนั้นสำหรับผู้ที่
ที่มีความยำเกรง²

133. และพวกเขาบอกว่า ทำไมเขาจึงไม่นำ
สัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของเขามาให้เรา³ หรือ
ว่าหลักฐานอันชัดแจ้งที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ต่างๆ
สมัยก่อนนั้น มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ⁴

134. และหากเราทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษ
ก่อนการให้อัลกุรอานลงมา⁵ แน่نونพวกเขาก็
กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ทำไมพระองค์
ท่านจึงไม่ส่งรอสูลมายังพวกเรา เพื่อเราจะได้
ปฏิบัติตามโองการของพระองค์ท่าน ก่อนที่เรา
จะได้รับความต่ำต้อยและความอับยศ⁶

135. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทุกคนเป็นผู้คอย⁷
ดังนั้น พวกท่านจงคอยเถิด แล้วพวกท่านจะได้
รู้ว่าใครคือ พวกที่อยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง
และใครคือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

وَقَالُوا لَوْلَا يُأْتِنَا بَيِّنَاتٌ مِّن رَّبِّهِ

أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ

لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا

فَنُنِيعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ وَنَخْزَىٰ

فَلِكُلِّ سُرْبٍ قَرِيضٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ

مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ

¹ คือเรามีได้บังคับเจ้าให้หาเครื่องยังชีพแก่ตัวเจ้า และครอบครัวของเจ้า แต่เราต่างหากที่จะคุ้มครอง
ให้เครื่องยังชีพแก่เจ้าและครอบครัวของเจ้า

² อิบญะฮ์กล่าวว่า บันปลายที่คัมภีร์นั้นคือสวนสวรรค์ สำหรับผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์

³ พวกมุชริกุนกล่าวว่า ทำไมจึงไม่นำสิ่งมหัศจรรย์ที่ชี้แนะถึงสิ่งจะของเขามาให้เรา

⁴ ไม่เป็นการพอเพียงแก่พวกเขาดอกหรือ ที่อัลกุรอานสิ่งมหัศจรรย์ได้ถูกประทานแก่มุฮัมมัด คืออัลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม ซึ่งประมวลไว้ด้วยข่าวคราวของประชาชาติในอดีต

⁵ และการส่งรอสูลมุฮัมมัด คืออัลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม มายังพวกเขา

⁶ นักตีฟิซริกกล่าวว่า อัลลอสู ตะอาลา ทรงประสงค์ที่จะชี้แจงว่า ไม่มีข้ออ้างแก่ผู้ใดต่ออัลลอสูอีกแล้ว
หลังจากการส่งบรรดารอสูล และประทานคัมภีร์ต่างๆ มายังมวลมนุษย

⁷ คือคอยการหมุนเวียนของกาลเวลา

โดยกล่าวถึงเรื่องของท่านนะบีอิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม กับท่าทีของประชาชาติของท่านอย่างยืดยาวพอสมควรด้วยสำนวนที่ตื่นเต้น เพียบพร้อมด้วยหลักฐานที่ชัดเจนแข็งแรง ทำให้ฝ่ายตรงข้ามยอมสารภาพด้วยความพ่ายแพ้และยอมจำนน เรื่องราวของท่านนะบีอิบรอฮีมเป็นข้อควรคิดและเป็นหัตถ์ศันอูทาหรณ์ได้อย่างดี

ซูเราะฮ์ได้เล่าถึงเรื่องราวของบรรดาราชูล เช่น อิสฮาก ยะอฺกูบ ลูฏ นูหฺ ดาอูด สุลัยมาน อัยยูบ อิสมาอิล อิดรีส ซุลกิฟลฺ ซุนนูน ชะกะรียา และอีซา โดยสังเขป พร้อมกับได้แจกแจงเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้นหวาดกลัวที่เกิดขึ้นกับบรรดาราชูล ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการแจ้งถึงการส่งรอซูลท่านสุดท้าย ก็เพื่อความเอ็นดูเมตตาแก่มนุษยชาติ

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลอัมบิยาอฺ ถูกเรียกชื่อนี้ เพราะอัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงบรรดานะบีจำนวนหนึ่ง บางครั้งกล่าวถึงโดยสังเขป และบางครั้งกล่าวโดยละเอียดพอสมควร พร้อมกับกล่าวถึงการเสียดสละ การอดทน และการต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺของบรรดานะบีเหล่านั้น อีกทั้งการเสียดสละของพวกเขาในการเผยแพร่ศาสนาเพื่อความสันติสุขของมนุษยชาติ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เวลาแห่งการคิดบัญชีของมนุษย์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว โดยที่พวกเขาอยู่ในสภาพหลงลืม¹ เป็นผู้ผินหลังให้

2. ไม่มีข้อดักเตือนใหม่ ๆ จากพระเจ้าของเขา มายังพวกเขา เว้นแต่ว่าพวกเขาจับฟังมันและพวกเขาล้อเล่นไปด้วย²

3. จิตใจของพวกเขาเปลอเรือ³ และบรรดาผู้อธรรมต่างกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า เขา (มุฮัมมัด) นั้นมีใช้ใครอื่น นอกจากเป็นสามัญชนเยี่ยงพวกท่าน⁴ พวกท่านจะยอมรับมายากลทั้ง ๆ ที่พวกท่านรู้เห็นอยู่ว่ามันเป็นมายากลกระนั้นหรือ⁵

4. เขา (มุฮัมมัด) กล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ทุกคำพูด ทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน เป็นผู้ทรงรอบรู้⁶

5. แต่ทว่าพวกเขากล่าวว่า มันเป็นความฝันที่สับสน หากแต่ว่าเขาได้เสกสรรปั้นแต่งมันขึ้น หากแต่ว่าเขาเป็นกวี⁷ ถ้าเช่นนั้น ให้เขานำ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ
إِلَّا أَاسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

لَا إِلَهَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ
السَّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

بَلْ قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمَ بَلْ أَفْتَرْتَهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ ﴿٥﴾

¹ คือมีวิบากอยู่ในเรื่องค้นหา เจยเมยต่อวันที่น่าสะพรึงกลัว โดยพวกเขาไม่ได้เตรียมการงานเพื่อวันนั้นเลย

² คือรับฟังพร้อมกัับเหยียดหยามไปด้วย

³ คือเปลอเรือจากการคำนึงถึงความหมายของมัน

⁴ คือกินอาหารธรรมดาอย่างพวกเรา และออกเดินไปในตลาด

⁵ มายากลในที่นี้ในทัศนะของพวกเขาหมายถึงอัลกุรอาน

⁶ ในกรณีนี้เป็นการรู้และเตือนสำหรับแก่พวกเขา

⁷ คำกล่าวต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคำกล่าวที่เลื่อนลอย อันเป็นการแสดงถึงความสับสนไม่แน่นอน

หลักฐาน หนึ่งมาแสดงแก่เรา เช่นเดียวกับ
บุคคลในยุคก่อน ๆ ได้ถูกส่งมา¹

6. ไม่มีชาวเมืองใดก่อนหน้าพวกเขา (มุซริกีน
มักกะฮฺ) ซึ่งเราได้ทำลายมัน (ชาวเมืองนั้น) ได้
ศรัทธา แล้วพวกเขา (มุซริกีนมักกะฮฺ) จะ
ศรัทธากระนั้นหรือ²

7. และเรามีผู้ใดก่อนหน้าเจ้า นอกจาก
มนุษย์เพศซึ่งเราวะฮีย์แก่พวกเขา ดั่งนั้น
พวกเจ้า (ชาวมักกะฮฺ) จงถามบรรดาผู้รู้เกิด
หากพวกเจ้าไม่รู้³

8. และเรามีได้ทำให้พวกเขา (บรรดานะบี) มี
ร่างกายที่ไม่ต้องการอาหาร (เช่นมะลาอิกะฮฺ)
และพวกเขามีได้เป็นผู้มีชีวิตยั่งยืน⁴

9. แล้วเราได้ทำให้สัญญาเป็นที่ประจักษ์จริง
แก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขารอดพ้น
และผู้ที่เราประสงค์⁵ และเราได้ทำลายผู้ปฏิเสธ
ละเมิด ฝ่าฝืน

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنْهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَاسْتَلُوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

¹ คือให้มุฮัมมัดนำสิ่งปาฏิหาริย์มาแสดงให้เห็นถึงความสังจริงของเขา เช่นเดียวกับที่มุซาได้นำเอาไม้เท้า
มาแสดง และศอและหฺได้นำอูฐมาแสดงถึงความสังจริงในการเป็นนะบีของพวกเขา

² ก่อนหน้าพวกมุซริกีนมักกะฮฺนั้น ได้มีชาวเมืองต่าง ๆ เสนอแนะต่อบรรดานะบีของพวกเขาได้นำ
หลักฐานมาแสดง แต่แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธา อัลลอฮฺจึงทำลายล้างพวกเขาด้วยการลงโทษอย่าง
สาสม แล้วพวกมุซริกีนมักกะฮฺจะศรัทธาต่อหลักฐานนั้นหรือถ้าพวกเขาได้เห็นมัน

³ คือหากพวกท่านไม่รู้ว่บรรดารอซูลที่ถูกส่งมาเหล่านั้น เป็นมนุษย์หรือมะลาอิกะฮฺ

⁴ คือบรรดานะบีนั่นกินและดื่ม นอนและตาย มิได้อยู่ยงคงกะพัน

⁵ คือเราได้ให้บรรดานะบีพร้อมด้วยบรรดาผู้ศรัทธา รอดพ้นจากการลงโทษ

10. เราขอสาบานว่า¹ แท้จริงเราได้ให้คัมภีร์อัลกุรอานมายังพวกเจ้า ในนั้นมีข้อเตือนสติแก่พวกเจ้า² พวกเจ้าไม่ใช่สติปัญญาคิดบังดอกหรือ

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

11. และก็มีมากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายหมู่บ้านที่อธรรม (ปฏิเสศการศรัทธา) และเราได้ให้หมู่บ้านอื่นเกิดขึ้นมาแทนที่หลังจากนั้น

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

12. เมื่อพวกเขาารู้สึกว่า การลงโทษของเราเกิดขึ้นแล้ว พวกเขาจึงวิ่งหนีออกไป

فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنبَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْضُونَ ﴿١٢﴾

13. (มะลาอิกะฮ์พูดกับพวกนั้นว่า) พวกท่านอย่าวิ่งหนีซี และจงกลับไปยังสิ่งที่พวกท่านได้รับความสำราญ และยังที่พักของพวกท่านเพื่อว่าพวกท่านจะได้ถูกสอบถามสิ่งที่เกิดขึ้นแก่พวกท่าน³

لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْتَلُونَ ﴿١٣﴾

14. พวกเขากล่าวว่า โอ้ ความหายนะที่เกิดขึ้นแก่เรา แท้จริงเรานั้นเป็นผู้อธรรม⁴

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

15. ไม่ทันที่คำพูดของพวกเขาจะสิ้นสุดลงเราก็ได้ทำลายพวกเขา เสมือนพืชที่ถูกเก็บเกี่ยวมอดไหม้ไป

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوُهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِلِينَ ﴿١٥﴾

¹ อักษร ลาม ใช้สำหรับสาบาน คือ “วัลลอฮิ”

² คือเป็นคัมภีร์ที่ไม่มีคัมภีร์อื่นใดเสมอเหมือน นับได้ว่าเป็นเกียรติแก่พวกท่าน เพราะมันเป็นภาษาของพวกท่าน

³ ทั้งหมดนี้เป็นการเย้ยหยัน และเป็นการตำหนิในสิ่งที่พวกเขาไม่ยึดถือ ต่อการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่ศีลธรรม

⁴ คือพวกเขาขอมสารภาพและเสียใจ ในขณะที่การเสียใจนั้นไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย

16. และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และ สิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง เพื่อการสนุกสนาน อย่างไร้ประโยชน์¹

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ۚ

17. หากเราปรารถนาที่จะเอาเป็นเครื่องเล่น สนุกสนาน เราก็จะเอามันจากที่มีอยู่ที่เรา หากเราปรารถนาจะกระทำเช่นนั้น²

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آلَاءَ مَا تَحَدُّثُ مِنْ لَدُنَّا

إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ۗ

18. แต่ว่าเราได้ให้ความจริงทำลายความเท็จ แล้วเราก็ให้มันเสียหายไป แล้วมันก็จะมลาย สิ้นไป และความหายนะจะประสบแก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวเสกสรรปั้นแต่งต่ออัลลอฮ์³

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ

فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ ۗ

19. และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ผู้ที่อยู่ใน ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และผู้ที่อยู่ ณ ที่ พระองค์ (มะลาอิกะฮ์) พวกเขาจะไม่ลำพองตน ในการเคารพภักดีพระองค์ และพวกเขาจะไม่ เหนือหย่า

وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۗ

20. พวกเขาจะแซ่ซร้องสดุดีพระองค์ ในเวลา กลางคืนและกลางวัน โดยไม่ขาดระยะ

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۗ

21. แต่ทว่าพวกเขา (มุชริกีน) ได้ยึดถือบรรดา พระเจ้าจากพื้นดิน โดยคิดว่าสิ่งเหล่านั้นสามารถ จะให้คนตาย พื้นดินซีฟขึ้นมาได้กระนั้นหรือ⁴

أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ۗ

¹ แต่เราสร้างมันขึ้นมาเพื่อแสดงถึงเดชานุภาพของเรา และความเป็นเอกภาพของเรา เพื่อมนุษย์จะได้ถือ เป็นบทเรียนและใคร่ครวญ และใช้เป็นหลักฐานด้วยการสร้างนั้น ต่อการมีปรากฏอยู่ของพระผู้สร้าง ผู้ทรงจัดเตรียม ผู้ทรงปรีชาญาณ

² หากเราทำเช่นนั้นก็เป็นกรขัดกับอีกมะฮ์ซอของเรา ดังนั้นเราจึงไม่ทำมัน

³ เช่น การให้พระองค์มีภริยาและบุตร

⁴ เปล่าเลย ความจริงพระเจ้าเหล่านั้นมิได้มีคุณลักษณะเป็นพระเจ้าเลย เพราะคุณลักษณะของพระเจ้านั้นคือ สามารถจะให้เป็นที่ตายได้

22. หากในชั้นฟ้าและแผ่นดินมีพระเจ้าหลายองค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างแน่นอน¹ อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งขึ้น

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٢٢﴾

23. พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบถามในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิบัติ² และพวกเขาต่างหากที่จะถูกสอบถาม³

لَا يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَن يُعْبُدُوا اللَّهَ إِلَّا عَلَيْهِمْ الْإِتِمَانُ ﴿٢٣﴾

24. พวกเขาได้ยึดถือบรรดาพระเจ้า นอกจากพระองค์กระนั้นหรือ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ขอให้พวกเขาแนะนำหลักฐานของพวกเขา⁴ นี่คือนิมักร์ที่อยู่กับฉัน (อัลกุรอาน) และคัมภีร์ที่มีอยู่ก่อนหน้าฉัน (เตารอตและอินญีล)⁵ แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่รู้ความจริง พวกเขาจึงผินหลังเมินห่าง

أَمْ آتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَذَا ذِكْرٌ مِمَّا يَدْعُونَ وَلَكِنَّمْ يَلْمِزُوكَ الْآخِثِينَ
الْحَقِّ فَمَنْ مَعَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. และเราได้ส่งรอสูลคนใดก่อนหน้าเจ้า นอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

¹ หากในจักรวาลนี้มีพระเจ้าหลายองค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว ระบบการบริหารจักรวาลก็จะปั่นป่วน เพราะจะเกิดการแตกแยก การขัดแย้งกันในการสร้าง การจัดระบบ และการมุ่งเอาชนะซึ่งกันและกัน เป็นที่ประจักษ์แล้วมิใช่หรือว่า ไม่มีกษัตริย์สององค์อยู่ในเมือง ๆ เดียวกัน

² เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงสิทธิในทุกอย่าง พระผู้ทรงสิทธิ์ย่อมปฏิบัติในสิ่งที่อยู่ภายใต้สิทธิของพระองค์ ตามความปรารถนาเพราะพระองค์ทรงปรีชาญาณ

³ คือถูกสอบสวนในการทำงานของพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นบ่าว

⁴ เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่พวกเขาอ้าง

⁵ ในคัมภีร์เหล่านั้นมิได้มีสิ่งที่เรียกร้องให้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ในคัมภีร์เล่มไหนบ้างที่ระบุไว้เช่นนั้น ในอัลกุรอานหรือในคัมภีร์ต่าง ๆ ที่พระองค์ได้ประทานมาให้แก่บรรดานะบี

26. และพวกเขา (มุชริกุน) กล่าวว่า พระผู้ทรง
กรุณาปรานีทรงยึดมะลาอิกะฮ์เป็นพระบุตร¹
มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แต่ว่าพวกเขา (มะลา
อิกะฮ์) เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ²

27. พวกเขาจะไม่ซิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์
และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์³

28. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขา
จะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่
พระองค์ทรงพอพระทัย และเนื่องจากความกลัว
พวกเขาจึงเนื้อตัวสั่น

29. และผู้ใดในหมู่พวกเขาที่กล่าวว่า⁴ แท้จริง
ฉันคือพระเจ้าอื่นจากพระองค์ เขาผู้นั้นเราจะ
ตอบแทน ลงโทษเขาด้วยนรก เช่นนั้นแหละ
เราตอบแทนบรรดาผู้อธรรม

30. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็น
ดอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
นั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเรา

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

لَا يَسْتَفِيحُونَ بِالْقَوْلِ وَّهُمْ
بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنِ أَرْضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٦٨﴾

﴿٦٩﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَذٰلِكَ
نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّٰلِمِينَ ﴿٧٠﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْذِينَ كَفَرُوا أَن السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
كَانَا رَاقًا فَفَنَقْنَاهُمَا وَرَجَعْنَا
مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧١﴾

¹ พวกมุชริกุนกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงยึดเอามะลาอิกะฮ์เป็นพระบุตร ส่วนตระกูลศุฮาอะฮ์กล่าวว่า มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์

² มะลาอิกะฮ์เป็นบ่าวผู้มีเกียรติของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเขาให้อยู่ในตำแหน่งอันสูง และพวกเขาเป็นบ่าวผู้จงรักภักดีและถ่อมตัวยิ่ง

³ พวกเขาเป็นบ่าวที่สงบเสงี่ยมเจียมตัว มีมารยาทดียิ่ง ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ และจะไม่ขัดขืนหรือฝ่าฝืนคำสั่งใด ๆ ของพระองค์เลย

⁴ คือในหมู่มะลาอิกะฮ์

ได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน¹ และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ² ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่ศรัทธาอีกหรือ

31. และเราได้ทำให้เทือกเขามั่นคงในแผ่นดินเพื่อมันจะมีได้วันไหนไปกับพวกเขา และเราได้ทำให้หุบเขาเป็นทางกว้างในแผ่นดินนั้น เพื่อให้พวกเขาได้ใช้เป็นทางเดินอย่างถูกต้อง³

32. และเราได้ทำให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคา อนุรักษ์ไว้ไม่ให้หล่นลงมา และพวกเขาก็ยังผินหลังให้สัญญาณต่าง ๆ ของมัน⁴

33. และพระองค์ผู้ทรงสร้างกลางวันและกลางคืน และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่ละหน่วยโคจรตามจักรราศี⁵

34. และเรามีได้ทำให้บุคคลใดก่อนหน้าเจ้าอยู่ยั้งยืนนาน หากเจ้าตายไปพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ยังคงต่อไปกระนั้นหรือ

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَواسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِشَرِّهِمْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مَتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾

¹ คือพวกเหล่านั้นไม่ทราบดอกหรือว่า ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แต่ก่อนนั้นเป็นสิ่งเดียวกันคือติดกันแล้วอัลลอฮ์ทรงแยกออกจากกัน

² คือเราได้ทำให้น้ำเป็นแหล่งที่มาของทุกสิ่งที่มีชีวิต และเป็นสาเหตุของการมีชีวิต มนุษย์ สัตว์ และพืชพันธุ์จะมีชีวิตอยู่ไม่ได้ถ้าปราศจากน้ำ

³ คือทำให้หุบเขาเหล่านี้เป็นช่องทาง เพื่อใช้เป็นทางสัญจรไปมาระหว่างแคว้นหนึ่งกับอีกแคว้นหนึ่งหรือระหว่างประเทศหนึ่งกับอีกประเทศหนึ่ง

⁴ คือพวกกบฏผินหลังให้สัญญาณต่างๆ ที่ขึ้นถึงการมีพระผู้สร้าง พระผู้ทรงเดชานุภาพ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย ตลอดจนสัญญาณอื่น ๆ อีกมากมาย

⁵ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ทรงให้การดำรงชีวิตแตกต่างกันไปตามการหมุนเวียนของโลก คือให้กลางวันมีความมืดและสงบเงียบ กลางวันมีแสงสว่าง และให้กลางวันสั้นกลางคืนยาวในบางครั้ง และให้กลางวันยาวกลางคืนสั้นในบางครั้ง และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ที่บ่งชี้ถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์

35. ทุกชีวิตย่อมลี้มรสความตาย และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่วและความดี¹ และพวกเจ้าจะต้องกลับไปหาเราอย่างแน่นอน

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْحَيْرِ فَتْنَةً وَلِيُنَازِحُوكُونَ ﴿٣٥﴾

36. และเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (กัฟฟารมักกะฮ์) พบเห็นเจ้า พวกเขาก็ถือเอาเจ้าเป็นที่ล้อเลียน² คนนี้แหละหรือที่กล่าวตำหนิพระเจ้าของพวกท่าน ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็กล่าวตำหนิพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี โดยพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

وَإِذْ آرَأَى الْكَافِرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ يَخْتَدُونَكَ الْإِهْمُرُوا هُنْدًا لِّذِي يَذْكُرُهُ الْإِهْمَتِكُمْ وَهُمْ يَذُكَّرُونَ هُم كَفَرُونَ ﴿٣٦﴾

37. มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาด้วยความรีบร้อน ข้าจะแสดงสัญญาณต่าง ๆ ของข้าให้พวกเจ้าเห็น ฉะนั้นพวกเจ้าอย่าได้เร่งข้าเลย³

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْعَجِجُونِي ﴿٣٧﴾

38. และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาณี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่าน⁴ เป็นผู้สัตย์จริง

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

¹ คือจะทดสอบด้วยเคราะห์กรรมและความโปรดปราน เพื่อเราจะได้เห็นผู้ชอบคุณ ผู้เนรคุณ ผู้อดทน และผู้หมดหวัง

² สาเหตุของการประจานอายะฮ์นี้คือ เมื่อท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิซซาลัม เดินผ่านไปขณะที่อะบูซุฟยานและอะบูญะฮล กำลังสนทนากันอยู่ เมื่ออะบูญะฮลมองเห็นท่านนะบีเขาก็หัวเราะและกล่าวกับอะบูซุฟยานว่า นี่คือนะบีของบะนีอับดีมะนาฟ อะบูซุฟยานโกรธเมื่อได้ยินเช่นนั้นและกล่าวว่า ท่านปฏิเสธที่จะให้บะนีอับดีมะนาฟมีนะบิกระนั้นหรือ ท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิซซาลัม ได้หวนกลับมาหาอะบูญะฮลแล้วกล่าวกับเขาว่า ฉันยังไม่เห็นท่านสิ้นสุดกันเสียที จนกว่าจะโดนกับท่านเหมือนที่อาของท่าน อัลวะลีด อิบดุลมุฮิเราะฮ์ ได้โดนมาแล้ว ดังนั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประจานลงมา

³ อิบนุกะษีรกล่าวว่า เคล็ดลับในการกล่าวถึงความรีบร้อนของมนุษย์ในที่นี้คือ เมื่อกล่าวถึงผู้ล้อเลียนท่านร่อซูลลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิซซาลัม ทำให้เกิดความรีบร้อนที่จะผูกพยาบาทขึ้นในจิตใจของพวกเข พวกเขาจึงเร่งถามเช่นนั้น ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตรัสว่า ข้าจะแสดงให้พวกเจ้าเห็นถึงความพยาบาทและความสามารถของข้า ต่อผู้ฝ่าฝืน พวกเจ้าอย่าได้รีบเร่งก่อนเวลาเลย

⁴ หมายถึงบรรดามุอมีน

39. หากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารู้ว่า พวกเขาไม่สามารถที่จะป้องกันไฟจากทางด้านหน้าของพวกเขາและทางด้านหลังของพวกเขา¹ และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

40. แต่ว่ามันจะมาถึงพวกเขาโดยฉับพลันไม่รู้ตัว แล้วจะทำให้พวกเขาตกใจ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะผลักดันให้พ้นไปได้ และพวกเขาก็ไม่อาจจะประวิงเวลาต่อไปได้²

41. และโดยแน่นอน บรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเหยียหยันมาแล้ว แล้วการลงโทษได้ประสบแก่บรรดาผู้ที่เหยียหยันต่อบรรดารอซูลในสิ่งที่พวกเขาได้เหยียหยัน³

42. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเล่าจะคุ้มครองรักษาพวกท่าน ในเวลากลางคืนและกลางวันจากพระผู้ทรงกรุณาปราณี⁴ แต่ทว่าพวกเขาเป็นผู้ฉินหลังให้การรำลึกถึงพระเจ้าของพวกเขา

43. หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าหลายองค์ นอกไปจากเราคอยป้องกันพวกเขา⁵ ทั้ง ๆ ที่พระเจ้าเหล่านั้นไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเอง และไม่สามารถป้องกันตัวเองให้พ้นจากการลงโทษของเราได้⁶

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ
وَلَا هُمْ يُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا نَبِيًّا مِنْ قَبْلِكَ فَصَاحَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾

أَرَأَيْتُمْ إِيَّاهُ تَتَمَنَّوْنَ مِنْ دُونِنَا
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا
بِصُحْبُونَ ﴿٤٣﴾

¹ หากพวกเขาไม่รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของการลงโทษ ขณะที่พวกเขาไม่สามารถที่จะปกป้องมันได้ เพราะมันเกิดขึ้นรอบด้าน พวกเขาจะไม่รับแรงให้สัญญาณเกิดขึ้น

² หรือขอผ่อนผันเพื่อที่จะขอภัยโทษและขอแก้ตัว

³ อนุบายฮานกล่าวว่า อาเยฮฺซฺนเป็นการปลอมโยนท่านร่อซูลลอสฺย คือลลลลลอสฺยอละฮฺยฮฺซฺลลลล

⁴ คือใครเล่าจะเป็นผู้คุ้มครองรักษาพวกท่านจากการลงโทษของพระเจ้า ทั้งในยามกลางวันและกลางคืน

⁵ ให้พ้นจากการลงโทษของเรา

⁶ ในกรณีเช่นนี้แล้วพวกเขาจะช่วยเหลือคนอื่นได้อย่างไร

44. แต่ทว่า เราได้ให้ความสุขสำราญแก่พวกเขา และบรรพบุรุษของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขา มีอายุยืน พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง เราได้มายังแผ่นดินเพื่อทำให้มันคืบแคบลงจาก ขอบเขตของมัน¹ แล้วพวกเขาจะเป็นผู้ชนะ อีกหรือ²

45. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันเพียง ดักเตือนพวกท่านด้วยวะฮีย์เท่านั้น³ แต่คน หูหนวกไม่ได้ยินเสียงเรียกร้อง เมื่อพวกเขาถูก ดักเตือน⁴

46. และหากการลงโทษเพียงเล็กน้อยจาก พระเจ้าของเจ้าประสกับพวกเขา แน่หนอน พวกเขาจักกล่าวว่า โอ้ความหายนะแก่เรา แท้จริงเราเป็นผู้ธรรม⁵

47. และเราจะตั้งตราซูที่เที่ยงธรรมสำหรับวัน กิยามะฮ์⁶ ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่ อย่างใดเลย⁷ และแม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนัก เท่าเมล็ดพืชเล็ก เราก็จะนำมาแสดง และ เป็นการพอเพียงแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระ สอบสวน

بَلْ مَنَعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا أَنَا فِي الْأَرْضِ نَنفُسُهَا
مِنَ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
الدَّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَيْنِ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يُؤْتِنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنَّا بِهَا حَٰسِبِينَ ﴿٤٧﴾

¹ ด้วยการให้บรรดามุสลิมินพิชิตและเข้าไปครอบครองพื้นที่ และขยายขอบเขต และทำให้พื้นที่ของพวกเขา กุฬฟารแคบลง

² คือใครจะเป็นผู้ชนะกันแน่ มุสลิมินหรือกุฬฟาร

³ คือเป็นวะฮีย์มาจากพระเจ้า ฉันมิได้คิดขึ้นมาเอง

⁴ เพราะความงี่เง่าและการต่อต้านของพวกเขา จึงเปรียบเสมือนคนหูหนวก

⁵ คือยอมสารถาพในการทำผิดของพวกเขา

⁶ เพื่อตรวจสอบการงานของแต่ละคน

⁷ คือกรรมดีจะไม่ถูกลด กรรมชั่วจะไม่ถูกเพิ่ม

48. และแท้จริง เราได้ให้แก่มุซาและฮารูน (ซึ่งคัมภีร์เตารอฮ์) ที่แยกแยะระหว่างความจริงกับความเท็จ และเป็นแสงสว่างแห่งดวงประทีป และข้อตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً
وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

49. บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่เห็น¹ และพวกเขายังหวนกลับมาต่อวันอวสานด้วย

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. และนี่คืออัลกุรอาน เป็นการตักเตือนที่จำเริญซึ่งเราได้ให้มันลงมา² แล้วพวกเขายังจะปฏิเสธมันอีกหรือ

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. และโดยแน่นอน เราได้ให้ความเฉลียวฉลาดแก่อิบรอฮีม³ แต่ครั้งก่อน⁴ โดยที่เรารู้จักเขาดี

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسُدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾

52. ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขาและกลุ่มชนของเขาว่า รูปปั้นอะไรกันนี่ที่พวกท่านเฝ้าบูชากัน⁵

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
أَنْتُمْ حَافِظُونَ ﴿٥٢﴾

53. พวกเขากล่าวว่า เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเรา เป็นผู้สักการะบูชามันมาก่อน

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا نَالِمًا عَلَيْكَ ﴿٥٣﴾

¹ เพราะพวกเขาไม่รู้ด้วยการพิจารณา และด้วยพิสูจน์หลักฐานว่า พวกเขามีพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงเดชานุภาพ ทรงตอบแทนผลงานต่าง ๆ พวกเขาจึงยำเกรงพระองค์โดยดี พวกเขาไม่เห็นพระองค์

² แก่ผู้ที่รำลึก และเป็นบทเรียนแก่ผู้ที่พินิจพิจารณาที่มีความดีมากมายมหาศาล เราได้ประทานมันลงมาด้วยภาษาของพวกเขา

³ หมายถึงฮิตาเยฮ์ และความดี

⁴ คือตั้งแต่สมัยเขาเป็นเด็ก ๆ

⁵ ข้อความดังกล่าวนี้แสดงถึงความเฉลียวฉลาดที่อิบรอฮีมได้รับตั้งแต่เขาเป็นเด็กอยู่

54. เขากล่าวว่า โดยแน่นอน พวกท่าน และบรรพบุรุษของพวกท่าน อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

55. พวกเขา กล่าวว่า ท่านได้นำความจริงมาเสนอแก่เรา หรือท่านเป็นแต่เพียงคนหนึ่งในพวกล้อเล่น¹

قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾

56. เขากล่าวว่า แต่ที่แท้จริงพระเจ้าของพวกท่าน² คือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงเนรมิตมัน³ และฉันเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เป็นพยานต่อการณ์นี้

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذِكْرِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

57. และขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แท้จริง ฉันจะวางแผนต่อต้านรูปปั้นทั้งหลายของพวกท่าน หลังจากที่พวกท่านผินหลังกลับไป⁴

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَانَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. ดังนั้น เขาได้ทำให้มันแหลกกลายเป็นเพียงรูปปั้นตัวใหญ่สำหรับพวกเขา⁵ หวังว่าพวกเขาจะได้กลับไปสอบถามมัน

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

¹ คือท่านพูดจริงหรือพูดเล่น

² ที่สมควรแก่การเคารพอิบาดะฮ์

³ มิใช่รูปปั้นหรือเจ็ดเหล่านี้

⁴ นักตีฟิรอธิบายว่า ทุก ๆ ปีพวกเขาจัดงานฉลอง มีประชาชนไปร่วมงานกันอย่างคับคั่ง อะฮ์ริบิตาของอิบรอฮีมกล่าวกับเขาว่า หากเจ้าออกไปร่วมงานกับเรา เจ้าจะพอใจในศาสนาของเรา ดังนั้นอิบรอฮีมได้ออกเดินทางไปกับพวกเขา ขณะที่เดินทางอยู่นั้นเขาแกล้งทำล้มลง และบอกว่าเจ็บเท้า พวกเขาจึงปล่อยเขาไว้ แล้วเดินทางต่อไป อิบรอฮีมได้ตะโกนขึ้นว่า ฉันจะวางแผนต่อต้านรูปปั้นทั้งหลายของพวกท่าน

⁵ คือเขาได้ทุบรูปปั้นตัวเล็กจนแหลกกลายเป็นเพียงรูปปั้นตัวใหญ่ มุญาฮิดกล่าวว่า เขาเลือกรูปปั้นตัวใหญ่ไว้ แล้วเอาขวานขวานไว้ที่คอ เพื่อจะให้มันเป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขา

59. พวกเขากล่าวว่า ใครกระทำเช่นนี้กับพระเจ้าของเรา แท้จริง เขาผู้นั้นอยู่ในหมู่ผู้อธรรมอย่างแน่นอน¹

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِلَهِتِنَا
إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

60. พวกเขากล่าวว่า เราได้ยินเด็กหนุ่มคนหนึ่งกล่าวตำหนิรูปปั้นเหล่านี้ เขามีชื่อว่าอิบรอฮีม²

قَالُوا سَمِعْنَا فَىٰ ذِكْرِهِمْ يُقَالُ لَهُ وَإِبْرَاهِيمُ ﴿٧٠﴾

61. พวกเขากล่าวว่า พวกท่านจงนำเขามาท่ามกลางสายตาของประชาชน หวังว่าเขาทั้งหลายจะได้เป็นพยาน³

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٧١﴾

62. พวกเขากล่าวว่า เจ้าเป็นผู้กระทำเช่นนี้ต่อพระเจ้าเหล่านั้นของเรากระนั้นหรือ อิบรอฮีมเอ๋ย

قَالُوا أَأنتَ فَعَلتَ هَذَا بِلِهْمَتِنَا يَا إِبراهيمُ ﴿٧٢﴾

63. เขากล่าวว่า แต่ว่าพระเจ้าตัวใหญ่ของพวกมันนี้ต่างหากเป็นผู้กระทำมัน⁴ พวกท่านจงถามพระเจ้าเหล่านั้นซิ หากพวกมันพูดได้

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
هَذَا أَفنتَ لَهُمْ إِن كَانُوا يَظُنُّونَ ﴿٧٣﴾

64. ดังนั้น พวกเขาก็กลับมาคิดถึงตัวของพวกเขาเอง⁵ แล้วกล่าวขึ้นว่า แท้จริงพวกท่านนั้นแหละเป็นผู้อธรรม

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا لَئِن لَّمْ
نَكُنْ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٧٤﴾

65. ครั้นแล้วศีรษะของพวกเขาก็ก้มลงมา (อยู่ในสภาพคอดก) แล้วกล่าวว่า ท่าน⁶ ก็รู้ดีอยู่แล้วว่า รูปปั้นเหล่านั้นพูดไม่ได้

ثُمَّ نَكسُوا عَلَىٰ رُؤسِهِمْ لَقَدْ عَلِمتَ
مَا هَؤُلَاءِ يَظُنُّونَ ﴿٧٥﴾

¹ คือบาปหนัก โดยที่เขาอาจหาญกระทำต่อพระเจ้าผู้สมควรแก่การยกย่องเทิดทูน

² หวังว่าเขาคงเป็นผู้ทำลายรูปปั้นเหล่านี้

³ จุดมุ่งหมายก็คือ เพื่อพิจารณาโทษเขาต่อหน้าธารกำนัล และเพื่อเป็นบทเรียนแก่ผู้อื่นด้วย

⁴ เพราะมันโกรธที่พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นตัวเล็กอื่น ๆ พร้อมกับมัน มันจึงทำลายรูปปั้นเหล่านั้นเสีย

⁵ คือใช้สติปัญญาพิจารณาถึงเหตุผล

⁶ หมายถึงอิบรอฮีม

66. เขากล่าวว่า พวกท่านเคารพภักดีสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮ์ ที่มันไม่ให้คุณแก่พวกท่าน และไม่ให้โทษแก่พวกท่านแต่อย่างใดเลย กระนั้นหรือ

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

67. เป็นที่น่ารังเกียจแก่พวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์¹ พวกท่านไม่มีสติปัญญาหรือ²

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

68. พวกเขากล่าวว่า จงเผาเขาเสีย³ และจงช่วยเหลือพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน⁴ หากพวกท่านจะกระทำเช่นนั้น

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا إِلَهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

69. เรา (อัลลอฮ์) กล่าวว่า ไฟเอ๋ย จงเย็นลง และให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีมเถิด⁵

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

¹ หมายถึงรูปปั้นต่าง ๆ ที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์

² คือการกระทำเช่นนั้นเป็นที่น่ารังเกียจอย่างยิ่ง

³ เมื่อหลักฐานเป็นที่แจ่มชัด และไม่สามารถจะหาคำตอบมายืนยันแก่อิบรอฮีมได้ พวกเขาจึงหันไปใช้กำลังและบังคับ

⁴ คือพวกท่านจงแก้แค้นแทนพระองค์ของพวกท่าน

⁵ บรรดานักตั้งพิธีกล่าวว่า เมื่อพวกเขาตกลงกันที่จะเผาอิบรอฮีมแล้ว ก็ได้รวบรวมเก็บฟืนเป็นเวลาหนึ่งเดือน ช่วนี้เป็นที่เลื่องลือจนกระทั่งสตรีคนหนึ่งล้มป่วยลง นางได้ฝันไว้ว่า หากหายป่วยแล้วจะไปช่วยแบกฟืนมาเผาอิบรอฮีม แล้วพวกเขาได้ขุดหลุมใส่ฟืนแล้วจุดไฟ เป็นที่ทราบกันดีว่าเปลวไฟได้กระพือสูงขึ้นจนกระทั่งเมื่อนกบินผ่านไปไหม้ตกลงมาเพราะความร้อน หลังจากนั้นพวกเขาก็มัดอิบรอฮีมไว้กับเครื่องยิงเข้าสู่กองไฟ ขณะนั้นญิบริลได้มาหาเขาแล้วกล่าวว่า ท่านต้องการอะไรบ้าง เขาตอบว่า กับตัวท่านนั้นไม่มี ญิบริลกล่าวต่อไปอีกว่า จงขอต่อพระเจ้าของท่าน อิบรอฮีมกล่าวว่า เป็นการพอเพียงแก่ฉันจากการขอของฉัน คือ ความรู้ของพระองค์ต่อสถานะของฉัน อัลลอฮ์ตรัสว่า โอไฟเอ๋ย จงให้ความเย็น ให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีม ไฟมิได้เผาอิบรอฮีม นอกจากเชือกที่มัดเขาอยู่เท่านั้น อิบนุอบาสกล่าวว่า หากอัลลอฮ์มิได้ตรัสว่าปลอดภัยแล้ว แน่نونมันจะเป็นภัยต่ออิบรอฮีมด้วยความเย็นของมัน อย่างไรก็ตามพวกก็อดยานีก็ได้ปฏิเสธเรื่องการโยนนะบีอิบรอฮีมอะลยิสสลามลงในไฟและปฏิเสธมวะอูยิฮาดของท่านในครั้งนี้ได้ยกกล่าวว่าศัตรูของท่านได้เตรียมแผนการเพื่อการนั้นแต่อัลลอฮ์ทรงเปิดเผยแผนการนั้นเสียก่อน (ดูสุรอาณามาญิด เล่ม 2 หน้า 786)

70. และพวกเขาปรารถนาที่จะวางแผนร้ายแก่เขา¹ แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความสูญเสียมากยิ่งขึ้นกว่า²

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

71. และเราได้ให้เขา (อิบรอฮีม) และลูฏ (หลานชาย-ลูกของพี่ชาย) รอดพ้นไปสู่แผ่นดินซึ่งเราได้ให้มีความจำเริญอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินนั้นแก่บรรดาชาติต่าง ๆ³

وَجَعَلْنَاهُ وِلْدَانًا لِّدَارِ آلِ لُوطٍ أَلَيْسَ لَنَا بِمَلَكُوتٍ ﴿٧١﴾

72. และเราได้ให้บุตรชื่ออิสฮากแก่เขา และยะอฺกูบ (หลาน) เป็นการเพิ่มพูน และทั้งหมดนั้นเราได้ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ﴿٧٢﴾

73. และเราได้แต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้นำเพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องโดยคำสั่งของเรา และเราได้วะฮีย์แก่พวกเขาให้ปฏิบัติความดี และอํารงการละหมาด แล้วบริจาคทานชะกาต⁴ และพวกเขาก็เป็นผู้เคารพภักดีต่อเราเท่านั้น

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. และลูฏนั้นเราได้ให้การเป็นนะบี และวิชาความรู้แก่เขา และเราได้ให้เขารอดพ้นจาก

وَلُوطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْقَرَبِيِّنَ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ

¹ คือต้องการจะเผาเขาด้วยไฟ

² คือประสบกับการขาดทุนอย่างย่อยยับ โดยที่พวกเขาวางแผนร้ายต่ออะบีของอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์ ก็ทรงวางแผนซ่อนหนือพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาประสบกับความสูญเสียอย่างร้ายแรงยิ่ง

³ ทั้งสองอพยพออกจากอิรักไปสู่ดินแดนแห่งประเทศซาม ซึ่งมีความจำเริญ และอุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำหลายสาย และมีต้นไม้มากมาย

⁴ ที่เจาะจงกล่าวถึงโดยเฉพาะ ก็เพราะว่าการละหมาดนั้นเป็นการอิบาดะฮ์ทางร่างกายที่ประเสริฐยิ่ง และชะกาตเป็นอิบาดะฮ์ทางทรัพย์สินสมบัติที่ประเสริฐยิ่ง

หมู่บ้านนั้น¹ ซึ่งชาวบ้านได้กระทำความชั่ว²
แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ชั่วช้าและฝ่าฝืน

الْحَبِيثُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٦﴾

75. และเราได้ให้เขาเข้าอยู่ในความเมตตาของเรา
เรา แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในหมู่คนดี

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของนุहु เมื่อเขาได้
ร้องเรียน (ต่ออัลลอฮ์) ก่อนหน้านั้น³ แล้วเรา
ได้ตอบรับการร้องเรียกแก่เขา และเราได้ช่วย
ให้เขาและพรรคพวกของเขา รอดพ้นจากความ
ทุกข์ระทมอันใหญ่หลวง

وَنُوْحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. และเราได้ช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากหมู่
ชนที่ปฏิเสธต่อโอองการของเรา แท้จริงพวกเขา
เป็นหมู่ชนที่ชั่วช้า แล้วเราได้ให้พวกเขาทั้งหมด
จมน้ำตาย

وَنَصْرَهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا آيَاتِنَا إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

78. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของดาวูดและ
สุลัยมาน เมื่อเขาทั้งสองได้ตัดสินในเรื่องราว
เมื่อฝูงแกะของชนหมู่หนึ่งได้หลบเข้าไปกินพืช
ในเวลากลางคืน และเราเป็นพยานต่อการตัดสิน
ของพวกเขา

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ
فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

¹ หมู่บ้านนั้นเรียกว่า ซะดุม

² ความประพฤติที่เลวทรามต่ำช้าของชาวบ้านนั้นก็คือ การเสพสังวาสกับเพศเดียวกันทางทวาร และการปล้นสะดม

³ คือก่อนหน้าบรรดานะบีเหล่านั้น เขาได้ขอพรให้พระองค์ทรงลงโทษพวกเขาเหล่านี้ ที่ปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่อเขา ด้วยคำขอพรที่ว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์อย่าทรงปล่อยผู้ใดในหมู่ผู้ปฏิเสธ ให้เหลืออยู่บนแผ่นดินอีกเลย 71 : 26

79. ดังนั้น เราได้ตั้งใจให้สุลัยมานเข้าใจการตัดสินใจนั้น และเราได้ให้ความเฉลียวฉลาดและวิชาความรู้ที่หลักแหลมแก่แต่ละคน¹ และเราได้ทำให้ภูเขาและนกแซ่ร้องสุดดีร่วมกับดาวูด และเราเป็นผู้กระทำสิ่งเหล่านี้²

80. และเราได้สอนเขาให้รู้ การทำเสื้อเกราะแก่พวกเจ้า เพื่อป้องกันเจ้าจากการรบกวนกัน แล้วพวกเจ้าจะเป็นผู้กตัญญูขอบคุณบ้างไหม

81. และสำหรับสุลัยมาน เราได้ทำให้ลมกลายเป็นพายุ ตามคำบัญชาของเขา ไปยังดินแดนซึ่งเราได้ให้ความจำเริญ ณ ที่นั้น และเราเป็นผู้รอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلِّأْنَا دَاوُدَ الْجَبَالَ وَيَسْحَانَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُحِصَنَكُمْ مِنِّي يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُنْتُمْ شَاكِرِينَ ﴿٨٠﴾

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

¹ คือทั้งดาวูดและสุลัยมาน เราได้ให้ความเฉลียวฉลาดและความรู้อันกว้างขวาง พร้อมกับการเป็นนะบี บรรดานักตีฟซึรกล่าวว่ายายสองคนเกิดเรื่องพิพาทกัน แล้วได้เข้าไปหาเนบีดาวูดเพื่อให้ทำการตัดสินเรื่องก็คือฝูงแกะของชายคนหนึ่งได้เข้าไปในไร่ของชายอีกคนหนึ่งในเวลากลางวัน และได้กัดกินพืชจนหมด เนบีดาวูดได้ตัดสินให้ชายเจ้าของไร่รับแกะเอาไว้ ชายคนที่สองก็ได้ออกไปหาสุลัยมานเพื่อไปพบสุลัยมานที่ประตูบ้าน เขาจึงเล่าเรื่องการตัดสินของเนบีดาวูดให้สุลัยมานฟัง สุลัยมานจึงได้ไปหาเนบีดาวูดแล้วกล่าวว่า โอ้ท่านนะบีของอัลลอฮ์ หากท่านตัดสินเป็นอย่างอื่นจากที่ท่านได้ตัดสินไป ก็จะเป็นที่พอใจแก่คนทั้งสอง เนบีดาวูดถามว่า แล้วอะไรเล่าคือการตัดสินที่ดีกว่า สุลัยมานตอบว่า ให้เจ้าของฝูงแกะเข้าไปทำไร่ จนกระทั่งพืชผลออกงอกออกมาอย่างในสภาพเดิม ส่วนเจ้าของไร่ก็เอาฝูงแกะไปเลี้ยงและเอาประโยชน์จากนม ขน และลูกของมัน เมื่อพืชผลออกมามองงอกงอกอยู่ในสภาพเดิมแล้วก็ให้คืนฝูงแกะแก่เจ้าของไร่ และคืนไร่ให้แก่เจ้าของเดิม เนบีดาวูดได้ฟังแล้วก็กล่าวว่า เป็นความคิดที่ถูกต้อง แล้วเนบีดาวูดก็ได้ตัดสินแก่ชายทั้งสองตามนั้น นั่นคือความหมายของโองการของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า และเราได้ตั้งใจให้สุลัยมานเข้าใจการตัดสินใจนั้น...

² คือเราได้ให้ภูเขาและนกแซ่ร้องสุดดีพร้อมกับดาวูด เมื่อเวลาตีสิบหฺ อิบฺนุกะษีรกล่าวว่ ทั้งนี้ก็เพราะเสียงอันไพเราะของเนบีดาวูด เมื่อยามที่เขาอ่านคัมภีร์ชะบูร ขณะที่เขาย่านครวญ นกจะหยุดอยู่กลางอากาศและตอบรับการอ่านของเขา และภูเขาที่ส่งเสียงสะท้อนกันวันเป็นการตอบรับด้วย ที่อายะฮ์นี้กล่าวถึงภูเขาก่อนนนี้ก็เพราะว่า การทำให้ภูเขาส่งเสียงสะท้อนเป็นเรื่องแปลกประหลาดกว่าและถือว่าเป็นปาฏิหาริย์ เพราะมันเป็นของแข็ง

82. และเราได้ให้ชัยฏอน¹ บางตัวดำน้ำให้
 สุลัยมาน² และพวกเขาทำงานอื่นจากนั้น³ และ
 เราเป็นผู้คุ้มกันรักษาพวกเขาเหล่านั้น

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يُوْصُوْٓنُ
 لَهُ وَيَمْلُوْنَ عَمَلًا دُوْنَ ذٰلِكَ
 وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ﴿٨٢﴾

83. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอัยยูบ⁴ เมื่อเขา
 ได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้า
 พระองค์นั้น ความทุกข์ยากได้ประสบแก่ข้า
 พระองค์และพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรงเมตตายิ่ง
 ในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย

﴿٨٣﴾ وَأَيُّوْبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۗ أَيُّسَّرَ الْضُرُّ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيْمِ ﴿٨٣﴾

84. ดังนั้น เราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขา
 แล้วเราได้ปลดเปลื้องสิ่งที่เป็ความทุกข์ยาก
 แก่เขาและเราได้ให้ครอบครัวของเขาแก่เขา⁵

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۖ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِن ضُرِّ
 ۗ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِمَّا هُمْ مَمْتَرَةٌ رَّحْمَةٌ
 مِّنْ عِنْدِنَا ۖ وَذَكَرْنَا لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٤﴾

¹ พวกก็อดยานี้ได้ตีความคำว่า อัชชะยาฎีนว่า หมายถึงหัวใจอันธพาลหรือคนต่างถิ่น (ดูคูรอานมาอู๊ด เล่ม 2 หน้า 778 และหน้าแก) การตีความดังกล่าวเท่ากับเป็นการปฏิเสธว่ามีชัยฏอนหรือยีนซึ่งเป็นหลัก ความเชื่อที่ทราบกันดีในอิสลาม

² ดำน้ำลงไปใต้น้ำลึก เพื่อนำเอาเพชรพลอยและไข่มุกมาให้สุลัยมาน

³ เช่น สร้างเมือง สร้างอาคารสูง ๆ และงานอื่น ๆ ที่มนุษย์ธรรมดาทำไม่ได้

⁴ บรรดานักตีฬีรากล่าวว่า อัยยูบเป็นเนบิจากประเทศโรมัน เขามีบุตรหลานและทรัพย์สมบัติมากมาย อัลลอสฺ ตะอาลาทรงให้ทรัพย์สมบัติของเขาสูญสลายไป เขาก็อดทนขันติ แล้วพระองค์ก็ทรงให้บุตรหลาน ของเขาตายไป เขาก็อดทนขันติ แล้วพระองค์ก็ทรงให้เขาได้รับการทดสอบอื่น ๆ และการเจ็บป่วย เขาก็อดทนขันติ ชนกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาผ่านมาได้กล่าวว่า สิ่งที่ประสบกับเขาเช่นนี้มีชื่ออื่นใดเลย นอกจากเป็นบาปอันยิ่งใหญ่ ดังนั้นเขาจึงร้องเรียนขอพรต่ออัลลอสฺ ตะอาลา พระองค์จึงทรงปลดเปลื้อง ความทุกข์ของเขา

⁵ อับดุลลอสฺ อิบน์มัสอูด กล่าวว่า ลูกของเขา 14 คนตายหมด เป็นบุตรชาย 7 คน และบุตรหญิง 7 คน เมื่ออัยยูบพ้นจากการเจ็บป่วย อยู่ในสภาพที่แข็งแรงแล้ว ภรรยาของเขาได้คลอดบุตรซึ่งเกิดจากเขาอีก 14 คน อันเป็นบุตรชาย 7 คน และอีก 7 คนเป็นบุตรหญิง มีรายงานกล่าวว่า อัยยูบได้รับเคราะห์กรรม เป็นเวลาถึง 18 ปี วันหนึ่งภรรยาของเขากล่าวกับเขาว่า ถ้าท่านจะขออุอาต้ออัลลอสฺ ตะอาลา เพื่อ ปลดเปลื้องความทุกข์ร้อนของเราให้หมดสิ้นไปได้ไหม เขากล่าวกับนางว่า เรามีชีวิตอยู่ในความเป็นสุข ก็ปี นางตอบว่า 80 ปี เขากล่าวว่า ฉันจะอายุต่ออัลลอสฺที่จะขอพรต่อพระองค์ เพราะฉันมีชีวิตอยู่ใน ความทุกข์ไม่เท่ากับการมีชีวิตอยู่ในความสุข

และเช่นเดียวกับที่เขาได้เคยมีมาก่อน (เช่น บุตรหลานและพวกพ้อง) เป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ที่เคารพภักดี

85. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอิสมาอีลและอิद्रีส และซุลกิฟลี แต่ละคนอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธาชั้นดี

86. และเราได้ให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของเรา แท้จริงพวกเขาอยู่ในหมู่คนดีมีคุณธรรม

87. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของซันนูน¹ (นะบียูनुส) เมื่อเขาจากไปด้วยความโกรธพระรคพวกของเขา แล้วเขาคิดว่าเราจะไม่ทำให้เขาได้รับความลำบาก แล้วเขาก็ร้องเรียนท่ามกลางความมืดทึบทะเลว่า² ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ท่าน มหาบริสุทธิ์แก่พระองค์ นอกจากพระองค์ท่าน แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรมทั้งหลาย

88. ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขา และเราได้ช่วยให้เขารอดพ้นจากความทุกข์ระทม และเช่นเดียวกันนี้ เราช่วยบรรดาผู้ศรัทธา

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ
مِّنَ الصَّادِقِينَ ﴿٨٥﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْتَضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ يَا إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

¹ ซันนูนหมายถึงนะบียูनुส นูน หมายถึงปลาฉลาม และ ซา หมายถึงเจ้าของ

² อัลซุลมาต คำนี้เป็นพหูพจน์ของคำว่า ซุลมะฮฺ คือ ความมืด อัลซุลมาต หมายถึงความมืดถึง 3 ชั้น คือความมืดในเวลากลางคืน ความมืดในท้องทะเล และความมืดในท้องปลาฉลาม นี่คือทัศนคติของอิบนุอับบาส

89. และจงรำลึกถึงเรื่องราวของชะกะรียาเมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้ข้าพระองค์อยู่อย่างเดี๋ยวเดียว¹ และพระองค์ท่านเท่านั้นเป็นผู้สืบมรดกอันดีเยี่ยม

90. ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนแก่เขา และเราได้ประทานบุตรแก่เขาคือยะหฺยา และเราได้ปรับปรุงแก้ไขภริยาของเขาให้เป็นปกติแก่เขา แท้จริงพวกเขา² แข่งขันกันในการทำ ความดีและพวกเขาวินวอนเราด้วยความหวังในความเมตตาของเรา และด้วยความกลัวต่อการลงโทษของเรา และพวกเขาเป็นผู้ถ่อมตัวเกรงกลัวต่อเรา

91. และจงรำลึกถึงสตรีที่รักษาความบริสุทธิ์ของนางเอาไว้³ แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง⁴ และเราได้ทำให้นางและบุตรของนางเป็นสัญญาณหนึ่งแก่มวลมนุษย

وَكَاذِبًا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا
يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
رُغْبًا وَرُهْبًا، وَكَانُوا لَنَا خٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾

وَأَلْقَىٰ أَحْسَنَتْ فَرَجَهَا فَفَخَّخْنَا فِيهَا
مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا
آيَةً لِلْعٰلَمِينَ ﴿٩١﴾

¹ คือปราศจากลูกหลานและผู้รับมรดก อิบน์อับบาสกล่าวว่า ขณะนั้นเขามีอายุครบ 100 ปี ภรรยาของเขามีอายุ 99 ปี

² บรรดาอะบีที่ได้อีกแล้วนามข้างต้น

³ อิบน์กุซัยร กล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องของมัรยัมและบุตรของนางคืออีซา พร้อมกับเรื่องของชะกะรียาและบุตรของเขา ยะหฺยา ก็เพราะทั้งสองเรื่องมีความเกี่ยวข้องกัน คือเรื่องของชะกะรียาเป็นการให้กำเนิดบุตรจากชายชราและหญิงชรา ซึ่งไม่เคยมีบุตรมาก่อนในวัยหนุ่มสาว และเรื่องของมัรยัมเป็นการให้กำเนิดบุตรโดยปราศจากสามี ดังนั้นจึงกล่าวถึงเรื่องของมัรยัมหลังจากเรื่องของชะกะรียา

⁴ คือเราได้ใช้ให้ญิบรียลเป่าวิญญาณเข้าไปในทางแขนเสื้อของนาง และวิญญาณได้เข้าไปในท้องของนาง แล้วนางก็ตั้งครรภ์

92. แท้จริง นี่คือนับถือศาสนาของพวกเขาซึ่งเป็นที่
 ประชาชาติเดียวกัน¹ และข้าเป็นพระเจ้าของ
 พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเคารพภักดีข้าเถิด

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
 وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿١٢﴾

93. และพวกเขาได้แตกแยกกันในเรื่องของ
 ศาสนาระหว่างพวกเขาตนเอง² ทั้งหมดนี้พวกเขา
 จะเป็นผู้กลับไปหาเรา

وَنَقَطَ عَمَّا أُمِرُوا بِهِمْ كُلًّا لِنَا
 نَا نَجْعُوكَ ﴿١٣﴾

94. ดังนั้นผู้ใดประกอบกรรมดีทั้งหลาย โดย
 ที่เขาเป็นผู้ศรัทธา สำหรับการอดสาหะวีริยะ
 ของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ³ และแท้จริงเราเป็นผู้
 บันทึบความดีสำหรับเขา

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
 كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُوبُونَ ﴿١٤﴾

95. และเป็นสิ่งที่ห้ามแก่ชาวเมือง ที่เราได้ทำลาย
 เมืองนั้นแล้วว่า แน่นนอนพวกเขาจะไม่กลับพื้น
 คินซีฟขึ้นมามากอีก⁴

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ
 لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٥﴾

96. จนกระทั่งเมื่อ ยะฮฺญุจญ์ และมะฮฺญุจญ์
 ถูกปล่อยออกมาจากกำแพง และพวกเขาจะ
 หลั่งไหลกันลงมาจากทุกทิศทาง⁵

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
 وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿١٦﴾

¹ นี้อธิบายศาสนาของพวกเขา จะต้องเป็นหมู่คณะเดียวกัน ไม่แตกแยกกัน นั่นคืออิสลาม บรรดาอะบีทั้งหมด
 ได้นำเอาศาสน์แห่งการเตาฮีดมายังพวกเขา อิบโนอบบาสกล่าวว่ ศาสนาของพวกเขาท่านคือศาสนา
 เดียวกัน

² คือได้แตกแยกออกจากกันเป็นหมู่คณะนิกายและลัทธิ เช่น แยกออกมาเป็นผู้ให้ความเป็นเอกภาพ
 (มุอะฮฺยิด) และเป็นยะฮฺยุดี นัสรอนีย์ และมะญูซีย์

³ คือผลงานของเขาจะไม่สูญสลาย

⁴ พวกก็อดยาก็ถือว่าอายะฮฺนี้เป็นกฎว่า : คนใดตายแล้วไม่ฟื้นขึ้นจนถึงวันฟื้นคินซีฟในโลก (ดูกรอาน
 มาญิดเล่ม 2 หน้า 781) นี้ เพื่อปฏิเสธมิวะอัยฮาดต่าง ๆ ที่อัลลอฮฺทรงให้ฟื้นขึ้นดังปรากฏใน (2 : 56,
 2 : 72, 2 : 73, 2 : 243, 2 : 259 และ 2 : 260)

⁵ เพราะความมากมายของพวกเขาได้หลั่งไหลกันมาเพื่อบ่อนทำลายแผ่นดิน

97. และเมื่อสัญญาแห่งความจริงได้ใกล้เข้ามา¹ ขณะนั้นเรื่องของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาคือ สายตาของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะจ้องเขม็งแล้วกล่าวว่า โอ้ความหายนะของเราแน่นอนยิ่งเราอยู่ในความหลงลืม (จากทางกลับที่หน้ากลัวนี้) ยิ่งกว่านั้นเรายังเป็นผู้อธรรมอีกด้วย

98. แท้จริงพวกเจ้า (มุซริกีน) และสิ่งที่พวกเจ้าเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ทั้งหมดนั้นเป็นเชื้อเพลิงของนรก โดยพวกเจ้าจะเข้าไปอยู่ในนั้น²

99. หากมันเหล่านั้นเป็นพระเจ้าจริงแล้ว มันจะไม่เข้าไปอยู่ในนั้น และทั้งหมดจะเข้าอยู่ในนั้นอย่างถาวร³

وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ
أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا قَدْ كُنَّا
فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلَّ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٧﴾

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿١٨﴾

لَوْ كَانَتْ هَتُولَاءَ إِلَهَةً مَا وَرَدُوهَا
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٩﴾

¹ คือเวลาแห่งวันกิยามะฮ์ใกล้เข้ามาแล้ว นักตีฟซริกกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงให้การออกมาของยะอญญ์และมะอญญ์เป็นเครื่องหมายของการใกล้วันอาสาน

² สาเหตุแห่งการประทานโองการเหล่านี้รายงานจากอิบนุอับบาสกล่าวว่า เมื่อโองการนี้ถูกประทานลงมาได้ทำให้ความลำบากใจให้แก่พวกกุฟฟารุเรซ พวกเขาจึงกล่าวว่ามันเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจึงไปหาอิบนุลชะอฺบะรียฺ และได้เล่าเรื่องราวให้เขาฟัง เขาจึงกล่าวขึ้นว่า หากฉันร่วมอยู่ด้วยฉันจะได้ตอบเขาทันที พวกเขาถามว่า ท่านจะพูดอะไรกับมุฮัมมัด เขากล่าวว่า ฉันจะตอบเขาว่าอัลมะซีฮียฺนี้พวกนะซอรอเคารพบูชา อุไซรฺนี้ พวกยะฮูดีเคารพบูชา ถ้าเช่นนั้นทั้งสองนี้ก็เป็นเชื้อเพลิงของนรกกระนั้นหรือ พวกกุเรซพอใจในคำกล่าวของเขา และมองเห็นว่ามุฮัมมัดคงพ่ายแพ้ต่อข้อโต้แย้งนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานโองการนี้ลงมาเป็นการตอบโต้ข้อแคลงใจของพวกกุฟฟารคือ แท้จริงบรรดาผู้ที่คุณความดีจากเราประสพแก่พวกเขาล่วงหน้าแล้วนั้น ชนเหล่านั้นเป็นผู้ที่อยู่ห่างไกลจากมัน

³ คือทั้งผู้ที่กราบไหว้บูชาและผู้ถูกบูชาทั้งหมดจะอยู่ในนรกอย่างถาวร

100. สำหรับพวกเขาในรภนั้นแม้แต่เสียง
ครวญครางและพวกเขาในรภนั้นจะไม่ได้ยิน
มันเลย

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

101. แท้จริงบรรดาผู้ที่ความดีจากเราได้ประสบ
แก่พวกเขามาก่อนนั้น คนเหล่านั้นเป็นผู้ที่อยู่
ห่างไกลจากมัน

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنَّا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

102. พวกเขาจะไม่ได้ยินแม้แต่เสียงแผ่วเบา
ของมันและพวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อย่าง
ถาวรตามที่จิตใจของพวกเขาปรารถนา

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

103. ความตื่นตระหนกอันยิ่งใหญ่จะไม่ทำให้
พวกเขาเศร้าโศก¹ และมะลาอิกะฮ์จะพบพวกเขา²
แล้วกล่าวว่า นี่คือวันของพวกท่านซึ่งพวกท่าน
ได้ถูกสัญญาไว้

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. วันซึ่งเราจะม้วนชั้นฟ้า ประหนึ่งการม้วน
แผ่นกระดาษสำหรับการบันทึก ดังเช่นที่เราได้
เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก เราจะให้มันกลับ
เป็นชั้นมาอีก³ เป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริง
เราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَا عَلَيْنَا
إِنَّا كَافِعِينَ ﴿١٠٤﴾

¹ เพราะพวกเขาอยู่ในความปลอดภัย

² คือจะมาคอยให้การต้อนรับที่ประตูสวรรค์ พร้อมมักกับสาวอวยพรให้แก่พวกเขา

³ คือพระองค์จะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพมาอีกครั้งหนึ่งในสภาพของผู้เปลือยกายคล้ายเมื่อวันที่เขาเกิดมา

105. และที่แท้จริงนั้นเราได้บันทึกไว้ในคัมภีร์
อัสซะบูร์¹ หลังจากที่เราได้บันทึกไว้ในลูหะมะหฺฟูซ
ว่า แผ่นดินนั้นปวงบ่าวของเราที่ดีมีคุณธรรม
จะเป็นผู้สืบมรดกมัน²

106. แท้จริงในการกล่าวไว้เช่นนี้³ เป็นการ
เพียงพอสำหรับหมู่ชนที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ

107. และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจาก
เพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย⁴

108. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้รับ
วะฮีย์มา ให้ประกาศว่า แท้จริงพระเจ้าของ
พวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นพวก
ท่านยังมียอมมอบน้อมอีกหรือ

109. หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า ฉันได้ประกาศแจ้งให้พวกท่าน
ทราบแล้วโดยถ่วงหน้า และฉันไม่รู้ว่สิ่ง
ที่พวกท่านถูกสัญญาไว้⁵ จะอยู่ใกล้หรือไกล

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

إِنْ هَذَا إِلَّا نَبَأُ الْغَوَّامِ عَنِّي ﴿١٠٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ
إِلَهُ وَحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ
وَإِن أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

¹ คือคัมภีร์ที่ประทานให้แก่กะบี ดาวูด

² อิบฺนุกะษีรกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลาได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ เคารอด ซะบูร์ และ ลูหะมะหฺฟูซก่อน ที่จะมี
บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า ประชาชาติมุฮัมมัด คือลัลลุลอฮฺอะลียะฮ์ซัลลิม จะสืบมรดกแผ่นดินและ
ทรงให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์ และพวกเขาเป็นผู้ศ้อและศู

³ คือการกล่าวถึงข่าวคราวในอดีต สัญญา ข้อตักเตือน และบทเรียนต่าง ๆ เหล่านี้

⁴ ในหะดีษ กล่าวว่า แท้จริงฉันคือความเมตตาที่ถูกประทานลงมา ดังนั้นผู้ได้รับเอาความเมตตานี้ไว้
และขอขอบคุณต่อความโปรดปรานนี้ เขาจะมีความสุขทั้งในดุนยา และอาคิเราะฮ์

⁵ คือฉันไม่รู้ว่เมื่อใดการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้น และเมื่อใดกำหนดเวลาอาวสานจะเกิดขึ้น มันจะเกิดขึ้น
อย่างแน่นอน แต่ฉันไม่รู้ว่ในเวลาที่ใกล้หรือไกล

110. แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้คำพูดที่เปิดเผย
และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบังไว้

111. และฉันก็ไม่รู้ หวังว่าการประวิงเวลาอาจ
จะเป็นการทดสอบแก่พวกท่าน¹ และอาจจะ
เป็นการร่ำเรียงชั่วขณะหนึ่ง²

112. เขา (มุฮัมมัด) กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็น
เจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงชี้ขาดตัดสิน
แก่เราด้วย ความจริง และพระเจ้าของเรา
คือ พระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงถูกขอความ
ช่วยเหลือต่อสิ่งที่พวกท่านกล่าวหา³

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

وَلَنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتْنَعٌ لِإِيْحِينَ ﴿١١١﴾

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَى مَا نَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

¹ คือฉันไม่รู้ว่าการประวิงเวลาการลงโทษของพวกท่านนั้น หวังว่ามันคงเป็นการทดสอบแก่พวกท่าน
เพื่อจะดูว่าการทำงานของพวกท่านจะเป็นอย่างไร

² หรือว่าการประวิงเวลานี้ เพื่อให้พวกท่านสนุกสนานร่ำเรียงระยะหนึ่ง แล้วการลงโทษอย่างเจ็บแสบของ
อัลลอฮ์ก็จะมายังพวกท่าน

³ คือฉันขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ ให้มีความอดทนต่อสิ่งที่พวกท่านกล่าวหา เช่นการปฏิเสธศรัทธา
และการกล่าวเท็จ

(22) ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 78 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์

ซูเราะฮ์อัลฮัจญ์เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ที่กล่าวถึงด้านต่าง ๆ ของการตราพระบัญญัติ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์อื่น ๆ ซึ่งให้ความสนใจทางด้านนี้ ทั้ง ๆ ที่ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ แต่ทว่าบรรยากาศของซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ได้เข้าครอบคลุมน้อย เช่น เรื่องการศรัทธา การให้ความเป็นเอกภาพ การดักเตือน การเตือนสำทับ การฟื้นคืนชีพ การตอบแทน และสภาพของวันกียามะฮ์ ตลอดจนเหตุการณ์ที่น่ากลัวของวันนั้น ซึ่งเป็นภาพที่เด่นชัดในซูเราะฮ์นี้ จนกระทั่งผู้อ่านเกือบจะวาดมโนภาพว่าเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ นอกเหนือไปจากนั้นก็เป็นเรื่องของการตราพระบัญญัติต่าง ๆ เช่น อนุญาตให้มีการสู้รบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของการทำฮัจญ์ และการทำฮัจญ์ (การเชือดสัตว์พลี) และใช้ให้ทำการต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ จนกระทั่งอุลมะฮ์บางท่านถือว่าเป็นซูเราะฮ์ทั้งสองประเภท คือ เป็นทั้งมะตะนียะฮ์และมักก็ยะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มอาร์มภทด้วยเหตุการณ์ที่รุนแรงและน่าสะพรึงกลัว ทำให้จิตใจสั่นสะเทือน ออกสิ้นขวัญหาย นั่นก็คือสภาพของแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ซึ่งจะเกิดขึ้นในวันอวสานของโลก ความหวาดกลัวจะทวียิ่งขึ้น ในความนึกคิดของมนุษย์ มันมิใช่เป็นแต่เพียงการถล่มทลายของตึกรามบ้านช่องเท่านั้น หากแต่ความโกลาหลในวันนั้นยังทำให้แม่ตกตะลึงลืมหันมแก่ลูกของนาง หญิงที่ตั้งครรภ์ก็จะคลอดลูกออกมาก่อนกำหนด มนุษย์ไม่สามารถทรงตัวอยู่ได้ โดยมีสภาพเหมือนคนเมาเหล้า ทั้ง ๆ ที่เขามิได้ดื่มเหล้าหรือของมีนเมาใด ๆ เลย แต่ทว่ามันเป็นสภาพที่น่าสะพรึงกลัว ทำให้จิตใจสั่นสะเทือนเป็นอย่างยิ่ง

จากสภาพความน่ากลัวของวันอวสานไปจนกระทั่งถึงวันฟื้นคืนชีพ ซูเราะฮ์นี้ได้นำหลักฐานมายืนยันให้ประจักษ์ถึงวันฟื้นคืนชีพ หลังจากวันอวสานแล้วก็นำไปสู่วันแห่งการตอบแทน เพื่อมนุษย์จะได้รับการตอบแทนของเขา ถ้าการงานของเขาดีก็จะพบความดี ถ้าการงานของเขาชั่วก็จะพบความชั่ว

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสภาพของวันกียามะฮ์บางตอน โดยที่คนดีทั้งหลายจะอยู่ในคฤหาสน์ที่มีแต่ความสุขกายสบายใจ ส่วนคนชั่วทั้งหลายจะอยู่ในอเวจีที่มีไฟลุกโชน

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเคล็ดลับในการอนุญาตให้มีการสู้รบกับพวกกุฟฟาร และยังสามารถกล่าวถึงหมู่บ้านที่ถูกทำลาย สาเหตุเพราะความอธรรมและความโอหัง ทั้งเป็นการชี้แจงถึงแนวทางของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการประกาศเผยแพร่ และให้ความอบอุ่นใจแก่บรรดามุสลิมจนถึงบ้านปลายที่ผู้ออกทนทั้งหลายจะได้รับ

ในตอนสุดท้ายของซูเราะฮ์ ได้ยกอุทาหรณ์ในการเคารพสักการะรูปปั้นเจี๊วดของพวกมุชริกีน โดยชี้แจงว่า สิ่งที่ถูกสักการะหรือพวกเจี๊วดเหล่านั้นไม่มีความสามารถและต่ำต้อย ในการที่จะให้บังเกิดแม้กระทั่งแมลงวันสักตัวหนึ่ง อะไรเสียอีกเล่าที่จะให้บังเกิดมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ไต่ยน ได้ฟัง ได้เห็น และได้เรียกร้องให้ดำเนินตามแนวทางของท่านนะบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม ซึ่งเป็นต้นตระกูลของการอีมาน ศรัทธาและแกนสำคัญของการเตาฮีด

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลฮัจญ์ถูกเรียกชื่อนี้ ก็เพื่อเป็นการรำลึกถึงการเรียกร้องของท่านนะบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลามขณะที่เสร็จสิ้นจากการสร้างบัยตุลอะติก หรืออัลกะอับะฮ์ และได้เรียกมหาชนให้ไปทำฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ อัลหะรออม บรรดาขุนเขาก็ยอมมอบน้อมจนกระทั่งเสียงเรียกร้องของท่านได้ยินไปทั่วทุกสารทิศ แม้กระทั่งผู้ที่อยู่ในกระดูกสันหลังของชาย และในมดลูกของหญิง ก็ยังตอบรับเสียงเรียกร้องของท่านว่า ลับบัยกะ อัลลอฮุมมะ ลับบัยกะ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้ มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้า
ของพวกเจ้าเถิด เพราะแท้จริง¹ การสิ้นสะท้อน
ของวันอวสานนั้น เป็นสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งนัก
2. วันที่พวกเจ้าจะเห็นมันคือ แม่่มทุกคน
จะตกตะลึงสิ่งสิ่งที่น่างำลึงให้มแก่ลูกอ่อน²
และหญิงตั้งครรภ์ทุกคนจะคลอดลูกที่อยู่ใน
ครรภ์ของนางออกมา และเจ้าจะเห็นมนุษย์อยู่
ในสภาพมีนเมา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามิได้เมา⁴ และ
แต่ว่าการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นรุนแรงยิ่งนัก
3. และในหมู่มนุษย์บางคนมีผู้โต้เถียงในเรื่อง
ของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ และเขาจะ
ปฏิบัติตามชัยฏอนทุกตัวที่ต้อร์น⁵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَقْوَابًا كَمَا يَكُونُ زَلْزَلَةٌ
السَّاعَةِ سُحُبٌ عَظِيمَةٌ ﴿١﴾

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَيَرَى النَّاسُ سُكَرَىٰ وَمَاهُمْ بِسُكَرَىٰ
وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾

¹ เป็นการสนทนากับมวลมนุษย์ทั้งปวง

² เป็นมูลเหตุแห่งการใช้ให้มีความยำเกรง

³ เพราะความสิ้นสะท้อนและความโกลาหลอลหม่านในวันนั้น แม่่มจะดึงหัวนมของนางออกจากปาก
ของเด็กที่กำลังกินนม นางจะตกตะลึงและสับสนถึงแม้กระทั่งลูกรักของนาง

⁴ อันเนื่องมาจากความกลัวและตกตะลึงนั่นเอง หญิงที่กำลังตั้งครรภ์ยังไม่ครบกำหนดก็จะคลอดลูก
ออกมา ส่วนมนุษย์โดยทั่วไปก็จะอยู่ในสภาพของคนเมา ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้ดื่มเหล้าหรือของมีนเมาเข้าไป
เลย แต่ความน่ากลัวและความร้ายแรงของวันนั้น ทำให้สติปัญญาและความนึกคิดเสื่อมคลาย

⁵ นักดพิชรีหลายท่านกล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเนื่องจาก อันนัจร อิบน์อัลฮาริษ ซึ่งเป็นนัก
โต้เถียง เขากล่าวว่ามะลาอิกะฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์ อัลกุรอานเป็นเทพนิยายในสมัยโบราณ และไม่มี
การฟื้นคืนชีพอีกหลังจากที่ได้อายะฮ์ไปแล้ว อะบุสสะอูดกล่าวว่า อายะฮ์นี้มีความหมายโดยทั่วไปเพื่อ
เป็นการเตือนเขา (อันนัจร) และบุคคลประเภทเดียวกัน ที่ต้อร์นและชอบโต้เถียงในสิ่งที่ตนไม่มีความรู้

4. ได้มีกำหนดไว้กับมันว่า¹ แท้จริงผู้ใดยึดมัน เป็นมิตรสหายแล้ว แน่นนอนมันจะทำให้เขา หลงทางและจะนำเขาไปสู่การลงโทษที่มีเปลวไฟ ลุกโชน

5. โอ้ มนุษย์เอ๋ย หากพวกเจ้ายังอยู่ในการ สงสัยแคลงใจ เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้ร้ แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน² แล้วจาก เชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่ สมบูรณ์เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดซา- นุภาพแก่พวกเจ้า³ และเราให้การตั้งครรภเป็น ที่แน่นนอนอยู่ในมดลูกตามที่เราประสงค์ จนถึง เวลาที่กำหนดไว้ แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออก มาเป็นทารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลूस้วัย ฉกรรจ์ของพวกเจ้า และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสีย ชีวิตในวัยหนุ่ม และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับ สู่วัยต่ำต้อย วัยชรา เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลย หลังจากการมีความรู้⁴ และเจ้าจะเห็นแผ่นดิน

كَبَّ عَلَيْهِ أَنَّهُ مِن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُصِلُهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٧﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِنْ مَّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
وَنُقَرِّفِي الْأَرْضَ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ وَمِنْكُمْ مَّن يَرُدُّ
إِلَىٰ أَرْضِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمِ
شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ أَهْرَتَتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ
مِن كُلِّ رَوْحٍ بِحَيْجٍ ﴿١٨﴾

¹ คืออัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้
² คือหากพวกเจ้ายังแคลงใจในเดซานุภาพของเรา ที่จะให้มีชีวิตขึ้นหลังจากตายไปแล้ว ก็จึงพิจารณาดู แหล่งที่มาแห่งการบังเกิดของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะหมดความสงสัย เราได้ให้บังเกิดอาดัมมาจากดิน และผู้ใดสามารถที่จะให้บังเกิดพวกเจ้ามาในครั้งแรกเขาย่อมสามารถที่จะให้พวกเจ้าเกิดมาอีกเป็นครั้งที่สอง และผู้ใดที่สามารถให้พืชพันธุ์งอกเงยออกมาจากแผ่นดินหลังจากที่มันได้ตายไปแล้ว เขาก็ย่อมสามารถ เอาพวกเจ้าออกมาจากกুবรของพวกเจ้า
³ คือเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดขึ้นมาตามรูปแบบที่สวยงามเช่นนี้ เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดซานุภาพ และฮิกมะฮ์ของเรา
⁴ เพื่อที่จะให้กลับไปสู่สภาพที่ยังเป็นเด็กอยู่คือ รูปร่างผอมบาง สดชื่นเฟื่อน มีความเข้าใจน้อย สิมสิ่งที เคยรู้มาก่อน และไม่มีการลังวังชา

แห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน มันก็จะเคลื่อนไหวขยายตัวและพองตัว และงอกเงยออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ๆ ดูสวยงาม

6. นั่นก็เพราะว่า แท้จริง อัลลอฮ์นั้นพระองค์คือผู้ทรงสัจจะ และแท้จริงพระองค์ทรงให้ผู้ตายมีชีวิตขึ้น และแท้จริงพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง¹

7. และแท้จริงวันอาสานจะมาถึงอย่างแน่นอน ปราศจากข้อสงสัยในมัน และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา²

8. และในหมู่มนุษย์บางคนมีผู้ได้เสียดแทงในเรื่องของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้อะไร และโดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้อง และปราศจากคัมภีร์ที่มีหลักฐานชัดเจน

9. เขาจะเอี้ยวตัวของเขาไปอย่างหยิ่งยโส เพื่อให้ผู้คนหลงจากทางของอัลลอฮ์³ สำหรับเขาจะได้รับความอับยศในโลกนี้ และเราจะให้เขาลืมรสการลงโทษที่มีไฟลุกไหม้ในวันกียามะฮ์

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ
وَأَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ مُّبِينٌ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

¹ ดังกล่าวมาแล้ว คือในการให้บังเกิดมนุษย์และพืชพันธุ์ต่าง ๆ เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ พระผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรงจัดเตรียม และทุก ๆ สิ่งในจักรวาลนี้มีผลเนื่องมาจากเดชานุภาพของพระองค์และเป็นพยานว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงสัจจะ

² คือทรงให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และทรงให้เขาฟื้นขึ้นมาหลังจากที่เขาได้นำไปฝังไปแล้ว และทรงให้เขามีชีวิตเพื่อส่งไปยังสถานที่ที่สอบสวน

³ คือฉินหลังกออกจากความจริง

10. นั่นเพราะว่า มือทั้งสองของเจ้าได้ก่อกรรม
ทำไว้¹ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรม
ต่อปวงบ่าว

11. และในหมู่มนุษย์บางคน มีผู้เคารพภักดี
ต่ออัลลอฮ์ชอบทางของศาสนา² หากความ
ดีประสพแก่เขา เขาก็พออกพอใจต่อสิ่งนั้น
หากความทุกข์ยากประสพแก่เขา เขาก็จะผิน
หน้าของเขากลับสู่การปฏิเสธ เขาขาดทุนทั้ง
ในโลกนี้และในโลกหน้า นั่นคือการขาดทุน
อย่างชัดเจน

12. เขาวิงวอนสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งมันไม่ให้
โทษแก่เขาและมันก็ไม่ให้คุณแก่เขา นั่นคือ
การหลงผิดที่ไกลลิบ

13. เขาวิงวอนต่อผู้ที่โทษของมันจะมีขึ้นเร็ว
กว่าคุณประโยชน์ของมัน³ แน่نونมันเป็นผู้
คุ้มครองที่ชั่วช้าแท้ ๆ และมันเป็นสหายที่ชั่วช้า
จริง ๆ

14. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและ
ผู้กระทำความดีทั้งหลาย เข้าสวนสวรรค์หลาก
หลาย ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหล

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ

وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
أَطْمَأَنَّنَ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا الْآخِرَةُ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ

وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

يَدْعُوا لِمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ
وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

¹ ความอภัยและการลงโทษนั้น เนื่องจากสิ่งที่เขาได้กระทำไว้คือการปฏิเสธศรัทธาและการหลงผิด

² เป็นการเปรียบเทียบสำหรับผู้ที่ไม่มีความแน่นอน ไม่เคารพภักดีอัลลอฮ์ด้วยความมั่นใจ แต่ทำด้วยความกังวลและปั่นป่วนไม่แน่นอน เหมือนกับกองทัพที่อยูริมทาง ถ้าเขามีความรู้สึกว่าจะชนะหรือจะแพ้ ทรัพย์สินสมบัติของฝ่ายตรงข้าม เขาก็จะรีบเข้าไป มิฉะนั้นแล้วก็จะเปิดหนีไป อัลหะซันกล่าวว่า บุคคลประเภทนี้คือมุนาฟิกหรือคนสลับที่ เคารพบิดาอะสุฟระองค์เดียวกับลิ้นของเขา มิใช่ด้วยจิตใจของเขา

³ เขาบูชารูปปั้นหรือเจดีย์ซึ่งโทษของมันในโลกนี้คือความอภัย และความต่ำต้อยจะเกิดขึ้นเร็วกว่าคุณประโยชน์ของมัน ซึ่งเขาคาดคิดว่าด้วยการบูชาของเขา มันจะให้ความช่วยเหลือเขาในวันกียามะฮ์

ผ่าน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์
ทรงประสงค์¹

15. ผู้ใดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือเขา
(มุฮัมมัด) ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ก็จงให้เขา
ผู้นั้นต่อเชือกขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วให้เขาตัดมันออก
(ผูกคอตาย) แล้วให้เขาเฝ้าดูว่าแผนการของเขา
จะทำให้สิ่งที่เขาเคียดแค้นหมดสิ้นไปไหม²

16. และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้อัลกุรอาน
ลงมาเป็นโองการทั้งหลายที่ชัดเจน และอัลลอฮ์
นั้นทรงชี้แนะทางให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

17. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาชาวยิว³
และพวกคอปปีอัน⁴ และพวกนัศอรอ⁵ และพวก
บูชาไฟ และบรรดาผู้ตั้งภาคี แท้จริงอัลลอฮ์
จะทรงตัดสินในระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

18. เจ้ามิได้เห็นหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้น
ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน⁶

مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَصْرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
فَلْيَمْدُدْ سَبَبًا إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ
هَلْ يَذْهَبُ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ
وَالنَّصْرَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
إِنَّ اللَّهَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ

¹ คือพระองค์จะทรงตอบแทนความดีแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์ ไม่มีผู้ใดจะวิจารณ์การตัดสินของพระองค์ นั่นก็คือ สำหรับบรรดามุอ์มินจะได้รับสวนสวรรค์ด้วยความ
โปรดปรานของพระองค์ และสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้เข้านรก ด้วยความยุติธรรมของพระองค์

² ผู้ใดที่คิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือมุฮัมมัด และคัมภีร์ของพระองค์ และศาสนาของ
พระองค์ ก็จงออกไปเกิดออกไปมาตัวเองให้ตาย หากว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการเคียดแค้นของเขา
เพราะแน่นอนอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือเขาอย่างไม่ต้องสงสัย

³ คือผู้ที่เกี่ยวข้องกับมุซา อะลียฮิสสลาม

⁴ คือผู้ที่บูชาดวงดาว

⁵ คือผู้ที่เกี่ยวข้องกับอีซา อะลียฮิสสลาม

⁶ คือมะลาอิกะฮ์ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย มนุษย์ ญิน และสิ่งที่ถูกบังเกิดมาในหน้าแผ่นดินนี้ ต่างก็
สุญูดบนอบด้วยความจงรักภักดีและด้วยความยอมรับ ในความยิ่งใหญ่ของพระองค์

และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และดวงดาว
ทั้งหลาย และภูเขาทั้งหลาย และต้นไม้ และสัตว์
ทั้งหลาย และส่วนมากของมนุษย์ ต่างก็สูญ
นอบน้อมต่อพระองค์¹ แต่ส่วนมากการลงโทษ
จะเหมาะสมคู่ควรแก่เขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรง
ทำให้อัปยศก็จะมีผู้ใดให้เกียรติเขา แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์²

19. ผู้ใดเถียงทั้งสองฝ่ายนี้ต่างก็โต้เถียงกัน
เกี่ยวกับพระเจ้าของพวกเขา³ สำหรับบรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธานั้น มีอาภรณ์ที่ทำด้วยไฟถูกตัด
ไว้สำหรับพวกเขา น้ำร้อนเดือดจะถูกเทราดลง
บนศีรษะของพวกเขา

20. สิ่งที่อยู่ในท้องของพวกเขาและหนังจะถูก
ละลายด้วยน้ำร้อนเดือดนั้น

21. และสำหรับพวกเขา จะถูกทุบด้วยก้อน
เหล็ก

22. ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการจะออกไปจาก
นรกเนื่องจากความทุกข์ยาก พวกเขาจะถูกให้
กลับไปในนั้นอีก⁴ (มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า)
พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่มีไฟคุไหม้

وَالشَّجَرِ وَالذَّوَابِّ وَكَثِيرٍ مِّنَ النَّاسِ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن مِّنْهُمْ لَمَّا لَّهُ
مِن مَّكْرٍ إِنَّا اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ هَذَانِ حَصَمَانٍ اٰخَصَمُوْا فِي رِيْبِهِمْ فَاَلْبَيْنَ
كَفَرُوْا قَطَعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ
مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿٢٠﴾

يُصْهَرُ بِهِ سَائِي تُوْطُوْنَهُمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿٢١﴾

وَلَكُمْ مَّقْتَبِعٌ مِّنْ حَدِيْدٍ ﴿٢٢﴾

كُلَّمَا اَرَادُوْا اَنْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ عَجْرِ
اَعْيُدُوْا فِيْهَا وَذُقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْنِ ﴿٢٣﴾

¹ จุดมุ่งหมายของโองการนี้เป็นการชี้แจงถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และเฉพาะพระองค์คือองค์เดียวเท่านั้นที่สมควรแก่การเป็นพระเจ้าและพระผู้อภิบาล ทั้งนี้ด้วยการยอมจำนนของจักรวาลน้อยใหญ่ต่อพระองค์ โดยทำหน้าที่ของมันให้สอดคล้องกับการบัญชาและการจัดระบบของพระองค์

² คือจะทรงลงโทษและทรงเมตตา จะทรงให้เกียรติ จะทรงให้ต่ำต้อย จะทรงให้มี จะทรงให้จน ไม่มีผู้ใดคัดค้านการกระทำของพระองค์

³ คือฝ่ายบรรดาผู้ศรัทธาผู้ยากแค้น และฝ่ายบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรืออีกนัยหนึ่งอาชญากร

⁴ อัลหะซันกล่าวว่า เมื่อไฟได้เผาไหม้พวกเขาด้วยเปลวของมัน พวกเขาจะถูกยกให้สูงขึ้น สูงขึ้น แล้วพวกเขาจะถูกทุบด้วยก้อนเหล็กแล้วตกลงไปอีก

23. แท้จริง อัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธา และทำความดีทั้งหลายเข้า สวนสวรรค์หลาก-หลาย ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสาย ไหลผ่านในนั้น พวกเขาจะถูกสวมใส่กำไลมือที่ ทำจากทองคำและไข่มุก และเสื้อผ้าของพวกเขา ที่สวมใส่ในนั้นก็เป็นผ้าไหม

24. และพวกเขาจะถูกนำสู่คำพูดที่ดีมีประโยชน์ และจะถูกนำสู่ทางที่ได้รับการสรรเสริญ คือ สวนสวรรค์²

25. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวาง ทางของอัลลอฮฺ และมัสยิดอัลหะรอม³ ซึ่งเรา ได้ทำมันไว้⁴ สำหรับมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งผู้ที่พำนักอยู่ในนั้นและที่มาจากภายนอก และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะกระทำฝ่าฝืนด้วยทุจริต ใด ๆ ในนั้น⁵ เราก็จะให้เขาลิ้มรสการลงโทษ อย่างเจ็บปวด

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُكَلِّفُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعُرْكُفِ فِيهِ وَالْبَاءِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْإِكْرَامِ يُظَلِّمْ نَفْسَهُ مِنْ عَذَابِ الْعِزِّ ﴿٢٥﴾

¹ ทั้งนี้เพราะในสวนสวรรค์นั้น จะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และการโกหก

² ซึ่งเป็นที่พำนักของบรรดาผู้ยำเกรง

³ คือพวกเขาฝ่าฝืน ไม่ยอมเชื่อฟังสิ่งที่ทำนมะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลิม นำมา และขัดขวาง บรรดามุอิมินมิให้เดินทางเข้ามัสยิดหะรอม เพื่อทำการอิบาดะฮฺ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่ คือเมื่อพวกเขา ขัดขวางท่านร่อซูลุลลลอฮฺ คืออัลลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลิมมิให้เข้ามัสยิดหะรอม เมื่อปีอัลหุญัยยะฮฺ

⁴ เพื่อใช้เป็นสถานที่ทำการอิบาดะฮฺ

⁵ คือผู้ใดประสงค์จะทำความชั่ว หรือออกจากแนวทางที่วางไว้ หรือนึกคิดที่จะทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติใน มัสยิดหะรอม เราก็จะให้เขาได้ลิ้มรสการลงโทษชนิดต่าง ๆ อิบน์มุฮัมมัดกล่าวว่า หากว่าชายคนหนึ่งซึ่งอยู่ ที่เมืองเอเดนนึกคิดที่จะทำความชั่วที่บัยตุลหะรอม อัลลลอฮฺก็จะทรงให้เขาได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างเจ็บปวด

26. และจงรำลึกเมื่อเราได้ชี้แนะสถานอัลบัยต¹ แก่อิบรอฮีมว่า เจ้าอย่าตั้งภาคีต่อข้าแต่อย่างใด² และจงทำบ้านของข้าให้สะอาด³ สำหรับผู้มาเวียนรอบ ผู้ยืนละหมาด ผู้รุกะวะ และผู้สัจูด

27. และจงประกาศแก่มนุษย์ทั่วไปเพื่อการทำฮัจญ์ พวกเขาจะมาหาเจ้าโดยทางเท้า และโดยทางอูฐเพรียวทุกตัว จะมาจากทางไกลทุกทิศทาง⁴

28. เพื่อพวกเขาจะได้มาร่วม เป็นพยานในผลประโยชน์ของพวกเขา⁵ และกล่าวพระนามอัลลอฮ์ในวันที่รู้กันอยู่แล้ว คือวันเชือด⁶ ตามที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากสัตว์สี่เท้า ดังนั้นพวกเจ้าจงกินเนื้อของมัน และจงให้อาหารแก่ผู้ยากจนขัดสน

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ
لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٧﴾

وَإِذْ نَفَخْنَا فِي السَّائِبِينَ بِالنَّحْلِ يَأْتُونَكَ بِهَا لِأَوْعَلَى
كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَكَ مِنْ كُلِّ فَيْجٍ عَمِيقٍ ﴿١٨﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْهِيمَةٍ
أَلَّا تَنفَعَهُمْ فُكْلُهَا مِنهَا وَأَطْعَمُوا
أَبْيَاسَ الْفَقِيرِ ﴿١٩﴾

¹ หมายถึงอัลกะอฺบะฮ์

² คือเราชี้ให้เขาสร้างบัยตุลละติก (อัลกะอฺบะฮ์) ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์

³ คือทำบ้านของข้าให้สะอาดจากบรรดารูปปั้น เจว็ด และสิ่งสกปรกทั้งหลาย สำหรับผู้ที่จะเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ สถานที่นั้นด้วยการฎอวาฟ และการละหมาด

⁴ อิบนุอบาสกล่าวว่า เมื่ออิบรอฮีมได้เสร็จสิ้นการสร้างบัยตุลลอฮ์แล้ว มีเสียงกล่าวแก่เขาว่า จงประกาศแก่มนุษย์เพื่อทำฮัจญ์ เขากล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ เสียงของข้าพระองค์จะไม่ได้ยินไปทั่วทุกสารทิศดอก พระองค์ตรัสว่า จงประกาศเถิดและเป็นหน้าที่ของข้าเองที่จะให้ได้ยินไปทั่วทุกหนแห่ง อิบรอฮีมจึงขึ้นไปทักเขาอะบิฏไบลแล้วตะโกนขึ้นว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้พวกท่านทำฮัจญ์ ณ ที่บ้านหลังนี้ เพื่อพวกท่านจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์จากการทำฮัจญ์ และให้พวกท่านพ้นจากการลงโทษในนรก ท่านทั้งหลายจงไปทำฮัจญ์เถิด ดังนั้นผู้ที่อยู่ในกระดุกสันหลังของชายและมดลูกของหญิงก็ได้ตอบรับว่า ลับบัยกะ อัลลอฮุมมะ ลับบัยกะ

⁵ คือพวกเขาจะได้รับผลประโยชน์มากมาย ทั้งทางด้านศาสนาและทางโลก

⁶ คือกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ขณะเชือดทำฮัจญ์และอัลกุรบานในวันเชือด เป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ในความโปรดปรานของพระองค์ และในการที่พระองค์ทรงประทานริซกีให้เรา

29. แล้วให้พวกเขาชำระทำความสะอาดด้วยการโกนหรือตัด และให้พวกเขาทำให้ครบถ้วนในเรื่องบนบานทั้งหลายของพวกเขา (เป็นการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์) และจงให้พวกเขาฏอวาฟ (เดินเวียน) รอบบ้านอันเก่าแก่¹

30. เช่นนั้นแหละ และผู้ใดให้เกียรติต่อข้อห้ามทั้งหลายของอัลลอฮ์² มันก็เป็นการดีแก่เขา ณ ที่พระเจ้าของเขา และปศุสัตว์ทั้งหลายได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เว้นแต่บางสิ่งที่ถูกบอกกล่าวไว้แก่พวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากความโสम्म³ ซึ่งหมายถึงเจวิตทั้งหลาย และจงออกห่างจากการกล่าวคำเท็จ⁴

31. โดยเป็นผู้ยึดมั่นความจริง เพื่ออัลลอฮ์ ไม่เป็นผู้ตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เสมือนว่าเขาร่วงลงมาจากชั้นฟ้า แล้วนกก็บินเฉี่ยวเอาเขาไป หรือลมได้พัดพาเขาไปไปยังดินแดนอันไกลโพ้น

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
نَذْرَهُمْ وَيَتَطَوْفُوا بِالْبَيْتِ الْعَرَبِيِّ ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْآنْعَامَ إِلَّا
مَا بَلَغَ عَلَيْكُمْ فَأَجْتَنِبُوا الرِّجْسَ
مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَمَ السَّمَاءَ فَخُطِفَهُ الطَّيْرُ أَوْ نُهِيَ بِهِ
الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ ﴿٣١﴾

¹ คือฏอวาฟลอิฟาฎะฮ์หรือฏอวาฟุซซียาเราะฮ์ ซึ่งเป็นการสมบูรณ์ของการตะฮัลลุล (อนุญาตให้กระทำสิ่งที่ห้ามปฏิบัติในขณะครองอิหฺรอม)

² คือผู้ใดให้เกียรติต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญญัติไว้ในเรื่องของศาสนา และปลีกตัวออกจากสิ่งที่เป็นมะอะคิยัตและข้อห้ามต่าง ๆ การให้เกียรติของเขานั้นก็เป็นการดีแก่เขา คือเขาจะได้รับการตอบแทนที่ดีในวันอาคิเราะฮ์

³ คือจงปลีกตัวให้ห่างไกลจากความโสम्म อันหมายถึงสิ่งที่เป็นเจวิต เช่นเดียวกับที่ท่านปลีกตัวห่างไกลจากสิ่งสกปรกทั้งหลาย

⁴ คือการเป็นพยานเท็จ

32. ฉะนั้น ผู้ใดที่ให้เกียรติแก่พระบัญญัติของอัลลอฮ์¹ แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งแห่งการยำเกรงของจิตใจ

33. ในปศุสัตว์เหล่านั้นมีคุณประโยชน์มากหลายสำหรับพวกเจ้า จนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้² และสถานที่เชือดของมันคือ บริเวณบ้านอันเก่าแก่³

34. และสำหรับทุก ๆ ประชาชาติเราได้กำหนดสถานที่ทำพิธีกรรม⁴ เพื่อพวกเขาจักได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ ต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา คือ สัตว์สี่เท้า (เช่น อูฐ วัว แพะ แกะ) ฉะนั้นพระเจ้าของพวกเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นสำหรับพระองค์เท่านั้นพวกเจ้าจงนอบน้อมและจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้จงรักภักดีนอบน้อมต่อมตนเถิด⁵

35. คือบรรดาผู้ที่เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้น หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และบรรดาผู้อดทนต่อสิ่งที่ประสบกับพวกเขา และ

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعْبِ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢٢﴾

لِكُفَيْهَا مِنْفَعُ إِلَى أَجْلِ مُسَمَّى
تُرْمَحُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُهُمُ
إِلَهُ وَحْدَ فَلْهُ، أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٢٤﴾

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَى مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٢٥﴾

¹ คือปฏิบัติตามบัญญัติศาสนาของอัลลอฮ์ เช่นการทำฮัจญ์ การเชือด قربان และการเชือดฮัตย

² ประโยชน์อันมากหลายของมันก็คือ นม การขายยพันธ์ การใช้เป็นพาหนะ จนถึงเวลาเชือดมันเป็นอาหาร

³ คือสถานที่เชือดมันก็คือในแผ่นดินอัลหะรอมที่มีกะฮ์ หรือมีนา

⁴ เราได้บัญญัติสถานที่สำหรับเชือดเพื่อแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ให้แก่ทุกประชาชาติตั้งแต่สมัยนะบียอบรอฮีม อิบน์กะซีรกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้ทราบว่าพิธีกรรมเชือด และการหลั่งเลือดของสัตว์จะต้องกระทำในนามของ อัลลอฮ์ โดยถูกบัญญัติไว้ในทุก ๆ ศาสนา

⁵ คือจงแจ้งข่าวดีแก่เขาเหล่านั้นถึงการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์มากมายที่ร่ำเย็น

บรรดาผู้ดำรงการละหมาด และจากสิ่งที่เราได้ ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาภิรจา¹

36. และอุฐูที่อ้วนพีเราได้กำหนดมันให้มีขึ้น สำหรับพวกเขา ถือเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดา เครื่องหมายของอัลลอฮ์ เพราะในตัวมันมีของดี สำหรับพวกเขา² ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวพระนาม ของอัลลอฮ์ (เมื่อเวลาเชือด) ขณะที่มันยืน ฉะนั้นเมื่อมันล้มลงนอนตะแคงแล้ว³ พวกท่าน ก็จึงบริโภคมัน และแจกจ่ายเป็นอาหารแก่ คนที่ไม่เอ่อย⁴ และคนที่เอ่อย เช่นนั้นแหละ เราได้ทำให้มันยอมจำนน⁵ แก่พวกเขา เพื่อ พวกเขาจักได้ขอบคุณอัลลอฮ์

37. เนื้อของมันและเลือดของมันจะไม่ถึง อัลลอฮ์แต่อย่างใด แต่การยำเกรงของพวกเขาก็จะถึงพระองค์⁶ เช่นนั้นแหละเราได้ทำให้มันยอม จำนนต่อพวกเขา⁷ เพื่อพวกเขาจักได้แช่ซรวง

وَالْبَدَنَتِ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَلْفَاقَ وَالْمَعْرَازِ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

لَنْ يَبَالَ اللَّهُ لِحُمْومِهَا وَلَا ذِمَّاءُهَا وَلَكِنْ يَبَالُ اللَّهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

¹ ลักษณะของบุคคล 4 ประเภทในอายะฮ์นี้ คือผู้ที่พระองค์ได้กล่าวไว้ในท้ายอายะฮ์ก่อนหน้าว่า จงแจ้งข่าวดี (22 : 34)

² อิบน์อับบาส กล่าวว่า มีประโยชน์ในโลกนี้ และมีผลบุญในโลกหน้าเนื่องจากใช้เป็นสัตว์พลีได้เช่น ทำกุรบาน เป็นต้น

³ คือเมื่อมันล้มลงหลังจากเชือดแล้ว หมายถึงเมื่อมันตายแล้ว

⁴ คือผู้ที่สงวนท่าทีไม่แสดงตัวว่ามีความต้องการ

⁵ คือเราได้ทำให้มันยินยอมแก่พวกเขา ทั้ง ๆ ที่มันร่างใหญ่โตน่ายำเกรง

⁶ คือด้วยการปฏิบัติตามข้อใช้ ข้อห้ามและการวิงวอนขอความโปรดปรานของพวกเขาคือต่อพระองค์

⁷ คือโดยที่อุฐูเป็นสัตว์รูปร่างใหญ่โต พระองค์ก็ทรงทำให้มันยอมจำนนราบคาบต่อพวกเขา เพื่อพวกเขาจักได้ขอบคุณต่อพระองค์

อัลลอฮ์อย่างเกรียงไกรต่อการที่พระองค์ทรง
ชี้แนะแก่พวกเจ้า และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดา
ผู้ทำความดีเถิด

38. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธา
ให้พ้นจากศัตรู¹ แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรด
ทุกคนที่ทรยศเนรคุณ

إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٨﴾

39. สำหรับบรรดาผู้ (ที่ถูกโจมตีนั้น) ได้รับ
อนุญาตให้ต่อสู้ได้ เพราะพวกเขาถูกข่มเหง²
และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะช่วยเหลือ
พวกเขาได้อย่างแน่นอน³

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

40. บรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนของ
พวกเขา โดยปราศจากความยุติธรรม⁴ นอกจาก
พวกเขาแล้วว่า อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเรา
เท่านั้น และหากว่าอัลลอฮ์ทรงขัดขวางมิให้

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَفِدَمَتِ صَوَاعِقُ صَوَاعِقُ وَيَعِصُ وَصَلَوْتُ

¹ อันนี้เป็นการแจ้งข่าวดีแก่บรรดามุอมีนถึงการช่วยเหลือของพระองค์ต่อพวกเขา
² คือเป็นที่อนุญาตให้แกผู้ที่ถูกโจมตีในการต่อสู้เพื่อป้องกันตัว เนื่องเพราะพวกเขาถูกกดขี่ข่มเหง
อิบนุอับบาสกล่าวว่า นี่คือนายยะฮยาที่ถูกประจานลงมาในเรื่องของญิฮาด บรรดานักกัฟิร กล่าวว่ ผู้ที่
ได้รับอนุญาตในอายะฮ์นี้ หมายถึง บรรดาข้อหาของทำนรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์อะลียฮิวะซัลลิม
เพราะว่าพวกมุชริกีนมักกะฮ์ได้ทำร้ายบรรดาข้อหาของเหล่านั้น จนกระทั่งพวกเขาพากันไปหาทำน
รอซูลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์อะลียฮิวะซัลลิม ในสภาพของผู้ที่ถูกทุบตีและมีบาดแผลเพื่อขอความเป็นธรรม
ทำนรอซูลให้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอดทนต่อไป เพราะฉันยังมีได้ถูกใช้ให้สู้รบกับพวกนั้น
จนกระทั่งพวกเขาได้อพยพไป อายะฮ์นี้จึงถูกประจานลงมาซึ่งเป็นอายะฮ์แรกที่อนุญาตให้ทำการต่อสู้กับ
พวกมุชริกีน หลังจากที่ได้ถูกห้ามมากกว่า 70 อายะฮ์
³ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสามารถที่จะช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ให้ได้รับชัยชนะโดยปราศจากการสู้รบ
ก็ได้ แต่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเขาได้แสดงพลังในการเสียสละ เพื่อจงรักภักดีต่อพระองค์ และ
ให้ได้มาซึ่งผลบุญแห่งการตายในลักษณะของชะฮีด
⁴ คือถูกขับไล่ออกมาด้วยการกดขี่ข่มเหงและถูกทำร้ายโดยปราศจากสาเหตุที่จำเป็นหรือนำรบพึงได้
อิบนุอับบาส กล่าวว่าหมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด และบรรดาสาวกของท่านถูกขับไล่ออกจากมักกะฮ์ไปยัง
มะดีนะฮ์โดยปราศจากความยุติธรรม

มนุษย์ต่อสู้ซึ่งกันและกันแล้ว บรรดาทอฮวด และโบสถ์ (ของพวกคริสต) และสถานที่สวด (ของพวกยิว) และมียึดทั้งหลายที่พระนามของ อัลลอฮ์ ถูกกล่าวรำลึกอย่างมากมาย ต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน¹ และแน่นอนอัลลอฮ์ จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สนับสนุนศาสนาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพ อย่างแท้จริง

41. บรรดาผู้ที่เราให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน² คือบรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาด และบริจาค ซะกาตและใช้กันให้กระทำความดี และห้ามปรามกันให้ละเว้นความชั่ว และขับไล่ของ กิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์

42. และหากพวกเขา (มุชริกีนมักกะฮ์) ปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อฟังเจ้า แท้จริงชนชาติของนุหฺและ ฮาดและษะมูด ได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังนะบีของ พวกเขามาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว³

43. และชนชาติของอิบรอฮีม และชนชาติ ของลูฏ

وَمَسْجِدُ يُذَكِّرُ فِيهَا اسْمَ اللَّهِ كَثِيرًا
وَلْيَصْرَبِ اللَّهُ مِنْ بَصُرَةِ ابْنِ اللَّهِ لَقَوِي
عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عِاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

¹ คือ หากอัลลอฮ์ มีทรงบัญญัติให้มีการต่อสู้กับศัตรูแล้ว พวกมุชริกีน ก็จะครอบครอง และมีอำนาจเหนือ บรรดาศาสนาต่าง ๆ ในสมัยนั้น และบรรดาสถานที่ทำการสวด หรือทำการอิบาดะฮ์ จะถูกทำลายหมด อย่างแน่นอน แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงคุ้มกันความชั่วของพวกเหล่านั้นด้วยการบัญญัติใช้ให้มีการสู้รบ กับฝ่ายศัตรู

² ิบนุอับบาส กล่าวว่า หมายถึงพวกฆาญิรีน พวกอันศอร และพวกที่ดำเนินตามแบบฉบับที่ดีที่สุด

³ เป็นการปลอบใจแก่ท่านนะบี คือลุลลอะฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และเป็น การเตือนแก่พวกมุชริกีน

44. และชาวมัคยัน และมุซา ก็ได้ถูกปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อฟังเช่นกัน แต่เราได้ประวิงเวลา ให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา แล้วเราก็ได้ลงโทษ พวกเขา ดังนั้นเป็นเช่นใดเล่าการลงโทษของเรา¹

45. ฉะนั้นก็เมื่อมาแล้ว เราได้ทำลายมันโดย ที่ชาวเมืองนั้นอธรรม² และมันได้พังพาบลงมา และที่บ่อน้ำที่ถูกทอดทิ้ง³ และที่ปราสาทสูงที่ มันคง⁴

46. พวกเขาไม่ได้ออกเดินทางไปในแผ่นดิน ดอกหรือ เพื่อหัวใจจะได้พิจารณาเพื่อพวกเขา เอง⁵ หรือมีหูเพื่อสดับฟังมัน⁶ เพราะแท้จริง การมองของนัยน์ตานั้นมิได้บอดดอก แต่ว่า หัวใจที่อยู่ในทรวงอกต่างหากที่บอด

47. และพวกเขาเร่งเร้าเจ้า ให้มีการลงโทษแต่ ว่าอัลลอฮ์ นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์ เป็นอันขาด⁷ และแท้จริงวันหนึ่ง ณ ที่พระเจ้า ของเจ้านั้นเท่ากับหนึ่งพันปี ตามที่พวกเจ้า คำนวนั้น

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ
لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

فَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
وَبِنَاءٍ مَعْطَلَةٍ وَفَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾

أَفَأَنْزَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ
بِهَا أَوْ أَعْدَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّمَا أَتَعْمَىٰ الْأَبْصَرَ
وَلَكِن تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَأِنَّكَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ
مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

¹ คือการลงโทษของเราเจ็บปวดสาสมหรือไม่ คือการเปลี่ยนความโปรดปรานเป็นความกริ้ว การมีจำนวนมากมายเป็นการลดจำนวนให้น้อยลง และการมีดีกรามบ้านช่องสวยงามมาเป็นสถานที่ที่ปรักหักพัง ดังนั้นเช่นเดียวกันเราจะกระทำต่อผู้ปฏิเสธทั้งหลายที่เป็นชาวมักกะฮ์

² คือเราได้ทำลายมันด้วยการลงโทษอย่างทั่วถึงโดยที่ชาวเมืองนั้นเป็นมุชริก กาฟิร

³ คือใช้การไม่ได้

⁴ กลายเป็นวังที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่

⁵ คือถือเป็นบทเรียนในสิ่งที่ได้ประสบพบเห็นมาจากการถูกลงโทษของประชาชาติในสมัยก่อน ๆ เพื่อพวกเขาจะได้เกิดศรัทธาและให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ ตะอาลา

⁶ คือเพื่อสดับฟังคำสั่งสอนในเรื่องของข้อใช้ และข้อห้ามต่าง ๆ

⁷ การกระทำเช่นนั้นก็เพื่อเป็นการล้อเลียนและตดูถูก แต่พวกเขาหารู้ไม่ว่าการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เพราะพระองค์ไม่เคยผิดสัญญาเลย

48. และที่เมืองมาแล้ว เราได้ประวิงเวลาการลงโทษมัน¹ โดยที่ชาวเมืองนั้นนอธรรม แล้วเราได้ลงโทษทำลายมัน และยิ่งเรานั้นคือทางกลับ

وَكَأَنَّمِن قَرِيْبَةٍ أَمَلَيْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
ثُمَّ أَخَذْتُمُوهَا وَكَانَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨﴾

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงฉันนั้นคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งแก่พวกท่านเท่านั้น²

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُدْرِكُنِي الْمَوْتُ مِثْلَكُمْ وَمَا أُعْطِيَ سِوَى اللَّهِ السُّلْطَانَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو الْعَرْشِ الْعَلِيِّ ﴿٢٩﴾

50. ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับการอภัยโทษ และปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ คือสวนสวรรค์³

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٣٠﴾

51. และบรรดาผู้ที่เพียรพยายามอย่างผู้ไร้ความสามารถเพื่อสล้างโองการทั้งหลายของเรานั้น⁴ ชนเหล่านั้นคือชาวนรก

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيْمِ ﴿٣١﴾

52. และเรามีได้ส่งร่อซูลคนใด และนะบีนคนใดก่อนหน้าเจ้า เว้นแต่ว่าเมื่อเขาหวังตั้งใจ⁵ ชัยฏอนก็จะเข้ามาแย่งให้หันเหออกจากความหวังตั้งใจของเขา⁶ แต่อัลลอฮ์ก็ทรงทำลาย

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَمَنَّوْا لِقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ
مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣٢﴾

¹ คือเราได้ประวิงการลงโทษพวกเขาทั้ง ๆ ที่พวกเขายังคง दौरानไม่ยอมศรัทธา และพวกเขาก็หลงผิดต่อการประวิงเวลาของพระองค์

² คือฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยที่ฉันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเร่งเร้าของพวกท่าน หรือการประวิงเวลาของพระองค์

³ คือผู้ที่มิคุณลักษณะ 2 ประการ หมายถึงเป็นผู้ศรัทธาและกระทำความดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็จะทรงตอบแทนแก่เขา 2 ประการ คือ ทรงอภัยโทษ และสวนสวรรค์

⁴ คือบรรดาผู้ปฏิเสธโองการทั้งหลายประสงค์ที่จะดับดวงประทีปของอัลลอฮ์

⁵ คือชัยฏอนจะมายุแย่งให้เกิดการสงสัย หรือหาทางขัดขวางให้มีการปฏิเสธศรัทธาแก่ชนชาติของเขา และแย่งให้ชนชาติของเขาต่อต้านข้อใช้ข้อห้ามของร่อซูล

⁶ อัลลอฮ์ ทรงสล้างสิ่งที่ชัยฏอนมาแย่งเป็นต้นว่า การสงสัยก็ดี การลังเลก็ดี

ล้างสิ่งที่ช่วยญอนญุแหย¹ แล้วอัลลอฮ์ ก็ทรง
ทำให้โองการทั้งหลายของพระองค์มั่นคง² และ
อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

53. เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สิ่งที่ช่วยญอน
ญุแหยนั้น เป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ที่ใน
จิตใจของพวกเขามีโรค³ และจิตใจของพวกเขา
แข็งกระด้าง⁴ และแท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้น
อยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล⁵

54. และเพื่อบรรดาผู้รู้จะตระหนักว่า แท้จริง
อัลกุรอาน นั้นคือสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า
เพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อมัน (อัลกุรอาน)
แล้วจิตใจของพวกเขาจะได้มอบน้อมต่อมัน
(อัลกุรอาน) และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ชี้แนะ
บรรดาผู้ศรัทธาสู่แนวทางอันเที่ยงตรง⁶

55. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นยังคงอยู่ใน
การสงสัยต่ออัลกุรอานจนกระทั่งวันอาสาน
เกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยฉับพลัน หรือการลงโทษ
แห่งวันกียามะฮ์⁷ จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

¹ คือพระองค์ทรงทำให้โองการทั้งหลายที่แสดงถึงความเป็นเอกภาพที่ดี และการเป็นรอซูลของพระองค์
ที่ดี อยู่ในสภาพที่มั่นคงปราศจากการเคลือบแฝงสงสัย

² คือเป็นการทดสอบสำหรับพวกมุนาฟิกีน

³ เป็นการทดสอบแก่พวกกัฟฟาร์ที่หัวใจของพวกเขาไม่หวั่นไหวเพื่อรำลึกถึงอัลลอฮ์ เช่น อะบูญะฮฺล
อันนัจร และฮุ้ดบะฮฺ

⁴ คือพวกที่หลงผิด และห่างไกลจากความดี

⁵ คือทรงชี้แนะบรรดาผู้มูมิน สู่ทางอันเที่ยงธรรมและทรงให้พวกเขาหลุดพ้นจากการหลงผิดและการถูกกริ้ว

⁶ โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรัดตัว

⁷ คำว่า อะกีม หมายถึงการเป็นหมัน ที่อัลกุรอานนำมาใช้ก็เพราะว่าหลังจากวันนั้น (คือวันกียามะฮ์)
ก็ไม่มีวันอื่นตามมามากแล้ว อิบน์ มัสอู๊ด กล่าวว่า คล้ายกับว่าทุก ๆ วันนั้นจะมีวันอื่น ๆ ติดตามมามาก
ดังนั้นวันที่ไม่มีวันอื่นหลังจากมันอีกก็จะต้องเป็นอะกีม ความมุ่งหมายก็คือ วันกียามะฮ์นั่นเอง

56. อำนาจในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินระหว่างพวกเขา¹ ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายจะอยู่ในสวนสวรรค์ที่หลากหลายแห่งความโปรดปราน

57. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อฟังโองการทั้งหลายของเรานั้น คนเหล่านั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างอัปยศ

58. และบรรดาผู้อุพยในทางของอัลลอฮ์แล้วพวกเขาถูกฆ่าหรือตาย² แน่หนอนอัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดี และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์ทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ³

59. พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าไปในสถานที่ที่พวกเขาพอใจ คือสวนสวรรค์ และแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขันติ

60. เช่นนั้นแหละ และผู้ใดตอบโต้เยี่ยงที่เขาถูกรังแก⁴ แล้วเขาก็ยังถูกข่มเหงอีก อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเขาอย่างแน่หนอน แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงยกโทษ

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَلَا يَأْتِيهِمْ لَهُمْ خَيْرٌ مِنَ الرِّزْقِ ﴿٥٨﴾

لِيَدْخُلَنَّهُمْ مِنْ دَخَائِلِ رِضْوَانِهِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

﴿٥٩﴾ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّقَ بِهِ
ثُمَّ بَغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرْهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُوفٌ عَفُورٌ ﴿٦٠﴾

¹ คือพระองค์ทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์ด้วยความยุติธรรม ทรงให้บรรดามุอฺมินเข้าสวนสวรรค์ และให้พวกกุฟฟารเข้านรก

² คือบรรดาผู้ที่สละทั้งบ้านเกิดเมืองนอนโดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และต่อสู้เพื่อเชิดชูคํ่ากล่าวของอัลลอฮ์ จนกระทั่งถูกฆ่าตายเป็นชะฮีด หรือตายที่บ้านของพวกเขา

³ คือจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์

⁴ คือตอบแทนผู้ข่มเหง ตามเยี่ยงที่เขาถูกดขี่ข่มเหง

61. เช่นนั้นแหละ¹ เพราะว่าอัลลอฮ์ ทรงให้
กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และพระองค์
ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน² และ
แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

ذَٰلِكَ يَأْتِيكَ اللَّهُ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿١١﴾

62. เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮ์ คือผู้ทรง
สัจจะ³ และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจาก
พระองค์นั้นมันเป็นเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์
พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

ذَٰلِكَ يَأْتِيكَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَبَدُ مَا كُنْتُمْ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَبَدُ اللَّهُ
هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾

63. เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วแผ่นดิน
ก็กลายเป็นเขียวสดชื่น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้
ทรงเมตตา ผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง⁴

الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

64. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
เป็นสิทธิของพระองค์⁵ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น
คือผู้ทรงพอเพียงจากสิ่งทั้งหลาย ผู้ทรงได้รับ
การสรรเสริญ

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٤﴾

¹ คือด้วยการช่วยเหลือเช่นนั้นแหละ เนื่องจากอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพ

² และส่วนหนึ่งจากเดชานุภาพของพระองค์ก็คือการให้กลางวันและกลางคืนเกี่ยวซึ่งกันและกัน คือ
ให้กลางวันสั้นและกลางวันยาว และในทางตรงกันข้าม ปรากฏการณ์นี้จะสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนใน
ฤดูร้อน

³ คือพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง

⁴ ในอายะฮ์นี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ในการให้มีกาฟันคืนชีพ
เพราะผู้ใดมีความสามารถในการนี้ได้ย่อมสามารถจะให้กลับมีชีวิตขึ้นอีกได้หลังจากตายไปแล้ว

⁵ คือทุกสิ่งในจักรวาลเป็นสิทธิของพระองค์

65. เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอำนาจความสะดวกให้แก่พวกเขา สิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน¹ และเรือแล่นไปตามท้องทะเล โดยบัญชาของพระองค์ และทรงยึดชั้นฟ้ามิให้มันตกลงมาบนแผ่นดิน เว้นแต่โดยอนุมัติของพระองค์² แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอ่อนโยน ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อมนุษย์

66. และพระองค์คือผู้ทรงให้พวกเขาเป็น³ แล้วทรงให้พวกเขาตาย⁴ หลังจากนั้นก็ทรงให้พวกเขาเป็นอีก⁵ แท้จริงมนุษย์นั้นช่างเนรคุณยิ่ง

67. สำหรับทุก ๆ ประชาชาติเราได้กำหนดพิธีทางศาสนาขึ้นโดยที่พวกเขาปฏิบัติพิธีนั้น⁶ ดังนั้นคนหนึ่งคนใดอย่าได้โต้แย้งเจ้าในกิจการนั้น และจงเรียกร้องเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเจ้า⁷ แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม

الَّذِينَ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ وَالْفُلُكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَمَنْعَكَ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكُفُورٌ ﴿١٦﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا تَنْتَرِ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَمَلِكٌ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿١٧﴾

¹ นี่คืออีกนัยยะหนึ่ง คือทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านมีความต้องการ เช่น สัตว์ต่าง ๆ ต้นไม้ แม่น้ำลำคลอง แร่ธาตุ แม้กระทั่งเรือเดินสมุทร ทั้งหมดนี้ก็เพื่อผลประโยชน์ของท่าน ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพและความประสงค์ของพระองค์

² คือเว้นแต่เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ทั้งนี้เมื่อถึงวันอาสาน

³ คือทรงให้มีชีวิตขึ้นจากการเกิดครั้งแรก

⁴ คือการให้ตายเมื่อถึงกำหนดเวลาตาย

⁵ คือหลังจากตายไปแล้ว ทรงให้มีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อทำการสอบสวน และการตอบแทนและการลงโทษ

⁶ หมายถึงบัญญัติต่าง ๆ หรือแนวทางแห่งการปฏิบัติศาสนาโดยที่พวกเขาจะต้องปฏิบัติตามบัญญัติของตน

⁷ คือเรียกร้องมหาชนไปสู่การอิบادةสุดต่อพระเจ้าของเจ้า และบัญญัติศาสนาของพระองค์ที่ง่ายตายและบริสุทธิ์

68. และหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า¹ ก็จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้อยิ่งในสิ่งที่พวกท่านกระทำอยู่

69. อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกท่านในวันกิยามะฮ์ ในสิ่งที่พวกท่านได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น²

70. เจ้ามีรู้ออกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อะไรที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว³ แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์

71. และพวกเขาสักการะบูชาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์⁴ ซึ่งพระองค์มิได้ประทานลงมาให้เป็นหลักฐาน⁵ และสำหรับพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้⁶ และสำหรับพวกอธรรมนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

72. และเมื่อโองการทั้งหลายอันชัดแจ้งของเราได้ถูกนำมาอ่านแก่พวกเขา⁷ เจ้าจะสังเกตเห็นอาการบอกรัดไม่ยอมรับบนใบหน้าของบรรดา

وَلَنْ حَسَدُكَ فَكُلَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

اللَّهُ يَخْتَكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كُنْتُمْ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٢١﴾

وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنْتَبِهُونَ فَيُوعِبُونَ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُرُونَ
يَسْطُرُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا

¹ คือหลังจากที่ความจริงได้ประจักษ์ขึ้นแล้ว และได้นำหลักฐานมาแสดงแก่พวกเขาแล้ว

² คือพระองค์จะทรงตัดสินระหว่างบรรดามุอ์มินกับพวกกุฟฟารในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา แล้วพวกเขาจะรู้ว่าอะไรคือของจริง อะไรคือของเท็จ

³ กล่าวคือสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นบันทึกอยู่ในลูหะมะหุฟุซ

⁴ คือพวกกุฟฟารุไรๆ สักการะบูชารูปปั้นต่าง ๆ ที่ไม่ให้คุณให้โทษ และไม่ได้อิบน

⁵ คือมิได้ปรากฏเป็นหลักฐานที่มาจากวะฮีย์ หรือบัญญัติศาสนาเลย

⁶ คือที่มาจากสติปัญญา แต่ทว่ามันเป็นเพียงการเลียนแบบคนตาบอดที่มาจากปู่ ย่า ตา ยาย

⁷ คือมีหลักฐานอันชัดแจ้งถึงความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์

ผู้ปฏิบัติเศาะอ์ธา¹ พวกเขาเกือบจะเข้าไปทำร้าย บรรดาผู้อ่านโองการทั้งหลายของเราให้พวกเขา ฟัง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันจะแจ้งให้ พวกท่านทราบถึงสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่านี้ใหม่² มันคือไฟนรกไงเล่า อัลลอฮ์ทรงสัญญามันไว้ แก่บรรดาผู้ปฏิบัติเศาะอ์ธา และมันเป็นทาง กลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

73. โอ้มนุษย์เอ๋ย³ อุทาหรณ์หนึ่งถูกยกมากล่าว ไว้แล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจงฟังมันให้ดี⁴ แท้จริง บรรดาที่พวกเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่น จากอัลลอฮ์นั้น พวกมันไม่สามารถจะให้บังเกิด แม้แต่แมลงวันสักตัวหนึ่ง หากว่าพวกมันจะ รวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม⁵ และถ้าแมลงวัน พาลสิ่งใดหนีไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่สามารถ จะเอามันกลับคืนมาได้จากแมลงวัน ทั้งผู้ขอ และผู้ถูกขอ⁶ อ่อนแอแท้ ๆ

قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَّهَا
اللَّهُ الذِّبْنَ كَفَرُوا وَيَسَّ الْمَاصِرِ ﴿٧٣﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَجِيعُوا لَهُ
إِنَّ الذِّبْنَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
ذُبَابًا وَلَا يُجْمَعُوا لَهُ. وَإِنْ سَأَلْتَهُمُ الذِّبَابُ
شَيْئًا لَا يَسْتَنْفِذُ مِنْهُ ضَعْفَ
الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾

¹ คือจะเห็นบนใบหน้าของพวกกุฟฟารเหล่านั้น อาการบอกรัดปฏิบัติเศาะอ์ คือใบหน้าที่ยุบยิบและงอกลีศด จงซัง

² คือสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่าการชู้บังคับ และการทำร้ายของพวกท่านต่อบรรดามุอมีน

³ หมายถึงพวกมุชริกีน

⁴ คืออัลลอฮ์ ทรงยกอุทาหรณ์แก่ผู้ที่สักการะบูชาอื่นจากอัลลอฮ์เป็นต้นว่า รูปปั้นต่าง ๆ หรือเจดิวต์ พวกเจ้า จงพิจารณาให้ดีและใช้สติปัญญาฟังฟังสิ่งที่จะนำมากล่าวแก่พวกเจ้า

⁵ คือรูปปั้นเหล่านั้นที่พวกเจ้าเคารพสักการะมันอื่นจากอัลลอฮ์นั้น มันไม่สามารถที่ให้อันเกิดแม้แต่ แมลงวันสักตัวหนึ่งถึงแม้ว่าพวกมันจะรวมกันเพื่อการให้อันเกิดนั้น ฉะนั้นจะเป็นการสมควรละหรือ สำหรับผู้มีสติปัญญาจะทำให้พวกมันเป็นพระเจ้าแล้วเคารพบูชามันอื่นจากอัลลอฮ์ อัลกุฎบียี กล่าวว่ ที่พระองค์กล่าวถึงแมลงวันโดยเฉพะะนั้นก็ด้วยเหตุผลสี่ประการ คือเพราะความน่าเกลียดของมัน ความ อ่อนแอของมัน ความสกปรกของมัน และการมีจำนวนมากของมัน

⁶ คืออ่อนแอทั้งผู้เคารพบูชาที่วิงวอนขอความดีจากรูปปั้น และผู้ถูกขอคือรูปปั้น ทั้งคู่ันนั้นต่ำต้อยและอ่อนแอ

74. พวกเขาไม่ได้ให้เกียรติอัลลอฮ์ ตามที่ควร
จะให้เกียรติต่อพระองค์¹ แท้จริงอัลลอฮ์เป็น
ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพโดยแท้จริง

مَا كَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

75. อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่
มะลาอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย์² แท้จริงอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงไฉน ผู้ทรงเห็น

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

76. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และกิจการ
ทั้งหลายจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَأِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

77. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงรู้จักวะ
จงสุญูด³ และจงเคารพภักดีต่อพระเจ้าของ
พวกเจ้าเถิด และจงประกอบความดี⁴ เพื่อว่า
พวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا
وَأَسْجُدُوا وَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَتَّقُوا الْخَيْرَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

78. และจงต่อสู้เพื่ออัลลอฮ์ ซึ่งเป็นการต่อสู้
ที่แท้จริงเพื่อพระองค์⁵ พระองค์ทรงคัดเลือก
พวกเจ้า และพระองค์มิได้ทรงทำให้เป็นการ

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَثَلَهُ أَيُّكُمْ
إِذْ هِيَ هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ

¹ คือมิให้ความยิ่งใหญ่แก่พระองค์อย่างแท้จริง โดยให้รูปปั้นต่าง ๆ มีส่วนคู่เคียงกับพระองค์

² คือให้ทูตจากมะลาอิกะฮ์เป็นสื่อกลางในการแจ้งวะฮีย์แก่บรรดานะบี และให้ร่อซูลจากมนุษย์เป็นผู้
เผยแพร่บัญญัติศาสนาแก่พวกบ่าวของพระองค์

³ คือจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าโดยการส้ารวม และเกรงกลัว การกล่าวถึงรู้จักวะและสุญูด ก็เพราะว่า
อิริยาบถทั้งสองสิ่งประเสริฐยิ่งในรูกุนของการละหมาด

⁴ จงกระทำกิจกรรมที่ทำให้เจ้ามีความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ในความดีต่างๆ เช่น การติดต่อกฎาดี การทำดี
ต่อเด็กกำพร้า

⁵ คือต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินสมบัติของเจ้าและชีวิตของเจ้าเพื่อเชิดชูศาสนาของอัลลอฮ์อย่างแท้จริงและ
สุดความสามารถ

ลำบากแก่พวกเจ้าในเรื่องของศาสนา¹ ศาสนา (ที่ไม่ลำบาก) คือศาสนาของอิบรอฮีม บรรพบุรุษของพวกเจ้า² พระองค์ทรงเรียกชื่อพวกเจ้าว่ามุสลิมีน ในคัมภีร์ก่อน ๆ และในอัลกุรอาน เพื่อรอซูลจะได้เป็นพยานต่อพวกเจ้า และพวกเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษย์ทั่วไป³ ดังนั้นพวกเจ้าจึงดำรงการละหมาด และบริจาคซะกาต และจงยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้คุ้มครองพวกเจ้า เพราะพระองค์คือผู้คุ้มครองที่ดีเลิศ และผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีเยี่ยม

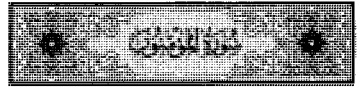
وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

¹ คือพระองค์มิได้บังคับพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความสามารถ แต่ทว่ามันเป็นศาสนาที่สะดวกง่ายดาย

² ศาสนาของพวกเจ้าซึ่งไม่มีความลำบากคือศาสนาของอิบรอฮีม ดังนั้นพวกเจ้าจึงยึดมั่นมันเกิดเพราะเป็นศาสนาที่เที่ยงแท้

³ คือเพื่อรอซูลจะได้เป็นพยานต่อพวกเจ้าในการเผยแพร่ศาสนแก่พวกเจ้าแล้ว และพวกเจ้าก็จะได้เป็นพยานต่อมหาชนทั้งหลายว่า บรรดารอซูลได้เผยแพร่ศาสนแก่พวกเขาแล้ว

(23) ซูเราะฮ์ อัลมูมิnun

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 118 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมูมิnun

ซูเราะฮ์ อัลมูมิnun เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงหลักฐานของศาสนา เช่นเรื่องเกี่ยวกับการให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ และการฟื้นคืนชีพ ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามด้วยชื่ออันทรงเกียรติว่า อัลมูมิnun เพื่อเป็นอนุสรณ์และเชิดชูความดีงามของพวกเขา ซึ่งสมควรจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ชั้นฟิเรเดาส์อันสูงส่ง

ซูเราะฮ์นี้ได้เปิดเผยถึงหลักการต่าง ๆ แห่งเดซานูภาพ และความเป็นเอเกะซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในจักรวาลอันน่าประหลาดนี้ เช่นในตัวของมนุษย์ สัตว์และพืชพันธุ์ต่าง ๆ แล้วยังในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายอันงดงาม ในเครื่องหมายทั้งหลายแห่งจักรวาลที่เรียงราย ซึ่งมนุษย์ได้พบเห็นมันในโลกที่มองเห็นอยู่ในชนิดต่างๆ ของต้นอินทผลัม องุ่น มะกอก ทับทิม ตลอดจนผลไม้และพืชผลต่างๆ อีกทั้งในเรือเดินสมุทรที่แล่นฝ่ากระแสน้ำในท้องทะเล และอื่นจากนี้ในเครื่องหมายทั้งหลายแห่งจักรวาลที่ชี้บ่งถึงการมีอัลลอฮ์ ญัลละ วะอะลา

ซูเราะฮ์นี้ได้เปิดเผยถึงเรื่องราวของบรรดานะบีบางท่าน เพื่อเป็นการปลอบโยนท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม จากการที่ท่านได้ประสบกับการทำร้ายของพวกมุชริกีน โดยกล่าวถึงเรื่องราวของนะบีนูหฺ นะบีสูด นะบีมูซาและเรื่องราวของมัรยัมผู้บริสุทธิ์ และบุตรของนาง คือ นะบีมะฮฺ แล้วได้เปิดเผยถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ในความต้อริ้น และความเย่อหยิ่งของพวกเขาที่มีปฏิกิริยาต่อสัจธรรมหลังจากเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเขาแล้ว นอกจากนั้นยังได้นำหลักฐานและสิ่งพิสูจน์ต่าง ๆ มายืนยันถึงเรื่องการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ ซึ่งเป็นแก่นสำคัญของซูเราะฮ์นี้

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเหตุการณ์อันน่ากลัวและความคับขันที่พวกกุฟฟารจะประสบ คือความตายโดยที่พวกเขาจะได้รับความทุกข์ทรมานอย่างลำบากยิ่ง พวกเขาจะภาวนาขอกลับใช้ชีวิตในโลกดุนยาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อขอใช้สิ่งที่พวกเขาได้ละเลยในการทำความดีแต่มันเป็นความหวังที่เลื่อนลอยและห่างไกลเพราะกาลเวลาได้ล่วงเลยมาแล้ว ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ โดยที่มนุษย์จะถูกแยกออกเป็นสอง

จำพวก คือ พวกที่ได้รับความสุข และพวกที่ได้รับความทุกข์ ทรัพย์สินสมบัติที่ดี วงศ์ตระกูลที่ดีจะถูกตัดขาดไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ใครเลย นอกจากการอีมาน และงานที่ดี และการสนทนาได้ถูกบันทึกไว้ระหว่างพระผู้ทรงอภิสิทธิ์ และชาวรুক โดยที่พวกเขาได้ร้องตะโกนอยู่ในนั้น แล้วพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ และไม่ได้รับการตอบรับแต่ประการใด

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามด้วยชื่ออันทรงเกียรติว่า อัลมุอฺมินีน เป็นการรำลึกและเชิดชูความดีงามของบรรดามุอฺมิน ซึ่งสมควรจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์ อันสูงส่งในบรรดาสวนสวรรค์อันหลากหลาย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. แน่อบนบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว¹
2. บรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อมต่อมตน
ในเวลาละหมาดของพวกเขา
3. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ฉินหลังให้จาก
เรื่องไร้สาระต่าง ๆ²
4. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้บริจาคชะกาต³
5. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษา (ไว้ซึ่ง
ความบริสุทธิ์ของ) ทวารของพวกเขา⁴
6. เว้นแต่แก่บรรดาภรรยาของพวกเขา หรือที่
มือขวาของพวกเขาครอบครอง (คือทาส) ใน
กรณีเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ถูกดำเนิน⁵
7. ฉะนั้นผู้ใดแสวงหาอื่นจากนั้น ชนเหล่านั้น
พวกเขาก็เป็นผู้ละเมิด

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾

¹ คือบรรลุสู่เป้าหมายแล้วหรือมีความหมายว่า ความสำเร็จหรือชัยชนะได้บรรลุสู่เป้าหมายของพวกเขาแล้ว เนื่องเพราะการศรัทธาและการประกอบความดี แล้วพระองค์ทรงสาธยายความดีงามของพวกเขา คือ ผู้ที่กล่าวถึงในอายะฮ์ ต่อไป

² เช่นการโกหก การด่าทอ และการหยอกล้อ หรือหมายถึงเรื่องไร้สาระต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคำพูดและการกระทำ

³ คือบริจาคแก่คนยากจน อนุภา เพื่อเป็นการรักษาหัวใจโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์

⁴ คือรักษาความบริสุทธิ์ไว้จากสิ่งที่เป็นหะรอม หมายถึงสิ่งไม่อนุญาตให้กระทำ เช่น การชินา การเสพกามทางทวารหนัก (ที่เรียกกันว่า อัลลิวาฎ) และการเปิดเผยอวัยวะที่พึงสงวน

⁵ คือจะไม่ได้รับโทษ

8. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้เอาใจใส่ต่อสิ่ง
ที่ได้รับมอบหมายของพวกเขา และสัญญาของ
พวกเขา¹

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾

9. และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษาการ
ละหมาดของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

10. คนเหล่านี้แหละพวกเขาเป็นทายาท²

أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾

11. ซึ่งพวกเขา จะได้รับมรดกสวนสวรรค์ชั้น
ฟิเรเดส พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล³

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

12. และขอสาบานว่า แน่หนอนเราได้สร้างมนุษย์
มาจากธาตุแท้ของดิน⁴

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾

13. แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ⁵ อยู่ในที่พัก
อันมั่นคง (คือมดลูก)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

¹ คือไม่บิดพลิ้ว และผิดสัญญา

² คือบรรดาผู้ที่มีความลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้นแหละ เป็นผู้สมควรที่จะเป็นทายาท คือ พำนักอยู่ในสวนสวรรค์อย่างสุขสบาย

³ ท่านอิมามอะหมัด ได้รายงานจากอุมัรอบินอัลค็อฏฏอบ ร่อฎิยัลลอฮุอันฮูว่า เมื่ออัลวะฮีดถูกประทานแก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จะได้ยินเสียงจากใบหน้าของท่านคล้ายกับเสียงหึ่งของตัวผึ้ง แล้วท่านนบี คือลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จะผินหน้าไปทางกิบละฮ์ ยกมือทั้งสองขึ้น แล้วท่านกล่าวขึ้นว่า « اللهم زدنا ولا تنقصنا وأكرمنا ولا تهنا وأعطنا ولا تحرمنا ولا تثرنا ولا تؤثر علينا وأرضنا وارضنا » แล้วท่านก็กล่าวว่าแท้จริงถูกประทานลงมาให้เห็นสืบอายุะฮ์ ผู้ใดอธำรงรักษามันไว้จะได้เข้าสวนสวรรค์แล้วท่านก็อ่านอายุะฮ์ที่หนึ่งจนกระทั่งจบอายุะฮ์ที่ 10

อะตีสนี้บันทึกโดยอะหมัด อัตติรมิซีย์ และอันนะซาอีย์

⁴ อิบนูอับบาส หมายถึง อาตัม

⁵ คือให้ลูกหลานอาดัมบังเกิดมาจากเชื้ออสุจิ ที่มาจากกระดูกสันหลังของผู้ชาย

14. แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮฺทรงจำเริญูยี้ ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง

فَوَخَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا مَا فَكَّرْنَا سَوَاءَ الْعِظَمِ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

15. หลังจากนั้น แท้จริงพวกเจ้าต้องตายอย่างแน่นอน

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

16. แล้ว แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้น¹ ในวันกิยามะฮฺ

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

17. และแน่นอนยิ่งเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้ เบื้องบนพวกเจ้า และเรามีได้เพิกเฉย² ทอดทิ้งระบบการสร้าง

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

18. และเราได้หลังน้ำให้ลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ แล้วเราได้ให้มันขังอยู่ในแผ่นดิน³ และแท้จริงเราเป็นผู้สามารถอย่างแน่นอนที่จะให้มันเหือดหายไป⁴

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَكْنَاهُ فِي الْأَرْضِ مَطَرًا عَلَی ذَهَابٍ بِهِ لَقَدْ يُرُونَ ﴿١٨﴾

¹ จากกูบูร (สุสาน) ของพวกเขาเพื่อชำระบัญชีและตอบแทนผลงานของแต่ละคน หลังจากอัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมนุษย์ตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และแผ่นดินทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานอันชัดเจนที่ยืนยันถึงการมีของอัลลอฮฺ

² คือพระองค์จะทรงปกป้องรักษารักษามันไว้และจะทรงจัดระบบในเรื่องของมันอย่างถูกต้อง

³ ตามความต้องการไม่มากจนเกินไปจนกระทั่งเกิดความเสียหาย และไม่น้อยจนเกินไปจนกระทั่งไม่เพียงพอแก่พืชพันธุ์ต่าง ๆ

⁴ จนกระทั่งพวกเจ้า และสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้ากระหายน้ำตาย

19. และด้วยน้ำนั้นเราทำให้มันเป็นสวนหลากหลายแก่พวกเจ้ามีต้นอินทผลัม และต้นองุ่นสำหรับพวกเจ้าในสวนนั้นมีผลไม้มากมาย และส่วนหนึ่งพวกเจ้าก็บริโภคมัน¹

20. และเราได้ทำให้มันเป็นต้นไม้ (ไซตุน) ที่ภูเขาซีนาย² ซึ่งมันได้ผลิออกมาเป็นน้ำมัน และน้ำแกง สำหรับผู้บริโภคม³

21. และแท้จริงในเรื่องปศุสัตว์ (อูฐ, วัว, แพะ, แกะ) นั้นเป็นบทเรียนสำหรับพวกเจ้า เราให้พวกเจ้าดื่ม สิ่งที่อยู่ในท้องของมัน⁴ (น้ำมัน) และในตัวมันมีประโยชน์มากมาย⁵ สำหรับพวกเจ้า และบางชนิดพวกเจ้าก็บริโภคมัน

22. และพวกเจ้าได้บรรทุกบนหลังมัน⁶ เช่นเดียวกับใช้บรรทุกบนเรือ

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَبٍ
لَّكُم فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِاللِّدْنِ
وَصَيِّغُ اللَّآكِلِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنذِرُوا مِمَّا بُطِئْتُمْ بِهِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

¹ ส่วนหนึ่งจากผลไม้จากชนิดในสวนนั้น ซึ่งพวกเจ้าใช้บริโภคมันทั้งในฤดูร้อนและฤดูหนาว ก็คืออินทผลัม สด อยู่นั้น อินทผลัมแห้ง และลูกเกด ซึ่งผลไม้เหล่านี้ใช้กินเป็นอาหารหลักก็ได้

² คือภูเขาซีนายที่ท่านนะบีมุฮัมมัดได้รับคำสั่งให้ไปเข้าเฝ้าอัลลอฮ์

³ คือจากน้ำมันไซตุนนั้นมาปรุงแกงก็ได้ หรือใช้รับประทานกับขนมปังก็ได้ มีหะดีษกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงกินน้ำมัน (ไซตุน) และจงใช้ทาด้วยน้ำมัน (ทาร่างกาย) เพราะมันมาจากต้นไม้ที่มีสิริมงคล หมายถึงว่าจะเกิดประโยชน์

⁴ น้ำมันที่อยู่ในท้องของมันกลั่นออกมาจะระหว่างอุจจาระ และเลือดของมัน จนเป็นนมบริสุทธิ์เป็นที่พอใจแก่ผู้ดื่ม

⁵ เช่นน้ำมันใช้สำหรับดื่ม ขนของมันใช้ทำเครื่องนุ่งห่ม ใช้เป็นพาหนะ และใช้บรรทุกสัมภาระต่าง ๆ

⁶ ใช้บรรทุกสัมภาระต่าง ๆ ทางบกเหมือนกับใช้เรือขนส่งสัมภาระทางน้ำ

27. ดังนั้น เราจึงจะฮีย แก่เขาให้ต่อเรือภายใต้
 สายตาของเราและคำสั่งของเรา และเมื่อคำ
 บัญชาของเราได้มาถึง¹ น้ำในเตาก็จะเดือดพุ่ง²
 เจ้าจงบรรทุกทุกชนิดของสัตว์เป็นคู่ๆ³ และ
 ครอบครวของเจ้าด้วย นอกจากผู้ที่คำดำรัสได้
 บันทึกไว้ก่อนแล้ว (ให้หายนะ) ในหมู่พวกเขา⁴
 (ที่ไม่ยอมศรัทธา) และเจ้าอย่าได้ขอช่วยเหลือ
 ช้า ในบรรดาผู้ที่อธรรม⁵ แท้จริงพวกเขาจะถูก
 ให้จมน้ำตาย

28. ครั้นเมื่อเจ้า และผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้าได้ขึ้น
 ไปอยู่บนเรือแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า บรรดาการ
 สรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งทรงให้เรารอด
 พันจากหมู่ชนผู้อธรรม⁶

29. และจงกล่าวเถิดว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
 พระองค์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ลงจาก
 เรือด้วยการลงที่มีความจำเริญ⁷ และพระองค์
 เทำนนั้นเป็นผู้เลิศยิ่งแห่งบรรดาผู้ให้ลงจากเรือ

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلَکَ بِأَعْيُنِنَا وَّوَحَّيْنَا
 فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا وَقَارَ الْفُلُ قَالَ سَلَکَ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَکَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
 عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
 إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَعَكَ عَلَى الْفُلِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُرًا مَبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

¹ คือคำบัญชาให้ลงโทษ

² นักตีฟิรอกกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงทำเช่นนั้น เพื่อเป็นสัญญาณแก่หมู่ ถึงความหายนะของชนชาติของเขา

³ คือบรรทุกลงในเรือสัตว์ทุกชนิดเป็นคู่ๆ คือตัวผู้และตัวเมีย เพื่ออนุรักษ์ไว้ซึ่งพันธุ์ของมัน

⁴ คือผู้ที่ถูกบันทึกไว้แน่นอนแล้วว่าจะประสบความหายนะ หมายถึงผู้ที่ไม่ศรัทธา เช่น ภรรยาของเขา
 และลูกของเขา

⁵ คือขณะที่เจ้าเห็นความหายนะของพวกเขา

⁶ คือให้พ้นจากการจมน้ำตาย

⁷ ปกป้องรักษาให้พ้นจากความชั่วทุกชนิด

30. แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณข้อเตือนสติมากมาย¹ และถึงแม้ว่าเราเป็นผู้ทดสอบปวงบ่าวของเรา

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

31. แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดชนอีกกลุ่มหนึ่ง (พวกอ้ายัด)

فَرَأَيْنَا تَمَازِينَ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

32. ดังนั้นเราได้ส่งร่อซูลคนหนึ่ง (ฮูด) ของพวกเขาไปยังพวกเขา โดยกล่าวว่า พวกท่านจงเคารพพำกดีอัลลอฮ์เถิด สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไมเย้าแครง (การลงโทษของ) พระองค์หรือ

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا كُفِرْتُمْ بِهِ غَيْرَهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. และหัวหน้าหมู่ชนของเขา คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธไม่ยอมเชื่อการมีวันปรโลก และเราได้ให้ความสำราญแก่พวกเขาในโลกนี้ กล่าวว่า เขาผู้นี้มิใช่ใครอื่น² นอกจากเป็นปุถุชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน เขากินอาหารเช่นเดียวกับที่พวกท่านกิน และเขาดื่มเช่นเดียวกับพวกท่านดื่ม³

وَقَالَ الْمَلَأَمِينَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ بَرَأَ كُلٌّ مِمَّا نَأْكُلُ مِنْهُ وَنَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

34. และหากพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามมนุษยธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน ดังนั้นแน่นอนพวกท่านเป็นผู้ขาดทุน⁴

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا الْأَخْلَامُونَ ﴿٣٤﴾

¹ สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแก่หมู่ชนของนุหฺยอมเป็นหลักฐาน และบทเรียนแก่บรรดาผู้มัสติปัญญาเพื่อใคร่ครวญ

² เขาผู้นี้ที่อ้างว่าเป็นร่อซูลนั้น เขาเป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่งเช่นเดียวกับพวกท่าน

³ เขามีความต้องการอาหารและเครื่องดื่มเหมือนกัน

⁴ พวกท่านจะเป็นผู้ขาดทุนอย่างแท้จริง โดยที่พวกท่านยอมถ่อมตนไปตามเขา

35. เขาสัญญากับพวกท่านกระนั้นหรือว่า แท้จริงเมื่อพวกท่านได้ตายไปแล้ว และพวกท่านกลายเป็นดิน และกระดูกแล้ว¹ แน่نونพวกท่านจะถูกนำให้ออกมาฟื้นขึ้นอีก

أَيْدُرُّكُمْ أَنْ تَكْمُرُوا بِآيَاتِنَا إِذْ أَنْتُمْ رُكْبَاتٌ زُرَابًا وَعِظَامًا
أَنْ تَكْمُرُ تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

36. ไกลเสียจริง ไกลเสียจริงในสิ่งที่พวกท่านถูกสัญญาไว้²

﴿٢٦﴾ هِيَآتَ هِيَآتَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٢٦﴾

37. ไม่มีชีวิต นอกจากการดำรงชีวิตของเราในโลกนี้³ เราจะตายไป และ (บางคนในพวก) เราก็คจะมีชีวิตอยู่ และพวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพมาอีก

إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٧﴾

38. เขามีใช้ใครอื่น นอกจากเป็นคนธรรมดาที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์⁴ และเราไม่ยอมศรัทธาต่อเขาเป็นอันขาด

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

39. เขา (ฮูด) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า พระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย⁵ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُذِّبْتُ ﴿٢٩﴾

40. พระองค์ ตรัสว่า หลังจากช่วงเวลาอีกเล็กน้อยพวกเขาจะกลายเป็นผู้ศรัทธาโคกเสียใจอย่างแน่นอน

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٣٠﴾

¹ เป็นคำถามเชิงเย้ยหยัน

² คือที่ถูกสัญญาไว้ว่าจะถูกนำออกจากกูบร (สุสาน) ความมุ่งหมายของพวกเขาก็คือการกล่าวเช่นนี้คือเหตุการณ์เช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

³ ไม่มีชีวิตอื่นจากนี้ นอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น เกิดแล้วก็ตายไป

⁴ ในสิ่งที่เขาได้นำมาบอกพวกท่านเช่นสาสน์และข่าวคราวต่าง ๆ

⁵ เมื่อนะบีฮูด เบื่อหน่ายต่อการเรียกร้องไปสู่การศรัทธาของพวกเขาก็เห็นว่าเขายังคงดื้อรั้นต่อการศรัทธา จึงขอพรให้พวกเขาประสบกับความหายนะ

41. ดังนั้นเสียงกัมปนาทได้ผลาญชีวิตพวกเขา
อย่างยุติธรรม แล้วเราได้ทำให้พวกเขากลายเป็น
เศษขยะ¹ ฉะนั้น (ความหายนะ) ความห่างไกล
(จากเมตตาของอัลลอฮ์) จึงประสบแก่หมู่ชน
ผู้อธรรม

42. แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดหมู่ชน
อีกหลายกลุ่ม²

43. ไม่มีประชาชาติใดที่จะได้รับการลงโทษก่อน
กำหนดของมัน และก็จะไม่ล่าช้ากว่ากำหนด
เช่นกัน

44. แล้วเราได้ส่งบรรดารอซูลของเราอย่าง
ต่อเนื่องกัน ทุกครั้งที่รอซูลของพวกเขาได้มายัง
ชนชาติหนึ่งพวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อถือเขา
ดังนั้นเราจึงให้บางกลุ่มของพวกเขาติดตามอีก
บางกลุ่ม (ด้วยความหายนะพินาศ) แล้วเราได้
ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องบอกเล่าต่อกันมา³ ฉะนั้น
(ความหายนะ) ความห่างไกล (จากเมตตาของ
อัลลอฮ์) จึงประสบแก่บรรดาผู้ไม่ยอมศรัทธา

45. แล้วเราได้ส่งมุซา และพี่ชายของเขาคือ
ฮารุน พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลาย⁴ ของเรา
และหลักฐานอันชัดแจ้ง

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ عَثَاءً
فَبَعَدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَجَاءهُ أُمَّةٌ رُسُوهَا كَذَّبُوهُ
فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثًا فَبَعَدًا لِلْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾

¹ นักตีฟฮีกกล่าวว่า ญิบร็ลได้ส่งเสียงกัมปนาทไปยังพวกเขา แผ่นดินให้สั่นสะเทือนภายใต้พวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นเศษขยะ

² เช่นหมู่ชนของศอและฮ อิบรอฮีม ลูฏ และฮุอัยบ อิบนูอับบาส กล่าวว่า พวกเขาคือบหนีอสรอฮิล

³ เป็นชาวดคราวที่เล่าต่อกันมา หรือเป็นเรื่องราวที่กล่าวถึง รำลึกถึง โดยประชาชนจะพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละสมัย ด้วยความประหลาดใจ หรือเป็นการปลอบใจ

⁴ อิบนูอับบาส กล่าวว่า คือ สัญญาณ ทั้ง 9 เช่น ไม้เท้า มือ ตักแตน ฯลฯ

46. ไปยังฟิรเอาน์ และบุคคลชั้นหัวหน้าของเขา แต่พวกเขาก็อดใหญ่อดโต¹ และพวกเขาเป็นหมู่ชนที่เยอหยิ่งจองหอง²

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

47. พวกเขากล่าวว่า จะให้เราครุฑธาต่อบุคคลทั้งสองที่มีสภาพเช่นเดียวกับเราและทั้งๆ ที่พวกพ้องของเขาทั้งสองก็เป็นทาสรับใช้เรา

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا

وَقَوْمَهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿٤٧﴾

48. ฉะนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเขาทั้งสอง พวกเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลายจนน้ำตาย

كَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

49. และแท้จริงเราได้ให้คัมภีร์ (เตารอต) แก่ มูซา³ เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

50. และเราได้ทำให้อีซาบุตรของมัรยัม และแม่ของเขาเป็นสัญญาณหนึ่ง⁴ (คือปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่) และเราได้ให้ที่พักพิงแก่เขาทั้งสอง ณ ที่ราบสูงแห่งหนึ่ง (บัยตุลมักดิส) เป็นที่พักอย่างสะดวกสบาย และมีธารน้ำไหล

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا

إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

51. โอ้ บรรดาราชูลเออัย พวกเจ้าจงบริโภคนส่วนที่ดี (ชะล้าล) และจงกระทำความดีเถิด เพราะแท้จริง ชำรอบรูสิ่งพวกเจ้ากระทำ⁵

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا

إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

¹ ไม่ยอมครุฑธาต่ออัลลอฮ์ และเคารพภักดีต่อพระองค์

² แสดงอำนาจบาทใหญ่ต่อผู้อื่นโดยอธรรม

³ หลังจากการจมน้ำตายของฟิรเอาน์ และพรรคพวกของเขา เพื่อที่บีนือสิรออิล จะได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

⁴ เป็นการแสดงถึงอานาภาอันสมบูรณ์ของเรา

⁵ อัลกุรฎิบัย กล่าวว่า เป็นการเตือนโดยทั่วไป หากว่าการเตือนนี้มีต่อบรรดาราชูล และนะบีแล้ว แน่หนอน การเตือนนี้ก็จะต้องครอบคลุมไปถึงมหาชนโดยทั่วไป

58. และบรรดาผู้ที่พวกเขาคร่ำครวญต่อสัญญาณต่าง ๆ¹ แห่งพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ يُرِيدُونَ ۖ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

59. และบรรดาผู้ที่พวกเขาไม่ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

60. และบรรดาผู้ที่บริจาคลสิ่งที่พวกเขาได้มา² โดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมได้ด้วยความหวั่นเกรงว่า แท้จริงพวกเขาต้องกลับไปหาพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

61. คนเหล่านั้น พวกเขารีบเร่งในการประกอบความดีทั้งหลาย และพวกเขาเป็นผู้เหมาะสมสมควรเป็นผู้รุดหน้าไปก่อน³

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْمَخْرِاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾

62. และเรามีได้บังคับผู้ใด เว้นแต่ความสามารถของเขา⁴ และ ณ ที่เรานั้นมีบันทึก ที่บันทึกแต่ความจริง โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอวยุติธรรม⁵

وَلَا نَكْفِئُ قَسًا إِلَّا أَوْ سَعَهَا وَلَدَيْنَا مَكْتُوبٌ يُطَاقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

¹ คือมีความเชื่อถือต่อโองการต่าง ๆ ในอัลกุรอาน และสัญญาณต่าง ๆ ในจักรวาล ที่เป็นหลักฐานพยาน ชี้บ่งถึงการมีของพระองค์

² คือได้บริจาจาคะกาต และศอดตะเกาะฮฺ และปฏิบัติกิจกรรมอื่น ๆ ที่ดีงาม เพื่อแสวงหาความใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา และพวกเขาเกรงว่าการงานของพวกเขาจะไม่ถูกรับ

³ บรรดาผู้ที่มิคุณลักษณะดังกล่าวทั้ง 4 คือผู้ที่รีบเร่งในการทำความก่ดี เพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งอันสูงส่ง และพวกเขาสมควรที่จะกระทำเช่นนั้น

⁴ เรามีได้บังคับผู้ใดในปวงบ่าวของเราในสิ่งที่เขาไม่มีความสามารถ เป็นความพอใจและเมตตาจากเรา

⁵ คือจากการกระทำของพวกเขาแต่อย่างใด โดยการตัดทอนผลบุญ หรือเพิ่มการลงโทษ

72. หรือเจ้าขอค่าจ้าง (ในการเผยแพร่ศาสนา) จากพวกเขากระนั้นหรือ¹ แต่การให้ค่าจ้างของพระเจ้าของเจ้านั้นเลิศยิ่งกว่า และพระองค์เท่านั้น ทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ²

أَرْتَأْتُهُمْ خَرَاجًا فَخَرَجَ رِيكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِ ۝٧٢

73. และแท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้ชักชวนพวกเขาอย่างแน่นนอนไปสู่แนวทางอันเที่ยงธรรม³

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝٧٣

74. และแท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น พวกเขาเป็นผู้หันห่างจากแนวทางอันเที่ยงธรรม

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَرِبُونَ ۝٧٤

75. และหากเราเมตตาต่อพวกเขา และเราได้ปลดเปลื้องความทุกข์ยากออกจากพวกเขาแล้ว⁴ แน่นนอนพวกเขาก็ยังคงมัวสุมอยู่ในความผยองของพวกเขาเช่นเดียวกับคนตาบอด⁵

﴿ وَلَوْ رَحَّمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝٧٥﴾

76. และโดยแน่แท้เราได้ทดสอบพวกเขาด้วยการลงโทษ⁶ แต่พวกเขาก็หาได้นอบน้อมต่อพระเจ้าของพวกเขาไม่ และพวกเขาก็ไม่ยอมถ่อมตน⁷

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكْبَرُوا لِلَّهِمْ وَمَا يَنْصُرُونَ ۝٧٦﴾

¹ เพราะเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ยอมศรัทธา และนี่ก็เป็นการประณามอย่างรุนแรงแก่พวกเขาที่ไม่ยอมศรัทธา เพราะมุฮัมมัดไม่ได้เรียกร้องค่าจ้างจากพวกเขา ดังนั้นทำไมพวกเขาจึงปฏิเสธต่อต้าน และทำร้ายเขา

² คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเป็นผู้ประทานริชกีที่เลิศยิ่ง เพราะพระองค์ทรงประทานให้โดยมิได้หวังสิ่งตอบแทน และคนอื่นให้โดยจุดมุ่งหมายเพื่อหวังการตอบแทน

³ คือชักชวนแนะนำไปสู่ศาสนาอิสลามที่จะนำไปสู่ความสงบสุขในสวนสวรรค์

⁴ คือได้ปลดเปลื้องเคราะห์กรรมที่ประสบกับพวกเขา เช่น ความแห้งแล้ง และความหิวโหย

⁵ คือพวกเขาจะคงอยู่ในสภาพของการหลงผิด และล่องละเมิดขอบเขตเช่นเดียวกับคนตาบอด

⁶ คือเราจะทดสอบพวกเขาด้วยเคราะห์กรรมต่าง ๆ เช่น ความแห้งแล้ง และความหิวโหย

⁷ คือพวกเขาไม่ยอมวิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกเขาให้ปลดเปลื้องความทุกข์ยาก แต่พวกเขายังคงตั้งอื้อมั่นและหยิ่งผยอง

77. จนกระทั่งเมื่อเราเปิดประตูแห่งการลงโทษอันสาหัสแก่พวกเขา เมื่อนั้นแหละพวกเขา ก็เป็นผู้ท้อถอยหมดหวังเสียแล้ว¹

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْ هُمْ فِيهِ مُبْسُوتُونَ ﴿٧٧﴾

78. และพระองค์เป็นผู้สร้างสัมผัสการฟังและการเห็น และหัวใจเพื่อเข้าใจแก่พวกเขา² แต่เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาชอบคุณ

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ۖ وَآلَافَ مَثَلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

79. และพระองค์เป็นผู้ทรงแพร่เผ่าพันธุ์ของพวกเขานในแผ่นดิน³ และพวกเขาจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์⁴

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

80. และพระองค์เป็นผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และพระองค์ทรงสิทธิในการสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกลางคืนและกลางวัน⁵ พวกเขาไม่ได้อาศัยปัญญาพิจารณาดอกหรือ⁶

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ السَّمَاءَ مَاءً فَسَالَتْ مَوَاطِنَ فِيهَا ۖ فَأَنبَأْنَا الْأَشْجَارَ أَيَّ فِئَةٍ أَنبَأَتْ بِهَا ۖ فَأُنبِئُوهَا بِمَا لَمْ يُنْبِئُوهَا ۚ فَأَلْفَتْهُنَّ أَشِجَارًا مُّسَوِّمَاتٍ ﴿٨٠﴾

81. แต่ทว่าพวกเขาได้กล่าวเช่นเดียวกับชนชาติสมัยก่อน ๆ ได้กล่าวไว้

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

82. พวกเขาได้กล่าวว่า เมื่อเราได้ตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นฝุ่นดินและกระดูกปนเรา จะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งหรือ⁷

قَالُوا أَأِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾

¹ จนกระทั่งเมื่อความน่ากลัว ความสยดสยองของวันอาคิเรอะฮ์ และการลงโทษของพระองค์ได้มายังพวกเขาแล้ว โดยที่พวกเขาไม่ได้นึกคิดมาก่อนเลย เมื่อนั้นแหละพวกเขาหมดอาลัยตายอยาก

² ในการที่พระองค์ทรงประทานสัมผัสดังกล่าวแก่พวกเขาเหล่านั้น พวกเขาไม่ได้อาศัยให้เป็นประโยชน์แก่พวกเขาเลย

³ คือทรงบังเกิดพวกเขา และทรงให้แพร่เผ่าพันธุ์ในแผ่นดินโดยสืบพันธุ์ต่อเนื่องกันมา

⁴ เพื่อตอบแทน และชำระบัญชี

⁵ โดยให้กลางวันและกลางคืนยาวและสั้นตามฤดูกาล เพื่อเป็นหลักฐานชี้แนะถึงการมีของพระองค์ และเดชานุภาพของพระองค์

⁶ เพื่อพวกเขาจะได้อำนาจที่สามารถให้บังเกิดแต่เริ่มแรก ย่อมสามารถจะให้เกิดขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งหลังจากตายไปแล้ว

⁷ พวกเขาไม่มั่นใจว่ามันจะเป็นเช่นนั้นไม่ได้

83. แท้จริงเราและบรรพบุรุษของเราได้ถูก
สัญญามาก่อนแล้วในเรื่องนี้¹ มันมิใช่อะไรอื่น
นอกจากเป็นนิยายเหลวไหล² สมัยก่อนเท่านั้น

84. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แผ่นดินนี้ และผู้ที่
อยู่ในนั้นเป็นของใคร หากพวกท่านรู้

85. พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าเช่นนั้น พวกท่าน
จะไม่พิจารณาใคร่ครวญหรือ

86. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นเจ้าของ
ชั้นฟ้าทั้งเจ็ด³ และเป็นผู้สร้างบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

87. พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าเช่นนั้นพวกท่าน
จะไม่ยำเกรง (การลงโทษของ) พระองค์หรือ⁴

88. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อำนาจอันกว้าง
ใหญ่ไพศาลของทุกสิ่งทุกอย่างนี้อยู่ในพระหัตถ์
ของผู้ใด⁵ และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง
และจะไม่มีใครปกป้องคุ้มครองพระองค์ หาก
พวกท่านรู้⁶

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا
إِلَّا أَسْطِيرٌ الْأُولَى ﴿٨٣﴾

قُلْ لِمَنْ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ﴿٨٧﴾

قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنْ بَيْنِيهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحِيطُ
بِوَلَايِكُمْ وَعَلَيْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

¹ เราไม่เคยเห็นเป็นจริงเป็นจังมาก่อนเลย

² คือเป็นเรื่องเหลวไหลโกหกทั้งสิ้น

³ ที่มีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว

⁴ เพื่อพวกท่านจะให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์ และเลิกการเคารพบูชารูปปั้น และเจว็ดต่าง ๆ เสีย

⁵ คำว่า มะละกูต นี้เป็นคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่ หมายถึงอำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาล และสมบูรณของ
พระองค์

⁶ คือพระองค์จะทรงคุ้มครองผู้ที่หันหน้าเข้าหาพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือ

89. พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ดังนั้นพวกท่านถูก หลอกลงได้อย่างไร¹

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْنَا نَسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. แต่ทว่า เราได้นำเอาสัจธรรมมาให้แก่ พวกเขาแล้ว และแท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ อย่างแน่นอน²

بَلْ أَنبأَهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

91. อัลลอฮ์มิได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร³ และ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้น พระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสีย หมด⁴ และแน่นอนพระเจ้าบางองค์ในหมู่ พวกเขาก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์⁵ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮ์ ให้พ้นจากที่พวกเขา กล่าวหา

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذْهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾

92. พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพันญาณวิสัยและ สิ่งที่มองเห็นได้⁶ พระองค์ทรงสูงส่งยิ่งจากสิ่งที่ พวกเขาดังเป็นภาคี

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

¹ คือพวกท่านถูกหลอกลงให้หันห่างจากการภักดีต่อพระองค์ และการให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ ได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่พวกท่านก็ยอมรับและรู้ดีอยู่แล้วว่าพระองค์ ๆ เดียวเท่านั้นที่ทรงเป็นผู้จัดระบบบริหาร ผู้ทรงอำนาจ

² คือเราได้นำเอาคำพูดที่แท้จริงในเรื่องของการเดาฮีด การพินคินซีฟ และการตอบแทนมาให้พวกเขา แล้ว แต่พวกเขาได้กล่าวเท็จแก่อัลลอฮ์ ด้วยการตั้งภาคีและการให้พระองค์มีพระบุตร

³ ไม่ว่าจากมะลาอิกะฮ์ หรือจากมนุษย์

⁴ คือพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะยึดเอาสิ่งที่ตนสร้างไว้ไปครอบครอง และอำนาจของแต่ละองค์ก็จะแตกต่างกัน

⁵ เช่นเดียวกับกับสภาพของบรรดาภคัตริย์ในโลกดุนยานี้

⁶ ไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใด ๆ ในกิจการของมนุษย์ และสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา จะปิดบังหรือรอดพ้นจากการ รอบรู้ของพระองค์ไปได้

93. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ หากพระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์ได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกกล่าวเตือนสำหรับไว้แล้ว

﴿١٣﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تَرَبَّى مَا يُوعَدُونَ

94. ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าให้ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกอธรรมเลย¹

﴿١٤﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

95. และแท้จริงเราเป็นผู้มีอำนาจอย่างแน่นอนที่จะให้เจ้าได้เห็นสิ่งที่เราได้สัญญาพวกเขาไว้²

﴿١٥﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا وَعَدْنَاهُمْ لَقَدِيرُونَ

96. เจ้าจงปราบความชั่ว ด้วยสิ่งที่ดียิ่ง³ เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวหา⁴

﴿١٦﴾ أَدْفَعْ بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ السَّبِيحَةِ مِمَّنْ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿١٦﴾

97. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้พ้นจากเสียงกระซิบกระซาบของชัยฏอน⁵

﴿١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿١٧﴾

98. และข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ให้พ้นจากการที่พวกมันจะนำความชั่วร้ายมาสู่ข้าพระองค์⁶

﴿١٨﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿١٨﴾

¹ เพื่อที่ข้าพระองค์จะไม่ประสบความสำเร็จพร้อมกับความหายนะของพวกเขา อะบูฮัยยานกล่าวว่า เป็นที่ทราบกันดีว่าท่านร่อซูล อะลียิสสลาม เป็นผู้ถูกคุ้มครอง (มะอฺศุม) ที่จะให้ไปอยู่ร่วมกับพวกอธรรม แต่ท่านถูกบัญชาให้วิงวอนขอพรเช่นนั้นเพื่อเป็นการแสดงออกซึ่งความเป็นป่าวและเป็นการนอบน้อมต่อมตนแก่อัลลอฮ์ ตะอาลา

² คือเราจะให้เจ้าได้เห็นการลงโทษที่เราได้สัญญากับพวกเขาไว้ แต่เราได้ประวิงไว้เพื่อเป็นอีกมะฮฺ

³ คือด้วยการอภัย และทำตัวเป็นผู้มีมรยาตดี เพื่อตั้งสติจิตใจ ทำให้เป็นการตัดรูกลายเป็นมิตร และความโกรธแค้นกลายเป็นความรักใคร่

⁴ เรารู้ดียิ่งถึงสภาพของพวกเขาคือการกล่าวเท็จ และการเหยียดหยัน แล้วเราจะตอบแทนพวกเขาด้วยการลงโทษ

⁵ ที่ล่อลวงให้กระทำความผิดและการฝ่าฝืน

⁶ หรือให้พวกมันมาอยู่ร่วมกับข้าพระองค์ ในกิจการงานต่าง ๆ ของข้าพระองค์

99. จนกระทั่งเมื่อความตายได้มาหาคนใดในพวกเขา¹ เขาก็จะกล่าวขึ้นว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งเถิด

حَقًّا إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١١٠﴾

100. เพื่อข้าพระองค์จะได้กระทำความดีในสิ่งที่ข้าพระองค์ปล่อยทิ้งไว้ เปล่าเลย² มันเป็นเพียงถ้อยคำที่เขากล่าวมันไว้เท่านั้น และเบื้องหน้าของพวกเขานั้นมีโลกบรัชด์ จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมา³

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١١١﴾

101. ดังนั้นเมื่อสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น⁴ ดังนั้นจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติระหว่างพวกเขาในวันนั้น⁵ และพวกเขาจะไม่ได้ถามซึ่งกันและกัน

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١١٢﴾

102. ดังนั้นผู้ใดตราฐูของเขาหนัก⁶ ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบชัยชนะ⁷

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١٣﴾

¹ คือเมื่อพวกเขาได้เห็นความน่ากลัว และความร้ายแรงเมื่อความตายมาประสบแก่พวกเขา

² คำว่า กัลลา เปล่าเลย เป็นคำปฏิเสธอย่างเด็ดขาด เพราะการขอของเขาเพื่อกลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งนั้นเป็นคำพูดที่ไร้ประโยชน์และเป็นไปไม่ได้

³ คือโลกบรัชด์ที่คั่นอยู่ระหว่างพวกเขากับการกลับไปยังโลกดุนยา ซึ่งพวกเขาจะต้องพำนักอยู่ที่นั่นจนกระทั่งถึงวันกียามะฮ์

⁴ เป็นการเป่าสังข์ครั้งที่สองเพื่อการฟื้นคืนชีพในวันกียามะฮ์

⁵ ที่จะยังประโยชน์ พวกเขาในวันกียามะฮ์ เพราะความเมตตาที่ดี ความอดทนงอ้อมกอดกันก็ดีจะสูญสิ้นไป เนื่องจากความหวาดกลัว ความตกใจ โดยที่ต่างคนก็จะหนีเอาตัวรอด

⁶ คือความดีของเขาหนักกว่าความชั่ว

⁷ คือเป็นผู้ที่มีความสุขที่ประสบชัยชนะ รอดพ้นจากไฟนรก และได้เข้าสวรรค์

103. และผู้ใดตราซุของเขาเบา¹ คนเหล่านั้น
คือบรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาสาดซุน²
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล

104. โฟนรกจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขา³
และพวกเขาจะมีใบหน้าที่ยืดเยื้อในนรกนั้น

105. โองการทั้งหลายของเรามาได้ถูกนำมา
อ่านแก่พวกเจ้าดอกหรือ แล้วพวกเจ้าก็ปฏิเสธ
ไม่ยอมเชื่อมัน⁴

106. พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ความชั่วช้าเลวทรามของพวกเราได้เข้ามาครอบ
งำพวกเรา และพวกเราเป็นหมู่ชนหลงทาง⁵

107. ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรง
โปรดเอาพวกเราออกจากนรกด้วยเถิด ถ้าหาก
เรากลับไปทำความชั่วซ้ำอีก แน่نونเราก็เป็น
พวกอธรรม⁶

108. พระองค์ ตรัสว่า พวกเจ้าจงตะเพิดไป
จมอยู่ในนั้นเถิด และพวกเจ้าอย่าได้มาพูดกับ
ข้าเลย⁷

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِنَا تُلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَكَفَرْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا
وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾

قَالَ أَنْتُمْ أَوْفِيَٰهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾

¹ คือความชั่วมากกว่าความดี

² คือเป็นผู้ที่มีความทุกข์ ซึ่งจะสูญเสียความสุขสำราญของพวกเขาลดลงไป

³ ได้กล่าวถึงใบหน้าโดยเฉพาะ ก็เพราะว่ามันเป็นอวัยวะที่มีเกียรติที่สุด

⁴ คือโองการที่ชัดเจนของอัลกุรอานให้แก่พวกเจ้าแล้วในโลกดุนยา เจ้าไม่ยอมรับทราบบ้างทั้ง ๆ ที่เป็นที่
กระจางแจ้งอยู่แล้ว

⁵ คือหลงทางจากแนวทางที่เที่ยงธรรม เพราะเราปฏิบัติตามความใคร่และกิเลส

⁶ หากเรากลับไปสู่การปฏิเสธและความชั่วซ้ำอีก หลังจากนั้นเราก็อยู่ในจำพวกที่ส่งลงเมิดชอบเขต

⁷ คำว่า อิดชะอู เป็นคำกล่าวตะเพิดเพื่อไล่ไปให้พ้นเหมือนกับการไล่สุนัขให้ออกไปให้พ้นและพวกเจ้า
อย่ามาพูดกับข้าเพื่อขอยกเว้นการลงโทษเลย

109. แท้จริงมีหมู่ชนกลุ่มหนึ่งจากปวงบ่าวของเรา พวกเขาเล่าว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา พวกเราได้ศรัทธาต่อพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่เรา และทรงเมตตาต่อเราด้วย และพระองค์ท่านเท่านั้น ทรงเป็นผู้เมตตาที่ดีเยี่ยม¹

110. พวกเขาได้ถูกเหยียดหยามพวกเขา จนกระทั่ง (การกระทำเช่นนั้นแก่พวกเขา) ทำให้พวกเขาเสื่อมถอยถึงข้า² และพวกเขาก็หัวเราะเยาะเย้ยพวกเขา

111. แท้จริงข้าได้ตอบแทนรางวัลให้แก่พวกเขาแล้วในวันนี้ เพราะพวกเขาอดทน³ แท้จริงพวกเขาเท่านั้นเป็นผู้ได้รับชัยชนะ

112. พระองค์ตรัสว่า พวกเขาพำนักอยู่ในแผ่นดินเป็นจำนวนกี่ปี

113. พวกเขาเล่าตอบว่า เราพำนักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน ขอพระองค์โปรดถามนักคำนวณที่เชี่ยวชาญเถิด⁴

114. พระองค์ตรัสว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หากพวกเขารู้

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
ءَامَنَّا فَأَعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرًا حَتَّىٰ أَسْوَأْتُمْ ذِكْرِي
وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾

قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمِ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾

قُلْ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

¹ มุญาฮิด กล่าวว่า ชนกลุ่มนั้น หมายถึง บิลาส คือบาบ คูไซบ และคนอื่นๆ ในหมู่มุสลิมีน ที่อ่อนแอ ยากจน ซึ่งอะบูญะฮ์ล และพวกของเขาได้กล่าวเย้ยหยันดูถูก

² จนกระทั่งพวกเขาเสื่อม เพราะการเอาเป็นธุระของพวกเขาต่อพวกมุสลิมีนที่อ่อนแอเหล่านั้น และการดูถูกเย้ยหยันของพวกเขาต่อพวกเขา จึงทำให้พวกเขาเสื่อมไม่จงรักภักดีต่อข้า และไม่เอาดีต่อข้า

³ ต่อการกระทำของพวกเขา

⁴ อิบน์อับบาส กล่าวว่า การทรมานของพวกเขา ทำให้พวกเขาเสื่อมกำหนดเวลาที่พวกเขาพำนักอยู่ในโลก ดุนยา

115. พวกเจ้าคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์¹ และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ²

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

116. อัลลอฮฺผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ³ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ⁴

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١٦﴾

117. และผู้ใดวิงวอนขอพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮฺ โดยไม่มีหลักฐานพิสูจน์แก่เขาในกรณีนี้ แท้จริงการคิดบัญชีของเขายู่ที่พระเจ้าของเขา⁵ แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ⁶

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١٧﴾

118. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยและเมตตา และพระองค์ท่านเท่านั้นทรงเป็นผู้เมตตาที่ดีเยี่ยม⁷

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٨﴾

¹ และจะถูกทอดทิ้งโดยไม่มีการตอบแทน และการลงโทษ เช่นเดียวกับที่เราได้ให้บุคคลวิงวอนบังเกิดมากระนั้นหรือ

² เปล่าเลย หากเป็นเช่นนั้นไม่ แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาเพื่อปฏิบัติตามข้อใช้ ข้อห้าม และเพื่ออิबाเดฮ์ต่อเรา แล้วทุกคนจะต้องกลับไปยังเรา เพื่อการตอบแทน

³ พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการเหลวไหล หรือการไร้สมรรถภาพที่จะทรงให้บังเกิดสิ่งใดโดยเปล่าประโยชน์ เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

⁴ พระองค์ทรงกล่าวถึงบัลลังก์ว่าเป็นบัลลังก์อันทรงเกียรติ ก็เพราะว่า ความเมตตาก็ดี ความดีก็ดี และความสริมคลก็ดีถูกประทานมาจากบัลลังก์อันทรงเกียรตินั้น

⁵ คือการตอบแทนของเขาและการลงโทษของเขายู่ที่อัลลอฮฺ คือเป็นหน้าที่ของพระองค์

⁶ ซูเราะฮฺได้เริ่มด้วยคำกล่าวที่ว่า แน่หนอนบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว และจบลงด้วยคำกล่าวที่ว่า แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ถึงความแตกต่างระหว่างสองฝ่าย ดังนั้นความแตกต่างย่อมมีระหว่างตอนเริ่มและตอนจบ

⁷ พระองค์ทรงใช้ให้ร้อซูลของพระองค์ขอภัย และขอความเมตตา ทั้งนี้เป็นการสอนประชาชาติให้รู้จักแนวทางแห่งการสรรเสริญ และการวิงวอนขอพร

(24) ซูเราะฮ์ อันนุร

سورة النور

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 64 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนุร

ซูเราะฮ์อันนุรเป็นซูเราะฮ์มะคะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงกฎข้อบังคับ หรือระเบียบต่างๆ ที่มีความหมายทางด้านนิติบัญญัติ การชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องทางด้านมารยาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสนใจเกี่ยวกับปัญหาโดยทั่วไปและโดยเฉพาะ ซึ่งสมควรแก่บรรดามุสลิมจะต้องได้รับการอบรมเป็นรายตัว และเป็นหมู่คณะ ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบัญญัติต่าง ๆ ที่สำคัญ และข้อชี้แนะโดยทั่วไปที่เกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งเป็นสาระสำคัญในการเสริมสร้างสังคมที่ยิ่งใหญ่

ซูเราะฮ์นี้ได้อธิบายถึงมารยาทของสังคม ซึ่งจำเป็นแก่บรรดามุอมีนจะต้องยึดมั่น เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตส่วนตัวและโดยทั่วไป เช่น การขออนุญาตก่อนจะเข้าบ้านผู้อื่น การลดสายตาลง การรักษาวัยยะเพศ ข้อห้ามในการเข้าสังคมปะปนกันระหว่างชายกับหญิงแปลกหน้า ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาครอบครัวมุสลิมและบ้านมุสลิม ให้อยู่ในสภาพที่บริสุทธิ์และปกปิด และปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์อย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ถูกล่วงเกิน มิให้เกิดความระส่ำระสายภายในครอบครัวตลอดจนความเสื่อมโทรมทางมารยาท อันจะนำมาซึ่งการบ่อนทำลายประชาชาติในขั้นสุดท้าย

ในซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงบทลงโทษทางศาสนาบางประการ เช่น บทลงโทษของการลอบร่วมประเวณี บทลงโทษของการสบประมาทหรือการใส่ร้าย และบทลงโทษของการสาปแช่ง บทลงโทษต่างๆ เหล่านี้ได้ถูกบัญญัติขึ้น ก็เพื่อจรรโลงสังคมให้บริสุทธิ์จากความเสื่อมโทรมความไม่เป็นระเบียบ ความสับสนแห่งการสืบทอดและความสำเร็จทางมารยาท ในเวลาเดียวกันก็เพื่อที่จะรักษาประชาชาติทั้งหมดให้พ้นจากความปั่นป่วน ซึ่งเป็นจุดรวมแห่งความเสื่อมโทรม และการเรียกร้องอิสรภาพโดยปราศจากขอบเขต ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการสูญสิ้นวงศ์ตระกูล และสูญเสียเกียรติยศและศักดิ์ศรี

โดยสรุปแล้ว ในซูเราะฮ์นี้ได้แก้ปัญหาสำคัญของสังคม นั่นก็คือปัญหา

ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตราย ตลอดจนสิ่งกีดขวางทางและปัญหาต่างๆ ที่จะไปสู่ความเสื่อมโทรม และความหายนะในที่สุด นอกจากนี้ในซูเราะฮ์ยังประมวลไว้ด้วยการมีมารยาทอันสูงส่งข้อแนะนำที่มีคุณค่าสูง ตลอดจนหลักการแห่งการดำรงชีวิตที่ดีเด่น เพราะความสำคัญและความประเสริฐของซูเราะฮ์นี้ ท่านอุมร์ อิบน์อัลค็อฎฏอบ คอลีฟะฮ์คนที่สอง จึงได้มีสาสน์ถึงชาวเมืองกุฟะฮ์ในประเทศอิรัก กล่าวว่าพวกท่านจงอบรมสั่งสอนบรรดาสตรีของพวกท่านด้วยซูเราะฮ์อันนุร

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้มีชื่อว่า ซูเราะฮ์อันนุร เพราะในซูเราะฮ์นี้มีรัศมีแห่งดวงประทีปของอัลลอฮ์ ทั้งนี้ด้วยการตราบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับข้อบังคับ และระเบียบปฏิบัติทางด้านมารยาท ตลอดจนความดีงามของมนุษย์ ซึ่งนับได้ว่า เป็นบ่อเกิดแห่งดวงประทีปของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ และเป็นความเมตตาปราณีอย่างเปี่ยมล้นของพระองค์ อัลลอฮ์ทรงเป็นดวงประทีปแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

ขอพระองค์ทรงประทานแสงสว่างแก่ดวงใจของเรา ด้วยดวงประทีปแห่งรัศมีร์ของพระองค์ท่านด้วยเทอญ โอ้ พระเจ้าแห่งสากลโลก

3. ชายมีซู้จะไม่สมรสกับใคร นอกจากกับหญิงมีซู้หรือหญิงมุชริกะฮฺ และหญิงมีซู้จะไม่มีใครสมรสกับเธอ นอกจากกับชายมีซู้หรือชายมุชริก¹ และ (การมีซู้) เช่นนั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดาผู้ศรัทธา

4. และบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์² แล้วพวกเขามีได้นำพยานสี่คนมา³ พวกเขาจึงโอบยพวกเขาแปดสิบที และพวกเขาอัยารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด⁴ คนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน⁵

5. นอกจากบรรดาผู้ลุแก่โทษหลังจากนั้น⁶ และพวกเขาปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6. และบรรดาผู้กล่าวโทษภรรยาของพวกเขา⁸ และสำหรับพวกเขาไม่มีพยานนอกจากตัวของพวกเขาเอง ก็ให้การเป็นพยานของคนหนึ่งใน

الرَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَالْحَيْدُ وَهُنَّ مَتَّحِنَاتٌ حَلَالٌ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥﴾

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَا رِيبَ لَهُمْ شَهَادَةً إِلَّا أَنْفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

¹ ชายมีซู้และหญิงมีซู้ ไม่เหมาะสมที่จะสมรสกับหญิงบริสุทธิ์ที่มีเกียรติหรือชายบริสุทธิ์ที่มีเกียรติ แต่จะสมรสกับผู้ที่มิสภาพเดียวกันหรือเลวกว่า หรือมุชริกะฮฺหรือมุชริก คือผู้ที่ตั้งภาคีหรือคนกาไฟร์นั่นเอง

² กล่าวหาว่าเธอมีซู้หรือทำซินา

³ คือมิได้นำพยานที่อยู่ดีธรรมมาสี่คน เพื่อเป็นพยานต่อข้อกล่าวหาของพวกเขาตั้งกล่าว

⁴ เพราะพวกเขากล่าวเท็จ ใส่ร้ายหญิงบริสุทธิ์ และเข้าไปยุ่งเกี่ยวทำลายเกียรติยศของผู้อื่น นอกจากนั้นพวกเขาอัยารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด ในเมื่อยังคงประพฤติปฏิบัติเช่นนั้น

⁵ อิบนุกะษีรกล่าวว่ อัลลอฮ์ทรงบัญญัติโทษแก่ผู้กล่าวโทษ หากเขามีได้นำหลักฐานมายืนยันในสิ่งที่เขาได้กล่าวหา มี 3 ประการด้วยกันคือ หนึ่ง : โอบแปดสิบที สอง : ไม่รับการเป็นพยานของเขา สาม : เป็นผู้ฝ่าฝืนปราศจากความยุติธรรม ณ ที่อัลลอฮ์และมหาชน

⁶ คือกลับเนื้อกลับตัวและเสียใจในการกระทำของเขา หลังจากที่ได้นำบาปอันยิ่งใหญ่

⁷ คือไม่กลับไปทำสิ่งชั่วซ้ำดังกล่าวอีกและต้องแสดงออกซึ่งการกลับเนื้อกลับตัว

⁸ ว่าเธอมีซู้หรือทำซินา

พวกเขาให้กล่าวสาบานสี่ครั้ง ด้วยพระนามของอัลลอฮ์แท้จริงเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง¹

7. และครั้งที่ทำให้เขากล่าวว่า² แท้จริงการสาปแช่งของอัลลอฮ์จงมีแต่เขา หากเขาเป็นผู้ที่กล่าวเท็จ

8. และพวกเขาจะทำให้นางพ้นจากการลงโทษต่อเมื่อนางกล่าวสาบานสี่ครั้งด้วยพระนามอัลลอฮ์ว่าเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

9. และครั้งที่ทำให้นางกล่าวว่า แท้จริงความกริ้วของอัลลอฮ์จงมีแต่นาง หากเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง³

10. และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์แล้ว และแท้จริง อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงนิรโทษ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁴

وَالْحَيْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٧﴾

وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٨﴾

وَالْحَيْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٩﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ، وَإِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾

¹ การเป็นพยานของเขาจะลบล้างบทลงโทษการสบประมาท ด้วยการกล่าวสาบานสี่ครั้งด้วยพระนามของอัลลอฮ์ เพื่อเป็นการทดแทนพยานสี่คน สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้ มีรายงานจากอิบนุอับบาสว่า อีสาละ อิบนุญุมัยยะฮ์ ได้กล่าวโทษภรรยาของเขาว่าทำชู้กับชะริก อิบนุชะฮฺมาอฺ ต่อหน้าท่านนะบีคือลัลลอฮ์ฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านนะบีจึงกล่าวว่า พยานหลักฐานหรือการโอบนหลังของท่าน อีสาละได้กล่าวว่า โอ้ท่านร่อฮูลุลลอฮ์ เมื่อคนหนึ่งเ็นพวกเขาเห็นชายคนหนึ่งทำชู้กับภรรยาของเขา จะให้เขานำพยานหลักฐานมาด้วยหรือ ฉันขอสาบานด้วยพระผู้ทรงส่งท่านมาด้วยความจริง และขอให้อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาซึ่งสิ่งที่ทำให้หลังของฉันพ้นจากการลงโทษโดยการโอบนหลังอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

² คือกล่าวสาบานเป็นครั้งที่ห้า

³ คือนางจะพ้นจากการลงโทษของโทษการทำชู้ เมื่อนางกล่าวสาบานรวมทั้งหมดห้าครั้ง ตามข้อความดังกล่าว

⁴ คือหากมิใช่ความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์ในเรื่องนี้แล้วพวกเจ้าจะประสบกับความหายนะหรือได้รับความอับอาย หรือได้รับการลงโทษอย่างฉับพลัน

11. แท้จริงบรรดาผู้นำชาวเท็จมานั้น¹ เป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งจากพวกเจ้า² พวกเจ้าอย่าได้คิดว่ามันเป็นการชั่วแก่พวกเจ้า แต่ว่ามันเป็นการดีแก่พวกเจ้า³ สำหรับทุกคนในพวกเขานั้น คือสิ่งที่เขาได้ชวนชวายเป็นไฉนจากการทำบาป ส่วนผู้ที่มิบเทาเทามากในเรื่องนี้ในหมู่พวกเขานั้น⁴ เขาผู้นั้นจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

12. เมื่อพวกเจ้าได้ยินชาวเท็จนี้⁵ ทำไมบรรดามุอิมินและบรรดามุอิมินะฮฺ จึงไม่คิดเปรียบเทียบกับตัวของพวกเขาเองในทางที่ดี⁶ และกล่าวว่านี่เป็นเรื่องโกหกอย่างชัดแจ้ง

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لِّكُلِّ لَمِيٍّ مِّمَّنْهُم مَّا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِنْتِمَارِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

¹ ในที่นี้หมายถึงการกล่าวหาหรือปรักปรำท่านหญิงอาอิชะฮฺ ร่อฎียัลลอฮูอันฮา

² หัวหน้าของบุคคลกลุ่มนี้คือ อับดุลลอฮฺ อิบนุสะลูล ผู้นำของพวกมุนาฟิกีน

³ นักตีฟซึรกล่าวว่า ความดีในการนี้คืออยู่ 5 ประการคือ การพ้นจากข้อกล่าวหาของอุมมุลมุอิมินีน (คือท่านหญิงอาอิชะฮฺ ร่อฎียัลลอฮูอันฮา) หนึ่ง การให้เกียรติของอัลลอฮฺแก่นางด้วยการประทานวะฮียฺในเรื่องของนาง หนึ่ง การได้รับผลบุญอันใหญ่หลวงในชวบนการกล่าวเท็จแก่นาง หนึ่ง เป็นข้อดีเดือนแก่บรรดามุอิมิน หนึ่ง และเป็นการแก้แค้นตอบแทนบรรดานักปั้นข่าวเท็จ อีกหนึ่ง

⁴ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าในการเผยแพร่ข่าวเท็จนี้คือ อับดุลลอฮฺ อิบนุสะลูล

⁵ คือการกล่าวโทษท่านหญิงอาอิชะฮฺ

⁶ ทำไมพวกเขาจึงไม่คิดไปในทางดี และอย่าได้รับรอนดัดสันใจการกล่าวหา โดยเฉพาะแก่ผู้ที่พวกเขาจัดว่านางเป็นผู้บริสุทธิ์ปราศจากมลทิน เพราะเรื่องของการศรัทธานั้นมุอิมินจะต้องไม่เชื่อการกล่าวร้ายหรือการนินทาพี่น้องของเขา มีรายงานว่า ภริยาของอะบีอัยยูบกล่าวกับเขาว่า ท่านไม่ได้ยินสิ่งที่มีมาชกกล่าวในเรื่องอาอิชะฮฺบ้างหรือ เขากล่าวว่า ฉันได้ยินแล้ว และนั่นเป็นเรื่องโกหกทั้งสิ้นเธอจะปฏิบัติเช่นนั้นหรือ โอ้ อุมมัยยฺยูบ นางกล่าวว่า ไม่หรอก ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เขากล่าวว่า ท่านหญิงอาอิชะฮฺนั้น วัลลอฮิตักว่าเธอเสียอีก

13. ทำไมพวกเขาจึงไม่นำพยานสี่คนมาเพื่อมัน¹ หากพวกเขาไม่นำพยานเหล่านั้นมาแล้ว² ดังนั้นชนเหล่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์พวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ

14. และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าแล้ว³ แน่นอนการลงโทษอย่างมหันต์ก็จะประสบแก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้ากำลังง่วนกันอยู่

15. ขณะที่พวกเจ้าได้รับข่าวนั้น ด้วยการพูดกันระหว่างพวกเจ้า และพวกเจ้าพูดกันในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความรู้⁴ และพวกเจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็ก แต่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมันเป็นเรื่องใหญ่

16. เมื่อพวกเจ้าได้ยืนยันมัน ทำไมพวกเจ้าจึงไม่กล่าวว่า ไม่บังควรที่เราจะพูดถึงเรื่องนี้⁵ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน นี่มันเป็นการกล่าวร้ายอย่างมหันต์

17. อัลลอฮ์ทรงตักเตือนพวกเจ้า เพื่อมิให้กลับไปประพฤดิเช่นนี้อีกเป็นอันขาด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา⁶

لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
لَسَكَّرْنَا فِي مَا فَعَضْتُمْ عَلَيْهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

إِذْ تَلْقَوْنَهُ، بَالِيسَتِكُمْ وَقَوْلُونَ يَا فَوَهِكُمَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هِينًا
وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

¹ เพื่อเป็นพยานยืนยันสิ่งที่พวกเขากล่าว

² คือไม่สามารถนำพยานหลักฐานในข้อกล่าวอ้างของพวกเขาได้แล้ว

³ โดยที่พระองค์ทรงผ่อนผันและไม่ตวนฉับพลันในการลงโทษแก่พวกเจ้า

⁴ คือพวกเจ้าพูดกันในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง มันเป็นเรื่องเท็จและการก้าวขึ้นเท่านั้น

⁵ คือสมควรแก่พวกท่านที่จะปฏิเสธไม่ยอมรับ เมื่อแรกได้ยินเรื่องนี้ และกล่าวว่า ไม่สมควรที่เราจะพูดเรื่องนี้

⁶ เป็นการส่งเสริมให้ยึดถือเป็นข้อเตือนใจ

18. และอัลลอฮฺทรงชี้แจงโองการทั้งหลายอย่างชัดเจนแก่พวกเจ้า¹ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

19. แท้จริงบรรดาผู้ชอบที่จะให้เรื่องบัดสีแพร่หลายไปในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า² และอัลลอฮฺทรงรอบรู้และพวกเจ้าไม่รู้

20. และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮฺแก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์แล้ว และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

21. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าติดตามทางเดินของชัยฏอน³ และผู้ใดติดตามทางเดินของชัยฏอน แท้จริงมันจะชี้ให้ทำการลามกและความชั่ว และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮฺแก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์แล้ว⁴ ก็จะไม่มีการใดเลยในหมู่พวกเจ้าบริสุทธิ์ แต่อัลลอฮฺทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บริสุทธิ์⁵ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงไต่ยืนผู้ทรงรอบรู้

وَبَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ آيَاتٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الذِّمِّ
ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا
مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

¹ คือโองการทั้งหลายที่บังถึงบัพญญูติและการมีมารยาทที่ดีงาม เพื่อที่จะได้ยึดถือเป็นบทเรียนและแบบอย่างที่ดี

² การลงโทษอย่างเจ็บปวดในโลกนี้คือ การลงโทษของผู้แพร่ข่าวเท็จ ส่วนในโลกหน้าคือการลงโทษด้วยไฟนรก

³ โดยการแพร่ข่าวเท็จและเสียดสีเรื่องเท็จ

⁴ ด้วยการให้มีการชอภัยโทษกลับเนื้อกลับตัว และการให้สืบทอดโทษเพื่อลบล้างความผิด

⁵ ด้วยการให้เขาสำนึกชอภัยโทษต่อความผิดที่ได้กระทำให้ และทรงรับการชอภัยโทษของเขา

22. และผู้มีเกียรติและผู้มั่นคงในหมู่พวกเขา อย่าได้สาบานที่จะไม่ให้ (ความช่วยเหลือ) แก่ญาติมิตร และคนยากจน และผู้อพยพในหนทาง ของอัลลอฮ์¹ และพวกเขาจงยกย และยกโทษ² (ให้แก่พวกเขาเถิด) พวกเขาจะไม่ชอบ หรือที่อัลลอฮ์จะทรงยกยให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงยกย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمُوا وَيُصَفِّحُوا أَلا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. แท้จริงบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์หญิงไม่รู้อะไร หญิงผู้ศรัทธา³ พวกเขาถูกสาปแช่งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า⁴ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

¹ คือสาบานที่จะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าวเพราะการทำบาปของเขา มีรายงานเกี่ยวกับสาเหตุของการประท้วงโองการนี้ว่า อะบูบักร์ อัศศิดดีก เคยให้คำใช้จ่ายแก่มีสญาะฮ์ อิบน์อุซซะฮ์ฮ์ เพราะความยากจนและความเป็นญาติกัน เมื่อเกิดเหตุการณ์แพร่ข่าวเท็จเกี่ยวกับท่านหญิงอาอิชะฮ์ และ มีสญาะฮ์ได้ร่วมอยู่ในวงการนี้ด้วย อะบูบักร์ได้สาบานว่าจะไม่ให้คำใช้จ่ายแก่เขา และจะไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เขาอีกต่อไป อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมา แล้วอะบูบักร์ได้กล่าวว่า อัลลอฮ์ แท้จริงฉันใคร่ที่จะให้อัลลอฮ์ทรงยกโทษให้ฉัน แล้วเขาก็ได้ให้คำใช้จ่ายแก่มีสญาะฮ์ตามที่ได้เคยให้มาแต่ก่อน และกล่าวว่า อัลลอฮ์ ฉันจะไม่ขัดขวางการให้คำใช้จ่ายแก่เขาเป็นอันขาด

² และจงกลับไปทำความดีและความโปรดปราน เหมือนกับที่ได้ทำมาก่อน นักศรัทธากล่าวว่า ในอายะฮ์นี้ไปถึงคุณค่าของอะบูบักร์ เพราะอัลลอฮ์ทรงกล่าวชมเชยเขา โดยกล่าวว่า และผู้มีเกียรติอย่าได้สาบาน (24: 22)

³ คือกล่าวโทษว่าพวกเธอทำชัณ

⁴ คือถูกขับไล่ออกจากโลกจากความเมตตาของอัลลอฮ์ ทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ อิบน์อับบาสกล่าวว่า การสาปแช่งนี้สำหรับผู้กล่าวโทษบรรดาภริยาของท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม เพราะเขาจะไม่ได้รับการเตบะฮ์ ส่วนผู้ที่กล่าวโทษมุฮัมมัดคนอื่น ๆ อัลลอฮ์จะทรงให้เขาได้รับการเตบะฮ์ อะบูฮัมซะฮ์กล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาสำหรับมุชริกีนชาวมักกะฮ์ โดยกล่าวหาสตรีที่ออกเดินทางอพยพไปนครมะดีนะฮ์ว่า พวกเธอออกเดินทางไปเพื่อจะไปทำความชั่ว

24. วัน¹ ที่ลื่นของพวกเขา และมือของพวกเขาก็จะเปื้อนของพวกเขาก็จะเป็นพยานยืนยันต่อพวกเขา ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้²

25. วันนั้นอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน ตามส่วนแห่งการตอบแทนของพวกเขาอย่างแท้จริง³ และพวกเขาจะรู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสัจจะ ผู้ทรงเปิดเผย

26. หญิงชั่วย่อมคู่ควรกับชายชั่ว และชายชั่วย่อมคู่ควรกับหญิงชั่ว และหญิงดีย่อมคู่ควรกับชายดีและชายดีย่อมคู่ควรกับหญิงดี คนเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย⁴ สำหรับพวกเขา (ผู้ถูกกล่าวร้าย) จะได้รับการอภัยโทษและเครื่องยังชีพอันมีเกียรติ⁵

27. โอบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าเข้าไปในบ้านใด อื่นจากบ้านของพวกเจ้า จนกว่าจะขออนุญาตและให้สละมแก่เจ้าของบ้าน

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

يَوْمَ يَدْعُؤُهُمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿١٩﴾

الْحَيِّثُ لِلْحَيِّثِينَ وَالْحَيِّثُورُ لِلْحَيِّثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

¹ คือวันกียามะฮ์

² คือลื่น มือ และเท้า จะพูดถึงสิ่งที่เขาได้กระทำไว้

³ การตอบแทนของพวกเขาจะเป็นไปอย่างยุติธรรม จากผู้ตัดสินผู้ตอบแทนที่เที่ยงธรรมที่สุด

⁴ บรรดาผู้ประเสริฐเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากข้อกล่าวหาของนักป็นชาวเท็จ

⁵ อิบน์กะษีรกล่าวว่าเป็นการสัญญาว่า ภริยาของท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์จะชดเชยชดเชยให้ในสวนสวรรค์

เสียก่อน เช่นนั้นแหละเป็นการดีสำหรับพวกเจ้า
เพื่อว่าพวกเจ้าจะใคร่ครวญ¹

28. เมื่อพวกเจ้าไม่พบผู้ใดในบ้านนั้นก็อย่า
เข้าไป จนกว่าจะได้รับอนุญาตแก่พวกเจ้า²
และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงกลับไป ก็
จงกลับไปมันเป็นการเหมาะสมยิ่งแก่พวกเจ้า³
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อะไรที่พวกเจ้ากระทำ⁴

29. ไม่ถือเป็นความผิดแก่พวกเจ้าที่จะเข้าไปใน
สถานที่ใด ที่มีโซเป็นที่พักอาศัย⁵ ซึ่ง ณ ที่นั้น
มีสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า⁶ และอัลลอฮ์
ทรงรู้ดีสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้า
ปกปิด

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّى يُوَدَّعَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ آرْجِعُوا فَآرْجِعُوا
هُوَ أَزْكى لَكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

¹ เพื่อยึดถือเป็นข้อเตือนใจและปฏิบัติตามมารยาทอันประเสริฐนี้ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า การขออนุญาตและ
การให้สลามเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเจ้า ดีกว่าการบุกเข้าไปโดยไม่ขออนุญาตหรือการกล่าวทักทายใน
สมัยญาฮิลียะฮ์ เช่น ชายคนหนึ่งจะเข้าไปในบ้านของผู้อื่นเขาจะกล่าวทักทายว่า อรุณสวัสดิ์ หรือสวัสดิ์
แล้วก็เข้าไป บางครั้งก็เข้าไปพบเจ้าของบ้านนอนอยู่กับภรรยาของเขา มีรายงานว่าชายคนหนึ่งได้กล่าว
แก่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ว่า ฉันจะต้องขออนุญาตต่อมารดาของฉันด้วยหรือ ท่านนะบี
ตอบว่า โซจะต้องขออนุญาตเสียก่อน เขากล่าวว่า นางไม่มีคนใช้นอกจากฉัน ว่า ฉันจะต้องขออนุญาต
ต่อนางทุกครั้งทีฉันจะเข้าไปหานางด้วยหรือ ท่านนะบีถามเขาว่า ท่านพอใจหรือที่จะเห็นนางปราศจาก
เสื้อผ้า เขาตอบว่า ไม่ครับ ท่านนะบีกล่าวว่า ดังนั้น จงขออนุญาตต่อนางเสียก่อน

² เพราะบ้านเป็นสถานที่ที่หวงห้าม จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของบ้านเสียก่อนจึงจะเข้าไปได้

³ เมื่อเจ้าของบ้านไม่อนุญาตและขอให้กลับไปก่อน พวกเจ้าก็จงกลับไป อย่าได้เข้าซื้อไปอีก เพราะ
การกลับไปนั้นเป็นการมีเกียรติและเป็นการดียิ่งสำหรับเจ้า

⁴ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า เป็นสัญญาร้ายแก่ผู้ที่สอดแนมตามบ้าน

⁵ คือเข้าไปโดยไม่ต้องขออนุญาต เช่น สถานที่พักร้อน โรงแรม หรือร้านค้า

⁶ คือเข้าไปพักร้อนชั่วคราว หรือไปเช่าพักรม หรือซื้อสินค้า

30. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอมีน ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขา¹ และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา² นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา³ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

31. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอมีนให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขา¹ และให้พวกเขา² รักษาทวารของพวกเขา³ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเขา⁴ เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้⁴ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเขา⁴ เว้นแต่แก่สามีของพวกเขาหรือบิดาของพวกเขาหรือบิดาของสามีของพวกเขา หรือลูกชายของพวกเขา หรือลูกชายของสามีของพวกเขา หรือพี่ชายน้องชายของพวกเขา หรือลูกชาย

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوْنَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْنَ أَرْجُلَهُمْ ذَلِكُمْ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ خُمْرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعَاتِ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْأَطْفَالِ الَّذِينَ لَمْ يَضْهَبُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا

¹ คือให้ระงับการมองเห็นแปลกหน้าที่ไม่เป็นมะหฺรอม

² คือรักษาทวารของพวกเขาให้พ้นจากการทำชิบา และเปิดเผยสิ่งที่ไม่ควรเปิดเผย

³ การลดสายตาและการรักษาทวารนั้น เป็นการทำให้จิตใจบริสุทธิ์ยิ่ง เป็นการยำเกรง และเป็นการป้องกันมิให้ตกเป็นเหยื่อของการทำลามก

⁴ พระองค์ทรงใช้ให้บรรดามุอมีนะฮฺลดสายตาและรักษาทวารของนาง และทรงใช้มิให้พวกเขาเปิดเผยเครื่องประดับแก่คนแปลกหน้า เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้ โดยไม่มีเจตนาหรือความตั้งใจที่ไม่ดี อิบนุญสอูดกล่าวว่า เครื่องประดับมีสองชนิด เครื่องประดับชนิดที่หนึ่ง คนอื่นจะมองเห็นไม่ได้นอกจากสามี เช่น แหวนและกำไล เครื่องประดับชนิดที่สองคือเครื่องประดับที่คนแปลกหน้ามองเห็นได้คือส่วนภายนอกของเสื้อผ้า กล่าวกันว่าความมุ่งหมายคือ ใบหน้าและมือทั้งสองข้าง เพราะทั้งสองสิ่งนั้นมิใช่เป็นสิ่งพึงสวนอัลบัยฎอวียีกกล่าวว่า ความจริงแล้วทั้งสองสิ่งนั้นอนุญาตให้เปิดเผยได้ในเวลาละหมาดเท่านั้น มิใช่เพื่อการมอง เพราะร่างกายทุกส่วนของสตรีหรือสระนั้นไม่อนุญาตให้ผู้อื่นมองเธอ นอกจากสามีและผู้ที่ตั้งงานกับเธอไม่ได้ (อัลมะหฺรอม) เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็น เช่น เพื่อการรักษาพยาบาลและการเป็นพยาน

ของพี่ชายน้องชายของพวกเขาหรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเขา หรือพวกผู้หญิงของพวกเขา¹ หรือที่มีมือขวาของพวกเขาครอบครอง (ทาสและทาสี)² หรือคนใช้ผู้ชายที่ไม่มีความรู้สึกทางเพศ³ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง และอย่าให้เออกระหีบเท้าของพวกเขา เพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเขาควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกเขา⁴ และพวกเจ้าทั้งหลายจงขอลุแก่โทษต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

32. และจงให้พวกเจ้าแต่งงานกับผู้เป็นโสัดในหมู่พวกเจ้า⁵ และกับคนดีๆ⁶ จากปวงบ่าวผู้ชายของพวกเจ้า และบ่าวผู้หญิงของพวกเจ้า หากพวกเขาจากจน อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขา ร่ำรวยขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์⁷ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้

أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٢٤﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَانَ مِنَكَ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكَ
وَأَمَّا بَعْضُكُمُ إِن يَكُونُوا أَفْقَرًا يَغْنَمُهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِمْ ﴿٢٥﴾

¹ คือพวกผู้หญิงที่เป็นมุสลิมะฮ์

² คือทาสีมุชริกะฮ์

³ เช่น ผู้มีสติพั่นเพื่อนหรือเป็นโรคประสาท โดยไม่สนใจเรื่องเพศ

⁴ อิบน์อับบาสกล่าวว่า สตรีในสมัยญาฮิลียะฮ์เมื่อเดินผ่านฝูงชนเธอจะกระหีบเท้า เพื่อให้ผู้คนได้ยินเสียงกำไลเท้าของนาง ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงห้ามมิให้กระทำเช่นนั้น เพราะมันเป็นการกระทำของชัยฏอน

⁵ คือจงให้ผู้ที่ไม่มีภรรยาหรือสามี แต่งงานกับผู้ที่เป็นโสัดในหมู่พวกเจ้าที่เป็นชายอิสระหรือหญิงอิสระ

⁶ หมายถึงผู้ที่ดีทักวาและมีความยำเกรงอัลลอฮ์ ในการนี้เป็นการชี้บ่งถึงตำแหน่งของผู้ที่มีความดีทักวา

⁷ เป็นการแสดงให้เห็น ความโปรดปรานของพระองค์นั้นจะทำให้เขาพอเพียง

33. และบรรดาผู้ที่ยังไม่มีโอกาสแต่งงานก็จงให้เขาช่มความใคร่ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาชำระขึ้นจากความโพรดปรานของพระองค์¹ และบรรดาผู้ที่ต้องการจะได้ตัวให้เป็นอิสระจากผู้ที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง พวกเขาจึงทำสัญญากับพวกเขา² หากพวกเขาเจ้ารู้ว่าเป็นการดีกับพวกเขา และจงบริจาคแก่พวกเขาซึ่งทรัพย์สินสมบัติของอัลลอฮ์ ที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเขา³ และพวกเขาอย่าบังคับบรรดาทาสีของพวกเขาให้ผิดประเวณี หากนางประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์⁴ แต่พวกเขาต้องการผลประโยชน์แห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้ และผู้ใดบังคับพวกนางเช่นนั้น ดังนั้น หลังจากการบังคับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาลผู้ทรงเมตตาเสมอ

34. และโดยแน่นอน เราได้ประทานโอองการต่าง ๆ อันขัดแย้งแก่พวกเขาแล้ว และอุทาหรณ์

وَلَيْسَتَعَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُعْطِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ. وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فَنَيْبِكُمْ عَلَى الْبِعَاءِ إِنْ أَرَدْنَ مَحْصَنًا لِّبِنَاغُوا عرض الحريمۃ الدُّنْيَا وَمِنْ يُكْرَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكَ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٤﴾

¹ เพราะบ่าวที่ดั้นนั้นเมื่อเขายำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเปิดช่องทางหรือทางออกให้เขา

² คือผู้ที่ประสงค์จะได้รับอิสระจากการเป็นทาสกับนายของเขา พวกเขาจึงทำสัญญาตามจำนวนเงินที่เหมาะสม หากพวกเขาเจ้ารู้ถึงความดี ความไว้วางใจของพวกเขา เพื่อให้พวกเขาได้เป็นอิสระ

³ คือช่วยเหลือเขาในการปลดปล่อยตัวให้พ้นจากการเป็นทาส

⁴ โดยแท้จริงแล้วผู้ที่เป็นทาสี นายของนางจะต้องคุ้มกันให้พ้นจากการทำชั่ว ส่วนการที่นายจะใช้นางให้ทำผิดประเวณีหรือทำฮิญา โดยที่นางปฏิเสธและต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์ พฤติการณ์เช่นนั้นนับได้ว่าเป็นสิ่งเลวทรามต่ำช้าที่สุด นักตีฟริกกล่าวว่า อายุษุนี้ถูกประทานลงมาเพราะ อับดุลลอฮ์ อิบนสะลูล มุนาฟิก มีทาสี 2 คน คนหนึ่งชื่อ มุลัยกะฮ์ อีกคนหนึ่งชื่อ อุมัยมะฮ์ เขาใช้ให้ทั้งสองคนทำผิดประเวณีเพื่อหารายได้ให้แก่เขา และเขาได้หุบตีเธอทั้งสองด้วย นางจึงไปร้องทุกข์ต่อท่านร่อซูลุลลอฮ์ คืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม อายุษุนี้จึงถูกประทานลงมา

จากบรรดาผู้ได้สว่างลับไปก่อนพวกเขา และข้อ
ตักเตือนแก่บรรดาผู้ยำเกรง

35. อัลลอฮฺทรงเป็นดวงประทีปแห่งชั้นฟ้า
ทั้งหลายและแผ่นดิน¹ อุปมาดวงประทีปของ
พระองค์เสมือนดังช่องตามผนังที่มีตะเกียง²
ตะเกียงนั้นอยู่ในโคมแก้ว โคมแก้วเป็นเสมือน
ดวงดาวที่ประกายแสง ถูกจุดจากน้ำมันของ
ต้นไม้มี่มีความจำเริญคือต้นมะกอก³ มันมิได้
อยู่ทางตะวันออก และมีได้อยู่ทางตะวันตก⁴
น้ำมันของมันแทบประกายแสงออกมา แม้ว่าจะ
ไฟมิได้ไปกระทบมัน⁵ ดวงประทีป ชื่อนดวง
ประทีป อัลลอฮฺทรงนำทางด้วยดวงประทีป
ของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ
อัลลอฮฺทรงยกอุทฺหารณ์ทั้งหลายนี้เพื่อมนุษย์-
ชาติและอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

﴿اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ
كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْيَصْبَاحُ فِي زُجَاجٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي
اللَّهُ لِلنُّورِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงให้ชั้นฟ้าทั้งหลายมีแสงสว่างด้วยดวงดาวมากมายที่มีรัศมี และทรงให้แผ่นดิน
มีแสงสว่างด้วยบทบัญญัติต่าง ๆ และการส่งบรรดาอรุสลมา

² อุปมาแสงสว่างของอัลลอฮฺ ตะอาลา ในหัวใจบ่าวของพระองค์ที่เป็นมุอฺมินนั้น ประดุจดังช่องเล็กเข้าไป
ในฝาผนังที่มีตะเกียงไม่มีช่องโหว่ที่จะให้แสงสว่างเล็ดลอดออกไปได้ ในหนังสือ อัดดัสฮิล กล่าวว่
ความหมายในที่นี้คือ ลักษณะแห่งแสงสว่างของอัลลอฮฺในความเจิดจ้าเปรียบเสมือนลักษณะของช่องเล็ก
ในฝาผนังที่มีตะเกียงวางอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์จะวาดมโนภาพถึงความเจิดจ้าของแสงสว่าง การที่
เปรียบเทียบเช่นนี้ก็เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ประสบพบเห็นได้ แม้ว่าแสงสว่างของอัลลอฮฺเจิดจ้ากว่าก็ตามที่

³ ซึ่งอัลลอฮฺทรงเจาะจงกล่าวเป็นพิเศษถึงผลประโยชน์อันมากหลายของมัน

⁴ แต่มันอยู่ท่ามกลางทะเลทรายถูกแดดเผาอยู่ตลอดวัน เพื่อให้ผลของมันสูงอมและน้ำมันของมันใสสะอาด

⁵ คือน้ำมันของต้นชัยฺตุณเกือบจะประกายแสงออกมา เพราะความใสสะอาดของมัน แม้ว่าจะไม่ได้เอาไฟ
ไปจุดให้มันลุกโพลงหมายถึงว่าหลักฐานต่างๆ ของอัลลอฮฺที่มีต่อบ่าวของพระองค์นั้น เพราะความ
ชัดเจนของมันจะประกายแสงออกมาแก่ผู้ที่มีวิจาร์ณญาณหากว่าพระองค์จะไม่ทรงเพิ่มมันให้ชัดเจน
ด้วยการประทานอัลกุรอานลงมา แล้วอะไรเสียอีกเล่า ในเมื่อพระองค์ทรงกล่าวตักเตือนพวกเขาด้วย
โอองการต่างๆ ของพระองค์ มันก็ยิ่งทำให้หลักฐานชัดเจนยิ่งขึ้นแก่พวกเขา

36. ในบรรดาบ้าน (หมายถึงมัสยิด) อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้เกิดพระเกียรติ และให้พระนามของพระองค์ถูกรำลึกอยู่เสมอ¹ เพื่อที่จะแช่ซรวงสดุดีแด่พระองค์ในนั้น ทั้งในยามเช้าและยามพลบค่ำ

37. บรรดาชายผู้ที่มีการค้าและการขายมิได้ทำให้พวกเขาหันห่างออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการดำรงละหมาด และการจ่ายชะกาต เพราะพวกเขากลัววันที่หัวใจและสายตาจะเหลือกลานในวันนั้น²

38. เพื่ออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างดียิ่ง ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะทรงเพิ่มให้พวกเขาอีกจากความโปรดปรานของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศจากการคำนวณ³

39. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น การงานของพวกเขาเปรียบเสมือนภาพลวงตาในที่ราบ

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمَاءُ سَبَّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٦٦﴾

رِجَالٌ لَا لُئْلِيهِمْ هَيْدَةٌ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَابِ
الصَّلَاةِ وَإِنَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَلْقَبُ فِيهِ
الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٦٧﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلْتُمْ كُفْرًا يَفْعَلُهُ بِحَسْبِهِ
الظَّمَانُ مَاءٌ حَرِيءٌ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ سَائِغًا

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอนุญาตให้มีการเทิดพระเกียรติและรำลึกถึงพระองค์ในสมัยยึดหรือบ้านของอัลลอฮ์ เพื่อที่จะให้เป็นศูนย์กลางแห่งการฮิดาเยฮ์หรือการขัดเกลาจิตใจ

² มีบุคคลจำพวกหนึ่งซึ่งความเพริศแพร้ว ความพลัดพลินของโลกดุนยานี้ มิได้ทำให้พวกเขาหลงลืมหรือหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของพวกเขา แม้กระทั่งการค้าการขายก็มิได้ทำให้พวกเขาหวั่นไหวจนกระทั่งทำให้พวกเขาหันเหออกจากภารกิจที่ดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา พระเจ้าของพวกเขา

³ พระองค์จะทรงตอบแทนต่อการทำงานของพวกเขาที่ได้กระทำไว้ในโลกดุนยา ด้วยการตอบแทนที่ดียิ่ง นอกจากนั้นแล้วพระองค์จะทรงเพิ่มพูนความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อย่างกว้างขวาง ไม่มีขอบเขต

โล่งเตียน คนกระหายน้ำคิดว่ามันเป็นแอ่งน้ำ¹ เมื่อเขามาถึงมันเขาจะไม่พบสิ่งใดเลย แต่เขาได้พบอัลลอฮ์ทรงอยู่ประจันหน้าเขา แล้วพระองค์ทรงตอบแทนบัญญัติการงานของเขาอย่างครบครัน² และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้รับเรื่องในการตอบแทน

40. หรือเปรียบเสมือนความมืดมนทั้งหลายในท้องทะเลลึก³ มีคลื่นซ้อนคลื่นท่วมมิดตัวเขาและเบื้องบนของมันก็มีเมฆหนาทึบซ้อนกันชั้นแล้วชั้นเล่า เมื่อเขาเอามือของเขาออกมาเขาแทบจะมองไม่เห็นมัน⁴ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้เขาได้รับแสงสว่าง เขาก็จะไม่ได้รับแสงสว่างเลย⁵

وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٧١﴾

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لَمِيحٍ يَعْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ - مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ - سَحَابٌ ظَلُمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٧٢﴾

¹ ส่วนการงานของพวกเขาที่ปฏิบัติไว้ในโลกดุนยา และพวกเขาคิดว่ามันเป็นการทำงานที่ดีมีประโยชน์แก่พวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์นั้น มันเปรียบเสมือนภาพลวงตาที่เห็นในที่โล่งเตียนหรือท่ามกลางทะเลทรายที่ได้รับแสงสะท้อนจากดวงอาทิตย์ ซึ่งเขาเห็นคล้ายกับเป็นแอ่งน้ำ คนกระหายน้ำคิดว่าเป็นที่น้ำไหล

² เช่นเดียวกับคนกาฟิรคิดว่า การงานของเขาจะยังประโยชน์ให้แก่เขา จนกระทั่งเมื่อเขาตายลงและมาหาพระองค์ เขาจะไม่พบการงานของเขาแต่อย่างใด เพราะมันได้สูญสิ้นไปแล้ว

³ นี่คือการเปรียบเทียบในอีกรูปแบบหนึ่งของการหลงทางของพวกปฏิเสธศรัทธา อิบน์ก้อดาดะฮ์กล่าวว่า ผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะเวียนวนอยู่ในความมืด 5 ประการด้วยกันคือ คำพูดของเขามืดมน การงานของเขามืดมน ทางเข้าของเขามืดมน ทางออกของเขามืดมนและชะตากรรมของเขาไปสู่ความมืดมนในวันกียามะฮ์คือนรกยะฮันนัม

⁴ และนี่เป็นการเปรียบเทียบอย่างสมบูรณ์แบบ คือเมื่อมนุษย์คนนั้นตกอยู่ในความมืดมนทั้งหลาย เมื่อเขาเอามือของเขาออกมาจะมองไม่เห็นมันเลย เพราะความมืดของท้องทะเล ความมืดของคลื่น และความมืดของเมฆ ได้ปกคลุมและซ้อนกัน จนกระทั่งปิดกันมองไม่เห็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด เปรียบเสมือนสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่ตะเกียกตะกายอยู่ในความมืดของการปฏิเสธศรัทธาและการหลงทาง

⁵ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ไม่ทรงชี้แนะทางสู่การอีมาน และไม่ให้ความหวังของเขาได้รับแสงสว่างแห่งอิสลาม เขาก็จะไม่ได้รับฮิดายะฮ์ตลอดกาล

41. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน¹ และนกที่กางปีกอยู่ ต่างก็แช่ซ้องสดุดีพระองค์² ทั้งหมดนั้นต่างก็รู้การสวดขอพรของเขาและการแช่ซ้องสดุดีของเขา³ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

42. และอำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และยังอัลลอฮ์คือจุดหมายปลายทาง

43. เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้เมฆลอย⁴ แล้วทรงทำให้ประสานตัวกันแล้วทรงทำให้รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเจ้าก็จะเห็นฝนโปรยลงมาจากกลุ่มเมฆนั้น และพระองค์ทรงให้มันตกลงมาจากฟากฟ้า มีขนาดเท่าภูเขา ในนั้นมีลูกเห็บ แล้วพระองค์จะทรงให้มันหล่นลงมาโดนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁵ และพระองค์จะทรงให้มันผ่านพ้นไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แสงประกายของสายฟ้าแลบเกือบจะเฉี่ยวสายตาดูมือง

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ لَهُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُلُّ قَدْعِمَ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عَالِمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾

وَلِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ اللَّهُ يُرْسِي سَعَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُمْ يَجْعَلُهُمْ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿٤٣﴾

¹ หมายถึงมะลาอิกะฮฺ มนุษย์ ญินและบรรดาสรรพสิ่งทั้งหลาย

² ขณะที่มันบินอยู่ในอากาศ

³ ทั้งมะลาอิกะฮฺ มนุษย์ ญิน และนก และสิ่งอื่นๆ ต่างก็ได้รับการชี้แนะถึงวิธีการอภิปาตะฮฺต่ออัลลอฮ์ตลอดจนการแช่ซ้องสดุดีพระองค์

⁴ คือทรงให้มันลอยไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์

⁵ ลูกเห็บนั้นจะหล่นมาโดนบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ แล้วมันก็จะเป็นภัยแก่พืชพันธุ์หรือสัตว์เลี้ยงของเขา

44. อัลลอฮฺทรงให้กลางวันและกลางคืนหมุนเวียนกลับไปกลับมา¹ แท้จริงในลักษณะเช่นนั้น แนนอนมันเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสายตาพิจารณา²

45. และอัลลอฮฺทรงให้บังเกิดสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจากน้ำ³ ดังนั้นในหมู่พวกมัน มันจะเคลื่อนย้ายด้วยท้องของมัน⁴ และในหมู่พวกมัน มันจะเดินด้วยเท้าทั้งสอง⁵ และในหมู่พวกมัน มันจะเดินด้วยเท้าทั้งสี่⁶ อัลลอฮฺทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

46. โดยแน่นอน เราได้ประทานโอองการต่างๆ อันขัดแย้ง⁷ และอัลลอฮฺทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ยิ่งทางที่เที่ยงตรง⁸

47. และพวกเขากล่าวกันว่า⁹ เราศรัทธาต่ออัลลอฮฺและอัครอูซูล และเราเชื่อฟังปฏิบัติตามแล้วส่วนหนึ่งจากพวกเขาก็หันหลังกลับไปหลัง

يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّوْنَ فِرْقًا مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

¹ คือทรงให้กลางวันและกลางคืนสั้นและยาว มืดและสว่าง ร้อนและหนาว

² คือเป็นหลักฐานอันขัดแย้งและบทเรียนอันล้ำลึกของการมีผู้ให้บังเกิดและผู้สร้าง

³ อิบฺนุกะษีรกล่าวว่ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเศษขานภาพอันสมบูรณ์ และอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ในการสร้างมีดลูกชนิดต่างๆ โดยมีรูปร่าง สี การเคลื่อนไหว และการดำรงอยู่ของมัน จากน้ำชนิดเดียวกัน

⁴ เช่น งู และสัตว์เลื้อนคลาน

⁵ เช่น มนุษย์ และคน

⁶ เช่น ปศุสัตว์ และสัตว์เดินดินชนิดอื่น ๆ

⁷ เป็นการชี้บ่งถึงแนวทางแห่งความจริงและถูกต้อง

⁸ คือศาสนาแห่งความจริง นั่นก็คือ อิสลาม

⁹ พวกมุนาฟิกัน

จากนั้น¹ และพวกเหล่านั้นมิใช่ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

48. และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา เมื่อนั้นฝ่ายหนึ่งจากพวกเขาพากันผินหลังให้

49. และหากว่าความจริงอยู่ข้างพวกเขาแล้ว พวกเขาจะรีบมาหาเขา (มุฮัมมัด) อย่างนอบน้อม²

50. ในหัวใจของพวกเขามีโรคกระนั้นหรือ³ หรือว่าพวกเขาสงสัย⁴ หรือว่าพวกเขากลัวว่าอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์จะลำเลียงออกจากพวกเขา⁵ ห้ามได้ พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ธรรมต่างหาก

51. แท้จริงคำกล่าวของบรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า เราได้ยินแล้ว และเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม⁶ และชนเหล่านั้นี่พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁷

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿١٨﴾

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْمَقْتَبُ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِبِينَ ﴿١٩﴾

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ آرَأَيْتُمْ إِذْ دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أَوْلِيَّتِكُمْ هُمْ أَطْلَعُمُونَ ﴿٢٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢١﴾

¹ คือไม่ยอมรับข้อตัดสินชี้ขาด

² เพราะพวกเขารู้ว่า ท่านนะบี คืออัลลอฮ์สุอะลัยฮิซซาลาม์ ตัดสินด้วยความเป็นธรรม

³ คือเป็นโรคสัปปลับ

⁴ คือสงสัยในการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์สุอะลัยฮิซซาลาม์

⁵ คืออธรรมในการชี้ขาดตัดสิน

⁶ หากชนเหล่านั้นเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงแล้ว พวกเขาจะปฏิบัติเช่นนั้นอย่างรีบเร่ง

⁷ คือชนเหล่านั้นที่รีบเร่งไปสู่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เป็นผู้ที่ประสบชัยชนะ คือได้รับความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

56. และพวกเจ้าจงดำรงการละหมาด และจงบริจาคซะกาต และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามเพื่อพวกเจ้าจะได้รับความสะดวก

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٦﴾

57. และเจ้า (มุฮัมมัด) อย่าคิดว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอันนั้นพวกเขาจะรอดพ้นไปแผ่นดินนี้¹ และที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรกและมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้า

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَكَ فِي الْأَرْضِ وَمَا وَهُمْ إِلَّا نَارُ أُولَئِكَ الْمَصِيرُ ﴿٦٧﴾

58. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงให้บรรดาผู้ที่มิชอบของพวกเจ้าครอบครอง² และบรรดาผู้ที่ยังไม่บรรลุศาสนภาวะในหมู่พวกเจ้า ขออนุญาตพวกเจ้าสามเวลาคือ ก่อนเวลาละหมาด فجر และเวลาพวกเจ้าเปลื้องเสื้อผ้าในเวลากลางวัน³ และหลังจากเวลาละหมาดอิซาอ⁴ ทั้งสามนี้เป็นเวลาส่วนตัวสำหรับพวกเจ้า⁵ หลังจากนั้นแล้วไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกเจ้าและแก่พวกเขา เพราะพวกเขาขวนขวายนับใช้บางคนในหมู่พวกเจ้า เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَعِذَّ بَكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَبَعْدَ الْغَدَاةِ مِنْ الظُّهُورِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوُّهُنَّ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

¹ เป็นการปลอบใจท่านนะบี คืออัลลอฮ์จะช่วยเหลือแก่ท่านว่า โอ้มุฮัมมัดเจ้าอย่าได้คิดว่าพวกปฏิเสธที่ต่อต้านเจ้านั้น จะรอดพ้นไปจากอัลลอฮ์ได้ในชีวิตนี้ หากแต่ว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเขาทุกกาลเวลา

² คือให้บรรดาทาสและทาสีขออนุญาต เมื่อเวลาจะเข้าห้องส่วนตัว

³ คือเวลาพักผ่อนตอนกลางวัน

⁴ คือเวลาก่อนจะเข้านอน

⁵ จงสั่งสอนทาส คนใช้ และเด็ก ที่เป็นลูกหลานของพวกเจ้า อย่าให้เข้าไปในห้องของพวกเจ้าในเวลาดังกล่าวนี้ เว้นแต่จะต้องขออนุญาตเสียก่อน

59. และเมื่อเด็ก ๆ ในหมู่พวกเขาบรรลุนิติภาวะ ก็จึงให้พวกเขาขออนุญาตเช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต¹ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮฺทรงชี้แจงโองการทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นที่ชัดเจนแก่พวกเขา และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

60. และบรรดาหญิงวัยชราซึ่งพวกนางไม่ปรารถนาที่จะสมรสแล้ว ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนางที่จะเปลื้องเสื้อผ้าของนางออก² โดยไม่เปิดเผยส่วนองตงาม และหากพวกนางดเว้นเสียก็จะเป็นการดีแก่พวกนาง³ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้

61. ไม่เป็นการลำบากใจอันใด⁴ แก่คนตาบอด และไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนพิการ และ ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนป่วย และ ไม่เช่นกันแก่ตัวของพวกเขา ที่จะรับประทานที่บ้านของพวกเข⁵ หรือบ้านของพ่อ ๆ ของพวกเขา หรือบ้านของแม่ ๆ ของพวกเขา หรือบ้านของพี่ชายน้องชายของพวกเขา หรือบ้านของพี่สาวน้องสาวของพวกเขาหรือบ้านของลุง อา ของพวกเขา หรือบ้านของป้า อาสาวของพวกเขา

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا
كََمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٩﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلْيَسَّ عَلَيهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ
وَأَنْ يَسْتَغْفِرْنَ خَيْرٌ لهنَّ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٠﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِ كُمْ
أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
مَفَا تَحْتَهُمْ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا وَأَنْتُمْ بَنَاتٌ فَاذًا

¹ คือจงสั่งสอนพวกเขาให้รู้จักมารยาทอันสูงส่ง คือการขออนุญาตก่อนเข้าห้อง

² เช่น เสื้อคลุม และเปิดเผยเสื้อผ้าชุดธรรมดาที่ไม่ก่อให้เกิดความใคร่แก่ผู้พบเห็น

³ คือปกปิดด้วยการสวมใส่เสื้อคลุม และสวมเสื้ออย่างมิดชิดเรียบร้อย

⁴ คือไม่เป็นโทษ

⁵ รวมทั้งบ้านของบรรดาลูก ๆ ของพวกเขา

หรือบ้านของลุง น้ำ ของพวกเจ้า หรือบ้านของ
ป้า น้ำสาวของพวกเจ้า¹ หรือบ้านที่พวกเจ้า
ครอบครองกุญแจของมัน² หรือบ้านของเพื่อน ๆ
ของพวกเจ้า ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่
พวกเจ้า ที่จะร่วมรับประทานกันเป็นหมู่หรือ
แยกกัน เมื่อพวกเจ้าเข้าไปในบ้านก็จงกล่าว
سلامให้แก่ตัวของพวกเจ้าเอง เป็นการคำนับอัน
จำเริญยิ่งจากอัลลอฮ์³ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์
ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดเจนแก่
พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาพิจารณา

62. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา (ที่แท้จริง) นั้น⁴
คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของ
พระองค์และเมื่อพวกเขามารวมกันอยู่กับเขา
(มุฮัมมัด) ในกิจการที่สำคัญ⁵ พวกเขาจะไม่
ผละออกไปจนกว่าพวกเขาจะขออนุญาตจากเขา
(มุฮัมมัด) เสียก่อน แท้จริงบรรดาผู้ที่ขออนุญาต
ต่อเจ้านั้น เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ ดังนั้น เมื่อ
พวกเขาขออนุญาตต่อเจ้าเพื่อกิจการบางอย่าง
ของพวกเขแล้ว ก็จงอนุญาตแก่ผู้ที่เจ้าพึง
ประสงค์ในหมู่พวกเขาเถิด⁶ และจงขอกภัยต่อ

دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَيْ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ
كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا
حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا ۚ إِنِ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ
لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۚ اللَّهُ يَكُونُ اللَّهُ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦٦﴾

¹ คือไม่เป็นที่ลำบากแก่พวกเจ้าที่จะรับประทานในบรรดาบ้านของญาติใกล้ชิดดังกล่าว

² คือเมื่อเวลาเจ้าของบ้านไม่อยู่และเขามอบกุญแจไว้ เพื่อให้ช่วยดูแลรักษา

³ คือกล่าวคำว่า อัลสละมูอะลัยกุม

⁴ คือบรรดามุอมีนที่มีการศรัทธาอย่างสมบูรณ์

⁵ คือกิจการที่มีผลประโยชน์แก่บรรดามุสลิมิน

⁶ หากในการนั้นเป็นผลประโยชน์และเป็นการดี

อัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ

63. พวกเจ้าอย่าทำให้การร้องเรียกของร่อซูลในหมู่พวกเจ้า เป็นเช่นเดียวกับการร้องเรียกในระหว่างพวกเจ้าด้วยกันเอง² แน่นนอน อัลลอฮ์ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่แอบหลีกออกไปในหมู่พวกเจ้า³ ดังนั้นบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา (มุฮัมมัด) จงระวังตัวเถิดว่า เคาระหักรรรมจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวดจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเช่นกัน⁴

64. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์⁵ แน่นนอน อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ามีสภาพเป็นอยู่⁶ และวันที่พวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่พระองค์⁷ ดังนั้น พระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้⁸ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

لَا تَجْمَعُوا دُعَاءَ الرُّسُلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلْتُونَ مِنْكُمْ لَوْ آذَأُ فَالْحَذَرَ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْتِظَهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

¹ คือขอภัยและขอลูกโทษต่ออัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา เพราะการขออนุญาตถึงแม้จะด้วยเหตุขัดข้องก็นับได้ว่าเป็นการบกรพร่อง เนื่องเพราะเขาถือเอาเรื่องของโลกคุณยาเหนือกว่าเรื่องศาสนา

² คืออย่าเรียกท่านด้วยชื่อของท่าน เช่นเดียวกับที่พวกเจ้าเรียกกันในหมู่พวกเจ้า แต่จงเรียกว่า โอ้ท่านนะบีของอัลลอฮ์ โอ้ท่านร่อซูลของอัลลอฮ์ เป็นการให้เกียรติแก่ท่านและยกย่องท่าน

³ คือเสียงหนีออกไปอย่างลับ ๆ

⁴ คือพวกเขาจะได้รับเคราะห์กรรมในโลกนี้ หรือจะได้รับการลงโทษอย่างหนักในโลกอาคิเราะฮ์

⁵ คือทุกสิ่งในจักรวาลนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ทั้งโดยทางอำนาจ ทางการสร้าง และการเป็นบ่าวของปวงมนุษย์

⁶ คือพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเจ้า เป็นต้นว่า การอيمان หรือการนิฟาก (ลับลับ) การอิดลาค (บริสุทธิ์ใจ) หรือการอวดอ้าง

⁷ คือวันกิยามะฮ์

⁸ คือสิ่งที่กระทำไว้ในโลกคุณยา จะเล็กน้อยหรือใหญ่โตสักปานใดก็ตาม ก็จะได้รับผลตอบแทนตามผลงานของเขา

(25) ซูเราะฮ์ อัลฟุรกอน

Basmala

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 77 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟุรกอน

ซูเราะฮ์อัลฟุรกอนเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องหลักการศรัทธา อัลอะกีดะฮ์ แก่ข้อสงสัยของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับศาสนการเผยแพร่ของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม และเกี่ยวกับอัลกุรอานุลกะรีม ความมุ่งหมายหลักของซูเราะฮ์ดำเนินไปเกี่ยวกับการยืนยันถึงข้อเท็จจริงของอัลกุรอาน ความถูกต้องของศาสนการเผยแพร่ของมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม หลักอะกีดะฮ์แห่งการศรัทธาต่ออาร์ฟีนคีนซีฟและการตอบแทน และเรื่องบางเรื่องของประเทศชาติสมัยก่อน ๆ เพื่อเป็นข้อตักเตือน

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยการกล่าวถึงอัลกุรอาน ซึ่งพวกมุชริกีนได้ใช้วิธีการต่าง ๆ นานาในการใส่โคล้และปฏิเสธว่ามีใช้เป็นวะฮีย บางครั้งก็กล่าวอ้างว่าเป็นนิทานเกี่ยวกับภินิหารของผู้วิเศษ บางครั้งก็กล่าวว่าเป็นการอุปโลกน์ของมุฮัมมัด ด้วยความร่วมมือของพวกอะฮ์ลุลกิตาบ และอีกบางครั้งก็อ้างว่าเป็นมายากลอันขัดแย้ง อัลลอฮ์ ตะอาลาจึงตอบโต้พวกเหล่านั้น ในกรการกล่าวอ้างอย่างมดเท็จและจินตนาการที่เหลวไหล พร้อมกับนำหลักฐานและข้อพิสูจน์มาแสดงว่า อัลกุรอานนั้นถูกประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก หลังจากนั้นได้กล่าวถึงศาสนการเผยแพร่ซึ่งพวกมุชริกีนที่ดื้อรั้นเข้ามาทำเป็นเจ้ากี้เจ้าการเสนอแนะว่า ผู้ที่จะเป็นรอสูลเผยแพร่ศาสน์ของอัลลอฮ์นั้นจะต้องเป็นมะลักมีไชบุคคลธรรมดา และว่าศาสน์นั้นจะต้องมีมาเฉพาะสำหรับผู้มีเกียรติและผู้มั่งมีเท่านั้น ส่วนในกรณีที่รอสูลมาจากบุคคลธรรมดา ผู้ที่จะทำหน้าที่นี้ก็ต้องเป็นผู้ที่มั่งคั่งและมีหน้ามีตา มีไชคนยากจนอนาถา กำพรว้าบิดามารดา ในกรณีนี้อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้ข้อกังขาของพวกเหล่านั้นด้วยหลักฐานอันขัดแย้ง

ในหลายโองการได้กล่าวถึงพวกมุชริกีนที่ตระหนักถึงความจริง และยอมรับในข้อเท็จจริงแล้ว แต่พวกเขาได้กลับไปสู่ความเลวทรามอย่างเดิม เช่น อุกบะฮ์ อิบน์อะบีมุฮ์ญิบ ขายผู้นี้ได้เข้ารับนับถืออิสลามแล้วเขาได้กลับไปสู่ศาสนาเดิมของเขา โดย

การชักชวนของเพื่อนคือ อุบัย อิบน์ ค่อลัฟ อัลกุรอานได้กล่าวถึงชายผู้นี้ว่าเป็นผู้
อธรรมโดยกล่าวไว้ในอายะฮ์ที่ว่า และวันที่ผู้ธรรมจะกัดมือของเขา และกล่าวถึง
เพื่อนของเขาว่า เป็นชัยฏอนมารร้าย

การดำเนินเรื่องของซูเราะฮ์นี้ ได้กล่าวถึงนะบีบางท่านโดยสังเขป และได้กล่าว
ถึงประชาชาติที่ปฏิเสธการศรัทธาต่อบรรดาอะบีเหล่านั้น ตลอดจนการลงโทษและ
ความหายนะที่ประสบกับชนเหล่านั้น เนื่องจากการดื้อรั้นและการปฏิเสธไม่ยอม
ศรัทธาต่อบรรดาอูลูของอัลลอฮ์ เช่น ชนชาติของนะบีนูหฺ อัด ษะมุต ชาวฮ์ร็อบ
พวกลูฏ และ ฯลฯ ซูเราะฮ์นี้ยังได้กล่าวถึงหลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงถึงอำนาจและความ
ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา รวมทั้งความประหลาด และสิ่งแสดงถึงความ
มหัศจรรย์ในการสร้างจักรวาลของพระองค์ ซึ่งเป็นการบ่งชี้ถึงอำนาจของอัลลอฮ์
ตะอาลา และเป็นพยานที่บ่งถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยคุณลักษณะของอิบาตุรเราะหฺมาน และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขา อันเนื่องมาจากการมีมารยาทที่น่าสรรเสริญ สมควร
ได้รับการตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ในสวนสวรรค์

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า ซูร่อตุลฟุรกอน ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงกล่าว
ไว้ในซูเราะฮ์ถึงคัมภีร์นี้ ซึ่งพระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่บ่าวของพระองค์คือ
มุฮัมมัด คือลิลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม นับได้ว่าเป็นนิมะฮ์อันยิ่งใหญ่แก่มนุษยชาติ
ทั้งปวง เพราะมันเป็นดวงประทีปอันจรัส และแสงสว่างอันชัดแจ้ง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงแยกแยะให้เห็นอย่างชัดแจ้ง ระหว่างความจริงกับความเท็จ แสงสว่างกับความมืด
และการกุฟกับการอีมาน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะถูกขนานนามว่า
อัลฟุรกอน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ความจำเริญยิ่งแต่พระองค์ ผู้ทรงประทาน
อัลฟุรกอน¹ แก่ป่าวของพระองค์ (มุฮัมมัด)
เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่ปวงป่าวทั้งหมด²

2. สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดา
ชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใด
เป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มี
หุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ³
และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรง
กำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ⁴

3. พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่น ๆ จาก
พระองค์⁵ โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่ง
ใดทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา และพวกเขา
ไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้
และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและ
ความเป็นและการฟื้นคืนชีพ⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ.

لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ

وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدِيرًا ﴿٢﴾

وَآتَخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْ يَنْفُسَهُمْ ضَرًّا

وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً

وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾

¹ คืออัลฟุรกอน ญุซอ์ที่ 18 ที่แยกกระหว่างความจริงกับความเท็จ

² คือเป็นนะบีของมนุษยชาติทั้งหมด และเตือนสำหรับพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์

³ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์

⁴ คือให้บังเกิดทุกสิ่งด้วยอำนาจของพระองค์

⁵ คือพวกมุชริกีนได้เคารพบูชารูปปั้นต่าง ๆ อื่นจากพระองค์

⁶ คือไม่สามารถที่จะให้ผู้ใดมีชีวิตขึ้นมา หรือให้ผู้ใดฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก

4. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริงอัลกุรอานนี้มีไส้อันใด นอกจากการโกหกที่มุฮัมมัดได้กู้อันเอง และหมู่ชนอื่น ๆ ได้ช่วยเขาในเรื่องนี้¹ ดังนั้น แน่หนอนพวกเขาได้นำมาซึ่งความอยุติธรรมและการโกหก

5. และพวกเขา² กล่าวว่า อัลกุรอานเป็นนิยายของประชาชนดิสสมัยก่อน ๆ ที่เขียนกันขึ้น แล้วถูกนำมาอ่านให้ชื่นใจ ทั้งเวลาเช้าและเวลาเย็น

6. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)³ ผู้ทรงรอบรู้ความลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นผู้ประทานมันลงมา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7. และพวกเขา⁴ กล่าวว่า อะไรกันกับรอลูคนนี้ เขากินอาหารและเดินในตลาด⁴ ทำไมจึงไม่มีมะลักถูกส่งมากับเขา เพื่อจะได้เป็นผู้ตักเตือนร่วมกับเขา⁵

8. หรือมีคลังสมบัติถูกโยนลงมาให้เขา⁶ หรือให้เขามีสวนแห่งหนึ่ง เพื่อเขาจะได้กินสิ่งที่มีอยู่ในนั้นจากมันและบรรดาผู้ออธรมกล่าวขึ้นว่า พวกท่านมิได้ปฏิบัติตามผู้ใด นอกจากชายผู้ถูกอาคมเท่านั้น⁷

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿١٤﴾

وَقَالُوا اسْتَعْطِرْنَا آلُؤَلِيَّتَ كَاتِبَتِهَا فَبِئْسَ مَا لَمْ يَكُنْ لَهُ بَأْسٌ مِّمَّنْ يَبْدَأُ ۖ فَكُلَّمَا نَزَّلْنَا آيَةً فَتَلَّهَا لِقَوْمِهِ كَذِبًا مُّبِينًا ﴿١٥﴾

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

وَقَالُوا مَا لِيَإِنذَرْنَا هَذَا الرَّسُولَ يَا كُلُّ الطَّعَامِ وَيَبْعَثُ فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكَتُ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿١٧﴾

أَوْ يُنْفِقَ إِلَيْهِ كَنْزًا تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿١٨﴾

¹ หมู่ชนอื่น ๆ หมายถึงพวกอะซุลลิดาบ

² อิบน์อับบาสกล่าวว่า ผู้ที่กล่าวนั้นหมายถึง อันนญรฺ อิบน์ลุฮาริช และพวกของเขา

³ เป็นการตอบโต้การกล่าวอ้างของพวกเขา

⁴ คือรอลูคนนี้กินอาหารเหมือนเรากิน และออกเดินในตลาดเพื่อหาเลี้ยงชีพเหมือนพวกเรา

⁵ เพื่อจะได้เป็นพยานแห่งความจริง ตามที่เขากล่าวอ้าง

⁶ เพื่อที่จะช่วยให้เขาไม่ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพเช่นสามัญชน

⁷ หมายถึงมุฮัมมัดถูกเวทมนตร์คาถา ทำให้สติพันเพือน แล้วอ้างว่าเป็นรอลู

9. จงดูเถิด พวกเขาได้เปรียบเปรยตัวอย่างต่าง ๆ แก่เจ้า (มุฮัมมัด) อย่างไร พวกเขาจึงหลงทางแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะพบทางแห่งความจริงได้¹

10. ความจำเริญยิ่งแต่พระองค์ ผู้ซึ่งหากพระองค์ทรงประสงค์จะให้เจ้ามีดียิ่งกว่านั้น คือมีสวนหลากหลาย ณ เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน และทรงให้เจ้ามีวังหลายหลัง²

11. แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธวันอวสาน และเราได้เตรียมไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธวันอวสาน

12. เมื่อนรกญะฮันนัมเห็นพวกเขาจากที่ไกล ๆ³ พวกเขาจะได้ยินเสียงคุใหม่และเสียงเดือดพล่านของมัน

13. และเมื่อพวกเขาถูกโยนลงไป ในสถานที่แคบ ในสภาพที่ถูกมัดมือติดกับลำคอ ณ ที่นั้น พวกเขาจะวิงวอนขอความพินาศให้แก่ตัวเขา

14. ในวันนี้เจ้าอย่าได้วิงวอนขอความพินาศเพียงครั้งเดียว แต่จงวิงวอนขอความพินาศหลาย ๆ ครั้ง⁴

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٠﴾

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ
لَكَ قُصُورًا ﴿١١﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا
وَرُفِيرًا ﴿١٣﴾

وَإِذَا الْفُلُومُنَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقْرَبِينَ
دَعَا هُنَا لَكَ تَتُوبًا ﴿١٤﴾

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا
كَثِيرًا ﴿١٥﴾

¹ คือหลงทางด้วยการปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาและปฏิเสธการเป็นรอซูลของมุฮัมมัดด้วย การเปรียบเปรยของพวกเขาเป็นการขัดกัน เพราะบางครั้งพวกเขากล่าวหาว่า มุฮัมมัดเป็นกวี บางครั้งก็ว่าเป็นนักมายากล และบางครั้งก็ว่าเป็นคนบ้า

² ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่พวกมุชริกีนได้เสนอไว้ในอายะฮ์ก่อน ๆ นั้น หากอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์จะประทานให้แก่เนบีมของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะประทานให้ดียิ่งกว่าที่พวกเขาวาดภาพไว้เสียอีก ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ในอายะฮ์นี้

³ กล่าวว่าเป็นระยะทางไกลถึง 500 ปี

⁴ มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเช่นนั้น

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งนั้น¹ ดีกว่า หรือว่าสวนสวรรค์ซึ่งวันจันทร์ที่บรรดาผู้ยำเกรง ถูกสัญญาไว้ว่า สำหรับพวกเขาจะได้รับการตอบแทนและทางกลับที่ดี

16. สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้น จะได้รับ สิ่งที่พวกเขาประสงค์ โดยพำนักอยู่ตลอดเวลา มันเป็นสัญญาที่ถูกวอนขอต่อพระเจ้าของเจ้า²

17. และวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาและ บรรดาผู้ที่พวกเขาเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์³ แล้วพระองค์ตรัสขึ้นว่า พวกเจ้าทำให้บรรดา บ่าวของข้าเหล่านั้นหลงทางกระนั้นหรือ หรือ ว่าพวกเขาหลงทางกันเอง

18. พวกเขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์ที่พระองค์ท่าน ไม่เป็นการบังควรแก่พวกเรา ที่พวกเราจะยึดถือ ผู้คุ้มครองอื่น ๆ นอกจากพระองค์ แต่ที่ว่า พระองค์ได้ทรงประทานปัจจัยให้แก่พวกเขา และบรรพบุรุษของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขา ได้ลืมต่อการรำลึก และพวกเขาได้เป็นหมู่ชน ที่วิบัติ

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخَالِدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ﴿١٥﴾
كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُورًا ﴿١٦﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلُّتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾

¹ คือไฟอันร้อนแรง

² เป็นสัญญาอันแท้จริงต่อพระเจ้าของเจ้า

³ คือในวันกิยามะฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทุกฝ่าย บรรดาเจ็ด และสิ่งที่ถูกบูชาทั้งหลายอื่นจาก อัลลอฮ์ เช่น มะลาอิกะฮ์ อีซา และอุไซร

19. แน่นอน พวกเขาได้ปฏิเสธพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าว¹ ดังนั้น พวกเจ้าจึงไม่สามารถเสียมิให้มีการลงโทษ และไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือได้² และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำความผิด เราจะให้เขาลี้มรสการลงโทษอันมหันต์

20. และเรามีได้ส่งคนใดจากบรรดาราชก่อนหน้าเจ้า นอกจากพวกเขาจะรับประทานอาหารอย่างสามัญชน และเดินท่องไปในตลาด³ และเราได้ทำให้บางคนในพวกเจ้าเป็นการทดสอบแก่อีกบางคน⁴ เพื่อดูว่าพวกเจ้าจะอดทนไหม และพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเห็นทุกอย่าง

21. และบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรากล่าวว่า โฉนเหล่านี้มะลาอิกะฮ์จึงไม่ถูกส่งลงมายังพวกเรา หรือเราไม่เห็นพระเจ้าของเรา⁵ แน่นอน พวกเขาหยิ่งยโสในตัวของพวกเขามาก และพวกเขาได้ละเมิดขอบเขตอย่างมาก

22. วันที่พวกเขาเห็นมะลาอิกะฮ์ ในวันนั้นจะไม่มีข่าวดีสำหรับบรรดาผู้กระทำความผิด และมะลาอิกะฮ์จะกล่าวว่า สวรรค์จะถูกห้ามอย่างเด็ดขาดสำหรับพวกเขา⁶

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ
فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظَلِم
مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لِيَأْكُلُوا أَطْعَامًا وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ
وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً
أَتَّبِعْتُمْ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا
الْمَلَكُ إِنَّهُمْ لَشَاءُوا أَنْ نُكَلِّبَهُمْ
فِي أَنْفُسِهِمْ وَهُمْ غَوَّاهٌ كَبِيرٌ ﴿٢١﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حَبْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสั่งสอนพวกกุฟฟารว่า พวกที่ถูกเคารพบูชาได้ปฏิเสธพวกเจ้าต่อคำกล่าวของพวกเจ้าที่ว่า พวกเขาเป็นพระเจ้า

² ไม่สามารถปกป้องจากการลงโทษ หรือช่วยตัวเองให้พ้นจากการลงโทษได้

³ เดินท่องไปในตลาดเพื่อแสวงหาปัจจัยและการค้า และนี่คือแนวทางของบรรดาราชก่อนหน้าเจ้า

⁴ คืออัลลอฮ์ทรงทดสอบคนรวยให้จนลง คนมีเกียรติให้ตกต่ำลง และคนมีสุขภาพดีให้เจ็บป่วย สิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นการทดสอบความอดทนของพวกเจ้า และการอิมานของพวกเจ้า ว่า พวกเจ้าจะขอบคุณหรือเนรคุณ

⁵ เพื่อบอกพวกเจ้าถึงการเป็นร่อซูลของมุฮัมมัดว่าเป็นจริง

⁶ วันที่มะลาอิกะฮ์ลงมาเพื่อปลิดชีวิตพวกเขา ในวันนั้นพวกมุชริกีนจะไม่ได้รับข่าวดี แต่กลับจะมีแต่ความผิดหวังและขาดทุน

29. แน่นอน เขาได้ทำให้ฉันหลงผิดจากการ
ตักเตือน¹ หลังจากที่มันได้มีมายังฉัน และ
ชัยฏอนมารร้ายนั้น มันเป็นผู้เหยียดหยาม
มนุษย์เสมอ²

30. และร่อซูลได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ แท้จริงชนชาติของข้าพระองค์ได้ยึด
เอาอัลกุรอานนี่เป็นที่ทอดทิ้งเสียแล้ว³

31. และเช่นนั้นแหละ เราได้ทำให้มีศัตรูผู้
กระทำผิดแก่กะบูกุคน⁴ และพอเพียงแล้วที่
พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้แนะทางฮิตายะฮฺ และ
ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือ

32. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา กล่าวว่า
ทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาแก่เขา
ครั้งเดียวกันทั้งหมด เช่นนั้นแหละ เพื่อเราจะ
ทำให้หัวใจของเจ้ามันคงหนักแน่น⁵ และเราได้
จัดให้มันเป็นระเบียบเรียบร้อย

33. และพวกเขาจะไม่นำข้อเปรียบเทียบ (ข้อ
สงสัย) ใด ๆ มายังเจ้า⁶ เว้นแต่เราจะได้นำ
ความจริงมาให้เจ้า และการอธิบายอย่างดียิ่ง

لَقَدْ أَسْلَيْتَنِي مِنَ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ فِتْنَةٍ عَدُوًّا مِنَ الْمُحْرِمِينَ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَّحِدَةً كَذَلِكَ لِنُتَبِّهَ بِهِ
فَوَادِكَ وَوَقَلْنَاهُ لَرَبِّيكَ ﴿٣٢﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

¹ หลังจากการฮิตายะฮฺและการอีมาน

² คือหลังจากที่มันได้ล่องลงให้เขาหลงทางแล้ว มันก็จะปลีกตัวออกไปในขณะที่เขาอยู่ในภาวะคับขัน

³ เป็นการร้องเรียนประชาชาติของท่านต่ออัลลอฮฺ เพื่อจะปรามหรือขู่ประชาชาติของท่าน

⁴ จุดมุ่งหมายก็เพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบี ให้ยึดถือแบบอย่างของบรรดานะบีนีท่านก่อน ๆ

⁵ ต่อการแบกภาระ เพื่อเจ้าจะได้ท่องจำแล้วปฏิบัติให้เป็นไปตามสิ่งที่มิอยู่ในนั้น

⁶ คือจะนำเอาข้อสงสัยหรือหลักฐานใด ๆ มา เพื่อประณามและติเตียน

34. บรรดาผู้ที่ถูกลากให้มาชุมนุมกัน จะใช้
ใบหน้าของพวกเขาเดินไปยังนครภูษันนัม ชน
เหล่านั้นจะอยู่ในสถานที่ที่โลว และหลงทางยิ่ง¹

35. และแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์ (เตา-
รอด) แก่มูซา และเราได้ให้พี่ชายของเขาชื่อ
ฮารูนเป็นผู้ช่วยเหลือ

36. แล้วเราได้กล่าวว่ เจ้าทั้งสองจงออกไปยัง
หมู่ชนที่ปฏิเสธ ไม่เชื่อโองการทั้งหลายของเรา²
และเราได้ทำลายพวกเขาอย่างพินาศย่อยยับ³

37. และหมู่ชนของนูหฺ เมื่อพวกเขาปฏิเสธไม่
เชื่อฟังบรรดารอซูล เราได้ให้พวกเขาจมน้ำตาย
และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นสัญญาณหนึ่งแก่
มนุษยชาติ⁴ และเราได้เตรียมการลงโทษอย่าง
เจ็บปวดไว้สำหรับบรรดาผู้ธรรม⁵

38. และเราได้ทำลายพวกอ้าด และพวกษะมูด
และชาวบ่อน้ำ และชนชาติอีกมากมายระหว่าง
นั้น

39. และชนชาติแต่ละสมัยเราได้นำหลักฐาน
มาชี้แจงแก่เขา และชนชาติแต่ละสมัยนั้นเรา
ก็ได้ทำลายอย่างสิ้นซาก⁶

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ سَمَرُ مَكَانَا وَأَضَلَّ سَبِيلَا ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرَا ﴿٢٥﴾

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرَا ﴿٢٦﴾

وَقَوْمِ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ
وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمَا ﴿٢٧﴾

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونَا
بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرَا ﴿٢٨﴾

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ وَكُلًّا تَبَّرْنَا
تَتْبِيرَا ﴿٢٩﴾

¹ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า มีผู้กล่าวขึ้นว่า โอ้ท่านรอซูลลอสย ทำไมพวกเขาพิรังถูกนำมาชุมนุมด้วย
การใช้ใบหน้าของเขาเดินในวันกียามะฮฺเล่า ท่านกล่าวว่า แท้จริงผู้ที่ให้เขาเดินบนเท้าทั้งสองของเขา
ย่อมเป็นผู้สามารถที่จะให้เขาเดินบนใบหน้าของเขาในวันกียามะฮฺ

² คือไฟรเอานและพรรคพวกของเขา

³ เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูลของเขา

⁴ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่เชื่อฟังรอซูลของพวกเขา คือนูหฺ

⁵ การลงโทษดังกล่าวนี้สำหรับโลกอาคิเราะฮฺ นอกเหนือไปจากที่พวกเขาได้ประสบมาแล้วในโลกดุนยา

⁶ โดยที่ข้อตักเตือนและคำสั่งสอนไม่เกิดประโยชน์แก่พวกเขา

40. และแน่นอน พวกเขาได้ผ่านมายังหมู่บ้าน ซึ่งถูกทำลายโดยก้อนหินจากฟากฟ้า แล้วพวกเขาไม่เห็นมันดอกหรือ¹ เปล่าหรือ พวกเขาไม่หวังที่จะกลับคืนชีพอีกต่างหาก

41. และเมื่อพวกเขาเห็นเจ้า (มุฮัมมัด) พวกเขาจะไม่ถือเอาเจ้าเป็นอย่างอื่น นอกจากเพื่อเป็นที่ล้อเลียน นี่หรือที่อัลลอฮฺทรงส่งมาให้ เป็นรอสูล

42. เขาเกือบจะทำให้พวกเราหลงทางไปจาก (การสักการะบูชา) บรรดาพระเจ้าของเรา หากว่าเราไม่อดทนยึดมั่นต่อพระเจ้าเหล่านั้น และพวกเขาจะรู้เมื่อพวกเขาได้พบเห็นการลงโทษว่าผู้ใดจะหลงทางกันแน่²

43. เจ้าไม่เห็นดอกหรือ ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขา³ แล้วเจ้าจะเป็นผู้คุ้มครองเขากระนั้นหรือ

44. หรือเจ้าจะคิดว่า ส่วนใหญ่ของพวกเขาจะไต่ยืนหรือ หรือใช้สติปัญญา⁴ พวกเขามิใช่อื่นใดดอก นอกจากเป็นเช่นปลุสตัดว์⁵ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาจะหลงทางเสียอีก

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَرْيَةٍ آلَتِي أَنمَطَرَتْ مَطَرًا لَّسَوًّا
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَ أَنَّهَا بِلْ كَانُوا
لَا يَرْجِعُونَ نَشُورًا ﴿١٩﴾

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَنْخَازُكَ إِلَاهُهُمْ
أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٢٠﴾

إِنَّكَ دَلِيلُنَا عَنْ إِلَهِنَا
لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢١﴾

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٢٢﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ كَثُرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ
إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

¹ พวกเขาได้เห็นทางผ่านบ่อยครั้ง ในการค้าขายของพวกเขาไปยังเมืองซาม คือผ่านไปยังหมู่บ้านที่ถูกทำลายโดยก้อนหินจากฟากฟ้า คือหมู่บ้าน (เซดุม) ซึ่งเป็นหมู่บ้านใหญ่แห่งหนึ่งของชนชาติลูดู

² เป็นการเตือนส้ำทับว่า ในวันอาคิเราะฮฺใครจะหลงทางกันแน่ พวกเขาหรือมุฮัมมัด

³ อิบน์อบบาสกล่าวว่ ชายบางคนในหมู่พวกมุชริกีนบูชาก้อนหิน เมื่อเขาเห็นก้อนหินที่ดึกกว่าเขาก็จะทิ้งก้อนเก่า แล้วเอาก้อนใหม่มาเคารพบูชา

⁴ คือพวกเขาจะรับฟังสิ่งที่เจ้ากล่าวแก่พวกเขา หรือใช้สติปัญญาใคร่ครวญสิ่งที่เจ้านำมาชี้แจง

⁵ แต่ทว่ายิ่งร้ายไปกว่าปลุสตัดว์เสียอีก เพราะสัตว์เหล่านั้นยังรู้จักเจ้าของและรู้ว่าใครทำดีกับมัน ส่วนพวกเหล่านั้นไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขา ไม่รู้จักการทำความดีและบุญคุณของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

45. เจ้ามิได้พิจารณาถึง (อาณาภาพแห่ง) พระเจ้าของเจ้าดอกหรือว่า พระองค์ทรงแผ่เงาออกอย่างไร¹ และหากพระองค์ทรงประสงค์ แน่نونพระองค์จะทรงทำให้มันหยุดนิ่ง² แล้วเราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณหนึ่งในการนี้³

46. แล้วเราได้ให้เงาสูดสูญสิ้นไปยังเราที่ละน้อยๆ⁴

47. และพระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางวันเป็นอาภรณ์สำหรับพวกเจ้า⁵ และให้การนอนเป็นการพักผ่อน และทำให้กลางวันเป็นการเคลื่อนไหว⁶

48. และพระองค์คือผู้ส่งลม เป็นการนำข่าวดีล่วงหน้า ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์⁷ และเราได้ประทานน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿١٥﴾

﴿١٥﴾

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا سَيْرًا ﴿١٦﴾

﴿١٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِيَأْسَوا وَل النَّوْمَ سُبْحَانَا

وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿١٧﴾

﴿١٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَاتِكَ يَدِي

رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿١٨﴾

﴿١٨﴾

¹ คือความมหัศจรรย์และอาณาภาพของพระองค์ ในการแผ่เงาให้ทอดออกไปในเวลากลางวัน เพื่อมนุษย์จะได้พักผ่อนภายใต้ร่มเงาต่าง ๆ จากความร้อนระอุของดวงอาทิตย์

² คืออยู่กับที่ไม่เปลี่ยนแปลง แต่ด้วยอาณาภาพของพระองค์ ทรงทำให้มันโยกย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง จากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง บางครั้งก็อยู่ทางด้านตะวันออก บางครั้งก็อยู่ทางด้านตะวันตก และอีกบางครั้งก็อยู่ทางด้านหน้า หรือด้านหลัง

³ คือเราทำการขึ้นของดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณแห่งการปรากฏเงา

⁴ คือเราได้ให้เงานี้สูญสิ้นไปทีละน้อย มิใช่ให้หมดไปอย่างกะทันหัน เพื่อมิให้ผลประโยชน์ของมัลกุลยุ่งเหยิงโกลาหลอลหม่าน อิบนุอับบาสกล่าวว่า เงาเริ่มตั้งแต่เวลาแสงเงินแสงทอง จนกระทั่งถึงเวลาดวงอาทิตย์ขึ้น

⁵ คือทำให้กลางวันเสมือนเครื่องนุ่งห่ม ที่ปกปิดพวกเจ้าด้วยความมืดของมัน

⁶ คือกลางวันเป็นเวลาที่มีมนุษย์ออกไปทำมาหากิน

⁷ คือส่งลมเป็นการแจ้งข่าวดีถึงการที่ฝนจะตก

49. เพื่อเราจะให้มีชีวิตด้วยมัน (น้ำ) แก่แผ่นดินที่แห้งแล้ง¹ และเราจะให้สิ่งที่เราสร้างมันขึ้นมา เช่น ปศุสัตว์และมนุษย์มากมาย ต็มมัน²
50. และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงมัน (อัลกุรอาน) ระหว่างพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณา³ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมรับ นอกจากการต้อตึงและปฏิเสธ
51. และหากเราประสงค์ แน่หนอนเราก็จะส่งผู้ตักเตือนไปยังทุก ๆ เมือง⁴
52. ดังนั้น เจ้าอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธา และจงต่อสู้ดิ้นรนกับพวกเขาด้วยมัน (อัลกุรอาน) โดยการต่อสู้ดิ้นรนอันยิ่งใหญ่⁵
53. และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลทั้งสองบรรจบติดกัน อันนี้จืดสนิทและอันนี้เค็มจัด และทรงทำที่คั่นระหว่างมันทั้งสอง และที่กั้นขวางอันแน่นอน⁶

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ﴿١٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٢٠﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَعَسْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٢١﴾

فَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْيَحْرَيْنَ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٤﴾

¹ คือเราจะให้แผ่นดินที่แห้งแล้งไม่มีพืชพรรณธัญญาหาร มีชีวิตขึ้นมาด้วยน้ำ

² เพื่อให้ปศุสัตว์และมนุษย์ได้เต็มจากมัน เพราะน้ำเป็นชีวิตของทุกสิ่งที่มีชีวิต

³ คือเราได้ยกอุทหาธรณีนี้อัลกุรอานนี้แก่มนุษย์แล้ว และเราได้ชี้แจงหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในนั้น เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญพิจารณา

⁴ หากเราต้องการ เราก็จะช่วยผ่อนคลายความยากลำบากของการเป็นนะบีจากเจ้า ด้วยการส่งนะบีเป็นผู้ตักเตือนสั่งสอนในทุก ๆ หัวเมือง แต่เราเจาจะจงเจ้าให้เป็นนะบีเผยแพร่ไปยังชาวโลกทั้งมวล อันเป็นการให้เกียรติแก่เจ้า

⁵ คืออย่าเชื่อฟังพวกเขาที่ขอร้องเจ้าให้ระงับการกล่าวถึงบรรดาพระเจ้าของพวกเขา และจงต่อสู้ดิ้นรนหรือต่อต้านพวกเขาด้วยหลักฐานจากอัลกุรอานจนถึงที่สุด อย่าได้หวั่นถอย

⁶ คือทำให้ทะเลทั้งสองมาบรรจบติดเคียงข้างกัน โดยที่น้ำจืดกับน้ำเค็มจะไม่ปะปนกัน คือมีที่กั้นระหว่างน้ำทั้งสองโดยอาณาภาพของพระองค์

54. และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ (อสุจิ) และทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติ¹ และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอาณูภาพ

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

55. และพวกเขาเคารพอิบาคะฮ์อื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งมันไม่ให้คุณแก่พวกเขาและไม่ให้โทษแก่พวกเขา² และผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นผู้ช่วยเหลือ (ชัยฏอน) ให้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา³

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

56. และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน⁴

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

57. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันมิได้ขอค่าจ้างจากพวกท่านในการเผยแพร่ เว้นแต่ว่าผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายึดเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขา⁵

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا مِن شَاءِ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

58. และเจ้าจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตตลอดกาล ไม่ตาย⁶ และจงแข็งข้อสุดดี

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ نَذِيرٍ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾

¹ ทางเชื้อสายคือการทำความรู้จักและติดต่อกันอยู่เสมอ ส่วนทางเครือญาติคือการทำให้เกิดความรักใคร่ และการรวมกันระหว่างคนแปลกหน้ากับคนใกล้ชิด

² คือเคารพรูปปั้น เจว็ด ที่ไม่ให้คุณให้โทษแก่พวกเขาเลย เพราะมันเป็นสิ่งไม่มีชีวิต ไม่มีความรู้สึกไม่เห็น และไม่สืบัติปัญญา

³ เพราะการบูชาของเขาต่อรูปปั้น เป็นการช่วยเหลือชัยฏอน

⁴ เป็นผู้แจ้งข่าวดีแก่บรรดามุอมีนถึงสวนสวรรค์อันบรมสุข และตักเตือนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงการลงโทษด้วยไฟนรก

⁵ คือผู้ใดประสงค์จะถือเป็นแนวทางเพื่อความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ด้วยการศรัทธาและปฏิบัติความดี ก็จงกระทำเถิด

⁶ คือจงยึดมั่นและมอบหมายการทำงานทั้งหลายของเจ้าต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่ตลอดเวลา

ด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพอเพียงแล้ว
สำหรับพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้ในความผิดทั้งหลาย
ของปวงบ่าวของพระองค์¹

59. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น ในระยะ 6
วัน² แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์³
พระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจงถามผู้รู้เกี่ยวกับ
พระองค์

60. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงสujud
ต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกเขาได้กล่าวว่า
ใครคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี จะให้เราสujud
ตามที่ท่านสั่งเราระนั้นหรือ⁴ และมันได้เพิ่ม
การหันห่างออกไปแก่พวกเขา⁵

61. ความจำเริญยิ่งแต่พระผู้ทรงทำให้ชั้นฟ้า
มีหมู่ดวงดาว⁶ และได้ทรงทำให้มีตะเกียง⁷ ใน
นั้นและดวงจันทร์มีแสงนวล

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
فَسْتَلِّ بِهِ، خَبِيرًا ﴿٦٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦١﴾ ﴿٦٠﴾

بَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ ﴿٦١﴾

¹ คือเป็นการพอเพียงสำหรับเจ้าแล้วที่อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูการงานของปวงบ่าว ไม่มีสิ่งใดที่จะปิดบัง
พระองค์ได้

² อิบน์ญุไบรกล่าวว่ อัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะสร้างมันได้ในชั่วขณะหนึ่ง แต่พระองค์ทรงสอนบ่าวของ
พระองค์ให้รู้ถึงความเรียบร้อย และความหนักแน่นมั่นคง

³ เป็นการสถิตย์ที่เหมาะสมกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์โดยปราศจากการเปรียบเทียบ

⁴ คือจะให้เราสujudตามที่ท่านสั่งให้เราสujudต่อพระองค์ โดยที่เราไม่รู้จักพระองค์กระนั้นหรือ

⁵ คำพูดเช่นนี้ได้ทำให้พวกเขาเพิ่มความห่างไกลจากศาสนา และเตลิดหนีออกไป

⁶ หมายถึงดวงดาวน้อยใหญ่และมากมาย

⁷ หมายถึงดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงจ้าในเวลากลางวัน

62. และพระองค์คือผู้ทรงบันดาลให้มีกลางวัน และกลางคืน หมุนเวียนแทนที่กัน¹ สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะใคร่ครวญ² หรือปรารถนาจะชอบคุณ

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

63. และปวงบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปราณี คือ³ บรรดาผู้ที่เดินบนแผ่นดินด้วยความสงบเสงี่ยม⁴ และเมื่อพวกเขาเงยหน้าขึ้นจากพวกเขา จะกล่าวว่า ศานติ หรือสลาม

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾

64. และบรรดาผู้ใช้เวลากลางคืนทำการสัจและยื่น (ละหมาด) เพื่อพระเจ้าของพวกเขา⁵

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾

65. และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงปิดเป่าการลงโทษของนรกให้พ้นไปจากเรา⁶ แท้จริงการลงโทษของมันนั้นมันคงอยู่ตลอดกาล

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

66. แท้จริงมันเป็นที่ยู่และที่พำนักอันเลวร้ายยิ่ง⁷

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

¹ คือให้ทั้งสองโคจรแทนที่กัน กลางวันจะมาพร้อมกับแสงของมัน แล้วกลางคืนก็ติดตามมาพร้อมกับความมืดของมัน

² คือจะใคร่ครวญถึงสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ และความมหัศจรรย์ในการสร้างของพระองค์

³ คือปวงบ่าวซึ่งอัลลอฮ์ทรงรักพวกเขา

⁴ ไม่ใช่เดินอย่างสะเปะสะปะ เย่อหยิ่งจองหอง หรือเดินแกว่งไปแกว่งมา หรือเดินอวดโก้

⁵ คือผู้ที่ตื่นขึ้นในเวลากลางคืนดึกสงัดเพื่อทำละหมาด อ่านอัลกุรอาน ซิกรุลลอฮ์ และขอลุแก่โทษต่อพระองค์

⁶ คือวิงวอนขอต่อพระองค์ให้พวกเขาหลุดพ้นจากการลงโทษของไฟนรก

⁷ คือทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์ พวกเขาก็ยังมีความกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์

67. และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาใช้จ่าย พวกเขา ก็ไม่สรุ่ยสรุ่ย และไม่ตระหนี่¹ และระหว่าง ทั้งสองสภาพนั้น พวกเขาอยู่สายกลาง

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا
وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿١٧﴾

68. และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใด คู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่ง อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม² และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำ เช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์³

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَتَمًا ﴿١٨﴾

69. การลงโทษในวันกียามะฮ์จะถูกเพิ่มขึ้น เป็นสองเท่าสำหรับเขา และเขาจะอยู่ในนั้น อย่างอัปยศ

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿١٩﴾

70. เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว และศรัทธา และประกอบกิจการที่ดี⁴ เขาเหล่านั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็น ความดี และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิภัย ผู้ทรง เมตตาเสมอ

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٠﴾

¹ คือพวกเขาไม่ได้เป็นคนสรุ่ยสรุ่ยในการใช้จ่าย เพื่อการกินการดื่มและการแต่งกาย และมีได้เป็นคน บกพร่องและหวงแหนจนกระทั่งกลายเป็นคนตระหนี่

² เว้นแต่สิ่งสมควรฆ่า เช่น การก่พुरुหลังจากศรัทธาแล้ว หรือการผิดประเวณีหลังจากแต่งงานแล้วหรือ การฆ่าที่เป็นการลงโทษตอบแทน

³ คือผู้ใดปฏิบัติสิ่งที่เป็นความผิดอันมหันต์ เช่น การตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ การฆ่าชีวิต และการผิดประเวณี ในวันกียามะฮ์เขาจะได้รับการตอบแทนและการลงโทษเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

⁴ แต่ถ้าผู้ใดขอลงโทษกลับเนื้อกลับตัว เสียใจในการกระทำที่ล่วงมาแล้ว และจะไม่กลับไปประพฤติปฏิบัติ อีก และประกอบกิจการที่ดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็จะทรงยกโทษให้เขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภิภัยและ ทรงเมตตาเสมอ

71. และผู้ใดกลับเนื้อกลับตัวและกระทำความดี
แท้จริงเขากลับเนื้อกลับตัวเข้าหาอัลลอฮ์อย่าง
จริงจัง¹

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَبُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾

72. และบรรดาผู้ไม่เป็นพยานในการเท็จ² และ
เมื่อพวกเขาผ่านเรื่องไร้สาระ พวกเขาผ่านไป
อย่างมีเกียรติ³

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

73. และบรรดาผู้ที่เมื่อถูกกล่าวเตือนให้รำลึก
ถึงโองการทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขา
พวกเขาจะไม่ผินหลังให้เป็นสภาพเช่นคนหูหนวก
ตาบอด⁴

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا لَمْ يَأْتُواكَ بِتِجَارَةٍ
لَا بَخْرٍ وَلَا أَعْتَابٍ أَصَمًا وَعُمْيًا ﴿٧٣﴾

74. และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็น
เจ้าของเรา ขอพระองค์โปรดประทานแก่เรา
ซึ่งคุ้มครองของเราและลูกหลานของเรา ให้เป็น
ที่รื่นรมย์แก่สายตาของเรา⁵ และทรงทำให้เรา
เป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้ยำเกรง

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

75. เขาเหล่านั้นจะได้รับการตอบแทน ในการ
ที่พวกเขาอดทน⁶ และพวกเขาจะได้พบการ
กล่าวคำต้อนรับและสลาม⁷

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلْفُونَ فِيهَا كَهْفًا وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾

¹ ผู้ใดขอขมาโทษจากการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติ และเขาปรับปรุงแก้ไขตัวเอง อัลลอฮ์ ตะอาลา จะ
ทรงรับการขอภัยโทษของเขา และเขาจะได้รับความโปรดปราน ณ ที่พระองค์

² คือการเป็นพยานเท็จที่ทำให้สูญเสียสิทธิของมนุษย์

³ คือเมื่อผ่านไปยังสถานที่ที่มีการชุมนุมกันในเรื่องไร้สาระ และทำให้เพลิดเพลิน เช่น โรงหนัง โรงละคร
การเล่นการพนันการร้องเพลงต้องห้าม

⁴ คือหันหน้าเข้ารับฟังด้วยความตั้งใจและมีจิตใจที่ยำเกรง

⁵ ด้วยการใช้ดีมั่นในการจงรักภักดีต่อพระองค์ และกระทำความดี เพื่อความโปรดปรานต่อพระองค์

⁶ ต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ และปฏิบัติตามด้วยความจงรักภักดี

⁷ ได้รับการกล่าวต้อนรับและการกล่าวสลามจากมะลาอิกะฮ์

76. โดยพำนักอยู่ในนั้นอย่างถาวร เป็นที่พำนักและที่อาศัยที่น่าอภิรมย์แท้ๆ

77. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระผู้เป็นเจ้าของฉันจะไม่ไยดีต่อพวกท่าน หากไม่มีการวิงวอนภาคีของพวกเขา¹ เพราะแน่นอน พวกท่านได้ปฏิเสธไม่รับฟัง² ดังนั้นการลงโทษจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

خَلِيدٍ فِيهَا حَسُنْتَ مُسْتَقَرًّا وَمَقَامًا ﴿٧٦﴾

قُلْ مَا يَعْزُبُ عَنِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

¹ พระเจ้าของฉันจะไม่ไยดีต่อพวกท่านดอก ถึงหากจะไม่มี การวิงวอนนอบน้อมของพวกท่านต่อพระองค์ และการวิงวอนขอความช่วยเหลือของพวกท่านต่อพระองค์ในยามทุกข์ยาก

² เพราะแน่นอนพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์และอัลกุรอาน ดังนั้น การลงโทษจะเป็นสิ่งคู่ควรกับพวกท่านในวันอาคิเราะฮ์

(26) ซูเราะฮ์ อັซซุรอรออ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 227 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อັซซุรอรออ

ซูเราะฮ์อັซซุรอรออเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในหลักการของศาสนา เช่น การให้ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ และการฟื้นคืนชีพ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์ อื่นๆ ที่ให้ความสนใจทางด้านหลักอะกีดะฮ์ และหลักการศรัทธา

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยเรื่องของอัลกุรอานุลกะรีม ที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา เพื่อเป็นทางนำแก่มนุษย์ทั้งมวล และเป็นโอสถุขานาพิเศษที่จะบำบัดโรคต่าง ๆ ของมนุษยชาติ และกล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่ออัลกุรอาน พวกเขาปฏิเสธทั้งๆ ที่เป็นโองการที่ชัดเจน มีหลักฐานอย่างชัดเจน โดยที่พวกเขาได้ขอสิ่งปาฏิหาริย์อื่นจากอัลกุรอานุลกะรีม เนื่องจากการดื้อตันและโอหัง

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบรรดาราอซูลที่อัลลอฮ์ทรงส่งเขาเหล่านั้นมา เพื่อชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่มวลมนุษย์ เริ่มด้วยเรื่องของนะบีมูซา อะลัยฮิสสลาม กับฟิโรฮาน กษัตริย์ผู้กระไรคราดโอหัง และการโต้ตอบระหว่างบุคคลทั้งสองในเรื่องของพระเจ้าตลอดจนการที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงสนับสนุนนะบีมูซาด้วยหลักฐานอันชัดเจน ซึ่งได้ลบล้างความเท็จให้สูญสิ้นไป โดยได้นำมากล่าวไว้หลายตอนในเรื่องนี้ และได้จบลงด้วยการกล่าวถึงบทเรียนและข้อเตือนสติถึงความแตกต่างอย่างมากมาย ระหว่างการอีมานกับการกดขี่ข่มเหง

หลังจากนั้นได้กล่าวถึงเรื่องของอัลค่อลีล อิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม และท่าทีของเขาที่มีต่อชนชาติและบิดาของเขา ในการเคารพสักการะรูปปั้นและเจว็ด ท่านได้แสดงออกซึ่งหลักฐานอันแข็งแกร่ง และข้อชี้แจงอันชัดเจน ถึงความไม่ถูกต้องในสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะสิ่งซึ่งไม่ได้ยินและไม่ยังประโยชน์ให้ พร้อมกับได้พิสูจน์ให้พวกเขาประจักษ์ถึงหลักฐานอันหนักแน่นต่อความเป็นเอกะของพระเจ้าแห่งสากลโลก ซึ่งการให้คุณให้โทษนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ รวมทั้งการให้เป็นและการให้ตายด้วย

หลังจากที่ได้กล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ของบรรดานะบี เช่น นูหฺ ฮูด คอและฮ์ ลุฎ

และซุอัยบ อะลัยฮิมุศค่อลาตุวัสสลาม และการปฏิบัติของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่มีต่อบรรดาราอซูลแล้ว ซูเราะฮ์นี้ได้ทวนกลับมากล่าวถึงเรื่องของคัมภีร์อันมีเกียรติ เป็นการให้ความสำคัญของคัมภีร์และกล่าวถึงที่มาของคัมภีร์ว่า และแท้จริง มันเป็นการประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก อรรหุผู้ซื่อสัตย์ (ญิบรีล) ได้นำมัน ลงมายังหัวใจของเจ้า เพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง เป็นภาษาอาหรับอัน ชัดแจ้ง

แล้วซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการโต้ตอบการกล่าวเท็จของพวกมุชริกีน ในการอ้าง ของพวกเขาที่ว่า อัลกุรอานนั้นชัยฏอน มารร้ายเป็นผู้นำลงมา เพื่อให้ตอนเริ่มกับ ตอนจบสอดคล้องกันอย่างสวยงามที่สุด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฎอ ซีน มีม
2. เหล่านี้คือโองการทั้งหลายอันขัดแย้ง¹
3. บางที่เจ้า (มุฮัมมัด) เป็นผู้ทำลายชีวิตของ
เจ้า เพราะพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา²
4. หากเราประสงค์ เราจะให้มีสัญญาณหนึ่ง
จากฟากฟ้ามายังพวกเขา³ แล้วคอของพวกเขาก็
ยอมก้มลงต่อมัน⁴
5. และไม่มีข้อดักเตือนใหม่⁵ อันใดจากพระผู้
ทรงกรุณาปรานี เว้นแต่พวกเขาจะผินหลังให้
กับมัน
6. แล้วแน่นอนพวกเขาได้ปฏิเสธ ดังนั้น
ข่าวคราวที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยมันนั้นก็มายัง
พวกเขา⁶
7. พวกเขามิได้มองไปยังแผ่นดินดอกหรือว่าก็
มากนักแล้วที่เราได้ให้มันงอกเงยออกมาจาก
ทุกชนิดที่ดีมีประโยชน์⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسٓرٓ

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

لَعَلَّكَ بَئِيعَ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

إِنْ نَشَاءُ نُزَلِّ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾

وَمَا يَا أَيُّهُمْ مِن دَٰرٍ إِلَّا لَنَا وَمَا نُنَادِيهِمْ مِّن دُونِ

إِلَّا كَانُوا عَنْتُهُ مُتْرَضِينَ ﴿٥﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا قَسِيئَ الْيَمِينِ أَيْبُوا مَا كَانُوا

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَرَّرْنَا فِيهَا مِن كُلِّ ذِي عَرَبٍ ﴿٧﴾

¹ คือขัดแย้งและเป็นปาฏิหาริย์แก่ผู้พิจารณาใคร่ครวญ

² เป็นการปลอบใจแก่ท่านร่อซูล คือลบล้างข้ออะลยฮะซัลลัม มิให้เสียใจต่อการไม่ศรัทธาของพวกกุฟฟาร

³ ทำให้พวกเขาต้องจำยอมศรัทธา

⁴ คือยอมศรัทธาอย่างศิโรราบ แต่เราไม่ทำเพราะเราต้องการที่จะให้การศรัทธาด้วยความสมัครใจมิใช่การบังคับ

⁵ หมายถึงอัลกุรอาน หรืออัลวะฮยู ที่ใหม่ในการประทานลงมาเป็นระยะ ๆ

⁶ คือผลตอบแทนแห่งการกระทำของพวกเขาเอง

⁷ คำถามในประโยคนี้เป็นการปรามต่อพวกปฏิเสธที่ไม่ยอมพิจารณาใคร่ครวญ

8. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่าง
แน่นอน¹ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้
ศรัทธา

9. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่หนอน
พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ² ผู้ทรงเมตตาเสมอ³

10. และจงรำลึก เมื่อพระเจ้าของเจ้าทรงเรียก
มุซาว่า จงไปยังหมู่ชนผู้อธรรม⁴

11. คือหมู่ชนของฟิรเอานะ พวกเขาไม่ยำเกรง
ดอกหรือ

12. เขา (มุซา) กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของฉัน
แท้จริงฉันกลัวว่า พวกเขาจะปฏิเสธไม่ยอม
เชื่อฉัน

13. และห้วงอกของฉันจะอึดอัด⁵ และลิ้นของฉัน
จะไม่คล่อง⁶ ดังนั้นพระองค์ทรงโปรดส่งฮารุน
มาช่วยฉันด้วยเถิด⁷

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَسْبِغْ لَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۗ أَلا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

وَيَصِيبُ صَدْرِي وَلَا يَبْقَى لِسَانِي فَأرْسِلْ
إِلَيَّ هَارُونَ ﴿١٣﴾

¹ เป็นสัญญาณที่ชี้ไปถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ และเดชานุภาพของพระองค์

² ผู้ทรงอำนาจในการตอบสนองผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามข้อใช้ของพระองค์และเคารพภักดีอื่นจากพระองค์

³ ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อผู้กลับเข้าหาพระองค์เพื่อขอกอภัยโทษ

⁴ พระองค์ทรงเรียกมุซาจากภูเขารูทางด้านขวา ให้ให้มุซาไปหาฟิรเอานะ และพวกพ้องของเขา ผู้อธรรม
ด้วยการปฏิเสธศรัทธา และประกอบกรรมทำชั่ว

⁵ คืออึดอัดใจจากการปฏิเสธของพวกเขา

⁶ คือพูดไม่คล่องเมื่อปฏิบัติหน้าที่เผยแพร่

⁷ นักตีฟซิกกล่าวว่า มุซาได้กล่าวถึงข้อขัดข้อง 3 ประการ โดยที่ข้อขัดข้องดังกล่าวนี้ได้เรียบเรียงตาม
ลำดับ คือ กลัวการปฏิเสธ การอึดอัดใจ และการพูดไม่คล่อง กล่าวถึง การปฏิเสธเป็นเหตุให้เกิดการ
อึดอัดใจ และการอึดอัดใจเป็นเหตุทำให้พูดไม่คล่อง

14. และพวกเขามีข้อกล่าวหาต่อฉัน¹ ดังนั้นฉันกลัวว่าพวกเขาจะฆ่าฉัน

وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

15. พระองค์ตรัสว่า ไม่ดอก ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงไปเกิดพร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลาย² ของเรา แท้จริงเราอยู่กับพวกเจ้า³ เป็นผู้ฟัง

قَالَ كَلَّا فَذُهِبَتْ آيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

16. ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงไปหาไฟรเอานู แล้วจงกล่าวว่าเราเป็นทูตของพระเจ้าแห่งสากลโลก

فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْمَالِئِينَ ﴿١٦﴾

17. แล้วขอให้ส่งวงศัวานของอิสรออีลไปพร้อมกั้บเราเกิด⁴

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

18. เขา (ไฟรเอานู) กล่าวว่า เรามิได้เสียดูเจ้าเมื่อขณะเป็นเด็กอยู่กับพวกเราดอกหรือ และเจ้าได้อยู่กับเราหลายปี⁵ ในช่วงชีวิตของเจ้า

قَالَ لَمْ نُؤْمِرْ بِكَ فِتْنًا وَوَلَدًا وَلَيْسَتْ فِتْنًا مِنْ عَمْرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

19. และเจ้าได้ทำการกระทำของเจ้าซึ่งเจ้าได้กระทำไปแล้ว และเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เนรคุณ⁶

وَفَعَلْتَ فَعَلْنَاكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

20. เขา (มุซา) กล่าวว่า ฉันได้กระทำมันโดยที่ฉันไม่รู้⁷

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾

¹ คือไฟรเอานู และพวกพ้องของเขา ได้กล่าวโทษฉัน คือฉันฆ่าชาวค็อพท์ ฉันจึงกลัวว่าพวกเขาจะตามมาฆ่าฉัน

² คือหลักฐาน และมีะนูษัตของเรา

³ คือเราอยู่กับท่านทั้งสองด้วยการช่วยเหลือและสนับสนุน เราจะได้ยินสิ่งที่ท่านทั้งสองพูดและสิ่งที่เขาตอบแก่ทั้งสอง

⁴ คือจงปล่อยวงศัวานอิสรออีลออกจากความเป็นทาสของท่านแล้วปล่อยพวกเขาให้ออกเดินทางไปยังเมืองขามพร้อมกั้บเรา

⁵ มุกอติลกล่าวว่า ประมาณ 30 ปี

⁶ คือแล้วเจ้าได้ตอบแทนเราโดยที่เราได้เสียดูเจ้าเพื่อให้เจ้าได้เนรคุณต่อความดีของเราแล้วเจ้าได้ฆ่าคนของเรา การใช้สำนวนว่า การกระทำ เพื่อแสดงถึงการกระทำที่ยิ่งใหญ่

⁷ ฉันนกระทำมัน ฉันจึงผิด เพราะฉันมิได้มีเจตนาจะฆ่าเขา แต่ฉันต้องการที่จะสั่งสอนเขา

21. ดังนั้น ฉันได้หนีไปจากพวกท่าน เมื่อฉัน
กลัวพวกท่านแล้วพระเจ้าของฉันได้ทรงประทาน
อิกมะฮ์แก่ฉัน¹ และทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นร่อซูล
คนหนึ่ง²

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦١﴾

22. และนี่คือบุญคุณที่ท่านล่ำเล็กมันต่อฉัน
โดยท่านทำให้งศ์วานอิสรออีลเป็นทาส³

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٢﴾

23. ฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า และใครคือพระเจ้า
แห่งสากลโลก⁴

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾

24. เขา (มุซา) กล่าวว่า พระเจ้าแห่งชั้นฟ้า
ทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่าง
ทั้งสอง⁵ หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาเชื่อมั่น⁶

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٦٤﴾

25. เขาได้กล่าวแก่ผู้เฝ้ารอบ ๆ เขาว่า พวกท่าน
ได้ยินไหม⁷

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾

¹ คือการเป็นนะบี

² คือทรงเลือกฉันเป็นร่อซูลมาเรียกร้องเชิญชวนท่าน หากท่านศรัทธา ท่านจะปลดอภัย หากท่านขัดขึ้น
ท่านจะประสบความหายนะ

³ ทำไมท่านจึงล่ำเล็กการทำความดีของท่านต่อฉัน และท่านก็ได้ทำให้ชนชาติของฉันเป็นทาส สิ่งที่ท่าน
นับมันว่าเป็นนิอมะฮ์ความจริงมันก็คือ นิกมะฮ์นั่นเอง

⁴ ฟิรเอาน์กล่าวด้วยความโอหังของเขาว่า ใครคือผู้ที่ท่านกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก มีพระเจ้า
อื่นจากฉันอีกหรือ

⁵ และทรงเป็นผู้จัดการในเรื่องเกี่ยวกับความเป็นความตาย และทรงเป็นผู้ให้บังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างในท้อง
ทะเล บนบก ภูเขา ต้นไม้ พืชผัก พันธุ์ไม้และอื่นจากนี้

⁶ คือมีชีวิตที่เชื่อมั่น และส่ายตาที่พิจารณาใคร่ครวญนี่คือสิ่งที่ขัดแย้ง

⁷ เขากล่าวแก่ข้าราชการบริวารชั้นผู้ใหญ่เป็นเชิงล้อเลียนว่า พวกท่านได้ยินคำตอบของเขาไหม ฉันถามเขาถึง
ข้อเท็จจริงของอัลลอฮ์ เขาตอบฉันถึงคุณลักษณะของพระองค์ มุซาจึงตอบอย่างขัดแย้งพร้อมหลักฐานคือ
พระเจ้าของพวกท่าน

26. เขา (มุซา) กล่าวอีกว่า พระเจ้าของพวกท่าน และของบรรพบุรุษสมัยก่อน ๆ นั้นด้วย¹

قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ الْآوَالِينَ ﴿٦٦﴾

27. เขา (ฟิรเอาน) กล่าวว่า แท้จริงรอซูลของพวกท่านซึ่งได้ถูกส่งมายังพวกท่านนั้นเป็นคนบ้าอย่างแน่นอน²

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٦٧﴾

28. เขา (มุซา) กล่าวว่า พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านใช้สติปัญญาพิจารณา³

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

29. เขากล่าวว่า หากเจ้ายึดถือพระเจ้าอื่นจากฉัน ฉันจะให้เจ้าอยู่ในหมู่ผู้ต้องขัง

قَالَ لَنْ أَخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ
مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٦٩﴾

30. เขา (มุซา) กล่าวว่า แม้ว่าฉันจะนำสิ่งที่ขัดแย้งมายังท่านกระนั้นหรือ⁴

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٧٠﴾

31. เขากล่าวว่า ก็จงนำมันมาซิ หากเจ้าเป็นคนจริง⁵

قَالَ فَأْتِ بِمِثَالِهَا مِنْ الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾

32. ดังนั้น เขาได้โยนไม้เท้าของเขา แล้วมันคือ งูอย่างขัดแย้ง⁶

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٧٢﴾

33. และได้ดึงมือของเขาออกมา แล้วมันก็เป็นสีขาวแก่บรรดาผู้มองดู⁷

وَرَفَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٧٣﴾

¹ เพราะการมีของพวกท่านเป็นหลักฐานยืนยันถึงการมีของพระผู้ทรงเดชานุภาพ พระผู้ทรงปรีชาญาณ

² โดยกล่าวหามุซาว่า ตามอย่างหนึ่งตอบอีกอย่างหนึ่ง

³ คือพระองค์ก็ทรงให้ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก และทรงให้มันตกทางทิศตะวันตก นี่คือภาพลักษณ์ซึ่งคนฉลาดและคนโง่จะประสบพบเห็นอยู่ทุกเมื่อเชิ้อวัน

⁴ มุซากล่าวว่า ท่านจะขังฉันหรือ ถึงแม้ว่าฉันจะนำหลักฐานอันขัดแย้งมาแสดงต่อท่าน

⁵ คือเป็นคนจริงในข้ออ้างของเจ้า

⁶ เป็นงูตัวใหญ่ ปากใหญ่ รูปร่างน่ากลัว

⁷ เป็นสีขาวมีประกายแสงอันเจิดจ้า

34. เขาได้กล่าวแก่ขุนนางชั้นผู้ใหญ่รอบ ๆ เขาว่า แท้จริงเขาคือนักเล่นกลอย่างชั่วของ
35. เขาต้องการที่ให้พวกท่านออกจากดินแดนของพวกท่านด้วยเล่ห์กลของเขา¹ ดังนั้นพวกท่านจะชี้แนะประการใด²
36. พวกเขาแล้วว่า จงหน่วงเหนี่ยวเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และจงส่งคนไปตามหัวเมืองให้มาชุมนุมกัน³
37. เพื่อที่นักเล่นกลผู้ชั่วของทุกคนจะได้มาหาท่าน
38. แล้วบรรดานักเล่นกลได้มาชุมนุมกันตามวันเวลาที่กำหนดไว้⁴
39. และได้มีประกาศแก่มหาชน พวกท่านจะไปร่วมชุมนุมด้วยไหม⁵
40. เพื่อพวกเราจะได้ตามบรรดานักเล่นกลหากพวกเขาเป็นผู้ชนะ
41. เมื่อพวกนักเล่นกลมาถึง พวกเขากล่าวแก่ฟิรอานว่า พวกเราจะมีรางวัลแน่นอนหรือถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ⁶

قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأُعِثْ فِي الدِّينِ حَشِيرِينَ ﴿٣٦﴾

يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سِحَارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِيَمِنتِ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَأَجْرُ إِنَّا كُنَّا نَعْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

¹ คือเขาต้องการที่เข้ามาครอบครองดินแดนของพวกท่านด้วยเล่ห์กลอันยิ่งใหญ่ของเขา

² คือจะให้ฉันจัดการอย่างไรกับเขา

³ เพื่อรวบรวมนักเล่นกลทุกหนแห่งให้มาแสดงกล

⁴ คือในตอนสายของวันที่มุซาได้กำหนดไว้ กล่าวคือวันที่มีการดบแต่ง

⁵ คือได้มีการประกาศเรียกร้องเชิญชวนให้ประชาชนให้ไปร่วมการชุมนุมเพื่อเป็นสักขีพยานในการพ่ายแพ้ของมุซา

⁶ คือหากพวกเราเป็นฝ่ายชนะ ท่านจะจ่ายเงิน หรือค่าตอบแทนแก่พวกเราจริงหรือ

42. เขากล่าวว่า ถูกแล้ว และพวกท่านขณะนั้น จะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดอย่างแน่นนอน¹

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾

43. มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงโยนสิ่งซึ่งที่ พวกท่านจะต้องโยน²

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

44. แล้วพวกเขาก็ได้โยนเชือกหลายเส้นของ พวกเขาและไม้เท้าหลายอันของพวกเขา และ พวกเขากล่าวว่า ด้วยเกียรติยศของฟิเรอาน แท้จริงเราเป็นผู้ชนะอย่างแน่นนอน

فَالْقَوَاعِبُ حَاكِمَةٌ وَعَصَبُهُمْ وَقَالُوا بَعْزَةٌ فِرْعَوْنَ
إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

45. ครั้นแล้วมูซาก็ได้โยนไม้เท้าของเขา ณ บัดนั้นมันได้กลืนสิ่งซึ่งที่พวกเขาได้ลองมันขึ้น³

فَأَلْفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. พวกนักเล่นกลจึงก้มหัวลงกราบสujud⁴

فَأَلْفَىٰ السَّحَرَةُ سَوَّادِينَ ﴿٤٦﴾

47. พวกเขากล่าวว่า เราศรัทธาต่อพระเจ้า แห่งสากลโลก

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. พระเจ้าของมูซา และฮารูน⁵

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

49. เขากล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขาก่อนที่ ฉันทจะอนุญาตแก่พวกท่านกระนั้นหรือ แน่นนอน เขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกท่านซึ่งได้สอนการ

قَالَ ءَأَمْسَرْتُمْ قَوْلَ أَنَا أَدْنَىٰ لَكُمْ إِلَهًا ۗ لَكِبْرُكُمُ
الَّذِي عَلَّمَكُمَ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ نَعْلَمُونَ لَا أَطْعَمُنَّ إِلَيْدِكُمْ
وَأَرْجَلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ۗ وَأَلْحَيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

¹ ฟิเรอานตอบว่า แน่นนอนที่สุดเราจะตอบแทนพวกท่านตามที่พวกท่านต้องการและจะแต่งตั้งให้เป็นขุนนางชั้นผู้ใหญ่ด้วย

² ขอให้พวกท่านเริ่มโยนตามที่พวกท่านต้องการ ฉันทจะไม่กลัว มูซาพูดเช่นนั้นด้วยความมั่นใจต่อการช่วยเหลือนสนับสนุนของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขา และด้วยความเชื่อมั่นที่จะแสดงออกซึ่งอัศจรรย์

³ เมื่อมูซาโยนไม้เท้าของเขาแล้ว มันได้กลายเป็นงูตัวใหญ่ แล้วมันก็ได้กลืนสิ่งซึ่งที่นักเล่นกลของฟิเรอานคิดกันว่ามันเป็นเหล็กสั่นยอดของพวกเขา

⁴ คือสujudต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก หลังจากที่พวกเขาได้พบเห็นหลักฐานอันชัดเจนและปาฏิหาริย์อันมหัศจรรย์

⁵ พวกเขากล่าวขณะที่ก้มลงสujudว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งมูซา และฮารูนได้เรียกร้องเราไปสู่พระองค์

เล่นกลแก่พวกท่าน¹ แล้วพวกท่านจะรู้² แน่หนอน
ฉันจะตัดมือของพวกท่านและเท้าของพวกท่าน
สลัซข้างกัน³ และแน่หนอนฉันจะแขวนตริ่งไว้
ทั้งหมด⁴

50. พวกเขาบอกว่า ไม่เป็นไรหรอก แท้จริง
เรานั้นต้องเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา

قَالُوا لَا ضَرَرَ لَنَا إِلَىٰ رَبِّنَا مُتَّقِلُونَ ﴿٥٠﴾

51. แท้จริงเราปรารถนาที่จะให้ พระเจ้าของ
เราทรงยกโทษให้แก่เรา เพราะเราเป็นกลุ่มแรก
ที่เป็นผู้ศรัทธา⁵

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا إِنَّ كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

52. และเราได้ตั้งใจให้มุซาออกเดินทาง ใน
เวลากลางคืนพร้อมกับบ่วงปาวของข้า⁶ แท้จริง
พวกเจ้ากำลังถูกติดตาม⁷

﴿٥٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِآيَاتِنَا إِنَّكَ
مَتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾

53. แล้วฟิรเอานได้ส่งคนไปตามหัวเมืองต่าง ๆ
ให้มาร่วมชุมนุม

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَلَأِينَ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. (และว่า) แท้จริงเขาเหล่านั้นเป็นหมูชน
ส่วนน้อย⁸

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾

¹ และพวกท่านได้ให้รวมหัวกันกับเขาเพื่อให้งานของเขาประจักษ์ออกมา ฟิรเอาน พุดออกมาเช่นนี้
เพื่อให้เกิดการสับสนแก่ประชาชนของเขา เพื่อให้พวกเขาเข้าใจว่านักเล่นกลเหล่านั้นศรัทธาด้วยการ
ประจักษ์ข้อเท็จจริง ทั้ง ๆ ที่เขารู้ดีว่าพวกเขามีได้ไปพบมุซาที่อนหนานั้นเลย

² ถึงการลงโทษของฉันอันเนื่องมาจากการกระทำของพวกท่านด้วยการศรัทธาต่อเขา

³ คือจะตัดมือขวาและเท้าซ้ายของพวกท่านทุกคน

⁴ จะแขวนตริ่งไว้ที่ต้นอินทผลัมจนกระทั่งตาย

⁵ โดยพวกเขาหวังการอภัยโทษและความโปรดปรานจากพระองค์เพราะเป็นกลุ่มชนแรกที่ศรัทธาต่อมุซา

⁶ คือวงศวานอิสรอฮิล มุ่งไปทางทะเล

⁷ คือฟิรเอานและพวกพ้องของเขาได้ติดตามพวกท่านมาเพื่อจะเอาพวกท่านกลับไปยังดินแดนอียิปต์
และฆ่าพวกท่าน

⁸ อัฎฎ็อบรียี กล่าววว่า วงศวานอิสรอฮิลที่ร่วมเดินทางไปกับมุซามีอยู่ประมาณ 70,600 คน เมื่อเทียบกับ
ทหารของฟิรเอานแล้วก็นับว่าน้อย

55. และแท้จริงพวกเขาทำให้เราเกิดโทสะ
56. และแท้จริงพวกเราทั้งหมดอยู่ในสภาพเตรียมพร้อม¹
57. ดังนั้น เราได้ให้พวกเขา² ออกจากเรือสวนและลำธารน้ำ
58. และทรัพย์สินอันมากมาย³ และที่พำนักอันโอ้อ่า
59. เช่นนั้นแหละ และเราได้ให้วงศ์วานอิสรออีล ได้รับมรดกครอบครองมัน⁴
60. แล้วพวกเขา (ฟิรเอาน) ได้ติดตามพวกเขา (วงศ์วานอิสรออีล) เมื่อเวลาตะวันขึ้น⁵
61. ครั้นเมื่อแต่ละฝ่ายได้มองเห็นกัน พวกพ้องของมุซาได้กล่าวว่า แท้จริงเราถูกตามทันแล้ว⁶
62. เขา (มุซา) ได้กล่าวว่า ไม่หรอก แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงอยู่กับฉัน⁷ พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่ฉัน⁸

وَاتَّبَعْنَاهُمْ لِنَالِحِطُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

فَاتَّبَعُوهُمْ مُتَّبِعِينَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا تَرَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى

إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

¹ และเราจะใช้ความเดือดดาล

² คือฟิรเอาน และพวกพ้องของเขา

³ คือทรัพย์สินที่พวกเขาสะสมไว้มากมาย เช่น ทองและเงิน และบ้านช่องอันสวยงาม

⁴ ในการออกไปติดตามเช่นนั้นแหละ เราได้ให้วงศ์วานอิสรออีลได้ครอบครองบ้านช่องและทรัพย์สินของพวกเขา หลังจากที่ฟิรเอานและพวกพ้องของเขาได้จมน้ำตาย

⁵ คือตามไปทันกันในเวลาเช้าตรู่

⁶ พวกเขาได้กล่าวเช่นนั้น เมื่อมองเห็นพวกฟิรเอานตามมาอย่างใกล้ชิด และข้างหน้าพวกเขาคือทะเล

⁷ ด้วยการคุ้มกันรักษา และการช่วยเหลือ

⁸ คือทางแห่งการรอดพ้น

63. ดังนั้นเราได้ตั้งใจมุซาว่า จงฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วมันก็ได้แยกออก แต่ละข้างมีสภาพเหมือนภูเขาใหญ่¹

64. และเราได้ให้พวกอื่น² ให้เข้ามาใกล้ ณ ที่นั้น

65. และเราได้ให้มุซาและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมดรอดพ้นไป³

66. และเราได้ให้พวกอื่น⁴ จมน้ำตาย

67. แท้จริงในการนั้นเป็นสัญญาณอย่างแน่นอน⁵ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

68. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ⁶ ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

69. และจงเล่า⁸ เรื่องราวของอิบรอฮีม ให้แก่พวกเขา

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿١٦﴾

وَأَرْسَلْنَا قَوْمَ الْآخَرِينَ ﴿١٧﴾

وَأَخْبَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢١﴾

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٢٢﴾

¹ อิบน์อับบาส กล่าวว่า ในการเอาไม้เท้าฟาดลงไป ในทะเลนั้นมันได้กลายเป็น 12 ทางเดินซึ่งเป็นทางเดินของแต่ละตระกูลของวงศ์วานอิสรออีล

² และเราได้ให้ฟิรเอานและพรรคพวกของเขาเข้ามาใกล้จนกระทั่งเดินเข้าไปในทะเล ตามหลังวงศ์วานอิสรออีล

³ คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อเขา

⁴ คือฟิรเอานและพรรคพวกของเขา นักตีฟฮีกกล่าวว่า เมื่อทะเลได้แยกออก อัลลอฮฺ ทรงทำให้มันแข็งตัวแก่มุซา และพรรคพวกของเขาจนกระทั่งกลายเป็น 12 ทางเดิน เมื่อพรรคพวกของมุซาได้เดินผ่านพ้นไป และพรรคพวกของฟิรเอานได้เดินเข้าไปในทะเล อัลลอฮฺทรงบัญชาให้ทะเลกลบพวกเขาจนกระทั่งจมน้ำตายหมด

⁵ ในการจมน้ำของฟิรเอาน และพรรคพวกของเขานั้นเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ในการที่อัลลอฮฺทรงให้บรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์รอดพ้น และให้บรรดาศัตรูของพระองค์ประสบความพินาศ

⁶ ทรงแก่คั้นต่อบรรดาศัตรูของพระองค์

⁷ ทรงเมตตาต่อบรรดาบ่าวผู้ใกล้ชิดต่อพระองค์

⁸ มุฮัมมัดจงเล่าเรื่องราวสำคัญของอิบรอฮีมแก่พวกเขา

70. ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขา และพวกพ้อง
ของเขาว่า พวกท่านเคารพภักดีอะไร¹

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

71. พวกเขา กล่าวว่า เราเคารพภักดีรูปปั้นแล้ว
เราจะคงเป็นผู้ยึดมั่นต่อมันตลอดไป²

قَالُوا تَعْبُدُوا أَصْنَامًا فُطِّلُوا عَلَيْهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾

72. เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า เมื่อพวกท่าน
วิงวอนขอ พวกมันได้ยินพวกท่านหรือ³

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَنْدَعُونَ ﴿٧٢﴾

73. หรือมันให้คุณให้โทษแก่พวกท่านไหม⁴

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضِرُّونَ ﴿٧٣﴾

74. พวกเขา กล่าวว่า แต่เราได้พบบรรพบุรุษ
ของเราปฏิบัติกันมาเช่นนั้น⁵

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. เขากล่าวว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือสิ่งที่
พวกท่านเคารพภักดีอยู่

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76. ด้วยตัวของพวกท่านเอง และบรรพบุรุษ
ของพวกท่านแต่กาลก่อน

أَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ أَفَلَمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. แท้จริงพวกเขา คือศัตรูของฉัน นอกจาก
พระเจ้าแห่งสากลโลก⁶

فَأِنَّهُمْ كَانُوا إِلَىَّ الْآرَبَ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. ซึ่งพระองค์ทรงสร้างฉัน แล้วพระองค์ทรง
ชี้แนะทางแก่ฉัน

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

¹ อิบรอฮีมได้ถามพวกเขาทั้งที่รู้ว่าพวกเขาเคารพสักการะรูปปั้น เพื่อชี้แจงให้พวกเขาได้ทราบถึงการใช้อย่างผิดไป ในทางที่ผิดในการสักการะบูชาสิ่งที่ไม้อำนวยประโยชน์ให้แก่พวกเขาเลย

² ที่พวกเขา กล่าวเช่นนั้นเป็นการดีใจ และอวดอ้าง

³ อิบรอฮีมกล่าวเช่นนั้นเป็นการปราม

⁴ คือมันทำประโยชน์ให้แก่พวกท่านหรือปกป้องภัยอันตรายและความชั่วร้ายให้แก่พวกท่านได้ไหม

⁵ แล้วเราก็ปฏิบัติไปเช่นนั้น โดยพวกเขา จำต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นก็คือการเลียนแบบ

⁶ อิบรอฮีมกล่าวว่า พระเจ้าเหล่านั้นเป็นศัตรูของฉัน ฉันจะไม่เคารพสักการะมัน แต่ฉันจะเคารพสักการะอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สนับสนุนฉันทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

79. และพระองค์ทรงประทานอาหารให้ฉัน
และทรงให้น้ำดื่มแก่ฉัน¹

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. และเมื่อฉันป่วย² ดั่งนั้นพระองค์ทรงให้
ฉันหายป่วย

وَإِذَا مَرَضْتُ هُوَ يُشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. และผู้ทรงให้ฉันตายแล้วทรงให้ฉันมีชีวิต³

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

82. และผู้ที่ฉันหวังว่า จะทรงอภัยแก่ฉันซึ่ง
ความผิดพลาดในวันแห่งการตอบแทน⁴

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

83. ข้าแต่พระเจ้าของฉัน ขอพระองค์ทรง
ประทานความรู้และทรงให้ฉันอยู่ร่วมกับหมู่
คนดีทั้งหลาย

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا

وَالْحَقِيقِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. และทรงทำให้ฉันได้รับการรำลึกอย่างดีใน
หมู่ชนรุ่นต่อๆ ไป⁵

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมู่ผู้รับมรดกแห่ง
สวนสวรรค์⁶ อันร่มรื่น

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

86. และทรงประทานอภัยให้แก่บิดาของฉัน
ด้วย แท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด⁷

وَأَغْفِرْ لِي أَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

¹ พระองค์คือผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพซึ่งได้ให้เมฆรวมตัวกันแล้วให้ฝนตกลงมา

² ไม่มีใครที่จะทำให้ฉันหายป่วยได้นอกจากพระองค์

³ พระองค์เป็นผู้ทรงให้เป็นและให้ตาย ไม่มีผู้ใดกระทำได้นอกจากพระองค์

⁴ ฉันหวังจากความเมตตาอันไพศาลของพระองค์ ที่จะทรงอภัยต่อความผิดพลาดของฉันในวันแห่งการชำระและการตอบแทนโดยพระองค์จะทรงตอบแทนบ่าวของพระองค์ดีด้วยการทำงานของพวกเขา

⁵ อิบน์อับบาสกล่าวว่า คือการรวมประชาชาติทั้งหลายกับเขา หมายถึงทุก ๆ ประชาชาติจะยึดมั่นอยู่ในแนวทางของเขา และให้เกียรติแก่เขา

⁶ คืออยู่ในหมู่ผู้ได้รับความสุขในโลกหน้าซึ่งสมควรจะได้รับมรดกแห่งสวนสวรรค์อันร่มรื่นและจีรัง

⁷ คือมิได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องหรือไม่ได้รับฮิदाเยะชุนันเอง

87. และทรงอย่าให้ฉันได้รับความอภัยในวัน
ที่พวกเขาถูกให้ฟื้นคืนชีพ¹

وَلَا تُخَوِّنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

88. วันที่ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานจะไม่อำนวย
ประโยชน์ได้เลย

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

89. เว้นแต่ผู้มาหาอัลลอฮ์ด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์
ผ่องใส²

إِلَّا مَنَ اتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. และสวนสวรรค์จะถูกนำมาให้มาใกล้แก่บรรดา
ผู้ยำเกรง³

وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُنْفِقِينَ ﴿٩٠﴾

91. และนรกจะถูกเผยให้เห็นแก่บรรดาผู้หลงผิด
คิดชั่ว⁴

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

92. และมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ไหนเล่าที่⁵
พวกท่านเคารพภักดี

وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

93. อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันจะช่วยเหลือพวก
ท่าน⁶ หรือจะช่วยตัวมันเองได้ไหม

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمُ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾

94. แล้วพวกมันจะถูกโยนทิ้งห้วงลงในนรก
พวกมันและพวก⁷ หลงผิด

فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾

¹ คำวิงวอนนี้เป็นการถ่อมตนของเขาคือหน้าพระพักตร์อัลลอฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงกล่าวชมเชยเขาไว้ในอายะฮ์ที่ว่า แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นประชาชาติ

² คือหัวใจที่ปราศจากการตั้งภาคี การสับปลับ การอิจฉา และการแค้นเคือง

³ คือผู้ที่ยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขา เพื่อจะให้เขาไปพำนักอยู่นั้น

⁴ เพื่อที่พวกเขาจะได้เห็นด้วยตาของพวกเขาเองอย่างชัดเจน บรรดาผู้ศรัทธาจะมองเห็นสวรรค์พวกเขาจะได้รับความสุขและดีใจ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเห็นนรกแล้ว พวกเขาจะได้รับความเศร้าโศกเสียใจ

⁵ คือไหนเล่า บรรดาพระเจ้าของพวกเขาที่พวกท่านเคารพภักดี

⁶ ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ หรือสามารถที่จะปกป้องตัวของพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ไหม

⁷ คือถูกโยนลงไปในนรกทั้งพวกเจวีศรูปปั้น และผู้บูชามัน

95. และไพร่พล¹ ของอิบลิสทั้งหมด
96. พวกเขาว่าขณะที่พวกเขาได้เคียงกันอยู่ในนั้น²
97. ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพวกเราอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน
98. ขณะที่พวกเราทำให้พวกเขาเท่าเทียมกับพระเจ้าแห่งสากลโลก³
99. และไม่มีผู้ใดทำให้พวกเขาหลงผิด นอกจากพวกอาชญากร⁴ เท่านั้น
100. ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดโทษแก่เรา⁵
101. และไม่มีมิตรผู้รักใคร่ด้วย⁶
102. ฉะนั้น หากเราได้กลับไปสักครั้ง⁷ เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา⁸
103. แท้จริงในการนี้⁹ ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขา¹⁰ ไม่เป็นผู้ศรัทธา

وَجُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿١٦﴾

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٧﴾

إِذْ نُسَبِّحُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٩﴾

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿٢٠﴾

وَلَا صِدِّيقِينَ ﴿٢١﴾

فَلَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّمَنْ يُؤْمِنُ ﴿٢٣﴾

¹ ทั้งมนุษย์และญิน² คือผู้บุชากกล่าวโทษพวกเจว็ด³ คือขณะที่เราเคารพบูชาพวกเขาท่านคู่เคียงกับพระเจ้าแห่งสากลโลก และเราทำให้พวกเขาท่านเท่าเทียมกับพระองค์ในสิทธิแห่งการอิตายะฮ์⁴ คือไม่มีใครทำให้เราหลงจากทางที่ถูกต้อง นอกจากพวกหัวหน้าเหล่านั้นที่เกลี้ยกล่อมชักชวนเราไปสู่ทางแห่งการปฏิเสธและฝ่าฝืนข้อบัญญัติ⁵ คือไม่มีผู้ใดช่วยเหลือให้พ้นจากความน่ากลัวของวันนี้⁶ ที่จะช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์⁷ คือกลับไปยังโลกดุนยาอีกสักครั้ง⁸ คือผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ทำความดี และเชื่อฟังปฏิบัติตามพระเจ้าของเรา⁹ คือในสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับอิบรอฮีม และกลุ่มชนของเขา¹⁰ ของพวกมุชริกีน

104. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่نون
พระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَلَا رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤﴾

105. หมู่ชนของนุหฺ ได้ปฏิเสธบรรดาราอซูล¹

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥﴾

106. ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือ นุหฺ²
ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านไม่ยำเกรง
บ้างหรือ³

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦﴾

107. แท้จริงฉันคือรอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับ
พวกท่าน

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧﴾

108. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮฺ และ
เชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

109. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จาก
พวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด
นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

110. ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิดและจงเชื่อ
ฟังฉัน⁴

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

111. พวกเขา กล่าวว่า จะให้เราเคารพศาสดาต่อ
ท่านกระนั้นหรือ ในเมื่อพวกท่านด้อยเท่านี้ที่
เชื่อฟังปฏิบัติตามท่าน⁵

﴿١٩﴾ قَالُوا أَنزَلْنَاكَ وَإِنَّا لَكَ لَأَنزِلُونَ ﴿١٩﴾

¹ คือหมู่ชนของนุหฺ ได้ปฏิเสธรอซูลของพวกเขาคือนุหฺ เพราะผู้ใดปฏิเสธรอซูลคนหนึ่งเท่ากับเขาปฏิเสธบรรดาราอซูล

² คือเป็นพี่น้องกันทางเชื้อสาย ไม่ใช่ทางศาสนา เพราะเขาเป็นคนหนึ่งจากพวกเขา

³ คือไม่ยำเกรงการลงโทษของอัลลอฮฺ บ้างหรือในการเคารพสักการะรูปปั้นต่าง ๆ

⁴ ได้กล่าวซ้ำเช่นนั้นเป็นการยืนยันและเตือนให้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้

⁵ อัลบัยฎอวีย์ กล่าวว่า อันนี้เป็นการแสดงถึงความเบาปัญญา, และด้อยความคิดเห็น โดยคิดแต่เพียงเรื่องของโลกดุนยาจนกระทั่งถึงอาการเชื่อฟังปฏิบัติตามของพวกเขาคนยากจนต่อนุหฺ เป็นข้อขัดข้องในการปฏิบัติตาม และการศรัทธาของพวกเขาต่อการเรียกร้องเชิญชวนของนุหฺ

112. เขา (นูหฺ) กล่าวว่า ฉันไม่มีความรู้อันใดเลยในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติกัน¹

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. การตอบแทนของพวกเขาไม่ได้อยู่ที่ผู้ใดเลย นอกจากที่พระเจ้าของฉัน หากพวกท่านมีความรู้สึก²

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَلَّشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

114. และฉันจะไม่ใช่ผู้ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธา

وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

115. ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง³

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

116. พวกเขากล่าวว่า โอ้นูหฺ หากท่านไม่หยุดยั้ง⁴ แน่نونท่านจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขว้างด้วยก้อนหิน

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ يَنْبُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

117. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริงหมู่ชนของฉันปฏิเสธฉัน

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

118. ดังนั้นขอพระองค์ทรงตัดสินระหว่างฉันกับพวกเขาโดยยุติธรรมเถิด และทรงโปรดช่วยฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับฉันให้รอดพ้นด้วยเถิด

فَأَفْضَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَا وَبَجِيءِ ﴿١١٨﴾

وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและผู้อยู่ร่วมกับเขาให้อยู่ในเรือที่เต็มเปี่ยม⁵

فَأَجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

¹ คือฉันไม่มีหน้าที่ที่จะค้นหาความลับที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา ว่าพวกเขาเชื่อฟังฉันด้วยความบริสุทธิ์ใจหรือด้วยความโลภในเรื่องของตน

² เพราะพระเจ้าของฉันทรงสอดส่องทรงรอบรู้สิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจของพวกเขา

³ คือเป็นผู้ตักเตือนพวกท่าน จากการลงโทษของอัลลอฮฺ ดังนั้นใครเชื่อฟังฉันเขาก็จะรอดพ้นจากการลงโทษ ถึงแม้ว่าจะเป็นผู้มีเกียรติหรือไร้เกียรติ มั่งมีหรือยากจนก็ตาม

⁴ คือไม่หยุดยั้งจากการเรียกร้องเชิญชวน และประณามสิ่งที่พวกเขายึดถืออยู่

⁵ คือเต็มไปด้วยผู้คนทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และสัตว์

120. แล้วเราได้ให้พวกที่เหลื่ออยู่จนหน้าตาย

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

121. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง¹ อย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. และแท้จริงพระเจ้าของสุเจ้านั้น แน่نون พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

123. หมู่ชนของอาดได้ปฏิเสธบรรดารอซูล²

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือ ฮูด ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านอย่าเกรงบ้างหรือ³

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. แท้จริงฉันคือ รอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน⁴

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. ดังนั้นพวกท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾

127. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก⁵

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

¹ คือเป็นข้อเตือนใจอันยิ่งใหญ่แก่ผู้ใคร่ครวญ

² เริ่มเรื่องราวของนะบีสูด คือตระกูลอาดได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังรอซูลของพวกเขาคือฮูด ผู้ใดปฏิเสธรอซูลคนหนึ่ง ก็เท่ากับเขาปฏิเสธบรรดารอซูล

³ คือพวกท่านไม่เกรงกลัวการลงโทษของอัลลอฮ์ ในการเคารพสักการะของพวกท่านอื่นจากพระองค์ หรือ

⁴ และเป็นผู้ตักเตือนพวกท่านในเรื่องของศาสนา

⁵ อายะฮ์ได้กล่าวซ้ำเช่นนี้เพื่อเป็นการเตือนว่า การเรียกร้องเชิญชวนของบรรดารอซูลเป็นหนึ่งเดียว

128. พวกท่านสร้างอนุสาวรีย์ไว้บนที่สูงทุกแห่ง เพื่อโอ้อวดกระนั้นหรือ¹

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

129. และพวกท่านสร้างคฤหาสน์เสมือนกับว่า พวกท่านจะอยู่อย่างตลอดกาลกระนั้นหรือ²

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

130. และเมื่อพวกท่านทำร้าย (ผู้ใด) พวกท่าน กระทำอย่างทารุณโหดร้าย³

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

131. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์⁴ และ เชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾

132. และพวกท่านจงยำเกรงผู้ทรงประทานแก่ พวกท่าน สิ่งซึ่งพวกท่านรู้ดีอยู่แล้ว⁵

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. พระองค์ทรงประทานแก่พวกท่านด้วย ปศุสัตว์และลูกหลาน

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. และสวนอันหลากหลาย และลำธาร หลายแห่ง⁶

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾

135. แท้จริงฉันกลัวว่าพวกท่าน จะได้รับการ ลงโทษในวัน⁷ อันยิ่งใหญ่

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

¹ อิบน์อะซุร กล่าวว่า ด้วยเหตุนี้ละอายต่ออะลียิสสลาม จึงคัดค้านและว่ามันเป็นการเสียเวลาเหนื่อยกาย และกระทำให้สิ่งที่ไม่ให้ประโยชน์อะไรเลยทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์

² คือคล้ายกับว่าพวกท่านจะไม่ตาย

³ ปราศจากการสงสารและเมตตา

⁴ คือจงเลิกการกระทำดังกล่าวเสีย

⁵ คือทรงประทานนอมะฮ์ต่าง ๆ และความดีทั้งหลาย

⁶ ดังนั้นพระองค์จึงจำเป็นจะต้องได้รับการเคารพภักดี การขอบคุณ และไม่ถูกปฏิเสธศรัทธา

⁷ คือหากพวกท่านไม่ขอบคุณต่อความโปรดปรานเหล่านี้ และพวกท่านปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่อพระองค์

136. พวกเขาบอกว่า มีผลเท่ากันที่เรา ท่าน
จะตักเตือนหรือไม่เป็นผู้ตักเตือนเราก็อตาม¹

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ
مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

137. นี่ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นเรื่องโกหก
ในสมัยก่อนๆ

إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلْقُ الْأَوْلِيَانِ ﴿١٣٧﴾

138. และพวกเราจะไม่อยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ²

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังเขา ดังนั้น
เราจึงทำลายล้างพวกเขา³ แท้จริงในการนี้ย่อม
เป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน⁴ แต่ส่วนมาก
ของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่หนอน
พระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

141. หมู่ชนของชะมูดได้ปฏิเสธบรรดาราชูล⁵

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

142. ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือ
ศอและฮู ได้กล่าวแก่พวกเขา โอ้พวกท่านไม่
ยำเกรงบ้างหรือ

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا اتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

143. แท้จริงฉันคือราชูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวก
ท่าน

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และ
เชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٤٤﴾

¹ คือเราจะไม่เชื่อฟังคำตักเตือนของท่านและเราก็จะอยู่ในสภาพของเราเช่นนี้

² คือจะไม่มีการพินาศ การตอบแทน การชำระบัญชี และการลงโทษใดๆ ทั้งสิ้น

³ คือพวกอ้าตูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง

⁴ คือในการทำลายล้างพวกเขาเช่นนี้ย่อมเป็นบทเรียนและข้อเตือนใจ

⁵ เริ่มเรื่องราวของนะบีศอและฮู คือตระกูลชะมูดได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังราชูลของพวกเขาคือศอและฮู ผู้ใดปฏิเสธราชูลคนหนึ่งก็เท่ากับเขาปฏิเสธบรรดาราชูลทั้งหมด

145. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก¹

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

146. พวกท่านจะถูกปล่อยให้อยู่อย่างสงบปลอดภัย ณ ที่นี้หรือ²

أَتَرْكُونَ فِي مَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

147. ในสวนอันหลากหลาย และลำธารหลายแห่ง

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

148. และไร่นา และต้นอินทผลัม ซึ่งกึ่งกันของมันสุกอม³

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْمًا هَاضِمًا ﴿١٤٨﴾

149. และพวกท่านสะกັตภูเขาคือที่อยู่อาศัยอย่างชานาญ⁴

وَتَنَحُّونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَدِهِينَ ﴿١٤٩﴾

150. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151. และอย่าเชื่อฟังคำสั่งใช้ของพวกฝ่าฝืน⁵

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

152. พวกที่บ่อนทำลายในแผ่นดิน และไม่เป็นพวกพัฒนา

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

¹ อายะฮ์ได้กล่าวซ้ำเช่นนี้เป็นการเตือนว่าการเรียกร้องของบรรดารอซูลเป็นหนึ่งเดียว ร่อซูลทุกท่านได้กล่าวเตือนกลุ่มชนของเขาถึงจุดมุ่งหมายในการที่เขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล เพราะมันเป็นผลประโยชน์ของประชาชาติทั้งมวล

² คือพระเจ้าของพวกท่านจะปล่อยให้พวกท่านอยู่ในโลกนี้อย่างสงบปลอดภัยและได้รับความโปรดปรานอยู่ตลอดเวลา เสมือนกับว่าพวกท่านจะมีชีวิตอยู่ตลอดไปโดยไม่ตายกระนั้นหรือ

³ นักดัดฟิรอกกล่าวว่า ดินแดนของชะมูด มีสวนมากมาย มีน้ำ ลำธาร มีต้นอินทผลัม ดังนั้นมะปิ้งและสุได้กล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงนิยามะฮ์ของอัลลอฮ์อันมากมายนี้

⁴ อรฺรอซีย์กล่าวว่า เป็นที่ประจักษ์ว่าโองการเหล่านี้บ่งชี้ว่า ส่วนใหญ่ของชนชาติฮูดนั้น มีความรู้สึกทางจินตนาการ คือชอบมักใหญ่ใฝ่สูง การมีชีวิตอยู่ยาวนาน และการวางอำนาจบาทใหญ่ สำหรับชนชาติของศอและฮฺนั้นมีความรู้สึกทางชอบกินชอบดื่มและที่พักผ่อนสุขสบาย อัศศอวัยย์ กล่าวว่า พวกนี้มีชีวิตยาวนาน เพราะฝ่าและตัวอาคารจะผุพังก่อนพวกเขาจะตาย บางคนในพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ 300 ปี ถึง 1,000 ปี

⁵ อย่าเชื่อฟังคำสั่งใช้ของพวกหัวหน้าผู้ฝ่าฝืน

153. พวกเขาบอกว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่ง
ในหมู่ผู้ถูกอาคม

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. ท่านมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นสามัญชน
เช่นเรา¹ ดังนั้นจงนำมาสักสัญญาณหนึ่ง หาก
ท่านเป็นหนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริง

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَيِّنَاتٍ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٥٤﴾

155. เขากล่าวว่า นี่คือนูรตัวเมีย² สำหรับมัน
ดื่มน้ำวันหนึ่ง และสำหรับพวกท่านก็ดื่มน้ำวัน
หนึ่งที่รู้กัน

قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لِّهَا شَرْبٌ وَكُرْشُرْبٌ
يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156. และพวกท่านอย่าก่อความทุกข์ยากแก่
มัน³ มิฉะนั้นการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะ
คร่าพวกท่าน⁴

وَلَا تَمْسُوْهَا فِى سُوْرٍ فَاِخْذُوْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥٦﴾

157. แล้วพวกเขาได้ฆ่ามัน พวกเขากำลังอยู่ใน
สภาพเป็นผู้เศร้าโศกเสียใจ⁵

فَعَرَوْهَا فَأَصْبَحُوا نَدِيْمِيْنَ ﴿١٥٧﴾

158. ดังนั้นการลงโทษได้คร่าพวกเขา⁶ แท้จริง
ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ใช่ผู้ศรัทธา

فَاِخْذَهُمُ الْعَذَابُ اِنْ فِىْ ذٰلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ
اَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٨﴾

¹ ทำไมท่านจึงอ้างว่าเป็นรอสของอัลลอฮ์

² นี่คือนูรตัวเมียของฉันท่อมอบให้แก่พวกท่าน คือนูรตัวเมียที่ออกจากก้อนหิน ด้วยอำนาจของอัลลอฮ์ นักตีฟซิกกล่าวว่า มีรายงานว่าพวกเขาเสนอแนะให้ทำนูรตัวเมียมีท้องออกมาจากก้อนหินและให้มันคลอตลูกออกมาต่อหน้าพวกเขา นะบีศอและฮุได้คิดอยู่ครู่หนึ่ง ญิบรีลได้มาหาเขาแล้วกล่าวว่า ท่านจงละหมาดสองร็อกอะฮ์แล้วขออุรต่อพระเจ้าของท่าน เขาจึงปฏิบัติตามที่หลังจากนั้นนูรตัวเมียได้ออกมาจากก้อนหินแล้วคลอตลูกต่อหน้าพวกเขา และมันได้นำความสิริมงคลมาให้พวกเขา

³ คืออย่าไปทุบตีหรือฆ่ามัน

⁴ คือพวกท่านจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์จากอัลลอฮ์

⁵ โดยยังมีมันด้วยนะ ผู้ที่ฆ่ามันคือ กุฎาอฺอิบนุซาลิฟ

⁶ คือการลงโทษที่ถูกสัญญาไว้ นั่นคือเสียงกัมปนาทได้ผลาญชีวิตพวกเขา และก้อนหินได้ถล่มลงมาจากพวกฟ้า

159. และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอน พระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ¹ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

160. หมู่ชนของลุด ได้ปฏิเสธบรรดารอซูล²

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือลุด ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านอย่าเกรงบ้างหรือ

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. แท้จริงฉันคือรอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾

164. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก³

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. พวกท่านเข้าหาผู้ชายในหมู่ผู้คนที่ทั้งหลาย กระนั้นหรือ⁴

أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. และพวกท่านปล่อยทิ้ง สิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านทรงบังเกิดมาสำหรับพวกท่าน คือภรรยาของพวกท่าน⁵ แน่แน่นอนพวกท่านเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

¹ ได้มีการอธิบายไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว

² เป็นการเริ่มเรื่องราวของนะบีลุด คือชนชาติของลุดได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังรอซูลของพวกเขาคือนะบีลุด ผู้ได้ปฏิเสธรอซูลคนหนึ่งก็เท่ากับปฏิเสธบรรดารอซูล

³ อัลอายาตได้กล่าวซ้ำเช่นนี้ และได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว

⁴ คือพวกท่านร่วมสังวาสกับบรรดาผู้ชายทางทวารหนักกระนั้นหรือ พวกท่านเท่านั้นที่กระทำการอันน่าเกลียดในหมู่มนุษยชาติทั้งหลาย

⁵ พวกท่านไม่ปฏิบัติในสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้อนุมัติให้ คือการหาความสุขกับบรรดาภรรยาของพวกท่าน

167. พวกเขาบอกว่า โอ้ลู่ญเอ๋ย หากท่านไม่
หยุดยั้ง แน่نونท่านเป็นผู้หนึ่งที่จะถูกขับไล่
ให้ออกไป!

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. เขากล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นผู้ที่เกลียดยิ่ง
ต่อการกระทำของพวกเขา²

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. ข้าแต่พระเจ้าของฉันขอพระองค์ทรง
ช่วยฉัน และบริวารของฉันให้พ้นจากที่พวกเขา
กระทำกัน³

رَبِّ يَحْيَىٰ وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. ดังนั้นเราได้ช่วยเขา และบริวารของเขา
ทั้งหมดให้รอดพ้น

فَجَئِنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. นอกจากหญิงแก่คนหนึ่ง⁴ ซึ่งนางอยู่ใน
หมู่ผู้ถูกทำลาย

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾

172. แล้วเราได้ทำลายพวกคนอื่น

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. และได้ให้ฟ้าฝนตกลงมาบนพวกเขา⁵
ดังนั้นฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนมันชั่วร้าย
เสียนี้กระไร

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءً مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง
อย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็น
ผู้ศรัทธา

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

¹ คือหากท่านไม่เลิกการดำเนินสิ่งที่พวกเรากระทำกันอยู่ เราจะไม่ปล่อยท่านออกไปจากพวกเราและนครเทศ
ให้ออกจากแผ่นดินของเรา

² ฉันขอปลีกตัวออกจากการทำอันน่าเกลียดของพวกเขา

³ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์และบริวารของข้าพระองค์พ้นจากการลงโทษซึ่งพวกเขาเหมาะสมจะได้รับ
เพราะการกระทำอันน่าเกลียดของพวกเขา

⁴ หมายถึงภรรยาของเขา

⁵ คือเป็นก้อนหินตกลงมาเหมือนกับฝนที่ตกลงมาอย่างหนัก

175. และแท้จริงพระเจ้าของสูเจ้านั้นแน่นอน
พระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตา
เสมอ¹

وَلَنْ رَبِّكَ لَمَوْءِمِنٌ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

176. ชาวป่าที่บได้ปฏิเสธบรรดาราชูล²

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

177. ขณะที่ซุัยบได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้
พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَنْتَقُونَ ﴿١٧٧﴾

178. แท้จริงฉันคือรอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับ
พวกท่าน

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์และ
เชื่อฟังฉัน

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ ﴿١٧٩﴾

180. และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จาก
พวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด
นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก³

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

181. จงดวงให้ครบเต็ม⁴ และอย่าเป็นผู้ที่ขาด
พร่อง⁵

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

182. และจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ إِيسَاسٍ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

183. และอย่าให้ขาดพร่องแก่มหาชนซึ่งสิ่ง
ต่าง ๆ ของพวกเขา⁶ และอย่าก่อกรรมในแผ่นดิน
เป็นผู้บ่อนทำลาย

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ

مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

¹ ในสองอายะฮ์เช่นนี้ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว

² คือชาวเมืองมัดยัน

³ อัลอายาตต่าง ๆ เหล่านี้ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว

⁴ คือจงให้ครบถ้วนแก่มหาชนซึ่งสิทธิของพวกเขาในการดวงและการชั่ง

⁵ คืออย่าให้พร่องในการดวง และขาดในการชั่ง

⁶ คืออย่าให้สิทธิของมหาชนต้องขาดตกบกพร่องในทุกวิถีทาง เช่น การคดโกง การคลบตะแลง การ
บิดพลิ้ว เป็นต้น

184. และจงยำเกรงผู้ซึ่งบังเกิดพวกท่าน¹ และ
ประชาชาติสมัยก่อนๆ

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾

185. พวกเขาบอกว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่งใน
หมู่ผู้ถูกอาคม²

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾

186. และท่านมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นสามัญชน
เช่นเรา และเราคิดว่าท่านเป็นผู้กล่าวเท็จคน
หนึ่ง³

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نُنْظِقُكَ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

187. ดังนั้นจงให้ส่วนต่างๆ จากท้องฟ้า⁴
หล่นลงมาบนพวกเรา หากท่านเป็นผู้สัตย์จริง
คนหนึ่ง

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

188. เขากล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ดี
ยิ่งในสิ่งที่พวกท่านกระทำ

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

189. พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อเขาดังนั้นการ
ลงโทษแห่งวันเมฆครอบคลุมได้คร่าพวกเขา
แท้จริงมันเป็นการลงโทษแห่งวันยิ่งใหญ่⁵

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلُمَةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

190. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง
อย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขามิเป็น
ผู้ศรัทธา

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

¹ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา

² จนกระทั่งสติปัญญาของท่านพันเพินไป

³ คือท่านโกหกเราโดยกล่าวว่า ฉันทนเป็นรอสูลของอัลลอฮ์

⁴ คือการลงโทษ คือชิ้นส่วนจากชั้นฟ้าหล่นลงมา

⁵ นักตีฟิรอกกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงให้มีอากาศครึ้นจัดแก่พวกเขาจนกระทั่งหายใจไม่ค่อยคล่อง พวกเขา
จึงออกจากที่พักไปยังทุ่งกว้าง อัลลอฮ์ทรงสั่งเมฆให้ลอยมาปกคลุมพวกเขาจากความร้อนของดวงตะวัน
ขณะนั้นพวกเขาก็พบกับความหนาวเย็นจึงร้องเรียกซึ่งกันและกัน เมื่อพวกเขาสามารถรวมกันอยู่ภายใต้เมฆ
อัลลอฮ์จึงส่งไฟมาเผาไหม้พวกเขาจนหมด นี่คือการลงโทษที่ยิ่งใหญ่

198. และหากว่าเราประทานมันลงมาแก่บางคน
ในหมู่ชาวต่างชาติ¹

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

199. แล้วเขาอ่านมันแก่พวกเขา² พวกเขาจะไม่
ไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อมัน

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

200. เช่นเดียวกับเราได้ให้มันเข้าไปในหัวใจ
ของบรรดาผู้กระทำความผิด³

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. พวกเขาจะไม่ศรัทธามันจนกว่าพวกเขา
จะได้เห็นการลงโทษอันเจ็บปวด

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

202. แล้วมัน⁴ จะมาหาพวกเขาอย่างกะทันหัน
โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว⁵

فِيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. พวกเขา ก็จะกล่าวว่าให้พวกเราได้รับการ
ประวิงบังได้ไหม⁶

يَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. ทำไมพวกเขาจึงเร่งการลงโทษของเรา
อีกเล่า⁷

أَفِعْدَابًا نَّيَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. เจ้าไม่เห็นดอกหรือ หากเราให้พวกเขา
รื่นเริงต่อไปอีกเป็นปี⁸

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

¹ ที่ไม่สามารถพูดภาษาอาหรับได้

² คือชาวต่างชาติผู้นั้นได้อ่านมันแก่พวกเขาผู้พหุพารมักกะฮ์

³ คือได้ให้อัลกุรอานเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้กระทำความผิด พวกเขาได้ฟังและเข้าใจมัน และรู้ถึงความ
สละสลวย และความลึกซึ้งของมัน พวกเขาก็ยังคงติดันไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานทั้ง ๆ ที่เป็นທີ່ประจักษ์ถึง
ความมหัศจรรย์ของมัน

⁴ คือการลงโทษอย่างกะทันหัน

⁵ คือพวกเขาไม่รู้วามันจะมาถึงพวกเขา

⁶ พวกเขาถามว่าขณะที่การลงโทษจะถึง พวกเขาสบายใจที่พวกเขาจะได้ศรัทธาในอดีตและหวังว่าหากได้มี
การประวิงแก่พวกเขาแล้วพวกเขาก็จะศรัทธา

⁷ ทั้ง ๆ ที่ขณะการลงโทษมาถึงพวกเขา ๆ ก็ขอประวิงเวลาต่อไปอีก

⁸ ทั้ง ๆ ที่พวกเขายังมีความสุขสมบูรณ์ และมีความเป็นอยู่อย่างสบาย

214. จงตักเตือนวงศ์าคณาญาติของเจ้าที่
ไกลชิด¹

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿١٧٤﴾

215. และจงลดปึก² ของเจ้าแก่บรรดาผู้ศรัทธา
ที่ปฏิบัติตามเจ้า

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

216. หากพวกเขาฝ่าฝืนเจ้า³ ก็จงกล่าวเถิด
แท้จริงฉันขอปลีกตัวให้พ้นจากสิ่งที่พวกท่าน
ปฏิบัติกันอยู่

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٧٦﴾

217. และจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁴

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٧٧﴾

218. ผู้ทรงเห็นเจ้าขณะที่เจ้ายืนอยู่⁵

الَّذِي يَرِنَّاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿١٧٨﴾

219. และการเคลื่อนไหวของเจ้าในหมู่ผู้ศรัทธา⁶

وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴿١٧٩﴾

220. แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรง
รอบรู้เสมอ

إِنَّهُمْ هُمُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٨٠﴾

221. ฉันจะบอกแก่พวกท่านใหม่ว่า พวกมาร
ชัยฏอนลงมาบนผู้ใด⁷

هَلْ أَتَيْتُمْكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿١٨١﴾

¹ นักตีฟซีรออธิบายว่า ที่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ถูกใช้ให้ตักเตือนญาติไกลชิดของท่านก่อน ก็เพื่อมิให้ผู้ใดคิดเป็นอคติว่าท่านเอนเอียงไปกับญาติของท่าน ดังนั้นเมื่อมีการบิบบังคับแก่ตัวเองและญาติไกลชิดของท่านแล้ว คำพูดคำสั่งสอนของท่านก็จะเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

² จงนอบน้อมอ่อนโยน

³ คือไม่ยอมเชื่อฟังและปฏิบัติตาม

⁴ จงมอบหมายการงานทั้งหมดของเจ้าแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจซึ่งจะปราบศัตรูของเจ้าด้วยอำนาจของพระองค์ และสนับสนุนเจ้าให้เหนือพวกเขาด้วยความเมตตาของพระองค์

⁵ คือเห็นยืนอยู่คนเดียวเมื่อออกจากที่นอนของเจ้า หรือที่ชุมนุมของเจ้า อิบน์อับบาสกล่าวว่าขณะที่ยืนละหมาดอยู่

⁶ คือเห็นเจ้าในขณะที่อยู่คนเดียวและอยู่กับหมู่คณะ

⁷ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกกุฟฟารมักกะฮ์ว่า ฉันจะบอก (26:221) เป็นการตอบโต้แก่พวกเขาเมื่อพวกเขา กล่าวว่า ชัยฏอนเป็นผู้นำเอาอัลกุรอานลงมาให้เขา

222. พวกมันลงมาบนทุกคนที่เป็นผู้โกหก ผู้
ทำบาปมาก¹

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

223. พวกมันจะเงี่ยหูฟัง และส่วนมากพวกมัน
เป็นผู้โกหก²

يَلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

224. และพวกกรีนั้น พวกหลงผิดจะปฏิบัติ
ตามพวกเขา³

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَاوَنُ ﴿٢٢٤﴾

225. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงพวกเขา
นั้นเร่ร่อนไปในทุกหนแห่ง⁴

الزَّوَارِبُ فِي كُلِّ مَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. และแท้จริงพวกเขาเห็นพุดในสิ่งที่พวกเขา
ไม่กระทำ⁵

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติ
ความดีทั้งหลายและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก⁶
และตอบโต้ป้องกันหลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง⁷
และบรรดาผู้อธรรมจะรู้ว่า ทางกลับอันใดที่
พวกเขาจะกลับคืนสู่⁸

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا وَانصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعُوا لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا أَيَّ مَقْلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

¹ มีไซลงบนหัวหน้าของลูกหลานอีดานาน

² พวกมันจะเงี่ยหูฟังแล้วนำไปบอกแก่พวกโหระหมดู และส่วนมากของพวกนี้ก็เป็นคนโกหก

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้ผู้ที่ย้ำว่ามุฮัมมัดเป็นนบิกว่า พวกกรีนั้น ใครที่ปฏิบัติตามเขา คือ
พวกหลงผิด ไม่ใช่พวกที่มีสติปัญญา

⁴ คือพวกเขาจะปฏิบัติตามการสรรเสริญเยินยอ และการขูดค้ำความไม่ดีงาม หรือการสบประมาท

⁵ คือเป็นพวกโกหก

⁶ คือกรีนีได้ทำให้พวกเขาเลื่อมรำลึกถึงอัลลอฮ์

⁷ กล่าวตอบโต้พวกมุชรีกีนเพื่อปกป้องความจริง และสนับสนุนอิสลาม

⁸ คือพวกอธรรมที่เป็นศัตรูกับอิสลามและพวกกรีนีที่หลงผิด จะได้รับรู้ทางกลับของพวกเขานั้นคือการลงโทษ
ด้วยไฟนรกขณะนั้นนั้น คือทางกลับที่ชั่วร้ายและสาสม

(27) ซูเราะฮ์ อันนัมล

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 93 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนัมล

ซูเราะฮ์อันนัมลเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องหลักการศรัทธาอัลอะกิดะฮ์ การให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ และการฟื้นคืนชีพ เป็นซูเราะฮ์หนึ่งในสามซูเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาอย่างต่อเนื่อง และถูกจัดอันดับไว้ในคัมภีร์อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกันคือ ซูเราะฮ์อัลชุรออ อั้นนัมล และอัลเกาะศ็อศ และอาจจะกล่าวได้ว่าในซูเราะฮ์ทั้งสามนี้มีแนวทางเดียวกันในการดำเนินเรื่อง เพื่อเป็นบทเรียนและข้อเตือนสติ โดยการเล่าเรื่องในอดีต

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงอัลกุรอานุลอะซีม ซึ่งเป็นปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ของนะบีมุฮัมมัดและเป็นหลักฐานที่สมบูรณ์จนกระทั่งวันกิยามะฮ์ และยังได้แจกแจงว่าได้ถูกประทาน ลงมาจากพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องราวของบรรดานะบีบางท่านโดยสรุป และบางท่านโดยละเอียด กล่าวโดยย่อถึงประวัติของนะบีมูซา นะบีศอและฮ์ และนะบีลูฏ์ และได้กล่าวถึงชนชาติของบรรดานะบีดังกล่าวว่าได้รับการลงโทษเนื่องจากพวกเขาผิดหลังให้กับการเรียกร้องเชิญชวนของอัลลอฮ์ และพวกเขาปฏิเสธต่อบรรดารอซูลผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย

ซูเราะฮ์นี้กล่าวโดยละเอียดถึงเรื่องนะบีดาอูด และบุตรชายของเขาคือนะบีสุลัยมานและนิอุมะฮ์อันมากหลายที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ท่านนะบีทั้งสอง และกล่าวโดยเฉพาะถึงความโปรดปรานของพระองค์ ที่ทรงประทานการเป็นนะบีและอำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาล และได้กล่าวถึงเรื่องของนะบีสุลัยมานกับบัลเกส พระราชินีแห่งเมืองสะบะ

ในเรื่องนี้มีความสำคัญอย่างละเอียดอ่อนของบรรดาผู้มีเกียรติ และอำนาจผู้ยิ่งใหญ่และกษัตริย์ ท่านนะบีสุลัยมานได้ยึดเอาการมีอำนาจเป็นสื่อในการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์ ท่านจะไม่ปล่อยให้นักปกครองที่กดขี่ข่มเหง หรือกษัตริย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาเว้นแต่จะเรียกร้องไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ดังเช่นเรื่องของท่านกับพระราชินีบัลเกสจนกระทั่งพระนางทรงเลิกการเคารพบูชารูปปั้นและเจิวัด และเสด็จไปพร้อม

กับเหล่าทหารของพระองค์ ยอมจำนนและตอบรับการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่พระผู้ทรงเมตตา

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงหลักฐานและข้อพิสูจน์ถึงการมีอัลลอฮ์ และการเป็นเอกภาพของพระองค์ ซึ่งจะเห็นได้จากสิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งหลาย และความแนบเนียนในการสร้างของพระองค์ นอกจากนี้ยังได้สาธยายถึงความน่ากลัวและภาพลักษณ์ที่น่าตื่นเต้นซึ่งมนุษย์ทั้งหลายจะได้เห็นในวันแห่งการชุมนุมครั้งยิ่งใหญ่ โดยที่พวกเขาจะตื่นตระหนกและสั่นสะท้าน มนุษย์ในวันนั้นจะถูกแบ่งออกเป็นสองพวก พวกที่หนึ่งคือพวกที่มีความสุขสำราญ จะพบแต่ความดีทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งคือพวกที่ใบหน้าของพวกเขาที่มคะมำล่งในนรกญะฮันนัม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกตั้งชื่อว่า ซูเราะฮ์อันนัมล (มด) เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องของมด ซึ่งได้สั่งสอนและกล่าวเตือนไพร่พลของมัน แล้วมันได้แก้ตัวให้สุลัยมานและกองทัพของเขา ท่านนะบีของอัลลอฮ์เข้าใจรู้ภาษาของมดจึงยิ้มเมื่อได้ยินคำพูดของมัน และขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ที่ได้ประทานความโปรดปรานและความดีต่าง ๆ ให้แก่เขา ในการนี้ยอมเป็นข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ถึงสัตววิทยา อันเนื่องมาจากการเฉลียวแห่งพระผู้ทรงเอกละ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฎอ ซีน¹ เหล่านี้คือโองการทั้งหลายของอัลกุรอาน² และคัมภีร์อันชัดแจ้ง³
2. เป็นแนวทางที่ถูกต้อง และข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁴
3. บรรดาผู้ดำรงการละหมาดและบริจาคซะกาต⁵ และต่อวันปรโลกพวกเขาเชื่อมั่น⁶
4. แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น เราได้ทำให้การงานของพวกเขาสวยงามแก่พวกเขา⁷ ดังนั้นพวกเขาจะระเห่ร่อน⁸
5. คนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันชั่วช้า⁹ และในวันปรโลกพวกเขาเป็นผู้ขาดทุนยิ่ง¹⁰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسٓ تلكٓ ءآياتُ القرآنِ وكتابٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ

أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخْسِرُونَ ﴿٥﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายเกี่ยวกับตัวอักษร ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 1 ซูเราะฮ์ อัลบากอเราะฮ์

² โองการเหล่านี้ถูกประทานลงมาแก่เจ้า เป็นโองการของอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์

³ เป็นโองการแห่งคัมภีร์อันชัดแจ้งสำหรับผู้ใดที่ใคร่ครวญและพินิจพิจารณา อัลลอฮ์ทรงแจกแจงบทบัญญัติต่าง ๆ ในนั้น และทรงชี้แนะแก่มวลมนุษย์

⁴ โองการทั้งหลายเหล่านั้นแห่งอัลกุรอาน เป็นผู้นำทางแก่บรรดาผู้ศรัทธาไปสู่ทางอันเที่ยงธรรม เป็นผู้แจ้งข่าวดีแก่พวกเขาว่าจะได้รับสวนสวรรค์ ที่กล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาโดยเฉพาะก็เพราะว่า พวกเขาได้รับประโยชน์จากอัลกุรอาน

⁵ พวกเขาได้แจกจ่ายซะกาตทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา โดยมีความเชื่อมั่นในจิตใจของพวกเขา

⁶ มีความเชื่อมั่นต่อวันปรโลกอย่างแน่นอน ปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

⁷ คือเราได้ทำให้การงานที่ชั่วช้าเลวทรามของพวกเขา เป็นที่สวยงาม

⁸ คือไม่สามารถจะแยกแยะระหว่างงานที่ดีกับงานที่ชั่ว

⁹ ได้รับความลงโทษอย่างหนักในโลกนี้ด้วยการถูกฆ่า ถูกจับเป็นเชลย และถูกขับไล่ให้กระจัดกระจายไป

¹⁰ พวกเขาจะไปสู่รกรกตลอดกาล

6. และแท้จริง เจ้าจะได้รับอัลกุรอานอย่าง
แน่นอน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้¹

7. จงรำลึก เมื่อมุชากกล่าวแก่ครอบครัวของเขา² ว่า แท้จริงฉันเห็นไฟ³ ฉันจะนำข่าวจาก
ที่นั่นมาให้พวกท่าน หรือฉันจะนำคบเพลิงมา
ให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้ทำให้มันอุ่น

8. ครั้นเมื่อเขามาถึงที่นั่น⁴ ได้มีเสียงเรียกขึ้น
ว่า ผู้ที่อยู่ในไฟและผู้ที่อยู่รอบ ๆ มัน⁵ จะได้
รับความจำเริญ และมหาบรียะฮ์แห่งอัลลอฮ์
พระเจ้าแห่งสากลโลก

9. โอ้มุซาเอัย แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

10. และจงโยนไม้เท้าของเจ้า⁶ เมื่อเขาเห็น
มันเคลื่อนไหวคล้ายกับว่ามันเป็นงู เขาก็กลับ
หลังหันและไม่หันกลับมาอีก⁷ โอ้มุซาเอัย เจ้า
อย่ากลัว แท้จริงบรรดาราอซูลนั้นจะไม่กลัวเมื่อ
อยู่ต่อหน้าข้า

وَأَنَّكَ لَتَلَقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا حَیْرٌ

أَوْ آتِيكُمْ بِسَهَابٍ مَبْسُورٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ حَوْلِهَا

وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾

يَمُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

وَألقى عَصَاكَ فَمَا رآهَ أَهْلَهُمْ كَانَتْهَا جَانٌّ وَكُنْ مُدْبِرًا

وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى لَّا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ

لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

¹ อัลซะมัดซะรีย์กล่าวว่า อาเยฮ์นี้เป็นอารัมภบทที่พระองค์ทรงประสงค์จะนำเรื่องราวต่าง ๆ มาหลังจาก
อาเยฮ์นี้

² หมายถึงภรรยาของเขา

³ นักตีพริอธบายว่า คือขณะที่เขาเดินทางจากเมืองมัดยันไปยังอียิปต์ ซึ่งเป็นคืนที่มืดม่นและหนาวเหน็บ
และเขาอยู่ในสภาพที่หลงทาง

⁴ เมื่อมาถึงสถานที่ที่มีไฟ เขาได้เห็นภาพลักษณะที่ยิ่งใหญ่น่าเกรงขาม มันเป็นไฟลุกอยู่ที่ต้นไม้เขียวชะอุ่ม
เมื่อไฟลุกโชนขึ้น ต้นไม้นั้นก็จะเขียวชะอุ่มยิ่งขึ้น แล้วเขาก็เงยศีรษะขึ้น รัศมีของมันก็กระเจายขึ้นสู่ท้องฟ้า

⁵ มีเสียงเรียกจากด้านข้างของภูเขาว่า เจ้าและผู้ที่อยู่รอบ ๆ เจ้าคือมะลาอิกะฮ์จะได้รับความจำเริญ
และความเป็นสิริมงคล

⁶ เพื่อเจ้าจะได้เห็นปาฏิหาริย์ของเจ้าด้วยตัวของเจ้าเอง แล้วเจ้าก็จะคุ้นเคยกับมัน

⁷ นี้คือธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อได้เห็นสิ่งที่น่าเกรงขาม เช่น การที่ไม่แตกกลายเป็นงู

11. เว้นแต่ผู้อธรรม แล้วเขาได้เปลี่ยนมาทำ
ความดี หลังจากที่ได้อำนาจแล้ว เพราะแท้จริง
ข้าพเจ้าเป็นผู้ภัย ผู้เมตตาเสมอ

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حَسَنًا بَعْدَ سُوءٍ
فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

12. และจงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของ
เจ้า มันจะออกมาขาวปราศจากอันตรายใดๆ¹
(นี่คือสอง) ในเก้าสัญญาณ (ที่เจ้าจะนำไป) ยัง
พิโรธและพวกพ้องของเขา² แท้จริงพวกเขา
เป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا
مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ
إِنَّهُمْ كَافِرُونَ فَاصْبِرْ ﴿١٢﴾

13. เมื่อสัญญาณของเราได้มาปรากฏชัดแจ้ง
แก่พวกเขา³ พวกเขา ก็กล่าวว่า นี่คือเวทมนตร์
คาถาอันแจ่มแจ้ง

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً
قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างอวดิธรรม
และเยอหยิ่ง⁴ ทั้ง ๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่น
มัน ดังนั้นจงดูเถิดว่า บันปลายของบรรดาผู้
บ่อนทำลายนั้นจะเป็นเช่นไร⁵

وَحَدِّثْ إِلَىٰهَا وَاسْتَفِئْتَهَا أَنْفُسَهُمْ ظَلَمْنَا وَعُلُوًّا
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

15. และโดยแน่นอนเราได้ให้ความรู้แก่ดาวูด
และสุลัยมาน⁶ และเขาทั้งสองกล่าวว่า บรรดา

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

¹ นี่คือนักปราชญ์หรือผู้รู้ของมูซา เป็นการบ่งบอกถึงความน่าทึ่งแห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์ คือเมื่อเขา
เอามือออกจากอกเสื้อมันจะมีรัศมีขาวเป็นประกาย ปราศจากโรคเรื้อนและโรคใดๆ

² ปาฏิหาริย์ทั้งสองนี้ (คือไม้เท้าและมือ) รวมอยู่ในปาฏิหาริย์เก้าอย่าง ที่เราได้ให้การสนับสนุนเจ้าและ
มันเป็นหลักฐานยืนยันถึงความสัจจะของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้นำไปแสดงแก่พิโรธและพวกพ้องของเขา

³ คือเมื่อพวกเขาได้เห็นปาฏิหาริย์อย่างแจ่มชัด

⁴ คือปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ อย่างอวดิธรรมจากตัวของพวกเขาเอง และเยอหยิ่งที่จะปฏิบัติตามสัจธรรม

⁵ บันปลายของพวกเขาคือการจมน้ำตายในโลกนี้ และการถูกเผาไหม้ในโลกหน้า

⁶ นี่คือนักปราชญ์ที่สอนมากว่าสิบในซูเราะฮ์นี้ เป็นเรื่องของ ดาวูดและสุลัยมาน ความหมายคือ เราได้
ให้ความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับเรื่องของโลกนี้และศาสนา และเราได้รวมให้เขาทั้งสองได้รับความสุข
ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อักกุบรีเรียกกล่าวว่า ในการนี้เช่น วิชาเกี่ยวกับภาษาของนก และภาษาของสัตว์
เลื้อยคลาน และอื่นจากนั้นในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้พวกเขาเกี่ยวกับความรู้ของพระองค์

การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงโปรดปราน
แก่เรา เหนือส่วนมากของปวงบ่าวของพระองค์
ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

16. และสลัยมานเป็นทายาทของดาวิด¹ และ
เขากล่าวว่า มนุษย์เอ๋ย เราได้รับความรู้ใน
ภาษาของนก² และเราได้รับทุกๆ สิ่ง³ แท้จริง
นี่คือความโปรดปรานอันแท้จริงแน่นอน

17. และไพร่พลของเขาที่เป็นญินมนุษย์และ
นก ได้ถูกให้มาชุมนุมต่อหน้าสลัยมาน และ
พวกเขาถูกจัดให้เป็นระเบียบ⁴

18. จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึงทุ่งที่มีมด
มาก⁵ มดตัวหนึ่งได้พูดว่า โอ้พวกมดเอ๋ย
พวกเจ้าจงเข้าไปในรังของพวกเจ้าเถิด เพื่อว่า
สลัยมานและไพร่พลของเขาจะได้ไม่บดขยี้
พวกเจ้า โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว⁶

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
إِنَّ هَذَا لَهُ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَحِشْرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ
سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

¹ สลัยมานเป็นผู้สืบทอดจากบิดาของเขาคือเนบีดาวิด เกี่ยวกับการเป็นเนบีทางด้านวิชาความรู้ และการมีอำนาจปกครองซึ่งผิดกับพี่น้องคนอื่นๆ อีก 18 คน ที่ไม่ได้รับมรดกเช่นเขา

² อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่เรา โดยทรงสอนให้เรารู้ภาษาของนก และเสียงของบรรดาสัตว์ทั้งหลาย

³ อัลลอฮ์ทรงประทานความดีงามต่าง ๆ ของโลกนี้ทุกอย่างแก่เรา เสมือนกับที่พระองค์ทรงประทานแก่บรรดาชนชั้นหัวหน้า

⁴ ไพร่พลแต่ละประเภทถูกจัดเป็นแถวอย่างมีระเบียบ โดยมีสลัยมานเดินนำหน้าอย่างสง่างามและสมเกียรติ

⁵ คือทุ่งแห่งหนึ่ง ณ เมืองซาม

⁶ โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัวต่อพวกเจ้า เพราะพวกเขาไม่ประสงค์ที่จะบดขยี้พวกเจ้าโดยเจตนา ทั้งนี้เป็นการเตือนแล้วก็ให้อภัยเพราะมันรู้ดีว่าเขาเป็นเนบีที่มีความเมตตา สลัยมานได้ยินคำพูดของมันและเข้าใจจุดมุ่งหมายของมัน

19. เขา (สุลัยมาน) ยิ้มแก้มหัวเราะต่อคำพูดของมັນ¹ และกล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ และบิดามารดาของข้าพระองค์² และให้ข้าพระองค์กระทำความดีเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยมัน และทรงให้ข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ดีทั้งหลาย

20. และเขาได้ตรวจดูฝูงนกแล้วกล่าวขึ้นว่า ทำไมฉันจึงไม่เห็นที่สุดสุด แต่วามันหายไปไหน³

21. แน่นอน ฉันจะลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัส⁴ หรือฉันจะฆ่ามันอย่างแน่นอน หรือให้มันนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้ฉัน⁵

22. มันหายไปชั่วคราว (แล้วกลับมา) มันได้กล่าวว่า ฉันได้ไปตรวจพบสิ่งที่ท่านไม่รู้ และฉันได้นำข่าวอันแน่นอนจากสะบะ⁶ มายังท่าน

فَنَسَسَ صَاحِبًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَاوَالِدِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأُدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

وَتَقَدَّرَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهَيْدَةَ

أَمْ كَانَ مِنَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٠﴾

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ

أَوْ لَأَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

فَمَكَتَ غَيْرَ عَائِدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ

وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

¹ คือยิ้มด้วยความดีใจที่ได้ยินคำชมเชยของมด ที่มีต่อเขาและไพร่พลของเขา

² คือทรงดลบันดาลแก่ข้าพระองค์และประทานความสำเร็จแก่ข้าพระองค์ เพื่อขอบคุณต่อความโปรดปรานและความดีงามทั้งหลายที่ได้ประทานแก่ข้าพระองค์และบิดามารดาของข้าพระองค์

³ นักตีพริบอธิบายว่า ในการเดินทางของสุลัยมานนั้นจะมีฝูงนกร่วมไปด้วย เพื่อใช้ปีกของมันเป็นร่มเงาแก่เขา เมื่อสุลัยมาน ได้เดินทางพ้นจากทุ่งของมดแล้ว และได้พักในที่ที่แห้งแล้ง เหล่าทหารต่างก็กระหายน้ำจึงขอน้ำดื่ม ในการนี้จะมีนกที่สุดสุดเป็นผู้ชี้แนะแหล่งน้ำ เมื่อมันบอกว่าตรงนี้มีน้ำ บรรดาชัยภูมอก็จะช่วยกันขุดแล้วตาน้ำก็ผุดขึ้นมา ในวันนั้นสุลัยมาน ได้ถามหามันแต่ไม่พบ เขาจึงกล่าวขึ้นว่าทำไมฉันจึงไม่เห็นที่สุดสุด มันหายไปไหน มันไปโดยไม่ขออนุญาตจากฉัน

⁴ ด้วยการชังหรือถอนขน

⁵ เพื่อชี้แจงข้อขัดข้องของมัน

⁶ เมืองสะบะ ประเทศเยเมน

23. ฉันได้พบหญิงคนหนึ่ง¹ ปกครองพวกเขา และนางมีทุกสิ่ง² และนางมีบัลลังก์อันใหญ่โต³

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. และฉันได้พบนางและหมู่ชนของนาง สักการะบูชาดวงอาทิตย์อื่นจากอัลลอฮ์ และมารชัยฎอนได้ทำให้การงานของพวกเขาเป็นของดั่งามแก่พวกเขา และได้กีดกันพวกเขาออกจากแนวทางที่ถูกตอง⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง

وَجَدْتُهُمْ قَوْمًا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَزَيْنٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

25. ทำไมพวกเขาไม่สujudต่ออัลลอฮ์ ผู้นำออกมาซึ่งสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาเจ้าปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเจ้าเปิดเผย

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่⁵

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

27. เขากล่าวว่า เราจะคอยดูว่าเจ้าพูดจริงหรือเจ้าอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ⁶

﴿٢٧﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

¹ มีชื่อว่า บัลเกส เป็นพระราชินีปกครองพวกเขา

² คือทุกสิ่งที่บรรดากษัตริย์พึงมี

³ มีบัลลังก์ทำด้วยทองคำประดับเพชรนิลจินดา

⁴ อิบลิสได้เกลี้ยกล่อมพวกเขาให้สักการะบูชาดวงอาทิตย์ และหันห่างออกจากแนวทางที่ถูกตอง

⁵ คือพระองค์ทรงสูงส่ง ทรงเอกะ ด้วยความยิ่งใหญ่และทรงเกียรติอันสูง เป็นพระเจ้าแห่งบัลลังก์อันมีเกียรติ สมควรยิ่งแก่การเคารพภักดีและสujud

⁶ อิบดุลญะฮ์ซียกกล่าวว่า การที่เขาสงสัยในข่าวของมัน ก็เพราะว่าเขาปฏิเสธที่จะให้ผู้อื่นมีอำนาจเช่นเขา

28. เจ้าจงนำสารของฉันทันนี้และส่งมันให้พวกเขา แล้วถอยออกห่างจากพวกเขา¹ ดั่งนั้นจงคอยดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมาว่าอย่างไร²

أَذْهَبَ بِكُنْيَتِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ
فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

29. (พระราชินี) ทรงกล่าวว่า โอ้หุมูบริวารทั้งหลายเอ๋ย แน่แท้สารอันมีเกียรติถูกนำมาให้ฉัน

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنَّ إِلَيْنَا لَأَكْتَبُ كَرِيْمٌ ﴿٢٩﴾

30. แท้จริงมันมาจากสุลัยมาน และแท้จริงมันเริ่มว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ³

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

31. พวกท่านอย่าเยอหยิ่งต่อฉัน และจงมาหาฉันอย่างนอบน้อม⁴

لَا تَلْعَلُوْا عَلَيَّ وَأَتُوْنِي مُسْلِمِيْنَ ﴿٣١﴾

32. พระนางทรงกล่าวว่า โอ้หุมูบริวารทั้งหลายเอ๋ย จงให้ข้อชี้ขาดแก่ฉันในเรื่องของฉันทันนี้ฉันไม่อาจจะตัดสินใจในกิจการใด จนกว่าพวกท่านจะอยู่ร่วมด้วย⁵

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرَ حَقٍّ تَشْهَدُوْنَ ﴿٣٢﴾

33. พวกเขากล่าวว่า เราเป็นพวกที่มีพลังและเป็นพวกที่มีกำลังรบเข้มแข็ง⁶ สำหรับพระบัญชา

قَالُوْا لَنْحْنُ أَوْلُوْا قُوَّةً وَأَوْلُوْا بِأَسْرِدِيْبٍ وَالْأَمْرِ إِلَيْنَا
فَانظُرِي مَاذَا نَأْمُرُ ﴿٣٣﴾

¹ ถอยออกไปซ่อนตัวอยู่ในที่ใกล้ๆ

² นักตีฟหรือธิดาบอกว่า สุดสุดได้เอาสารไปยังบัลแกสและหุมูชนของพระนาง แล้วมันก็บินร่อนอยู่เหนือศีรษะแล้วร่อนสารลงไปที่ตักของพระนาง

³ เป็นนารัมภบทที่มีเกียรติยิ่ง และมีการประกาศความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ แล้วเรียกออกไปสู่ความเป็นเอกภาพของพระองค์ และยอมปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์

⁴ เสมือนกับบรรดากษัตริย์กระทำกัน และมาหาฉันในสภาของมุศัรธา ผู้ยอมจำนน และให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์

⁵ คือให้คำปรึกษาและความคิดเห็น

⁶ เราเป็นพวกที่มีกำลังพลมากมาย และมีอาวุธยุทธโธปกรณ์มากมาย และมีความเข้มแข็งอดทนในการทำสงคราม

นั้นเป็นของพระนาง ดังนั้น พระนางได้โปรด
ตรึงตรองดูสิ่งใดที่พระนางจะทรงบัญชา¹

34. พระนางทรงกล่าวว่า แท้จริงเหล่ากษัตริย์
นั้น เมื่อเข้าไปในเมืองใดก็ทำลายมัน และทำให้
บรรดาผู้มีอำนาจของเมืองนั้นเป็นผู้ต่ำต้อย²
และเช่นนั้นแหละพวกเขากระทำกัน³

35. และแท้จริงฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา
แล้วฉันจะเฝ้าคอยดูว่า ผู้ที่ถูกส่งไปนั้นจะกลับมา
อย่างไร⁴

36. เมื่อพวกเขาได้เข้าพบสุลัยมานแล้ว เขา
(สุลัยมาน) กล่าวว่า พวกท่านจะนำทรัพย์สินมา
กำนัลแก่เราหรือ⁵ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้
แก่ฉันนั้น⁶ ดียิ่งกว่าสิ่งที่พระองค์ทรงประทาน
ให้แก่พวกท่าน แต่พวกท่านตั้งใจต่อของกำนัล
ของพวกท่าน

37. จงกลับไปยังพวกเขา เพราะแน่นอนเราจะ
นำไฟรพลไปยังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่มีกำลัง
ที่จะต่อต้านมันได้ และแน่นอน เราจะให้พวกเขา

قَالَتِ الْاِمْلُوٰكُ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَمْسَدُوْهَا
وَجَعَلُوْا اَعْرَآءَ اَهْلِهَا اِذْلَةً وَّكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٢٧﴾

وَ اِنِّي مُرْسِلَةٌ لِّيَهْدِيَهُ
فَاَنْظُرُوْهُمْ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٢٨﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتَيْدُوْنِيْ بِمَالٍ فَمَآءُ اَتَيْنَ
اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآءُ اَتَاكُمْ بَلْ اَنْتُمْ هٰدِيْتُمْكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٢٩﴾

اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَايِبْنَهُمْ يَجْتُوْدِلًا قِيْلَ لَهُمْ
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اِذْلَةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٠﴾

¹ คำพูดของพวกเขาเช่นนี้เป็นการแสดงถึงการเชื่อฟังอย่างสิ้นเชิง

² ด้วยการฆ่า จับเป็นเชลย และขับไล่ไสส่ง

³ มันเป็นแนวทางปฏิบัติและประเพณีของพวกเขาที่จะกระทำ เมื่อเข้าไปยึดเมืองหนึ่งเมืองใด

⁴ อิบน์อบบาสกล่าวว่ พระนางได้กล่าวแก่ข้าราชการบริพารว่า หากเขารับของกำนัลเขาก็เป็นกษัตริย์ที่
ต้องการเรื่องของโลกดุนยา ดังนั้นพวกท่านจงต่อต้านเขา หากเขาไม่รับของกำนัลเขาก็เป็นนะบีย่าง
แท้จริง พวกท่านจงเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขา

⁵ เพื่อจะให้เราปล่อยพวกท่านอยู่ในสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธา และอยู่ในอำนาจกระนั้นหรือ

⁶ เช่นการเป็นนะบี และการมีอำนาจอย่างกว้างขวาง

ออกจากที่นั้นอย่างอัปยศ¹ และพวกเขาจะเป็นผู้ต่ำต้อย

38. เขา (สุลัยมาน) กล่าวว่า โอ้หมู่บริวารทั้งหลายเอ๋ย ผู้ใดในหมู่พวกท่านจะนำบัลลังก์ของนางมายังฉัน² ก่อนที่พวกเขาจะมาหาฉันอย่างผู้มอบน้อม

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا۟ ا۟يۡمۡكُمْ بِآيَاتِيۡ بِعَرۡشِهَا قَبۡلَ ا۟نۡ يَّاتُوۡنِيۡ مُسۡلِمِيۡنَ ﴿٣٨﴾

39. ผู้ปรีชาสามารถล้ำเลิศคนหนึ่งของพวกเขาได้กล่าวว่า ฉันจะนำมันมาเสนอท่าน ก่อนที่ท่านจะลุกขึ้นจากที่นั่งของท่าน³ และแท้จริงฉันเป็นผู้มีพลังและไว้วางใจได้ในเรื่องนี้⁴

قَالَ عِفۡرِيۡتُۙ مِّنَ ا۟لۡجِنِّ ا۟نَا۟ءَ ا۟يۡدِيۡكَ بِهٖۙ قَبۡلَ ا۟نۡ تَقُوۡمَ مِنۡ مَّقَامِكَۙ وَاِنِّيۡ عَلَيۡهِ لَقَوِيۡۙ ا۟مِيۡنٌ ﴿٣٩﴾

40. ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องคัมภีร์⁵ กล่าวว่า ฉันจะนำมันมาเสนอท่านชั่วพริบตาเดียว เมื่อเขา (สุลัยมาน) เห็นมันวางมันคงอยู่ต่อหน้าเขา เขา กล่าวว่า นี่เนื่องจากความโปรดปรานของพระเจ้า

قَالَ الَّذِيۡ عِنۡدَهُۥ عِلۡمٌ مِّنَ ا۟لۡكِتٰبِ ا۟نَا۟ءَ ا۟يۡدِيۡكَ بِهٖۙ قَبۡلَ ا۟نۡ يَّرۡتَدَّ ا۟يۡتِكَ طَرۡفُكَۙ فَلَمَّا رَا۟هُ مُسۡتَقِرًّا عِنۡدَهُۥۙ قَالَ هٰذَا مِنۡ فَضۡلِ رَبِّيۡ لِيَّبۡلُوۡنِيۡۙ ؕ اَشۡكُرۡ اَمۡ اَكۡفُرُۙ

¹ ออกจากราชอาณาจักรของพวกเขาอย่างต่ำต้อยและอัปยศ หากพวกเขาไม่ยอมมาหาเราอย่างสวามิภักดิ์ และยอมจำนน

² บัลลังก์ของพระนางที่ประดับด้วยเพชรนิลจินดา อัลบัยฎอวียีกกล่าวว่า สุลัยมานประสงค์เช่นนั้นก็เพื่อจะให้พระนางได้ทรงเห็นสิ่งมหัศจรรย์บางสิ่งที้อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา อันเป็นการบ่งชี้ถึงอาณาภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และการเป็นนบีของเขา และเพื่อจะทดสอบปฏิกิริยาของพระนางว่าจะจำนนได้หรือไม่ โดยที่ได้นำเอาบัลลังก์นั้นไปดัดแปลง

³ ก่อนที่ท่านจะลุกจากบัลลังก์ เพราะนะบีสุลัยมานจะนั่งอยู่ทุกวันตั้งแต่เช้าจนกระทั่งบ่าย จุดประสงค์ของเขาคือใครจะนำบัลลังก์ของพระราชีนีมามอบให้นะบีของพวกเขา โดยใช้เวลาน้อยกว่าครึ่งวัน

⁴ คือฉันมีพลังและความสามารถแบกมันได้ และเป็นผู้ซื่อสัตย์ในการรักษาสິงที่มีค่าที่อยู่ในั้น

⁵ นักตีพิชกรกล่าวว่า เขาคือ อาคิฟ อิบน์บรีคียา เขาอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธาที่ยืนที่รู้จักพระนามของอัลลอฮ์ที่ยิ่งใหญ่ เมื่อเขาวิงวอนขอด้วยพระนามนั้นก็จะได้รับการตอบสนอง และเขาเป็นผู้นำเอาบัลลังก์ของบัลเกสมา เขากล่าวกับสุลัยมานว่า ฉันจะนำมันมาให้ท่านในชั่วพริบตา แล้วเขาก็วิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ทันใดนั้นบัลลังก์ก็ได้มาปรากฏต่อหน้าเขา

ของฉัน เพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบฉันว่าฉันกตัญญูหรือเนรคุณ และผู้ใดกตัญญูแท้จริง เขาก็กตัญญูต่อตัวเขาเอง¹ และผู้ใดเนรคุณแท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ยิ่ง²

وَمَنْ شَكَرْنَا إِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَيْبَ غَنِيٍّ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

41. เขากล่าวว่า พวกท่านจงดัดแปลงบัลลังก์ของพระนาง เพื่อดูซิว่าพระนางจะจำมันได้หรือพระนางจะอยู่ในหมู่ผู้จำมันไม่ได้³

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَنْهَدَى
أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

42. ครั้นเมื่อพระนางได้มาถึงก็ได้ทูลพระนางว่า บัลลังก์ของพระนางเหมือนอย่างนี้หรือพระนางตรัสว่า มันคล้ายอย่างนี้แหละ⁴ และเราได้รับความรู้มาก่อนนาง และเราได้เป็นมุสลิมมาก่อนนาง

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
وَأُوَيْسَا أَعْلَمُونَ قَبْلَهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

43. และการที่นางได้สักการะบูชาอื่นจากอัลลอฮ์⁵ ได้หันห่างนางออกไป แท้จริงนางอยู่ในหมู่ชนผู้ปฏิเสธ

وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُونَ دُونَ اللَّهِ إِنَّمَا كَانَتْ
مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾

44. ได้มีเสียงกล่าวแก่นางว่า โปรดเข้าไปในวังเถิด ครั้นเมื่อนางเห็นมันนางคิดว่า มันเป็นที่ที่เป็นหัวน้ำ และนางได้เลิกหน้าแข็งของนาง เขา (สุลัยมาน) กล่าวว่า มันเป็นวังทำให้

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَبِيبَتُهُ لَبِجَةٌ
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي

¹ คือผลแห่งการกตัญญูก็จะได้แก่ตัวเขาเอง

² ผู้ใดไม่ขอบคุณแล้วยิ่งเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงพอเพียงจากเขาและการขอบคุณของเขาพระองค์ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ด้วยความโปรดปรานยิ่ง

³ ที่ทำเช่นนั้นก็เพื่อจะทดสอบความเฉลียวฉลาดของนาง

⁴ อิบญะฮ์กล่าวว่า นี่เป็นความเฉลียวฉลาดและความเด็ดเดี่ยวของนาง (หมายถึงคำตอบของนาง)

⁵ เพราะนางสักการะบูชาดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ จึงทำให้นางถูกขัดขวางจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ราบเรียบด้วยกระจก นางได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริงฉันได้ธรรมแก่ตัวฉันเอง¹ และฉันขออนอบน้อมปฏิบัติตามสุลัยมานเพื่ออัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก²

45. และโดยแน่นอน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือศอและฮุ ไปยัง (หมู่ชนของ) ษะมูดโดยให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ แล้วพวกเขาได้แบ่งออกเป็นสองพวกแล้วโต้เถียงกัน³

46. เขา (ศอและฮุ) กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงรีบเร่งหาความชั่วก่อนความดีเล่า⁴ ทำไมพวกท่านจึงไม่ขอร้องต่ออัลลอฮ์เพื่อพวกท่านจะได้รับความเมตตา⁵

47. พวกเขา กล่าวว่า พวกเราได้ประสบโชคร้ายเพราะท่าน และผู้ที่ร่วมกับท่าน⁶ เขา (ศอและฮุ) กล่าวว่า โชคร้ายของพวกท่านอยู่ที่อัลลอฮ์⁷ ยิ่งกว่านั้นพวกท่านเป็นหมู่ชนที่ถูกทดสอบ⁸

وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ عِبُدُوا

اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالُوا أَطِيبْنَا بِكَ وَيَمُنُّ مَعَكَ قَالَ طَئِرُكُمْ

عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

¹ ด้วยการทำซิริกและสักการบูชาดวงอาทิตย์

² คือปฏิบัติตามศาสนาของสุลัยมาน แล้วนางได้เข้ารับนับถืออิสลาม ศรัทธามั่นต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

³ คือแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือบรรดาผู้ศรัทธา อีกกลุ่มหนึ่งคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา โต้เถียงกันในเรื่องของศาสนา

⁴ คือทำไมพวกท่านรีบร้อนขอการลงโทษก่อนความเมตตา

⁵ ทำไมจึงไม่ขอร้องโทษต่ออัลลอฮ์จากการตั้งภาคี เพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงอภัยให้พวกท่าน และทรงเมตตาต่อพวกท่าน

⁶ เพราะพวกท่านเป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเราต้องได้รับเคราะห์กรรม เนื่องจากว่าพวกเขาได้ประสบความแห้งแล้ง พืชพันธุ์ธัญญาหารก็เก็บเกี่ยวไม่ได้

⁷ ความจริงโชคของพวกท่านจะดีหรือร้าย มันมาจากการลิขิตของอัลลอฮ์ หากพระองค์ทรงประสงค์ ก็ะทรงประทานริซกีแก่พวกท่าน และหากพระองค์ทรงประสงค์ก็ะระงับริซกีแก่พวกท่าน

⁸ ความจริงพวกท่านเป็นหมู่ชนที่ถูกชัยฎอนมารร้ายล่อลวงให้หลงใหล ดังนั้นพวกท่านจึงพูดออกมาอย่างนี้

48. และในเมืองนั้นมีแก้วคนที่เป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดิน และพวกเขาไม่ใช่ผู้ฟื้นฟูการทำดี¹

49. พวกเขาบอกว่า จงร่วมกันสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แน่หนอนพวกเราเตรียมที่จะทำร้ายเขาและครอบครัวของเขาในเวลากลางคืน แล้วเราก็จะกล่าวแก่ทายาทของเขาว่า เราไม่รู้เห็นความพินาศของครอบครัวของเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริง²

50. และพวกเขาได้วางแผน และเราก็ได้วางแผน โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว³

51. ดังนั้นจงคอยดูเถิด ผลสุดท้ายแห่งแผนการณ์ของพวกเขาจะเป็นเช่นไร กล่าวคือเราได้ทำลายล้างพวกเขา และหมู่ชนของพวกเขา รวมทั้งหมด⁴

52. ดังนั้น นั่นคือบ้านของพวกเขาที่ว่างเปล่า ทั้งนี้เพราะพวกเขาอธรรม⁵ แท้จริงในการนี้ ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่หนอน สำหรับหมู่ชนที่รู้⁶

وَكَاثِبِينَ فِي الْمَدِينَةِ تَسْعَةً رَّهَطًا يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٨﴾

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لَوْلِيَّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ
وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٩﴾

وَمَكْرُومًا مَّكْرًا وَمَكْرُومًا مَّكْرًا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠﴾

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ
إِنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢١﴾

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِبَةٌ بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

¹ คือในเงืองอัลหิจรมีบุคคลชั้นหัวหน้าที่มีชื่อเสียงอยู่ 9 คน หน้าทีของพวกเขาคือการก่อกวนและทำร้ายผู้อื่นทุกวิถีทางและพวกนี้แหละที่ฆ่าอูรูตุวเมียของศอและฮุ

² อิบนูอับบาสกล่าวว่า พวกเขาได้มาที่บ้านของศอและฮุ ซูดาบกันมา ดังนั้น มะลาอิกะฮ์ จึงขวางพวกเขาด้วยก้อนหินจนตายหมด

³ พวกเขาวางแผนจะฆ่าศอและฮุ แต่พวกเขาก็ได้ถูกฆ่าเสียก่อน

⁴ ผลสุดท้ายแห่งการกระทำของพวกเขา ก็คือ ความพายนะ

⁵ และปฏิเสธศรัทธา เพราะชาวบ้านถูกทำลายตายเรียบ

⁶ ในการทำลายล้างอย่างประหลาดนี้ ย่อมเป็นบทเรียนอันยิ่งใหญ่แก่หมู่ชนที่รู้ถึงอาณาภาพของอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

53. และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขา
เป็นผู้ยำเกรง ให้รอดพ้น¹

وَأَيُّمِنَا الَّذِينَ آمَنُوا
وَكَاثُرًا تَقُونَ ﴿٥٣﴾

54. และ (จงรำลึกถึง) ลม เมื่อเขากล่าวแก่
หมู่ชนของเขา² ว่า พวกท่านกระทำการลามก³
ทั้ง ๆ ที่พวกท่านรู้เห็นอยู่กระนั้นหรือ

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

55. แท้จริงพวกท่านสมสู่พวกผู้ชายด้วยตัณหา
แทนพวกผู้หญิงกระนั้นหรือ ยิ่งกว่านั้นพวกท่าน
เป็นหมู่ชนที่โง่เขลา⁴

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُونَ ﴿٥٥﴾

56. ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขาไม่เป็น
อย่างอื่น นอกจากกล่าวว่า จงให้ตระกูลของลม
ออกจากหมู่บ้านของพวกท่าน แท้จริงพวกเขา
เป็นหมู่ชนผู้บริสุทธิ์⁵

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرَجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ
أُنَاسٌ يَبْغُونَ ﴿٥٦﴾

57. แล้วเราได้ช่วยเขาและบริวารของเขา⁶ ให้
รอดพ้น เว้นแต่ภรรยาของเขา เราได้กำหนด
ให้นางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย⁷

فَأَيُّمِنْتُهُ وَأَهْلِيهِ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا
مِنَ الْفَاحِشِينَ ﴿٥٧﴾

58. และเราได้ให้ห่าฝน ตกลงมาบนพวกเขา⁸
ดังนั้น ฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนมันชั่วช้า
เสียนี้กระไร

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا نِسَاءً مَاطِرُ
الْمُنذِرِينَ ﴿٥٨﴾

¹ เราได้ช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธาที่ยำเกรง ซึ่งพวกเขาได้ศรัทธาพร้อมกับศอและฮุ ให้พ้นจากการลงโทษ

² คือชาวสะดูม

³ คือการสมสู่กันระหว่างเพศชายด้วยกัน

⁴ คือชอบกระทำความลามก แทนสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติ

⁵ คือพวกเขาากล่าวเยาะเย้ยว่า ตระกูลของลมเป็นผู้บริสุทธิ์ ส่วนพวกเขาเป็นพวกสกปรกเพราะกระทำการลามก ดังนั้นจึงเป็นข้ออ้างที่จะต้องขับไล่ตระกูลลมออกไปให้พ้นจากการกระทำของพวกเขา

⁶ คือลมและบริวารของเขาที่เป็นผู้ศรัทธา

⁷ นอกจากภรรยาของลม ซึ่งอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้นางอยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ

⁸ หมายถึงก้อนหินที่ตกลงมาจากฟ้าคล้ายห่าฝน แล้วได้ทำลายพวกเขาอย่างราบเรียบ

59. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และความศานติจงมีแด่ปวงบ่าวของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกแล้ว อัลลอฮ์ดีกว่าหรือว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี (เจวีด)¹

60. หรือผู้ใดเล่าที่สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงหลั่งน้ำจากฟากฟ้าแก่พวกเขา แล้วเราได้ให้สวนต่าง ๆ ออกเงยอย่างสวยงาม² พวกเขา ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ต้นไม้ออกเงยขึ้นมาได้จะมีพระเจ้าอื่นคู่เดียวกับอัลลอฮ์อีกหรือ เปล่าดอก พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ตั้งภาคี³

61. หรือผู้ใดเล่าที่ทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนัก และทรงให้มีลำน้ำหลายสายไหลระหว่างมัน และทรงทำให้ภูเขายึดมันสำหรับมัน และทรงทำให้มีที่กั้นระหว่างน่านน้ำทั้งสอง จะมีพระเจ้าอื่นใดคู่เดียวกับอัลลอฮ์อีกหรือ เปล่าดอก⁴ ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
 ؕ اللَّهُ خَبِيرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

أَمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنبِتُوا شَجَرَهَا
 أَوَلَمْ يَكُن مَعَهُ اللَّهُ بَلَّغٌ لَهُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦٠﴾

أَمْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلْقَهَا أَنْهْرًا
 وَجَعَلَ لَهَا رِيسًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلَّغٌ لَهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

¹ พระผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรงประดิษฐ์ ผู้ทรงปรีชาญาณดีกว่า หรือว่ารูปปั้นต่าง ๆ ที่พวกเขาเคารพสักการะดีกว่า ซึ่งมันไม่ได้ยินและไม่ตอบรับ

² เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ในการสร้างจักรวาลและการจัดระบบของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาโดยให้สอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่ถูกสร้างแต่ละชนิด

³ จะมีสิ่งที่ถูกเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์อีกหรือ จึงทำให้พวกเขาท้อถอยมาเทียบเท่ากับพระองค์

⁴ เป็นหลักฐานยืนยันอีกคำรบหนึ่งถึงผู้ทรงเดชานุภาพ และผู้ทรงอำนาจอันยิ่งใหญ่ ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักอาศัย ทรงทำให้มีลำธารมากมาย ทรงให้มีภูเขายึดมัน ทรงให้มีที่กั้นระหว่างน่านน้ำคือน้ำจืด ทั้งหมดนี้เป็นกรการอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย กระนั้นก็ดีพวกมุชริกีนและพวกเนรคุณทั้งหลายก็ยังหารู้สึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ไม่ว่า

62. หรือผู้ใดเล่าจะตอบรับผู้ร้องทุกข์ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ และทรงปลดเปลื้องความชั่วร้ายนั้น และทรงทำให้พวกเขา เป็นผู้ปกครองแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาจะใคร่ครวญ¹

63. หรือผู้ใดเล่าจะชี้แนะทางแก่พวกเขาใน ความมิดทึบของแผ่นดินและน่านน้ำ และผู้ใดทรงส่งลมแจ้งข่าวดี ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์² จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

64. หรือผู้ใดเล่าจะริเริ่มในการสร้าง แล้วทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ใดทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา จากพากฟ้า และแผ่นดิน³ จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) จงนำหลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

أَمْ مِنْ مَّجِبِّ الْمَضْطَّرِّ إِذْ أَدَّاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أُولَئِكَ
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

أَمْ أَنْ يَهْدِيَكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَيْلٍ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

أَمْ أَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

¹ เป็นหลักฐานยืนยันเป็นครั้งที่ 3 ว่า จะมีผู้ใดอีกเล่าที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ยาก และความมกฉกฉมของปวงบ่าว เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ แต่ก็ยังมีมนุษย์ที่ยังไม่รู้คุณและความโปรดปรานของพระองค์ ตั้งพระเจ้าอื่นเป็นคู่เคียงกับพระองค์

² เป็นหลักฐานยืนยันครั้งที่สี่ว่า จะมีใครเป็นผู้ชี้แนะการเดินทางของพวกเขาในยามมิด ทึบทางบกและทางทะเล และจะมีใครอีกเป็นผู้ให้ลมพัดเพื่อแจ้งข่าวดี เพื่อให้ฝนตกลงมา นับได้ว่าเป็นความเมตตาแก่พื้นดินและปวงบ่าว

³ เป็นหลักฐานยืนยันครั้งที่ห้าว่า ใครเป็นผู้ริเริ่มในการสร้างมนุษย์ แล้วให้ตาย แล้วให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งหากมีข้ออัลลอฮ์

65. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินจะรู้ในสิ่งพิศมณวิสัย นอกจากอัลลอฮ์¹ และพวกเขาจะไม่รู้ว่า เมื่อใด พวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

66. แต่ด้วยความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับปรโลก นั้น ได้ถึงที่สุดแล้วหรือ² ทั้งๆ ที่พวกเขาอยู่ในการสงสัยในเรื่องของมัน ยิ่งกว่านั้นพวกเขายัง ตาบอดต่อเรื่องนั้นอีกด้วย³

بَلْ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿١٦﴾

67. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวกันว่า ในเมื่อ เราและบรรพบุรุษของเราเป็นดินแล้วจะให้ถูก ออกมาอีกอย่างแน่นอนกระนั้นหรือ⁴

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّآبَاءُنَا
أَيْنَا لَمُخْرَجُونَ ﴿١٧﴾

68. โดยแน่นอน เราได้ถูกสัญญาในเรื่องนี้มาก่อน ทั้งเราและบรรพบุรุษของเรา⁵ เรื่องนี้มีใช่ อะไรอื่น นอกจากเป็นนิทานโกหกสมัยก่อนๆ⁶

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا لَكُمْ وَاَبَاءُكُمْ مِنْ قَبْلُ اِنْ هَذَا
إِلَّا اَسْطِيْرٌ اَوَّلِيْنَ ﴿١٨﴾

69. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจง ท่องเที่ยวไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าผลสุดท้าย ของผู้กระทำความผิดนั้นเป็นอย่างไร⁷

قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عِقَابُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٩﴾

¹ คือเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้สิ่งพิศมณวิสัย ไม่มีผู้ใดแม้กระทั่งมะลาอิกะฮ์ที่จะรู้ได้

² จนทำให้พวกเขาถมถึงวันอาสานและวันฟื้นคืนชีพ ทั้งๆ ที่พวกเขาไม่มีความเชื่อถือศรัทธาต่อวัน ปรโลก ทำให้จึงถามถึงมัน

³ เพราะพวกเขาลุ่มหลงอยู่แต่เรื่องกิเลส เรื่องของทองและทวาร ซึ่งมีสภาพเช่นเดียวกับปศุสัตว์ซึ่งพวกเขา จะไม่ใคร่ครวญ

⁴ คือเราจะออกมาจากสุสานของเราและมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งหรือ

⁵ ซึ่งหากสัญญานี้เป็นจริง มันก็คงเกิดขึ้นแล้ว

⁶ พวกเขาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ และพวกเขาลืมเสียแล้วว่าพวกเขาถูกเกิดมาจากการไม่มีอะไรแน่นอน ผู้ที่ให้เขาเกิดมาครั้งแรกรย่อมสามารถที่จะให้พวกเขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกเป็นครั้งที่สอง

⁷ คือดูบันปลายของพวกปฏิเสธบรรดารอฮุลว่าเป็นอย่างไร อัลลอฮ์มิได้ทรงทำลายล้างพวกเขาออกหรือ สิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตย่อมจะเกิดขึ้นได้อีก เพราะสาเหตุอันเดียวกัน

76. แท้จริงอัลกุรอานนี้จะบอกเล่าแก่วงศ์วาน
ของอิสรออีล ส่วนมากซึ่งพวกเขาขัดแย้งกัน¹

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصَّلُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ
أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٦٦﴾

77. และแท้จริงมัน (อัลกุรอาน) เป็นแนวทาง
ที่ถูกต้องและความเมตตา แก่บรรดาผู้ศรัทธา²

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

78. แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่าง
พวกเขา ด้วยข้อวินิจฉัย (ที่ยุติธรรม) ของ
พระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง
รอบรู้³

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٦٨﴾

79. ดังนั้น เจ้าจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์⁴
แท้จริง เจ้าขึ้นอยู่กับสวรรค์อันชัดแจ้ง

فَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٦٩﴾

80. แท้จริงเจ้าจะไม่ทำให้คนตายไต่ยืน และจะ
ไม่ทำให้คนหูหนวกไต่ยืนการเรียกร้องเชิญชวน
เมื่อพวกเขาหันหลังกลับ⁵

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمُوتِينَ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ
إِذَا وَلَوْ أَمْدَدِينَ ﴿٧٠﴾

¹ อัลกุรอานที่ถูกประทานแก่รอซูลคนสุดท้าย แน่นนอนเป็นคัมภีร์ที่แท้จริง ซึ่งได้แจกแจงแก่บรรดา
อะฮ์ลุลกิตาบ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา โดยเฉพาะการขัดแย้งกันในเรื่องนะบีฮิซา
ทำให้พวกเขาแตกแยกกันเป็นหลายฝ่าย จนกระทั่งต่างฝ่ายต่างก็สาปแช่งซึ่งกันและกัน หากพวกเขาเป็น
ผู้ยุติธรรม พวกเขาจะยอมเข้ารับนับถืออิสลาม เพราะอัลกุรอานได้นำเอาทัศนคติที่ถูกต้อง และข่าวคราว
ที่แน่นอนมาให้พวกเขาได้ทราบ

² อัลกุฎบีย์กล่าวว่า ทักกล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ ก็เพราะว่าเป็นผู้รับประโยชน์จากอัลกุรอาน
โดยตรง

³ ในวันที่ยามะฮ์พระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างนะบีฮิสรออีล ด้วยข้อวินิจฉัยที่ยุติธรรม จะทรง
ตอบแทนแก่ฝ่ายถูกและลงโทษฝ่ายผิด

⁴ จงยึดพระองค์เป็นที่พึ่งในทุกกิจการ เพราะพระองค์เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้า

⁵ คือจะไม่ทำให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธาไต่ยืน เพราะพวกเขาไม่ยอมใคร่ครวญพิจารณาถึงธรรม เสมือน
คนตายที่ปราศจากความรู้ ไร้สิกและสติปัญญา นอกจากนี้จะไม่ทำให้พวกเขาไต่ยืนการเรียกร้องเชิญชวน
ของเจ้า เมื่อเจ้าได้กล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงอัลลอฮ์และเรียกร้องไปสู่การศรัทธา

81. และเจ้ามิได้เป็นผู้ชี้แนะแนวทางแก่คนตาบอด ให้ออกจากความหลงผิดของพวกเขา¹ เจ้าจะไม่ทำให้ผู้ใดได้ยิน นอกจากผู้ศรัทธา ต่อโองการต่างๆ ของเรา โดยที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อม

82. และเมื่อพระดำรัสเกิดขึ้นแก่พวกเขา² เราได้ให้สัตว์ออกมาจากแผ่นดินแก่พวกเขา เพื่อกล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงปวงมนุษย์นั้น ไม่ยอมเชื่อมันต่อโองการทั้งหลายของเรา³

83. และ (จงรำลึกถึง) วันที่เราจะเรียกจากทุกๆ ชาติ มาชุมนุมกันเป็นหมู่คณะ จากผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา โดยที่พวกเขาจะถูกจัดเป็นกลุ่มๆ⁴

84. จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึง พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าได้ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรากระนั้นหรือ โดยที่พวกเจ้ามิได้รอบรู้มันเลยหรือว่าอะไรเล่าที่พวกเจ้ากระทำไป⁵

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ
إِلَّا مِنْ تَوْهِينِ بَيِّنَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

﴿٨٢﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً
مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٣﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مَّمَّنْ يُكَذِّبُ
بَيِّنَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي
وَلَمْ تَتَّخِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَانًا لَّمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

¹ เจ้าไม่สามารถทำให้ผู้มีจิตบอดหันห่างออกจากการปฏิเสธศรัทธา และการหลงทางของพวกเขาได้ จุดมุ่งหมายของอายะฮ์นี้คือ ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเปรียบเสมือนคนตาบอด คนหูหนวก และคนตาบอด โดยที่พวกเขาไม่เข้าใจ ไม่ได้ยิน และมองไม่เห็น พวกเขาจะไม่สนใจอย่างใดทั้งสิ้นกับสัญญาณต่าง ๆ แห่งจักรวาล หรือสัญญาณต่าง ๆ ของอัลกุรอาน

² เมื่อใกล้สัญญาณแห่งวันอาสานหรือเวลาแห่งการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเกิดขึ้น

³ การที่สัตว์ออกมาจากแผ่นดินเป็นเครื่องหมายหนึ่งของวันกิยามะฮ์ สัตว์จะพูดกับมนุษย์ว่า ฟังทราบเกิดการสาปแช่งของอัลลอฮ์จะประสบแก่บรรดาผู้อธรรม ที่ไม่ศรัทธาเชื่อมันต่อโองการต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

⁴ จะถูกนำมารวมเป็นกลุ่ม ๆ และถูกลากไปอย่างรุนแรง

⁵ คือที่พวกเจ้ากระทำไปในโลกดุนยานั้นไม่มีอะไร นอกจากการโกหกและการปฏิเสธ

85. และหลักฐานได้ปรากฏขึ้นแก่พวกเขา เนื่องจากพวกเขาได้อธรรม ดังนั้นพวกเขาจึง พุดไม่ได้¹

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
لَا يَنْطِقُونَ ﴿٤٥﴾

86. พวกเขามิได้พิจารณาดูหรือว่า แท้จริงเรา ได้ให้กลางคืนไว้สำหรับพวกเขาได้พักผ่อนและ กลางวันให้เห็นแสงสว่าง แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ ศรัทธา²

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِنَسْكُنُ فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٦﴾

87. และ (จงรำลึก) วันที่สังข์จะถูกเป่าขึ้น ดังนั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและผู้ที่อยู่ใน แผ่นดินจะตื่นตระหนก เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์³ และทั้งหมดได้มาหาพระองค์ใน สภาพผู้ถ่อมตน⁴

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَرَجَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ
دٰخِرِينَ ﴿٤٧﴾

88. และเจ้าจะเห็นขุนเขาทั้งหลาย เจ้าจะ คิดว่ามั่นคงแน่นอยู่กับที่ แต่มันล่องลอยไป เช่นการล่องลอยของเมฆ (นั่นคือ) การงานของ

وَرَأَى الْجِبَالَ كَحِبَبِ الْجَامِدِ وَهِيَ نَمْرُؤُا السَّحَابِ
صَنَّعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَخَ كُلَّ شَيْءٍ
إِنَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَفْعَلُونَ ﴿٤٨﴾

¹ ที่พูดไม่ได้เพราะหลักฐานต่าง ๆ ได้มาเป็นพยานฟ้องพวกเขา ดังนั้นการลงโทษคือการตอบแทนที่ สากล เพราะการอธรรมของพวกเขาในการปฏิเสธโองการต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

² คือในการสลับเปลี่ยนหมุนเวียนของกลางคืนและกลางวัน จากแสงสว่างไปสู่ความมืดและจากความมืด ไปสู่แสงสว่างนั้น เป็นสัญญาณอย่างชัดเจนและหลักฐานอันแน่นอนถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ แก่หมู่ชน ที่มีความเชื่อมั่นศรัทธา เพื่อพิจารณาใคร่ครวญ

³ ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นบรรดามะลาอิกะฮ์ บรรดานะบี และบรรดาผู้ตายชะฮีด นักตักฟีรอธิบาย ว่า นี่คือการเป่าสังข์ให้ตื่นตระหนกตกใจ ต่อมาจะเป็นการเป่าสังข์ให้ตาย แล้วต่อจากนั้นก็จะเป็นการ เป่าสังข์ให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากหลุมฝังศพ เพื่อยืนเข้าไปหาพระเจ้าแห่งสากลโลก

⁴ คือคนตายทั้งหมดที่ได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา จะเข้าไปหาพระเจ้าของพวกเขาอย่างนอบน้อมถ่อมตน ไม่มีผู้ใด หลงเหลืออยู่เลย

อัลลอฮฺซึ่งพระองค์ทรงทำทุกสิ่งอย่างเรียบร้อย
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักในสิ่งที่พวกเขา
กระทำ¹

89. ผู้ใดนำมาซึ่งความดี เขาจะได้รับความดี
มากกว่านั้น² และในวันนั้น พวกเขาจะเป็นผู้
ปลอดภัยจากการตื่นตระหนก

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. และผู้ใดนำมาซึ่งความชั่ว³ โขหน้าของ
พวกเขาจะถูกโยนกลงไปในไฟนรก พวกเขา
จะไม่ถูกตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเขาได้
ปฏิบัติเอาไว้

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْبَتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

91. (จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้รับ
บัญชาว่า จงเคารพภักดีพระเจ้าแห่งเมืองนี้
ซึ่งพระองค์ทรงทำให้มันเป็นที่ต้องห้าม⁴ และ
ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิทธิของพระองค์ และฉัน
ได้รับบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

92. และฉันได้รับพระบัญชาให้อ่านอัลกุรอาน⁵
ดังนั้นผู้ใดได้ตามแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขา
ก็จะดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้องเพื่อตัวของเขา

وَأَنْ أتلُوا الْقُرْآنَ فَأَنْ أَهْتَدَىٰ وَإِنَّمَا هِيَ دِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَعَلَّ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾

¹ พระองค์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ปวงบ่าวกระทำทั้งดีและชั่ว และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

² คืออัลลอฮฺจะทรงตอบแทนความดีให้แก่เขาเพิ่มขึ้นถึง 10 เท่า

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ความชั่วคือการทำชริกต่ออัลลอฮฺ หรือเป็นคนชั่วไม่มีความดีติดตัวมาเลย

⁴ คือฉันถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺองค์เดียวโดยเฉพาะ พระเจ้าแห่งเมืองสงบปลอดภัยซึ่งทำให้มักกะฮฺเป็นสถานที่ต้องห้าม ปลอดภัย ไม่มีการหลั่งเลือด ไม่มีผู้ถูกข่มเหง และไม่มีกรล่าสัตว์

⁵ เพื่อข้อเท็จจริงจะได้เป็นที่ประจักษ์แก่ฉัน และให้ฉันอ่านอัลกุรอานแก่มนุษย์

เขาเอง¹ และผู้ใดหลงผิดก็จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
แท้จริงฉันเป็นเพียงผู้หนึ่งในหมู่ผู้ตักเตือน²

93. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการ
สรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์³ พระองค์จะทรงให้
พวกเจ้าเห็นสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ แล้ว
พวกเจ้าก็จะรู้จักมัน⁴ และพระเจ้าของเจ้ามิได้
เป็นผู้ทรงเพิกเฉย⁵ ต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
فَنَعْرِفُهَا وَ مَا رَبُّكَ
يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

¹ ตามแนวทางของอัลกุรอาน และจิตใจของเขาได้รับแสงสว่างด้วยการศรัทธา ดังนั้น ผลแห่งการดำเนิน
ตามแนวทางที่ถูกตองนั้น ย่อมกลับไปหาเขา

² และฉันได้แจ้งข่าวสารของอัลลอฮ์แก่พวกท่านแล้ว

³ โดยที่พระองค์ทรงประทานเกียรติแห่งการเป็นนบีและการเป็นร่อซูล ให้แก่ฉันโดยเฉพาะและทรง
ยกย่องให้เกียรติในตำแหน่งอันสูงส่ง

⁴ เป็นการกล่าวเตือนสำหรับ คือพวกเจ้าจะเห็นสัญญาณอันชัดเจนของพระองค์ ที่ชี้แนะถึงเดชานุภาพอัน
ยิ่งใหญ่และอำนาจของพระองค์ ทั้งในเรือนร่างของมนุษย์และในจักรวาล แล้วพวกเจ้าก็จะรู้จักมัน ทั้ง ๆ
ที่การรู้จักนั้นจะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกเจ้าเลย

⁵ คือพระองค์ทรงรู้เห็นและเป็นพยาน ต่อทุก ๆ สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

(28) ซูเราะฮ์ อัลเกาะคือศ

سورة القصص

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 88 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลเกาะคือศ

ซูเราะฮ์อัลเกาะคือศเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับหลักฐานการศรัทธาอัลอะกีดะฮ์ คือเรื่องเกี่ยวกับการเดาฮีด สาสน์ และการฟื้นคืนชีพ เป็นซูเราะฮ์ที่มีแนวทางในการดำเนินเรื่องและจุดมุ่งหมายแบบเดียวกันกับซูเราะฮ์อันนัมลฺและซูเราะฮ์ฮุซุอะรออฺ นอกจากนี้บรรยากาศแห่งการประทานซูเราะฮ์ทั้งสามก็สอดคล้องกัน คือให้ความสมบูรณ์หรือให้ความละเอียด ในสิ่งที่ทั้งสองซูเราะฮ์ก่อนกล่าวไว้โดยย่อ

แกนหลักของซูเราะฮ์นี้หมุนเวียนอยู่ในเรื่องของสัจธรรมและความเท็จ เรื่องการยอมจำนนและความเกรี้ยวกราด และการวาดภาพเรื่องการต่อสู้ระหว่างพลพรรคของอัครทูตมุฮัมมัดและพลพรรคของชัยฏอน ในการนี้ได้นำมากล่าวไว้สองเรื่องด้วยกัน เรื่องแรกเกี่ยวกับการกดขี่ข่มเหงในการปกครองและการใช้อำนาจ โดยยกตัวอย่างเรื่องของฟิรเอานุนักปกครองที่ใช้อำนาจกดขี่ประชากรชาวอิสราอิล ให้ได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างแสนสาหัส คือการฆ่าบุตรชาย การไว้ชีวิตสตรีเพศ และที่ร้ายกาจไปกว่านั้นก็คือ แสดงความโอหังต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยการกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้า “ฉันไม่รู้ว่ามีพระเจ้าอื่นใดสำหรับพวกท่าน นอกจากฉัน (28:38)” เรื่องที่สองคือ เรื่องของการแสดง ความโอหังและความหยิ่งผยอง ในการครอบครองทรัพย์สินเงินทอง โดยยกตัวอย่าง กอรูนกับพลพรรคของเขา ทั้งสองเรื่องเป็นสัญลักษณ์แห่งการกดขี่ข่มเหง ความโอหังของมนุษย์ในการดำรงชีวิต จะด้วยทรัพย์สินสมบัติหรือเกียรติยศหรืออำนาจก็ตาม

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มกล่าวถึงความเกรี้ยวกราดของฟิรเอานุน ความหยิ่งผยองและการบ่อนทำลายในแผ่นดิน และวาทะแห่งความหยิ่งผยองในทุกกาลเวลาและทุกสถานที่

จากนั้นได้กล่าวถึงกำเนิดของมุซา ความกลัวของมารดาที่มีต่อเขาจากฤทธิ์เดชของฟิรเอานุน และการ دلใจของอัลลอฮ์ ตะอาลา ให้แก่นางโดยโยนเขาลงในแม่น้ำไนล์ เพื่อให้เขามีชีวิตอยู่อย่างมีเกียรติ ภายใต้การคุ้มครองของฟิรเอานุน เสมือนดังดอกไม้

ที่หอมหวลอยู่ในท่ามกลางเสี้ยนหนามและโคลนตม ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงมุซาเมื่อ บรรลุนิติภาวะ การที่เขาฆ่าชาวอียิปต์ การอพยพไปยังดินแดนมิดยัน และการสมรส กับบุตรสาวของนะบีซุอัยบ และการที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้เขากลับไปยังอียิปต์ เพื่อ เรียกร้องเชิญชวนฟิรเอานูผู้หยิ่งผยองให้กลับเข้ามาหาอัลลอฮ์ ตลอดจนเรื่องของมุซา ที่มีต่อฟิรเอานูอย่างละเอียด จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงให้เขาจมน้ำตาย แล้วซูเราะฮ์นี้ได้ กล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ ในการยืนหยัดต่อต้านของพวกเขาต่อการเผยแพร่ของ ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอสูอะลียะฮ์ซัลลัม และได้ชี้แจงว่า แนวทางของผู้หลงผิด นั้นเป็นหนึ่งเดียว

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องของกอรูน และได้ชี้แจงถึงข้อแตกต่างอย่างมากมาย ระหว่างวาเทแห่งการอีมาน และวาเทแห่งความหยิ่งผยอง

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการชี้แนะไปสู่ทางแห่งความสุข นั่นก็คือทางแห่งการอีมาน ซึ่งบรรดารอซูลผู้ทรงเกียรติได้เรียกร้องไปสู่

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลเกาะคือศถูกขนานนามเช่นนั้นก็เพราะ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าว ถึงเรื่องของมุซาอย่างละเอียด ตั้งแต่การเกิดของเขาจนกระทั่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็น รอซูล และในเรื่องมีเหตุการณ์ที่แปลกประหลาดได้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ได้ถึง การคุ้มครองและการคุ้มกันของอัลลอฮ์ ที่มีต่อว่าผู้ใกล้ชิดของพระองค์ และการให้ ความต่ำต้อยต่อศัตรูของพระองค์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฏอ ฮีน มีม
2. เหล่านี้คือโองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์อันชัดเจน¹
3. เราจะอ่าน² แก่เจ้า บางส่วนแห่งเรื่องราวของมุซาและฟิรเอาน์ด้วยความจริง³ เพื่อห่มุชนผู้ศรัทธา⁴
4. แท้จริงฟิรเอาน์หยิ่งผยองในแผ่นดิน และทำให้ประชาชนนั้นแตกแยกเป็นกลุ่มๆ⁵ เขาทำให้ชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาอ่อนแอ⁶ โดยฆ่าลูกหลานผู้ชายของพวกเขาและไว้ชีวิตเหล่าสตรีของพวกเขา⁷ แท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢٨﴾

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ

بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا

يَسْتَضِعُّ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَذِخُّ أُنثَىٰ هُمْ

وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

¹ คือโองการแห่งอัลกุรอานที่ชัดเจนในเรื่องของปาฏิหาริย์ และบทบัญญัติต่างๆ

² โดยผ่านทางญิบรีลในเรื่องที่สำคัญๆ

³ โดยปราศจากความเท็จ และข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

⁴ คือห่มุชนผู้ศรัทธาต่ออัลกุรอาน ซึ่งพวกเขาได้รับประโยชน์

⁵ ในการรับใช้เขา และจงรักภักดีต่อเขา

⁶ คือใช้พวกเขาเป็นทาสและทำให้พวกเขาต่ำต้อย และให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษนานาชนิด พวกเขาในที่นี้หมายถึงลูกหลานของอิสรออิล

⁷ สาเหตุที่ไว้ชีวิตพวกผู้หญิงก็เพื่อเอาไปรับใช้พวกเขาและพวกคือพท์ นักดัตช์อธิบายว่า สาเหตุของการฆ่าเพศชายก็คือ ฟิรเอาน์ได้ฝันว่าเกิดเพลิงไหม้ใหญ่ที่บัยตุลมักดิส (เยรูซาเล็ม) และได้ลูกสามไปถึงอียิปต์ เพลิงได้เผาผลาญพวกคือพท์คือพวกฟิรเอาน์แต่ไม่เผาผลาญพวกบะนีอิสรออิล เขาได้ถามพวกทำนายโชคชะตาและหมอดู พวกนั้นกล่าวว่า จะมีเด็กชายคนหนึ่งเกิดอยู่ในพวกลูกหลานของอิสรออิล และอำนาจของท่านจะสูญเสียไปด้วยน้ำมือของเขา แล้วความหายนะของท่านจะเกิดขึ้นเพราะเขา ดังนั้นฟิรเอาน์จึงใช้ให้ฆ่าลูกผู้ชายทุกคนจากลูกหลานของบะนีอิสรออิล

5. และเราปรารถนาที่จะให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอในแผ่นดิน¹ และเราจะทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า² และทำให้พวกเขาเป็นผู้รับมรดก³

وَرِيدًا أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

6. และเราได้ให้พวกเขาครอบครองในแผ่นดิน⁴ และเราจะให้ฟิรเอานและฮามานตลอดจนไพร่พลของเขาทั้งสอง ได้เห็นสิ่งที่พวกเขามีความกลัว⁵

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمَا مَآكِنَ الْوَيْدِ ﴿٦﴾

7. และเราได้ตั้งใจแก่มารดาของมูซา⁶ จึงให้นมแก่เขา เมื่อเจ้ากัวแทนเขาก็จึงโยนเขาลงไปแม่น้ำ⁷ และเจ้าอย่าได้กลัวและอย่าได้เศร้าโศก⁸ แท้จริงเราจะให้เขากลับไปหาเจ้า และเราจะทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดาราช⁹

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاذْبَحَتْ عَلَيْهِ فَكَانَ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَأَوْنَا إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

¹ คือพวกบะนีอิสรออีล และเราจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการกดขี่และการข่มเหงของฟิรเอาน

² คือเป็นหัวหน้าในการทำความดี

³ คือได้รับมรดกในการมีอำนาจจากฟิรเอานและพวกพ้องของเขา

⁴ คือเราจะให้พวกเขาครอบครองอียิปต์และซาม และให้พวกเขามีอิสระในการบริหารประเทศ

⁵ คือจะให้ฟิรเอาน ฮามาน และพวกคือพท์ (ชาวอียิปต์) ได้เห็นสิ่งที่พวกเขากลัวว่าจะสูญเสียอำนาจและประสบความหายนะ จากน้ำมือของลูกชายคนหนึ่งของบะนีอิสรออีล

⁶ นักตีฟซีรีมีความเห็นพ้องกันว่า นางมิได้เป็นนะบี แต่ได้มีการส่งมะลักมาพูดกับนางเช่นเดียวกับที่ได้มาหาชาย 3 คน การพูดของมะลาอิกะฮ์กับมนุษย์ที่มีได้เป็นนะบีนั้น มะลาอิกะฮ์เคยให้สลามแก่อิหมรอน อิบนุศ็อยน โดยที่เขามิได้เป็นนะบี

⁷ คือกลัวฟิรเอานแทนเขา ก็จงเอาเขาใส่ในหีบแล้วโยนลงไปแม่น้ำไนล์

⁸ อย่างกลัวว่าเขาจะได้รับอันตราย และอย่าเสียใจในการจากไปของเขา

⁹ แล้วเราจะส่งเขาไปหาฟิรเอาน เพื่อช่วยให้บะนีอิสรออีลรอดพ้นจากทุกขุทรมาน

8. ดังนั้นบริวารของฟิรอานได้เก็บเขาขึ้นมา เพื่อให้เขากลายเป็นศัตรู และความเศร้าโศกแก่พวกเขา¹ แท้จริงฟิรอานและฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองเป็นพวกที่มีความผิด²

9. และภริยาของฟิรอานกล่าวว่า (เขาจะเป็นที่) นำขึ้นชมยินดีแก่ฉันและแก่ท่าน³ อย่าฆ่าเขาเลย บางทีเขาจะเป็นประโยชน์แก่เรา หรือเราจะถือเขาเป็นลูก⁴ และพวกเขาหารู้สึกตัวไม่

10. และจิตใจของมารดาของมุซาได้คลายความวิตกกังวลลง นางเกือบจะเปิดเผยกับเขา หากเรามีได้ทำให้จิตใจของนางมั่นคง⁵ เพื่อที่นางจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา⁶

11. และนางได้กล่าวแก่พี่สาวของเขา จงติดตามไปดูเขา ดังนั้น (พี่สาวของมุซา) ได้เห็นเขาแต่ไกล โดยที่พวกเขาไม่รู้⁷

فَالْقَلْبَةُ: أَلْفِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحَزْنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا
كَانُوا خٰطِئِينَ ﴿٨﴾

وَقَالَتْ أَمْرًا تُفِرْعَوْنَ فَرَّتْ عَيْنِي لِيْ وَلَكَ
لَا تَقْتُلُوْهُ عَسَىٰ اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وِلَدًا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَعَانٍ كَادَتْ
لِنَبِيِّ يَهْدِيْهِ لَوْلَا اَنْ رَبَّنَا عَلَيَّ قَلْبُهَا
لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠﴾

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيْهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ
وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١١﴾

¹ เคารวะทักกรรมและความหายนะในอันปลาย

² เป็นผู้ฝ่าฝืน เป็นผู้ตั้งภาคี และเป็นผู้กระทำความผิดโดยเจตนา

³ อัญมณีอียิปต์กล่าวว่า เมื่อนางกล่าวข้อความนี้แก่ฟิรอาน เขากล่าวตอบว่า ถ้ากับเอละเกี ใช่ แต่กับฉันละเกี ไม่ใช่ อิบนอบบาสกล่าวไว้ว่า หากเขากล่าวว่า เป็นที่นำขึ้นชมยินดีกับฉันละเกี อัลลอฮ์จะทรงให้เขาได้รับฮิยาอะฮ์และจะศรัทธา แต่เขาปฏิเสธ

⁴ คือจะเป็นประโยชน์แก่เราเมื่อเขาโตขึ้น หรือถือเขาเป็นลูกเพื่อที่จะเป็นที่ชื่นชมยินดีแก่เรา

⁵ คือจิตใจให้นางมีความอดทน

⁶ คือเป็นผู้เชื่อมั่นต่อสัญญาของอัลลอฮ์ ที่จะให้มุซากลั้ไปหานางในเวลาต่อมา

⁷ แม่ของมุซาได้กล่าวแก่พี่สาวของมุซา ให้ติดตามดูข่าวคราวของเขอย่างใกล้ชิด เธอก็ได้ติดตามไป โดยเดินไปตามชายแม่น้ำจนกระทั่งลอบไปยังวังของฟิรอาน

12. และเราได้ห้ามเขาไว้ก่อนแล้วเรื่องแม่หม่ม¹ ดังนั้นเธอ (พี่สาวของมุซา) กล่าวว่า ฉันจะซื้อและขายบ้านให้แก่พวกท่านเอาไหม เพื่อคุ้มครองเขาแทนพวกท่าน และพวกเขาเป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างดี²

13. ดังนั้น เราจึงให้เขากลับไปหามารดาของเขา เพื่อที่จะเป็นที่น่าชื่นชมยินดีแก่นางและนางจะไม่เศร้าโศก³ และเพื่อนางจะรู้ว่า แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง⁴ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

14. และเมื่อเขาบรรลุความเป็นหนุ่มและเติบโตเต็มที่แล้ว⁵ เราได้ให้ความเข้าใจ⁶ และความรู้แก่เขา และเช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ﴾^(١٢)

﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آمِهِ كَىٰ نَفَرَعَيْنَهَا وَلَا تَحْزَنَ وَتَعْلَمَ أَنَّهُ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(١٣)

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾^(١٤)

¹ เราได้ห้ามมุซามีให้รับเต้านมของแม่หม่มคนใดที่นำมาให้เขานกว่าแม่ของเขาจะมาถึง มุซาไม่ยอมดูดนมจากเต้านมของแม่หม่มหลายคนเป็นเวลาหลายวัน จนกระทั่งชาววังหนกอกหนักใจพากันตระเวนหาแม่หม่มจนกว้ง จวบจนมาพบพี่สาวของมุซา

² คือฉันจะนำไปหาแม่หม่มที่สามารถเลี้ยงดูเขาได้เป็นอย่างดีเอาไหม เมื่อแม่มุซาทราบข่าวทางวังต้องการแม่หม่ม นางจึงรีบรุดไปยังวังเพื่อจะได้ชื่นชมลูกชายของนาง ขณะที่นางไปถึงมุซาอยู่ในอ้อมแขนของพี่เธอน นางจะกินนม เมื่อได้กลิ่นนมของเขาก็ยอมกินนม พี่เธอนางจึงถามว่า นางเป็นใครมาจากไหน เพราะมุซาไม่ยอมรับเต้านมใครอื่นนอกจากของนาง นางตอบว่า ฉันเป็นคนที่มีกลิ่นหอม นมก็มีกลิ่นหอม เด็กที่นำมาหาฉันจะต้องกินนมของฉัน เมื่อมุซากินนมอิ่มแล้วนางก็กลับบ้านของนาง วงศ์วานของพี่เธอนาก็สบายใจพากันเอาของขวัญนานาชนิดมามอบให้เป็นกำลังใจแก่นาง

³ เราจึงให้มุซากลับไปหานางอันเป็นการปฏิบัติตามสัญญา เพื่อที่นางจะได้ชื่นชมและดีใจที่ได้พบเขาและไม่เสียใจในการจากไปของเขา

⁴ ที่จะให้เขากลับไปหามารดาของเขา และคุ้มครองเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของพี่เธอน

⁵ มุซาฮิดกล่าวว่า ถึงวัย 40 ปีแล้ว มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาและความเที่ยงธรรม

⁶ ในเรื่องของศาสนาพร้อมกับเรื่องของการเป็นนบี

15. และเขา (มุซา) ได้เข้าไปในเมือง ขณะที่ชาวเมืองกำลังพักผ่อน¹ เขาได้เห็นชายสองคนต่อสู้อยู่ในนั้น คนหนึ่งมาจากพวกพ้องของเขา² และอีกคนหนึ่งมาจากฝ่าย (ที่เป็น) ศัตรูของเขา³ ดังนั้น คนที่มาจากพวกพ้องของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา มุซาได้ต้อยเขาแล้วได้ฆ่าเขา⁴ เขากล่าวว่า นี่มันเป็นการกระทำของชัยฏอน⁵ แท้จริงมันเป็นศัตรูที่ทำให้หลงผิดอย่างแจ่มชัด

16. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้ธรรมต่อตนเอง⁶ ดังนั้นขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย⁷ แล้วพระองค์ก็ได้อภัยให้เขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

17. เขาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ การที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่เป็นผู้สนับสนุนผู้กระทำความผิดอีกต่อไป⁸

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعْتَبَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَاهِرًا لِمَنْ كَرِهْتَ ﴿١٧﴾

¹ คือเข้าไปในเวลาบ่าย

² คือเป็นชาวบะนีอิสรอฮิล

³ เป็นชาวคิอพท์คือพวกฟิรเอาน

⁴ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า มุซาทำเช่นนั้นมิได้มีเจตนาที่จะฆ่าเขา แต่ต้องการจะผลักเขาออกไป

⁵ ซึ่งมันได้ยั่วโทสะฉัน จนทำให้ฉันต้อยเขา

⁶ ด้วยการฆ่าชีวิตนี้

⁷ ขอพระองค์ทรงยกโทษให้แก่ข้าพระองค์ด้วย และอย่าได้เอาผิดข้าพระองค์เลย

⁸ คือโปรดปรานให้มีพลังเข้มแข็ง และทรงให้เกียรติแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่สนับสนุนผู้ใดในหมู่ผู้กระทำความผิดอีกต่อไป นี่คือสัญญาที่มุซามีต่อพระเจ้าของเขา

18. เมื่อเข้ามาอยู่ในเมือง เขากลัวว่าจะเกิดภัยแก่เขา¹ ขณะนั้นผู้ที่เคยขอร้องเขาให้ช่วยเหลือเมื่อวานนี้ กำลังร้องเรียกให้ช่วยเข่อีก² มูซาจึงพูดกับเขาว่า แท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นอน³

19. เมื่อเขาต้องการที่จะปราบผู้ที่เป็นศัตรูกับเขาทั้งสอง⁴ เขากล่าวว่า⁵ โอ้มูซาเอ๋ย ท่านต้องการที่จะฆ่าฉันตั้งที่ท่านได้ฆ่าคนหนึ่งไปแล้วเมื่อวานนี้หรือ ท่านไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากเป็นผู้ก่อกรรมทารุณในแผ่นดิน และท่านไม่ปรารถนาที่จะเป็นผู้ประองตองให้ติดต่อกัน

20. และชายคนหนึ่ง⁶ ได้มาจากซานเมืองอย่างรีบเร่ง เขากล่าวว่า โอ้มูซาเอ๋ย พวกขุนนางชั้นผู้ใหญ่กำลังปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องของท่าน เพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปเถิด⁷ แท้จริงฉันเป็นผู้หวังดีต่อท่าน

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
أَسْتَصْرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ نَادًا
لَّهُ مُوسَى إِنَّكَ لَعَوِيُّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
يَمُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ نَقْتُلَكَ كَمَا قُتِلَتْ نَفْسُكَ بِالْأَمْسِ
إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ
أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمُوسَى
إِنَّكَ الْمَلَأَ يَا تَمْرُونَ بِكَ لَيْقَةً لَوْكَ فَامْخِرْ
إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

¹ และคาดว่าจะเกิดเหตุร้าย และกลัวว่าจะได้รับโทษเพราะฆ่าคนตาย

² ชาวอิสราเอลที่เขาได้ช่วยไปวันก่อนนั้น ก็ร้องขอความช่วยเหลือให้ปราบชาวคือพท์ซึ่งเป็นพวกของฟิรเอานอีกคนหนึ่ง

³ มูซาได้กล่าวแก่เขาว่า เมื่อวันก่อนเจ้าเป็นเหตุให้ข้าต้องฆ่าชายคนหนึ่ง วันนี้เจ้าจะทำให้ข้าต้องลำบากใจอีกอย่างนั้นหรือ

⁴ คือเป็นศัตรูกับเขาและชาวอิสราเอล หมายถึงชาวคือพท์

⁵ คือชาวคือพท์ได้กล่าวแก่มูซา

⁶ เขาเป็นพวกของฟิรเอาน แต่เขาเป็นผู้ศรัทธาต่อมูซา

⁷ ก่อนที่พวกเขาจะตามจับท่าน

21. ดังนั้น เขาจึงออกจากเมืองนั้นในสภาพหวาดกลัวว่าจะเกิดภัย¹ เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากหมู่ผู้อธรรม²

فَرَجَّ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

22. และเมื่อเขามุ่งหน้าไปยัง (เมือง) มัดยัน³ เขากล่าวว่า หวังว่าพระเจ้าของฉันทรงชี้แนะแก่ฉันทูทางอันเที่ยงตรง⁴

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَدْيَنُ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

23. และเมื่อเขามาพบบ่อน้ำแห่ง (เมือง) มัดยัน เขาได้พบฝูงชนกลุ่มหนึ่งกำลังดกน้ำ⁵ และนอกจากพวกเขาเหล่านั้น เขายังได้พบหญิงสองคนคอยห้าม (ฝูงแกะ)⁶ เขา (มุซา) กล่าวถามว่า เรื่องราวของเธอทั้งสองเป็นมาอย่างไร⁷ นางทั้งสองกล่าวว่า เราไม่สามารถดกน้ำได้ จนกว่าคนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจะถอยออกไป และบิดาของเราก็คือคนแก่มาแล้ว⁸

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

¹ เขาจึงออกเดินทางจากอียิปต์ด้วยกลัวว่าจะถูกจับไป แล้วเขาหันไปพึ่งอัลลอฮ์ด้วยการวิงวอนขอว่า ไม่มีที่พึ่งอื่นใด นอกจากพระองค์

² ให้รอดพ้นจากพวกปฏิเสธศรัทธา และคุ่มครองเขาให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของพินอานและพวกพ้องของเขา

³ ซึ่งเป็นเมืองของซุฮัยบ อะลียฮิสลาม

⁴ นักตีฟซีรอฮ์บิยาว่า เขาออกเดินทางไปด้วยความกลัว ปราศจากเสบียง ระยะทางระหว่างอียิปต์กับมัดยันเป็นระยะทางเดินประมาณ 8 วัน เขาไม่รู้ทิศทางนอกจากหวังพึ่งพระเจ้าของเขา อัลลอฮ์จึงส่งมะลักมาเป็นผู้ชี้ทาง ระหว่างทางเขาได้ใช้ไปไม้เป็นอาหาร

⁵ เพื่อสัตว์เลี้ยงของพวกเขา

⁶ คือคอยกันมิให้เข้าไปใกล้บ่อน้ำ

⁷ ทำให้เธอทั้งสองจึงกันฝูงแกะมิให้เข้าไปใกล้บ่อน้ำ ทำให้จึงไม่ไปดกน้ำกับฝูงชนเหล่านั้น

⁸ ตามธรรมดาเราจะไม่รีบร้อนจนกว่าฝูงชนจะออกไปพร้อมกับสัตว์เลี้ยงของพวกเขาเสียก่อน เราไม่มีกำลังที่จะไปเบียดเสียดพวกเขาเหล่านั้น และเราไม่ต้องการไปปะปนกับพวกผู้ชายพ้อของเราอายุมากแล้วไม่สามารถจะทำหน้าที่นี้ได้ เราจึงต้องมาทำหน้าที่นี้เสียเอง

24. ดังนั้น เขาจึงตักน้ำให้แก่นางทั้งสองแล้วก็กลับไปพักผ่อน¹ และกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์อยากได้ในความดีที่พระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่ข้าพระองค์²

25. นางคนหนึ่งทั้งสองคนได้มาหาเขา³ เดินมาอย่างขวยเขินแล้วกล่าวขึ้นว่า คุณพ่อของดิฉันขอเชิญท่านไป เพื่อจะตอบแทนค่าแรงแก่ท่านที่ได้ช่วยตักน้ำให้เรา⁴ ครั้นเมื่อเขา (มุซา) ได้มาหาเขา (นะบีซุอัยบ) และได้เล่าเรื่องราวแก่เขา เขากล่าวว่า ท่านไม่ต้องกลัว ท่านได้หนีพ้นจากหมู่ชนผู้ธรรมแล้ว⁵

26. นางคนหนึ่งทั้งสองคนกล่าวว่า โอ้คุณพ่อจ๋า จ้างเขาไว้ซิ⁶ แท้จริงคนดีที่ท่านควรจะจ้าง

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

¹ คือเขาได้ตักน้ำให้ฝูงแกะของเธอด้วยความสงสาร

² โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ความจริงข้าพระองค์อยากได้ความดีจากพระองค์ ข้าพระองค์อยากได้อาหารประทังความหิวโหยของข้าพระองค์ นักตักน้ำกล่าวว่า มุซาได้ออกเดินทางจากอียิปต์ไปยังเมืองมดัยันด้วยเท้า เป็นเวลา 7 วัน ไม่ได้กินอาหารอื่นใดนอกจากพืชผักที่ขึ้นอยู่ระหว่างทาง เมื่อไปถึงเมืองมดัยันรองเท้าที่สวมใส่มาก็ขาดวัน ไซการ์ไม่ได้

³ ครั้นเมื่อเธอทั้งสองกลับไปหาบิดา ก็ได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้บิดาฟัง บิดาของเธอจึงใช้ให้หนึ่งในสองนางไปเรียกเขามา

⁴ อิบนูกะษีรกล่าวว่า สำนวนนี้นั้นนับได้ว่าเป็นมารยาทอันดีงาม โดยเธอมิได้กล่าวอย่างตรงไปตรงมาหรืออย่างเปิดเผย เพื่อมิให้เขาเกิดความสงสัย

⁵ คือได้เล่าเรื่องราวและสาเหตุที่เขาต้องหนีกระเจ็ดกระเจิงมาจากอียิปต์ แล้วซุอัยบได้กล่าวกับเขาว่า ท่านอย่าได้กลัวเลย ขณะนี้ท่านอยู่ในเมืองที่ปลอดภัยแล้ว พี่เอานูไม่มีอำนาจที่จะเอาตัวท่านไปได้

⁶ เพื่อเป็นผู้เลี้ยงดูและให้น้ำฝูงแกะของเรา

เขาไว้คือ ผู้ที่แข็งแรง ผู้ที่ซื่อสัตย์¹

27. เขา (ซุัยบ) กล่าวว่า แท้จริง ฉันต้องการจะให้ท่านสมรสกับลูกสาวคนหนึ่งโนสองคนนี้ โดยท่านจะต้องทำงานให้ฉัน 8 ปี และถ้าท่านทำให้ครบ 10 ปี ก็เป็นความดีที่มาจากท่าน ฉันไม่ต้องการที่จะทำความลำบากให้ท่าน อินชาอัลลอฮ์ ท่านจะพบฉันอยู่ในหมู่คนดี

28. เขา (มุซา) กล่าวว่า นั่นคือ (ข้อสัญญา) ระหว่างฉันกับท่าน ฉันจะปฏิบัติให้ครบหนึ่งในกำหนดทั้งสอง จะไม่เกิดโทษแก่ฉัน² และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เรากล่าวเป็นสัญญา

29. ครั้นเมื่อมุซาปฏิบัติครบกำหนดแล้ว³ และได้เดินทางไปพร้อมกับครอบครัวของเข่า⁴ เขาได้มองเห็นไฟลุกอยู่ข้างภูเขาฏูร เขาจึงพูดกับครอบครัวของเขาว่า จงอยู่ที่นี้ก่อน แท้จริง

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نكْحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَيْثُ جِئْتَ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾

¹ มีรายงานกล่าวว่า ซุัยบได้ตามนางที่ไปตามเขามาว่า เจ้ารู้ได้อย่างไรว่าเขาแข็งแรงและซื่อสัตย์ นางตอบว่า เขายกก้อนหินที่ชาย 10 คนจะยกมันด้วยความลำบาก เมื่อฉันเดินมากับเขา ฉันเดินอยู่ข้างหน้าเขา เขาได้พูดกับฉันว่า ขอให้เขาเดินข้างหน้าและคอยแนะทางให้เขาด้วย เมื่อฉันมาหาเขา เขาได้ลดสายตาลงและไม่มองมายังฉัน เมื่อซุัยบได้ฟังนางเล่าดังนั้นจึงมีความพอใจที่จะรับเขาเป็นบุตรเขยและแต่งงานให้กับลูกสาวคนหนึ่งของเขา

² และจะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่ฉัน

³ คือกำหนดที่ได้ตกลงกันไว้ อิบนุอบบาสกล่าวว่า ได้ปฏิบัติครบกำหนดที่สมบุรณีย์ คือ 10 ปี

⁴ เพื่อไปยังอิยิปต์

ฉันเห็นไฟ¹ บางทีฉันจะนำข่าวจากที่นั่นมาให้พวกท่าน หรือเอาดุ้นไฟมา เพื่อพวกท่านจะได้อบอุ่นขึ้น

30. เมื่อเขาได้มาที่มัน (ไฟ)² ได้มีเสียงเรียกจากริมที่ลุ่มทางด้านขวา ในสถานที่ที่มีความจำเริญ ณ ที่ต้นไม้ ว่า โอ้มุซาเอ๋ย แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก³

31. และจงโยนไม้เท้าของเจ้า เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกับงู⁴ เขาก็ผินหลังกลับและไม่กลับมามองอีก⁵ โอ้มุซาเอ๋ย จงเข้าไปใกล้เถิดและอย่าหวาดกลัว แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ปลอดภัย⁶

32. จงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาว ปราศจากอันตรรายใด⁷ และจงเอามือแนบตัวเจ้าไว้เพื่อให้คลายความตกใจ⁸

فَلَمَّا أَنهَا نُوْدِيَ مِنْ شَطِئِ الْوَادِ الْآيِنِ
فِي الْبِقْعَةِ الْمَبْرُكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمْوَسَى
إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

وَأَن أَلْقَى عَصَاهُ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَّى يُعَقِّبُ يَمْوَسَى أَقْبَلَ
وَلَا يَخْفَى إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٢١﴾

أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي حَبِيبِكَ تَخْرُجُ بِيَضَاءٍ مِنْ عَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمَمُ إِلَيْكَ جَانْحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنُوكَ
بُرْهَانًا مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيهِٖ

¹ นักตีพชีรอธิบายว่า มันเป็นคืนที่หนาวจัดและพวกเขาก็หลงทางด้วย นอกจากนี้ฝูงแกะที่นำมามีตัวด้วยก็แตกกระเจิงไป เพราะลมพายุพัดอย่างหนัก

² เมื่อเดินทางมาถึงเขาไม่พบไฟ พบแต่แสงสว่าง

³ คือมีเสียงเรียกว่า ผู้ที่สนทนากับเจ้านั้นคือข้า อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้บริสุทธิ์จากลักษณะที่บกพร่องพระเจ้าแห่งมนุษย์ โญนและสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหมด

⁴ เมื่อเขาโยนไม้เท้าลงไป มันได้กลายเป็นงู

⁵ เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหว ก็วิ่งหนีไป โดยไม่หันหลังกลับมามองดูอีก

⁶ ดังนั้นจึงมีเสียงเรียกให้กลับไปยังที่เก่า และอย่าได้กลัวมันเลย เพราะเจ้าอยู่ในสภาพที่ปลอดภัย มีผู้คุ้มครองอยู่แล้ว

⁷ เช่น โรคภัย และโรคมือต่าง ซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจของสังคม

⁸ คือให้เอามือขวาสอดเข้าไปใต้รักแร้ซ้ายโดยให้แนบติดกับหน้าอก จะทำให้คลายความตกใจหรือกลัวจากงูและจากทุกสิ่ง

ดังนั้นนั่นคือหลักฐานทั้งสอง¹ จากพระเจ้า
ของเจ้าไปยังฟิรเอาน์และบุคคลชั้นหัวหน้าของ
เขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมูชนผู้ฝ่าฝืน²

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

33. เขา (มุซา) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์แท้จริงข้าพระองค์ได้ฆ่าคนหนึ่งจาก
พวกเขา ดังนั้นข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะฆ่า
ข้าพระองค์³

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٢٧﴾

34. และพี่ชายของข้าพระองค์คือฮารูน เขา
พูดจาคล่องแคล่วกว่าข้าพระองค์⁴ ดังนั้น ขอ
ได้โปรดส่งเขาเป็นผู้ช่วยร่วมกับข้าพระองค์
ด้วยเถิดเพื่อเขาจะได้ยืนยันให้แก่ข้าพระองค์⁵
แท้จริงข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธ
ข้าพระองค์⁶

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ
مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٢٨﴾

35. พระองค์ตรัสว่า เราจะให้เจ้ามีความเข้ม
แข็งด้วยพี่ชายของเจ้า และเราจะให้เจ้าทั้งสอง
มีอำนาจ⁷ ดังนั้นพวกเขาจะเข้าไม่ถึงเจ้าทั้งสอง

قَالَ سَنَنْدُقُ عَصَدَكَ بِإِخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا
سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّنَّا
أَنْتُمَا وَمِنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٢٩﴾

¹ คือทั้งสองประการนั้นเป็นหลักฐานอันแจ่มชัด ที่จะยืนยันถึงข้อเท็จจริงของเจ้า

² คือไม่เชื่อฟังและไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งของเรา

³ ข้าพระองค์ได้ฆ่าชาวอียิปต์ (คือฟัท) คนหนึ่งซึ่งเป็นวงศ์วานของฟิรเอาน์ ข้าพระองค์กลัวว่าเมื่อข้า
พระองค์ไปหาเขาแล้วพวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์ ในกรณีมุซาได้ขอให้เพิ่มพลังสนับสนุนจากพระเจ้า
ของเขา เพื่อจะได้เผชิญหน้ากับฟิรเอาน์ ด้วยการแต่งตั้งพี่ชายของเขาให้เป็นมนตรี

⁴ เพราะมุซาพูดไม่ขัด ดุด่า เนื่องจากอมถ่านไฟขณะที่ยังเป็นเด็กเล็ก

⁵ เพื่อจะได้ชี้แจงพวกเขาแทนข้าพระองค์ ในสิ่งที่ข้าพระองค์จะพูดกับเขาด้วยหลักฐานที่ชัดแจ้ง

⁶ ข้าพระองค์กลัวว่าหากข้าพระองค์ไม่มีผู้ช่วยเหลือ พวกเขาจะปฏิเสธข้าพระองค์ เพราะพวกเขาไม่เข้าใจ
ข้าพระองค์พูด

⁷ เราจะให้เจ้าทั้งสองมีอำนาจเหนือฟิรเอาน์และพลพรรคของเขา

ดอกเพราะสัญญาต่าง ๆ ของเรา¹ เจ้าทั้งสอง และผู้ตามเจ้าทั้งสองเป็นผู้ชนะ²

36. ดังนั้น เมื่อมุซาได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วย สัญญาทั้งหลายอันชัดแจ้งของเรา³ พวกเขา กล่าวว่า มันมิใช่อะไรอื่น นอกจากเวทมนตร์ ที่ถูกกู้ขึ้น⁴ และเราไม่เคยได้ยินชื่อกล่าวอ้าง เช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย⁵

37. และมุซากล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่ง ถึงผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้อมาจากพระองค์ และผู้ที่บั่นปลายแห่งที่พำนักจะเป็นของเขา แท้จริงพวกอธรรมนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ⁶

38. และฟิรเอานุกกล่าวว่า โอ้ปวงบริวาร เอ๋ย ฉันไม่เคยรู้จักพระเจ้าอื่นใดของพวกท่าน

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ أَلَّا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا يَكْفُرُ بِاللَّهِ مِنَ عِبَادِهِ، وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْنَمُنْ عَلَى الطَّيْنِ

¹ คือไม่มีทางจะเข้าไปถึงเพื่อทำร้ายเจ้าทั้งสองดอก เพราะเราเป็นผู้สนับสนุนเจ้าทั้งสอง ด้วยสัญญาต่าง ๆ ของเราที่มีหัตถ์จรรย

² ผลสุดท้ายความสำเร็จจะเป็นของเจ้าทั้งสองและผู้ติดตามเจ้า ทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะเป็นผู้ชนะเหนือหมู่ชนผู้ก่ออาชญากรรม

³ ที่บ่งชี้ถึงความจริงที่ว่า เขาเป็นรอซูลมาจากอัลลอฮ์

⁴ สิ่งที่ท่านนำมาเสนอเรา เช่น ไม้เท้าและมือนั้น มันเป็นเวทมนตร์ที่ท่านกู้ขึ้นด้วยตัวท่านเอง แล้วก็ นำเอาไปเกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์

⁵ เราไม่เคยได้ยินชื่อกล่าวอ้างเช่นนี้ คือชื่อกล่าวอ้างเกี่ยวกับเรื่องของความเป็นเอกภาพในสมัยบรรพบุรุษของเราในสมัยก่อน ๆ เลย

⁶ สิ่งที่คุณนำมาให้พวกท่านนั้นเป็นของจริงและเป็นแนวทางที่ถูกต้อ มิใช่เป็นเวทมนตร์คาถา พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งว่าฉันทันเป็นผู้ถูกต้อและพวกท่านนั้นเป็นผู้บ่อนทำลาย และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่า ใครจะได้รับการตอบแทนที่น่าสรรเสริญทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ผู้อธรรม และสารเลว และกล่าวเท็จ ต่ออัลลอฮ์นั้น จะไม่ประสบความสำเร็จและความเจริญเลย

นอกจากฉัน¹ โอ้อฮามาเนอัย จงเผาดินให้ฉัน
ด้วยแล้วสร้างโครงสร้างระฟ้า เพื่อที่ฉันจะได้ขึ้นไป
ดูพระเจ้าของมุซา² และแท้จริงฉันคิดว่า
เขาน้อยอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ³

39. และเขา (ฟิรเอาน) และไพร่พลของเขาได้
หยิ่งผยอง ในแผ่นดินโดยอธรรม⁴ และพวกเขา
คิดว่า แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นจะไม่ถูกนำกลับไป
ยังเรา⁵

40. ดังนั้น เราได้ลงโทษเขาและไพร่พลของเขา
เราได้โยนพวกเขาลงในทะเล⁶ แล้วจึงพิจารณา
เกิด บันปลายของพวกอธรรมเป็นเช่นไร⁷

41. และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า⁸
เรียกร้องไปสู่รกญะฮ์อันหนัม และในวันกียามะฮ์
พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ⁹

فَأَعْلَىٰ صَرِيحًا عَلَيَّ أَطْلِعُ إِلَيْهِ
مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِكِبَرِ الْحَقِّ
وَوَطَنُوا أَنَّهُمْ إِنَّمَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعَوْنَ إِلَى التَّكْوِينِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ข้อความนี้กับคำกล่าวของเขาที่ว่า ฉันคือพระเจ้าผู้ส่งของพวกท่าน เป็น
ระยะเวลา 40 ปี ศัตรูของอัลลอฮ์ผู้กล่าวเท็จ ยิ่งกว่านั้นเขารู้ดีว่าเขามีพระเจ้าผู้ทรงให้บังเกิดเขาและ
พลพรรคของเขา

² ซึ่งเขายังว่า พระองค์ทรงส่งเขามาเป็นร่อซูล

³ ในข้ออ้างของเขาที่ว่า บนชั้นฟ้ามีพระเจ้า

⁴ เพราะไม่ศรัทธาต่อมุซาในแผ่นดินของอียิปต์ ด้วยความอธรรมและโอหัง

⁵ พวกเขาคิดว่าจะไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระสอบสวน และไม่มีการตอบแทน

⁶ เราได้ให้พวกเขาจมหน้าตายหมด ไม่เหลือสักคนเดียว

⁷ มุฮัมมัดจงดูเถิดว่า บันปลายของพวกอธรรมเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาต่อต้านและหยิ่งผยองอย่างที่สุด จะ
เป็นเช่นไร

⁸ คือเป็นผู้นำและหัวหน้าในการปฏิเสธศรัทธา เพื่อให้พวกเขาที่หลงทางปฏิบัติตามพวกเขา

⁹ ให้พ้นจากการลงโทษของเราไปได้

42. และเราได้ให้การสาปแช่งตามติดพวกเขาในโลกนี้¹ และในวันกิยามะฮ์พวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขับไล่ออกจากความเมตตา

43. และโดยแน่นอนเราได้ประทานครัมภีร์แก่มุซา² หลังจากที่เรได้ทำลายชนชาติในรุ่นก่อนๆ³ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แก่ปวงมนุษย์⁴ และเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นความเมตตาเพื่อว่าพวกเขาจะได้พิจารณาใคร่ครวญ⁵

44. และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ทางด้านข้างทิศตะวันตก⁶ เมื่อเราได้กำหนดกิจการแก่มุซา⁷ และเจ้ามิได้ปรากฏอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเป็นพยาน⁸

45. และแต่ทว่าเราได้บังเกิดอีกหลายศตวรรษ⁹ แล้วการมีชีวิตอยู่ก็ยืนยาวแก่พวกเขา¹⁰ และ

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْجُوحِينَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَآئِرِ اللَّسَآئِسِ
وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغُرْبِ إِذْ فَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٢٤﴾

وَلِكَيْلًا آتَيْنَا فُرُوقًا وَنَظَّأُولَ الْعَمْرُ
وَمَا كُنْتَ تَأْوِيَةَ أَهْلِ مَدْيَنَ تَتَلَوُا
عَلَيْهِمْ ءَابَتَيْنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٢٥﴾

¹ คือเป็นการสาปแช่งจากอัลลอฮ์ บรรดาอะลาอิกะฮ์ และบรรดาผู้ศรัทธา

² คือคัมภีร์เตารอต

³ เช่น ชนชาตินูหฺ อัด ษะมูด ลูฏ และอื่น ๆ ที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อบรรดาอูซูลของพวกเขา

⁴ คือบะนีอิสรออีล

⁵ คือเป็นแนวทางที่ถูกต้องเป็นความเมตตาแก่ผู้ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้น เพื่อจะได้ยึดถือเป็นบทเรียนและคำสั่งสอน

⁶ ซึ่งเป็นสถานที่ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสกับมุซา

⁷ ขณะที่เราวะฮีย์แก่มุซาให้เป็นนะบี และเราบัญญัติให้เขาไปหาฟิรเอานและพวกพ้องของเขา

⁸ คือเจ้ามิได้อยู่ร่วมในที่นั้น แต่อัลลอฮ์ ทรงวะฮีย์แก่เจ้า เพื่อเป็นหลักฐานและข้อยืนยันความจริงแก่เจ้า หรือเพื่อแจ้งแก่พวกเขาถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งเป็นสิ่งพ้นญาณวิสัย

⁹ คือประชาชาติอีกหลายยุคหลังจากมุซา

¹⁰ แล้วพวกเขาก็ลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์ พวกเขาได้แก้ไขบิดเบือนข้อบัญญัติต่างๆ เราจึงส่งเจ้ามาเพื่อฟื้นฟูเรื่องของศาสนา

เจ้ามิได้ปรากฏอยู่ร่วมกับกลุ่มชนมดัยัน เพื่อ
สาธยายโองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา¹
แต่ว่าแท้จริงเราเป็นผู้ส่ง (เจ้ามา)²

46. และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ทางด้าน
ข้างของภูเขาฎูร เมื่อเราได้รับเรื่องเรียก³ แต่มัน
เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อเจ้า
จักได้ตัดเตือนกลุ่มชนหนึ่ง ที่มีผู้ตัดเตือน
คนใดมายังพวกเขาก่อนหน้าเจ้า⁴ เพื่อว่าพวกเขา
จะได้ไคร้ครวญ

47. และหากมิใช่เคราะห์กรรมหนึ่งประสบแก่
พวกเขา เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเขาที่ได้
กระทำไว้ก่อน⁵ แล้วพวกเขาก็จะพูดขึ้นว่า ข้า
แต่พระเจ้าของเรา เหตุใดพระองค์จึงไม่ส่งร่อซูล
คนหนึ่งมายังพวกเรา เพื่อเราจะได้ปฏิบัติตาม
โองการทั้งหลายของพระองค์ท่าน และเราจะ
ได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

48. ครั้นเมื่อสัจธรรมจากเราได้มายังพวกเขา⁶
พวกเขากล่าวว่า ทำไมเขา (มุฮัมมัด) จึงมิได้รับ
เยี่ยงกับที่มุซาได้รับเล่า ก็พวกเขามีได้ปฏิเสธ

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ مِّمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَلَقَالُوا لَوْلَا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
مَا آتَيْكَ وَتَكُورُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَى
مِثْلَ مَا أَوْفَى مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَى
مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا

¹ เพื่อเจ้าจะได้รู้ข่าวคราวของมุซาและซุัยบ และบุตรสาวทั้งสองของเขา แล้วสาธยายเล่าเรื่องนั้นแก่ชาว
มักกะฮ์

² คือเราเป็นผู้ส่งเจ้ามาสู่ชาวมักกะฮ์ และเราได้บอกขานนั้นแก่เจ้า มิฉะนั้นแล้วเจ้าจะไม่รู้เรื่องมันเลย

³ คือร้องเรียกมุซาและสนทนากับเขา

⁴ เจ้ามิได้รู้เห็นสิ่งใดเลยจากข่าวคราวและเรื่องราวของบรรดานะบี แต่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าและได้เล่าแก่เจ้า
มันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อจะได้ตัดเตือนกลุ่มชนที่มีผู้ส่งร่อซูลส่งมายังพวกเขา
ก่อนหน้าเจ้า

⁵ คือเมื่อการลงโทษได้ประสบแก่พวกเขา เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนของพวกเขา

⁶ คือมุฮัมมัดพร้อมด้วยอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์จากเรา

สิ่งที่ถูกประทานให้แก่มุขามาก่อนดอกหรือ¹ พวกเขาบอกว่า ทั้งสองคือเวทมนตร์ที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน² และว่า เราเป็นผู้ปฏิเสธทั้งสิ้น³

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ดังนั้น พวกท่านจงนำคัมภีร์สักเล่มหนึ่งจากอัลลอฮ์ ที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งกว่าทั้งสอง⁴ เพื่อฉันจะได้ปฏิบัติตามมัน หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง⁵

50. หากพวกเขาไม่ยอมสนองตอบเจ้า⁶ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาเท่านั้น⁷ และผู้ใดเล่าจะหลงผิดยิ่งไปกว่าผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา โดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้องจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่กลุ่มชนผู้อธรรม

51. และโดยแน่นอน เราได้ให้พระดาร์ส (อัล-กูรอาน) สืบต่อเนื่องกันแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ⁸

وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ لَكَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ هُدًى مِّنْهُمَا
أَنبِئَهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

﴿٥١﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

¹ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสตอบพวกเขาว่า ก็มุขจะมีได้ปฏิเสธในสิ่งที่ถูกประทานมาให้มุขในโอองการที่ขัดแย้งดอกหรือ

² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ทั้งคัมภีร์อัลเตราอตและคัมภีร์อัลกูรอานเป็นเวทมนตร์ทั้งคู่ ที่ให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน

³ คือเราเป็นผู้ปฏิเสธไม่เชื่อถือคัมภีร์ทั้งสอง

⁴ คือเมื่อพวกท่านปฏิเสธไม่เชื่อถือคัมภีร์ทั้งสอง ทั้ง ๆ ที่มันประมวลไว้ด้วยบทบัญญัติต่าง ๆ และสุกมต่าง ๆ ตลอดจนจริยธรรมอันดีงามต่าง ๆ

⁵ ว่าคัมภีร์ทั้งสองนั้นเป็นเวทมนตร์

⁶ คือตอบสนองสิ่งที่เจ้าขอร้องจากพวกเขา ให้นำคัมภีร์อื่นจากทั้งสองมา

⁷ โดยปราศจากหลักฐานและข้อยืนยัน

⁸ คือมีทั้งสัญญาดีและสัญญาร้าย เรื่องราวและบทเรียน ข้อแนะนำและคำสั่งสอน เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญพิจารณา

52. บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขามาก่อนนั้น (อัลกุรอาน)¹ พวกเขาศรัทธาในมัน (อัลกุรอาน)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

53. และเมื่อ (อัลกุรอาน) ได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า เราศรัทธาในมัน แท้จริงมันคือสัจธรรมมาจากพระเจ้าของเรา แท้จริงเราเป็นผู้มอบน้อมมาก่อนนี้²

وَإِذْ نُنشِئُ عَلَيْهِمُ الْقُلُوبَ نَبِئْتَنَا
بِهَا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٢٨﴾

54. คนเหล่านั้นจะได้รับรางวัลของพวกเขาสองครั้ง³ เนื่องจากพวกเขาได้อุตหน⁴ และพวกเขาป้องกันความชั่วด้วยความดี⁵ และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้ เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبِذَرْنَاهُمْ
بِالْحَسَنَةِ وَالسَّيِّئَةِ وَمَنَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢٩﴾

55. และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องไร้สาระ พวกเขา ก็ผินหลังออกห่างไปจากมัน⁶ และกล่าวว่า การงานของเราจะได้แก่เรา และการงานของพวกเขาทำนก็จะได้แก่พวกเขา⁷ ศานติแต่พวกเขา⁸ เราจะไม่ขอร่วมกับพวกงมงาย⁹

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ
لَا نَبْنِئُ الْجَهْلِينَ ﴿٣٠﴾

¹ คือบรรดาผู้ศรัทธาชาวอะฮ์ลุลคิตาบ ที่เราได้ประทานคัมภีร์อัลเตอรอตและอัลอินญีลแก่พวกเขา ก่อนหน้าอัลกุรอาน

² ก่อนหน้าที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา พวกเขาเป็นผู้ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ เป็นผู้ยอมจำนนต่อพระบัญชาของพระองค์ เป็นผู้ศรัทธาว่ามุฮัมมัดจะถูกส่งมาและอัลกุรอานจะถูกประทานให้เขา

³ เขาเหล่านั้นจะได้รับรางวัลตอบแทน 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งในการศรัทธาต่อคัมภีร์ของพวกเขา และอีกครั้งหนึ่งในการศรัทธาของพวกเขาต่ออัลกุรอาน

⁴ เพราะการอดทนของพวกเขาต่อการปฏิบัติตามสัจธรรม และการอดทนของพวกเขาต่อการถูกทำร้ายในหนทางของอัลลอฮ์กล่าวกันว่า เช่น ซัลมาน และอับลุสลุส อิบน์ ซัลลาม

⁵ คือ ป้องกันคำพูดที่นำเกลียด เช่น การด่า การประณาม ด้วยคำพูดที่ดี และการอภัย

⁶ เมื่อได้ยินการด่า การประณาม และการกล่าวร้ายจากพวกกุฟฟาร พวกเขาจะหันหลังเดินห่างออกไปโดยไม่โต้ตอบแต่ประการใด

⁷ คือเราเดินกันคนละทางแล้ว

⁸ คือเป็นศานติชั่วคราว มิได้หมายถึงการกล่าวทักทาย

⁹ เราจะไม่ขอร่วมเป็นเพื่อน และสังสรรค์กับพวกเขา

หลังจากพวกเขาเว้นแต่เพียงเล็กน้อย¹ และเราเป็นผู้รับทนายาท

59. และพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย² จนกว่าพระองค์จะทรงแต่งตั้งรอซูลขึ้นในเมืองหลวงนั้น โดยสารถายโองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา³ และเรามีได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย เว้นแต่ชาวเมืองนั้นเป็นผู้ธรรม⁴

60. และสิ่งใดที่พวกเจ้าได้รับนั้น มันเป็นเพียงปัจจัยแห่งชีวิตของโลกนี้ และเป็นเครื่องประดับของมัน⁵ แต่ที่อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและจริงกว่า⁶ พวกเจ้าไม่ใช่ปัญญาใคร่ครวญดอกหรือ

61. ดังนั้นผู้ใดที่เราได้ให้สัญญาแก่เขาซึ่งเป็นสัญญาอันดีงาม เขาก็จะเป็นผู้พบมัน⁷ จะเหมือนกับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยแก่เขาซึ่งปัจจัยแห่ง

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ؕ وَإِنَّا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٢٨﴾

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿٣٠﴾

¹ คือพวกเดินทางผ่านไปมา เข้าไปพำนักเพียงชั่วคราว

² ที่ปฏิเสศศรัทธา

³ เพื่อประกาศเผยแพร่ศาสน์ขออัลลอฮ์แก่พวกเขา โดยป้องกันข้อกัณฑ์และข้อกล่าวอ้างใด ๆ

⁴ คือชาวเมืองของมันเหมาะสมคู่ควรแก่การถูกทำลาย เพราะพวกเขาอินกรานที่จะปฏิเสศศรัทธา หลังจากที่เราได้ส่งรอซูลมาให้พวกเขาแล้ว

⁵ คือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่มนุษย์ เช่น ทรัพย์สินสมบัติ และความดีต่าง ๆ นั้น มันเป็นเพียงปัจจัยเล็กน้อย ที่พวกเจ้าจะได้ใช้มันในชีวิตนี้เท่านั้น แล้วมันก็จะสูญสลายพินาศไป

⁶ ส่วนที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่บ่าวผู้ยำเกรงนั้น เช่น ผลบุญแห่งการตอบแทน และความโปรดปรานที่ยั่งยืนตลอดไปนั้นย่อมดีกว่าและประเสริฐกว่าปัจจัยที่สูญสลายยิ่งนัก

⁷ คือผู้ใดที่เราได้สัญญากับเขาว่า จะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์อย่างแน่นอนและเขาจะพำนักอยู่อย่างมีความสุขตลอดเวลาเขาก็จะได้รับการตอบแทนโดยมิต้องสงสัย เพราะอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญา

ชีวิตของโลกนี้¹ แล้วในวันกิยามะฮ์เขาจะเป็น
ผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้ากระนั้นหรือ²

62. และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียก
พวกเขาแล้วตรัสว่า ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้าที่
พวกเจ้ากล่าวอ้าง³

63. บรรดาผู้ที่พระดำรัสคู่ควรแก่พวกเขา⁴
กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา เหล่านี้คือบรรดา
ผู้ที่เราทำให้หลงผิด เราได้ทำให้พวกเขาหลงผิด
เช่นเดียวกับที่เราได้หลงผิดเอง⁵ เราขอปลื้มตัว
ออกแต่พระองค์ และพวกเขามิได้เคารพภักดี
ต่อเราจริง ๆ ดอก⁶

64. และจะมีเสียงกล่าวว่า จงเรียกร้องภาคี
ของพวกเจ้า⁷ พวกเขาก็ร้องเรียกพวกมัน แต่
พวกมันไม่ขานรับพวกเขา และเมื่อพวกเขา
ได้เห็นการลงโทษ พวกเขาก็คาดหวังว่าหาก
พวกเขาได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

وَيَوْمَ يناديهم فيقول أين شركاءي الذين
كُنتُم ترعون ﴿٢٦﴾

قال الذين حق عليهم القول ربنا هؤلاء
الذين أغويتنا أغويتهم كما غويتنا نأنا إليك
ما كانوا إيانا يعبدون ﴿٢٧﴾

وقيل أذعوا شركاءكم فدعوهم فلم يستجيبوا
هم وراؤا العذاب لو أنهم كانوا يهتدون ﴿٢٨﴾

¹ คือผู้ที่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้ด้วยปัจจัยยังชีพที่สูญสลาย มีความกังวลใจ หนักอกหนักใจเมื่อเขาสูญเสียมัน
ไปก็จะเศร้าโศกเสียใจ

² เพื่อได้รับการลงโทษ บุคคลสองประเภทดังกล่าวจะเท่าเทียมกันหรือ

³ คือไหนเล่าพระเจ้าที่เป็นรูปปั้นหรือเจดีย์ ที่พวกเจ้าเคารพบูชาอื่นนอกจากข้า และพวกเจ้าอ้างว่าพวกมัน
จะช่วยเหลือพวกเจ้าได้

⁴ คือบรรดาหัวหน้าของพวกเขาซึ่งการลงโทษจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา เพราะการหลงผิดของพวกเขา

⁵ คือเรามีได้บังคับให้พวกเขาหลงผิดปฏิบัติตามเรา แต่ด้วยการกระชิบกระซาบและการหลอกลวงให้เห็น
ผิดเป็นชอบ

⁶ แต่พวกเขาเคารพภักดีความใคร่และต้นหาของพวกเขาเองต่างหาก

⁷ มีเสียงกล่าวแก่พวกกุฟฟารว่า จงเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้า
ได้เคารพภักดีกระมันเพื่อช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์

65. และวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้ว
ตรัสว่า พวกเจ้าได้ตอบแก่บรรดารอซูลว่า
อย่างไร¹

وَيَوْمَ نَدَّاهِم بِقَوْلٍ مَاذَا أَجَبْتُمُ الرُّسُلِينَ ﴿٦٥﴾

66. ดังนั้น ข้อแก้ตัวได้ทำให้พวกเขามีความ
วันนั้น ฉะนั้น พวกเขาจึงไม่ได้ถามซึ่งกันและกัน²

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾

67. ส่วนผู้ลี้ภัย³ และศรัทธา และประกอบ
ความดี บางที่เขาจะอยู่ในหมู่ผู้บรรลุความสำเร็จ

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَسَوْفَ
أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. และพระเจ้าของเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์
ทรงประสงค์และทรงเลือก⁴ สำหรับพวกเขาไม่
มีสิทธิ์ในการเลือก⁵ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์
และพระองค์ทรงสูงส่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี⁶

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

69. และพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงรอบรู้สิ่งที่
หัวใจของพวกเขากปิดอยู่ และสิ่งที่พวกเขา
เปิดเผย⁷

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือพวกเจ้าศรัทธาต่อพวกเขาหรือปฏิเสธศรัทธา

² คือหลักฐานและข้อแก้ตัวไม่เป็นที่ปรากฏ พวกเขาจึงจะซังกัน ไม่รู้ว่าจะหาคำตอบใด ๆ มากแก้ตัวได้

³ คือกลับเนื้อกลับตัวจากการซิริกและกุฟรฺ

⁴ ไม่มีผู้ใดคัดค้านพระองค์ได้ มุกอติลกล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาสำหรับ อัลวะลีด อิบดุลมุฮัมมัดเราะฮ์ เมื่อเขากล่าวว่าหากอัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ชายผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งในสองหมู่บ้านนี้

⁵ แต่การเลือกและความประสงค์เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์เดียว

⁶ ไม่มีผู้ใดจะเป็นคู่แข่งในอำนาจของพระองค์ หรือจะเป็นภาคีกับพระองค์ในการเลือก และในการบริหารของพระองค์

⁷ เช่นการปฏิเสธศรัทธา การเป็นศัตรูกับท่านร่อซูลและบรรดามุอมีน คำพูดที่เปิดเผยคือคำพูดเยาะเย้ยท่านร่อซูล เช่นอัลลอฮ์มิได้ประทานอัลวะฮยูแก่ผู้ใด เว้นแต่แก่เด็กกำพร้าของอะบีฏอลิบกระนั้นหรือ

70. และพระองค์คืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์เท่านั้นบรรดาการสรรเสริญในโลกนี้และโลกหน้า¹ และการช้ขาดนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และยังพระองค์เท่านั้นพวกเจ้าจะถูกนำกลับ²

71. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)³ พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางคืนมือยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำแสงสว่าง⁴ มาให้แก่พวกท่าน พวกท่านไม่รำบพึงบ้างหรือ⁵

72. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันมือยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ ที่จะนำกลางวันมาให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในเวลา นั้น พวกท่านไม่พิจารณาไตร่ตรองดูบ้างหรือ⁶

73. และเพราะความเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้มีกลางวันและกลางคืน⁷

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى
وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُنُونَ
فِيهِ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٢﴾

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

¹ เพราะพระองค์ทรงมีบุญคุณต่อปวงบ่าว ด้วยความโปรดปรานทั้งหลายทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

² เพื่อที่จะตอบแทนแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานทุกคนด้วยผลงานของเขา

³ จงกล่าวแก่พวกต้อร์รันชาวมักกะฮ์

⁴ ที่พวกเจ้าใช้ทำประโยชน์จากมัน ในการดำรงชีวิตของพวกเจ้า

⁵ เพื่อทำความเข้าใจแล้วนำไปเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ตะอาลา บ้างหรือ

⁶ คือพวกเจ้าไม่พิจารณาดูบ้างดอกหรือในความมืดและความหลงทาง ที่พวกเจ้ากำลังมยอยู่

⁷ อันเนื่องมาจากเดซานูภาพของพระองค์ และความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าว พระองค์ทรงทำให้กลางวันและกลางคืนหมุนเวียนโคจรอย่างเที่ยงตรงและมีประสิทธิภาพ

เพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อนในเวลานั้น และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์¹ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ²

74. และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้า ที่พวกเขาเจ้ากล่าวอ้าง

75. และเราได้เอापยานออกมาจากทุก ๆ ประชาชาติ³ แล้วเราได้กล่าวว่ จงนำหลักฐานของพวกเขามา⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงรู้ว่า แท้จริงัจธรรมนั้นเป็นของอัลลอฮ์⁵ และสิ่งที่พวกเขาได้ก้ขึ้นนั้นได้สูญหายไปจากพวกเขา

76. แท้จริงกอรูนมาจากพวกพ้องของมุซา⁶ เขาได้ก้ดขี้ต่อพวกเขา และเราได้ประทานทรัพย์สมบัติมากมายแก่เขา จนกระทั่งลูกกัญแจทั้งหลายของมันนั้น เมื่อคนแข็งแรงกลุ่มหนึ่งยกแบกด้วยความยากลำบาก⁷ เมื่อพวกเขาพ้อง

وَيَوْمَ يناديهم فيقول ائین شرکاءى
الذین کتروا عموک ﴿٧٤﴾

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَمَعِلَمُوا اَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٧٥﴾

﴿٧٦﴾ اِنَّ قَرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ
عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنَاهُم مِّنَ الْكُوْزِ مَا اِنَّ مَفَاتِحَهُ لِنَسُوْا
بِالْعَصْبَةِ اَوْ لِي الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ لِمُؤَمِّمًا لَا تَضَحْ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِيْنَ ﴿٧٦﴾

¹ คือหลังจากได้พักผ่อนแล้ว พวกเขาจะได้แสวงหาชีวิตในการยังชีพในเวลากลางวัน

² ขอบคุนพระเจ้าของพวกเขาที่ได้ประทานนิมะฮ์อันใหญ่หลวงเหลือคณานับ คือนิยามะฮ์แห่งกลางวันและกลางวัน

³ คือณะบีของพวกเขาเพื่อเป็นพยานแก่เขาถึงผลงานของพวกเขา

⁴ เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่พวกเขายึดมันอยู่ ในการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁵ และบรรดาอรุสของพวกเขา และว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

⁶ อิบนูบะบาสกล่าวว่า กอรูนเป็นลูกของลุงนะบีมุซา

⁷ เนื่องจากความมากมายและความหนักของลูกกัญแจ ทำให้ชายฉกรรจ์กลุ่มหนึ่งแบกหามมันด้วยความลำบาก นอกจากนั้นยังมีมุหมัรฟ์และทรัพย์สมบัติอีกมากมาย อายะฮ์นี้ได้วาดภาพถึงการที่กอรูนมีทรัพย์สมบัติมากมายเหลือคณานับ

ของเขากล่าวแก่เขาว่า อย่าได้หยิ่งผยอง เพราะ
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้หยิ่งผยอง¹

77. และจงแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานแก่
เจ้าเพื่อปรโลก² และอย่าลืมนส่วนของเจ้าแห่ง
โลกนี้³ และจงทำความดี⁴ เสมือนกับที่อัลลอฮ์
ได้ทรงทำความดีแก่เจ้า และอย่าแสวงหาความ
เสียหายในแผ่นดิน⁵ แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรง
โปรดบรรดาผู้บ่อนทำลาย

78. เขา (กอรูน) กล่าวว่า ฉันได้รับมันเพราะ
ความรู้ของฉัน⁶ ก็เขา (กอรูน) ไม่รู้ดอกหรือว่า
แน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายผู้ที่มีพลังยิ่ง
กว่าและมีพรรคพวกมากกว่า ก่อนหน้าเขาใน
ศตวรรษก่อน⁷ และบรรดาผู้กระทำความผิด

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ
وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِن
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ
قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنهُ
قُوَّةً وَأَكْثَرَ جَمْعًا وَلَا يَسْئَلُ عَن ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

¹ ที่ไม่ชอบคุณอัลลอฮ์ในความโปรดปรานของพระองค์ และหยิ่งผยองด้วยทรัพย์สินสมบัติของตนต่อปวงบ่าว
ของอัลลอฮ์

² คือทรัพย์สินสมบัติ โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ทั้งนี้ด้วยการทำความดีต่าง ๆ และการบริจาค
ด้วยความจงรักภักดี

³ และอย่าให้ส่วนได้ของเจ้าสูญหายไปจากคุณยาของเจ้า ในการแสวงหาผลประโยชน์โดยทางฮะลาล (เป็น
ที่อนุมัติ)

⁴ ต่อบ่าวของอัลลอฮ์

⁵ ด้วยทรัพย์สินสมบัตินี้ในทางที่ผิดและทำร้ายเพื่อนมนุษย์ หรือก่อความเสียหายในแผ่นดิน

⁶ คือฉันได้รับทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้เพราะความรู้ในแนวทางหากินของฉันต่างหาก หากมิใช่ความพอ
พระทัยของอัลลอฮ์แก่ฉันและความรู้ของพระองค์ต่อความดีและความเหมาะสมของฉันแล้ว พระองค์จะไม่
ทรงประทานทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้แก่ฉันดอก

⁷ อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า ในอายะฮ์นี้เป็นการแสดงความจงน และประณามต่อความไป่ปะดลกลองของเขา
ถึงการมีอำนาจและการมีทรัพย์สินสมบัติอันมากมายของเขา ทั้ง ๆ ที่เขารู้ดีเช่นนั้น เพราะเขาได้อ่านคัมภีร์
อัลเตอรอต และได้ยินได้ฟังจากนักประวัติศาสตร์

จะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ ของพวกเขาดอกหรือ¹

79. ดังนั้น เขาได้ออกไปหาพวกพ้องของเขา ด้วยเครื่องประดับอย่างโอ้อ่าของเขา² บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้³ กล่าวว่า โอ้ หากเรา ได้มีเช่นที่กอรูนได้ถูกประทนามมา แท้จริงเขา เป็นผู้มโหฬารยิ่งใหญ่มากจริง ๆ

80. และบรรดาผู้ได้รับความรู้⁴ กล่าวว่า ความวิบัติแต่พวกท่าน ผลบุญแห่งอัลลอฮ์นั้นดีกว่า แก่ผู้ศรัทธาและกระทำความดี และไม่มีผู้ใด ได้รับมันนอกจากบรรดาผู้อดทนเท่านั้น⁵

81. ดังนั้น เราจึงให้ธรณีสูบเขาและเคหะสถานของเขา สำหรับเขาไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาได้ นอกจากอัลลอฮ์⁶ และเขาก็มิใช่เป็นผู้ช่วยเหลือตนเองได้⁷

82. และบรรดาผู้อยากมีฐานะเยี่ยงเขาเมื่อวานนี้ จะกล่าวในวันพรุ่งนี้ว่า พึงทราบเถิด⁸ เป็น

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا لِلْأَيْمَانِ كَمَا أَوْفِقُوا قَنَرُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُفْلِحُهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾

فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنْصَرِينَ ﴿٨١﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَابُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

¹ อัลลอฮ์มีทรงประสงค์ที่จะถามถึงความผิดของพวกเขาและจำนวนของมัน เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง การลงโทษของพระองค์ต่อพวกเขาไม่จำเป็นต้องถามพวกเขา เมื่อการลงโทษเป็นที่เหมาะสมแก่พวกเขาแล้ว พระองค์ก็จะทรงทำลายล้างพวกเขาอย่างกะทันหัน

² คือออกไปสวนสนามเพียบพร้อมด้วยบริวารที่ตกแต่งอย่างแพรวพราวด้วยทองและไหม

³ คือผู้ที่มีศรัทธาอ่อนแอ

⁴ คือผู้ที่มีสติปัญญา มีความรู้ความเข้าใจ และยึดมั่นในแนวทางที่ถูกต้อและเที่ยงธรรม

⁵ คือตำแหน่งนี้หรือการตอบแทนนี้ จะไม่มีใครได้รับในปรโลก นอกจากบรรดาผู้อดทนปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์

⁶ ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกพ้องของเขาจะช่วยปกป้องเขา ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

⁷ คือเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ประสบความหายนะ

⁸ คือหลังจากที่พวกเขาได้เห็นธรณีสูบกอรูนและพวกพ้องของเขาไปแล้ว

ที่แน่นอนว่าอัลลอฮ์นั้นทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งเครื่องยังชีพ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์¹ หากมิใช่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เรา แน่หนอนพระองค์ก็จะทรงให้ (ธรณี) สู้เราลงไป² พึ่งทราบเถิด แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบชัยชนะ

83. นั่นคือที่พำนักแห่งปรโลก เราได้เตรียมมันไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ปรารถนาหยิ่งผยองในแผ่นดิน และไม่ก่อการเสียหาย และบั้นปลายย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง³

84. ผู้ใดนำเอาความดีมา เขาก็จะได้รับความดียิ่งกว่า และผู้ใดนำเอาความชั่วมา บรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายนั้นจะไม่ถูกตอบแทนนอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้⁴

مِّنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ أَنَّ مِّنَ اللَّهِ عَيْنًا
لَّخَسَفَ بِئَا وَيُكَانَهُ لَا يَفْلُحُ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾

تِلْكَ اَلْاٰزْدٰدُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِّلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا
فِي الْاَرْضِ وَلَا سَآءًا وَّاَلْفَتٰبَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٨٤﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ
اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾

¹ พวกเขากล่าวออกมาด้วยความเสียใจถึงความอยากมีฐานะเยี่ยงกอรูนว่า อัลลอฮ์ทรงให้รัชก็อย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยอีกมะฮะฮ์ของพระองค์ มิใช่การยกย่องให้เกียรติเขา และทรงให้รัชก็คับแคบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ด้วยอีกมะฮะฮ์และลิขิตของพระองค์ อันเป็นการทดสอบมิใช่เป็นการเหยียดหยามดูถูกเขา

² หากมิใช่อัลลอฮ์ทรงสงสารเรา ให้เรามีความศรัทธา และให้ความเมตตาแก่เรา รวมทั้งมิให้สิ่งที่เราอยากได้แก่เราแล้วจุดจบของเราก็อาจจะเป็นเช่นเดียวกับกอรูนเป็นแน่

³ คือที่พำนักอันมีเกียรติยิ่งที่ท่านได้อินชาวคราวของมันนั้น เราเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ที่ไม่ประสงค์จะแสดงความหยิ่งผยอง ไม่อธรรม ไม่ทำร้ายผู้อื่นในโลกนี้

⁴ และนี่คือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ คือพระองค์ทรงเพิ่มพูนความดีหลายเท่า ให้แก่ผู้กระทำความดี ส่วนผู้กระทำความชั่วนั้นจะถูกตอบแทนเท่าที่เขาได้กระทำไว้

88. และอย่างวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับ อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ทุกสิ่งย่อมพินาศนอกจากพระพักตร์ของพระองค์¹ การช้ชาตินั้นเป็นสิทธิของพระองค์ เท่านั้น และยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْفُكْرُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

¹ คือทุกสิ่งย่อมพินาศ แต่ชาติ ของพระองค์อันศักดิ์สิทธิ์คงเหลืออยู่ ที่กล่าวถึง พระพักตร์ ในอายะฮ์นี้ และในซูเราะฮ์อิรเราะฮ์มาน หมายถึง ชาติ ของอัลลอฮ์ ตะอาลา อิบน์กะษีรกล่าวว่ อันนี้เป็นการแจ้ง ให้ทราบว่ อัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นเป็นผู้ทรงคงอยู่ตลอดไป ผู้ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดกาล ผู้ทรงบริหารกิจการ ทั้งหลาย สิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลายน้อมตายไป แต่พระองค์ไม่ตาย

(29) ซูเราะฮ์ อัลอังกะบูต

سورة العنكبوت

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 69 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอังกะบูต

ซูเราะฮ์อัลอังกะบูตเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ โดยมีเรื่องอะกีตะฮ์เป็นแกนนำในหลักการของมันนั่นก็คือ การให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน แกนหลักของซูเราะฮ์หมุนเวียนอยู่ในเรื่องของการศรัทธา และแนวทางแห่งการทดสอบในการดำรงชีวิตนี้ เพราะบรรดามุสลิมในมักกะฮ์อยู่ในสภาพและชนิดของการทดสอบที่น่าสมเพชที่สุด ดังนั้น การกล่าวถึงเรื่องการทดสอบและการก่อกรรมในซูเราะฮ์นี้ จึงยาวและละเอียดเป็นการเฉพาะ เมื่อกล่าวถึงเรื่องของบรรดานะบี

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มด้วยอาร์ัมภทอย่างชัดเจน อะลีฟ ลาม มีม มนุษย์คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกทอดทิ้ง เพียงแต่พวกเขาบอกว่า เราศรัทธา และพวกเขาจะไม่ถูกทดสอบในซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงมนุษย์กลุ่มหนึ่งที่คิดว่า การศรัทธานั้นเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวออกมาจากปาก ครั้นเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่พวกเขา พวกเขา ก็กลับไปสู่อหฺวังแห่งการหลงผิด พวกเขาหันหลังให้อิสลามเพื่อเอาตัวรอดจากการลงโทษในโลกนี้ คล้ายกับการลงโทษในปรโลกจะเบาบางจากการลงโทษในโลกนี้ และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือเอาการทดสอบของมนุษย์ประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการทดสอบของบรรดานะบี และสิ่งที่พวกเขาได้ประสบมาจากความทุกข์ยากสำคัญและภัยอันตรายในการเผยแพร่สาสน์ของอัลลอฮ์ เริ่มด้วยเรื่องนะบีนูหฺ นะบียิบรอฮีม นะบียุสลุ และนะบียุซัยบ กับได้กล่าวถึงกลุ่มชนบางกลุ่มที่เกรี้ยวกราด หยิ่งผยอง เช่น พวกอ้าต ษะมูด กอรูน ฮาฆาน และอื่น ๆ พร้อมกับได้กล่าวถึงสิ่งที่พวกเขาได้ประสบ คือความหายนะและความพินาศ ดังนั้น แต่ละคนเราได้ลงโทษ เนื่องจากความผิดของเขา และบางคนในหมู่พวกเขาคือผู้ที่เราได้ส่งพายุร้ายมาทำลาย

ในเรื่องของบรรดานะบี มีบทเรียนจากความทุกข์ยากและการทดสอบ อุปมา

การเสี่ยสละอันยิ่งใหญ่ และผลตอบแทนอันน้อยนิด เช่น นะบีญุหุ อะลียฮิสสลามที่อยู่ร่วมกับหมู่ชนของเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี ได้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ไม่มีใครศรัทธาต่อเขานอกจากกลุ่มชนจำนวนน้อยเท่านั้น และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหุไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีกว่าห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้น อุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้ธรรม และนี่ก็อีกท่านหนึ่ง บิดาแห่งบรรดานะบี อิบรอฮีม อัลค่อลีล เขาพยายามชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อแก่หมู่ชนของเขาทุกวิถีทาง และได้โต้ตอบพวกเขาด้วยหลักฐานและข้อพิสูจน์ แต่ไม่ได้ผลอะไร นอกจากความหยิ่งผยองและความเกรี้ยวกราดจากพวกเขา พวกเขากล่าวว่าจะฆ่าเขา จงเผาเขาเสี่ย แต่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากไฟ

ในเรื่องของนะบีลฎ ญุหุของท่านได้ออวดในความต่ำช้าโดยปราศจากความละอาย และ (จงรำลึกถึง) ลฎ เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า แท้จริงพวกท่านได้กระทำการลามกซึ่งไม่มีผู้ใดในหมู่มวลชนกระทำมาก่อนพวกท่านเลย หลังจากนั้นเป็นการกล่าวถึงความทุกข์ยากของบรรดานะบีโดยสังเขป ซูเราะฮ์ได้กล่าวชี้แจงถึงความเป็นจริงแห่งศาสน์ของมุฮัมมัด คือลลิลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม เพราะเขาเป็นคนที่ไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น แล้วเขาได้นำเอาคัมภีร์ที่เป็นปาฏิหาริย์ฉบับนี้มาให้พวกเขา และนี่คือข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ว่า มันเป็นพจนารถของพระเจ้าแห่งสากลโลก และแต่ก่อนนี้เจ้ามิได้อ่านคัมภีร์ใด และเจ้าก็มิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า มิฉะนั้นแล้วพวกไปปดมดเท็จจอมจะงจะงสยอย่างแน่นอน

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมากล่าวถึงหลักฐานและข้อพิสูจน์ ที่มีต่อเดซานุภาพและเอกภาพที่กระจายออกมาจากจักรวาลอันกว้างใหญ่นี้ แล้วได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงผลตอบแทนแก่บรรดาผู้อดทน ที่เผชิญหน้าอยู่กับความทุกข์ยากและความน่ากลัวต่าง ๆ และผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรนหลายชนิด ทั้งทางด้านจิตใจและทรัพย์สินสมบัติพร้อมกับยืนหยัดต่อสู้กับความทุกข์ยากและการทดสอบ และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเรา แน่แน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อของเราให้แก่เขา และแท้จริง อัลลอฮ์จะทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ทำความดีทั้งหลาย

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกตั้งชื่อว่า ซูเราะฮ์อัลอังกะบุด (แมงมุม) เพราะอัลลอฮ์ทรงยกตัวอย่างแมงมุม เช่น บรรดารูปปั้นที่แกะสลัก และบรรดาเจิวัดพระเจ้าจอมปลอม

อุปมาของบรรดาผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครอง ตั้งแวงมุมที่ชกโยทำรัง (29 : 41)

สาเหตุของการประทานอายะฮ์นี้

มีรายงานจากชะอูด อิบนะอะบีวักกอศ ว่า ฉันเป็นคนที่เกิดญูญต่อมารดาของฉัน เมื่อฉันได้เข้ารับนับถืออิสลาม มารดาของฉันได้กล่าวว่า ศาสนานี้แหละหรือที่เจ้าได้คิดค้นขึ้นใหม่ โอ้ ชะอูดเอ๋ย เจ้าจะทิ้งศาสนาของเจ้าหรือจะให้ข้าไม่กินไม่ดื่มจนกระทั่งขาดตายไป แล้วเจ้าก็จะถูกประณามเพราะข้า โดยจะมีผู้กล่าวขึ้นว่า โอ้ ผู้ฆ่ามารดาของเขา ฉันได้กล่าวว่า โอ้ แม่ครับ อย่าได้ทำเช่นนั้นเลยครับ เพราะฉันจะไม่ทิ้งศาสนาของฉันนี้เพื่อสิ่งใดเป็นอันขาด เขากล่าวว่า แล้วนางก็อยู่ในสภาพเช่นนั้นคือไม่กินไม่ดื่มวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง จนกระทั่งนางได้อ่อนเพลียลง แล้วนางก็อดอาหารอีกหนึ่งวันกับหนึ่งคืน เมื่อฉันเห็นนางอยู่ในสภาพเช่นนั้น ฉันก็ได้กล่าวขึ้นว่า คุณแม่ครับ ฉันขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แม่คงรู้ว่า ถึงแม้ว่าคุณแม่จะมีชีวิตสักหนึ่งร้อยชีวิต แล้วชีวิตนั้นได้ออกจากร่างของคุณแม่ไปที่ละชีวิต ฉันจะไม่ทิ้งศาสนาของฉันนี้เพื่อสิ่งใดเป็นอันขาด หากคุณแม่ประสงค์ก็จงกินเถิด และหากคุณแม่ประสงค์ก็จงปล่อยให้ฉันอยู่ในสภาพนี้ ครั้นเมื่อนางประจักษ์เช่นนั้น นางก็ได้กินอาหารอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงประทานอายะฮ์นี้ลงมา และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา และถ้าทั้งสองบังคับเจ้าเพื่อให้ตั้งภาคีต่อข้าในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ เจ้าก็อย่าปฏิบัติตามเขาทั้งสอง (29 : 8)

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลีฟ ลาม มีม¹
2. มนุษย์คิดหรือว่า พวกเขาจะถูกทอดทิ้ง
เพียงแต่พวกเขาถือว่าเราครีธา และพวกเขา
จะไม่ถูกทดสอบ กระนั้นหรือ²
3. และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบบรรดาท่าน
หน้าพวกเขา³ แล้ว ดังนั้นอัลลอฮฺจะทรงจำแนก
ให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้สัตย์จริง⁴ และจะทรงจำแนก
ให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้กล่าวเท็จ
4. หรือบรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายคิดว่า
พวกเขาจะรอดพ้นไปจากเรา ชั่วช้าแท้ ๆ สิ่ง
ที่พวกเขาตัดสินกัน
5. ผู้ใดหวังที่จะพบอัลลอฮฺ ดังนั้นแท้จริง
กำหนด ของอัลลอฮฺย่อมมาถึงแน่นอน⁵ และ
พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلِف ۞ لَام ۞ مِيم ۞

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ۞

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ۞

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۞

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

¹ โปรดดูคำอธิบายเกี่ยวกับตัวอักษร ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 1 ซูเราะฮ์ อัลบากอเราะฮ์

² เปล่าเลยมีไชเซนนั่นดอก แต่พวกเขาจะต้องถูกทดสอบเพื่อจะได้แยกผู้สัจจะออกจากมุนาฟิก อิบน์ญะอัยษ์
กล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธาที่มีสภาพอ่อนแอ ณ นครมักกะฮ์ เช่นอัมมาร อิบน์
ยาศิร และผู้อื่น

³ โดยการทดสอบนานาชนิด อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า ความหมายคือ นั่นเป็นแนวทางอันเก่าแก่ ที่จะต้อง
เกิดขึ้นแก่ประชาชาติทั้งมวล ไม่ควรที่จะคิดเป็นอย่างอื่น

⁴ ในกรากล่าวอ้างการศรัทธาและบรรดาผู้กล่าวเท็จ

⁵ ผู้ใดหวังที่จะได้รับการตอบแทนของอัลลอฮฺ ก็จงอดทนในโลกนี้ต่อการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อจงรักภักดีต่อ
อัลลอฮฺ จนกระทั่งพบพระองค์ เพื่อการตอบแทนของพระองค์ เพราะการพบกับอัลลอฮฺนั้นใกล้เข้ามาแล้ว
และสิ่งที่จะมาถึงนั้นย่อมใกล้ ในอายะฮ์เป็นการปลอบใจบรรดามุอมีนและเป็นสัญญาแก่พวกเขาที่จะ
ได้รับความดีในโลกแห่งการตอบแทน

6. และผู้ใดต่อสู้ดิ้นรน แท้จริงเขาย่อมต่อสู้ดิ้นรนเพื่อตัวของเขาเอง¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นแน่นอน ทรงมีเหนือประชาชาติทั้งหลาย²

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

7. และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น แน่หนอนเราจะลบล้างความชั่วทั้งหลายของพวกเขาไปจากพวกเขา³ และแน่หนอนเราจะตอบแทนพวกเขาสิ่งที่ดียิ่ง ซึ่งพวกเขาได้กระทำไว้⁴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

8. และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา⁵ และถ้าทั้งสองบังคับเจ้าเพื่อให้ตั้งภาคีในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ เจ้าก็อย่าปฏิบัติตามเขาทั้งสอง⁶ ยังซ้ำคือการกลับของพวกเจ้า ดังนั้นซ้ำจะแจ้งแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้⁷

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْحَمَتِكَ فَأَنِتُّكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

¹ คือเมื่อเขาต่อสู้ดิ้นรนด้วยการอดทนต่อการจงรักภักดี และต่อต้านอารมณ์ใฝ่ต่ำแล้ว ผลแห่งการต่อสู้ดิ้นรนก็จะได้แก่ตัวเขาเอง

² พระองค์มีทรงต้องการสิ่งใด ๆ จากบ่าวของพระองค์ การจงรักภักดีของบ่าวผู้ภักดีก็มิได้เกิดประโยชน์แก่พระองค์ และการทรยศของบ่าวผู้ทรยศก็มิได้ให้โทษแก่พระองค์เลย

³ เราจะลบล้างความชั่วของพวกเขาที่ได้ประกอบในอดีต เนื่องจากการศรัทธาและการกระทำความดีของพวกเขา

⁴ เราจะตอบแทนให้พวกเขาด้วยการงานที่ดียิ่งของพวกเขา นั่นคือการจงรักภักดี

⁵ เพราะทั้งสองเป็นต้นเหตุแห่งการปรากฏของเขา ดังนั้นหน้าที่ของเขาคือมีต่อทั้งสองคือการทำดีและเชื่อฟัง อัลคอบีรีย์กล่าวว่า ความจริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้ลูก ๆ ทำดีต่อบิดามารดา โดยมีได้ใช้ให้ทั้งสองทำดีต่อลูก ๆ เพราะลูก ๆ นั้นถูกบังเกิดมาในสภาพที่แข็งกระด้างและไม่เชื่อฟังบิดามารดาอยู่ก่อนแล้ว อัลลอฮ์จึงใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ขัดกับธรรมชาติของพวกเขา ส่วนบิดามารดานั้นถูกหล่อหลอมมาในสภาพแห่งความเมตตาสาธตต่อลูก ๆ พระองค์จึงมอบหมายให้พวกเขาให้คงอยู่ในสภาพที่ถือกำเนิดมา

⁶ อย่าเชื่อฟังทั้งสองในการนี้เพราะไม่มีการเชื่อฟังแก่ผู้ถูกบังเกิดเพื่อให้ทรยศต่ออัลลอฮ์ผู้ให้บังเกิด

⁷ ยังซ้ำคือการกลับของบรรดาสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหมด ผู้ศรัทธาของพวกเขาและผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา คนดีของพวกเขาและคนชั่วของพวกเขา ซ้ำจะเป็นผู้ตอบแทนแก่ทุกคนที่ได้กระทำไว้ ในการนี้เป็นสัญญาดีแก่ผู้ทำดีต่อบิดามารดาและปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องและเป็นสัญญาร้ายแก่ผู้ทรยศต่อบิดามารดาและปฏิบัติตามแนวทางที่ไม่ถูกต้อง

9. และบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีนั้น แน่หนอนเราจะให้พวกเขาเข้าอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย¹

10. และในหมู่มุฮัษษีนั้นมีผู้กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือเอาการทดสอบของมนุษย์ประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์² และเมื่อการช่วยเหลือจากพระเจ้าของเจ้ามาถึง แน่หนอนพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงเราจะร่วมกับพวกท่าน³ และมีไซ้อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่มีอยู่ในห้วงอกของประชาชาติทั้งหลายดอกหรือ⁴

11. และแน่หนอนอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ศรัทธา และแน่หนอนพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงพวกมุนาฟิเก็น

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾

¹ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวซ้ำถึงลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติความดี ก็เพื่อที่จะเร่งเร้าจิตใจพวกเขาให้อยากได้ตำแหน่งอันสูงส่งที่พึงจะได้รับ

² คือกล่าวเพียงลิ้นของพวกเขาว่าเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เมื่อคนหนึ่งคนใดในพวกเขาถูกทำร้ายเพราะการศรัทธาของเขา เขาก็จะกลับศาสนา โดยอ้างเอาสิ่งที่มนุษย์ถูกทำร้ายเป็นเหตุให้หันห่างออกจากการศรัทธา ประหนึ่งว่าเป็นการลงโทษอย่างรุนแรงจากอัลลอฮ์ที่ทำให้มนุษย์หันห่างออกจากการปฏิเสธศรัทธา (หมายถึงบรรดามุอ์มิน)

³ เมื่อมีชัยชนะเกิดขึ้นแก่บรรดามุอ์มิน หรือมีการพิชิตเมืองหรือยึดทรัพย์สินได้จากเชลยศึก พวกสับปลั๊บก็จะขอมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในการทำสงครามและการขอแบ่งส่วนทรัพย์สินที่ยึดมาได้

⁴ เป็นคำถามที่ให้การยืนยัน คืออัลลอฮ์ มิใช่ผู้ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่ซ่อนอยู่ในห้วงอกทั้งดีและชั่วดอกหรือ และสิ่งที่อยู่ในจิตใจของมนุษย์ทั้งการอิमानและการนิฟากดอกหรือ แน่หนอนพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์ทรงกล่าวยืนยันอีกในอายะฮ์ ที่ 11

12. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า จงปฏิบัติตามแนวทางของเราและเราจะแบกรับความผิดของพวกท่าน¹ และพวกเขามีได้แบกรับความผิดของเขาเหล่านั้นแต่อย่างใด² แท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

13. และแน่นอน พวกเขาจะแบกรับความผิดของพวกเขาคความผิดอื่น ๆ³ ร่วมกับความผิดของพวกเขาค และแน่นอนพวกเขาจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ในสิ่งที่พวกเขาได้ก้ขึ้น⁴

وَلْيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْفَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيْسَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٣﴾

14. และโดยแน่นอนเราได้ส่งนุหฺไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี)⁵ ดังนั้นอุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม⁶

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

15. ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและพวกพ้องในเรือ⁷ ให้รอดพ้น และเราได้ทำให้มันเป็นสัญญาณหนึ่งแก่ประชาชาติ⁸

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

¹ หมายถึงจงปฏิเสธศรัทธาเหมือนกับเรา และปฏิบัติตามศาสนาของเรา แล้วเราจะยอมแบกรับความผิดและการลงโทษหากมีการลงโทษ

² เพราะไม่มีผู้ใดแบกรับความผิดของผู้ใดได้

³ คือความผิดของผู้ที่เขาลอกกลงให้หลงผิด โดยไม่ขาดตกบกพร่องแต่ประการใด

⁴ เป็นการกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์

⁵ นบีนุหฺ ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของเขาไปสู่การให้ความเอกภาพต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นเวลาถึง 950 ปี หมู่ชนพวกเขาเป็นพวกบูชาเจดีย์และรูปปั้นต่าง ๆ

⁶ คือยีนกรานที่จะอยู่ในสภาพของผู้อธรรม

⁷ ครอบครัวยของเขา ลูกหลานของเขาและบรรดามุอมีนที่เชื่อฟังปฏิบัติตามเขา

⁸ แก่ประชาชาติหลังจากนุหฺ เพื่อเป็นบทเรียนและข้อคิดในการใคร่ครวญพิจารณา

16. และ (จงรำลึกถึง) อิบรอฮีม เมื่อเขากล่าว แก่หมู่ชนของเขาว่า จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงอย่าเกรงต่อพระองค์¹ นั่นแหละเป็นการ ดีกว่าสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านรู้

وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

17. แท้จริงพวกท่านบุชารูปปั้น² อื่นจาก อัลลอสยและพวกท่านกุการมุสาขึ้น แท้จริง บรรดาที่พวกท่านบูชาอื่นจากอัลลอสยนั้น มัน ไม่มีอำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่าน ดังนั้นจงขอเครื่องยังชีพจากอัลลอสยเถิด³ และ จงเคารพภักดีพระองค์ และจงขอบคุณต่อ พระองค์⁴ ยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกลง กลับไป

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ
إِفْكَارًا الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٧﴾

18. และหากพวกท่านปฏิเสธ แน่นอนประ- ซาชาติทั้งหลายก่อนพวกท่านก็ได้ปฏิเสธมา แล้ว⁵ หน้าที่ของร่อซูลนั้นมีใช่อะไรอื่น นอกจาก การเผยแพร่อันชัดแจ้ง⁶

وَإِن تَكْفُرْ بُوَأْتَيْنَا كَذَّبَ أَمْرٌ مِّن قَبْلِكُمْ
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٦٨﴾

¹ การเคารพภักดีต่ออัลลอสย และการอย่าเกรงต่อพระองค์เป็นการดีแก่พวกท่านกว่าการสักการะบูชาเจว็ด และรูปปั้น หากพวกท่านรู้ว่าความดีนั้นดีกว่าความชั่ว

² คือรูปปั้นที่มาจากหินที่พวกท่านทำมันขึ้นมาด้วยมือของพวกท่านเอง

³ เพราะพระองค์คือองค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจภาพที่จะกระทำทุกสิ่ง

⁴ จงขอบคุณพระองค์ต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่ประทานต่อปวงบ่าวของพระองค์

⁵ หากพวกท่านปฏิเสธก็จะไม่เกิดโทษแก่ฉัน ในการปฏิเสธของพวกท่าน แต่ทว่าฉันจะเกิดโทษแก่ตัวของ ท่านเองเพราะประชาชาติก่อนจากพวกท่านได้ปฏิเสธบรรดาร่อซูลของพวกเขาล่วงแล้วการลงโทษของอัลลอสย ก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว และพวกท่านก็จะได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับพวกเขา

⁶ หน้าที่ของบรรดาร่อซูลนั้นคือการบอกกล่าวคำบัญชาของอัลลอสย มิใช่การอิดายะฮ์

19. และพวกเขามิเห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงเริ่มการบังเกิดอย่างไร¹ แล้วทรงให้เขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก² แท้จริงนั้นเป็นการง่ายแก่ อัลลอฮ์

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُدْئِي اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

20. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินแล้วพิจารณาดูว่าพระองค์ทรงให้บังเกิดอย่างไร³ แล้วอัลลอฮ์ทรงให้ฟื้นคืนชีพในปรโลก แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงเมตตาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁴ และยังพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับไป

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

22. และพวกท่านไม่สามารถจะรอดพ้น⁵ ไปได้ทั้งในแผ่นดินและในฟากฟ้า และอื่นจากอัลลอฮ์ สำหรับพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁶

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

¹ คือเริ่มจากไม่มีอะไรเลย

² เมื่อพวกท่านเห็นเดชานุภาพของพระองค์ในการเริ่มและการให้ปรากฏภูมิขึ้นแล้ว แน่نونพระองค์ย่อมทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง คือเมื่อพระองค์ทรงประสงค์งานใด พระองค์จะทรงกล่าวกับมันว่าจงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา

³ คือพระองค์ทรงให้มนุษย์เกิดขึ้นมาอย่างมากมาย โดยมีรูปร่างหน้าตาแตกต่างกัน มีภาษามิพวรรณ และขนบธรรมเนียมแตกต่างกัน และจงดูถิ่นที่อยู่ในศตวรรษก่อน ๆ และซากปรักหักพังที่พระองค์ทรงทำลายล้างพวกเขาอย่างไร เพื่อพวกท่านจะได้ตระหนักถึงมหาเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ คือพระองค์จะไม่ถูกถามในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ แต่พวกเขาต่างหากจะถูกถามในสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไป

⁵ คือรอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ และไม่มีทางหนีทั้งในแผ่นดินและฟากฟ้า

⁶ คือคุ้มครองให้พ้นจากการทดสอบของพระองค์ และผู้ช่วยเหลือที่จะสกัดกั้นการลงโทษของพระองค์

23. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ และการพบพระองค์¹ ชนเหล่านั้น พวกเขาท้อแท้ต่อความเมตตาของข้า² และชนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด

24. ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขามีชื่อนี้ได้นอกจากกล่าวว่า จงฆ่าเขาหรือจงเผาเขาเสีย³ แต่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากไฟ⁴ แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา⁵

25. และเขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงพวกท่านได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ อื่นจากอัลลอฮ์เพื่อให้เป็นที่รักใคร่ระหว่างพวกท่านในชีวิตแห่งโลกนี้⁶ แล้วในวันกียามะฮ์บางคนในหมู่พวกท่านก็จะปฏิเสธอีกบางคน และบางคนในหมู่พวกท่านก็จะแข่งด่าอีกบางคน⁷ และที่พำนักของพวกท่านคือไฟ และสำหรับพวกท่านจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكُونُونَ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأُتِلُّوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾

¹ คือไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานและการฟื้นคืนชีพ

² คือหมัดหวังจากความเมตตาของข้า

³ คือเมื่ออิบรอฮีมได้เรียกร้องหมู่ชนของเขาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และเลิกเคารพสักการะรูปปั้น ดังนั้น บรรดาหัวหน้าของพวกเขาก็จึงตอบว่า จงฆ่าเขาหรือเผาเขาเสีย

⁴ คือเมื่อพวกเขาโยนอิบรอฮีมเข้ากองไฟอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้ไฟเย็นและมีความสันติสุขแก่เขา

⁵ ในการให้อิบรอฮีมรอดพ้นจากไฟนี่เป็นสัญญาณและหลักฐานอันชัดเจนถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์แก่หมู่ชนผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

⁶ คือเพื่อให้เกิดความรักใคร่สนิทสนมระหว่างพวกท่านเมื่อได้มีการชุมนุมกันเพื่อความเคารพสักการะมัน

⁷ ในวันกียามะฮ์เหตุการณ์จะกลับกัน ความเป็นมิตรรักใคร่กันจะกลายเป็นศัตรูกัน และโกรธแค้นกันคือหัวหน้าและลูกน้องจะกล่าวหา และแข่งด่าซึ่งกันและกัน

ของเขามีใช้อื่นใดนอกจากกล่าวว่า จงนำการ
ลงโทษของอัลลอฮ์มาให้แก่พวกเราสิ¹ หาก
ท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง

30. เขา (ลูฏ) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยข้าพระองค์
ให้อยู่เหนือหมู่ชนผู้บ่อนทำลายด้วยเถิด²

31. และครั้นเมื่อทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์)
ได้มาหาอิบรอฮีมพร้อมด้วยชาวดี³ พวกเขา
กล่าวว่าแท้จริงเราเป็นผู้ทำลายชาวเมืองนี้
เพราะว่าชาวเมืองของมันเป็นผู้อธรรม⁴

32. เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงในเมือง
นั้นมีลูกอยู่ด้วย⁵ พวกเขา กล่าวว่า เรารู้ดีว่ามี
ใครอยู่ในนั้น แน่หนอนเราจะช่วยเขาและบริวาร
ของเขาให้รอดพ้น เว้นแต่ภรรยาของเขาเพราะ
นางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

اللَّهُ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ رَبِّ انصُرني عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا
إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا
كَأَنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ إِن فِيهَا لُوطٌ قَالُوا غَرُبْنَا عَلَيْمْ فِيهَا
لَنَجِّنَهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾

¹ เป็นการกล่าวเยาะเย้ยและทำทายนะบี ลูฏ

² เมื่อชนะลูฏ ผิดหวังต่อการเรียกร้องเชิญชวนให้เลิกการประพฤติชั่วต่างๆ แล้ว จึงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์
ให้ช่วยเหลือเขาและให้ลงโทษหมู่ชนของเขาผู้ทำอาชญากรรม

³ คือแฉ่งชาวดีว่า เขาจะมีลูกชาย

⁴ นักตีฟซริกกล่าวว่า เมื่อลูฏขอพรให้ลงโทษแก่หมู่ชนของเขา อัลลอฮ์ก็ทรงตอบรับคำวิงวอนของเขา และ
ได้ส่งบรรดามะลาอิกะฮ์มาเพื่อลงโทษพวกเขา โดยผ่านทางไปแฉ่งชาวดีแก่อิบรอฮีมว่าจะมีลูกและลูกหลาน
ที่ดี และได้แฉ่งด้วยว่าจะเดินทางต่อไปทำลายหมู่ชนของลูฏ

⁵ อิบรอฮีมได้กล่าวโต้แย้งบรรดามะลาอิกะฮ์ เกี่ยวกับลูกของพี่ชายคือ ลูฏ ว่าพวกท่านจะทำลายชาวเมือง
นี้โดยที่มิชนะบีที่ตีคือลูฏ อยู่ในหมู่พวกเขากระนั้นหรือ

33. และเมื่อทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์) ได้มาหา ลุฎ¹ เขาเป็นทุกข์เพราะพวกเขา และกลัวที่จะให้ ความคุ้มครองไม่ได้² ดังนั้น (มะลาอิกะฮ์) จึง กล่าววว่า อย่ากลัวและเศร้าโศกเสียใจ³ แท้จริง เราเป็นผู้ช่วยเหลือท่านและบริวารของท่านเว้น แต่ภรรยาของท่านเพราะนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

34. แท้จริงเราเป็นผู้นำการลงโทษจากฟากฟ้า สู่ชาวเมืองนี้ เนื่องจากพวกเขาฝ่าฝืน

35. และโดยแน่นอน เราได้ตั้งสัญญาณอัน ชัดแจ้งของเมืองนี้⁴ ไว้สำหรับหมู่ชนผู้มีปัญญา พิจารณา

36. และยัง (หมู่ชน) มัดยัน (เราได้ส่ง) พี่น้อง ของพวกเขาคือ (ซุัยบ) เขากล่าวขึ้นว่า โอ้ หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และจงกลัวต่อวันสุดท้าย⁵ และอย่ามุ่งทำความ เสียหายในแผ่นดิน⁶ โดยเป็นผู้บ่อนทำลาย

37. แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเขา⁷ ดังนั้นแผ่นดิน ไหวอย่างรุนแรงได้คร่าพวกเขา⁸ แล้วพวกเขา ได้ประสบความหายนะนอนพิงพาดตายในบ้าน ของพวกเขา

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيبَهُمْ
وَصَافَ بِهِمْ دُرَّعًا وَفَأُولَا لَا تَحْزَنُ
إِنَّا نَمُجِّوْكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَىٰ أَهْلِ الْفَرَكَةِ رِجْرًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِثْلَهَا آيَةً لِّبَنِي لُقَيْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

وَالِإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَدُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ
فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثْمِينَ ﴿٣٧﴾

¹ โดยแปลงรูปเป็นเด็กหนุ่ม

² เมื่อมะลาอิกะฮ์เห็นลุฎ เป็นทุกข์เป็นร้อนจึงแจ้งแก่เขาว่า พวกเขาเป็นทูตมาจากพระเจ้าของเขา

³ พวกเขาอาชญากรที่ชั่วร้ายเหล่านั้นไม่มีทางที่เข้ามาถึงเราได้หรอก

⁴ คือเครื่องหมายปรักหักพังบ้านเรือนของพวกเขา

⁵ คือกลัวการลงโทษอย่างหนักในวันนั้น

⁶ โดยการทำความชั่วต่าง ๆ และการทำร้าย

⁷ รอซูลของพวกเขาคือซุัยบ

⁸ เสียงกัมปนาทได้ทำให้หัวใจของพวกเขาทะลักออกมาทางปาก

38. และอาดและฮะมุต¹ และได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าแล้ว จากที่พำนักของพวกเขา² และมารชัยฎอนได้ทำให้การทำงานของพวกเขา เป็นที่เพริศแพร้วแก่พวกเขา³ แล้วมันได้หันเหพวกเขาออกจากแนวทางโดยที่พวกเขาเป็นผู้มีสติปัญญาพิจารณา⁴

وَعَادًا وَكُتُبًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِّنْ مَّسَكِنِهِمْ وَرَزَقَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَكَانُوا مُسْتَبِيرِينَ ﴿٢٨﴾

39. และ (เราได้ทำลาย) กอรูน และฟิรเอาน และฮามาน⁵ และโดยแน่นอนมุซาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาหยิ่งผยองในแผ่นดิน⁶ และพวกเขาก็หาได้รอดพ้นไปจากเราไม่

وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
وَمَا كَانُوا سَافِقِينَ ﴿٢٩﴾

40. และแต่ละคนเราได้ลงโทษด้วยความผิดของเขา⁷ เช่นบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ส่งลมพายุร้ายทำลายเขา⁸ และบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ลงโทษเขาด้วยเสียงกัมปนาท⁹ และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้แผ่นดินสูบเขา¹⁰ และ

فَلَوْلَا أَخَذْنَا بِنُيُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾

¹ เราได้ทำลายพวกอาดพวกฮะมุต

² หมู่บ้านของพวกเขาที่เมืองอิญาซและเมืองเยเมน

³ คือการทำงานที่ชั่วช้าเลวทราม เช่นการปฏิเสธและการฝ่าฝืนบทบัญญัติ

⁴ แต่พวกเขาไม่กระทำเพราะความหยิ่งผยองและดื้อรั้น

⁵ กอรูนเจ้าของขุมทรัพย์มหาศาสตร์ ฟิรเอาน ผู้ทรงอำนาจและฮามาน มุขมนตรี ผู้ช่วยของฟิรเอาน ในการใช้อำนาจอย่างอธรรม

⁶ โดยไม่ยอมเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และไม่เชื่อฟังรอสูลของพระองค์

⁷ แต่ละคนได้รับการลงโทษที่คู่ควรแก่เขา

⁸ พร้อมกับก้อนหิน เช่น หมู่ชนของลุด

⁹ เช่นหมู่ชนของฮะมุต

¹⁰ เช่นกอรูนและพรรคพวกของเขา

บางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้เขาจนน้ำตาย¹ และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา² แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อพวกเขาเอง

41. อุปมาบรรดาผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองตั้งแมงมุมที่ชักใยทำรัง³ และแท้จริงรังที่บอบบางที่สุดคือรังของแมงมุม หากพวกเขารู้

42. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งใด ๆ ที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์⁴ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

43. และเหล่านี้คืออุปมาทั้งหลายที่เราได้เปรียบเทียบมัน สำหรับปวงมนุษย์⁵ แต่ไม่มีผู้ใดตระหนักมันหรอก นอกจากผู้มีความรู้⁶

44. อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงที่แน่นอน⁷ แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้ศรัทธา⁸

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ أَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ نَوْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمُؤْمِنِكُمْ ﴿٤٤﴾

¹ เช่นหมู่ชนของนุหฺ และฟิรอานฺ และพลพรรคของเขา

² อัลลอฮ์มิได้ทรงลงโทษพวกเขาโดยปราศจากการทำผิด

³ อุปมาบรรดาผู้ที่ยึดเอาอุปบันหรือเจวิดเป็นที่เคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ โดยมีความเชื่อมั่นและความหวังที่จะให้คุณและให้โทษแก่พวกเขาตั้งแมงมุมที่ชักใยทำรังของมัน โดยที่รังนั้นจะไม่ให้ความคุ้มครองจากความร้อนและความหนาวและจากฝน และภัยอันตรายใด ๆ แก่มันเลย

⁴ คือพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากพระองค์ ไม่เป็นที่ซ่อนเร้นแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาต่อการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁵ ตัวอย่างต่าง ๆ เหล่านี้ เราได้ชี้แจงแก่มนุษย์แล้วในอัลกุรอานเพื่อให้มันใกล้ชิดกับสติปัญญาของพวกเขา

⁶ ตัวอย่างเหล่านี้จะไม่มีใครเข้าใจ และตระหนักมันนอกจากผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริง

⁷ คือทรงสร้างอย่างมีเป้าหมาย มิใช่โดยไร้ประโยชน์

⁸ คือในการสร้างทั้งสองสิ่งอย่างมีระเบียบรัดกุมนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้ศรัทธาเชื่อมั่นในการมีปรากฏของอัลลอฮ์และความเป็นเอกะของพระองค์

45. เจ้าจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้าจากคัมภีร์¹ และจงดำรงการละหมาด (เพราะ) แท้จริงการละหมาด² นั้นจะยับยั้งการทำลามกและความชั่วและการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้น³ ยิ่งใหญ่มาก และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อะไรที่พวกเจ้ากระทำ

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
بِعَلْمِهِ مَصْنُوعُونَ ﴿٢٩﴾

46. และพวกเจ้าอย่าได้โต้เถียงกับพวกอะฮ์ลุลบิดาตวันแต่ด้วยวิธีที่ดีกว่า⁴ นอกจากบรรดาผู้อุ้อธรรมในหมู่พวกเขา⁵ และพวกเจ้าจงกล่าวว่า เราศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา และสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่พวกเจ้า⁶ และพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของพวกเจ้าเป็นเอกะ⁷ และเราเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์

﴿ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَأْتِي
هِمْ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَفُولُوا أَمَانًا
بِالَّذِي أَنْزَلْنَا وَإِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ
وَاللَّهُ وَآلِهِمْ وَجُدُوْهُمْ لَكُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٢٩﴾

¹ คือจงอ่านคัมภีร์อัลกุรอานเกิดมุฮัมมัดที่พระเจ้าของเจ้าได้ประทานให้แก่เจ้า และจงแสวงหาความใกล้ชิดพระองค์ด้วยการอ่านมัน และทบทวนมัน เพราะในคัมภีร์นั้นมีบทเกี่ยวกับมารยาทที่ดีงาม

² คือการละหมาดที่ถูกต้องทุกประการทั้งรูปแบบและการถ่อมตนจะช่วยยับยั้งการกระทำที่เลวร้ายได้

³ การรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่มากกว่าทุก ๆ สิ่งในโลกนี้ คือรำลึกถึงพระองค์ในเวลาละหมาด เวลาซื้อขาย และทุก ๆ เวลาในกิจการของท่าน

⁴ คืออย่าเรียกร้องหรือโต้เถียงพวกอะฮ์ลุลบิดาตวัน (คือพวกนะศอรอและพวกยิว) ไปสู่อิสลาม ในเรื่องของศาสนาวันแต่ด้วยวิธีการที่ดีกว่า เช่น การนำสัญญาต่าง ๆ และหลักฐานที่ชัดเจนแจ้งมาแถลง

⁵ คือวันแต่พวกอธรรม พวกต่อสู้เพื่อเป็นศัตรูกับพวกท่าน พวกเหล่านั้นจึงโต้แย้งกับพวกเขาด้วยวิธีรุนแรงได้

⁶ คือเราศรัทธาต่ออัลกุรอานที่ถูกประทานมาแก่เรา และต่ออัครทูตและอัลอินญีล ที่ถูกประทานมาแก่พวกท่านมีรายงานจากอะบูฮุร็อยเราะฮ์กล่าวว่า พวกอะฮ์ลุลบิดาตวันได้อ่านคัมภีร์อัลเตวารอต ด้วยภาษาฮีบรู (ภาษาของพวกยิว) และได้อธิบายออกมาเป็นภาษาอาหรับแก่พวกมุสลิมิน ท่านรอซูลุลลอฮ์คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์ซัลลาม ได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าไปเชื่ออะฮ์ลุลบิดาตวันและอย่าไปปฏิเสธพวกเขา และจงกล่าวว่าเราศรัทธาต่อที่ถูกประทานมาแก่พวกท่าน

⁷ พระเจ้าของเราและพวกท่านนั้นเป็นองค์เดียวกัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ เรามอบน้อมและยอมจำนนต่อข้อชี้ขาดและคำบัญชาของพระองค์

47. และเช่นนั้นแหละ เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้า ดังนั้นบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขา พวกเขาก็ศรัทธาต่อมัน¹ (อัลกุรอาน) และในหมู่เขาเหล่านั้นมีผู้ศรัทธาต่อมัน และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา นอกจากผู้ปฏิเสธศรัทธา

48. และก่อนหน้านั้นเจ้ามิได้อ่านคัมภีร์ใด ๆ และเจ้ามิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า² มิฉะนั้นแล้วพวกกล่าวความเท็จจะสงสัยอย่างแน่นอน³

49. มิใช่เช่นนั้นดอก มันคือโองการทั้งหลายอันแจ่มชัดอยู่ในห้วงของบรรดาผู้ได้รับความรู้⁴ และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา นอกจากพวกอธรรม

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَتُولَاةٍ مِّنْ يَّمُؤِنُونَ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَمَا كُنْتَ تُلَوِّقُ مِنْ قَبْلِهِ مِّنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَّا زَنَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٨﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَضِقُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا آيَاتَهُ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٢٩﴾

¹ เช่นอับลลอฮฺ อิบน์ ซัลลามและคนอื่น ๆ ที่เป็นชายะฮูดียฺ และชาวนัศรอญียฺ
² คือ (มุฮัมมัด) เจ้าไม่เคยรู้จักการอ่านและการเขียนมาก่อนการประทานอัลกุรอานเลยเพราะเจ้าเป็นคนอ่านและเขียนไม่เป็น
³ หากเจ้าอ่านและเขียนเป็นแล้ว พวกกุฟฟารจะสงสัยในอัลกุรอานโดยกล่าวว่าเขา (มุฮัมมัด) เก็บเอามาจากบรรดาคัมภีร์สมัยก่อนแล้วบอกว่าเป็นอัลลอสฺ แต่อัลอายะฮฺตอบได้ว่าอัลกุรอานมาจากอัลลอสฺอย่างแน่นอน เพราะท่านนะบีเป็นคนอ่านและเขียนไม่เป็นและได้นำเอาคัมภีร์ฉบับปาฎิหารียฺนี้มาให้แก่พวกเขา ซึ่งประมวลไว้ด้วยข่าวคราวของประชาชาติสมัยก่อน ๆ และเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งพิสดารวิสัยอันนั้นนับได้ว่าเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นผู้มีสติจะของท่านนะบี คือลลอสฺอะลยฮิบะซัลลัม
⁴ นักตีพริออธิบายว่า จุดเด่นของอัลกุรอานนั้นคือ อัลลอสฺ ทรงคุ้มกันรักษาไว้พ้นจากการบิดเบือนและการเปลี่ยนแปลงสองประการคือ หนึ่งการเก็บรักษาไว้ด้วยการขีดเขียน สองการเก็บรักษาไว้ในทรงวง (การท่องจำ) ซึ่งผิดกับคัมภีร์ฉบับอื่น ๆ ที่มีการขีดเขียน (บันทึก) แต่ไม่มีการท่องจำ ดังนั้นจึงได้เกิดการบิดเบือนขึ้น

50. และพวกเขา กล่าว ว่า ทำไม สัจญ์ญาณ¹ ต่าง ๆ จากพระเจ้าของเขาจึงมีถูกประทานมายังเขา จง กล่าว เกิด (มุฮัมมัด) แท้จริง สัจญ์ญาณ เหล่า นั้น อยู่ ที่ อัลลอฮ์² และ ฉั้น เป็น ผู้ ตัก เตือน อัน กระ จ้าง แจ้ง เทำ นั้น³

51. มิเพียงพอกแก่พวกเขาตอกหรือที่เราได้ ประทาน คัมภีร์ ให้ แก่ เจ้า ซึ่ง ได้ ถูก อ่าน ให้ แก่ พวกเขา ฟัง⁴ แท้จริง ในการ นั้น แน่นนอน ย่อม เป็น ความ เมตตา และเป็น การ ตัก เตือน แก่ หมู่ ชน ผู้ ศรัทธา⁵

52. จง กล่าว เกิด (มุฮัมมัด) พอกเพียงแล้วที่ อัลลอฮ์ ทรง เป็น พยาน ระหว่าง ฉั้น และ พวกเขา ทาน⁶ พระองค์ ทรง รوبرู้ สิ่ง ที่ อยู่ ใน ชั้น ฟ้ำ ทัง หลาย และ แผ่น ดิน และ บรรดา ผู้ เชื่อ ใน ความ เท็จ และ ปฏิเสธ ศรัทธา ต่อ อัลลอฮ์ ชน เหล่า นั้น แล เขา พวกเขา เป็น ผู้ ขาด ทุน

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْأَنْبِيَاءُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ
وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا بِالْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

¹ พวกกุฟฟารกล่าวว่า ทำไม สัจญ์ญาณ หรือ ปาฏิหาริย์ จากพระเจ้าของเขาจึงมีถูกประทานมาให้แก่มุฮัมมัด เพื่อยืนยันถึงความสัจจะของเขา เช่น วัฏวัฏเวียนของนบีศอและฮุ ไม้เท้าของนบีมุซา และสำหรับอาหารของนบีฮิชา

² คือ สัจญ์ญาณ หรือ สิ่ง ปาฏิหาริย์ เหล่า นั้น เป็น สิทธิ ของ อัลลอฮ์ มิ ได้อยู่ ที่ ฉั้น มิ มี ผู้ ไต เข้า ไป เกี่ยว ข้อง กับ ความ ประสงค์ ของ พระองค์

³ คือ เป็น ผู้ ตัก เตือน ให้ ระวัง การ ลง โทษ ของ อัลลอฮ์ เทำ นั้น

⁴ คือ คัมภีร์ ฉบับ ปาฏิหาริย์ นี้ ซึ่ง ยัง คง ถูก อ่าน ก้อง ไส่ ดหู ของ พวกเขา อยู่ มิ เป็น การ เพียง พอก ที่ จะ เป็น สัจญ์ญาณ อีกรือ แล้ว ทำ ไม พวกเขา จึง ยัง ขอ สัจญ์ญาณ อีกรือ อีกรือ อีกรือ ที่ อัลกุรอาน เป็น สัจญ์ญาณ อัน ยิ่ง ใหญ่ และเป็น หลักฐาน อัน ชัด แจ้ง ถึง การ เป็น นบี ของ เจ้า อย่าง ถูก ต้อง

⁵ ในการ ประทาน อัลกุรอาน ลง มา นี้ ย่อม เป็น ความ โปรดปราน อัน ยิ่ง ใหญ่ ต่อ ปวง บ่าว ที่ จะ นำ พวกเขา ให้ รอดพ้น จาก ความ หลงผิด และเป็น การ ตัก เตือน ให้ บัง เกิด ผล แก่ หมู่ ชน ที่ มี จุด มุ่งหมาย เพื่อ การ ศรัทธา มิ ไช้ การ ดื้อ อั้น

⁶ คือ เป็น พยาน ในการ เป็น รอกซูล ของ ฉั้น

53. และพวกเขาเร่งร่ำเจ้า ในเรื่องการลงโทษ¹ และหากมิใช่เวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว การลงโทษก็จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาอย่างแน่นอน² และมันจะเกิดขึ้น แก่พวกเขาโดยฉับพลันอย่างแน่นอน โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว

54. พวกเขาเร่งร่ำเจ้าในเรื่องการลงโทษและแท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่สกัดล้อมพวกปฏิเสธศรัทธาไว้อย่างแน่นอน³

55. วันซึ่งการลงโทษจะครอบคลุมพวกเขาจากข้างบนพวกเขาและจากใต้เท้าของพวกเขา⁴ และพระองค์จะตรัสว่า พวกเจ้าจงลี้มรสิ่งที่พวกเจ้าได้ก่อกรรมกระทำไว้⁵

56. โอ้ปวงบ่าวของข้า บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงแผ่นดินของข้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้นเฉพาะข้าเท่านั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดี⁶

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

يَبْعَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

¹ โดยกล่าวว่า ขอพระองค์ทรงให้ก้อนหินตกลงมาจากชั้นฟ้า ซึ่งเป็นคำกล่าวในเชิงปฏิเสธและเหยียดหยัน

² คือเกิดขึ้นในขณะที่พวกเขาร้องขอ

³ ทำไมเล่าพวกเขาจึงรีบร้อนในเรื่องการลงโทษทั้ง ๆ ที่นรกญะฮันนัมจะล้อมรอบพวกเขาในวันกียามะฮ์

⁴ คือวันที่การลงโทษครอบคลุมและล้อมรอบพวกเขาทุก ๆ ด้าน

⁵ คือพวกเจ้าจงลี้มรการตอบแทนที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ในโลกดุนยา เช่น การเหยียดหยัน การก่ออาชญากรรม และความประพฤติที่เลวทรามต่ำช้า

⁶ เป็นการสนทนาที่มีเกียรติเพื่อส่งเสริมให้มีการอพยพจากสถานที่ที่มีการปฏิเสธศรัทธาไปสู่สถานที่ที่มีการศรัทธา คือ โฉมผู้ที่อัลลอฮ์ทรงยกย่องให้เกียรติแก่พวกท่านด้วยการเคารพภักดีต่อพระองค์ จงอพยพจากนครมักกะฮ์ หากพวกท่านอยู่ในสภาพคับอกคับใจที่จะเปิดเผยการศรัทธา ที่นั่น และอย่าอยู่ใกล้เคียงกับพวกอธรรมเพราะแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล

57. ทุก ๆ ชีวิตเป็นผู้ลิ้มรสความตาย¹ แล้ว พวกเจ้าจะถูกลงโทษยิ่งเรา

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٢٧﴾

58. และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย แน่หนอนเราจะให้พวกเขาพำนักอยู่ในห้องพิเศษแห่งสวนสวรรค์² ณ เบื้องล่างมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล รางวัลของผู้กระทำความดีช่างประเสริฐแท้ ๆ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٢٨﴾

59. บรรดาผู้อดทนขันติ³ และพวกเขาหมอบหมายไว้วางใจแต่พระเจ้าของพวกเขา

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢٩﴾

60. และสัตว์ตั้งที่ชนิดที่มันมีสามารถแสวงหาเครื่องยังชีพของมัน อัลลอฮ์ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่พวกมัน และแก่พวกเจ้า⁴ และพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้

وَكَأَنَّمِنَ دَابَّةٍ لَّا يَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

61. และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และเป็นผู้ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ แน่หนอนพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์ แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น⁵

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣١﴾

¹ ไม่ว่าพวกท่านจะอยู่ ณ แห่งหนใด ความตายย่อมประสบแก่พวกท่าน จงอยู่ในสภาพที่จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เสมอ

² คือเราจะให้พวกเขาพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ชั้นสูงสุด และอยู่ในตำแหน่งอันสูงส่ง

³ คือบรรดาผู้อดทนต่อความยากลำบากในการอพยพและการถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์

⁴ คืออัลลอฮ์ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่สัตว์เหล่านั้นเสมือนกับที่พระองค์ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่พวกท่าน พระองค์ทรงให้ความคุ้มครองในเรื่องของเครื่องยังชีพแก่สิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งหมด ฉะนั้นพวกท่านอย่าได้กลัวความยากจนเลยเมื่อพวกท่านอพยพออกไป

⁵ คือในเมื่อพวกเขาตระหนักดีแล้วว่า อัลลอฮ์ เป็นผู้สร้างจักรวาลแล้ว ทำไมพวกเขาจึงหันห่างออกจากการให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ หลังจากพวกเขาได้ยืนยันและสารภาพเช่นนั้นแล้ว

62. อัลลอฮ์ทรงให้เครื่องยังชีพกว้างขวางแก่ผู้
ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์
และทรงให้คับแคบแก่เขา¹ แท้จริงอัลลอฮ์เป็น
ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

63. และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเล่าทรง
หลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วทรงให้แผ่นดิน
มีชีวิตชีวาหลังจากความแห้งแล้งของมัน
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของ
อัลลอฮ์ แต่ว่าส่วนมากพวกเขาไม่ใช่สติปัญญา
ใคร่ครวญ²

64. และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มีใช่อื่นใด เว้นแต่
เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริง³ และ
แท้จริงสถานที่ในปรโลกนั้น แน่นอนมันคือชีวิต
ที่แท้จริงหากพวกเขาได้รู้⁴

65. ดังนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นขี่เรือ พวกเขาวิงวอน
ต่ออัลลอฮ์เป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อ
พระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้
ขึ้นบก แล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์⁵

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
إِنَّا لِلَّهِ يَكُلُّ شَيْءٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ
الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوةِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٢٥﴾

¹ คือทรงให้ชีวิตที่กว้างขวางและคับแคบแก่บ่าวของพระองค์เพื่อเป็นการทดสอบว่า เขาจะเป็นบ่าวของ
พระองค์ประเภทไหน ชอบคุณหรือเนรคุณ

² ในอายะฮ์นี้เป็นหลักฐานยืนยันการสรรเสริญของพวกมุชริกีนอีกข้อหนึ่ง คือโดยที่พวกเขาสารภาพแล้วว่า
อัลลอฮ์เป็นผู้สร้าง ผู้ให้บังเกิด ผู้ประทานเครื่องยังชีพ แต่พวกเขา ก็หันไปเคารพสักการะสิ่งอื่น

³ คือชีวิตในโลกนี้เป็นการหลอกลวงมันจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว เหมือนกับพวกเด็ก ๆ เล่นกันอยู่ชั่วครู่
ชั่วยามแล้วก็แยกย้ายกันไป

⁴ หากพวกเขาได้รู้แล้ว พวกเขาจะไม่เกิดทุนโลกแห่งการสูญสลายเหนือโลกที่ถาวร

⁵ เป็นหลักฐานยืนยันอีกข้อหนึ่งแก่พวกมุชริกีน ในการวิงวอนขอพรต่ออัลลอฮ์ของพวกเขาก็เมื่ออยู่ใน
สภาพคับขัน ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยเหลือให้พวกเขาอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยแล้วพวกเขาก็ตั้งภาคี
ต่อพระองค์

66. เพื่อพวกเขาจะเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทาน
แก่พวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้หลงระเรีง
แล้วพวกเขาก็จะรู้¹

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْمَعُوا فَيُصَدِّقُوا
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦٦﴾

67. พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ทำเขต
หวงห้ามให้เป็นที่ปลอดภัย ขณะที่ประชาชน
รอบ ๆ พวกเขาถูกฆ่า ถูกลักพาตัวไป แล้ว
พวกเขายังจะศรัทธาต่อความเท็จ และพวกเขา
ยังจะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์
อีกหรือ²

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّا وَنَحْنُ نَحْفَظُ
النَّاسَ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبِطْلِ يُؤْمِنُونَ
وَبِعِصْمَةِ اللَّهِ يُكْفِرُونَ ﴿٦٧﴾

68. และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้คุกคามเท็จ
ให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธศรัทธาเมื่อมันได้
มายังเขา³ ที่พำนักในนครญะฮันนัมมิใช่สำหรับ
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาดอกหรือ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَأَكْذَبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ الرِّسَالُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

69. และบรรดาผู้ต่อสู้ดีนในทางของเรา
แน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา
สู่ทางของเรา⁴ และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วม
กับผู้กระทำความดีทั้งหลาย⁵

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

¹ คือพระองค์จะทรงปล่อยให้พวกเขาเนรคุณและหลงระเรีงในการใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะรู้และได้ลิ้มรสอันปลายในการกระทำของพวกเขา

² คือพระองค์ทรงทำให้นครมักกะฮ์ เป็นเขตหวงห้ามจากการฆ่าฟัน และการปล้นสะดม และสถานที่ปลอดภัยในขณะเดียวกัน ประชาชนที่อยู่รอบ ๆ นครมักกะฮ์ได้ฆ่าฟันกันมีการลักพาตัว คืออยู่ในสภาพที่ปราศจากความปลอดภัย โดยที่พวกเขาได้รับความโปรดปรานอย่างนี้แล้ว พวกเขายังไปศรัทธาต่อพวกเจริด แล้วเนรคุณต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ทรงเมตตาอีกหรือ

³ คือไม่มีใครอีกแล้วที่จะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่เคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ และปฏิเสธไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานเมื่อมันได้มาหาเขาแล้ว

⁴ บรรดาผู้ต่อสู้กับจิตใจ ชัยฏอน อารมณไฟใต้ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่เป็นศัตรูกับศาสนาของอัลลอฮ์ โดยหวังความโปรดปรานของเรา เราก็ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาเมื่อมาหาเรา

⁵ ด้วยการให้ความสนับสนุนและการช่วยเหลือ

(30) ซูเราะฮ์อ์รรัม

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 60 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อ์รรัม

ซูเราะฮ์อ์รรัมเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ มีเป้าหมายเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์ อื่นๆ ที่ให้ความสนใจต่อหลักการศรัทธาของอิสลามในกรอบทั่วไป นั่นคือ การศรัทธาที่ให้ความสำคัญเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสน์ และต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มด้วยการคาดหมายถึงเหตุการณ์เร่งลับครั้งสำคัญ ซึ่งอัลกุรอาน-นุลกะรีมได้บอกกล่าวถึงเหตุการณ์ก่อนที่จะเกิดขึ้น นั่นก็คือชัยชนะของประเทศโรมันที่มีต่อประเทศเปอร์เซีย ในการทำสงครามระหว่างประเทศทั้งสอง ซึ่งจะเกิดขึ้นในระยะอันใกล้ แล้วเหตุการณ์นั้นก็ได้เกิดขึ้นตามที่อัลกุรอานได้บอกไว้ ดังนั้นการคาดหมายได้ประจักษ์ขึ้นจริง อันนี้นับได้ว่าเป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนถึงความสัจจริงของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลิลลอสุอะลัยฮิซซัลลาม ตามที่ปรากฏอยู่ในอัลวะฮีย์ และนับได้ว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ของอัลกุรอาน

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงของการต่อสู้กันระหว่างพรรคอ์รรอฮมานกับพรรคอ์ชชัฎฏอน คือระหว่างบ่าวของอัลลอฮ์กับสมุนของชัฎฏอน ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่มีมาแต่ดึกดำบรรพ์แล้ว และยังคงต้องมิต่อไปอีกอย่างไม่วันสิ้นสุด トラบใดที่ยังมีสังฆธรรมกับความเท็จ ความดีกับความชั่ว และตราบใดที่ชัฎฏอนยังคงรวบรวมพลพรรคของมันเพื่อดบรัศมีของอัลลอฮ์ และต่อต้านการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดาอฮฺล อะลัยฮิมุสลาม อายาตหลายอายาตได้ยืนยันเป็นหลักฐานถึงชัยชนะของสังฆธรรมที่มีเหนือความเท็จ ตลอดระยะเวลาในหลายยุคหลายสมัย นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์ซึ่งจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเป็นอันขาด

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงวันอาสานและวันกียามะฮ์ กล่าวถึงชะตากรรมอันเลวร้ายของพวกปฏิเสธศรัทธาและหลงทางในวันทุกชัฎฏอนวันนั้น โดยที่บรรดาผู้ศรัทธาจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ด้วยความปลื้มปิติ และบรรดาอาชญากรจะอยู่ในนรกด้วยความเศร้าโศกเสียใจ นั่นคือบั้นปลายที่แน่นอนของคนดีและคนชั่ว

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์บางสภาพของจักรวาล ที่แสดงถึง
 อานุภาพของอัลลอฮ์และความเป็นเอกภาพของพระองค์ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยัน
 ถึงความยิ่งใหญ่แห่งพระผู้ทรงเอกะ ซึ่งโอบหน้าและศีรษะจะก้มลงกราบต่อพระองค์
 และในขณะนั้นก็จะเป็นที่ประจักษ์และเป็นการแยกแยะให้รู้ว่า ผู้ใดที่เคารพอิบาดะฮ์
 พระผู้ทรงเมตตา และผู้ใดที่เคารพสักการะรูปปั้น

ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงพวกกุฟฟารกุเรช โดยที่สัญญาณต่าง ๆ และ
 การดักเตือนไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย แม้พวกเขาจะได้เห็นสัญญาณ
 และหลักฐานอันชัดแจ้งแล้วก็ตาม พวกเขามีได้ใคร่ครวญและยึดถือเป็นบทเรียน
 เพราะพวกเขาเปรียบเสมือนคนตายซึ่งไม่ได้ยินและไม่เห็น ทั้งหมดนี้เป็นความ
 มุ่งหมายที่จะปลอบใจท่านรอซูล คืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เพราะท่านกำลัง
 เพชฌัญกับการทำร้ายของพวกมุชริกีน และเพื่อให้ท่านอดทนจนกว่าชัยชนะจะมา ถึง

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ฮัรรูมถูกขนานชื่อเช่นนั้น ก็เพื่อเป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์ปาฏิหาริย์
 ที่น่าทึ่งครั้งนั้น ซึ่งเป็นการชี้แนะให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในอัลกุรอามุลกะรีน
 “อะลิฟ ลาม มีม พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว ในดินแดนอันใกล้นี้ และหลังจากการ
 ปราศัยของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รับชัยชนะ ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา...”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹

الٓرٓ

2. พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว²

غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾

3. ในดินแดนอันไกลันี้ แต่หลังจากการปราชัย
ของพวกเขาแล้วพวกเขาจะได้รับชัยชนะ³

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ

سَيَقْبَلُونَ ﴿٣﴾

4. ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา⁴ พระบัญชาเป็นสิทธิ
ของอัลลอฮ์⁵ ทั้งก่อนและหลัง (ชัยชนะ) และ
วันนั้นบรรดาผู้ศรัทธาจะดีใจ⁶

فِي بضع سنين ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ

بَعْدٍ وَيَوْمَئِذٍ يَقْرَأُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾

5. ด้วยการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ พระองค์ทรง
ช่วยเหลือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในอายะฮ์หนึ่งของซูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์

² คือกองทัพของพวกโรมันถูกพิชิตในดินแดนที่ไกลเคียงกับพวกเขาโดยพวกเปอร์เซีย

³ คือหลังจากปราชัยต่อพวกเปอร์เซียแล้ว พวกโรมันก็จะได้รับชัยชนะ

⁴ คือในระยะเวลา 3-9 ปี นักตีฟซึรากล่าวว่า เมื่อพวกเปอร์เซียมีชัยชนะเหนือพวกโรมัน ชาวญูรูไปถึงท่านรอซูลคือลลลอฮ์อะลัยฮะซัลลัม และบรรดาสาวก ทำให้เกิดความเศร้าโศกเสียใจ ส่วนพวกมุชริกีน มีความดีใจเพราะพวกเปอร์เซียบูชาไฟและได้กล่าวเย้ยหยันพวกมุสลิมินว่า พี่น้องพวกเรามีฝีมือเหนือพวกโรมันพี่น้องของท่าน และว่าเราจะแสดงฝีมือให้เหนือพวกท่านต่อไป อะบูบักรได้กล่าวตอบไปว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้พวกท่านมีความพอใจอีกต่อไป หลังจากนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ประทานอายะฮ์นี้ลงมา “แต่หลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รับชัยชนะในเวลาไม่กี่ปีต่อมา...” กองทัพของทั้งสองฝ่ายได้ประจันหน้ากันในปีที่ 7 ของการทำสงคราม แล้วพวกโรมันก็มีชัยชนะเหนือพวกเปอร์เซีย พวกมุสลิมจึงดีใจต่อชัยชนะครั้งนี้ ชัยชนะของพวกโรมันจึงเป็นหลักฐานยืนยันการเป็นนะบีจริง และการที่อัลกุรอานถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยบอกเล่าถึงสิ่งเร้นลับที่ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ นอกจากพระผู้ทรงรอบรู้ในเรื่องทั้งปวง และเหตุการณ์ก็ได้เกิดขึ้นตามที่ได้บอกเล่าไว้

⁵ และเป็นลิขิตของพระองค์

⁶ ในวันที่พวกโรมันมีชัยชนะเหนือพวกเปอร์เซียนั้น ตรงกับวันที่พวกมุสลิมินมีชัยชนะเหนือพวกมุชริกีนในสงครามบัตร์

6. (นั่นคือ) สัญญาของอัลลอฮ์¹ อัลลอฮ์จะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

7. พวกเขาแต่เพียงผิวเผินในเรื่องการดำรงชีวิตในโลกนี้² และพวกเขาไม่คำนึงถึงการมีชีวิตในโลก³

8. พวกเขาไม่ได้ใคร่ครวญ⁴ ในตัวเองของพวกเขา ดอกหรือว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่อสิ่งอื่นใดเลย เว้นแต่เพื่อความจริง และเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และแท้จริงส่วนมากของมนุษย์เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อการพบพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา⁵

9. พวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาดูว่าบ้านปลายของประชาชาติในยุคนั้นหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด⁶ เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา เขาเหล่านั้นขุดพรวนดินและก่อสร้าง (เคหสถาน) มากกว่า

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظِلِّمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

¹ เป็นสัญญาที่แน่นอนและจริง

² คือพวกเขาไม่รู้ในเรื่องของโลกดุนยา ผลประโยชน์ของมัน และสิ่งที่พวกเขาต้องการในเรื่องของการดำรงชีวิต เช่น เกษตรกรรม พาณิชยกรรม วิศวกรรม และอื่นๆ

³ ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮ์ พวกเขาไม่สนใจที่จะเอาเป็นธุระและให้ความสำคัญ

⁴ คือใคร่ครวญด้วยสติปัญญาของพวกเขา เพื่อที่จะได้รู้ว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ยิ่งใหญ่ มิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินโดยไร้ประโยชน์ หากแต่พระองค์ทรงสร้างมันขึ้นมาด้วยอหฺมัดซะฮ์เพื่ออ้างถึงความจริง โดยกำหนดเวลาลิ้นสุดของมันคือวันกียามะฮ์

⁵ ไม่ยอมศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

⁶ พวกเขาได้พบเห็นแล้วว่า ประชาชาติก่อนจากพวกเขาได้ประสบกับความหายนะ เพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อบรรดาอรุซูลของพวกเขา

พวกเขาก่อสร้างมัน¹ และบรรดาราอซูลของพวกเขาได้มาหาพวกเขาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง ดังนั้น แน่นอนอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่ว่าพวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเองต่างหาก²

10. แล้วบั้นปลายของบรรดาผู้กระทำความชั่วก็คือความชั่ว โดยที่พวกเขาปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ และพวกเขาเย้ยหยันมัน³

11. อัลลอฮ์ทรงเริ่มการบังเกิด (มนุษย์) แล้วทรงให้มันกลับมาเกิดอีก แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์⁴

12. และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น พวกทำผิดก็จะหมดหวัง⁵

13. และจะไม่มีผู้ใดจากบรรดาภาคีของพวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขา และพวกเขาก็เป็นผู้ปฏิเสธบรรดาภาคีของพวกเขาด้วย⁶

ثُمَّ كَانَ عِقَابَ الَّذِينَ آسَأُوا الشَّوْأَىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْسِئُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾

¹ พวกเขาเหล่านั้นมีร่างกายกำยำ แข็งแรง มีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานมากกว่า นอกจากนั้นยังได้ขุดพรวนดินเพื่อทำการเพาะปลูก ขุดค้นหาแร่ธาตุ ก่อสร้างเคหสถาน และมีโรงงานใหญ่โต

² โดยที่พวกเขามีความพร้อมทุกประการ แต่พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดาราอซูล พวกเขาจึงถูกลงโทษ เพราะพวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

³ คือพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาสมคือไฟนรกอยู่ชั้นนัม

⁴ กลับไปหาพระองค์เพื่อรอรับการสอบสวนและการตอบแทน

⁵ คืออยู่ในสภาพสงบนิ่ง เพราะหลักฐานได้ปรากฏขึ้นเป็นการยืนยันถึงการกระทำของพวกเขา

⁶ บรรดาเจ็ดที่พวกเขาบูชาจะไม่ช่วยเหลือพวกเขา และต่างฝ่ายต่างก็ปลีกตัวออกจากกัน

14. และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น วันนั้นพวกเขาจะแยกออกจากกัน¹

15. ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พวกเขาจะขึ้นชมยินดีอยู่ในสวนสวรรค์²

16. และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมเชื่อต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และการพบ (เรา) ในวันปรโลก ชนเหล่านั้นแหละเป็นผู้อยู่ในการลงโทษอย่างถาวร³

17. ดังนั้น มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์ เมื่อพวกเขาอย่างเข้าสู่ยามเย็น และเมื่อพวกเขาอย่างเข้าสู่ยามเช้า⁴

18. มวลการสรรเสริญในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และในยามพลบค่ำ และเมื่อพวกเขาอย่างเข้าสู่ยามบ่าย⁵

﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُؤْمِدِينَ نَفَرًا قَلِيلًا﴾

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ﴾

﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾

﴿وَلِلَّحَمْدِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشْيَا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾

¹ ในวันที่ยามะฮ์มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายมุอิมินจะอยู่ในสวนสวรรค์ ส่วนฝ่ายปฏิเสธศรัทธาจะอยู่ในนรก

² คือบรรดามุอิมินที่มีความยำเกรง ที่มีคุณลักษณะสองประการคือ มีความศรัทธาและกระทำความดีก็จะมีความชื่นชมยินดี อยู่ในสวนสวรรค์

³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอาน และไม่เชื่อในวันฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว พวกเขาจะได้รับการลงโทษในนรกอย่างถาวร

⁴ คือจงให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์จากคุณลักษณะที่บกพร่องและไม่สมบูรณ์ ทั้งในยามเย็นและยามเช้า

⁵ เคล็ดลับในการสรรเสริญก็คือ เป็นการแสดงออกถึงว่า ความสำเร็จต่าง ๆ ที่พึงบ่าวได้รับนั้นเป็นความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ประทานให้ ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่พึงจะได้รับการสรรเสริญ

19. พระองค์ทรงให้มีชีวิตหลังจากการตาย และทรงให้ตายหลังจากมีชีวิต¹ และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้น² หลังจากการแห้งแล้งของมัน และเช่นนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกนำออกมา³

20. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน⁴ แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป⁵

21. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าเอง⁶ เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงให้มีความรักใคร่และความเมตตา ระหว่างพวกเจ้า⁷ แท้จริงในการนี้ แน่แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذْ أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

¹ คือทรงให้เป็นมูมินหลังจากเป็นกาเฟร และทรงให้เป็นกาเฟรหลังจากเป็นมูมิน ทรงให้เป็นพืชผลหลังจากเป็นเมล็ด และทรงให้เป็นเมล็ดหลังจากเป็นพืชผล ทรงให้เป็นสัตว์หลังจากเป็นน้ำกามของตัวผู้ และทรงให้เป็นน้ำกามของตัวผู้หลังจากเป็นสัตว์

² คือออกดอกออกผล

³ เช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ทรงให้แผ่นดินงอกเงยออกดอกออกผล พระองค์ก็จะทรงให้พวกท่านออกจากกุบูร เพื่อให้ฟื้นคืนชีพและมีชีวิตใหม่ในวันกียามะฮ์

⁴ ส่วนหนึ่งจากสัญญาณอันชัดแจ้งที่ชี้ไปถึงความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์แห่งเดชานุภาพของพระองค์ คือทรงสร้างอาดัมจากดิน

⁵ คือพัฒนาเป็นขั้นตอน เริ่มตั้งแต่น้ำสุจิ เป็นก้อนเลือด เป็นก้อนเนื้อ แล้วเป็นมนุษย์ มีสติปัญญา ดำเนินไปให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต

⁶ คือจากมนุษย์ด้วยกันเป็นเพศหญิง มิใช่มาจากจำพวกอื่นหรือสัตว์ มิฉะนั้นแล้วอาจจะเกิดความไม่เข้าใจและความบาดหมางระหว่างกัน นับได้ว่าเป็นพระมหากุณาคุศลและเป็นความเมตตาจากพระองค์

⁷ คือทำให้สามัคคีและภริยามีความรักใคร่และสงสารต่อกัน

22. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน¹ และการแตกต่างของภาษาของพวกเจ้าและผิวพรรณของพวกเจ้า² แท้จริงในการนี้ แน่نون ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความรู้

23. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การหลับนอนของพวกเจ้าในกลางคืนและกลางวัน³ และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่งความโปรดปรานของพระองค์⁴ แท้จริงในการนี้ แน่نون ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ฟังเพื่อใคร่ครวญ

24. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้าแลบเป็นที่หวาดกลัว⁵ และเป็นความหวัง⁶ และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยมัน (น้ำฝน) หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافَ
الَّذِينَ كُفِرْتُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآبَغَاؤُكُمْ
مِّن فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْبَارِئَاتِ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

¹ คือสร้างชั้นฟ้าให้มีความสูงและกว้าง และสร้างแผ่นดินให้มีความแน่นทึบและเป็นที่ราบต่ำ

² แตกต่างกันทางด้านภาษาพูด และผิวพรรณก็แตกต่างกัน คือ มีผิวขาว ผิวดำ และผิวดำแดง

³ คือการนอนในเวลากลางคืนและเวลาบ่าย เพื่อเป็นการพักผ่อน

⁴ แสวงหาพืชผักในเวลากลางวัน

⁵ กลัวเสียงฟ้าร้องหรือฟ้าผ่า

⁶ หวังที่จะได้น้ำฝนซึ่งนำความชุ่มชื้นมาสู่สิ่งที่มีชีวิต

25. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ชั้นฟ้าและแผ่นดินมันคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์¹ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียกพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อ นั้นพวกเจ้าก็จะออกมาอีก²

26. และผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์³ ทั้งหมดเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์

27. และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์⁴ และคุณลักษณะอันสูงส่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์⁵ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

28. พระองค์ทรงยกอุทราหรรณแก่พวกเจ้าที่มาจากตัวของพวกเจ้าเอง จะมีบ้างใหม่สำหรับพวกเจ้า (ที่จะยอมให้) ในหมู่ผู้ที่มีอชวาของพวกเจ้าครอบครอง (ป่าวทาส) มีหุ้นส่วนใน

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ
ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلُّ لَهٗ قَنِينُونَ ﴿٢٦﴾

وَهُوَ الَّذِي بَدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ
مِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن مَّشْرِكَةٍ
فِي مَا رَزَقْتُمْ فَإِنَّهُ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نَقُصِّلُ

¹ คือด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ทรงให้ชั้นฟ้าทั้งหลายยึดมั่นต่อกันโดยปราศจากสิ่งค้ำจุน และทรงให้แผ่นดินยึดมั่น ไม่พลิกถล่มทับผู้อยู่อาศัย

² เมื่อมีเสียงเรียกให้ออกจากกบฏ พวกท่านก็จะรีบออกมาทันที เพื่อมุ่งไปสูการตอบแทนและการสอบสวน

³ เช่น มะลาอิกะฮ์ มนุษย์ และญิน

⁴ คือทรงเริ่มสร้างจากการไม่มีอะไร แล้วทรงให้มีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ได้ตายไปแล้ว เพื่อการสอบสวนและตอบแทน ในกรณีนี้ย่อมง่ายด้ายกว่าการสร้างครั้งแรก

⁵ คือคุณลักษณะอันเลอเลิศหาที่เปรียบมิได้ในความยิ่งใหญ่ ความสมบูรณ์แบบ และการมีอำนาจ

สิ่งที่เราได้ให้เครื่องยังชีพแก่พวกเขา¹ แล้วพวกเขา (กับพวกเขา) มามีส่วนเท่ากัน โดยพวกเขาแก้ตัวพวกเขาเหมือนกับการแก้ตัวของพวกเขาด้วยกันเอง² เช่นนั้นแหละ เราจำแนกสัญญาณทั้งหลายแก่หมู่ชนผู้ใช้ปัญญาเพื่อไตร่ตรอง

29. เปล่าเลย! แต่ว่าบรรดาผู้อัธมฺได้ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้อย่างไร³ แล้วผู้ใดเล่าจะแนะแนวทางแก่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้เขาหลงทางไปแล้ว และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁴

30. ดังนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้⁵ (โดยเป็น) ธรรมชาติของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา⁶ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้⁷

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٠﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيُّمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

¹ คือคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาจะยินยอมหรือ ที่จะให้บ่าวหรือทาสหรือผู้ที่พวกเขาครอบครองอยู่ มามีส่วนในทรัพย์สินสมบัติที่อัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา

² ในเมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ยินยอมแก้ตัวของเขาเองเช่นนั้นแล้ว โฉนดเล่าพวกเขาจึงยินยอมให้ผู้อื่นมามีส่วนกับอัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นถูกบังเกิดมาและเป็นบ่าวของอัลลอฮ์

³ คือพวกเขาไม่มีหลักฐานและข้อแก้ตัว ในการที่ให้ผู้อื่นมามีส่วนกับพระองค์เลย นอกจากเป็นการปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ โดยปราศจากความรู้อย่างไรและหลักฐาน

⁴ คือจะไม่มีผู้ใดช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้

⁵ จงให้ความบริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของเขาเพื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา อย่างแท้จริง และผินหลังให้กับศาสนาจอมปลอม

⁶ โดยให้อยู่ในธรรมชาติ คือการให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์องค์เดียว

⁷ ไม่ใคร่ครวญว่า สำหรับเขานั้นมีพระผู้สร้าง สมควรแก่การเคารพภักดี

31. และจงยำเกรงพระองค์ และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์¹ และอย่าอยู่ในหมู่มุตั้งภาคี

32. (คือ) ในหมู่มุตั้งภาคีของพวกเขาคือ เป็นนิกายต่าง ๆ และแต่ละหมู่มุตั้งภาคีก็พอใจต่อสิ่งที่พวกเขาถืออยู่²

33. และเมื่อทุกซิกข์อันใดประสบแก่มนุษย์³ พวกเขา ก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกเขา โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงให้พวกเขา ลืมรสความเมตตาจากพระองค์ ณ บัดนั้น หมู่มุตั้งภาคีจากพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา⁴

34. ก็จงเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา แล้วก็จะร่ำเรงกันต่อไปเถิด แล้วพวกเขาจะได้อะไร⁵

35. หรือว่าเราได้ให้หลักฐานอันใดแก่พวกเขา เพื่อมันจะได้พูดในเรื่องที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์⁶

﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾⁽³¹⁾

﴿مِنَ الَّذِينَ قَفَرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قَرِحُونَ﴾⁽³²⁾

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحِمَهُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾⁽³³⁾

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾⁽³⁴⁾

﴿أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَسْكُمُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾⁽³⁵⁾

¹ สำนึกผิดที่ได้กระทำให้ไป

² แต่ละคณะแต่ละนิกายก็ยึดมั่นในสิ่งที่ตนประดิษฐ์คิดขึ้นมา เช่น พวกนะศอรอ ยะฮูดี มะญูซ และพวกบูฆารูปั่น

³ เช่น ความแร้นแค้น ความยากจน โรคภัยไข้เจ็บ และอื่น ๆ

⁴ ความมุ่งหมายของอายะฮ์นี้ก็เพื่อประจานพวกมุชริกีน เพราะพวกเขาวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ในยามทุกข์ร้อน และตั้งภาคีต่อพระองค์ในยามสุขสบาย

⁵ เป็นคำใช้เชิงขู่ คือจงเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และจงร่ำเรงอยู่ในโลกนี้ต่อไปเถิด แล้วพวกเขาจะได้อะไร พวกมุชริกีนจะรู้ถึงบันปลายของการร่ำเรงต่อความเพริศแพร้วของการดำเนินชีวิต

⁶ เป็นคำถามเชิงปฏิเสธและปราม ความหมายก็คือ เราได้ให้หลักฐานอันชัดแจ้งแก่พวกมุชริกีนเพื่อการตั้งภาคีของพวกเขา หรือเราได้ให้คัมภีร์จากชั้นฟ้าโดยที่คัมภีร์นั้นระบุและเป็นพยานต่อการตั้งภาคีของพวกเขากระนั้นหรือ การณ์มิได้เป็นไปตามที่พวกเขาคาดคิด

36. และเมื่อเราได้ให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตา พวกเขาก็ดีใจต่อมัน และเมื่อทุกขร้ายอันใด ประสบแก่พวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่มือของพวกเขา ประกอบไว้ แล้วพวกเขาก็หมดอาลัย¹

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبَهُمْ
سَيِّئَةٌ يُمَاقِدَتِ أَبْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يُقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

37. พวกเขามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงนั้นอัลลอฮ์ ทรงให้กว้างขวางซึ่งเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ² แท้จริงใน การนี้ แน่นนอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ ศรัทธา

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. ดังนั้น เจ้า³ จงบริจาคนแก่ญาติสนิทซึ่งสิทธิ ของเขา และแก่ผู้ขัดสนและผู้เดินทาง นั้น แหละเป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ปรารถนา พระพักตร์ของอัลลอฮ์ และชนเหล่านั้นแหละ พวกเขเป็นผู้ประสบชัยชนะ

فَمَا ذَا الْقَرْيَ حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَإِن السَّبِيلِ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

39. และสิ่งที่พวกเจ้าจ่ายออกไปจากทรัพย์สิน (ดอกเบี้ย) เพื่อให้มันเพิ่มพูนในทรัพย์สินของ มนุษย์ มันจะไม่เพิ่มพูน ณ ที่อัลลอฮ์ และ สิ่งที่พวกเจ้าจ่ายไปจากชะกาต โดยพวกเจ้า ปรารถนาพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้น

وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لِيَرْبُوًّا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوًّا
عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن كُرْهُو تَرْبُدُونَ وَجْهَ اللَّهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

¹ อิบฺนุกะษีรกล่าวว่ อันนี้เป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงของมนุษย์ นอกจากผู้ที่อัลลอฮ์ทรงคุ้มครองเขาคือ เมื่อเขาได้รับความโปรดปรานเขาก็ดีใจและลิ้มตัว แต่เมื่อประสบกับความทุกข์ยาก เขาก็หมดอาลัยและสิ้นหวัง

² คือพวกเขามิได้ใคร่ครวญถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ในเรื่องความกว้างขวางและคับแคบของปัจจัยยังชีพดอกหรือ พระองค์ทรงให้ชีวิตที่กว้างขวางและคับแคบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้น ความยากจนหรือความยากแค้นจะต้องไม่ทำให้พวกเขาหมดหวังต่อความเมตตาของพระองค์

³ เป็นการสนทนากับท่านนะบี คือลลิลลอฮ์อยู่อะลัยฮิวะซัลลิม แต่ความมุ่งหมายครอบคลุมถึงประชาชาติของท่านด้วย

แหละ พวกเขาคือผู้ได้รับการตอบแทนอย่าง
ทวีคูณ¹

40. อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า แล้วทรงให้
ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย
แล้วทรงให้พวกเจ้าเป็น² จะมีผู้ใดบ้างในหมู่ภาคี
ของพวกเจ้ากระทำสักอย่างหนึ่งจากสิ่งเหล่านี้³
มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรง
สูงส่งจากสิ่งที่พวกเจ้าตั้งภาคี

41. การบ่อนทำลาย⁴ ได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและ
ทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มีมือของมนุษย์ได้ชวนชวาย
ไว้เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสบางส่วนของ
พวกเขาประกอบไว้ โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับ
เนื้อกลับตัว

42. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกเจ้าจงท่องเที่ยว
ไปตามแผ่นดิน แล้วจงพิจารณาว่า บั้นปลาย
ของกลุ่มชนในอดีตเป็นเช่นไร ส่วนมากของ
พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี⁵

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ
مِنْ ذَلِكَ مِمَّنْ شَاءَ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى
عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٠﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

¹ อัลชะมัดชะรีย์กล่าวว่า อายะฮ์นี้มีความหมายเช่นเดียวกับอายะฮ์ที่ว่า (2 : 276) "อัลลอฮ์จะทรงให้
ดอกเบี๋ยลดน้อยลงและหมดความจำเริญ และจะทรงให้บรรดาที่เป็นทานเพิ่มพูนขึ้น..."

² คือให้พวกเจ้ามีชีวิตขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งในวันกียามะฮ์ เพื่อตอบแทนพวกเจ้าในการงานของพวกเจ้า

³ มีผู้ใดบ้างจากบรรดาผู้ที่พวกเจ้าเคารพสักการะมันอื่นจากอัลลอฮ์กระทำสักอย่างหนึ่งจากสิ่งเหล่านั้น
แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ต่างหากที่พระองค์ทรงเอะเคาะในการสร้าง การให้ปัจจัยยังชีพ การให้เป็น การให้ตาย
 ฯลฯ

⁴ อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า ความหมายของการบ่อนทำลายคือ ความแห้งแล้ง อัดคิภัย อุทกภัย วาดภัย และ
ภัยอื่นๆ ตลอดจนความจำเริญที่ลดน้อยลงนั้น ก็เนื่องมาจากการก่อกรรมทำบาปของมนุษย์นั่นเอง

⁵ คือจงตระเวนไปตามแผ่นดิน แล้วใคร่ครวญดูสถานที่ต่างๆ ของบรรดาผู้ธรรมในอดีตว่า บั้นปลาย
ของพวกปฏิบัติบรรดาอูฐลเป็นอย่างไร

43. ดังนั้น จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอันเที่ยงธรรม ก่อนที่วันหนึ่งของอัลลอฮ์จะมาถึง¹ ซึ่งไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ วันนั้นพวกเขาจะแตกแยกกัน (เป็นสองฝ่าย)²

44. ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธศรัทธาก็ตกอยู่กับเขา³ และผู้ใดกระทำความดี พวกเขาก็เตรียมที่พิภพไว้สำหรับตัวของพวกเขาเอง⁴

45. เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย ด้วยความดีของพระองค์⁵ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบพวกปฏิเสธศรัทธา

46. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ พระองค์ทรงส่งลมเป็นการแจ้งข่าวดีทั้งหลาย⁶ และเพื่อพระองค์จะทรงให้พวกเจ้าได้ลิ้มรสความเมตตาของพระองค์ และเพื่อเรือเดินทะเลจะได้แล่นไปโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์⁷ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

فَأَقْرِبْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَائِمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّقُونَ ﴿٤٣﴾

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِنَفْسِهِ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ، وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

¹ คือวันแห่งความหวาดกลัว วันกียามะฮ์

² ฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในสวนสวรรค์ และอีกฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในนรก

³ คือจะอยู่ในนรกตลอดกาล

⁴ คือภักดีต่ออัลลอฮ์ พวกเขาจะได้รับการตอบแทนด้วยความชื่นชมยินดีในที่พำนักอย่างสุขสำราญ

⁵ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ปวงบ่าวที่ยำเกรง

⁶ ให้เมฆก่อตัวขึ้นเป็นสัญญาณแจ้งข่าวดีว่าจะมีฝนตก พืชผลจะงอกเงยและจะได้รับปัจจัยยังชีพ

⁷ คือแสวงหาปัจจัยยังชีพด้วยการค้าขายทางทะเล

นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง¹

51. และหากเราได้ส่งลมไป แล้วพวกเขาได้เห็น
มัน (พืชผล) เป็นสีเหลือง แน่นอนพวกเขาจะ
กลายเป็นผู้เนรคุณหลังจากนั้น²

52. ดังนั้น แท้จริงเจ้าจะไม่ทำให้คนตายได้ยืน
และเจ้าจะไม่ทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียก
ร้องได้ เมื่อพวกเขาเป็นผู้ฉินหลังกลับ³

53. และเจ้าก็มีผู้ชี้้นำทางแก่คนตาบอด หลัง
จากการหลงทางของพวกเขา⁴ เจ้ามิได้ทำให้
ผู้ใดได้ยืน นอกจากผู้ศรัทธาต่อสัญญาณทั้ง
หลายของเรา โดยที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อม
ยอมจำนน⁵

54. อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้สร้างพวกเจ้าในสภาพ
อ่อนแอ แล้วหลังจากความอ่อนแอพระองค์ก็
ทรงทำให้มีความแข็งแรง แล้วหลังจากความ

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُمْرَ الدُّعَاءَ
إِذَا وَلُوا وَاذْبَعِينَ ﴿٥٢﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

﴿٥٤﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

¹ เจ้าจงใคร่ครวญอย่างผู้มีสติปัญญาว่า สิ่งที่เกิดขึ้นจากร่องรอยแห่งความโปรดปรานของอัลลอฮ์นั้น คือ
น้ำฝนซึ่งทำให้ต้นไม้พืชพรรณเขียวขจี ดอกไม้บานสะพรั่ง และพืชผลอีกนานาชนิด พระองค์ทรงให้
แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมาได้อย่างไร แน่นอน ด้วยเดชานุภาพของพระองค์นี่ พระองค์
ย่อมจะให้มนุษย์ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ได้อย่างปราศจากข้อสงสัยใด ๆ

² คือได้ส่งลมร้ายก่อความเสียหายแก่พืชไร่หลังจากความเขียวขจีและการงอกงามของมัน ต่อมาพวก
เขาได้เห็นพืชพรรณนั้นกลายเป็นสีเหลือง แล้วพวกเขา ก็จะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่
พระองค์เคยให้พวกเขาดีใจมาก่อนแล้ว

³ คือคำสั่งสอนและข้อเตือนสติของเจ้าจะไม่อำนวยประโยชน์แก่คนตายและคนหูหนวกได้ฉันใด บรรดา
ผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ยอมเชื่อฟังเจ้าก็จะได้ประโยชน์อะไร จากการเรียกร้องไปสู่การศรัทธาของเจ้า
ฉันนั้น นักคิดซีกกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเปรียบเทียบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่ามีสภาพเช่นเดียวกับ
กับคนตาย คนหูหนวก และตาบอด

⁴ คือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงให้เขามีตมมาจากทางที่ถูกต้อง

⁵ คือผู้ที่มีความศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา เขาเหล่านั้นจะได้รับประโยชน์ด้วยการแนะนำสั่งสอน
เพราะการมอบน้อมและการภักดีของพวกเขาต่ออัลลอฮ์

แข็งแรงทรงทำให้อ่อนแอและชราภาพ¹ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณาภาพ

55. และเมื่อวันนอวसानเกิดขึ้น ผู้กระทำความผิดทั้งหลายจะสาบานว่า พวกเขามิได้พำนักอยู่ (ในโลกดุนยา) นอกจากเพียงชั่วคราวช่วยยามเท่านั้น² เช่นนั้นแหละ พวกเขาถูกให้หันออก (จากความจริงสู่ความเท็จ)

56. และบรรดาผู้มีความรู้และศรัทธา³ กล่าว (โต้ตอบพวกเขา) ว่า “โดยแน่นอน พวกท่านได้พำนักอยู่ตามกำหนดของอัลลอฮฺจนกระทั่งวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้น นี่คือนั้นวันฟื้นคืนชีพ แต่พวกท่านไม่ยอมเชื่อ”⁴

57. ในวันนั้นการแก้ตัวของพวกเขาจะไม่อำนวย ประโยชน์แก่บรรดาผู้อธรรม และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้กลับเนื้อกลับตัว⁵

58. และโดยแน่นอน ในอัลกุรอานนี้เราได้ยกอุทาหรณ์ไว้ทุกอย่างสำหรับมนุษย์⁶ และหาก

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِينَا
غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يَقُولُونَ ﴿٥٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ
اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ
وَلَا كَفَرَ كُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

فِيَوْمٍ يَذُرُ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ
وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ صَرَّبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
وَلَكِنْ جِئْتَهُمْ بِبَيِّنَاتٍ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

¹ ทรงบังเกิดพวกเขาจากสภาพที่อ่อนแอ คือจากน้ำอสุจิมานเป็นก้อนเลือด ทารก เด็ก และคนหนุ่มที่แข็งแรง จากนั้นก็เปลี่ยนสภาพมาเป็นคนชรา อ่อนแอ

² อัลบัยฎอวรียกกล่าวว่า การที่พวกเขาเชื่อเอวว่าการพำนักของพวกเขาในโลกดุนยาเป็นเวลาน้อยนิด ก็เพราะว่า เมื่อเทียบกับระยะเวลาการถูกลงโทษของพวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์นั้นยาวนาน หรือเป็นการหลังลิ้มของพวกเขาก็เป็นได้

³ คือบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาและมีศรัทธามั่น

⁴ คือพวกท่านปฏิเสธการมีวันฟื้นคืนชีพ

⁵ เพราะเวลาแห่งการกลับเนื้อกลับตัวได้ผ่านพ้นไปแล้ว

⁶ คือเราได้ชี้แจงไว้ในอัลกุรอานฉบับนี้ สิ่งที่มนุษย์ต้องการจะรู้ เช่น คำสั่งสอน อุทาหรณ์ ชาวควราว และบทเรียนซึ่งเป็นการทำให้ข้อเท็จจริงประจักษ์แจ้ง และคลี่คลายข้อสงสัย

ว่าเจ้านำมาให้พวกเขาสัญญาณหนึ่ง แน่หนอน
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า พวกท่าน
มิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นผู้หลอกลวง¹

59. เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงประทับตราบน
หัวใจของบรรดาผู้ไม่ยอมรับรู้²

60. จงอดทน (ต่อไปเกิดมุฮัมมัด) แท้จริงสัญญา
ของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ³ และอย่าให้
บรรดาผู้ไม่มีความเชื่อมั่นทำให้เจ้ากังวลใจ

إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

¹ คือถ้าเจ้า (มุฮัมมัด) นำสิ่งที่พวกเขาเสนอแนะให้นำมาสักสัญญาณหนึ่ง เช่น ไม้เท้า อูฐตัวเมีย และ ปาฏิหาริย์มือ เป็นต้น พวกตั้งภาคีในหมู่ชนของเจ้าก็จะกล่าวด้วยความดีใจของพวกเขาคือว่า “ท่านและสาวกของท่านเป็นผู้หลอกลวง”

² คือพวกที่ไม่ยอมรับความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์

³ จงอดทนต่อการปฏิเสธและการทำร้ายของพวกเขา เพราะสัญญาของอัลลอฮ์ในการช่วยเหลือสนับสนุน และเชิดชูศาสนาของเจ้านั้น ย่อมเป็นความจริงเสมอ

(31) ซูเราะฮ์ ลูกมาน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 34 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ลูกมาน

ซูเราะฮ์ลูกมานเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ มีเป้าหมายในการเยียวยาเกี่ยวกับหลักการศรัทธา โดยเน้นถึงหลักการสำคัญ ๆ 3 ประการของการศรัทธา นั่นก็คือ การให้ความเป็นเอกภาพ การเป็นนะบี การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน เช่นเดียวกับสภาพของซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยการกล่าวถึงคัมภีร์แห่งปรัชญา ซึ่งเป็นปาฏิหาริย์ที่ยิ่งยิ่งของมุฮัมมัด โดยได้นำหลักฐานมายืนยันให้ประจักษ์ถึงความเป็นเอกะของพระเจ้าแห่งสากลโลก กล่าวถึงหลักฐานแห่งเดซานุภาพอันยิ่งใหญ่ ความสวยงามอันน่าประหลาดในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ที่มีระบบอันรัดกุมสอดคล้องแห่งการสร้างในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ในดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ในกลางวันและกลางคืน ในขุนเขาและน่านน้ำ ในคลื่นลมและสายฝน ในพืชผล และต้นไม้ และในทุกสิ่งที่มีมนุษย์ได้พบเห็นจากหลักฐานแห่งเดซานุภาพ และความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้จิตใจและสติปัญญาอมรับ และยอมจำนนต่อหลักฐานที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา โดยมีพิกัดต้องสงสัยหรือลังเลแต่อย่างใด

นอกจากนี้ ยังเป็นการเตือนพวกมุชริกีนให้ตระหนักถึงหลักฐานแห่งเดซานุภาพ และความเป็นเอกภาพ ที่ปรากฏออกมาในจักรวาลอันกว้างใหญ่และสวยงาม และสร้างความสิ้นสะเทือนให้แก่พวกเขาอีกด้วย “นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจงแสดงให้ข้า (อัลลอฮ์) เห็นซิว่า อันใดเล่าที่เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมาอื่นจากพระองค์ แต่ว่าบรรดาผู้อุธรรมต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน”

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการเตือนให้รำลึกถึงวันอันน่าหวาดกลัว ที่ทรัพย์สินและบุตรหลานจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดเลย “โอ้มนุษย์เอ๋ย จงยำเกรงพระเจ้าของ

พวกเจ้าเถิด และจงกลัววันหนึ่งที่พ่อไม่อาจจะช่วยลูกของเขาได้”

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ลูกมานถูกเรียกชื่อนี้เพราะได้กล่าวถึงเรื่องของ “ลูกมานอัลฮะกีม” หรือ “ลูกมานนักปรัชญา” ที่ประมวลไว้ด้วยคุณค่าแห่งปรัชญา เคล็ดลับของการรู้จักอัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์ ประณามการชริก ใช้ให้มีมรยาทที่ดีงาม และห้ามปรามให้ละเว้นการกระทำที่น่ารังเกียจไม่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งยังประมวลไว้ด้วยการสั่งเสียที่มีคุณค่า ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสอนให้เขาพูดออกมา และนั่นคือปรัชญาและความเฉลียวฉลาดที่ลูกมานได้รับจากพระเจ้าของเขา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹

الْم

2. เหล่านี้คือบรรดาอายาตแห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

3. (เพื่อ) เป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นการ
เมตตาแก่บรรดาผู้กระทำความดี²

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٢﴾

4. (คือ) บรรดาผู้ดำรงการละหมาด³ และ
บริจาคซะกาต⁴ และพวกเขาเชื่อมั่นต่อวัน
ปรโลก

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

5. ชนเหล่านั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้องจาก
พระเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านั้นพวกเขา
เป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁵

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤﴾

6. และในหมู่มนุษย์มีผู้ซื่อเอาเรื่องไร้สาระ
เพื่อทำให้เขาหลงไปจากทางของอัลลอฮ์⁶ โดย
ปราศจากความรู้และถือเอามันเป็นเรื่องขบขัน
ชนเหล่านี้พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا
هُزُوًا ۗ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾

¹ อักษรเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ชาวอาหรับ แต่พวกเขาไม่สามารถที่จะเรียบเรียงให้เป็นคัมภีร์ เช่น คัมภีร์เล่มนี้ได้ หลังจากที่ได้มีการทำทายกัน จึงนับได้ว่าเป็นหลักฐานอันแจ่มชัดว่า คัมภีร์นี้ถูกประทานลงมาจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

² ที่กล่าวถึงบรรดาผู้กระทำความดีก็เพราะว่า พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์ที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้น

³ ปฏิบัติอย่างครบถ้วนทุกประการ

⁴ บริจาคแก่ผู้ที่สมควรได้รับความสมัครใจ หวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์

⁵ คือประสบความสำเร็จและมีความสุขทั้งในโลกนี้และปรโลก

⁶ คือทำให้หลงลืมจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และขัดขวางแนวทางของพระองค์ โดยไม่มีความดีและประโยชน์อันใดเลย อัปดุลลอฮ์ อิบน์มุสอูด และหะซัน อัลบัสรี๊ย กล่าวว่า หมายถึงการรื้อรำทำเพลง

7. และเมื่ออายาตทั้งหลายของเราถูกอ่านให้แก่เขา เขาก็ผินหลังให้อย่างจงหอง ประหนึ่งว่าเขาไม่ได้ยินอายาตนั้นๆ¹ ประหนึ่งว่าในหูของเขานั้นหนวก² ดังนั้น จงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

8. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย³ พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายอย่างสุขสำราญ⁴

9. พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

10. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย โดยปราศจากเสาที่พวกเขาจะมองเห็นมันได้⁵ และทรงปักเทือกเขาไว้อย่างมั่นคงในแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นคลอนไปกับพวกเขา⁶ และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในมัน (แผ่นดิน)⁷ และ

وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَٰئِن مُّسْتَكْبِرًا
كَانَ لَرَبِّكَ سَمْعَهَا كَآنَ فِي آذَانِهِ وَقُرْ آفِشِرَةً
بِعَذَابِ الْيَمِينِ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۚ وَالْفِئَافِ فِي الْأَرْضِ
رُؤُوسَىٰ ۖ أَنْ تَعْبُدَ كُفْرًا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۚ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

¹ เป็นการกระทำของผู้ที่ยังยะโสที่ไม่ยอมฟังคำพูดของผู้อื่น

² มีของหนักมาอุดหูเพื่อมิให้ฟังอายาตต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

³ คือมีเจตนาที่ดีและมีความบริสุทธิ์ใจในการทำความดี

⁴ คือเพราะการอีมานและการอ้อรำงไว้ซึ่งแนวทางที่ถูกต้องแห่งบัญญัติของอัลลอฮ์ พวกเขาจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ตลอดกาล โดยอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงยกย่องให้เกียรติและให้ความโปรดปรานแก่พวกเขาอย่างที่เขาไม่เคยได้พบเห็นและไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย

⁵ คืออยู่ในสภาพที่ไม่มีสิ่งใดค้ำจุนหรือยึดอยู่กับสิ่งใด นอกจากด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งยิ่งใหญ่

⁶ แล้วพวกเขาจะประสบกับความหายนะด้วยการหกคะเมน หรือบ้านช่องจะพังพินาศด้วยการสั่นสะเทือนของมัน

⁷ คือให้มันแพร่หลายไปทั่วทุกมุมโลกจากสัตว์ทุกประเภท ทั้งที่ใช้เป็นอาหารและเป็นพาหนะ ไม่มีใครรู้จำนวนและสีส่นของมัน นอกจากพระเจ้าผู้สร้างมัน

เราได้ให้น้ำ (ฝน) หลั่งลงมาจากฟากฟ้า และ
เราได้ให้พืชทุกชนิดงอกเงยออกมาเป็นคู่ ๆ
อย่างดั่งาม¹

11. นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์² ดั่งนั้นพวกเจ้า
จงแสดงให้ข้า (อัลลอฮ์) เห็นซิว่า อันใดเล่าที่
เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมาอื่นจากพระองค์
แต่ว่าบรรดาผู้ธรรมต่างหากที่อยู่ในการหลง
ผิดอย่างชัดเจน

12. และโดยแน่นอน เราได้ให้ฮิมะฮ์³ แก่
ลูกมานว่า จงขอบพระคุณต่ออัลลอฮ์ และผู้ใด
ขอบคุณแท้จริงเขาก็ขอบคุณตัวของเขาเอง และ
ผู้ใดปฏิเสธแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงและ
ทรงได้รับการสรรเสริญ⁴

13. และจงรำลึกเมื่อลูกมานได้กล่าวแก่บุตร
ของเขา โดยสั่งสอนเขาว่า “โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าอย่า
ได้ตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮ์ เพราะแท้จริงการตั้ง

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ
وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يُعَلِّمُهُ ۖ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ
بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

¹ คือมีประโยชน์มากมาย มีรูปร่างและสีสันสวยงาม

² คือสิ่งที่พวกเจ้า (มุซริกีน) เห็นอยู่กับดานั้น อัลลอฮ์เป็นผู้สร้างมัน พวกเจ้าจงพิจารณาใคร่ครวญดูชั้น
ฟ้าทั้งหลาย แผ่นดิน มนุษย์ พืชพรรณต่าง ๆ สัตว์ และสิ่งอื่น ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมัน แล้วพิจารณาดู
ร่องรอยแห่งเดชานุภาพของพระองค์ และจงบอกข้า (อัลลอฮ์) ด้วย

³ ฮิมะฮ์ในที่นี้หมายถึงความรู้พิเศษ คือความถูกต้องในการพูด ความเฉลียวฉลาดในความคิดเห็น
และการพูดที่สอดคล้องกับความจริง มุญาฮิดกล่าวว่า ฮิมะฮ์หมายถึงความรู้ความเข้าใจ สติปัญญาที่
เฉียบแหลม และความถูกต้องในการพูด ลูกมานมิได้เป็นนะบี แต่เป็นผู้ได้รับความรู้พิเศษจากอัลลอฮ์
มีหะดีษรายงานว่า “ลูกมานมิได้เป็นนะบี แต่เขาเป็นบ่าวที่มีสติปัญญาใคร่ครวญมาก มีความเชื่อมั่นอย่าง
ดี เขารักอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์ก็รักเขา แล้วทรงประทานฮิมะฮ์ให้แก่เขา”

⁴ คือผู้ใดขอบคุณพระเจ้าของเขา ผลบุญแห่งการขอบคุณย่อมกลับไปหาเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา จะไม่ได้อะไรเลยจากการขอบคุณของเขา และการปฏิเสธศรัทธาของผู้ปฏิเสธก็จะไม่เกิดโทษแก่พระองค์

ภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์โดยแน่นอน”¹

14. และเราได้สั่งการแก่มนุษย์เกี่ยวกับบิดามารดาของเขา โดยที่มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาอ่อนเปลี้ยลงครั้งแล้วครั้งเล่า² และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสองปี เจ้าจงขอบคุณข้า³ และบิดามารดาของเจ้า⁴ ยิ่งเรานั้นคือการกลับไป

15. และถ้าเขาทั้งสองบังคับเจ้าให้ตั้งภาคีต่อข้า โดยที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังปฏิบัติตามเขาทั้งสอง⁵ และจงอดทนอยู่กับเขาทั้งสองในโลกนี้ด้วยการทำความดี⁶ และจงปฏิบัติตามทางของผู้ที่กลับไปสู่อำนาจ⁷ และยิ่งเรานั้นคือทางกลับของพวกเจ้า ดังนั้น ข้าจะบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้⁸

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ
أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١١﴾

وَلِنْ جَهْدَاكَ عَلَى أَنْ تَشْرِكَ بِي مَا يَسَّرَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ تُسْرِعَ إِلَيَّ
مَرْجِعَكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

¹ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์นั้นเป็นที่น่าเกลียดและเป็นการอธรรมอย่างชัดเจน เพราะเป็นการวางของไม่ถูกที่ ผู้ใดที่ให้ความเท่าเทียมกันระหว่างผู้สร้างกับสิ่งที่ถูกสร้าง แน่نونเขาผู้นั้นย่อมเป็นผู้เบาปัญญา

² คือเราได้ใช้ให้เขาทำความดีต่อบิดามารดา โดยเฉพาะมารดาของเขาที่ได้อุ้มครรภ์เขา ซึ่งนางจะอ่อนเปลี้ยลงทุกวัน ตั้งแต่วันตั้งครรภ์จนกระทั่งคลอด

³ คือจงขอบคุณพระเจ้าของเจ้าต่อความโปรดปรานแห่งการอิमानและความดีที่ได้ประทานให้แก่เจ้า

⁴ จงขอบคุณบิดามารดาของเจ้าต่อความโปรดปรานแห่งการอบรมเลี้ยงดูเจ้า คือถ้าเขาทั้งสองบังคับให้เจ้าปฏิเสธศรัทธาและตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เจ้าอย่าได้เชื่อฟังเขาทั้งสองเพราะไม่มีการจงรักภักดีต่อสิ่งที่ถูกบังเกิดในการฝ่าฝืนพระเจ้าให้บังเกิด

⁵ แม้ว่าเขาทั้งสองจะเป็นมุชริก ก็มีได้เป็นเหตุให้บุญคุณในการอบรมเลี้ยงดูต้องสูญหายไป

⁶ ด้วยการให้ความเป็นเอกภาพ การเชื่อฟัง และการทำความดี

⁷ คือพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาตามผลงานของพวกเขา เคล็ดลับจากการใช้ให้ทำความดีต่อบิดามารดา โดยรวมอยู่กับคำสั่งสอนของลูกมาน ก็เพื่อย้ำถึงสิ่งที่ได้จากอายะฮ์ก่อนซึ่งประณามการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์

⁸ คือความชั่วหรือความผิดนั้นจะน้อยนิดสักปานใดก็ตาม

16. “โอ้ลูกเอ๋ย แท้จริง (หากว่าความผิดนั้น) มันจะหนักเท่าเมล็ดผักกักเมล็ดหนึ่ง¹ มันจะซ่อนอยู่ในหิน หรืออยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายหรืออยู่ในแผ่นดิน อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมันออกมา แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง”

يَبْقَىٰ إِلَيْهَا إِنَّ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٦﴾

17. “โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า² แท้จริง นั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่น มั่นคง”³

يَبْقَىٰ أَقْرَبَ الصَّلَاةِ وَأْمُرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٦٧﴾

18. “และเจ้าอย่าหันแก้ม (ใบหน้า) ของเจ้าให้แก่มุคคนอย่างยะโส และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มรรยาท⁴ แท้จริง อัลลอฮ์ มีทรงชอบทุกผู้ที่ยิ่งจงหอง และผู้คยวโ้อวด”

وَلَا تَصَعَّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٦٨﴾

19. “และเจ้าจงก้าวเท้าของเจ้าพอประมาณ และจงลดเสียงของเจ้าลง⁵ แท้จริง เสียงที่น่าเกลียดยิ่งคือเสียง (ร้อง) ของลา”

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٦٩﴾

¹ ความชั่วหรือความผิดจะเล็กน้อยสักปานใด และซ่อนเร้นอยู่ในส่วนลึกของแผ่นดินหรือสูงสุดในห้องฟ้า พระองค์ก็จะนำมันออกมาเพื่อสอบสวน หมายถึงว่าการงานของปวงบ่าวนั้นจะไม่เป็นที่ซ่อนเร้นต่อพระองค์

² คือจงอดทนต่อความยากลำบาก ความยากแค้น และภัยพิบัติต่างๆ เพราะผู้ที่เรียกร้องไปสู่สังฆธรรมนั้น ย่อมเผชิญกับการถูกทำร้ายอยู่เสมอ

³ ในกิจการดังกล่าวนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากการที่อัลลอฮ์ทรงตัดสินใจอย่างแน่วแน่ และทรงใช้ให้กระทำอิบนุอับบาสกล่าวว่า ส่วนหนึ่งจากการมีความศรัทธาอย่างแท้จริงคือ การอดทนต่อความทุกข์ยากความลำบากนานาประการ

⁴ คือเดินอย่างเย่อหยิ่งจงหอง

⁵ เพราะการพูดเสียงดังเป็นการกระทำที่น่าเกลียด ซึ่งสุภาพชนที่มีปัญญาแล้วจะไม่กระทำกัน

20. พวกเจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้า สิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน¹ และพระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปราน² มากหลายของพระองค์อย่างครบครันแก่พวกเจ้าทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น และในหมู่มนุษย์มีผู้ได้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้และปราศจากแนวทางที่ถูกต้องและปราศจากคัมภีร์ที่ให้ความสว่าง(แก่พวกเขา)³

21. และเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา⁴ พวกเขา กล่าวว่า แต่เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราพบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติในเรื่องนั้น อะไรกัน ถึงแม้ว่าชัยฏอนจะเรียกร้องพวกเขาสู่การลงโทษที่มีไฟลุกโชนอยู่กระนั้นหรือ?⁵

الَّذِينَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
الْأَرْضَ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً
وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٣١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ
السَّيِّئُونَ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٣١﴾

¹ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน เช่น ภูเขา ต้นไม้ พืชผล แม่น้ำ และอื่นจากนั้นอีกมากมายเหลือคณานับ เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้ให้เป็นประโยชน์

² นีอมะฮ์ที่เปิดเผย เช่น การฟัง การเห็น การมีสุขภาพแข็งแรง การเป็นมุสลิม และที่ซ่อนเร้น เช่น การมีหัวใจ มีสติปัญญาความเข้าใจ การรู้จัก และอื่นจากนั้น

³ อัลกุรฎูบ์ยกกล่าวว่า อาเยฮ์นั้นถูกประทานลงมาเพราะชาวอิยิปต์คนหนึ่งได้มาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลลิลลอฮ์ อะลียะฮ์อะซซะลัม แล้วกล่าวว่า “โอ้มุฮัมมัด บอกฉันว่าพระเจ้าของท่านมาจากอะไร” ในทันใดนั้นเองสายฟ้าก็ได้ฟาดลงมาคร่าชีวิตเขาไป

⁴ คือได้กล่าวแก่พวกได้เถียงว่า จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานแก่รอซูลของพระองค์ และเชื่อมั่นต่อสิ่งเหล่านั้น เพราะมันได้แยกแยะระหว่างความจริงกับความเท็จ และระหว่างแนวทางที่ถูกต้องกับการหลงผิด

⁵ คือพวกเขาจะยอมตามพวกมัน ถึงแม้ว่าพวกมันจะอยู่ในการหลงทาง และเรียกร้องพวกเขาไปสู่การลงโทษอันเจ็บแสบกระนั้นหรือ?

22. และผู้ใดยอมมอบน้อมไบหน้าของเขาไปยังอัลลอฮ์ โดยที่เขาเป็นผู้กระทำดี¹ แน่นอนเขาได้ยึดห้วงอันมั่นคงไว้แล้ว² และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
وَالَى اللَّهِ عَنقَةُ الْأُمُورِ ﴿٣١﴾

23. และผู้ใดปฏิเสธศรัทธา ก็อย่าให้การปฏิเสธศรัทธาของเขาทำให้เจ้าเศร้าเศกเสียใจ³ และยิ่งเรานั้นคือทางกลับของพวกเขา ดังนั้นเราจะบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้⁴ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก⁵

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزِنكَ كُفْرُهُ: إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٢﴾

24. เราจะให้เวลาพวกเขาสนุกสนานกันเพียงเล็กน้อย⁶ แล้วเราจะไล่ต้อนพวกเขาสู่การลงโทษที่รุนแรง⁷

نُعْمِعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ
إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٣٣﴾

25. และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولنَّ اللَّهُ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

¹ คือยอมเชื่อฟังและปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ มีเจตนาที่จริงจังในการทำออบาตะฮ์ต่อพระองค์ และเป็นผู้มีศรัทธาอย่างแท้จริง

² คือเขาได้ยึดมั่นในแนวทางที่ถูกต้องไว้แล้ว

³ เป็นการปลอบใจท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลอัลลอฮ์ฮุอะลัยฮิวะซัลลิม คือเจ้าอย่าห่วงใยต่อการปฏิเสธศรัทธาของผู้ปฏิเสธศรัทธา และการหลงทางของผู้หลงทาง เจ้าอย่าเสียใจเพื่อพวกเขาเลย เพราะเราจะลงโทษพวกเขาอย่างสาสมไม่ช้าก็เร็ว

⁴ ในโลกศุนยา

⁵ คือทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา เช่น เล่ห์กล การปฏิเสธศรัทธา และการไปปดมดเท็จแล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างสาสม

⁶ คือประวิงเวลาให้พวกเขามีชีวิตอยู่ในโลกนี้ในระยะเวลาเพียงเล็กน้อย เพื่อให้พวกเขาสนุกรำเริงกัน

⁷ ในวันอาคิเราะฮ์พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งไฟนรกที่รุนแรงที่สุด

“บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์”¹ แต่
ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้²

26. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็น
สิทธิของอัลลอฮ์³ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นคือผู้
ทรงพอเพียงจากสิ่งทั้งหลาย⁴ ผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٦﴾

27. และหากว่าต้นไม้ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดิน
เป็นปากกาหลาย ๆ ตั้ม และมหาสมุทร (เป็น
น้ำหมึก) มีสำรองไว้อีกเจ็ดมหาสมุทรของอัล-
ลอฮ์ก็จะยังไม่หมดสิ้นไป⁵ แท้จริงอัลลอฮ์เป็น
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ
وَالْبَحْرُ مِمْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

28. การบังเกิดของพวกเขาและการฟื้นคืนชีพ
ของพวกเขา มิใช่อื่นใดนอกจากเสมือนชีวิต
เดียว⁶ แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไต่ยืนผู้ทรง
เห็น

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ إِلَّا كَفَيْسٍ وَاحِدَةٌ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٨﴾

¹ คือหลักฐานได้ปรากฏเป็นที่แจ้งชัดแก่พวกท่าน และหลักฐานแห่งการอิमानก็ได้เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่
สายตาแล้ว

² แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้และไม่คิดและใคร่ครวญ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้

³ เป็นสิทธิเด็ดขาดเฉพาะพระองค์ที่อยู่ในสากลจักรวาล โดยอำนาจ การสร้าง และการบริหาร

⁴ ทรงพอเพียงจากปวงบ่าวของพระองค์และการอภิปาตะของพวกเขา

⁵ คือทำให้มหาสมุทรอันกว้างใหญ่ไพศาลและอีกเจ็ดมหาสมุทรเป็นน้ำหมึก เพื่อที่จะบันทึกพจนานุกรมของ
อัลลอฮ์ที่ขี้งถึงความยิ่งใหญ่ คุณลักษณะ และความทรงเกียรติของพระองค์ พจนานุกรมของอัลลอฮ์ก็ยังไม่
หมด เพราะต้นไม้และมหาสมุทรร่วมจะมีวันสิ้นสุด แต่พจนานุกรมของอัลลอฮ์นั้นไม่มีที่สิ้นสุด

⁶ เพราะเมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะกล่าวแก่มันว่า “จงเป็น” แล้วมันก็จะเกิดขึ้นมา คือ
ในการสร้างหรือในการให้บังเกิดและการให้ฟื้นคืนชีพนั้น ไม่เป็นที่ลำบากยากเย็นแก่พระองค์เลย

29. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางคืน¹ และทรงสร้างให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ (เป็นประโยชน์แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่กำหนดไว้² และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

30. นั่นเพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสั่งจะ³ และเพราะว่าสิ่งที่พวกเขาวังวอนขออื่นจากพระองค์นั้นเป็นเท็จ⁴ และเพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

31. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า เรือนั้นแล่นไปตามท้องทะเลเนื่องด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์⁵ เพื่อพระองค์จะให้พวกเจ้าได้เห็นสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์⁶ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ النَّهْرَ
فِي النَّيْلِ وَسَخَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ
الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ النَّهْرَ فِي الْبَحْرِ يَنَعَمْتَ اللَّهُ
لِيُرِيكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

¹ และทรงยึดและหดกลางวันและกลางคืนให้เป็นไปตามอิกมะฮ์เยเก่าแก่ดั้งเดิมของพระองค์

² คือทรงให้มันขึ้นและตกตามกำหนดเวลาของมัน และมันจะโคจรไปตามวาระของมันจนกระทั่งวันกียามะฮ์ ทั้งหมดนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งสิ้น

³ คือสิ่งที่พวกเจ้าพบเห็นมันจากความมหัศจรรย์ในการสร้าง ความทึ่งในเดชานุภาพของพระองค์นั้นก็เพื่อเป็นการยืนยันว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นพระเจ้าที่แท้จริง ที่จำเป็นจะได้รับการภักดีแต่เพียงพระองค์เดียว

⁴ และทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น รูปปั้นกัดี เจวิดกัดี เป็นของเท็จ มิใช่ของแท้จริง

⁵ เป็นการเตือนให้รำลึกถึงนิมะฮ์อีกอย่างหนึ่ง คือเรือเดินสมุทรที่แล่นไปตามท้องทะเลจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง ด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์นั้น ก็เพื่ออำนวยความสะดวกประโยชน์และเป็นความเมตตาปราณีของพระองค์ต่อมนุษย์ในการดำเนินชีวิต

⁶ คือความมหัศจรรย์ในการสร้าง หลักฐานแห่งเดชานุภาพความเป็นเอกะของพระองค์

ญาณแก่ผู้อดทนผู้ชอบคุณทุกคน¹

32. และเมื่อลูกคลื่นซัดมาท่วมมิดตัวพวกเขา คล้ายผาที่ครอบคลุม พวกเขาก็วิงวอนขอต่อ อัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์² ครั้นเมื่อพระองค์ได้ช่วยให้พวกเขาได้ขึ้นบกในหมู่ พวกเขามีผู้อยู่ในสายกลาง³ และไม่มีผู้ปฏิเสธ สัญญาณต่าง ๆ ของเรา นอกจากทุกผู้ทรยศผู้ เหนรคุณ

33. โอ้มนุษย์เอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้า ของพวกเจ้าเถิด⁴ และจงกลัววันหนึ่งที่พ่อไม่ อาจจะช่วยลูกของเขาได้ และลูกก็ไม่อาจจะช่วย พ่อของเขาได้แต่อย่างใด⁵ แท้จริงสัญญาณของ อัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง ดังนั้นอย่าให้การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า⁶ และอย่าให้ หัวหน้าพวกล่อลวง (ชัยฏอน) มาหลอกลวงพวก เจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด⁷

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ كَظُلُومٍ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَلَغْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَوَجَدْنَاهُمْ مُقْنَصِدًا وَمَا يَحْكُمُونَ بَيْنَنَا إِلَّا كُلَّ خَسَارٍ كُفُورٍ ﴿٣٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْعَلِي وَالِدَ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ عَنِ وَالِدِهِ. سَيِّئًا إِنَّكَ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَعْرَنَّاكُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَلَا يَغْرَنَّاكُمْ بِاللَّهِ الْعَرُورُ ﴿٣٣﴾

¹ คือเป็นผู้อดทนในยามทุกข์ยาก เป็นผู้ชอบคุณพระองค์ในยามมีความสุข

² คือวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาเห็นว่าไม่มีทางรอดแก่พวกเขาแล้วนอกจากพระองค์

³ คืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นผู้อยู่ในสายกลาง กล่าวคือเป็นผู้รำลึกถึงและชอบคุณพระองค์

⁴ คือยำเกรงพระองค์ด้วยการปฏิบัติตามข้อใช้ และปลีกตัวออกจากข้อห้ามของพระองค์

⁵ การขอความช่วยเหลือและการอ่อนน้อมจะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากจากการงานที่ดีที่เขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยาเท่านั้น

⁶ ด้วยการหลงไหลเคลิบเคลิ้มไปกับสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ แล้วพวกเจ้าก็ยอมสยบแก่มัน

⁷ คืออย่าให้โอบิสัสและบริวารของมันมาหลอกลวงพวกเจ้า เพราะมันได้ล่อลวงมัลลิกมามากต่อมากแล้ว ด้วยเล่ห์กลต่าง ๆ นานา และทำให้พวกเขาหลงลืมโลกอาคิเราะฮ์

34. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ความรู้แห่งวันอวสานมีอยู่ ณ ที่พระองค์¹ และพระองค์ทรงประทานฝนลงมาและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก และไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งที่มันจะหามาได้ในวันรุ่งขึ้น และไม่มีชีวิตใดรู้ว่า ณ แผ่นดินใดมันจะตาย² แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُرَكَّبُ الْعِشْتَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ
تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

¹ คือกุญแจแห่งสิ่งเร้นลับที่อัลลอฮ์ทรงรู้เฉพาะพระองค์ มีอยู่ 5 อย่าง ดังรายงานจากหะดีษที่ว่า “กุญแจแห่งสิ่งเร้นลับมี 5 อย่าง ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งดังกล่าวนั้นนอกจากอัลลอฮ์ แล้วท่านก็อ่านอายะฮ์นี้...”

² สิ่งเร้นลับทั้ง 5 นั้นคือ

1. เวลาแห่งวันอวสาน
2. เวลาและสถานที่ที่ฝนจะตก
3. ทารกที่อยู่ในมดลูกเพศชายหรือหญิง มีทุกข์หรือมีสุข
4. สิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ และสิ่งที่จะปฏิบัติเป็นความดีหรือความชั่ว
5. สถานที่ที่มนุษย์แต่ละคนจะตาย และจะฝังที่ไหน

เตรียมในวันนั้นแก่บรรดาผู้ศรัทธา ผู้ยำเกรง คือความสุขสำราญอันถาวรในสวนสวรรค์อันหลากหลาย และสิ่งที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับบรรดาอาชญากร คือ การลงโทษและการใส่โซ่ตรวนในนรกญะฮันนัม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกเรียกชื่อว่า “ซูเราะฮ์อັซซัจญุดะฮฺ” เพราะพระองค์ทรงกล่าวถึงลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธา ผู้กระทำความดี ซึ่งเมื่อพวกเขาได้ยืน อายาตของอัลกุรอานถูกละซิม “...พวกเขา (จะ) ก้มลงสujud และสดุดีสรรเสริญแด่พระเจ้าของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่หยิ่งผยอง” ซุนนะฮ์ให้อ่านซูเราะฮ์นี้ในละหมาดฟัจรวันศุกร์

ท่านนะบี คือลลิลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลิม เคยอ่านในละหมาดฟัจรของวันศุกร์สองซูเราะฮ์ คือ “อะลีฟ ลามมีน ตันซีล” และ “ฮัลละตาอะลลฮินชาน” ส่วนใหญ่ของผู้ที่ไม่มีความรู้คิดว่า จุดมุ่งหมายในข้อแตกต่างของการละหมาดนี้คือ มีการสujudเพิ่มขึ้น และเรียกกันว่าสujudของวันศุกร์ เมื่อผู้ใดมิได้อ่านซูเราะฮ์นี้ก็ชอบที่จะให้อ่านซูเราะฮ์อื่นที่มีสujud ด้วยเหตุนี้ต่อมาบางท่านจึงไม่ชอบที่จะให้อ่านซูเราะฮ์นี้เป็นประจำในเช้าวันศุกร์ เพื่อป้องกันความกังขาของผู้ที่ไม่รู้

ชัยคุลอิสลาม อิบน์ฮุฎัยมียะฮฺ ได้กล่าวไว้ว่า “ความจริงการที่ท่านนะบี คือลลิลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลิม ได้อ่านซูเราะฮ์นี้ในเช้าวันศุกร์ ก็เพราะว่าทั้งสองซูเราะฮ์นั้นประมวลไว้ด้วยสิ่งที่ได้เกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นในวันนั้น สองซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวคลุมถึงการสร้างอาดัม สภาพการณ์ของวันอาคิเราะฮ์ และการชุมนุมของปวงบ่าว ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นในวันศุกร์ การอ่านซูเราะฮ์ทั้งสองในวันนี้ก็เพื่อเตือนให้ประชาชาติรำลึกถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นและจะเกิดขึ้น ส่วนการสujudนั้นเป็นเพียงลักษณะต่อเนื่องมิใช่เป็นการเจาะจง จนกระทั่งทำให้ผู้กระทำความดีเจาะจงอ่านซูเราะฮ์นี้ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกัน นี่คือลักษณะเฉพาะข้อหนึ่งของวันศุกร์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹

الْعَرَبِ

2. การประทานลงมาของคัมภีร์นี้ไม่มีข้อสงสัย
ใดๆ ในนั้น² จากพระเจ้าแห่งสากลโลก

نَزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾

3. หรือพวกเขา กล่าวว่า “เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้น
แต่งคัมภีร์นี้ขึ้นมา”³ แต่ว่าคัมภีร์นี้ คือสัจธรรม
จากพระเจ้าของเจ้า เพื่อเจ้าจักได้ตักเตือนกลุ่ม
ชนหนึ่งที่มีผู้ตักเตือนคนใดมา ยังพวกเขา
ก่อนหน้าเจ้า⁴ เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในแนว
ทางที่ถูกต้อง⁵

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٢﴾

4. อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย⁶ และ
แผ่นดิน⁷ และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองใน
เวลา 6 วัน⁸ แล้วพระองค์ทรงสถิตอยู่บน

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ
مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์

² คัมภีร์นี้ที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า โอ้มุฮัมมัด นั่นคือ อัลกุรอาน ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดๆ เพราะคัมภีร์นั้น
มาจากอัลลอฮ์

³ คัมภีร์นั้น มิใช่เป็นดังที่พวกเขากล่าวอ้าง

⁴ นักตีฟิรอธิบายว่า กลุ่มชนนี้หมายถึงประชาชาติที่มีอายุอยู่ระหว่างสมัยของท่านนะบีอิซาและนะบีมุฮัมมัดต่อลัซอิมัสสลาม ได้มีบรรดารถูกลูกมาก่อนหน้านั้น เช่น อิบรอฮีม ฮูด และ คอและฮ์ แต่เมื่อระยะเวลาได้เนิ่นนานมา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงส่งท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลัลลอฮ์อูลัยฮิวะซัลลัมมายังพวกเขา เพื่อเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ และเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขาเช่นนั้น

⁵ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

⁶ ในความสูงของมัน และความมรดกุมแนบเนียนของมัน

⁷ ในความประหลาดของมัน และความสวยงามของมัน

⁸ คือวันเวลาของโลกดุนยา หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงสร้างมันในระยะเวลาเพียงพริบตาเดียว แต่พระองค์ทรงต้องการจะสอนปวงบ่าวของพระองค์มิให้รีบร้อน

บัลลังก์¹ สำหรับพวกเจ้านั้นไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลืออื่นจากพระองค์² แล้วพวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญบังดอกหรือ?

5. พระองค์ทรงบริหารกิจการจากชั้นฟ้าสู่แผ่นดิน³ แล้วมันจะขึ้นไปสู่พระองค์ในวันหนึ่ง ซึ่งกำหนดของมันเท่ากับหนึ่งพันปีตามที่พวกเจ้านับ⁴

6. นั่นคือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและเปิดเผย⁵ เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7. ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมันให้ตั้งงาม⁶ และพระองค์ทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดิน⁷

8. แล้วทรงให้การสืบตระกูล ของมนุษย์มาจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า

9. แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์⁸ และทรงเป่ารูหฺ (วิญญาณ) ของพระองค์เข้าไปในเขาและทรงให้พวกเจ้าได้ยินและได้เห็นและ

يُدِيرُ الْأُمُورَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ إِلَيْهِ
فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾

ذَلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٨﴾

ثُمَّ رَسَوْنَهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَا لَكُمْ
الْسَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเรื่องการสถิตอยู่บนบัลลังก์ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 2 ซูเราะฮ์ที่ 13

² ให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ แต่พระองค์เท่านั้นทรงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และจัดเตรียมกิจการของพวกเจ้า

³ คือทรงบริหารกิจการของปวงบ่าวทั้งมวลในชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งการทำงานของผู้ใด

⁴ คือในวันกียามะฮ์กิจการต่าง ๆ นั้นจะขึ้นไปสู่พระองค์เพื่อชี้ขาดตัดสิน และความยาวของวันนั้นเท่ากับหนึ่งพันปีของวันในโลกดุนยา

⁵ คือสิ่งที่ซ่อนเร้นจากปวงบ่าว และสิ่งเปิดเผยที่อยู่ต่อหน้าพวกเขา

⁶ อະบุหัยยานกล่าวว่า อันนี้นับได้ว่าเป็นการบรรลุสู่ความโปรดปรานยิ่ง ความหมายก็คือพระองค์ทรงจัดวางทุกสิ่งให้อยู่ในตำแหน่งของมัน

⁷ คืออาดัม บิดาของมนุษย์

⁸ ขณะที่เขาอยู่ในมดลูกของมารดาของเขา

ให้มีจิตใจ (สติปัญญา)¹ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวก
เจ้าขอบคุณ

10. และพวกเขาบอกว่ากันว่า เมื่อเราได้สลายตัว
ลงสู่ใต้ผืนแผ่นดินไปแล้ว เราจะเกิดขึ้นมาใหม่
กระนั้นหรือ² แต่พวกเขาปฏิเสธต่อการพบ
พระเจ้าของพวกเขา³

11. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด มะลักผู้ปลิดชีวิตผู้ได้
รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกท่าน จะปลิดชีวิต
ของพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยัง
พระเจ้าของพวกท่าน⁴

12. และถ้าเจ้าได้เห็น เมื่อผู้กระทำผิดทั้งหลาย
ก้มศีรษะของพวกเขาลง⁵ ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา
เขา (พลาถกล่าวว่า) ข้าแต่พระเจ้าของเรา เรา
ได้เห็นแล้ว เราได้ยินแล้ว⁶ ขอได้ทรงโปรดส่ง
เรากลับไป (ยังโลกดุนยา) เพื่อเราจะได้กระทำ
ความดี แท้จริงเราเป็นผู้มีความเชื่อมั่นแล้ว (ณ
บัดนี้)⁷

وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَتَأْتِنَا حَلَقٌ جَدِيدٌ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿٢١﴾

﴿٢١﴾ قُلْ يَتُوبُ إِلَيْكُمْ مَلَكَ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ
تُرَادِي رَبِّكُمْ تَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿٢٣﴾

¹ คือทรงสร้างให้พวกเจ้ามีความรู้สัมผัส คือ ได้ยินเสียง ได้มองเห็นรูปร่าง และมีสติปัญญาเพื่อตระหนัก
ถึงข้อเท็จจริงและสิ่งที่ถูกต้อง

² พวกกุฟฟารมักกะฮ์ที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพกล่าวว่า เมื่อเราตายไปแล้ว กระดูกของเราและเนื้อของเรา
ได้กลายเป็นดินคลุกเคล้าไปกับดินอื่นๆ ไม่สามารถที่จะแยกแยะออกจากกันได้ แล้วเราจะเกิดขึ้นมาใหม่
อีกหรือ - เป็นการปฏิเสธการฟื้นคืนชีพพร้อมกับเหยยหัน

³ แต่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงตอบโต้พวกเหล่านั้นว่า มันเป็นการปฏิเสธและดื้อรั้นของพวกเขาต่อการพบ
อัลลอฮฺ ในวันที่แห่งการตอบแทนต่างหาก

⁴ ในวันที่ยามะฮ์เพื่อการชำระและตอบแทน

⁵ คือในวันที่ยามะฮ์ เพราะความอาย

⁶ คือเราได้เห็นข้อเท็จจริงแล้ว และเรา ได้ยินสิ่งที่เราได้ปฏิเสธเรื่องเกี่ยวกับบรรดารอซูลแล้ว เพราะใน
ขณะนั้นเราหูหนวก ตาบอด

⁷ คือมีความเชื่อมั่นว่า สัญญาของพระองค์นั้นเป็นความจริง และการพบพระองค์ก็เป็นความจริง

13. และถ้าเราประสงค์ แน่นอนเราจะทำให้ทุกชีวิตสู่แนวทางที่ถูกต้องของมัน¹ แต่ว่าคำสัญญาของข้าจะต้องสมจริง² แน่นอน ข้าจะให้หนรกเต็มไปด้วยญินและมนุษย์รวมทั้งหมด³

14. ดังนั้น พวกเจ้า (ชาวหนรก) จงลิ้มรสเกิดเนื่องด้วยพวกเจ้าได้ลิ้มการซุ่มนุ่มนกันในวันนี้ของพวกเจ้า⁴ แท้จริงเราก็ลิ้มพวกเจ้าด้วย⁵ และพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษอย่างตลอดกาลตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้เกิด⁶

15. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาต่ออายาตทั้งหลายของเราเท่านั้น ที่เมื่อพวกเขาถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาต พวกเขา (ก็จะ) ก้มลงสุญูด⁷ และสดุดีสรรเสริญแด่พระเจ้าของพวกเขา⁸ โดยที่พวกเขาไม่หยิ่งผยอง⁹

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا
وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

فَذُوقُوا يَمَا سَيَبْتُلُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
إِنَّا نَسِيبُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ يَمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا
خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

¹ แต่การทำเช่นนั้นเป็นการขัดกับอิมะฮ์ฮุสของเรา เพราะเราต้องการจะให้พวกเขาศรัทธาด้วยความสมัครใจ มิใช่ด้วยการขู่บังคับ

² คือด้วยการลงโทษบรรดาผู้กระทำผิด

³ หมายถึงผู้ฝ่าฝืนและผู้กระทำความผิดเท่านั้น

⁴ เพราะพวกเจ้าลิ้มโลกอาคิเราะฮ์ และการที่พวกเจ้าหมกมุ่นอยู่กับเรื่องของดัดมหา

⁵ คือในวันนี้เราก็จะปล่อยให้พวกเจ้าเผชิญกับการลงโทษ เช่นเดียวกับที่พวกเจ้าได้ละเลยการปฏิบัติตามอายาตต่าง ๆ ของเรา

⁶ คือในหนรก เพราะการปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้า

⁷ เพื่อให้เกียรติและให้ความยิ่งใหญ่ต่ออายาตต่าง ๆ ของพระองค์

⁸ ต่อความโปรดปรานของพระองค์

⁹ ต่อการจงรักภักดีและเคารพภักดีต่อพระองค์

16. สีข้างของพวกเขาเคลื่อนห่างจากที่นอน¹ พลังวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง² และพวกเขาบริจาคน³ สิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

نَجَافِي جُنُوبِهِمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وطمعًا وممّا رزقناهم ينفقون ﴿١٦﴾

17. ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใคร่สิ่งที่ถูกขอร้องไว้สำหรับพวกเขา ให้เป็นที่รื่นรมย์แก่สายตาด⁴ เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้⁵

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

18. ดังนั้น ผู้ศรัทธาจะเหมือนกับคนชั่วช้า กระนั้นหรือ? พวกเขาจะไม่เท่าเทียมกันแน่ๆ⁶

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا
لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

19. ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น⁷ สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์ หลากหลาย เป็นที่พำนักเตรียมไว้ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้⁸

أَمْ أَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. และส่วนบรรดาผู้ชั่วช้านั้น⁹ ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก คราใดที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากมัน พวกเขาจะถูกบังคับให้เข้า

وَأَمْ أَلَّذِينَ فَسَقُوا فَآوَاهُمْ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا
أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ فِيهَا تُكذَّبُونَ ﴿٢٠﴾

¹ คือพวกเขาอ่อนน้อยในเวลากลางคืนเพราะพะวงอยู่กับการทำอิบาดะฮ์ มุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึงการละหมาดกลางคืน (ตะฮัจญุด)

² กลัวการลงโทษของพระองค์และหวังในความเมตตาและการตอบแทนของพระองค์

³ คือบริจาคนไปในทางที่ดีและเป็นประโยชน์

⁴ คือไม่มีผู้ใดในปวงบ่าวรู้จำนวนที่อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานให้แก่พวกเขา โดยที่ตาไม่เคยเห็นมาก่อน หูไม่เคยได้ยินมาก่อน และไม่เคยนึกฝันมาก่อน

⁵ การทำความดีในโลกดุนยา

⁶ คือในวันอาคิเราะฮ์พวกเขาจะไม่เท่าเทียมกันในการตอบแทนและการได้รับเกียรติ เช่นเดียวกับในโลกดุนยา พวกเขาไม่เท่าเทียมกันในการจงรักภักดีและการทำอิบาดะฮ์

⁷ คือพวกที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ในลักษณะทั้งสอง

⁸ อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า สวนสวรรค์คือที่พำนักอันแท้จริง ส่วนในโลกดุนยานั้นเป็นที่พำนักที่จะต้องจากไปอย่างแน่นอน

⁹ คือผู้ที่ออกจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

ไปในนั้นอีก¹ และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงลิ้มรสการลงโทษของไฟนรก ซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธ ไม่เชื่อมั่น”²

21. และแน่นอน เราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันไกล (ในโลกนี้)³ ก่อนการลงโทษอันยิ่งใหญ่ (ในปรโลก) เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

22. และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาตทั้งหลายของพระเจ้าของเขา แล้ว เขาก็ผินหลังให้กับอายาตเหล่านั้น⁴ แท้จริงเราเป็นผู้จองเวรบรรดาผู้กระทำผิด⁵

23. และโดยแน่นอน เราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา⁶ ดั่งนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) อยู่อยู่ในการสงสัยต่อการพบมัน⁷ และเราได้ทำให้มัน (คัมภีร์อัลเตวารอฮ์) เป็นแนวทางที่ถูกต้องแก่วงศวานของอิสรออีล

24. และเราได้จัดให้มีหัวหน้าจากพวกเขา เพื่อจะได้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องตามคำบัญชาของเรา⁸ ในเมื่อพวกเขา มีความมอดทนและพวกเขา

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلْوَنِ دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذَكَرَ آيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ
مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَمَةً يَهْتَدُونَ يَا مَرْيَمُ نَحْنُ نُبِّئُكَ
وَكُنَّا نُبِّئُكَ آيَاتِنَا وَتَوَقَّئِينَ ﴿٦٤﴾

¹ เมื่อเปลวไฟลุกไหม้ยกเขาให้สูงขึ้น ก็จะถูกดันให้กลับสู่สภาพเดิม

² และเหยียดทหามันในโลกดูนยา

³ ด้วยการถูกฆ่า ถูกจับเป็นเชลย และได้รับความทุกข์ยากนานาประการ นักดัดพร้ออธิบายว่า ชาวมักกะฮ์ประสบกับความแห้งแล้งเป็นเวลาถึง 7 ปี จนกระทั่งพวกเขาต้องกินซากศพและสุนัข

⁴ คือไม่ยอมศรัทธาและทำเป็นลืม

⁵ คือผู้ปฏิเสธอายาตต่าง ๆ ของเรา

⁶ คืออัลเตวารอฮ์

⁷ คือการได้รับวะฮีย์หรืออัลกุรอาน

⁸ เพื่อเป็นแบบอย่างในการทำความดี และเรียกร้องกลุ่มชนไปสู่การจงรักภักดีต่อเรา

เชื่อมั่นต่ออายาตทั้งหลายของเรา¹

25. แท้จริงพระเจ้าของเจ้า พระองค์จะทรง
ตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ในสิ่งที่
พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น²

26. ยังมีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาดอกหรือ
ว่า ที่มาก่อนแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติ
ก่อนหน้าพวกเขาไปหลายชั่วศตวรรษ³ โดยที่
พวกเขา (กุฟฟารมักกะฮ์) ได้ไปพบเห็นมาใน
ที่พำนักอาศัยของพวกเขา⁴ แท้จริง ในการนี้
ย่อมเป็นสัญญาณอย่างมากหลาย แล้วพวกเขา
ยังไม่เชื่อฟัง (ใคร่ครวญ) อีกหรือ⁵

27. พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ให้น้ำไหล
ลงสู่แผ่นดินที่แห้งแล้ง⁶ แล้วด้วยมัน (น้ำ) เรา
ได้ให้พืชผลออกเงยออกมา เพื่อปศุสัตว์ของพวกเขา
และตัวของพวกเขาเองได้กินจากมัน⁷ แล้ว
พวกเขายังไม่เห็นอีกหรือ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ قَاصِدٌ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا نَأْكُلُ مِنْهُ أَنفُسُهُمْ
وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

¹ อิบน์ญะอัยษีกล่าวว่า ในการนี้เป็นการเตือนพวกกุเรซว่า หากพวกเจ้าเชื่อฟังจริงภักดีและศรัทธาแล้ว
เราจะให้พวกเจ้าเป็นหัวหน้า

² ระหว่างบรรดามุอิมินและกุฟฟาร และพระองค์จะทรงแยกแยะระหว่างใครถูกใครผิดในวันกิยามะฮ์ แล้ว
พระองค์ก็จะทรงตอบแทนแก่ทุกคนตามความเหมาะสม ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา

³ เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธบรรดาราชของอัลลอฮ์

⁴ คือพวกมุชริกีนมักกะฮ์เหล่านั้นได้เดินทางไปค้าขาย และได้พบเห็นสถานที่พำนักที่ถูกทำลายของชนชาติ
ในศตวรรษก่อนๆ

⁵ ในการถูกทำลายของชนชาติสมัยก่อนๆ นั้น ย่อมเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์แล้ว
พวกเขาจะยังไม่ใคร่ครวญอีกหรือ

⁶ คือไม่เห็นเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของเราในการนี้หรือ

⁷ พืชผลเหล่านั้น เช่น หญ้าแห้งและหญ้าสด สำหรับปศุสัตว์กินเป็นอาหารเพื่อดำรงชีวิตของมัน และเมล็ด
พืชที่ใช้เป็นอาหาร ผัก ผลไม้ และถั่ว ซึ่งเป็นอาหารของมนุษย์ เหล่านี้ทั้งหมดได้ออกเงยออกมาเพราะน้ำ

28. และพวกเขา กล่าว ว่า เมื่อใดเล่า ชัยชนะ นี้ (จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน) หากพวกท่านเป็นผู้ สัจจริง¹

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) วันแห่งชัยชนะนั้น การศรัทธาของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ อำนาจประโยชน์แก่พวกเขาเลย² และพวกเขาก็จะไม่ถูกให้ยึดเวลาออกไป³

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٩﴾

30. ดังนั้น จงผินหลังห่างออกจากพวกเขาเสียเถิด⁴ และจงคอยดู แท้จริงพวกเขาก็จะเป็นผู้ คอยดู⁵

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِلَيْهِمْ مِنْ نَظْرُونَ ﴿٢٠﴾

¹ พวกเขาฟุอาร์มักกะฮ์กล่าวแก่บรรดามุสลิมเป็นการเย้ยหยันว่า เมื่อใดพวกท่านจะได้รับชัยชนะเหนือพวกเรา หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริงในการกล่าวอ้างของพวกท่าน

² คือวันกียามะฮ์อันเป็นวันแห่งชัยชนะที่แท้จริง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงชี้ขาดตัดสินระหว่างพวกเขา กับพวกท่าน การศรัทธาและข้อแก้ตัวจะไม่อำนาจประโยชน์อย่างใดเลย ทำให้พวกท่านจึงรีบเร่งหนีแล้ว

³ เพื่อการกลับเนื้อกลับตัวและสำนึกผิด

⁴ และอย่าไปสนใจกับพวกเขาเลย

⁵ คือจงคอยดูสิ่งที่จะประสบกับพวกเขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และพวกเขาก็เห็นสิ่งที่พวกท่านจะได้รับเป็นการตอบแทนในความดีของพวกท่าน

(33) ซูเราะฮ์ อัลอะหฺซาบ

سورة الاحزاب

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 73 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะหฺซาบ

ซูเราะฮ์อัลอะหฺซาบเป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ซึ่งประมวลไว้ด้วยการตราพระบัญญัติเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของประชาชาติอิสลาม เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ อื่นๆ สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการดำรงชีวิตของบรรดามุสลิม ทั้งในด้านส่วนตัว และในด้านที่เกี่ยวกับผู้อื่นโดยทั่วไป โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งได้วางระเบียบการปกครองเอาไว้เพื่อคุ้มครองสังคมให้มีความสุข และยกเลิกขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดกันมาแต่อดีต เช่น การเอาลูกของคนอื่นมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม การกล่าวซิชาร์ (การกล่าวคำหยาบแบบสมัยญาฮิลียะฮ์) คือฝ่ายชายกล่าวกับภริยาของเขาว่า “เธอเป็นเสมือนหลังของมารดาของฉัน” การเชื่อมั่นว่าคนหนึ่งมีสองหัวใจ ตลอดจนลบล้างการเชื่อถืออย่างคร่ำครึและล้าหลังของสังคมญาฮิลียะฮ์ ซึ่งเป็นที่แพร่หลายอยู่ในขณะนั้น

หัวข้อใหญ่ๆ ของซูเราะฮ์นี้อาจสรุปได้ดังนี้

1. ข้อชี้แนะต่างๆ และมรยาทอิสลาม
2. การก่อกำเนิดการปกครองและการตราพระบัญญัติ
3. การกล่าวถึงเรื่องของสงครามอัลอะหฺซาบและบะนีกุร็อยเซาะฮ์

เรื่องที่หนึ่ง ได้กล่าวถึงมรยาทของสังคมบางอย่าง เช่น มรยาทการรับเชิญไปกินเลี้ยง มรยาทการปกปิดร่างกายของสตรี และหิญาบ และการแต่งตัวของสตรี มรยาทการปฏิบัติและการยกย่องให้เกียรติแก่ท่านรอซูล คือลัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม ตลอดจนมรยาทอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสังคม

เรื่องที่สอง ได้กล่าวถึงระเบียบข้อบัญญัติบางประการ เช่น บัญญัติเกี่ยวกับการกล่าว “ซิชาร์” การเลี้ยงลูกคนอื่นเป็นบุตรบุญธรรม เรื่องเกี่ยวกับมรดก การสมรส

กับสตรีที่ถูกหย่าจากบุตรบุญธรรม การมีภริยาหลายคนของท่านรอซูล คือลัลลอสฺ-อะลัยฮิวะซัลลัม และเคล็ดลับของเรื่องนั้น บัญญัติเกี่ยวกับการขอพรให้ท่านรอซูล คือลัลลอสฺอะลัยฮิวะซัลลัม บัญญัติเกี่ยวกับการคลุมศีรษะของสตรี บัญญัติเกี่ยวกับการเชิญไปกินเลี้ยง และอื่นๆ อีก

เรื่องที่สาม ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวอย่างละเอียดถึงสงครามสนามเพลาะที่เรียกกันว่า สงคราม “อัลอะหฺซาบ” และได้วาดเค้าโครงให้เห็นภาพลักษณ์อย่างละเอียดถึงการรวมหัวกันของพลังพวกที่ฝ่าฝืนและพลังแห่งความชั่ว เพื่อต่อต้านบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธา โดยเปิดโปงสิ่งซ่อนเร้นของพวกมุนาฟิกัน และได้เตือนพวกเขาให้ตระหนักถึงแนวทางการปฏิบัติที่มีเล่ห์เหลี่ยมและชั่วช้า ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงพวกเขาทั้งในตอนเริ่มและตอนจบ และได้กล่าวเตือนบรรดาผู้ศรัทธาให้รำลึกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่มีต่อพวกเขา ในการตอบโต้เล่ห์เหลี่ยมของฝ่ายตรงข้าม ด้วยการส่งมะลาอิกะฮฺและลมพายุมา นอกจากนี้ก็ยังกล่าวถึงสงครามบะนีญุรียฮะฮฺ และการที่พวกยะฮูดีบิดพริ้วสัญญาที่มีต่อท่านรอซูล คือลัลลอสฺอะลัยฮิวะซัลลัม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลอะหฺซาบถูกเรียกชื่อนี้เพราะว่า พวกมุชริกีนได้รวมกันเป็นสมัครพรรคพวกเพื่อต่อต้านบรรดามุสลิมในทุกๆ ด้าน พวกกุฟฟารมักกะฮฺได้ร่วมกับตระกูลหม้อภูพาน บะนีญุรียฮะฮฺ และพวกอันธพาลอาหรับ เพื่อทำสงครามกับบรรดามุสลิมิน แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงตอบโต้พวกเหล่านั้นให้ประสบกับความพราชัย ในการทำสงครามครั้งนี้เป็นการพอเพียงแก่บรรดามุอฺมินที่ได้เห็นสิ่งปาฏิหาริย์อย่างชัดเจน

ของพวกเจ้าว่าเป็นลูก (ที่แท้จริง) ของพวกเจ้านั้นคือการกล่าวของพวกเจ้าด้วยปากของพวกเจ้า¹ และอัลลอฮ์นั้นตรัสสัจจะ² และพระองค์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง

5. จงเรียกเขาเหล่านั้นตาม (ชื่อ) พ่อของพวกเขา³ มันเป็นการเที่ยงธรรมกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ หากพวกเจ้าไม่รู้จักพ่อ (จริง ๆ) ของพวกเขาดังนั้น พวกเขาก็คือพี่น้องร่วมในศาสนาของพวกเจ้าและผู้ใกล้ชิดของพวกเจ้า⁴ และไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าผิดพลาดในเรื่องนั้น⁵ แต่สิ่งที่จิตใจของพวกเจ้ามีความมุ่งหมายต่างหาก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิเษกผู้ทรงเมตตาเสมอ

6. นะบีนั้นเป็นผู้ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวของพวกเขาเอง⁷ และบรรดาภริยาของเขา (นะบี) คือมารดาของพวกเขาและเครือญาติร่วมสายโลหิต⁸ บางคนในหมู่พวกเขาใกล้ชิดกับอีกบางคนยิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดา

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَلَا تُخُونُكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ بَلْ لَئِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ لَفُلُوقُكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾

الَّتِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ
أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
إِلَّا أَنْ تَقُولُوا لِكُلِّ مَعْرُوفٍ
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

¹ มันมิใช่ข้อเท็จจริง

² ที่ตรงกับข้อเท็จจริง

³ จงเรียกชื่อเขาให้ถูกต้องตามความเป็นจริง เช่น ไชด์ อิบนาฮารีซะฮ์ ซึ่งฮารีซะฮ์เป็นพ่อจริง ๆ ของไชด มิใช่ไชด์ อิบนุหมัฮมัด ซึ่งมุฮัหมัดมิใช่พ่อของไชด์ แต่ได้ขอเอามาเป็นลูกบุญธรรม

⁴ คือจงเรียกเขาว่า โอิพี่น้องของฉัน! โอิสหายของฉัน! หมายถึงการเป็นพี่น้องกันในทางอิสลาม

⁵ คือไม่เป็นโทษและไม่เป็นบาปแก่ผู้ที่พวกเจ้าเรียก เขาผิดไปจากพ่อแท้ๆ ของเขา

⁶ แต่เป็นโทษและเป็นบาปในสิ่งที่พวกเจ้าตั้งใจเรียก เขาผิดไปจากพ่อแท้ๆ ของเขา

⁷ เพราะท่านเป็นผู้มีความเมตตาและสงสารพวกเขา ฉะนั้นท่านจึงเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมยิ่งกว่าตัวของพวกเขาเองในทุกๆ สิ่ง เช่น เรื่องเกี่ยวกับศาสนา และเรื่องของคุณยา

⁸ คือญาติพี่น้องที่ใกล้ชิด

ผู้อพยพในบัญญัติของอัลลอฮ์¹ เว้นแต่พวกเจ้า จะกระทำความดีแก่สหายสนิทของพวกเจ้า² นั้นได้มีบันทึกไว้แล้วในคัมภีร์

7. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญา ของพวกเขาจากบรรดานะบี³ และจากเจ้า และจากนุหฺ และอิบรอฮีม และมุซา และอีซา อิบน์มรยัม และเราได้เอาคำมั่นสัญญาอย่าง หนักแน่นจากพวกเขา⁴

8. เพื่อพระองค์จะทรงสอบถามบรรดาผู้สัตย์ จริง เกี่ยวกับความสัตย์จริงของพวกเขา⁵ และ พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

9. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงความ โปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่ กองทัพข้าศึกเข้ามารุกรานพวกเจ้า⁶ แล้วเรา ได้ส่งลมพายุพัดใส่พวกเขา และกำลังทหารที่

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَأَمْ وَنُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمُ
مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

لَيَسْئَلَنَّ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِيْنَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَجُنُوْدًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٩﴾

¹ คือเป็นผู้ที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องมรดก

² หมายถึงทำความดีกับพี่น้องมุอฺมินและชาวมุฮาญิรฺิน ในขณะที่พวกท่านมีชีวิตรอยู่ หรือพวกท่านจะสังเวย ให้พวกเขาเมื่อสิ้นชีวิต เพราะการกระทำเช่นนั้นเป็นที่อนุมัติ

³ คือให้พวกเขาศรัทธาต่อศาสนของมุฮัมมัดและศาสนของบรรดานะบี ด้วยการให้คำมั่นสัญญาอย่าง หนักแน่นและสาบานที่จะรักษาคำมั่นสัญญาดังกล่าวนั้น

⁴ คือให้บรรดานะบีรักษาคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้ในกาเผยแพร่ศาสนาของพระองค์

⁵ ในวันกิยามะฮ์พระองค์จะทรงสอบถามบรรดานะบีที่มีความสัตย์จริง ถึงการเผยแพร่ศาสนาต่อชนชาติของ พวกเขา

⁶ อะบฺุสสะอูดกล่าวว่า กองทัพข้าศึกหมายถึงพวกกุเรซและอาหรับตระกูลมอฺญูฟาน พวกเขาชูดตระกูล กุร็อยเซาะฮฺ และบะนีอันนะฎิร ซึ่งมีกำลังพลทั้งหมดประมาณหนึ่งหมื่นสองพันคน เมื่อท่านรอซูล คืออัล ลัลลฮฺอยู่ลยฮิวะฮัลลัม ได้รับข่าวการมุ่งหน้าเข้ามาของฝ่ายข้าศึกเช่นนั้น จึงได้สั่งให้ขุดสนามเพลาะรอบ เมืองอัลมะดีนะฮฺ โดยการชี้แนะของ ซัลมาน อัลฟาริซี และท่านได้นำกำลังทหารมุสลิมีนจำนวนสามพัน คนออกไปตั้งรับฝ่ายศัตรูอยู่ที่สนามเพลาะ

พวกเจ้ามองไม่เห็น¹ และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

10. เมื่อพวกเขายกทัพมายังพวกเจ้า ทั้งจากทางข้างบนของพวกเจ้า³ และจากทางข้างล่างของพวกเจ้า⁴ และเมื่อนัยน์ตาได้เหลือกลานและหัวใจได้มาจุกอยู่ที่ลำคอ⁵ และพวกเจ้านึกคิดกันต่างๆ นานา⁶ เกี่ยวกับอัลลอฮ์

11. ณ ที่นั้นขณะนั้น บรรดาผู้ศรัทธาได้ถูกทดลอง และพวกเขาถูกทำให้เคลื่อนไหวสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง⁷

12. และจงรำลึกถึง เมื่อพวกมุนาฟิกัน และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค กล่าวว่า อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์มิได้สัญญาแก่เราอย่างใด นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น⁸

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ
وَإِذْ رَأَيْتُمُ الْمُؤْمِنِينَ مُصْرَبِينَ وَتَبَيَّنَتِ
الْقُلُوبُ وَالْحَنَاجِرُ وَتَطَّتُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

¹ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงให้ลมพายุพัดกระหน่ำในเวลากลางคืนที่มีมืดทึบและหนาวเหน็บ ทำให้ที่พักถูกลมพัดปลิวพังพินาศ และกำลังทหารล้อมจับกันระเนระนาด และพระองค์ได้ทรงส่งมะลาอิกะฮ์จำนวน 1,000 ท่านมาทำให้พวกซำคี้หวาดกลัว

² คือการขูดหลุมทำสนามเพลาะ และการมีจิตใจเข้มแข็งด้วยการสนับสนุนของท่านนะบี ค็อลลัลล่อฮุอะลัยฮิวะซัลลัมในขณะนั้น

³ คือทางทิศตะวันออกเป็นกองทัพของตระกูลอะสัตและมัฏฟาน

⁴ คือทางทิศตะวันตก เป็นกองทัพของพวกกุเรช กิหนะนะฮ์ และพวกอันธพาลอาหรับ โดยได้รับการสนับสนุนจากพวกยะฮูดี บะนีญุรียะฮะฮ์ ซึ่งได้ผิดสัญญากับท่านรอซูล ค็อลลัลล่อฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

⁵ เป็นการเปรียบเทียบ หมายถึงความตระหนกตกใจและความกลัว

⁶ พวกมุนาฟิกันคิดว่าบรรดามุอิมินูปราบอย่างถอนรากถอนโคนแล้ว บรรดามุอิมินก็คิดว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ

⁷ คือบรรดามุอิมินได้ถูกทดสอบ เพื่อจะรู้ว่าใครเป็นผู้มีความจริงใจ ใครคือมุนาฟิกัน

⁸ ผู้ที่กล่าวเช่นนั้นคือ มุอัดบ์ อิบน์ กุไซร เพราะการอีมานมิได้เข้าไปสิงสู่อยู่ในหัวใจของพวกเขา

13. และจงรำลึกถึง เมื่อกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา (มุนาฟิเกีน)¹ กล่าวว่า โอ้ชายัษริบเอ๋ย! ไม่มีที่ตั้งมั่นสำหรับพวกท่านแล้ว (เพื่อต่อสู้กับข้าศึก) จงกลับไปเสียเถิด² และกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา จะขออนุญาตกับท่านนะบีว่า บ้านของพวกเรา ไม่มีอะไรไปปิด ไม่มั่นคง และมันมิได้เป็นเช่นนั้น³ พวกเขามิได้ประสงค์สิ่งใด นอกจากการหนี (จากการทำสงคราม)

14. และถ้ามีการรุกรานมายังพวกเขาจากรอบนอกเมืองของมั่น แล้วพวกเขาได้ถูกปลุกปั่นให้ก่อความไม่สงบ⁴ แน่نون พวกเขาจะกระทำทันที และพวกเขาจะไม่ลังเลแม้แต่น้อย

15. และโดยแน่نون พวกเขาได้ให้สัญญาต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้วว่า พวกเขาจะไม่หันหลังกลับ⁵ และสัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะถูกสอบถาม

16. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า การหนีนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกท่าน หากพวกท่าน (ต้องการ) จะหนีจากความตายหรือการ

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا الْفِرَارَ ﴿١٣﴾

وَوَدَّحَلَّتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَمْقَارِهِا نَّمْ سُبُلًا الْفِتْنَةَ لَأَن تَوَّاهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَ اللَّهِ مِن قَبْلِ لَا يُؤْتُونَ الْآذِينَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

¹ พวกเหล่านั้นคือ เฮาส์ อิบน์ ก็อยซีย และสมุนของเขา และอับย อิบน์ สะลูล พร้อมด้วยพรรคพวกของเขา

² ปล่อยให้มุฮัมมัดและสาวกของเขาอยู่แต่ลำพังเถิด

³ เป็นการปฏิเสธจากอัลลอฮ์แก่พวกเขา คือเรื่องมันมิได้เป็นไปตามที่พวกเขาอ้างดอก

⁴ หากพวกศัตรูบุกรุกเข้ามาหาพวกมุนาฟิเกีนจากรอบตัวเมืองมะดีนะฮ์ แล้วขอร้องให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธา และฆ่าบรรดามุสลิมัน พวกเขาที่จะปฏิบัติอย่างรีบด่วน

⁵ คือก่อนสงครามอัล ค็อนดัก และหลังสงครามบัตร์ พวกเขาได้สัญญากับอัลลอฮ์ว่า พวกเขาจะไม่หนีการทำสงคราม

รบราฆ่าฟันกัน¹ และเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่
ได้ยินเสียงกัน นอกจาก (ใน) เวลาอันเล็กน้อย²

17. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ใครเล่าจะปกป้องพวก
ท่านให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้ หากพระองค์ทรง
ปรารถนาให้ความเสียหายแก่พวกท่าน หรือ
หากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเมตตา
แก่พวกท่าน และพวกเขาจะไม่พบใครอื่นจาก
อัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองและเป็นผู้ช่วยเหลือแก่
พวกเขา³

18. แน่หนอน อัลลอฮ์ทรงรับรู้บรรดาผู้ขัดขวางใน
หมู่พวกเจ้า⁴ และผู้ที่กล่าวแก่พี่น้องของพวก
เขาว่า มาหาพวกเราทางนี้⁵ และพวกเขาจะ
ไม่มาร่วมกันต่อต้านข้าศึก นอกจากจำนวน
เล็กน้อย⁶

19. เป็นคนตระหนี่กับพวกเจ้า⁷ ครั้นเมื่อความ
กลัว (อันตราย) ปรากฏขึ้น เจ้าจะเห็นพวกเขา
จ้องมองไปยังเจ้า สายตาของพวกเขากลือกกลิ้ง

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لِمَنْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِفِينَ مِنَ الْمُقَاتِلِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ
هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبِئْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

أَشْحَاةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ
إِلَيْكَ تَدْرُورًا عَيْنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ
فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِالسِّنَةِ حَدَادٍ

¹ คือการรบราฆ่าฟันหรือความตายนั้น จะไม่ทำให้พวกท่านมีอายุยืนนาน หรือจะยืดเวลาการตายของ
พวกท่านออกไป

² เพราะความตายคือทางกลับของทุกสิ่งที่มีชีวิต

³ คืออื่นจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาจะไม่พบผู้ให้ความช่วยเหลือ แม้แต่ญาติหรือผู้ใกล้ชิดก็ไม่สามารถจะอำนวยความสะดวก
ประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขาได้

⁴ พระองค์ทรงรับรู้ข้อเท็จจริงของบรรดาผู้ขัดขวางในหมู่พวกเจ้า ซึ่งได้ขัดขวางมหาชนมิให้เข้าทำสงคราม

⁵ คือได้กล่าวกับพี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาว่า จงมาหาพวกเราทางนี้ ปล่อยให้มุฮัมมัดและพรรค
พวกของเขาประสพกับความพ่ายแพ้ และอย่าไปร่วมกับพวกเขา

⁶ คือจุดมุ่งหมายของพวกเขาก็คือ การอวดอ้างและต้องการมีชื่อเสียง

⁷ คือไม่มีความรักใคร่ ความสงสาร และการให้คำตักเตือนแก่พวกเจ้า เพราะพวกเจ้าไม่มีความหวังดีต่อ
พวกเจ้า

เสมือนผู้มีอาการร้อแร่ใกล้จะตาย¹ ต่อเมื่อความกลัว (อันตราย) ได้ผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาก็พุดจาถากถางพวกเจ้าด้วยสำนวนที่เผ็ดร้อน เป็นคนตระหนี่ในเรื่องทรัพย์สิน² (ของที่ยึดมาได้จากการทำสงคราม) ชนเหล่านั้นพวกเขามีได้ศรัทธา อัลลอฮ์จึงทรงให้การงานของพวกเขาไม่บังเกิดผล³ และนั่นเป็นเรื่องง่ายตายแก่อัลลอฮ์

20. พวกเขาคิดว่าพวกพรรคต่างๆ เหล่านั้นยังมีได้ถอยกลับออกไป⁴ และหากว่าพวกพรรคต่างๆ เหล่านั้นหวนกลับมาอีก พวกมุนาฟิก็ินก็คาดหวังกันว่า หากพวกเขาได้ไปอยู่ร่วมกับอาหรับชนบทเพื่อคอยสืบเสาะหาข่าวของพวกเขา⁵ และหากว่าพวกเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเจ้า พวกเขาก็จะไม่ต่อสู้ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁶

أَشِحَّةَ عَلَى الْخَيْرِ أَوْلَيْكَ لَمْ تَرَوْهُمُوفَاحْطَ
اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢١﴾

يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ
يُودُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْتَلُوتُ
عَنْ أُنْسَائِكُمْ وَلَوْ كُنَّا نُؤَافِيكُمْ
مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

¹ ลักษณะของผู้ที่มีความกลัวนั้น จะเห็นได้จากลักษณะท่าทางและดวงตาของเขา

² คือพวกเขาจะสนทนากับพวกเจ้าในลักษณะของคนตระหนี่ในเรื่องทรัพย์สินสมบัติ หรือทรัพย์สินของเซลล์ที่ยึดมาได้

³ เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการกลับลอกของพวกเขา เพราะการงานจะถูกตอบรับหรือไม่อยู่ที่การอีมานของพวกเขา

⁴ คือพวกกัฟฟารุชและกลุ่มพรรคต่างๆ ที่อยู่ในเครือเดียวกัน ยังมิได้ถอยออกไปจากนครอัลมะดีนะฮ์ แต่ความจริงพวกเหล่านั้นได้ถอยออกไปแล้ว หลังจากที่ได้ประสบกับความปราชัย

⁵ เพราะกลัวจะถูกฆ่าและคอยฉวยโอกาสสืบหาข่าวที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเจ้า เช่น กล่าวว่า บรรดามุอ์มินถูกกวาดล้างหมดแล้วหรือยัง? หรือว่า อะบูซุฟยาน (ซึ่งเป็นหัวหน้าของพวกเขาในเวลานั้น) ได้รับชัยชนะแล้วหรือ?

⁶ เพราะความกลัว ความต่ำต้อย และการรักชีวิต

21. โดยแน่นอน ในรอซูลของอัลลอฮฺมีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว¹ สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮฺและวันปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมาก

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرٍ كَبِيرًا ﴿٣١﴾

22. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้เห็นพรรคต่างๆ เหล่านั้น พวกเขา (มุอฺมิน) ได้กล่าวว่า นี่คือนสิ่งที่อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา² และอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์คือจริงแล้ว³ และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขา นอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٣٢﴾

23. ในหมู่ผู้ศรัทธามีบุรุษผู้มีสติจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮฺเอาไว้⁴ ดังนั้นในหมู่พวกเขามีผู้ปฏิบัติตามสัญญาของเขา⁵ และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังคงคอย (การตายชะฮีด) และพวกเขามิได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ، وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا بَدِيلًا ﴿٣٣﴾

¹ คือแบบฉบับอันสูงส่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามในทุกคำพูด การปฏิบัติ และสถานะ เพราะท่านมิได้พูด และปฏิบัติตามอารมณ์ หากแต่เป็นวะฮียและการประทานให้ลงมา

² ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบ แล้วบรรดามุอฺมินจะได้รับชัยชนะเหนือศัตรู

³ นักตีพรีอธิบายว่า เมื่อฝ่ายมุสลิมที่กำลังซัดหลุมทำสนามเพลาะ ได้พบหินก้อนใหญ่ขวางอยู่ ไม่สามารถจะทุบให้แตกได้ พวกเขาจึงได้ไปแจ้งต่อท่านรอซูล คือลลัลลอฮฺอะลยฮิวะซัลลิม ท่านได้มาและใช้ฆอนทฺูยถึง 3 ครั้ง มีแสงประกายออกมาให้ท่านเห็นเมืองต่างๆ ของเปอร์เซียและพระราชวังต่างๆ ของโรมัน ท่านจึงกล่าวว่า ขอแจ้งข่าวดีว่าเราจะประสบชัยชนะ ครั้นเมื่อพวกมุชริกีนได้มุ่งหน้าเข้ามา บรรดามุอฺมินได้เห็นพวกเขาแล้วก็กล่าวขึ้นว่า “นี่คือสิ่งที่อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ได้สัญญาไว้แก่เรา”

⁴ คือพวกเขาได้ให้สัญญาไว้ว่า หากพวกเขาได้เข้าร่วมทำสงครามกับท่านรอซูลลลอฮฺ คือลลัลลอฮฺอะลยฮิวะซัลลิม พวกเขาจะหนักแน่นอดทนต่อสู้กับฝ่ายศัตรูจนกระทั่งตายชะฮีด

⁵ คือเสียชีวิตในทางของอัลลอฮฺ เช่น ท่านอะนะส อิบฺนุ อันนฎร และท่านฮัมซะฮฺ

24. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนบรรดาผู้มี
 สัจจะในความสัจจริงของพวกเขา¹ และจะทรง
 ลงโทษพวกมุนาฟิกัน หากพระองค์ทรงประสงค์
 หรือจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัล-
 ลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

25. และอัลลอฮ์ทรงให้พวกปฏิเสธศรัทธาถอย
 ทักษกลับด้วยความเคียดแค้นของพวกเขา โดย
 ที่พวกเขามิได้ประสบความสำเร็จแต่อย่างใด² และ
 อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วแก่บรรดาผู้ศรัทธา
 ในการสู้รบ³ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรง
 อำนาจอย่างเหลือหลาย

26. และพระองค์ทรงให้พวกอะฮฺลุลกีตาบ (ยิว-
 ก๊กบะนีญุรียฮฺฮะฮฺ) ที่ได้ช่วยเหลือพวกเขา
 (พวกมุชริกีน) ลงมาจากป้อมที่มั่นของพวกเขา
 และทรงบรรจุความหวาดกลัวไว้ในจิตใจของ
 พวกเขา ส่วนหนึ่งพวกเจ้าประหารชีวิต (พวก
 เขา) และอีกส่วนหนึ่งพวกเจ้าจับเป็นเชลย⁴

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
 الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْطِهِمْ لَمَنَّا لُوْأخِيْرًا وَكَفَى
 اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْفِتْنَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيْمًا عَزِيْمًا ﴿٢٥﴾

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 مِنْ صَاحِبَيْهِمْ وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
 فَرِيْقًا نَّقَلْتَلُوكَ وَأَسْرُوكَ فَرِيْقًا ﴿٢٦﴾

¹ ด้วยการตอบแทนที่ดีเยี่ยมในวันอาคิเราะฮ์

² ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า นอกจากนั้นพวกเขายังจะได้รับโทษเพราะการต่อต้านและพยายามฆ่าท่าน
 ร่อซูล คือลัลล่อฮ์จะลงโทษด้วย

³ คือทรงคุ้มกันบรรดามุอฺมินให้พ้นจากการวางแผนร้ายของฝ่ายศัตรู ด้วยการส่งลมพายุและมะลาอิกะฮ์
 มาปราบ จนกระทั่งพวกเขาต้องยกทัพลับไปด้วยความปราถน

⁴ อิบฺนุญญาฮียฺกล่าวว่า อาเยฮ์นี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับพวกยะฮูดก๊กบะนีญุรียฮฺฮะฮฺ ทั้งนี้เพราะว่า
 พวกเขาได้ทำสัญญากับท่านนะบี คือลัลล่อฮ์จะลงโทษด้วย แล้วพวกเขา ก็ผิดสัญญาโดยกลับไปช่วยเหลือ
 พวกกุเรซ ครั้นเมื่อพวกมุชริกีนได้พ่ายแพ้และพวกกุเรซได้ออกไปจากนครอัลมะดีนะฮ์ ท่านร่อซูลล่อฮ์
 คือลัลล่อฮ์จะลงโทษด้วย จึงเข้าล้อมพวกยิวบะนีญุรียฮฺฮะฮ์และบังคับให้ยอมรับข้อตัดสินของ “ชะอฺด
 อิบฺนุ มุอาซ” ซึ่งได้ตัดสินให้ฆ่าพวกผู้ชาย และให้จับผู้หญิงและเด็ก ๆ เป็นเชลย กล่าวกันว่าชาวยิวที่ถูก
 ฆ่าตายในวันนั้นประมาณ 800-900 คน

27. และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าได้รับมรดกปกครองแผ่นดินของพวกเขา และที่อยู่อาศัยของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา และแผ่นดินที่พวกเจ้ายังมีเคยเหยียบย่างเข้าไป¹ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

28. โอ้ นะบีเอ๋ย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้าเถิดว่า² หากพวกเธอปรารถนาการมีชีวิตในโลกนี้และความเฟริศแพร่ของมัน ก็จงมาเถิด ฉันจะจัดหา (การเลี้ยงชีพ) ให้แก่พวกเธอ และจะปล่อยพวกเธอให้ออกไปอย่างดีงาม³

29. และหากพวกเธอปรารถนาอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์และโลกอาคิเราะฮ์แล้ว⁴ แท้จริงอัลลอฮ์ได้เตรียมผลบุญอันใหญ่หลวงแก่เหล่าสตรีผู้กระทำความดีในหมู่พวกเธอ⁵

30. โอ้ บรรดาภริยาของนะบีเอ๋ย! ผู้ใดในหมู่พวกเธอนำความชั่วอย่างชัดแจ้งมา⁶ การลงโทษจะถูกเพิ่มให้แก่นางเป็นสองเท่า⁷ ในการนั้นเป็นการง่ายตายแก่อัลลอฮ์

وَأَوْزَيْنَاكُمْ أَرْضَهُمْ وَيَدِيْرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّوْهُا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزِيْحِكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيْنَتَهَا فَمَنْعًا آتَيْنَ أَمْ تَتَّقُونَ وَأَسْرَحْتُمْ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٢٨﴾

وَلِإِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٢٩﴾

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُم بِفَحِيْشَةٍ مُّبِيْنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾

¹ คือเมืองคอยบ์ซึ่งเป็นดินแดนของพวกยิวโดยเฉพาะ และเมืองอื่นๆ ที่พวกมุสลิมได้เข้าไปพิชิตหลังจากนั้น

² คือบรรดาภริยาของเจ้าที่ทำความเดือดร้อนให้เจ้า เพราะเรียกร้องขอเพิ่มค่าใช้จ่าย

³ คือฉันจะจัดการหย่าพวกเธอโดยมิให้เกิดการเดือดร้อน

⁴ หากพวกเธอต้องการความโปรดปรานของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และได้รับความสะดวกสบายในโลกอาคิเราะฮ์

⁵ คือสวนสวรรค์ที่ไม่เคยพบเห็น ไม่เคยได้ยิน และไม่เคยนึกฝันมาก่อนเลย

⁶ คือทำบาปใหญ่หรือความผิดอย่างน่าเกลียดที่เกินขอบเขต

⁷ คือเพิ่มการลงโทษเป็นสองเท่า มากกว่าหญิงอื่นๆ

31. และผู้ใดในหมู่พวกเธอภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และกระทำความดี เราจะให้รางวัลของนางแก่นางสองครั้ง¹ และเราได้เตรียมปัจจัยยังชีพอันดีงามแก่นาง

32. โอ้ บรรดาภริยาของนะบีเอ๋ย! พวกเธอไม่เหมือนกับสตรีใดๆ ในเหล่าสตรีอื่น หากพวกเธอขำเกรง (อัลลอฮ์)² ก็ไม่ควรพุดจาเพราะพริ้งนัก เพราะจะทำให้ผู้ที่ในหัวใจของเขามีโรคเกิดความโลภ แต่จงพุดด้วยถ้อยคำที่พอเหมาะพอควร³

33. และจงอยู่ในบ้านเรือนของพวกเธอ และอย่าได้อวดความงาม (ของพวกเธอ) เช่น การอวดความงาม (ของพวกสตรี) แห่งสมัยมงายในยุคก่อน⁴ และจงดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และจงภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ อัลลอฮ์เพียงแต่ต้องการที่จะขจัดความโลภใครกออกไปจากพวกเจ้า⁵ โอ้ สมาชิก

● وَمَنْ يَفْتَنَنَّكَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَتَعَمَلْ صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

يَا أَيُّهَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

¹ คือผู้ใดที่ภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลเป็นประจำ และทำความดีตลอดต่อพระองค์ด้วยการทำความดีแล้ว เราก็จะตอบแทนความดีให้เธอสองเท่า คือเท่าหนึ่งต่อการภักดีและการดีทักวา อีกเท่าหนึ่งในการที่เธอทำความโปรดปรานให้แก่ท่านรอซูล ด้วยการพอใจในสิ่งที่มีอยู่ และการอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก

² อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่า ความประเสริฐจะเป็นที่สมบูรณ์แก่พวกเธอด้วยการดีทักวา โดยที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเธอได้มาเป็นภริยาของท่านรอซูล คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

³ อิบน์ญะซีร์กล่าวว่า ความหมายก็คือ เธอจะพุดกับผู้อื่นด้วยคำพุดที่ไม่มีจริตจะก้าน และไม่เหมือนกับการที่เธอจะพุดกับสามีของเธอ

⁴ โดยที่สตรีในยุคญาฮิลียะฮ์ได้ออกไปนอกบ้านเพื่ออวดความงามของพวกเธอ เปิดเผยส่วนที่ไม่สมควรจะเปิดเผย

⁵ คือขจัดความโลภใครกแห่งการฝ่าฝืนและความผิดต่างๆ

พระองค์ ครั้นเมื่อเซตได้หย่ากับนางแล้ว¹ เราได้ให้เจ้าแต่งงานกับนาง เพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายในเรื่องการ (การสมรสกับ) ภริยาของบุตรบุญธรรมของพวกเขา เมื่อพวกเขาหย่ากับพวกนางแล้ว และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นจะต้องบรรลุผลเสมอ

38. ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่ท่านนะบีในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่เขา (นี่คือ) แนวทางของอัลลอฮ์ (ที่ได้มีขึ้นแล้ว) ต่อบรรดาผู้ได้ล่วงลับในสมัยก่อน และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นได้กำหนดไว้แล้ว

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ حَلَلُوا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

39. บรรดา (นะบี) ผู้ที่ได้เผยแผ่ศาสน์ทั้งหลายของอัลลอฮ์ และพวกเขากลัวเกรงพระองค์ และไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงชำระสอบสวน

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾

40. มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขาเจ้า² แต่เป็นร่อซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานะบี³ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

¹ นี่คือหลักฐานอันชัดแจ้งว่าสิ่งที่ท่านร่อซูลปกปิดเอาไว้ นั่น ก็คือต้องการจะแต่งงานกับเธอหลังจากเซตได้หย่าเธอแล้ว ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติตามคำบัญชาของอัลอะฮฺซาบ มิใช่เพราะท่านรักเธอตามคำกล่าวอ้างของพวกมุสลา

² นักตีฟซีรอฮ์อธิบายว่า เมื่อท่านร่อซูลลอส คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์ซะลัม สมรสกับไซหนับ มีผู้คนกล่าวกันว่ามุฮัมมัดแต่งงานกับภริยาของบุตรบุญธรรมของเขา อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

³ แต่ท่านเป็นนะบีและร่อซูลคนสุดท้าย อัลลอฮ์ทรงประทับตราศาสน์แห่งชั้นฟ้า ดังนั้น จึงไม่มีนะบีหลังจากท่านอีกแล้ว อิบนุอับบาสกล่าวว่า พระองค์ทรงมีพระประสงค์ว่า หากข้าไม่ประทับตราให้เขาเป็นนะบีคนสุดท้ายแล้วข้าก็จะให้เขามีบุตรชายเพื่อให้เป็นนะบีหลังจากเขา

41. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ โดยการรำลึกอย่างมากมาย¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

42. และจงแช่ซ่องสุดดีพระองค์ทั้งยามเช้าและยามเย็น²

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

43. พระองค์คือผู้ทรงประทานความเมตตาให้แก่พวกเจ้า³ และมะลาอิกะฮ์ของพระองค์ด้วย⁴ เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดทึบทั้งหลายสู่ความสว่าง⁵ และพระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

44. การกล่าวคำทักทายของพวกเขาในวันที่พวกเขาพบพระองค์คือ ศานติ (สลาม)⁶ และพระองค์ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว⁷

تَحِيَّاتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

45. โอ้ นะบีเอ๋ย! แท้จริง เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน⁸ และผู้แจ้งข่าวดี⁹ และผู้ตักเตือน¹⁰

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

¹ รำลึกถึงอัลลอฮ์ด้วยการกล่าว "ลาอิลาฮะฮ์อิลลัลลอฮ์" "อัลฮัมดุลิลลาฮ์" การให้เกียรติ และการให้ความบริสุทธิ์อย่างมากมาย ทั้งในเวลากลางวัน กลางวัน ยามเดินทาง และยามพำนัก

² การที่กล่าวถึงเวลาทั้งสองก็เพราะมันเป็นเวลาที่ประเสริฐยิ่ง โดยที่มะลาอิกะฮ์ได้ลงมาในเวลาดังกล่าว

³ พระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่บ่าวของพระองค์ตลอดเวลา ทรงเอาใจใส่ในกิจการของพวกเขา

⁴ ส่วนมะลาอิกะฮ์ก็จะขอพร ขอยกโทษ และความเมตตาให้แก่พวกเจ้าด้วย

⁵ คือจะนำพวกเจ้าออกจากความหลงผิดไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง จากความมืดทึบแห่งการฝ่าฝืนไปสู่แสงสว่างแห่งการจงรักภักดีและการศรัทธา

⁶ เช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า (سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ) ศานติเป็นคำกล่าวจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตา

⁷ สวรรค์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พำนักอยู่ในนั้น

⁸ แก่ประชาชาติของเจ้าและประชาชาติทั้งหมดว่า บรรดา นะบี ของพวกเขาได้เผยแผ่ศาสนาแห่งพระเจ้าของพวกเขาแล้ว

⁹ แก่บรรดามุอฺมินว่า จะได้รับการตอบแทนด้วยสวรรค์

¹⁰ แก่พวกปฏิเสธศรัทธาว่า จะได้รับการลงโทษด้วยนรกยะอันหนัก

46. และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ตามพระบัญชาของพระองค์¹ และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส

47. และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าแท้จริง สำหรับพวกเขาจะได้รับความโปรดปรานอันใหญ่หลวงจากอัลลอฮ์²

48. และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมูนาฟิกัน³ และอย่าสนใจการระรานของพวกเขา⁴ และจงมอบความไว้วางใจแต่อัลลอฮ์และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้รับการมอบหมาย⁵

49. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! เมื่อพวกเจ้าได้สมรสกับบรรดาหญิงผู้ศรัทธา แล้วพวกเจ้าได้หย่าพวกเธอก่อนที่พวกเจ้าจะแตะต้องตัวพวกเธอ (คือร่วมหลับนอนกับพวกเธอ) ดังนั้น สำหรับพวกเจ้าไม่มีสิทธิ (ที่จะให้พวกเธออยู่) ในอิตตะฮ์ โดยที่พวกเจ้าจะนับเวลาการอยู่ในอิตตะฮ์⁶ ฉะนั้น พวกเจ้าจงให้ผลประโยชน์แก่พวกเธอบ้าง⁷ แล้วปล่อยให้พวกเธอจากไปโดยดีงาม⁸

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٦٦﴾

وَيَسِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا كَفَرْنَا مِنْهُ لِيُرَوَّيَهُمُ الْكُفْرُ وَاللَّيْفُ يُرَافِقُوا وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٧﴾

وَلَا تُطِيعُوا الْكُفْرَانَ وَالْمُنَافِقِينَ وَعَدَاؤُهُمْ عَلَيْهِمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٦٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
 ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ
 عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَعَهُنَّ وَسِرْحُونَهُنَّ
 سِرَاحًا جَمِيلًا ﴿٦٩﴾

¹ เรียกร้องมวลมนุษยไปสู่การให้เอกภาพ การจงรักภักดี และการอิวาดะฮ์ต่อพระองค์
² คือจะได้รับการประทานให้อย่างกว้างขวางมากมายในสวนสวรรค์จากอัลลอฮ์
³ คืออย่าเชื่อฟังการขอร้องของพวกเข ในกาณ์ผ่อนปรนและยืดหยุ่นในเรื่องของศาสนา แต่จงยึดมั่นในสิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่เจ้า
⁴ และการปิดกั้นมหาชนมิให้ศรัทธาต่อเจ้า
⁵ ในเรื่องของคุณยาและอาคิเราะฮ์
⁶ เพราะพวกเจ้ามิได้หลับนอนกับพวกเธอ ดังนั้นจึงไม่ควรคาดการณ์ว่าพวกเธอจะตั้งครุภัก
⁷ คือให้เกียรติแก่พวกเธอด้วยการจ่ายเงินหรือเครื่องแต่งตัว เป็นการประสานและถนอมจิตใจพวกเธอ
⁸ โดยปราศจากการทำร้ายและเป็นภัย สติรอนสิทธิของพวกเธอ

50. โอ้ นะบีเอ๋ย! เราได้อนุมัติแก่เจ้าในบรรดาภริยาของเจ้า ซึ่งเจ้าได้มอบมะฮัรแก่พวกเธอ¹ และสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครองจากพวกที่อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้แก่เจ้า² และบุตรสาวของอา ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของอา ป้า ของเจ้า และบุตรสาวของหน้า ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของหน้า ป้า ของเจ้า ซึ่งพวกเธอได้อพยพพร้อมไปกับเจ้า³ และหญิงผู้ศรัทธาเมื่อนางเสนอตัวของนางแก่ท่านนะบี หากท่านนะบีปรารถนาจะสมรสกับนาง⁴ ทั้งนี้สำหรับเจ้าโดยเฉพาะ มิใช่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁵ แน่نون เรารู้ดีถึงสิ่งที่เราได้กำหนดแก่พวกเขาในเรื่องบรรดาภริยาของพวกเขา และสิ่งที่มือขวาของพวกเขาคครอบครอง⁶ เพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่เจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิษผู้ทรงเมตตาเสมอ

بَيَّأْتِهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَمْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَنِسَاءَ عَمَلِكَ وَنِسَاءَ خَالَكَ وَنِسَاءَ خَلْلِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

¹ เราได้อนุมัติหญิงหลายประเภทให้เจ้า เป็นการเปิดโอกาสและสะดวกแก่เจ้าในการเผยแพร่ศาสนา เช่น ให้สมรสกับหญิงที่เจ้ามอบมะฮัรให้พวกเธอ และเธอก็อยู่ในครอบครองของเจ้า นี่คือประเภทหนึ่ง

² อีกประเภทหนึ่งคือพวกที่ถูกจับเป็นเชลยศึกในสงคราม หญิงประเภทนี้ดีกว่าทาสที่ครอบครองโดยการค้าชาย

³ นี่ก็อีกประเภทหนึ่ง

⁴ เราได้อนุมัติหญิงประเภทนี้ให้แก่เจ้า โดยที่นางมีความรักในอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

⁵ หญิงประเภทดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นที่อนุมัติสำหรับท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม โดยเฉพาะไม่เป็นที่อนุมัติแก่บรรดามุอิมินทั่วไป เว้นแต่ฝ่ายชายจะต้องมอบมะฮัรให้แก่ฝ่ายหญิง

⁶ คือสิ่งที่เราได้บัญญัติแก่บรรดามุอิมินในเรื่องของค่าใช้จ่าย มะฮัร พยาน ในขณะที่ทำการสมรสและการมีภริยาได้ไม่เกิน 4 คน ตลอดจนสิ่งที่เราได้อนุมัติให้แก่พวกเขา คือสิ่งที่มือขวาของพวกเขาคครอบครอง (ทาส)

51. เจ้ามีสิทธิ์ที่จะหย่าผู้ที่เจ้าปรารถนาในหมู่พวกเธอ และเจ้าจะรับผู้ที่เจ้าประสงค์มาอยู่ร่วมกับเจ้า และผู้ใดที่เจ้าต้องการ (ให้มาอยู่ร่วม) จากผู้ที่เจ้าเคยแยกกันอยู่ ก็ไม่เป็นที่ตำหนิแก่เจ้า นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่จะทำให้นัยน์ตาของพวกเธอรื้นรมย์ และไม่ทำให้พวกเธอเศร้าโศก และพวกเธอพอใจในสิ่งที่เจ้าได้ให้แก่พวกเธอทั้งหมด¹ และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเจ้า และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงชั้นดีธรรม

52. ไม่เป็นที่อนุมัติแก่เจ้าที่จะแต่งงานกับหญิงอื่นหลังจากนี้² และเจ้าอย่าได้เปลี่ยนพวกเธอเพื่อภรรยาอื่น³ ถึงแม้ว่าความสวยงามของพวกเธอจะทำให้เจ้าพอใจก็ตาม นอกจากสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครอง⁴ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่าง

53. โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าอย่าได้เข้าไปในบ้านทั้งหลายของนะบี เว้นแต่จะเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เพื่อรับประทานอาหารโดยมิต้องคอยการปรุงอาหารให้สุกเสียก่อน⁵ แต่เมื่อพวกเจ้าได้รับเชิญก็จงเข้าไป ครั้นเมื่อพวกเจ้า

﴿ تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتَوَى إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ وَمَنْ أَبْغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَأُ آيَاتِهِنَّ وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَبِرَّ صَبِيحَتِ بِمَاءِ الْيَتِيمِ كُفُّهُنَّ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

﴿ لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَنَاتُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ مِنْهُنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾

﴿ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرِهَا إِنَّهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَسْتَسِينَ لِجَدِيبِ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَىٰ النَّبِيَّ فَيَسْتَجِيبْ مِنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِيبُ

¹ ในการเลือกซึ่งเราได้เลือกให้แก่เจ้าในเรื่องของพวกเธอนั้น ย่อมทำให้พวกเธอพอใจ เพราะเมื่อพวกเธอรู้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของอัลลอฮฺ พวกเธอก็จะชอบอุ้นใจ ไม่เสียใจ

² คือหลังจากภรรยา 9 คน ที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของเจ้า

³ ไม่อนุมัติให้เจ้าหย่าคนหนึ่งคนใดใน 9 คนนั้น แล้วไปแต่งงานกับหญิงอื่นแทน

⁴ คือนอกจากทาสี เพราะนางมิใช่ภรรยา

⁵ ในอายะฮฺนี้เป็นารชี้แนะแก่บรรดามุอฺมินถึงมรรยาทอันสูงส่งและยิ่งใหญ่ เพื่อเป็นการให้เกิดริและไมก่อความรำคาญแก่เจ้าของบ้าน

รับประทานเสร็จแล้วก็จึงแยกย้ายกันออกไป และอย่าเป็นผู้ขอวิสาสะในการสนทนา แท้จริง ในการนั้นย่อมทำความรำคาญให้แก่ท่านนะบี ซึ่งท่านกระดากอายพวกเจ้า¹ แต่อัลลอฮฺไม่ทรงกระดากอายต่อความจริง และเมื่อพวกเจ้าขอลสิ่งใดจากพวกนาง ก็จงขอพวกนางจากหลังม่าน เช่นนั้นแหละเป็นการบริสุทธิ์อย่างยิ่ง แก่จิตใจของพวกเจ้าและจิตใจของพวกนาง และไม่เป็นการบังควรแก่พวกเจ้าที่จะก่อความรำคาญให้แก่รอซูลของอัลลอฮฺ² และพวกเจ้าจะต้องไม่แต่งงานกับบรรดาภริยาของท่านหลังจากท่าน (ได้สิ้นชีพไปแล้ว) เป็นอันขาด แท้จริงในการนั้น ณ ที่อัลลอฮฺเป็นเรื่องที่ใหญ่หลวงนัก³

54. หากพวกเจ้าเปิดเผยสิ่งใดหรือปิดบังมัน⁴ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ
وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ
اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا
إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

إِنْ تَبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

¹ คือการนั่งสนทนากันอยู่นานๆ ในบ้านของท่านนั้น ทำให้ท่านลำบากใจ ครั้นท่านจะบอกกล่าวเตือนให้ออกหลังจากเสร็จสิ้นการรับประทานอาหารแล้ว ท่านก็เกรงใจ ประกอบกับมรรยาทอันสูงส่งและความเมตตาของท่าน ท่านจึงไม่อาจกระทำได้

² คือเมื่อพวกท่านจะขอลสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือจะพูดกับพวกนาง ไม่ควรกระทำแบบเผชิญหน้ากันควรมีสิ่งใดมากั้นขวางไว้เพื่อป้องกันการสงสัย หรือการระแวงที่จะเกิดขึ้นได้ นอกจากนั้นก็เพื่อทำให้จิตใจของทั้งสองฝ่ายบริสุทธิ์ในสายตาของผู้อื่น

³ เพราะพวกนางนั้นเปรียบเสมือนมารดาของพวกท่าน และท่านนะบียี้เปรียบเสมือนบิดาของพวกท่าน เป็นการสมควรละหรือที่พวกท่านจะทำร้ายท่านนะบีและครอบครัวของท่าน เพราะการกระทำเช่นนั้นนับได้ว่าเป็นเรื่องร้ายแรงอย่างยิ่ง และเป็นบาปใหญ่ที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงยกโทษให้เลย

⁴ คือปิดบังเรื่องหนึ่งเรื่องใดไว้ในหัวอกของพวกเจ้า

55. ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนาง¹ เกี่ยวกับบิดาของพวกนาง และลูก ๆ ของพวกนางและพี่น้องผู้ชายของพวกนาง และลูกชายของพี่น้องหญิงของพวกนาง และบรรดาผู้หญิงของพวกนาง² และสิ่งที่มือขวาของพวกนางครอบครอง และพวกนางยำเกรงต่ออัลลอฮ์³ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

56. แท้จริงอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์ของพระองค์ประสาทพรแก่กะบี⁴ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าจงประสาทพรให้เขา และกล่าวทักทายเขาโดยเคารวะ⁵

57. แท้จริง บรรดาผู้กล่าวร้ายแก่อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์⁶ อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวก

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آيَاتِهِمْ وَلَا آبَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا إِخْوَاتِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخْوَاتِهِمْ وَلَا نِسَاءَهُنَّ وَلَا مَمْلُوكَاتٍ أَيْمَنَهُنَّ وَأَتَقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُوذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٧﴾

¹ คือไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนางและสตรีเพศทั้งหลาย ที่จะไม่คลุมศีรษะต่อหน้าบุคคลที่ได้กล่าวไว้ในอายะฮ์นี้ คือบรรดาญาติสนิทที่เป็นเพศชายของพวกนาง อัลกุรฎูบียัยกล่าวว่ เมื่ออายะฮ์เกี่ยวกับเรื่องฮิญาบถูกประทานลงมา บรรดาบิดาและลูกหลานได้กล่าวแก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมว่า พวกเราก็จะต้องพูดกับพวกนางหลังม่าน เช่นเดียวกันหรือ? อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาเป็นการผ่อนผัน

² หมายถึงบรรดาสตรีที่เป็นมุอิมินะฮ์

³ ทั้งในที่ลับและในที่เปิดเผย

⁴ อัลกุรฎูบียัยกล่าวว่ การประสาทพรจากอัลลอฮ์แก่บรรดากะบี หมายถึงความเมตตาและความโปรดปรานของพระองค์ จากมะลาอิกะฮ์ หมายถึงการขอพรและขอกภัยโทษให้แก่ท่าน

⁵ จากประชาชาติ หมายถึงการขอพรและการยกย่องให้เกียรติแก่ท่าน คือทุกครั้งที่มีการกล่าวชื่อของท่าน พวกท่านก็จงกล่าวคำว่า ศอลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁶ เช่นพวกยะฮูดกล่าวว่า “พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ถูกตรึง (ตรชนั)” พวกนะซอรอกล่าวว่ “อัลมะซีหุเป็นบุตรของอัลลอฮ์” และกล่าวร้ายท่านรอซูลุลลอฮ์ด้วยการปฏิเสธไม่ยอมรับศาสนของท่าน และกล่าวประณามท่านในรูปแบบต่างๆ

เขาทั้งในโลกนี้และปรโลก และทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกเขา

58. และบรรดาผู้กล่าวร้ายแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ในสิ่งที่พวกเขา มิได้กระทำ¹ แน่نونพวกเขาได้แบกการกล่าวร้าย และบาปอันชัดแจ้งไว้

59. โอ้ นะบีเอีย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกเขาตั้งเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง² นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน³ และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

60. แน่نون ถ้าพวกมุนาฟิกันและบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค และกลุ่มผู้ก่อความสงบในนครมะดีนะฮ์ ไม่ระงับ (การกระทำที่

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَإِنَّمَا مَيْبِنَا ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْرِينَ عَلَىٰ عَمَلِكُم مِّنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ
فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾

﴿٦٠﴾ لَئِن لَّمْ يَنْهَ الْفَاسِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ

¹ โดยปราศจากความเป็นธรรม คือกล่าวหาในสิ่งที่พวกเขา มิได้กระทำ

² คือให้พวกนางเหล่านั้นสวมเสื้อคลุมๆ ซึ่งจะช่วยปกปิดความสวยงามและเครื่องประดับของพวกนาง เพื่อป้องกันการกล่าวร้ายแก่นาง และแยกให้แตกต่างจากลักษณะของพวกผู้หญิงญาฮิลียะฮ์ อัญมณีอปริย์ รายงานจากอิบน์ อับบาส ซึ่งกล่าวเกี่ยวกับอายะฮ์นี้ว่า อัลลอฮ์ทรงใช้บรรดาหญิงผู้ศรัทธาว่า เมื่อพวกนางจะออกจากบ้าน ให้พวกนางคลุมศีรษะและปกปิดใบหน้าด้วยเสื้อคลุมของพวกนาง และเปิดช่องสำหรับนัยน์ตาอย่างเดียว

³ ในการปกปิดเช่นนั้นเป็นการป้องกันพวกนางให้พ้นจากคำพูดของพวกมุนษัฎเลวทราม และเป็นการแยกพวกนางให้แตกต่างจากพวกทาสี

เลวทรามของพวกเขา) แน่نون เราจะทำให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา แล้วพวกเขาจะไม่กลับมาพำนักเป็นเพื่อนบ้านของเจ้าในนั้นอีก เว้นแต่เพียงชั่วเวลาอันเล็กน้อยเท่านั้น¹

61. พวกเหล่านั้นถูกสาปแช่ง² ไม่ว่าจะพวกเขาจะถูกรบ ณ แห่งไหนใด ก็จะถูกจับกุมและถูกสังหาร (โดยปราศจากความเมตตา)

62. นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ที่ลวงลับไปแล้วแต่กาลก่อน³ และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางของอัลลอฮ์⁴

63. มีผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวสาน⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์”⁶ และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางที่ยามอวสานนั้นอยู่ใกล้ๆ นี้เอง

64. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁷ และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับพวกเขา

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخِذُوا وَقْتِكُمْ وَقْتًا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِكُ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

¹ อีรอซียักกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงสัญญากับนะบียของพระองค์ว่า จะให้เขาขับไล่บรรดาคัศรูดของเขากออกจากนครมะดีนะฮ์ เพื่อกำจัดมนุษย์จำพวกเลวทรามให้หมดสิ้นไป

² คือให้ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์

³ คือพระองค์จะทรงกระทำแก่พวกเหล่านั้นในลักษณะดังกล่าว

⁴ เพราะแนวทางของอัลลอฮ์นั้นตั้งอยู่บนรากฐานอันมั่นคงแข็งแรง

⁵ คือพวกมุชริกีนถามเจ้าเป็นเชิงเย้ยหยันถึงกำหนดเวลาของยามอวสาน

⁶ ผู้ที่รู้เรื่องนั้นคือพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ พระองค์ทรงปกปิดไว้เพื่ออภิมะฮุซของพระองค์ ไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ได้ แม้แต่มะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิดและนะบียผู้เป็นรอสูล

⁷ คือขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากความเมตตาของพระองค์

65. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ¹

66. วันที่ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก² พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้ความระทมทุกข์ของเรา! หากเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูล ก็คงดีหรือ!!”³

67. และพวกเขา กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามบรรดาหัวหน้าของเรา และบรรดาผู้นำของเรา ดังนั้น พวกเรา ได้ทำให้พวกเราหลงทาง⁴

68. ข้าแต่พระเจ้าของเรา ได้โปรดลงโทษพวกเขาสองเท่าเถิด⁵ และทรงสาปแช่งพวกเขาซึ่งการสาปแช่งอันยิ่งใหญ่”

69. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้สับสนประมาทมุซา⁶ แล้วอัลลอฮ์ก็

خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يُجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٥٥﴾

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
يَلَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٥٦﴾

وَقَالُوا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ ﴿٥٧﴾

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعُفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَأَلْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى
فَدَرَأَهُ اللَّهُ مَعَ آقَاؤِ الْوَالِدِ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٥٩﴾

¹ ให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์

² เหมือนกับเนื้อที่ถูกย่าง

³ เพื่อที่เราจะไม่ถูกทดสอบด้วยการลงโทษที่น่าเหยียดหยามเช่นนั้น

⁴ จากแนวทางที่ถูกต้องและการศรัทธา

⁵ เพราะพวกเขาเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกเราหลงทาง

⁶ คืออย่าได้เป็นเช่นพวกยะฮูดีที่ได้กล่าวหานะบีมุซาว่า เป็นโรคต่างหรือโรคเรื้อน

ทรงให้เขาพ้นจากที่พวกเขากลัวร้าย¹ และเขา
เป็นผู้ควรแก่การคารวะ ณ ที่อัลลอฮ์²

70. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงอย่าเกรงอัลลอฮ์³
และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด⁴

71. พระองค์จะทรงปรับปรุงการงานของพวก
เจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า⁵ และจะทรงอภัยโทษ
ความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้า และผู้ใด
เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์
แน่นอน เขาได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง⁶

72. แท้จริงเราได้เสนอการอะมานะฮ์⁷ แก่ชั้น
ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และขุนเขาทั้งหลาย
แต่พวกมันปฏิเสธจะแบกรับมันและกลัวต่อมัน
(คือภาระอันหนักอึ้ง)⁸ และมนุษย์ได้แบกรับ
มัน แท้จริงเขา (มนุษย์) เป็นผู้ธรรมมงามย
ยิ่ง⁹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

¹ เกี่ยวกับเรื่องนี้มีหะดีษรายงานมีความหมายโดยสรุปว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะให้มุซาพ้นจากข้อ
กล่าวหาด้วยการให้เขาเปลื้องเสื้อผาลงไปอาบน้ำในลำธาร เมื่ออาบน้ำแล้วขึ้นมาก็ไม่พบเสื้อผ้า จึงเดิน
ตระเวนหา ผู้คนจึงได้มองเห็นเรือนร่างของมุซาว่าบริสุทธิ์ผู้ผ่อง ปราดจากโรคใดๆ ทั้งสิ้น

² คือเป็นผู้ที่มีตำแหน่งอันสูงส่ง ณ ที่พระเจ้าของเขา จะขอสิ่งใดพระองค์ก็จะประทานให้แก่เขา

³ จงอย่าเกรงอัลลอฮ์ในทุกคำพูดและการกระทำของพวกเจ้า

⁴ คือถ้อยคำที่เป็นที่โปรดปรานแต่อัลลอฮ์เท่านั้น

⁵ คือพระองค์จะประทานความสำเร็จและรับการงานที่ดีของพวกเจ้า

⁶ คือบรรลู่สู่เป้าหมายที่เขาต้องการ

⁷ คือบทบัญญัติต่างๆ ทางศาสนาทั้งข้อใช้และข้อห้าม

⁸ หมายถึงว่าอะมานะฮ์ที่อัลลอฮ์จะมอบให้แก่พวกมันนั้น เป็นภาระที่ยิ่งใหญ่และสำคัญยิ่ง

⁹ คือมนุษย์เป็นผู้ธรรมต่อตัวเอง และไม่รู้จักบันปลายแห่งความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

73. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกีนชายและพวกมุนาฟิกีนหญิง¹ และบรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกีน) และบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง (มุชริก้าต)² และเพื่ออัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษแก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย³ และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

لَيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

¹ การที่พระองค์ทรงให้มนุษย์แบกรับอะมานะฮ์ซึ่งเป็นข้อบัญญัตินั้น ก็เพื่อที่จะทรงลงโทษพวกมุนาฟิกีนที่แสดงออกซึ่งการอีมานแต่เพียงภายนอก และซ่อนการกัฟรไว้ภายใน

² พวกมุชริกีนคือผู้ที่แสดงออกซึ่งการตั้งภาคีต่อพระองค์ ทั้งภายนอกและภายใน

³ คือพระองค์จะทรงเมตตาต่อบรรดามุอมีน จะทรงอภัยโทษและโปรดปรานพวกเขา

(34) ซูเราะฮ์สะบะอ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 54 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ สะบะอ

ซูเราะฮ์สะบะอเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ที่ให้ความสนใจในเรื่องของหลักการศรัทธาอิสลามที่เกี่ยวกับรากฐานของศาสนา เพื่อยืนยันถึงความเป็นเอกภาพ การแต่งตั้งนะบี การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยการเทิดทูนถวายพระเกียรติแด่อัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา ซึ่งพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลายมีความสมบูรณ์ ทรงทำให้กิจการทั้งหลายของโลกเป็นไปอย่างรัดกุม ทรงจัดเตรียมจักรวาลด้วยความปรีชาญาณของพระองค์ ดังนั้น พระองค์คือพระผู้สร้างที่ยอดเยี่ยม ปรีชาญาณ สรรพสิ่งทั้งหลายที่มีจำนวนแม้เท่าปรมาณูหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะไม่รอดพ้นไปจากความรอบรู้ของพระองค์ได้เลย นี่คือหลักฐานอันยิ่งใหญ่ในความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญยิ่งเรื่องหนึ่ง คือการปฏิเสธศรัทธาของพวกมุชริกีนต่อปรโลก ต่อการฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว พระองค์จึงบัญชาให้ท่านรอซูล คีอัลลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม สาบานด้วยพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเขาว่า ปรโลกนั้นจะมีขึ้นอย่างแน่นอนหลังจากความพินาศของสังขารทั้งหลาย “บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า วันอาสานจะไม่มาถึงเราดอก จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด หามิได้ ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน ผู้ทรงรอบรู้ ในสิ่งพันญาณวิสัย มันจะเกิดขึ้นแก่พวกท่านอย่างแน่นอน...”

ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงเรื่องราวต่าง ๆ ของบรรดารอซูล โดยกล่าวถึงนะบีดาวิด และบุตรของท่าน คือ นะบีสุลัยมาน อะลัยฮิมัสสลาม คือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานนานาชนิดให้แก่ท่านทั้งสอง เช่น การทำให้ญินเป็นประโยชน์แก่สุลัยมาน

การทำให้หนักและภูเขาถล่มถล่มพร้อมกับระเบิดาวุธ ทั้งนี้เป็นการแสดงให้เห็นที่ประจักษ์ถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ทรงประทานให้อย่างกว้างขวางแก่ะบีทั้งสอง

นอกจากนั้นซูเราะฮ์นี้ยังได้กล่าวถึงความสงสัยบางประการของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับศาสนของนะบีและรอซูลคนสุดท้าย โดยได้ตอบโต้ข้อสงสัยเหล่านั้นด้วยหลักฐานที่ปราศจากข้อขัดแย้งและขัดแย้ง นอกจากนี้ยังได้นำหลักฐานมายืนยันถึงการมีและความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา อีกด้วย

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการเรียกร้องพวกมุชริกีนไปสู่การศรัทธาต่อพระผู้ทรงเอกะ พระผู้ทรงพิชิต โดยเด็ดขาด ซึ่งการจัดเตรียมกิจการต่างๆ ของสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหมดนั้น อยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “สะบะอ” เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องราวของสะบะอ ซึ่งเป็นอาณาจักรหนึ่งของเยเมนโบราณ เป็นที่ปรากฏว่าชาวเมืองสะบะอเหล่านั้นอยู่ในสภาพที่ได้รับความโปรดปราน ร่มเย็นเป็นสุขและอุดมสมบูรณ์ตลอดจนที่พักอาศัยของพวกเขา ก็หอมล้อมไปด้วยเรือกสวนไร่นา ครั้นเมื่อพวกเขาเนรคุณต่อความโปรดปรานและความดีทั้งหลายที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานให้แก่พวกเขา พระองค์จึงลงโทษพวกเขาด้วยการให้น้ำท่วมเขื่อนมะอริบ เพื่อให้พวกเขายึดถือเป็นบทเรียนและนิกศ์นุ้ทาหรณ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์¹ และบรรดาการสรรเสริญในโลกเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์² และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้ เชี่ยวชาญ

2. พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เข้าไปอยู่ในแผ่นดิน³ และสิ่งที่ออกมาจากมัน⁴ และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้า⁵ และสิ่งที่ขึ้นไปสู่นั้น⁶ และพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงอภัยเสมอ

3. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า วันอวสานนั้นจะไม่มาถึงเราดอก⁷ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากมิได้ ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน⁸ ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพันญาณวิสัย มันจะเกิดขึ้นแก่พวกท่านอย่างแน่นอน ไม่มีแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และใน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
 مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَصْعَقُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْعَفُورُ ﴿٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
 لَأَتِيَنَّكُمْ عَلَيْهَا الْغَيْبُ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مَتَىٰ
 ذُرُّوا فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغُرُ
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ
 مُبِينٍ ﴿٣﴾

¹ การสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ในโลกนี้ เนื่องจากเดชาานุภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์

² เนื่องจากความเมตตาอันไพบูรณ์ของพระองค์

³ เช่น น้ำฝน ซุมทรีพย์ และคนตาย

⁴ เช่น พืช ผัก ผลไม้ ดาน้ำ ฯลฯ

⁵ เช่น น้ำฝน มะลาอิกะฮ์ และความเมตตา

⁶ เช่น การงานที่ดี และดูอาต่างๆ

⁷ เป็นการปฏิเสธเชิงเย้ยหยันต่อคำมั่นสัญญาของมุฮัมมัด

⁸ อิบญะฮ์ซิริกล่าวไว้ว่า นี่คือนหนึ่งในสามอายัต ที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์สาบานต่อพระเจ้า ผู้ยิ่งใหญ่ว่า วันอวสานนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ส่วนอีกสองอายะฮ์ก็คืออายะฮ์ที่ 53 ในซูเราะฮ์ญิน และอายะฮ์ที่ 7 ในซูเราะฮ์อัตตะฮะอ์

เมื่อพวกท่านถูกทำให้แตกสลายกระจัดกระจาย เป็นผุยผงแล้ว¹ พวกท่านจะถูกบังเกิดขึ้นมาใหม่

8. เขาได้ปั้นความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือว่าเขาเป็นบ้าไปแล้ว?² หามิได้!³ บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น จะอยู่ในการลงโทษและการหลงผิดอันไกลลิบ

9. พวกเขามีเห็นดอกหรือ ถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาที่มีอยู่ในฟากฟ้าและแผ่นดิน⁴ หากเราประสงค์เราจะให้แผ่นดินสูบพวกเขาลงไป หรือเราจะให้ส่วนต่างๆ จากท้องฟ้าหล่นลงมาบนพวกเขา⁵ แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอนแก่บ่าวทุกคนที่หันหน้าเข้าสู่อัลลอฮ์

10. และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรดปรานจากเราแก่ดาวูด⁶ โอ้ภูเขาย่อย จงแช่ซ่องสตุดี

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ حِجَّةٌ بَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْعَبِيدِ ﴿٨﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نُشْأَ نُحُفِّسِفَ بِهِمُ الْآرْضِ أَوْ تُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ وَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا نَفْضَلُ لِمَنْ يَشَاءُ أَوْفِي مَعَهُ وَالظَّيْرَ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾

¹ คือหลังจากร่างกายได้เน่าเปื่อยและกระดูกได้กลายเป็นผุยผงไปแล้ว จุดมุ่งหมายในการกล่าวของพวกกุฟฟาร กุเรชนี่ ก็เพื่อเป็นการเยาะเย้ยถากถาง เพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

² คือพวกเขาได้กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือเป็นบ้าไปแล้ว พวกเขาพูดในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

³ มั่นมิได้เป็นเช่นที่พวกเขากล่าวอ้าง คือการกล่าวเท็จและเป็นบ้า แต่พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลกต่างหาก

⁴ คือพวกเขามีได้พิจารณาดอกหรือ ถึงสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวพวกเขาทุก ๆ ด้าน จากชั้นฟ้าและแผ่นดิน มันจะชี้แนะให้เป็นที่ประจักษ์ถึงความเป็นเอกะของพระผู้สร้าง เมื่อพวกเขาพิจารณาแล้วก็จะรู้ว่าพระผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น ย่อมจะทำให้มนุษย์กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาหลังจากที่พวกเขาได้ตายไปแล้ว

⁵ คือเราจะให้แผ่นดินสูบเช่นที่เราได้ทำกับกออรุน หรือจะให้ชั้นส่วนจากท้องฟ้าหล่นลงมาเหมือนกับที่เราได้ทำกับชาวอัลลอญกะฮ์ แล้วพวกเขาจะหนีไปทางไหน?

⁶ นักตีพืหรืออธิบายว่า ความโปรดปรานหมายถึงการเป็นนะบี การประทานคัมภีร์อัลซุฮูร การให้ภูเขาย่อยและนกแช่ซ่องสตุดีพร้อมกับเขา การทำให้เหล็กอ่อน และการสอนให้ชาวรุจักทำเสื้อเกราะ

พร้อมกับเขาและนกด้วย¹ และเราได้ทำให้
เหล็กอ่อนสำหรับเขา

11. เจ้าจงทำเสื่อเกราะและทำห้วงของมันให้
ได้สัดส่วน² และพวกเจ้าจงทำความดีเถิด แท้
จริง ข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

12. และเราได้ให้มีลมพัดแก่สุลัยมาน ซึ่งมัน
จะพัดไปในยามเช้าเป็นเวลาหนึ่งเดือน และ
มันจะพัดกลับในยามเย็นเป็นเวลาหนึ่งเดือน³
และเราได้ให้ไหลมาแก่เขาซึ่งตาน้ำทองเหลือง⁴
(คือให้ทองเหลืองที่หลอมตัวเป็นตาน้ำไหลมา
สำหรับสุลัยมาน) ในหมู่ญินนั้น มีผู้ทำงานอยู่
เบื้องหน้าเขาด้วยอนุมุติแห่งพระเจ้าของเขา⁵
และผู้ใดในหมู่พวกเขาหันเหจากพระบัญชาของ
เรา⁶ เราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษที่มีไฟลุก
โชติช่วง

أَنْ أَعْمَلَ سَبْعَتِ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا
صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾

وَلَسَلِمَنَّ الرِّيحُ عُدُوهَا شَهْرًا وَرَوَّاحُهَا شَهْرًا
وَأَسْلَمْنَا اللَّهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ
بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا
نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

¹ อิบน์อบบาสกล่าวว่ นกจะกล่าวตัสบิหฺเมื่อเขากล่าว และเมื่อเขาอ่านคัมภีร์สัจด์์ทุกชนิดจะหยุดฟังการอ่านของเขา และจะร้องไห้เมื่อเขาร้องไห้

² ก้ออดอะฮฺกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงทำให้เหล็กอ่อนโดยไม่ต้องใช้ไฟหลอมหรือม้อนทุบตี และเขาเป็นคนแรกที่ประดิษฐ์คิดทำเสื่อเกราะ ซึ่งอัลลอฮฺทรงกล่าวไว้ในอายะฮ์ที่ 80 ของซูเราะฮ์อัลอัมบียาฮฺ ที่ว่า “และเราได้สอนเขาให้รู้จักการทำเสื่อเกราะแก่พวกเจ้า เพื่อป้องกันพวกเจ้าจากการรบกวนกัน...”

³ นักตฟซีรกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงให้ลมพัดมาภายใต้การบัญชาของสุลัยมาน โดยที่ลมพัดในระยะทางไกลภายในเวลาอันจำกัด หอบเอากองทหารของเขาออกจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางเดินทางหนึ่งเดือน แต่ลมจะหอบเอาไปเพียงครึ่งวันเท่านั้น

⁴ นักตฟซีรกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงให้ทองเหลืองละลายแก่สุลัยมาน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงให้เหล็กอ่อนแก่ดาวิด โดยเป็นสัญญาณและสิ่งมหัศจรรย์อันชัดแจ้ง

⁵ ทั้งหมดนั้นเป็นไปตามพระบัญชาและการประทานความสะดวกของอัลลอฮฺแก่บ่าวของพระองค์

⁶ คือไม่เชื่อฟังสุลัยมาน

13. พวกเขา (ญิน) ทำงานให้เขา (สุลัยมาน) ตามที่เขาต้องการ (เช่นสร้าง) ปราสาทหลายแห่งที่สูงตระหง่าน และบรรดาหุ่นจำลอง¹ และบรรดาโคมใส่อาหารมีขนาดเท่าบ่อน้ำ และบรรดาหม้อสำหรับหุงอาหารตั้งอยู่กับที่² พวกเขาจึงทำงานเกิด วงศ์วานของดาวิดเอ๋ย! ด้วยการขอบคุณ³ และส่วนน้อยแห่งปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ขอบคุณ

14. ครั้นเมื่อเราได้กำหนดความตายแก่เขา มิได้มีสิ่งใดบ่งชี้แก่พวกเขาถึงความตายของเขา นอกจากปลวกไต่ดินแทะกินไม้เท้าของเขา⁴ ดังนั้น เมื่อเขาล้มลงพวกญินก็รู้อย่างชัดเจนว่าหากพวกเขาไม่รู้ในสิ่งพิสดารวิสัยแล้ว⁵ พวกเขาจะไม่ต้องมาทนทุกข์ทรมานที่น่าอดสูเช่นนั้น⁶

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرُوبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ
كَالْجُؤَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ
شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾

فَلَمَّا فَضَّيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةٌ أَلَّيْنَا عَنْهَا آلَ دَاوُدَ
فَلَمَّا خَرَّ تِينُهَا وَنَمَتْ عُيُنُهَا إِنَّهُمْ لَمَّا يَلْعَمُونَ
أَلْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

¹ คือหุ่นจำลองชนิดแปลกๆ จากทองเหลืองและแก้ว (ในสมัยนั้นรูปปั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม)

² หม้อใบใหญ่ๆ ตั้งอยู่กับที่เคลื่อนไปไหนมาไหนไม่ได้

³ ด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นการขอบคุณพระองค์ที่ได้ประทานความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่และเกียรติอันมากหลาย

⁴ คือพวกพ้องของท่านและพวกญินก็ไม่รู้ระแคะระคายมาก่อนเลยถึงการตายของสุลัยมาน พวกก็อดยานี้ให้ความหมาย “ดาบะตุลฮัรกี” (ปลวก) ว่าหมายถึง “เราสับสน” บุตรของสุลัยมาน เพราะอาณาจักรของสุลัยมานอ่อนอำนาจลงในสมัยของบุตรคนนี้ และความหมาย “มินสะอะดดู” (ไม้เท้า) นั้น คืออำนาจของเขา

⁵ คือตามที่มีกรกล่าวอ้างกันว่าพวกญินรู้ในสิ่งเร้นลับ

⁶ นักตีฟิรอกกล่าวว่า สุลัยมานได้ยื่นละหมาดอยู่ที่แท่นใช้ไม้เท้ายัน เขายืนตายอยู่ในสภาพเช่นนั้นเป็นเวลาถึงหนึ่งปี พวกญินไม่รู้และได้ทำงานหนักอยู่เช่นนั้น โดยที่พวกเขาคิดกันว่านะบีสุลัยมานยังมีชีวิตอยู่

15. โดยแน่นอน สำหรับพวกสะบะอ์นั้นมีสัญญา-
ญานหนึ่งในที่อาศัยของพวกเขา¹ มีสวนสอง
แห่งทางขวาและทางซ้าย พวกเจ้าจงบริโภคน
จากปัจจัยยังชีพของพระเจ้าของพวกเขา และ
จงขอบคุณต่อพระองค์ อันเป็นดินแดนที่อุดม-
สมบูรณ์² และมีพระเจ้าผู้ทรงอภิ

16. แต่พวกเขาได้ผินหลัง ดังนั้น เราจึงปล่อย
น้ำจากเขื่อนให้ท่วมพวกเขา³ และเราได้เปลี่ยน
ให้พวกเขาสวนสองแห่งของพวกเขา แทนสวน
อีกสองแห่ง⁴ มีผลไม้ขมและต้นไม้พุ่ม และต้นไม้
พุทราบ้างเล็กน้อย

17. เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนพวกเขา เนื่อง
จากพวกเขาเนรคุณ และเรามีได้ลงโทษผู้ใด
(ด้วยการลงโทษอย่างรุนแรงเช่นนั้น) นอกจาก
พวกเนรคุณ⁵

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا
طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ مَمْطٍ
وَأُتْلٍ وَشَقِيٍّ وَمِنْ سِدْرٍ رَقِيشٍ ﴿١٦﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ مَا كَفَرُوا
وَهَلْ جُزِيَ إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿١٧﴾

¹ ในประเทศเยเมน คือมีสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่ขี้งถึงเดชาภาพของพระองค์ ในการตอบแทนผู้กระทำความดีและความชั่วตามผลงานของเขา เมื่อชาวเมืองสะบะอ์ได้เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเขาจึงถูกทำลายอำนาจให้หมดสิ้นไป และกระจัดกระจายไป

² ก่อตาดะฮ์กล่าวว่า สวนสองแห่งของพวกเขาเป็นต้นไม้ที่ร่มรื่น และมีดอกผลอย่างมากมางดงามเมื่อสตรีเดินผ่านไปโดยมีกระจาดทูนอยู่บนศีรษะ ผลไม้จะหล่นลงมาเต็มกระจาดโดยไม่ต้องเก็บเกี่ยว เพราะความสูงของมันและความที่มันมีอย่างมากมาย

³ คือเมื่อพวกเขาไม่เชื่อฟัง ไม่จงรักภักดี ไม่ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ และไม่ปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของบรรดารอซูลของพระองค์ เราจึงปล่อยน้ำจากเขื่อนไปทำลายเรือสวนและบ้านช่องของพวกเขา

⁴ คือเราได้เปลี่ยนสวนสองแห่งที่อุดมสมบูรณ์เป็นสวนสองแห่งที่แห้งแล้ง เป็นต้นไม้พุ่มเล็ก ๆ และผลของมันขม

⁵ มุญาฮิดกล่าวว่า จะไม่มีการลงโทษนอกจากการเนรคุณ เพราะมุอ์มินนั้นอัลลอฮ์จะทรงลบล้างความผิดของเขา ส่วนกาฟิรนั้นพระองค์จะทรงตอบแทนการงานของเขาด้วยความชั่วของเขาที่ได้กระทำไว้

18. ระหว่างพวกเขาและระหว่างหัวเมืองต่างๆ ซึ่งเราได้นำความจำเริญในนั้น เราได้ให้มีขึ้น ซึ่งหัวเมืองที่เด่นชัด¹ และเราได้กำหนดการเดินทางไว้ therein² พวกเขาจึงเดินทางไปตามนั้นเถิด ทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างปลอดภัย³

19. แล้วพวกเขาได้พูดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา! ขอพระองค์ได้ทรงทำให้การเดินทางของเรายืดยาวขึ้น”⁴ และพวกเขาได้อธรรมต่อตัวพวกเขาเอง ดังนั้น เราจึงได้ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องเล่าขานติดต่อกันมา⁵ และเราได้ทำให้พวกเขาแตกสลายกระจัดกระจายกันออกไป แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณมากมาย อย่างแน่นอนแก่ทุกคนผู้อดทน ผู้กตัญญู⁶

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيَاتِ الَّتِي بَدَرَكْنَا فِيهَا قَرْيَاتٍ
ظَهْرَهُ وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَأْتِي
وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾

فَقَالُوا لَوْلَا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرَفَنَّهُمْ كُلَّ مَرْفِقٍ
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكَلِّمْ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

¹ เราได้ทำให้หมู่บ้านติดต่อกันไปเป็นหัวเมืองที่เด่นชัด ตั้งแต่เมืองสะบะอ์ของเยเมนไปจนกระทั่งถึงเมืองต่างๆในประเทศซาม เป็นที่รู้จักกันในหมู่นักเดินทาง

² เราได้กำหนดการเดินทางระหว่างหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง คือเป็นระยะทางและเวลา

³ จึงเดินทางระหว่างหมู่บ้านเหล่านั้นตามความพอใจ ในเวลากลางวันหรือกลางคืนอย่างปลอดภัย โดยไม่ต้องแบกสะเบียงไปด้วย เพราะความอุดมสมบูรณ์ตามหมู่บ้านเหล่านั้น

⁴ คือเมื่อพวกเขาเบื่อหน่ายต่อความสุขสบาย ก็วิงวอนขอให้หมู่บ้านที่อยู่ใกล้ๆ กันนั้นห่างไกลออกไป เพื่อพวกเขาจะได้เดินทางท่ามกลางทะเลทราย และจัดเตรียมสัมภาระของการเดินทาง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบรับอย่างฉับพลันด้วยการทำลายหมู่บ้านเหล่านั้น และทำให้มันเป็นหมู่บ้านร้างไร้ผู้คนและเป็นทะเลทราย

⁵ ในยุคหลังๆ

⁶ จุดมุ่งหมายในการกล่าวถึงสะบะอ์นี้ก็เพื่อเป็นการเตือนมนุษย์ มิให้เนรคุณต่ออัลลอฮ์และมิให้เกิดขึ้นแก่พวกเขา เหมือนกับที่ได้เกิดมาแล้วในอดีต

20. และโดยแน่นอน อิบลิสได้ทำให้การนึกคิดของมนุษย์มีต่อพวกเขาเป็นจริง¹ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ปฏิบัติตามมัน เว้นแต่ส่วนน้อยของบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น

21. และมันไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกเขา² เว้นแต่เพื่อเราจะรู้ว่าผู้ใดศรัทธาต่อวันปรโลก จากผู้ที่เขามีความสงสัยในเรื่องนั้น³ และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่งทุกอย่าง⁴

22. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า)⁵ อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและพวกมันมิได้มีหุ้นส่วนในทั้งสองนั้น⁶ และสำหรับพระองค์นั้นมีได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน

23. การชะฟาอะฮ์⁷ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลาย

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنبِيُّهُمْ وَإِبْلِيسُ ظَنَّمَهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ وَمَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ﴿٢١﴾

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطَابٍ ذَرَفٍ وَتُفِ السَّمَوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍَ
وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَلَا يَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ
حَقًّا إِذَا فُجِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ
قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

¹ คืออิบลิสได้สาบานไว้ว่า “และแน่นอนข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด” และในที่สุดสิ่งที่มันนึกคิดไว้นั้นก็เป็นความจริงขึ้นมา คือพวกที่หลงผิดไปปฏิบัติตามมัน

² ในการหลอกลวงและการกระชิบกระชาบของมัน

³ คือไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก แล้วเราก็จะได้ตอบแทนแก่ทุกคนด้วยผลงานของเขา

⁴ ไม่มีกิจการใดๆ ของปวงบ่าวจะซ่อนเร้นไปจากความรู้ของพระองค์

⁵ คือจงวิงวอนขอต่อพวกมันให้ทำความดีต่างๆ มาให้พวกท่าน และให้พวกมันคุ้มกันพวกท่านจากอันตรายต่างๆ

⁶ พวกมันไม่มีอำนาจใดๆ ที่จะให้ความคุ้มครองในเรื่องใดๆ ในจักรวาลนี้

⁷ โปรดดูคำอธิบายเรื่องการชะฟาอะฮ์ ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 109 ซูเราะฮ์ญุซอ์

จากจิตใจของพวกเขา¹ พวกเขาบอกว่า พระเจ้าของพวกท่านได้ตรัสอะไรนะ พวกเขาบอกว่า สัจธรรม² และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน จากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์และแท้จริงไม่เราก็คือพวกท่านแน่นอน ที่อยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง หรืออยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน

25. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะไม่ถูกสอบสวนเกี่ยวกับที่เราทำผิด และเราก็จะไม่ถูกสอบสวนเกี่ยวกับที่พวกท่านกระทำ⁴

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของเราจะทรงรวบรวมพวกเราทั้งหมด⁵ แล้วพระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเราด้วยความจริง และพระองค์คือผู้ทรงตัดสิน ผู้ทรงรอบรู้⁶

27. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงแสดงให้เห็น บรรดาที่พวกท่านได้นำไปตั้งเป็น

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ قُلْ لِلَّهِ وَإِنَّا أَوْيَاتِكُمْ لَمَلَىٰ هُدَىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٤﴾﴾

﴿قُلْ لَا تَسْتَلْتُمْ عَمَّا أَعْرَمْنَا وَلَا تَسْتَلُّ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾﴾

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٤٦﴾﴾

﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ رَبًّا سِوَايَ ۖ قُلْ لَآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٧﴾﴾

¹ คือจากจิตใจของมะลาอิกะฮ์และบรรดานะบี

² หมายถึงว่าพระองค์ทรงอนุญาตให้แก่พวกเขา เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บรรดามุอฺมิน

³ จากชั้นฟ้าทั้งหลายหมายถึงการให้ฝนตกลงมา และจากแผ่นดินหมายถึงให้พืชผลผักผลไม้งอกออกมา

⁴ คือพวกท่านจะไม่ถูกเอาโทษในสิ่งที่เรากระทำผิด และเราก็จะไม่ถูกเอาโทษในสิ่งที่พวกท่านกระทำผิด ทุกคนจะได้รับโทษในสิ่งที่ตนกระทำ นี่คือคำพูดที่มีมรรยาทมีอหฺยาศัยในการโต้เถียงกัน

⁵ ในวันกิยามะฮ์

⁶ ผู้ทรงตัดสินอย่างยุติธรรม พระองค์จะไม่ทรงอธรรมแก่ผู้ใด พระองค์ทรงรอบรู้สถานะของปวงบ่าวจะทรงให้ผู้อยู่บนความจริงได้เข้าสวนสวรรค์ และให้ผู้อยู่บนความเท็จได้เข้านรก

ภาศึร่วมกับพระองค์¹ ไม่ดอก!² พระองค์คือ
อัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

28. และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็น
ผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย³
แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

29. และพวกเขา กล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาณ⁴
(จะมาถึง) หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง⁴

30. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สำหรับพวกท่านมี
กำหนดวันวันหนึ่ง ซึ่งพวกท่านจะขอผ่อนผัน
ให้ล่าช้าสักระยะหนึ่งก็ไม่ได้ และจะร่นเวลาให้
เร็วเข้าก็ไม่ได้⁵

31. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า เราจะ
ไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้ และต่อสิ่งที่มีมาก่อน
อัลกุรอาน⁶ และหากเจ้า (มุฮัมมัด) ได้เห็น เมื่อ
บรรดาผู้ธรรมจะถูกให้หยุดยืนต่อหน้าพระเจ้า
ของพวกเขา⁷ บางคนในพวกเขาจะกล่าวขัด

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَوْلًا لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قُلْ لَكُمْ ميعاد يومٍ لَا تَسْتَعْتِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَفْتُونَ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ
وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ
مُوقَفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا

¹ คือบรรดาเจิวัดหรือรูปปั้นต่างๆ ที่พวกท่านตั้งเป็นภาศึร่วมกับพระองค์

² มันมิใช่สิ่งที่พวกท่านอ้างในการตั้งภาศึรดอก แต่พระองค์คือพระเจ้าองค์เดียว ทรงเอกะ ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

³ เราได้ส่งเจ้ามาแก่มวลมนุษย์ เพื่อตักเตือนเรื่องการลงโทษของเรา หากพวกเขาฝ่าฝืนและปฏิเสธ และแจ้งข่าวดีถึงการตอบแทนในผลงานที่ดี หากพวกเขาเชื่อฟังและศรัทธา

⁴ คือพวกมุชริกีนกล่าวเป็นเชิงเหยียดหยันว่า เมื่อใดเล่าการลงโทษจะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริงในคำพูด

⁵ สำหรับพวกท่านมีเวลาจำกัดเฉพาะสำหรับการลงโทษที่จะมีมา ซึ่งอัลลอฮฺทรงกำหนดไว้แล้วจะไม่ล่าช้าและไม่เร็วเกินกำหนด

⁶ คือคัมภีร์ต่างๆ ที่ถูกประทานมาก่อน ซึ่งบอกกล่าวถึงเรื่องการฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม

⁷ คือสภาพของบรรดาผู้ธรรมที่ปฏิเสธต่อวันปรโลก กำลังถูกสอบสวนคิดบัญชีถึงผลงานของพวกเขา

ถ้อยคำแก่อีกคนหนึ่ง¹ บรรดาผู้อ่อนแอว่า (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้หึงยะโส (หัวหน้า) ว่า หากมิใช่พวกท่านแล้ว² แน่نون พวกเราคงได้เป็นผู้ศรัทธากันแล้ว

32. บรรดาผู้หึงยะโส (หัวหน้า) ก็กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) ว่า พวกเรานะหรือที่ได้ให้หน่วงเหนี่ยวพวกท่านจากแนวทางที่ถูกต้องหลังจากที่มันได้มีมายังพวกท่าน³ มิใช่เช่นนั้น แต่พวกท่านเองเป็นผู้กระทำผิด

33. บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้หึงยะโส (หัวหน้า) ว่า มิใช่เช่นนั้นดอก! แต่มันเป็นแผนการทั้งกลางคืนและกลางวัน⁴ เมื่อพวกท่านใช้ให้พวกเราปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้เราตั้งภาคีคู่เดียวกับพระองค์ และพวกเขาจะซ่อนความสำนึกผิดเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ⁵ และเราได้คล่องพันนาการที่คอของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁶ พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนใดๆ นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้

34. และเรามีได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดไปยังเมืองใด⁷ นอกจากบรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมันจะกล่าว

لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْهُمُ
اَنْحُنُّ صَدَدًا نُّكْرًا عَنِ الْمَدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَ نُّكْرٌ
بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوْهُمُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوْا
بَلْ مَكْرٌ اَلَيْلٍ وَالنَّهَارِ لِيُذَا مَرُوْنًا اِنْ نَّكَفَرَ بِاللّٰهِ
وَيَجْعَلْ لَّهٗ اَنْدَادًا وَّاسْرُوْا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاوْا
الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَعْنَاقَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾

وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالُوْا مُتْرُوْهَا
اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِۦ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾

¹ คือกล่าวประณามขัดทอดซึ่งกันและกัน

² หากมิใช่การแนะนำให้หลงผิดของพวกท่านแล้ว

³ คือพวกเรานะหรือที่ห้ามพวกท่านมิให้ศรัทธา หลังจากที่มันได้เป็นที่ประจักษ์แจ้งมายังพวกท่านแล้ว

⁴ คือมันเป็นการวางแผนของพวกท่าน ให้เราปฏิบัติตามทั้งกลางคืนและกลางวัน

⁵ คือทั้งสองฝ่ายจะซ่อนความเสียใจ สำนึกผิด ที่ได้ปฏิเสธศรัทธา และกลัวว่าจะถูกตำหนิ

⁶ คือนอกจากถูกลงโทษด้วยไฟนรกแล้ว ยังถูกคล้องคอด้วยโซ่อีกด้วย

⁷ เพื่อตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา หากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

ว่า แท้จริง เราเป็นผู้ปฏิเสศศรัทธาในสิ่งที่พวก
ท่านถูกส่งมา¹

35. และพวกเขาได้กล่าวอีกว่า พวกเรามีทรัพย์สิน
สินและลูกหลานมากกว่า และพวกเราจะไม่ถูก
ลงโทษ²

36. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริง พระเจ้าของ
ฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประ-
สงค์ และทรงให้คับแคบ แต่ว่าส่วนมากของ
มนุษย์ไม่รู้³

37. และมีไซทรัพย์สินสินของพวกเจ้า และมีไซ
ลูกหลานของพวกเจ้า ที่จะทำให้พวกเจ้าใกล้ชิด
สนิทกับเรา นอกจากผู้ศรัทธาและกระทำความ
ดี ดังนั้นชนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการ
ตอบแทนเป็นสองเท่า ตามที่พวกเขาได้
กระทำไว้⁴ และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวน
สวรรค์อย่างผู้ปลอดภัย

وَقَالُوا لَنْ نَكْفُرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ
أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُفَرِّقُكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ
ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

¹ ก้อดาตะฮุกกล่าวว่ บรรดาผู้ฟู่เม็ยค็ยบรดาหัวหน้าฮั้ว ๆ ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาจะร็ยบปฏิเสศศรัทธา
ด็อบรดาณะบ็ย จุดมุงหมายของอายะฮ์นี้ค็ยเพ็ยเป็นการปลอบใจท่านนะบ็ย ค็ยอลลลลฮุอะลัยฮึวะซัลลัม
ด็อบการปฏิเสศศรัทธาของบรรดาหัวหน้าฮุกเรฮ

² ค็ยมีมากกว่าบรรดาผู้ศรัทธาที่อ่อนแอเหล่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกลงโทษ เพราะพระองค์ทรงโปรด
ปรานพวกเขา หากพระองค์ไม็ทรงโปรดพวกเขาแล้ว พระองค์ค็ยจะไม่ทรงประทานร็ชค็ยให้เรออย่างกว้าง
ขวาง นั้นเป็นการเปรียบเทียบที่เข้าข้างตัวเอง

³ ความจริงเร็ยร็ชค็ยกว้างขวางหรือค็ยคับแคบ มีไซเป็นการซึ่บงถึงความโปรดปรานของอัลลฮุฮขางที่อัลลฮุฮ
ทรงให้ร็ชค็ยกว้างขวางแก่พวกกาเฟรและผู้ทรยศฝ่าฝืน และทรงให้ค็ยคับแคบแก่มุฮม็ยน์และผู้จงรักภักดี เพ็ย
เป็นการทดสอบพวกเขาท่านอย่าได้นึกค็ยลเลยว่ การมีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานมากมายเป็นการซึ่บงถึง
ความรักและความสุข หากแต่ว่ทั้งหมดนั้นซึ่บงอยู่กับฮึกมะฮุฮและพระประสงค์ของพระองค์

⁴ ค็ยความดีอันหนึ่งจะเพ็ยเป็นสิบบเท่าหรือมากกว่านั้น จนกระทั่งถึง 700 เท่า

38. และบรรดาผู้มุ่งมันเพื่อทำลายล้างสัญญาณ
ทั้งหลายของเรา คนเหล่านี้จะถูกนำมาอยู่ต่อ
หน้า (เรา) ในการลงโทษ¹

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

39. จงกล่าวเถิด แท้จริง พระเจ้าของฉันทรง
แผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จาก
ปวงป่าวของพระองค์ และทรงให้คับแคบแก่
เขา² และอันใดที่พวกเจ้าบริจาจากสิ่งใดก็ดี
พระองค์จะทรงทดแทนมัน³ และพระองค์นั้น
ทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัย
ยังชีพ⁴

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنفَقْتُمْ مِن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. และวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขา
ทั้งหมด แล้วพระองค์จะตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า
พวกเขาเหล่านั้นนะหรือที่เคารพภักดีต่อพวก
เจ้า?⁵

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ
أَهْلَؤَلَاءِ إِنَّا كَرَّمْنَا مَن يُعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾

¹ เมื่อกล่าวถึงการตอบแทนแก่บรรดามุอิมิน ในอายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการลงโทษแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ชัดและแตกต่างระหว่างการตอบแทนทั้งสองชนิด

² อายะฮ์นี้ได้กล่าวซ้ำกับอายะฮ์ที่ 36 แต่มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน จุดมุ่งหมายของอายะฮ์ก่อนหมายถึงพวกกัฟฟาร แต่ในที่นี้เป็นการสนับสนุนให้บรรดามุอิมินบริจาค

³ คือสิ่งที่พวกเจ้าบริจาคออกไปในทางของอัลลอฮ์ จะมากหรือน้อยก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงตอบแทนให้พวกเจ้าไม่เร็วก็ช้า

⁴ คือการประทานให้ของพระองค์ไม่มีขอบเขต นักตีฟซีรอธิบายว่า ในเมื่อการอิमानและการกระทำดีเป็นการทำให้บ่าวมีความใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขาแล้ว ก็ทำให้ความดีของเขาเพิ่มพูนขึ้นอีกด้วย ดังนั้นความสุขในโลกอาคิเราะฮ์ก็จะไม่ขัดแย้งกับความกว้างขวางของปัจจัยยังชีพในโลกคุณยານี้ เพราะบางทีคนที่ดี (ซอและห) จะได้รับบริษัที่เพิ่มพูนในโลกนี้ พร้อมกับจะได้รับการตอบแทนที่สมบูรณ์ยิ่งในโลกอาคิเราะฮ์ตามสัญญาของพระองค์

⁵ เป็นคำตรัสของอัลลอฮ์แก่มะลาอิกะฮ์ และเป็นการประณามแก่พวกกัฟฟาร ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงรู้ว่ามะลาอิกะฮ์นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากการกล่าวอ้างเช่นนั้น

41. พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) กล่าวว่า มหาบริสูที้ แห่งพระองค์ท่าน พระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครอง พวกข้าพระองค์ มิใช่พวกเขา¹ แต่พวกเขา เคารพภักดีญิน (ชัยฏอน) ส่วนมากของพวกเขา เป็นผู้ศรัทธาต่อพวกมัน (ชัยฏอน)²

42. ดังนั้น วันหนึ่งบางคนในพวกเจ้าไม่มีอำนาจ ที่จะให้คุณและให้โทษซึ่งกันและกัน³ และเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้กระทำความผิดเหล่านั้นว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของไฟนรก ซึ่งพวกเจ้า ได้ปฏิเสธมัน

43. และเมื่อบรรดาอายาตอันชัดเจนของเราถูก อ่านแก่พวกเขา (มุชริกีน) แล้วพวกเขา กล่าวว่า นี่มิใช่ใครอื่น นอกจากชายคนหนึ่ง ที่ปรารถนา จะยับยั้งพวกท่าน จากการที่บรรพบุรุษของพวกเขา ได้เคารพภักดีมาก่อน และพวกเขา กล่าวว่า นี่มิใช่อะไรอื่น นอกจากเรื่องเท็จที่ถูกอุปโลกน์ ขึ้น⁴ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวใน เรื่องของสัจธรรม เมื่อมันได้มีมายังพวกเขาว่า นี่มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเล่ห์กลอย่างชัดเจน⁵

قَالُوا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَاٰتٰنَا مِنْ دُوْنِهِمْ بَلْ كَاٰثِرٌ
يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تَكْفُرُوْنَ ﴿١٢﴾

وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا يَنْتَبِهَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَمْدُدَ عَسَاكُنَا بِعَبَدَةِ آبَائِكُمْ وَقَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَابٌ مِّمَّنْ ﴿١٣﴾

¹ ข้าพระองค์ขอปฏิเสธการกล่าวอ้างเช่นนั้น พระองค์ท่านเป็นพระเจ้าของเราอย่างแท้จริง เราขออิบาคะฮ์ ต่อพระองค์ด้วยความบริสูที้ใจ

² เพราะชัยฏอนได้ล่อลวงพวกเขาให้เคารพภักดีผู้อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ได้ปฏิบัติตาม

³ คือทั้งผู้เคารพอิบาคะฮ์และผู้ถูกเคารพอิบาคะฮ์อื่นจากอัลลอฮ์ จะไม่ได้รับประโยชน์อะไรทั้งสิ้น จะไม่ได้รับการชะฟาอะฮ์และการรอดพ้น หรือการปกป้องจากการลงโทษและความพินาศ

⁴ คืออัลกุรอานนี้เป็นเรื่องเท็จที่อุปโลกน์ขึ้นแก่อัลลอฮ์

⁵ พวกปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวอย่างกล้าหาญและโอหังว่า “อัลกุรอานนี่มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นมายา-กลอย่างชัดเจน ไม่เป็นที่เคลือบแฝงแก่ผู้ใด”

44. และเรามีได้ประทานบรรดาคัมภีร์ให้แก่พวกเขา¹ (เพื่อให้) พวกเขาศึกษาค้นคว้ากัน และเราก็มีได้ส่ง (บรรดารอซูล) ไปยังพวกเขา ก่อนหน้าเจ้า (ในฐานะ) เป็นผู้ตักเตือน²

45. และบรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ (สัจธรรมมาแล้ว) และพวกเขา (กุเรซ-มักกะฮ์) มิได้มีถึงหนึ่งในสิบของที่เราได้ให้ (ความมั่งคั่ง) แก่พวกเขา³ กระนั้นก็ดี พวกเขา ก็ได้ปฏิเสธบรรดารอซูลของข้า ดังนั้น การปฏิเสธ (ต่อข้าจะมีผล) เป็นอย่างไร (ต่อพวกเขา)⁴

46. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันทขอเตือนพวกท่านเพียงข้อเดียวว่า พวกท่านจงยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ (ครั้งละ) สองคนและคนเดียว⁵ แล้วจงไตร่ตรองดู (ก็จะประจักษ์ว่า) สหายของพวกท่านนั้นมิได้เป็นบ้า แต่เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างสาหัสเท่านั้น⁶

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كِتَابٍ يَذُرُّونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَّوْا مَعَشَارَ مَاءِ الْيَسْنَبِ فَكَذَّبُوا رَسُولِيَّ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

﴿٤٦﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْطِيكُمْ بَرِيَّةً أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مثنًى وَفَرْدًى ثُمَّ تَنْفَكُوا مَا يُصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

¹ คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์

² อัญญูบรียักกล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ประทานคัมภีร์ก่อนอัลกุรอานแก่ชาวอาหรับ และมีได้ส่งนะบีก่อนนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์อะซซะลาม แก่พวกเขา

³ ความมั่งคั่งทางด้านกำลัง ทรัพย์สินสมบัติ และมีอายุยืนนาน

⁴ การปฏิเสธของพวกเขาคือบรรดารอซูลของเราก็คือ การถูกทำลายอย่างหมดสิ้นและถอนรากถอนโคน

⁵ อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า การยืนในที่นี้หมายถึงการยืนขึ้นเพื่อแสวงหาความจริง

⁶ เขาเป็นรอซูลผู้ตักเตือนพวกท่าน หากพวกท่านปฏิเสธศรัทธาก็จะได้รับการลงโทษอย่างสาหัสในวันกียามะฮ์

47. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่มีรางวัลอันใดที่ฉันจะขอจากพวกท่าน เพราะมันเป็นของพวกเขาท่าน¹ แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง²

48. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงให้ความจริงทำลาย (ความเท็จ³ เพราะพระองค์เป็น) ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) เมื่อความจริงได้ปรากฏขึ้น⁴ ความเท็จก็จะไม่เกิดขึ้นและจะไม่กลับมาอีก

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากฉันหลงผิดฉันก็หลงผิดเฉพาะตัวของฉันเอง⁵ แต่ถ้าน้อยในแนวทางที่ถูกตอง นั่นก็คือพระเจ้าของฉันได้ทรงวะฮีย์แก่ฉัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงไกล่ชืด

51. และหากเจ้าได้เห็นขณะที่พวกเขาตื่นตระหนกตกใจ⁶ แล้วไม่มีทางหนีรอด และพวกเขาจะถูกจับเอาไปจากสถานที่อันไกล⁷

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿١٨﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ ﴿١٩﴾

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٢٠﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فُرِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٢١﴾

¹ ฉันมิได้ขอรางวัลเป็นค่าจ้างในการเผยแพร่ศาสนาจากพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้กล่าวหาฉันและคิดว่าฉันเรียกร้องให้พวกท่านปฏิบัติตามฉัน โดยหวังการตอบแทนจากพวกท่าน

² คืออัลลอฮ์จะเป็นผู้ทรงตอบแทนแก่ฉัน เพราะพระองค์ทรงสอดส่องดูแลการกระทำของฉันและการกระทำของพวกท่าน

³ คือให้ความจริงปรากฏชัดขึ้นอย่างชัดแจ้งด้วยหลักฐาน

⁴ คืออัลลอิสลาม

⁵ หากปรากฏว่าฉันหลงผิด - ตามคำอ้างของท่าน - โทษแห่งการหลงผิดก็จะอยู่ที่ตัวของฉัน มันจะไม่ใช่เป็นพิษเป็นภัยแก่ผู้อื่น

⁶ คือหากเจ้าเห็นสภาพของพวกมุชริกีนยามที่พวกเขาตื่นตระหนกตกใจขณะที่ได้ออกมาจากญูร

⁷ คือจับเอาไปโยนลงสู่ไฟนรก

52. และพวกเขา ก็จะกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาต่อมัน (ความจริง) แล้ว¹ จะเป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาเรียกร้องจากสถานที่อันไกลเช่นนี้²

53. และแน่นอน พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา มัน (ความจริง) มาก่อนแล้ว³ และพวกเขาหวังทั้ง (ปฏิเสธ) สิ่งเร้นลับจากสถานที่อันไกล⁴

54. และระหว่างพวกเขากับสิ่งที่พวกเขาต้องการ มีสิ่งกีดขวาง⁵ ดังเช่นที่ได้ถูกปฏิบัติมาก่อนแล้ว กับพลพรรคของพวกเขา⁶ แท้จริงพวกเขานั้น อยู่ในความสงสัย ความสับสนแท้⁷

وَقَالُوا أَمْ آتَاهُ وَاَنَّى لَهُمُ التَّنَادُ وَاِنَّهُمْ لَمِنَ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ
مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

¹ คือศรัทธาต่ออัลกุรอานและรอซูล

² ขณะนั้นพวกเขาอยู่ในโลกอาคิเราะฮ์ และสถานที่แห่งการอีมานคือโลกดุนยา

³ คือพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานและรอซูลมาก่อนแล้วในโลกดุนยา ดังนั้น การศรัทธาจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาได้อย่างไรในโลกอาคิเราะฮ์

⁴ คือปฏิเสธในเรื่องของสิ่งพ้นญาวบวิสัย โดยกล่าวว่า ไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระบัญชี ไม่มีสวรรค์ ไม่มีนรก ซึ่งพวกก็อดยาก็มีความศรัทธาเช่นเดียวกับพวกกุฟฟารมักกะฮ์

⁵ มีสิ่งกีดขวางระหว่างพวกเขากับการอีมานและการเข้าสู่สวนสวรรค์

⁶ คือผู้ที่อยู่ในสภาพเดียวกันในการปฏิเสธศรัทธา จากประชาชาติต่างๆ ในอดีต

⁷ ในเรื่องของการชำระบัญชีและการลงโทษ

(35) ซูเราะฮ์ฟาฏีร

เป็นบัญญัติมกกียะฮ์ มี 45 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ฟาฏีร

ซูเราะฮ์ฟาฏีรเป็นซูเราะฮ์มกกียะฮ์ที่ถูกประทานลงมาก่อนการอพยพของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซูเราะฮ์จะดำเนินไปตามเป้าหมายหลักซึ่งบรรดาอายาตมกกียะฮ์ถูกประทานมาเพื่อการนี้ นั่นก็คือเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธา หมายถึงการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ การนำหลักฐานมาแสดงถึงการมีอยู่ของพระองค์ การทำลายล้างรากฐานของการตั้งภาคี (ชirik) การสนับสนุนให้ชำระล้างจิตใจจากความชั่วร้ายต่างๆ และการเสริมแต่งด้วยมรรยาทอันดีงาม

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการเริ่มของพระเจ้าทรงพระเมตตา ซึ่งทรงสร้างจักรวาลมะลาอิกะฮ์ มนุษย์ และญิน และได้พิสูจน์หลักฐานให้เป็นที่ประจักษ์ถึงการฟื้นคืนชีพและการชุมนุมกันถึงโฉมหน้าของจักรวาลที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน ถึงแผ่นดินที่มีชีวิตชีวาหลังจากแห้งแล้ง ถึงการให้ฝนตกลงมา ถึงการให้พืชผักผลไม้งอกเงยออกมา ถึงการหมุนเวียนสลับเปลี่ยนกันของกลางวันและกลางคืน ถึงการให้มนุษย์เกิดมาเป็นขั้นตอน และอื่นจากนี้ ที่เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพและความเป็นเอกะของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงข้อแตกต่างอย่างมากมากระหว่างมุอิมินกับกาฟิร โดยได้ยกตัวอย่างถึงคนตาบอดกับคนตาดี ความมืดกับความสว่าง เจริญและลมร้อน

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงพยานหลักฐานแห่งเดชานุภาพ ในข้อแตกต่างแห่งชนิดต่างๆ ของผลไม้ ในสรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น เช่น มนุษย์ สัตว์ต่างๆ และปศุสัตว์ ในการแตกต่างแห่งรูปขนาดของภูเขาและก้อนหิน และความหลากหลายชนิดระหว่างชาวตาดี และแดง ทั้งหมดนั้นได้แสดงออกมาถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทรงเอกะ ผู้ทรง

พิชิตโดยเด็ดขาด

หลังจากนั้นซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสิ่งที่ประชาชาติของมุฮัมมัดได้รับช่วงมา นั่นก็คือสาส์นจากฟากฟ้าที่มีเกียรติยิ่ง ด้วยการประทานคัมภีร์อันประเสริฐซึ่งเป็นจุดรวมของความประเสริฐอันหลากหลายแห่งบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์ จากนั้นก็ได้แบ่งประชาชาติออกเป็น 3 จำพวก คือ พวกที่บกพร่องกระทำความชั่ว พวกที่กระทำความดี และพวกที่ริบเร่งแข่งขันกันทำความดี

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการกล่าวประณามและคาดโทษพวกมุชริกีนในการที่พวกเขาเคารพสักการะบุซารูปปั้น เจริต และหินปูน

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ฟาฏีรถูกขนานนามเช่นนี้ เป็นการรำลึกถึงชื่ออันประเสริฐ และคุณลักษณะอันงดงามในตอนแรกเริ่มของซูเราะฮ์ เพราะคุณลักษณะอันนี้เป็นการบ่งชี้ถึงความสวยงามสดงดงาม การประดิษฐ์ให้มีขึ้น และการเนรมิตที่ไม่มีแบบฉบับมาก่อนเลย ในการนี้เป็นการแสดงถึงการวาดมโนภาพอันละเอียดอ่อน ที่บ่งชี้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้ทรงมีเกียรติอันมากมายและเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ตลอดจนการเนรมิตที่แปลกประหลาด พระองค์ผู้ทรงบังเกิดมะลาอิกะฮ์ และทรงสร้างพวกเขาในรูปแบบที่ประหลาดและสวยงาม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรง
สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน¹ ผู้ทรงแต่ง
ตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม
และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรง
ประสงค์² แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ
เหนือทุกสิ่ง

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ
رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ
مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. สิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้จากความ
เมตตาแก่มนุษย์ชาติ ไม่มีผู้ยับยั้งมันได้³ และ
สิ่งใดที่พระองค์ทรงยับยั้งไว้ ก็ไม่มีผู้ใดให้มันได้
หลังจาก (การยับยั้ง) ของพระองค์และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

¹ พระผู้ทรงเนรมิตพระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย

² คือมีรูปร่างใหญ่โตแตกต่างกัน มีปีกมากหลาย ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้เห็น
ญิบรีลมี 600 ปีกในคืนอัลอิสรอฮ์ ระหว่างทุก ๆ สองปีกมีขนาดเท่าระหว่างตะวันออกกับตะวันตก อัซซุซุรีย
รายงานไว้ว่า ญิบรีลได้กล่าวแก่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ว่า โอ้มุฮัมมัด! หากท่านเห็นอิสรอฮ์ฟิล
แล้วจะรู้สึกอย่างไร เพราะเขามี 12,000 ปีก ข้างหนึ่งอยู่ทางตะวันออกและอีกข้างหนึ่งอยู่ทางตะวันตก
และบัลลังก์นั้นตั้งอยู่บนตัวเขา (อิสรอฮ์ฟิล)

³ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้เช่น ความเมตตา ความโปรดปราน การมีสุขภาพสมบูรณ์ ความปลอดภัย
วิชาความรู้ อิกมะฮ์ ปัจจัยยังชีพ การส่งบรรดาอูซูลมาเพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่มวลมนุษย์และอื่น
จากนั้น ในรูปแบบและชนิดต่างๆ ของความโปรดปรานอย่างเหลือคณานับ ไม่มีผู้ใดสามารถที่จะยับยั้ง
มันและห้ามปรามการสร้างของอัลลอฮ์ได้ ดังนั้น พระองค์คือพระผู้ทรงกรรมสิทธิ์ พระผู้ทรงประทานให้
ซึ่งไม่มีผู้ใดยับยั้งในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้ และไม่มีผู้ใดให้ในสิ่งที่พระองค์ทรงยับยั้ง

3. โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า¹ จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ² ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากพากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ ดังนั้น ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป (จากความจริง)³

4. และหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า แน่หนอน บรรดา รอซูลก่อนหน้าเจ้าก็ได้ถูกปฏิเสธมาก่อนแล้ว⁴ และการทำงานทั้งหลายย่อมถูกนำกลับไปหาอัลลอฮ์

5. โอ้มนุษย์เอ๋ย! แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้น เป็นจริงเสมอ⁵ ดังนั้น อย่าให้การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า⁶ และอย่าให้การหลอกล่อ (ชัยฏอน) มาล่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด⁷

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٢٢﴾

وَإِنْ يَكْفُرْ بِكَ فَكُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ
وَالِلّٰهِ تُجِبُ الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرُّكُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا تَغُرُّكُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُوْرُ ﴿٢٤﴾

¹ หมายถึงจงขอบคุณพระเจ้าของพวกเจ้าต่อความโปรดปรานอันมากมายเหลือคณานับ ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเจ้า

² เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ

³ ทำไมพวกเจ้าจึงถูกนำไปที่เคารพบูชาเจ็ดต่าง ๆ หลังจากที่ได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งแล้ว

⁴ เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ในการที่ประชาชาติของท่านปฏิเสธท่าน

⁵ คือสัญญาของพระองค์ที่มีต่อพวกเจ้าในเรื่องการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนนั้นเป็นจริงอย่างแน่มหนอน โดยมีต้องสงสัย

⁶ อย่าให้การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ด้วยความเพริศแพร้วของมัน และความสุสำราญของมัน ทำให้พวกเจ้าหลงลืมถึงการมีชีวิตอยู่ในโลกอาคิเราะฮ์

⁷ อย่าให้ชัยฏอนหลอกลวงพวกเจ้าจนกระทั่งหลงไหลเคลิบเคลิ้มไปกับมัน โดยหวังการอภัยและความใจบุญของพระองค์ มันจะหลอกล่อให้พวกเจ้าหวังในการอภัยโทษพร้อมกับยังคงกระทำสิ่งที่เป็นการทรยศ

6. แท้จริง มารชัฎญอนนั้นเป็นศัตรูกับพวกเจ้า
ดังนั้น พวกเจ้าจงถือว่ามันเป็นศัตรู¹ แท้จริง
มันเรียกร่องพลพรรคของมัน เพื่อให้พวกมันเป็น
เป็นสหายแห่งไฟลุกโชติช่วง²

7. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น สำหรับพวกเขาจะ
ได้รับการลงโทษอันสาหัส ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา
และกระทำความดีทั้งหลาย³ สำหรับพวกเขา
จะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่

8. ดังนั้น ผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้
ถูกทำให้เพริศแพรวแก่เขา แล้วเขาเห็นว่ามันเป็น
เป็นสิ่งดีกระนั้นหรือ?⁴ แท้จริง อัลลอฮ์จะทรง
ทำให้หลงผิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ
จะทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ ดังนั้น เจ้าอย่าทำให้จิตใจของเจ้า
กลับกลายเป็นระทมทุกข์ เนื่องจากพวกเขา⁵
แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขา
กระทำ

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُغْبَتِكُمْ فَاتَّخَذَهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حَزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يَصِفُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

¹ มันเป็นศัตรูตัวฉกาจ การเป็นศัตรูของมันมีมาแต่อดีตบรรพพะหมดสิ้นไปไม่ได้ ฉะนั้นจึงเป็นศัตรูกับ
มัน เหมือนกับที่มันเป็นศัตรูกับพวกเจ้า และอย่าได้เชื่อฟังมันเป็นอันขาด

² ดังนั้น จะเหมาะสมหรือที่ผู้มีสติปัญญาจะตอบรับการเรียกร่องของชัฎญอน

³ การรวมคุณลักษณะ 2 ประการ คือ การศรัทธาและการกระทำความดีเข้าด้วยกันนั้นเป็นการชี้ให้เห็น
ถึงว่าทั้งสองคุณลักษณะเป็นของคู่กัน คือการอีมานหมายถึงการเชื่อมั่น การพูด และการปฏิบัติ

⁴ เป็นการถามเชิงปฏิเสธ ความหมายก็คือผู้ที่ชัฎญอนได้หลอกลวงเขา โดยทำให้การงานที่ชั่วของเขาเห็น
เป็นการงานที่ดี คือหลอกลวงเขาว่า การกุฟรและการหลงผิดนั้นเป็นงานที่ดี บุคคลประเภทนี้กับผู้ที่มอง
เห็นว่าการกุฟรการหลงผิดนั้นเป็นสิ่งที่น่าเกลียด เขาจึงหลีกเลี่ยงและเลือกทางเดินที่ถูกต้อง ดังนั้น
บุคคลทั้งสองประเภทจะเท่าเทียมกันละหรือ?

⁵ คืออย่าเสียใจและเป็นทุกข์เป็นร้อนในการที่พวกเขาไม่ยอมศรัทธา

9. และอัลลอฮ์ซึ่งทรงส่งลมทั้งหลายออกไป และมันได้หอบเป็นเมฆขึ้น แล้วเราได้ให้มัน พัดพาไปยังดินแดนที่แห้งแล้ง แล้วเราได้ให้ แผ่นดินนั้นมีชีวิต (ชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน) หลังจาก การแห้งแล้งของมัน เช่นนั้นแหละการฟื้นคืน ชีพ²

10. ผู้ใดต้องการอำนาจ ดั่งนั้น อำนาจทั้งหมด เป็นของอัลลอฮ์³ คำกล่าวที่ดีเยี่ยมจะขึ้นไปสู่ พระองค์⁴ และการงานที่ดีนั้นพระองค์ทรง ยกย่องสรรเสริญมัน⁵ และบรรดาผู้วางแผน ชั่วร้ายทั้งหลายนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษ อันเจ็บแสบ⁶ และแผนการณ์ของชนเหล่านั้น ย่อมจะพินาศ

11. และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากผืน ดิน แล้วก็มาจากเชื้ออสุจิ แล้วทรงทำให้พวกเจ้า เป็นคู่สามีภรรยา⁷ และจะไม่มีหญิงใดตั้งครมภ์ และนางจะไม่คลอด เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของ พระองค์ และไม่มีผู้สูงอายุคนใดจะถูกยึดอายุ ออกไป และอายุของเขาก็จะไม่ถูกตัดทอน เว้น

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتَنِّي رِجَابًا فَسَقْنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ
مَّتَّي فَاحْبِسْنَا بِهِ الْأَرْضَ بِعَدْمِ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ﴿١﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ
الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
يَكَفِّرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرًا أُولَئِكَ هُوَ يُسَوِّرُ ﴿١٠﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نُسُوبٍ ثُمَّ مِنْ بَنَاتٍ لَكُمْ فَجَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ
وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ
إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

¹ เพื่อแจ้งข่าวดีว่าจะมีฝนตกลงมา

² ดังเช่นอัลลอฮ์ทรงให้ดินแดนที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตชีวา ชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน พระองค์ก็จะทรงให้คนตายกลับ ฟื้นคืนชีพขึ้นมามีชีวิตหนึ่งจากกุบูรของพวกเขา

³ คือของขอต่อพระองค์โดยตรง เพราะอำนาจทั้งหลายทั้งปวงนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์พระองค์เดียว

⁴ เช่น การฮิรุลลอฮ์ การขอพร การอ่านอัลกุรอาน การกล่าวตัสบีหฺ การกล่าวสรรเสริญ และอื่นจากนี้

⁵ คือพระองค์ทรงตอบรับการงานที่ดี และตอบแทนความดีแก่ผู้ปฏิบัติ

⁶ คือบรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายเพื่อจะดับรัศมีของอัลลอฮ์ และวางแผนร้ายเพื่อทำลายล้างอิสลามและมุสลิมัน ในวันอาคิเราะฮ์พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บแสบในนรกยะชั้นนัม

⁷ คือทรงบังเกิดพวกเจ้าเป็นเพศชายและเพศหญิง ทรงให้บางคนในพวกเจ้าสมรสกับอีกบางคน เพื่อให้ อยู่ร่วมกันในโลกนี้

แต่อยู่ในบันทึก (ของพระองค์) แท้จริง นั่นเป็น
การร่ายตายสำหรับอัลลอฮ์

12. และทะเลทั้งสองนั้นไม่เหมือนกัน¹ อันนี้
จิตสนิทอรร่อน่าตีม เครื่องตีมของมันคล่อง
คอ และอันนี้เค็มจัด และจากแต่ละทุกแห่งนั้น
พวกเจ้าจะได้กินเนื้ออันอ่อนนุ่ม² และพวกเจ้า
เอาออกมาจาก (ทะเลทั้งสอง) เครื่องประดับ
เพื่อใช้มันเป็นอาภรณ์³ และเจ้าเห็นเรือแล่น
ฝ่าผืนน้ำไป เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความ
โปรดปรานของพระองค์⁴ และเพื่อพวกเจ้าจะ
ได้ขอบคุณ

13. พระองค์ทรงให้กลางวันคืนคาบเกี่ยวเข้าไปใน
กลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปใน
กลางคืน⁵ และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์
เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตาม

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ
شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُونٍ لَحْمًا
طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَبْلَةَ تَلْسُوذَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ
مِنْ قَضَائِهِ ﴿١٣﴾

¹ คือน้ำทะเลกับน้ำจืด

² คือจากทะเลและแม่น้ำนั้น พวกเจ้าจะได้กินปลาหลากหลายชนิด รสชาติ และรูปร่างที่แตกต่างกัน
ตลอดจนเนื้อที่อ่อนนุ่ม

³ เช่น ไช้มุก และพลอย

⁴ คือเรือเดินทะเลขนาดใหญ่แล่นผ่านไปผ่านมา บรรทุกสินค้าและผู้คน มันจะไม่จมลงไป ทั้งนี้เพราะการ
ประทานความสะดวกของอัลลอฮ์ ตะอาลา นั่นเอง

⁵ และยังให้กลางวันยาวและสั้น กลางวันสั้นและยาว ทั้งนี้จะเกิดขึ้นตามฤดูกาล จนกระทั่งในบางประเทศ
ฤดูร้อนกลางวันจะยาวถึง 16 ชั่วโมง กลางคืนมีเพียง 8 ชั่วโมงเท่านั้น นี่คือสัญญาณหนึ่งในบรรดา
สัญญาณของอัลลอฮ์ที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพของพระองค์ นี่คือการปรากฏการณ์ของจักรวาลที่ไม่เปลี่ยนแปลง
เป็นระบบที่รัดกุม มิได้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือโดยบังเอิญ แต่เป็นการกระทำของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรง
ทำให้ทุกสิ่งที่ถูกบังเกิดขึ้นมานั้นเรียบร้อยและสมบูรณ์

วาระที่ได้กำหนดไว้ นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของ
พวกเจ้า¹ อำนาจการปกครองทั้งหมดเป็นสิทธิ์
ของพระองค์ และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจาก
พระองค์นั้น พวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้
แต่เยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม²

14. หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะ
ไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเจ้า³ ถึงแม้พวก
มันได้ยิน พวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า⁴ และ
ในวันกียามะฮ์พวกมันจะปฏิเสธการตั้งภาคีของ
พวกเจ้า และไม่มีผู้ใดแข็งแกร่งแก่เจ้าได้ นอกจาก
พระผู้ทรงรอบรู้ ตระหนักรู้

15. โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสน ต้องการ
พึ่งอัลลอฮ์⁵ แต่อัลลอฮ์นั้น พระองค์ทรงมั่งมี
อย่างสิ้นเหลือ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

16. หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรง
ให้พวกเจ้าสูญสิ้นไป⁶ และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่ม
ชนรุ่นใหม่

17. และในการณ์นั้น มิใช่เป็นการยากแก่อัล-
ลอฮ์เลย⁷

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَتَوَسَّعُوا
مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّتُكَ مِثْلُ خَيْرٍ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

¹ คือพระผู้ทรงกระทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือ พระผู้เป็นเจ้าของใหญ่ของพวกเจ้า

² คือสิ่งที่พวกเจ้าบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น รูปปั้นและเจดีย์ต่าง ๆ พวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดที่จะให้คุณ
ให้โทษแก่พวกเจ้าได้เลย แม้แต่เพียงเยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม

³ คือจะไม่ได้ยินเสียงการวิงวอนขอของพวกเจ้า

⁴ เพราะพวกมันพูดไม่ได้

⁵ คือทั้งในสภาพการดำรงอยู่ของพวกเจ้าและในทุก ๆ สถานภาพ

⁶ คือพินาศย่อยยับไป ในการนี้เป็นการเดือนและชั่วร้าย

⁷ แต่มันเป็นการง่ายสำหรับพระองค์ คือเมื่อพระองค์ตรัสแก่สิ่งใดว่า “จงเป็น” แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้น

18. และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้¹ และถ้าผู้ที่แบกภาระหนักอยู่แล้วxorอง (ผู้อื่น) ให้ช่วยแบกมัน ก็จะไม่สิ่งใดถูกแบกออกจากเขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม² แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาลงในสิ่งเร้นลับและพวกเขาดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและผู้ใดขัดเกลาดนเอง แท้จริง เขาก็ขัดเกล้าเพื่อตัวของเขาเอง³ และยังมีอัลลอฮ์เท่านั้นคือการกลับไป⁴

19. และคนตาบอดกับคนตาดีนั้น⁵ ย่อมไม่เหมือนกัน

20. และความมืดทึบกับแสงสว่าง⁶ ก็ไม่เหมือนกัน

21. และที่เงาร่มกับที่ร้อนแดด⁷ ก็ไม่เหมือนกัน

22. และคนเป็นกับคนตายนั้น⁸ ย่อมไม่เหมือนกัน แท้จริง อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรง

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِيلِهَا لَا يُجْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا نُذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحَرُّ ﴿٢١﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

¹ คือไม่มีผู้กระทำความผิดคนใดจะแบกความผิดของผู้อื่นได้

² คือผู้ที่มีความผิดของตนอยู่แล้วจะถูกxorองให้ช่วยแบ่งเบาภาระจากผู้อื่น เขาก็ไม่สามารถจะกระทำได้ แม้จะเป็นญาติใกล้ชิดสนิทสนมกันสักปานใด เช่น พ่อหรือลูก ในวันนั้นจะไม่มีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ร้องขอความช่วยเหลือ

³ คือผู้ใดขัดเกล้าจิตใจของเขาให้สะอาดจากสิ่งไม่ดีต่างต่าง ผลแห่งการกระทำนั้นย่อมกลับมาสู่ตัวของเขา ความดีงามของเขาและความยำเกรงของเขาย่อมได้แก่ตัวของเขา

⁴ คือพระองค์จะทรงตอบแทนทุกๆ คนด้วยผลงานของเขา

⁵ หมายถึง กาฬโรคกับมูมิ้น

⁶ หมายถึงการปฏิเสธศรัทธากับการอีมาน

⁷ หมายถึงสังขรณ์กับความเท็จ หรือแนวทางที่ถูกต้องกับการหลงผิด

⁸ หมายถึงผู้ที่เสียชีวิตบัญญัติกับคนโล้

ประสงค์ไต่ฮีน¹ และเจ้าไม่สามารถที่จะให้ผู้ที่
อยู่ในหลุมฝังศพไต่ฮีนได้²

23. เจ้ามิใช่อื่นใดนอกจากเป็นผู้ตักเตือนเท่า
นั้น

24. แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาด้วยสัจธรรม³ เป็นผู้
แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน⁴ และไม่มีประชาชาติ
ใด (ในอดีต) เว้นแต่จะต้องมีผู้ตักเตือน (ถูกส่ง
มา) ยังพวกเขา

25. และหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า แน่หนอนบรรดา
ผู้ที่มีมาก่อนพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ (มาก่อน) แล้ว⁵
บรรดารถูชุลของพวกเขาก็ได้นำหลักฐานอัน
ชัดแจ้งมายังพวกเขา และด้วยคัมภีร์ต่างๆ และ
คัมภีร์อันแจ่มจรัส⁶

26. แล้วข้าได้ลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ดังนั้น การปฏิเสธต่อเราจะ (มีผล) เป็นอย่างไร
(ต่อพวกเขา)?⁷

27. เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า แท้จริงอัลสอฮู
นั้นทรงให้น้ำหลังลงมาจากฟากฟ้า แล้วเรา
ได้ให้พืชผลงอกเงยออกมาด้วยมัน (จากน้ำ)

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٣٦﴾

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿٣٧﴾

فَمَا أَخَذَتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَتْ نَكِيرٌ ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
شَعِيرًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَبِيَّةٌ سُودٌ ﴿٣٩﴾

¹ ไต่ฮีนการเรียกร้องไปสู่สัจธรรม

² หมายถึงพวกกุฟฟาร เพราะพวกนี้จิตใจตายด้าน

³ คือด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งสัจธรรม

⁴ แจ้งข่าวดีแก่บรรดามุอฺมิน และแจ้งข่าวร้ายแก่พวกกุฟฟาร

⁵ เป็นการปลอบท่านะบี คือลบล้างลอบช้อชะลยฮิวะซัลลัม ให้ยึดถือบรรดานะบียุคก่อนๆ เป็นแบบอย่างใน
การอดทนต่อการทำร้ายและการทดสอบ

⁶ คืออัลเตารอต อัลอินญิล อัซซะบูร์ และอัลฟุรคอน กระนั้นก็ดี พวกเขาเหล่านั้นก็ได้ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟัง
บรรดารถูชุลของพวกเขาดังนั้น เจ้าจึงอดทนเหมือนกับบรรดานะบีเหล่านั้น

⁷ คือเราได้ลงโทษพวกเขาอย่างหนักหน่วง อันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาดังนั้น

สีสันของมันแตกต่างกันไป¹ และในหมู่ภูเขา
ทั้งหลายมีชนิดต่างๆ ชาวและแดงหลากหลาย
สี² และสีดำสนิท

28. และในหมู่มนุษย์ และสัตว์ และปศุสัตว์ก็
มีหลากหลายสีเช่นเดียวกัน³ แท้จริง บรรดา
ผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้นที่
เกรงกลัวอัลลอฮ์⁴ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรงอภิเษม

29. แท้จริง บรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์⁵
และดำรงการละหมาด⁶ และบริจาคสิ่งที่เรา
ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยชอบเร้น
และเปิดเผย⁷ เพื่อหวังการค้าที่ไม่ชบเซา (ขาด
ทุน)

30. เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของ
พวกเขา ให้แก่พวกเขาอย่างครบถ้วน และจะ
ทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาจากความโปรดปราน

وَمِنَ النَّاسِ وَالْذَوَابِّ وَالْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنَ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾

لِيُوفِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
إِنَّهُ عَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

¹ คือด้วยน้ำฝนนั้นเราได้ให้พืชผักผลไม้มีชนิด สีสัน และรสชาติ แตกต่างกันไป

² คือสีชาที่ความขาวแตกต่างกัน และสีแดงที่ความแดงของมันก็แตกต่างกันไป จุดมุ่งหมายก็เพื่อแจกแจง
ถึงเดชาภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ความแตกต่างของสีต่างๆ นั้นมิได้มีเฉพาะแต่เพียงพืชผักผลไม้เท่านั้น
แม้แต่ชั้นต่างๆ ของแผ่นดินและภูเขาก็ยังมียีสันแตกต่างกันอีกด้วย

³ นอกจากนั้นพระองค์ยังได้ทรงสร้างมนุษย์และสัตว์ทุกชนิด ด้วยสีสันและชนิดที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ
พืชผักผลไม้

⁴ อายะฮ์นี้เป็นการสนับสนุนให้พิจารณาถึงความประหลาดแห่งการสร้างของอัลลอฮ์ ตะอาลา และร่อง
รอยแห่งเดชาภาพของพระองค์ ย่อมจะนำไปสู่วิทยาการด้วยความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และ
วิทยาการนั้นย่อมจะนำไปสู่การเกรงกลัวต่อพระองค์ ดังนั้น อายะฮ์นี้จึงจบลงด้วยคำกล่าวที่ว่า “แท้จริง
บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอฮ์”

⁵ คือผู้ที่อ่านอัลกุรอานเป็นประจำทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน

⁶ คือปฏิบัติอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามเวลาของมัน ด้วยการมีสมาธิ มีมรรยาทตามเงื่อนไขและรูกุนของมัน

⁷ คือบริจาคไปในทางของอัลลอฮ์ โดยหวังความโปรดปรานจากพระองค์

33. สวนสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนักอันสถาพร¹ พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนั้น ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะได้ประดับด้วยกำไลทองและไข่มุก และอาหารของพวกเขาในนั้นคือผ้าไหม

34. และพวกเขากล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงจัดความระทมทุกข์ออกจากเรา² แท้จริงพระเจ้าของเราเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงชื่นชม³ (ต่อผู้จงรักภักดีต่อพระองค์)

35. ซึ่งพระองค์ทรงให้เราได้พำนักในสถานที่พำนักอันสถาพร ด้วยความโปรดปรานของพระองค์⁴ ความเหน็ดเหนื่อยจะไม่ประสบแก่เราในนั้น และความเบื่อหน่าย ก็จะไม่ประสบแก่เราในนั้น

36. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะได้รับไฟนรกญะฮันนัม (เป็นการตอบแทน)⁵ จะไม่ถูกตัดสินลงโทษให้พวกเขาตาย เพื่อที่

جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَلُزُقُوا أَوْلِيَاءَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ
إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فِيهَا حَتٌّ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
بَجَزَىٰ كُلِّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾

¹ สวนสวรรค์หลากหลาย เช่น ญันนะตุลฟิรเดาส์ ญันนะตุอัดดีน ญันนะตุนนะอีม ญันนะตุลมะอวา ญันนะตุลกุลดี ญันนะตุสลาม และญันนะตุอิลยีน เป็นต้น สวนสวรรค์แต่ละแห่งมีตำแหน่งและที่พำนักแตกต่างกันไป

² คือพวกเขากล่าวขณะที่เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์ ความระทมทุกข์นั้นครอบคลุมไปถึงทุกๆ สิ่งที่ทำให้เป็นที่กังวลใจของมนุษย์ เช่น กลัวความเจ็บป่วย ความยากจน ความตาย ความหวาดกลัววันกียามะฮ์ การลงโทษด้วยไฟนรก และอื่นจากนั้น

³ คือทรงไพบูลย์ในการอภัยโทษ ทรงชื่นชมต่อการจงรักภักดีของบรรดาผู้จงรักภักดีต่อพระองค์

⁴ ที่เรียกสวนสวรรค์ว่าเป็นที่พำนักอันสถาพร ก็เพราะพวกเขาจะเข้าไปพำนักอยู่และจะไม่ออกมา

⁵ คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและสัจญ์ญ์ต่าง ๆ ของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับการตอบแทน คือไฟนรกญะฮันนัมที่ลุกโชนอย่างสาสม

พวกเขาจะได้ตาย¹ และการลงโทษของมันก็จะมี
ไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา² เช่นนั้นแหละเรา
จะตอบแทนแก่ทุกคน (ปฏิเสธศรัทธา)

37. และพวกเขาจะตะโกนอยู่ในนรกนั้นว่า ข้า
แต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดนำ
เราออกไป (จากนรก) เพื่อเราจะได้ปฏิบัติการ
งานที่ดี³ อื่นจากที่เราได้ปฏิบัติไปแล้ว⁴ และ
เรามีได้ให้อายุของพวกเจ้ายืนนานพุดอกหรือ⁵
เพื่อผู้ที่ใคร่ครวญจะได้รำลึกถึงข้อตักเตือน
และ (ยิ่งกว่านั้น) ได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้า
แล้ว⁶ ดังนั้น พวกเจ้าจึงลี้มรส (การลงโทษ)
เกิด เพราะสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้นจะไม่มี
ผู้ช่วยเหลือ⁷

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم
مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ
فَذُوقُوا مَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾

¹ เพื่อที่จะได้พักผ่อนจากการลงโทษด้วยไฟนรก

² แต่พวกเขาจะได้รับการลงโทษตลอดเวลา พวกก็อดยานี้บอกว่า “คนป่วยที่ไปโรงพยาบาลนั้นไม่ได้
ไปเพื่อรอความตายหรือเพื่อต้องการตาย แต่ต้องการให้หายจากโรค ในทำนองเดียวกัน เมื่ออัลลอฮ์ทรง
ลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อฟังนะบี และได้ประพடுத்தสิ่งชั่วช้าต่าง ๆ ก็เพื่อให้ผู้นั้นได้เรียนรู้และถ่อมตน เลิกประพடுத்த
ชั่วต่อไป” และว่า “อัลลอฮ์ทรงกรุณาปราณีเช่นนี้จะไม่ทรงลงโทษมนุษย์โดยไร้ความหมาย แต่เพื่อให้
พวกเขาเหล่านั้นได้รับโทษจนสาสม แล้วก็ตั้งต้นชีวิตใหม่” นี่คือการอธิบายบิดเบือนของพวกก็อดยานี้
เพื่อให้พวกกุฟฟารออกจากนรกหลังจากที่ได้รับโทษอย่างสาสมแล้ว

³ คือตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ อัลกุรฏูบีย์กล่าวว่า คือให้เราศรัทธาแทนการกุฟฟาร ให้เราเชื่อฟังปฏิบัติ
ตามแทนการดื้อดึงฝ่าฝืน และให้เราปฏิบัติตามคำสั่งของบรรดาอรุซูล

⁴ เป็นการยอมรับถึงการทำงานที่ชั่วของพวกเขานในอดีต

⁵ คือในโลกดุนยานั้นเรามีได้ผ่อนผันให้พวกเจ้ามีอายุยืนนานพอ สำหรับผู้ที่มิสติปัญญาจะพินิจพิจารณา
ใคร่ครวญบังดอกหรือ? ในระยะเวลาที่มีชีวิตอยู่นั้นพวกเจ้าได้ทำอะไรบ้าง? ทำให้พวกเจ้าจึงขอยืดอายุ
ออกไปอีก?

⁶ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอสูอะลียะฮ์วะซัลลัม

⁷ คือไม่มีผู้คุ้มกันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

38. แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงวงก¹

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلَيْهِ يُدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

39. พระองค์คือผู้ทรงแต่งตั้งพวกเจ้าให้เป็นตัวแทนรับช่วงในแผ่นดิน² ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธของเขาก็จะตกอยู่แก่เขา และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา จะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขายเลย นอกจากความอภัยสอดสู³ และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา นอกจากความหายนะ⁴

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مَنْ كَفَرَ بَعْدَ مَا كَفَرْتُمْ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا حَسْرَةً لِلَّامِنَّا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

40. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ บรรดาภาคี (เจวีต) ของพวกท่านที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้เห็นฉันเห็นว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้⁵ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลาย หรือว่าเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกมัน พวกมันจึง

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُوهُمُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ بِالْأَعْرُورِ ﴿٤٠﴾

¹ นักตีฟซริกกล่าวว่า อายะฮ์นี้เป็นการเน้นหรือยืนยันในอายะฮ์ก่อนว่า พวกกุพฟารจะได้รับการลงโทษอยู่ในนรกตลอดกาล

² หลังจากกลุ่มชนอ้าด ษะมูด และกลุ่มชนอื่นๆ ก่อนจากพวกเจ้า

³ คือถูกขับไล่หรืออยู่ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์ ความอภัยศหมายถึงถูกกริ้วและถูกเหยียดหยาม

⁴ ความหายนะหมายถึงการขาดทุนแห่งชีวิต กล่าวคือ ชีวิตนั้นเป็นต้นทุนของมนุษย์ เมื่อเขาใช้ชีวิตไปโดยปราศจากการภักดีต่ออัลลอฮ์ เขาก็จะประสบกับการขาดทุนอย่างย่อยยับ นั่นคือความหายนะ

⁵ ความหมายของอายะฮ์นี้คือ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด เป็นการประณามพวกมุชริกีนเหล่านั้นว่า พวกท่านจงบอกฉันถึงเรื่องราวของบรรดาพระเจ้าของพวกท่าน (หมายถึงรูปปั้นและเจวีต) ซึ่งพวกท่านได้เคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ และพวกท่านได้ให้พวกมันมีหุ้นส่วนกับพระองค์ในการอิบาดะฮ์ พวกมันเหมาะสมประการใดต่อการอิบาดะฮ์บ้าง?

ยึดมันอยู่บนหลักฐานของมัน¹ เปล่าดอก!
บรรดาผู้ธรรมนั้นต่างก็มีได้มีสัญญาอะไรต่อกัน
นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น²

41. แท้จริง อัลลอฮ์ทรงค้ำจุนชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินเอาไว้ มิให้มันหล่นลงมา³ และ
หากมันทั้งสองหล่นลงมา ก็ไม่มีผู้ใดค้ำจุนมัน
ทั้งสองไว้ได้ นอกจากพระองค์⁴ แท้จริงพระองค์
นั้นเป็นผู้ทรงขันติ ผู้ทรงอภัยเสมอ⁵

42. และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยการ
สาบานอย่างแข็งขันของพวกเขาว่า หากมีผู้
ดักเตือนมายังพวกเขา แน่นอนพวกเขาก็จะเป็น
ประชาชาติหนึ่งที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตอ้งยิ่ง
(กว่าประชาชาติอื่น ๆ)⁶ ครั้นเมื่อได้มีผู้ดักเตือน
มายังพวกเขา⁷ มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา
นอกจากการเตลิดหนี

﴿إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا
وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾﴾

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إْحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾﴾

¹ หรือว่าเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกมัน ซึ่งระบุไว้ว่าพวกมันมีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ โดยที่พวกมันมีหลักฐาน
ยืนยันในการเคารพบูชารูปปั้น

² ณ ที่นี้เป็นการชี้แจงถึงสาเหตุที่แท้จริงว่า พวกเขายึดถือเอาพวกมันเป็นพระเจ้า โดยที่หัวหน้าได้หลอกลวง
ต่อบรรดาลูกน้องของมันว่า พวกเจิวัดนั้นจะให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา ซึ่งเป็นการหลอกลวงและเป็นความเท็จ

³ ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพและปรีชาญาณของพระองค์

⁴ คือมันทั้งสองได้รับการค้ำจุนและถูกยึดไว้ด้วยเดชานุภาพของพระผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

⁵ คือพระองค์จะทรงลงโทษพวกกุฟฟารอย่างฉับพลัน ทั้ง ๆ ที่พวกเขาสมควรจะได้รับการลงโทษ และทรง
ไพบูลย์ในการอภัยโทษและความเมตตาแก่ผู้สารภาพผิดและขอภัยโทษต่อพระองค์

⁶ อะบูสะอูดกล่าวว่า มีข่าวมาถึงพวกกุเรชก่อนท่านรอซูล คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้รับการแต่งตั้ง
ว่าพวกอะฮ์ลุลบิดาปฏิบัติเสบบรรดารอซูลของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกยะฮูด
และนะซอรอ บรรดารอซูลได้ถูกส่งมายังพวกเขา แล้วพวกเขาก็ปฏิบัติเสบบรรดารอซูล วัลลอฮี้ หากมีรอซูล
มายังพวกเรา แน่นอนพวกเราจะเป็นประชาชาติหนึ่งที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตอ้งยิ่งกว่าพวกสมัยก่อน ๆ

⁷ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลลลลลลลลลลลลลล ซึ่งเป็นรอซูลที่มีเกียรติยิ่งมายังพวกเขา

43. ด้วยการหยั่งยะโสในแผ่นดิน¹ และการวางแผนชั่ว² แต่แผนชั่วนั้นจะไม่ห้อมล้อมผู้ใด นอกจากเจ้าของของมันเท่านั้น พวกเขาจะคอยอะไรอีกเล่า นอกจากแนวทางของบรรพชน³ ดังนั้น เจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในแนวทางของอัลลอฮ์⁴ และเจ้าจะไม่พบการบิดเบือนในแนวทางของอัลลอฮ์แต่ประการใด⁵

44. พวกเขามีได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ⁶ แล้วพิจารณาดูว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด? เป็นที่ปรากฏว่าพวกเขาเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขา⁷ และอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะทำให้พระองค์หมดความสามารถไปได้⁸ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอานูภาพเสมอ

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ يَحْدِلُّ سُنَّتَ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ يَحْدِلُّ سُنَّتَ
اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿١٣﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿١٤﴾

¹ คือด้วยการยะโสที่จะปฏิบัติตามสังขธรรม

² คือวางแผนชั่วต่อท่านรอสูลและบรรดามุอมีน

³ ด้วยการลงโทษพวกเขาและถูกทำลาย เพราะการปฏิเสธของพวกเขาต่อบรรดารอสูล

⁴ ในการสร้างของพระองค์

⁵ คือไม่มีใครสามารถที่จะบ้ายเบี่ยงการลงโทษจากพวกเขาไปยังผู้อื่นได้

⁶ คือออกเดินทางและผ่านไปยังหมู่บ้านที่ถูกทำลาย เพื่อที่จะได้เห็นร่องรอยความเสียหายของประชาชาติในอดีต เมื่อพวกเขาปฏิเสธบรรดารอสูลของพวกเขา และอัลลอฮ์ได้กระทำแก่พวกเขาอย่างไรบ้าง?

⁷ พวกเขามีพลังเข้มแข็งกว่าชาวมักกะฮ์ มีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานมากกว่า

⁸ ไม่มีสิ่งใดที่จะรอดพ้นไปจากพระองค์ได้ และไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นเรื่องยากลำบากแก่พระองค์เลยในจักรวาลนี้

45. และหากอัลลอฮ์จะทรงเอาโทษมนุษย์ตามที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็นแล้ว พระองค์จะไม่ทรงให้เหลือไว้บนหน้าแผ่นดินซึ่งสัตว์โลกต่าง ๆ¹ แต่ว่าพระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้² ครั้นเมื่อวาระกำหนดของพวกเขาได้มาถึง เมื่อนั้นแหละ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวของพระองค์เสมอ³

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكْنَا عَلَى ظَهْرِهِم مِّن دَابَّةٍ وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُم إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

¹ เป็นการชี้ขั้ถึงความเ็นดูเมตตาของพระองค์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ อิบน์มุสลิมกล่าวว่ หมายถึง สัตว์โลกทุกชนิดที่เคลื่อนไหวอยู่บนหน้าแผ่นดิน

² คือด้วยความเมตตาของพระองค์ต่อปวงบ่าวนั้นเอง พระองค์จึงทรงผ่อนผันประวิงเวลาการลงโทษพวกเขาออกไปจนกระทั่งถึงวันกียามะฮ์

³ คือเมื่อกำหนดเวลามาถึง พระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยผลงานของพวกเขา ถ้าทำดีก็จะได้ดี ทำชั่วก็จะได้ชั่ว ในอายะฮ์นี้เป็นการแจ้งสัญญาร้ายแก่ผู้กระทำความผิด และเป็นการแจ้งข่าวดีแก่ผู้ยำเกรง

(36) ซูเราะฮ์ยาซีน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 83 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ยาซีน

ซูเราะฮ์ยาซีนเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่ประมวลไว้ด้วยเรื่องสำคัญ ๆ ที่เป็นหลักการ 3 เรื่อง คือ การศรัทธา การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุม ตลอดจนเรื่องของชาวหมู่บ้าน และหลักฐานที่ยืนยันถึงความเป็นเอกะแห่งพระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์นี้เริ่มด้วยการสาบานด้วยอัลกุรอานและเริ่มถึงความถูกต้องสมบูรณ์ของอัลวะฮีย์ และความจริงแห่งศาสน์ของมุฮัมมัด คือลลิลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม แล้วได้กล่าวถึงพวกกุฟฟารกุเรชชาวมักกะฮ์ ซึ่งพวกเขาได้ดำเนินชีวิตอยู่ในการหลงผิด และหลงทางที่เกินขอบเขต และปฏิเสธการเป็นรอสูลของมุฮัมมัด อิบน์อับดุลลอฮ์ คือลลิลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม ดังนั้นการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงเหมาะสมและคู่ควรแก่พวกเขา

ซูเราะฮ์นี้ได้นำเอาเรื่องราวของชาวเมืองอันฎอญ์กิยะฮ์ ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา มากล่าวไว้ เพื่อเตือนให้นึกถึงผลแห่งการปฏิเสธอัลวะฮีย์และศาสน์ ตามรูปแบบของอัลกุรอาน ในการใช้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียนและนิตินัยอุทาหรณ์

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงท่าทีของนักเผยแพร่มุฮัมมัดคนหนึ่ง คือ “ชะบีบุนนัจญาร” ซึ่งเขาได้สั่งสอนกลุ่มชนของเขา แล้วกลุ่มชนนั้นได้ฆ่าเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ทรงให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ และพระองค์ก็มีได้ทรงประวิงเวลาให้แก่บรรดาอาชญากรเหล่านั้น พระองค์ทรงคร่ำหวอดชีวิตของพวกเขาด้วยเสียงกัมปนาทจนพินาศย่อยยับ

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งเดชานุภาพ และความเป็นเอกภาพ ในจักรวาลอันน่าประหลาดนี้ เริ่มด้วยภาพลักษณ์ของแผ่นดินที่แห้งแล้งได้กลับมีชีวิตชีวาขึ้นมา ภาพลักษณ์ของกลางคืนเมื่อเวลากลางวันได้ผ่านพ้นไปจนกลายเป็นมืด

มิต ภาพลักษณ์ของดวงอาทิตย์อันเจิดจ้าที่หมุนโคจรไปด้วยเดชานูภาพของอัลลอฮ์ ภาพลักษณ์ของดวงจันทร์ที่โคจรไปตามจักรราศีของมัน และภาพลักษณ์ของพิภพที่บรรทุกกลุกลานของมนุษย์ตั้งแต่เด็กดำบรรพ์ มาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนถึงเดชานูภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ยิ่งใหญ่และสูงส่งยิ่ง

ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงวันกิยามฮ์และความน่ากลัวของมัน กล่าวถึงการเป่าสังข์แห่งวันฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม ซึ่งมนุษย์จะออกมาจากกุบูร กล่าวถึงชาวสวรรค์และชาวนรก และการแบ่งแยกระหว่างบรรดามุอฺมินกับบรรดาอาชญากร ในวันอันน่าหวาดกลัวนั้น จนกระทั่งถึงบรรดาผู้ที่มีความสุขจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อย่างถาวร และบรรดาผู้ที่มีความทุกข์ก็จะลงไปอยู่ในนรกญะฮันนัมที่มีไฟลุกโชน

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการกล่าวถึงเรื่องสำคัญคือ เรื่องการฟื้นคืนชีพ พร้อมกับได้มีหลักฐานมายืนยันว่าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ยาซีน¹

يَس ١

2. ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่มีคำสั่งอันรัดกุม²

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢

3. แท้จริง เจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกส่งมาอย่าง
แน่นอน³

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣

4. (เป็นผู้) อยู่บนแนวทางอันเที่ยงธรรม⁴

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤

5. อัลกุรอานนี้เป็นการประทานลงมาจากพระ
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥

6. เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งบรรพ
บุรุษของพวกเขามิได้ถูกตักเตือนมาก่อน ดังนั้น
พวกเขาจึงไม่สนใจ⁶

لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرُوا أَبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦

¹ โปรดดูคำนิยามในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 1 ซูเราะฮ์ที่ 2 อิบน์อับบาสกล่าวว่า ยาซีน มีความหมายว่า โอ้ มนุษย์เอ๋ย! ในภาษาของชาวญือฮอ และกล่าวกันว่าเป็นชื่อหนึ่งของท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล โดยหลักฐานจากคำตรัสของพระองค์ในอายะฮ์ที่ 3

² คือการเปลี่ยนแปลงหรือการบิดเบือนจะไม่เกิดขึ้นกับคัมภีร์นี้เป็นอันขาด

³ จากพระเจ้าแห่งสากลโลก เพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่มีคฺลุททั้งหลาย

⁴ คืออิสลาม ศาสนาของบรรดาราอซูลก่อนหน้าเจ้า ซึ่งพวกเขาได้เรียกร้องไปสู่การอีมานและการให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์

⁵ คือพระผู้ทรงอำนาจในการครอบครองทุกสิ่ง พระผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์

⁶ เพื่อตักเตือนชาวอาหรับด้วยอัลกุรอานนี้ เพราะเป็นระยะเวลาานานทีเดียวที่ได้มีการส่งร่อซูล และคัมภีร์มาเผยแผ่ ความหมายของคำว่า “ตักเตือน” หมายถึง เตือนพวกเขาให้รำลึกถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สนใจต่อการอีมาน และอยู่ในทางที่หลงผิดด้วยการทำชิริกและกราบไหว้รูปปั้น

7. โดยแน่นอน พระประกาศิตได้เป็นที่สมจริง แล้วแก่ส่วนมากของพวกเขา เพราะพวกเขาไม่ศรัทธา¹

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓىٰ كَثِيْرِهِمْ فَمَهْمٌ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾

8. แท้จริงเราได้คล่องพันธนาการที่คอของพวกเขา มันจึงห้อยลงมาที่คางของพวกเขา ดังนั้น (ศิระษะของ) พวกเขาจึงเงยขึ้น²

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلًا لِّمَا فِيْهِمْ إِلَىٰ الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿٨﴾

9. และเราได้ทำเครื่องกีดขวางไว้ข้างหน้าพวกเขา และเครื่องกีดขวางไว้ข้างหลังพวกเขา³ และเราได้คลุมพวกเขาไว้อย่างมิดชิด ดังนั้น พวกเขาจึงมองไม่เห็น⁴

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيْهِمْ سَدًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا فَأَعْشَيْنَهُمْ فَمَهْمٌ لَا يَبْصُرُوْنَ ﴿٩﴾

10. และมีผลเท่ากันแก่พวกเขา เจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ตักเตือนพวกเขาก็ตาม พวกเขา ก็จะไม่ศรัทธา⁵

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾

¹ คือการลงโทษด้วยไฟนรกแก่ส่วนมากของพวกเขามุซริกีน ด้วยเหตุที่พวกเขาเขยีนกรานในการปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อฟังข้อตักเตือน

² เป็นการเปรียบเทียบและวาดสภาพของพวกมุซริกีนในการหลงทางของพวกเขา เสมือนกับสภาพของผู้ที่คอของเขาถูกพันธนาการ พร้อมกับมือทั้งสองค้ำคอไว้ หน้าจึงเงยขึ้น ก้มไม่ลง

³ เป็นการเปรียบเทียบสภาพของพวกมุซริกีนที่หลงระเรีงอยู่กับการดำรงชีวิตในโลกนี้ เสมือนกับว่ามีม่านมาขวางกันอยู่ข้างหน้า พวกเขาจึงมองไม่เห็นสังขารและการอืมาน และอีกภาพหนึ่ง สภาพของพวกเขาที่เชื่อว่าโลกอาคิเราะฮ์จะจะไม่เกิดขึ้น จึงมีม่านมาขวางกันอยู่ข้างหลัง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่กลับเนื้อกลับตัว และไม่ขอลูแก่โทษ เพราะพวกเขาไม่กลัวการลงโทษในวันอาคิเราะฮ์

⁴ เป็นการเปรียบเทียบในการหลงทางของพวกมุซริกีนด้วยการปิดคลุมนัยน์ตา พวกเขาจึงเกลียดชังทำนรอลุส ลุลลอสย คือลัลลอสยอะลียะฮ์วะซัลลัม และสิ่งที่ท่านนำมาเผยแพร่ ดังนั้นพวกเขาจึงตาบอดมองไม่เห็น

⁵ อัลลอสย ตะอาลา ทรงแจ้งให้ท่านรอลุสลุลลอสย คือลัลลอสยอะลียะฮ์วะซัลลัม ทราบว่า กลุ่มหัวหน้าที่เป็นศัตรูกับเจ้านั้น การตักเตือนของเจ้าหรือไม่ตักเตือนมีผลเท่ากัน คือพวกเขาจะไม่ศรัทธา

11. แท้จริงเจ้าเพียงแต่ตักเตือนผู้ที่ปฏิบัติตาม
ข้อตักเตือนเท่านั้น และเขาเกรงกลัวพระผู้ทรง
กรุณาปรานีโดยทางลับ ดังนั้น จงแจ้งข่าวดีแก่
เขาด้วยการอภัยโทษและรางวัลอันมีเกียรติ¹
12. แท้จริงเราเป็นผู้ให้คนตายกลับมีชีวิตขึ้น
และเราบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้แต่ก่อน
และร่องรอยของพวกเขາและทุกสิ่งนั้น เราได้
รวบรวมไว้อย่างครบถ้วนในบันทึกอันชัดแจ้ง²
13. และจงเล่าเรื่องชาวเมือง (อันฏอเกียะฮฺ) แก่
พวกเขา เมื่อมีทูตหลายคนมายังเมืองนั้น³
14. เมื่อเราส่งทูตสองคนไปยังพวกเขา พวกเขา
ได้ปฏิเสธเขาทั้งสอง ดังนั้น เรา (อัลลอฮฺ) จึง
เพิ่มพลังด้วยการส่งทูตคนที่สาม แล้วพวกเขา
(บรรดาทูต) ได้กล่าวว่า แท้จริงพวกเราถูกส่งมา
ยังพวกท่าน⁴

إِنَّمَا نُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَأَثَرَهُمْ وَعَلَّ قَلَمًا فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

¹ ดังนั้น เจ้าจงตักเตือนผู้ที่การตักเตือนของเจ้าจะเกิดประโยชน์แก่พวกเขาเถิด และพวกเขามีความยำเกรง
อัลลอฮฺทั้งในที่ลับและในที่แจ้ง โดยที่พวกเขาไม่เห็นพระองค์ บุคคลจำพวกนี้เจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขา
ว่า พวกเขาจะได้รับการอภัยโทษจากเราและรางวัลการตอบแทน คือสวนสวรรค์ที่พำนักของบรรดาผู้
ยำเกรง

² คือเราจะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ จากกุบูรหลังจากการตายของพวกเขา เพื่อรับการตอบแทน และเราได้
บันทึกสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา คือการงานที่ดีและชั่ว และร่องรอยของพวกเขาคือการก้าว
เท้าของพวกเขามาไม่สยิดและทุกสิ่งนั้นคือการงานที่เกี่ยวกับการอับาดะฮฺและอื่นๆ ได้ถูกบันทึกไว้ใน
ลูกหมีหุฟุซ

³ อัลกุรฎีย์และนักตีฟิรหลายคนที่กล่าวว่า อัลลอฮฺทรงส่งทูต 3 คนมายังชาวเมืองอันฏอเกียะฮฺ คือ ศอติค
มัดตุ๊ก และซัมอูน

⁴ คือเป็นทูตมาจากอิซา อะลัยฮิสสลาม เพื่อเรียกร้องเชิญชวนพวกท่านให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และเลิก
เคารพบูชารูปปั้นต่างๆ

15. พวกเขา (ชาวเมือง) กล่าวว่า พวกท่านมิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นสามัญชนเช่นเดียวกับพวกเรา และพระผู้ทรงกรุณาปรานีมิได้ประทานสิ่งใดลงมา พวกท่านมิได้เป็นอื่นใดนอกจากกล่าวเท็จ¹

16. พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า พระเจ้าของเราทรงรู้ดียิ่งว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังพวกท่านอย่างแน่นอน

17. และไม่มีหน้าที่อื่นใดแก่พวกเรา นอกจากการประกาศเชิญชวนอันชัดแจ้งเท่านั้น²

18. พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงพวกเราถือเป็นลางร้ายต่อพวกท่าน หากพวกท่านไม่ยอมหยุดยั้ง เราจะเอาหินขว้างพวกท่านจนตาย และแน่นอน การลงโทษอันเจ็บปวดจากพวกเราจะประสบแก่พวกท่าน³

19. พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า ลางร้ายของพวกท่านอยู่กับพวกท่านนั่นเอง พวกท่านได้ถูกตักเตือนมาก่อนแล้วมิใช่หรือ? เปล่าดอก พวกท่านเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนต่างหาก⁴

قَالُوا مَا أَنزَلْنَا إِلَّا بَشِيرًا مُّثَلًّا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِذْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكُرْهُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا إِنَّا لِلَّذِكْرِ لَمْرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

قَالُوا إِنَّا نَطِّيرُكَ إِنَّا كَفِينُ لِنَاسِهِمْ إِلَّا نَجْمُكَ وَلَيْمَسُّكَ وَمَنَّا عَذَابُ آيَةٍ ﴿١٨﴾

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَّعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنزَلْنَاهُ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

¹ คือพวกท่านมิได้เป็นอื่นใดนอกจากกล่าวเท็จแก่เรา ในการเรียกร้องของพวกท่านว่า พวกท่านเป็นทูตมายังพวกเรา

² กล่าวคือ หน้าที่ของเรานั้นชัดแจ้งอยู่แล้ว หากพวกท่านยอมรับสิ่งที่เราเรียกร้องเชิญชวนพวกท่าน ก็นับได้ว่าเป็นโชคดีและเป็นการรอดพ้นของพวกท่าน หากพวกท่านปฏิเสธก็นับได้ว่าเป็นโชคร้ายและเป็นความพินาศของพวกท่าน

³ พวกเขา กล่าวว่า พวกท่านนั้นแหละเป็นลางร้ายแก่เรา เพราะพวกท่านแท้ๆ ที่ทำให้พวกเราได้รับความแห้งแล้ง และฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล

⁴ บรรดาทูตได้ตอบโต้พวกเขาว่า ลางร้ายของพวกท่านนั้นอยู่ที่การปฏิเสธศรัทธาของพวกท่านเองต่างหาก เพราะพวกท่านได้รับการตักเตือนมาก่อนแล้ว พวกท่านก็ขู่จะทำร้ายพวกเขา แท้จริงพวกท่านนั้นเป็นผู้ต้อรับและฝ่าฝืนต่างหาก

20. และมีชายคนหนึ่งจากสุดหัวเมืองได้มาอย่างรีบเร่ง¹ เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! จงปฏิบัติตามบรรดาทูตเหล่านี้เถิด

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٠﴾

21. พวกท่านจงปฏิบัติตามผู้ที่มิได้เรียกร่องรางวัลใดๆ จากพวกท่าน² และพวกเขาเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮ์)

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلِكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٦١﴾

22. และทำไมเล่าฉันจะไม่เคารพภักดีผู้ทรงบังเกิดฉัน และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะถวนำกลับไป³

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٢﴾

23. จะให้ฉันยึดถือพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์กระนั้นหรือ? หากพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงประสงค์จะก่อความทุกข์ยากแก่ฉัน การชะพาอะฮ์ของพวกเขาก็จะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่ฉันเลย และพวกเขาก็จะช่วยฉันให้รอดพ้น (จากการลงโทษ) ไม่ได้เลย⁴

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِيدُنِ
الْزَمْنَ بَضُرًّا لَأَتَّعِنَنَّ عَنْهُمْ سَفْعَهُمْ
شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ ﴿٦٣﴾

24. แท้จริง เมื่อนั้นฉันจะอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง⁵

إِنِّي إِذًا لَكِنِّي ضَلُّلٌ مُبِينٌ ﴿٦٤﴾

¹ มีรายงานกล่าวว่า ชายคนนี้ก็คือ ฮะบิบ อันหัจญาร

² เมื่อฮะบิบทราบข่าวว่าชาวเมืองตั้งใจจะฆ่าบรรดาทูตทั้งสาม ซึ่งเขาทราบมาก่อนว่าทูตทั้งสามนั้นได้เรียกร่องเชิญชวนไปสู่สัจธรรม ดังนั้น เขาจึงรีบเดินทางเข้ามาเพื่อจะห้ามปรามการกระทำของชาวเมืองนั้น และได้เรียกร่องชาวเมืองให้เชื่อฟังบรรดาทูต โดยที่พวกเขามิได้เรียกร่องขอค่าจ้างรางวัลแต่ประการใด ในการเรียกร่องไปสู่การฮิมาณ และพวกเขาก็อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องอีกด้วย

³ คือจะมีสิ่งใดมาห้ามฉันมิให้เคารพอบาตะฮ์พระผู้บังเกิดฉัน และทรงให้ฉันมีรูปร่างที่สวยงาม หลังจากตายแล้วพวกท่านจะต้องกลับไปหาพระองค์ เพื่อทรงตอบแทนทุกคนตามผลงานของเขา

⁴ คือจะให้ฉันเคารพบูชาพระเจ้าอื่นใดที่ไม่ได้ยื่น ไม่ได้ประโยชน์อันใดแก่ฉัน และไม่สามารถคุ้มกันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้เลย หากพระองค์ทรงประสงค์จะให้ฉันได้รับทุกข์หรืออันตราย

⁵ คือถ้าฉันเคารพบูชาสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์แล้ว แน่หนอนฉันจะต้องอยู่ในการหลงผิด

25. แท้จริงฉันศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกท่าน
ดังนั้น พวกท่านจงฟังฉันซิ¹

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾

26. มีเสียงกล่าวว่า จงเข้าไปในสวนสวรรค์² เขา
กล่าวว่า โอ้ มาตราว่าหมู่ชนของฉันได้รู้ (สภาพ
ของฉัน)

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. ถึงการที่พระเจ้าของฉันทรงอภัยให้แก่ฉัน
และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมู่ผู้มีเกียรติ³

بِمَا عَفَّرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

28. และเรามีได้ส่งไฟรพลงมาจากฟากฟ้าแก่
หมู่ชนของเขาหลังจากเขา และเราก็มิใช่เป็น
ผู้ส่งพวกเขาลงมา⁴

﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُزِيلِينَ ﴿٢٨﴾

29. มันมิใช่อื่นใดเลยนอกจากเสียงกัมปนาท
เพียงครั้งเดียว⁵ แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็ดับเสียง

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾

30. โอ้ อนิจจาต่อปวงบ่าว ไม่มีเรือซูลคนใดมา
ยังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาได้เหยยหันเขา⁶

يَنْحَسِرُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ
مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾

¹ หลังจากได้สั่งสอนและดักเตือนชาวบ้านแล้ว เขาก็ได้ประกาศการเป็นอิสลามของเขาอย่างเปิดเผย ขณะ
นั้นชาวบ้านจึงกลุ่มุ่่มทำร้ายเขาจนกระทั่งเขาตาย

² เมื่อเขาตายแล้วอัลลอฮ์ได้ตรัสแก่เขาว่า จงเข้าไปในสวนสวรรค์พร้อมกับบรรดาคนตายชะฮีดเกิด เป็น
การตอบแทนต่อการจริงใจในการอีมานของเขา

³ เมื่อเขาได้เข้าสวรรค์และได้ประสบกับการที่อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่เขาในสวรรค์ เพราะการอีมานและ
การอดทนของเขาแล้ว เขาก็นึกอยากจะให้หมู่ชนของเขาได้รู้เห็นสภาพของเขาและทางกลับที่ดีของเขา

⁴ หลังจากการตายของฮะบิบ บินอันนัจญาร เรา (อัลลอฮ์) มิได้ส่งไฟรพลง (มะลาอิกะฮ์) ลงมาจากฟาก
ฟ้าเพื่อเป็นการแก้แค้นกลุ่มุ่่มชนของเขา เพราะเขาปฏิเสธที่จะทำฮัจญ์ และได้เรียกร้องพวกเขาไปสู่การให้
เอกภาพแต่อัลลอฮ์องค์เดียว เรามีได้ส่งไฟรพลงมาเพราะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกระทำเช่นนั้น

⁵ แต่มันเป็นเพียงเสียงกัมปนาทครั้งเดียวจากญิบริล อะลีย์อิสลาม พวกเขาหักกันตายเรียบ

⁶ เป็นการแสดงความเสียใจหรือเสียดายต่อปวงบ่าวที่ปฏิเสธการศรัทธา กล่าวคือทุกครั้งที่มีการส่งรซูล
มาเผยแผ่เชิญชวนไปสู่การศรัทธาต่อพระเจ้าองค์เดียว จะต้องได้รับการตอบโต้แสดงปฏิกริยาอยู่เสมอ

31. พวกเขาได้พิจารณาดอกหรือว่า ก็ศตวรรษมาแล้ว ก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลาย โดยที่เขาเหล่านั้นมิได้กลับมายังพวกเขา¹

32. และแต่ละคนในพวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏตัวต่อหน้าเรา²

33. และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือแผ่นดินที่แห้งแล้งเราได้ให้มันมีชีวิตชีวาขึ้นมา และเราได้นำเมล็ดพืชออกมาจากมัน ซึ่งส่วนหนึ่งจากเมล็ดพืชนั้นพวกเขาใช้กิน³

34. และเราได้ทำให้มีในแผ่นดินนั้นเรือสวนมากมาย จากอินทผลัมและองุ่น และเราได้ทำให้มีตาน้ำในนั้น⁴

35. เพื่อพวกเขาจะได้กินผลไม้ของมัน และจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้กระทำมันขึ้น แล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณกระนั้นหรือ?⁵

الَّذِينَ كَذَّبُوا كَذَّبْنَا قَبْلَهُمْ مِمَّا قَفَرُوا
أَنَّهُمْ إِلَهُهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

وَأَن كُلُّ لُحْمٍ لَّمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

وَأَيُّ لُحْمٍ أَرَادَ الْأَرْضَ الْمَيِّتَةَ أَحْيَيْتَهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن تَجْوِيلٍ
وَأَعْنَبٍ وَفَجْرَانًا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ
أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

¹ เป็นการปรามพวกกุฟฟารมักกะฮว่า เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขา เช่น ชนชาตินูห อัดษะมุต และชาวเมืองมัดยันไปแล้ว พวกเขาได้โคจรควงบังดอกหรือ เพื่อเป็นนิทศน์อุทาหรณ์ให้พวกเขาเกิดความศรัทธา และให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะได้พ้นจากการลงโทษและมีความสุขสำราญ

² คือทุก ๆ คนจากประชาชาติที่ถูกทำลายและบรรดาปวงบ่าวทั้งหมด จะถูกนำมาปรากฏตัวต่อหน้าเราในวันกียามะฮ์ เพื่อรับการพิพากษาอย่างเที่ยงธรรม

³ ส่วนหนึ่งจากสัญญาณอันขัดแจ้งที่บ่งชี้ถึงอำนาจอันสมบูรณ์ของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์คือ การทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งและไม่มีพืชพรรณต้นไม้มันกลับมีชีวิตชีวาด้วยการประทานน้ำฝนลงมา ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงตรัสว่า และเราได้นำเมล็ดพืชออกมาจากแผ่นดิน คืองอกงยออกมาเป็นพืชพรรณชนิดต่างๆ ซึ่งมนุษย์และสัตว์ใช้กินเป็นอาหาร

⁴ และในแผ่นดินที่แห้งแล้งนั้นเราได้ทำเป็นเรือสวนเพื่อใช้ทำการเพาะปลูก และทำให้มีตาน้ำในแผ่นดินนั้นเพื่อใช้กิน ดื่มน้ำ และเพาะปลูก

⁵ เพื่อพวกเขาจะได้กินผลไม้จากเรือสวนนั้น และจากสิ่งที่พวกเขาได้ทำการเพาะปลูกไว้ ทั้งนี้ด้วยความเมตตาของพระองค์ ดังนั้น แล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณพระองค์อีกหรือ?

36. มหาบริสุทธิ์ที่ยิ่งแด่พระผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ จากสิ่งที่แผ่นดินได้ (ให้มัน) งอกเงยขึ้นมา และจากตัวของพวกเขาเอง และจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้¹

37. และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือ กลางคืน เราได้ถอนกลางวันออกจากมัน แล้วพวกเขาก็อยู่ในความมืด²

38. และดวงอาทิตย์โคจรตามวิถีของมัน นั่นคือ การกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้³

39. และดวงจันทร์นั้น เราได้กำหนดให้มันโคจรตามตำแหน่ง จนกระทั่งมันได้กลายมาเป็นเซ่นกิ้งอินทผลัมแห้ง⁴

40. ดวงอาทิตย์ก็ไม่สมควร (อนุโมติ) แก่มันที่จะไล่ตามใกล้ดวงจันทร์ และกลางคืนก็จะมีน้ำหนักกลางวัน และทั้งหมดนั้นจะเวียนว้ายอยู่ในจักรราศี⁵

سُخِّنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَيُّهُمْ لَيْلٌ نَسَخَ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ
سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

¹ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ที่ได้ทรงสร้างชนิดต่างๆ ทั้งหมดนี้ด้วยสี่ รสชาติ และรูปร่างที่แตกต่างกัน เป็นคู่ๆ และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดินที่เป็นต้นไม้และพืชชนิดต่างๆ และจากตัวของพวกเขาเองเป็นคู่ๆ เป็นเพศชาย เพศหญิง และสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ในบรรดาสิ่งที่ถูกบังเกิดมาที่แปลกประหลาด

² และอีกสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาที่บ่งชี้ถึงอำนาจของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการฟื้นคืนชีพก็คือการให้แสงสว่างสูญสิ้นไปจากกลางวัน แล้วพวกเขาก็จะอยู่ในเวลากลางคืนท่ามกลางความมืดมิด

³ และอีกสัญญาณหนึ่งก็คือ การโคจรของดวงอาทิตย์ตามวิถีของมันด้วยอำนาจของอัลลอฮ์

⁴ ดวงจันทร์ก็เช่นเดียวกัน พระองค์ทรงกำหนดให้มันโคจรไปตามตำแหน่งของมันซึ่งมีอยู่ 28 ตำแหน่ง ใน 28 คืน ทุกคืนมันจะโคจรอยู่ในตำแหน่งของมันโดยไม่คลาดเคลื่อนหรือออกนอกตำแหน่ง ทั้งนี้เพื่อให้มนุษย์ได้รู้จัก วัน เดือน ปี และการคำนวณ ดวงจันทร์เริ่มขึ้นเป็นจันทร์เสี้ยวแล้วมีขนาดใหญ่ขึ้นจนกระทั่งเต็มดวงเมื่อกลางเดือน และมีขนาดเล็กลงจนกระทั่งมีสภาพคล้ายกิ้งอินทผลัมแห้งเมื่อปลายเดือน

⁵ คือทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะไม่โคจรไล่กันจนกระทั่งมีมาบรรจบกัน จนกลายเป็นกลางวันไม่มีกลางคืนหรือจนกระทั่งเป็นกลางวันไม่มีกลางคืน แต่ว่าทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะโคจรเวียนว้ายไปตามจักรราศีของมัน ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์ อันเนื่องมาจากความเมตตาของอัลลอฮ์ และเป็นการแสดงให้ประจักษ์ถึงอำนาจของพระองค์ในการจัดระบบของจักรวาลให้ดำเนินไปอย่างมีระเบียบและละเอียดอ่อน

41. และสัญญาหนึ่งสำหรับพวกเขาคือเรา
ได้บรรทุกลูกหลานของพวกเขาไว้ในเรือจน
เต็ม¹

وَأَيُّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

42. และเราได้สร้างทำนองเดียวกันนี้ (เรือใหญ่)
แก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาขับชี่

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

43. และถ้าเราประสงค์เราก็จะจมพวกเขาเสีย
แล้วจะไม่มีผู้ร้องตะโกนเพื่อขอความช่วยเหลือ
ให้แก่เขา และพวกเขาก็จะไม่ถูกช่วยให้รอดพ้น
(จากการจมน้ำตาย) ด้วย²

وَإِن شَاءْنَا غَرِقْهُمْ فَلَا يَصْرِحُهُمْ
وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ ﴿٤٣﴾

44. เว้นแต่ด้วยความเมตตาจากเรา และความ
เพลิดเพลินชั่วระยะหนึ่ง³

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

45. และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จง
ระวังสิ่งที่อยู่ข้างหน้าพวกเจ้า และสิ่งที่อยู่ข้าง
หลังพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้รับ ความเมตตา⁴

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ
وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

46. และไม่มีสัญญาณใดในบรรดาสัญญาณของ
พระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขา เว้นแต่
พวกเขาจะผินหลังให้แก่สัญญาณนั้น⁵

وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِنَا
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

¹ และอีกสัญญาหนึ่ง เราได้บรรทุกลูกหลานของนะบีนุหฺซึ่งเป็นผู้ศรัทธาไว้ในเรือ และให้พวกเขารอดพ้นจากการจมน้ำตาย เพราะการศรัทธาของพวกเขา

² และอีกสัญญาหนึ่งคือ พระองค์ทรงให้พวกเขาสร้างเรือเดินสมุทรเพื่อใช้โดยสารและบรรทุก ไปจนกระทั่งถึงวันกียามะฮฺ และหากเป็นพระประสงค์ของพระองค์ ก็จะให้เรือขนาดใหญ่เหล่านั้นของพวกปฏิเสธศรัทธาจมน้ำเสีย แล้วจะไม่มีใครเรียกร้องขอความช่วยเหลือให้รอดพ้นไปได้

³ คือไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พวกเขารอดพ้นไปได้นอกจากเรา ด้วยความเมตตาของเราแก่พวกเขา และการที่เราให้พวกเขาเพลิดเพลินไปชั่วระยะหนึ่งจนกระทั่งชีวิตของพวกเขาจะสิ้นสุดลง

⁴ คือเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกมุชริกีนว่า จงระวังความกริ้วของอัลลอฮฺ และจงพิจารณาตุการลงโทษที่ได้เกิดขึ้นแก่ประชาชาติในอดีต เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธบรรดาอรุซูล และจงระวังสิ่งที่อยู่ข้างหลังคือการลงโทษในโลกอาคิเราะฮฺ เพื่อพวกเจ้าจะได้รับ ความเมตตา แต่พวกเขาก็ผินหลังให้

⁵ คือได้มีสัญญาณต่างๆ อย่างชัดเจนที่บ่งชี้ถึงสัจของทำนอรุซูล เช่น ปาฏิหาริย์ต่างๆ พวกเขา ก็ผินหลังให้ด้วยการปฏิเสธและมีปฏิกิริยาเย้ยหยัน

47. และเมื่อมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงบริจาคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า เราจะให้อาหารแก่ผู้ที่หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ก็จะให้อาหารแก่เขากระนั้นหรือ? พวกท่านมิใช่อื่นใดเลย นอกจากอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน¹

48. และพวกเขา กล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง²

49. พวกเขามิได้คอยสิ่งใดเลย นอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ซึ่งจะคร่าชีวิตพวกเขาในขณะที่พวกเขาโต้เถียงกันอยู่³

50. แล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะสงสัยอันใด และพวกเขาก็ไม่ทันจะกลับไปยังครอบครัวของพวกเขาได้⁴

51. และสังข์ก็จะถูกเป่าขึ้น ทันใดนั้นพวกเขาจะออกจากหลุมฝังศพ แล้วพวกเขาก็รีบรุดไปยังพระเจ้าของพวกเขา⁵

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَمَهُ إِنَّا نَنفِقُ الْآفِ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَحَدَّةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

¹ คือบริจาคแก่คนยากจนอนาถา พวกมุชริกีนจะกล่าวตอบเป็นเชิงแดกดันว่า จะให้เราบริจาคทรัพย์สินของเราแก่บรรดาคนยากจนเหล่านั้น ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาจนกระนั้นหรือ?

² คือเมื่อใดวันกียามะฮ์ที่พวกท่านสัญญาไว้จะเกิดขึ้น และเมื่อใดการลงโทษที่พวกท่านกล่าวขู่เชิญพวกเราอยู่เสมอ หากพวกท่านสัตย์จริงในการกล่าวอ้างของพวกท่านว่า จะมีการฟื้นคืนชีพ การชุมนุม การพิพากษา และการลงโทษ?

³ คือเมื่อเสียงกัมปนาทเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน ขณะที่พวกเขากำลังทำธุรกิจหรือโต้เถียงกันอยู่ โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว แล้วเสียงกัมปนาทได้คร่าชีวิตของพวกเขาทันที

⁴ คือไม่มีใครสามารถจะสงสัยซึ่งกันและกันในกิจการของตน และไม่สามารถจะกลับไปยังบ้านของเขาได้ เพราะเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นอย่างกะทันหันและฉับพลันเกินความคาดฝัน

⁵ เมื่อได้มีการเป่าสังข์ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง บรรดาคนตายก็จะออกจากหลุมฝังศพของพวกเขา รีบรุดไปชุมนุมกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา

52. พวกเขาบอกว่า โอ้ ความหายนะที่ประสบแก่เรา! ใครเล่าที่ให้เราฟื้นขึ้นจากที่นอนของเรา (กุบูร) (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) นี่แหละคือสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีได้ทรงสัญญาไว้ และบรรดารอซูลได้กล่าวสมจริงแล้ว¹

53. ไม่มีอะไรดอกนอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ทันใดนั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเรา²

54. ในวันนั้นไม่มีชีวิตใด (ผู้ใด) จะถูกอยู่ดีธรรมแต่ประการใด และพวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้³

55. แท้จริง ในวันนั้นชาวสวรรค์จะอยู่ในกิจกรรมอันสุขสำราญ

56. พวกเขาและคู่ครองของพวกเขาจะอยู่ภายใต้ร่มเงา นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นวม⁴

57. สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้ (หลากหลายชนิด) และสำหรับพวกเขาจะมีสิ่งที่พวกเขาต้องการ

قَالُوا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدٍ نَاهَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صِحْحَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ بِجَمِيعٍ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظَلِمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَخْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِيهُونَ ﴿٥٥﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَكُونُونَ ﴿٥٦﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾

¹ คือใครเล่าที่พาเราออกมาจากกุบูรซึ่งเป็นที่พำนักของเรา เมื่อพวกเขากล่าวเช่นนั้นมะลาอิกะฮ์ หรือบรรดามูอมีนจะตอบว่า นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้กับพวกท่านถึงการฟื้นคืนชีพ การสอบสวน และการตอบแทนหลังจากตายไปแล้ว และบรรดารอซูลก็ได้กล่าวสมจริงแล้วในสิ่งที่พวกเขาได้บอกเล่าแก่เรา

² เรื่องการฟื้นคืนชีพของพวกเขา มิใช่อื่นใด นอกจากอิสรอไฟลจะเป่าสังข์เพียงครั้งเดียว ในขณะที่นั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะมาปรากฏตัวต่อหน้าเรา เพื่อรอฟังคำพิพากษาและการตอบแทน

³ ในวันกียามะฮ์ทุกชีวิตจะไม่ได้รับความอยู่ดีธรรมแต่อย่างใด คือทั้งชีวิตที่ดีและชีวิตที่ชั่วจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของมัน

⁴ ในวันกียามะฮ์ชาวสวรรค์จะกังวลอยู่ในเรื่องของความสุภาพสำราญทุกชนิด เขาและคู่ครองของเขาจะนอนเอกเขนกอยู่ภายใต้ร่มเงา มีความสุขอยู่กับเครื่องกินเครื่องดื่มนานาชนิด

58. “ความศานติ!” พระดำรัสหนึ่งจากพระเจ้า ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. โอ้อบรรดาอาชญากรทั้งหลายเอ๋ย! วันนี้ พวกเจ้าจงถอยห่างออกไปให้พ้น

وَأَمْسَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٩﴾

60. ข้ามิได้บัญชาพวกเจ้าดอกหรือ โอ้อลูกหลาน ของอาดัมเอ๋ย! ว่าพวกเจ้าอย่าได้เคารพบูชา ชัยฏอนมารร้าย แท้จริง มันนั้นเป็นศัตรูตัว ฉกาจของพวกเจ้า²

﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا آدَمُ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكَرِيمٌ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾

61. และพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า นี่คือนว ทางอันเที่ยงแท้³

﴿٦٠﴾ وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

62. และโดยแน่นอน มันได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากของพวกเจ้าหลงทาง ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ใช้ สติปัญญาใคร่ครวญเล่า?⁴

﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جَحِيلًا كَثِيرًا ۗ فَلَمْ تُكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. นี่คือนรกญะฮันนัม ซึ่งพวกเจ้าถูกสัญญาไว้

﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ مُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. วันนี้พวกเจ้าจะเข้าไปลิ้มรสมัน เนื่องเพราะ พวกเจ้าปฏิเสธ⁵

﴿٦٣﴾ أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

¹ ในสวนสวรรค์นั้นมีผลไม้หลากหลาย ซึ่งพวกเขาจะได้ทุกสิ่งที่พวกเขาปรารถนา ขณะที่พวกเขากำลัง ได้รับความสุขสำราญอยู่นั้น ก็จะได้ยินเสียงทักทายจากพระเจ้าของพวกเขว่า “ความศานติจงมีแด่พวก ท่าน โอ้อชาวสวรรค์!”

² พระองค์ทรงกล่าวถึงสภาพของพวกอาชญากรว่า พวกเจ้าจงปลีกตัวแยกไปจากบรรดามุอฺมิน และอยู่ อย่างโดดเดี่ยว ข้ามิได้ใช้พวกเจ้าผ่านทางบรรดาราอซูลดอกหรือว่า อย่าได้ไปเชื่อฟังชัยฏอนที่พวกมัน เรียกร้องเชิญชวนพวกเจ้าให้ทรยศต่อข้า เพราะมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า

³ และข้าได้ใช้ให้พวกเจ้าเคารพภักดีต่อข้า และเชื่อฟังคำสั่งของข้าองค์เดียว

⁴ พระองค์ทรงยืนยันอีกว่า ชัยฏอนนั้นมันได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากในหมู่พวกเจ้าหลงทางไปจากแนว ทางแห่งสัจธรรม ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญบ้างเล่า?

⁵ นี่คือนรกญะฮันนัมซึ่งบรรดาราอซูลได้สัญญากับพวกเจ้าไว้ และพวกเจ้าก็ปฏิเสธ ดังนั้นพวกเจ้าจึงลิ้มรส ความร้อนของมัน และเปรียบเทียบการลงโทษชนิดต่างๆ ในวันที่ เพราะการปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้า ในโลกตุณยา

65. วันนี้เราจะปิดฉมึกปากของพวกเขาและมีมือของพวกเขาจะหลุดแก่เรา และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้

66. และหากเราประสงค์ เราก็คจะทำให้ตาของพวกเขาขาดลง แล้วพวกเขาก็จะคลำหาทาง แต่พวกเขาจะเห็นได้อย่างไร?²

67. และหากเราประสงค์ เราก็คจะแปลงรูปของพวกเขาให้อยู่กับที่ของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ไม่อาจจะไปข้างหน้าได้ และก็ไม่อาจจะถอยกลับได้³

68. และผู้ใดที่เราทำให้เขามีอายุยืนนาน เราจะให้กลับคืนสู่สภาพเมื่อตอนแรกเกิดแล้ว พวกเขาไม่ใช่สติปัญญาใคร่ครวญบ้างหรือ?⁴

69. เรามิได้สอนกวีนิพนธ์แก่เขา (มุฮัมมัด) และไม่เหมาะสมแก่เขา (ที่จะเป็นกวี) คัมภีร์นี้มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นข้อตักเตือนและเป็นคัมภีร์อันชัดแจ้ง⁵

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الْصِّرَاطَ فَأَن يَضِلُّوا ﴿٦٦﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ
فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي
لَهُ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾

¹ ในวันนี้คือวันกียามะฮฺ เราจะปิดฉมึกปากของพวกเขาผูกพาราเพื่อมิให้พวกเขาพูด และอวัยวะของพวกเขาจะหลุดเป็นพยานต่อการกระทำของพวกเขา

² อิบน์อับบาสกล่าวว่า หากเราประสงค์ เราก็คจะทำให้พวกเขาตาบอด หลงจากแนวทางที่ถูกต้อง แล้วพวกเขาจะไม่มีโอกาสได้พบกับสัจธรรมเลย อันเป็นการคู่สำหรับพวกเขา

³ คือเราจะจำแลงรูปของพวกเขามุขริกีนให้อยู่กับที่ ไม่สามารถเคลื่อนไหวไปไหนได้

⁴ คือเราจะให้เขามีอายุยืนนานและให้มีสภาพคล้ายเด็กตอนแรกเกิด คือทั้งกำลังร่างกายและสติปัญญาจะถดถอยลงทุก ๆ วัน

⁵ เป็นการตอบโต้พวกมุขริกีนที่กล่าวว่าอัลกุรอานเป็นกวีนิพนธ์ และท่านรอซูลเป็นกวี พระองค์จึงตอบพวกเขาตั้งกล่าวและว่า คัมภีร์ที่มุฮัมมัดอ่านอยู่นั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนจากอัลลอฮ์แก่ปวงบ่าวของพระองค์

70. เพื่อตักเตือนผู้ที่มิชีวิต และเพื่อชอตักเตือน
นั้นเป็นหลักฐานยืนยันแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา¹

71. และพวกเขามิได้พิจารณาตูดอกหรือ เรา
ได้สร้างปศุสัตว์ขึ้นมาเพื่อพวกเขาจากสิ่งที่มือ
ของเราได้ทำขึ้น แล้วพวกเขาก็ได้ครอบครอง
มัน²

72. และเราได้ทำให้มันยอมจำนนแก่พวกเขา
ดังนั้น บางชนิดมันก็เป็นพาหนะแก่พวกเขา
และบางชนิดพวกเขาก็ใช้กินเป็นอาหาร

73. และในตัวมันนั้นมีประโยชน์มากมาย
และเครื่องดีมีสำหรับพวกเขา แล้วพวกเขาจะ
ยังไม่ขอบคุณอีกหรือ?³

74. และพวกเขาได้ยึดถือเอาพระเจ้ามากมาย
(เป็นที่เคารพสักการะ) อื่นจากอัลลอฮ์ หวังว่า
พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ (จากมัน)⁴

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحْيِيَ الْقَوْلَ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

أُولَئِكَ رَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ وَمَا عَمِلَتْ أَيْدِيَنَا أَنْعَمًا
فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ ﴿٧١﴾

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمَنْ يَرْكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

وَهُمْ فِيهَا مُنْتَفِعُونَ وَمَسَارِبٌ أَفْلا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

¹ อัลกุรอานนี้ถูกประทานลงมาเพื่อเป็นการเตือนผู้ที่มิสดีรับผิดชอบและไคร่ครวญ คือบรรดามุอมีน เพราะพวกเขาจะได้รับประโยชน์ และเป็นหลักฐานยืนยันในการลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

² พวกมุชริกีนไม่เห็นปรากฏการณ์แห่งอาณาภาพของเรตูดอกหรือ คือเราได้สร้างให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่มือของเราได้กระทำขึ้น เพื่อให้พวกเขาครอบครอง คือปศุสัตว์ เช่น ฐฐ วัว ควาย แพะ แกะ

³ คือเราได้ให้ปศุสัตว์เหล่านั้นยอมจำนนแก่พวกเขา เพื่อใช้เป็นพาหนะบรรทุกสิ่งของ เช่น ฐฐ และบางชนิดก็ใช้กินเป็นอาหาร เช่น ฐฐ วัว ควาย แพะ แกะ อีกทั้งในตัวของมันก็ยังมียประโยชน์อีกมากมาย คือ นมสำหรับดื่ม กระจุก เขา และขนของมัน

⁴ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้รับประโยชน์อย่างมากมายจากปศุสัตว์ พวกเขายังไม่ขอบคุณต่อพระเจ้าผู้สร้างอีกหรือ? โดยหันไปพึ่งพระเจ้าอื่นมากมายที่เป็นรูปปั้น เจริต หวังว่าพวกมันจะช่วยเหลือพวกเขาได้

79. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง¹

80. ผู้ทรงทำให้มีไฟสำหรับพวกเจ้าจากต้นไม้เขียวสด (แล้วจงดูซิ) พวกเจ้าก็ได้จุดมันจากเชื้อไฟนั้น²

81. พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะไม่ทรงสามารถที่จะสร้างเช่นเดียวกับพวกเขากระนั้นหรือ? แน่นนอน และพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้³

82. แท้จริงพระบัญชาของพระองค์ เมื่อทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา⁴

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنشَأْتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

¹ มุฮัมมัด จงตอบกาฟิรผู้นี้และพวกกุฟฟารทั้งหลายว่า พระองค์ทรงสร้างมันจากไม่มีอะไรเลย และทรงประดิษฐ์มันเป็นครั้งแรกจากไม่มีอะไรเลย ดังนั้นผู้ที่ทรงให้มีขึ้นเป็นครั้งแรก แน่นนอนพระองค์ทรงสามารถจะให้มีขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังจากตายไปแล้ว

² ด้วยอนุภาพของพระองค์ ทรงทำให้ต้นไม้เขียวสดมีไฟจากการเสียดสีของมัน ทั้งนี้ด้วยพระประสงค์ของพระองค์ ดังนั้น การให้กระดุกปั่นเป็นผุยผงให้กลับเป็นร่างใหม่ และฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง จึงเป็นสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของพระองค์

³ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ทั้ง ๆ ที่มันมีขนาดใหญ่โตและมีกิจการใหญ่โต จะไม่สามารถสร้างร่างกายของมนุษย์หลังจากตายไปแล้วกระนั้นหรือ? แน่นนอน พระองค์ทรงสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นอย่างไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะพระองค์ทรงอานุภาพ ทรงรอบรู้อย่างละเอียด

⁴ ไม่เป็นที่ยากลำบากแก่พระองค์แต่ประการใด เพราะพระบัญชาของพระองค์อยู่ที่อักษร 2 ตัว คือ ก้าฟ กับ นูน = (กุน) จงเป็น เมื่อใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งใดมันก็จะเกิดขึ้น โดยปราศจากความเหนื่อยยากและความยากลำบากแต่ประการใด

83. ดังนั้น มหาบรุษที่ยิ่งแต่พระองค์ ซึ่งใน
พระหัตถ์ของพระองค์มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง และ
ยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป¹

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
وإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

¹ มหาบรุษที่พระองค์ท่านจากลักษณะที่บ่งพร่องและไม่สมบูรณ์ พระองค์คือพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ ทรงเกียรติ
ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่างกว้างขวาง การกลับของมัจจุรทั้งมวลย่อมไปหาพระองค์คนเดียว เพื่อการ
สอบสวนและการตอบแทน

(37) ซูเราะฮ์อัคคือฟฟาต

سورة الصافات

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 182 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัคคือฟฟาต

ซูเราะฮ์อัคคือฟฟาตเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อีกซูเราะฮ์หนึ่ง ที่ให้ความสนใจเรื่องหลักการของอะกีเตฮ์อิสลามียะฮ์ คือเรื่องความเป็นเอกภาพ การวะฮีย การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน จุดหมายหลักของซูเราะฮ์นี้ก็เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์อื่นๆ ที่มุ่งสู่การทำให้หลักการศรัทธาแบบแน่นอน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงคุณธรรม ผู้ยืนเข้าแถวในเวลาละหมาด หรือบรรดาปีกของพวกเขายืนในสภาพเตรียมพร้อมที่จะรับคำบัญชาของอัลลอฮ์เป็นผู้ควบคุมให้เมฆทั้งหลายพัดพาไปตามพระประสงค์ของอัลลอฮ์ แล้วได้กล่าวถึงพวกญิน ซึ่งพวกมันจะถูกขับไล่ไสส่งและถูกขว้างด้วยเปลวเพลิงอันโชติช่วงเป็นการตอบโต้คำกล่าวอ้างหรือนวนิยายของพวกญินฮิยะฮ์ในการเชื่อมั่นของพวกเขาที่ว่า พวกญินนั้นมีความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ตะอาลา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการฟื้นคืนชีพ การตอบแทน และการปฏิเสธของพวกมุชริกีนที่มีต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวตลอดจนการไม่ยอมเชื่อว่าจะมีชีวิตขึ้นอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่มันเป็นกระดูกและเป็นผุยผงไปแล้ว

และเพื่อเป็นการยืนยันหรือย้ำถึงหลักการศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของ “มูมินและกาฟิร” คือผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา และบทสนทนาระหว่างบุคคลทั้งสองในโลกตุญยา ซึ่งจะมีผลออกมาจากการเชื่อมั่นของแต่ละคน นั่นก็คือ การเข้าอยู่ในสวนสวรรค์ของมูมินอย่างถาวร และการลงสู่นรกอย่างถาวรของกาฟิร

ซูเราะฮ์นี้ได้ให้ข้อสังเกตถึงเรื่องราวต่างๆ ของบรรดานะบีบางท่าน เริ่มด้วยนะบีนูหฺ อิบรอฮีม อิสมาอีล และเรื่องของมุซาและฮารูน เรื่องของอิลยาสและลูฏ

และได้กล่าวอย่างละเอียดถึงเรื่อง “การศรัทธาและการทดสอบ” ในเหตุการณ์ของอิสมาอีลผู้เสียสละให้ถูกเชือดพลี อันเนื่องมาจากการฝันของผู้เป็นบิดา คืออะบีอิบรอฮีม ขณะที่ถูกใช้ให้เชือดบุตรชาย ตลอดจนการที่สัตว์เชือดได้ถูกนำมาเป็นการไถ่แทน ทั้งนี้เพื่อเป็นบทเรียนแก่บรรดามุอฺมินถึงเรื่องการยอมจำนน และการปฏิบัติตามพระบัญชาของพระผู้พิพากษาอย่างเที่ยงธรรมที่สุด

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงการช่วยเหลือสนับสนุนของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อบรรดานะบีของพระองค์ และบรรดาผู้ซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และว่าบันปลายแห่งการตอบแทนที่ดีนั้น ย่อมจะได้แก่บรรดาผู้ยำเกรง มีตักวา

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์ “อัคศ็อฟฟาต” เป็นการเตือนให้รำลึกถึงบรรดาบ่าวของพระองค์ในชั้นฟ้า คือบรรดามะลาอิกะฮ์ผู้บริสุทธิ์ ซึ่งพวกเขาจะทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์อย่างต่อเนื่องไม่ขาดระยะ “พวกเขาจะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ในเวลากลางคืนและกลางวันโดยไม่ขาดระยะ” และชี้แจงถึงตำแหน่งหน้าที่ของพวกเขาที่ถูกใช้ให้กระทำ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้เข้าแถวตามลำดับ
2. และ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ควบคุมอย่างรัดกุม
3. และ (มะลาอิกะฮ์) ผู้อ่านข้อตักเตือน¹
4. แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้นทรงเอกะอย่างแน่นอน
5. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งทิศทางตะวันออก²
6. แท้จริง เราได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกดุนยาอย่างสวยงามด้วยดวงดาวทั้งหลาย
7. และเพื่อป้องกันจากชัยฏอนมารร้ายทุกตัวที่ถือรันพยศ³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَّاتِ صَفًّا ۝۱

فَالزَّجْرَاتِ زَجْرًا ۝۲

فَالتَّيْلَاتِ ذِكْرًا ۝۳

إِنَّ إِلَهُهُمُ لَوَاحِدٌ ۝۴

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ۝۵

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا زِينَةَ الْكَوَاكِبِ ۝۶

وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝۷

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเริ่มซูเราะฮ์นี้ด้วยการสาบานด้วยบ่าวของพระองค์ เป็นการแสดงถึงความสำคัญของบ่าวประเภทนี้ ความหมายคือ: ข้าขอสาบานด้วยมะลาอิกะฮ์ผู้ยืนเข้าแถวในเวลาละหมาด หรือบรรดาปีกของพวกเขาอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมที่จะรับคำบัญชาของอัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ผู้ควบคุมเมฆให้เมฆทั้งหลายพัดพาไปตามพระประสงค์ของพระองค์ และมะลาอิกะฮ์ผู้อ่านอายัตต่าง ๆ ของอัลลอฮ์แก่บรรดาอะบีของพระองค์ และบรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์พร้อมกับการกล่าวสรรเสริญสุดดีและแช่ซ็อง

² คือพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้นที่พวกเขาเคารพอบาเดฮ์ต่อพระองค์นั้น คือพระเจ้าองค์เดียว ไม่มีภาคีต่อพระองค์ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงสิทธิ์และอำนาจแห่งมันทั้งสอง และสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์ ในฤดูหนาวและฤดูร้อน

³ ก่อตาดะฮ์กล่าวว่า ดวงดาวถูกสร้างมาเพื่อ 3 ประการ คือ 1) เพื่อสำหรับชัยฏอน 2) เป็นรัศมีสำหรับทิศทาง 3) เพื่อประดับท้องฟ้าแห่งโลกดุนยา

8. พวกมันจะไม่สามารถรับฟัง (จากมะลาอิกะฮ์ผู้อยู่) ในชั้นฟ้าชั้นสูงได้ และพวกมันจะถูกขว้างจากทุก ๆ ด้าน¹

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى التَّلَا الْأَعْلَى وَيُقَدَّفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾

9. ถูกขับไล่ไสส่งออกมา และสำหรับพวกมันนั้นจะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง²

دُحُورًا وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصَابٌ ﴿٩﴾

10. เว้นแต่ตัวใดที่มันฉกฉวยเอาไปได้แม้แต่ครั้งเดียว ก็จะมีเปลวเพลิงอันโชติช่วงไล่ติดตามมันไป³

إِلَّا مَنْ حَظَّفَ اللَّطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَائِقٌ ﴿١٠﴾

11. เจ้าจงถามพวกเขา (บรรดาผู้ปฏิเสธการพินาศนซีฟ) ชีว่า พวกเขามีความแข็งแกร่งยิ่งในสิ่งที่ถูกสร้างมากระนั้นหรือ? หรือว่าสิ่งที่เราได้สร้างมันมา (แข็งแกร่งยิ่งกว่า) แท้จริงเราได้สร้างพวกเขามาจากดินเหนียว⁴

فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾

12. แต่เจ้าคงแปลกใจ ขณะที่พวกเขาเยาะเย้ย⁵

بِكُلِّ عَجَبَةٍ وَيَسْتَحْزُونَ ﴿١٢﴾

13. และเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้รำลึก พวกเขา ก็จะไม่ยอมรับข้อตักเตือน⁶

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

¹ พวกมันไม่สามารถเข้าไปรับฟังการสนทนาของมะลาอิกะฮ์ที่อยู่บนท้องฟ้าอันสูงส่ง

² พวกมันจะถูกขว้างด้วยเปลวไฟจากทุกทิศทางที่พวกมันมุ่งสู่ท้องฟ้า และจะถูกขับไล่จากการรับฟังข่าวที่มาจากฟากฟ้า และในวันอาคิเราะฮ์พวกมันจะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง

³ บางทีอาจมีข้อยกเว้นบางตัวแอบเข้าไปได้ แล้วมันก็จะถูกขว้างด้วยเปลวเพลิงที่ลุกโชติช่วง และจะถูกเผาไหม้ไปในที่สุด

⁴ คือมุฮัมมัดจงถามพวกปฏิเสธวันพินาศนซีฟชีว่า “พวกท่านมีความแข็งแกร่งในเรือนร่างของพวกท่าน และในการพินาศนซีฟของพวกท่านหลังจากตายไปแล้ว หรือว่าสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง เช่น มะลาอิกะฮ์ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” คำตอบก็คือ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมาอื่นจากพวกท่านย่อมมีความแข็งแกร่งกว่า เพราะพวกท่านถูกสร้างมาจากดินที่เหนียวติดมือ

⁵ คือเจ้าคงแปลกใจในการปฏิเสธของพวกเขาคือการพินาศนซีฟ ทั้ง ๆ ที่มีหลักฐานอย่างชัดเจน และพวกเขาก็เยาะเย้ย จากคำพูดของเจ้าเกี่ยวกับการพินาศนซีฟ

⁶ เมื่อถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาตต่าง ๆ และข้อตักเตือน พวกเขาก็ไม่ยอมรับ เพราะหัวใจที่ตายด้าน

14. และเมื่อพวกเขามองเห็นสิ่งปาฎิหารีย์ พวกเขาก็ชั๊กชวนกันเยาะเย้ย

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾

15. และพวกเขาบอกว่า นี่มิใช่อินโดเลย นอกจกเล่ห์กลอย่างซัดแจ้ง¹

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُ آبَاؤِهِمْ لَا يَخِرُّبُنَا بِهٖ سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูก เราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกแน่ละหรือ?

إِنَّمَا نُنَاوِلُكُمُ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ وَكُنَّا لِلْآيَةِ قَدِيرِينَ ﴿١٦﴾

17. แล้วบรรพบุรุษของพวกเรารุ่นก่อนๆ นั้นด้วยหรือ?²

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

18. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ใช่แล้ว และพวกเจ้าจะเป็นผู้อับอายขายหน้าอีกด้วย³

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

19. ความจริงมันเป็นเพียงเสียงแผดตะโกนก้องเพียงครั้งเดียว แล้วพวกเขาจะจ้องมอง⁴

فَلَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾

20. แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ความหายนะแก่เรา นี่คือวันแห่งการตอบแทน

وَقَالُوا لَوْلَا نُنَاوِلْنَا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

21. (มะลาอิกะฮ์จะตอบว่า) นี่คือวันแห่งการชี้ขาดตัดสิน ซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธมัน⁵

هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

¹ เมื่อพวกเขามองเห็นสัญญาณหรือปาฎิหารีย์ที่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล นำมา พวกเขามีได้ใคร่ครวญพิจารณาว่า สิ่งเหล่านี้เป็นการบ่งชี้ถึงความจริงของท่านนะบี แต่พวกเขาพากันเยาะเย้ยเหยียดหยันและว่า สิ่งเหล่านี้เป็นเล่ห์กลอย่างซัดแจ้ง

² คือเมื่อเราตายและส่วนต่างๆ ของร่างกายของเราได้กลายเป็นผุยผง เราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และบรรพบุรุษของพวกเรารุ่นก่อนๆ ก็ถูกให้ฟื้นคืนชีพด้วยหรือ?

³ แน่แน่นอนที่สุด พวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ และจะถูกนำมาในสภาพที่ต่ำต้อยยอมจำนน

⁴ มันเป็นเสียงแผดตะโกนซึ่งอิสรออ็ลเป็นผู้เป่าสังข์ เพื่อให้ออกจากกุบูรไปยังทุ่งมะหะซัร แล้วพวกเขาก็จ้องมองซึ่งกันและกัน

⁵ พวกเขาบอกว่าขณะที่ออกมาจากกุบูรว่า ความหายนะจงประสบแก่เรา นี่คือวันแห่งการตอบแทน คำกล่าวเช่นนี้เป็นที่ยอมรับว่ามีวันแห่งการฟื้นคืนชีพและวันแห่งการตอบแทน แต่คำพูดของพวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย ในเวลาเดียวกันมะลาอิกะฮ์ก็จะตอบแก่พวกเขาเป็นเชิงตำหนิว่า นี่คือวันชี้ขาดตัดสิน ซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธไม่ยอมเชื่อ

22. จงรวบรวมบรรดาผู้ธรรม และบรรดา
สหายของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพ
สักการะ

﴿أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (37)

23. อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วจงแนะนำทางแก่พวก
เขาไปสู่ทางแห่งนรก

﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْحَكِيمِ﴾ (38)

24. และจงยับยั้งพวกเขาไว้ เพราะพวกเขาจะ
ต้องถูกสอบสวน¹

﴿وَقِفُّهُمْ أَيْمًا مَسْتَوِينَ﴾ (39)

25. (จะมีเสียงถามขึ้นว่า) เกิดอะไรขึ้นแก่พวก
เจ้า ทำไมจึงไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

﴿مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ﴾ (40)

26. แต่ว่าพวกเขาในวันนั้น เป็นผู้ยอมจำนน
โดยสิ้นเชิง²

﴿بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ﴾ (41)

27. และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันมาหากัน
ใต้ถ้ำซึ่งกันและกัน

﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (42)

28. พวกเขากล่าวว่ แท้จริงพวกท่านเคยเข้ามา
หาเราทางด้านขวา

﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّم تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (43)

29. พวกเขา (หัวหน้า) กล่าวว่า เปล่าดอก!
พวกท่านต่างหากที่ไม่ยอมศรัทธา

﴿قَالُوا بَلْ لَرَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (44)

¹ คือจงรวบรวมบรรดาผู้ธรรมและผู้ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น บรรดาผู้ฝ่าฝืนและอาชญากร และ
สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ เช่น รูปปั้นและเจดีย์ต่างๆ แล้วจงนำทางพวกเขาไปสู่หนทาง เดียวกัน จงให้
พวกเขาหยุดก่อนเพื่อจะสอบสวนและสืบสวนเสียก่อน

² มีเสียงถามขึ้นว่า ทำไมพวกเขาจึงไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พวกเขาอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา พร้อม
กันนี้พระเจ้าของพวกเขาก็ที่พวกเขาเคารพบูชาที่อยู่ที่นี่ ไม่มีคำตอปปและคำพูดใด ๆ แต่ว่าพวกเขาในวันนั้น
ยอมจำนนโดยสิ้นเชิง

30. และเราไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกท่าน แต่
ว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนที่ต้อร้อนต่างหาก¹

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيْنَ ﴿٣٠﴾

31. ดังนั้น พระดำรัสของพระเจ้าของเราจึงคู่
ควรแก่เราแล้ว แท้จริงเรานั้นเป็นผู้ต้องลี้มรส
อย่างแน่นอน

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰلِقُونَ ﴿٣١﴾

32. เราได้แนะนำพวกท่านให้หลงผิดทั้ง ๆ ที่
ความจริงพวกเราก็หลงผิดอยู่แล้ว

فَاعْوَيْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا عٰوِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. แท้จริง พวกเขาในวันนั้นย่อมมีส่วนแบ่ง
ร่วมกันในการได้รับโทษ²

فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. แท้จริงเช่นนั้นแหละ เราได้ปฏิบัติต่อบรรดา
ผู้มีความผิด

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٤﴾

35. เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีกรกล่าว
แก่พวกเขาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
พวกเขาก็หยิ่งผยอง

إِنَّهُمْ كَانُوْٓا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. และพวกเขาจะกล่าวว่า จะให้เราทอดทิ้ง
พระเจ้าต่างๆ ของพวกเราเพื่อนักกวีบ้า คนหนึ่ง
กระนั้นหรือ?³

وَيَقُوْلُوْنَ أَيَّنَّا تَرَكُوْٓا إِلٰهَيْنَا لِنَسْتَعْبُدَ بِمُحْمَدٍ ﴿٣٦﴾

¹ คือทั้งผู้ถามและผู้ถูกถามต่างก็ได้ถามและกล่าวหาซึ่งกันและกัน แต่ละฝ่ายต่างก็โยนความรับผิดชอบให้กันและกัน ผู้ถามคือมนุษย์ได้กล่าวกับผู้ถูกถามคือญินว่า พวกท่านได้เข้ามาหาพวกเราทางด้านขวาและด้านซ้าย กระซิบกระซาบแก่เรา กลี้ยกล่อมเราให้ทำซิริกและทำความชั่ว ผู้ถูกถามตอบว่า เปล่าเลย พวกท่านต่างหากที่ไม่ยอมศรัทธา พวกเราจึงช่วยเปิดทางให้ และพวกท่านเป็นคนไม่ดี พวกเราจึงช่วยให้พวกท่านทำความชั่วมากขึ้น และอีกประการหนึ่ง พวกเราไม่มีอำนาจใดๆ หรือหลักฐานที่แข็งแรง ที่จะโน้มน้าวให้พวกท่านเชื่อฟังและปฏิบัติตามได้ แต่พวกท่านต่างหากที่มีความต้อร้อนและหยิ่งผยองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว

² ผู้ถูกถามได้กล่าวแก่ผู้ถามว่า เพราะการหลงผิดของพวกเรา ดังนั้นการลงโทษจึงเหมาะสมและคู่ควรแก่พวกเราแล้ว

³ ในวันกียามะฮ์เราปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดแต่ละชนิดอย่างเที่ยงธรรม เนื่องเพราะผู้กระทำความผิดเหล่านั้นเมื่อทำนรอฮ์หรือมูมินบางคนกล่าวแก่พวกเขาว่าจงกล่าว “ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” พวกเขาก็จะแสดงปฏิกิริยาหยิ่งเยโสกล่าวว่า จะให้เราเชื่อฟังนักกวีบ้า คนหนึ่ง แล้วให้เราทิ้งพระเจ้าต่างๆ ของพวกเรากระนั้นหรือ?

37. เปล่าดอก! เขา (มุฮัมมัด) ได้นำสัจธรรม
มา และเพื่อยืนยันบรรดารอซูลต่างหาก

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

38. แท้จริง พวกเจ้าจะต้องลิ้มรสการลงโทษอัน
เจ็บปวดอย่างแน่นอน

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾

39. และพวกเจ้าจะไม่ได้รับการตอบแทนอื่นใด
นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำเอาไว้

وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

40. เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾

41. ชนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับปัจจัย
ยังชีพที่แน่นอน

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

42. ผลไม้หลากหลายชนิด และพวกเขาก็ได้รับเกียรติ²

فَوَاكِهَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

43. ในสวนสวรรค์หลากหลายอันรื่นรมย์

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

44. อยู่บนเตียงหันหน้าเข้าหากัน³

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

45. คนรับใช้จะวนเวียนรอบตัวพวกเขา พร้อม
ด้วยแก้ว (เหล้า) ที่มาจากลำธาร

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบแก่พวกเขาว่า เปล่าเลย รอซูลของเรามิได้เป็นนักกวีนและมีได้เป็นคนบ้า แต่เขาได้นำสัจธรรมมาเผยแผ่ และยืนยันสัจธรรมของบรรดารอซูลในยุคก่อนจากเขาซึ่งได้เรียกร้องไปสู่ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา และจะมีเสียงกล่าวแก่ชาวนรกว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด ซึ่งเป็นการตอบแทนอย่างยุติธรรมตามผลงานของแต่ละคน

² เมื่อได้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารและการลงโทษของพวกเขาแล้ว ก็ได้กล่าวถึงสภาพของบรรดามุอฺมินและความสุขสำราญของพวกเขา คือยกเว้นปวงบ่าวมุอฺมินผู้ซื่อสัตย์ พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสการลงโทษ จะไม่ถูกสอบสวน แต่อัลลอฮ์จะทรงตอบแทนความดีให้แก่พวกเขาเป็นสิบเท่าถึง 700 เท่า พวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพในสวนสวรรค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น นอกจากปัจจัยยังชีพคืออาหารอันโอชะและเครื่องดื่มแล้ว ก็ยังมีผลไม้หลากหลายชนิดตามที่พวกเขาปรารถนา

³ ในสวนสวรรค์หลากหลายอันสุขสำราญนั้น ชาวสวรรค์จะนอนเอกเขนกบนเตียงพิเศษ

46. (เหล่านั้น) ชาวบริสุทธี ยังความโอชะแก่บรรดาผู้ดีมี¹

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾

47. ในนั้นจะไม่ทำให้ปวดมีนศิระชะ และพวกเขาก็จะไม่มีนเมาจากมัน²

لَا فِيهَا عِوَالٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُزْفُونَ ﴿٦٧﴾

48. และ ณ ที่พวกเขานั้นมีบรรดาหญิงบริสุทธีผู้ลดสายตาลงต่ำ มีดวงตาโตสวย

وَعِنْدَهُمْ قَصْرَتٌ اطَّرَفَ عَيْنٌ ﴿٦٨﴾

49. เสมือนหนึ่งพวกนางเป็นไขถุกหุ้มเปลือกเอาไว้³

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُونٌ ﴿٦٩﴾

50. แล้ว (ชาวสวรรค์เหล่านั้น) บางคนในหมู่บ้านพวกเขาจะเข้ามาหากัน ได้ถาม (ทุกซัสซุ) ซึ่งกันและกัน⁴

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٧٠﴾

51. คนหนึ่งในหมู่บ้านพวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริง ฉันมีเพื่อนคนหนึ่ง

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٧١﴾

52. เขาเคยกล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่น (ในวันปรโลก) จริงหรือ?

يَقُولُ أَأَنَا لِمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٧٢﴾

¹ เมื่อกล่าวถึงอาหารก็จะกล่าวถึงเครื่องดื่ม คือคนรับใช้ในสวนสวรรค์จะวนเวียนรอบตัวเขา เพื่อบริการเครื่องดื่มซึ่งเป็นเหล่าที่มาจากลำธารโดยเฉพาะ เป็นเหล่าพิเศษมีสีขาวบริสุทธีรสชาติอร่อยไม่เป็นอันตรายแก่ผู้ดื่ม

² หมายถึงเหล่าในสวรรค์ซึ่งมีสภาพผิดกับเหล่าในโลกดุนยา

³ คือชาวสวรรค์นั้นจะมีคู่ครองที่บริสุทธีเปรียบเสมือนหญิงสาวที่ยังไม่ได้แต่งงาน มีนัยนตาสวยงาม เธอจะไม่มองผู้อื่นนอกจากคู่ครองของนางเท่านั้น ความงามและความบริสุทธีของนางเปรียบเสมือนไข่มุกที่ถูกหุ้มห่อด้วยเปลือกของมัน

⁴ คือชาวสวรรค์จะมานั่งสนทนากันในเรื่องของโลกดุนยา คือจะกล่าวถึงความสุขสำราญของพวกเขา อันเนื่องมาจากการที่พวกเขาเป็นผู้ศรัทธาเมื่ออยู่ในโลกดุนยา

53. เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็น ดินผงและกระดูก เราจะถูกตอบแทนจริงหรือ?¹
54. เขา (ชาวสวรรค์) กล่าว (แก่เพื่อน ๆ ของเขา) ว่า พวกท่านอยากจะมองดูใหม่เล่า?
55. ครั้นเมื่อเขามองลงไปก็เห็น (เพื่อนของเขา) อยู่ท่ามกลางไฟที่ลุกโชติช่วง²
56. เขาจึงกล่าวขึ้นว่า ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ท่านเกือบทำให้ฉันพึงพิงอาศัย
57. และหากมิใช่ความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของฉันแล้ว ฉันจะต้องอยู่ในหมู่ผู้ถูกนำมาลงโทษอย่างแน่นอน³
58. ดังนั้น เราจะไม่ตาย
59. เว้นแต่การตายของเราครั้งแรก และเราจะไม่ถูกลงโทษกระนั้นหรือ?⁴

أَمْ دَامِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَمْ نَأْتِيهِمُ الْمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُّظْمِعُونَ ﴿٥٤﴾

فَأَطَّلَعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لِتُذِينَ ﴿٥٦﴾

وَأَوْلَا نِعْمَةَ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

أَمْ أَمَّا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿٥٨﴾

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدَّيْنَ ﴿٥٩﴾

¹ คนหนึ่งของผู้ร่วมสนทนากล่าวว่า ฉันมีเพื่อนคนหนึ่งในโลกดุนยา เขาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ เขากล่าวกับฉันว่า ท่านเชื่อหรือต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน และว่า เมื่อเราตายไปแล้วกลายเป็นผุยผงและกระดูกป่นแล้ว เราจะถูกสอบสวนและได้รับการตอบแทนตามผลงานของเรากระนั้นหรือ?

² มุอมีนคนนั้นกล่าวแก่เพื่อนของเขาในสวรรค์ว่า พวกท่านอยากจะดูสภาพของเขาผู้นั้นใหม่ แล้วเขาก็ได้มองไปเห็นเพื่อนกาฟิรผู้นั้นอยู่ท่ามกลางไฟนรกที่ลุกโชติช่วง

³ มุอมีนได้กล่าวแก่เพื่อนของชาวนรกว่า วิลลอฮิ ท่านเกือบจะทำให้ฉันพิงอาศัยเพราะการหลงผิดของท่าน หากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อฉัน ด้วยการให้ฉันยึดมั่นในการอิमानแล้ว ฉันคงจะอยู่ร่วมกับท่านในนรกอย่างแน่นอน

⁴ มุอมีนชาวสวรรค์ได้กล่าวประณามเย้ยหยันเพื่อนกาฟิรผู้นั้นว่า ท่านยังคงเชื่ออีกหรือว่าเรานั้นจะไม่ตายนอกจากเพียงครั้งเดียว และว่าไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการตอบแทน ไม่มีการชำระบัญชี และไม่มีการลงโทษ

60. แท้จริง นี่คือการสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่อย่าง
แน่นอน

إِنَّ هَذَا لَمَوْفُورٌ عَظِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. เพื่อเยี่ยง (การตอบแทน) นี้ บรรดาผู้ต่อสู้
ดิ้นรนจะต่อสู้ต่อไปเกิด¹

لِيُمِثِلَ هَذَا فَمَا لَيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٦١﴾

62. นั่นเป็นการต้อนรับที่ดีกว่า หรือว่าต้น
ชั๊กกูม²

أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّرُقُومِ ﴿٦٢﴾

63. แท้จริง เราได้จัดทำให้เป็นการทดสอบแก่
บรรดาผู้ธรรม³

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. แท้จริง มันเป็นต้นไม้ที่เอาออกมาจากกัน
บึ้งของนรกที่มีไฟลุกโชติช่วง

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

65. ผลของมันคล้ายกับหัวของชัยฎอน⁴

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٦٥﴾

66. แล้วพวกเขาจะกินมัน และพวกเขาจะเติม
มันให้เต็มท้อง

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا لَمَّا لَوْنٌ مِّنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾

67. แล้วนอกจากนั้น พวกเขาจะได้น้ำดื่มที่ผสม
จากน้ำเดือด

تُمْرٌ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า ความโปรดปรานที่ชาวสวรรค์ได้รับอยู่นี้คือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ และด้วยการตอบแทนเช่นนั้น จำเป็นที่บรรดาผู้ปฏิบัติความดีจงปฏิบัติต่อไป และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนไปในทางของอัลลอฮ์ จงกระทำต่อไปเกิด

² ความสุขสำราญในสวนสวรรค์ซึ่งเป็นการต้อนรับที่ดีอย่างเพียบพร้อม ดีกว่า หรือว่าต้นชั๊กกูมซึ่งเป็นอาหารของชาวนรก จุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อดำเนินพวกกุฟฟาร

³ เราได้จัดต้นชั๊กกูมนี้ไว้เพื่อเป็นการทดสอบบรรดาผู้หลงผิด นักตีฟซีรอฮียาว่า เมื่อพวกกุฟฟารได้ขึ้นการกล่าวถึงต้นชั๊กกูม พวกเขากล่าวว่า ในนรกจะมีต้นไม้ได้อย่างไร เพราะไฟย่อมจะเผาผลาญต้นไม้ อะบูญะฮ์ลได้กล่าวแก่เพื่อนๆ ของเขาว่า พวกท่านรู้หรือไม่ว่าชั๊กกูมคืออะไร มันคือหัวนมและอันที่ผสมแล้วเขาก็ได้นำอาหารที่เขาได้กล่าวถึงนี้มา แล้วกล่าวขึ้นว่า พวกท่านจงกินมันซิ นี่คือน้ำดื่มที่มุฮัมมัดกล่าวสู่พวกเรา

⁴ ต้นชั๊กกูมนี้เป็นต้นไม้ที่ออกเงยจากกันบึ้งของนรก แล้วมันแผ่กิ่งก้านออกไป ผลของมันมีสภาพคล้ายหัวของชัยฎอน ที่กล่าวเช่นนั้นก็เพราะว่าชัยฎอนมีสภาพที่น่าเกลียดน่ากลัว

68. แล้วแท้จริงทางกลับของพวกเขานั้นย่อมไปสู่ไฟที่ลุกโชนตัวอย่างแน่นอน¹

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

69. แท้จริงพวกเขาพบบรรพบุรุษของพวกเขายู่ในการหลงผิด

إِنَّهُمْ الْقَوَاءُ آبَاءَ مُرْسَلِينَ ﴿٦٩﴾

70. แล้วพวกเขาก็ยังรีบเร่งเจริญรอยตามพวกเขา²

فَهُمْ عَلَىٰ آثِهِمْ مُّسْرِعُونَ ﴿٧٠﴾

71. และโดยแน่นอน ส่วนมากของชนรุ่นก่อนหน้าพวกเขาได้หลงผิด

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ ﴿٧١﴾

72. และโดยแน่นอน เราได้ส่งผู้ตักเตือนไปในหมู่พวกเขา

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾

73. ดังนั้นเจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร?³

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾

74. เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์⁴

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٧٤﴾

¹ พวกกุฟฟารเหล่านี้จำเป็นต้องกินต้นไม้เหล่านั้นเพราะความหิว จนกระทั่งเต็มท้องของพวกเขามีรายงานหะดีษกล่าวว่า (หากหยดหนึ่งของต้นซักกัฎมหล่นลงไปในทะเลของโลกดunya มันจะทำให้ชาวโลกได้รับความเสียหายในความเป็นอยู่ของพวกเขา แล้วอย่างไรเล่าสำหรับผู้ที่เป็นอาหารของเขา) เมื่อพวกเขาอ้อมแล้วก็จะกระหายน้ำ พวกเขา ก็จะดื่มน้ำที่กำลังเดือดจัด แล้วพวกเขาจะถูกลากไปลงนรกที่มีไฟลุกโชน

² ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้พบบรรพบุรุษของพวกเขายู่ในการหลงผิด พวกเขาก็ยังดำเนินตามแนวทางของบรรพบุรุษของพวกเขามาโดยปราศจากหลักฐาน

³ คือประชาชาติส่วนใหญ่ในอดีตก่อนหน้ากลุ่มชนของเจ้าได้หลงผิดมาแล้ว และเราก็ได้ส่งบรรดารอซูลไปตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ แต่พวกเขาก็ยังตื้อรั้น ดังนั้นผลสุดท้ายของพวกเขาก็เป็นอย่างไร เรายังได้ทำลายพวกเขาเพื่อเป็นนิกัศนุฎุฮารณห์แก่ชนรุ่นหลังดอกหรือ?

⁴ เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ที่เป็นผู้ศรัทธา ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกพวกเขา เพื่อจงรักภักดีต่อพระองค์เท่านั้น พวกเขาจะรอดพ้นจากการลงโทษ

75. และโดยแน่นอนนุหฺได้ร้องขอเรา ดั่งนั้น
ผู้ตอบสนองข้างประเสริฐเสียนี้กระไร¹
76. และเราได้ช่วยเขาและชุมชนของเขาให้พ้น
จากทุกภัยอันมหันต์²
77. และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิต
เหลืออยู่³
78. และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขา
ในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ⁴
79. ความศานติงมีแด่ทุกหมู่ประชาชาติ
ทั้งหลาย
80. แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้
กระทำความดีทั้งหลาย
81. แท้จริง เขา (นุหฺ) อยู่ในปวงบ่าวของเราผู้
ศรัทธา⁵
82. แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย⁶

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ ﴿٧٥﴾

وَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِيْنَ ﴿٧٧﴾

وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِيْنَ ﴿٧٨﴾

سَلَّمَ عَلَيْنَا فِي الْمُنَافِيْنَ ﴿٧٩﴾

إِنَّا كُنَّا بِكَ بِحُجْرِي الْمَحْسِيْنِ ﴿٨٠﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨١﴾

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِيْنَ ﴿٨٢﴾

¹ เมื่อประชาชาติของนะบีนุหฺได้ปฏิเสธศรัทธาต่อเขา นะบีนุหฺก็ได้ร้องขอความช่วยเหลือต่อเรา เราก็คือผู้ตอบสนองความช่วยเหลือแก่เขา ในซูเราะฮ์นี้อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องของบรรดานะบีต่าง ๆ คือ นุหฺ อิบรอฮีม อิสมาอีล มุซา ฮารูน อิลยาส ลูฏ และยูนุส

² เราได้ช่วยเหลือเขาและผู้ศรัทธาต่อเขาให้พ้นจากการจมน้ำ

³ คือมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินหลังจากความพินาศของหมู่ชนของเขาด้วยการจมน้ำตาย ต่อมามนุษย์ได้สืบเชื้อสายมาจากลูกหลานทั้งสามของเขาคือ “ซาม ฮาม และยาฟิซ”

⁴ คือการสรรเสริญที่ดีในทุกประชาชาติ จนกระทั่งวันกียามะฮ์

⁵ ความศานติจากอัลลอฮฺและประชาชาติทั้งหลายจึงมีแด่ทุกตลอดไป เช่นนี้แหละเราจะตอบแทนผู้ทำความดีจากปวงบ่าวของเรา และเราจะให้การรำลึกที่ดีแก่เขาจนกระทั่งวันสุดท้าย เพราะเขาเป็นผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้ศรัทธาเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์

⁶ เราได้ให้พวกปฏิเสธศรัทธาซึ่งไม่ยอมเชื่อมั่นต่อนุหฺจมน้ำตายทั้งหมด

83. และแท้จริง ผู้ที่ดำเนินตามแนวทางของเขา
นั้น คืออิบรอฮีม¹

﴿وَأَن تَمِّنْ مِنْ شِعْبِ الْكَافِرِينَ﴾

84. เมื่อเขาได้เข้าหาพระเจ้าของเขาด้วยจิตใจ
ที่บริสุทธิ์²

﴿إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾

85. เมื่อเขาได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชน
ของเขาว่า พวกท่านเคารพสักการะอะไรกัน?

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾

86. เพื่อความเท็จกระนั้นหรือ ที่พวกท่าน
ปรารถนาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์?

﴿أَفِيكَاءَ إِلَهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾

87. ดังนั้น ความนึกคิดของพวกท่านที่มีต่อ
พระเจ้าแห่งสากลโลกจะเป็นอย่างไร?³

﴿فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

88. เขา (อิบรอฮีม) จึงจ้องมองไปยังดวงดาว
ทั้งหลาย

﴿فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾

89. แล้วเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริงฉันไม่สบาย
จริง ๆ⁴

﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾

90. ดังนั้น พวกเขายิ่งหันหลังให้เขาและกลับ
ออกไป⁵

﴿فَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾

¹ อัลบัยฎอวียักกล่าวว่า ระหว่างนูหฺและอิบรอฮีมนั้นเป็นระยะเวลา 2,640 ปี ระหว่างเขทั้งสองนั้นมิใช่เป็นอีก 2 ท่านคือ ฮูดและศอและฮฺ

² ด้วยหัวใจที่สะอาดบริสุทธิ์ปราศจากการสงสัยและการตั้งภาคี

³ เขากล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นและเจดีย์เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ เพื่อความเท็จกระนั้นหรือ? พวกท่านคิดว่าพระองค์จะปล่อยพวกท่านโดยไม่ลงโทษ ขณะที่พวกท่านเคารพบูชาพระเจ้าอื่นใดกระนั้นหรือ?

⁴ อิบรอฮีมได้วางอุบายที่จะไม่ไปร่วมงานฉลองวันตรุษที่นอกเมือง เพื่อจัดการทำหลายรูปปั้นต่างๆ ที่อยู่ในห้องโถง เขาได้มองไปยังดวงดาวทั้งหลายบนท้องฟ้าและพูดขึ้นว่า ฉันไม่สบาย เพื่อเป็นข้อแก้ตัว

⁵ หมู่ชนของเขาเมื่อได้ยินเช่นนั้นก็เชื่อ จึงพากันออกไปในงานฉลอง

91. แล้วอิบรอฮีมก็บ่ายหน้าไปยังเจ็ดต่าง ๆ ของพวกเขา แล้วพูดว่า พวกเจ้าไม่กิน (อาหารเหล่านี้) บ้างหรือ?

فَرَأَىٰ إِلَىٰ آيَاتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿١١﴾

92. ทำไมพวกเจ้าจึงไม่พูดเล่า?

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿١٢﴾

93. แล้วเขาก็หันไปตีพวกมันด้วยมือขวา (ซึ่งถือขวานอยู่)¹

فَرَأَعْتَلَيْمُ صَرًّا بِأَيْمِينِ ﴿١٣﴾

94. แล้วพวกเขา ก็รีบวิ่งมาหาเขา²

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُونَ ﴿١٤﴾

95. อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า พวกท่านเคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านแกะสลัก (มัน) กระนั้นหรือ?

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿١٥﴾

96. ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา³

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

97. พวกเขา กล่าวว่า จงสร้างสถานที่แห่งหนึ่ง (เตาเผา) สำหรับเขา แล้วโยนเขาไปในไฟที่ลุกโชน

قَالُوا يَا أَيْدُ اللَّهِ بَنِينَا قَالُوا فِي الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾

¹ เมื่อหมู่ชนของเขาออกไปแล้ว เขาก็มุ่งหน้าไปยังห้องโถง เพื่อสนทนากับเจ็ดต่าง ๆ เหล่านั้น โดยพูดขึ้นว่า ทำไมไม่กินอาหารเหล่านี้ที่พวกเขานำมาให้เสียเล่า? เมื่อเจ็ดเหล่านั้นไม่กินและไม่ตอบคำถามของเขา เขาจึงพูดขึ้นว่า ทำไมพวกเจ้าจึงไม่พูดเล่า? เมื่อพูดจบ เขาก็ยกขวานที่อยู่ในมือของเขาฟาดฟันลงไปที่เจ็ดเหล่านั้น จนกลายเป็นเศษปูนกระจัดกระจายเต็มห้องโถง

² เมื่อพวกเขา กลับมาก็วิ่งไปหาอิบรอฮีมพลางกล่าวว่า ความพินาศจงประสบแก่เจ้า พวกเราเคารพบูชาเขา แต่เจ้ามาทำลายเขา

³ อิบรอฮีมจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นที่พวกท่านแกะสลักขึ้นมาด้วยมือของพวกท่านเองกระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่านและทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกบังเกิดมาเพื่อพระองค์ ทำไมเล่าพวกท่านจึงเคารพบูชาสิ่งที่ถูกสร้าง และละทิ้งไม่เคารพภักดีพระผู้สร้าง

98. ดังนั้น พวกเขาต้องการวางแผนร้ายแก่เขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาต่ำต้อย¹

99. และอิบรอฮีมกล่าวว่า ฉันจะไปหาพระเจ้าของฉัน แน่หนอนพระองค์จะทรงแนะทางให้แก่ฉัน

100. ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่มาจากหมู่คนดีให้แก่ข้าพระองค์ด้วย²

101. ดังนั้น เราจึงแจ้งข่าวดีแก่เขา (ว่าจะได้) ลูกคนหนึ่ง ที่มีความอดทนขันติ (คืออิสมาอีล)³

102. ครั้นเมื่อเขา (อิสมาอีล) เติบโตขึ้น ไปไหนมาไหนกับเขา (อิบรอฮีม) ได้แล้ว⁴ อิบรอฮีมได้กล่าวขึ้นว่า โอ้ลูกเอ๋ย! แท้จริงพ่อได้เห็นในขณะฝันว่า⁵ พ่อได้เชือดเจ้า จงคิดดูซิว่าเจ้าจะเห็นเป็นอย่างไร? เขากล่าวว่า โอ้พ่อจ๋า! พ่อจงปฏิบัติตามที่พ่อได้ถูกบัญชามาเถิด หากอัลลอฮ์

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا فِي آرَىٰ فِي الْمَنَامِ

أَنِّي أَدْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۗ قَالَ يَا بَتِ أَعْلَىٰ

مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

¹ เมื่ออิบรอฮีมได้ใช้เหตุผลตอบโต้พวกเขาจนเป็นที่ยอมรับแล้ว พวกเขา ก็หันมาใช้กำลัง โดยออกคำสั่งให้จัดเตรียมสถานที่ก่อเป็นเตาเผา เพื่อโยนอิบรอฮีมเข้าไปเผาขณะที่ไฟลุกโชน พวกเขาคิดว่าแผนร้ายของพวกเขาจะเป็นผลสำเร็จ แต่แล้วแผนร้ายของพวกเขา ก็ล้มเหลวลง เพราะเราได้ให้เขา (อิบรอฮีม) รอดพ้นจากการถูกเผา และเราได้ทำให้อิบรอฮีมได้รับความเย็นและปลอดภัย

² เมื่ออัลลอฮ์ทรงให้เขา รอดพ้นจากการถูกไฟเผาแล้ว เขาก็กล่าวขึ้นว่า ฉันจะอพยพจากเมืองของชนชาติของฉัน ไปยังที่ที่พระเจ้าของฉันทรงบัญชาแก่ฉัน มุกอดีลกล่าวว่า เขาเป็นมนุษย์คนแรกที่เดินทางอพยพพร้อมกับภริยาของเขา ซาเราะฮ์ไปยังดินแดนชาม และได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่คอและฮุให้แก่ข้าพระองค์ เพื่อจะให้เขาเป็นเพื่อนที่ดีขณะพำนักอยู่เป็นคนแปลกถิ่น

³ แล้วเราก็ได้ตอบรับการขอพรของเขา โดยแจ้งข่าวดีว่า เขาจะมีลูกคนหนึ่งที่เป็นคนอดทนเมื่อเขาเติบโตขึ้น

⁴ นักตีพธิริกกล่าวว่า เมื่อเขาอายุได้ 13 ปี

⁵ คือได้รับบัญชาจากอัลลอฮ์

ทรงประสงค์ พ่อจะเห็นฉันว่า ฉันอยู่ในหมู่ผู้มีความอดทน¹

103. ครั้นเมื่อทั้งสอง (พ่อและลูก) ได้ยอมมอบตน (แต่อัลลอฮ์) อิบรอฮีมได้ให้อีสมอาอิลคว่ำหน้าลงกับพื้น

فَلَمَّا اسْلَمَا وَمَلَأَ لِلْجَبِينِ (١٠٣)

104. และเราได้เรียกเขาว่า ไอ้ อิบรอฮีมเอ๋ย!

وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ (١٠٤)

105. แน่نون เจ้าได้ปฏิบัติถูกต้องตามฝันแล้ว แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย²

قَدْ صَدَقْتَ الرَّبَّ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (١٠٥)

106. แท้จริง นั่นคือการทดสอบที่ซัดแจ้งแน่نون³

إِنَّ هَذَا لَهُ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (١٠٦)

107. และเราได้ให้ค่าไถ่ตัวเขาด้วยสัตว์เชือดพลีอันใหญ่หลวง⁴

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ (١٠٧)

108. และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง⁵

وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (١٠٨)

109. ศานตจึงมีแต่อิบรอฮีม

سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ (١٠٩)

110. เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (١١٠)

¹ คือปฏิบัติตามบัญญัติและยึดปรีชาต่อลิตีซของอัลลอฮ์

² คือเจ้าปฏิบัติตามที่เจ้าถูกบัญชาแล้ว และเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย โดยเราจะให้พวกเขาสิทธิทางออกในกิจการงานของพวกเขา

³ คือการทดสอบที่ยากลำบาก ซึ่งจะเป็นที่ประจักษ์ถึงผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ และผู้ที่มิปากกับใจไม่ตรงกัน

⁴ คือค่าไถ่ตัวอิสมาอิลด้วยการเชือดแกะใหญ่ตัวหนึ่ง

⁵ คือการสรรเสริญที่ดีในทุกประชาชาติ จนกระทั่งวันกียามะฮ์

111. แท้จริง เขา (อิบรอฮีม) เป็นคนหนึ่งใน
ปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

112. เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่า จะได้ (ลูกคน
หนึ่ง) อิสฮาก เป็นนะบี (จะเป็นหนึ่ง) ในหมู่
คนดีทั้งหลาย¹

وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِمَّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾

113. และเราได้ให้ความจำเริญแก่เขา และแก่
อิสฮาก และในหมู่ลูกหลานของเขาทั้งสองนั้น
มีผู้ทำความดีและมีผู้อุธรรมแก่ตัวของเขาเอง
อย่างชัดแจ้ง²

وَوَدَّعْنَاهُ وَوَدَّعْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِمَّن ذُرِّيَّتَهُمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

114. และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรด
ปรานแก่หมู่ชาและฮารูน³

وَلَقَدْ مَكَّنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

115. และเราได้ช่วยเขาทั้งสองและหมู่ชนของ
เขาทั้งสอง ให้พ้นจากความเคราะห์ร้ายอันใหญ่
หลวง⁴

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

116. และเราได้ช่วยเหลือพวกเขา ดั่งนั้นพวก
เขาจึงเป็นผู้มีชัยชนะ⁵

وَنَصَّرْنَاهُمْ فكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

117. และเราได้ประทานคัมภีร์แก่เขาทั้งสองซึ่ง
สมบูรณ์ชัดเจน (เตารอต)

وَأَنزَلْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَيِّنَ ﴿١١٧﴾

¹ หลังจากเหตุการณ์การเชือดสัตว์พลีแล้ว เราได้แจ้งข่าวดีแก่อิบรอฮีมว่า เขาจะได้ลูกอีกคนหนึ่งมีชื่อว่า
อิสฮาก และเขาจะเป็นนะบีด้วย จากอายะฮฺนี้ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ผู้ที่จะถูกเชือดพลีนั้นคือ อิสมาอิล
มิใช่อิสฮากตามที่มักกล่าวอ้าง

² คือในหมู่ลูกหลานของอิบรอฮีมและอิสฮากนั้น มีทั้งคนดี (มุฮัมมัดและฮุส) และคนชั่ว (มุชริกและผู้
ฝ่าฝืน)

³ ความโปรดปรานนั้นก็คือ การเป็นนะบีและเป็นรอซูล

⁴ หมู่ชนของเขาทั้งสองคือบะนีอิสรออีล เคราะห์ร้ายนั้นก็คือการที่ฟิโรฮานจับพวกอิสรออีลไปเป็นทาส

⁵ เราได้ช่วยเหลือพวกอิสรออีลให้มีชัยชนะเหนือพวกฟิโรฮาน

118. และเราได้แนะนำเขาทั้งสองสู่แนวทางที่เที่ยงตรง¹

وَهَدَيْنَهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

119. และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติกุณ) แก่เขาทั้งสองในกลุ่มชนรุ่นหลัง²

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ ﴿١١٩﴾

120. ศานติจงมีแต่มุซาและฮารูน

سَلَّمُوا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

121. แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. แท้จริง เขาทั้งสองเป็นปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. และแท้จริง อิลยาสนั้นเป็นคนหนึ่งในบรรดารอซูล³

وَإِنَّا لِنَاسٍ لِّمَنْ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า พวกท่านไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ?⁴

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَتُنْفُونَ ﴿١٢٤﴾

125. พวกท่านเคารพสักการะบะอูล (เจวีต)⁵ และพวกท่านทอดทิ้งผู้ทรงเลิศยิ่งแห่งปวงผู้สร้างกระนั้นหรือ?

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

¹ เราได้ประทานคัมภีร์เตอรอตแก่เขาทั้งสอง เพื่อให้เขาทั้งสองชี้แนะประชาชาติของเขาทั้งสองสู่แนวทางอันเที่ยงตรงคือ อิสลาม ซึ่งเป็นศาสนาที่บรรดานะบีจะต้องนำไปเผยแผ่แก่ประชาชาติของตน

² คือการสรรเสริญที่ดีในทุกประชาชาติจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

³ อิลยาสนั้นเป็นนะบีคนหนึ่งของบะนีอิสรออีล เขาคืออิลยาส บินยาซีน ซึ่งเป็นหลานของฮารูนพี่ชายของมุซา อะลียฮิมุสลาม

⁴ คือเมื่อเขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาว่า พวกท่านไม่กลัวการลงโทษของอัลลอฮ์หรือ ในการเคารพบูชาของพวกท่านต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

⁵ บะอูลเป็นชื่อเจวีตตัวหนึ่งของพวกเขาที่พวกเขาเคารพบูชา ต่อมาพวกเขาตั้งชื่อเมือง ๆ หนึ่งของพวกเขาว่า “บะอูละบักกะ”

126. อัลลอฮ์คือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกท่านแต่เก่าก่อน¹

﴿اللَّهُ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ﴾ (126)

127. แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเขา (ไม่ศรัทธา)² ดังนั้น พวกเขาจะถูกนำมาลงโทษอย่างแน่นอน

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُحْضَرُونَ﴾ (127)

128. นอกจากปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ใจ³

﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ﴾ (128)

129. และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขา ในกลุ่มชนรุ่นหลัง⁴

﴿وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ (129)

130. ศานติจงมีแด่ดวงศิวานของยาซีน

﴿سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (130)

131. แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (131)

132. แท้จริง เขาเป็นคนหนึ่งเ็นปวงบ่าวของเรา ผู้ศรัทธา

﴿إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ (132)

133. และแท้จริง ลูฏนั้นเป็นคนหนึ่งเ็นบรรดา รอสูล⁵

﴿وَإِن لُّوطًا لِّمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (133)

134. เมื่อเราได้ช่วยเขาและพรรคพวกของเขา ทั้งหมดให้รอดพ้น⁶

﴿إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ (134)

135. นอกจากหญิงแก่คนหนึ่งเหลืออยู่ในหมู่ผู้รังทำ⁷

﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ (135)

¹ คือพวกท่านเคารพบูชาพระเจ้าที่พวกท่านทำมันขึ้นมาเอง คือรูปเจว็ดนี้ และพวกท่านทั้งพระเจ้าผู้สร้างที่ดีที่สุด คืออัลลอฮ์ ซึ่งเป็นพระเจ้าของพวกท่านและพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกท่าน

² คือไม่ศรัทธาต่ออะบิอ์ของพวกเขา

³ นอกจากปวงบ่าวที่เป็นผู้ศรัทธา พวกเขาจะรอดพ้นจากการลงโทษ

⁴ คือการสรรเสริญที่ดีในทุกประชาชาติจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

⁵ ลูฏนั้นเป็นรอสูลคนหนึ่ง ถูกส่งมาเพื่อเผยแผ่ชักชวนหมู่ชนของเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง

⁶ คือเราได้ให้เขาและผู้ศรัทธาต่อเขา เช่น พรรคพวกของเขาและลูกหลานของเขา ให้รอดพ้นจากการลงโทษ

⁷ คือภริยาของผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น นางจึงเป็นคนหนึ่งเ็นที่เหลืออยู่รังทำและประสบความพินาศ

136. แล้วเราได้ทำลายล้างคนอื่นๆ ทั้งหมด¹

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. และแท้จริง พวกเขาจะต้องเดินผ่าน (ไปมา) สถานที่ของพวกเขายามเช้า

وَالَّذِينَ لَمْ يَمُرُوا عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾

138. และยามค่ำคืน ดังนั้น แล้วพวกเขาจะไม่พิจารณาตูดอกหรือ?²

وَبِالْأَيْدِي أَمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. และแท้จริง ยูनुสนั้นอยู่ในหมูผู้ที่ถูกส่งมาเป็นรอสูล

وَإِنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

140. จงรำลึก ขณะที่เขาได้หนีไปยังเรือที่บรรทุกผู้คนเต็มเพียบ

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِ الْمَمْلُؤِ مِنَ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾

141. ดังนั้น ยูनुสได้เข้าร่วมจับฉลาก แล้วเขาจึงอยู่ในหมูผู้ถูกพิชิต (แพ้ในการจับฉลาก)³

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾

142. แล้วปลาตัวใหญ่ได้กลืนเขา และเขาสมควรที่จะถูกตำหนิ⁴

فَالْقَمْهُ الْكَبُورُ وَهُوَ غُلِيَمٌ ﴿١٤٢﴾

¹ เราได้ทำลายล้างพวกปฏิเสธศรัทธาในหมู่มากอย่างรุนแรงที่สุด ด้วยการพลิกแผ่นดินในหมู่บ้านของพวกเขา และเราได้ให้ก้อนหินที่บันทึกชื่อของแต่ละคนหล่นลงมาทับพวกเขา

² แล้วพวกเขาชาวมักกะฮ์ได้สัญจรไปมาในขณะที่เดินทาง ก็ได้เห็นร่องรอยความพินาศของพวกเขา ทั้งในยามเช้า ยามเย็น กลางวันและกลางคืน ดังนั้น พวกเขาจะไม่พิจารณาและกลัวการลงโทษจะประสบแก่พวกเขาเช่นเดียวกับที่ประสบแก่พวกเขามาแล้วดอกหรือ?

³ แท้จริงบ่าวของเรา ยูनुส อิบน์มัดตา เป็นคนหนึ่งในการรอสูลของเรา เพื่อชี้แนะหมูชนของเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง นักตีฟิรกล่าว่า ยูनुสรู้สึกอึดอัดใจเมื่อหมูชนปฏิเสธเขา เขาจึงเดือนหมูชนถึงการลงโทษอันโกลืน แล้วก็ได้จากหมูชนของเขาด้วยความโกรธไปยังชายทะเล เขาได้พบเรือบรรทุกคนเต็มเพียบ จึงขออาศัยไปด้วย เมื่อเรือออกไปกลางทะเลเผชิญกับลมพายุและคลื่นใหญ่ ก็ดันเรือจึงพูดว่า ในเรือลำนี้มีทาสหนีจากนายของเขามา ดังนั้น จำเป็นต้องโยนเขาลงทะเลเพื่อให้เรือรอดจากการจมน้ำ จึงได้มีการจับฉลากกัน ฉลากอันนั้นได้มาตกอยู่ที่ยูनुส เขาจึงถูกจับโยนลงทะเล

⁴ เขาสมควรที่จะถูกตำหนิ เพราะเขาได้ละทิ้งหน้าที่ที่อัลลอฮ์ส่งเขามา และละทิ้งหมูชนของเขาออกมาด้วยความโกรธ อีกประการหนึ่งเขามิได้ขออนุญาตพระเจ้าของเขาขณะที่ออกมา

- 143. หากว่าเขามิได้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้แช่ซ่อง
สุดดีแล้ว
- 144. แน่นนอน เขาจะอยู่ในท้องปลาจวบจน
กระทั่งวันฟื้นคืนชีพ
- 145. แล้วเราได้เหวี่ยงเขาขึ้นบนที่โล่งริมฝั่งใน
สภาพที่ป่วย¹
- 146. และเราได้ให้มีต้นไม้ (พันธุ์ไม้เลื้อย) หน้า
เต้าอกเงยขึ้น ปกคลุมตัวเขา²
- 147. และเราได้ส่งเขาไปยัง (หมู่บ้านของเขา)
มีจำนวนหนึ่งแสนคนหรือเกินกว่านั้น
- 148. แล้วพวกเขาก็ศรัทธา ดังนั้น เราจึงปล่อย
ให้พวกเขามีความสุขสำราญชั่วระยะเวลาหนึ่ง³

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْحِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 لَلَّتْ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾
 ﴿١٤٥﴾ فَبَدَدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ
 وَأَبْنَيْنَاهُ عَلَى شَجَرَةٍ مِّنْ يَّطِينٍ ﴿١٤٦﴾
 وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾
 فَأَمَّا نِوَابِعُنَّ لَهُمُ الْبُيُوتُ فَتَنَبَّأَهُنَّ بِمَا كُنَّ يَكْتُمْنَ ﴿١٤٨﴾

¹ หากเขามิได้เป็นผู้ที่ระลึกถึงพระองค์และผู้แช่ซ่องสุดดีแล้ว ท้องปลาก็จะเป็นสุสานของเขาจนกระทั่งวัน
กียามะฮ์ แต่เขาได้ขอกบฏโทษและสุดดีพระองค์ว่า (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)

แล้วเราได้ให้ปลาคายเขาออกมาที่ริมฝั่ง ซึ่งเป็นที่โล่งไม่มีต้นไม้และร่มเงา โดยที่เขาป่วย
เพราะความทุกข์ระทม

² คือเราได้ให้ต้นพันธุ์ไม้เลื้อยอกเงยขึ้นปกคลุมตัวเขา เพื่อป้องกันความร้อนจากแสงแดด พันธุ์ไม้นั้น
คือต้นน้ำเต้า ซึ่งใบของมันกว้างใหญ่ อิบnulญะฮ์ยกกล่าวว่า ต้นน้ำเต้ามีใบใหญ่ให้ความร่มรื่น แผลงวัน
ไม่เข้าใกล้ เพราะเนื้อของยูนุสนั้น เมื่อขึ้นมาจากทะเลแล้วไม่อาจจะทนต่อแสงวันได้ แต่ทั้งนี้ด้วยความ
เอ็นดูเมตตาและการจัดเตรียมของอัลลอฮ์ ตะอาลา เมื่อเขามีร่างกายแข็งแรงดีแล้ว อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็
ให้เขากลับไปหาหมู่ชนของเขาซึ่งเป็นชาวเมือง “นีนะวา” อันเป็นดินแดนใกล้กับเมือง “เมาวซิล” ซึ่งอยู่
ในประเทศอิรักในปัจจุบันนี้

³ หมู่ชนของนะบียูนุสตระหนักดีว่า การลงโทษจะประสบกับพวกเขาอย่างแน่นอน พวกเขาจึงสำนึกผิด
กลับเนื้อกลับตัว และได้ออกไปอยู่ตามซานเมืองพร้อมกับนำพวกผู้หญิง เด็กๆ และสัตว์เลี้ยงไปด้วย พวกเขา
เขาได้ประกาศตนว่าพวกเขาศรัทธาแล้ว ตามที่นะบียูนุสได้เรียกร้องเชิญชวน ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึง
ระงับการลงโทษตามที่นะบียูนุสได้สัญญาไว้ เพราะพระองค์ทรงรู้ดีว่าการกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขานั้น
มีความจริงใจ

149. ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาชื่อว่า พระเจ้าของเจ้ามีบุตรหญิงหลายคน และพวกเขา มีบุตรชายหลายคนกระนั้นหรือ?

150. หรือว่าเราได้สร้างมะลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง โดยที่พวกเขาได้เห็นเป็นพยาน¹

151. พึงทราบเถิด แท้จริงพวกเขา นั้น เนื่องจาก การกล่าวเท็จของพวกเขา พวกเขาจึงกล่าวว่า

152. อัลลอฮ์ทรงให้กำเนิดบุตรชาย! และแท้จริง พวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน²

153. อัลลอฮ์ทรงเลือกบุตรหญิงแทนบุตรชาย กระนั้นหรือ?³

154. เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเจ้า! ทำไมพวกเจ้าจึง ตัดสินเช่นนั้น⁴

155. พวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญดูบ้างหรือ?

156. หรือว่าพวกเจ้ามีหลักฐานอันชัดแจ้ง?

فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَرَأَيْتَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ سَاهُونَ ﴿١٥٠﴾

إِلَّا أَنَّهُمْ مِنْ فِيكِهِمْ لَيَقُولُنَّ ﴿١٥١﴾

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้มะมุฮัมมัด ถามเป็นเชิงตำหนิพวกกุฟฟารมักกะฮ์ว่า พวกท่านให้พระเจ้า ของพวกท่านมีบุตรหญิง และพวกท่านมีบุตรชายกระนั้นหรือ? พวกท่านไม่มีความละอายบ้างหรือ เมื่อ พวกท่านพอใจที่จะให้สิ่งประเสริฐสุดเกี่ยวข้องกับพวกท่านคือบุตรชาย และพวกท่านมอบสิ่งที่ดีต่อยให้ แก่อัลลอฮ์คือบุตรหญิง หรือว่าพวกเขาได้เห็นเป็นพยานขณะที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมะลาอิกะฮ์

² พวกมุชริกีนเหล่านั้นเพราะการโกหกและการกล่าวเท็จของพวกเขา พวกเขาจึงตั้งให้อัลลอฮ์มีลูกหลาน และลูกชาย พวกเขา กล่าวเท็จอย่างแน่นอนในคำพูดของพวกเขาที่ว่า “มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงของ อัลลอฮ์”

³ เป็นการตำหนิพวกมุชริกีนมักกะฮ์ คือ อัลลอฮ์ทรงเลือกบุตรหญิงและทรงโปรดบุตรหญิงมากกว่าบุตร ชายกระนั้นหรือ?

⁴ เป็นการประณามในความโง่ของพวกเขาคือได้เกิดอะไรขึ้นกับพวกเจ้าถึงกับได้ตัดสินด้วยการตัดสินที่ อธรรมเช่นนั้น พระองค์จะทรงเลือกเพศที่ดีต่อยเพื่อพระองค์เอง ตามข้อกล่าวอ้างของพวกท่านกระนั้น หรือ?

157. ดังนั้น พวกเจ้าจงนำคัมภีร์ของพวกเจ้ามา
แสดง หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง¹

فَأْتُوا بِكُتُبِكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

158. และพวกเขากล่าวอ้างความสัมพันธ์ (ทาง
เครือญาติ) ระหว่างพระองค์กับพวกญิน และ
โดยแน่นอนพวกญินรู้ดีว่า แท้จริงพวกมันจะ
ถูกนำตัวมาปรากฏต่อหน้าอัลลอฮ์ (เพื่อการ
ลงโทษ)²

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ

إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

159. มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์ จากสิ่งที่พวก
เขากล่าวอ้าง

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٣٩﴾

160. เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์³

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾

161. แน่نون พวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้าเคารพ
บูชานั้น

فَأَنذَرْتُكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

162. พวกเจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ใดหลงทางไป
ได้

مَا أَنشَأَ عَلَيْهِ بَقِيَّةً يَنْتَبِهِينَ ﴿٤٢﴾

¹ พวกท่านมิได้แยกแยะและตระหนักดูว่า มันเป็นคำพูดที่ผิดและไม่ถูกต้อง หรือว่าพวกท่านมีหลักฐาน
อันชัดแจ้งยืนยันคำพูดของพวกท่านว่า อัลลอฮ์ทรงเลือกเอามะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงของพระองค์?
ดังนั้น พวกท่านจงนำคัมภีร์ของพวกท่านมาแสดง เพื่อพิสูจน์ข้อกล่าวอ้างของพวกท่านว่าเป็นความจริง

² คือพวกมุชริกีนได้กล่าวอ้างว่า ระหว่างอัลลอฮ์กับพวกญินนั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางเครือญาติ โดย
กล่าวว่าพระองค์ทรงสมรสกับญินแล้วออกลูกมาเป็นมะลาอิกะฮ์ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านจากการกล่าว
เท็จของพวกมุชริกีน พระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งใดทั้งมวล และพวกญินหรือชัยฏอนก็รู้ดีว่าพวกมันจะถูก
นำตัวมาปรากฏต่อหน้าพระองค์เพื่อการลงโทษอย่างแน่นอน

³ เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์บริสุทธิ์ใจเท่านั้น ที่พวกเขาให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา
จากการกล่าวหาของพวกมุชริกีนเหล่านั้น

⁴ โอ้พวกกุฟฟารเอ๋ย! ทุกสิ่งที่พวกเจ้าเคารพบูชา เช่น เจริต และชัยฏอน นั้น พวกเจ้าไม่สามารถที่จะ
ชี้แนะให้ผู้ใดหลงเชื่อไปจากการเคารพอับาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ไปได้

163. นอกจากผู้ที่ จะเข้าไปอยู่ในไฟอันลุกโชติช่วง¹

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْحَنِيمِ ﴿١٦٣﴾

164. และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรา เว้นแต่เขาได้มีตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้แล้ว

وَمَا يَأْتِيهِ إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้ที่ยืนเข้าแถวอยู่แล้ว

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾

166. และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้แช่ช่องสุดดี อัลลอฮ์²

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَبِحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. และพวกเขาเหล่านั้น (กุฟฟารมักกะฮ์) เคยกล่าวไว้ว่า

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. หากว่าเรามีข้อตักเตือน (คัมภีร์) อยู่กับเรา เช่นเดียวกับหมู่ชนในสมัยก่อนๆ

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنْ آلِ وَإِلِينَ ﴿١٦٨﴾

169. แน่نون เราก็จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْلُصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. แต่พวกเขาปฏิเสธ ไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานแล้วพวกเขาก็จะรับรู้เห็น³

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

¹ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้เป็นคนซื่อและจะเข้าไปอยู่ในนรก และจะถูกเผาไหม้ด้วยไฟที่ลุกโชติช่วง

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงการสารภาพของมะลาอิกะฮ์ต่อการเป็นบ่าวของพวกเขาต่อพระองค์ว่า ทุกๆ มะลักในหมู่พวกเรานั้นมีตำแหน่งและหน้าที่ จะไม่ล่วงเกินต่อกัน บางมะลักในหมู่พวกเราได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในเรื่องของริซกี บ้างก็ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ปลิดชีวิตมนุษย์ บ้างก็ทำหน้าที่ในการนำวะฮีย์ บ้างก็ทำหน้าที่ยืนเข้าแถวเพื่อทำการอิบาดะฮ์ และบ้างก็ทำหน้าที่เป็นผู้แช่ช่องสุดดีต่อพระองค์ทุกเวลาและทุกขณะ

³ คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์ก่อนที่อัลกุรอานจะถูกประทานลงให้แก่พวกเขาได้กล่าวว่า หากคัมภีร์ได้ถูกประทานแก่เราดังเช่นเตารอตและอินญีลแล้ว พวกเราก็จะเป็นผู้ที่มีความศรัทธาอย่างแท้จริง ทำอิบาดะฮ์ และมีความซื่อสัตย์ต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่ออัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่พวกเขา พวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่ออัลกุรอานแล้วพวกเขาก็จะรับรู้เห็นบั้นปลายการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาต่ออัลญินนาตต่างๆ ของอัลลอฮ์

171. และโดยแน่นอน ลิขิตของเราได้บันทึกไว้
ก่อนแล้ว แก่ปวงบ่าวของเราที่เป็นรอซูล

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

172. ว่า แน่نون พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ¹

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

173. และแท้จริง ไฟรफलของเรา นั้น สำหรับ
พวกเขาจะเป็นผู้มีชัยชนะ²

وَأَنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْعَاقِلُونَ ﴿١٧٣﴾

174. ดังนั้น เจ้าจิ้งห็นเหอกจากพวกเขา (ชน-
กุฟฟาร) ชั่วระยะหนึ่ง

فَوَلَّوْا عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. และจงเฝ้าคอดูพวกเขาเถิด แล้วพวกเขา
ก็จะเห็นมันเอง³

وَأَبْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. พวกเขาเร่งรีบต่อการลงโทษของเรากระ-
นั้นหรือ?

أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

177. ครั้นเมื่อการลงโทษได้ลงมาที่หน้าบ้าน
พักของพวกเขา ยามเช้าของบรรดาผู้ถูกตักเตือน
นั้นมันช่างชั่วช้าเสียนี้กระไร⁴

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْدَرِينَ ﴿١٧٧﴾

178. และเจ้าจิ้งห็นเหอกจากพวกเขาระยะ
หนึ่ง

وَوَلَّوْا عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

¹ คือสัญญาของเราและลิขิตของเราได้มีมาก่อนแล้วว่า บรรดารอซูลของเราจะเป็นผู้ได้รับชัยชนะเหนือศัตรูของพวกเขา

² คือไฟรफलของเราที่เป็นมุอมีนนั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับชัยชนะทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ โลก ดุนยาได้รับชัยชนะด้วยหลักฐานและข้อพิสูจน์ ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์ด้วยการเข้าสวนสวรรค์

³ โอ้มุอัมมัด เจ้าจิ้งห็นหลังให้พวกเขาสักกระยะหนึ่ง จนกระทั่งเจ้าจะถูกใช้ให้ฆ่าพวกเขา แล้วเจ้าจะเห็นพวกเขาขณะที่การลงโทษประสบแก่พวกเขา นั่นคือบั้นปลายแห่งการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁴ มีรายงานกล่าวว่า เมื่ออายะฮ์ “เจ้าจิ้งคอดูพวกเขาเถิด...” ถูกประทานลงมา พวกกุฟฟารก็เหยียหยันและกล่าวว่า เมื่อใดการลงโทษจะเกิดขึ้น? อายะฮ์ที่ 177 จึงถูกประทานลงมาเป็นการตอบรับการทำหายของพวกเขา

179. และจงเฝ้าคอยดูเถิด แล้วพวกเขาก็จะเห็น
มันเอง¹

وَأَبْصُرُ سَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระเจ้าของเจ้าพระเจ้า
แห่งอำนาจจากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

181. ศานติจงมีแด่บรรดาราชูลทั้งหลาย

وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. และบรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของ
อัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก²

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

¹ อายะฮ์ที่ 178-179 เป็นการย้ำเพื่อขู่ส้าทับและเป็นการปลอบโยนท่านร่อซูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลัย-ฮิวะซัลลัม

² พระเจ้าแห่งอำนาจและอาณาภาพ ย่อมบริสุทธิ์ยิ่งจากสิ่งที่พวกมุชริกีนกล่าวหา ความศานติจากเราจงมีแด่บรรดาราชูลผู้ประเสริฐทั้งหลาย การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ทั้งในตอนเริ่มต้นและตอนสุดท้ายเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลกทั้งหมด

(38) ซูเราะฮ์ศอด

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 88 आयะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ศอด

ซูเราะฮ์ศอดเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เป้าหมายของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับเป้าหมายของซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ ที่เยียวยาหลักการของอะกีดะฮ์อิสลาม

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวสาบานด้วยอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์ที่ถูกประทานให้แก่ท่านนะบีผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น ที่ครอบคลุมถึงข้อตักเตือนที่มีความหมายลึกซึ้ง ชาวคราวที่ประหลาดที่ว่า อัลกุรอานนั้นเป็นความจริง และมุฮัมมัดนั้นเป็นนะบีที่ถูกส่งมา

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องความเป็นเอกภาพ การปฏิเสธของพวกมุชริกีนต่อการให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ ตะอาลา และความประหลาดใจอย่างมากของพวกเขาดต่อการที่ท่านรอซูล คือลลิลลอฮูอะลยฮิวะซัลลิม เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาไปสู่การให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮ์ “เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายพระองค์เป็นพระองค์เดียวกระนั้นหรือ? แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ!”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนเรื่องมากกล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ ด้วยการยกตัวอย่างของชนรุ่นก่อนพวกเขาที่มีสภาพเช่นเดียวกันคือ เป็นผู้ฝ่าฝืน หยิ่งผยอง ด้วยการปฏิเสธและงมงายอยู่ในทางหลงผิด และการที่ชนเหล่านั้นได้รับการลงโทษอย่างสาสมมาแล้ว เพื่อเป็นเครื่องเตือนสติและเป็นอุทาหรณ์ เนื่องจากการทำความชั่ว และการประกอบบาปกรรมของพวกเขา

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของบรรดารอซูลบางท่าน เพื่อเป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลลิลลอฮูอะลยฮิวะซัลลิม ขณะที่ท่านกำลังเผชิญกับการเย้ยหยันและการปฏิเสธของพวกกุฟฟารมักกะฮ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเจ็บปวดและความเศร้าโศกของท่านซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของนะบีดาวิดและลูกหลานของ

ท่านคืออะบิลุลัยมาน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งการเป็นนบีและการเป็นกษัตริย์และการที่เขาทั้งสองได้รับการทดสอบ หลังจากนั้นได้กล่าวถึงการทดสอบของบรรดานะบี ได้แก่ อัยยูบ อิสฮาก ยะอ์กูบ อิสมาอิล และซุลกีฟลฺ นี่คือการสาธยายโดยย่อเพื่อเป็นการชี้แจงถึงแนวทางของอัลลฮ์ในการทดสอบบรรดานะบีและบรรดาผู้ได้รับการคัดเลือกของพระองค์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งอาณาภาพและเอกภาพของอัลลฮ์ ในจักรวาลซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่สายตา และสิ่งที่มีอยู่ในจักรวาลซึ่งถูกประดิษฐ์ไว้อย่างสวยงาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนให้ตระหนักว่า จักรวาลนี้มีได้ถูกสร้างมาโดยไร้ประโยชน์ และแน่นอนย่อมจะมีโลกที่สองเพื่อตอบแทนผู้ทำความดีและผู้ทำความชั่ว

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงหน้าที่ของท่านรอซูล และหน้าที่สำคัญหลักของท่านนั่นคือหน้าที่ของบรรดารอซูลที่มีเกียรติทั้งหลาย

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์ศอด” ซึ่งเป็นพยัญชนะหนึ่งในบรรดาพยัญชนะของภาษาอาหรับเพื่อเป็นการสดุดีต่อคัมภีร์ที่เป็นปาฏิหาริย์ ซึ่งอัลลฮ์ทรงทำทลายมนุษย์ในยุคแรกๆ และยุคหลังๆ ด้วยพยัญชนะเหล่านี้ ซึ่งพวกเขาได้ใช้เรียบเรียงจากบรรดาพยัญชนะเหล่านี้เช่นกัน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ศอด¹ ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เป็นเครื่อง
เตือนสติ²
2. แต่ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในการหยิ่ง
ผยองและการแตกแยก³
3. ก็ศตวรรษมาแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติ
ก่อนพวกเขา แล้วพวกเขาได้ร้องเรียกขอความ
ช่วยเหลือทั้ง ๆ ที่ไม่มีเวลาอีกแล้วสำหรับทาง
รอด⁴
4. และพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนจากหมู่
พวกเขามายังพวกเขา และพวกเขาปฏิเสธศรัทธา
ได้กล่าวว่า นี่คือมายากร นักโกหกตัวฉกาจ⁵

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

بِاللَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقِهِ ﴿٢﴾

كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مَن قَرْنٍ فَنَادَ ذُؤَالَةَ
حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

وَيَحْجِبُونَ أَن جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ
هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่งซูเราะฮ์อัลบะกอเราะฮ์

² คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยอัลกุรอานที่มีตำแหน่ง มีเกียรติอันสูงส่ง

³ คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นอยู่ในสภาพหยิ่งผยองไม่ยอมรับความจริง เป็นผู้แตกแยก เป็นศัตรูกับ
ท่านนะบี คือลัลลอะซุอะลียะฮ์ซัลลัม และบรรดามุอ์มิน ดังนั้น พวกเขาจึงกล่าวหาท่านนะบี คือลัลลอะ-
ลอะซุอะลียะฮ์ซัลลัม ว่าเป็นมายากร เป็นนักวิ โกหกหลอกลวง และเป็นบ้า

⁴ ก็อย่างน้อยแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติสมัยก่อนจากชาวมักกะฮ์ เพราะความเย่อหยิ่งของพวกเขา
และการทำร้ายบรรดาอรุซูลของพวกเขา และพวกเขาก็ได้ร้องขอความช่วยเหลือขณะที่ได้รับการลงโทษ
และเวลานั้นมิใช่เวลาแห่งการรอดพ้นหรือการหนีเอาตัวรอด

⁵ พวกมุชริกีนมักกะฮ์ประหลาดใจและว่ามันเป็นเรื่องที่น่าพิศวงจากความจริง ที่อัลลอฮ์จะส่งอรุซูลมาเป็น
ป่อกุขนธรรมา และว่ามุฮัมมัดเป็นมายากรนำเอาสิ่งปาฏิหาริย์มาแสดง และเป็นนักโกหกตัวฉกาจที่อ้าง
ว่า เขาเป็นอรุซูลของอัลลอฮ์

5. เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ? แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ¹

6. และพวกหัวหน้าของพวกเขาพากันออกไป (พลาถกล่าวว่) จงก้าวหน้าต่อไปและอดทนในการยึดมั่นต่อบรรดาพระเจ้าของท่านต่อไป! แท้จริงเป็นเรื่องที่ดูกว้างแผนไว้แล้ว²

7. เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนในศาสนาสุดท้าย นีมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาเท่านั้น³

8. ได้มีข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาแก่เขา แทนพวกเราระนั้นหรือ?⁴ หากมิได้ พวกเขาอยู่ในการสงสัยจากข้อตักเตือนของข้า! ไม่เพียงแต่เท่านั้น พวกเขายังมีได้ลัทธิรศการลงโทษของข้า!⁵

أَجْعَلُ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾

وَأَطَّلَقَ الْمَلَائِكَةُ مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ
إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا
إِلَّا آخِلِقٌ ﴿٧﴾

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَبْدُؤْا عَذَابَ ﴿٨﴾

¹ เขาอ้างว่าพระเจ้าที่ถูกเคารพนั้นเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ในการอ้างของเขา เช่นนี้นับได้ว่าเป็นเรื่องประหลาดอย่างแท้จริง

² พวกหัวหน้าพากันกล่าวว่ พวกท่านอย่าไปเชื่อมุฮัมมัดในสิ่งที่เขาเรียกร้องให้พวกท่านเคารพสักการะต่ออัลลฮ์พระเจ้าองค์เดียว มุฮัมมัดต้องการจะให้พวกท่านหันห่างจากศาสนาของปู่ย่าตายาย เพื่อที่เขาต้องการจะมีอำนาจเหนือพวกท่าน

³ เราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนี้ในศาสนาหะศอรอซึ่งเป็นศาสนาหลังสุด ซึ่งพวกเขากล่าวว่ พระเจ้านั้นมีสามองค์มิใช่หนึ่งองค์ ดังนั้นทำไมมุฮัมมัดจึงมาอ้างว่อัลลฮ์นั้นมืองค์เดียว สิ่งที่เขานำมาอ้างนี่จึงเป็นเท็จและเสกสรรปั้นแต่งขึ้น

⁴ เป็นการถามเชิงปฏิเสธว่ อัลกุรอานถูกประทานให้แก่มุฮัมมัดแทนพวกเราระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่ในหมู่พวกเรานั้นมีผู้ที่มืพรพยาสินมากมายและตำแหน่งหัวหน้าสูง ๆ

⁵ การปฏิเสธของพวกเขาคือข้อตักเตือนนั้นมิใช่เพราะพวกเขาไม่รู้ หากแต่ว่เป็นเพราะการสงสัยในอัลกุรอาน และสิ่งที่ถูกประทานลงมาในเรื่องลัจธรรม นี่เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือ พวกเขายังไม่เคยลัทธิรศการลงโทษของข้า หากพวกเขาได้ลัทธิรศการลงโทษของอัลลฮ์เพราะการปฏิเสธของพวกเขแล้ว พวกเขาก็จะไม่ปฏิเสธ

9. หรือว่า ณ ที่พวกเขามีขุมคลังแห่งความเมตตาของพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย¹

10. หรือว่าอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และที่อยู่ระหว่างทั้งสองเป็นของพวกเขา ดังนั้น จึงให้พวกเขาขึ้นไปหาสาเหตุกันเถิด²

11. (พวกเขา) เป็นไพร่พลจากแนวร่วมต่างๆ จะพ่ายแพ้หนีเตลิดไปในไม่ช้า³

12. ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนุหฺและอาด และฟิรอาฮฺเจ้าของเสาหมุด ได้ปฏิเสธมาแล้ว

13. และษะมุต และหมู่ชนของลูฏ และชาวปาทิบ ชนเหล่านี้เป็นแนวร่วม⁴

أَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿١﴾

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿٢﴾

جُنُودًا مِّمَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿٣﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْبَانِ ﴿٤﴾

وَقَوْمُ دَاوُدَ وَفِرْعَوْنُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ﴿٥﴾
أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿٦﴾

¹ หรือว่าพวกเขามีขุมคลังแห่งความเมตตาของพระองค์ จนกระทั่งพวกเขาจะแต่งตั้งผู้ใดให้เป็นนบี หรือไม่แต่งตั้งผู้ใด ตามใจชอบกระนั้นหรือ?

² คือหากว่าพวกเขามีอำนาจดังกล่าวแล้ว ก็จะทำให้พวกเขาขึ้นไปบนชั้นฟ้า เพื่อไปจัดเตรียมเกี่ยวกับเรื่องของจักรวาล และเรื่องมีคฤกษ์ทั้งหลาย หรือไปห้ามมิให้วะฮีย์ลงมาแก่มุฮัมมัด คือลบล้างข้อสงสัยขีวะซัลลัม แต่ที่แน่นอนนั้นพวกเขาทำไม่ได้

³ เพราะว่าพวกเขาเป็นไพร่พลจากแนวร่วมของพวกเขาทุกฝ่าย เพื่อต่อต้านบรรดาราชของอัลลอฮฺ พวกเขาจำนวนน้อยเหล่านี้จะได้รับความพราลัยและผินหลังหนีเตลิดไปในที่สุด ดังนั้นเจ้าอย่าไปสนใจต่อคำพูดพล่อยๆ ของพวกเขาเลย

⁴ ก่อนหน้าพวกเขาทุกฝ่ายมีกลุ่มชนของนุหฺ อัด ฟิรอาฮฺ ษะมุต ลูฏ และชาวปาทิบ หมู่ชนดังกล่าวนั้นได้ตั้งเป็นแนวร่วม คล้ายกับว่าได้มีการสังเสียดกันให้ต่อต้านบรรดาราชของพวกเขานั่นแล้วอัลลอฮฺก็ได้ทรงทำลายล้างพวกเขาจนหมดสิ้น ดังนั้นพวกเขาทุกฝ่ายจะระงับภัยที่จะประสบกับพวกเขาเถิด

14. ไม่มีคนหนึ่งคนใด (ในพวกเขา) เว้นแต่ ปฏิเสธบรรดารอซูล ดังนั้น การลงโทษของข้า จึงเหมาะสม (แก่พวกเขา)¹

إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

15. และพวกเหล่านั้นมิได้คอยอันใด นอกจาก เสี่ยงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว โดยไม่มีการ ชักช้า²

وَمَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾

16. และพวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอทรงโปรดเร่งส่วนของเราให้แก่เราโดยเร็วเถิด ก่อนที่จะถึงวันแห่งการชำระบัญชี³

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

17. เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขา กล่าว และจงรำลึกถึงบ่าวของเรา ดาวูดผู้ทรง พลัง (ในการปฏิบัติศาสนกิจ) แท้จริงเขาเป็น ผู้ผินหน้าเข้าหาอัลลอฮ์เสมอ⁴

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِي إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

18. แท้จริง เราได้ทำให้ภูเขาแซ่ซ้องสดุดีพร้อม กับเขา ทั้งในยามพลบค่ำและยามรุ่งอรุณ

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

¹ ทุกคนในหมู่พวกเขาต่างก็ปฏิเสธบรรดารอซูลของเขา ดังนั้นการลงโทษของอัลลอฮ์จึงคู่ควรและจำเป็น ที่พวกเขาจะต้องได้รับ

² คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์จะสมิได้คอยสิ่งใด นอกจากเสี่ยงกัมปนาทของอิสรอฟีล ซึ่งจะเป่าในสังข์เพียงครั้ง เดียวในเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แล้วพวกเขา ก็จะตายเรียบ

³ พวกกุฟฟารมักกะฮ์จะกล่าวเป็นเชิงเย้ยหยันว่า โอ้พระเจ้าของเรา ขอให้การลงโทษที่เป็นส่วนของเราให้ เกิดแก่เราโดยเร็วเถิด ก่อนที่วันกียามะฮ์จะมาถึง หากว่าคำซอของมุฮัมมัดเป็นจริง

⁴ มุฮัมมัดเจ้าจงอดทนต่อการปฏิเสธของพวกเขาเถิด เพราะอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือสนับสนุนเจ้าอย่าง แน่นนอน อันนี้เป็นการปลอบใจท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และเป็นารชูกุฟฟาร และ จงรำลึกถึงบ่าวของเรา ดาวูด นะบีผู้ชอบคุณ ผู้อดทน ผู้เข้มแข็งในศาสนา และมีร่างกายแข็งแรงกำยำ เขาถือศีลอดหนึ่งวันและเว้นหนึ่งวันตลอดปี และเขายืนละหมาดในเวลาเที่ยงคืน และเขาเป็นผู้กลับเนื้อ กลับตัวซอแล้แก่โทษอย่างมากเสมอ

19. และ (เราได้ทำให้) นกมารวมกันทั้งหมด
เชื่อฟังเรา¹

20. และเราได้ทำให้อาณาจักรของเขาเข้มแข็ง
และเราได้ให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่เขา และ
การตัดสินชี้ขาดในเรื่องต่าง ๆ²

21. และมีเรื่องของผู้โต้เถียงมาถึงเจ้า (มุฮัมมัด)
บ้างไหม? เมื่อพวกเขาป็นขำก่าแพงไปที่
มิหฺรอบ (ของดาวู๊ด)³

22. เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาดาวู๊ด เขาตกใจกลัว
พวกเขา พวกเขากล่าวว่า อย่าได้กลัวเลย เรา
คือผู้โต้เถียงสองคน คนหนึ่งในพวกเราได้ล่วง
เกินอีกคนหนึ่ง⁴ ดังนั้น ได้โปรดตัดสินระหว่าง
พวกเราด้วยความยุติธรรมและอย่าได้ลำเอียง
ไม่เที่ยงธรรม และจงชี้แนะเราสู่แนวทางที่เที่ยง
ตรง⁵

وَأَطِيعَ مَخْشُورَةً كُلًّا لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

وَسَدَدْنَا مَلَكُوهَآ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ وَهَلْ أَنْتَ نَبِيُّ الْخَصْمِ إِذْ سُورُوا

الْمِحْرَابِ ﴿٢١﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْزَنْ

خَصْمَانِ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُ بَيْنَنَا يَا أَحَقَّ

وَلَا تَنْظِطْ وَآهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

¹ การเซ่ซ้องสดุดีพร้อมกับเขาของภูษาและนกนั้น เป็นความจริงและนับได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์ของนะบี ดาวู๊ด อะลียอัสสลาม อิบฺนุกะษีรกล่าวว่า บรรดานกนั้นจะกล่าวตัสบีหฺและกล่าวทบทวนพร้อมกับเขา เมื่อบรรดานกบินผ่านนะบีดาวู๊ดและมันได้ยินเขากำลังอ่านคัมภีร์ชะบูร มันจะหยุดและกล่าวตัสบีหฺ พร้อมกับเขา ชุนเขาน้อยใหญ่ก็เช่นเดียวกัน มันจะกล่าวทบทวนและตัสบีหฺพร้อมกับเขา

² อาณาจักรของนะบีดาวู๊ดเข้มแข็งด้วยการช่วยเหลือการมีศักดิ์ศรีและไพร่พลมากมายจากอัลลอฮฺ และ เราได้ให้เขาเป็นนะบีที่มีความเข้าใจในกิจการบริหารอย่างถูกต้อง ดำเนินนโยบายด้วยความสุขุมรอบคอบ และเด็ดขาด

³ เป็นคำถามเชิงเรียกความสนใจ คือ เจ้ารู้เรื่องของผู้ขัดแย้งกันสองฝ่าย (คือมะลักสองท่านที่จำแลงร่าง มาในรูปของชายสองคน) ที่ป็นก่าแพงเข้าไปหานะบีดาวู๊ด ขณะที่เขากำลังทำอื่บาตะฮฺอยู่ในมัสยิดบ้าง ใหม?

⁴ นักตีฟชีรอธิบายว่า นะบีดาวู๊ดตกใจจากการกระทำของพวกเขา เพราะได้เข้ามาโดยมิได้รับอนุญาต และมีได้เข้ามาทางประตูในเวลาที่กำหนดไว้สำหรับทำอื่บาตะฮฺ

⁵ คืออย่าได้รีบเร่งในการตัดสิน และตัดสินให้แก่พวกเราด้วยความยุติธรรม

23. แท้จริงนี่คือพี่ชายของฉัน เขามีแกะตัวเมีย 99 ตัว และฉันมีแกะตัวเมียตัวเดียว แล้วเขายังพูดว่า เอามันมาให้ฉันซิ และเขาได้ข่มขู่ฉันในคำพูด¹

24. เขา (ดาอูด) กล่าวว่า แน่نون เขาอธรรมต่อท่านในการขอให้ฉันแกะของท่านไปรวมกับแกะของเขา และแท้จริง ส่วนมากของผู้มีหุ้นส่วนร่วมกัน บางคนในพวกเขามักละเมิดสิทธิของอีกคนหนึ่ง เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย และพวกเขาเช่นนี้มีน้อย² และดาอูดรู้สึกว่าเขาได้ทดสอบเขาดังนั้น เขาจึงได้ขอยกยต่อพระเจ้าของเขา และเขาได้ก้มลงรุกี้วะและทบทวนความผิดด้วยความเสียใจ³

25. ดังนั้น เราได้ให้อภัยแก่เขาในเรื่องนั้น และแท้จริง สำหรับเขานั้นย่อมอยู่ใกล้ชิด ณ ที่เรา และทางกลับที่ดียิ่ง (ในปรโลก)

26. โอ้ดาอูดเอ๋ย! เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นตัวแทนในแผ่นดินนี้ ดังนั้น เจ้าจงตัดสินคดีต่างๆ ระหว่างมนุษย์ด้วยความยุติธรรม⁴ และอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ มันจะทำให้เจ้าหลงไป

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ
فَقَالَ أَكْفُلْنِيهَا وَعَرَفْنِي فِي الْخَطَابِ ﴿٣٣﴾

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَى نَجْمِهِ وَإِنْ كَبِيرًا
مِنَ الْخَطَايَا لِيَنبَغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ
أَنَّمَا فُتِنَتْهُ فَاسْتَعْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٣٤﴾ ﴿٣٥﴾

فَفَعَّرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ
وَحُسْنَ مَتَابٍ ﴿٣٦﴾

يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ

¹ คือเขาได้โต้เถียงและคาดคั้นจนกระทั่งเอาแกะตัวเดียวของฉันไป

² นะบีดาอูดได้ตัดสินในทันทีโดยมิได้ฟังคำชี้แจงของอีกฝ่ายหนึ่ง

³ หลังจากที่ได้ฟังคำตัดสินของนะบีดาอูดแล้ว มะลัก 2 ท่านก็หายวับไปกับตาของนะบีดาอูด นะบีดาอูดจึงรู้ว่าพระเจ้าของเขาได้ทดสอบเขา มันเป็นความผิดพลาดที่เขาได้รับฟังคำชี้แจงของอีกฝ่ายหนึ่ง ทันทีนั้นเขาก็ก้มลงรุกี้วะขอขมาต่อพระเจ้าของเขาและร้องไห้

⁴ คือตัดสินด้วยความยุติธรรมที่ตรงกับบทบัญญัติของอัลลอฮ์และความโปรดปรานของพระองค์

จากทางของอัลลอฮ์¹ แท้จริง บรรดาผู้ที่หลงไปจากทางของอัลลอฮ์นั้น² สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส เนื่องด้วยพวกเขา ลืมวันแห่งการชำระบัญชี³

27. และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น โดยไร้สาระ นั่นคือการนึกคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁴ ดังนั้นความหายนะคือไฟนรก จงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

28. จะให้เราปฏิเสธต่อบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย เช่น บรรดาผู้บ่อนทำลายในแผ่นดินกระนั้นหรือ? หรือว่าจะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ยำเกรง เช่น บรรดาคนชั่วกระนั้นหรือ?⁵

شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿١٧﴾

أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ السَّاعِقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿١٨﴾

¹ เพราะการตัดสินใจต่าง ๆ นั้น หากสอดคล้องกับบทบัญญัติของพระเจ้าแล้ว ผลประโยชน์ของมนุษย์ก็จะดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบ และจะอำนวยประโยชน์ให้แก่บุคคลทุกระดับชั้น หากว่าการตัดสินใจนั้นเป็นไปตามความใคร่และอารมณ์ ตลอดจนเป็นไปตามความมุ่งหมายของนักปกครองแล้ว ก็จะไปสู่ความหายนะทั้งนักปกครองและประชาชน

² ทางของอัลลอฮ์ที่ตั้งอยู่บนการศรัทธา การดีกวา และอ้างไว้ซึ่งบทบัญญัติและความยุติธรรมแล้ว

³ คือวันกิยามะฮ์

⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปฏิเสธความนึกคิดของผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ว่า พระองค์ทรงสร้างจักรวาลมิใช่เพื่อเคล็ดลับที่เป็นเป้าหมาย นั่นก็คือ เพื่อเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ตามที่พระองค์ทรงบัญญัติให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ เช่น การอิบาดะฮ์ทางจิตใจ ทางคำพูด และทางปฏิบัติ

⁵ อิบนะอะซีรกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่า มันมิใช่เป็นความยุติธรรมของพระองค์ และเคล็ดลับของพระองค์ที่จะให้มีความเท่าเทียมกันระหว่างบรรดามุอมีน และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจึงจำเป็นต้องมีการตอบแทนความดีแก่ผู้จงรักภักดี และลงโทษแก่คนชั่ว

29. คัมภีร์ (อัลกุรอาน) เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้าซึ่งมีความจำเริญ เพื่อพวกเขาจะได้พินิจพิจารณาอายตต่าง ๆ ของอัลกุรอาน และเพื่อปวงผู้มีสติปัญญาจะได้ใคร่ครวญ¹

30. เราได้ประทาน (บุตร) คือสุลัยมาน บ่าวผู้ประเสริฐแก่ดาวิด แท้จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ²

31. และจงรำลึกเมื่อม้าพันธุ์ดีถูกนำมาเสนอแก่เขาในยามเย็นวันหนึ่ง

32. เขากล่าวว่า แท้จริงฉันรักทรัพย์สมบัติ (หมายถึงม้า) จนมันทำให้ฉันลืมการรำลึกถึงพระเจ้าของฉัน จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า³

33. จงนำมันกลับมาให้ฉัน แล้วเขาก็เริ่มลูบซาและคอของมัน⁴

كُنْتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكًا لِيَذَّبَ وَأُتَاهُ إِنَّتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ
أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ دَسْدِسَيْنَ نَعَمَ الْعَبْدَ إِنَّهُ وَأُوَابِ ﴿٣٠﴾

إِذْ عَرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِيَتُ الْخِيَادِ ﴿٣١﴾

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾

رُدُّوهُا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

¹ คือพินิจพิจารณาและใคร่ครวญด้วยสติปัญญาของพวกเขา เพื่อจิตใจและสติปัญญาจะได้รับแสงสว่างคือฮิदाเยฮ์ แล้วพวกเขาจะได้ศรัทธา และปฏิบัติตามด้วยความจงรักภักดี แล้วก็จะได้รอดพ้นจากการลงโทษ และได้รับความสุข

² นักตีฟฮิรอฮิบายว่า คำว่า "ฮิบะฮ์" (ประทาน) ในที่นี้หมายถึงให้เป็นนะบี เขาเป็นบ่าวที่ดีประเสริฐเพราะเขาเป็นผู้ที่หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ด้วยการกลับเนื้อกลับตัว และขอกฎโทษเสมอ

³ ในตอนเย็นวันหนึ่งได้มีการนำเอาม้าพันธุ์ดี ๆ จำนวนพัน ๆ มาแสดงต่อหน้านะบีสุลัยมาน ม้าเหล่านี้บิดาของเขาได้มอบไว้ให้แก่เขา เพื่อจะเตรียมไว้ทำสงคราม เพราะความดีงามของม้าทำให้เขาเพลิดเพลินอยู่กับมัน และทำให้เขาลืมละหมาดอิศร จนกระทั่งตะวันตกดิน

⁴ สุลัยมานกล่าวว่า จงนำม้าเหล่านี้กลับมาให้ฉัน เมื่อเขาลูบคอสันแล้ว เขาได้ม้ามันเพื่อแสดงออกซึ่งความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ และเป็นอาหารแก่คนยากจน เพราะมันได้ทำให้เขาลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์

34. และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบสุลัยมาน และเราได้วางร่างหนึ่งไว้บนเก้าอี้ของเขา แล้ว เขาก็ทบทวนความผิดด้วยความเสียใจ¹

35. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า พระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย ขอ พระองค์ทรงประทานอำนาจอันกว้างขวางแก่ข้า พระองค์ ซึ่งไม่คู่ควรแก่ผู้ไตนอกจากข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงประทานให้ อย่างมากมาย

36. และเราได้ทำให้ลมพัดเฉื่อยๆ ตามบัญชา ของเขาไปยังทิศทางที่เขาต้องการ²

37. และ (เราได้ทำให้) บรรดาชัยฏอน (อยู่ใต้ คำสั่งของเขา) พวกนั้นทั้งหมดเป็นช่างก่อสร้าง และประธาน³

38. และพวกอื่นๆ ถูกพันธนาการด้วยโซ่ติดกัน³

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَدَامًا ۗ إِنَّاب ۞٣٤

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَا يَبْغِي ۖ لَأَحْذَرُنَّ بَعْضَ عَذَابِكَ أَنْتَ أَلْوَهَابُ ۞٣٥

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرٍ رَحْمَةً حَيْثُ أَصَابَ ۞٣٦

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ۞٣٧

وَأَآخِرِينَ مُفْرَقِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۞٣٨

¹ สุลัยมานได้ถูกทดสอบอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ตามคำบอกเล่าของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือสลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ในศ่อเฮียะฮ์ กล่าวว่า เขากล่าวว่า คินนี้ฉันจะสมสู่กับหญิงที่อยู่ในครอบครอง 100 คน นางทุกคน จะออกลูกเป็นชาย เพื่อจะได้เป็นอัศวินออกทำสงครามในทางของอัลลฮุ โดยที่เขามิได้กล่าวคำว่า "อินชาอัลลฮุ" ดังนั้นนางเหล่านั้นจึงมิได้คลอดบุตรออกมานอกจากคนเดียว และเป็นอัมพาต เมื่อได้นำมาให้สุลัยมานแล้วก็ได้อาไปวางไว้ที่เก้าอี้ของเขา สุลัยมานเมื่อได้เห็นเช่นนั้นก็ขออภัยโทษ และกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลฮุ ด้วยความเสียใจในความผิดของเขา

² คืออย่าให้ผู้อื่นมีอำนาจเช่นเดียวกับข้าพระองค์ เขาได้วิงวอนต่ออัลลฮุให้ทรงรับดูอาของเขา แล้ว พระองค์ได้ตอบรับคำวิงวอนของเขา ด้วยการให้ลมพัดเฉื่อยๆ ไปตามบัญชาของเขาที่ต้องการ เพราะมัน ได้พัดเอาพรมของเขาหรือเรือใบของเขา พัดไปเป็นเวลาหนึ่งเดือน และพัดกลับเป็นเวลาหนึ่งเดือน

³ เราได้ให้บรรดาชัยฏอน ส่วนหนึ่งเป็นช่างก่อสร้างทำบ้านและโรงงาน ส่วนหนึ่งเป็นประธานนำในกัน ทะเลเล็กเพื่อนำเอาไข่มุกออกมา และอีกส่วนหนึ่งก็คือชิงขังคำสั่งของเขา และถูกมัดมือไว้กับต้นคอของ มัน และถูกพันธนาการไว้ใต้ดิน พวกก็อดยานีย ให้ความหมายบรรดาชัยฏอนในที่นี้ คือหัวใจอันธพาล

39. นี่คือการประทานให้ของเรา (แก่สุลัยมาน) ดังนั้นเจ้าจะให้แก่ใครก็ได้ หรือจะยับยั้งไม่ให้ใครก็ได้ โดยเจ้าจะไม่ถูกสอบสวน

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ امْكُرْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

40. และแท้จริง สำหรับเขานั้นย่อมอยู่ในใกล้ชิด ณ ที่เรา และทางกลับที่ดียิ่ง (ในปรโลก)¹

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾

41. และจงรำลึกถึงปาวของเรา อัยยูบ² เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา โดยกล่าวว่า ชัยฏอนมารร้ายได้ทำให้ฉันได้รับความเหนื่อยยาก และทุกข์ทรมาน³

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ ۚ

بِضُغْمٍ وَعَاقِبٍ ﴿٤١﴾

42. จงกระทืบ (แผ่นดิน) ด้วยเท้าของเจ้า นี่คือน้ำเย็นสำหรับอาบชำระล้าง และสำหรับดื่ม⁴

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

43. และเราได้ประทานครอบครัวของเขาให้แก่เขา และเช่นเดียวกับพวกเขาพร้อมพวกเขาเป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อเตือนสติแด่ปวงผู้มีสติทั้งหลาย⁵

وَوَهَبْنَا لَهُ إِهْلَآءَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ

لِأُولَى الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٣﴾

¹ และเราได้ให้แก่เจ้าตามที่เจ้าต้องการ ดังนั้นสิ่งที่เราได้แก่เจ้านั้น เจ้ามีสิทธิ์ที่จะให้ใครหรือไม่ให้ใครเป็นเรื่องของเจ้า และเจ้าจะไม่ถูกสอบสวน นอกจากนั้นในวันกิยามะฮ์เจ้าจะเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในใกล้ชิดกับเราและเป็นทางกลับที่ดีของเจ้า

² คืออัยยูบ อิบน์ อัยศู อิบน์ อิสฮาก อิบน์ อิบรอฮีม อะลัยฮิมุสลาม โปรดดูประวัติของนะบีอัยยูบในซูเราะฮ์อัลอัมบิยาฮ์ อายะฮ์ที่ 83 และ 84

³ นักตีฟหรืออิบายว่า การที่เขาอ้างว่า ชัยฏอนเป็นต้นเหตุเช่นนั้นก็เพื่อเป็นการแสดงมรยาทอันดีกับอัลลอฮ์ ตะอาลา ถึงแม้ว่าการงานทั้งหมดทั้งดีและชั่วมาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา นะบีอัยยูบได้ถูกเคราะห์กรรม ในทรัพย์สินสมบัติของเขา ครอบครัวของเขา และร่างกายของเขาเป็นเวลาถึง 18 ปี

⁴ เราได้กล่าวแก่เขาว่า จงเอาเท้ากระทืบแผ่นดิน เขาได้ทำ แล้วตมน้ำใส่สะอาดก็พวยพุ่งออกมา และเราได้กล่าวอีกว่า นี่คือน้ำสำหรับอาบและน้ำสำหรับดื่ม เขาได้อาบน้ำแล้วโรคร้ายนอกร่างกายก็ได้หายไป เมื่อเขาดื่มน้ำโรคร้ายในร่างกายก็ได้หายไปเช่นเดียวกัน

⁵ คืออัลลอฮ์ได้ให้ผู้ที่ตายไปแล้ว เช่นลูกหลานของเขา มีชีวิตขึ้น และปัจจัยยังชีพของเขาก็ได้กลับคืนเหมือนเดิม อีรรอฮียูกกล่าวว่า ที่ใกล้ความจริงนั้นคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้เขามีสุขภาพดีขึ้น และเพียงพร้อมไปด้วยทรัพย์สินสมบัติ จนกระทั่งเขามีลูกหลานมากมายหลายเท่า ทั้งนี้เป็นความเมตตาจากเรา เพราะการอดทนของเขา และความบริสุทธิ์ใจของเขา และเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาจะได้ใคร่ครวญ

44. และจงเอาเศษไม้สักก่าหนึ่งแล้วฟาดด้วย
มัน และอย่าถอนคำสาบาน แท้จริงเราพบว่า
เขา (อัยยูบ) เป็นผู้อดทน บ่าวผู้ประเสริฐ แท้
จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ¹

45. และจงรำลึกถึงปวงบ่าวของเรา อิบรอฮีม
อิสฮาก และยะอฺอฺบ์ ผู้ที่เข้มแข็งและสายตาไกล
(ในเรื่องศาสนา)

46. เราได้เลือกพวกเขา โดยเฉพาะเพื่อเตือน
ให้รำลึกถึงปรโลก

47. และแท้จริงพวกเขาเหล่านั้น ในทัศนะของเรา
แน่นอนอยู่ในหมู่ผู้ได้รับเลือก เพราะพวกเขา
เป็นคนดี²

48. และจงรำลึกถึงอิสมาอีล และอัลยะชะอ
และซัลกิฬี และทุกคนอยู่ในหมู่ผู้ดีเลิศ³

وَحَدِّ يَدَيْكَ ضِعْفًا فَاشْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَقِمَ الْعَبْدَانِ لَهُ أَوَابًا ﴿١١﴾

وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿١٢﴾

إِنَّا اخْتَصَيْنَاهُمْ بِمَخَالَصَةٍ ذَكَرَى الدَّارِ ﴿١٣﴾

وَأَيُّهُمْ عِبْدَنَا لِمَنِ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٤﴾

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ
وَكُلًّا مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٥﴾

¹ เราได้กล่าวแก่เขาว่า จงเอาเศษไม้สักก่าหนึ่ง แล้วฟาดมรรยาของเจ้าด้วยมัน เพื่อเป็นการรักษาคำสาบานและอย่าได้ถอนคำสาบานนักตพชีรอธิบายว่า อัยยูบ ได้สาบานไว้ว่าจะตปกริยาของเขา 100 ทีเมื่อเขาพ้นจากการป่วยของเขา ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า นางได้รับใช้เขาขณะที่เขาป่วย เมื่อการทดสอบอยู่ในขั้นรุนแรงและยาวนาน ชัยฏอนได้เข้ามาบรวกนางว่า เธอจะอดทนไปถึงไหนกัน? แล้วนางก็เข้าไปหามะนออัยยูบด้วยความอึดอัดใจแล้วกล่าวว่า เมื่อใดเคราะห์กรรมนี้จะสิ้นสุดเสียที? นะบีอัยยูบโกรธเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้จากนาง จึงสาบานว่า หากอัลลอสฺให้เขาหายจากการเจ็บป่วยครั้งนี้เขาจะตปนางสัก 100 ที อัลลอสฺ ตะอาลา จึงใช้ให้เขาเอาเศษไม้สักก่าหนึ่ง มีเศษไม้ 100 อัน แล้วฟาดด้วยมันครั้งเดียว (มีผลเท่ากับตี 100 ครั้ง) และเขาก็ยังคงรักษาคำสาบานของเขา และเป็นความเมตตาจากอัลลอสฺแก่เขาและภริยาของเขา ซึ่งได้ทำหน้าที่ดูแลเอาใจใส่เขา และอดทนต่อการทดสอบของเขา นี่คืทางออกสำหรับผู้ที่มีความย่ำเกรงอัลลอสฺ และจงรำกัคดีต่อพระองค์

² โอ์มัฮ์มัด จงรำลึกถึงพวกเขา และถือเป็นแบบอย่างที่ดีเกิด ซึ่งพวกเขาเพียงพร้อมไปด้วยความเข้มแข็งในการทำออบาตะสุ และพินิจพิเคราะห์ไตรตรงในเรืองของศาสนา และเราได้ทำให้พวกเขามีนิสัยประจำตัวที่สำคัญคือมิให้เขาพะวงอยู่แต่ในเรื่องของโลกดุนยา แต่ให้พวกเขารำลึกถึงโลกอาคิเราะฮฺ

³ โอ์มัฮ์มัด จงรำลึกถึงพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้ดีเลิศของอัลลอสฺ จึงยึดถือพวกเขาเป็นแบบอย่างในการอดทน และอดทนต่อการถูกทำร้ายในทางของอัลลอสฺ

49. นี่คือน้ำขี้ดักเตือน และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้น แน่นนอนทางกลับ (ของพวกเข) ย่อมประเสริฐแท้

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنِّ لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَنَابٍ ﴿٤٩﴾

50. คือสวนสวรรค์ที่หลากหลายอันสถาพรประดุจ (ทุกบาน) จะเปิดอ้าไว้สำหรับต้อนรับพวกเขา

حَنَّتْ عَدْنٌ مَّفْنَحَةٌ لَّهُمْ لَأَبْوَابٌ ﴿٥٠﴾

51. นอนเอกเขนกอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้ และเครื่องดีมีนาหาชนิด¹

مُتَّكِبِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِكِهْمَةٍ
كَثِيرٍ وَوَسْرَابٍ ﴿٥١﴾

52. และ ณ ที่พวกเขา นั้น มีหญิงบริสุทธิ์ผู้ลดสายตาลงต่ำ มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน

﴿٥٢﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصْرَاتٌ أَلْوَارِبٌ أَنْزَابٌ ﴿٥٢﴾

53. นี่คือน้ำที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้ สำหรับวันแห่งการชำระบัญชี

هَذَا مَا أُوعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾

54. แท้จริง นี่คือน้ำจืดยังชีพของเราอย่างแน่นนอน มันจะไม่มัววันหมดสิ้น²

إِنَّ هَذَا الرِّزْقُ مَا لَمْ يَمَلَّ مِنْ قَبَادٍ ﴿٥٤﴾

55. ดั่งนั้น³ และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ละเมิดนั้น แน่นนอนทางกลับ (ของพวกเข) ย่อมเลวจริงๆ

هَذَا وَارِثٌ لِلطَّاغِيَةِ لَشَرِّ مَنَابٍ ﴿٥٥﴾

¹ ประวัติของบรรดาอรชูลผู้ทรงเกียรติที่เราได้เล่าให้แก่นี้ เป็นการรำลึกถึงที่ดีแก่พวกเขาในโลกนี้ และเป็นเกียรติที่จะมีการรำลึกถึงพวกเขาตลอดไป และสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับการตอบแทนที่ดีคือสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่อย่างสุขสำราญตลอดกาล

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบอกว่าบรรดาผู้ยำเกรงเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์จะมีหญิงสาวบริสุทธิ์ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันคือ 33 ปี พวกเขาจะลดสายตาลงต่ำ เฉพาะสามีของนางเท่านั้น จะไม่มองไปยังสามีของผู้อื่น นี่คือน้ำที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้ คือความสุขสำราญ ดังกล่าวนั้นคือสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาได้สัญญาไว้กับพวกเขาในวันกียามะฮ์ และปัจจัยยังชีพของเรานั้นจะไม่มัววันหมดสิ้น และสูญสลายเป็นอันขาด

³ คือสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นเช่น ความสุขสำราญของชาวสวรรค์

56. คือนรกญะฮันนัม พวกเขาจะเข้าไปเผาไหม้
ใหม่มัน ดั่งนั้นมันเป็นที่พำนักที่ชั่วช้ายิ่ง

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَمِنْ لَهَا ذَا

57. นี้ (คือการลงโทษอันเจ็บแสบ) ดั่งนั้น พวก
เจ้าจงลิ้มรสมัน (คือ) น้ำเดือดพล่าน และน้ำ
เลือดน้ำหนอง (ของชาวนรก)

هَذَا فَايْدُوهُ جَمِيْرًا وَعَسَاقُ

58. และ (การลงโทษ) ชนิดอื่นอีก เยี่ยงการ
ลงโทษดังกล่าวที่เท่าเทียมคู่ควรกัน¹

وَالْآخَرُ مِنْ شَكْلِهِ اَنْزَوْحُ

59. นี่คือฝูงชนวิ่งกรูกันไปพร้อมกับพวกเจ้าไม่
มีการต้อนรับพวกเขาดอก แท้จริงพวกเขาจะ
เข้าไปอยู่ในไฟนรก²

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَا بِيَوْمِئِذِهِمْ
صَالُو النَّارِ

60. พวกเขาบอกว่า แต่ว่าพวกท่านต่างหาก
ไม่มีการต้อนรับพวกท่าน เพราะพวกท่านได้
เตรียมตัวไว้สำหรับเรา ดั่งนั้นมันเป็นที่พักอัน
ชั่วช้า³

قَالُوْا اَيْلَآنْتُمْ لَا مَرْجَا بَكُمْ اَنْتُمْ قَدْ مَتَّمُوْهُ لَنَا فَيَسَّ
الْقَرَارُ

61. พวกเขาบอกว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราผู้ใด
ที่ได้เตรียมการลงโทษนี้ไว้ให้แก่เรา ขอพระองค์
ได้ทรงโปรดเพิ่มการลงโทษแก่เขาเป็นสองเท่า
ในไฟนรก⁴

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِدُّهُ عَذَابًا صِغْفَا
فِي النَّارِ

¹ สำหรับพวกมุซริกีน ผู้ธรรมเหล่านั้นเช่น อะบูญะฮฺล อุตบะฮฺ อิบน์ มุอัยญ์ และอัลอะศ อิบน์ วาลิล ทาง
กลับของพวกเขา เป็นทางกลับที่เลวร้ายจริงๆ เขาจะได้ลิ้มทุกสิ่งที่ถูกเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา เช่น ไฟนรก
ที่จะเผาไหม้พวกเขา น้ำเดือดพล่าน และน้ำเลือด น้ำหนอง ตลอดจนการลงโทษที่สาสม และคู่ควรแก่
พวกเขา

² นี่คือคำกล่าวของผู้เฝ้าประตูนรกแก่บรรดาหัวหน้า และบรรดาลูกน้องของพวกมุซริกีน

³ บรรดาลูกน้องได้กล่าวแก่บรรดาหัวหน้ามุซริกีนว่า พวกท่านต่างหากที่จะไม่ได้รับการต้อนรับ นักตีฟฮิร
กล่าวว่า ขณะที่บรรดาลูกน้องเข้าสู่ นรก บรรดาหัวหน้าจะกล่าวขึ้นว่า ไม่มีการต้อนรับ และไม่มีควมดี
สำหรับพวกท่าน นี่คือการกล่าวของชาวนรก ชาวนรกนั้นจะแลกเปลี่ยนการสาปแช่งซึ่งกันและกันแทน
การทักทายให้สลาม

⁴ นี่คือคำกล่าวของพวกลูกน้องที่ซออัลลอฮฺ ตะอาลาให้เพิ่มโทษแก่บรรดาหัวหน้าของพวกเขาเป็นสอง
เท่า เพราะพวกเขาเป็นต้นเหตุให้บรรดาลูกน้องหลงทาง

62. และพวกเขาบอกว่า มีอะไรเกิดขึ้นแก่เรา
ทำไมเราจึงไม่เห็นชายอีกหลายคนที่เรานับพวก
เขาว่า อยู่ในหมู่ผู้เลวทรามยิ่ง?

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنَرِي رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿١٦﴾

63. เนื่องจากเราถือ เอาพวกเขาเป็นที่เязะ
เย้ยหน้าชั้น หรือสายตาของพวกเขาเคล็ดเลื่อน
ไปจากพวกเขา¹

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿١٧﴾

64. แท้จริง นั่นคือความจริง ที่ชาวนรกต่างได้
เดียงกัน²

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿١٨﴾

65. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันเป็นแต่
ผู้ตักเตือนเท่านั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
อัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ إِلَهُ الْوَالِدِينَ وَالْحَقُّ أَكْبَرُ ﴿١٩﴾

66. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงอภัยอย่างมากหลาย³

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢٠﴾

¹ พวกหัวหน้ามุชริกีนเหล่านั้นจะกล่าวว่า ทำไมเราจึงมองไม่เห็นบรรดาสาวกของมุฮัมมัด คือลัลลอสฺ-อะลัยฮิวะซัลลัม เช่น คุไซบ บิลาล อัมมาร และคุไบบ แล้วพวกเขาก็ได้ตำหนิตัวเองว่า เป็นเพราะว่าเราถือว่าบรรดามุอมีนเหล่านั้นเป็นที่น่าเязะเย้ยชบชั้นในโลกดุนยา หรือว่าพวกเขาอยู่กับเราในนรกแต่เรามองไม่เห็นพวกเขา

² แท้จริงสิ่งที่เราได้บอกแก่เจ้านี้ คือคำกล่าวหรือการโต้เถียงของชาวนรก มันเป็นเรื่องที่พวกเขาจะต้องพูดกัน

³ หลังจากได้กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสวรรค์นรก เรื่องเกี่ยวกับการให้ความเป็นเอกภาพการเป็นนะบี การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้หรือซูลของพระองค์แจ้งแก่พวกมุชริกีนกูเรชว่า แท้จริงฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ซึ่งจะโดนแก่ทุกคนที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ต่อสัญญาต่างๆ ของพระองค์ต่อการพบกับพระองค์ ไม่มีบาบะฮ์ต่อพระองค์ และเคารพสักการะชัยฏอนศัตรูของพระองค์ และแท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดทั้งสิ้น นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว พระผู้ทรงเอกะในคุณลักษณะของพระองค์ในการเป็นพระเจ้าของพระองค์ และในการอภัยต่อพระองค์ ทรงพิชิตเหนือผู้พิชิตทั้งหลาย พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

67. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) นี่คือนักบุญอันยิ่งใหญ่

قُلْ هُوَ نَبِيُّ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. ที่พวกท่านผินหลังให้กับมัน¹

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

69. ฉันไม่เคยรู้มาก่อนเลยในเรื่องของมะลาอิกะฮ์ เมื่อพวกเขาโต้เถียงกัน

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

70. (เพราะ) มิได้มีวะฮีย์แก่ฉัน นอกจากว่าฉันเป็นเพียง ผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งเท่านั้น²

إِنْ يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا آتَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

71. จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าตรัส แก่มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน³

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِقُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾

72. ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมบูรณ์ และได้เป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา ฉะนั้น พวกเจ้าจงก้มลงสุญูดต่อเขา

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾

73. แล้วมะลาอิกะฮ์ทั้งหมดก็ได้ก้มลงสุญูด⁴

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

¹ พระองค์ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์ แจ้งแก่พวกมุชริกีนชาวมักกะฮ์ว่า อัลกุรอานซึ่งประมวลไว้ด้วยเรื่องราวต่างๆ มากหลายนั้นเป็นข่าวสำคัญอันยิ่งใหญ่ แต่พวกเจ้าพากันผินหลังให้ ปฏิเสธไม่ยอมรับฟัง ไม่ยอมศรัทธา และแสวงหาฮิตายะฮ์

² ฉันจะรู้จากไหนในการถกเถียงของมะลาอิกะฮ์เกี่ยวกับการสร้างอาดัม หากมิใช่วะฮีย์ที่ถูกประทานให้แก่ฉัน อิบดุลญะฮีย์กล่าวว่า ความมุ่งหมายก็คือ คัดค้านการเป็นนบีมุฮัมมัด คือลบล้างอูละฮ์-ฮิวะฮ์ลัม เพราะท่านได้แจ้งเรื่องราวต่างๆ โดยที่พวกเขาไม่เคยรู้มาก่อนเลย และแท้จริงได้ถูกวะฮีย์แก่ฉัน เพื่อยืนยันข้อเท็จจริงอันเดียวเท่านั้น คือฉันเป็นผู้ตักเตือนแก่พวกท่านและคนอื่นๆ ว่าจะมีการลงโทษของอัลลอฮ์แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา และตั้งภาคีในการอิวาตะฮ์ต่อพระองค์

³ คืออาดัมอะลียิสลาม

⁴ คือเมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมบูรณ์ และได้เป่าวิญญาณเข้าไปในตัวเขาแล้ว พวกเจ้าจงก้มลงสุญูดเป็นการให้เกียรติแก่เขา แล้วมะลาอิกะฮ์ทั้งหมดก็ได้ก้มลงสุญูดแก่เขา เป็นการเทิดทูนพระบัญชาของอัลลอฮ์ให้สุญูดแก่เขา

74. นอกจากอิบลีส มันเยอหยิ่งจองหอง และมันอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา¹

75. พระองค์ตรัสว่า อิบลีสเอ๋ย อะไรเล่าที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสujudต่อสิ่งที่ข้าได้สร้างด้วยมือทั้งสองของข้า เจ้าเยอหยิ่งจองหองนักหรือ หรือว่าเจ้าอยู่ในหมู่ผู้สูงส่ง

76. มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน²

77. พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้นเจ้าจงออกไปจากที่นี่ เพราะแท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่

78. และแท้จริงการสาปแช่งของข้าจงประสบแก่เจ้าจนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน³

79. มันกล่าวว่า โอ้ พระเจ้าของข้าพระองค์ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي

اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾

قَالَ فَاصْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

وَأَنذَرْنَاكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

¹ แต่ว่าอิบลีสเยอหยิ่งที่จะจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ มันปฏิเสธที่จะก้มลงสujudต่ออาดัม มันจึงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา อิบลีสเป็นมัลลุกประเภทญิน มิใช่ประเภทมะลาอิกะฮ์

² อัลกุรฎูบียักกล่าวว่า พระองค์ทรงผนวกลิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเข้ากับตัวพระองค์เอง เป็นการยกย่องแก่อาดัม ถึงแม้ว่าพระองค์เป็นผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะพระองค์ทรงสนทนากับมนุษย์ในสิ่งที่เขารู้จัก มัน พระองค์ตรัสว่า “อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสujudต่อสิ่งที่ข้าได้สร้างด้วยกับมือทั้งสองของข้าโดยไม่มีพ่อแม่เป็นสื่อ เจ้าจองหองนักหรือ หรือว่ามีความดีเหนือกว่าผู้อื่น มันตอบว่า “เพราะข้าพระองค์ ถูกสร้างมาจากไฟ อาดัมถูกสร้างมาจากดิน ไฟย่อมดีกว่าดิน”

³ เจ้าถูกขับไล่ออกจากสวรรค์ เจ้าถูกสาปแช่ง เจ้าจะไม่ได้ได้รับความดี และมีเกียรติอีกตลอดไปจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

80. พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่
ผู้ถูกประวิงเวลา

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

81. จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้
แล้ว¹

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

82. มั่นกล้าว่า ดั่งนั้นด้วยพระอำนาจของ
พระองค์ท่าน แน่نونข้าพระองค์ก็จะทำให้
พวกเขาทั้งหมดหลงผิด

قَالَ فِعْرِيكَ لَا تُغْنِيهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

83. เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขา
ที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น²

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

84. พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้นมันเป็นความจริง
และข้าจะกล่าวแต่ความจริงเท่านั้น

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

85. แน่نون ข้าจะให้รภนั้นเต็มไปด้วยพวก
เจ้า และจากผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่พวกเขาทั้ง
หมด³

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

86. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ฉันมิได้ขอรางวัล
ค่าตอบแทนจากพวกท่านในการทำหน้าที่นี้
แต่อย่างใด และฉันก็ได้อยู่ในหมู่ผู้หลง
อ้างสิทธิ์เลย

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

¹ ขอพระองค์ทรงผ่อนผันและประวิงเวลาไปจนกระทั่งวันที่มนุษย์ถูกฟื้นคืนชีพจากกุบูร แต่พระองค์ทรง
ผ่อนผันให้มัน จนกระทั่งเวลาแห่งการเป่าสังข์ครั้งแรก ซึ่งมนุษย์จะตายกันหมด เมื่อถึงเวลานั้นหน้าที่
ของเจ้าก็จะสิ้นสุด

² มารร้ายผู้ถูกสาปแช่งกล่าวว่า “ข้าพระองค์ขอสาบานด้วยพระอำนาจของพระองค์ท่าน ข้าพระองค์จะทำ
ให้ลูกหลานของอาดัมทั้งหมดหลงผิด เว้นแต่บรรดาผู้ที่พระองค์ท่านให้เขามีความบริสุทธิ์ใจเพื่อออบาเดฮ
ต่อพระองค์ท่าน และบรรดาผู้ที่พระองค์ท่านคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากข้าพระองค์”

³ พระองค์ตรัสว่า “ข้าขอสาบานด้วยความจริง และข้าจะไม่พูดนอกจากความจริงเท่านั้น ข้าจะให้รภ
เต็มไปด้วยพวกเจ้าและผู้เชื่อฟังเจ้า”

87. มันมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่
ปวงมนุษย์¹

إِنَّهُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. และแน่นอน เจ้าจะรู้ข่าวคราวของอัลกุรอาน
ในระยะเวลาอันใกล้²

وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

¹ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่พวกเขาว่า ฉันมิได้ขอร้องวัลคำตอบแทนในการเผยแพร่สาส์นแต่ประการใด และฉันมิได้สร้างท่าหรือหลอกหลวง เพื่อที่อ้างตัวเป็นนบีและเสกสรรปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้น และอัลกุรอานนี้มีใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำสั่งสอนและตักเตือนแก่มนุษย์ โยน และผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย

² เจ้าจะรู้ข่าวคราว และข้อเท็จจริงของอัลกุรอานในเวลาอันใกล้นี้ นี่คือการตักเตือน และการชู่ส้าทับอัลหะซัน อัลบัศรีย์กล่าวว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย! เมื่อเวลาตาย ข่าวคราวที่แน่นอนก็จะมาถึงเจ้า”

(39) ซูเราะฮ์ อัซซุมัร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 75 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซุมัร

ซูเราะฮ์อัซซุมัร เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงหลักการเตาฮีดอย่างละเอียด จนกระทั่งเกือบจะเป็นแกนหลักของซูเราะฮ์นี้ เพราะมันเป็นรากฐานของการอีมาน รากฐานของการศรัทธาที่ถูกต้อง และเป็นรากฐานของการงานที่ดี

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงอัลกุรอาน ซึ่งเห็นปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ คู่ชีวิตของมุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์ และใช้ให้ท่านรอซูลมีความบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาตะสุด่อัลลอฮ์ ให้ความบริสุทธิ์พระองค์จากการเปรียบเทียบกับสิ่งที่ถูกสร้าง และได้กล่าวถึงการสงสัยของพวกมุชริกีนในการเคารพของพวกเขาต่อรูปปั้นและเจี๊วด ตลอดจนการยึดถือเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา ซูเราะฮ์ได้ตอบโต้ข้อกังขาเหล่านั้นด้วยหลักฐานอย่างหนักแน่น

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐาน และข้อพิสูจน์ต่างๆ ต่อความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ในการประดิษฐ์อย่างสวยงามของพระองค์ เพื่อสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในปรากฏการณ์ ของกลางคืนและกลางวัน ในการให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรไปตามวาระของมันและในการสร้างมนุษย์ตามขั้นตอนต่างๆ ในความมิดทั้งหลายของมดลูก ทั้งหมดนี้เป็นข้อพิสูจน์อย่างชัดเจนแห่งเดชานุภาพ และความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักการ อะกีดะฮ์อย่างชัดเจน และได้เปิดเผยถึงภาพลักษณ์แห่งการขาดทุนอย่างย่อยยับของพวกกุฟฟารอาชญากรในโลกแห่งการตอบแทน (อาคิเราะฮ์) โดยที่พวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษนานาชนิด และเปลวไฟนรกจะปกคลุมพวกเขาทั้งข้างบนและข้างล่างของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้ยกตัวอย่างเปิดเผยถึงข้อแตกต่างอย่างมากมายระหว่างผู้ที่เคารพ

ภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียวและผู้เคารพสักการะเจ้าหลายองค์ที่ไม่ได้ยืนและไม่ตอบรับ นั่นคือตัวอย่างของบ่าวที่มีนายหลายคนกับบ่าวที่มีนายคนเดียว แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพจิตใจของพวกมุชริกีนขณะที่พวกเขาได้ยืนการให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์จิตใจของพวกเขาจะหดหู่ และเมื่อพวกเขาได้ยืนการกล่าวถึงบรรดาเจวีต พวกเขาก็โห่ร้องแสดงความยินดีและร่าเริง

หลังจากนั้น อัลอายาตได้มีมาในแบบนุ่มนวลสด ๆ ร้อน ๆ เรียกร้องปวงบ่าวไปสู่การกลับเนื้อกลับตัว ขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขา และกลับไปหาพระองค์ ก่อนที่ความตายจะมาเยือนพวกเขาอย่างฉับพลันหรือก่อนที่การลงโทษจะถึงพวกเขาอย่างกะทันหันและไม่รู้สึกตัว เมื่อนั้นพวกเขาจะวิงวอนขอกลับเนื้อกลับตัวและเสียใจในขณะที่การกลับเนื้อกลับตัวและการเสียใจจะไม่อำนวยประโยชน์แต่ประการใด

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงการเป่าสังข์ครั้งแรก และการเป่าสังข์เพื่อการฟื้นคืนชีพและการชุมนุมและติดตามด้วยความหวาดกลัวและความรุนแรงของวันกิยามะฮ์ และได้กล่าวถึงวันพิพากษาครั้งยิ่งใหญ่ โดยที่บรรดาผู้ยำเกรงมีธรรมะจะถูกนำไปสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ ส่วนเหล่าอาชญากรที่ชั่วร้ายจะถูกจงไปยังนรกญะฮันนัม เป็นกลุ่ม ๆ เช่นเดียวกัน ในภาพลักษณ์ที่น่าสพรึงกลัว โดยมีบรรดานะบี และบรรดาสหายที่ซื่อสัตย์ และบรรดาเชฮีดที่มีธรรมะร่วมอยู่ด้วย ทุกสิ่งทุกอย่างทั้งมวลต่างก็มุ่งหน้าสู่พระเจ้าของเขาด้วยการสรรเสริญสุดดีแต่ซ้อง และในสภาพที่มีความกลัวและการยอมจำนน

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์ อัซซุมัร” เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงกลุ่มของผู้มีความสุขสำราญที่เป็นชาวสวรรค์ และกลุ่มของผู้ที่มีความทุกข์ที่เป็นชาวนรก กล่าวถึงกลุ่มแรกพร้อมกับการยกย่องให้เกียรติ และกลุ่มหลังพร้อมกับความต่ำต้อย และการไร้เกียรติ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹

تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วย
สัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระ-
องค์²

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ
مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

3. ฟังทราบเถิด การอวดะฮฺโดยบริสุทธิ์ใจนั้น
เป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว³ ส่วนบรรดาผู้ที่ยึด
ถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดย
กล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่
เพื่อทำให้เราเข้าใจใกล้ชิดกับอัลลอฮ์⁴ แท้จริง
อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่
พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะ
ไม่ทรงชี้้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จผู้ไม่สำนึกบุญคุณ⁵

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا
إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ﴿٣﴾

¹ อัลกรุอันที่ถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงกระทำทุกสิ่งอย่างด้วยความปรีชาญาณ

² เราได้ประทานอัลกรุอันนี้แก่เจ้า ซึ่งประมวลไว้ด้วยสัจธรรมและข้อเท็จจริงที่ไม่มีความเท็จหรือสิ่งไร้สาระเจือปนอยู่เลย ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีอัลลอฮ์แต่พระองค์เดียวในการอวดะฮฺของเจ้าและอย่าให้การกระทำของเจ้าและเจตนารมณ์ของเจ้ามุ่งไปสู่ผู้อื่นนอกจากพระเจ้าของเจ้า

³ โอ้มนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา จะไม่ทรงรับการงานใดๆ เว้นแต่สิ่งนั้นจะกระทำไปโดยบริสุทธิ์ใจหวังในพระพักตร์ของพระองค์เท่านั้น

⁴ อัศศอวียักกล่าวว่า เมื่อมีการกล่าวแก่พวกมุชริกีนว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกท่าน? ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และใครคือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของปู่ย่าตายายของพวกท่าน? พวกเขาจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์" แล้วพวกเขาจะถูกถามอีกว่า แล้วทำไมพวกท่านจึงสักการะบูชาเจ็ดดวงๆ เล่า? พวกเขา ก็จะตอบว่า เพื่อทำให้เราใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ และขอความช่วยเหลือแก่เรา ณ ที่พระองค์

⁵ ในวันกิยามะฮฺ อัลลอฮ์จะทรงตัดสินในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา จะทรงให้บรรดามุอมีนเข้าสวรรค์ และพวกปฏิเสธศรัทธาเข้านรก พระองค์จะไม่ทรงชี้้นำทาง และชี้แนะศาสนาที่ถูกต้องแก่ผู้ที่ไม่กล่าวเท็จต่อพระเจ้าของเขา และผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่สำนึกบุญคุณต่อพระองค์

4. หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะมีพระโอรส แนนอนพระองค์จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามทีพระองค์ทรงประสงค์ มหาบริสุทธิ์ที่พระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเออะ ผู้ทรงพิชิต¹

5. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง² พระองค์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน³ และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิดพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภิเษกอย่างมาก⁴

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ
عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ۗ إِنَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

¹ ในหนังสืออัดดะฮ์ฮิลกล่าวไว้ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ความบริสุทธิ์แก่ตัวของพระองค์เอง จากการมีพระบุตร และทรงกล่าวถึงตัวพระองค์เองว่าเป็นผู้ทรงเออะ เพราะความเป็นเออะย่อมขัดกับการมีพระบุตร และหากว่าพระองค์จะมีพระบุตรก็จะมาจากประเภทเดียวกับพระองค์ พระองค์ไม่มีประเภท เพราะพระองค์ทรงเออะ และทรงกล่าวถึงพระองค์เองว่าเป็นผู้ทรงพิชิต เป็นการแสดงถึงการปฏิเสธสิ่งที่เป็นคู่เคียงกับพระองค์ เพราะทุกสิ่งย่อมถูกพิชิตภายใต้การพิชิตของพระองค์ ดังนั้นสิ่งนั้นย่อมจะคู่เคียงกับพระองค์ไม่ได้

² ทรงสร้างมันทั้งสองอย่างสมบูรณ์แบบ และลักษณะที่เต็มไปด้วยความมหัศจรรย์ ด้วยความจริงที่ชัดแจ้ง และหลักฐานอันแจ่มชัด

³ อัลกุรฎูบีย์กล่าวไว้ในตีฟิรของเขาว่า “คือทรงให้กลางวันแก่คลุมเข้าไปในกลางวันจนกระทั่งแสงของมันหายไปและกลางวันแก่คลุมเข้าไปในกลางคืน จนกระทั่งความมืดหายไป ซึ่งตรงกับคำอธิบายของก้อดาตฮุ ในความหมายแห่งคำกล่าวของอัลลอฮ์ ตะอาลาในซูเราะฮ์อัลอะรอฟ อายะฮ์ที่ 54 ความว่า : “พระองค์ทรงให้กลางวันแก่คลุมกลางวัน ต่างก็ไล่ตามซึ่งกันและกันอย่างรวดเร็ว”

⁴ คือดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์จะโคจรไปเพื่อผลประโยชน์ของปวงบ่าว ทั้งสองต่างก็โคจรไปตามเวลาที่ถูกกำหนดไว้ ณ ที่อัลลอฮ์ จนกระทั่งวันกียามะฮ์

6. พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า¹ พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่า อยู่ในความมืดสามชั้น² นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น!

7. หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงพอเพียงจากพวกเจ้า และจะไม่ทรงปิดยีนดีต่อการเนรคุณของปวงบ่าวของพระองค์ และหากพวกเจ้ากตัญญู พระองค์ก็จะทรงปิดยีนดีต่อพวกเจ้า³ และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า⁴

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ جَعَلْنَا مِنْهَا ذَوْجَهَا
وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنْهَا أَنْثَىٰ وَنَذْرًا ۖ فَخَلَقَكُمْ
فِي بَطْنٍ أُمَّهَاتِكُمْ خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ
فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَن تَضُرُّوهُ ۗ

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنَىٰ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۗ

¹ อัลญุฮูบรียี กล่าวว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง” คืออาดัม “แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นคู่ครองของมัน” คือเฮวา ทรงสร้างนางจากซี่โครงซี่หนึ่งของเขา และทรงให้ปศุสัตว์ที่กินได้ คือ อูฐ วัว แพะ แกะ จำนวน ๘ คู่ จากทุกชนิดมีตัวผู้และตัวเมีย

² คือทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาเป็นชั้นตอน เพราะมนุษย์นั้นเริ่มจากน้ำอสุจิ แล้วเป็นก้อนเลือด แล้วเป็นก้อนเนื้อจนกระทั่งมีรูปร่างที่สมบูรณ์ จากนั้นก็เป่าวิญญาณเข้าไปในร่างนั้น จนกลายเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ อยู่ในความมืดสามชั้น คือท้อง มดลูก และถุงน้ำคร่ำ

³ คือหากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเจ้าได้พบเห็นร่องรอยแห่งเดชานุภาพของพระองค์ และความโปรดปรานอันหลากหลายของพระองค์แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงพอเพียงจากพวกเจ้า จากการอيمانของพวกเจ้า จากการกตัญญูของพวกเจ้า พระองค์จะไม่ทรงพอพระทัยการเนรคุณของผู้หนึ่งผู้ใดจากมนุษย์ และหากพวกเจ้ากตัญญูต่อพระเจ้าของพวกเจ้า พระองค์จะทรงพอพระทัยต่อการกตัญญูจากพวกเจ้า ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของพวกเจ้ามิใช่เพื่อผลประโยชน์ของพระองค์แต่อย่างใด

⁴ ไม่มีชีวิตใดแบกความผิดของอีกชีวิตหนึ่ง แต่ทุกคนจะได้รับโทษตามความผิดของเขาที่ได้กระทำไว้

และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงออก¹

8. และเมื่อทุกขภัยใดๆ ประสบแก่มนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาเป็นผู้หันหน้าเข้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม² ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานจากพระองค์ให้แก่เขา เขาก็ลืมสิ่งที่เขาได้เคยวิงวอนขอต่อพระองค์มาแต่ก่อน และเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮ์เพื่อให้หลงจากทางของอัลลอฮ์³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ท่านจงรำเริงเพียงระยะหนึ่งต่อการปฏิเสธของท่านเถิด แท้จริงท่านนั้นอยู่ในหมู่ชาวนรก⁴

9. ผู้ที่เขาเป็นผู้ภักดีในยามคำคืน ในสภาพของผู้สูญเสีย และผู้ยี่นละหมาดโดยที่เขาหวังเกรงต่อโลกอาคิเราะฮ์ และหวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา (จะเหมือนกับผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ?) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوَ إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾

﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ إِانَاءَ الْآئِيلِ سَاجِدًا وَفَإِيْمًا يَحْدُرُ الْآخِرَةَ وَرَبُّ جَوَارِحِهِ رَبِّي قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

¹ คือจะทรงสอบสวนพวกเจ้าและตอบแทนพวกเจ้าตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ และทรงรอบรู้สิ่งที่คุณเหล่านั้นอยู่ในทรงออก

² เมื่อทุกขภัยเช่น ความยากจน เจ็บไข้ได้ป่วย และการทดสอบอื่นๆ ประสบแก่เขา เขาจะผินหน้าเข้าหาพระองค์เพื่อวิงวอนขอให้ทุกขภัยนั้นหมดสิ้นไป

³ คือเมื่อทรงปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้ผ่านพ้นไปแล้ว เขาก็ตั้งสิ่งอื่นๆ คู่เคียงกับอัลลอฮ์ในการทำอิบาดะฮ์ เขาลืมสภาพก่อนๆ ขณะที่เขากำลังอยู่ในความทุกข์ยาก

⁴ เป็นการขู่ส้าท้บคือจงรำเริงในขณะที่ท่านดำรงชีวิตอยู่ในโลกดุนยาที่จะสูญสลายนี้เพียงชั่วครู่หนึ่งเถิด เพราะท่านนั้นเป็นชาวนรกอย่างแน่นอน

บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ¹? แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ

10. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายเอ๋ย! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกท่านเถิด สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้ คือ (จะได้รับการตอบแทน) ความดีและแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล² แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้น จะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ³

11. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์

قُلْ يٰٓعِبَادِ اللّٰهِ اٰمَنُوْا اَنْفُوْرِكُمْ لِلَّذِيْنَ
اٰخَسُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّاَرْضُ اللّٰهِ
وٰسِعَةٌ اِنَّمَا يُوْفٰى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

قُلْ اِنِّيْ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لِّلّٰهِ ﴿١١﴾

¹ คือห้วงการลงโทษในวันอาคิเราะฮ์ และห้วงความเมตตา คือห้วงการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์แน่นอน สภาพของบุคคลสองจำพวกนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน อิมามอัลฟัครุรอซีย์กล่าวไว้ในหนังสืออัลด็ฟซีร์อัลกะบิรว่าพึงทราบเถิดว่า อาเยฮ์นี้เป็นการบ่งชี้ถึงเคล็ดลับที่ประหลาด ประการแรกก็คือพระองค์ทรงเริ่มด้วยการกล่าวถึงการกระทำ และจบลงด้วยการกล่าวถึงวิชาความรู้ ส่วนที่ว่ากระทำนั้นก็คือ การภักดี การสุญูด และการยื่นละหมาด ส่วนที่ว่าวิชาความรู้ก็คือ คำตรัสของพระองค์ที่ว่า “บรรดาผู้รู้กับบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ” อันนี้เป็นการชี้บ่งว่าความสมบูรณ์ของมนุษย์นั้นอยู่ที่เป้าหมายทั้งสอง คือการกระทำและความรู้

² คือจงแจ้งแก่ปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ศรัทธา ซึ่งมีคุณลักษณะสองประการอยู่ในตัวของเขาคือ การศรัทธาและการยำเกรงอัลลอฮ์ นักด็ฟซีร์กล่าวว่า อาเยฮ์นี้ถูกประทานลงมาในเรื่องยะฮ์ฟิร อิบฺนุ อะบีฏอลิบและสหายของเขา ขณะที่พวกเขาตั้งใจจะอพยพไปยังดินแดนหะบะชะฮ์ (เออีโอเปีย) จุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อปลอดภัยแก่พวกเขา และสนับสนุนให้มีการอพยพ

³ ดังนั้นพวกเจ้าจงอพยพจากดินแดนญุฟุรไปยังดินแดนอิมาน พวกเจ้าอย่าพำนักอยู่ในดินแดนที่พวกเจ้าไม่สามารถที่จะธำรงไว้ซึ่งสัญลักษณ์ของอัลลอฮ์ได้ และบรรดาผู้อดทนนั้นการตอบแทนของพวกเขาไม่สามารถที่จะชั่งตวงวัดได้

12. และฉันได้ถูกบัญชาให้ฉันเป็นคนแรกของ
ปวงชนผู้มอบน้อม¹

وَأْمُرْتُ لِأَن أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

13. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันกลัวการ
ลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้า
ของฉัน²

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

14. จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉัน
เคารพภักดีโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจใน
ศาสนาของฉันต่อพระองค์³

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾

15. ดังนั้นพวกท่านจงสักการะบูชาตามที่พวก
ท่านประสงค์อื่นจากพระองค์เถิด จงกล่าวเถิด
ว่า แท้จริงบรรดาผู้ขาดทุนนั้นคือบรรดาผู้ที่ทำ
ตัวของพวกเขาเองและครอบครัวของพวกเขา
ให้ขาดทุนในวันกิยามะฮ์ พึงรู้เถิดว่านั่นคือการ
ขาดทุนอย่างชัดแจ้ง⁴

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِي قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

¹ ในตีฟิร้อลฎุรฎูบีย์กล่าวว่า ท่านนะบี คือลัลลอสูอะลัยฮิวะซัลลัม เป็นคนแรกของประชาชาตินี้ใน
ปวงบ่าวผู้มอบน้อม เพราะท่านเป็นคนแรกที่ไม่ยอมปฏิบัติตามศาสนาของปู่ย่าตายายของท่าน ท่านเป็น
ผู้ทำลายรูปปั้นและเจิวัดต่าง ๆ ยอมมอบน้อมผืนหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ศรัทธาต่อพระองค์ และเรียกร้องไป
สู่พระองค์

² ฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะลงโทษฉันในวันกิยามะฮ์ด้วยนรก
ญะฮันนัม

³ ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียว เป็นผู้สุจริตมันต่อพระองค์ในการจงรักภักดี
ของฉัน และการอิบาดะฮ์ของฉัน จากทุกสิ่งที่เป็นภาคีต่อพระองค์

⁴ อายะฮ์นี้เป็นประโยคคำสั่งใช้ในรูปแบบของการขู่ส้าทับ คือพวกท่านจงเคารพสักการะตามสิ่งที่พวก
ท่านประสงค์อื่นจากอัลลอฮ์เป็นต้นว่า รูปปั้นก็ดี เจิวัดก็ดี แล้วพวกท่านก็จะเห็นบั้นปลายแห่งการปฏิเสธ
ศรัทธาของพวกท่านในหนังสืออัลตีฟิร้อลฎุรฎูบีย์ อัลกะบีรกล่าวว่า อิบนุอับบาสกล่าวว่า แท้จริงมนุษย์ทุกคนนั้น
มีที่พำนัก ครอบครัว และคนรับใช้ในสวนสวรรค์หากเขาจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เขาก็จะได้รับสิ่งดังกล่าว
เป็นการตอบแทน และหากเขาเป็นชาวนรก เขาจะถูกห้ามจากสิ่งดังกล่าว เขาจึงขาดทุนด้วยตัวของเขา
เอง ครอบครัวของเขาและที่พำนัก

16. สำหรับพวกเขา นั้นมีชั้นของเปลวไฟนรก ปกคลุมเหนือพวกเขา และเบื้องล่างของพวกเขาก็มีชั้นของเปลวไฟนรกอยู่ด้วย สิ่งนั้นแหละที่อัลลอฮ์ทรงทำให้ปวงบ่าวของพระองค์กลัว ใ้อ้วงบ่าวของข้าเอ๋ย! จงยำเกรงต่อข้าเถิด¹

17. และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงหนีให้ห่างจากพวกเจ็ด เพื่อที่จะไม่สักการะบูชามัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ สำหรับพวกเขา นั้นมีข่าวดี ดังนั้น เจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของข้า²

18. บรรดาผู้ที่สดับฟังคำกล่าว แล้วปฏิบัติตามที่ดีที่สุดของมัน ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา และชนเหล่านี้พวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญา ใคร่ครวญ³

19. ดังนั้นผู้ที่คำนึงสัญญาแห่งการลงโทษได้ คู่ควรแก่เขาแล้ว (เจ้าสามารถจะฮิยาเยฮ์ให้แก่เขา) กระนั้นหรือ? และเจ้าจะช่วยผู้ที่อยู่ในนรก

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ
ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِعِبَادِهِ بَعِيدًا فَأَتَقُونَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الظُّلُمَاتِ أَن يعبُدوها وَأَنَا بَوَالِي اللَّهِ
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادَ ﴿١٧﴾

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَيْنَاهُمْ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ
هُمْ أَوْلَا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

أَفَمَن حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأنتَ
تُقَدِّمُ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

¹ คือเปลวไฟนรกจะปกคลุมพวกเขาทั้งข้างบน ข้างล่าง และห้อมล้อมพวกเขาทุกๆ ด้าน ความหมายของคำว่า “ซุลลุน” คือเปลวไฟนรกมองเห็นเป็นชั้นๆ ดูหนาที่บ การลงโทษอย่างหนักหน่วงเช่นนี้ อัลลอฮ์ตะอาลา นำมากกล่าวไว้เพื่อเป็นการขู่ส้าทับปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อที่จะระงับการกระทำที่เป็นพระอม และเป็นบาป อัลชะมัดชะรีย์ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ของท่านว่า นี่คืข้อเตือนสติจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แก่ปวงบ่าวของพระองค์ และเป็นคำสั่งสอนที่ดียิ่ง

² เมื่อพระองค์กล่าวถึงสัญญาร้ายแก่ผู้สักการะบูชารูปปั้นและเจว็ด พระองค์ทรงกล่าวถึงสัญญาหรือข่าวดีแก่ผู้ที่ประกอบคุณงามความดีที่ปลื้กตัวให้พ้นจากการตั้งภาคี และการฝ่าฝืน ทั้งนี้เพื่อให้สัญญาดีควบคู่กันไปกับสัญญาร้ายอันจะเป็นผลให้เกิดความหวังในความเมตตา และความกลัวในการลงโทษ

³ อิบน์ อับบาส กล่าวว่า คือบุคคลที่สดับฟังคำพูดที่ดี และคำพูดที่น่าเกลียด แล้วเขาก็พูดในสิ่งที่ดีและระงับไม่พูดสิ่งที่น่ารังเกียจ

22. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงเปิดทรวงอกของเขาเพื่ออิสลาม และเขาอยู่บนแสงสว่างจากพระเจ้าของเขา (จะเหมือนกับผู้ที่หัวใจบอดกระนั้นหรือ?) ดังนั้นความวิบัติจึงประสบแด่ผู้ที่หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์จนเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง¹

23. อัลลอฮ์ได้ทรงประทานคำกล่าวที่ดียิ่งลงมาเป็นคัมภีร์คล่องจองกันกล่าวซ้ำกัน² ผิวหนังของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาจะลุกชันขึ้น แล้วผิวหนังของพวกเขาและหัวใจของพวกเขาจะสงบลง เพื่อรำลึกถึงอัลลอฮ์³ นั่นคือการชี้แนวทางของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงชี้แนวทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แนวทาง

24. ดังนั้นผู้ใดที่ป้องกันใบหน้าของเขาให้พ้นจากการลงโทษอันชั่วช้าในวันกียามะฮ์ (จะเหมือนกับผู้ที่ปลอดภัยจากการลงโทษกระนั้น

أَفَمَنْ سَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ قَوْلٌ لِّلْقَسِيَّةِ
قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أَوْ لِيَكُ فِي صَلَاتٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

اللَّهُ زَلَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مَّتَشَبِهًا مَّتَانِي
نَفْسُهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
ثُمَّ تَلِينَ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ
ذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ
وَمَن يَضَلِّ اللَّهُ فَآلَهُ ۖ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾

أَفَمَنْ بَنَىٰ بَوَاجِهِ ۖ سَوْءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٤﴾

¹ อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่อยู่ในแนวทางของอิสลาม ซึ่งพระองค์ทรงเปิดทรวงอกให้แก่เขาแล้ว กับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมรับความจริง หัวใจของเขาจึงบอด ดังนั้นบุคคลทั้งสองจะเท่าเทียมและเหมือนกันหรือ? คำตอบก็คือไม่ ดังนั้นความวิบัติความหายนะจึงประสบแก่บุคคลประเภทหลังคือผู้ที่มึนงงแข็งกระด้าง

² คืออัลกุรอานเป็นคำกล่าวที่คล้ายคลึงกันคล่องจองทางด้านสำนวน, โวหาร, ชัดเจน, ไพเราะ และไม่ขัดกัน อัลกุรอานนี้มีมารกล่าวซ้ำกันในเรื่องข้อแนะนำสั่งสอน ข้อบัญญัติต่าง ๆ สิ่งทีหะลาล หะรอม ตลอดจนเรื่องราวและข่าวคราวก็ได้มีการกล่าวซ้ำกันโดยไม่เบื่อหน่าย

³ คือขณะอ่านหรือฟังอัลอายะตของอัลกุรอานที่กล่าวถึงสัญญาณดี และสัญญาณร้าย และการต่อสู้กับผิวหนังของพวกเขาจะลุกชัน และเมื่ออ่านหรือฟังอัลอายะตที่เกี่ยวกับความเมตตา หัวใจและผิวหนังของพวกเขาจะสงบลงเพื่อหวังความเมตตาจากพระองค์

หรือ?) และจะมีเสียงกล่าวแก่บรรดาผู้อธรรม
ว่า จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหาไว้เถิด¹

25. บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธ
มาแล้ว ดังนั้นการลงโทษได้มีมายังพวกเขา
โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว

26. ดังนั้น อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาลิ้มรสความ
อัปยศในชีวิตของโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษ
ในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากว่า หากพวกเขาได้รู้

27. และโดยแน่นอน เราได้ยกไว้ในทุก ๆ อุทา-
หารณ์ในอัลกุรอานนี้สำหรับมนุษย์เพื่อพวกเขา
จะได้ใคร่ครวญ²

28. กุรอานเป็นภาษาอาหรับ ไม่มีการคัดเดียว
เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรง³

29. อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ชายคนหนึ่งเป็น
ของหุ่นส่วนหลายคน พวกเขาขัดแย้งไม่ลง
รอยกัน และชายอีกคนหนึ่งเป็นของชายคน
หนึ่งโดยเฉพาะ ทั้งสองนี้จะเป็นอุทาหรณ์ที่
เท่าเทียมกันหรือ? การสรรเสริญทั้งมวลเป็น

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْتَهُمْ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾

فَاذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

¹ นักตีฟิรากล่าวว่า ไบหน่าเป็นอวัยวะที่มีเกียรติยิ่ง ดังนั้นเมื่อมนุษย์ตกอยู่ในสภาพที่เผชิญกับเหตุการณ์
ที่น่ากลัว ก็จะใช้มือของเขายกขึ้นปกป้องไบหน่าของเขา แต่มือของพวกเขาถูกพารถูกพันธนาการในวัน
กียามะฮ์ ดังนั้น พวกเขาจึงถูกโยนลงโทษ ไม่มีสิ่งใดที่ปกป้องพวกเขาได้นอกจากไบหน่าของพวกเขา

² เราได้ชี้แจงไว้อย่างชัดเจนในอัลกุรอาน พร้อมอุทาหรณ์ และชาวคราวอย่างชัดเจนตามที่พวกเขาต้องการ
จะรู้เพื่อที่พวกเขาจะได้ยึดถือเป็นข้อเตือนสติและบทเรียนจากอุทาหรณ์เหล่านั้น

³ โดยที่อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับจึงไม่มีข้อแตกต่างข้อขัดแย้งแต่ประการใด เพื่อที่พวกเขาจะได้มีความ
เข้าใจและมีความยำเกรง และเพื่อที่พวกเขาจะได้ปลื้มใจให้ห่างจากสิ่งที่หะรอม

ของอัลลอฮ์ แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้¹

30. แท้จริงเจ้าจะต้องตาย และแท้จริงพวกเขา
จะต้องตาย²

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

31. แล้วแท้จริงพวกเขาในวันกิยามะฮ์จะถก
เถียงกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา³

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخَصِّمُونَ ﴿٣١﴾

32. ดังนั้น ผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้กล่าว
เท็จต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธความจริงเมื่อมันได้
มีมายังเขา มิใช่ในนรกดอกหรือที่เป็นที่พำนัก
สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁴

﴿٣٢﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และเขาได้เชื่อมั่น
ความจริงนั้น ชนเหล่านี้ พวกเขาคือบรรดาผู้
ยำเกรง⁵

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُنْقَرُونَ ﴿٣٣﴾

¹ ในอายะฮ์นี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทาหรณ์ คือ อุทาหรณ์หนึ่งสำหรับคนมุชริกที่เคารพสักการะพระเจ้าหลายองค์ และอีกอุทาหรณ์หนึ่งสำหรับคนมุฮ์ซิดที่ไม่เคารพสักการะใครนอกจากอัลลอฮ์ของค์เดียว สำหรับคนมุชริกนั้นเปรียบเสมือนชายคนหนึ่งที่มีนายหลายคนที่มีมารยาทเลวทรามเป็นหุ้นส่วนครอบครองเขา นั่นเองแต่ละคนก็จะออกคำสั่งให้เขาเป็นคนละอย่าง พวกเขาจึงขัดแย้งกัน ส่วนมุฮ์ซิดเปรียบเสมือนชายคนหนึ่งที่มีนายที่มีมารยาทดีงามครอบครองเขา ระหว่างชายทั้งสองคนนี้จะมีความเป็นอยู่เท่าเทียมกันหรือ? คำตอบก็คือ ไม่ เพราะทั้งสองคนนั้นเปรียบเสมือนความเป็นอิสระและความเป็นทาส

² แท้จริง โอ้มุฮ์มัดเจ้าจะต้องตาย เสมือนกับพวกเขาที่จะต้องตายเช่นเดียวกัน ไม่มีใครที่จะอยู่ยงคงกระพันในโลกนี้

³ ในวันกิยามะฮ์นั้น พวกเขาจะมารวมกันอยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะได้เถียงกันในเรื่องของการทำความยุติธรรม เรื่องของโลกดุนยา และเรื่องของการศานา ในที่สุดพระเจ้าทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมยิ่งก็จะทรงตัดสินชี้ขาดระหว่างพวกเขา

⁴ คือไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับการตั้งภาคี และการตั้งพระบุตรให้แก่พระองค์ และปฏิเสธอัลกุรอานและบทบัญญัติของพระองค์เมื่อเขาได้รับแจ้งแล้ว โดยมีได้พินิจพิจารณาและไตร่ตรอง ดังนั้นนรกจึงเป็นที่พำนักและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น

⁵ ผู้ที่นำความจริงมาประกาศเผยแผ่ก็คือบรรดานะบี ส่วนผู้ที่เชื่อมั่นต่อความจริงนั้นก็คือบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา

34. สำหรับพวกเขา นั้นจะได้สิ่งที่พวกเขาต้องการ ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา¹ นั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้กระทำความดี

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

35. เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงลบล้างความชั่วที่พวกเขากระทำไว้ออกจากพวกเขา และจะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขาด้วยสิ่งที่ดี ยิ่งตามที่พวกเขาได้กระทำไว้²

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي أَعْمَلُوا وَبَجْرَتِهِمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. อัลลอฮ์จะมีทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ³ และพวกเขายังขู่เจ้าให้กลัวด้วยเจวิตต่าง ๆ อื่นจากพระองค์⁴ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดั่งนั้นสำหรับเขาจะไม่มิผู้ชี้หน้ทาง

إِلَّا لَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

37. และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงชี้หน้ทาง ดั่งนั้นก็ไม่มีผู้ใดจะทำให้เขาหลงทางได้ อัลลอฮ์มิใช่เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงตอบโต้อย่างเด็ดขาดดอกหรือ⁵

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ إِلَّا لَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

¹ สิ่งที่บรรดาผู้ยำเกรงต้องการจะได้และจะได้รับการตอบแทนในสวรรค์ก็คือ หญิงสาวพรหมจารีย์ที่มีนัยน์ตาโตสวย ฤดูหาสน์ ความสุขมากมายในทุกรูปแบบ

² บรรดานักตีฟซิกกล่าวว่า ความยุติธรรมนั่นคือ ทั้งความดีและความชั่วจะต้องถูกสอบสวน แล้วก็ต้องมีการตอบแทน และความโปรดปรานนั่นก็คืออัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยการตอบแทนนั้น แก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่มีความยำเกรง แล้วพระองค์จะทรงลบล้างการงานที่ชั่วของพวกเขา ดั่งนั้นจะไม่มี การสอบสวนเหลือสำหรับพวกเขาอีก และพระองค์ก็จะตอบแทนผลบุญให้แก่พวกเขาด้วยการตอบแทนที่ดีเยี่ยม แล้วตาซึ่งแห่งความดีของพวกเขาก็จะเพิ่มขึ้น

³ อะบุสสะอูดกล่าวไว้ในตีฟซิกของเขาว่า เป็นการปลอมโยนท่านนะบี คือลัลลอฮ์จะลบล้างชัล์ม จากสิ่งที่พวกกุเรชกล่าวแก่เขาว่า ท่านจะระงับจากการกล่าวโจมตีพระเจ้าของเราหรือไม่? หรือจะให้เรานำความหายนะและความเป็นบ้ามาให้แก่ท่าน

⁴ ซึ่งเจวิตเหล่านั้นจะไม่ให้คุณให้โทษแก่ใครเลย

⁵ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงพิชิตมิใช่ถูกพิชิต ทรงแก้แค้นแก่ปวงศัตรูของพระองค์ ในอายะฮ์นี้เป็นสัญญาร้ายแก่พวกมุชริกีน และเป็นสัญญาดีแก่บรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา

38. และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่نون พวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งพวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮฺนั้น หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ จะให้ความทุกข์ยากแก่ฉันแล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม? หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉัน พวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮฺทรงพอเพียงแก่ฉันแล้ว พระองค์เท่านั้นที่บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจะให้ความไว้วางใจ¹

39. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้หมู่ชนของฉัน เอ๋ย! จงทำงานตามสภาพของพวกเขา แท้จริงฉันก็เป็นผู้ทำงาน² แล้วพวกท่านจะได้รู้

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ تُمْسِكُكُمْ رَحْمَتَهُ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ يَا قَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

¹ อีรรอซียีได้กล่าวไว้ในหนังสืออัตตัฟซีร อัลกะบীর ของเขาว่า แท้จริงความรู้เกี่ยวกับการมีของพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณนั้น มิได้มีการขัดแย้งกันในหมู่สิ่งที่ได้ถูกสร้างมาทั้งหลาย และสติปัญญา ก็ได้ยืนยันถึงความถูกต้องของความรู้อันนี้ ดังนั้นผู้ที่ใคร่ครวญในความประหลาดของสภาพแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินในความประหลาดของสภาพแห่งพืชพันธุ์และปศุสัตว์ในความประหลาดของร่างกายมนุษย์ และสิ่งที่มีอยู่ในนั้น เช่น ชนิดต่างๆ ของปรีชาญาณแห่งความประหลาดทั้งหลาย และผลประโยชน์อันน่าประหลาดเหล่านั้นทั้งหมด ก็ขอมอบรับว่าพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณและผู้ทรงเมตตาเสมอ ทรงมีอย่างแน่อน ดังนั้นพวกมุซริกีนจึงขอมอบรับว่ามีอัลลอฮฺ จุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อเป็นการคัดค้านพวกมุซริกีนในการอิวาตะฮฺของพวกเขาต่อสิ่งที่ไม่ให้โทษและไม่ให้คุณแก่พวกเขาเลย และเป็นหลักฐานถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์

² คือจะทำสิ่งทีพวกเขาพอใจ เช่น การวางแผน การมีเล่ห์เหลี่ยม และการหลอกลวง ส่วนฉันก็ทำหน้าที่ของฉัน คือการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ และการเผยแผ่ศาสนาของพระองค์

40. ผู้ที่การลงโทษจะมีมายังเขาก็จะทำให้เขา
อัปยศ และการลงโทษตลอดกาลจะประสบแก่
เขา¹

41. แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้าเพื่อ
มนุษย์ชาติด้วยสัจธรรม ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตาม
แนวทางที่ถูกต้องก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และ
ผู้ใดหลงทางเขาก็จะหลงอยู่บนทางที่ผิด และ
เจ้ามิได้เป็นผู้รับผิดชอบต่อพวกเขา²

42. อัลลอฮฺทรงปลิดชีวิตในยามตายของมัน
และมัน (ชีวิต) จะยังไม่ตายในยามนอนหลับ
ของมัน พระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรง
กำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรง
ยึดชีวิตอื่นไปจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้³ แท้จริง

مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مِّمٌّ ﴿٤٠﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يُضِلُّ عَلَيْهِ ۗ وَمَا آتَاكَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

اللَّهُ تَوَكَّلْ عَلَىٰ الْإِنفُسِ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

¹ คือพวกท่านจะรู้ว่าการลงโทษที่จะทำให้มนุษย์ต่ำต้อย และอัปยศนั้นจะได้แก่ผู้ใด การลงโทษตลอดกาล
ที่ไม่ขาดตอนนั้นก็คือการลงโทษในนรก การลงโทษนี้จะโดนแก่ฉันหรือแก่พวกท่าน?

² อัศศอวีย์ได้กล่าวไว้ในฮาซียะฮ์ฮอวัยยะฮ์ลัฎฎะฮ์ว่า ในอายะฮ์นี้เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือล-
ลัฎฎะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์ฮอวัยยะฮ์
ความหมายก็คือ การชี้แนะทางของพวกเขามิใช่อยู่ที่มือของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้
บังคับพวกเขาให้ปฏิบัติตามได้ หากแต่ว่าอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของเรา หากเราประสงค์เราก็จะชี้แนะทาง
ให้แก่พวกเขาและหากเราประสงค์ เราก็จะให้พวกเขาคงอยู่ในการหลงผิด

³ อายะฮ์นี้มีข้อความคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงปลิดชีวิตมนุษย์ในสองแบบ คือ 1) การตายอย่างสมบูรณ์
อย่างแท้จริง 2) การตายในเวลานอนหลับ เพราะคนนอนเหมือนกับตาย โดยที่เขาจะไม่เห็น และไม่
ได้ยิน ความหมายก็คือ พระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่เจ้าของชีวิตนั้น
และพระองค์จะไม่ทรงปล่อยชีวิตไปยังร่างของมัน และพระองค์จะทรงปล่อยชีวิตที่นอนหลับไปยังร่างของ
มันเมื่อตื่นขึ้น จนกระทั่งถึงเวลาที่กำหนดไว้

ในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัจญาณสำหรับ
หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

43. หรือว่าพวกเจ้าได้ยึดเอาบรรดาผู้ช่วยเหลือ
อื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทั้งๆ ที่
พวกมันมิได้มีอำนาจใดๆ และพวกมันก็ไม่มี
สติปัญญากระนั้นหรือ?¹

44. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความช่วยเหลือนั้น
เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง อำนาจแห่งชั้น
ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์²
แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

45. และเมื่อ (พระนาม) อัลลอฮ์ถูกกล่าวเพียง
พระองค์เดียว จิตใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อ
วันอาคิเราะฮ์ก็รังเกียจ³ แต่เมื่อบรรดาเจว็ด
ถูกกล่าววนอกจากพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาก็
ดีใจ⁴

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ سُفْعَاءَ قُلُوبِكُمْ وَأُولَٰئِكَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤١﴾

¹ อิบฺนุ กะษีร กล่าวไว้ในตัฟซีรของเขาว่า อันนี้เป็นการประณามพวกมุชริกีนในการยึดเอารูปปั้นและ
เจว็ดเป็นผู้ช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์ โดยปราศจากหลักฐานและข้อพิสูจน์ใดๆ มันไม่มีอำนาจใดๆ ทั้งสิ้น
ไม่มีสติปัญญาไม่ได้ยิน ไม่เห็น ยิ่งกว่านั้นมันเป็นสิ่งไม่มีชีวิต มีสภาพเลวร้ายยิ่งกว่าปศุสัตว์ทั้งหลาย
เสียอีก

² คือไม่มีผู้ใดที่จะให้ความช่วยเหลือได้เว้นแต่ด้วยอนุมัติของพระองค์ อัลบัยฎอวีย กล่าวว่ พระองค์
อัลลอฮ์ ตะอาลา เป็นผู้ทรงอำนาจทั้งหมด ไม่มีผู้ใดจะพูดในเรื่องของ祂ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติและ
ด้วยความโปรดปรานของพระองค์

³ จิตใจท่หู่เพราะความรังเกียจ เมื่อมีการกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียว ไม่
มีผู้ใดคู่เคียงกับพระองค์

⁴ อันนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความโง่เง่าและบัดซบ

46. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ข้าแต่อัลลอฮ์พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่¹

47. และหากว่าบรรดาผู้ธรรมะมีสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดินนี้ทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกด้วย แนนอน พวกเขาจะขอไถ่ด้วยสิ่งนั้นให้พ้นจากการลงโทษที่ชั่วร้ายในวันกิยามะฮ์² แต่สิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่าสิ่งที่มาจากอัลลอฮ์นั้นจะปรากฏขึ้นแก่พวกเขา³

48. และความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำให้ไว้ก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา⁴

قُلْ لِلَّهِ مَطَرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَيْهِ الْغَيْبُ
وَاللَّهِدَاةُ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٩﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَهُمْ بِكَوْنُوا مِحْسَبُونَ ﴿٤٧﴾

وَبَدَأَ اللَّهُ مِنْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا يَهْتَهُرُونَ ﴿٤٨﴾

¹ ในหนังสืออัลบะหุรุลมุฮิตกล่าวไว้ว่า เมื่อพระองค์ทรงกล่าวถึงความเบาปัญญาของพวกเขา ด้วยความรังเกียจของพวกเขาเมื่อมีการกล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ และด้วยความดีใจของพวกเขาเมื่อมีการกล่าวถึงบรรดาเจรีต พระองค์ทรงบัญชาอรอซูลของพระองค์ให้ทวงขอพระองค์ด้วยพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เช่น เดชานุกาฟ และความรอบรู้ เพื่อให้พระองค์ทรงตัดสินชี้ขาดระหว่างเขากับบรรดาคัดรูปของเขา ในการนั้นนับได้ว่าเป็นสัญญาร้ายแก่พวกมุชริกีน และเป็นการปลอบใจท่านอรอซูล คืออัลลลอฮ์อยู่ลี่ยะฮิวะซัลลัม

² คือบรรดาผู้ธรรมะแก่ตนเองด้วยการปฏิเสธอัลกุรอานและรอซูล หากพวกเขาครอบครองทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดที่มีอยู่ในโลก และเยี่ยงนั้นอีกด้วย พวกเขาจะขอไถ่ตัวของพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษในวันกิยามะฮ์ ด้วยทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ทั้งหมดนั้น

³ คือการลงโทษนานาชนิดก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขาโดยที่ไม่เคยคาดฝันมาก่อนเลย

⁴ คือความชั่วร้ายของพวกเขา และการเยาะเย้ยที่พวกเขาเคยกระทำไว้ในโลกดูนยา ก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าและห้อมล้อมพวกเขา

49. ครั้นเมื่อทุกขภัยได้ประสบแก่มนุษย์ เขาก็วิงวอนขอเรา ต่อมาเมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่เขา เขาก็กล่าวว่า แท้จริงสิ่งที่ฉันได้รับมานั้นเนื่องจากความรอบรู้ของฉันต่างหาก¹ แต่ (เขาหารู้ไม่ว่า) มันคือการทดสอบ แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้²

50. โดยแน่นอน บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้กล่าวมั่นไว้เช่นนี้ ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้น หาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่³

51. ฉะนั้นความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้จึงประสบแก่พวกเขา และบรรดาผู้อุจรรคมจากหมู่ชนเหล่านั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะประสบแก่พวกเขาเช่นกัน และพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดพ้นไปได้⁴

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَحْمًا إِذَا حَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ
بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّا أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

فَدَقَّ قَالُهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَخْفَىٰ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ هَتُوْلَاءَ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

¹ คือเมื่อมนุษย์ผู้ในเรศผู้นี้ประสบกับทุกขภัย หรือความยากแค้น หรือการทดสอบ เขาก็จะขอบน้อมและผินหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้พ้นจากเขาแล้ว มนุษย์ผู้ในเรศผู้นี้กลับกล่าวว่าฉันได้รับสิ่งนี้มาด้วยความรู้ ความสามารถของฉันต่างหาก

² มันมีใช้ดั่งที่พวกเขากล่าวอ้าง แต่ว่ามันเป็นการทดสอบแก่เขา เพื่อเราจะทดสอบเขาในสิ่งที่เราได้ให้ความโปรดปรานแก่เขาว่า เขาจะเป็นผู้จงรักภักดี หรือผู้ทรยศ

³ คำพูดเช่นนี้ได้มีผู้ในเรศเคยกล่าวมาก่อนแล้ว เช่น กอรูนและคนอื่นๆ แต่สิ่งที่พวกเขาได้รวบรวมมั่นไว้ และได้แสวงหาเอาไว้มันมิได้ก่อประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย

⁴ คือพวกเขาจะไม่ถูกลงโทษโดยปราศจากการทำผิด แต่จะถูกลงโทษด้วยการทำผิดของพวกเขาและบรรดาผู้อุจรรคมเหล่านั้น คือพวกเขาถูกลงโทษก็จะได้รับการตอบแทนเช่นเดียวกัน คือการลงโทษตามที่พวกเขาได้กระทำไว้เช่น การตั้งภาคี การตั้งอริ้น และการอุจรรคมต่างๆ

52. พวกเขาไม่รู้ตอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงแผ่
ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ
ทรงให้คับแคบ¹ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็น
สัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา²

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

53. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงป่าวของข้าเอ๋ย!
บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเองพวกท่าน
อย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์³ แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้ง
มวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรง
เมตตาเสมอ⁴

﴿ قُلْ يَعْبادِ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٣٩﴾

54. และจงผินหน้าไปหาพระเจ้าของพวกท่าน
และจงนอบน้อมต่อพระองค์ ก่อนที่การลงโทษ
จะมายังพวกท่าน แล้วพวกท่านจะมีได้รับความ
ช่วยเหลือ⁵

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلَمُوا لَهُ مِن قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

¹ เรื่องของปัจจัยยังชีพนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับความฉลาดหรือความโง่ของมนุษย์ หากแต่ขึ้นอยู่กับการจัดสรร
ปันส่วนและเคล็ดลับของพระองค์

² อัลกุรฎูบียักกล่าวไว้ในตีฟซีรของเขาว่า ที่กล่าวคือมุอมีนผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ ก็เพราะว่า เขาเป็นผู้พินิจ
พิจารณาและใคร่ครวญถึงสัญญาณต่างๆ แล้วก็ทำให้เกิดประโยชน์ตนด้วยกับมัน

³ คือผู้ละเมิดกระทำผิดต่อตัวเอง ด้วยการฝ่าฝืนและทำบาปอย่าได้หมดหวังต่อการขอภัยโทษและความ
เมตตาของอัลลอฮ์

⁴ คือพระองค์ทรงอภัยโทษความผิดทั้งหมดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ถึงแม้ว่าความผิดนั้นๆ จะมากมาย
เท่าพองน้ำที่ล่อยอยู่ในแม่น้ำก็ตาม

⁵ จงกลับไปหาอัลลอฮ์ และยอมจำนนต่อพระองค์ด้วยการจงรักภักดี การนอบน้อม และการทำความดี
ก่อนที่การตอบแทนของพระองค์จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน แล้วก็จะไม่พบผู้ใดจะมาปกป้องการลงโทษของ
พระองค์ให้แก่พวกท่านได้

59. (พระองค์ตรัสว่า) เปล่าเลย! แน่หนอน สัจญ์ญาณทั้งหลายของเขาได้มายังเจ้าแล้ว แต่เจ้าได้ปฏิเสธมัน และเจ้าได้หยิ่งยโส และเจ้าได้อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา¹

60. และวันกิยามะฮฺ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺ ใบหน้าของพวกเขาดำคล้ำ ดังนั้น ที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยโส นั้นมีไซนรดอกหรือ?²

61. และอัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น เพราะชัยชนะของพวกเขา (โดยที่) ความชั่วร้ายจะไม่ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ³

62. อัลลอฮฺคือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง⁴

63. การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ และบรรดา

بَلْ قَدْ جَاءَ تَكَءَايَاتِي فَاذْبَحْتَهَا
وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ
وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ
السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَدِيرٌ ﴿٦٢﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

¹ พระองค์ได้ตรัสแก่พวกนักโทษเหล่านั้นว่า เปล่าเลย! การอิตายะฮฺจากอัลลอฮฺได้มายังเจ้าแล้วด้วยการส่งบรรดาราชูลมาเผยแผ่ และประทานคัมภีร์มาเพื่อเป็นสักขีพยาน แต่เจ้าปฏิเสธต่อสัจญ์ญาณต่างๆ และแสดงความโอหังไม่ยอมศรัทธา เจ้าจึงเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

² ในวันกิยามะฮฺนั้นเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺด้วยการตั้งภาคีกับพระองค์ และตั้งให้พระองค์มีพระบุตร ใบหน้าของพวกเขาจะดำคล้ำ เพราะการกล่าวเท็จและการอุปโลกนของพวกเขา

³ อัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น เพราะความสุขและชัยชนะของพวกเขาตามที่พวกเขาต้องการ คือสวนสวรรค์ที่พำนักของคนดีทั้งหลาย ความเบื่อหน่าย ความตกใจจะไม่เกิดขึ้นแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจในวันกิยามะฮฺแต่พวกเขาจะมีความปลอดภัย

⁴ อัลลอฮฺเป็นผู้สร้างและดูแลให้บังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงมีอำนาจจัดการตามที่พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

กลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์
ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจาก
สิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี¹

68. และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ใน
ชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้น
แต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์² แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น
อีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู³

69. และแผ่นดินจะเป็นประกายด้วยรัศมีแห่ง
พระเจ้าของมัน และบันทึกจะถูกกางแผ่ และ
บรรดานะบี และบรรดาพยานจะถูกนำมา และ
จะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม
และพวกเขาจะไม่ถูกอูญูติธรรม⁴

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ
أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
وَجَاءَ بِالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَوُضِيَ
بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

¹ อัลอะหมัดชะรียีย์ กล่าวไว้ในตัจฟีรียะฮ์ว่า เป้าหมายของคำพูดนี้ เป็นการวาดให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และมิให้พวกยิวจารณ์ แต่ให้หยุดแค่เพียงข้อเท็จจริงเท่านั้น คือมิให้จารณ์ถึงก้าพระหัตถ์หรือพระหัตถ์ขวาแต่อย่างใด อัลลอฮ์มหาบริสุทธิ์ยิ่งจากสิ่งที่พวกมุชริกีนกล่าวหา เช่น คุณลักษณะที่บกพร่อง และไม่มีความสามารถ

² คือสังข์ที่อิสราอิล อะลัยฮิสสลามใช้เป่าโดยอนุมัติของอัลลอฮ์ จุดมุ่งหมายของการเป่าสังข์ครั้งนี้คือการเป่าให้ตาย อิบน์กุซัยร กล่าวว่า คือการเป่าครั้งที่สอง ซึ่งสิ่งที่มีชีวิตที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะตายหมด เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

³ แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่งคือการเป่าให้มีชีวิต ณ บัดนั้นบรรดาสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นทั้งหมด ซึ่งตายไปแล้ว ก็จะลุกขึ้นจากกุบูรและยืนมองดูเพื่อรับคำบัญชา

⁴ แผ่นดินในทุ่งมะหฺซึรจะประกายแสงออกมาด้วยรัศมีของอัลลอฮ์ในวันกียามะฮ์ ขณะที่พระองค์ปรากฏตัวขึ้นเพื่อตัดสินชี้ขาดระหว่างปวงบ่าว บันทึกการทำงานของปวงบ่าวจะถูกนำมากางแผ่เพื่อชำระสอบสวน บรรดานะบียะฮ์จะถูกนำมาเพื่อพระเจ้าจะสอบถามพวกเขาถึงการที่ประชาชาติของพวกเขาได้ตอบรับอย่างไรบ้าง? บรรดาพยานคือผู้ที่ทำหน้าที่บันทึกการทำงานของมนุษย์ก็จะถูกนำมาเช่นกัน เพื่อที่พระองค์จะตัดสินระหว่างปวงบ่าวด้วยความยุติธรรม พวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่ประการใดจากการงานของพวกเขา ไม่ว่าจะด้วยการตัดทอนผลบุญ หรือเพิ่มการลงโทษ

70. และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มันได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้¹

71. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่มๆ² จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก³ ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาอรชุลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาญต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน⁴ และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ? พวกเขาบอกว่า มีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁵

72. จะมีเสียงกล่าวว่า พวกท่านจงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งยโสช่างชั่วช้าแท้⁶

وَوَقَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهِيَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُرَمًّا
حَقًّا إِذَا جَاءَ وَهَافُوحًا أَبُوئِبَاهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُوكُم لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

¹ มนุษย์ทุกคนจะได้รับการตอบแทนตามผลงานทั้งความดี และความชั่ว และพระองค์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่มนุษย์ทุกคนกระทำไว้ โดยไม่จำเป็นต้องมีบันทึกหรือพยาน

² เสมือนกับบรรดาผู้ที่มิเวรกรรมในโลกดุนยาถูกไล่ต้อนไปสู่กรงขัง

³ ประตูนรกจะถูกเปิดออกอย่างกะทันหันเพื่อต้อนรับพวกเขา

⁴ เพื่อสาธยายบรรดาคัมภีร์ที่ถูกประทานมาจากฟากฟ้า

⁵ คือผู้ล่าหับพวกท่านถึงความชั่วร้ายของวันนี้ดอกหรือ? พวกเขาตอบว่า บรรดาอรชุลได้มาหาพวกเรา และกล่าวเตือนพวกเราและได้นำหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่างๆ มาแสดงแก่พวกเราแล้ว แต่พวกเราปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟัง

⁶ จงเข้าไปรับการเผาไหม้ในนรกอยู่ชั่วนิรันดร์ และพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

73. และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาจะถูกนำสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่มๆ¹ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก² ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติงมีแต่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้น จงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล

74. และพวกเขาบอกว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่สมจริงแก่พวกเรา³ และทรงทำให้เราได้ครอบครองแผ่นดินในสวนสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้พำนักอยู่ตามที่เราประสงค์ ดังนั้นรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดีช่างยอดเยี่ยมแท้ๆ⁴

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَقِّقَ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ رَبِّكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا
وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ
حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

¹ คือพวกเขาจะถูกนำเข้าสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่มๆ อัลกุรฎูบีย์กล่าวไว้ในตีฟซีร์ของเขาว่า การนำขบวนกรไปสู่สวนคือการไล่ต้อนพวกเขาด้วยความอภัย และความต่ำต้อย เหมือนกับได้มีการกระทำกับอาชญากรนักโทษที่ทำผิดกฎหมาย ส่วนการนำชาวสวรรค์ไปสู่สวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะถูกนำไปยังที่พำนักอันมีเกียรติและได้รับความโปรดปรานโดยการชี้พาหนะของพวกเขาไปเหมือนกับได้มีการปฏิบัติกับคณะผู้แทนที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์ ดังนั้นการนำไปสู่สถานที่ทั้งสองแห่งจึงแตกต่างกัน

² อัศศอวีย์ได้กล่าวไว้ในฮาซียะฮ์ของเขาว่า เคล็ดลับในการเพิ่ม “วาว” ที่นี้ “วะฟุติฮัต” ไม่เหมือนกับอายะฮ์ที่ 71 ซึ่งไม่มี “วาว” คือ “ฟุติฮัต” เพราะบรรดาประตูจะถูกปิดจนกว่าจะมีนักโทษมาจึงจะถูกเปิดเพื่อรับนักโทษแล้วเปิดตามเดิม ซึ่งแตกต่างกับบรรดาประตูแห่งความปรีดาปราโมทย์ มันจะถูกเปิดเพื่อคอยต้อนรับผู้ที่ จะเข้าไป ดังนั้นการเพิ่มจึงเหมาะสมกว่าอายะฮ์ก่อน ยามเฝ้าประตูสวนสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติงมีแต่พวกท่าน โอ้บรรดาผู้ยำเกรงที่เป็นคนดีทั้งหลาย พวกท่านบริสุทธิ์จากความผิดและบาปต่างๆ ดังนั้นพวกท่านจงเข้าไปในสวนสวรรค์ที่พำนักอันสถาพร

³ นักตีฟซีร์กล่าวว่า การกล่าวถึงสัญญาของอัลลอฮ์ ตะอาลา แก่พวกเขาด้วยคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า (تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا) “นั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งเราให้เป็นมรดกแก่ปวงบ่าวของเราผู้ที่มีความยำเกรง”

⁴ ผลบุญของบรรดาผู้กระทำความดีด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์นั่นคือ สวนสวรรค์ช่างยอดเยี่ยมแท้ๆ

75. และเจ้าจะเห็นมะลาอิกะฮ์ห้อมล้อมรอบๆ บัลลังก์ แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา¹ และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีเสียงกล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

وَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
يَسْبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ
وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

¹ บรรดามะลาอิกะฮ์จะห้อมล้อมบัลลังก์ของอรรอหฺมานทุกๆ ด้าน แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยคำกล่าวที่ว่า (سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم) นักตีฟซีรอธิบายว่า คือมีเสียงกล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ในความยุติธรรมของพระองค์และการตัดสินของพระองค์ ผู้ที่กล่าวคำสรรเสริญนี้คือบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธาและพวกกุฟฟารผู้ปฏิเสธศรัทธา บรรดามุอฺมินกล่าวสรรเสริญอัลลอฮ์ในความโปรดปรานของพระองค์ ส่วนพวกกุฟฟารผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวสรรเสริญพระองค์ในความยุติธรรมของพระองค์

(40) ซูเราะฮ์ มอфир

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 85 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ มอфир

ซูเราะฮ์มอфир เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เป็นซูเราะฮ์ที่ให้ความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับอะก็ตะฮ์เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ เรื่องที่เด่นชัดของซูเราะฮ์เกือบจะกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องของการต่อสู้ระหว่างสวรรค์กับความเท็จ และการขึ้นนำทางการหลงผิด ดังนั้นบรรยากาศของซูเราะฮ์จึงเต็มไปด้วยรูปแบบของการเข้มงวดและความรุนแรงเสมือนกับว่าเป็นบรรยากาศที่น่ากลัว ซึ่งมีการฟาดฟัน และการทิ่มแทง

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสดุดี คุณลักษณะอันดีงามของอัลลอฮ์ และสัญญาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ แล้วได้เผยถึงการโต้เถียงของพวกปฏิเสธศรัทธาในสัญญาต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่สัจธรรมนั้นได้ปรากฏอย่างชัดเจนแก่พวกเขาแล้ว กระนั้นก็ดี นักโต้เถียงและบรรดาผู้โสก็ยังโต้เถียงและแสดงอาการหยิ่งยโส

ซูเราะฮ์ได้เผยถึงจุดจบของประชาชาติในอดีต ซึ่งอัลลอฮ์ได้คร่ำท่าทำลายล้างพวกเขาด้วยการคร่ำของผู้ทรงเดชานุภาพ โดยไม่มีมนุษย์หน้าไหนรอดพ้นไปได้

ท่ามกลางบรรยากาศที่น่ากลัวนี้ ก็ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ของบรรดามะลาอิกะฮ์ ผู้แบกบัลลังก์ ในการวิงวอนขอของพวกเขาแก่ผู้ที่ยำเกรงและกลับเนื้อกลับตัว

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์แห่งวันอาคิเราะฮ์ และความน่ากลัวของวันนั้น โดยที่ปวงบ่าวจะถูกนำมาขึ้นต่อหน้าพระผู้ทรงอำนาจเพื่อการสอบสวน ความหวาดกลัว และความสะทกสะท้านได้ปกคลุมพวกเขา เสมือนกับว่าหัวใจมาจุกอยู่ที่คอหอยหรือเป็นลมหมดสติไป และในท่ามกลางสภาพอันน่ากลัว และวันที่คร่ำเคร่งเช่นนั้น มนุษย์จะได้รับการตอบแทนอย่างยุติธรรม หากทำดีก็จะได้ดี หากทำชั่วก็จะได้ชั่ว

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของการอีมานศรัทธาและการละเมิด คือในการที่นะบีมุซา อะลัยฮิสสลาม ได้เรียกร้องเชิญชวนฟิรเอาณผู้ทรยศ ผู้ยโสไปสู่การอีมาน

แต่ฟิรเอาน์ประสงค์ที่จะฆ่ามุซา และบริวารของเขาโดยเกรงไปว่า การอีมานจะแพร่กระจายไปท่ามกลางหมู่ชนของเขา ท่ามกลางของเรื่องนี้ได้ปรากฏบทใหม่ขึ้นมา ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนเลยเมื่อได้มีการกล่าวถึงเรื่องมุซา และฟิรเอาน์ นั่นก็คือ ปรากฏการณ์ของชายผู้ศรัทธาที่มาจากวงศ์วานของฟิรเอาน์ ซึ่งชื่อนการศรัทธาของเขา ยอมสารภาพต่อสัจธรรมด้วยความนอบน้อมและระมัดระวัง แล้วด้วยการเปิดเผยและประกาศอย่างชัดเจน เรื่องได้จบลงด้วยความหายนะของผู้ละเมิดที่ยังยโสด้วยการจมน้ำตายในทะเล พร้อมกับบริวารและสมุนของเขา และด้วยความรอดพ้นของนักเผยแผ่ผู้ศรัทธาและบรรดามุอิมิน

ซูเราะฮ์ได้เผยถึงสัญญาณต่าง ๆ แห่งจักรวาลบางชนิดเป็นการยืนยันถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ และยังถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์ แก่บรรดาผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์ และปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ โดยยกตัวอย่างเปรียบเทียบว่าคนมุอิมินนั้นเป็นคนตาดี และคนกาฟิรนั้นเป็นคนตาบอด คนมุอิมินนั้นอยู่บนเส้นทางรักมีของอัลลอฮ์ ส่วนคนกาฟิรนั้นหลงทางอยู่ในความมืด

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้ละเมิดและผู้ที่ยังยโสและภาพลักษณ์แห่งการลงโทษ ซึ่งประสบแก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอยู่ในสภาพแห่งการหลงลืมหลงระเรีง

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์มอฟีร” เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงลักษณะอันยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันสวยงามของอัลลอฮ์ในตอนต้นของซูเราะฮ์ “ผู้ทรงอภัยในบาป ผู้ทรงรับการขอลุแก่โทษ” และได้กล่าวซ้ำถึงการอภัยในการเรียกร้องของชายผู้ศรัทธาว่า “ขณะที่ฉันเรียกร้องเชิญชวนพวกท่านไปสู่พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยโทษอย่างเด็ดขาด” และซูเราะฮ์ยังถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์มุอิมิน เพราะกล่าวถึงเรื่องของชายมุอิมินผู้ศรัทธาที่มาจากวงศ์วานของฟิรเอาน์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮา มีม¹

حَم

2. คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้²

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٦﴾

3. ผู้ทรงอภัยในบาป และผู้ทรงรับการขออภัย
โทษ ผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ ผู้ทรงเต็ม
เปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน ไม่มีพระเจ้าอื่น
ใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระ-
องค์ ยิ่งพระองค์คือการกลับไป³

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ

ذِي الظُّلُمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ﴿٧﴾

4. ไม่มีผู้ใดจะโต้เถียงในอายาตของอัลลอฮ์
(อัลกุรอาน) นอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ดังนั้น อย่าให้การวางมาดของพวกเขาในหัว
เมืองต่างๆ เป็นที่หลอกลวงแก่เจ้า⁴

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

فَلَا يَغْرُوكَ فَتْنُهُمْ فِي آلْبَيْتِ ﴿٨﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นหนึ่งในซูเราะฮ์ทั้งเจ็ดที่เริ่มด้วยอักษร ฮา มีม และเรียกว่าฮา มีม ทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮา มีม

² เราได้ประทานอัลกุรอานนี้แก่เจ้า ซึ่งประมวลไว้ด้วยลัทธิธรรมปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น และข้อเท็จจริงที่ไม่มีความเท็จ หรือไร้สาระเจือปนอยู่เลย อัลกุรอานนี้ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพในอำนาจของพระองค์ ทรงรอบรู้ในกิจการของปวงบ่าวของพระองค์

³ พระผู้ทรงอภัยจากการทำบาปของปวงบ่าว และทรงรับการกลับเนื้อกลับตัวของบรรดาผู้ละเมิดและสำนึกผิด และทรงลงโทษอย่างเฉียบขาดแก่ผู้เยอหยิ่ง ผู้ละเมิดขอบเขต และผินหลังให้กับการจรรงรักภักดีต่อพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตาและความโปรดปราน

⁴ อัลอายาตของอัลกุรอานนั้นเป็นที่ชัดเจนแล้ว ดังนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้นที่จะโต้เถียงและไม่ยอมรับความจริง และอย่าได้ให้พวกเขาที่ได้ตระเวนไปตามหัวเมืองต่างๆ เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของพวกเขาหลอกลวงเจ้า ความภาคภูมิใจของพวกเขานั้นเป็นเพียงชั่วคราวช่วยยาม และจะต้องสูญสิ้นไป แต่สิ่งที่แน่นอนที่สุดนั่นคือพวกเขาจะต้องได้รับการลงโทษ เพราะข้าพเจ้านั้นจะทรงผ่อนผันให้แก่พวกเขา แต่จะไม่ทอดทิ้งพวกเขาอย่างแน่นอน อายะฮ์นี้เป็นการเล่นคำที่ประณีต คืออัลลิลลอฮูอะลียะฮ์วะซัลลิม และเป็นสัญญาณร้ายแก่พวกกุฟฟาร

5. (เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขา นั้น หมูชนของนูหฺ และพลพรรคต่าง ๆ หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว และทุก ๆ ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะทำลายล้างรอซูลของพวกเขา และได้ตั้งใจด้วยความเท็จเพื่อที่จะลบล้างความจริงให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้าจึงได้เอาโทษพวกเขา แล้วเป็นอย่างไรบ้างการลงโทษของข้า¹

6. และเช่นนั้นแหละ ประกาศิตแห่งพระเจ้าของเจ้าได้เป็นที่สมจริงแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าพวกเขาเป็นชาวนรก²

7. บรรดาผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบ ๆ บัลลังก์ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา และศรัทธาต่อพระองค์ และขออภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา พระองค์ท่านทรงแผ่ความเมตตาและความรอบรู้ไปทั่วทุกสิ่ง ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยแก่บรรดาผู้ลี้ภัย และดำเนินตามแนว

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ رَّسُولَهُمْ
لِيَأْخُذُوهُ وَيَجْعَلُوهُ آيَةً لِلْبَاطِلِ لِيَدْحَضُوا بِهِ الْحَقَّ
فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾

الَّذِينَ يَجْلِسُونَ الْعَرْشِ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ
وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

¹ ก่อนหน้าพวกเขา กุฟฟารมักกะฮฺนั้น มีกลุ่มชนอื่นๆ เช่น กลุ่มชนของนูหฺ ฮาด, ษะมูด, ฟีรเอาน และอื่นๆ ได้ปฏิเสธบรรดานะบีของพวกเขามาก่อนแล้ว แต่ละประชาชาติได้ตั้งใจที่จะฆ่ารอซูลของพวกเขา และได้โต้เถียงบรรดารอซูลด้วยความเท็จ เพื่อที่จะลบล้างัจธรรมให้หมดสิ้นไป สำหรับพวกเขาเหล่านั้นเราได้ลงโทษพวกเขา ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่พวกกุฟฟารมักกะฮฺแล้ว เพราะพวกเขาได้ไปพบเห็นมาแล้ว

² ดังที่ประกาศิตแห่งการลงโทษได้กำหนดไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในสมัยก่อนๆ ว่าพวกเขาต้องเป็นชาวนรก ดังนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวมักกะฮฺก็จะมีสภาพเช่นเดียวกันอย่างแน่นอน

ทางของพระองค์ท่าน และทรงคุ้มครองพวกเขา
ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก¹

8. ข้าแต่พระเจ้าของเรา และขอพระองค์ทรง
ให้พวกเขาได้เข้าในสวนสวรรค์หลากหลายอัน
สถาพร ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาแก่พวกเขา
พร้อมทั้งผู้กระทำความดีจากบรรพบุรุษของ
พวกเขา และคู่ครองของพวกเขาและลูกหลาน
ของพวกเขา แท้จริงพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

9. และขอพระองค์ทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้น
จากความชั่วทั้งหลาย และผู้ใดที่พระองค์ทรง
คุ้มครองให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายในวันนั้น
ดังนั้นแน่นอนพระองค์ท่านทรงเมตตาแก่เขา
และนั่นคือมันเป็นความสำเร็จอันใหญ่หลวง³

10. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอันจะมีเสียง
ตะโกนบอกว่า การเกลียดชังของอัลลอฮ์นั้น
ยิ่งใหญ่กว่าการเกลียดชังของพวกเขาต่อตัว

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَدُرِّبَتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدَرْتَهُمْ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادُونَ لَمَلَأُوا
أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ

¹ บรรดามะลาอิกะฮ์ผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่เรียงรายล้อมรอบบัลลังก์ ซึ่งเป็นบ่าวผู้มีเกียรติ ไม่มีผู้ใดรู้
จำนวนแน่นอนนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาอยู่ในสภาพทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลา จะให้ความ
บริสุทธิ์และแช่ช่องสุดดีไม่ขาดระยะ พวกเขามีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการมีปรากฏของพระองค์ นอบน้อม
ไม่เย่อหยิ่งในการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ พวกเขาจะวิงวอนขอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย
ตลอดจนผู้สุกแก่โทษด้วย เพื่อจะกลับตัวและดำเนินตามแนวทางแห่งสัจธรรม ซึ่งบรรดาอรุซูลและนะบีได้
นำมาเผยแผ่ และขอให้ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้นได้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก

² นอกจากนั้นพวกเขายังได้วิงวอนขอให้คุ้มครองป้วยาตายายของพวกเขา ตลอดจนลูกหลานผู้กระทำ
ความดีให้ได้เข้าในสวนสวรรค์ เพื่อที่จะให้พวกเขาได้มีความสุขอย่างสมบูรณ์อย่างพร้อมหน้าพร้อมตา

³ ผู้ใดที่พระองค์ทรงคุ้มครองให้พวกเขาพ้นจากความชั่ว หรือการลงโทษ นั้นหมายถึง เขาได้รับความ
โปรดปรานและเมตตาจากพระองค์ และนั่นคือ ความสำเร็จอันใหญ่หลวง

ของพวกเขาเอง เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องสู่การศรัทธา แล้วพวกเขาก็ได้ปฏิเสธศรัทธา¹

11. พวกเขาบอกว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา พระองค์ท่านได้ทรงทำให้เราตายสองครั้ง และพระองค์ท่านได้ทรงทำให้เรามีชีวิตสองครั้ง ดังนั้นเราขอสารภาพต่อความผิดทั้งหลายของเรา ดังนั้นจะมีทางออก (แก่เรา)ใหม่²

12. นั่นก็เพราะว่า แท้จริงเมื่ออัลลอฮ์พระองค์เดียวถูกกล่าวขึ้น พวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธา และเมื่อหากให้มีการตั้งภาคีกับพระองค์ พวกเขาก็ศรัทธา ดังนั้น การตัดสินใจชี้ขาดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่³

13. พระองค์นั้นเป็นผู้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณทั้งหลายของพระองค์แก่พวกเขา และได้ทรง

إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا فَاخْبِتْنَا وَأَحْيَيْتَنَا فَانْتَبِهِنَا فَأَعْتَرَفْنَا
يَذُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١٦﴾

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَلِلَّهِ كُفْرُكُمْ
أَلَعَلَّ الْكَبِيرِ ﴿١٧﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا

¹ ในวันกิยามะฮ์ มลาอิกะฮ์จะตะโกนเป็นเชิงประณามแก่พวกเขาทุกฝ่าย ว่าการเกลียดชังของอัลลอฮ์แก่พวกเขาในโลกดุนยานั้นยิ่งใหญ่กว่าการเกลียดชังของพวกเขาต่อตัวของพวกเขาเองในวันนี้ ขณะที่พวกเขากำลังมองเห็นการลงโทษของอัลลอฮ์

² นักตีฟิรอกกล่าวว่า การตายครั้งแรกขณะที่พวกเขายังไม่เกิด การตายครั้งที่สองเมื่อพวกเขาตายในโลกดุนยา ส่วนการมีชีวิตครั้งแรกคือการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา การมีชีวิตครั้งที่สองคือการมีชีวิตในการฟื้นคืนชีพวันกิยามะฮ์ นี่คือการตายสองครั้งและการมีชีวิตสองครั้ง นี่คือทัศนะของ อิบนุหมัสอู๊ด อิบนุอับบาส และก้อตาดะฮ์

³ นั่นคือการลงโทษด้วยการอยู่ในนรกตลอดกาล เพราะการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ของพวกเขาคือการเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่ความเป็นเอกภาพพวกเขาก็ปฏิเสธการศรัทธา และเมื่อมีการเรียกร้องไปสู่อัลลาต อัลลูซซา และเจวิตอื่นๆ พวกเขาก็ศรัทธาต่อความเป็นพระเจ้าของมัน ดังนั้นการชี้ขาดตัดสินจึงเป็นของอัลลอฮ์พระองค์เดียว มิใช่พวกเจวิตหรือรูปปั้นใดๆ ทั้งสิ้น และไม่มีทางที่พวกเขาจะรอดพ้นไปได้ เพราะพระองค์ทรงสูงส่งเหนือปวงบ่าวของพระองค์ ทรงยิ่งใหญ่ในอำนาจของพระองค์ ซึ่งจะกระทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

ประธานบัจจัยยังซีฟลงมาจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้า¹ และจะไม่มีใครใคร่ครวญ นอกจากผู้สำนึกตัว

14. ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์² แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม

15. ผู้ทรงตำแหน่งอันสูงเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงส่งวะฮีย์ตามพระบัญชาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อเตือนให้รำลึกถึงวันแห่งการพบปะร่วมกัน (วันกิยามะฮ์)³

16. วันที่พวกเขาจะปรากฏตัวออกมา ไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์⁴ อานาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า แน่นอนมันเป็นที่ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด⁵

وَمَا تَذَكَّرِ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾

رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ
مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ
الْتِقَاءِ ﴿١٥﴾

يَوْمَ هُمْ كَبِيرُونَ لَا تَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ
لَعَنَ الْمَلِكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَجْدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

¹ คือน้ำฝนซึ่งเป็นสาเหตุแห่งบัจจัยยังซีฟ และทำให้พืชพันธุ์และผลไม้งอกเงยออกมา

² คือจงอธิบาศะฮ์ต่ออัลลอฮ์เถิด ไบ้บรรดามุอมีนทั้งหลาย โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ และอย่าได้เคารพภักดีผู้ใดร่วมกับพระองค์

³ พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงตำแหน่งอันสูง เจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ บัลลังก์นี้เป็นสิ่งที่ถูกบังเกิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีสิ่งใดที่จะเทียบเคียงได้ในบรรดาสິงที่ถูกบังเกิดทั้งหลายของอัลลอฮ์ พระองค์จะประธานวะฮีย์ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะแต่งตั้งให้เขาเป็นรอซูลเป็นนะบี ก้อดคาดะฮุกกล่าวว่ ชาวท้องฟ้า (มะลาอิกะฮ์) และชาวแผ่นดิน (มนุษย์) จะพบปะกัน เพื่อจะถูกสอบสวนในการงานของพวกเขา

⁴ วันที่พวกเขาจะออกมาจากกุบรูรไม่มีสิ่งใดจะปกปิดพวกเขา สภาพความเป็นอยู่ของพวกเขา การงานของพวกเขา ความลับต่างๆ ของพวกเขาจะไม่เป็นที่ซ่อนเร้นแก่พระองค์แต่อย่างใด

⁵ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะตรัสขณะที่มนุษย์ปรากฏตัวอยู่ในทุ่งมะหฺษะรว่า วันนี้ข้าพเจ้าเป็นของผู้ใด ไม่มีผู้ใดตอบเพราะความกลัวและตกใจ แล้วพระองค์ก็จะตอบแก่พระองค์เองว่า เป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด

17. วันนี้ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำไว้ ไม่มีการอธรรมในวันนี้ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงฉับพลันในการสอบสวน¹

18. และจงเตือนพวกเขาให้ทราบถึงวันที่ใกล้เข้ามา (วันกียามะฮ์) เมื่อหัวใจเข้ามาติดอยู่ที่ลำคอด้วยความอดกลั้น² ไม่มีมิตรที่สนิทสนมสำหรับบรรดาผู้อธรรม และไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดที่จะถูกเชื้อฟัง³

19. พระองค์ทรงรอบรู้การทรมานของดวงตา และสิ่งที่ทรงออกปกปิดอยู่⁴

20. และอัลลอฮ์ทรงตัดสินด้วยความยุติธรรม และบรรดาผู้ที่วิงวอนขออภัยจากพระองค์นั้น พวกมันไม่อาจจะตัดสินใดๆ ได้⁵ แท้จริงอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

21. พวกเขามีได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาว่าบ้านปลายของประชาชาติในยุคนก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมาย แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวก

أَيُّومَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٧﴾

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ
كَظِيمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُ ﴿٨﴾

يَعْلَمُ حَآيَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٩﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
لَا يَفْعَلُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ أُولَئِكَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عِقَابُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بُدُونِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿١٢﴾

¹ ในวันนี้ ซึ่งเป็นวันชี้ขาดตัดสินระหว่างปวงบ่าว ทุกคนจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำไว้ทั้งความดีและความชั่ว คือความดีจะไม่ถูกลด ความชั่วจะไม่ถูกเพิ่ม

² เป็นการเปรียบเทียบเมื่อเกิดความกลัวจนสุดขีด ว่าหัวใจเข้ามาติดอยู่ที่ลูกกระเดือก

³ คือมิตรที่สนิทที่ไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือได้ และผู้ช่วยเหลือคนใดก็ไม่อาจจะช่วยเหลือเขาให้พ้นจากการลงโทษอันหนักหน่วงได้

⁴ คือดวงตาที่ทรมานด้วยการแอบมองสิ่งที่เป็นต้องห้าม และความลับต่างๆ ที่ซ่อนอยู่ในทรวงอก

⁵ คือบรรดาผู้ที่เคารพสักการะสิ่งอื่นๆ เช่น รูปปั้นและเจว็ดต่างๆ อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันไม่อาจจะตัดสินใดๆ ได้เพราะพวกมันไม่ได้ยินและไม่เห็น

เขาด้วยความผิดของพวกเขา และไม่มีผู้ใดจะ
ช่วยปกป้องพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้¹

22. นั่นก็เพราะว่าเมื่อบรรดารอซูลของพวกเขา
เขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ
อันชัดแจ้งพวกเขาก็ได้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น
อัลลอฮ์จึงทรงลงโทษพวกเขา แท้จริงพระองค์
เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ²

23. และโดยแน่นอน เราได้ส่งมุซามาพร้อม
ด้วยสัญญาณต่างๆ ของเราและหลักฐานอัน
ชัดแจ้ง

24. ไปยังฟิรอาฮ์ และฮามาน และกอรูน แล้ว
พวกเขาก็กล่าวว่า (มุซาเป็น) มายากร นักโกหก
ตัวฉกาจ³

25. ครั้นเมื่อมุซาได้มายังพวกเขาด้วยัจธรรม
จากเรา พวกเขา กล่าวว่า จงฆ่าลูกชายของ
บรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขา และไว้ชีวิตผู้หญิง
ของพวกเขา แต่แผนการของพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ سَدِيدٌ
الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهٰكِنَ وَفَرٰوْنَ فَقَالُوا سِحْرٌ
كٰذِبٌ ﴿٢٤﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ
وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾

¹ คือได้พบเห็นแล้วมิใช่หรือว่า ประชาชาติก่อนจากพวกเขาได้ประสบกับความหายนะ เพราะพวกเขา
ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อบรรดารอซูลของพวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขาเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกอูฟฟารมักกะฮ์
และได้ทั้งรื่องรอยไว้มากมาย เช่น ป้อมปราการ ราชวัง ไพร์พลที่ทรงพลัง อัลลอฮ์ได้ลงโทษพวกเขา
เพราะพวกเขาได้ปฏิเสธบรรดารอซูล

² การลงโทษของอัลลอฮ์นั้นก็เพราะว่า เมื่อบรรดารอซูลได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วยสิ่งปาฏิหาริย์และ
สัญญาณอันชัดแจ้ง พวกเขา ก็ปฏิเสธทั้งๆ ที่ได้มีการชี้แจงพร้อมด้วยหลักฐาน พระองค์จึงลงโทษพวกเขา
อย่างสาหัสและสาสม

³ ในหนังสือตฟิร “อัลบะหุรุลมุฮียั” กล่าวไว้ว่า ที่กล่าวถึงกอรูนและฮามานโดยเฉพาะ ก็เพราะว่าทั้ง
สองคนเป็นบุคคลชั้นนำในการปฏิเสธศรัทธาและเป็นลูกน้องคนสำคัญของฟิรอาฮ์

นั้นมิใช่อื่นใด นอกจากการผิดพลาด¹

26. และฟิรเอานู กล่าวว่่า จงปล่อยฉัน ฉันจะฆ่ามุซา และให้เขาวิงวอนขอพระเจ้าของเขา แท้จริงฉันเกรงว่่าเขาจะมาเปลี่ยนศาสนาของพวกท่าน หรือจะก่อการร้ายให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน²

27. และมุซากล่าวว่่า แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่านให้พ้นจากผู้หึงผยของทุกคนที่ไม่ศรัทธาต่อวันแห่งการชำระบัญชี³

28. และชายผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากพวกพ้องของฟิรเอานู⁴ ซึ่งปกปิดการศรัทธาของเขา กล่าวว่่าพวกท่านจะฆ่าชายคนหนึ่ง⁵ ที่เขากล่าวว่่า พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮฺกระนั้นหรือ และแน่นอนเขาได้นำหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง⁶ มาจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่าน

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ وَأَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنَ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٦٨﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكْفُرْ بِمَا فَعَلْتُمْ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكْفُرْ بِمَا صَادَقًا يُصِيبْكُمْ بِبَعْضِ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ

¹ ครั้นเมื่อมุซาได้ถูกส่งมายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง พวกเขาได้วางแผนที่จะฆ่าลูกชายของผู้ศรัทธากับมุซา เพื่อมิให้พวกเขาสืบพันธุ์ และไว้ชีวิตลูกผู้หญิง เพื่อเอามารับใช้พวกเขา แต่แผนการของพวกเขาไม่ประสบความสำเร็จ

² การที่ฟิรเอานูพูดเช่นนี้ก็เพื่อการเหยียดหยันนะบีมุซา คล้ายกับที่เขากล่าวว่่า พวกท่านอย่าได้ตกอกตกใจที่เขากล่าวถึงพระเจ้าของเขา เพราะมันไม่เป็นความจริงดอก ฉันต่างหากที่เป็นพระเจ้าผู้สูงส่งของพวกท่าน จุดมุ่งหมายของเขาก็คือ ต้องการจะให้พวกเขาเข้าใจว่่า ความจริงที่เขายังไม่ฆ่ามุซานั้นก็เพื่อเอาใจพรรคพวกเพื่อนฝูงของเขา

³ ในหนังสือ "อัดดัสฮิล ลิลอุมมัตตันฮิล" ได้กล่าวไว้ว่่า ที่กล่าวว่า "จากผู้หึงผยของทุกคน" โดยไม่กล่าวถึงชื่อของเขา เพื่อให้คลุมถึงฟิรเอานู และคนอื่นๆ

⁴ มีชื่อว่่าซัมอาน ซึ่งเป็นลูกของลุงฟิรเอานู

⁵ หมายถึงนะบีมุซา อะลียอัสสลาม

⁶ เช่นปาฏิหาริย์ไม้เท้าและมือ

และหากว่าเขาเป็นคนโกหก การโกหกของเขาก็อยู่บนเขาเอง¹ และหากว่าเขาเป็นคนพูดจริง ส่วนหนึ่งจากที่เขาได้สัญญาไว้กับพวกท่าน ก็จะไม่ประสบแก่พวกท่าน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่ผู้ที่เขาเป็นผู้ละเมิดนักโกหกตัวฉกาจ

29. โอ้ หมู่ชนของฉันเอ๋ย วันนี้อำนาจการปกครองเป็นของพวกท่าน เป็นผู้อยู่เบื้องบนในแผ่นดิน (อียิปต์) แล้วใครเล่าจะช่วยเหลือเราจากการลงโทษของอัลลอฮ์² หากมันได้เกิดขึ้นแก่เรา ฟิรเอานู กล่าวว่ ฉันมิได้ชี้นำพวกท่าน เว้นแต่สิ่งที่ฉันเห็นว่ามันถูกต้อง³ เท่านั้น และฉันมิได้ชี้แนะทางแก่พวกท่าน เว้นแต่ทางที่เป็นสัจธรรมเท่านั้น

30. และชายผู้ศรัทธากล่าวอีกว่ โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านเยี่ยงวันแห่งการลงโทษของกลุ่มชนต่าง ๆ ในอดีต

31. เยี่ยงกับเคราะห์กรรมของหมู่ชนของนูหฺ และอาด และชะมุต และกับหมู่ชนหลังจากพวกเขา และอัลลอฮ์มีทรงประสงค์การอธรรมใดๆ แก่ปวงบ่าว⁴

لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمَلِكُ أَيُّمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ
مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الْرَّشَادِ ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

¹ คือโทษแห่งการโกหก ก็จะตกอยู่กับเขามีใช้พวกท่าน

² หากว่าเรากระทำการที่เกินกว่าเหตุ คือผาคคนที่อัลลอฮ์รักแล้ว ใครเล่าที่จะปกป้องเราให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้?

³ คือให้ฆ่ามุซา อะลียฮิสสลาม

⁴ คือวันแห่งการลงโทษซึ่งกลุ่มชนต่าง ๆ ได้ถูกลงโทษมาแล้ว เพราะพวกเขาทำร้ายบรรดานะบี เช่น กลุ่มชนของนูหฺ อัด, ชะมุต และลุต อัลชะมัดชะรียุกกล่าวว่า การทำลายล้างและการลงโทษเป็นการยุติธรรมแล้ว เพราะพวกเขาเหมาะสมและคู่ควรแก่การลงโทษอันเนื่องมาจากการกระทำของพวกเขา

32. และไอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันทกั่วแทนพวกท่าน เยี่ยงวันแห่งการร้องเรียกหาซึ่งกันและกัน¹

33. วันที่พวกท่านหันหลังกลับหนี² ไม่มีผู้ใดจะช่วยปกป้องพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทางแล้ว ก็จะไม่มีผู้ชี้แนะทางให้แก่เขา³

34. และโดยแน่นอน แต่ก่อนนี้ยูซุฟ⁴ ได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกท่านก็ยังคงอยู่ในการสงสัยในสิ่งที่เขาได้นำมายังพวกท่าน⁵ จนกระทั่งเมื่อเขาได้ตายไปแล้ว พวกท่านก็กล่าวว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงตั้งรอซูลคนใดอีกแล้วหลังจากเขา⁶ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่เขาฝ่าฝืนสงสัยหลงทาง⁷

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

يَوْمَ تُولُوجُنَّ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ
وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّكُمْ بِمَا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا
هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

¹ ชายศรัทธาผู้นั้นได้ช่วยพวกเขาถึงการลงโทษในวันกียามะฮ์ หลังจากได้ช่วยพวกเขาถึงการลงโทษในโลก ดุนยา

² นักดัดฟิร กล่าวว่า พวกกุฟฟารนั้นเมื่อได้ยินเสียงร้องของนรกพวกเขาจะผินหลังหนีออกไป ไม่ทันที่พวกเขาจะหนีออกไปก็จะพบมะลาอิกะฮ์ไล่ต้อนพวกเขาให้กลับไปลงนรก

³ คือให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

⁴ คือนะบียูซุฟ อิบน์ ยะอฺกูบ

⁵ คือปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่เขาได้นำมาจากอัลลอฮ์

⁶ อะบูฮัยยาน กล่าวว่า ในกรณีนี้ใช่เป็นการเชื่อต่อศาสน์ของยูซุฟ เพราะพวกเขายังมีความสงสัยต่อการเป็นรอซูลของยูซุฟ

⁷ เพราะการหลงทางเช่นนี้แหละ อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาเหล่านั้นหลงทางต่อไปอีก หลังจากหลักฐานและข้อพิสูจน์ได้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเขาแล้ว

35. บรรดาผู้ใดที่เฝ้าในสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์โดยไม่มีหลักฐานใดๆ มายังพวกเขา เป็นที่น่าเกลียดซึ้งยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ และ ณ ที่บรรดาผู้ศรัทธา เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงประทับบนทุกๆ หัวใจของผู้จงหองหยิ่งยโส¹

36. และฟิรเอานุกกล่าวว่า โอ้อฮามานเอ๋ย จงสร้างหอสูงให้ฉันเพื่อฉันจะได้บรรลุถึงทางที่จะขึ้นไป

37. ทางที่จะขึ้นไปสู่ชั้นฟ้าทั้งหลาย เพื่อฉันจะได้เห็นพระเจ้าของมุซา² และแท้จริงฉันคิดอย่างแน่ใจแล้วว่าเขาเป็นคนโกหก³ เช่นนั้นแหละ การงานที่ชั่วช้าของเขาได้ถูกทำให้เพริศแพรวแก่ฟิรเอานุก และเขาถูกปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮ์) และแผนการของฟิรเอานุกนั้นมิใช่อื่น นอกจากอยู่ในความหายนะ⁴

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَاهُمْ كُفْرًا مِمَّا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ
مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ بِلْعَامَةَ عَلِيِّ ابْلِغِ
الْأَسْبَابِ ﴿٣٦﴾

أَسْنَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى
وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كُذِّبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ
لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾

¹ ในกรการกระทำของเขาเหล่านั้น คือพวกเขาต้องการที่จะลบล้างความจริงและดั่งบรัคมีของอัลลอฮ์ด้วยคำพูดของพวกเขา โดยปราศจากหลักฐาน การกระทำเช่นนี้อัลลอฮ์ทรงเกลียดซึ้งยิ่ง และบรรดามุอิมน์ผู้ศรัทธาก็เช่นเดียวกัน และพระองค์ทรงประทับตราบนหัวใจของผู้ที่จงหองต่อการอีมานหยิ่งยโสต่อปวงบ่าวจนกระทั่งไม่ยอมรับความจริงและไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

² อัลกุรฎูบีย กล่าวไว้ในหนังสือของเขาว่า เมื่อผู้ศรัทธาจากวงศัวานของฟิรเอานุกได้กล่าวเตือนเขาแล้ว ฟิรเอานุกกล่าวว่า คำพูดของเขาจะเป็นที่ประทับใจของหมู่ชน และคิดว่าเขาถูกทดสอบจากมุซาเขาจึงใช้ให้มุขมนตรีของเขา คือฮามานให้สร้างหอสูงเพื่อที่จะขึ้นไปบนชั้นฟ้า และดูพระเจ้าของมุซาด้วยตาตนเอง

³ เมื่อฟิรเอานุกกล่าวว่า “เพื่อฉันจะได้เห็นพระเจ้าของมุซา” คำพูดของเขาเช่นนี้เป็นการยอมรับว่ามีพระเจ้าดังนั้นเขาจึงกล่าวเสริมเป็นการเสียการยอมรับของเขาว่า “และแท้จริงฉันคิดอย่างแน่ใจแล้วว่าเขาเป็นคนโกหก”

⁴ คือเห็นผิดเป็นชอบ และด้วยการหลงผิดของเขาจึงทำให้เขาไม่ได้พบกับแนวทางแห่งความถูกต้องและแผนการอันชั่วช้าของเขานั้นทำให้เขาสูญเสียอำนาจของเขาในดินยาด้วยการจมน้ำตาย ส่วนในอาคิเราะฮ์เขานั้นเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล

38. และผู้ศรัทธากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงปฏิบัติตามฉัน ฉันจะชี้แนะทางแก่พวกท่าน สู่ทางแห่งสัจธรรม

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَنْقُورُ أَتَيْمُون
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾

39. โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงความเปล็ดเปล็นเท่านั้น และแท้จริงปรโลกนั้นมันเป็นที่อยู่อันมั่นคง¹

يَنْقُورُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ
وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

40. ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน เว้นแต่เพียงเช่นนั้น² และผู้ใดกระทำความดีจากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม และเขาเป็นผู้ศรัทธาด้วย ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ³

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِنْهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

41. และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมฉันจึงเชิญชวนพวกท่านไปสู่การรอดพ้น แต่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก⁴

وَيَنْقُورُ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

¹ ผู้ศรัทธาจากวงศ์วานของฟิรอานได้เรียกร้องหมู่ชนของเขาไปสู่การอิมานต่ออัลลอฮ์พระองค์เดียว โดยเปิดเผยให้พวกเขาได้ตระหนักถึงคุณค่าแห่งชีวิตที่สูญสลาย เรียกร้องพวกเขาให้มีการสนใจต่อความสุขสำราญในชีวิตที่ยั่งยืนนาน และกล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ ความหมายของอายะฮ์ก็คือ โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! จงเชื่อฟังการเรียกร้องของฉันเถิด และดำเนินตามแนวทางของฉัน เพราะฉันเป็นผู้ชี้แนะไปสู่แนวทางสู่สวรรค์ อัลกุรฎ์บียักกล่าวว่า ความมุ่งหมายที่กล่าวถึงปรโลกนั้นก็คือสวนสวรรค์และนรก เพราะทั้งสองนั้นจะไม่สูญสลาย

² คือในวันอาคิเราะฮ์เขาจะไม่ได้รับโทษเว้นแต่เท่าที่เขาได้กระทำไปเท่านั้น ทั้งนี้เป็นความเมตตาจากพระองค์ต่อปวงบ่าว

³ คือผู้กระทำความดีเหล่านั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์อย่างสุขสำราญ และได้รับการตอบแทนของพวกเขา โดยปราศจากการคำนวณ ยิ่งกว่านั้นจะได้รับการตอบแทนอย่างเพิ่มพูนอีกหลายเท่าเป็นความโปรดปรานและการยกย่องจากอัลลอฮ์

⁴ เป็นคำถามเชิงประหลาดใจคล้ายกับจะกล่าวว่า ฉันประหลาดใจต่อสภาพของพวกท่านเช่นนี้ คือฉันได้เรียกร้องเชิญชวนพวกท่านให้รอดพ้นจากการลงโทษและไปสู่ความดี แต่พวกท่านได้เรียกร้องฉันไปสู่ไฟนรกและความชั่ว

42. พวกท่านเชิญชวนฉันให้ฉันปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้ฉันตั้งภาคีต่อพระองค์ โดยที่ฉันไม่รู้มาก่อนเลยในเรื่องนั้น¹ และฉันได้เชิญชวนพวกท่านไปสู่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากหลาย²

43. ไม่ต้องสงสัยเลยว่า แท้จริงที่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ฉัน มันไม่เหมาะสม (ที่จะเอาใจใส่) แก่ฉันทั้งในโลกนี้และในปรโลกด้วย และแท้จริง การกลับของเรานั้นไปสู่อัลลอฮ์³ และแท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนละเมิดนั้น พวกเขาเป็นชาวนรก

44. ดังนั้น พวกท่านจะต้องรำลึกถึงสิ่งที่ฉันได้กล่าวแก่พวกท่าน⁴ และฉันขอมอบภารกิจของฉันแต่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้เฝ้าดูปวงบ่าว⁵

تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ. مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيمِ الْفَعْرِ ﴿٤٢﴾

لَا جُرْمَ لَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

¹ คือเรียกร้องไปสู่ผู้ที่ตั้งตัวเป็นพระเจ้า และเขาไม่มีคุณลักษณะที่จะเป็นพระเจ้าเลย คือฟิรเอาน

² คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจ ไม่มีใครจะมีอำนาจเหนือพระองค์ ผู้ทรงอภัยอย่างเหลือสิ้นต่อการกระทำบาปของปวงบ่าว

³ เป็นความจริงที่เดียวว่า สิ่งที่พวกท่านเชิญชวนให้เคารพภักดีนั้นมันไม่เหมาะสมที่จะเป็นพระเจ้า เพราะมันจะไม่ตอบรับการเรียกร้องของผู้วิงวอนขอ และมันไม่สามารถที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของเขได้ ทั้งในโลกดุนยาและโลกหน้า และทางกลับของเรานั้นย่อมไปสู่อัลลอฮ์ เพื่อตอบแทนการงานของแต่ละคน

⁴ คือท่านจะรำลึกถึงคำพูดของฉันที่เป็นจริง เมื่อการลงโทษได้ประสบแก่พวกท่านแล้ว

⁵ อัลลกรุบียักกล่าวไว้ในหนังสือศัฟิรของเขาว่า อันนี้เป็นการบ่งชี้ว่า พวกเขาได้เชิญเขา และต้องการที่จะฆ่าเขา และพระองค์เป็นผู้เฝ้าดูการงานของพวกเขา ไม่มีสิ่งปิดบังใดๆ จะมาปิดสภาพของพวกเขาแก่พระองค์

45. อัลลอฮ์ได้ทรงคุ้มครองเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาวางแผนไว้ และการลงโทษที่ชั่วช้าก็จะห้อมล้อมบริวารของฟิรเอาน¹

46. ไฟนรกนั้นพวกเขาจะถูกนำมาให้เห็นทั้งในยามเช้า และยามเย็น และในวันกิยามะฮ์นั้นจะมีเสียงกล่าวว่า จงให้บริวารของฟิรเอานเข้าไปรับการลงโทษอันสาหัสยิ่ง²

47. และจงรำลึกถึงเมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในนรก³ พวกอ่อนแอกล่าวกับพวกหัวหน้าว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจะช่วยพวกเราให้พ้นจากการลงโทษสักส่วนหนึ่งของไฟนรกนี้ได้ไหม⁴

48. บรรดาหัวหน้ากล่าวว่า แท้จริงเราทั้งหมดอยู่ในนรก แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตัดสินระหว่างปวงป่าวแล้วอย่างแน่หนอน⁵

فَوَقَّهٗ اللهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا
وَحَاقَ بِئَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

وَإِذْ تَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضَّعِيفُونَ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ
أَنْتُمْ مُقْتَدُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا
إِنَّ لِلَّهِ فَتْدًا حَكِيمًا بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

¹ คือพระองค์จะทรงคุ้มครองเขาให้รอดพ้นจากการวางแผนอันชั่วช้าของพวกเขา และพระองค์ได้ทรงลงโทษอย่างหนักแก่ฟิรเอาน และพวกพ้องของเขา นั่นก็คือถูกจมน้ำตายในโลกดุนยานี้ และการเผาไหม้ในนรกในวันอาคิเราะฮ์

² คือพวกเขาจะถูกเผาไหม้ทั้งในเวลาเช้าและเวลาเย็น นักตีฟิรากล่าวว่า ความมุ่งหมายของไฟนรกนั้นคือไฟบูรและการลงโทษของพวกเขานในบูร และจะมีเสียงกล่าวแก่เหล่าอิกะฮ์ว่า จงนำฟิรเอานและบริวารของเขาเข้าสู่รณญะฮ์นัหม์ ซึ่งมันเป็นการลงโทษที่สาหัสยิ่งกว่าการลงโทษในโลกดุนยา

³ คือการโต้เถียงระหว่างหัวหน้ากับลูกน้องผู้ปฏิบัติตาม

⁴ คือพวกลูกน้องกล่าวแก่พวกหัวหน้าว่า พวกเรานั้นเป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งของพวกท่านอย่างนอบน้อม ดังนั้นพวกท่านจะช่วยป้องกันพวกเราให้พ้นจากการลงโทษบางส่วน ซึ่งพวกเรากำลังประสบอยู่นี้บ้างได้หรือไม่ อีรรอฮีย์กล่าวว่า พวกเราว่าบรรดาหัวหน้าไม่มีความสามารถที่จะผ่อนคลายการลงโทษให้แก่พวกเขาได้ แต่จุดมุ่งหมายในการพูดเช่นนี้ก็เพื่อทำให้พวกเขาขายหน้า และได้รับความอับอาย

⁵ บรรดาหัวหน้ากล่าวตอบว่า หากเราสามารถที่จะปกป้องการลงโทษให้พ้นจากพวกท่านได้ เราก็คงจะกระทำแก่ตัวเราเองก่อนเป็นแน่ แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงตัดสินแล้วอย่างยุติธรรม ด้วยการให้บรรดามุอ์มินเข้าสวนสวรรค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในนรกเราไม่สามารถที่จะกระทำสิ่งใดให้แก่พวกท่านได้

49. และบรรดาผู้อยู่ในนรก กล่าวแก่ยามเฝ้าประตูนรกว่า โปรดช่วยวิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกท่านให้ทรงลดหย่อนการลงโทษแก่เราสักวันหนึ่ง

50. พวกเขากล่าวว่า บรรดาเรอซูลของพวกท่านมิได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งดอกหรือ¹ พวกเขา กล่าวว่า มีครับ เขาทั้งหลายกล่าวว่า พวกท่านจงวิงวอนขอเองซิ แต่การวิงวอนขอของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น มิใช่อื่นใดนอกจากอยู่ในการหลงทาง²

51. แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาเรอซูลของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตของโลกนี้ และวันที่ปวงพยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน³

52. วันที่การแก้ตัวของพวกเขาจะไม่อำนวยผลแก่บรรดาผู้ธรรม⁴ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง และสำหรับพวกเขาจะมีที่พำนักอันชั่วช้า⁵

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿١١﴾

قَالُوا أَوَلَمْ نَأْتِكُمْ رُسُلًا مِّنَّا بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿١٢﴾

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيٰوةِ ۗ وَالذِّكْرُ يَوْمَ يَقُومُ ٱلْءَٔسْهٰدُ ﴿١٣﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّٰلِمِينَ مَعٰذِرُهُمْ ۗ وَلَهُمْ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ ٱلدَّارِ ﴿١٤﴾

¹ แล้วพวกท่านได้ปฏิเสธไม่ยอมรับศรัทธาใช่หรือไม่?

² อรรถฮีย์กล่าวว่า คำกล่าวของพวกเขาคือว่า “พวกท่านจงวิงวอนขอเองซิ” มิใช่เพื่อหวังที่จะได้ประโยชน์จากการขอ หากแต่ว่าเป็นการบ่งชี้ถึงความล้มเหลว เพราะบรรดามะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิดนั้น การวิงวอนขอของพวกเขายังไม่ถูกตอบรับ แล้วอย่างไรเสียอีกเล่าการวิงวอนขอของพวกปฏิเสธศรัทธาจะถูกตอบรับละหรือ?

³ คือจะช่วยเหลือด้วยหลักฐาน การมีชัยชนะ และการแก้แค้น ของบรรดามุอมีนต่อพวกปฏิเสธศรัทธาที่เป็นอาชญากรทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อรรถฮีย์กล่าวว่า อาเยฮ์เป็นสัญญาณดีแก่เรอซูลของพระองค์ที่จะให้ได้ชัยชนะเหนือเหล่าศัตรูของท่านทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

⁴ อิบฺนุญะรริรกล่าวว่า การแก้ตัวของพวกมุชริกีนนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด

⁵ คือพวกเขาจะถูกขับไล่ออกจากความเมตตาของอัลลอฮ์ และจะมีบ้านปลาย และทางกลับที่ชั่วช้าเลวทรามยิ่ง

53. และโดยแน่นอนเราได้ประทานการชี้หน้
ทางแก่มุซา และเราได้ให้มรดกแก่วงศ์วานของ
อิสรออีล คือคัมภีร์

54. เพื่อเป็นการชี้หน้ทางและเป็นการเตือน
รำลึกแก่บรรดาผู้มีสติปัญญา¹

55. ดังนั้น เจ้าจงอดทนเพราะแท้จริงสัญญาของ
อัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง² และจงขอกอภัยโทษ
ต่อความผิดของเจ้า และจงแช่ซ่องสุดดีด้วยการ
สรรเสริญพระเจ้าของเจ้าทั้งในยามเย็นและใน
ยามเช้า³

56. แท้จริง บรรดาผู้ใดเสียใจในเรื่องอายาตของ
อัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) โดยปราศจากหลักฐาน
มายังพวกเขาเหล่านั้น ไม่มีอะไรในทรงอกของพวกเขา
เขา นอกจากต้องการจะเป็นใหญ่ ซึ่งพวกเขา
จะไม่เป็นผู้บรรลุถึงมันได้⁴ ดังนั้น จงขอความ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ يَلْأَكْتَتِبُ ﴿٥٣﴾

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِيهِ آيَاتِ
اللَّهِ يَغْتَرِبُونَ أَتَمُّهُمُ أَنْ فِي صُدُورِهِمْ
إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

¹ คือเราได้ประทานการชี้หน้ทางในเรื่องของศาสนาแก่มุซา เช่น สิ่งปาฏิหาริย์, คัมภีร์บทบัญญัติต่าง ๆ
วิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ และคัมภีร์ที่ชี้หน้ทางคือ อัดเตารอด

² อิมามอัลฟัครกล่าวว่า เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่า พระองค์ทรงช่วยเหลือบรรดาอรุสของพระองค์
และทรงยกตัวอย่างในการนี้ด้วยสภาพของนะบีมุซา พระองค์ได้ตรัสแก่ออรุสของพระองค์หลังจากนั้นว่า
“เจ้าจงอดทนเถิด เพราะแท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง” ความมุ่งหมายก็คือ แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นจะทรงช่วยเหลือเจ้าดังเช่นที่พระองค์ได้ช่วยเหลือพวกเขามาก่อนแล้ว และพระองค์เป็นผู้ปฏิบัติตาม
สัญญาของพระองค์กับเจ้า เสมือนกับที่พระองค์ได้ปฏิบัติตามสัญญาในสิทธิของพวกเขา

³ อัซฮอวัยยกกล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการนี้ก็คือ เพื่อเป็นการสั่งสอนประชาชาติให้กระทำเช่นนั้น เพราะ
อย่างไรก็ดี ท่านอรุสอัลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิซซาลัม นั้นปราศจากแล้วซึ่งความผิดไม่มีที่ติ และอ่ารง
มันไว้ด้วยการแช่ซ่องสุดดีพระเจ้าในยามเช้า ยามเย็น

⁴ คือในจิตใจของพวกเขาไม่มีอะไรนอกจากความหยิ่งโสต้องการเป็นใหญ่ ซึ่งจะห้ามพวกเขาไม่ให้ปฏิบัติ
ตามเจ้า และพวกเขาจะไม่บรรลุความต้องการนั้น ๆ ได้ นั่นคือการดื่บตรีษณ์ของอัลลอฮ์ และการมีอำนาจ
เหนือเจ้า

คุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรง
ไต่ถาม ผู้ทรงเห็น¹

57. แน่นนอน การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดินนั้นใหญ่ยิ่งกว่า การสร้างมนุษย์ แต่
ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้²

58. และคนตาบอดกับคนตาดีนั้นย่อมไม่เท่า
เทียมกัน และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบ
ความดีทั้งหลายกับพวกกระทำความชั่วก็ไม่
เท่าเทียมเช่นกัน เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวก
เจ้าจะใคร่ครวญ³

59. แท้จริง วันอาสานั้นจะมีอย่างแน่นอน
ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในวันนั้น แต่ว่าส่วนมากของ
มนุษย์ไม่ยอมศรัทธา⁴

60. และพระเจ้าของพวกเจ้าตรัสว่า จงวิงวอน
ขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า ส่วนบรรดา
ผู้โอหังต่อการเคารพภักดีแก่ข้า นั้น จะเข้าไป
อยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย⁵

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسَوِّءُ
قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّمٌ لَّآرَبٍ فِيهَا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَخْلُقُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

¹ คือขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการวางแผนของพวกเขา และปกป้องให้พ้นจากความชั่วร้าย
ของพวกเขา

² คือการสร้างมันทั้งสอง การริเริ่ม และการประดิษฐ์ให้สวยงามจากไม่มีอะไรเลยนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าการ
สร้างมนุษย์ ดังนั้นผู้ที่สามารถสร้างมันทั้งสองทั้งๆ ที่ความยิ่งใหญ่ของมัน จะไม่มีความสามารถในการ
สร้างสิ่งที่เล็กกว่า และง่ายกว่ากระนั้นหรือ?

³ คือคนมูอิมกับคนกาฟิรนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน และคนดีกับคนชั่วมิเหมือนกัน

⁴ คือวันกิยามะฮ์นั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น แต่ส่วนมากของมนุษย์คือผู้
ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่ยอมเชื่อ ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน

⁵ อิบญะซีร์กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเรียกร้องให้ป่าวของพระองค์วิงวอนขอต่อพระองค์ และพระองค์
ยังรับรองที่จะตอบรับให้แก่พวกเขา เป็นความโปรดปรานการให้เกียรติจากพระองค์

61. อัลลอฮ์ผู้ทรงบันดาลกลางวันและกลางคืน เพื่อให้ได้พักผ่อนในเวลาของมัน และกลางวัน เพื่อให้ได้มองเห็น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นเจ้าของความโปรดปรานแก่ปวงมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่ขอบคุณ¹

62. นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขาผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นทำไมพวกเขาจึงถูกหันเหออกจากพระองค์เล่า²

63. เช่นนั้นแหละ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ จะถูกทำให้หันเหออก (จากสัจธรรม)³

64. อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นที่พำนักแก่พวกเขา⁴ และชั้นฟ้าเป็นเพดานมั่นคง และทรงทำให้พวกเขาเป็นรูปร่าง และทรงทำให้รูปร่างของพวกเขาสวยงาม⁵ และทรงประทาน

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِتَسْكُنُوا فِيهَا
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِيقَ كُلِّ شَيْءٍ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يُرَاتِبَاتِ اللَّهِ
يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَكْرًا
وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

¹ ด้วยเดชะนาภาพและความปรีชาญาณของอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์ทรงทำให้กลางวันมีมืด เพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อนจากความเหนื่อยยากจากการทำงานในเวลากลางวัน และทรงทำให้กลางวันมีแสงสว่าง เพื่อพวกเขาจะได้ทำมาหากินและแสวงหาริซกี

² ไม่มีผู้ใดที่จะถูกเคารพในโลกนั้นนอกจากพระองค์ ดังนั้นทำไมพวกเขาจึงหันเหออกจากการอิบาดะฮ์ พระผู้สร้าง พระผู้ทรงอำนาจไปเคารพสักการะรูปปั้น และเจิวีดต่าง ๆ เล่า?

³ เช่นเดียวกับที่พวกเขาหันเหจากการอิमान และการเตาฮีดทั้งๆ ที่มีหลักฐานอย่างแข็งแรง ดังนั้นบรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ก็ย่อมจะหันเหออกทุกกาลเวลา และทุกสถานที่ เพราะสัญญาณต่างๆ ของพระเจ้าก็คือหลักฐานและข้อพิสูจน์ ดังนั้นผู้ที่ปฏิเสธต่อมันก็จะปฏิเสธต่อทุกสิ่งแม้กระทั่งตัวของเขาเอง วิลอียาฮูบิลลาฮ

⁴ อิบนุอับบาสกล่าวว่ ทรงทำให้มันเป็นที่พักพิงในขณะที่มีชีวิตอยู่และหลังจากตายไปแล้ว

⁵ คือทรงทำให้เป็นรูปร่างขณะอยู่ในครรภ์ของมารดา และมีรูปร่างที่สวยงาม มีอวัยวะทุกส่วนเหมาะสม ได้สัดส่วนกัน อัลลามะฮ์ชะรีฟกล่าวว่า พระองค์มิได้สร้างสัตว์มีรูปร่างสวยงามกว่ามนุษย์ ดังเช่นคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “โดยแน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาในรูปร่างที่สวยงามยิ่ง”

ปัจจัยยังชีพจากสิ่งที่ดีๆ แก่พวกเจ้า นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า ดังนั้นอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลกทรงจำเริญยิ่ง¹

65. พระองค์คือผู้ทรงมีชีวิต ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ ดังนั้นจงวิงวอนขอต่อพระองค์โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของพระองค์² บรรดาการสรรเสริญนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

66. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพภักดีต่อบรรดาที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ เมื่อหลักฐานทั้งหลายอันขัดแย้งจากพระเจ้าของฉันได้มีมายังฉันแล้ว และฉันถูกบัญชาให้มอบน้อมต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก³

67. พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วทรงให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารกแล้ว เพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นคนชรา และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และเพื่อให้พวกเจ้า

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

﴿ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ نُمُرًا لَكُمْ تَكُونُوا شُبُهًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَمُوتُ مِنْ قَبْلِ وَلْيَبْلُغُوا أَجْلًا مُسَمًّى وَلَكُمْ تَعْقُلُونَ ﴿٦٧﴾

¹ คือปัจจัยยังชีพที่มีรสชาติแตกต่างกันมากหลาย นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระผู้ทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ พระผู้ทรงประทานให้ความโปรดปรานเหล่านี้

² จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้อับรรดามูมิน โดยเป็นผู้สุจริตมั่นในการภักดีต่อพระองค์ และอย่าได้เคารพภักดีผู้ใดร่วมกับพระองค์

³ อัคซอฮ์ยีกกล่าวว่า พระองค์ทรงใช้ให้หะบิษของพระองค์ประกาศแก่หมู่ชนทั้งหลายเช่นนั้น เป็นการห้ามแก่เขาทั้งหลาย ซึ่งยังคงเคารพบูชาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ หลังจากที่ได้อรรถกถาหลักฐานอย่างขัดแย้งแล้ว

ได้บรรลุลุสวีย์ที่ถูกกำหนดไว้ และเพื่อพวกเขา
จะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ¹

68. พระองค์คือผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
ดังนั้น เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใดๆ
พระองค์ก็จะกล่าวแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็
จะเป็นขึ้นมา²

69. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้ที่โต้เถียง
ในอายาตของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) พวกเขาถูก
ให้หันเหออกไปอย่างไร

70. บรรดาผู้ปฏิเสธต่อคัมภีร์ และต่อสิ่งที่เรา
ได้ส่งมาพร้อมกับบรรดารอซูลของเรา แล้วพวก
เขาก็จะได้อะไร³

71. เมื่อห้วงคลองคอบอยู่บนต้นคอกของพวกเขา
และไซ้ตรวนถูกลากไป

72. ในน้ำเดือดพล่าน แล้วในไฟนรกพวกเขา
จะถูกเผาไหม้⁴

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجْعِدُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
أَن يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا
بِهِ رَسُولًا فَسَوْفَ يَلْمُونَ ﴿٧٠﴾

إِذَا الْأَغْلَظُ فِي أَعْتَقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

¹ ในอายะฮ์นี้เป็นการชี้แจงถึงขั้นตอนในการสร้างมนุษย์ อัลรอซีย์กล่าวไว้ในหนังสือตีฟฮิรของเขาว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดขั้นตอนชีวิตของมนุษย์ไว้ 3 ขั้นตอนด้วยกันคือ วัยเด็ก วัยฉกรรจ์ และวัยชรา และนี่คือการกำหนดขั้นตอนที่สอดคล้องกับสติปัญญา เพราะมนุษย์นั้นในตอนเริ่มแรกของชีวิตอยู่ในขั้นตอนเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเรียกว่าวัยหนุ่มฉกรรจ์ จากนั้นก็เริ่มดถอยลง กำลังวังชาก็เริ่มลดน้อย และอ่อนแอลง และนี่คือวัยชรา

² อะบุสสุอูดกล่าวว่า นี่คือตัวอย่างแห่งเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์ และเป็นการวาดภาพแห่งการให้มีขึ้นของกิจการใดๆ อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องให้มีการใช้ และถูกใช้

³ คือเจ้าไม่เห็น และไม่แปลกใจบ้างดอกหรือ? ถึงสภาพของบรรดาผู้หยิ่งโสที่โต้เถียงในบรรดาอายาตอัลกุรอานที่ชัดเจน ทำไมพวกเขาจึงหันหลังสติปัญญาของพวกเขาออกจากแนวทางที่ถูกต้องไปสู่การหลงทาง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน และบรรดาคัมภีร์ต่างๆ แล้วพวกเขาจะรู้อะไรถึงบันปลายแห่งการปฏิเสธของพวกเขา

⁴ คือขณะที่พวกเขาเข้าสู่นรก มือของพวกเขาจะถูกมัดติดกับต้นคอกด้วยไซ้ตรวน และจะถูกกลากเข้าไปในน้ำเดือดพล่านด้วยไฟนรก แล้วพวกเขาจะถูกเผาไหม้

73. แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ไหนเล่า สิ่งที่คุณเจ้าตั้งภาคี¹

74. อื่นจากอัลลอฮ์ พวกเขาบอกว่ามันได้ หลงหายไปจากพวกเราแล้ว แต่ว่าพวกเรามีได้ วิงวอนขอต่อสิ่งใดก่อนหน้านั้นดอก เช่นนั้น แหละอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา หลงทาง²

75. นั่นก็เพราะว่า หากเจ้าหลงระเริงในแผ่นดิน โดยไม่ชอบธรรม และเพราะว่าพวกเจ้าอวดดี³

76. จงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรกเป็นผู้ พำนักอยู่ตลอดกาลในนั้น ฉะนั้นที่พำนักของ พวกเขายังผยองมันชั่วช้าแท้ๆ

77. ดั่งนั้นเจ้าจงอดทน แท้จริงสัญญาของอัล- ลอฮ์นั้นเป็นจริง⁴ บางทีเราจะให้เจ้าได้เห็น บางสิ่งที่ได้สัญญาแก่พวกเขา หรือเราจะทำให้ เจ้าตายเสียก่อน ดั่งนั้นพวกเขาจะถูกกลับไป ยังเรา⁵

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِن قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَيَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا قَدْ فَتَسَّ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَأَيُّ مُرْتَدِّكَ بَعْضَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ أَوْ تَوَفِّيْنَاكَ فَإِنَّا نُرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

¹ พวกเขาจะถูกถามว่า ไหนเล่ารูปปั้นและเจดีย์ต่างๆ ที่พวกเขาเคารพบูชา และตั้งให้เป็นภาคีกับอัลลอฮ์

² พวกเขาจะกล่าวว่า มันได้หายไปจากพวกเราแล้ว เราไม่เห็นมัน และเราก็จะไม่ขอช่วยเหลือจากมัน ยิ่งไปกว่านั้นเราไม่เคยเคารพบูชาสิ่งใดๆ เลย นักตีพริกกล่าวว่า พวกเขาปฏิเสธการเคารพบูชาพวกมัน ที่ทำเช่นนี้ก็เพราะความงมงายและความบั่นป่วนของพวกเขา

³ การลงโทษเช่นนั้นก็เพราะว่าสิ่งที่พวกเขาแสดงออกในโลกดุนยา เช่นการดีใจต่อการกระทำความผิด การมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย และใช้จ่ายไปในทางต้องห้าม อีกทั้งการโอ้อวดที่ยังไร้โทษของพวกเขา

⁴ คือจงอดทนเดี๋ยวมืดมิดต่อการปฏิเสธต่อเจ้าของกลุ่มชนของเจ้า เพราะสัญญาของอัลลอฮ์ต่อการลงโทษของพวกเขาจะมีขึ้นอย่างแน่นอน อันนั้นนับได้ว่าเป็นการปลอมโยนท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อยู่ละลี่ยชีวะซัลลัม และเป็นสัญญาดีที่จะช่วยเหลือท่านให้มีชัยชนะเหนือปวงศัตรู

⁵ คือเราให้ได้เห็นการลงโทษ หรือเราจะให้เจ้าตายเสียก่อนที่จะได้เห็นการลงโทษแก่พวกเขา แล้วพวกเขาจะต้องกลับไปหาเราในวันกิยามะฮ์ เพื่อเราจะได้แก้แค้นให้อย่างสวยงาม

78. และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดารอซูลมาก่อนหน้าเจ้าบางคนในหมู่พวกเขา มีผู้ที่เราบอกเล่าแก่เจ้า และบางคนในหมู่พวกเขา มีผู้ที่เรามีได้บอกเล่าแก่เจ้า และไม่บังควรแก่รอซูลที่จะนำสัญญาณใดๆ มาเว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ดังนั้นเมื่อพระบัญชาของอัลลอฮ์มาถึงเรื่องนั้นก็จะถูกตัดสินด้วยความยุติธรรม และขณะนั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จก็จะขาดทุนอย่างย่อยยับ¹

79. อัลลอฮ์คือผู้ทรงบันดาลปลุส്ടัรบางชนิดให้พวกเจ้าเพื่อใช้เป็นพาหนะ และบางชนิดเพื่อให้พวกเจ้าใช้กิน

80. และสำหรับพวกเจ้าในตัวมันนั้นมีประโยชน์มากมาย และเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่ความประสงค์ที่มีอยู่ในทรงวงของพวกเจ้า และพวกเจ้าบรรทุกบนหลังมันเช่นเดียวกับใช้บรรทุกบนเรือ²

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَمِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَكْلُمُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمِنْهَا تَعَالَمُوا عَلَيْهَا حَاجَةٌ فِي صُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบอกรอซูลของพระองค์เป็นการยืนยันซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นการปลอบโยนแก่เขา เพื่อให้เขามีความอดทนต่อไปว่าก่อนหน้าเขานั้น พระองค์ได้ส่งบรรดารอซูลมากมาย บางคนพระองค์ทรงเล่าข่าวคราวของพวกเขาก่อนแก่เขา บางคนพระองค์ก็ได้ทรงเล่าข่าวคราวของพวกเขาก่อนแก่เขา ซึ่งก็มีมากมายเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญและไม่สำคัญของเรื่องนั้นๆ

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ทรงบันดาลให้อูฐ วัว ควาย แพะ แกะ เกิดมาเพื่อพวกเจ้า และเพื่อผลประโยชน์ของพวกเจ้า ทรงทำให้อูฐเป็นพาหนะใช้บรรทุกสัมภาระ และสินค้าในระยะทางไกลๆ ทำให้เป็นที่พอใจของพวกเจ้า สำหรับสัตว์ที่ใช้ประโยชน์สำหรับกินก็คือ วัว ควาย แพะ แกะ และยังให้ประโยชน์ทางด้านอื่นๆ เช่น เขา ขน หนัง และนมของมันใช้สำหรับดื่ม และทำเนยสำหรับปรุงอาหารอีกด้วย ที่เปรียบเทียบการบรรทุกหลังอูฐกับการบรรทุกบนเรือนั้นมีความคล้ายคลึงกันมาก เพราะเรือเป็นพาหนะทางน้ำ ส่วนอูฐเป็นพาหนะทางบก

81. และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ดังนั้น ด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์อันใดเล่าที่พวกเจ้าปฏิเสธ¹

وَوَيْدِكُمْ ءِآيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

82. พวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีจำนวนมากกว่พวกเขา และมีพลังเข้มแข็งกว่า และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมายในแผ่นดิน ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้น หาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่²

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِّنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83. ดังนั้นเมื่อบรรดาราบอุลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้ง พวกเขาก็ดีใจกับความรู้ (ทางด้านวัตถุ) ที่มีอยู่กับพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้นั้น ก็ห้อมล้อมพวกเขา³

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِأَلْبَيِّنَاتٍ قَرِيبًا يَمَّا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

¹ คือพระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่าง ๆ เหล่านั้น ทั้ง ๆ ที่มีเป็นที่ประจักษ์แจ้งอยู่แล้ว

² โปรดดูคำอธิบายอายะฮ์ที่ 21 ของซูเราะฮ์นี้

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้เราทราบถึงพวกปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นว่า เมื่อบรรดาราบอุลได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งถึงความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ การพินคืนชีพ การตอบแทน และการเป็นนบีมุฮัมมัด และการเป็นรอซูลนั้นเป็นลัจจะ พวกเขาดีใจกับความรู้ของพวกเขามีอยู่คือความรู้ทางโลกคุณยาเกี่ยวกับทางด้านวัตถุ พวกเขาถูกเยาะเย้ยหั่นความรู้ทางด้านศาสนา ดังนั้นการลงโทษอันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาก็ถูกเยาะเย้ยหั่นของพวกเขาก็ได้มาปรากฏให้พวกเขาได้เห็นอย่างชัดเจน

84. ครั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว และเราปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่เราเคยตั้งภาคีต่อพระองค์¹

85. แต่การศรัทธาของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลยในเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์ที่ได้มีมาแต่ในอดีตในปวงบ่าวของพระองค์ และขณะนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ได้ขาดทุนอย่างย่อยยับ²

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ
وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾

فَلَيْدِيكَ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَنَتَ
اللَّهِ الَّتِي فَدَخَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَاكَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

¹ เมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักต่อหน้าห้อมล้อมพวกเขา พวกเขาก็ประกาศกลับเนื้อกลับตัวว่าพวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว พวกเราปฏิเสธต่อการที่เราตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระองค์คือกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้พวกเขาทราบว่า นี่คือนำทางของอัลลอฮ์ในการสร้างของพระองค์นั่นก็คือการอีมานศรัทธาจะไม่อำนวยประโยชน์ เมื่อได้เห็นการลงโทษ หากว่าการอีมานจะถูกรับเมื่อได้เห็นการลงโทษแล้ว คนกาฟิรก็จะไม่ปฏิเสธศรัทธา และก็จะไม่มีผู้ใดเข้านรกเลย

(41) ซูเราะฮ์ ฟุศศิลัต

سورة فصلت

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 54 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ ฟุศศิลัต

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจทางด้านหลักอะกีเตฮ์อิสลามียะฮ์ คือการให้ความเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ซึ่งเป็นเป้าหมายของบรรดาซูเราะฮ์ที่ให้ความสำคัญต่อหลักการอีมาน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงอัลกุรอาน ซึ่งถูกประทานมาจากพระผู้ทรงเมตตาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน และข้อพิสูจน์อันกระจ่างแจ้ง ที่ชี้บ่งถึงความสัจจะของมุฮัมมัด อะลัยฮิสศอลาตุวัสสลาม ซึ่งเป็นปกาภิหารียอันยืนยงและถาวรแก่ท่านนะบีผู้ประเสริฐ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องอัลวะฮียะฮ์และสาสน์ โดยยืนยันถึงข้อเท็จจริงแห่งการเป็นรอซูล และว่าท่านเป็นปुरुชนที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงให้มีลักษณะที่เด่นชัดด้วยการประทานวะฮียะฮ์ และเกียรติแก่ท่านด้วยการเป็นนะบี พระองค์ทรงเลือกท่านจากปวงบ่าวทั้งมวลให้เป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ เป็นผู้ชี้แนะไปสู่ศาสนานันท์เที่ยงตรงของพระองค์

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ของการสร้างชีวิตครั้งแรก การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินด้วยรูปแบบที่ละเอียดอ่อนและรัดกุม ซึ่งจะเป็นการดักเตือนบรรดาผู้พินหลังให้กับสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์ให้พิจารณาใคร่ครวญและนึกคิด แต่ความมิดมนแห่งการปฏิเสธศรัทธาได้มาปิดกั้นระหว่างพวกเขากับการศรัทธาเสียจักรวาลทั้งหมดได้กล่าวขวัญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ยืนยันถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์ญัสละวะอะลา

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยด้วยการกล่าวถึงจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธ โดยได้ยกอุทาหรณ์ถึงประชาชาติที่มีพลังเข้มแข็งที่สุดแต่หยิ่งโศ คือกลุ่มชนของอาดซึ่งความหยิ่งผยองของพวกเขาถึงขั้นที่พวกเขากล่าวว่า “ผู้ใดจะมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเรา?” และได้

กล่าวถึงสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา (อ้าต) และพวกชะมู๊ด คือความพินาศอย่างย่อยยับ ขณะที่พวกเขาเพลิดเพลินอยู่ในการละเมิด และปฏิเสธบรรดาอรชูลของอัลลอฮ์

หลังจากได้กล่าวถึงบรรดาอาชญากรผู้ละเมิด ฝ่าฝืน ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธายำเกรง ซึ่งพวกเขาได้ยืนหยัดปฏิบัติตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์และศาสนาของพระองค์ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขาด้วยความปลอดภัยและความสงบสุขในสวนสวรรค์ ซึ่งเป็นที่พำนักของพวกเขา โดยอยู่ร่วมกับบรรดานะบี บรรดาผู้ซื่อสัตย์ยึดมั่นในสัจธรรมบรรดาผู้ตายชะฮีด และบรรดาคณค่อและฮุ

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสัญญาณต่างๆ แห่งจักรวาลที่ปรากฏเป็นภาพลักษณ์แก่สายตาในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ เพียบพร้อมด้วยเคล็ดลับและสิ่งแปลกประหลาดมากมาย และท่าทีของผู้ปฏิเสธต่ออายาตต่างๆ ที่ประจักษ์ชัดแจ้ง

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยสัญญาณของอัลลอฮ์ที่มีต่อมนุษยชาติว่า พระองค์จะทรงเปิดเผยให้พวกเขาได้เห็นเคล็ดลับบางประการของจักรวาลนี้ในบั้นปลายของวันสิ้นโลก เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันถึงความจริงตามที่อัลกุรอานได้บอกเล่าไว้ “เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในขอบเขตอันไกลโพ้น และในตัวของพวกเขาเองจนกระทั่งจะเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเขาว่าอัลกุรอานนั้นเป็นความจริงยังไม่พอเพียงอีกหรือที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ ฟุศคิลัตถูกขนานนามเช่นนี้ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจกแจงสัญญาณทั้งหลายในซูเราะฮ์นี้ ทรงอธิบายอย่างชัดแจ้งถึงหลักฐานที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพของพระองค์ และทรงพิสูจน์หลักฐานที่ประจักษ์ถึงการมีและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ตลอดจนการสร้างจักรวาลอย่างวิจิตรพิสดาร ซึ่งเป็นที่ยืนยันถึงความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของพระองค์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮามิม¹

حَمِيمٌ

2. (อัลกุรอานนี้) เป็นการประทานลงมาจาก
พระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

نَزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

3. คัมภีร์ซึ่งอายาตทั้งหลายได้ให้คำอธิบาย
ไว้อย่างละเอียดเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับ
สำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้²

كُتِبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

4. เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่
ส่วนมากของพวกเขาผินหลังให้ ดังนั้นพวกเขา
จึงไม่ได้ยิน³

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَعُهُم
لَا يَسْمَعُونَ

5. และพวกเขาบอกว่า หัวใจของเราอยู่ในที่
ปกปิดจากสิ่งที่พวกท่านเชิญชวนเราไปสู่สิ่งนั้น
และในหูของเราก็ก็นวก และระหว่างเรากับ
ท่านก็มีม่านกันอยู่ ดังนั้นท่านจงทำ (สิ่งที่ท่าน

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْتَانٍ مَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ
وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่ 2 ในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามิม และเรียกว่าฮามิมทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามิม

² คืออัลกุรอานนี้้อลลอฮ์ ตะอาลา เป็นผู้ประทานอัลกุรอานลงมาแก่บ่าวของพระองค์มุฮัมมัด คือลลิลล่อฮุอะลยฮิวะฮัลลัม เป็นคัมภีร์ที่รวมไว้ซึ่งผลประโยชน์ทางด้านศาสนาและทางโลกมีความหมายอย่างแจ่มชัด บทบัญญัติมีแจ้งไว้อย่างละเอียด โดยการเล่าเรื่องราวในอดีตมีคำแนะนำสั่งสอน และอุทาหรณ์อย่างชัดแจ้งและสมบูรณ์ที่สุด เป็นอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับแก่หมู่ชนที่มีความเข้าใจในรายละเอียดของอัลอายาตมีความไพเราะและลึกซึ้ง ผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาอาหรับเท่านั้นที่จะเข้าใจความหมายและความลึกซึ้งของอัลกุรอาน

³ เป็นการแจ้งข่าวดีแก่บรรดามุอมีนถึงสวนสวรรค์อันบรมสุขและเป็นการแจ้งข่าวร้ายแก่พวกปฏิเสธศรัทธาถึงการลงโทษด้วยนรกยะอันนัม แต่ส่วนมากของพวกเขาผินหลังให้กับการพิจารณาใคร่ครวญถึงอายาตของอัลกุรอานทั้ง ๆ ที่ถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับ

10. และใน (แผ่นดิน) นั้นพระองค์ทรงทำให้เทือกเขาตั้งมั่นอยู่บนมัน และทรงให้มีความจำเริญในนั้น และทรงกำหนดปัจจัยยังชีพของมันเป็นสี่ชั้นในนั้นในระยะเวลา 4 วัน อย่างเท่าเทียมกันแก่บรรดาผู้ใต้ถาม¹

11. แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันเป็นไอหมอก พระองค์จึงตรัสแก่ชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า เจ้าทั้งสองจงมาจะโดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม มันทั้งสองกล่าวว่า ข้าพระองค์มาอย่างเต็มใจแล้ว²

12. ดังนั้นพระองค์ทรงสร้างมันสำเร็จเป็นชั้นฟ้าทั้งเจ็ดในระยะเวลา 2 วัน และทรงกำหนดในทุกชั้นฟ้าหน้าที่ของมัน และได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกนี้ด้วยดวงดาวทั้งหลาย และเป็นการป้องกัน(ให้พ้นจากชัยฏอน) นั่นคือการกำหนดแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้³

وَجَعَلْ فِيهَا رُوسٍ مِّنْ فَوْقِهَا وَتَرَكْ فِيهَا وَقَدَّرْ فِيهَا
أَقْوَامًا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
أَنِيبَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالْنَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
سَّمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ
وَحَفِظْنَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

¹ คือพวกท่านรู้ดีอยู่แล้วว่าไม่มีคู่เคียงอื่นใดกับพระองค์ทั้งในโลกชั้นสูงคือชั้นฟ้าและในแผ่นดิน แล้วทำไมพวกท่านจึงตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์ พระองค์คือพระเจ้าแห่งสากลโลก ทรงเดชานุภาพเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด ทรงสร้างแผ่นดินเพียงในสองวัน และในแผ่นดินทรงทำให้มีเทือกเขาอย่างมั่นคงเพื่อมิให้เอนเอียงเป็นอันตรายแก่มนุษย์ ทรงสร้างให้มีแม่น้ำลำธารต้นไม้และปศุสัตว์ ซึ่งทำให้เกิดความจำเริญในการกำหนดปัจจัยยังชีพดังกล่าวในระยะเวลาเพียง 4 วัน

² พระองค์ทรงแจ้งว่าหลังจากได้สร้างแผ่นดินแล้วทรงมุ่งสู่ชั้นฟ้าตามพระประสงค์ของพระองค์ แล้วพระองค์ก็ตรัสแก่ชั้นฟ้าและแผ่นดินให้มันทั้งสองไปหาพระองค์ตามพระประสงค์ของพระองค์ มันทั้งสองก็ตอบสนองโดยกล่าวว่า เราจะไม่ขัดพระบัญชาของพระเจ้าของเราเป็นอันขาด

³ คือพระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 2 วัน ซึ่งรวมทั้งการกำหนดปัจจัยต่าง ๆ อีก 4 วัน ด้วยทรงจัดเตรียมและกำหนดหน้าที่ในแต่ละทุกชั้นฟ้าให้แก่กะลาอิกะฮ์ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ ทรงประดับท้องฟ้าชั้นหนึ่งด้วยดวงดาวทั้งหลายให้แก่ชาวโลก และสยามเฝ้าเพื่อป้องกันมิให้ชัยฏอนเข้าไปสอดรับฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า ดังกล่าวทั้งหมดนี้เช่นการสร้างและการประดิษฐ์ให้เป็นที่สวยงาม คือ การกระทำของอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในการครอบครองของพระองค์ พระผู้ทรงรอบรู้ในผลประโยชน์ของมัลลิกทั้งหลาย

13. แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันขอเตือนพวกท่าน (ให้ระลึก) ถึงความหายนะเยี่ยงความหายนะของพวกอ้าด และพวกชะมุต¹

14. จงรำลึกเมื่อบรรดารอซูลได้มายังพวกเขา (เรียกร้องเชิญชวน) จากทางข้างหน้าพวกเขา และจากทางข้างหลังพวกเขา (โดยกล่าว) ว่า พวกท่านอย่าได้เคารพสักแต่ผู้ใด นอกจาก อัลลอฮ์ พวกเขากล่าวว่า หากพระเจ้าของเรา ทรงประสงค์ แน่نونพระองค์จะต้องส่งมะลาอิกะฮ์ลงมา ดังนั้นเราจึงปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่ พวกท่านถูกส่งมา²

15. ส่วนพวกอ้าดนั้น พวกเขาได้หยิ่งผยองใน แผ่นดินโดยไม่เป็นธรรม และพวกเขากล่าว ว่า ผู้ใดจะมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเรา พวกเขา ไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้าง พวกเขานั้นทรงพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขา แต่ พวกเขาก็ยังคงปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของเรา³

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أُولَئِكَ كَانَتْ لَنَا
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾

¹ คือถ้าพวกเขาผินหลังจากการศรัทธาหลังจากได้มีการชี้แจงดังกล่าแล้ว มุฮัมมัดจึงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า ฉันขอเตือนพวกท่านถึงการลงโทษซึ่งเป็นความหายนะเช่นเดียวกับพวกอ้าดและพวกชะมุตเคยประสบพบแล้ว

² จงรำลึกเมื่อฮูดและศอและฮได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาทุกทิศทางไปสู่การศรัทธาและการให้เอกภาพ และอย่าตั้งภาคีอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ แต่พวกเขากลับปฏิเสธศรัทธาด้วยความเย่อหยิ่งโดยกล่าวว่า หากพระเจ้าของเราประสงค์พระองค์ก็จะส่งมะลาอิกะฮ์มาประกาศเชิญชวนมิใช่ส่งบุคคลธรรมดาเช่นพวกท่านมา

³ ส่วนนารายละเอียดที่พวกอ้าดและชะมุตได้รับการลงโทษนั้นสำหรับพวกอ้าดเนื่องจากพวกเขาได้หยิ่งผยองยโสต่อเนบียูดและบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขาโดยกล่าวด้วยความหยิ่งยโสว่า ไม่มีผู้ใดที่จะมีพลังเข้มแข็งไปกว่าพวกเราได้ และพวกเราสามารถที่จะป้องกันการลงโทษให้พ้นไปได้ด้วยพลังของพวกเราเอง! พวกเขา ลืมนึกถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์และไม่รู้หรือว่าอัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งบังเกิดพวกเขาและสร้างจักรวาลทั้งมวลนั้นทรงพลังและเดชานุภาพยิ่งใหญ่เหนือพวกเขา และพวกเขาก็ยังปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของเรา

16. ดังนั้นเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บ มีเสียงกึกก้องมายังพวกเขาในหลายวันแห่งความหายนะ เพื่อเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษอันน่าอับยศในชีวิตแห่งโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษแห่งปรโลกนั้นย่อมอับยศยิ่งกว่า และพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือ¹

17. และส่วนพวกเขาขมุذنั้นเราได้ชี้แนะทางให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาชอบเลือกเอาการตบอดมากกว่าการอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นความหายนะแห่งการลงโทษที่น่าอดสูก็ได้คร่าพวกเขาตามที่พวกเขาได้แสวงหาเอาไว้

18. และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ยำเกรงให้รอดพ้น (จากการลงโทษนั้น)²

19. และ (จงรำลึกถึง) วันหนึ่งซึ่งเมื่อเหล่าศัตรูของอัลลอฮ์จะถูกข่มขู่เข้าสู่ไฟนรก และพวกเขาจะถูกจัดแถว³

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَّحْسُورَاتٍ
لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ
الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا تَمُودُ فَهَدَّيْنَاهُمْ فَأَسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ لَهُونَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿١٧﴾

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

¹ ดังนั้นเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงกึกก้องทำลายพวกเขาด้วยเสียงและความหนาวเหน็บของลมพายุนั้นเป็นเวลาถึงเจ็ดคืนกับแปดวันอย่างต่อเนื่องกัน นี่คือการลงโทษอันน่าอับยศซึ่งพวกเขาได้รับในโลกดุนยานี้ ส่วนโลกอาคิเราะฮ์พวกเขาจะได้รับการลงโทษที่น่าอับยศยิ่งกว่า และพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือใดๆ ให้พ้นจากการลงโทษได้

² ส่วนพวกเขาขมุذنั้นเราได้ชี้แนะทางฮิดายะฮ์และทางแห่งความสุขให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาได้เลือกเอาการหลงทางมากกว่าการฮิดายะฮ์และเลือกเอาการถูพรมากกว่าการฮิดายะฮ์ พวกเขาได้ฆ่าอูฐที่อัลลอฮ์ส่งมาและตั้งใจจะฆ่าแกะปีศาจและฮู ดังนั้นการลงโทษที่น่าอับยศอดสูก็ได้ทำลายพวกเขาตามที่พวกเขาได้ก่อกรรมเอาไว้ และเราได้ช่วยเหลือนะบีศอและฮูและบรรดาผู้ศรัทธาที่มีความยำเกรงให้รอดพ้นจากการลงโทษดังกล่าว

³ จงรำลึกถึงวันที่อัลลอฮ์ทรงข่มขู่เหล่าศัตรูของอัลลอฮ์ ณ มะหุซร์ เพื่อนำพวกเขาสู่นรกโดยที่พวกเขาจะถูกจัดเป็นแถวๆ อย่างมีระเบียบ

20. จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงนรก หูของพวกเขา และตาของพวกเขาและผิวหนังของพวกเขา ก็จะเป็นพยานคัดค้านพวกเขาตามที่พวกเขา ได้กระทำไว้¹

21. และพวกเขากล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขา ว่า ทำไมพวกเจ้าจึงเป็นพยานคัดค้านแก่เรา เล่า? พวกมันกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงให้เราพูด ซึ่ง พระองค์ทรงให้ทุกสิ่งพูด และพระองค์ทรงสร้าง พวกเจ้าเป็นครั้งแรก และยิ่งพระองค์เท่านั้นที่ พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป²

22. และพวกเจ้าก็ไม่เคยปิดบัง (การทำความชั่ว) ว่าหูของพวกเจ้า และตาของพวกเจ้า และ ผิวหนังของพวกเจ้าจะเป็นพยานคัดค้านพวก เจ้า แต่พวกเจ้านึกคิดว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงรอบรู้ ส่วนมากในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ³

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا جُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا فَا لَوْلَا أَنْطَقَنَا
اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلَا يُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ
لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

¹ เมื่อพวกเขาถูกนำมาถึงประตูนรก พวกเขา ก็กล่าวคัดค้านว่า พวกเขาถูกอธรรมและกล่าวแก่ตัวให้แก่ ตัวเอง อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงมีบัญชาให้ หู ตา และผิวหนังของพวกเขา พูดขึ้นมาเป็นพยานคัดค้านข้อ แก่ตัวของพวกเขา และพวกเขาจะพูดตามข้อเท็จจริงที่พวกเขาได้กระทำไป

² พวกเขาจะกล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขาว่า ทำไมพวกเจ้าจึงเป็นพยานคัดค้านแก่เราเล่า พวกมันจะกล่าว ตอบว่า อัลลอฮ์ทรงให้เราพูดซึ่งพระองค์จะให้ทุกสิ่งทุกอย่างพูด พระองค์ทรงบังเกิดพวกเจ้าครั้งแรกใน โลกดูนยา แล้วให้พวกเจ้าตายไปและให้เกิดมาใหม่ แล้วพวกเจ้าก็จะกลับไปหาพระองค์ และนี่พวกเจ้า ก็ได้กลับมาแล้ว ผู้เดาขนาดพทั้งหมดนี้ย่อมสามารถที่จะให้พวกเราพูดได้อย่างแน่นอน

³ คือ พวกเจ้าไม่เคยปิดบังการทำความชั่วและการทำความผิดของพวกเจ้าว่า หู ตา และผิวหนัง ของพวก เจ้าจะเป็นพยานคัดค้านและพวกเจ้าก็หยุดการทำชั่วและการทำผิดเสีย แต่ในขณะที่พวกเจ้ากระทำความ ผิดนั้น พวกเจ้าคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงรอบรู้การกระทำนั้น

23. และนั่นแหละการนึกคิดของพวกเขา ซึ่งพวกเขานึกคิดต่อพระเจ้าของพวกเขาเป็นการทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จแล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ขาดทุน¹

24. ดังนั้น หากพวกเขาอดทน (ต่อการลงโทษ) ได้ โฟนรกก็คือที่พำนักของพวกเขา และถ้าพวกเขาวิงวอนขอความโปรดปรานพวกเขา ก็จะไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ได้รับความโปรดปราน²

25. และเราได้กำหนดสหายไว้สำหรับพวกเขาแล้วพวกเขาก็ได้ทำให้สิ่งที่อยู่ข้างหน้าของพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขาให้เป็นที่ลุ่มหลงแก่พวกเขา ดังนั้นพระประกาศิต (การลงโทษ) แก่ประชาชาติต่างๆ ของพวกญินและมนุษย์ที่ได้ล่วงลับไปก่อนหน้าพวกเขา นั้น ก็เป็นการสาสมแก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน³

وَذَلِكُمْ طَلَبُكُمْ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَنْزَلَ بِكُمْ
فَأَصَابَكُمْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٢٣﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

﴿٢٥﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرُونًا فَزَرَعُوا لَهُمْ
مَائِدِينَ أَيْدِيَهُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿٢٥﴾

¹ และนั่นคือการนึกคิดของพวกเขา ซึ่งมีต่อพระเจ้าของพวกเขา ซึ่งเป็นการนึกคิดที่ผิดจึงทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จแล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

² หากศัตรูของอัลลอฮ์อดทนต่อการลงโทษได้ โฟนรกก็คือที่พำนักของพวกเขาโดยที่ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ และหากพวกเขาวิงวอนขอความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเขา ก็จะไม่ได้รับความโปรดปราน

³ คือเราได้เตรียมสหายชั่วที่มาจากชัยฏอนและมนุษย์ปากหวานไว้สำหรับพวกมุชริกีน แล้วพวกมันก็ได้ช่วยทำให้การงานชั่วของพวกเขาให้เป็นการงานที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพระประกาศิตแห่งการลงโทษจึงได้เกิดขึ้นแก่ประชาชาติในยุคก่อนที่เป็นพวกญินและมนุษย์ที่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกับพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็เป็นผู้ขาดทุน

26. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าฟังอัลกุรอานนี้ แต่จงทำเสียงอึกทึกในขณะนั้น หวังว่าพวกท่านจะมีชัยชนะ¹

27. แต่โดยแน่นอน เราจะให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาลี้มรสการลงโทษอย่างแสนสาหัส² และแน่นอน เราจะตอบแทนพวกเขาตามความชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้

28. นั่นคือ การตอบแทนแก่เหล่าศัตรูของอัลลอฮ์ คือไฟนรก สำหรับพวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกนั้นตลอดกาลเป็นการตอบแทนตามที่พวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา³

29. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราได้โปรดให้เราได้เห็นทั้งสองแห่งหุมูญินและมนุษย์ผู้ซึ่งทำให้เราหลงทาง เพื่อที่เราจะให้มันทั้งสองอยู่ใต้เท้าของเรา เพื่อว่ามันทั้งสองจะได้อยู่ในหมู่ผู้เลวทรามยิ่ง⁴

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا نَسْمَعُ هَذَا الْقُرْآنَ
وَالْفَوَاقِرُ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٦٧﴾

فَلَنَذِقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٦٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضَلَّانَا
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لِنَجْعَلَهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا
لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٧٠﴾

¹ พวกมุขรีกินเหล่านั้นได้พูดกันว่า พวกท่านอย่าไปฟังการอ่านอัลกุรอานของมุฮัมมัด และจงส่งเสียงอึกทึกเมื่อเวลาเขาอ่านเพื่อที่จะให้เขาอ่านผิด ๆ แล้วพวกท่านก็จะมีชัยชนะเหนือพวกเขา

² คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เหยียดหยามอัลกุรอานจะได้รับการตอบแทนคือการลงโทษอย่างสาหัสในวันกียามะฮ์

³ การตอบแทนซึ่งพระองค์จะตอบแทนแก่เหล่าศัตรูนั้นก็คือไฟนรกโดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ทั้งนี้เป็นไปตามสัญญาณซึ่งพวกเขาต่อต้านรอซูลของพระองค์และการเผยแพร่ธรรม อีกทั้งได้เหยียดหยันเหยียดหยามคัมภีร์ของพระองค์อีกด้วย

⁴ ในวันกียามะฮ์บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่ในนรกได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราขอได้โปรดให้เราได้เห็นหุมูญินและมนุษย์ ซึ่งทั้งสองเป็นต้นเหตุให้เราหลงทางและได้เกลี้ยกล่อมเราให้เห็นผิดเป็นชอบเพื่อที่เราจะให้มันทั้งสองอยู่ใต้เท้าของเราในนรกชั้นต่ำสุด

30. แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าของเราแล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มะลาอิกะฮ์จะลงมามาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจ แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้¹

31. พวกเราเป็นผู้อารักขาพวกท่านทั้งในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และปรโลก และสำหรับพวกท่านในสวนสวรรค์นั้น จะได้สิ่งที่จิตใจของพวกท่านปรารถนา และสำหรับพวกท่านในสวนสวรรค์นั้นจะได้ในสิ่งที่พวกท่านเรียกร้อง

32. เป็นการต้อนรับด้วยความเมตตาจากพระเจ้าผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ²

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾

تُؤْتَيْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าของเราแล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้นด้วยการปฏิบัติอิบาดะฮ์ที่เป็นฟริฎูและละเว้นการกระทำที่เป็นที่ต้องห้ามและพวกเขาได้สิ้นชีวิตลงในสภาพเช่นนั้น มะลาอิกะฮ์จะลงมามาหาพวกเขาขณะที่กำลังจะสิ้นชีวิตโดยจะกล่าวว่า พวกท่านอย่าได้หวาดกลัวในสิ่งที่กำลังจะมาเผชิญกับพวกท่านคือสภาพของวันกิยามะฮ์ และพวกท่านอย่าได้เศร้าสลดเสียใจต่อสิ่งที่พวกท่านปล่อยทิ้งไว้ในโลกดุนยา เช่น ครอบครัว ทรัพย์สินสมบัติ และลูกหลาน เพราะเราได้เตรียมสิ่งทดแทนไว้ให้แก่พวกท่านแล้ว นั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้กับพวกท่าน

² มะลาอิกะฮ์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า เราจะเป็นผู้อารักขาและให้ความช่วยเหลือพวกท่านทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ เราจะชี้แนะพวกท่านไปยังสิ่งที่เป็นความดีและความสันติสุขของพวกท่านทั้งในโลกดุนยาและโลกหน้า ในสวนสวรรค์พวกท่านจะได้รับสิ่งที่พวกท่านต้องการและสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องและปรารถนาโดยเป็นอาคันตุกะที่มีเกียรติจากพระเจ้าผู้ทรงอภัยอย่างกว้างขวาง ผู้เมตตาอันยิ่งใหญ่แก่ปวงบ่าวผู้ยำเกรงของพระองค์

33. และผู้ใดเล่าจะมีคำพูดดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้
เชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ และเขาปฏิบัติงานที่ดี
และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดา
ผู้นอบน้อม¹

34. และความดีและความชั่วนั้นหาเท่าเทียม
กันไม่ เจ้าจงขับไล่ (ความชั่ว) ด้วยสิ่งที่มันดี
กว่า แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ระหว่างเจ้าก็ระหว่างเขา
เคยเป็นอริกันก็จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่
สนิทกัน

35. และไม่มีผู้ใดได้รับมัน (คุณธรรมดังกล่าว)
นอกจากบรรดาผู้อดทน และจะไม่มีการได้รับ
มัน นอกจากผู้ที่มิใช่ชดลามอันใหญ่หลวง²

36. และหากว่าการุหยาบใดๆ จากชัยฏอนมา
ยั่วยุเจ้าเข้า ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยิบผู้ทรงรอบรู้³

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي
بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا
إِلَّا أَلْدُوْحَطِّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

¹ ผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ที่มีคำพูดดีเลิศนั้นจะต้องมีเงื่อนไขสามประการ คือ

1. เป็นผู้ที่ยกย่องเชิญชวนไปสู่ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และการจงรักภักดีต่อพระองค์ด้วยคำพูด
ของเขา การกระทำของเขา และสภาพของเขา
2. เป็นผู้กระทำความดี
3. เป็นมุสลิมมุอมีนที่มีความเชื่อมั่นต่อศาสนาอิสลาม

² การปฏิบัติความดีกับการปฏิบัติความชั่วนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกันทั้งสองสิ่งนั้นมิใช่แตกต่างกันมากใน
การตอบแทนและบั้นปลายที่ดี ดังนั้นเจ้าจงผลักดันหรือขับไล่ความชั่วด้วยการกระทำที่ดีกว่า เช่น ขับไล่
ความโกรธด้วยความอดทนและความชั่วด้วยการอภัย เมื่อเจ้าได้กระทำเช่นนั้นศัตรูของเจ้าก็จะกลายเป็น
มิตรสนิทใกล้ชิด และการที่จะให้ได้มาซึ่งตำแหน่งอันสูงส่งและคุณธรรมดังกล่าวนั้นก็คือผู้ที่ต่อสู้ด้วยการ
ระงับโทสะและอดทนต่อการทำร้าย และตำแหน่งดังกล่าวนั้นจะไม่มีการได้รับมันนอกจากผู้ที่มิใช่ชดลาม
อย่างสมบูรณ์ในความสุสุขและความดีเท่านั้น

³ และเมื่อชัยฏอนมาเย้าแหย่เจ้าให้ละทิ้งสิ่งที่เจ้าถูกใช้ให้ขับไล่ความชั่วด้วยการกระทำที่ดีกว่าและยั่วยุให้
ใช้กำลังและความพยายามแก่แค้นก็จงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากอุบายและความชั่วของมัน

37. และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การมีกลางวัน และกลางคืน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ พวกเขาอย่าได้สูญญต์ให้แก่ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ แต่จงสูญญต์แต่อัลลอฮ์พระผู้ทรงสร้างพวกมัน หากพวกเขาจะเคารพภักดีแก่พระองค์เท่านั้น

38. แต่ถ้าพวกเขาหยิ่งยโส กระนั้นก็ดี บรรดาผู้ที่อยู่ ณ ที่พระเจ้าของเจ้า (มะลาฮิกะฮฺ) ก็จะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ทั้งกลางวัน และกลางคืน โดยที่พวกเขาจะไม่เหนื่อยหน่าย¹

39. และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ เจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง ต่อเมื่อพระองค์ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาจากบนมัน มันก็จะมีชีวิตชีวาและให้พืชผล แท้จริง ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิตขึ้นมา นั้น ก็ทรงให้ชีวิตแก่คนตายได้อย่างแน่นอน แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง²

وَمِنَ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ لَا سَجْدٌ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ
لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْتَمِعُونَ ﴿٣٨﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْرَتْ وَرَبَّتْ إِن الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

¹ และส่วนหนึ่งจากสัญญาณต่างๆ ของพระองค์ที่ชี้บ่งถึงความเป็นเอกภาพและเดชานุภาพของพระองค์ ก็คือการเปลี่ยนแปลงของเวลากลางคืน และกลางวัน และการนอบน้อมของดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่มนุษยชาติ ดังนั้นพวกเขาอย่าเคารพสักการะแต่สิ่งที่ถูกสร้าง แต่จงเคารพภักดีแด่ผู้สร้างซึ่งทรงสร้างสิ่งต่างๆ เหล่านี้ อย่างแนบเนียนและสวยงาม หากพวกเขาจะเคารพภักดีต่อพระองค์เท่านั้นก็อย่าได้เคารพภักดีสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์ หากพวกเขาฟุฟฟารหยิ่งยโสที่จะสูญญต์แต่อัลลอฮ์แล้วแน่นอนมะลาฮิกะฮฺผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลายก็จะเคารพภักดีต่อพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนโดยที่พวกเขาไม่เบื่อหน่ายต่อการเคารพภักดีเลย

² และส่วนหนึ่งจากหลักฐานต่างๆ ที่ชี้บ่งถึงเดชานุภาพของพระองค์ก็คือ การให้แผ่นดินแห้งกรังไม่มีพืชพันธุ์อยู่เลย ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้ฝนตกลงมา มันก็จะเคลื่อนไหวมีชีวิตชีวาออกดอกออกผล เช่นเดียวกับพระองค์ก็จะทรงให้คนตายกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกได้อย่างแน่นอน

40. แท้จริงบรรดาผู้บิดเบือนทั้งหลายของเรา พวกเขาจะไม่ซ่อนเร้นไปจากเราได้ ผู้ที่ถูกโยนลงไปในนรกจะดีกว่า หรือผู้ที่มาอย่างปลอดภัยในวันกิยามะฮฺ จงทำตามสิ่งที่พวกเจ้าปรารถนาเถิด แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

41. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) เมื่อได้มีมายังพวกเขา และแท้จริงอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจยิ่ง

42. ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะไม่ตีบุคคลานเข้าไปสู่อัลกุรอานได้ (เพราะ) เป็นการประทานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ²

إِنَّ الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَن يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่บิดเบือนและไม่ศรัทธาต่ออายาตอัลกุรอานทั้งหลายของเรานั้นจะไม่พ้นไปจากการสอดส่องของเราได้ ผู้ที่ถูกโยนลงไปในนรกพร้อมกับความกลัวและความตื่นตระหนกจะดีกว่าผู้ที่อยู่ในสวนสวรรค์ด้วยความปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮฺในวันกิยามะฮฺกระนั้นหรือ? ดังนั้นพวกเจ้าจงทำตามสิ่งที่พวกเจ้าประสงค์จะกระทำในโลกนี้เถิด เพราะพระองค์ทรงสอดส่องต่อการทำงานของพวกเจ้า ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ และพระองค์จะทรงตอบแทนการกระทำนั้นๆ

² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอาน โดยที่อัลกุรอานนั้นมาจากอัลลอฮฺให้แก่พวกเขา แน่หนอน พวกเขาจะได้รับการตอบแทนคือการลงโทษอย่างสาสม แท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจด้วยหลักฐานที่เข้มแข็ง จะไม่มีความเท็จใดๆ ไม่ว่าจากทิศทางไหนจะเข้ามาปะปนได้ เพราะเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานมาจากพระเจ้า ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญจากปวงบ่าวของพระองค์ เพราะความโปรดปรานอันมากมาย

43. ไม่มีสิ่งใดที่ถูกกล่าวแก่เจ้า เว้นแต่ได้มีการกล่าวขึ้นแล้ว แก่บรรดาอูซูลก่อนหน้าเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นแน่นอน พระองค์ทรงเป็นผู้อภัย และทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างเจ็บปวด¹

44. และมาตรว่า เราได้ประทานอัลกุรอานมาเป็นภาษาต่างชาติ แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่าทำไมอายัดทั้งหลายของอัลกุรอานจึงไม่ขัดแย้งเล่า? (อัลกุรอาน) เป็นภาษาต่างชาติ และ (นะบี) เป็นคนอาหรับกระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงธรรม และเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น อัลกุรอานจะทำให้หูของพวกเขาหนวก และนัยน์ตาของพวกเขาบอด ชนเหล่านี้จะถูกร้องเรียกจากสถานที่อันไกล²

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْفِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ رَوْدٍ وَعِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفُصِّلَتْ آيَاتُهُ لَأَنبَغِي وَيَعْرِفُ قُلُّهُ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

¹ สิ่งที่พวกกุฟฟารห่มุชนของเจ้าได้กล่าวกับเจ้า เช่นเดียวกับที่พวกกุฟฟารก่อนหน้าเจ้าในอดีตได้กล่าวก้าวร้าวกับบรรดาอูซูลของพวกเขา และได้กล่าวร้ายกับสิ่งที่อัลลอสูทรงประทานมาให้แก่พวกเขา พระเจ้าของเจ้านั้นโอ้มุฮัมมัดเอ๋ย แน่نونพระองค์ทรงเป็นผู้อภัยต่อความผิดของบรรดามูมิน และทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างหนักแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

² หากว่าเราได้ให้อัลกุรอานมาเป็นภาษาต่างชาติดังที่พวกมุชริกีนบางคนเสนอแนะแล้ว พวกเขาจะกล่าวว่า ทำไมอายัดทั้งหลายจึงไม่ขัดแย้ง เพื่อที่เราจะได้เข้าใจ พวกเขาจะกล่าวอีกว่า อัลกุรอานเป็นภาษาต่างชาติ และนะบีเป็นคนอาหรับกระนั้นหรือ? โดยที่พวกเขาปฏิเสธและประหลาดใจ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อที่จะยืนยันรานที่จะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน และนะบีและให้เอกภาพแต่อัลลอสูพระเจ้าแห่งสากลโลก อัลลอสูจึงใช้ให้อูซูลของพระองค์กล่าวแก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงตรงไปสู่ความสันติสุข ความสมบูรณ์และชัยชนะ และเป็นการบำบัดจากโรคของการสงสัย การชirik การนิฟาก การอวดอ้าง การริษยาและหยิ่งยโส ดังนั้นผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอสู อัลกุรอานและมุฮัมมัดแล้ว อัลกุรอานจะทำให้หูของพวกเขาหนวก นัยน์ตาของพวกเขาบอด พวกเขาจะถูกร้องเรียกจากสถานที่อันไกล ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ยินและไม่เข้าใจ

45. และโดยแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์แก่
มุซา แต่ได้เกิดมีการขัดแย้งกันขึ้นในนั้น และ
มาตรว่าคำกล่าวหนึ่งจากพระเจ้าของเจ้ามิได้
ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้ว ก็คงจะถูกตัดสินระหว่าง
พวกเขาอย่างแน่นอน และแท้จริงพวกเขา
อยู่ในการคลางแคลงสงสัยจากในคัมภีร์นั้น¹

46. ผู้ใดกระทำความดี ก็จะได้แก่ตัวของเขา
และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะได้แก่ตัวเองเขาเอง
และพระเจ้าของเจ้านั้นมีทรงอธรรมต่อปวงบ่าว
ของพระองค์²

47. ความรู้แห่งยามอวสานนั้นถูกอ้างกลับไป
ยังพระองค์ ไม่มีผลไม่ได้ออกมาจากเปลือกของ
มัน และไม่มีหญิงใดอุ้มครรภ์ หรือคลอดทารก
ออกมา เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์
และวันที่พระองค์ทรงร้องเรียกพวกเขาว่า ไหน
เล่าภาคีทั้งหลายของข้า พวกเขาจะกล่าวว่า
เราขอยืนยันต่อพระองค์ว่า ไม่มีผู้ใดในหมู่พวก
เราเป็นพยานได้

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَخُلِّفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سُبْحَانَكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَلْبِئْسَ لِقَاؤُهُ مِنْ رَبِّهِ ۝٤٥

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝٤٦

۞ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَمَرَاتٍ
مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا يَعْلَمُهُ ۖ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ شُرَكَاءِ
قَالُوا آءَآذَنَّاكَ مَا مَنَّا مِنْ سُجْدٍ ۝٤٧

¹ เราได้ประทานคัมภีร์อัลเตอรอดแก่มุซา หมู่ชนของเขาได้ขัดแย้งกันในเรื่องที่มีอยู่ในคัมภีร์ ดังนั้นจึงมี
ผู้ศรัทธาและปฏิเสธศรัทธา เช่นเดียวกันสภาพของหมู่ชนของเจ้าที่มีต่ออัลกุรอาน และหากว่าอัลลอฮ์
มิได้ทรงกำหนดไว้ก่อนแล้วที่จะผ่อนผันการชำระและการตอบแทนแก่ปวงบ่าวไปจนกระทั่งวันกิยามะฮ์
แล้ว แน่แน่นอนพระองค์ก็จะทรงลงโทษและทำลายล้างพวกเขาในโลกดุนยา และพวกเขาถูกฟารเหล่านั้นอยู่
ในการสงสัยต่ออัลกุรอาน เพราะพวกเขาปัญญาทึบและดาบอด

² สำหรับอายะฮ์นี้เป็นการปลอบใจแก่ทุกคนที่ต้องการที่จะปลอบใจตัวเองและมีความอดทนในการกระทำ
ความดีและความชั่วของเขา

48. และสิ่งที่พวกเขาวิงวอนกราบไหว้ได้ผลิตหนีไปจากพวกเขา และพวกเขาเชื่อมั่นว่า พวกเขาเหล่านั้นไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้¹

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
وَوَدَّوْا مَا لَهُمْ مِنْ حِصِّ

49. มนุษย์จะไม่เบื่อหน่ายต่อการวิงวอนขอความดี แต่เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่พวกเขาเข้า เขาก็จะทอดอวยหมดอาลัย²

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْأَلُ عَنْ حَبْلٍ

50. และเมื่อเราได้ให้เขาลืมรสความเมตตาจากเราหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขาแน่นอนเขาก็จะกล่าวว่า นี่คือความสามารถของฉัน และฉันไม่คิดว่ายามอวสานนั้นจะเกิดขึ้น แต่ถ้าฉันถูกส่งกลับไปยังพระเจ้าของฉันแน่นอน ฉันจะมีคุณความดี ณ ที่พระองค์ ดังนั้น เรา (อัลลอฮ์) จะให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เห็นในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ และแน่นอน

وَلَيْنِ أَدْفَعَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ
رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْخُسْرَىٰ فَلْيُنَبِّئَنِي
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَاَلَّذِينَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ مِنَ
عَذَابِ غَلِيظٍ

¹ คือความรู้แห่งยามอวสานนั้นยอมกลับไปยังพระองค์องค์เดียวเท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรจะเกิดเหตุการณ์นั้น นอกจากพระองค์ไม่มีผลไม้อะไรที่ จะออกดอกออกผล และไม่มีหญิงคนใดที่เริ่มตั้งครรภ์จนกระทั่งคลอดเป็นทารกออกมา เว้นแต่จะตั้งอยู่ในความรอบรู้พระองค์ทั้งสิ้น และนี่คือคุณลักษณะแห่งการเป็นพระเจ้าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ในวันกียามะฮ์อัลลอฮ์จะทรงร้องเรียกพวกมุชริกีนว่า ไหนเล่าภาคีทั้งหลายของข้าที่พวกเจ้าอ้างว่าเป็นพระเจ้า พวกมันจะตอบว่าพวกเราขอแจ้งและยืนยันต่อพระองค์ด้วยความจริงว่า ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเราเป็นพยานในวันนั้นว่า มีภาคีคู่เคียงกับพระองค์และสิ่งที่พวกเขาเคารพกราบไหว้ใน โลกดุนยาที่เป็นเจวิต และรูปปั้นได้ผลิตหนีไปจากพวกเขา และพวกเขาก็รู้สึกมั่นใจว่า ไม่มีทางหนีและทางรอดสำหรับพวกเขาแล้วที่จะให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้

² มนุษย์นั้นจะไม่เบื่อหน่ายต่อการวิงวอนขอความดีให้แก่ตัวของเขา เช่น ทรัพย์สินสมบัติ ความสุข เกียรติยศ และอำนาจ แต่เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา เช่น ความยากจนและการเจ็บป่วยและอื่น ๆ จากนั้นเขาก็จะเบื่อหน่ายหมดหวังจากความเมตตาของอัลลอฮ์ ทอดอวยและหมดอาลัย

เราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันรุนแรง¹

51. และเมื่อเราได้ให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาก็เหินห่างและปลีกตัวออกไปข้างๆ และเมื่อความทุกข์ประสบแก่เขา เขาก็เป็นผู้วิงวอนขออย่างยัดเยียด²

52. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า ถ้าอัลกุรอานมาจากอัลลอฮฺ แล้วพวกท่านปฏิเสธที่จะศรัทธาต่ออัลกุรอาน ใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่อยู่ในการแตกแยกอย่างลิบลับ³

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَدُودٌ ۝٥١ عَرِيضٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ
هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝٥٢

¹ และเมื่อเราได้ให้เขาร่ำรวยขึ้นและมีสุขภาพดีหลังจากความยากแค้น และความเจ็บป่วยเขาก็จะกล่าวว่าเป็นความสามารถ และความพยายามของมัน และฉันไม่เชื่อว่าวันกียามะฮฺจะเกิดขึ้น สมมุติว่าวันกียามะฮฺจะเกิดขึ้นพระเจ้าของฉันก็จะประทานความดีให้แก่ฉันเสมือนกับที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ฉันในโลกดุนยา อัลลอฮฺทรงสาบานว่า เราจะให้พวกกุฟฟารเหล่านั้นได้รู้เห็นถึงข้อเท็จจริงในการงานของพวกเขาและความผิดต่างๆ ของพวกเขา แล้วเราจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงคือ การอยู่ในนรกตลอดกาล

² เมื่อเราได้ให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาก็จะเหินห่างจากการขอบคุณพระเจ้าของเขา และเหยียงโย้จากการปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ และเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาก็จะวิงวอนขอความช่วยเหลืออย่างมากมาย นี่คือธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความดื้อรั้นและเนรคุณ รู้จักพระเจ้าของเขาในเวลามีความทุกข์และลืมพระองค์ในเวลามีความสุข

³ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้ชาวมุชริกีนเอ๋ย จงบอกฉันซิว่า ถ้าอัลกุรอานนี้มาจากอัลลอฮฺและพวกท่านปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานโดยปราศจากการใคร่ครวญและพิจารณาแล้ว สภาพของพวกท่านจะเป็นอย่างไร? แน่หนอนจะไม่มีผู้ใดหลงทางยิ่งไปกว่าพวกท่าน อันเนื่องมาจากการแตกแยกและการเป็นศัตรูของพวกท่าน

53. เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในขอบเขตอันไกลโพ้น และในตัวของพวกเขาเอง จนกระทั่งจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็นความจริงยังไม่พอเพียงอีกหรือที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง¹

54. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขาอยู่ในการสงสัยเกี่ยวกับการพบพระเจ้าของพวกเขาพึงรู้เถิดว่า แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงล้อมทุก ๆ สิ่งไว้²

سُرِّيهِمْ اَبْتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ
حَتَّى يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنْهُ الْحَقُّ اَوْلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
اَنْهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

اَلَا اِنَّهُمْ فِي مَرِيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ
اَلَا اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

¹ เราจะให้พวกมุซริกีนเหล่านั้นเห็นสัญญาณต่างๆ ของเราและหลักฐานต่างๆ ของเราว่าอัลกุรอานนั้นเป็นความจริงถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ ในขอบเขตของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ต้นไม้ พืชพันธุ์ และอื่นๆ จากนั้นในความแปลกประหลาดทั้งเบื้องบนและเบื้องล่าง และความแปลกประหลาดในเดชาคุณภาพของอัลลอฮ์ในการสร้าง และการประกอบมนุษย์ จนเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาว่าอัลกุรอานนั้นเป็นความจริง ยังไม่พอเพียงแก่พวกเขาอีกหรือว่าพระเจ้าของเจ้านั้นไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและท้องฟ้าจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ และพระองค์ทรงสอดส่องต่อทุกสิ่งทุกอย่าง

² พึงรู้เถิดว่า พวกมุซริกีนเหล่านั้นอยู่ในการสงสัย ในเรื่องการชำระ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีใครตรวจและไม่ศรัทธา พึงรู้เถิดว่าความรอบรู้ของพระองค์ทรงห้อมล้อมทุก ๆ สิ่ง และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาในการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

(42) ซูเราะฮ์ อัซซุรอ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 53 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซุรอ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องของซูเราะฮ์เช่นเดียวกับเรื่องของซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ ที่ให้ความสนใจทางด้านหลักอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ เช่น การให้ความสำคัญเป็นเอกภาพ ศาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน แกนสำคัญที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงก็คือ การวะฮีย์ และศาสน์ ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกำหนดแหล่งที่มาของอัลวะฮีย์ และแหล่งที่มาของศาสน์ อัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก คือ ผู้ประทานวะฮีย์ให้แก่บรรดานะบี และบรรดารอซูล พระองค์คือ ผู้ทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ศาสน์ของพระองค์ เพื่อที่จะนำมนุษยชาติออกจากความมืดมนแห่งการตั้งภาคี (ชิริก) และการหลงทางไปสู่รัศมีแห่งแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮ์) และการศรัทธา (อีมาน)

ต่อมาซูเราะฮ์ได้เปิดเผยถึงสภาพของพวกมุชริกีนบางคน และการกล่าวอ้างของพวกเขาแก่อัลลอฮ์ว่ามีบุตรจนกระทั่งบรรดาชั้นฟ้าเกือบที่จะพังทลายลงมาอันเนื่องมาจากจากคำกล่าวอ้างของพวกเขา ขณะที่พวกมุชริกีนเหล่านั้นกำลังเชื่อซำฮ์อยู่ในการหลงทางของพวกเขา มะลาอิกะฮ์ที่อยู่บนฟากฟ้าต่างก็มุงมุ่นอยู่ในการแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปรียบเทียบระหว่างการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนของมนุษย์บนหน้าแผ่นดิน กับการศรัทธาของมะลาอิกะฮ์ และการยอมจำนนต่อพระผู้เป็นของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้หวนกลับมากล่าวถึงข้อเท็จจริงของการวะฮีย์และศาสน์อีก โดยกำหนดว่าศาสนานั้นเป็นหนึ่งเดียว อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งบรรดารอซูลทั้งหมดมาพร้อมด้วยศาสนานั้น และว่าบัญญัติของบรรดานะบีนั้นถึงแม้ว่าจะแตกต่างกัน

กัน แต่ว่าศาสนาของพวกเขาเป็นหนึ่งเดียว คืออัลอิสลาม ซึ่งพระองค์ทรงส่งมาให้แก่นูหฺ มูซา อีซา และบรรดารอซูลผู้ทรงเกียรติ “พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเขาเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหฺ และที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีมและมูซา และอีซา...”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมากล่าวถึงเรื่องของบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอาน บรรดาผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน และได้กล่าวเตือนพวกเขาถึงการลงโทษอันหนักหน่วงในวันที่ผมจะเปลี่ยนเป็นสีขาวและจิตใจจะไม่อยู่กับตัวเพราะความกลัว ขณะที่พวกเขาอยู่ในโลกดุนยานั้น พวกเขาเยาะเย้ยเหยียดหยาม และเร่งเร้าถึงยามอวสาน

หลังจากซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่าง ๆ ของการอีมานซึ่งเป็นที่ประจักษ์อยู่เนืองนิจได้ว่าเป็นร่องรอยแห่งการกระทำอันมากมายของอัลลอฮฺ ความปรีชาญาณและเดชานุภาพของพระองค์แล้ว ซูเราะฮ์ได้เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ให้ตอบรับการตะวะฮฺของอัลลอฮฺ ด้วยการปฏิบัติตามและยอมจำนนต่อการตัดสินของพระองค์ ก่อนที่วันแห่งความยากลำบากจะมาจุ้มพวกเขา ซึ่งทรัพย์สินสมบัติก็ดี ญาติสนิทก็ดีจะไม่อำนวยประโยชน์แต่ประการใด “จึงตอบรับการเรียกร้องของพระเจ้าของพวกเขาเถิด ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งจะไม่มีทางหลีกเลี่ยงไปจากอัลลอฮฺได้”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงอัลวะฮีย์ และอัลกุรอาน เช่นเดียวกับที่ได้เริ่มไว้ในตอนต้นของซูเราะฮ์ ทั้งนี้เพื่อให้คำกล่าวสอดคล้องกันในตอนต้นและตอนจบ “และเช่นนั้นแหละเราได้วะฮีย์แก่เจ้าตามบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือคัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธา...”

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัซซุรอ ถูกขนานนามเช่นนี้เพื่อเป็นการชี้แนะถึงสถานะของการศึกษาหรือในอิสลาม และเป็นการสั่งสอนให้บรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาให้ดำเนินชีวิตของพวกเขาอยู่บนแนวทางที่ดีเด่น และสมบูรณ์ยิ่งขึ้นคือ “แนวทางแห่งการศึกษาหรือ (อัซซุรอ)” เนื่องจากแนวทางนี้เป็นแนวทางที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าในการดำเนินชีวิตของบุคคลและสังคม ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “และกิจการของพวกเขามีการศึกษาหรือระหว่างพวกเขา”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฮา มีม¹

حَمْدٌ

2. อัยนุ ซีน ก้อฟ

عَسَقٌ

3. เช่นนั้นแหละ ได้มีวะฮีย์มายังเจ้าและมายังบรรดา (รอซูล) ก่อนหน้าเจ้า อัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

4. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้สูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่³

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

5. ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมาจากเบื้องบน พวกมันขณะที่มะลาอิกะฮ์ต่างก็แช่ซึ้งสุดดีด้วยการสรรเสริญต่อพระเจ้าของพวกเขา และขออภัยให้แก่ผู้ที่อยู่ในโลกนี้พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁴

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ سَٰبِقُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْاَرْضِ
اَلَا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่สามในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามิม และเรียกว่าฮามิมทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามิม

² เช่นเดียวกับที่พระเจ้าของเจ้าได้วะฮีย์แก่เจ้าซึ่งอัลกุรอานนี้ พระองค์ได้วะฮีย์ให้แก่บรรดารอซูลก่อนเจ้า ซึ่งคัมภีร์ต่าง ๆ อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจในอาณาจักรของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณในการสร้างของพระองค์

³ สิ่งที่อยู่ในจักรวาลทั้งหมดเป็นสิทธิของพระองค์ในทางอำนาจ การสร้างและการเป็นทาส พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

⁴ คือชั้นฟ้าแทบจะพังทลายลงมาเพราะความยิ่งใหญ่และเกียรติศักดิ์ของพระองค์ และจากความน่าเกลียดในคำกล่าวของพวกมุชริกีนที่ตั้งให้อัลลอฮ์มีพระบุตร ในขณะที่บรรดามะลาอิกะฮ์ต่างก็แช่ซึ้งสุดดีต่ออัลลอฮ์และให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์ในสิ่งที่ไม่ว่าใครเหมาะสมต่อพระองค์ กับได้ขออภัยโทษให้แก่บรรดามุอมีนที่อยู่ในโลกนี้

6. และบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์นั้น อัลลอฮ์ทรงเฝ้าดูพวกเขา และเจ้ามิใช่ผู้ดูแลคุ้มครองพวกเขา¹

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾

7. และเช่นนั้นแหละ เราได้วะฮีย์อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนอุมมุลกุรอ (ชาวมักกะฮ์) และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น และเตือนถึงวันแห่งการชุมนุม ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในวันนั้น พวกหนึ่งจะอยู่ในสวนสวรรค์ และอีกพวกหนึ่งจะอยู่ในไฟที่ลุกชว่งโชติ²

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾

8. และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่นอนจะทรงทำให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ ส่วนบรรดาผู้อธรรมนั้น พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือ³

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ بَيْنِهِمْ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

¹ บรรดาผู้ที่ยึดถือเอาพระเจ้าอื่นใดเพื่อเคารพบูชานอกจากอัลลอฮ์นั้น พระองค์ทรงเฝ้าดูสภาพการณ์และการทำงานของพวกเขา และพระองค์เป็นผู้สอบสวนการกระทำของพวกเขา และเจ้ามิใช่เป็นผู้ดูแลสอดส่องการทำงานของพวกเขา แต่เจ้ามีหน้าที่เป็นผู้เผยแผ่คำที่ได้รับมอบหมายมา

² ดังเช่นที่เราได้วะฮีย์แก่บรรดาอรุสก่อนเจ้ามาแล้ว เราก็ได้วะฮีย์แก่เจ้าคืออัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับปราศจากการสงสัยแคลงใจใดๆ ทั้งสิ้นและเป็นคัมภีร์ปาฏิหาริย์ เพื่อใช้เป็นการตักเตือนชาวอุมมุลกุรอ คือชาวมักกะฮ์ และชาวเมืองอื่นๆ ที่อยู่รอบเมืองมักกะฮ์ และเพื่อเตือนมหาชนให้ตระหนักถึงวันกียามะฮ์ เพราะในวันนั้นอัลลอฮ์จะทรงรวมมนุษย์ทั้งหมดอยู่ ณ ทุ่งมะฮ์ซุร โดยปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น และในวันนั้นบรรดาผู้ศรัทธาย่างเกรงจะอยู่ในสวนสวรรค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะอยู่ในนรกญะฮันนัม

³ หากเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์จะให้พวกเขาอยู่ในศาสนาอิสลาม ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะอยู่ในสวนสวรรค์ แต่พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าอยู่ในศาสนาอิสลามแล้วก็จะให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์ ส่วนพวกมุชริกีนนั้นจะไม่มีผู้คุ้มครองคอยให้ความช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ดังนั้นพวกเขาจะเข้าอยู่ในนรก

9. หรือว่าพวกเขาได้ยึดถือเอาคนอื่นจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครอง แต่อัลลอฮ์คือผู้คุ้มครองและพระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนตาย และพระองค์คือผู้ทรงอานูภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง¹

10. และอันใดที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้นๆ ดังนั้นการชี้ขาดตัดสินย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์ นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของฉัน แต่พระองค์เท่านั้น ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้น ฉันจะกลับไปหา²

11. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองแก่พวกเขาจากตัวของพวกเขาเอง และจากปศุสัตว์ทรงให้มีคู่เมีย ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเขาให้มากมาย ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงเห็น³

12. กุญแจ (การควบคุมกิจการ) แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์

أَرَأَيْتُمْ مَنِ ادَّعَىٰ مِنْ دُونِهِ آلَٰلِيًا فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٧﴾

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يُدْرِكُمْ فِيهَا لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٨﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ แต่พวกมุชริกินได้ยึดถือเอาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครอง และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าเหล่านั้น อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้คุ้มครองอย่างแท้จริง และเป็นผู้ช่วยเหลือบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาเป็นผู้ทรงอานูภาพสามาถให้ชีวิตแก่คนตายให้มีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

² และสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนาและเรื่องของโลกดุนยากับพวกเขาภพพาราหรือบรรดามุอมีนด้วยกัน พระองค์เท่านั้นเป็นผู้ชี้ขาดตัดสิน ผู้ที่มีคุณลักษณะเช่นนั้นคือพระเจ้าของฉัน ฉันขอมอบภาระงานทั้งหลายแด่พระองค์เท่านั้น และฉันจะต้องกลับไปหาพระองค์

³ คือพระองค์เป็นผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินโดยไม่มีแบบอย่างมาก่อนเลย และทรงทำให้พวกเขาให้มีคู่ครองคือเพศชายและเพศหญิง และปศุสัตว์ก็เช่นเดียวกัน พระองค์ทรงให้พวกเขาให้มีจำนวนมากมาย เพราะการสืบพันธุ์ หากพระองค์มิได้ทรงสร้างเพศชายเพศหญิงแล้ว ก็จะไม่มีการแพร่พันธุ์และการเพิ่มจำนวนพลเมือง ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนอัลลอฮ์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นสิ่งที่ถูกสร้างจะไม่เสมอเหมือนพระองค์ในทุกรูปแบบ พระองค์ทรงไต่ยืนทุกคำพูดของปวงบ่าว ทรงรอบรู้กิจการและสภาพการณ์ของพวกเขา

พระองค์ทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงให้คับแคบ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งอย่าง¹

13. พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหฺ และที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม และมุซา และอิซาว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคง และอย่าแตกแยกกันในเรื่องของศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮฺทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่ผินหน้าสู่พระองค์²

14. และพวกเขามีได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากได้มีความรู้มายังพวกเขาแล้ว ทั้งนี้เพราะความริษยาระหว่างพวกเขาตนเอง และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของเจ้าจนถึงวาระที่กำหนดไว้แล้ว แน่نونก็จะต้องมีการตัดสิน

﴿ شَرَحَ لَكُمْ مِنَ الَّذِينَ مَآوَصَىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

﴿ وَمَا نَفَّرْنَا مِنْكُمْ إِلَّا لَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ وَمَا نَفَّرْنَا مِنْكُمْ إِلَّا لَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ وَلَا تَلْمِزُوا أُمَّةً رَبَّتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ آخِرِ مُسَمًّى لَفِي بَيْنِهِمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَبٌ ﴿١٥﴾

¹ ซุหมทรัพย์ในจักรวาลทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงให้รัชชีกว้างขวางและทรงให้คับแคบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามฮิกมะฮฺของพระองค์

² คืออัลลอฮฺทรงกำหนดบัญญัติศาสนาที่สะดวกง่ายดายแก่พวกเจ้าเสมือนกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่บรรดาอฮฺล และบรรดานะบีที่มีชื่อเสียง เช่น นูหฺ และมุฮัมมัด และอัลลอฮฺได้ทรงบัญชาแก่อิบรอฮีม มุซา และอิซา บัญญัติศาสนาและสุกุ่มต่างๆ จนกระทั่งพระองค์ทรงให้บัญญัติศาสนาต่างๆ เหล่านั้นสิ้นสุดลงด้วยบัญญัติศาสนาของอฮฺล และนะบีที่ดีที่สุด คือของนะบีมุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮฺอะลียะฮฺวะซัลลัม พระองค์ทรงบัญชาแก่บรรดานะบีที่มีความหนักแน่น และมั่นคงว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคง ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้แก่พวกเจ้า อย่าทำลายและอย่าแตกแยกกันในเรื่องของศาสนา แต่มันเป็นเรื่องใหญ่และเป็นภาระลำบากแก่พวกมุชริกีน พวกกุฟฟารมักกะฮฺซึ่งยึดถือปฏิบัติเพราะเป็นการเรียกร้องไปสู่การเดาฮีด และพระองค์ทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์คือ ผู้ที่มีศรัทธาและมีความจงรักภักดีต่อพระองค์

16. ส่วนบรรดาผู้โต้แย้งเกี่ยวกับ (ศาสนาของ) อัลลอฮ์หลังจาก (ศาสนานั้น) ได้เป็นที่ยอมรับแล้ว การโต้แย้งของพวกเขาปราศจากเหตุผล ในทัศนะของพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะได้รับความกริ้วโกรธ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส¹

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَحْدُهُمْ دَاخِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

17. อัลลอฮ์คือผู้ประทานคัมภีร์นี้ (อัลกุรอาน) ลงมาด้วยความจริงและทรงประทานความสมดุล และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางที่ยามอวสานนี้อยู่ใกล้ๆ นี้เอง²

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

18. บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในเรื่องนี้เร่งเจ้าจะให้เกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาก็มีความหวั่นกลัวในเรื่องยามอวสาน และพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง ฟังรู้เถิดว่าแท้จริงบรรดาผู้โต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องยามอวสานนั้นอยู่ในการหลงผิดอันไกลลิบอย่างแน่นอน³

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُسْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَازُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

19. อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเอ็นดูต่อปวงบ่าวของพระองค์ ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงพลัง

اللَّهُ أَطِيفٌ بِعِبَادِهِ رَزُقٌ مِنْ نِسَاءٍ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

¹ คือโต้แย้งเพื่อให้มนุษย์หันห่างจากการศรัทธา หลังจากมนุษย์ได้ตอบรับและเข้าอยู่ในศาสนาของอัลลอฮ์แล้ว การโต้แย้งของพวกเขาไม่มีเหตุผล

² คือคัมภีร์อัลกุรอานนี้ และคัมภีร์อื่นๆ ของพระองค์เพียงพร้อมด้วยความจริงและความเที่ยงธรรม และทรงประทานตราซุคือความสมดุล และความยุติธรรม คือยามอวสานนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้นจำเป็นแก่ผู้มีสติปัญญาจะต้องระมัดระวังและเตรียมตัวไว้

³ คือพวกมุชริกีนที่ไม่ศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์จะเร่งเจ้าโดยกล่าวในเชิงเย้ยหยันว่า เมื่อใดจะเกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์มีความหวั่นกลัวว่า เมื่อใดจะเกิดขึ้น เพราะพวกเขาตระหนักดีว่าจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ดังนั้นบรรดาผู้โต้แย้งในเรื่องนี้ย่อมอยู่ในการหลงทางห่างไกลจากความจริง

ผู้ทรงอำนาจ¹

20. ผู้ใดปรารถนาผลตอบแทนของปรโลก เรา
จะเพิ่มผลตอบแทนของเขาแก่เขา และผู้ใด
ปรารถนาผลตอบแทนของโลกดุนยา เราจะ
ให้แก่เขาบางส่วนในสิ่งนั้น และสำหรับเขาจะ
ไม่ได้ส่วนใด ๆ อีกในปรโลก²

21. หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง ๆ ที่ได้กำหนด
ศาสนาแก่พวกเขา ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติ
และหากมิใช่ลิขิตแห่งการตัดสิน (ที่ได้กำหนด
ไว้ก่อนแล้ว) ก็คงได้มีการตัดสินในระหว่างพวก
เขา แท้จริงบรรดาผู้อธรรมสำหรับพวกเขาได้
รับการลงโทษอันเจ็บปวด³

22. เจ้าจะเห็นบรรดาผู้อธรรมเป็นผู้หัวนกลัว
เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเอาไว้ และมี
จะต้องเกิดขึ้นแก่พวกเขา⁴ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา
และปฏิบัติความดีต่าง ๆ จะอยู่ในอุทยานแห่ง
สวนสวรรค์ สำหรับพวกเขาจะได้สิ่งที่พวกเขา

مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْبَ الْآخِرَةِ نَزَدْنَاهُ فِي حَرْبِهِ
وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْبَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِهَا وَمَا لَهُ
فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَفُضِّى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢١﴾

رَأَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا
وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتٍ الْجَنَّاتِ
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ

¹ อัลลอฮ์ทรงเอ็นดูต่อปวงบ่าวของพระองค์ทั้งคนดีและคนชั่วทั้ง ๆ ที่พวกเขาทรยศต่อพระองค์ พระองค์ก็
ยังคงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาและไม่ลงโทษพวกเขา ทรงให้ปัจจัยยังชีพกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์

² คือต้องการผลตอบแทนของโลกอาคิเราะฮ์ด้วยการกระทำของเขา เราจะเพิ่มผลตอบแทนที่ดีแก่เขาสิบ
เท่าหรือมากกว่านั้น และผู้ใดต้องการผลตอบแทนความสุขสำราญในโลกดุนยาด้วยการกระทำของเขา
เราจะให้บางส่วนเท่านั้น ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์เขาจะไม่ได้ส่วนแห่งการตอบแทนแต่อย่างใด

³ เป็นคำถามเพื่อยืนยันและปราม คือ หรือว่าพวกกุฟฟารเหล่านั้นมีภาคีที่เป็นชัยฏอนหรือพระเจ้าเป็น
เจดีย์ ได้บัญญัติให้แก่พวกเขาให้มีการตั้งภาคีและการทรยศ ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติให้แก่พวกเขา หาก
ว่าอัลลอฮ์มิได้ทรงลิขิตไว้แต่ก่อนแล้วว่า การตอบแทนและการลงโทษจะมีขึ้นในวันกียามะฮ์ พระองค์ก็
จะทรงตัดสินระหว่างพวกกุฟฟารกับบรรดามุอฺมิน ด้วยการเร่งให้มีการลงโทษแก่ผู้อธรรม และตอบแทน
ความดีแก่ผู้ศรัทธา

⁴ คือในวันกียามะฮ์ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธาในสภาพเช่นนั้น

ปรารถนา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา นั่นคือ
ความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่¹

23. นั่นคือ (ความโปรดปราน) อัลลอฮ์ทรง
แจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์ ซึ่งพวกเขา
ได้ศรัทธาและปฏิบัติความดีต่างๆ งงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ฉันมิได้ขอรับค่าตอบแทนใดๆ เพื่อ
การนี้ เว้นแต่เพื่อความรักใคร่ในเครือญาติ
และผู้ใดกระทำความดี เราจะเพิ่มพูนความดี
ในนั้นให้แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิ
ผู้ทรงชั้นชั้น (เพราะการภักดีของพวกเขา)²

24. หรือพวกเขา กล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้
อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ดังนั้นหาก
อัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงฉีกหัวใจ
เจ้าก็ได้ และอัลลอฮ์ทรงขจัดความเท็จให้หมด
ไป และทรงยืนยันความจริงด้วยคำกล่าวของ
พระองค์ (อัลกุรอาน) แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้
สิ่งที่อยู่ในทรวงอก³

هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٤٢﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقَرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ سُكُورٌ ﴿٤٢﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ
عَلَيْكَ قَلْبَكَ وَيَمْسَحُ اللَّهُ التَّبْطُلَ وَيُحَيِّقُ الْحَقَّ
بِكَلِمَتِهِ فَإِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٢﴾

¹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาที่เป็นคนดีจะได้อยู่ในสวนสวรรค์อย่างมีความสุขที่สุด พวกเขาปรารถนาสิ่งใดก็จะ
ได้ตามความปรารถนา ดังนั้นข้อแตกต่างระหว่างบุคคล 2 จำพวกจะเปรียบเทียบกับกันไม่ได้ ด้วยเหตุนี้
อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงกล่าวว่า นั่นคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นความโปรดปรานเฉพาะบรรดา
ผู้ศรัทธา

² ดังกล่าวนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์ และปฏิบัติความดี ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์
และผ่านทางอรุณของพระองค์ เพื่อให้พวกเขาดีใจ และเพิ่มความคิดถึงที่จะพบกับพระองค์ มุฮัมมัดจง
กล่าวแก่พวกมุชริกีนเถิดว่า ฉันมิได้ขอค่าจ้างหรือทรัพย์สินแต่อย่างใดในการเผยแผ่ศาสนาฉัน เว้นแต่เพื่อ
รักษาไว้ซึ่งสิทธิแห่งการเป็นเครือญาติและพวกเขาทำอะไรก็ได้ทำร้ายฉันจนกว่าฉันจะได้ทำหน้าที่ของฉัน
อย่างเรียบร้อย

³ หรือพวกกุฟฟารกุเรชกล่าวว่า มุฮัมมัดอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ โดยกล่าวอ้างว่าอัลกุรอาน
เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ และเป็นวะฮีย์ของพระองค์ หากมุฮัมมัดได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์จริง
พระองค์จะทรงฉีกบั้นหัวใจของเขา โดยให้ลิ้มอัลกุรอานที่อยู่ในทรวงอกของเขา และทรงให้ความเท็จ
สูญหาย และทรงให้ความจริงยืนหยัด และขัดแย้งด้วยพระดำรัสของพระองค์คืออัลกุรอาน

25. และพระองค์คือผู้ทรงรับการขอกฎโทษจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงอภัยจากความผิดทั้งหลายและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

26. และพระองค์ทรงตอบรับ (การวิงวอน) ของบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขากระทำความดีทั้งหลาย และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนจากความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส²

27. และหากอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ปวงบ่าวของพระองค์แน่นอน พวกเขา ก็จะก่อความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระองค์ทรงประทานให้ตามปริมาณที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักรู้ ผู้ทรงเห็นต่อปวงบ่าวของพระองค์³

28. และพระองค์คือผู้ทรงลงน้ำฝนลงมาหลังจากที่พวกเขาหมดหวังกันแล้ว และพระองค์ทรงแผ่กระจายพระเมตตาของพระองค์ และ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَلَوْ سَظَا اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَعَثَ فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُزِيلُ بُعْدَ رِزْقِنَا إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُزِيلُ الْعَيْبَةَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

¹ นี่คือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ คือ ทรงรับการกลับเนื้อกลับตัวของบ่าวของพระองค์ ถ้าหากเขายอมสารภาพด้วยความจริงใจและจะไม่กลับไปประพฤติผิดอีก

² อัลลอฮ์ทรงตอบรับการวิงวอนของบรรดามุอฺมินที่ปฏิบัติความดี และพระองค์จะทรงเพิ่มความดีให้แก่พวกเขาอีกนอกเหนือไปจากที่พวกเขาวิงวอน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดในนรกยะอันนัม

³ อิบน์อะซียรกล่าวว่า หากพระองค์ทรงประทานริซกีให้แก่พวกเขาเกินกว่าความต้องการแล้วก็จะทำให้พวกเขาแสดงความเกียวยากราดและอวดดีอวดเด่นซึ่งกันและกัน แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานริซกีให้แก่ปวงบ่าวให้เป็นไปตามอหฺมฺะฮฺและผลประโยชน์โดยทั่วไป

พระองค์เป็นผู้ทรงคัมครอง ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ¹

29. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่พระองค์ทรงแพร่กระจายไปทั่วในระหว่างทั้งสองนั้นแก่สิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย และพระองค์เป็นผู้ทรงอาณาภาพที่จะรวบรวมพวกเขาเมื่อพระองค์ทรงประสงค์²

30. และเคราะห์กรรมอันใดที่ประสบแก่พวกเจ้า ก็เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเจ้าได้ชวนชวยไว้ และพระองค์ทรงอภัย (ความผิดให้) มากต่อมากแล้ว³

31. และพวกเจ้าไม่สามารถจะหนีรอดไปได้ในแผ่นดินนี้ และอื่นจากอัลลอฮ์ สำหรับพวกเจ้านั้นไม่มีผู้คัมครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁴

وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سَاعَاتٍ نَّجْوَاتٍ لِّمَنْ يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

وَمَا أُنذِرَكُمْ مِنْ مُّصِيبَةٍ مِّنْكُمْ وَمَا أَصْبَحْتُمْ مِنْكُمْ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

¹ พระองค์ทรงประทานน้ำฝนลงมาให้แก่พวกเขาหลังจากความแห้งแล้ง และพวกเขาพากันหมดหวังแล้ว และทรงประทานความจำเริญ และความดีต่างๆ แก่ปวงบ่าว

² คือส่วนหนึ่งจากหลักฐานที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์ และความประหลาดแห่งปรัชญาของพระองค์ที่บังชี้ถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์ คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในรูปแบบอันสวยงามเช่นนี้ และทรงให้สิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งหลาย เช่น มะลาอิกะฮ์ มนุษย์ ญิน และสัตว์นานาชนิดแพร่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง และพระองค์ทรงอาณาภาพที่จะรวบรวมสิ่งที่ถูกสร้างมาเหล่านี้ให้ไปชุมนุมกันเพื่อการชำระสอบสวนและการตอบแทนตามเวลาที่พระองค์ทรงประสงค์

³ โอ้มนุษย์เอ๋ย เคราะห์กรรมที่ประสบแก่พวกเจ้าทั้งชีวิต และทรัพย์สินก็ดีก็เนื่องมาจากการฝ่าฝืนข้อบัญญัติที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงอภัยความผิดอย่างมากมายให้แก่พวกเจ้า โดยที่พระองค์ไม่ทรงลงโทษ มิฉะนั้นแล้วพวกเจ้าก็จะประสบกับความหายนะอยู่รำไป

⁴ โอ้พวกมุชริกีนเอ๋ย พวกเจ้าจะไม่รอดพ้นไปจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้หรอก และพวกเจ้าก็ไม่สามารถที่จะหนีไปจากกฎสภาวะของพระองค์ และจะมีใครที่จะคัมครองผลประโยชน์ของพวกเจ้า และช่วยเหลือพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ไปได้

32. และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือมีนาวาทั้งหลายเดินราบเรียบอยู่ในท้องทะเลเยี่ยงภูเขา

وَمِنَ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾

33. ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้ลมหยุดนิ่งแล้วมัน (นาวานั้น) ก็จะหยุดลอยนิ่งอยู่ในท้องทะเลนั้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทน ผู้ขอบคุณทุกคน¹

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

34. หรือพระองค์ก็จะทรงทำให้มัน (นาวานั้น) อับปางลงก็ได้ เนื่องด้วย (ความชั่ว) ที่พวกเขาชวนชวายเอาไว้ และพระองค์ทรงอภัย (ความผิดให้) มากต่อมากแล้ว²

أَوْ يُوقِعَنَّ بِمَا كَسَبُوا يُعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

35. และเพื่อให้บรรดาผู้ได้แย้งเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเราจะได้รู้ว่า สำหรับพวกเขา นั้นไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้³

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٣٥﴾

36. และสิ่งใดที่พวกเขาเจ้าได้รับนั้นมันเป็นเพียงการสนุกสนานเพลิดเพลินแห่งชีวิตของโลกนี้เท่านั้น แต่สิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและจริงกว่า สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขา มอบหมายไว้วางใจแต่พระเจ้าของพวกเขา

فَمَا أوتَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ وَفُتِنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

¹ ส่วนหนึ่งจากหลักฐานที่แสดงถึงเดชานุภาพและอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ คือ ให้นาวาน้อยใหญ่เดินอยู่ในท้องทะเลเยี่ยงภูเขาที่ยืนตระหง่านอยู่บนแผ่นดิน ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะให้ลมหยุดนิ่งแล้วนาวาเหล่านั้นก็จะหยุดนิ่งอยู่ในท้องทะเลนั้นไม่สามารถจะเดินต่อไปได้ ในการกระทำของพระองค์เช่นนี้ย่อมเป็นบทเรียนแก่มุอิมินทุกคนที่มีความอดทนต่อความทุกข์ยาก และมุอิมินทุกคนผู้ขอบคุณพระองค์ในยามที่มีความสุข

² หรือหากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทำให้เกิดลมพายุ แล้วจะทำให้นาวาเหล่านั้นอับปางลงอันเนื่องมาจากการกระทำความชั่วของพวกเขา แต่พระองค์ทรงอภัยในความผิดให้แก่พวกเขาอย่างมากต่อมากแล้ว

³ เพื่อให้พวกเขาผู้พัวพันที่ขอบได้แย้งเกี่ยวกับสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์ด้วยความเท็จได้รู้ว่าไม่มีทางหนีและทางรอดสำหรับพวกเขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์

37. และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงการทำบาปใหญ่ และการทำลามก และเมื่อพวกเขาโกรธพวกเขา ก็อภัยให้¹

38. และบรรดาผู้ตอบรับต่อพระเจ้าของพวกเขา และดำรงละหมาด และกิจการของพวกเขา มีการรักษาหารีระหว่างพวกเขา และเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เครื่องปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา²

39. และบรรดาผู้ที่เมื่อมีความยุติธรรมเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาก็แก้แค้นตอบแทน³

40. และการตอบแทนความชั่วคือความชั่วเยี่ยงมัน แต่ผู้ใดอภัย และไกล่เกลี่ยคืนดีกัน รางวัลตอบแทนของเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้อธรรม⁴

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
وَإِذَا مَا عَضِبُوا بِهِمْ يَتَغَفَرُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

¹ โฉมมนุษย์เอ๋ย สิ่งที่พวกเขาได้รับเช่นความสุขสำราญในโลกดุนยา และความกว้างขวางในรัชกีนัน มัน เป็นความสุขสำราญที่สูญสลาย ที่พวกเขาจะได้รับเป็นการชั่วคราว ขณะที่มีชีวิตอยู่เท่านั้น ส่วนสิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้น ยิ่งยืนค้ำยิ่งกว่า เพราะความสุขในโลกอาคิเราะฮ์นั้นยังยืนตลอดไปสำหรับผู้ที่มีความเชื่อ มั่นต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และมีความอดทนต่อการผินหลังให้ความสุขของโลกดุนยาตลอด จนยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ของค์เดียวในทุกกิจการ และบรรดามุอมีนที่หลีกเลี่ยงการทำบาปใหญ่เช่นการทำชริก การฆ่า การอกตัญญูต่อบิดามารดา และการทำชิญา และเมื่อพวกเขาโกรธต่อผู้ที่ทำร้ายเขา พวกเขา ก็อภัยให้

² อัลบัยฮุควีย์กล่าวว่า อาเยฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพราะชาวอันศอร เมื่อท่านรอซูลลุลลอ คือลลิลลลอฮ์- อะลียฮิวะซัลลิม เรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธาพวกเขา ก็ตอบรับปฏิบัติละหมาดครบถ้วนตามเงื่อนไข และรักษาเวลา รักษาหรือกันในเรื่องของดุนยาและศาสนา และบริจาคในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่ พวกเขาไปในทางของอัลลอฮ์

³ คือแก้แค้นแก่ผู้ที่ทำร้ายพวกเขาและไม่ยอมจำนนต่อการข่มเหงของผู้ทำร้าย

⁴ คือการตอบแทนการทำร้ายด้วยการช่วยเหลือผู้ที่ถูกข่มเหงอย่างเท่าเทียมและไม่เกินเลย แต่ถ้าผู้ใด อภัยให้แก่ผู้ข่มเหงและไกล่เกลี่ยคืนดีกัน อัลลอฮ์ก็จะตอบแทนความดีให้แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรง เกลียดผู้ที่เริ่มด้วยการอธรรม และเป็นผู้ทำร้ายเพื่อแก้แค้น

41. แต่ถ้าผู้ใดแก้แค้นตอบแทนหลังจากได้รับความอธรรม คนเหล่านั้นจะไม่มีทางตำหนิแก่พวกเขา¹

42. ส่วนที่จะเกิดโทษนั้นได้แก่บรรดาผู้ที่อธรรมต่อมนุษย์ และก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นในแผ่นดินโดยปราศจากความเป็นธรรม คนเหล่านี้พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด²

43. และแน่นอนผู้ที่อดทนและให้อภัย แท้จริงนั้นคือ ส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง³

44. และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้น สำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองภายหลังจากพระองค์และเจ้าจะเห็นบรรดาผู้อธรรม เมื่อพวกเขามองเห็นการลงโทษ พวกเขาจะกล่าวว่ามีทางบ้างไหมที่จะกลับไป (ยังโลกดุนยา)⁴

45. และเจ้าจะเห็นพวกเขาถูกนำมาจากข้างหน้าไฟนรก พวกเขาจะถ่อมตัวลงอย่างน่าสังเวช มองดูอย่างหลบสายตา และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกที่ขาดทุนคือ บรรดาผู้ที่ทำตัวของพวกเขาและครอบครัวของพวกเขา

وَلَمَن أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَاعَلَيْهِمْ
مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى
الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ
هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ مِّنَ الدَّلِيلِ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ

¹ แต่ถ้าผู้ใดช่วยเหลือผู้ที่ถูกข่มเหงโดยปราศจากการทำร้าย ก็จะไม่เกิดโทษแก่พวกเขา และจะไม่ถูกตำหนิ เพราะพวกเขากระทำในสิ่งที่ได้รับอนุมัติให้กระทำ

² แต่ทว่าการลงโทษและการเอาผิดจะได้แก่บรรดาผู้ทำร้ายมนุษย์ด้วยความอธรรมและก่อความเสียหายในแผ่นดินด้วยการทำร้ายเพื่อนมนุษย์ในทางชีวิตและทรัพย์สิน

³ และสำหรับผู้ที่อดทนต่อการทำร้าย และให้อภัยเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ เพราะการอดทนและการให้อภัยนั้นเป็นกิจการที่น่าสรรเสริญ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงใช้ให้กระทำ

⁴ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทางก็จะไม่มีผู้ช่วยเหลือหรือผู้ชี้แนะไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง และเจ้าจะเห็นพวกเขาปฏิเสธศรัทธาขณะที่พวกเขามองเห็นการลงโทษในนรกขณะอันหนัก พวกเขาจะขอร้องไห้หน้ากลับไปยังโลกดุนยาเพื่อกระทำความดีด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

ให้เสียหายยับเยินในวันกิยามะฮ์ พึงทราบเถิด
แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้นอยู่ในการลงโทษอัน
ถาวร¹

46. และสำหรับพวกเขาจะไม่ผู้คุ้มครองให้
ความช่วยเหลือแก่พวกเขา นอกจากอัลลอฮ์
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง เขาผู้นั้น
ก็จะไม่มีทาง (ไปสู่การฮิตายะฮ์ได้)²

47. จงตอบรับการเรียกร้องของพระเจ้าของ
พวกเจ้าเถิด ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งจะไม่มี
ทางหลีกเลี่ยงไปจากอัลลอฮ์ได้ และในวันนั้น
สำหรับพวกเจ้าจะไม่มีที่พักพิง และพวกเจ้าก็
จะไม่มีทางปฏิเสธด้วย³

48. แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ (ไม่ยอมรับการ
เรียกร้อง) ดังนั้นเรามีได้ส่งเจ้ามายังพวกเขา
เพื่อเป็นผู้คุ้มกันรักษา หน้าที่ของเจ้ามิใช่อื่น
ใด นอกจากการเผยแผ่เท่านั้น และแท้จริงถ้า
เราจะให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา เขา
ก็จะยินดีปรีดาต่อความเมตตาอันนั้น และหาก
เคราะห์กรรมประสบแก่พวกเขา เนื่องจากน้ำ
มือของพวกเขาได้ประกอบเอาไว้ ดังนั้นแน่นอน

مَقِيْرٌ

وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ
مِن دُونِ اللّٰهِ وَمَنْ يُّضِلِلِ اللّٰهُ فَا لَمْ يَكُنْ لَهُ مِنْ سَبِيْلِ

اَسْتَجِيْبُوْا لِلرَّبِّ يَوْمَ قَبْلِ اَنْ يَّآتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ
لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَّلْجَاٍ يَوْمَئِذٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّكَيْرٍ

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا
اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْاَبْلَغُ وَاِنَّا اِذَا اَدْفَعْنَا الْاِنْسَانَ
وَتَارْحُمَةً فَرِحْ بِهَا وَاِنْ نَّصَبْنَاهُمْ سَبِيْعَةً
يَّمَاقَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنْ الْاِنْسَانَ كَفُوْرًا

¹ เจ้าจะเห็นพวกมุชริกทั้งหลายนั้นเมื่อถูกนำมาข้างหน้าไฟนรก พวกเขาจะอยู่ในสภาพที่น่าหวาดกลัวน่า
สังเวช พวกเขาจะมองดูอย่างหลบสายตาคือ ไม่กล้ามองอย่างเต็มตา ขณะนั้นบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า
บรรดาผู้ที่ขาดทุนอย่างแท้จริงคือผู้ที่ทำตัวของเขาเอง และครอบครัวของเขาให้เสียหายยับเยินในวัน
กิยามะฮ์ด้วยการเข้าไปอยู่ในนรกขณะอันนั้นตลอดไป

² คือจะไม่มีผู้ใดให้ความคุ้มครอง หรือช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ตามที่พวก
เขาได้ตั้งความหวังเอาไว้ในโลกดุนยา

³ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงตอบรับสิ่งที่พระเจ้าของพวกเจ้าเรียกร้องไปสู่การศรัทธา และการจงรักภักดีเถิด ก่อน
ที่วันอันน่าสะพึงกลัวจะมาถึง ซึ่งจะไม่มีผู้ใดสามารถจะหลบหลีกไปได้ และพวกเจ้าก็จะมีทางหนีเพื่อ
ไปหาที่พึง ณ แห่งใดได้

มนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ¹

49. อำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานลูกหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงประทานลูกชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์²

50. หรือพระองค์ทรงประทานรวมให้แก่พวกเขาทั้งลูกชายและลูกหญิง และพระองค์ทรงทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอำนาจ³

51. และไม่เป็นการบังควรแก่มนุษย์คนใดที่จะให้อัลลอฮ์ตรัสแก่เขา เว้นแต่โดยทางวะฮีย์หรือโดยทางเบื้องหลังมาน หรือโดยที่พระองค์จะส่งทูตมา แล้วเขา (มะลัก) ก็จะนำวะฮีย์มาตามที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยบัญชาของ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنثَاءً وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ
الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾

أَوْ يُرِجُهُمْ ذَكَرًا وَإِنثَاءً يَجْعَلُ مَن يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

﴿ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
أَوْ مِن وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

¹ คือถ้าหากพวกมุซริกินผินหลังให้การศรัทธาและไม่ยอมรับการอิตายะฮ์แล้ว ดังนั้นเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่อทำหน้าที่ควบคุมการกระทำของพวกเขา แต่หน้าที่อันแท้จริงของเจ้าคือเผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าของเจ้า แท้จริงเมื่อเราให้เกียรติแก่มนุษย์โดยให้ความโปรดปราน เช่น การมีสุขภาพดี มีฐานะร่ำรวย มีความปลอดภัย พวกเขา ก็มีความสุข และหยิ่งยโส และเมื่อเคราะห์กรรมประสบแก่พวกเขา อันเนื่องมาจากการทำบาปของพวกเขา พวกเขาก็จะเนรคุณและดื้อรั้น

² ความหมายของอายะฮ์ก็คือ มนุษย์นั้นอย่าได้เข้าใจผิดในสิ่งที่เขากำลังครอบครองอยู่ เช่น ทรัพย์สิน และชื่อเสียง ฟังรู้เถิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์แต่องค์เดียว การควบคุมดูแลกิจการต่างๆ เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้นทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงประทานบุตรหญิงหรือบุตรชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

³ และพระองค์ทรงประทานทั้งบุตรชายและบุตรหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นกัน และทรงทำให้สามีบางคนเป็นหมันและภรรยาบางคนเป็นหมันตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ทั้งหมดนี้พระองค์ทรงรอบรู้และทรงอำนาจ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์และฮิกมะฮ์

พระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรง
ปรีชาญาณ¹

52. และเช่นนั้นแหละเราได้วะฮีย์อัลกุรอาน
แก่เจ้าตามบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อน
เลยว่าอะไรคือคัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธา
แต่เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นแสงสว่างเพื่อ
ชี้แนะทางโดยนัยนั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์จาก
ปวงบ่าวของเรา และแท้จริงเจ้านั้นจะได้รับการ
ชี้แนะสู่ทางอันเที่ยงธรรมอย่างแน่นอน²

53. ทางของอัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้ง
หลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์
ของพระองค์ พึงทราบเถิดกิจการทั้งหลายย่อม
ไปสู่อัลลอฮ์³

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي
مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي
بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٣﴾

صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

¹ ในอายะฮ์นี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่าพระองค์ตรัสแก่บ่าวของพระองค์ 3 วิธีด้วยกันคือ

1. การวะฮีย์โดยทางจิตใจหรือฝัน วิธีการนี้สำหรับบรรดานะบีและบรรดาศาสดา
2. ให้ได้ยินคำตรัสเบื้องหลังม่าน วิธีการนี้สำหรับนะบีมูซา และนะบีมุฮัมมัดโดยพระองค์ตรัสกับท่านในคืนอัลอิสรออ
3. การวะฮีย์โดยผ่านทางมะลัก วิธีการนี้สำหรับบรรดานะบี

² ดังที่เราได้เคยวะฮีย์ให้แก่บรรดานะบีก่อนเจ้า เช่นเดียวกันเราได้วะฮีย์อัลกุรอานแก่เจ้า ซึ่งครอบคลุมทั้งข้อใช้ ข้อห้าม สัญญาดีและสัญญาร้าย และเจ้าไม่เคยรู้มาก่อนการวะฮีย์เลยว่า อัลกุรอานคืออะไร? และไม่เคยรู้มาก่อนถึงบทบัญญัติแห่งการอีมานทั้งคำพูดและการปฏิบัติ แต่เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นแสงสว่างเป็นดวงประทีปเพื่อที่จะชี้แนะทางแก่ปวงบ่าวของเราที่มีความยำเกรง และเจ้าจะได้รับการชี้แนะไปสู่ศาสนาอิสลาม

³ คือศาสนาของอัลลอฮ์ ซึ่งเป็นแนวทางที่เที่ยงตรงไม่คดเคี้ยว ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในจักรวาลนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ทั้งการสร้างการเป็นกรรมสิทธิ์และการครอบครอง ทางกลับของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปสู่พระองค์ ทรงชี้ขาดกิจการของปวงบ่าวด้วยการตัดสินที่ยุติธรรม

(43) ซูเราะฮ์ อัซซุครุฟ

سورة الزخرف

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 89 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซุครุฟ

ซูเราะฮ์อัซซุครุฟเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ถือเอาหลักการ อะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ และหลักการศรัทธาเป็นเรื่องสำคัญ เช่น เรื่องของการศรัทธาต่อความเป็นเอกภาพ ต่อศาสน์ ต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยเพื่อยืนยันถึงแหล่งที่มาของอัลวะฮีย และความจริงของ อัลกุรอาน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานลงมาให้แก่ท่านนะบีผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น ด้วยสำนวนที่ชัดเจน และข้อชี้แจงที่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นปาฏิหาริย์ที่กระจ่างชัดแก่ท่านนะบีที่เป็นชาวอาหรับ

จากนั้นได้เปิดเผยหลักฐานต่าง ๆ แห่งเดซานุภาพ และความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งเป็นที่ประจักษ์อยู่ในจักรวาลอันกว้างใหญ่นี้ ในชั้นฟ้าและแผ่นดินในภูเขาและที่ราบลุ่ม ในท้องทะเลและแม่น้ำ ในน้ำที่ไหลรินมาจากฟากฟ้าและเรือเดินสมุทรที่อยู่ในท้องทะเลในปศุสัตว์ซึ่งอัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ เพื่อให้พวกเขาใช้กินมัน และใช้เป็นพาหนะสำหรับขี่มัน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสังคมสมัยญาฮิลียะฮ์ที่ใช้ชีวิตอยู่กับการเชื่อถืออย่างมงายและการบูชารูปปั้นเจว็ด โดยที่พวกเขาเกลียดบุตรหญิง แต่ในเวลาเดียวกันก็จัดสรรบุตรหญิงให้แก่อัลลอฮ์ด้วยความโง่เขลาเบาปัญญา โดยอ้างว่ามะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ได้ชี้แจงถึงข้อเท็จจริงเพื่อขจัดความเชื่อถือที่ไม่ถูกต้องของพวกเขา และเพื่อชี้แจงจิตใจให้กลับคืนสู่ธรรมชาติและข้อเท็จจริงที่แน่นอน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวโดยบังถึงการเรียกร้องเชิงชวนของอัลค่อลีลอิบรอฮีม อะลัย-ฮิสลาม ซึ่งพวกมุชริกีนได้อ้างว่าพวกเขาสืบเชื้อสายและมีแนวทางเดียวกับเขา ซูเราะฮ์ได้ปฏิเสธข้ออ้างอันเหลวไหลของพวกเขา และได้ชี้แจงว่าอิบรอฮีมนั้นเป็น

คนแรกที่ปลื้กตัวจากการเชื่อถือรูปปั้นเจวีต

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมาทำลายล้างข้อสงสัยที่ไม่อยู่ในร่องรอย ซึ่งพวกมุขรีกินช่วยกันกู่ขึ้นมาเกี่ยวกับศาสนของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยพวกเขาเสนอแนะให้มีการประทานศาสน์ลงมาแก่บุคคลที่มีชื่อเสียงเกียรติยศ และมีฐานะ มิใช่ประทานลงมาให้แก่ผู้กำพร้าบิดามารดา และยากจน เช่น มุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อัลอายาตได้ตอบโต้และยืนยันว่า ชื่อเสียงเกียรติยศ และฐานะมิใช่เป็นเครื่องวัดความมีเกียรติของมนุษย์และการครอบครองตำแหน่งสูง ๆ แต่ประการใด และว่าโลกดุนยานั้นเพราะความไร้ค่าและความน่าซังของมัน หากอัลลอลฮุทรงประสงค์ แน่نونพระองค์จะทรงให้อย่างอุดมสมบูรณ์แก่พวกกุฟฟาร และจะทรงระงับการให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของ “มุซา กับ ฟิรเอาน” เพื่อยืนยันถึงข้อเท็จจริงที่ได้กล่าวมาแล้ว นั่นก็คือฟิรเอานผู้หยิ่งยโสมีความภูมิใจ และโอหังต่อมุซาในอำนาจการปกครองของเขาเช่นเดียวกับบรรดาหัวหน้าของพวกกุเรชได้แสดงต่อท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ดังนั้นบั้นปลายของเขาก็คือการจมน้ำตายและความพินาศอย่างย่อยยับ

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงสภาพบางส่วนของวันปรโลก และความน่ากลัวของวันนั้น และได้ชี้แจงถึงสภาพของผู้กระทำผิด โดยที่พวกเขาโอดครวญตะเกียกตะกายอยู่ในขุมนรก

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อັซซุครุฟถูกขนานนามเช่นนี้เพราะในซูเราะฮ์ได้มีการยกอุทาหรณ์อย่างน่าประทับใจถึงความเพริศแพร้วของโลกดุนยาที่ล่อลวงและจะสูญสลายไปในที่สุด ความเพริศแพร้วดังกล่าวได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่เคลิบเคลิ้มไปกับมัน ทั้ง ๆ ที่โลกดุนยานั้นไม่มีคุณค่าเลย ณ ที่อัลลอลฮุ ดังนั้นอัลลอลฮุจึงประทานความดีให้ทั้งคนดี และคนชั่ว ด้วยเหตุนี้คนดีและคนชั่วจะได้รับความดีในโลกดุนยานี้ ส่วนในปรโลก อัลลอลฮุจะไม่ประทานความดีแก่ผู้ใดเลย นอกจากปวงบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา ผู้ยำเกรงเท่านั้น โลกดุนยานั้นจะต้องพินาศสูญสลาย ส่วนปรโลกนั้นจะอยู่ยงคงต่อไปตลอดกาล

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮามีมี¹

حَمِيمٌ ①

2. ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันขัดแจ้ง

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

3. แท้จริงเราได้ทำให้คัมภีร์เป็นกรอานภาษา
อาหรับ เพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญา²

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③

4. และแท้จริงอัลกรอานนั้นอยู่ในแม่บทแห่ง
คัมภีร์ (อัลเลาสุลมะฮฺซุซ) ณ ที่เรา คือสูงส่ง
พรุ่งพร้อมด้วยปรัชญา³

وَإِنَّهُ فِي أُنْزَالِكِنَّا لَدِينَا الْعَلِيِّ حَكِيمٌ ④

5. ดังนั้นจะให้เราหันเหข้อดักเตือนนี้จากพวก
เจ้าเสียทีเดียว เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน
กระนั้นหรือ⁴

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا
أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑤

6. และที่มากน้อยแล้วที่เราได้ส่งนะบีมาในชน
ชาติรุ่นก่อนๆ

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑥

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถในซูเราะฮ์อัลบะกอเราะฮ์ อายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่สี่ในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามีมี และเรียกว่าฮามีมีทั้งเจ็ดหรือตระกูลฮามีมี

² อัลกรอานอันขัดแจ้งแต่ทุกสิ่งที่จะให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และได้รับสวนสวรรค์และความโปรดปรานของพระองค์ นี่คือคำสาบานที่อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยอัลกรอานซึ่งเป็นสิ่งถูกสาบานและเราได้ประทานอัลกรอานลงมาเป็นภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญความหมายและมีความเข้าใจบทบัญญัติข้อใช้ข้อห้าม

³ แท้จริงอัลกรอานซึ่งเป็นแม่บทนั้นอยู่ในอัลเลาสุลมะฮฺซุซ ณ ที่เรา มีสถานะยิ่งใหญ่สูงส่งกว่าคัมภีร์ฉบับอื่นๆ ก่อนหน้านั้นพรุ่งพร้อมด้วยปรัชญา

⁴ เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ คือจะให้เราไม่สนใจแก่พวกเขาโดยส่งข้อดักเตือนมายังพวกเขา อันเนื่องจากพวกเขาคือหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนล่วงละเมิดกระนั้นหรือ? หากมิได้เราจะต้องดักเตือนพวกเขาเพื่อให้กลับไปสู่แนวทางแห่งลัจธรรม

7. และไม่มีนะบีคนใดที่ได้มายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะได้เยาะเย้ยเขา (นะบี)¹

8. ฉะนั้นเราจึงได้ทำลาย (หมู่ชน) ซึ่งเข้มแข็งทางสมรรถภาพมากกว่าพวกเขา และอุทหาหรับของชนชาติรุ่นก่อนๆ ก็ได้ล่องลับไปแล้ว²

9. และหากเจ้าถามพวกเขาใครเล่าเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนี้ แน่نون พวกเขาจะกล่าวว่า พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ทรงสร้างมันเหล่านั้น

10. ผู้ทรงทำให้แผ่นดินแผ่กว้างสำหรับพวกเจ้า และทรงทำให้มีถนนหนทางในแผ่นดินนั้นสำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะบรรลุสู่เป้าหมาย³

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَنْصُ

مَثَلِ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَيَقُولَنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ

لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

¹ เราได้ส่งบรรดานะบีเป็นจำนวนมากแล้วมายังประชาชาติในอดีต และทุกครั้งทีนะบีแต่ละท่านมายังพวกเขาเพื่อเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธา และปฏิบัติคุณธรรม พวกเขา ก็จะเยาะเย้ยเหยียดหยาม

² เราได้ทำลายล้างประชาชาติในอดีต ซึ่งพวกเขาเป็นหมู่ชนที่มีพลังเข้มแข็งมีสมรรถนะอย่างสูง เพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดารอซูลของเรา และดูถูกเยาะเย้ยบรรดารอซูลเหล่านั้น เมื่อเทียบกับพวกมุชริกีนมักกะฮ์เหล่านั้นที่ต้อยพลัง และไม่มีความเข้มแข็งแต่อย่างใด ดังนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาที่จะได้รับการลงโทษของเรา เมื่อเราต้องการที่จะกระทำต่อพวกเขา ในอายาตอัลกุรอาน เราได้กล่าวถึงความหายนะของหมู่ชนในอดีต เช่น หมู่ชนของอาดัม ชะมูด อัสฮาบุมัดยัน และอัลมูตะ-ฟีก้าต

³ เมื่อเจ้าถามพวกมุชริกีนเหล่านั้นว่า ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พวกเขาจะรีบตอบทันทีว่า พระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงรอบรู้ เป็นผู้สร้างมันเหล่านั้น ส่วนในอายาตอื่นๆ พวกเขาจะตอบว่า อัลลอฮ์และพระองค์เป็นผู้ทรงทำให้แผ่นดินแผ่กว้าง เพื่อให้พวกเจ้ามีความมั่นคงในการสัญจรไปมา และเป็นที่พักอาศัย และทรงทำให้เป็นถนนหนทางเพื่อใช้ในการเดินทาง เพื่อใช้บรรลุสู่จุดหมาย ในอันที่จะได้มาซึ่งสิ่งที่พวกเจ้ามีความประสงค์ในประเทศที่นี้และที่นั้น

11. และเป็นผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ และด้วยน้ำนั้นเราได้ทรงทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาขึ้น เช่นนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกให้ออกมา (จากกุบูร)¹
12. และเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ และทรงทำให้เรือและปศุสัตว์สำหรับพวกเจ้าเป็นสิ่งที่พวกเจ้าใช้ใช้เป็นพาหนะ
13. เพื่อพวกเจ้าจะได้นั่งอยู่บนหลังของมันอย่างมั่นคง แล้วพวกเจ้าจะได้รำลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าของพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้นั่งขึ้นมันอย่างเรียบร้อยแล้ว พวกเจ้าก็จะกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงให้พาหนะนี้ เป็นความสะอาดแก่เรา และเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้
14. และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน²

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

لِيَسْتَوِيَ أَعْلَىٰ ظُهُورِهِمْ تُرْكُزُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَىٰ بَنِيهِمْ وَقُولُوا سُبحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

¹ พระองค์เป็นผู้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณแห่งความต้องการของแต่ละสถานที่ไม่บ่อยและไม่มากเกินไป ซึ่งจะไม่ยังประโยชน์แก่ทั้งสองกรณี และด้วยน้ำฝนนั้นทำให้เกิดคูคลอง และจะทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาผลิดอกออกผล และเช่นเดียวกันเราจะให้พวกเจ้าออกมากจากกุบูรเหมือนกับแผ่นดินที่แห้งแล้งเมื่อได้รับน้ำฝน

² คุณลักษณะอีกประการหนึ่งคือพระองค์ ทรงสร้างทุกๆ สิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ เช่น เพศชาย และเพศหญิง ตัวผู้และตัวเมีย ความดีและความชั่ว การมีสุขภาพดีและการเจ็บไข้ได้ป่วย ความยุติธรรมและความอยุติธรรม และทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้าโดยให้เรือน้ำ เครื่องบินและปศุสัตว์ เช่น อูฐ ม้า พ้อ ลา เพื่อใช้ใช้เป็นพาหนะ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเจ้ามีความมั่นคง และอบอุ่นใจเมื่อได้ขึ้นอยู่กับพาหนะเหล่านั้น แล้วพวกเจ้าจะได้รำลึกถึงความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของพวกเจ้าด้วยจิตใจของพวกเจ้าขณะที่กำลังขึ้นอยู่กับพาหนะแล้วพวกเจ้าก็จะกล่าวด้วยลิ้นของพวกเจ้าอย่างบริสุทธิ์ใจว่า “มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นความสะอาดแก่เรา และเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้ และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน”

15. และพวกเขาได้ตั้งบางส่วนของปวงบ่าวของพระองค์คู่เคียงกับพระองค์ แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณอย่างชัดแจ้ง

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. หรือว่าพระองค์ยึดเอาลูกหญิงจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและพระองค์ทรงเลือกลูกชายให้แก่พวกเขา¹

أَمْ أَخَذَ مِمَّا خَلَقَ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾

17. และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวตามที่เขาได้ตั้งอุปมาแต่พระผู้ทรงกรุณาปราณี ใบหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำ และเศร้าสลด²

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

18. และผู้ที่ถูกเติบโตโตเสียงดูมาท่ามกลางเครื่องประดับ และในการโต้เถียงก็ไม่มีอะไรชัดเจน (จะตั้งให้เป็นภาคีต่ออัลลอฮ์) กระนั้นหรือ?³

أَوْ مَن يُشْرَفُ بِالْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

19. และพวกเขาได้ตั้งมะลาอิกะฮ์ ซึ่งพวกเขาเป็นบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปราณีว่าเป็นเพศหญิง และพวกเขาได้เห็นเป็นพยานในการสร้างพวกเขาทั้งหลาย (มะลาอิกะฮ์) กระนั้นหรือ การเป็นพยานของพวกเขาจะถูกบันทึกไว้ และ

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَادًا وَخَلَقَهُمْ سَكَنًا سَكَنًا شَهِدَتْهُمْ وَنُسْتَلُونَ ﴿١٩﴾

¹ พวกมุซริกินผู้โง่เขลาเหล่านั้นได้ตั้งปวงบ่าวประเภทหนึ่งของพระองค์คู่เคียงกับพระองค์ โดยกล่าวว่า บรรดามะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงของอัลลอฮ์ และว่าเขาเหล่านั้นสมควรที่จะได้รับการออบาตะฮ์ร่วมกับอัลลอฮ์ และนี่เป็นการกล่าวเท็จและเป็นกุฟรอย่างที่สุด เพราะพวกเขาไม่รู้ได้อย่างไรว่ามะลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณอย่างที่สุด หรือว่าพวกมุซริกินเหล่านั้นได้เสกสรรปั้นแต่งขึ้นว่า อัลลอฮ์ทรงยึดเอาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเป็นบุตรหญิง และทรงเลือกให้พวกเขาโดยเฉพาะเป็นบุตรชายช่างประหลาดแท้ๆ ต่อความเข้าใจที่โง่งมเช่นนี้

² แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นที่ตั้งบุตรหญิงให้แก่อัลลอฮ์ด้วยความเท็จและการอุปโลกน์ ครั้นเมื่อคนหนึ่งของพวกเขาได้รับแจ้งว่าได้บุตรหญิง ใบหน้าของเขาก็จะเศร้าสลดและหมองคล้ำตลอดวัน

³ และพวกเขาจะตั้งให้อัลลอฮ์ผู้ที่เสียงดูจนเติบโตมาท่ามกลางการตกแต่งด้วยเครื่องประดับเพราะความต้อยหรือมีจุดบกพร่องหลายๆ ด้าน คือบุตรหญิง และเวลาโต้เถียงก็ไม่มีหลักฐานที่ชัดเจน เพราะต้อยปัญญาผู้ที่มิมีลักษณะเช่นนี้ พวกเขาจะตั้งให้เป็นภาคีต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ?

พวกเขาจะถูกสอบสวน¹

20. และพวกเขากล่าวอีกว่า หากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงประสงค์พวกเราจะไม่เคารพสักการะพวกเขาตอก (มะลาอิกะฮ์) พวกเขาไม่มีความรู้อันใดในเรื่องนั้น พวกเขาไม่มีอะไรเลยนอกจากคาดคะเนเท่านั้น

21. หรือว่าเราได้ประทานคัมภีร์เล่มหนึ่งแก่พวกเขาก่อนหน้านี้ ดั่งนั้นพวกเขาจึงยึดถือคัมภีร์นั้นไว้อย่างมั่นคง

22. เปล่าเลย พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดั่งนั้น เราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา²

23. และเช่นนั้นแหละ เรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดก่อนหน้าเจ้าไปยังเมืองใด เว้นแต่บรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมัน (เมืองนั้น) จะกล่าวว่า แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดั่งนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของ

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَأَلَهُمْ بِذَلِكَ
مِنْ عَلِيمٍ إِنَّهُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ
مُتَمَسِّكُونَ ﴿٢١﴾

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُتَمَسِّكُونَ ﴿٢٢﴾

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُتَمَسِّكُونَ ﴿٢٣﴾

¹ พวกเขา กล่าว อีก ว่า บรรดา มะลาอิกะฮ์ นั้น เป็น บุตรี ของ อัลลอฮ์ แล้ว พวกเขา ก็ เคารพ บูชา มะลาอิกะฮ์ เหล่า นั้น เพื่อ ที่ จะ ให้ ความ ช่วย เหลือ แก่ พวกเขา อัลลอฮ์ ทรง กล่าว ประณาม พวกเขา ใน การ กล่าว เท็จ ของ พวกเขา ว่า พวกเขา ได้ เป็น พยาน รู้ เห็น ใน ขณะ ที่ อัลลอฮ์ ทรง สร้าง มะลาอิกะฮ์ เหล่า นั้น หรือ? คำ ตอบ ก็ คือ ไม่ ดั่ง นั้น คำ กล่าว ของ พวกเขา ที่ ว่า มะลาอิกะฮ์ เป็น บุตรี ของ อัลลอฮ์ นั้น จะ ถูก บัน ทึก ไว้ เพื่อ การ สอบ สวน และ พวกเขา จะ ถูก ลง โทษ อย่าง สิ้น สุด เพราะ เป็น การ กล่าว เท็จ และ อุบ โกลน ต่อ อัลลอฮ์

² พวก มุชริก ین เหล่า นั้น กล่าว ว่า หาก อัลลอฮ์ ทรง ประสงค์ จาก เรา มิ ให้ เคารพ สักการะ บรรดา มะลาอิกะฮ์ เรา ก็ จะ ไม่ กระ ทำ อัลลอฮ์ ทรง กล่าว ตอบ แก่ พวกเขา ว่า พวกเขา ไม่ มี ความ รู้ ใด ๆ ถึง ความ พอ พระ ทัย ของ อัลลอฮ์ ตะอาลา ใน การ ทำ อีบาดะฮ์ ของ พวกเขา ต่อ มะลาอิกะฮ์ ดั่ง นั้น พวกเขา จึง กล่าว เท็จ ทั้ง สิ้น เพราะ ความ รู้ นั้น จะ ได้ มา โดย ทาง คัมภีร์ หรือ นะบี และ พวกเขา ไม่ มี ทั้ง คัมภีร์ และ นะบี ดั่ง นั้น พวกเขา จึง คาด คะเน เอา ทั้ง สิ้น เปล่า เลย อัลลอฮ์ มิ ได้ ปรานี คัมภีร์ และ ไม่ มี นะบี ท่าน ใด มา ยัง พวกเขา ก่อน หน้า มุฮัมมัด เพื่อ ตักเตือน เลย ดั่ง นั้น จึง ไม่ มี หลักฐาน อัน ใด สำหรับ พวกเขา นอกจาก การ เลียนแบบ จาก บรรพบุรุษ ของ พวกเขา เท่านั้น พวกเขา จึง ดำเนิน ตาม อย่าง คน ดาบอด

พวกเขา¹

24. เขา (รอซูลของพวกเขา) กล่าวว่า หากว่าฉันได้นำมาให้พวกท่าน ซึ่งแนวทางที่ถูกต้องกว่าที่พวกท่านได้พบเห็นบรรพบุรุษของพวกท่าน ยึดถืออยู่แล้ว พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมานั้น

25. ดังนั้นเราได้ตอบแทนพวกเขา บัดนี้จึงดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะเป็นเช่นไร²

26. และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา และหมู่ชนของเขาว่า แท้จริง ฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี

27. นอกจาก (อัลลอฮ์) ซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ฉัน³

﴿قَالَ أَلَوْ جِئْتُكَ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤٤﴾﴾

﴿فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٤٥﴾﴾

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٤٦﴾﴾

﴿إِلَّا لِلَّهِ فَطَرْتَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي ﴿٤٧﴾﴾

¹ อุปมาพวกกุฟฟารเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามบรรพบุรุษของพวกเขาโดยปราศจากหลักฐานและข้อพิสูจน์ใด ๆ อุปไมยกลุ่มชนในยุคก่อน ๆ พวกเขาที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กระทำมาก่อนแล้ว คือบรรดาผู้ที่อยู่ในความสำคัญและหมกมุ่นอยู่ในเรื่องกามารมณ์เหล่านั้นมิได้ให้ความสนใจที่จะแสวงหาความจริง จะกล่าวว่าเราได้พบบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางหรือศาสนานี้เราจึงปฏิบัติตามแนวทางของบรรพบุรุษของเรา

² นะบีทุก ๆ ท่านก็ได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาขณะที่เตือนพวกเขาให้ตระหนักถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ว่าพวกท่านจะปฏิบัติตามบรรพบุรุษของพวกท่าน ถึงแม้ว่าฉันได้นำมาให้พวกท่านซึ่งศาสนาที่ดีกว่า และถูกต้องกว่ากระนั้นหรือ? พวกเขาจะกล่าวว่า เราขอปฏิเสธสิ่งที่พวกท่านนำมาเช่นในเรื่องของการเคารพศรัทธา การอيمان การพินศินซีฟ และการตอบแทน ดังนั้นเราจึงได้ตอบแทนประชาชาติที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษนานาชนิด ดังนั้นงคอยดูเถิดสภาพของพวกเขาและทางกลับของพวกเขาจะเป็นเช่นไร

³ โอ้มุฮัมมัด จงรำลึกขณะที่อิบรอฮีม อัลค่อลีล ได้กล่าวแก่บิดาของเขา และหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากรูปปั้นเหล่านั้นที่พวกท่านเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ นอกจากพระเจ้าของฉันที่ทรงบังเกิดฉัน และสร้างฉันขึ้นมาจากสิ่งที่ไม่มีอะไรเลย พระองค์ก็ทรงชี้แนะทางแก่ฉัน ผู้ศาสนาที่เที่ยงแท้และทางแห่งความสุข

28. และเขา (อิบรอฮีม) ได้ทำให้ค้ำกล่าว (ชะฮาดะฮฺ) อยู่คงต่อไปในลูกหลานของเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับมาสำนึกผิด¹

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ ۖ وَعَلَّمَهُمْ رَجُوعًا ﴿٢٨﴾

29. ยิ่งกว่านั้น ข้าได้ให้พวกเขาเหล่านั้น และบรรพบุรุษของพวกเขาหลงระเหิงอยู่จนกระทั่งได้มีศีลธรรม (อัลกุรอาน) และรอซูลผู้ประกาศศาสน์อย่างชัดแจ้งมายังพวกเขา

بَلْ مَنَعَتْهُمْ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَقَّ جَاءَهُمُ
الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾

30. ครั้นเมื่อได้มีศีลธรรมมายังพวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่ นี่คือนายากล และแท้จริงพวกเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อศีลธรรมนั้น²

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾

31. และพวกเขา กล่าวว่า ทำไมอัลกุรอานนี้จึงไม่ถูกประทานลงมาให้แก่ชายผู้มีความสำคัญแห่งสองเมืองนี้³

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ
مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

32. พวกเขาเป็นผู้แบ่งปันความเมตตาแห่งพระเจ้าของเจ้ากระนั้นหรือ เราต่างหากที่เป็นผู้จัดสรรการทำมาหากินของพวกเขา ระหว่าง

أَمْ هُرِّمُوا مِنْ رَّحْمَتِ رَبِّكَ عَن قَسْمَائِنَاهُمْ
مَّعِيشَتِهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ
بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا

¹ และอิบรอฮีมได้ทำให้ค้ำกล่าวอัตเตฮะฮิดหรือชะฮาดะฮฺยืนหยัดคงอยู่กับลูกหลานของเขาตลอดไป โดยหวังว่าพวกเขาจะได้สำนึกผิด และบางคนที่ทำชิริกจะได้กลับสู่การอีมานอีก

² แต่เรา (อัลลอฮฺ) ได้ให้ชาวมักกะฮฺและบรรพบุรุษของพวกเขาเคลิบเคลิ้มอยู่ระยะเวลาหนึ่งด้วยการมีอายุยาวนานและด้วยนิมฮะฮฺ แต่พวกเขาก็ยังคงหลงระเหิงอยู่ด้วยการหมกมุ่นในเรื่องของความใคร่ใฝ่ต่ำจนทำให้พวกเขาลืมการรำลึกถึงพระผู้สร้างพวกเขา มา ครั้นเมื่ออัลกุรอานได้มีมายังพวกเขาพร้อมทั้งรอซูลผู้ประกาศศีลธรรมอันชัดแจ้ง โดยได้รับการยืนยันสนับสนุนด้วยสัญญาณต่างๆ และสิ่งปาฏิหาริย์ พวกเขา ก็ปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาและกล่าวว่า ทั้งหมดนี้เป็นนายากลทั้งสิ้น นอกจากนั้นยังได้ดูถูกเหยียดหยามท่านรอซูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮฺซัลลิม ในรูปแบบต่างๆ อีกด้วย

³ พวกมุชริกีนมักกะฮฺอยู่ได้กล่าวอีกว่า ทำไมอัลกุรอานนี้จึงไม่ประทานลงมาให้แก่หัวหน้าผู้มีความสำคัญแห่งเมืองมักกะฮฺ และเมืองตอฮ์ฟะฮฺ? หมายถึง อัลวะลีด อิบน์ฮุ มุฮัมมัดแห่งเมืองมักกะฮฺและอูเราะฮฺ อิบน์ มัสฮู๊ด แห่งเมืองตอฮ์ฟะฮฺ โดยพวกเขาไม่เห็นว่า การมีเกียรติหมายถึงการมีทรัพย์สินเงินทอง และเห็นว่ามุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮฺซัลลิม ไม่เหมาะสมที่จะได้รับตำแหน่งนี้เพราะเขาเป็นผู้นำพร้าและยากจน

พวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และเราได้
 เชิดชูบางคนในหมู่พวกเขาเหนือกว่าอีกบาง
 คนหลายชั้น เพื่อบางคนในหมู่พวกเขาจะได้
 เอาอีกบางคนมาใช้งาน และความเมตตาของ
 พระเจ้าของเจ้านั้นดียิ่งกว่าที่พวกเขาสะสมไว้

33. และหากมิใช่มนุษย์ทั้งหลายจะได้เป็น
 ประชาชาติหนึ่งเดียวกันแล้ว แน่หนอนเราจะ
 ให้ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี
 มีบ้านของพวกเขาหลังคาทำด้วยเงิน และบันได
 ที่พวกเขาขึ้น (ก็ทำด้วยเงิน)

34. และบ้านของพวกเขาจะมีประตูและเตียงนอน
 (ทำด้วยเงิน) ซึ่งพวกเขาจะนอนเอกเขนกบน
 มัน

35. และ (เราจะให้เครื่องประดับแก่พวกเขาที่
 ทำด้วย) ทองคำแต่ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัย
 ชั่วคราวแห่งชีวิตในโลกนี้เท่านั้น ส่วนในโลก
 ญ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง²

وَرَحِمَتْ رَيْكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا
 لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ
 وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِيُؤْتِيَهُمْ آيَاتِنَا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٥﴾

وَرُخْفًا وَإِن كُنَّا لَمَّا تَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةَ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

¹ คือพวกเขาเป็นผู้กำหนดการให้เป็นนะบีแก่ผู้ที่เขาประสงค์ จนกระทั่งพวกเขาเสนอแนะจะให้ผู้ที่มิฐานะ
 เพื่อดำรงตำแหน่งนี้กระนั้นหรือ? ด้วยเคล็ดลับของเรา เราจึงให้คนนี้มั่งมีคนนั้นยากจนคนโน้นมีฐานะ
 ปานกลาง และเราได้ให้แต่ละคนในหมู่พวกเขามีฐานะแตกต่างกันในเรื่องทรัพย์สินและรชกิ ทั้งนี้เพื่อ
 ให้บางคนรับใช้อีกบางคนเพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมีระบบ และความโปรดปรานของอัลลอฮ์
 ตะอาลาแก่เจ้าด้วยการให้เป็นนะบีนั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่มวลมนุษย์สะสมไว้จากชิ้นส่วนที่สูญสลายของตุนยา

² หากมิใช่มนุษย์จะเป็นหมู่ชนเดียวกัน เมื่อพวกเขา มองเห็นผู้ปฏิเสธศรัทธา อยู่ในการมีรชกก็อย่างกว้าง
 ขวาง และพวกเขาได้กลายเป็นประชาชาติเดียวกันในการปฏิเสธศรัทธา เรา (อัลลอฮ์) ก็จะเจาะจงให้
 โลกตุนยานี้มีขึ้นเฉพาะพวกปฏิเสธศรัทธาแล้วเราจะให้อาคารบ้านเรือนของพวกเขา ทุกชิ้นส่วนทำด้วย
 เงินตลอดจนเครื่อง ใช้ในบ้านทุกชิ้น และเครื่องประดับสำหรับตกแต่งภายในบ้าน ก็ทำด้วยเงินหรือ
 ทองคำ ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัยและความสุขสำราญชั่วคราวในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น ส่วน
 ในโลกอาคิเรฮ์นั้น ส่วนสวรรค์และความสุขนานาชนิดถูกจัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง
 เท่านั้น

36. และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงพระผู้ทรง
กรุณาปรานี เราจะให้ชัยฏอนตัวหนึ่งแก่เขา
แล้วมันก็จะเป็นสหายของเขา

وَمَنْ يَعْصُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقِصْ لَهُ سَيْطٰنًا
فَهُوَ لَهُ مُرْتَبِنٌ ﴿٣٦﴾

37. และแท้จริง พวกมันจะขัดขวางพวกเขาออก
จากทางที่ถูกต้อง แต่พวกเขาคิดว่าพวกเขา นั้น
อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว¹

وَالَّذِيْنَ يَعْصِ عَنْ سَبِيْلِ رَبِّهِ يَلْعَبْ
بِآيٰتِنَا كَمَا كَانُوا يَلْعَبُوْنَ
بِآيٰتِنَا مِنْ قَبْلُ ۗ اِنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. จนกระทั่งเมื่อเขาได้มายังเรา (ในวันกียา-
มะฮฺ) เขาจะเปรยขึ้นว่า (อนิจจา) ถ้าระหว่าง
ฉันกับเจ้ามีระยะทางห่างกันเช่นทิศตะวันออก
กับทิศตะวันตกก็จะมีดี ชั่วช้าแท้ๆ สหายเช่นนี้

حَتّٰى اِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ
بَعْدَ الْمَسْرِفَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرْيٰنِ ﴿٣٨﴾

39. และในวันนั้นมันจะไม่เกิดผลอันใดเลยแก่
พวกเจ้า เพราะพวกเจ้าได้้อธรรม (แก่ตัวเอง)
แม้ว่าพวกเจ้าจะมีหุ้นส่วนร่วมกันในการได้รับ
โทษก็ตาม²

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ اَيُّوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ
اَتَكْفُرُ بِالْعٰدَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. แล้วเจ้าจะทำให้คนหูหนวกได้ยินหรือคน
ตาบอดได้เห็นทาง และผู้ที่อยู่ในการหลงผิด
อย่างชัดแจ้งกระนั้นหรือ?³

اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِيْ الْعُمْىَ
وَمَنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٠﴾

¹ ผู้ใดผินหลังให้อัลกุรอานโดยไม่ศรัทธาและไม่ให้ความสนใจ หรือไม่ศึกษาค้นคว้าหาความเข้าใจแล้ว
เราจะให้ชัยฏอนเป็นมิตรคู่เคียงกับเขาดลออกไป และชัยฏอนเหล่านั้นจะขัดขวางล่อลวงพวกเขาทุกวิถีทาง
เพื่อให้พวกเขาหลงผิดหมกมุ่นอยู่ในการทำบาปและกระทำความผิด แล้วพวกเขา ก็จะหลงจากแนวทางที่
ถูกต้อง และคิดว่าพวกเขา กำลังอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

² ในวันกียามะฮฺผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ใดผินหลังให้อัลกุรอานจะกล่าวกับชัยฏอนว่า เจ้าเป็นสหายที่สารเลว
ชั่วช้าจริง ๆ หากว่าฉันกับเจ้าได้อยู่ห่างไกลกันเสมือนกับทิศตะวันออกกับทิศตะวันตกก็จะมีดี ในวันนี้การ
แก้ตัวใดๆ จะไม่เกิดผลอันใดแก่พวกเจ้าเลย เพราะพวกเจ้าได้้อธรรมแก่ตัวเอง และการได้รับโทษร่วม
กันของพวกเจ้าก็จะไม่เกิดประโยชน์อันใดที่จะได้รับการลดหย่อนการลงโทษแต่ประการใด

³ โอ้ผู้มีมัจดี เจ้าสามารถที่จะให้พวกกุฟฟารเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาเสมือนคนหูหนวก ตาบอด ได้ยินได้เห็น
และผู้ที่อยู่ในการหลงทางได้รับแสงสว่างกระนั้นหรือ? สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าดังนั้นเจ้าอย่าอึดอัด
ใจเลยหากพวกเขายังคงปฏิเสธศรัทธา อาเยฮฺเป็นการปลอบใจทำงานนะบี คือลัลลอลฮฺอะลียะฮฺอะลิลลาม
เพราะท่านเพียรพยายามขออ้ออให้พวกเขาเข้าสู่การอีมาน

ฉันเป็นรอสูลของพระเจ้าแห่งสากลโลก

47. ครั้นเมื่อเขา (มุซา) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเรา แล้วพวกเขาก็หัวเราะเยาะต่อสัญญาณนั้น¹

48. และเรามีได้แสดงสัญญาณอันใดแก่พวกเขา เว้นแต่ว่า แต่ละอันจะยิ่งใหญ่มากกว่าอีกอันหนึ่ง และเราได้คร่ำพวกราชด้วยการลงโทษเพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับมาสำนึกผิด²

49. และพวกเขากล่าว (กับมุซา) ว่า โอ้มายาการเอ๋ย โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านแก่พวกเราด้วย ตามที่พระองค์ได้ทรงทำสัญญากับท่าน แท้จริงเราจะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง

50. ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษให้พ้นไปจากพวกเขาแล้ว เมื่อนั้นพวกเขาก็ผิดสัญญา³

51. และฟิรเอาน์ได้ประกาศท่ามกลางหมู่ชนของเขา เขากล่าวว่าหมู่ชนของฉันเอ๋ย อาณาจักรแห่งอียิปต์นี้มีได้เป็นของฉันดอกหรือ และ

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بَاتِنَاتُنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا يُبْهَرُهُمْ آيَةٌ آتَاهُ مِنْ رَبِّهِمْ وَخِزْيَانَهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذْ هُمْ يُسْكُتُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

¹ แท้จริงเราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ อันขัดแย้งเป็นการยืนยันถึงสัจธรรมของเขาไปยังฟิรเอาน์ และหมู่ชนของเขาชาวค็อพท์ แล้วมุซาได้กล่าวแก่ฟิรเอาน์ว่า แท้จริงฉันเป็นรอสูลของอัลลอฮ์มายังท่าน พระองค์ทรงส่งฉันมาเพื่อเรียกร้องเชิญชวนท่าน และหมู่ชนของท่านให้เคารพอิบาดะฮ์แต่อัลลอฮ์องค์เดียว เมื่อมุซาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ อันขัดแย้งที่ขี้บึ้งถึงการเป็นรอสูลของเขา พวกเขาหัวเราะเยาะเย้ยหยันเขา

² คือสัญญาณแห่งการลงโทษเช่น น้ำท่วม ดึกแดน และเหา คือแต่ละสัญญาณนั้นมีความยิ่งใหญ่และเด่นชัด ซึ่งนับได้ว่าเป็นการลงโทษที่หนักหน่วงเพื่อที่จะให้พวกเขาเข็ดหลาบ และสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

³ เมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษปรากฏขึ้นแล้ว พวกเขาก็ได้ขอร้องมุซาซึ่งพวกเขาอ้างว่าเป็นมายากรว่า โปรดวิงวอนพระเจ้าของท่านปลดเปลื้องการลงโทษและเคราะห์กรรมให้พ้นไปจากพวกเราแล้วพวกเราจะเป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน ต่อมาเมื่อเราได้ปลดเปลื้องเคราะห์กรรมหรือการลงโทษให้พ้นไปจากพวกเขาแล้ว พวกเขาก็ผิดสัญญาคือ ยังคงดื้อดึงและปฏิเสธศรัทธา

แม่น้ำเหล่านี้ไหลผ่านเบื้องล่าง (วังของ) ฉันท
พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ¹

52. ยิ่งกว่านั้นฉันทยังดีกว่าคนนี้ (มุซา) ซึ่งเขา
ต่ำต้อยและแทบจะพุดจาไม่ชดถ้อยขัดคำ²

53. ถ้าเช่นนั้นแล้ว ทำไมจึงไม่สวมกำไลทอง
ให้เขาเล่า หรือมีมะลาอิกะฮ์ติดตามมาอยู่กับ
เขา³

54. ด้วยเหตุนี้เขา (ฟิรเอาน) ได้หลอกหลวงหมู่
ชนของเขา แล้วพวกเขาก็เชื่อฟังเขา แท้จริงพวก
เขาเป็นหมูชนผู้ฝ่าฝืน

55. เมื่อพวกเขาได้ทำให้เรากริ้ว เราได้ตอบแทน
พวกเขาอย่างสาสม แล้วเราได้ให้พวกเขาจนหน้า
ทั้งหมด

56. และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นอดีตที่ล่วงเลย
ไปและอุทาหรณ์แก่คนรุ่นต่อ ๆ ไป⁴

أَمْ أَعْيَبُوا مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مِنْهُمْ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾

فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْجَاءَ
مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّرِينَ ﴿٥٣﴾

فَأَسْخَفَ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سَفَا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

¹ เมื่อฟิรเอานได้เห็นสัญญาณต่าง ๆ อย่างแจ่มชัด และกลัวว่าหมูชนของเขาจะศรัทธาต่อมุซา เขาจึงประกาศท่ามกลางบรรดาหัวหน้าของเขาด้วยความเย่อหยิ่งโอสาว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่าดินแดนอียิปต์อันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ ซึ่งมีแม่น้ำไนล์และมีลำคลองอีกหลายสายไหลผ่านเบื้องล่างวังของฉันทนี้มิได้เป็นของฉันทดอกหรือ?

² หมายถึงนะบีมุซา อะลัยฮิสสลาม

³ กล่าวคือถ้ามุซาเป็นนะบีแล้วทำไมอัลลอฮ์จึงไม่สวมกำไลทองให้เขาเพื่อเป็นเกียรติแก่เขา และเป็นการยืนยันถึงการเป็นนะบีของเขา หรือไม่ก็ให้มะลาอิกะฮ์คอยคุ้มกันอารักขาและให้ความช่วยเหลือแก่เขา

⁴ ฟิรเอานได้พุดจาว่านล่อมเพื่อหลอกหลวงหมูชนของเขา แล้วพวกเขาก็เชื่อฟังเขาในสิ่งที่เขาเรียกร้องเชิญชวนไปในทางหลงผิด การที่พวกเขาตอบรับนี้ก็เพราะการฝ่าฝืนและการออกนอกกลุ่มนอกรีตของพวกเขาจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อพวกเขาทำให้เรากริ้วและไม่พอใจ เราได้ตอบแทนพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง คือเราได้ให้เขาและพลพรรคของเขาทั้งหมดจมน้ำตาย ทั้งนี้เพื่อให้หมูชนของฟิรเอานเป็นแบบอย่างแก่พวกกุฟฟารรุ่นหลัง ๆ และเป็นอุทาหรณ์เพื่อใคร่ครวญกันต่อไป

57. และเมื่ออีซา อิบน์ มรียัม ถูกยกมาเป็น
อุทาหรณ์ ดุชิหมู่ชนของเจ้าก็โห่ร้องด้วยความ
ชบชื่น¹

58. และพวกเขากล่าวว่า พระเจ้าทั้งหลายของ
เราดีกว่าหรือว่าเขา (อีซา) พวกเขาไม่ได้เปรียบ
เทียบเรื่องนี้แก่เจ้าเพื่ออื่นใด นอกจากการโต้
เถียง ยิ่งกว่านั้นพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ชอบการ
โต้เถียงอีกด้วย²

59. เขา (อีซา) มิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นบ่าวคน
หนึ่ง ซึ่งเรา (อัลลอฮ์) ได้ให้ความโปรดปราน
แก่เขา และเราได้ทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่
วงศ์วานของอิสรออีล³

60. และหากเราประสงค์เราจะตั้งให้มีมะลา-
อิกะฮ์ขึ้นจากในหมู่พวกเขาให้เป็นผู้สืบช่วงใน
แผ่นดินนี้⁴

61. และแท้จริงเขา (อีซา) แน่นอนเป็นเครื่อง
หมายแห่งยามอวสาน ดังนั้นเจ้าอย่าได้สงสัย

﴿وَلَمَّا صُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَمْلَأًا إِذَا قَوْمُكَ
مِنْهُ يُصِدُّونَ﴾

﴿وَقَالُوا لَوْلَا آتَاهُمْنَا خَيْرًا مِّمَّا صُرِفُوا لَكَ
إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾

﴿إِنَّهُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾

﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ لِبَنِيكُمْ
فِي الْأَرْضِ مَخْلُوفِينَ﴾

﴿وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّقِ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾

¹ เมื่ออีซา อิบน์ มรียัม ได้ถูกนำมากล่าวในอัลกุรอาน เพื่อเป็นอุทาหรณ์เปรียบเทียบกับพระเจ้าซึ่งพวกเขาเคารพบูชาอยู่นั้น พวกเขา ก็จะชื่นเสียงโห่ร้องด้วยความชบชื่น

² พวกเขา กล่าวอีกว่า พระเจ้าของพวกเขา ดีกว่าหรือว่าเขา (อีซา) และหากว่าอีซาอยู่ในนรก พระเจ้าของเรา ก็จะขอยู่ร่วมกับเขา คำเปรียบเทียบของพวกเขา เช่นนี้ มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการโต้เถียง และมีใช่เพื่อการแสวงหาความจริงแต่ประการใด พวกเขา คือหมู่ชนที่มีสันดานชอบการโต้เถียง

³ อีซา เป็นบ่าวคนหนึ่งของเรา เช่นเดียวกับบ่าวคนอื่น ๆ แต่เราได้ให้ความโปรดปรานแก่พวกเขา ด้วยการเป็นนะบี และเราได้ให้เกียรติแก่เขา ด้วยการเป็นรอซูล เขามิได้เป็นพระเจ้า และลูกของพระเจ้า ตามคำกล่าวอ้างของพวกเขา ตลอด และเราได้ให้เขาเป็นสัญญาณ และอุทาหรณ์แก่วงศ์วานของอิสรออีล เพื่อเป็นการยืนยันถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยที่เขาถูกบังเกิดมาจากแม่ที่ไม่มีพ่อ

⁴ และหากเราประสงค์ เราจะทำลายล้างพวกเขาให้หมดสิ้น และเราจะไม่เหลือใครไว้สักคนเดียว แล้วเราก็จะแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์ขึ้นในแผ่นดินนี้สืบช่วงแทนพวกเขา และพวกเขาก็จะปฏิเสธศรัทธา และทำอับาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ของค์เดียว ไม่แต่งตั้งผู้ใดคู่เคียงกับพระองค์

ในเรื่องนี้ แต่จงปฏิบัติตามฉัน นี่คือแนวทางอันเที่ยงตรง

62. และอย่าให้ชัยฏอนมาขัดขวางพวกเจ้า แท้จริงมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า¹

وَلَا يَصِدَّنَا كَمَا الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُرْهُدٌ وَمِينٌ ﴿١٢﴾

63. และเมื่ออีซาได้มาพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันขัดแย้งเขากล่าวว่า แน่หนอนฉันได้มาหาพวกท่านพร้อมด้วยการเป็นนบีและบทบัญญัติแห่งอินญิล และเพื่อฉันจะได้ชี้แจงแก่พวกท่านให้กระจ่างแจ้งในบางเรื่องที่พวกท่านขัดแย้งกัน ดังนั้นพวกท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَبِالْبَيِّنَاتِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣﴾

64. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์เถิด นี่คือแนวทางอันเที่ยงตรง²

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿١٤﴾

65. นิกายต่างๆ ได้ขัดแย้งกันในระหว่างพวกเขา ดังนั้นความหายนะจะประสบแต่บรรดาผู้

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابَ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْبَئِيسِ ﴿١٥﴾

¹ แท้จริงการลงมาสู่พื้นโลกอีกครั้งหนึ่งของนะบีอีซา อะลัยฮิสลาม ในอาคิรัชะมาน ย่อมเป็นเครื่องหมายหนึ่งของยามอวสาน ดังนั้นเจ้าอย่าได้สงสัยเลยในการมาของมัน และจะมีมาในระยะเวลาอันใกล้นี้ และจงบอกพวกเขาด้วยว่า พวกท่านจงปฏิบัติตามสิ่งที่ฉันได้นำมาคือ แนวทางอันเที่ยงตรงและนั่นคืออัลอิสลาม และอย่าให้ชัยฏอนมาขัดขวางพวกเจ้าเพื่อให้หันเหออกจากอิสลาม ด้วยการหลอกลวงของพวกมัน และมันคือศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า และผู้ใดดำเนินแนวทางของมันจะประสบกับความพินาศอย่างแน่นอน

² เมื่อนะบีอีซาได้มาหาบะนีอิสราอิล พร้อมด้วยหลักฐานอันขัดแย้งคือ คัมภีร์อินญิล และสิ่งปฏิบัติที่ต่าง ๆ เช่น ให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ รักษาคนตาบอดแต่กำเนิดและคนเป็นโรคเรื้อน และกล่าวกับพวกเขาว่าฉันได้มาหาพวกท่านพร้อมด้วยการเป็นนบีจากอัลลอฮ์ และเพื่อชี้แจงแก่พวกท่านในบางเรื่องที่พวกท่านขัดแย้งกันที่เกี่ยวกับบทบัญญัติในคัมภีร์เตารอต และเรื่องของศาสนา ดังนั้นพวกท่านจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน จงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด สิ่งที่ฉันเรียกร้องพวกท่านให้ปฏิบัติตามนั้นคือแนวทางอันถูกต้องและเที่ยงธรรม

อธรรม เนื่องจากการลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวด¹

66. พวกเขาได้คอยสิ่งใด นอกจากยามอวสาน
ซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างกะทันหัน โดยที่
พวกเขาไม่รู้สีกตัว

67. ในวันนั้นบรรดามิตรสหายจะเป็นศัตรูต่อกัน
นอกจากบรรดาผู้ยำเกรง (อัลลอฮ์)²

68. โอป่วงบ่าวของข้าเอ๋ย ไม่มีความหวาดกลัว
อันใดแก่พวกเจ้าในวันนี้ และพวกเจ้าไม่ต้อง
เศร้าสลดใจ

69. บรรดาผู้ศรัทธาต่อสัญญาณทั้งหลายของ
เรา และพวกเขาเป็นผู้นอบน้อม³

70. พวกเจ้าจงเข้าไปในสวนสวรรค์ ทั้งตัวของ
พวกเจ้าและคู่ครองของพวกเจ้าอย่างแช่มชื่น
แจ่มใส⁴

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

الْأَحْيَاءَ يَوْمَئِذٍ بِبَعْضِهِمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

يَعْبَادِ لَأَخَافُ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا آسَءُ
مَخْرُوبًا ﴿٦٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾

أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ مُخْرَبِينَ ﴿٧٠﴾

¹ พวกเขาจะสุดและหะศอรอได้แตกแยกกันในเรื่องของนะบีฮิซา พวกเขาจะสุดกล่าวว่าเป็นลูกชินาและนักมายากล พวกเขาจะศอรอกล่าวว่ามีฮาฮืออัลลอฮ์ หรือบุตรของอัลลอฮ์ ดังนั้นความหายนะจึงประสบแก่พวกเขา ปฏิเสธศรัทธาผู้อธรรมในวันกียามะฮ์เกิด

² พวกเขาขูริกันเหล่านั้นมิได้คอยสิ่งใดนอกจากยามอวสานเพราะพวกเขามีได้กลับเนื้อกลับตัวสำนึกผิดซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างฉับพลันโดยที่พวกเขากำลังพะวงอยู่ในเรื่องของโลกดุนยา แล้วพวกเขาจะเศร้าโศกเสียใจ ซึ่งมันจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย ในวันกียามะฮ์นั้นบรรดามิตรสหายและผู้รักใคร่กันจะกลายเป็นศัตรูต่อกัน เว้นแต่ผู้ที่มีความเป็นมิตรสหายและความรักใคร่ต่อกันเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์

³ พระองค์จะตรัสว่า โอป่วงบ่าวของข้าที่เป็นผู้ศรัทธาเอ๋ย ในวันนี้พวกเจ้าไม่ต้องหวาดกลัวและเศร้าโศกเสียใจในสิ่งที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วในโลกดุนยา บรรดาผู้ศรัทธาต่ออายาตทั้งหลาย (อัลกุรอาน) ของเรา และพวกเขาขอมจำนนต่อบทบัญญัติของอัลลอฮ์ คือข้อใช้และข้อห้ามของพระองค์ และนอบน้อมจงรักภักดีต่อพระองค์

⁴ มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงเข้าสู่สวรรค์พร้อมด้วยคู่ครองที่เป็นมุอมีนะฮ์ของพวกเจ้าด้วยความสดชื่นและดีใจเกิด

71. จะมีงานทำด้วยทองคำและแก้วน้ำถูกนำมาเวียนรอบๆ พวกเขา และในสวนสวรรค์นั้นจะมีสิ่งทีจิตใจของพวกเขาต้องการ และสายตาของพวกเขาชื่นชมยินดี และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล¹

72. และนั่นคือสวนสวรรค์ ซึ่งพวกเขาได้ถูกให้รับเป็นมรดกตามที่พวกเขาได้กระทำ (ความดี) ไว้²

73. ในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้มากมายสำหรับพวกเขา พวกเขาจะได้อิ่มกินส่วนหนึ่งจากมัน³

74. แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิด (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) นั้นจะอยู่ในการลงโทษในนรกญะฮันนัมตลอดกาล

75. การลงโทษนั้นจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และในการลงโทษนั้นพวกเขาเป็นผู้หมดหวัง⁴

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهُهُ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ
وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾

لَا يَنْفَعُهُمْ وَعُشُّهُمْ فِيهِ مَبِئْسُونَ ﴿٧٥﴾

¹ นักตีพธีอธิบายว่าภาชนะของชาวสวรรค์ที่ใช้กินอาหารและแก้วที่ใช้เป็นเครื่องดื่มนั้นทำด้วยทองและเงิน ภาชนะดังกล่าวนั้นจะถูกนำมาเวียนรอบๆ พวกเขาเพื่อบริการ นอกจากนั้นจะมีสิ่งทีจิตใจของพวกเขาปรารถนา และสายตาของพวกเขาชื่นชมยินดีและจะมีเสียงกล่าวกับพวกเขาว่า สำหรับพวกท่านจะได้รับสิ่งที่พวกท่านต้องการ และพวกท่านจะอยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาลจะไม่ออกมาจากที่นั่น และจะไม่ตายอยู่ในนั้น

² สวนสวรรค์ทีพวกเขาได้รับมรดกอยู่นั้น เนื่องมาจากการกระทำความดีของพวกเขาในโลกดุนยา ซึ่งเป็นความเมตตาของอัลลอฮ์แก่พวกเขา เพราะคนหนึ่งคนใดจะไม่ได้เข้าสวรรค์เพราะการกระทำของเขา แต่ด้วยความเมตตาและความโปรดปรานของอัลลอฮ์

³ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า นี่เป็นการให้เกียรติและความสุขแก่พวกเขา

⁴ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทีอึดมั่นอยู่ในการทำความผิดนั้นจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บแสบอยู่ในนรกญะฮันนัมตลอดกาล พวกเขาจะไม่ตายจะไม่มีวันออกมาจากมันเลย การลงโทษจะไม่ได้รับการลดหย่อนจากพวกเขาเลย โดยพวกเขาจะอยู่สภาพสงบนิ่งด้วยความหมดหวัง

76. และเรามีได้อธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่เป็นผู้่อธรรมต่อตัวเอง¹

وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. และพวกเขาจะร้องเรียกขึ้นว่า โอ้ มาลิก (ยามเฝ้าประตูนรก) โปรดให้พระเจ้าของท่านจัดการให้เราตายเสียเถิด เขา (มาลิก) จะกล่าวว่า แท้จริงพวกท่านจะเป็นผู้พำนักอยู่ตลอดไป

وَنَادُوا بِمَلِكِكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ

قَالَ إِنَّكُمْ مَكِينُونَ ﴿٧٧﴾

78. โดยแน่นอน เราได้นำความจริงมายังพวกเขาแล้ว แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ซึ่งซึ่งความจริง²

لَقَدْ جِئْتَنكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾

79. หรือว่าพวกเขาได้ตกลงวางแผนในเรื่องใด ดังนั้นแน่นอนเราก็ได้ตกลงวางแผนเช่นกัน (ที่จะทำลายแผนของพวกเขา)³

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُتَرَبِّصُونَ ﴿٧٩﴾

80. หรือพวกเขาคิดว่า เราไม่ได้ยินความลับของพวกเขา และการประชุมลับของพวกเขาแน่นอน (เราได้ยิน) และทูตของเราอยู่กับพวกเขา

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ

وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

¹ เรามีได้อธรรมต่อพวกเขาในการลงโทษของเราแก่พวกเขาด้วยการลงโทษนี้ แต่พวกเขาต่างหากที่เป็นผู้่อธรรมต่อพวกเขาเอง โดยพวกเขาสอดแทรกเข้าไปในตัวของพวกเขาด้วยการทำซิริก และการฝ่าฝืนข้อบัญญัติของอัลลอฮ์

² พวกเขาจะร้องเรียกขึ้นว่า โอ้มาลิกยามเฝ้าประตูนรกเอ๋ย โปรดให้พระเจ้าของเราจัดการให้เราตายเสียเถิด เพื่อเราจะได้พักผ่อนจากการลงโทษเสียที มาลิกจะตอบแก่พวกเขาหลังจากเวลาได้ล่วงเลยไปแล้วหนึ่งพันปีว่า พวกท่านจะคงสภาพอยู่ในการลงโทษแห่งนิรันดร์ตลอดไป เพราะเรา (อัลลอฮ์) ได้ส่งรอสูลของเรายังพวกเขาพร้อมด้วยความจริง คือ การศรัทธาและการทำความดี แต่ส่วนมากของพวกเขาเกลียดชังที่จะดำเนินตามแนวทางนั้น เพราะเป็นการขัดกับความใคร่และอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็จึงตายอยู่ในสภาพของการทำซิริก และปฏิเสธศรัทธาและนี่คือการตอบแทนของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

³ แต่พวกเขาก็เห็นเหล่านั้นได้วางแผนเพื่อล่อลวงท่านรอสูล และการเผยแพร่ของท่าน หากพวกเขากระทำเช่นนั้นจริงเราก็ได้วางแผนเพื่อจัดการกับพวกเขาเช่นกัน ซึ่งแผนของเรารัดกุมและแน่นอนกว่าของพวกเขา

เขา เพื่อบันทึก¹

81. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าหากพระผู้ทรง
กรุณาปราณี ทรงมีโอรส ดังนั้นฉันจะเป็นคน
แรกในหมู่ผู้เคารพภักดีทั้งหลาย

82. มหาบริสุทธิ์แต่พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดิน พระเจ้าแห่งบัลลังก์ (ทรงบริสุทธิ์)
จากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง²

83. ดังนั้นเจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและ
หลงระเริง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กิ-
ยามะฮฺ) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้

84. และพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าของชั้นฟ้า
และพระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดิน และพระองค์เป็น
ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้³

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ ﴿٤١﴾

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْمَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٤٢﴾

فَذَرَهُمْ مَبْرُوحُونَ وَيَلْبَسُوا حِجَابًا يُغْشَوْنَ بِمُهْمٍ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ
إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٤٤﴾

¹ มีรายงานว่า มีชายสามคนสนทนากันอยู่ภายใต้ผ้าคลุมอัลกะอะบะฮฺ คนหนึ่งได้พูดขึ้นว่า พวกท่านคิดว่าอัลลอสฺทรงได้ยินคำพูดของเรากระนั้นหรือ? อีกคนหนึ่งกล่าวขึ้นว่า เมื่อพวกท่านพูดเสียงดังพระองค์ทรงได้ยิน แต่เมื่อพวกท่านกระซิบกระซาบกันพระองค์จะไม่ได้ยิน และอีกคนหนึ่งก็กล่าวว่า เมื่อพระองค์ทรงได้ยิน เมื่อพวกท่านพูดเสียงดัง พระองค์ก็จะทรงได้ยิน เมื่อพวกท่านกระซิบกระซาบกัน ดังนั้นอายะฮฺนี้จึงถูกประทานลงมา และว่าแน่นอน เราได้ยินและบรรดาหูของเราคือมะลาอิกะฮฺ ซึ่งเป็นผู้เฝ้าคอยอยู่ ณ พวกเขาจะบันทึกทุกสิ่งที่พวกเขาพูดทั้งลับและแจ้ง

² โอ้มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกมุชริกีนเหล่านั้นว่า หากอัลลอสฺทรงมีพระบุตรดังเช่นที่พวกท่านกล่าวอ้าง สมมุติแล้ว ฉันนี่แหละจะเป็นผู้เคารพภักดีคนแรก แต่พระผู้ทรงกรุณาปราณีนั้นไม่มีพระบุตร ดังนั้นฉันจะไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอสฺ ตะอาลาเท่านั้น อัลลอสฺผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงเกียรติอันสูงสุด พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแต่งตั้งพระบุตรให้แก่พระองค์

³ ดังนั้นจงปล่อยให้พวกกุฟฟาร์มักะฮฺหลงระเริงและมั่วสุมและเพลิดเพลินอยู่ในเรื่องตุนยาของพวกเขา เกิดจนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวันอันน่ากลัว ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้ คือวันกิยามะฮฺแล้วพวกเขาก็จะรู้ถึงบ้านปลายของพวกเขา พระองค์คือผู้ทรงถูกเคารพอบาตะในชั้นฟ้า และผู้ทรงถูกเคารพในแผ่นดิน

85. และทรงความจำเริญพระผู้ซึ่งอำนาจแห่ง
ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ใน
ระหว่างทั้งสองเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และ
ณ ที่พระองค์นั้นคือความรอบรู้แห่งยามอวสาน
และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเขาจะถูกนำกลับ
ไป¹

86. และบรรดาผู้ที่วิงวอนขอสิ่งอื่นจากพระองค์
นั้น จะไม่มีอำนาจในการขอชะฟาอะฮ์ นอก
จากผู้ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริง และพวก
เขารู้ดี²

87. และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้าง
พวกเขา แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์
แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น³

88. และจะมีเสียงกล่าวของเขาวา ข้าแต่พระเจ้า
ของข้าพระองค์ แท้จริงชนเหล่านั้นเป็นหมู่ชน
ที่ไม่ศรัทธา

وَيَا رَبَّكَ الَّذِي لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ السَّفْعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

وَقِيلِهِ يَرْبِّ إِنَّا هُنَّ لَأَنفُسُنَا
وَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

¹ อัลลอฮ์ผู้ทรงมีเกียรติอันสูงสุด และผู้ทรงยิ่งใหญ่ในการมีอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและ
สิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์เท่านั้นทรงรอบรู้ถึงยามอวสานแต่ผู้เดียว
และพวกเขาจะยอมกลับไปหาพระองค์

² บรรดาผู้ที่กราบไหว้บูชาสิ่งอื่น ๆ นอกจากอัลลอฮ์ เช่น รูปปั้น เจว็ด มะลาอิกะฮ์ ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นจะ
ไม่มีอำนาจในการขอชะฟาอะฮ์ให้แก่ผู้ใด อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้มีอำนาจในการชะฟาอะฮ์และ
พระองค์จะให้การชะฟาอะฮ์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ นอกจากผู้ที่ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริงว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และพวกเขาารู้ดีเช่นนั้นด้วยความศรัทธามั่น อันนี้บางทีที่มะลาอิกะฮ์
และบรรดานะบีจะขอชะฟาอะฮ์ให้แก่พวกเขา

³ พวกมุชริกีนเหล่านั้นยอมรับว่าอัลลอฮ์เป็นผู้สร้างพวกเขาขึ้นมา คือยอมรับความเป็นเอกภาพแห่งการ
เป็นพระเจ้า แต่พวกเขาปฏิเสธความเป็นเอกภาพแห่งการทำอิบาดะฮ์ คือพวกเขาไปทำอิบาดะฮ์กับสิ่ง
อื่นที่มีชื่ออัลลอฮ์ ทำไมพวกเขาจึงหันเหออกจากความจริงเล่า

89. ดังนั้น เจ้าจงให้อภัยแก่พวกเขา และจง
กล่าวว่าศานติ แล้วพวกเขาก็จะรู้¹

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

---

¹ คือคำร้องเรียนของมุฮัมมัดต่อพระเจ้าของเขาว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ชนเหล่านั้นเป็นหมู่ชน
ที่ดื้อรั้นหยิ่งโสไม่ยอมศรัทธาต่อศาสน์ของข้าพระองค์ และไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน อัลลอฮ์จึงบัญชาแก่
รอซูลของพระองค์ว่า จงคืนหลังให้พวกเขาเถิด และอภัยให้แก่พวกเขา และอย่าปฏิบัติเยี่ยงกับที่พวกเขา
ปฏิบัติต่อเจ้า แล้วพวกเขาก็จะรู้ถึงบันปลายแห่งการกระทำผิด และการปฏิเสธของพวกเขา

(44) ซูเราะฮ์ อัตตุคอน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 59 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัตตุคอน

ซูเราะฮ์ อัตตุคอนเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงเป้าหมายต่างๆ ของซูเราะฮ์ มักกียะฮ์คือการให้ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ และการฟื้นคืนชีพ เพื่อให้ความมั่นคงแก่หลักอะกีดะฮ์ และให้หลักการฮีมานมีความหนักแน่น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์อันจริง ซึ่งจะคงเหลืออยู่จนกระทั่งอัลลอฮ์จะทรงให้แผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่บนแผ่นดินรับช่วงต่อไป และพวกเขาจะกลับไปหาพระองค์ ซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอันจำเริญซึ่งเป็นคืนอันประเสริฐยิ่ง คือ คืนอัลก็อดร และได้ชี้แจงถึงความมีเกียรติของคืนอันยิ่งใหญ่ นั้น ซึ่งกิจการของมนุษย์ได้ถูกจำแนกและถูกจัดเตรียมไว้ในคืนอันนั้น โดยที่อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกคืนนั้น เพื่อประทานคัมภีร์ฉบับสุดท้ายให้แก่ท่านนะบี และรอซูลคนสุดท้ายคือ มุฮัมมัด คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกเขาที่มึต้ออัลกุรอานนี้ และว่าพวกเขาอยู่ในการสงสัย และแคลงใจต่อเรื่องของอัลกุรอาน ทั้ง ๆ ที่มีความกระจำจ้งของอัลอายาต และหลักฐานอันชัดเจน และซูเราะฮ์ได้กล่าวเตือนพวกเขาถึงการลงโทษอันหนักหน่วง

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหมู่ชนฟิรเอาน์ และสิ่งที่ได้ประสบกับพวกเขา คือการลงโทษและสัญญาณร้าย เนื่องมาจากการฝ่าฝืนและการกระทำอาชญากรรม และร่องรอยต่างๆ ซึ่งพวกเขาได้ทิ้งเอาไว้หลังจากความหายนะที่ประสบแก่พวกเขา เช่น พระราชวัง คฤหาสน์ สวนดอกไม้ สวนสาธารณะ แม่น้ำลำธาร และจากการรับช่วงมรดกจากบะนีอิสรออีล อีกทั้งสิ่งที่ได้เกิดกับพวกเขาเช่นการวิงหนีเพราะความกลัว

และการฟ่ายแพ้อย่างยับเยินอันเนื่องมาจาก การฝ่าฝืน การทรยศของพวกเขาคือ
ข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์นั่นเอง

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงมุชริกีนกุเรช และการปฏิเสธของพวกเขาคือการพินาศซีฟ
และการชุมนุมในวันกิยามะฮ์ อีกทั้งการไม่เชื่อว่าจะมีชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น
พวกเขาจึงปฏิเสธท่านรอซูล ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงว่า บรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้นมิใช่เป็น
ผู้ที่มีเกียรติ ยิ่งไปกว่าชนชาติในอดีตซึ่งเป็นผู้ฝ่าฝืน และว่าแนวทางของอัลลอฮ์นั้น
จะไม่เปลี่ยนแปลงในการทำลายล้างกลุ่มชนที่ฝ่าฝืนผู้กระทำความผิดแต่อย่างใด

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงชะตากรรมของคนดีและชะตากรรมของคน
ชั่ว โดยการรวมเข้าด้วยกันระหว่างการจงใจ และการชู้ การแจ้งข่าวดีและการแจ้ง
ข่าวร้าย

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัตตุคคอน ถูกขนานนามเช่นนี้เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้เป็น
สัญญาณเพื่อขู่พวกกุฟฟาร โดยที่พวกเขาประสบกับความแห้งแล้ง และอดอยาก
อันเนื่องมาจากการปฏิเสธของพวกเขาคือท่านรอซูลคืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม
และอัลลอฮ์ได้ส่งไอหมอกมาปกคลุมพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาเกือบจะได้รับความ
พิณาศ ต่อมาพระองค์ทรงให้พวกเขาได้รอดพ้นหลังจากนั้น ทั้งนี้เพราะด้วยศิริมงคล
แห่งดุอาอูของท่านนะบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฮามีม¹
2. ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันชัดแจ้ง
3. แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอันจำเริญ แท้จริงเราเป็นผู้ตักเตือน²
4. ในคืนนั้นทุก ๆ กิจการที่สำคัญถูกจำแนกไว้แล้ว
5. โดยทรงบัญชามาจากเรา แท้จริงเราเป็นผู้ส่งมา
6. เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้³
7. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง หากพวกเจ้าเป็นผู้เชื่อมัน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمِيمٌ

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْمُبْرَكَةِ إِنَّنَا كُنَّا مُنذِرِينَ

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถในซูเราะฮ์ที่สอง อายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่ทำในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามีม และเรียกว่าฮามีมทั้งเจ็ดหรือตระกูลฮามีม

² คืออัลกุรอานเป็นคัมภีร์อันชัดแจ้งเป็นการแยกแยะระหว่างแนวทางที่ถูกต้องและแนวทางที่ผิด เป็นการเปิดเผยถึงสิ่งที่เป็นชะล่ำและหะรอมทั้งในคำพูด การปฏิบัติ และการเชื่อมัน และถูกประทานลงมาในคืนอัลก้อดรอฮ์ของเดือนรอมฎอน เราเป็นผู้ตักเตือนบรรดามักลุก เพราะเป็นหน้าที่ของเราที่จะไม่ปล่อยให้ทั้งมนุษย์โดยไม่มีการตักเตือนถึงการลงโทษ

³ ในคืนอัลก้อดรอฮ์นั้น กิจการที่สำคัญทุกชนิดได้ถูกจัดจำแนกไว้อย่างเรียบร้อย โดยเราได้บัญชาไว้ เราได้เป็นผู้ส่งบรรดารอซูล มุฮัมมัดและบรรดารอซูลก่อนเขา ทั้งนี้เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้าแก่ปวงบ่าว พระองค์เป็นผู้ทรงไต่ฝันคำพูดของปวงบ่าว ทรงรอบรู้การกระทำและสภาพของพวกเขາ

8. ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ผู้ทรงให้เป็นและผู้ทรงให้ตาย พระเจ้าของพวกเจ้าและพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเจ้าในสมัยก่อนๆ¹

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِيَّ

9. แต่ทว่าพวกเขากังวลอยู่ในการสงสัย²

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

10. ดังนั้น เจ้าจงคอยเฝ้าดูวันที่ขึ้นฟ้าจะนำไอหมอกออกมาซึ่งจะเห็นได้ชัด

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ

11. ซึ่งจะครอบคลุมผู้คน นี่คือการลงโทษอันเจ็บปวด

يَعْنَى النَّاسِ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

12. (พวกเขาจะกล่าวว่า) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ได้ทรงปลดเปลื้องการลงโทษนี้ให้พ้นจากข้าพระองค์ แท้จริงพวกเราเป็นผู้ศรัทธา³

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

13. ข้อตกเตือนนั้นจะเป็นผลแก่พวกเขาได้อย่างไร ทั้งๆ ที่ได้มีรอซูลผู้ชี้แจงอย่างแจ่มชัดมายังพวกเขาแล้ว

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ

¹ พระผู้ทรงสร้างพระผู้ทรงกรรมสิทธิ์แห่งขึ้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง คือพระเจ้าอันแท้จริงหากพวกเจ้าเป็นผู้เชื่อมั่น ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียวเพราะไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้คนตายมีชีวิตขึ้น และผู้ทรงให้คนเป็นสิ้นชีวิต พระองค์เป็นผู้สร้างพวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้าในอดีต

² คือพวกเขามีได้มีความเชื่อมั่นในสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยถึงการศรัทธาในคำพูดของพวกเขาที่ว่าอัลลอฮ์คือพระผู้สร้างเรา แต่พวกเขาอยู่ในการสงสัยในเรื่องการฟื้นคืนชีพ พวกเขากังวลเหยียดหยามเหยียดไส

³ จงคอยดูเถิดมุฮัมมัด ถึงการลงโทษของพวกเขาในวันที่ท้องฟ้าจะมีไอหมอกออกมาซึ่งทุกคนจะมองเห็นได้ชัดแจ้ง และจะปกคลุมพวกกุฟฟารุรชุกๆ ด้าน และพวกเขาจะกล่าวว่า นี่คือการลงโทษอย่างเจ็บปวด แล้วพวกเขาจะวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงปลดเปลื้องการลงโทษนี้ให้พ้นจากข้าพระองค์เถิด แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธาต่อมุฮัมมัด และอัลกุรอานแล้ว

14. แล้วพวกเขา ก็ผินหลังออกไปจากเขา และ พวกเขา กล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นคนบ้า ที่ได้รับ การเลี่ยมสอน¹

﴿مِمَّن تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّجٌ مَّجْنُونٌ﴾ 11

15. แน่ นอน เรา จะปลดเปลื้อง การลงโทษ นั้น ให้พ้น ไป (จาก พวกเจ้า) ช่วง หนึ่ง แล้ว พวก เจ้า ก็ จะ กลับ ไปสู่ สภาวะ เดิม²

﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾ 12

16. วัน ที่ เรา จะปราบ พวก เขา ด้วย การปราบ ครั้ง ยิ่งใหญ่ แน่ นอน เรา เป็น ผู้ตอบ แทน อย่าง สาส์ม³

﴿يَوْمَ نَبِّطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾ 13

17. และ โดย แน่ นอน เรา ได้ ทดสอบ หมู่ ชน ของ ฟิรเอานู ก่อน หน้า พวก เขา และได้ มี รออซูล (มุซา) ผู้ มี เกียรติ มา ยัง พวก เขา

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ 14

18. (โดย กล่าว ว่า) จง มอบ ปวง บ่าว ของ อัลลอฮ์ ให้ แก่ ฉันท้ แท้จริง ฉันท้คือ รออซูล ผู้มี ชื่อ สัตย์ สำหรั บ พวก ท่าน⁴

﴿أَنذُرْ إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ 15

19. และ พวก ท่าน อยู่ ยก ตน เหนือ อัลลอฮ์ แท้จริง ฉันท้มา หา พวก ท่าน พร้อม ด้วย หลัก ฐาน อัน ชัด เจ๋ง

﴿وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتَاكُم بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ﴾ 16

¹ พวกเขาจะรำลึกถึงข้อดักเตือนนั้นได้อย่างไร ในขณะที่มีการปลดเปลื้องการลงโทษ? ทั้ง ๆ ที่ได้มีรออซูลผู้ดักเตือนพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้วกระนั้นก็ดีพวกเขาก็ยังไม่ศรัทธา และไม่ยอมปฏิบัติตาม แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้และกล่าวว่ามุฮัมมัดว่าเป็นคนบ้า กลุ่มชนที่มีลักษณะเช่นนี้จะไปหวังอะไรจากพวกเขาที่ข้อดักเตือน

² เราจะปลดเปลื้องการลงโทษให้พ้นจากพวกเจ้าในระยะเวลาหนึ่ง แล้วพวกเจ้าก็จะกลับไปสู่สภาวะเดิม คือ การทำซิริก และการต้อร์น พวกเขาไม่รักษาคำมั่นสัญญาขณะที่วิงวอนขอเมื่ออยู่ในสภาวะคับขัน

³ การปราบครั้งยิ่งใหญ่ อิบน์ มัสอู๊ด กล่าวว่า หมายถึงเมื่อครั้งสงครามบัตร์ อิบน์ อับบาสและอิบน์ กะซีร์ กล่าวว่าหมายถึงวันกียามะฮ์

⁴ คือก่อนหน้าพวกกุฟฟารุรุษ เราได้ทดสอบหมู่ชนของฟิรเอานู โดยมีรออซูลผู้มีเกียรติ คือมุซาได้มาขอรับฟิรเอานูให้มอบปวงบ่าวของอัลลอฮ์ คือบะนีอิสรออีล เพราะฟิรเอานูได้ทำร้ายและเหยียดหยามบะนีอิสรออีลในรูปแบบต่างๆ และว่าฉันท้คือ รออซูลของอัลลอฮ์ ผู้ชื่อสัตย์และเป็นผู้รักษาคำพูด

20. และแท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้า
ของฉัน และพระเจ้าของพวกท่านมิให้พวกท่าน
ทำร้ายฉัน¹

وَأِنِّي عَدْتُ رَبِّي وَرَبَّكَ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٤٤﴾

21. และถ้าหากพวกท่านไม่เชื่อฉันก็จงถอย
ห่างไปจากฉัน

وَإِن لُّمُؤْمِنُوا لِي فَأَعْرِضُونِ ﴿٤٥﴾

22. แล้วเขาก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า
ชนเหล่านี้เป็นหมู่ชนผู้กระทำความผิด²

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَبْ لَاءَ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

23. ดังนั้น จงเดินทางในเวลากลางคืน พร้อม
ด้วยปวงบ่าวของข้า เพราะพวกเจ้าจะถูกติดตาม
อย่างแน่นอน

فَأَنزِلْنَا دُيُوءًا لَّيْلًا إِنَّا نَكُومٌ مُّتَّبِعُونَ ﴿٤٧﴾

24. และจงปล่อยทะเลให้สงบนิ่ง (เหมือนเดิม)
เพราะแท้จริงพวกเขาเป็นไฟรพลที่ถูกจมน้ำ
ตาย³

وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرَفُونَ ﴿٤٨﴾

¹ พวกท่านอย่าได้เหยียดมือไล่หรือต้ออัลลอฮ์ ฉันได้มาหาพวกท่านนี้พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งและอย่าได้ฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ พร้อมกันนั้นฉันได้ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน มิให้พวกท่านทำร้ายฉันด้วยคำพูดและการกระทำของพวกท่าน

² และถ้าหากพวกท่านไม่เชื่อฟังข้อเรียกร้องของฉัน ก็ขอให้พวกท่านปลีกตัวออกห่างจากฉัน เมื่อพวกเขาปฏิเสธและยืนกรานที่จะทำร้ายนะบีมูซาด้วยการฆ่า นะบีมูซาจึงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ฟิรเอาน์ และพรรคพวกของเขาเป็นหมู่ชนผู้กระทำความผิดปฏิเสธศรัทธา และอธรรม

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงระฮิยให้นะบีมูซาพร้อมด้วยบะนีอิสรออีล ออกเดินทางในเวลากลางคืน และแจ้งให้ทราบว่ามีฟิรเอาน์ และพรรคพวกของเขาจะติดตามไปเพื่อแก้แค้น เมื่อมุซาและบะนีอิสรออีลเดินทางไปถึงทะเลแดงก็เอาไม้เท้าฟาดลง แล้วทะเลนั้นได้แยกออกเป็นทางเดิน ซึ่งแต่ละด้านนั้นประดับด้วยภูเขาอันมหึมา แล้วท่านนะบีมูซา อะลัยฮิสสลามและบรรดาผู้ศรัทธา ชาวบะนีอิสรออีลก็ได้ข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่งอย่างปลอดภัยและรอดพ้นจากการติดตามของฟิรเอาน์ พระองค์ได้ตรัสแก่นะบีมูซาอีกว่า จงปล่อยทะเลให้สงบนิ่งเหมือนเดิมเหมือนกับที่พวกเจ้าได้เข้าไปในมัน จนกระทั่งเมื่อฟิรเอาน์ และไฟรพลของเขาได้เข้าไปในทะเลนั้น เราก็จะให้มันมาบรรจบกัน แล้วพวกเขาก็จมน้ำตายหมด แต่พวกก็อดยານี้ผู้ปฏิเสธสมุญซาตอ้างว่า การข้ามทะเลแดงของนะบีมูซา และบรรดาผู้ศรัทธาเป็นเวลาน้ำลด และเมื่อพวกฟิรเอาน์ข้ามทะเลเป็นเวลาน้ำขึ้น

25. ก็มากน้อยที่พวกเขาได้ทั้งสวนหลากหลาย
และน้ำพุหลายแห่ง

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٥﴾

26. และเรียกสวนไร่นา และอาคารระโหฐาน
อันมีเกียรติ

وَزُيُوجٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٦﴾

27. และความสะดวกสบายที่พวกเขาสนุกสนาน
ร่าเริง

وَنِعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَيْفَ هُمْ ﴿٥٧﴾

28. เช่นนั้นแหละ เราได้ให้หมู่ชนอื่นรับมรดก
ครอบครองมัน¹

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٥٨﴾

29. และชั้นฟ้า และแผ่นดินมิได้รำให้เพราะ
(เสียชีวิต) พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกประวิง
เวลา

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٥٩﴾

30. และโดยแน่นอน เราได้ให้วงศัวานของ
อิสรออีลรอดพ้นจากการทรมานที่น่าอดสู

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٦٠﴾

31. จากไฟรเอานุ แท้จริงเขาเป็นผู้โอหังที่มา
จากผู้ฝ่าฝืน²

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٦١﴾

32. และโดยแน่นอน เราได้เลือกพวกเขาเหนือ
ประชาชาติทั้งหลายในยุคคนนั้น เนื่องด้วยความ
รอบรู้ของเรา

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاَهُمْ عَلَىٰ سُلُوكِ الْمَلَائِكِينَ ﴿٦٢﴾

¹ พวกไฟรเอานุปล่อยทิ้งทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์ เช่นเรียกสวน ไร่นา และตึกรามบ้านช่อง ตลอดจนถึงอำนวยการความสะดวกอย่างมากมาย ด้วยเหตุนี้ไฟรเอานุ และพรรคพวกของเขาเป็นผู้อธรรม อัลลอฮ์ตะอาลา จึงให้บะนีอิสรออีล ได้รับมรดกดังกล่าวจากพวกเขา หลังจากไฟรเอานุ และพรรคพวกได้ถูกจมน้ำตายหมดแล้ว

² ในการสูญเสียพวกเขาครั้งนี้ ไม่มีผู้ใดเสียใจร้องไห้เสียใจเพราะความเสียหาย และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผันและประวิงเวลาออกไปอีก แต่อัลลอฮ์ทรงรีบเร่งการลงโทษแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ทรงให้วงศัวานของอิสรออีลรอดพ้นจากการทรมานอย่างน่าอดสูจากไฟรเอานุ และพรรคพวกของเขา ซึ่งพวกเขาได้ฆ่าลูกชาย และเอาพวกผู้หญิงไปรับใช้อย่างทารุณกรรมที่สุด แท้จริงไฟรเอานุนั้นเป็นผู้หยิ่งยโสโอหังเขาจึงเป็นผู้ฝ่าฝืนที่เกินขอบเขต

33. และเราได้ประทานครานสัญญาต่าง ๆ แก่พวกเขา ซึ่งในนั้นมีข้อทดสอบอย่างชัดเจน¹

وَأَيِّنُّهُمْ مِنَ آيَاتِ مَا فِيهِ لَكُواْمِيَةٌ ﴿٣٣﴾

34. แท้จริงชนเหล่านั้น แน่หนอนพวกเขาจะกล่าวว่

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾

35. มันเป็นเพียงความตายเป็นครั้งแรกของเรา และเราจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก

إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾

36. ดังนั้น จงนำบรรพบุรุษของเรากลับมาอีกซิ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง²

فَأْتُواِنَا بِآيَاتِنَآ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

37. พวกเขา (กุฟฟารมักกะฮ์) ตึกว่ หรือว่่าหมู่ชนแห่งตุบะฮะ (ชาวสะบะฮะแห่งเยเมน) และบรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาตึกว่่า เราได้ทำลายน้พวกเขา เพราะพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้กระทำความผิด³

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْتُمْ إِيَّاهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

38. และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองอย่าง อย่างไรสาระ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِمِينٍ ﴿٣٨﴾

¹ คือเราได้เลือกบะนีอิสรอฮ์ด้วยความรู้ของเราให้มึเกียรติเหนือประชาชาติอื่นทั่วโลกในสมัยของพวกเขา และได้ประทานครานสัญญาต่าง ๆ แก่พวกเขาเป็นการทดสอบครั้งยิ่งใหญ่ เช่น ทะเลแยกออกจากกัน ให้เมฆเป็นร่มเงาแก่พวกเขา และให้น้าดาลและนกอินช้เป็นอาหารแก่พวกเขาในยามหลงทางและอื่นจากนั้น เพื่อเป็นการทดสอบว่พวกเขาจะเป็นผู้ชอบคุณหรือทรยศ

² คือพวกเขากุฟฟารจะจะกล่าวว่่า พวกเขาจะไม่ตายวันแต่กรตายเพียงครั้งเดียวในโลกตุบะฮะเท่านั้น พวกเขาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพโดยกล่าวว่่า เมื่อเราตายไปแล้วจะไม่มีการฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแนหนอน และหากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริงในคำพูดที่ว่่า จะมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากการมีชีวิตครั้งนี้ ก็จงนำบรรพบุรุษของเราที่ตายไปแล้วมาเพื่อพวกเขาจะได้บอกแก่พวกเรา

³ พวกมุชริกึนเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าชาวสะบะฮะแห่งเยเมน และพวกเขาัดและชะมุตหรือ? ซึ่งเราได้ทำลายน้พวกเขาเหล่านั้นโดยที่พวกเขามีทรัพย์สินสมบัติมากมายและมีพลังมหาศาลทั้งนี้ก็เพราะว่่าพวกเขาเป็นผู้กระทำผิดและปฏิเสธศรัทธา

39. เรามิได้สร้างทั้งสอง (ดังกล่าวนั้น) เพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อความจริง แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้¹

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาทั้งหมด

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. วันที่ญาดิสสนิทจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่ญาดิสสนิทอีกคนหนึ่งได้ และพวกเขาเองก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงมีเมตตา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

43. แท้จริงต้นชัฏกูม

إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾

44. จะเป็นอาหารของผู้ทำบาปมาก

طَعَامَ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾

45. เช่นทองแดงที่ถูกหลอมเดือด มันจะต้มเดือดอยู่ในห้อง

كَأَمْهَلٍ يُغْلَى فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

¹ เรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อความจริง แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ อันนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน ทั้งนี้ย่อมเป็นไปได้ที่ว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างจักรวาลโดยไม่มีเป้าหมาย หรือโดยไร้สาระแต่พระองค์ทรงสร้างจักรวาลทั้งหมดก็เพื่อจะดูว่าใครเป็นผู้ขอบคุณใครเป็นผู้เนรคุณ ทั้งนี้หลังจากที่พระองค์ได้ทรงส่งร่อซูลมาเพื่อแนะนำชัฏกูมมาสู่สัจธรรมแล้ว ส่วนการตอบแทนแก่บุคคลทั้งสองประเภทนั้นจะมีขึ้นหลังจากจบชีวิตในโลกนี้ไปแล้ว และได้มีการฟื้นคืนชีพขึ้นใหม่ในวันกยามะฮ์

² แท้จริงวันกยามะฮ์นั้นเป็นกำหนดเวลาเพื่อชำระการกระทำของปวงบ่าวทั้งหมด วันที่ญาดิสสนิทจะไม่สามารถที่จะอำนวยประโยชน์ หรือให้ความช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงมีเมตตาแก่เขาในโลกดุนยาด้วยการมีอิमान และให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ พระองค์จะทรงเมตตาแก่เขาในโลกอาคิเราะฮ์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ทรงแก้แค้นต่อบรรดาศัตรูของพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่เขา

46. เช่นการเดือดพล่านของน้ำร้อน¹

كغلي الحميم ﴿٤٦﴾

47. (มีเสียงกล่าวแก่ยามเฝ้านรกว่า) จงจับเขาไปและลากเขาไปสู่กลางไฟที่ลุกโชน

خذوه فاعتلوه إلى سواء الجحيم ﴿٤٧﴾

48. แล้วจงราดลงบนหัวของเขาเป็นการลงโทษแห่งน้ำเดือด

ثم صبوا فوق رأسه من عذاب الحميم ﴿٤٨﴾

49. จงลี้มรสการลงโทษซี แท้จริงเจ้า (เคยพูดว่า) เป็นผู้ม้อ่านาจ ผู้มีเกียรติ

ذق إنك أنت العزيز الكريم ﴿٤٩﴾

50. แท้จริง นี่คือน้ำที่พวกเจ้าเคยสงสัยไว้²

إن هذا ما كنتم به تتمرون ﴿٥٠﴾

51. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ในสถานที่อันสงบปลอดภัย

إن المتقين في مقام أمين ﴿٥١﴾

52. ท่ามกลางสวนสวรรค์ที่หลากหลายและน้ำพุหลายแห่ง

في حنّاتٍ وعيون ﴿٥٢﴾

53. พวกเขาจะสวมอาภรณ์ทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ หันหน้าเข้าหากัน³

يلبسون من سندسٍ وإستبرق

متقنيلين ﴿٥٣﴾

¹ ต้นซึกกูมเป็นต้นไม้ที่ปลูกอยู่ในนรก ผลของมันมีรสขมมาก อัลลอฮ์ทรงให้เป็นอาหารของผู้กระทำบาป เช่น อะบูญะฮฺล และพรรคพวกของเขา เครื่องดื่มของพวกเขาก็เสมือนทองแดงที่ถูกต้มเดือดอยู่ในห้องของพวกเขาก็เหมือนกับน้ำร้อนที่เดือดพล่าน

² คือจะมีเสียงกล่าวแก่ยามเฝ้านรกว่า จงลากเขาไปอยู่กลางไฟนรก แล้วราดน้ำที่กำลังเดือดบนหัวของเขา แล้วก็จะมีเสียงกล่าวเป็นเชิงเยาะเย้ยเขาว่า จงลี้มรสการลงโทษชนิดนี้บ้างซี เพราะเจ้า (อะบูญะฮฺล) เคยคุยอวดอ้างว่าในระหว่างหุบเขาทั้งสองนี้ ไม่มีใครม้อ่านาจและมีเกียรติมากกว่าฉัน และมีผู้กล่าวขึ้นว่า การลงโทษนี่คือสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธการพินคืนชีพ และการตอบแทนในวันกียามะฮ์

³ ส่วนบรรดาผู้ยำเกรงมีคุณธรรมในโลกดุนยา พวกเขาศรัทธาและเชื่อฟังข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์และไม่ตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์ ชนเหล่านั้นจะอยู่ในสถานที่อันปลอดภัยปราศจากความหวาดกลัว นั่นคือสวนสวรรค์อันรื่นรมย์มีตาน้ำมากมายหลายแห่ง พวกเขาจะสวมอาภรณ์อันสวยหรู ทำด้วยผ้าไหมละเอียดและผ้าไหมหยาบ พวกเขาจะนั่งนอนเอกเขนกหันหน้าเข้าหากัน

54. เช่นนั้นแหละและเราจะให้พวกเขามีคู่ครอง เป็นหญิงสาววัยรุ่นที่มีดวงตาสวยงาม

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾

55. พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้ทุกชนิดที่อยู่ในสวนสวรรค์นั้นอย่างปลอดภัย¹

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความตาย นอกจากความตายครั้งแรก (ในโลก ดุนยา) และพระองค์จะทรงคุ้มครอง พวกเขาให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก²

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

57. เป็นความโปรดปรานจากพระเจ้าของเจ้านั้นคือความสำเร็จอันใหญ่หลวง³

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

58. ดังนั้นแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายดายในภาษาของเจ้า (อาหรับ) เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ لِيَسَايِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. ฉะนั้น จงคอยดูเถิด แท้จริงพวกเขาที่จะเป็นผู้คอยเช่นกัน⁴

فَأَرْزُقْ بِإِنَّهُمْ مُّرْتَبُونَ ﴿٥٩﴾

¹ คือเราได้ยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขาด้วยการให้มีคู่ครองที่เป็นหญิงสาววัยรุ่นที่มีดวงตาสวยงาม ซึ่งนับได้ว่าเป็นความสุขอย่างยอดเยี่ยมพร้อมกับการพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเรียกร้องจากคนรับใช้ให้นำผลไม้ในสวนชนิดที่พวกเขาต้องการมาเสนอโดยที่ไม่ต้องกลัวว่า ผลไม้จะขาดฤดู และไม่ต้องกลัวว่าจะเกิดอันตรายจากการกินผลไม้เหล่านั้น

² ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่พบกับความตายอีก นอกจากความตายครั้งแรกที่เขาได้เผชิญมาแล้วในโลกดุนยา เพราะในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ประสบกับการเจ็บไข้ได้ป่วย ความแก่ชราและความตายและพระองค์จะปกป้องพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษในไฟนรก

³ การกระทำที่พวกเขาได้รับนั้นคือความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ตะอาลาแก่พวกเขาและความโปรดปรานดังกล่าวนี้ คือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ด้วยการให้รอดพ้นจากการลงโทษในนรก และการเข้าสวนสวรรค์

⁴ คือเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นภาษาที่ง่ายดายเป็นที่เข้าใจเพราะเป็นภาษาของเจ้าคือ ภาษาอาหรับหวังว่าพวกเขาจะได้รำลึกและใคร่ครวญ แล้วพวกเขาจะศรัทธาและมีความยำเกรง มีคุณธรรม แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ใคร่ครวญ ดังนั้นจงคอยดูเถิดในสิ่งที่พวกเขาจะได้รับ และจงคอยดูว่า สิ่งที่ได้รับคือ ความสำเร็จและชัยชนะ

(45) ซูเราะฮ์ อัลญาฮียะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 37 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลญาฮียะฮ์

ซูเราะฮ์ ญาฮียะฮ์เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ประมวลไว้ด้วยเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับหลักการอิสลามในวงกว้างๆ คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา และความเป็นเอกภาพของพระองค์ การศรัทธาต่ออัลกุรอาน และการเป็นนะบีของมุฮัมมัด การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน เกือบจะกล่าวได้ว่าจุดสำคัญของซูเราะฮ์ คือการแสดงออกซึ่งหลักฐานและข้อพิสูจน์ให้เป็นที่ประจักษ์ถึงความ เป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงอัลกุรอาน และแหล่งที่มาของอัลกุรอาน คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในอาณาจักรของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณในการสร้างของพระองค์ ซึ่งทรงประทานคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์มาเพื่อเป็นความเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์ และเพื่อเป็นประทีปโคมไฟส่องทางแห่งความสันติสุข และความดีให้แก่มนุษยชาติ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสัญญาณทั้งหลายแห่งจักรวาล ซึ่งเรียงรายอยู่ในโลกอันกว้างใหญ่นี้ เช่นในชั้นฟ้าทั้งหลายอันสวยงามก็มีสัญญาณในแผ่นดินอันกว้างใหญ่ก็มีสัญญาณในการสร้างมนุษย์ ปศุสัตว์ และแมคเล็กทั้งหลายก็มีสัญญาณในการสับเปลี่ยนเวลากลางคืนและเวลากลางวันก็มีสัญญาณในการให้ลมพัดและฝนตกลงมาก็มีสัญญาณทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา เดชานุภาพของพระองค์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานซึ่งพวกเขาได้ฟังอายาตอันกระฉ่างแจ้วของพระองค์ ก็มิได้เพิ่มอันใดให้แก่พวกเขานอกจากการหยิ่งยโสและการฝ่าฝืนทรยศ ซูเราะฮ์ได้เตือนพวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวดในก้นบึ้งของนรกญะฮันนัม

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความโปรดปรานอันมหาศาลของอัลลอฮ์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อที่จะให้พวกเขาขอบคุณพระองค์ และใคร่ครวญถึงบุญคุณของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขารู้ดีว่า อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นคือที่มาแห่งความโปรดปรานทั้งหลายนี้ คือทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ทั้งแจ้งและลับ และไม่มีผู้สร้างและผู้ประทานปัจจัยยังชีพอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกย่องให้เกียรติแก่บะนีอิสรออีลอย่างมากมาย แต่พวกเขาได้ตอบรับความโปรดปรานและความดีต่าง ๆ ของพระองค์ ด้วยการดื้อรั้นและการฝ่าฝืน ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของบรรดาผู้ฝ่าฝืนอาชญากรเหล่านั้นที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดารอซูลที่มีเกียรติเหล่านั้น และได้ชี้แจงด้วยว่าในความยุติธรรมของอัลลอฮ์ และความปรีชาญาณของพระองค์ย่อมจะเท่าเทียมกันไม่ได้ในการที่พระองค์จะทรงทำให้บรรดาอาชญากรเสมือนกับบรรดาผู้กระทำความดี และจะทรงทำให้คนชั่วเสมือนกับคนดี และได้ชี้แจงอีกถึงสาเหตุแห่งการหลงผิดของพวกมุชริกีน คือการกระทำผิดของพวกเขา และการยึดถือเอาความใคร่ใฝ่ต่ำเป็นพระเจ้าและเป็นທີ່เคารพบูชา จนกระทั่งนัยน์ตาของพวกเขาได้บอดลงจึงมองไม่เห็นทางไปสู่ความจริงเอาเสียเลย

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงการตอบแทนที่ยุติธรรมในวันแห่งการตอบแทน โดยแบ่งมนุษย์ออกเป็นสองจำพวก พวกที่หนึ่งอยู่ในสวนสวรรค์ อีกพวกหนึ่งอยู่ในนรกญะฮันนัม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลญายะฮ์ถูกขนานนามเช่นนี้ เนื่องจากความหวาดกลัวที่มนุษย์จะพบกับมันในวันแห่งการชำระบัญชี โดยที่ทุกสิ่งทีอัลลอฮ์ทรงสร้างมาจะอยู่ในสภาพการคุกเข่าอันเนื่องมาจากความกลัว เพื่อรอคอยการชำระบัญชี มนุษย์จะงุนงงเนื่องจากความหวาดกลัวโดยไม่คาดคิดมาก่อนเลย “และเจ้าเห็น (กลุ่มชน) ทุกชาติอยู่ในสภาพคุกเข่า ทุกชนชาติจะถูกเรียกมาตามบันทึกของตน วันนี้พวกเจ้าจะได้รับ การตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้” เป็นความจริงที่เดียวมันเป็นวันที่น่าสะพึงกลัวอย่างแน่นอน จนกระทั่งเด็ก ๆ จะกลายเป็นคนแก่ เพราะการเปลี่ยนสีของผมบนศีรษะของพวกเขา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮา มีม¹

حم

2. การประทอนลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

3. แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้น
แน่นอน ย่อมมีสัญญาณหลากหลายสำหรับ
บรรดาผู้ศรัทธา³

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

4. และในการบังเกิดพวกเจ้า และสิ่งที่พระองค์
ทรงให้สัตว์แต่ละชนิดแพร่สะพัดออกไปนั้น
ย่อมเป็นสัญญาณหลากหลายสำหรับหมู่ชน
ผู้เชื่อมั่น⁴

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

5. และการสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน
และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงหลั่งลงมาจากฟากฟ้า เพื่อ
เป็นปัจจัยยังชีพนั้น พระองค์ทรงให้แผ่นดินมี
ชีวิตชีวาโดยน้ำฝนหลังจากการแห้งแล้งของมัน

وَأَخْلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ

الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์ ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่หกในเจ็ดซูเราะฮ์ที่เริ่มด้วยอักษรฮามิม และเรียกว่าฮามิมมาทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามิม

² อัลกุรอานนี้ถูกประทอนลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในการปกครองพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณในการกระทำของพระองค์

³ ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินตลอดจนสิ่งที่มีอยู่ในมันทั้งสองย่อมเป็นสัญญาณที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของอัลลอฮ์ และความปรีชาญาณของพระองค์แก่หมู่ชนที่มีความเชื่อมั่นต่อการมีปรากฏของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์

⁴ ในการสร้างพวกเจ้าโอ้มนุษย์เอ๋ย และการประกอบอวัยวะส่วนต่างๆ ของพวกเจ้าตลอดจนการมีโครงสร้างอย่างสมบูรณ์ของพวกเจ้า อีกทั้งการให้สัตว์ชนิดต่างๆ และอื่นจากนั้นแพร่หลายไปทั่วทุกหนทุกแห่งนั้น เป็นสัญญาณถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพ แต่สัญญาณเหล่านี้ไม่มีใครมองเห็นนอกจากหมู่ชนผู้ศรัทธาต่อการเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ ตะอาลา

และการเปลี่ยนทิศทางเดินของลมย่อมเป็น
สัญญาณหลากหลาย สำหรับหมู่ชนผู้ใช้สติ
ปัญญา¹

6. นั่นคือสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์ ซึ่งเราได้
สาธยายสัญญาณเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความ
จริง ดังนั้น ด้วยคำบอกเล่าอันใดเล่า หลังจาก
อัลลอฮ์ และสัญญาณต่างๆ ของพระองค์ที่พวก
เขาจะศรัทธากัน²

7. ความหายนะจะประสบแต่ทุกคนที่เป็นผู้
โกหก ผู้ทำบาปมาก

8. เขาได้ฟังอายาต (อัลกุรอาน) ของอัลลอฮ์
ถูกสาธยายแก่เขา แล้วเขาก็ตั้งร้นอย่างโยโส
ประหนึ่งว่าเขาไม่เคยฟังอายาตมาก่อนเลย
ดังนั้น จงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บ
ปวด³

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قِيَاءً حَدِيثٌ بَعْدَ
اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

وَيَنْزِلُ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٨﴾

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنَزَّلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَصِرُ مُسْتَكْبِرًا كَأَن
لَمْ يَسْمَعْهَا فَيَنْتِرُهَا وَعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٩﴾

¹ การหมุนเวียนของกลางวันและกลางคืนอย่างสม่ำเสมอไม่ขาดตอน กลางคืนพร้อมกับความมืดของม่าน
และกลางวันพร้อมแสงสว่างของม่านด้วยระบบอย่างรัดกุมละเอียดอ่อนแน่นอน และทรงประทานน้ำฝน
ลงมาจากพากฟ้าเพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่มนุษย์ ตลอดจนให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตชีวาขึ้น อีกทั้ง
การเปลี่ยนทิศทางเดินของลมจากเหนือไปใต้ จากลมร้อนเป็นลมหนาว และจากลมอ่อนๆ เป็นลมพายุ
ดังกล่าวมานี้ย่อมเป็นสัญญาณอย่างชัดเจนถึงการมีปรากฏของอัลลอฮ์แก่ผู้มีสติปัญญาใครครวญ

² เหล่านี้คือสัญญาณต่างๆ และหลักฐานต่างๆ ของอัลลอฮ์ ซึ่งเราได้สาธยายให้เจ้าฟังด้วยความจริง
ปราศจากการเคลือบแฝงใดๆ ดังนั้นพวกกุฟฟารมักกะฮ์ไม่ยอมเชื่อคำกล่าวของอัลลอฮ์ และหลักฐาน
ต่างๆ เหล่านี้แล้วคำกล่าวอันใดเล่าที่พวกเขาจะเชื่อถือและศรัทธากัน คำตอบก็คือ พวกเขาจะไม่ศรัทธา
อย่างแน่นอน

³ ความวิบัติความหายนะจะประสบแต่ทุกคนที่เป็นผู้โกหกกล่าวคำเท็จอยู่เสมอ และผู้กระทำความบาปมาก
นี่คือสัญญาณร้ายจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ เมื่ออายาตอัลกุรอาน ถูกอ่านให้เขาฟังเขาก็
ตั้งร้นยืนกราน อยู่กับการปฏิเสธศรัทธา หยิ่งยโส ต่อการศรัทธาในอายาตอัลกุรอานคล้ายกับว่าเขา
ไม่เคยฟังมาก่อนเลย ดังนั้นมุฮัมมัดจึงแจ้งข่าวให้เขาทราบว่าการลงโทษอันเจ็บปวดจะประสบแก่เขา
อย่างแน่นอน

9. และเมื่อเขาได้ทราบสิ่งใดจากอายัตของเรา เขาก็ถือเอาอายัตนั้นๆ เป็นการล้อเลียน ชนเหล่านี้สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ¹

10. เบื้องหน้าพวกเขาคือนรกญะฮันนัม และสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็นจะไม่อำนวยความสะดวกอันใดแก่พวกเขาได้ และสิ่งที่พวกเขายึดถือเอาเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ ก็จะไม่อำนวยความสะดวกเช่นกัน และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวง²

11. นี่คือนวทางที่ถูกต้อง³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออายัต (อัลกุรอาน) แห่งพระเจ้าของพวกเขา สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันตอย่างเจ็บปวด⁴

12. อัลลอฮ์ คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์สำหรับพวกเจ้า เพื่อให้เรือเดินสมุทรแล่นไปตามน่านน้ำโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของ

وَإِذْ عَلِمْنَا مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذْنَا حُرُوقًا
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١١﴾

مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٢﴾

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
مِنْ رَبِّهِمْ أَلِيمٌ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ
وَلِنُبَيِّنُوا لَكُمْ آيَاتِنَا وَلِنُبَيِّنُوا لَكُمْ آيَاتِنَا وَلِنُبَيِّنُوا لَكُمْ آيَاتِنَا

¹ คืออาชญากรผู้นี้เมื่อได้ทราบข่าวจากอายัตต่างๆ ที่ประทานลงมาให้แก่ผู้ซำหมัดเขาก็ถือเป็นการล้อเลียนเยาะเย้ย บรรดาอาชญากรผู้เยาะเย้ยอัลกุรอานนี้ พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดและน่าอัปยศ

² นรกญะฮันนัมกำลังคอยพวกเขาอยู่แล้ว เนื่องด้วยพวกเขาสร้างปฏิเสธและหยิ่งโสมต่อความจริงในโลก ดุนยา สิ่งที่พวกเขาได้ครอบครองเอาไว้เช่นทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน และสิ่งที่พวกเขาบูชากราบไหว้โดยยึดถือเอาเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ จะไม่อำนวยความสะดวกอันใดแก่พวกเขา

³ อัลกุรอานนี้ คือนวทางที่ถูกต้องและเป็นการชี้นำอย่างสมบูรณ์แก่ผู้ศรัทธา และปฏิบัติตาม

⁴ ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อกุรอานและผินหลังให้โดยไม่ยึดถืออัลกุรอานนั้น พวกเขาจะถูกลงโทษในรูปแบบต่างๆ ของการลงโทษอย่างเจ็บปวดและอย่างมหันต์

พระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้ชอบคุณ¹

13. และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่พวกเขา ทั้งหมดนี้มาจากพระองค์ แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ²

14. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกเขาอภัยแก่บรรดาผู้ที่ไม่หวังในวันทั้งหลายของอัลลอฮ์เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนแก่หมู่ชนตามที่พวกเขาได้ชวนชวยเอาไว้³

15. ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และผู้ใดกระทำความชั่ว ก็ชดถกหนักแก่ตัวของเขาเอง แล้วพวกเขาย่อมจะกลับไปหาพระเจ้าของพวกเขา⁴

16. และโดยแน่นอนเราได้ประทานคัมภีร์และ

وَسَخَّرْنَا مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ
إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยเดชานุภาพและเคล็ดลับของพระองค์ ทรงทำทาสเลที่กว้างใหญ่ไพศาลให้สงบราบเรียบเป็นประโยชน์สำหรับพวกเขา ทั้งนี้เพื่อให้เรือเดินสมุทรได้แล่นไปในท้องทะเลโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์เพื่อการค้าขาย การค้นคว้าหาทรัพยากรในท้องทะเล เช่น ไข่มุก และจับปลา และเพื่อที่พวกเขาจะได้ชอบคุณพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา

² พระองค์ทรงสร้างทุก ๆ สิ่งที่อยู่ในจักรวาลนี้ เช่น ดวงดาวต่าง ๆ ภูเขา ทะเล แม่น้ำ พืชผัก และต้นไม้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเขา ทั้งหมดนี้มาจากความโปรดปรานความเมตตาและการมีพระคุณของพระองค์องค์เดียว ดังกล่าวมานี้ย่อมเป็นบทเรียนและข้อคิดแก่หมู่ชนที่ใคร่ครวญถึงการสร้างอันน่าประทับใจของพระองค์

³ อินญะฮ์ชี้กรกล่าวว่า บรรดามุสลิมถูกใช้ให้อดทนต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน และพวกเขาจะสุลลิกิตาบ เพราะพวกเขาไม่เกรงกลัวการลงโทษของอัลลอฮ์ และไม่ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

⁴ การกระทำความดี หรือกระทำความชั่วของแต่ละคนในโลกดุนยานี้ย่อมได้แก่ตัวของเขาเอง แล้วมนุษย์เอ๋ย หลังจากชีวิตนี้ พวกเขาจะต้องกลับไปหาพระองค์เพื่อรับการตอบแทนตามผลงานของพวกเขาทั้งดี และชั่ว

ข้อชี้ขาดตัดสินและการเป็นหนีแค้นแค้น
ของอิสรออีล และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพจากสิ่ง
ดี ๆ แก่พวกเขา และเราได้ยกย่องพวกเขาให้
เหนือประชาชาติทั้งหลายในยุคหนึ่ง¹

17. และเราได้ประทานหลักฐานอันชัดแจ้งทั้ง
หลายแก่พวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขามิได้
ขัดแย้งกัน เว้นแต่หลังจากได้มีความรู้มายัง
พวกเขาแล้ว แต่เนื่องจากความริษยาระหว่าง
พวกเขาตนเอง แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรง
ตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ในสิ่งที่
พวกเขาได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น²

18. แล้วเราได้ตั้งเจ้าให้อยู่บนแนวทางหนึ่งใน
เรื่องของศาสนาที่แท้จริง ดังนั้นจงปฏิบัติตาม
แนวทางนั้น และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำ
ของบรรดาผู้ไม่รู้³

19. แท้จริงพวกเขาไม่อาจจะช่วยเจ้าให้พ้นจาก
อัลลอฮ์แต่อย่างใด และแท้จริงพวกอธรรมนั้น

وَرَفَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

وَأَيَّبْنَاهُمْ بَيْنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا
إِلَّا مَن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْضًا مِنْهُمْ
إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

¹ เราได้ประทานคัมภีร์อัลเตวารอต และข้อชี้ขาดตัดสินในปัญหาต่างๆ ระหว่างผู้ขัดแย้งทั้งสองฝ่ายใน
รูปแบบที่จะให้บรรลุสู่ความยุติธรรม และการเป็นหนี เช่น มุซา ฮารูน ดาวิด และสุลัยมานแค้นแค้น
ของอิสรออีล และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีๆ เช่น ขนมหวาน อัลมันและนกอัลซิลวา และเราได้ยกย่องให้
เกียรติแก่แค้นแค้นอิสรออีลเหนือประชาชาติอื่นๆ ในสมัยนั้น

² เราได้ชี้แจงแก่พวกเขาในคัมภีร์อัลเตวารอตเรื่องของบัญญัติต่างๆ และเรื่องเกี่ยวกับมุฮัมมัด คืออลล-
ลอสู่อะลัยฮิวะซัลลัม อย่างสมบูรณ์ที่สุด พวกเขามิได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น เว้นแต่หลังจากได้มีหลักฐาน
และข้อพิสูจน์ต่างๆ ถึงความจริงของมุฮัมมัด ทั้งนี้เพราะความริษยา ความดีร้ายและความต้องการที่
จะเป็นหัวหน้าระหว่างพวกเขาตนเอง และในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงตัดสินระหว่างปวง
บ่าวในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกันเกี่ยวกับเรื่องของศาสนา

³ เราได้ตั้งให้เจ้าอยู่บนแนวทางที่ชัดแจ้งถูกต้องและเหมาะสมในเรื่องของศาสนา ดังนั้นจงปฏิบัติตาม
สิ่งที่ถูกวะฮีย์ให้แก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำและการหลงผิดของพวก
มุชริกีน

ต่างก็เป็นมิตรซึ่งกันและกัน แต่อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ยำเกรง¹

20. อัลกุรอานนี้เป็นแสงสว่างแก่มวลมนุษย์ และเป็นแนวทางที่ถูกต้องและความเมตตาแก่หมู่ชนที่มีความเชื่อมั่น²

21. หรือบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วคิดหรือว่าจะทำให้พวกเขาเป็นเช่นบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย ให้เท่าเทียมกัน ทั้งในเวลามีชีวิตของพวกเขาและการตายของพวกเขา สิ่งที่พวกเขาตัดสินนั้นมันชั่วแท้³

22. และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความเที่ยงธรรม และเพื่อทุก ๆ ชีวิต (ทุกคน) จะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ชวนเขาเอาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด⁴

هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أُخْرَجُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَجْعَلَهُمُ

كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً

بَيْنَهُمْ وَمِمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَجْزَىٰ

كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

¹ พวกเขาไม่สามารถจะปกป้องเจ้าให้พ้นจากการลงโทษหากเจ้ายอมเดินตามการหลงผิดของพวกเขา บรรดาพวกอธรรมนั้นต่างก็อาศัยซึ่งกันและกันในโลกดุนยา ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์พวกเขาจะไม่มีมิตร อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ช่วยเหลือและคุ้มครองบรรดาผู้ยำเกรงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

² อัลกุรอานนี้เป็นแสงสว่างและดวงประทีปแก่มวลมนุษย์ในจิตใจ เป็นคัมภีร์แห่งแนวทางที่ถูกต้องและเมตตาแก่ผู้ที่ศรัทธา และปฏิบัติตามด้วยความจริงใจ

³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่กระทำความชั่ว คิดหรือว่าจะทำให้พวกเขามีความเท่าเทียมกับบรรดาผู้ศรัทธาทั้งในยามมีชีวิตอยู่และในยามตายของพวกเขา เป็นไปไม่ได้ที่เราจะให้มีความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ศรัทธาและกาฟิร เพราะผู้ศรัทธานั้นมีชีวิตอยู่กับการดีและการจงรักภักดี ส่วนกาฟิรนั้นมีชีวิตอยู่กับการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืน การตัดสินของพวกเขา นั้นช่างชั่วช้าแท้ ในการให้เท่าเทียมกันระหว่างพวกเขากับบรรดาผู้ศรัทธา

⁴ อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความเที่ยงธรรม ทรงประทานบทบัญญัติต่าง ๆ และทรงส่งบรรดาอรุสูลมาเพื่อให้มนุษย์ยึดถือปฏิบัติในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ ดังนั้นผู้ใดศรัทธาและกระทำความดีเขาก็จะได้รับการตอบแทนที่ดี และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาและกระทำความชั่ว การตอบแทนของเขาก็คือนรกญะฮันนัม โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม เพราะการยุติธรรมของพระเจ้านั้นจะครอบคลุมในวันกิยามะฮ์

23. เจ้าเคยเห็นผู้ที่ยึดถือเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขาบ้างไหม? และอัลลอฮ์จะทรงให้เขาหลงทางด้วยความรอบรู้ (ของพระองค์) และทรงผนึกการฟังของเขาและหัวใจของเขา และทรงทำให้มีสิ่งบดบังดวงตาของเขา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะชี้แนะแก่เขาหลังจากอัลลอฮ์ พวกเขาได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ?¹

24. และพวกเขากล่าวว่า ไม่มีชีวิตอื่นใดนอกเหนือจากการมีชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายไป และเราจะมีชีวิตอยู่ และไม่มีสิ่งใดจะมาทำลายเราได้ (ให้เรตาย) นอกจากกาลเวลาเท่านั้น สำหรับพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นดอก นอกจากพวกเขาเดาเอาเท่านั้น²

25. และเมื่ออายุต่าง ๆ อันขัดแย้งของเราถูกสาธยายแก่พวกเขา ข้อขัดแย้งของพวกเขา ก็ไม่มีอะไร นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่าจะนำบรรพบุรุษของเราให้คืนชีพกลับมา หากพวก

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَرْسٍ وَحَمًّا
عَلَىٰ سَمْعِهِ ۖ وَقَلْبُهُ ۖ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عِضْنَوةً
فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا يَا أَبَتَ ابْنِ مَرْيَمَ بَشَرًا مِثْلَ بَشَرٍ ۗ لَوْلَا
دَعْوَةُ قَوْمٍ لَكُنَّا عُتُقًا ۗ لَوْلَا قَوْلُ النَّاسِ لَكُنَّا عُتُقًا ۗ لَوْلَا قَوْلُ النَّاسِ لَكُنَّا عُتُقًا ۗ لَوْلَا قَوْلُ النَّاسِ لَكُنَّا عُتُقًا ۗ لَوْلَا قَوْلُ النَّاسِ لَكُنَّا عُتُقًا ۗ

¹ อัศศอวัยย์ได้อธิบายอายุขัยนี้ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงกล่าวถึงลักษณะของพวกกุฟฟาร 4 ประการ คือ

1. เคารพบูชาอารมณ์ใฝ่ต่ำ
2. การหลงทางของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้
3. ประทับตราบนหู และหัวใจของพวกเขา
4. ทำให้มีสิ่งบดบังบนดวงตาของพวกเขา

ทั้งหมดนี้เป็นการคู่ควรแก่การหลงทาง แสงสว่างหรือการชี้หน้าที่ดีไม่อาจที่จะเข้าไปถึงพวกเขาได้ อนึ่ง คำว่า “อะลา อิลมิน” นั้น นักตีพิมพ์มีความเห็นเป็นสองความหมาย คือ “ด้วยความรอบรู้ของอัลลอฮ์” หรือ “ด้วยความรู้ของผู้หลงทางเอง”

² พวกมุชริกีนกล่าวว่า ไม่มีชีวิตอื่นใดนอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ บางคนก็ตายไป บางคนก็มีชีวิตอยู่ ไม่มีโลกอาคิเราะฮ์ ไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้เรตายนอกจากการหมุนเวียนของกาลเวลา พระองค์ได้ตอบแก่พวกเขาว่าพวกเขาไม่มีหลักฐานใดๆ ที่จะนำมายืนยันคำกล่าวของพวกเขาได้นอกจากการนึกคิดและการคาดคะเนเอาเท่านั้น

ท่านเป็นผู้สัตย์จริง¹

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงให้พวกท่านมีชีวิตขึ้นมา และทรงให้พวกท่านตายไปแล้วพระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวันกิยามะฮ์ อย่างไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในเรื่องนั้น แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้²

27. และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ วันแห่งยามอวสานจะเกิดขึ้น ในวันนั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จจะขาดทุนอย่างย่อยยับ³

28. และเจ้าจะเห็น (กลุ่มชน) ทุกชาติอยู่ในสภาพคุกเข่า ทุกชนชาติจะถูกเรียกมาตามบันทึกของตน วันนั้นพวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้⁴

29. นี่คือบันทึกของเรา (บันทึกนี้) จะพูดถึงเรื่องของพวกเขาด้วยความจริง แท้จริงเราได้

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُعْمَدُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَ يَدْعُ بِحَسْرَةِ الْمُبْتَطِلِينَ ﴿٢٧﴾

وَرَى كُلُّ أُمَّةٍ عِبَادَهُ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْجَرُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

هَذَا كِتَابُنَا نَطُوقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

¹ เมื่ออายาตอัลกุรอานถูกอ่านให้แก่พวกมุชริกีน โดยมีหลักฐานของพวกเขาอย่างชัดเจนถึงเรื่องการฟื้นคืนชีพ ข้อโต้แย้งหรือหลักฐานของพวกเขาก็ไม่มีอะไรนอกจากจะกล่าวว่า จงให้บรรพบุรุษของพวกเขา กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งซิ หากว่าสิ่งที่พวกท่านพูดถึงนั้นเป็นความจริง

² มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า อัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านมาเริ่มตั้งแต่ พวกท่านเป็นน้ำอสุจิหยดหนึ่งและทรงให้พวกท่านตาย เมื่อกำหนดเวลามาถึง มิใช่ดังเช่นที่พวกท่านกล่าวอ้างว่า เมื่อเกิดมาแล้ว ก็ตายไปตามกาลเวลา ดังนั้นหลังจากตายไปแล้ว พระองค์ก็จะให้พวกท่านกลับฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ เพื่อการสอบสวนและการตอบแทนอย่างปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น แต่ส่วนมากของมนุษย์เพราะความไม่รู้และไม่พินิจพิจารณา พวกเขาจึงไม่รู้ถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์

³ ทุก ๆ สิ่งในจักรวาลทั้งเบื้องบนและเบื้องล่างเป็นสิทธิเด็ดขาดของอัลลอฮ์ ในวันกิยามะฮ์นั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเชื่อสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์จะขาดทุนอย่างย่อยยับ

⁴ โอ้อูซุลเอ๋ย เจ้าจะเห็นแต่ละประชาชาติอยู่ในสภาพคุกเข่าเพราะความกลัว แต่ละประชาชาติจะถูกเรียกให้ไปรับบันทึกการงานของตน และจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า ในวันอันน่าสะพรึงกลัวนี้ พวกเจ้าจะได้รับ การตอบแทนตามผลงานของพวกเขาทั้งดีและชั่ว

ให้บันทึกไว้ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้¹

30. ดังนั้นส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำ
ความดีทั้งหลาย พระเจ้าของพวกเขาก็จะทรง
ให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์
นั่นคือความสำเร็จอันชัดแจ้ง²

31. และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น อายาต
ต่างๆ ของข้า มิได้ถูกสาธยายแก่พวกเขาดอก
หรือ? แต่พวกเขาอวดโอ้หังและพวกเขาก็เป็น
หมู่ชนผู้กระทำผิด³

32. และเมื่อได้มีกรกล่าวว่ แท้จริงสัญญา
ของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง และยามอวสาน
นั้นไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในเรื่องนั้น พวกเขาก็จะ
กล่าวว่า เราไม่รู้ว่ายามอวสานคืออะไร เราคิด
ว่ามันมิใช่อะไรเลย นอกจากเป็นการเดาเท่านั้น
และเรามีได้เป็นผู้เชื่อมั่นในเรื่องนี้⁴

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَأَسْتَكْبِرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَنْدِرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنظَنُّ إِلَّا أَنْظَأْنَا
وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَقْبِينَ ﴿٣٢﴾

¹ นี่คือนบันทึกของพวกเขาที่ยืนยันถึงการกระทำของพวกเขาด้วยความจริง ไม่ขาดไม่เกินเราได้ให้มะลาอิกะฮ์
บันทึกการกระทำของพวกเขาไว้

² ส่วนบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา ที่กระทำความดี ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ในโลกดุนยานั้น อัลลอฮ์จะให้พวกเขา
อยู่ในสวนสวรรค์ ความเมตตาหมายถึงสวนสวรรค์ เพราะเป็นสถานที่ความเมตตาถูกประทานลงมานั้น
คือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ ซึ่งไม่มีความสำเร็จอื่นใดอีกแล้ว

³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะมิกกล่าวแก่พวกเขาเป็นเชิงตำหนิว่า บรรดาอรอซูลมิได้มาสาธยายสัญญา-
ญาตต่างๆ ของอัลลอฮ์แก่พวกเขาดอกหรือ? แต่พวกเขาก็ยังอวดโอ้หังไม่ยอมศรัทธา และผินหลังให้
ไม่ยอมเชื่อฟัง ดังนั้นพวกเขาก็เป็นหมู่ผู้กระทำผิดให้แก่ตัวของพวกเขาเอง

⁴ คือสัญญาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนนั้นเป็นความจริง และวันกียามะฮ์
นั้นจะมีขึ้นจริงปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น พวกเขาก็จะกล่าวว่า มันคืออะไร? มันเป็นความจริงหรือ
ความเท็จ เราไม่เชื่อ แต่เราได้ยินมนุษย์พูดกันว่า มีวันอาคิเราะฮ์ เราก็คิดว่ามันมิใช่อื่นใด เราก็คาดคิด
และเดาเอา เราไม่มีความเชื่อมั่นต่อเรื่องของอาคิเราะฮ์ และนี่คือการยืนยันจากพวกเขาถึงการปฏิเสธ
ศรัทธาของพวกเขาต่อวันกียามะฮ์

33. และความชั่วที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้จะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา¹

وَبَدَأْتُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
مَا كَانُوا بِبَيْتِهِمْ مَكِينِينَ ﴿٣٣﴾

34. และจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า วันนี้อเราจะลืมพวกเจ้าเช่นที่พวกเจ้าได้ลืมการพบในวันนี้ของพวกเจ้า และนรกคือที่พำนักของพวกเจ้า และสำหรับพวกเจ้าจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ²

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسُوا كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَاؤْنِكُمْ النَّارُ وَمَالِ كُفْرِينَ نَصِيرِينَ ﴿٣٤﴾

35. เช่นนั้นแหละ เพราะพวกเจ้าได้ยึดถือเอาอายาตต่างๆ ของอัลลอฮ์เป็นการล้อเลียน และชีวิตในโลกดุนยานี้ ได้ล่องลงพวกเจ้า ดังนั้นวันนี้พวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากนรกนั้น และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้กลับไปแก้ตัวเพื่อขอขมาโทษ³

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَخْتَدُّونَ بَيْنَ أَيْدِي اللَّهِ وَأَعْرَضْتُمْ
عَنِ آيَاتِهِ فَالْيَوْمَ أَكْفَرْتُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ وَأَنْتُمْ
تَسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾

36. ฉะนั้นมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และพระเจ้าแห่ง

فَلِلَّهِ الْمُنْدَرِبِ السَّنُونَ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

¹ การงานที่ชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็ปรากฏขึ้นให้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาในวันอาคิเราะฮ์และการลงโทษที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้ในโลกดุนยาก็ได้ประสบแก่พวกเขา

² จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่าวันนี้เราจะปล่อยทิ้งพวกเจ้าไว้กับการลงโทษ และเราจะปฏิบัติกับพวกเจ้าเช่นการปฏิบัติของผู้หลงลืม เช่นเดียวกับที่พวกเจ้าได้เคยละทิ้งการจงรักภักดี ซึ่งมันจะเป็นเสบียงของพวกเจ้าในวันนี้ ดังนั้นนรกจะห้อมล้อมคือที่พำนักของพวกเจ้า และไม่มีผู้คุ้มครองและช่วยเหลือพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้

³ อันเนื่องจากพวกเจ้าได้เยาะเย้ยพระดำรัสของอัลลอฮ์และถือเป็นเรื่องล้อเลียน อีกทั้งความเพริศแพรวความไม่ติงมาต่าง ๆ ได้ล่องลงพวกเจ้าให้เห็นคล้อยตามไป จนกระทั่งพวกเจ้าคิดว่าไม่มีชีวิตอื่นใดอีกแล้ว ไม่มีการฟื้นคืนชีพและไม่มีการตอบแทน ดังนั้นในวันนี้พวกเจ้าจะไม่ถูกนำให้ออกจากนรก คือจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และจะไม่ถูกขอร้องจากพวกเขาเพื่อขอความยินยอมต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยการกลับเนื้อกลับตัวและการจงรักภักดี เพราะจะไม่เกิดประโยชน์อันใดในวันนั้น โปรดดูเชิงอรรถของเราในอายะฮ์ที่ 36 ของซูเราะฮ์อัลฟาฏีร เมื่อพวกก้อดยานีย์เปรียบเทียบ “คนป่วยที่ไปโรงพยาบาลกับคนทำคามชั่วและไม่เชื่อฟังนะบี”

แผ่นดินนี้ พระเจ้าแห่งสากลโลก¹

37. ความยิ่งใหญ่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

¹ ดั่งนั้นการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์โดยเฉพาะ ไม่มีผู้ใดคู่ควรแก่การสรรเสริญนอกจากพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างผู้ครอบครองกรรมสิทธิ์ในสิ่งที่ถูกสร้างและทุกสิ่งในจักรวาลทั้งหมด

² ความยิ่งใหญ่และพระเกียรติ การคงอยู่ตลอดกาล และความสมบูรณ์ยิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ต่อองค์เดียว

(46) ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์กาฟ

سورة الأحقاف

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 35 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะฮ์กาฟ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่มีเป้าหมายเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ เรื่องอะกีดะฮ์เป็นหลักการใหญ่ คือการให้ความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน แกนสำคัญที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงก็คือ เรื่องของสาสน์และการเป็นรอซูล เพื่อยืนยันถึงความสัจจริงแห่งสาสน์ของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และความสัจจริงของอัลกุรอาน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวในตอนเริ่มต้นถึงอัลกุรอาน ซึ่งถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ว่าเป็นจริง แล้วได้กล่าวถึงรูปปั้นเจดิดซึ่งพวกมุชริกีนกราบไหว้บูชากัน โดยอ้างว่ามันเป็นพระเจ้าคู่เคียงกับอัลลอฮ์ เพื่อที่จะช่วยเหลือพวกเขา ณ ที่พระองค์ และได้ชี้แจงถึงการหลงทางและความผิดของพวกเขาในการเคารพสักการะสิ่งที่มันไม่ได้ยินและไม่ได้ให้ประโยชน์อันใดแล้วได้กล่าวถึงความสงสัยของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับอัลกุรอาน โดยได้ตอบโต้ความสงสัยนั้นด้วยหลักฐานที่ชัดเจนและข้อพิสูจน์ที่ปฏิเสธไม่ได้

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงตัวอย่างสองแบบของมนุษย์ที่อยู่ในการฮิดาเยฮ์ และการหลงทาง โดยกล่าวถึง ตัวอย่างของลูกที่ดี ที่อยู่ในแนวทางของธรรมชาติ จงรักภักดีต่อบิดามารดาเมื่อเขาได้เติบโตขึ้นและมีอายุมากขึ้น เขาก็ได้เพิ่มความยำเกรง ความดี และการทำความดีแก่บิดามารดาของเขามากยิ่งขึ้น อีกตัวอย่างหนึ่งของลูกที่เลวทราม หันห่างออกจากแนวทางของธรรมชาติ เหนรคุณต่อบิดามารดา ซึ่งเขาเย้ยหยันและเหยียดหยามต่อการศรัทธา การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมในวันกิยามะฮ์ และบั้นปลายของลูกแต่ละคน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของฮุตะอัยฮิสลาม กับหมู่ชนของเขาที่เกรี้ยวกราด

คือกลุ่มชนอ้าต ซึ่งแสดงความโอหังตามหัวเมืองต่างๆ และหลอกลวงไปปิดว่าพวกเขามีอำนาจเข้มแข็ง มีกำลังแข็งแรง แต่ผลสุดท้ายของพวกเขาเป็นอย่างไร สิ่งที่เขาได้รับการตอบแทนก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างพวกเขาด้วยลมพายุอย่างถอนรากถอนโคน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟฟารกุเรซให้ระมัดระวังในความเกรี้ยวกราดและความหยิ่งยโสโอหังของพวกเขาต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ และการปฏิเสธของพวกเขาต่อท่านรอซูลคืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยเรื่องของญินจำนวนหนึ่งซึ่งได้มาฟังการอ่านอัลกุรอานแล้วพวกเขาก็ศรัทธาและได้กลับไปตักเตือนกลุ่มชนของพวกเขาเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธา ทั้งนี้เป็นการเตือนมนุษย์ผู้ดีอันให้ตระหนักถึงการนำหน้าของพวกเขาญินก่อนพวกเขาในการเข้ารับนับถืออิสลาม

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลอะฮ์กาฟ ถูกขนานนามเช่นนี้เพราะว่าอัลอะฮ์กาฟเป็นสถานที่ของหมู่ชนอ้าต ซึ่งอัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขา เพราะความเกรี้ยวกราดและการมีอำนาจเข้มแข็งของพวกเขา ที่พำนักของพวกเขาอยู่ที่เมืองอัลอะฮ์กาฟในประเทศเยเมน “จงรำลึกถึง (ฮูด) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาอ้าต ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาที่หุบเขาอัลอะฮ์กาฟ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ฮามีมี¹

حَمِيمٌ

2. การประทานลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

3. เรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่ออื่นใด เว้นแต่
ด้วยความจริง และวาระที่ถูกกำหนดไว้ แต่
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้ผิดหลังให้จากสิ่ง
ที่พวกเขาถูกดักเตือน³

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ

4. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอก
หรือ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์
จงแสดงให้เห็นชีวว่าพวกมันได้สร้างอะไรใน
แผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การ
สร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย จงนำคัมภีร์ก่อนหน้า
มาให้ข้าดูซิ หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้
(ที่เป็นหลักฐานยืนยันในการนี้) หากพวกท่าน

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتَنْتَوُونَ بِكِتَابٍ
مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنْشُرُوا مِن عِلْمِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่หนึ่ง ซูเราะฮ์ที่สอง ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ที่เจ็ด ซูเราะฮ์สุดท้าย
ที่เริ่มด้วยอักษรฮามีมี และเรียกว่าฮามีมีทั้งเจ็ด หรือตระกูลฮามีมี

² อัลกุรอานนี้ถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจในการปกครองของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณ
ในการกระทำของพระองค์

³ คือเราได้สร้างทั้งสองและสิ่งที่อยู่บนมันโดยไร้ประโยชน์ แต่ได้สร้างขึ้นมาเพื่อเคล็ดลับและเป็นกา
รขู่ถึงความเป็นเอกภาพของเรา และเตชานุภาพอันสมบูรณ์ของเรา และวาระที่ถูกกำหนดไว้คือวาระ
แห่งการสูญสลายมันทั้งสองนั้นคือวันกิยามะฮ์ แต่พวกกุฟฟารเหล่านั้นผิดหลังให้กับสิ่งที่พวกเขาได้รับ
การดักเตือนว่าจะมีการลงโทษโดยที่พวกเขาได้ใคร่ครวญและเตรียมตัวเพื่อเผชิญหน้ากับวันแห่งการ
ตอบแทน

เป็นผู้สัตย์จริง¹

5. และใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่วิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ที่มันจะไม่ตอบรับ (การวิงวอนของ) เขาจนถึงวันกียามะฮ์ และพวกมันเฉยเมยต่อการวิงวอนขอของพวกเขา²

6. และเมื่อมนุษย์ถูกรวมให้มาชุมนุมกัน พวกมัน (เจว็ด) จะเป็นศัตรูกับพวกเขา และจะเป็นผู้ปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา³

7. และเมื่ออายาตต่าง ๆ อันชัดเจนของเรา ถูกสาธยายแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเกี่ยวกับสัจธรรม (อัลกุรอาน) ที่ได้มีมายังพวกเขาว่า นี่คือนิยายกลอุบายที่ขัดแย้ง⁴

8. หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้นแต่งอัลกุรอานนั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าฉันได้ปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้น พวกท่านก็ไม่มีอำนาจอันใดที่จะช่วยเหลือฉันได้จาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนี้ พอเพียงแล้วที่พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และพระองค์

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴿٥﴾

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾

وَإِذَا نُتِلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَجْأَةٌ هُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกมุชริกีนว่า พวกท่านจงบอกฉันซิว่า รูปปั้นหรือเจว็ดที่พวกท่านเคารพบูชาอยู่นั้น พวกมันได้สร้างอะไรให้เป็นประจักษ์พยานหรือเป็นรูปธรรม หรือพวกมันมีส่วนร่วมกับการสร้างชิ้นฟ้าต่าง ๆ ขอให้พวกท่านนำหลักฐานจากคัมภีร์สักฉบับหนึ่งที่ใช้ให้พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นเหล่านี้ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริงในคำกล่าวอ้างของพวกท่าน

² ไม่มีผู้ใดที่จะหลงทางและโง่งมไปกว่าผู้ที่เคารพบูชารูปปั้นหรือเจว็ดที่มันไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเขาไปจนกระทั่งวันกียามะฮ์ และพวกมันก็ไม่ได้ยินและไม่เข้าใจคำวิงวอนขอของพวกเขาเช่นกัน

³ และเมื่อมนุษย์ถูกนำมาให้ชุมนุมกันเพื่อการสอบสวนในวันกียามะฮ์ บรรดาเจว็ดจะเป็นศัตรูกับพวกเขา และมันจะปลีกตัวจากการเคารพบูชาของพวกเขา

⁴ เมื่ออายาตอัลกุรอานถูกอ่านแก่พวกเขา ซึ่งเป็นอายาตที่ชัดเจนเป็นพระดำรัสมาจากอัลลอฮ์ผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวเกี่ยวกับอัลกุรอานที่มาจากอัลลอฮ์ว่า นี่คือนิยายกลอุบายที่ไม่ต้องสงสัย

เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

9. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันมิได้เป็นคนแรก
ในบรรดารอซูล และฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
แก่ฉันและแก่พวกท่าน ฉันมิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด
นอกจากสิ่งที่ถูกวะฮีย์ให้แก่ฉัน และฉันมิใช่
ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง²

10. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอก
หรือว่า ถ้าหากอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ และ
พวกท่านปฏิเสธอัลกุรอานนั้น ทั้ง ๆ ที่มีพยาน
คนหนึ่งจากวงศ์วานของอิสรออีลเป็นพยาน
ต่อลักษณะเช่นเดียวกัน (คือคัมภีร์อัตเตวารอต)
แล้วเขาก็ศรัทธา แต่พวกท่านยังดี้อันหยิ่งยโส
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้
อธรรม³

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاةٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَى
مَا يَفْعَلُونَ وَلَا يَكْفُرُونَ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَا مَنْ
وَأَسْتَكْبِرْتُمْ عَنْ اللَّهِ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

¹ หรือพวกเขา กล่าวว่า มุฮัมมัดได้ปั้นแต่งและกุ้อลกุรอานขึ้นจากตัวของเขาเอง มุฮัมมัดจึงกล่าวแก่พวกเขา
ว่า สมมติว่าฉันได้ปั้นแต่งหรือเรียบเรียงอัลกุรอานขึ้นจริง พวกท่านก็ไม่สามารถที่จะปกป้องฉันให้พ้น
จากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ทำไมเล่าฉันจะกุเรื่องขึ้นเพื่อเห็นแก่พวกท่าน และฉันต้องเผชิญกับการ
ลงโทษของพระองค์? พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกำลังวงนกันอยู่ในเรื่องของอัลกุรอาน โดยกล่าว
ว่าเป็นกวีเป็นมายากล เป็นการปั้นแต่งและอื่นจากนั้นเป็นการพอเพียงแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นพยานว่าฉัน
เป็นผู้สัจจะและเป็นผู้เผยแผ่ศาสนาของพระองค์ และทรงเป็นพยานว่าพวกท่านดี้อันหยิ่งและปฏิเสธศรัทธา

² คือฉันมิได้เป็นรอซูลคนแรกของโลก และฉันมิได้นำเรื่องใดมา โดยมีได้มีผู้ใดก่อนหน้าฉันนำมาก่อน
แล้ว คือได้มีบรรดารอซูลก่อนหน้าฉันได้ทำหน้าที่นั้นมาก่อนแล้ว ฉันไม่รู้ว่สิ่งอัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ให้
แก่ฉันและแก่พวกท่านมีอะไรบ้าง? เพราะกฎสภาวะของอัลลอฮ์นั้นเป็นสิ่งเร้นลับ และฉันจะไม่ปฏิบัติ
ตามสิ่งใดนอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานวะฮีย์ให้แก่ฉัน และฉันนั้นคือรอซูลผู้ตักเตือน พวกท่านถึง
การลงโทษของอัลลอฮ์

³ มุฮัมมัดจึงกล่าวแก่พวกมุชริกีนว่า พวกท่านจงบอกฉันซิว่า สภาพของพวกท่านจะเป็นเช่นไร ถ้าหาก
อัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ และพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานทั้ง ๆ ที่มีพยานคนหนึ่งจากวงศ์วาน
ของอิสรออีล คืออับดุลลอฮ์ อิบน์ฮัลลาม เป็นพยานรับรองความเป็นจริงของอัลกุรอาน แล้วเขาก็ศรัทธา
ต่ออัลกุรอานแต่พวกท่านหยิ่งยโสไม่ยอมศรัทธา ดังนั้นสภาพของพวกท่านจะเป็นเช่นไร พวกท่านมิใช่
เป็นผู้หลงทางที่สุดและอธรรมที่สุดดอกหรือ?

11. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า หากว่าอัลกุรอานนี้มีความดี พวกเขา (ผู้ศรัทธา) ก็จะไม่รุดหน้าไปยังอัลกุรอานก่อนเราเป็นแน่ และโดยที่พวกเขา (พวกปฏิเสธศรัทธา) มิได้รับการชี้แนะทางด้วยอัลกุรอาน ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวว่า นี่เป็นเรื่องโกหกแต่ดั้งเดิม¹

12. และก่อนหน้านั้น (อัลกุรอาน) มีคัมภีร์ของมุซาเป็นแบบอย่างและความเมตตา และนี่อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ยืนยันเป็นภาษาอาหรับเพื่อตักเตือนบรรดาผู้กระทำความผิด และเป็นข่าวดีสำหรับผู้กระทำความดี²

13. แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คือพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ยินห์ยัต (ปฏิบัติ) ตามคำกล่าวนั้น จะไม่มีความหวาดกลัวใดๆ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿٦٦﴾

وَمِن قَبْلِهِ كَتَبْنَا مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا عَرَبْنَا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبَشِيرٌ لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

¹ พวกกุฟฟารมักกะฮ์ได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า หากว่าอัลกุรอานนี้และศาสนาเป็นความดี บรรดาคนยากจนผู้อ่อนแอเหล่านี้จะไม่ล้าหน้าเราไปยังอัลกุรอานก่อนเราเป็นแน่ หมายถึง บิลาล อัมมาร ศุไฮบ ค็อบบับ และคนอื่นๆ และเมื่อพวกเขา มิได้ถูกชี้แนะด้วยอัลกุรอานทั้งๆ ที่เป็นที่ยึดแจ้งถึงการเป็นปาฏิหาริย์ของอัลกุรอาน พวกเขาจึงกล่าวว่า นี่เป็นเรื่องโกหกในอดีตที่มาจากโบราณกาล มุฮัมมัดได้นำมาและได้อ้างว่ามาจากอัลลอฮ์

² ก่อนหน้าอัลกุรอานนี้มีคัมภีร์อัดเตอรอฮ์ของมุซา ซึ่งเป็นแบบอย่างในการยึดถือปฏิบัติของพวกท่าน และในคัมภีร์นั้นก็ได้ออกข่าวถึงการมาเป็นร่อซูลของมุฮัมมัด คือลลิลล่อฮ์อะลยฮ์วะซัลลิม และอัลกุรอานนี้เป็นคัมภีร์ยิ่งใหญ่ยืนยันถึงบรรดาคัมภีร์ฉบับก่อนๆ อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ภาษาอาหรับเพื่อตักเตือนพวกกุฟฟาร มักกะฮ์ ผู้ธรรมถึงการลงโทษด้วยไฟนรก และแจ้งข่าวดีบรรดามุอมีน ผู้กระทำความดีด้วยสวนสวรรค์อันสุขสำราญ

แก่พวกเขา และพวกเขาก็จะไม่เศร้าสลดใจ¹

14. คนเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นการตอบแทนที่พวกเขาได้กระทำไว้

15. และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์เขาและการหย่านมของเขาในระยะเวลาสามสิบเดือน จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุน้ำนมจนกระทั่งของเขา และมีอายุถึงสี่สิบปี เขาจะกล่าววิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ และบิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์ทำความดีเพื่อให้พระองค์ท่านทรงพอพระทัยแก่ข้าพระองค์ และทรงให้ความดีเกิดขึ้นในลูกหลานของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอลูกโทษต่อพระองค์ และแท้จริงข้าพระองค์

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَرَحْمَةً مِن رَّبِّهِ فَصَلِّ لَهُ تَلْثُونَ شَهْرًا
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي
فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

¹ คือบรรดาผู้ที่มิคุณลักษณะประกอบด้วยการศรัทธา การให้ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮ์ และตั้งจิตมั่นตามคำกล่าวนั้น ในวันกิยามะฮ์สิ่งไม่เที่ยงและที่นำเกลียดชังจะไม่ประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะไม่มี ความหวาดกลัวและความเศร้าสลดเสียใจใดๆ ต่อสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา

² บรรดามุอมีนผู้มีคุณธรรม โดยยึดมั่นอยู่ในศาสนาของพวกเขา เขาเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาได้รับความสุขสำราญ เช่นนั้นเป็นการตอบแทนแก่พวกเขาต่อการกระทำ ความดีของพวกเขานั่นเอง

อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม¹

16. คนเหล่านี้คือ บรรดาผู้ที่เรารับรอง ส่วนที่
ดียิ่งจากพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติไว้ และ
เราจะละเลยความผิดต่างๆ ของพวกเขา โดย
อยู่ร่วมกับชาวสวรรค์ เป็นการสัญญาแห่งความ
จริงซึ่งพวกเขาได้ถูกสัญญาไว้²

17. และผู้ที่กล่าวแก่บิดามารดาของเขาว่า อูฟ
แก่ท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองชื่นชมว่า ฉันจะถูก
ให้ออกมาพ้นคินซีฟอีกกระนั้นหรือ? ทั้งๆ ที่
หลายศตวรรษก่อนหน้าฉันได้ล่วงลับไปแล้ว
และเขาทั้งสองร้องขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์
(พลาถกล่าวแก่ลูกว่า) ความหายนะจงประสพ
แก่เจ้า จงศรัทธาเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์
นั้นเป็นความจริง แล้วเขาก็พูดว่า เรื่องนี้มิใช่

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَلْنَا عَنْهُمْ آخِسْنَ مَا عَمِلُوا
وَنَجَّوْهُمْ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَحْسَبِ الْجَنَّةِ
وَعَدَّ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٦٦﴾

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا بِيَدِي أُفٍّ لَكُمْ أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ
وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهَمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ
وَبِكَءِ آمِنِينَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٧﴾

¹ ในเมื่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์อยู่ที่ความพอใจของบิดามารดา และความกริ้วของพระองค์อยู่ที่ความไม่พอใจของท่านทั้งสอง ดังนั้นเราจึงใช้ให้มนุษย์อย่างหนักแน่นให้ทำความดีต่อบิดามารดา เพราะมารดาของเขาได้อุ้มครรภ์และคลอดเขาด้วยความเหนื่อยยากและเจ็บปวด ระยะเวลาตั้งแต่อุ้มครรภ์จนกระทั่งหย่านมเป็นเวลาถึง 2 ปีครึ่ง ครั้นเมื่อเขาเจริญเติบโตมีอายุบรรลุน้ำนมจนกระทั่งคือ 40 ปี เขาจะวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ 3 ประการ คือ

1. ขอให้อัลลอฮ์ทรงประทานความสำเร็จให้แก่เขา เพื่อขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่ประทานให้แก่เขาและบิดามารดาของเขา คือความโปรดปรานแห่งการอีมาน การเดาศีดและอิสลาม
2. ขอพระองค์ทรงประทานความสำเร็จให้แก่เขาด้วยการจงรักภักดีที่เป็นที่พอพระทัย ณ ที่อัลลอฮ์
3. และทรงให้ความดีเกิดขึ้นในหมู่ลูกหลานของเขา

² คนเหล่านั้นเรารับรองการจงรักภักดีของพวกเขา และเราจะตอบแทนการทำงานที่ดีของพวกเขาด้วยสิ่งที่ดียิ่งกว่า และเราอภัยโทษความผิดต่างๆ ของพวกเขาโดยให้อยู่ร่วมกับชาวสวรรค์ซึ่งได้ยกย่องให้เกียรติแก่พวกเขาด้วยการอภัยโทษซึ่งเราได้สัญญาไว้ด้วยความสัตย์ผ่านทางบรรดาอรุสูลของเรา

อะไรอื่น นอกจากเป็นนิยายเหลวไหลสมัยก่อน
เท่านั้น¹

18. คนเหล่านี้คือ บรรดาผู้ที่พระดำรัส (แห่ง
การลงโทษ) เป็นที่คู่ควรแก่พวกเขาที่จะเข้าร่วม
อยู่กับหมู่ชนต่าง ๆ แห่งพวกญินและมนุษย์ที่
ได้สว่างลับไปก่อนพวกเขา แท้จริงพวกเขาเป็น
ผู้ขาดทุน²

19. และสำหรับทุกกลุ่มย่อมมีลำดับชั้นตามที่
พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะทรงตอบ
แทนพวกเขาอย่างครบถ้วนตามผลงานของพวกเขา
โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอยู่ติธรรม³

20. และวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำ
มาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขา
เขาว่า) พวกเจ้าได้เอาสิ่งดีงามทั้งหลายของพวกเขา
เจ้า ในการดำรงชีวิตของพวกเขาในโลกดุนยา
ไปแล้ว และพวกเจ้าได้มีความสำคัญกับมัน
แล้ว ฉะนั้นวันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทน

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّرٍ قَدَحَلَّتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَبِوَجْهِهِمْ أَعْمَلْتَهُمْ وَهُمْ
لَا يُظَاهَمُونَ ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ لَكُمْ طَبَقٌ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهَوْنِ بِمَا كَفَرْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنَّمَا كُنْتُمْ تَنْفُسُونَ ﴿٢٠﴾

¹ ส่วนลูกทรยศได้กล่าวแก่ทั้งสองว่า อูฟ ขณะที่ท่านทั้งสอง ได้ร้องเรียนให้เขาไปสู่การอิมาน และกล่าวว่า ท่านทั้งสองได้รู้ฉันว่า ฉันจะถูกให้ฟื้นคืนชีพจากกูบรอีกครั้งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่หลายศตวรรษได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็ไม่เห็นใครสักคนกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมา แล้วเขาทั้งสองก็วิงวอนขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์กลางกล่าวขึ้นว่า ความวิบัติจึงมีแต่เจ้า จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด จงเชื่อมั่นต่อวันฟื้นคืนชีพเถิด เพราะสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง มิฉะนั้นเจ้าจะประสบกับความพินาศ แล้วเขาก็กล่าวว่า เรื่องการฟื้นคืนชีพนั้นเป็นเรื่องเหลวไหลและนิยายในสมัยโบราณ

² คนเหล่านั้นเป็นอาชญากรที่คู่ควรแก่พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า พวกเขาเป็นชาวนรก ซึ่งจะอยู่ร่วมกับชาวนรกทั้งหลายของประชาชาติในอดีตที่ได้สว่างลับไปแล้วแห่งพวกญินและมนุษย์ พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาจะประสบกับการขาดทุนในโลกอาคิเราะฮ์

³ มุอ์มินแต่ละคน และกาฟิรแต่ละคนย่อมมีลำดับชั้นหรือตำแหน่งของแต่ละคนที่ได้กระทำไว้ลำดับชั้นของบรรดามุอ์มินในสวนสวรรค์ย่อมสูงขึ้นไป ส่วนลำดับชั้นของบรรดากาฟิรในนรกย่อมต่ำลง พระองค์จะตอบแทนการกระทำของพวกเขาอย่างครบถ้วนไม่ขาดและไม่เกิน ทั้งนี้ตามผลงานของแต่ละคนอย่างยุติธรรม

ด้วยการลงโทษอันอัปยศ เนื่องด้วย พวกเจ้า
หยิ่งยโสในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรมและเนื่อง
ด้วยพวกเจ้าฝ่าฝืน¹

21. จงรำลึกถึง (ฮูด) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา
อ้าด ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาที่เห็น
เขาอัลอะฮ์กอฟ และแน่นอน บรรดาผู้ตักเตือน
(รอซูล) ก่อนหน้าเขาและภายหลังเขา (ได้กล่าว
ตักเตือนว่า) พวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮ์ผู้ใด
นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่าน
ถึงการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่²

22. พวกเขากล่าวว่า ท่านมาหาพวกเราเพื่อ
จะหันห่างพวกเรา จากการเคารพสักการะ
พระเจ้าทั้งหลายของเรากระนั้นหรือ ดังนั้นจง
นำ (การลงโทษ) ตามที่ท่านได้สัญญาไว้
หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง³

❖ وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ
وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّ أَخَافَ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

قَالُوا أَجِئْنَا بِبَأْسٍ كَرِيمٍ
بِمَا نَعْبُدُ أَنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

¹ ในวันกียามะฮ์บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรกและพวกเขาจะมองดูไปที่มื่นซึ่ง
กำลังลุกไหม้อยู่ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ความตึงามทั้งหลายของพวกเขาได้หมดไปแล้ว และพวก
เจ้าได้รับความสุขสำราญในโลกตุณยากันแล้ว ในวันนี้ส่วนได้ของพวกเจ้าไม่มีเหลือไว้เพื่อเป็นการตอบ
แทนนอกจากการลงโทษอันอัปยศและต่ำต้อย เพราะการหยิ่งยโสของพวกเจ้าต่อการอิมานและการ
จงรักภักดีและด้วยการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของพวกเขา

² มุฮัมมัดจงรำลึกถึงเรื่องของนะบียูต อะลียอัสลาม กับหมู่ชนของเขา เพื่อให้พวกมุชริกีนได้ตระหนัก
และใครครวญว่า ขณะที่เขาได้กล่าวเตือนหมู่ชนของเขาคือพวกอ้าด ถึงการลงโทษของอัลลอฮ์หากพวก
เขาไม่ศรัทธา หมู่ชนเหล่านั้นมีถิ่นพำนักอยู่ที่เห็นเขาอัลอะฮ์กอฟในประเทศเยเมน และบรรดารอซูลผู้
ตักเตือนก่อนหน้านะบียูต และภายหลังเขา ซึ่งแต่ละท่านได้กล่าวเตือนประชาชาติของเขาว่า พวกท่าน
อย่าได้เคารพอิบาดะฮ์สิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และได้กล่าวเตือนถึงผลแห่งการทำชิริก ซึ่งทั้งบาปชั้น
อุกฤษ และว่าแท้จริงฉันกลัวว่าหากพวกท่านเคารพอิบาดะฮ์ สิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว การลงโทษแห่ง
วันอันยิ่งใหญ่คือวันกียามะฮ์จะต้องเกิดขึ้นกับพวกท่านอย่างแน่นอน

³ พวกเขาถามว่าตอบการเตือนของนะบียูตว่า ท่านมาหาพวกเราเพื่อที่จะให้หันห่างพวกเราจากการเคารพ
สักการะพระเจ้าของพวกเรากระนั้นหรือ? หากท่านเป็นผู้สัตย์จริงก็จงนำการลงโทษตามที่ท่านได้สัญญา
ไว้กับพวกเรา

23. เขา (ฮูด) กล่าวว่า แท้จริงความรู้ (เรื่องการลงโทษ) นั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันขอประกาศแก่พวกท่านตามที่ฉันได้ถูกส่งมาเพื่อการนี้ แต่ฉันเห็นว่า พวกท่านเป็นหมู่ชนผู้มั่งงาย¹

24. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆทึบเคลื่อนมาอยู่ที่ราบลุ่มในหมู่บ้านของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า นี่คือน้ำที่จะให้ฉันน้ำฝนแก่เรา เปล่าเลย มันคือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งขอให้เกิด มันคือลมพายุ ในนั้นมีการลงโทษอันเจ็บปวด²

25. มันจะทำลายทุกสิ่งตามพระบัญชาของพระเจ้าของมัน แล้วพวกเขาก็กลายเป็นไม่มีอะไรให้แลเห็น นอกจากบ้านพักอาศัยของพวกเขาเท่านั้น เช่นนี้แหละเราจะตอบแทนหมู่ชนผู้กระทำความผิด³

26. และโดยแน่นอน เราได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเขา โดยที่เรามาได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเจ้าในนั้น และเราได้ทำให้พวก

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
وَلَنَكْفِيٰ أَرْبَابَهُمْ مَا يَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَ
هَذَا عَارِضٌ مُّطْمَئِنِّئْنَا بِهِ لَمَا آتَىٰ هَٰؤُلَاءِ
بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ
إِلَّا الْمَسْكَنَاتُ هَٰذَا كَذٰلِكَ نُجَزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيْمَا إِنَّمَا كُنَّا نَكُنُّكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ
سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

¹ ฮูดได้กล่าวว่า กำหนดเวลาของการลงโทษนั้น ไม่มีใครรู้นอกจากอัลลอฮ์ แต่ฉันขอประกาศแก่พวกท่าน สิ่งที่อัลลอฮ์ส่งฉันมาเพื่อพวกท่าน และฉันเห็นว่าพวกท่านนั้นเป็นพวกมั่งงายในการขอของพวกท่านที่จะให้การลงโทษเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

² เมื่อพวกเขาเห็นก้อนเมฆปรากฏขึ้นบนท้องฟ้ากำลังเคลื่อนมาอยู่ที่ราบลุ่มในหมู่บ้านของพวกเขาซึ่งกำลังอยู่ในสภาพแห้งแล้ง พวกเขาบอกว่า นี่คือน้ำที่ฉันน้ำฝนกำลังจะนำความชุ่มชื้นมาให้แก่พวกเรา ฮูดได้กล่าวแก่พวกเขาว่า เปล่าเลย มันมิใช่ฉันน้ำฝนตามที่พวกท่านเข้าใจกัน แต่มันเป็นการลงโทษที่พวกท่านเร่งขอให้มันเกิดขึ้นต่างหาก มันคือลมพายุแห่งการทำลายที่มีการลงโทษอย่างเจ็บปวดอยู่ในนั้นด้วย

³ ลมพายุนั้นจะทำลายทุกสิ่งซึ่งวางอยู่ข้างหน้ามัน ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ สัตว์พาหนะ และทรัพย์สินตามพระบัญชาของพระองค์ ลมพายุนั้นจะทำลายทุกสิ่งจนกระทั่งไม่มีอะไรเหลือนอกจากบ้านพักอาศัยที่สลักหักพังที่ว่างเปล่า และนี่แหละการตอบแทนด้วยความพินาศ ซึ่งเราจะตอบแทนผู้กระทำความผิดที่พวกเขาทำลายตัวเองด้วยการทำชิริก และการฝ่าฝืน

เขามีหมีตาและมีหัวใจ แต่ว่าหูของพวกเขา ตาของพวกเขา และหัวใจของพวกเขา มิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา¹

27. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายหมู่บ้านต่างๆ ที่อยู่รอบๆ พวกเจ้า และเราได้แจกแจงสัญญาณต่างๆ หลายต่อหลายครั้ง เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับมาสำนึกผิด²

28. ทำไมบรรดาที่พวกเขายึดถือมันเป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์เพื่อความใกล้ชิด (กับอัลลอฮ์) จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาเล่า? แต่พวกมันได้หายสาบสูญไปจากพวกเขา และนั่นคือการกล่าวเท็จของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาสูงขึ้น³

29. และจงรำลึกเมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่งมุ่งไปยังเจ้า เพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขา

وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَبْصَرْتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَحْكُدُونَ رَبَّيَا نْتَ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْرِبُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلَهَةً لَّبَلَّ صَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ
وَمَا كَانُوا بِفِعْرُونَ ﴿٦٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ
الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا
فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٦٩﴾

¹ เราได้ให้ความมั่นคงแข็งแรงทางด้านวัตถุแก่หมู่ชนอ้าตโดยที่เรามีได้ให้แก่พวกเจ้าชาวกุฟฟารุเรซ และเราได้ให้ หู ตา หัวใจแก่พวกเขา แต่สัมผัสดังกล่าวนั้นมิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา และมันก็มีได้ปกป้องสิ่งใดจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ทั้งนี้เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮ์

² เป็นการขู่แก่พวกกุฟฟารุเรซอีกว่าเราได้ทำลายเมืองต่างๆ ที่อยู่ข้างเคียงพวกเจ้า เช่น หมู่บ้านของอ้าต ซะมูต สะบะ และหมู่ชนของลฎ และเราได้นำหลักฐานต่างๆ อย่างชัดเจน และข้อแนะนำต่างๆ หวังว่าพวกเขาจะกลับเนื้อกลับตัวจากการตั้งอริ้น และการหลงทางของพวกเขา

³ ทำไมพระเจ้าต่างๆ ของพวกเขาที่พวกเขากราบไหว้บูชา จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์เล่า? แต่ว่าพวกมันได้หายหน้าจากการให้ความช่วยเหลือพวกเขาในขณะที่พวกเขามีความต้องการอย่างยิ่ง ต่อความช่วยเหลือสิ่งที่ประสบแก่พวกเขานั้นคือการกล่าวเท็จแก่อัลลอฮ์ โดยพวกเขาอ้างว่ารูบป็นหรือเจ็ดต่างๆ นั้นคู่เดียวกับอัลลอฮ์และจะช่วยเหลือแก่พวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์

กล่าวว่า จงนั่งฟังซิ เมื่อ (การอ่าน) จบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขา เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน¹

30. พวกเขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย แท้จริงเราได้ฟังคัมภีร์ (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาหลังจากมุซา เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนอัลกุรอาน เพื่อชี้แนะทางไปสู่สัจธรรม และแนวทางที่เที่ยงตรง²

31. โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์เถิด และจงศรัทธาต่อเขา พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด³

32. และผู้ใดที่ไม่ตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์ เขาจะไม่รอดพ้น (จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้ และสำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจาก

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ
مِن بَعْدِ مَوْسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْقِلْ كُمْ
مِن دُونِكُمْ وَيُجِزْكُمْ مِنْ عَذَابِ الْآلِمِ ﴿٣١﴾

وَمَنْ لَا يُجِيبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

¹ จงรำลึกซิมุฮัมมัดเอ๋ย ขณะที่เราได้ส่งญานจำนวนหนึ่งไปฟังเจ้าอ่านอัลกุรอานที่ทุ่งอัลนัคละฮ์ในตอนเช้ามืด เมื่อพวกเขามาปรากฏตัวขณะที่เจ้ากำลังอ่านอัลกุรอาน พวกเขาได้กล่าวซึ่งกันและกันว่า จงนั่งฟังอัลกุรอานเมื่อเจ้าได้อ่านจบแล้ว พวกเขาได้กลับไปหาพรรคพวกของเขาโดยกล่าวเตือน พวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์หากพวกเขาไม่ยอมศรัทธา และนี่เป็นการเตือนสำหรับพวกมุชริกีนกุเรซเพราะพวกญานเมื่อได้ฟังอัลกุรอานก็ศรัทธา และเชื่อว่ามาจากอัลลอฮ์ แต่พวกเจ้าได้ผินหลังให้ และยืนยันรณาที่จะอยู่ในการเป็นกัฟร

² พวกเขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของเรา เราได้ยินคัมภีร์ที่มีสำนวนไพเราะถูกประทานให้แก่รอซูลหลังจากมุซา เป็นการยืนยันถึงที่ได้มีมาก่อนคือ คัมภีร์อัตเตวารอต อัลกุรอานนี้ได้ชี้แนะไปสู่ความจริงอันชัดแจ้ง และศาสนาของอัลลอฮ์ที่เที่ยงธรรม

³ พวกท่านจงตอบรับการเรียกร้องของมุฮัมมัด คือลลัลลอฮ์อยู่ลยฮิวะซัลลัม ในสิ่งที่เขาเชิญชวนไปสู่การอีมาน และจงเชื่อมั่นต่อการเป็นรอซูลของเราแล้วอัลลอฮ์จะทรงลบล้างความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะคุ้มครองพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์

พระองค์ ชนเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอย่าง
ชัดแจ้ง¹

33. และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง
อัลลอฮ์ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
นี้ และมีทรงอ่อนเพลียต่อการสร้างสิ่งเหล่านี้นั้น
ย่อมทรงเป็นผู้อานุภาพที่จะให้คนตายมี
ชีวิตขึ้นมาอีก แน่نون แท้จริงพระองค์เป็นผู้
ทรงอานุภาพเหนือทุก ๆ สิ่ง²

34. และวันซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำ
มาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า)
นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ? พวกเขาบอกว่า
แน่นอนครับ ขอสาบานต่อพระเจ้าของเรา
พระองค์ตรัสว่า ดั่งนั้นพวกเจ้าจลั้มรศการ
ลงโทษตามที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา³

أُولَئِكَ يَوْمَ يَكْفُرُونَ أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقِيهِنَّ بِقَدْرِ عِلْمِهِمْ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلْ كَانَتْ
إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِأَلْحَقٍ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

¹ และผู้ใดไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่ตอบรับการเรียกร้องของรอสูลของพระองค์ เขาจะไม่รอดพ้นจาก
การลงโทษของอัลลอฮ์ และไม่สามารถจะหลบหนีไปไหนได้ เขาจะไม่มีส่วนช่วยเหลือคุ้มครองเขาให้พ้น
จากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ชนเหล่านี้น้อยมอยู่ในการขาดทุนอย่างย่อยยับและการหลงผิดอย่าง
ไกลลิบ

² พวกกุฟฟารผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงเดชานุภาพ
ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเริ่มมาจากไม่มีแบบอย่างมาก่อนเลย พระองค์จะไม่ทรงอ่อน
เพลียหรือเหน็ดเหนื่อยในการสร้างสิ่งเหล่านี้นั้น และแน่นอนพระองค์ทรงอานุภาพที่จะให้คนตายไปแล้ว
กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากหลุมฝังศพ เพื่อแก้การตอบแทนตามผลงานของแต่ละคน

³ มุฮัมมัดจงเตือนให้พวกมุชริกีนเหล่านั้นรำลึกถึงความน่ากลัว ซึ่งพวกเขาได้เห็นในวันกิยามะฮ์และ
วันที่พวกเขาจะนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก ว่าการลงโทษที่พวกเขาจะได้รับได้ล้มนรสอยู่ที่นี่ใช่ความจริงดอกหรือ?
พวกเขาตอบว่า เป็นความจริงครับ ขอสาบานด้วยเกียรติแห่งพระเจ้าของเรา ได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขา
ว่าดั่งนั้นจลั้มรศการลงโทษอันเจ็บปวด เพราะการปฏิเสธของพวกเจ้าเกิด

35. ดังนั้นเจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูลทั้งหลาย ได้อดทนมาก่อนแล้ว และอย่ารีบเร่ง (ให้มีการลงโทษ) แก่พวกเขา วันที่พวกเขาจะเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขา นั้น ประหนึ่งว่า พวกเขามีได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามกลางวันเท่านั้น นี่คือการประกาศตักเตือน ดังนั้นความหายนะจะไม่ประสบแก่ผู้ใดนอกจากหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น¹

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرْنَا أَوْلُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلِّغْ قَهْلُ يَهْلِكَ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٦﴾

¹ ดังนั้นเจ้าจงอดทน โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีน ดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูลทั้งหลาย คือ นูหฺ อิบรอฮีม มูซา และอีซา ได้อดทนมาก่อนแล้ว และอย่าได้วิงวอนขอให้มีการลงโทษแก่พวกกุเรฮ์อย่างรีบด่วน เพราะการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง วันที่พวกเขาเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขา นั้น คือการลงโทษประหนึ่งว่าพวกเขาพำนักอยู่ในโลกดุนยาเพียงชั่วโงงของเวลากลางวันเท่านั้น คือขณะที่พวกเขาพบเห็นการลงโทษอย่างหนักหน่วงและยาวนาน ดังกล่าวนี้ คือการประกาศตักเตือนแก่ปวงมนุษย์ ความหายนะและความวิบัติจะไม่เกิดขึ้นแก่ผู้ใดนอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่ออกนอกกลุ่มนอกราบการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

(47) ซูเราะฮ์ มุฮัมมัด

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 38 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ มุฮัมมัด

ซูเราะฮ์มุฮัมมัด เป็นซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์ซึ่งให้ความสนใจต่อการตราบทบัญญัติ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์อื่น ๆ สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบัญญัติแห่งการสู้รบ เพลย ทรพีย์สินเชลย และสภาพของพวกมุนาฟิกัน แต่แก่นสำคัญที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงก็คือ เรื่องการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มต้นด้วยการเริ่มต้นที่ประหลาดคือประกาศสงครามอย่างเปิดเผยกับพวกกุฟฟารศัตรุของอัลลอฮ์และศัตรุของรอซูลของพระองค์ ซึ่งพวกเขาได้ทำสงครามกับอิสลาม โดยปฏิเสธทำนรอซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ยืนหยัดขัดขวางต่อต้านการตะวะฮ์ฮ์ของมุฮัมมัด เพื่อกีดกันมหาชนมิให้เข้ารับนับถือศาสนาของอัลลอฮ์

“บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์นั้น พระองค์ได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้บรรดามุอ์มินสู้รบกับพวกปฏิเสธศรัทธา และสังหารพวกเขาด้วยคมดาบของบรรดานักต่อสู้ดิ้นรน เพื่อกวาดล้างผืนแผ่นดินให้บริสุทธิ์จากความสกปรกของพวกเขา จนกระทั่งจะไม่ให้เสี้ยนหนามและพลิงเหลืออยู่สำหรับพวกเขาแล้วได้เรียกร้องให้จับพวกเขาเป็นเชลยศึกหลังจากได้ฆ่าพวกเขาเป็นจำนวนมากและมีผู้บาดเจ็บจำนวนไม่น้อย “และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จงฟันที่คอ (จงฆ่าเสีย) จนกระทั่งเมื่อพวกเขาปราบพวกเขาจนแพ้แล้วก็จงจับพวกเขาเป็นเชลย”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงแนวทางแห่งความมีเกียรติและชัยชนะ และได้วางเงื่อนไขในการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา ทั้งนี้ด้วยการยึดมั่นต่อบทบัญญัติของพระองค์ และสนับสนุนศาสนาของพระองค์ “โอ้บรรดา

ผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเจ้าสนับสนุน (ศาสนาของ) อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะสนับสนุนพวกเจ้าและจะทรงตรึงเท้าของพวกเจ้าให้มั่นคง”

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์แก่พวกกุฟฟารมักกะฮ์ถึงบรรดาผู้เกรี้ยวกราดที่มีกำลังเข้มแข็งในประชาชาติยุคก่อนๆ และการที่อัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขาเพราะการกระทำผิด และความเกรี้ยวกราดของพวกเขา “พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาดูว่าบั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด? อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายล้างพวกเขาและสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธาก็เป็นเช่นเดียวกัน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงโดยละเอียดถึงลักษณะของพวกมุนาฟิกีน โดยถือว่าพวกเขาเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่ออิสลามและมุสลิม และได้เปิดโปงถึงความชั่วและความน่าละอายของพวกเขาเพื่อเตือนมนุษย์ให้รู้ถึงกลอุบายและความชั่วร้ายของพวกเขานี้ “และหากเราประสงค์แน่นอนเราจะเปิดเผยแก่เจ้าแล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอนที่เครื่องหมายของพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการเรียกร้องเชิญชวนบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาให้เจริญรอยตามแนวทางแห่งความมีเกียรติและชัยชนะ ด้วยการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ และมีให้อ่อนแอต่อหน้าพลังแห่งความชั่วและความมอยดิธรรมและเตือนมิให้มีการเรียกร้องไปสู่การประนีประนอมกับเหล่าศัตรู เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งการมีชีวิตอยู่ต่อไป เพราะการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานี้ย่อมสูญสลายและจบสิ้น และสิ่งที่มีอยู่ที่อัลลอฮ์นั้นเป็นการดีสำหรับคนดีทั้งหลาย

“ดังนั้นพวกเจ้าอย่าท้อแท้ และเรียกร้องไปสู่การสงบศึก เพราะพวกเจ้าเป็นผู้อยู่เหนือสุด และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการงานของพวกเจ้า การมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานี้เป็นแต่เพียงการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริงเท่านั้น และหากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงพระองค์ก็จะทรงประทานรางวัลของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า”

เช่นนี้แหละซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการเรียกร้องไปสู่การญิฮาดต่อสู้ดิ้นรน เช่นเดียวกับได้เริ่มซูเราะฮ์ไปสู่การนี้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการผลักดันความปรารถนาอันแรงกล้าของบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา และเพื่อให้ต่อต้านกับตอนจบสอดคล้องกันอย่างแนบเนียนและรัดกุม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้นให้ห่าง
จากทางของอัลลอฮ์นั้น พระองค์ได้ทรงทำให้
การงานของพวกเขาไร้ผล¹

2. ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้ง
หลาย และศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่มุฮัมมัด
และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรมมาจากพระเจ้า
ของพวกเขา พระองค์จะทรงลบล้างความชั่ว
ของพวกเขา ให้ออกไปจากพวกเขาและจะทรง
ปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น²

3. ทั้งนี้เพราะว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้
ปฏิบัติตามความเท็จ แต่ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา
ได้ปฏิบัติตามสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา
เช่นนี้แหละอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้ง
หลายของพวกเขาแก่ปวงมนุษย์³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ﴿١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ
أَمْثَلَهُمْ ﴿٣﴾

¹ คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อการให้ความเคารพต่ออัลลอฮ์ การพบพระองค์ สัญญาต่าง ๆ ของ
พระองค์ รอคูลของพระองค์และปิดกั้นบุคคลอื่น ๆ มิให้เข้าสู่อิสลาม การงานต่างๆ ที่ดีของพวกเขาเช่น
การให้อาหารแก่คนยากจนและการติดต่อเครือญาติจะไม่ปรากฏร่องรอยให้ปรากฏในวันกิยามะฮ์

² ส่วนบรรดาผู้ที่มีคุณลักษณะรวมไว้ซึ่งการศรัทธาอย่างแท้จริง และกระทำความดี และศรัทธาในสิ่งที่ถูก
ประทานมาให้แก่มุฮัมมัดคืออัลกุรอาน และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นคำกล่าวและเป็นวะฮีย์มาจากอัลลอฮ์
พระองค์จะทรงลบล้างบาปกรรมต่างๆ ของพวกเขาในอดีตให้หมดสิ้นไป และจะปรับปรุงกิจการต่างๆ
และสภาพการณ์ของพวกเขาให้ดีขึ้นทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามชัยฏอน และสิ่งที่มันล่อลวงเช่นการทำชริก การทำความชั่วและ
ก่อความเสียหาย ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามอัลกุรอาน ซึ่งประมวลไว้ด้วยหลักการศรัทธาที่ถูก
ต้องและการอิบาดะฮ์ที่จะขัดเกลาลใจ ดังเช่นการชี้แจงอย่างชัดแจ้งดังกล่าวของบรรดาผู้ศรัทธาและ
พวกปฏิเสธศรัทธา ก็เพื่อให้มนุษย์ยึดถือเป็นบทเรียนเพื่อใคร่ครวญ

4. และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็จึงพินที่คอ (จงฆ่าเสีย) จนกระทั่งเมื่อพวกเขาปราบพวกเขาจนแพ้แล้ว ก็จึงจับพวกเขาเป็นเชลย หลังจากนั้นจะปล่อยเป็นไทหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ¹ เช่นนั้นแหละ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอน พระองค์จะทรงตอบแทนการลงโทษพวกเขา² แต่ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเขา กับอีกบางคน ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตายในทางของอัลลอฮ์ พระองค์จะไม่ทรงทำให้การทำงานของพวกเขารั้ผลเป็นอันขาด³

5. พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเขา และจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น

6. และจะทรงให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงแจ้งให้พวกเขารู้แล้ว⁴

7. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเขาเจ้าสันทนุณ (ศาสนาของ) อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรง

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا انْخَسَتُوا مِنْكُمْ فَشَدُّوا النُّيُوقَ فَمَا مَتَابَعُوا فَمَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَيْنَهُمْ مِنْهُم مَّا يَكْفُلُونَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ يَٰ الَّذِينَ قِيلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالُكُمْ ﴿٤٧﴾

سَيَبْدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بِأَلْمَمِ ﴿٤٧﴾

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا كُمْ ﴿٤٨﴾

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَصْرُؤُوا اللَّهَ يَصْرُكُمُ
وَيَلْبِيتُ أَقْدَامَكُمْ ﴿٤٩﴾

¹ คือเมื่อพวกเขาเข้าประจัญบานกับพวกปฏิเสธศรัทธาในสนามรบก็จงฆ่าพวกเขาเสีย และเมื่อพวกเขาได้ฆ่าพวกเขาเป็นจำนวนมากแล้ว จนกระทั่งพวกเขาอ่อนกำลังลงเพราะถูกฆ่า และได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมากแล้วก็จับพวกเขาเป็นเชลย หลังจากนั้นพวกเขาจะเลือกเอาโดยปล่อยพวกเขาเป็นไท โดยไม่คิดค่าตอบแทนหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ

² โดยพวกเขาไม่ต้องลงมือฆ่า เช่นถูกแผ่นดินสูบหรือเกิดโรคตายระหว่างพวกเขา

³ แต่ทรงใช้ให้มีการฆ่าเพื่ออีกมฆะ คือ มีการทดสอบ คนมุอ์มินถูกฆ่าตายก็ได้เข้าสวรรค์ ส่วนกัฟฟารถูกฆ่าตายก็เข้านรก

⁴ คือจะให้พวกเขาประสบความสำเร็จด้วยการได้รับความดีมีความสุขและมีสุขภาพดีขึ้น และจะให้พวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ในวันกียามะฮ์ตามทีพระองค์ทรงหวังให้พวกเขารู้ในคัมภีร์ของพระองค์และโดยหนทางของอัลลอฮ์

สนับสนุนพวกเขา และจะทรงตรึงเท้าของพวกเขา
เจ้าให้มันคง¹

8. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความพินาศ
หายนะจะได้แก่พวกเขา และพระองค์ได้ทรง
ทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล²

9. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์
ทรงประทานลงมา พระองค์จึงทรงทำให้การ
งานของพวกเขาไร้ผล³

10. พวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอก
หรือ แล้วพิจารณาดูว่า บั้นปลายของประชาชาติ
ในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด อัลลอฮ์
ได้ทรงทำลายล้างพวกเขา และสำหรับพวก
ปฏิเสธศรัทธาก็เป็นเช่นเดียวกัน⁴

11. ทั้งนี้เพราะว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครอง
บรรดาผู้ศรัทธา และแน่นอนพวกปฏิเสธศรัทธา
ไม่มีผู้คุ้มครองสำหรับพวกเขา⁵

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَسَاءَلْتَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ أَفَلَمْ نَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرْنَا لَهُمْ مَا كَانُوا يَعْبَهُونَ ﴿١١﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفْرِينَ
لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

¹ คือสนับสนุนศาสนาของพระองค์ รอดุลของพระองค์ และบรรดามุอมีนแล้ว พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือ
พวกเขาให้มีชัยชนะเหนือศัตรูและจะช่วยให้พวกเขามีความหนักแน่นอดทนในสนามรบ

² สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะประสบแต่ความพินาศ และการขาดทุนพวกเขาจะไม่ได้รับประโยชน์
อันใดจากการตอบแทน ดังนั้นการงานของพวกเขาจึงขาดทุนทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

³ เพราะพวกเขาเกลียดชังอัลกุรอานที่ประมวลไว้ด้วยการยึดอายุต่างๆ และการแก้ไขปรับปรุงมากมาย
การงานของพวกเขาจึงไร้ผลและขาดทุน

⁴ พวกมุชริกีนเหล่านั้นมิได้ท่องเที่ยวไปตามหัวเมืองต่างๆ เพื่อพิจารณาดูบั้นปลายของประชาชาติต่าง ๆ
ในสมัยก่อนๆ เช่น พวกอียิปต์ และพวกอะซุต อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายล้างบ้านเรือนของพวกเขา ผู้คนและ
ทรัพย์สินของพวกเขาเหล่านั้นถูกทำลายอย่างราบเรียบ เพราะความดื้อรั้นไม่ยอมศรัทธา ดังนั้นพวก
มุชริกีนผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะมีสภาพเช่นเดียวกัน

⁵ สำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้ง
หลายนั้นพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา

12. แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลายเข้าสู่สวนสวรรค์ หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์มีลำน้ำ หลายสายไหลผ่าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา นั้น พวกเขาจะหลงระเริงและกินเยี่ยงปลูสต์ว์ กิน และไฟนรกคือที่พำนักของพวกเขา¹

13. และก็เมื่อเมืองมาแล้ว ที่มันมีพลังเข้มแข็งกว่า เมืองของเจ้า ซึ่งมันขับไล่เจ้า (มุฮัมมัด) ออกไป เราได้ทำลายล้างพวกเขา ดังนั้นสำหรับพวกเขา จึงไม่มีผู้ช่วยเหลือ²

14. ดังนั้นผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันขัดแย้งจาก พระเจ้าของเขาจะเหมือนกับผู้ที่ความชั่วแห่ง การงานของเขาได้ถูกทำให้เฟริศแพรวแก่เขา และพวกเขาก็ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา กระนั้นหรือ³

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَيُصْعَقُونَ وَيَأْكُلُونَ
كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَطْوِيٍّ لَهُمْ ﴿١٢﴾

وَكَايِنٍ مِنْ قَرَابَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرَابِكَ
أَلَيْسَ لَأَخْرَجِكَ أَهْلَكَ نَهْمٌ فَلَا نَأْصِرُهُمْ ﴿١٣﴾

أَمْ مَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمُنُّوا لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ
وَأَنْبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

¹ นี่คือสัญญาจากอัลลอฮ์ตะอาลา แก่บรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติตามความดีว่า ในวันกิยามะฮ์ พระองค์จะให้พวกเขาได้เข้าสู่สวนสวรรค์ที่มีลำน้ำไหลผ่าน ณ เบื้องล่าง ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นในโลกคุณยามีความหวังโยอยู่กับเรื่องปากท้องและความใคร่ พวกเขาไม่สนใจในเรื่องของโลกอาคิเราะฮ์ ดังนั้นที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก และนี่คือสัญญาร้ายแก่พวกเขา

² อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาขณะที่ท่านรอซูล คือลลิลลฮุซัยยะฮ์ ซัลลิม ออกจากบ้านไปยังถ้ำฮูรเพื่อจะอพยพไปยังนครอัลมะดีนะฮ์ ท่านได้เสด็จหลังไปยังนครมักกะฮ์ด้วยความอาลัยอาวรณ์พลางกล่าวว่า เจ้าเป็นเมืองที่รักยิ่งของอัลลอฮ์ และเป็นเมืองของอัลลอฮ์ที่รักยิ่งของข้า ถ้าหากพวกมุชริกีนไม่ขับไล่ให้ข้าออกข้าก็จะไม่ออกไปจากเจ้าดอก ความหมายของอายะฮ์ก็คือมีเมืองต่าง ๆ มากมายที่ชาวเมืองแข็งแรงยิ่ง ชาวเมืองของเจ้าคือมักกะฮ์ที่พวกเขาไล่เจ้าให้ออกไปและพยายามที่จะสังหารเจ้า เราได้ทำลายล้างชาวเมืองเหล่านั้นแล้วก็ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของเราได้ อายะฮ์นี้เป็นการปลอบโยนท่านนะบี คือลลิลลฮุซัยยะฮ์ ซัลลิม

³ คำตอบก็คือย่อมไม่เหมือนกัน และไม่เท่าเทียมกัน

24. พวกเขาได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอาน
ดอกหรือ แต่ว่าบนหัวใจของพวกเขามีกุญแจ
หลายดอกอยู่น้อย¹

25. แท้จริงบรรดาผู้ผินหลังกลับของพวกเข
หลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องเป็นที่ประจักษ์แก่
พวกเขาแล้ว ชัยฏอนมารร้ายได้ล่อลวงพวก
เขาได้ให้ความหวังแก่พวกเขา (ว่าจะมีชีวิตยืน
นาน)²

26. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาได้กล่าวแก่บรรดา
ผู้เกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาว่า
เราจะเชื่อฟัง ปฏิบัติตามในกิจการบางอย่าง
แต่อัลลอฮ์ทรงทราบดีถึงความลับของพวก
เขา³

27. แล้ว (สภาพของพวกเขา) จะเป็นเช่นไร
เมื่อมะลาอิกะฮ์มาเอาชีวิตของพวกเขา โดยตี
โอบหน้าของพวกเขาและหลังของพวกเขา⁴

28. ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่
จะก่อความกริ้วแต่อัลลอฮ์ และพวกเขารังเกียจ
ความโปรดปรานของพระองค์ ดังนั้นพระองค์

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ
أَرَأَيْتَ لَوْ أَنفَالَهَا ﴿٤٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلٰى أَدْبَارِهِمْ
مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدٰى
السَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ﴿٤٨﴾

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ سِرَّهُمْ ﴿٤٩﴾

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهُهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٥٠﴾

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ
وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٥١﴾

¹ คือพวกเขามีได้ใคร่ครวญอัลกุรอานเพื่อที่จะได้รู้จักข้อเท็จจริงจากความเท็จ เปล่าเลย แต่ว่าหัวใจของ
พวกเขาแข็งกระด้าง และมีดমনเสมือนกับถูกล้ามไว้ด้วยกุญแจหลายดอก

² แท้จริงบรรดาผู้ผินหลังกลับไปสู่การกufrด้วยการนิฟากของพวกเขหลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วถึง
ความสังข์จะของท่านรอซูล และความถูกต้องของศาสนาของท่านด้วยข้อพิสูจน์และหลักฐานต่างๆ แล้ว
ชนเหล่านั้นชัยฏอนมารร้ายได้เข้าไปครอบงำจิตใจของพวกเขาเพื่อให้ความหวังต่างๆ นานา

³ ทั้งนี้เพราะพวกมุชริกีนได้กล่าวแก่บรรดาผู้เกลียดชังถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาคืออัลกุรอานว่าเรา
จะร่วมมือกับพวกท่านในการเป็นศัตรูต่อรอซูล และด้วยการขัดขวางบรรดามุอมีนมิให้เข้าทำการญิฮาด
แล้วอัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยความลับของพวกเขา

⁴ สภาพของพวกเขจะเป็นอย่างไร ขณะที่มะลาอิกะฮ์แห่งการลงโทษมาเอาชีวิตของพวกเขาโดยมีมือ
เหล็กมาเพื่อตีโอบหน้าและหลังของพวกเขา

จึงทรงทำให้การทำงานของพวกเขาไร้ผล¹

29. บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค คิดหรือว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงนำเอาความอิจฉาริษยาของพวกเขามาให้เป็นที่ประจักษ์

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
أَنْ لَنْ يَخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَهُمْ ﴿٢٩﴾

30. และหากเราประสงค์แน่นอน เราจะเปิดเผยพวกเขาแก่เจ้า แล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอน ที่เครื่องหมายของพวกเขา และแน่นอน เจ้าจะรู้จักพวกเขาได้ในน้ำเสียงแห่งการพูด และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงการทำงานของพวกเจ้า²

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَتَلَّوْنَهُمْ بَيسِمَتِهِمْ
وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

31. และแน่นอน เราจะทดสอบพวกเจ้าจนกระทั่งเราจะรู้ถึงบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรน และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนในหมู่พวกเจ้า และเราจะทดสอบการทำงานของพวกเจ้า³

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ مِنْ بَعْدِ الْمُجَاهِدِينَ مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

32. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์ และต่อต้านรอซูลนี้หลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายใดๆ แก่อัลลอฮ์ได้เลย พระองค์จะทรงทำให้

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَسَافَرُوا
الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا وَسَيُحِطُّ بِأَعْمَالِهِمْ ﴿٣٢﴾

¹ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วคือการชริกและการฝ่าฝืน และสิ่งที่อัลลอฮ์พอพระทัยคือการเตาฮีด และการทำงานที่ดี ดังนั้นสิ่งที่พวกเขากระทำไปก็จะเป็นการไร้ผลไม่ได้ผลประโยชน์เป็นการตอบแทน

² พวกมุนาฟิก็็นคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่เปิดเผยความลับที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา แต่พวกเขาต้องผิดหวังเพราะอัลลอฮ์กล่าวว่า หากเราประสงค์เราจะเปิดเผยให้เจ้ารู้ถึงบุคลิกของพวกเขาด้วยเครื่องหมายอย่างชัดเจนและเจ้าจะรู้จักพวกมุนาฟิก็็นจากสำนวนและสำเนียงการพูดของพวกเขา คือภายนอกมีกายศรัทธาภายในมีการปฏิเสธศรัทธาและนินทา

³ เราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยการญิฮาด และข้อบัญญัติอื่น ๆ ที่เป็นการยากลำบากเพื่อเราจะรู้ถึงบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนต่อความยากลำบากของญิฮาด และเราจะทดสอบการทำงานที่ดีและการทำงานที่เลวของพวกเจ้า

การทำงานของพวกเขาก็ไร้ผล¹

33. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังปฏิบัติ ตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามมารอซูล คนนี้เกิด และอย่าทำให้การทำงานของพวกเจ้าไร้ ประโยชน์²

34. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้น ให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาตายลง ทั้งๆ ที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ อัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยโทษให้พวกเขาเลย³

35. ดังนั้น พวกเจ้าอย่าท้อแท้และเรียกร้องไป สู่การสงบศึก เพราะพวกเจ้าเป็นผู้อยู่เหนือสุด และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้า และพระองค์ จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการงานของ พวกเจ้า⁴

36. การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เป็นแต่เพียงการ ละเล่นและการสนุกสนานร่าเริงเท่านั้น และ หากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรง พระองค์จะ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾

﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ لَا عَلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْزِيَ كَيْدَ أَعْمَالِكُمْ﴾

﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَمَلٌ وَلَهُمْ فِيهَا مِمَّا كَفَرُوا وَتَنْفَوْنَ بِؤُوتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْتَأْذِنُكُمُ اللَّهُ﴾

¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการพบกับพระองค์ และต่อต้านรอซูลของพระองค์ และสิ่งที่มีมายังท่านคือศาสนาที่แท้จริงทั้งๆ ที่พวกเขารู้ว่าท่านรอซูลนั้นคือสังฆกรรม และอิสลามคือสังฆกรรม เช่น พวกยูดาห์และคนอื่นๆ การกระทำของพวกเขาเหล่านั้นจะไม่เกิดอันตรายใดๆ แก่อัลลอฮ์เลย เพราะพระองค์ทรงสูงส่งเกินกว่าที่จะได้รับอันตรายจากบ่าวของพระองค์ การงานของพวกเขาก็จะไร้ผลและขาดทุน

² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังและปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์อย่าทำให้การทำงานของพวกเจ้าไร้ผลด้วยการอวดอ้าง การทำซิริก และการฝ่าฝืนข้อบัญญัติ

³ บรรดาผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวถ้าเขาตายลงอัลลอฮ์จะไม่อภัยโทษพวกเขา เพราะพวกเขาตายในสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้มีลักษณะดังกล่าว การงานของเขาไร้ผลและขาดทุน

⁴ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้ลดละความพยายามในการฆ่าศัตรูของพวกเจ้า และจงเรียกร้องไปสู่การทำสัญญาสงบศึก เพราะพวกเจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเขาอยู่แล้ว อัลลอฮ์จะไม่ลดทอนผลตอบแทนแห่งการงานของพวกเจ้าและจะเพิ่มความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเจ้าอีก

ทรงประทานรางวัลของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า¹

37. หากพระองค์จะทรงขอทรัพย์สินต่อพวกเจ้า และทรงรับร่ำพวกเจ้า (ให้บริจาคน) พวกเจ้าก็จะตระหนี่และพระองค์จะทรงนำเอาความอึดอัดใจของพวกเจ้าออกมาให้ประจักษ์²

38. พึงรู้เถิดว่าพวกเจ้านี้แหละคือหมู่ชนที่ถูกเรียกร้องให้บริจาคนในทางของอัลลอฮ์ แต่มีบางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้ตระหนี่ ดังนั้นผู้ใดตระหนี่เขาก็ตระหนี่แก่ตัวของเขาเอง เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมี แต่พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสน และถ้าพวกเจ้าฝืนหลังออก พระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนหมู่ชนอื่นแทนพวกเจ้า แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะไม่ใช่เช่นพวกเจ้า³

إِنْ يَسْتَأْذِنُوا فَاذْنَبْهُمْ
وَإِنْ يَسْتَأْذِنُوا فَاذْنَبْهُمْ
وَإِنْ يَسْتَأْذِنُوا فَاذْنَبْهُمْ

هَذَا نَسْتَأْذِنُكُمْ لِنَسْتَأْذِنُكُمْ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَسْتَأْذِنُ وَمَنْ يَسْتَأْذِنُ
عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ
وَلِيَنْ تَوَلَّوْا يَسْتَأْذِنُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أُمَّةً لَكُمْ

¹ นี่คือข้อเท็จจริงเพราะการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา หากผู้ใดหันหน้าเข้าหาหมันโดยสลิมนิกายแล้ว ผลที่จะได้แก่เขาก็คือการละเล่น การสนุกสนานร่าเริง ซึ่งมีสภาพเช่นเดียวกับเด็ก ๆ แต่ถ้าพวกเจ้ามีความศรัทธาอย่างแท้จริงและยำเกรงสิ่งที่ก่อให้เกิดความกริ้วต่อพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะประทานรางวัลแห่งผลงานของพวกเจ้าอย่างสมบูรณ์ พระองค์จะไม่ทรงขอร้องพวกเจ้าให้บริจาคนทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเจ้า แต่ทรงบัญญัติให้บริจาคนชะกาด เพื่อเป็นการปลอบโยนพี่น้องของพวกเจ้าที่ยากจน เพื่อที่ผลประโยชน์และการตอบแทนจะกลับคืนมาสู่พวกเจ้า

² หากพระองค์จะขอร้องให้พวกเจ้าบริจาคนทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเจ้า และพระองค์จะทรงรับร่ำให้พวกเจ้าบริจาคน พวกเจ้าก็จะตระหนี่ และแสดงออกซึ่งความโกรธแค้นและไม่พอใจ แต่ด้วยความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าว พระองค์จึงขอร้องด้วยความสมัครใจ

³ พวกเจ้าถูกขอร้องให้บริจาคนส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้าในทางชะกาด หรือทางญะฮ์อาด เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงจิตใจที่ทวงแทนในเรื่องทรัพย์สิน ดังนั้นผู้ใดตระหนี่เขาก็ตระหนี่แก่ตัวของเขาเอง เพราะเขาได้กีดกันผลการตอบแทนแห่งการบริจาคนในทางของอัลลอฮ์ซึ่งมีผลบุญอันใหญ่หลวง อัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงจากการบริจาคนของพวกท่าน แต่พวกท่านต่างหากที่มีความต้องการต่อพระองค์ แต่ถ้าพวกท่านฝืนหลังให้อิสลามไปสู่การฟุพ อัลลอฮ์ก็จะทรงเปลี่ยนประชาชาติอื่นจากพวกท่านที่ไม่เหมือนกับพวกท่าน และพวกเขาจะเป็นผู้มีความจงรักภักดียิ่งแก่อัลลอฮ์ตะอาลา

(48) ซูเราะฮ์ อัลฟัตฮ

سورة الفتح

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 29 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟัตฮ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะคะนียะฮ์ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราพระราชบัญญัติ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มะคะนียะฮ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องปัญหาที่เกี่ยวกับหลักการตราพระราชบัญญัติในด้านการปฏิบัติต่อกัน การอิวาตะฮ์ จริยธรรม และการแนะนำ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการทำสัญญาปรองดอง ที่สุดยิบียะฮ์ ที่กระทำขึ้นระหว่างท่านรอซูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กับพวกมุชริกีนในปีที่ 6 แห่งฮิจญเราะฮ์ ศักราช ซึ่งเป็นการเริ่มแห่งการพิชิตครั้งยิ่งใหญ่ การพิชิตนครมักกะฮ์เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้บรรดามุมีนได้มีอำนาจ มีชัยชนะ มีความมั่นคงแข็งแรงมากยิ่งขึ้น มหาชนพากันเข้าศาสนาของอัลลอฮ์เป็นกลุ่มๆ “แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้า ซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดเจน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการนิยาสของบรรดามุมีนผู้ศรัทธา และทำสัตยาบันอัลริฎวาน ซึ่งบรรดาสาวก ริฎวานุลลอฮิอะลัยฮิม ได้ให้สัตยาบันกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ที่จะทำนิยาสในทางของอัลลอฮ์ จนกระทั่งชีวิตจะหาไม่ และนับได้ว่าเป็นการทำสัตยาบันครั้งสำคัญยิ่ง ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงประทานความศิริมงคลให้และทรงโปรดปรานแก่บรรดาสาวกเหล่านั้น พระองค์ทรงจารึกไว้ในคัมภีร์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ความว่า “โดยแน่นอนอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ตั้งมั่น (ที่ สุดยิบียะฮ์)”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงชาวอาหรับชนบทซึ่งในหัวใจของพวกเขามีโรคและพวกมุนาฟิกีนที่เหลื่ออยู่ในเมืองไม่ออกไปร่วมสงครามกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม พวกเหล่านั้นได้คิดร้ายกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และกับบรรดามุมีน อัลอายาตได้เปิดโปงความลับของพวกเขาว่า “ชาว

อาหารที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เจ้าว่าทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเรา ทำให้เรามีฐานะอยู่ยง ดั่งนั้นได้โปรดขอกฎให้แก่เราด้วย”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความฝันซึ่งท่านรอซูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ฝันเห็น ในขณะที่นอนที่นครอัลมะดีนะฮ์ และท่านได้เล่าความฝันนั้นให้แก่บรรดาสาวกได้รับ ฟัง พวกเขาได้ตีใจและแสดงความยินดีกัน ความฝันนั้นก็คือ การเข้าสู่นครมักกะฮ์ ของท่านรอซูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และบรรดามุสลิมีนด้วยความปลอดภัย และความอบอุ่น และความฝันนั้นก็ได้เป็นจริงเพราะท่านรอซูล และบรรดามุอฺมิน ได้เข้านครมักกะฮ์ในสภาพผู้ทำอุมเราะฮ์ด้วยความปลอดภัยและความสงบ

“โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริง แก่รอซูลของพระองค์ ด้วยความจริง แน่نونพวกเจ้าจะได้เข้าสู่มัลียัตฮะรอหมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์ (อินชาอัลลอฮุ) โดย (บางคน) โทณผมของพวกเจ้า และ (อีกบางคน) ตัดผม”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสรรเสริญท่านรอซูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และบรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ “มุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับ เขาเป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง”

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลฟัตฮถูกขนานนามเช่นนี้ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งข่าวดีแก่ บรรดามุอฺมินด้วยชัยชนะอย่างชัดแจ้ง “แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้าซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดแจ้ง”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้า ซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดเจน

2. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงอภัยโทษความผิดของเจ้าที่ได้ล่วงไปแล้ว และที่จะเกิดขึ้นภายหลัง และจะทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์ ครบสมบูรณ์แก่เจ้า และทรงชี้แนะทางแก่เจ้า คือทางอันเที่ยงตรง

3. และอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเจ้าด้วยการช่วยเหลืออย่างเข้มแข็ง¹

4. พระองค์คือผู้ทรงประทานความเยียบสงบมาในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้การศรัทธาของพวกเขา และเป็นของอัลลอฮ์ คือไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์เป็น

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾

يَغْفِرُ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنْزِلُ رِيحَهُ رِيحًا مُبَارَكَةً عَلَيْكَ وَهُدًى بِرُوحِنا أَلْمَسْتَقِيمًا ﴿٢﴾

وَيَنْصُرُكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِيدُوا إِيْمَانَهُمْ وَإِيْسَاتِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

¹ เราได้กำหนดแก่เจ้าแล้ว ซึ่งการพิชิตนครมักกะฮ์ คอยบ์ร์และเมืองอื่นๆ เป็นผลมาจากการเสียสละของเจ้าและการอดทนของเจ้า การพิชิตนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำสัญญาปรองดองที่ยุติด้วยชัยชนะเป็นการเริ่มแห่งการพิชิต ดังนั้นจงสรรเสริญและขอบคุณพระเจ้าของเจ้าเถิด เพื่อพระองค์จะทรงอภัยโทษความผิดของเจ้าในอดีตและอนาคต และจะทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์ ครบถ้วนสมบูรณ์แก่เจ้าด้วยการช่วยเหลือเจ้าให้มีชัยชนะเหนือศัตรูของเจ้าและผู้ต่อต้านเจ้า และจะทรงชี้แนะทางที่เที่ยงตรงแก่เจ้า อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานให้แก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ 4 ประการด้วยกันคือ การอภัยโทษในอดีตและในอนาคต การพิชิตนครมักกะฮ์ การชี้แนะทางอันเที่ยงตรง และการได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน ดังนั้นท่านนะบีคืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม จึงดีใจและกล่าวว่า อาเยฮ์หนึ่งถูกประทานลงมาให้แก่ฉันเป็นที่รักยิ่งแก่ฉันกว่าโลกนี้ทั้งหมดยัง

ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ¹

5. เพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิงได้เข้าสวนสวรรค์ หลากหลาย ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์มีธาร น้ำไหลสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ ตลอดกาลในนั้น และพระองค์จะทรงลบล้าง ความชั่วของพวกเขากออกจากพวกเขา และนั่น คือชัยชนะอันใหญ่หลวง ณ ที่อัลลอฮ์²

6. และเพื่อพระองค์จะทรงลงโทษแก่พวก มุนาฟิ์กีนชาย และพวกมุนาฟิ์กีนหญิง และ บรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกีน) และบรรดาผู้ ตั้งภาคีหญิง (มุชริก้าต) โดยพวกเขาคิดเกี่ยวกับอัลลอฮ์ด้วยความคิดร้าย เหตุร้ายเหล่านั้น จึงประสบแก่พวกเขาเถิด และอัลลอฮ์ทรงโกรธ กริ้วแก่พวกเขาและทรงสาปแช่งพวกเขาอีกทั้ง ทรงเตรียมนรกญะฮันนัมไว้สำหรับพวกเขาอีก ด้วย และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง³

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْءَانًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

وَيَذُوقُ الْعَذَابَ الْمُتَفَقِّهِينَ وَالْمُتَفَقِّهَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمَاتِ يَا اللَّهُ طَرَبَ السَّوَاءِ عَلَيْهِمُ
دَائِرَةُ السَّوَاءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานความเยียบสงบลงมาในจิตใจของบรรดามุอมีนที่เป็นสาวกของเจ้ามี จำนวน 1,400 คน หลังจากที่พวกเขามีความกังวลใจ เพื่อให้การศรัทธาของพวกเขาเพิ่มพูนยิ่งขึ้น เพราะทุกครั้งที่มีการประทานบัญญัติศาสนาลงมาพวกเขา ก็จะมีศรัทธาและยึดถือปฏิบัติกันเช่น บัญญัติ ให้มีการปฏิฮาดในทางของอัลลอฮ์ เป็นต้น ไพร่พลทั้งหลายแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดิน มะลาอิกะฮ์และญิน สัตว์ทุกชนิด สายฟ้า แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม ทั้งหมดนี้เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์

² การที่พระองค์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิงได้เข้าสวนสวรรค์คืออยู่ตลอดกาลและ ทรงลบล้างความชั่วคืออภัยโทษให้แก่พวกเขา นับได้ว่าเป็นชัยชนะอันยิ่งใหญ่และความสุขสำราญที่จะ ไม่มีที่เปรียบปรานได้ เพราะไม่มีความสุขสำราญอย่างอื่นหลังจากได้รับความสุขสำราญในสวนสวรรค์ อีกแล้ว

³ เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิ์กีน และพวกมุชริกีน โดยที่พวกเขาคิดร้ายต่ออัลลอฮ์ พวกเขา คิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือหรือชุลของพระองค์ และบรรดามุอมีน ความคิดร้ายนั้นจึงประสบแก่พวกเขาเถิด และขออัลลอฮ์ทรงกริ้วและทรงสาปแช่งแก่พวกเขา

7. และเป็นของอัลลอฮ์คือ โพรพลแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹

8. แท้จริงเราได้ส่งเจ้า (มุฮัมมัด) มาเพื่อเป็นพยานและผู้แจ้งข่าวดีและผู้แจ้งข่าวร้าย

9. เพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และให้ความช่วยเหลือเขา (รอซูล) และยกย่องให้เกียรติเขา (รอซูล) และแช่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น²

10. แท้จริงบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันกับเจ้านั้น เสมือนกับว่าพวกเขาได้ให้สัตยาบันกับอัลลอฮ์ พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือมือของพวกเขา ฉะนั้นผู้ใดทำลาย (สัตยาบัน) เสมือนกับว่าเขาทำลายตัวของเขาเอง ส่วนผู้ใดปฏิบัติตามสัญญาที่เขาได้มีไว้กับอัลลอฮ์โดยครบถ้วน พระองค์ก็จะทรงตอบแทนรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา³

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

¹ อายะฮ์นี้เป็นกรายาเพื่อแก้แค้นแก่เหล่าศัตรูของอิสลาม ทั้งนี้เพราะโพรพลของอัลลอฮ์บางที่ถูกประทานลงมาเพื่อความเมตตา บางที่ถูกประทานลงมาเพื่อการลงโทษ ได้กล่าวถึงโพรพลของอัลลอฮ์ในอายะฮ์ที่ 4 เพื่อประทานความเมตตาแก่บรรดามุอมีน และในอายะฮ์นี้เพื่อลงโทษแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

² เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นพยานแก่มนุษย์ในวันกียามะฮ์ เป็นผู้แจ้งข่าวดีคือสวนสวรรค์แก่บรรดามุอมีน และเป็นผู้แจ้งข่าวร้ายแก่พวกปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษคือนรกยะฮันนัม เราได้ส่งรอซูลมาเพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขาและรอซูลของพวกเขาด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริง และให้ความช่วยเหลือและยกย่องให้เกียรติแต่รอซูลของพระองค์

³ คือให้สัตยาบันกับท่านนะบี คือลัลลอฮ์อยู่ด้วยฮะซันฮะดี จะขอมพลีชีพร่วมกันเพื่อต่อสู้ชาวมักกะฮ์ และจะไม่หนีทัพขณะประจัญบานกัน การทำสัตยาบันนั้นถึงแม้ว่าได้ทำกับท่านรอซูล ความจริงแล้วก็เหมือนทำกับอัลลอฮ์ เพราะพระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาทำญิฮาดและสัญญาที่จะให้สิ่งตอบแทนแก่พวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่ผิดสัญญาก็หมายถึงว่าเขาได้ทำลายตัวของเขาเอง

11. ชาวอาหรับชนบทที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เจ้าว่าทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเราทำให้เรามีฐานะอยู่ ดังนั้นได้โปรดขอกฎัยให้แก่เราด้วย พวกเขา กล่าวด้วยลิ้นของพวกเขา โดยไม่มีอะไรในหัวใจของพวกเขา จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเล่าจะมีอำนาจอันใดที่จะป้องกันพวกเจ้าจากอัลลอฮ์ หากพระองค์ทรงประสงค์ให้ความทุกข์แก่พวกเจ้า หรือพระองค์ทรงประสงค์จะให้ประโยชน์แก่พวกเจ้า แต่ว่าอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

12. หากได้พวกเจ้าคิดว่า อรรอซูลและบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาจะไม่กลับไปยังครอบครัวของพวกเขาเป็นอันขาด และนั่นได้ถูกทำให้เป็นที่เพริศแพรวในจิตใจของพวกเจ้าและพวกเจ้าได้คิดร้ายและพวกเจ้าเป็นหมูชนที่วิบัติ²

13. และถ้าผู้ใดมิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ แท้จริงเราได้เตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา³

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَّ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ أَنْ السَّوْرَةَ كُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเปิดโปงชาวอาหรับที่เหลืออยู่ถึงสภาพอันแท้จริงของพวกเขา ก่อนที่ท่านนะบีจะเดินทางกลับถึงนครอัลมะดีนะฮ์ว่า พวกเขาจะกล่าวข้อขัดข้องที่มีได้ไปพร้อมกับท่านนะบีและบรรดามุอมีน และขอให้ท่านนะบีขอกฎัยโทษให้แก่พวกเขาด้วย การกระทำเช่นนั้นนับได้ว่าเป็นการโกหก ในการกระทำของพวกเขาเช่นนี้ใครเล่าจะปกป้องพวกเขา หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้พวกเขาได้รับความดี หรือความชั่ว เพราะพระองค์ทรงตระหนักดีถึงการกระทำของพวกเขา

² พวกมุนาฟิเก้นคิดกันว่า ท่านรอสูล และบรรดาสาวกจะไม่มีทางกลับไปหาครอบครัวของพวกเขาในนครอัลมะดีนะฮ์เป็นอันขาด โดยคิดว่าพวกมุชริกีนมักกะฮ์จะฆ่าพวกเขาจนหมดสิ้นในการคิดร้ายของพวกเขา มุนาฟิเก้นเช่นนี้ ย่อมจะนำความพินาศมาสู่พวกเขาเป็นการสมควรแล้วที่พวกเขาจะได้รับความกริ้ว และการลงโทษของพระองค์

³ เป็นสัญญาร้ายแก่พวกมุนาฟิเก้นที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์

14. และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

15. บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวว่า เมื่อพวกท่านออกเดินทางไปยังกองทรพีเฮลย (ที่ค็อยบัร) เพื่อไปยึดเอามา ก็จงปล่อยให้เราออกติดตามพวกท่านไปด้วย พวกเขาประสงค์ที่จะเปลี่ยนคำกล่าวของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะติดตามพวกเราไปไม่ได้ เป็นอันขาด เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ก่อนแล้ว พวกเขาก็จะกล่าวอีกว่า ห้ามได้ พวกท่านอิจมา พวกเรา เปล่าเลย พวกเราไม่เข้าใจอะไรเลย นอกจากเพียงเล็กน้อย²

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่ชาวอาหรับชนบทที่เหลืออยู่ในเมืองว่า พวกท่านจะถูกเรียกให้ไปร่วมต่อสู้มุฮฺซันที่มีกำลังพลเข้มแข็งกว่า พวกท่านจะต้องต่อสู้พวกเขาหรือให้พวกเขายอมจำนน ดังนั้นเมื่อพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ก็จะมีพรประทานรางวัลอันดีงามแก่

وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَزُومًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَفَقُوا إِلَى مَعَانِمِ لَنَا عَدُوًّا وَمَا ذَرُونَا نَتَّبِعُكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَن تَنصِبُونَا كَمَا لَكُمْ قَالِكُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَمَا تَقُولُونَ بَلْ نَحْمَدُ وَنُتَنَّا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّوا إِلَى قَوْمِ أُوَيْيَ بِأَسْ سَدِيدٍ نَقَبُوا لَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِن تُطِيعُوا يُؤَيِّكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

¹ คือพระองค์ทรงบริหารทุก ๆ สิ่งตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์จะทรงประทานความเมตตา และทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

² บรรดาผู้ที่มิได้ออกไปร่วมทำฮัจญ์ที่อัลฮุฎัยบียะฮ์จะกล่าวว่า หากพวกท่านจะออกไปยึดทรพีเฮลยที่อัลค็อยบัรก็ขอให้พวกเราออกไปด้วย คำกล่าวของพวกเขาเช่นนี้เป็นความประสงค์ของพวกเขาที่จะเปลี่ยนสัญญาของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญากับชาวฮุฎัยบียะฮ์ที่จะให้ทรพีเฮลยค็อยบัรนี้เป็นของพวกเขาโดยเฉพาะ เพราะอัลลอฮ์ทรงแจ้งแก่พวกเราขณะที่พวกเราจะกลับไปยังนครอัลมะดีนะฮ์ว่ามิให้พวกท่านติดตามพวกเราออกไป

พวกท่าน แต่ถ้าพวกท่านผินหลังออกดั่งเช่นที่พวกท่านได้ผินหลังออกมาก่อนแล้ว พระองค์จะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด¹

17. ไม่เป็นการลำบากอันใดแก่คนตาบอดและไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนพิการและไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนป่วย แต่ถ้าผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลฮ์ และรอซูลของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์ที่หลากหลาย ณ เบื้องล่างมีธารน้ำหลายสายไหลผ่าน ส่วนผู้ใดผินหลังออก พระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด²

18. โดยแน่นอน อัลลฮ์ทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ต้นไม้ (ที่สุดัยบียะฮ์) เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบใจลงมาบนพวกเขาและได้ทรงตอบแทนให้แก่พวกเขา

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يَطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنْبَأَهُمْ فَتَحًا قَرِيبًا﴾ ﴿١٨﴾

¹ คือพวกอาหรับที่มีได้ออกไปร่วมในการทำสัตยาบันครั้งก่อนนั้นจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจะถูกเรียกร้องให้เข้าร่วมทำสงครามกับบิฮ์ฮ์นุญยะฮ์ คือหมู่ชนของมุสลิมะฮ์ อัลกัซซาบ โดยทำการสู้รบกับพวกเหล่านี้ จนกว่าพวกเขาจะยอมจำนนและเข้ารับนับถืออิสลาม หากพวกท่านยอมเชื่อฟังโดยออกไปร่วมทำสงครามกับหมู่ชนเหล่านั้น อัลลฮ์ก็จะทรงประทานทรัพย์เชลยและชัยชนะแก่พวกท่านในโลกดุนยา และสวนสวรรค์ในโลกอาคิเราะฮ์ หากพวกท่านผินหลังคือไม่ยอมออกไปร่วมทำสงคราม พวกท่านก็จะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บแสบ

² คือคนตาบอด คนพิการและคนป่วยจะไม่เกิดโทษและเป็นบาปในการที่ไม่ได้ออกไปร่วมทำสงคราม เพราะเหตุขัดข้องดังกล่าว และผู้ใดเชื่อฟังและปฏิบัติตามข้อใช้ของอัลลฮ์ และรอซูลของพระองค์เขาจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ ส่วนผู้ใดหลีกเลี่ยงจากการทำญิฮาด โดยปราศจากข้อขัดข้องอัลลฮ์ก็จะลงโทษเขาทั้งโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

ซึ่งชัยชนะอันไกลนี้¹

19. และทรัพย์สินเฉลยอันมากมายที่พวกเขาจะได้รับมัน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

20. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าซึ่งทรัพย์สินเฉลยอันมากมายที่พวกเจ้าจะได้รับมัน โดยพระองค์ทรงเร่ง (ทรัพย์สินเฉลยที่คือยบร์) อันนี้แก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงยับยั้งมือของผู้คน (พวกยะฮูด) จาก (การทำร้าย) พวกเจ้าและเพื่อมัน (การยับยั้งจากการทำร้าย) จะได้เป็นสัญญาหนึ่งแก่บรรดาผู้ศรัทธา และเพื่อพระองค์จะได้ทรงชี้แนะทางแก่พวกเจ้าสู่ทางอันเที่ยงตรง³

21. และทรัพย์สินเฉลยอันอื่นอีกที่พวกเจ้าไม่มีกำลังที่จะเอาชนะมันได้แต่อัลลอฮ์ทรงล้อมพวกมันไว้แล้ว (คืออาณาจักรเปอร์เซียและโรมันตะวันออก) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا فَجَعَلْنَا لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِيَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

¹ คืออัลลอฮ์ทรงพอพระทัยต่อบรรดามุฮัมมิดจำนวน 1,400 คน ซึ่งทำสัตยาบันกับท่านนะบีได้ตั้งไม่ "ซัมเราะฮ์" ที่ฮุคัยยะฮ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลอมโยนบรรดามุฮัมมิดเหล่านั้นหลังจากพวกเขาไม่มีโอกาสได้เข้านครมักกะฮ์เพื่อทำฮุคัยยะฮ์ในปีนั้น โดยพวกกุเรซมักกะฮ์ขอทำสัญญาสงบศึก และสัญญาจะให้ท่านนะบีกับบรรดามุฮัมมิดเข้านครมักกะฮ์ในปีต่อไป อัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงความจริงใจและคำมั่นสัญญาในจิตใจของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงประทานความสงบใจ และความอบอุ่นใจขณะทำสัตยาบัน และทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการพิชิตเมืองคือยบร์

² และจะให้พวกเขาได้รับทรัพย์สินเฉลยอันมากมายในการพิชิตเมืองคือยบร์

³ เพราะการปฏิเสธและการอดทนของพวกเจ้านั้นเอง อัลลอฮ์จึงทรงสัญญากับพวกเจ้าว่า จะให้มีการพิชิตเมืองคือยบร์ในเร็ววัน และจะห้ามมิให้พวกพันธมิตรตระกูลของพวกยะฮูดมาทำร้ายพวกเจ้า โดยให้เหล่าศัตรูเกิดความกลัวขึ้น แล้วพวกเจ้าจะได้ทรัพย์สินเฉลยที่เมืองคือยบร์อย่างง่ายดาย และการได้มาซึ่งทรัพย์สินเฉลยก็ดี การพิชิตเมืองมักกะฮ์ก็ดี และการเข้ามัสยิดฮะรอหม์ก็ดี เหล่านี้เป็นสัญญาอย่างชัดเจนที่ชี้บ่งถึงคำบอกเล่าของท่านรอซูลว่าเป็นความจริง

จะก่อให้เกิดโทษแก่พวกเขา เพราะพวกเขาโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ หากพวกเขาแยกออกจากกัน แน่แน่นอนเราก็จะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด¹

26. ขณะที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาได้ทำให้ความหยิ่งยโสมีขึ้นในจิตใจของพวกเขาซึ่งเป็นการหยิ่งยโส ในสมัยแห่งความมั่งงาย อัลลอฮ์จึงประทานความเจ็บปวดของพระองค์ให้แก่รอซูลของพระองค์ และแก่บรรดาผู้ศรัทธา และทรงให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่บนคำกล่าวแห่งความยำเกรง (คำกล่าวชะฮาดะฮ์) โดยที่พวกเขามีสิทธิยิ่งต่อคำกล่าวนี้ และเหมาะสมคู่ควรยิ่งอีกด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง²

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٦﴾

¹ พวกกุฟฟารุซที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ปิดกั้นพวกเขาไม่ให้เข้าสู่มัสยิดอัลฮะรอมาเพื่อทำอุมเราะฮ์ในปีสุดท้ายบียะฮ์ และปิดกั้นมิให้เชือดสัตว์พลีที่อัลฮะรอมา และในนครมักกะฮ์นั้นไม่มีบรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงที่อ่อนแอ และกบปิดการอีมานของพวกเขา เพราะกลัวพวกมุชริกีน โดยที่พวกเขาไม่รู้จักพวกเขา แล้วพวกเขาก็ฆ่าพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่รู้ และจะเกิดโทษแก่พวกเขา การกระทำเช่นนั้นก็เพื่อให้บรรดามุอิมินรอดพ้นจากพวกมุชริกีน และเพื่อให้ชาวมักกะฮ์เข้าสู่อิสลามอีกเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงยังไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาเข้าสู่นครมักกะฮ์เป็นการพิชิตในปีนั้น หากบรรดามุอิมินแยกออกจากพวกกุฟฟารอย่างแข็งขันแล้ว พระองค์ก็จะทรงอนุญาตแก่พวกเขาให้พิชิต และจะให้พวกกุฟฟารได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดด้วยน้ำมือของพวกเขา

² ความหยิ่งยโสของพวกกุฟฟาร เหล่านั้นเป็นความหยิ่งยโสที่มีมาแต่สมัยญาฮิลียะฮ์ เป็นเหตุให้พวกเขาไม่ยอมรับความจริงและไม่ยอมจำนนต่อเหตุผล จนกระทั่งไม่ยอมให้ท่านนะบีและบรรดามุอิมินเข้ามัสยิดอัลฮะรอมาเพื่อทำอุมเราะฮ์ ด้วยเหตุนี้บรรดามุอิมินจึงตกลงใจที่จะไม่ยอมรับการเจรจาประนีประนอม เพราะเป็นการเสียเปรียบให้พวกมุชริกีนอย่างมาก เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น อัลลอฮ์ ตะอาลาจึงประทานความเจ็บปวดให้แก่ท่านรอซูลและบรรดาผู้ศรัทธาและให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่บนคำกล่าวชะฮาดะฮ์ ซึ่งเป็นคำกล่าวแห่งการดึกว่า คือเป็นการป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการทำชิริก และการลงโทษโดยที่พวกเขาเป็นผู้มีสิทธิยิ่งและเหมาะสมยิ่งต่อคำกล่าวนี้

27. โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริงแก่รอซูลของพระองค์ด้วยความจริงแน่นอน พวกเขาจะได้เข้าสู่มีสยิดอัลฮะรอมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ โดย (บางคน) โทณมของพวกเขเจ้า และ (อีกบางคน) ตัดผม พวกเขาอย่าได้หวาดกลัว เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาไม่รู้ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงกำหนดชัยชนะอื่นจากนั้น ซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้¹

28. พระองค์คือผู้ทรงส่งรอซูลของพระองค์ พร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งัจธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนา (ของพระองค์) นั้นประจักษ์แจ้งเหนือศาสนาอื่นทั้งมวล และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน²

29. มุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่าง

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحِقِينَ زُجُورًا وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا

¹ นักตีฟิรอธิบายว่า ท่านรอซูลลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ได้ฝันว่าท่านและบรรดาสาวกของท่านได้เข้านครมักกะฮ์ และได้ทำอุมเราะฮ์ ต่อมาท่านรอซูลได้เล่าความฝันให้บรรดาสาวกฟังทำให้พวกเขาดีอกดีใจ ครั้นเมื่อได้ออกเดินทางไปยังอัลญุดัยบียะฮ์ และได้ถูกพวกมุชริกีนขัดขวางมิให้เข้าไปในนครมักกะฮ์ และได้เกิดเหตุการณ์การเจรจาประนีประนอมขึ้น พวกมุนาฟิก็ก็ได้กล่าวเยาะเย้ยถากถางจึงทำให้บรรดามุสลิมเกิดความน้อยใจ ดังนั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาเป็นกาเรียนยืนยันว่า ความฝันของท่านะบีนั้นจะเกิดขึ้นจริงในปีต่อมา อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งกว่าในการเจรจาประนีประนอมกันนั้นมีเคล็ดลับความดีและผลประโยชน์แก่พวกเขาซึ่งพวกเขาไม่อาจจะรู้ได้ ดังนั้นก่อนหน้าจากการได้รับชัยชนะในการพิชิตเมืองมักกะฮ์ก็มิใช่ชัยชนะนั้นคือการเจรจาประนีประนอม

² พระองค์ได้ส่งมุฮัมมัดมาเป็นรอซูลเพื่อเผยแผ่แนวทางที่ถูกต้อง และศาสนาที่เที่ยงแท้ลัจธรรมคือศาสนาอิสลาม เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์เด่นชัดเหนือศาสนาอื่นๆ แม้กระทั่งบัพัญญูติต่างๆ ที่มาจากปากฟ้า เช่น เคารอด และอินญิล และเป็นกาพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานให้ว่ามุฮัมมัดเป็นรอซูลของพระองค์

พวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รุกี้วะ ผู้
 สุกญูดโดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮ์และ
 ความโปรดปราน (ของพระองค์) เครื่องหมาย
 ของพวกเขาอยู่บนใบหน้าของพวกเขา เนื่อง
 จากร่องรอยแห่งการสุญูด นั่นคืออุปมาของ
 พวกเขาที่มีอยู่ในอดีตารอด และอุปมาของ
 พวกเขาที่มีอยู่ในอัลอินญีลประหนึ่งเมล็ดพืช
 ที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันออกมา แล้วทำ
 ให้มันงอกงาม แล้วมันก็เติบโตแข็งแรง และ
 ทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน นำความปลื้ม
 ปิติมาให้แก่ผู้หว่าน เพื่อที่พระองค์จะก่อความ
 โกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธา เพราะพวก
 เขา (มุสลิมีน) และอัลลอฮ์ทรงสัญญาบรรดาผู้
 ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายในหมู่พวก
 เขาว่า จะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอัน
 ใหญ่หลวง¹

مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ
 مِن آثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
 فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَكَازَرَهُ،
 فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوَاقِهِ يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ
 لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٦﴾

¹ มุฮัมมัดคือ รอยของอัลลอฮ์อย่างแท้จริง และบรรดาต่อฮาบะผู้ทรงคุณธรรมเป็นผู้แสดงออกซึ่งความ
 เข้มแข็งและแข็งแกร่งต่อผู้ที่ขัดแย้งต่อศาสนาของพวกเขา และมีความเมตตาสาธตต่อผู้ที่มีความคิดเห็น
 ตรงกันในเรื่องศาสนา จะเห็นได้ว่าคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ชอบที่จะให้อวัยวะของเขา หรือเสื้อผ้า
 ของเขาไปกระทบกับอวัยวะหรือเสื้อผ้าของคนกาฟิร แต่ถ้ากับพี่น้องมุสลิมด้วยกันเองแล้วเขาจะจับมือ
 โอบกอดและแสดงออกซึ่งความรักใคร่ นอกจากนี้แล้วจะเห็นพวกเขาทั้งมลุกี้วะและสุญูดในเวลาละหมาด
 ของพวกเขา โดยหวังการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์และความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เครื่องหมายแห่ง
 การอีมาน และความบริสุทธิ์ของพวกเขา ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขาอันเนื่องมาจากร่องรอยแห่ง
 การสุญูดเพราะในวันกียามะฮ์นั้น พวกเขาจะถูกฟื้นคืนชีพมาโดยมีใบหน้าและเท้ามีแสงเป็นประกายอัน
 เนื่องมาจากน้ำละหมาดคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้นได้กล่าวไว้เป็นอุปมาในคัมภีร์อัลเตวารอดและ
 คัมภีร์อัลอินญีล อักฎะฮ์ฮาก กล่าวว่า อุปมานี้เป็นที่ขัดแย้งที่สุด เมล็ดพืชคือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลล
 ฮุอะลียฮ์วะซัลลิม หน่อหรือกิ่งก้านนี้คือบรรดาสาวก ในตอนแรกมีจำนวนน้อยอ่อนแอแล้วก็ได้เพิ่มขึ้น
 มากมายและแข็งแรง ทั้งนี้เพื่อที่จะก่อความโกรธแค้นให้แก่พวกกุฟฟารอันเนื่องมาจากจำนวนและความ
 เข้มแข็งของบรรดาสาวก อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้กระทำความดีว่าพวกเขาจะ
 ได้รับการอภัยโทษอย่างสมบูรณ์และรางวัลอันยิ่งใหญ่อีกทั้งริชกีอันหลากหลายในสวนสวรรค์

(49) ซูเราะฮ์ อัลหุญรูด

AL-HUNZA

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 18 อายะฮ์
ถูกประทานหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลหุญรูด

ซูเราะฮ์อัลหุญรูด ถูกประทานลงมาหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ มีอายะฮ์ทั้งหมด 18 อายะฮ์ ถึงแม้ว่าซูเราะฮ์นี้จะมีอายะฮ์น้อย แต่มีความสำคัญทางด้านจริยธรรมมาก เพราะประมวลไว้ด้วยข้อเท็จจริงในการอบรมที่เป็นอมตะไว้มากมาย เป็นการปูพื้นฐานที่มั่นคงไว้สำหรับสังคมที่มีเกียรติเป็นซูเราะฮ์ที่ทรงคุณค่าทางด้านศีลธรรม จนกระทั่งนักตีฟิรบางท่านถึงกับให้ชื่อซูเราะฮ์นี้ว่า “ซูเราะฮ์อัลอัคลาก” หรือ “ซูเราะฮ์จริยธรรม”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงมารยาทอันสูงส่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แนะและอบรมสั่งสอนบรรดามุอฺมิน ให้แสดงออกต่อบทบัญญัติของพระองค์ต่อคำสั่งของรอซูลของพระองค์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงมารยาทที่ดั่งามอีกอย่างหนึ่งคือ การลดเสียงในการสนทนาหรือกล่าวถามสิ่งใดกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลดเสียงสู่ละฮ์ฮะซัลลัม เพื่อเป็นการยกย่องและให้เกียรติอันสูงศักดิ์ของท่าน เพราะท่านมีฐานะ และตำแหน่งไม่เหมือนปุถุชนธรรมดา จึงเป็นหน้าที่ของมุสลิมมุอฺมินจะต้องแสดงออกซึ่งการมีสัมมาคารวะต่อท่าน จะสนทนาได้ถามก็ต้องกระทำด้วยการยกย่อง และให้เกียรติ

จากมารยาทเฉพาะตัว หรือมารยาทประจำตัว อายะฮ์ต่อมา ได้กล่าวถึงมารยาททั่วไปที่มีผลกระทบต่อผู้อื่น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานที่มั่นคงแห่งสังคมที่ดั่งามเป็นอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ปราบมุสลิมมุอฺมินมิให้ฟุ้งหรือเชื่อข่าวลือต่างๆ เพราะที่มากน้อยแล้วที่คำพูดเพียงไม่กี่คำที่คนชั่ว คนเลวกล่าวออกมา ต้องกลายเป็นสาเหตุทำให้เกิดโศกนาฏกรรมอันยิ่งใหญ่และที่มากน้อยแล้ว ที่ข่าวคราวที่ได้รับฟังมา

โดยไม่มีการสืบสวนสอบสวนให้แน่ชัดเสียก่อน ทำให้เกิดความพินาศล่มจม หรือทำให้เกิดการแตกแยกกันจนมองหน้ากันไม่สนิท

อายะฮ์ต่อมา ได้เรียกร้องให้หาทางปรองดองคืนดีกันในระหว่างคู่อริ และให้หาทางเกลี้ยกล่อมฝ่ายที่ละเมิดไม่ยอมปรองดอง และให้การรบฝ่ายที่ยังดื้อรั้น ฝ่าฝืนข้อบัญญัติของอัลลอฮ์

ในอายะฮ์ที่ 11 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเตือนบรรดามุอฺมินให้ปลื้กตนให้ห่างไกลจากการกระทำที่แสดงถึงการขาดความเป็นผู้ดีมีศีลสัตย์ นั่นคืออย่าได้เายะเยยดูหมิ่นดูแคลนใส่ร้ายป้ายสีและประณามผู้อื่น ห้ามมิให้หนีทาลับหลัง สงสัยแคลงใจ สอดส่ายหาความลับของผู้อื่น หรือมองพี่น้องมุอฺมินไปในแง่ร้าย พร้อมทั้งได้เรียกร้องมุสลิมมาสู่จริยธรรมและคุณธรรมอันประเสริฐ ในการเตือนมิให้หนีทาลับหลังกันนั้น อัลกุรอานได้กล่าวปรามไว้ด้วยสำนวนที่น่าระทึกใจสามารถปลุกความรู้สึกให้เกิดความหวั่นไหวได้อย่างมหัศจรรย์ นั่นคือภาพของชายผู้หนึ่ง นั่งอยู่เคียงศพของพี่น้องของเขา แล้วถูกบังคับให้กินเนื้อศพที่เน่าเปื่อยแล้วด้วยความฝืนใจ และสะอิดสะเอียน

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยเรื่องราวของอาหรับชนบทที่เข้าใจเอาเองว่า การมีอิमानศรัทธานั้น เป็นเพียงวาจาคำพูดที่เปล่งออกมาเป็นการเพียงพอและพวกเขาได้มาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลัม เพื่อลําเลิกบุญคุณที่พวกเขาได้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงชี้แจงข้อเท็จจริงของการศรัทธาและการเป็นอิสลาม อีกทั้งได้ทรงบอกกล่าวเงื่อนไขของการเป็นมุอฺมินที่สมบูรณ์ให้ทราบด้วยว่า มุอฺมินที่แท้จริงนั้นจะต้องเป็นผู้ที่เพียงพร้อมด้วยการศรัทธา มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียว มีการญิฮาดเสียสละในทางของอัลลอฮ์ มีการปฏิบัติการทำงานที่ดี

ชื่อของซูเราะฮ์

การที่ซูเราะฮ์นี้มีชื่อว่า "อัลหุญรูด" ก็เพราะว่าในบริเวณใกล้มัสญิดอันนะบะวี๋ ในขณะที่นั้นเป็นห้องหับที่บรรดามุสลิมมุอฺมินีน ภรรยาของท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลัม ได้ใช้เป็นที่พักอาศัย

เชค อะหมัด มุศฏอฟา อัลมะรอซี ได้กล่าวไว้ในหนังสือ "ตัฟซีร์อัลมะรอซี" ของท่านว่า

“ห้องหับต่างๆ ดังกล่าวนี้นี้ทั้งหมด 9 ห้อง หลังคามุงด้วยทางอินทผลัม มุงไว้เตี้ยๆ ไม่สูงนัก สามารถที่จะเอื้อมมือจับได้ ต่อมาห้องหับเหล่านี้ อัลอะลียะฮ์อิบนุ अबดุลมะลิก ใช้ให้ผนวกเข้าไว้ในบริเวณมัสนัดของท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์-อะลียะฮ์วะซัลลัม ซึ่งประชาชนต่างพากันร่ำให้ด้วยความเสียดายและอาลัย”

สะอีด อิบน์มุฮัมมัด ชัยษะบ ก่อวซึนในวันนั้นว่า “ฉันปรารถนาที่จะให้พวกเขา ปล่อยมันไว้ตามสภาพเดิมเพื่อผู้คนชาวเมืองอัลมะดีนะฮ์ เมื่อได้เติบโตขึ้นมา ตลอดจนผู้คนที่เดินทางมาจากต่างแดนจะได้พบเห็นว่าท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์-อะลียะฮ์วะซัลลัม ได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างไร? จะทำให้ผู้ที่ได้พบเห็นมีการสมณะมักน้อย ไม่โอ้อวดกัน และไม่ประกวดประชันกันในการใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย”

ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในช่วงเวลาระหว่างปีที่มีการทำสนธิสัญญาอัลหุได-บียะฮ์กับการทำสงครามตะบูก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าอย่าได้ลำพอง
(ในการกระทำใดๆ) เมื่ออยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์ และ
รอซูลของพระองค์¹ พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์
เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรง
รอบรู้

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَفْرَحُوا بِمَا بَدَىٰ لِلَّهِ
وَرَسُولِهِ وَأَنْقُو اللَّهَ إِنَّا لِلَّهِ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾

2. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าอย่าได้ยก
เสียงของพวกเจ้าเหนือเสียงของอัลนะบี² และ
อย่าพูดเสียงดังกับเขา (มุฮัมมัด) เยี่ยงการพูด
เสียงดังของบางคนของพวกเจ้ากับอีกบางคน³
เพราะ (เกรงว่า) การงานต่างๆ ของพวกเจ้าจะ
สูญหายไป โดยที่พวกเจ้าไม่รู้สึกรู้สักตัว

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَنْ يَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾

3. แท้จริงบรรดาผู้ที่ลดเสียงของพวกเขา ณ ที่
รอซูลุลลอฮ์นั้น ชนเหล่านั้น คือบรรดาผู้ที่
อัลลอฮ์ทรงทดสอบจิตใจของพวกเขาเพื่อความ

إِنَّ الَّذِينَ يَغْضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقَاةِ

¹ คืออย่าได้เสนอแนะกิจการใดๆ ขึ้นมาเทียบเคียงหรือเหนือกว่าคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา และคำกล่าวของรอซูลของพระองค์ ไม่ว่าจะข้อเสนอใดๆ จะเป็นเรื่องส่วนตัว การดำเนินชีวิตหรือเรื่องเกี่ยวกับศาสนา และอย่าได้แสดงความคิดเห็นหรือตัดสินชี้ขาดเรื่องใดๆ ก่อนที่จะกลับไปทบทวนดูคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา และคำกล่าวของท่านรอซูลคืออัลลอฮ์อยู่ละเอียดถี่ถ้วน อย่ายุขยี้ได้กำหนดหลักการที่สำคัญยิ่งของอิสลาม คือข้อชี้ขาดตัดสินในกรณีใดๆ ก็ตาม เป็นสิทธิเด็ดขาดของอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่เพียงองค์เดียว ไม่มีการท้วงติงหรือวิพากษ์วิจารณ์ในข้อตัดสิน หรือข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ชี้ขาดตัดสินที่เที่ยงธรรมที่สุด

² คือเมื่อพวกท่านพูดกับท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลอฮ์อยู่ละเอียดถี่ถ้วน จงลดเสียงของพวกท่านลง อย่ายกเสียงให้เหนือกว่าเสียงของท่านนะบี คืออัลลอฮ์อยู่ละเอียดถี่ถ้วน

³ คือขณะที่พวกท่านพูดกับท่านนะบี คืออัลลอฮ์อยู่ละเอียดถี่ถ้วน อย่ายกเสียงให้ดังเหมือนกับที่พวกท่านพูดระหว่างกัน และอย่าเรียกท่านด้วยชื่อหรือสมญาของท่านเหมือนกับพวกท่านเรียกระหว่างกัน เช่นเรียกท่านว่า โอ์มุฮัมมัด แต่จงเรียกท่านว่า โอ์ท่านนะบีของอัลลอฮ์ โอ์ท่านรอซูลุลลอฮ์ เป็นการยกย่องให้เกียรติแก่ท่าน

แก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว แล้วพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้เสียใจในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไป

7. และพวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า ในหมู่พวกเจ้านั้นมีรอซูลของอัลลอฮ์อยู่ หากเขา (มุฮัมมัด) เชื่อฟังพวกเจ้าในส่วนใหญ่ของกิจการแล้ว แน่หนอนพวกเจ้าก็จะลำบากกัน¹ แต่อัลลอฮ์ทรงให้การศรัทธาเป็นที่รักแก่พวกเจ้า และได้ทรงประดับมันไว้ในดวงใจของพวกเจ้า และทรงให้การปฏิเสธศรัทธา และความชั่วช้า และการฝ่าฝืนเป็นที่น่าเกลียดซังแก่พวกเจ้า² ชนเหล่านั้นคือพวกที่ดำเนินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

8. มันเป็นคุณธรรมและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ³

9. และหากมีสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธาทะเลาะวิวาทกัน พวกเจ้าก็จงไกลเกลียดระหว่างทั้งสองฝ่าย⁴ หากฝ่ายหนึ่งในสองฝ่ายนั้น

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ
مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ
وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ
وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٦٧﴾

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِيحَةً مِّنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ حَمِيمٌ ﴿٦٨﴾

وَأِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاتْتَلُوا فَأَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا إِنْ بَغْت إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا

¹ อิบน์กะษีรกล่าวว่า พึงรู้เถิดว่าในหมู่บ้านพวกท่านนั้น มีท่านรอซูลลอสอยู่ คือลลลลลอสอยู่ด้วย พวกท่านจงยกย่องให้เกียรติท่าน เพราะท่านย่อมรู้ดีถึงผลประโยชน์ของพวกท่าน และมีความห่วงใยพวกท่านมากกว่าตัวของพวกท่านเอง หากท่านเชื่อฟังพวกท่านในทุกสิ่งที่พวกท่านเห็นชอบแล้ว จะทำให้พวกท่านได้รับความลำบากกัน

² การที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานความโปรดปรานแห่งการศรัทธาให้แก่พวกเจ้าและจะได้ทรงให้มันประดับมันอยู่ในดวงใจ และทรงให้การปฏิเสธศรัทธา ความชั่วช้า และการฝ่าฝืนเป็นที่เกลียดซังแก่พวกเจ้านั้น นับได้ว่าเป็นพระมหากษัตริย์อันยิ่งใหญ่แก่ปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้นมุฮัมมัดทุกคนจะต้องรำลึกถึงบุญคุณอันนี้

³ ความโปรดปรานดังกล่าวนี้ ท่านนะบี คือลลลลลอสได้นำมาใช้เมื่อทำสงครามอุซูด โดยท่านได้ยื่นขึ้น บรรดามุสลิมินได้ยื่นตั้งแถวเบื้องหลังท่าน และท่านได้กล่าวขอพรดังนี้ (اللهم حبب إلينا الإيمان وزينه في قلوبنا وكره إلينا الكفر والفسوق والعصيان واجعلنا من الراشدين)

⁴ คือหาทางให้ทั้งสองฝ่ายยุติข้อขัดแย้งกัน และให้ประนีประนอมกันด้วยความยุติธรรม

ละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง¹ พวกเจ้าก็จึงปรามฝ่ายที่ ละเมิดจนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับสู่พระบัญญัติของ อัลลอฮ์² ฉะนั้นหากฝ่ายนั้นกลับ(สู่พระบัญญัติ ของอัลลอฮ์)แล้ว³ พวกเจ้าก็จึงประนีประนอม ระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความยุติธรรมและพวก เจ้าจึงให้ความเที่ยงธรรม (แก่ทั้งสองฝ่าย) เกิด⁴ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่บรรดาผู้ให้ความเที่ยง ธรรม

10. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน⁵ ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยประนีประนอมกัน ระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า⁶ และ จงอย่าเกรงอัลลอฮ์เกิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับ ความเมตตา

11. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ชนกลุ่มหนึ่งอย่า ได้เยะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง บางที่ชนกลุ่มที่ถูก เยะเย้ยนั้นจะดีกว่าชนกลุ่มที่เยะเย้ย และสตรี กลุ่มหนึ่งอย่าได้เยะเย้ยสตรีอีกกลุ่มหนึ่ง บางที่ กลุ่มสตรีที่ถูกเยะเย้ยจะดีกว่ากลุ่มที่เยะเย้ย

الَّتِي تَبْغِي حَقَّ بَيْعَةٍ إِلَىٰ آلِهِ فَإِن فَاءَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحْرَمَ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تُحْرَمُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِأَلْسِنَتِكُمْ يُبْغَسُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَاللَّهُ يَسْمَعُ كُلَّ شَيْءٍ لَّعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

¹ หากฝ่ายหนึ่งไม่ยอมรับการไกล่เกลี่ยและยังดื้อรั้นที่ปฏิบัติตามอารมณ์ของตนเองแล้ว

² คือปรามฝ่ายที่ไม่ยอมรับการประนีประนอมจนกว่าจะยอมรับข้อตัดสินของอัลลอฮ์ และเลิกทั้งการกระทำที่เป็นศัตรูกับอีกฝ่ายหนึ่ง

³ คือยุติการทะเลาะวิวาทหรือการสู้รบกันแล้ว

⁴ คือให้มีการไกล่เกลี่ยด้วยความยุติธรรม ไม่เอนเอียง ไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด และให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย

⁵ ความเป็นพี่น้องกันในหมู่มุสลิมมุอิมินนั้น ผลที่จะติดตามมาก็คือ ความรักใคร่ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การให้ความช่วยเหลือ และความร่วมมือกัน นี่คือจุดมุ่งหมายหลักของมุอิมินผู้ศรัทธา ในอายะฮ์เป็นการบ่งชี้ว่าการเป็นพี่น้องกันในอิสลามนั้นเข้มข้นกว่าการเป็นพี่น้องทางสายเลือดหรือวงศ์ตระกูล

⁶ คืออย่าให้การแตกแยกเข้ามามีบทบาท และอย่าให้การเกลียดชังระหว่างกันเข้ามาถึงสู้อยู่ในหมู่คณะ

และพวกเจ้าอย่าได้ตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง¹ และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่ไม่ชอบ ช่างเลวทรามจริง ๆ ที่บรรดาผู้ศรัทธาเรียกว่าเป็นผู้ฝ่าฝืน ภายหลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว² และผู้ใดไม่สำนึกผิด ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้อธรรม³

12. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย⁴ แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป⁵ และพวกเจ้าอย่าสอเดนมะ⁶ และบางคนในหมู่พวกเจ้าอย่านินทาซึ่งกันและกัน⁷ คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นชอบที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้ว กระนั้นหรือ พวกเจ้าย่อมเกลียดมัน⁸ และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أَيُّجِبُ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرَهُتُمُوهُ وَأَنْفُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ ที่ว่าอย่าตำหนิตัวเอง ก็เพราะว่าบรรดามุสลิมเปรียบเสมือนเรือรูปร่างเดียวกัน คือถ้าคนหนึ่งคนใดตำหนิก็เสมือนกับว่าเขาตำหนิตัวของเขาเอง

² อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า ในอายะฮ์เป็นการบ่งชี้ถึงการเรียกชื่อกันด้วยฉายาว่าเป็นพฤติกรรมที่เลวทราม เพราะพฤติกรรมที่เลวทรามกับการศรัทธานั้นเป็นที่น่ารังเกียจจะรวมอยู่ด้วยกันไม่ได้

³ คือจะได้รับการลงโทษ

⁴ จงทำตัวให้ห่างไกลจากการสงสัย การไม่เชื่อสัตย์ และการนินร้ายต่อญาติพี่น้องและมหาชนทั่วไป ที่ว่า "ส่วนใหญ่ของการสงสัย" นั้นเพื่อเป็นการระมัดระวังในทุกๆ การกระทำดังกล่าว อย่ารีบด่วนในการนึกคิดแต่จงพินิจพิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงเสียก่อน

⁵ คือจะได้รับการลงโทษ

⁶ คือสืบเสาะหรือค้นหาความลับของพี่น้องมุสลิม

⁷ คืออย่ากล่าวถึงความไม่ดีงามของผู้อื่นในสิ่งที่เขาไม่ชอบที่จะให้กล่าวถึงเป็นการลับหลัง

⁸ เป็นการยกอุทราหณ์เปรียบเทียบถึงการกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายแล้วว่ามันเป็นที่น่ารังเกียจเพียงใด ดังนั้นการนินทามุสลิมด้วยกันจึงเป็นที่น่ารังเกียจยิ่งกว่า และโทษของมันก็ร้ายแรงยิ่งกว่า

⁹ แก่ผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์ ตะอาลา สำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว ในตอนท้ายของอายะฮ์นี้เป็นการสนับสนุนให้มีการอภัยโทษ ชอบให้มีการเสียสละและสารภาพผิดเพื่อมิให้มนุษย์หมดหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์

13. โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง¹ และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะรับรู้จักกัน² แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

14. อาหรับชาวชนบทกล่าวว่าเราศรัทธาแล้ว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านยังมีได้ศรัทธาแต่จงกล่าวเถิดว่าเราเข้ารับอิสลามแล้ว เพราะการศรัทธายังมิได้เข้าสู่หัวใจของพวกท่าน⁴ และถ้าพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ทำให้การทำงานของพวกท่านด้อยลงแต่ประการใด⁵ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلُوبُنَا لَمْ نُوْمِنُوا وَلَكِنْ قَوْلُوا أَتَسْمَعُونَ لِمَا يَدْعُوا إِلَى الْإِيمَانِ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

15. แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَنَّهُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

¹ คือได้สร้างมาจากต้นกำเนิดเดียวกัน คืออาดัมและฮาวาอ
² ความแตกต่างระหว่างเผ่า ตระกูล และประชาชาติ หรือความแตกต่างทางภาษาคำพูด ผิวพรรณ ชนบท ธรรมเนียมประเพณีมิได้เป็นสาเหตุให้มีการแตกแยกเป็นศัตรูกัน แต่เพื่อให้มีการรู้จักกัน ปรีกษาหารือกัน และร่วมมือกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม
³ คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์นั้น อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกำเนิดนั้นก็คือผู้ที่มีเกียรติที่สุด ณ อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีความยำเกรงพระองค์มากที่สุด ผู้ที่รักษาขอบเขตและสำนึกในพระมหากرุณาธิคุณของพระองค์
⁴ มีอาหรับชนบทกลุ่มหนึ่งจากบะนีอะลิส อิบน์ คุซัยมะฮ์ ได้เดินทางมาหาท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ในปีแห่งแล้ง แต่ความจริงแล้วพวกเขามีได้มีการศรัทธาแต่ประการใด พวกเขาได้พูดทวงบุญคุณกับท่านนะบี เพื่อขอคอดะเกาะฮ์จากท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมาเพื่อชี้แจงสภาพความเป็นจริงของอาหรับชนบทกลุ่มนี้
⁵ คือปฏิบัติตามโดยเปิดเผย และเร้นลับด้วยความบริสุทธิ์ใจ และด้วยการศรัทธาอย่างแท้จริงแล้วคุณงามความดีต่าง ๆ ที่ได้กระทำไปนั้น จะไม่ทำให้การตอบแทนจากอัลลอฮ์ลดน้อยถอยลงแต่ประการใด

แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ แต่พวกเขาได้เสียสละต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮ์¹ คนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง

16. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านจะบอกอัลลอฮ์เกี่ยวกับศาสนาของพวกท่านกระนั้นหรือ อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง²

17. พวกเขาถือเป็นบุญคุณแก่เจ้าว่าพวกเขาได้รับอิสลามแล้ว³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านอย่าถือเอาการเป็นอิสลามของพวกท่านมาเป็นบุญคุณแก่ฉันเลย แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงประทานบุญคุณแก่พวกท่านต่างหาก⁴ โดยชี้นำพวกท่านสู่การศรัทธา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْلِيَّكَ هُمْ الضَّعِيفُونَ ﴿١٥﴾

قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهُ يَدِينُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ
بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

¹ จากลักษณะของมุอมีนผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงในอายะฮ์นี้ พอสรุปได้ว่า การอีมานคือการศรัทธา เชื่อมั่นที่ถูกซ่อนเร้นไว้ภายใน และอิสลามคือการปฏิบัติที่ปรากฏให้เห็นคือ การกระทำ

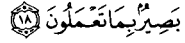
² คำถามในอายะฮ์นี้เป็นการปฏิเสธคำกล่าวอ้างของอาหรับชนบทกลุ่มดังกล่าวที่ไปกล่าวยืนยันและสาบานกับท่านนะบี คือลัลลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัมว่า พวกเขาเป็นมุอมีนผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง อัลลอฮ์ตะอาลา จึงตรัสตอบเป็นการปฏิเสธคำกล่าวอ้างของพวกเขา และเป็นการปรามพวกเขาอีกด้วย เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในที่เร้นลับและเปิดเผย ว่าคำพูดของพวกเขานั้นเป็นความจริงหรือไม่?

³ อาหรับชนบทกลุ่มดังกล่าวได้มาทวงบุญคุณกับท่านนะบี คือลัลลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัม ถึงการเข้าอิสลามของพวกเขา

⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้เรื่องการทวงบุญคุณดังกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ต่างหากที่เป็นเจ้าของบุญคุณเพราะการอีมานนั้น นับได้ว่าเป็นนิอมะฮ์ และบุญคุณอันใหญ่หลวงที่พระองค์ทรงประทานแก่บ่าวของพระองค์

18. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับในชั้นฟ้า
ทั้งหลาย และแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่ง
ที่พวกเขากระทำ¹

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

¹ แม้ว่าอายะฮ์นี้จะเป็นการสนทนากับอาหรับชนบทเพื่อให้พวกเขาได้รู้ว่า การที่พวกเขามาทวงบุญคุณในการเข้าอิสลามกับท่านนะบีนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่ย่อนเร้นอยู่ในจักรวาลทั้งมวล ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการยืนยันแก่คนทั่ว ๆ ไปด้วยว่า กิจการงานทุกสิ่งของมนุษย์แต่ละคนนั้นย่อมจะไม่รอดพ้นไปจากการสอดส่องดูแลของพระองค์ ดังนั้นผู้มีจิตสำนึก น่าจะพิจารณาใคร่ครวญเพื่อให้เกิดความยำเกรงตักวา และเมื่อความยำเกรงเกิดขึ้นในจิตใจของเขาแล้ว ก็จะมีการตอบรับด้วยการเชื่อฟัง และการปฏิบัติอย่างแท้จริง

(50) ซูเราะฮ์ กัอฟ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 45 อายะฮ์

นอกจากอายะฮ์ที่ 38 เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์

ถูกประทานหลังจากซูเราะฮ์ อัลมูรซะลียะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ กัอฟ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ขบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับหลักการศรัทธาในอิสลาม ในขอบเขตจำกัดที่สำคัญเช่น ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การฟื้นคืนชีพ สาระสำคัญของการดำเนินเรื่องก็คือ เรื่องการฟื้นคืนชีพและการชุมนุมกัน จนกระทั่งเกือบจะกล่าวได้ว่าเป็นรูปลักษณะของซูเราะฮ์นี้ อัลกุรอานได้ขยายเรื่องนี้ด้วยหลักฐานอันชัดเจน และข้อพิสูจน์ที่โต้แย้งไม่ได้ ซูเราะฮ์นี้นำหวาดกลัวมาก มีความประทับใจมากทางด้านความรู้สึก ทำให้จิตใจสั่นสะเทือน เพราะความกลัวและตื่นเต้นเพราะความพอใจ และรู้สึกกลัวเพราะมีความพอใจและไม่พอใจ

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยปัญหาหลักซึ่งพวกกุฟฟารุเรชฎิเยฮ์ สิ่งที่พวกเขาประหลาดใจต่อปัญหานั้นอย่างมากก็คือ ปัญหาการมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากได้ตายไปแล้ว “กัอฟขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติ แต่ว่าพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา ดังนั้นพวกกุฎิเยฮ์ศรัทธาจึงกล่าวว่า “นี่มันเป็นเรื่องประหลาดจริงๆ เมื่อเราตายและกลายเป็นผุ่นดินไปแล้ว จะกลับมีชีวิตอีกครั้งนั้นหรือ นั่นเป็นการกลับที่ไกลเหลือเกิน”

ซูเราะฮ์ได้เตือนพวกมุชริกีนที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ ให้หันมาพิจารณาถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ซึ่งปรากฏเป็นภาพลักษณะให้เห็นได้จากหมู่จักรวาลที่อยู่ต่อหน้าเรา เช่น ท้องฟ้า แผ่นดิน น้ำ พืชผักผลไม้ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันอันชัดเจนถึงอำนาจอันสูงส่งและยิ่งใหญ่ของพระองค์ “พวกเขาไม่ได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขาดอกหรือว่าเราได้สร้างมันและประดับมันไว้อย่างไร”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนไปสนทนาถึงเรื่องราวของพวกปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต และสิ่งที่ได้ประสบกับพวกเขามาแล้วเป็นต้นว่า ความหายนะ และการลงโทษนานาชนิด ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟฟารมักกะฮ์ว่าจะต้องประสบกับเคราะห์กรรมดังกล่าว เช่นเดียวกับที่คนอื่น ๆ ได้ประสบมาก่อนแล้ว “หมู่ชนของนุหฺได้ปฏิเสธมาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว และชาวร็อด (บ่อน้ำ) และชะมุต”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมาสนทนาถึงเรื่องอาการมีนงแห่งความตาย ความน่าหวาดกลัวของวันแห่งการชุมนุม และสภาพที่ทำให้สยของขัณณะที่มีการคิดบัญชี ตลอดจนสิ่งที่อาชญากรจะได้พบในวันนั้น วันที่คร่ำคร่าเต็มไปด้วยความหวาดกลัวและรุนแรง และจบลงด้วยพวกอาชญากรจะถูกโยนลงสู่ขุมนรก “และสังข์จะถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันแห่งการสัญญา...”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึง “เสียงเป่าสังข์อย่างแท้จริง” ซึ่งเป็นเสียงที่จะนำมนุษย์ออกจากหลุมฝังศพเปรียบเสมือนกับตักแตนที่บินว่อนแล้วจะถูกนำไปสู่การสอบสวนและการตอบแทน ซึ่งไม่มีผู้ใดจะรอดพ้นไปจากอัลลอฮ์ได้เลย ในการนี้เป็นการยืนยันอย่างชัดเจนถึงการฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมในวันกิยามะฮ์ ซึ่งพวกมุชริกีนได้ปฏิเสธในเรื่องนี้ “และเจ้าจงฟังวันที่ผู้เรียกร้องจะร้องเรียกจากสถานที่ไกล ๆ วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงเป่าสังข์อย่างแท้จริง นั่นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ก๊อฟ¹ ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรง
เกียรติ²
2. แต่ว่าพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือน
คนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา ดังนั้น
พวกเขาปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า นี่มันเป็นเรื่อง
ประหลาดจริงๆ³
3. เมื่อเราตายและกลายเป็นฝุ่นดินไปแล้ว จะ
กลับมีชีวิตอีกกระนั้นหรือ นั่นเป็นการกลับที่
ไกลเหลือเกิน⁴
4. แน่نون เรารู้ดีว่า ก็มากน้อยแล้วที่แผ่นดิน
ทำให้พวกเขามีจำนวนลดน้อยลง และ ณ ที่เรา
นั้นมีบันทึกรักษาไว้⁵
5. เปล่าเลย พวกเขาปฏิเสธความจริงต่างหาก
เมื่อมันได้มีมายังพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงอยู่
ในภาวะที่สับสน⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾

أَوَدَامِنَّا وَكُنَّا رَبًّا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾

فَدَعَلْنَا مَا نَفْقَسُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ
حَفِیْظٌ ﴿٤﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْعٍ ﴿٥﴾

¹ เป็นอักษรหนึ่งในภาษาอาหรับ เป็นการบ่งชี้ว่าคัมภีร์ เป็นปาฏิหาริย์ ซึ่งถูกเรียงมาจากอักษรเหล่านี้
² อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติเหนือคัมภีร์อื่นๆ ที่ถูกประทานมาจากฟากฟ้าเช่นเดียวกันว่าพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมามากหลังจากตายไปแล้วอย่างแน่นอน
³ พวกมุชริก็นประหลาดใจที่ได้มีรอซูลคนหนึ่งจากพวกเขาตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮ์และว่ามันเป็นเรื่องประหลาดจริงๆ ไม่น่าเชื่อ
⁴ พวกมุชริก็นกล่าวว่า เมื่อเราตายไปร่างกายของเราก็เน่าเปื่อย กระดูกของเราก็กลายเป็นฝุ่นดินแล้วเราจะกลับมาเกิดใหม่ในสภาพเช่นเดิมนั้น ย่อมเป็นไปได้ยากแน่นอนไม่กินกับปัญญาเลย
⁵ คือเรารู้ดีว่า แผ่นดินนั้นได้ก่อกินมนุษย์ไปเป็นจำนวนมากแล้ว และในบันทึกของเราก็ได้บันทึกจำนวนผู้ที่ได้ตายไปแล้วอย่างละเอียดไม่ขาดตกบกพร่องแต่ประการใด
⁶ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงข้อประหลาดใจของพวกมุชริก็นว่า นี่คือสภาพของผู้ที่ผินหลังให้กับความจริง พวกเขาพูดถึงอัลกุรอานว่าเป็นเล่ห์กลเป็นภาพกอลอน และนิยายสมัยโบราณที่เล่าต่อๆ กันมา ดังนั้นพวกเขาจึงอยู่ในภาวะสับสนไม่อยู่ในร่องรอย

6. พวกเขาได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขา
ดอกหรือ ว่าเราได้สร้างมันและประดับมันไว้
อย่างไร และมันไม่มีรอยหรือช่องโหว่เลย¹

7. และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่ให้มันกว้างออกไป
และในแผ่นดินนั้นเราได้ปักภูเขาไว้อย่างมั่นคง²
และในแผ่นดินนั้นเราให้พฤษชาติทุกชนิด
ออกงอกออกมาเป็นคู่ๆ อย่างสวยงาม³

8. เพื่อให้เป็นที่สังเกตและเป็นการเตือนให้
ระลึกแก่บ่าวทุกคนผู้สำนึกผิด⁴

9. และเราได้ให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากฟากฟ้า
เป็นที่จำเริญแล้วด้วยน้ำนั้น เราได้ให้งอกงอย
ออกมาเป็นสวนอันหลากหลาย และเมล็ดพืช
สำหรับเก็บเกี่ยว⁵

10. และต้นอินทผลัมอย่างสูงตระหง่าน ลำต้น
ของมันมีพวงย่อยลงมา มีผลซ้อนกันเป็นดับ

11. เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่ปวงบ่าว⁶ และด้วย
น้ำนั้นเราทำให้ดินแดนที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาขึ้น

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَرَزَقْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رُوسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾

تَبِيرَةً وَذَكَرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٨﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَعْقٌ تَنْبِيذٌ ﴿١٠﴾

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتَةً
كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

¹ คือพวกเขาได้พิจารณาใคร่ครวญดูท้องฟ้าข้างดอกหรือ ว่ามันถูกสร้างมาอย่างไรโดยไม่มีเสาค้ำจน
และถูกประดับประดาดวงดาวน้อยใหญ่มากมาย เพราะพวกเขาเคยพบเห็นบ้างไหมว่ามันมีช่องโหว่หรือ
รอยร้าว หรือเป็นที่น่าตำหนิอื่นจากนี้

² คือเราได้ทำให้แผ่นดินแผ่กว้างออกไปอย่างสุดลูกหูลูกตา และเราได้ปักภูเขาไว้ในแผ่นดินเพื่อมิให้มัน
แกว่งไกวหรือสั่นสะเทือน

³ และเราได้ให้พืชผัก ผลไม้ทุกชนิดงอกงอกงอยออกมาอย่างสวยงามเพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์และสัตว์

⁴ เพื่อเป็นพยานหลักฐานถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และการที่อัลลอฮ์ทรงทำให้ทั้งสองสิ่ง
นั้นเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ เพื่อเตือนให้ปวงบ่าวรำลึกถึงเดชานุภาพของพระองค์

⁵ และด้วยน้ำฝนที่ได้หลั่งลงมาจากฟากฟ้านั้น ได้อำนวยประโยชน์ให้แก่พืชผักผลไม้บนานาชนิด ในเรือก
สวนและเมล็ดพืชสำหรับเก็บเกี่ยว เช่น ข้าว ข้าวสาลี และ ฯลฯ

⁶ เราได้ให้สิ่งต่างๆ เหล่านี้งอกงอกงอยออกมาเพื่อเป็นริชกี และเป็นประโยชน์แก่สรรพสิ่งต่างๆ ที่พระองค์
สร้างขึ้นมา

17. จงรำลึกขณะที่มะลาอิกะฮ์ผู้บันทึกสองท่าน บันทึก ท่านหนึ่งนั่งทางข้างขวา และอีกท่านหนึ่งนั่งทางข้างซ้าย¹

إذ يلقى المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد ﴿٧﴾

18. ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ ไกลๆ เขานั้นมี (มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก)²

ما يلفظ من قول إلا لديه رقيب عتيد ﴿٨﴾

19. และอาการมึนงงแห่งความตายได้ปรากฏขึ้นอย่างประจักษ์แจ้ง และนั่นคือสิ่งที่เจ้าจะหลีกเลี่ยงจากมันไปไม่ได้³

وجاءت سكرة الموت بالحق ذلك ما كنت منه تحيد ﴿٩﴾

20. และสังข์จะถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันแห่งการสัญญา⁴

ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد ﴿١٠﴾

21. และทุกๆ ชีวิตจะมาพร้อมกับเขา คือมะลักผู้นำทาง และมะลักผู้เป็นพยาน⁵

وجاءت كل نفس معها سائق وشهيد ﴿١١﴾

22. โดยแน่นอนเจ้าไม่สนใจต่อเรื่องนี้⁶ ดังนั้น เราจึงเปิดสิ่งที่ปกคลุมเจ้าอยู่ให้ออกไปจากเจ้า

لقد كنت في غفلة من هذا فكشفنا عنك غطاءك فمصرحك اليوم حديد ﴿١٢﴾

¹ หมายถึงมะลัก 2 ท่าน เป็นผู้บันทึกการกระทำของมนุษย์หรือเป็นผู้สังเกตการณ์

² คือทุกๆ คำพูดที่มนุษย์กล่าวออกมาจะเป็นคำพูดที่ดี หรือคำพูดที่เลว ก็จะมีมะลักเป็นผู้เฝ้าติดตาม และจดบันทึกทุกๆ คำพูด อัลหะซันกล่าวไว้ เมื่อมนุษย์ได้ตายลง สมุดบันทึกของเขาจะถูกม้วนเก็บไว้ เมื่อถึงวันกิยามะฮ์ก็จะมีเสียงกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเจ้าเอง”

³ คือจะเกิดขึ้นอย่างแท้จริงซึ่งเจ้าเคยสงสัยและพยายามหลีกเลี่ยงมัน มีชะดิษรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ร่อฎิยัลลอฮุฮ์อันฮากกล่าวว่า เมื่อความตายได้เข้ามาครอบงำท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านได้เอามือเข็ดเหงื่อออกจากใบหน้าของท่านแล้วกล่าวว่า “ซุบฮานัลลอฮฺ แท้จริงความตายนั้นมีอาการมึนงงอย่างแน่นอน”

⁴ การเป่าสังข์แห่งการฟื้นคืนชีพ นั่นคือวันที่อัลลลอฮ์ทรงสัญญากับพวกกุฟฟารในการลงโทษ

⁵ มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนชั่วจะมีมะลัก 2 ท่าน เดินคุมเขาไป ท่านหนึ่งเดินนำไปยังทุ่งมะหฺซัร อีกท่านเป็นพยานต่อการทำงานของเข่า อิบนุอับบาสกล่าวไว้ ผู้ที่นำทางเขาคือมะลัก ส่วนผู้เป็นพยานคือตัวของเขาเอง

⁶ คือวันแห่งความรุนแรงและเร่าร้อน

วันนี้สายตาของเจ้าจึงเฉียบขาด¹

23. มะลักผู้ถูกมอบหมายกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่เตรียมไว้อยู่ที่ข้าพระองค์²

24. เจ้าทั้งสองจงโยนทุกคนที่ปฏิเสธศรัทธาและดื้อรั้น³

25. ผู้ขัดขวางการทำดี ผู้ฝ่าฝืน ผู้สงสัย

26. ซึ่งตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงโยนเขาสู่การลงโทษอันสาหัส⁴

27. (ชัยฎอน) สหายของเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดดอก แต่ว่าเขาได้อยู่ในการหลงผิดมาก่อนแล้ว⁵

28. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าอย่ามาได้เคียงต่อหน้าข้าเลย และแน่นอนข้าได้เตือนพวกเจ้าก่อนหน้าแล้ว⁶

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ۖ

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَقَارِ عَيْنِي ۚ

مَنَاجِلَ لِلْحَمِيمِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ۗ

أَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ قَالَ لَئِن لَّا

فِي الْعَذَابِ لَشَدِيدٍ ۚ

۞ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتَهُ

وَلَكِن كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۗ

قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعِيدِ ۚ

¹ คือสิ่งที่ปกปิดหัวใจ หู ตาของเจ้าอยู่ในโลกนี้

² เจ้าจะเห็นสิ่งที่ปกคลุมเจ้าอยู่ตลอดไป เพราะสิ่งที่กีดขวางถูกขจัดออกไปแล้ว

³ ในวันกียามะฮ์ มะลักผู้ถูกมอบหมายเป็นผู้ควบคุมการงานของมนุษย์จะกล่าวขึ้นมา นี่คือสิ่งที่เตรียมไว้ อยู่ที่ข้าพระองค์โดยไมขาดตกบกพร่อง

⁴ อัลลอฮ์ได้ตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ทั้งสองว่า จงโยนบุคคลเหล่านี้ลงนรกญะฮันนัม คือผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้ดื้อรั้นไม่เคารพความจริง ไม่ศรัทธาต่อวันชำระ ผู้ขัดขวางไม่ปฏิบัติตามลัทธิที่เขาพึงปฏิบัติ ผู้ฝ่าฝืน อธรรม ผู้สงสัย โดยตั้งสิ่งอื่นเป็นคู่เคียงสักการะบูชาร่วมกับพระองค์

⁵ อิบนุอับบาส และมุญาฮิดกล่าวว่า สหายในที่นี้หมายถึงชัยฎอน ชัยฎอนได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดดอก แต่ทว่าตัวของเขาเองเป็นผู้หลงผิด เป็นผู้ฝ่าฝืนและต่อต้านความจริง แล้วข้าพระองค์ก็ได้ช่วยเหลือและสนับสนุนให้เขาหลงผิดต่อไป

⁶ คือข้าได้เตือนเจ้าโดยผ่านทางบรรดาเราะซูล ข้าได้ให้คำม็กริรต่างๆ แก่พวกเจ้าแล้ว หลักฐานและข้อยืนยันต่าง ๆ ได้มีมายังพวกเจ้าแล้วอย่างครบถ้วน

34. พวกเขาจึงเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ นั่นคือวันแห่งการพำนักอยู่ตลอดกาล¹

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٢٦﴾

35. สำหรับพวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาพึงประสงค์ในสวนสวรรค์ และ ณ ที่เรานั้นยังมีอีกมากมาย²

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٢٧﴾

36. เราได้ทำลายผู้คนไปก็มากน้อยแล้ว ก่อนหน้าพวกเขาทั้งๆที่เขาทั้งหลายมีความเข้มแข็งทางสมรรถภาพกว่าพวกเขา แล้วพวกเขา ได้ออกเดินทางไปตามเมืองต่างๆ (พวกเขาเหล่านั้น) มีทางหนึ่รอดหรือ³

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢٨﴾

37. แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นข้อตักเตือนแก่ผู้มีหัวใจหรือรับฟังโดยที่เขามีความตั้งใจจริง⁴

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٢٩﴾

38. และโดยแน่นอน เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองใน

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٠﴾

¹ คือจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขา จงเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ กอดตาตะสูกกล่าวว่า พวกเขาจะปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา มะลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์จะให้سلامแก่พวกเขา และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

² ถึงแม้ว่าพวกเขาได้รับสิ่งที่เขาต้องการแล้ว เขาก็จะได้รับเพิ่มขึ้นอีก ดังเช่นคำตรัสของพระองค์ที่ว่า (لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا لِحُسْنِي وَرِيَادَةٌ) “สำหรับบรรดาผู้กระทำความดีจะได้รับ ความดี และ ได้เพิ่มขึ้นอีก” สิ่งที่จะได้เพิ่มขึ้นอีกคือ การมองไปยังพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้งนี้ตามรายงานหะดีษศ่อเฮียะฮ์บันทึกโดยมุสลิม

³ คือก่อนหน้าพวกเขาถูกพาราญเรชนั้นเราได้ทำลายประชาชาติอื่นมากมายแล้ว โดยที่พวกเขา มีความเข้มแข็งกว่าพวกเขา และพวกเขาก็ได้พบเห็นร่องรอยที่หลงเหลืออยู่เพราะการถูกลงโทษของพวกเขานั้น พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่าพวกเขาเหล่านั้นมีทางหนึ่รอดจากการลงโทษ และกฏสภาวะของอัลลอฮ์หรือไม่ พวกเขาจะมีสภาพเช่นเดียวกับพวกเขาเหล่านั้น

⁴ คือมีหัวใจที่รับฟังข้อตักเตือนแล้วนำไปคิดพิจารณาเพื่อความเข้าใจ

เวลา 6 วัน และไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ มา
สัมผัสเรา¹

39. ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว
ถึง² และจงแช่ช่องด้วยการสรรเสริญพระเจ้า
ของเจ้าก่อนการขึ้นของดวงอาทิตย์ และก่อน
การตก (ของมัน)³

40. และระหว่างเวลากลางคืน ก็จงสวดตีพระ-
องค์ด้วย⁴ และหลังเวลาสวด⁵

41. และเจ้าจงฟังวันที่ผู้เรียกร้องจะร้องเรียก
จากสถานที่ใกล้ๆ⁶

42. วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงเป่าสังข์อย่างแท้
จริง นั่นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ⁷

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
بَلِّغْ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ ﴿٤٠﴾

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

¹ เป็นการยืนยันถึงวันฟื้นคืนชีพ เพราะผู้ที่สามารถในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และไม่
เหน็ดเหนื่อยต่อการสร้างสิ่งเหล่านั้น ย่อมเหมาะสมยิ่งกว่าที่จะให้ผู้ตายกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ และ
เป็นการปฏิเสธข้อกล่าวอ้างของพวกเขายุทธที่ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเหน็ดเหนื่อยในการสร้างชั้นฟ้าทั้ง
หลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน และทรงพักผ่อนในวันที่ 7 คือวันเสาร์

² คือพวกปฏิเสธดังกล่าว

³ ก่อนที่จะมีการบัญญัติการละหมาด 5 เวลา ได้มีบัญญัติให้ละหมาด 2 เวลา คือก่อนตะวันขึ้น คือเวลา
พระผู้ และก่อนตะวันตกดินคือ เวลาอัศร ต่อมาหลังจากปรากฏการณ์อัลอิสรออแล้ว บัญญัติเวลา
ละหมาดทั้งสองจึงถูกยกเลิกไป

⁴ ก่อนปรากฏการณ์อัลอิสรออ ได้มีบัญญัติละหมาดเวลากลางคืนแก่ท่านนะบี และประชาชาติของท่าน
เป็นเวลา 1 ปี แล้วได้ถูกยกเลิกจากการเป็นวาฮิบ แต่ได้มีบัญญัติให้เป็นสุนนะฮ์ ดังคำตรัสของพระองค์
ที่ว่า (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ۗ نَافِلَةً لَّكَ) “และจากบางส่วนของกลางคืนเจ้าจงตื่นขึ้นมาละหมาด
ในเวลาของมันเป็นการสมัครใจสำหรับเจ้า (คือเป็นสุนนะฮ์)”

⁵ มุญาฮิดกล่าวว่า มีรายงานจาก อิบน์ อับบาส ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุม่ากล่าวไว้ว่า หมายถึงการกล่าวตัสบีห
หลังทุกๆ เวลาละหมาด

⁶ อับดุลลอฮ์ อิบน์ อับบาส กล่าวไว้ว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้มะลัก (อิสรอฟีล) อะลัยฮิสสลาม
ตะโกนเรียกบนแท่นหินที่บัยตุลมักดิสว่า โอ้บรรดากระดูกที่ผู้ฟังทั้งหลายและอวัยวะที่กระจัดกระจายทั้ง
หลาย แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้พวกเจ้ามารวมกันเพื่อฟังคำพิพากษาตัดสิน

⁷ คือเสียงเป่าจะมีขึ้นอย่างแท้จริงแน่นอน ซึ่งส่วนใหญ่ของพวกเขายังมีความสงสัยอยู่

43. แท้จริงเรานั่นเป็นผู้ให้มีชีวิตขึ้น และเราเป็นผู้ให้ (เขา) ตายและยังเราคือการกลับไป¹

44. วันที่แผ่นดินจะแยกออกจากพวกเขา (และพวกเขาจะ) ออกมาอย่างรีบเร่ง² นั่นคือการชุมนุมที่ง่ายตายแก่เรา³

45. เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขากล่าว⁴ และเจ้ามิได้เป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นเจ้าจงตกเดือนด้วยอัลกุรอานนี้แก่ผู้กลัวต่อสัญญาณร้ายของข้า⁵

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكُمْ
حَسْرَةٌ عَلَيْنَا يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٤٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ
فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مِنْ مَخَافٍ وَعِيدٍ ﴿٤٥﴾

¹ คือพระองค์เป็นผู้เริ่มการสร้างครั้งแรกและจะให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก และบรรดามัคลูดจะต้องกลับไปหาพระองค์ เพื่อการตอบแทนตามผลงานที่ดีและชั่วของแต่ละคน

² แล้วพวกเขาก็วิ่งออกจากกูบูรไปยังสถานที่แห่งการชำระบัญชีแห่งผลงานเป็นการตอบรับการเรียกร้องของผู้ร้องเรียก

³ การฟื้นคืนชีพและการชุมนุมกันที่ทุ่งมะหุซันนั้นเป็นเรื่องง่ายตายสำหรับเราไม่เป็นการเหน็ดเหนื่อยแก่เราแต่อย่างใด เช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า (وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَفِجًا بِالْبَصَرِ) “และพระบัญชาของเราจะมีขึ้นเพียงครั้งเดียวเสมือนกับชั่วพริบตาเดียว”

⁴ คือเรารอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาซุกรินพูดจากันเกี่ยวกับเจ้า ดังนั้นเจ้าอย่าได้กลัวหรือตกใจในเรื่องที่พวกเขาถกเถียงเลย เจ้าไม่มีอำนาจที่จะบังคับพวกเขาเหล่านั้นให้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อ และเจ้ามิได้ถูกบังคับให้กระทำเช่นนั้น

⁵ คือเจ้าจงเผยแพร่ศาสนของพระเจ้าเถิด เพราะแท้จริงผู้ที่จะรำลึกถึงนั่นคือ ผู้ที่กลัวเกรงอัลลอฮ์ และกลัวสัญญาณร้ายของพระองค์

(51) ซูเราะฮ์ อัซซารียาต

سورة الذاريات

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 60 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซารียาต

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ตั้งอยู่บนการเสริมสร้างหลักการแห่งการอีมาน และให้พินิจพิจารณาถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกภาวะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างหลักอะกีดะฮ์ที่มั่นคงที่ตั้งอยู่บนมูลฐานแห่งการยำเกรง และการศรัทธา

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงลมที่พัดฝุ่นให้กระจัดกระจายปลิวว่อน กล่าวถึงเรือเดินสมุทรในท้องทะเลได้เคลื่อนย้ายอย่างสะดวกสบายโดยเดชานุภาพของพระผู้ทรงเอกภาวะ กล่าวถึงเมฆที่อุ้มฝน และกล่าวถึงมะลาอิกะฮ์ผู้บริสุทธิ์ผู้ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับมัจลูลิก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถูกนำมาสาบานว่า การชุมนุมกันในวัน กิยามะฮ์จะเกิดขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย และแน่นอนที่สุดการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนก็จะมีขึ้นโดยปราศจากการแคลงใจ

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนเรื่องมากกล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกียะฮ์ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่ออัลกุรอานและวันปรโลก โดยกล่าวชี้แจงถึงสภาพของพวกเขาในโลกนี้ และผลที่ตามมาของพวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์ โดยที่พวกเขาจะถูกนำไปสู่ไฟนรกญะฮันนัม เพื่อเป็นการลงโทษอย่างสาสม

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอิมินผู้ศรัทธา ผู้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ตลอดเวลา และสิ่งที่อัลลอฮ์ได้จัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งความสุซสำราญและความมีเกียรติในโลกอาคิเราะฮ์ เพราะพวกเขาอยู่ในโลกดุนยาเป็นผู้กระทำความดี ทั้งนี้ตามสำนวนของอัลกุรอานในการชักชวนจงใจและการช่วยเหลือ การแก้ตัว ขอภัยและการตักเตือน

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพใน

จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ในฟากฟ้าของมันในแผ่นดินของมัน ในเทือกเขาของมัน ในที่ราบลุ่มของมัน และในการสร้างมนุษย์ในรูปแบบที่น่าพิศวงและส่วนประกอบที่ตลึงใจ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนเรื่องมากกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดาราชฎผู้มึนเมาถึงกล่าวถึงพฤติกรรมของประชาชาติที่ละเมิดฝ่าฝืนแสดงการโอหังต่อบรรดานะบี และสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา คือการถูกลงโทษและถูกทำลายอย่างพิพาศ ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของบรรดานะบีอิบรอฮีม ลูฏ มูซา และเรื่องของบรรดาผู้ละเมิด ผู้โอหังแห่งกลุ่มชนของอาด ซะมูด และนูหฺ ในการกล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ และได้มีการกล่าวซ้ำๆ ในอัลกุรอานนั้นก็เพื่อเป็นการปลอบใจแก่บรรดานะบีผู้มึนเมา และเป็นนิทศ์นุทาหารณ์ และข้อตักเตือนแก่ผู้มีวิจรรย์ญาณ แก่ผู้มีหัวใจหรือรับฟังโดยที่มีความตั้งใจจริง

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงจุดมุ่งหมายแห่งการสร้างมนุษย์และญิน นั่นคือการรู้จักอัลลอฮฺ อัสซะวะญฺิล การเคารพภักดีต่อพระองค์ การให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ การให้ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์องค์เดียว และการผินหน้าสู่พระพักตร์อันทรงเกียรติของพระองค์ด้วยการแสดงความใกล้ชิด และการอิบาดะฮฺต่อพระองค์ในทุกรูปแบบ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานต่อลมที่พัด (ฝุ่นให้) กระจายอย่างพลิ้วอ่อน
2. ขอสาบานต่อเมฆที่พยุง (ฝน) อย่างหนัก
3. ขอสาบานต่อหนาว ที่แล่นไปอย่างสะดวกสบาย¹
4. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ ผู้จัดสรรกรางาน²
5. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้ นั้นเป็นความจริงอย่างแน่นอน
6. และแท้จริงการตอบแทนจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน³
7. ขอสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีทางโคจรอย่างมากมาย⁴

وَالذَّرِيَّتِ دَرُورًا ١

فَالْمَحَلَّتِ وَقُرْآنًا ٢

فَالْمُرِيَّتِ سُبْرًا ٣

فَالْمَقْسَمَتِ أَمْرًا ٤

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقًا ٥

وَإِنَّا لَنَرِيَّتُ لَوَعْدُكُمْ ٦

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْمُرْتَبَاتِ ٧

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อลมที่พัดฝุ่นให้กระจายไปทั่วทุกแห่ง และพัดพาทรายจากแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง ทรงสาบานต่อกลุ่มเมฆที่อุ้มฝนซึ่งเป็นชีวิตชีวาของมนุษย์และสิ่งที่มีชีวิต ทรงสาบานต่อหนาวที่แล่นในท้องทะเลอย่างสะดวก และบรรพทุกผู้โดยสาร

² และทรงสาบานต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ผู้บริหารกิจการต่างๆ ทุกๆ มะลักมีหน้าที่ประจำแต่ละท่านเช่น ญิบรีล ทำหน้าที่นำวะฮีย์ไปยังบรรดานะบี มีกาอิลทำหน้าที่จัดสรรริสกี และความเมตตา อีสรอฟีลทำหน้าที่เป่าสังข์ อีสรอฮิลทำหน้าที่เค็ดวิญญาน นักตีฟซีรออธิบายว่า อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงสาบานต่อสิ่งเหล่านี้เพราะความประเสริฐและความมีเกียรติของพวกเหล่านี้ก็เป็นการบ่งชี้ถึงความประหลาดในการสร้าง และเดชานุภาพของพระองค์

³ คือสิ่งที่ถูกสัญญาไว้เช่น ผลการตอบแทนที่ดี การลงโทษ การชุมนุม การฟื้นคืนชีพ นั้นเป็นความจริงและจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

⁴ และทรงสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีโคจรและโครงสร้างอย่างรัดกุม

8. แท้จริงพวกเจ้าอยู่ในคำพูดที่ขัดแย้งกัน¹

إِنَّكُمْ لَعَلَىٰ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾

9. ผู้ที่หันเหออกจากสัจธรรมนั้นเขาจะถูกให้หันเหออกจากการศรัทธา²

يُؤْفِكُ عَنْهُم مِّنْ أَيْكَةٍ ﴿٩﴾

10. ผู้ที่กล่าวเท็จแก่ท่านนะบี จะถูกสาปแช่ง³

قِيلَ لِّلْمُفْرِصُونَ ﴿١٠﴾

11. คือบรรดาผู้ที่พวกเขาอยู่ในการสับสนหลงลืม (เรื่องของวันอาคิเราะฮ์)

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرٍو سَاهُونَ ﴿١١﴾

12. พวกเขาจะถามว่า วันแห่งการตอบแทนจะมีขึ้นเมื่อใด

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٢﴾

13. วันที่พวกเขาจะถูกทดสอบ ด้วยไฟนรก⁴

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾

14. พวกเจ้าจงลืมนรกการทดสอบของพวกเจ้าเถิด นี่คือนี่สิ่งที่พวกเจ้าเร่งร่ำมัน⁵

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِهِ سَعْتِكُمْ ﴿١٤﴾

15. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะได้อยู่ในสวนสวรรค์มากมาย และตาน้ำพุ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

¹ คือพวกกุฟฟารมักกะฮ์ อยู่ในคำพูดที่สับสนในเรื่องของมุฮัมมัดเช่น บางคนว่าเขาเป็นมายากล บางคนว่าเขาเป็นกวี และบางคนว่าเขาเป็นคนบ้าและอื่นๆ

² คือผู้ที่ถูกหันเหออกจากการฮิดายะฮ์ และถูกห้ามจากความสุชนั้น เขาถูกหันเหออกจากการอีมานต่ออัลกุรอานและมุฮัมมัด คือลบล้างอูฮุดฮ์ลัษซิบะฮ์ลัษซัลลัม

³ คือกล่าวเท็จว่าท่านนะบี คือลบล้างอูฮุดฮ์ลัษซิบะฮ์ลัษซัลลัม เป็นมายากร เป็นกวี และกล่าวเท็จ พวกเหล่านั้นจะถูกสาปแช่ง อิบнулอันบารีย์ กล่าวว่า อัลก็อตลุ คือการฆ่ามันเมื่อถูกบอกเล่าจากอัลลอสฮ์ ตะอาลา หมายถึงการสาปแช่ง เพราะว่าผู้ที่อัลลอสฮ์ทรงสาปแช่งเขา เขาผู้นั้นคือผู้ที่ถูกฆ่าประสาบความพินาศ

⁴ คือบรรดาผู้ที่พวกเขาอยู่ในการสับสนหลงลืมเรื่องวันอาคิเราะฮ์ พวกเขาจะกล่าวปฏิเสธและเหยียดหยันว่าเมื่อใดวันแห่งการสอบสวนวันแห่งการตอบแทนจะเกิดขึ้น พระองค์จะทรงตอบแก่พวกเขาว่า การตอบแทนนี้จะเกิดขึ้นในวันที่พวกเขาเข้าสู่รอกและจะถูกเผาไหม้

⁵ ยามเฝ้านรกจะกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงลืมนรกการลงโทษและการตอบแทนของพวกเจ้า นี่คือนี่สิ่งที่พวกเจ้าเร่งร่ำมันในโลกคุณยาเป็นการเหยียดหยัน

16. พวกเขาปิติยินดีในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขา
ได้ประทานให้แก่พวกเขา แท้จริงพวกเขา ก่อน
หน้านั้นเป็นผู้กระทำความดี¹

ءَاخِذِينَ مَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ يُسَبِّحُونَ
مُحْسِنِينَ ﴿٦٦﴾

17. พวกเขาเคยหลับนอนแต่เพียงส่วนน้อย
ของเวลากลางคืน

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿٦٧﴾

18. และในยามรุ่งสางพวกเขาขอภัยโทษ (ต่อ
พระองค์)

وَبِالْأَصْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٦٨﴾

19. และในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจัดไว้เป็น
ส่วนของผู้เอื่อยขอ และผู้ไม่เอื่อยขอ²

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٦٩﴾

20. และในแผ่นดินนี้มีสัญญาณต่าง ๆ สำหรับ
ผู้ศรัทธาเชื่อมั่น

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٧٠﴾

21. และในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เห็น
ดอกหรือ³

وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧١﴾

¹ เมื่อได้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารแล้ว ทรงกล่าวถึงสภาพของบรรดามุอฺมินว่า บรรดาผู้ยำเกรงนั้น พวกเขาจะสุขสำราญอยู่ในสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำไหลผ่านอย่างสุดลูกหูลูกตา พอใจในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา เช่นการให้เกียรติและความสุขสำราญ เพราะในโลกดุนยานั้นพวกเขาเป็นผู้กระทำความดี

² ความดีที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้น ก็คือในเวลากลางคืนพวกเขาอนนอนน้อย และทำละหมาดมาก ๆ อัลลอฮ์กล่าวว่า พวกเขาอดทนในการละหมาดกลางคืน และนอนน้อย ในยามรุ่งสางพวกเขาขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ เพราะความบกพร่องของพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขากระทำความดี พวกเขาก็ยังนับว่ามีความผิด ดังนั้นพวกเขาจึงขอภัยโทษอย่างมากในยามรุ่งสาง นอกจากนั้นพวกเขายังได้จัดสรรปันส่วนในทรัพย์สินสมบัติไว้สำหรับผู้เอื่อยขอ และผู้ไม่เอื่อยขอ

³ ในแผ่นดินนี้มีหลักฐานอย่างชัดเจนที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพ และเอกภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา สำหรับผู้ที่เชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และในตัวของพวกเขาเองก็มีสัญญาณและข้อเตือนสติ ตั้งแต่เริ่มแรกของการสร้างพวกเขาจนกระทั่งสิ้นสุด พวกเขาไม่เห็นอาณาภาพของอัลลอฮ์ในการสร้างพวกเขาเพื่อพวกเขาจะรับรู้ถึงอาณาภาพของพระองค์ในการให้พื้นดินชีพดอกหรือ?

22. และในฟากฟ้ามีปัจจัยยังชีพของพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا تَوَعَّدُونَ ﴿٢٢﴾

23. ดังนั้น จึงขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้า
และแผ่นดินนี้ว่า แท้จริง (สิ่งที่ถูกสัญญาไว้)
เป็นความจริงอย่างแน่นอน เสมือนกับที่พวกเขา
เจ้าสนทนากัน²

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾

24. เรื่องราวของแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีม
ได้มาถึงเจ้าบังใหม่³

هَلْ أَنْتَكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾

25. เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม)
พวกเขากล่าวว่า ศานติ เขากล่าว (ตอบ) ว่า
ศานติ (พวกท่านเป็น) หมูชนผู้แปลกหน้า

إِذْ خَلَوْا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. แล้วเขาก็รีบเข้าไปหาครอบครัวของเขา
แล้วได้นำลูกวัวอัน (ซึ่งย่างเสร็จแล้ว) ออกมา

فَرَأَى إِلَىٰ آهْلِهَا فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

27. และได้วางมันไว้ข้างหน้าพวกเขา เขากล่าว
ว่า พวกท่านไม่รับประทานหรือ⁴

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ إِنَّا لَا تَطْمَئِنُّونَ ﴿٢٧﴾

¹ คือในชั้นฟ้านั้นมีสาเหตุแห่งปัจจัยยังชีพของพวกเขาคือ ฝน ซึ่งมันเป็นชีวิตชีวาของประเทศและปวง
บ่าว และสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้เช่นเดียวกันในฟากฟ้า

² คือขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า สิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้เช่น ปัจจัยยังชีพ การฟื้นคืนชีพ
และการชุมนุมนั้นเป็นความจริง และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น เหมือนกับ
การที่พวกเขาสนทนากันอัลกุรฏบียักกล่าวว่า ปัจจัยยังชีพนั้นเปรียบเสมือนการสนทนากัน มันจะไม่จาก
ไปจากเจ้าของของมันไม่ว่าในสภาพใด ในอะติษกล่าวไว้ มีความว่า “หากคนหนึ่งคนใดในพวกท่านหนี
จากริชกิของเขา มันก็จะติดตามเขาไป เหมือนกับที่ความตายจะติดตามเขา”

³ อิบรอฮีมกล่าวว่า “แขกผู้มีเกียรตินี้หมายถึงญิบรียล มีกาอิล และอิสรอเฟิล อะลัยฮิมุสลาม มะลา-
อิกะฮ์ เหล่านี้เป็นผู้มีเกียรติ ณ ที่อัลลอฮ์

⁴ อิบรอฮีมกล่าวว่า การที่อิบรอฮีมปฏิเสธพวกเขาว่าเป็นคนแปลกหน้าก็เพราะว่ามะลาอิกะฮ์เหล่านั้น
ได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) ในรูปแบบของชายหนุ่มรูปร่างสวยงาม ภูมิฐาน อิบรอฮีมได้กล่าวออกมา
เช่นนั้น โดยที่บรรดาแขกไม่ได้ยิน หลังจากนั้นเขาได้หลบเข้าไปข้างในบ้านเพื่อเตรียมอาหารให้แก่แขก
แล้วได้นำลูกวัวอันย่างสำเร็จมาวางไว้ต่อหน้าแขกและกล่าวเชิญให้รับประทาน

28. (เมื่อพวกเขาไม่รับประทานอาหาร) ดังนั้น เขารู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขาบอกว่า อย่ากลัวเลย และได้แจ้งข่าวดีแก่เขาเกี่ยวกับลูกคนหนึ่งที่มีความรู้

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرْهُ
بِعَلْمٍ عَلَيْهِ ﴿٢٨﴾

29. แล้วภรรยาของเขาก็ได้ออกมาตะโกนพลาง ตบหน้าของนาง (ด้วยความประหลาดใจ) แล้วกล่าวว่า (ฉัน) เป็นหญิงแก่ (และ) เป็นหมัน¹

فَأَقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرَقٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا
وَقَالَتْ عَجْرٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. พวกเขาบอกว่า เช่นนั้นแหละพระเจ้าของเธอได้ตรัสไว้เช่นนั้น แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ²

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

31. เขากล่าวว่า ดังนั้นความมุ่งหมายของท่านคืออะไรเล่า โอ้บรรดาทูตเอ๋ย³

﴿٣١﴾ قَالَ فَاخْطُبْكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

32. พวกเขาบอกว่า แท้จริงเรากลูกส่งมายังหมู่ชน ผู้กระทำผิด

قَالُوا إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. เพื่อเราจะได้โยนก้อนหินทำด้วยดินเหนียว แข็งลงบนพวกเขา

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

¹ อิบรอฮีมรู้สึกกลัวเมื่อเห็นบรรดาแขกไม่ยอมรับประทานอาหาร พวกเขาบอกว่า อย่ากลัว พวกเราเป็นทูตแห่งพระเจ้าของท่าน และได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่าจะได้ลูกคนหนึ่งจากภรรยาของเขาเขาเราะฮ์และจะเป็นผู้รู้คนหนึ่งเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะ ภรรยาของอิบรอฮีมได้ทราบข่าวก็วิ่งออกมายังพวกเขาแล้วร้องตะโกนด้วยเสียงดังว่า ฉันเป็นหญิงแก่และเป็นหมัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไร อิมามญะลาลกล่าวว่า ขณะนั้นนางมีอายุ 99 ปี อิบรอฮีมมีอายุ 120 ปี

² คือเรื่องนี้ ดังที่พวกเราได้บอกกับท่าน และนี่คือสิ่งที่พระเจ้าของท่านได้บัญญัติไว้แล้ว ดังนั้นท่านอย่าได้ประหลาดใจ หรือสงสัยแต่ประการใด

³ อัลบัยฎอียีกกล่าวว่า เมื่ออิบรอฮีมรู้ว่าพวกเขาเป็นมะลาอิกะฮ์แน่นอนพวกเขาจะไม่ลงมาพร้อมกันเช่นนี้ นอกจากจะมีเรื่องสำคัญ จึงได้ถามเช่นนั้น

34. ถูกตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้ว ณ ที่พระเจ้า
ของเจ้าสำหรับพวกที่ละเมิดขอบเขต¹

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٥١﴾

35. ดังนั้น เราได้นำผู้ที่อยู่ในเมืองนั้นจากหมู่
ผู้ศรัทธาออกมาให้พ้น

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

36. และเราไม่พบผู้ใดในเมืองนั้น นอกจาก
บ้านหลังหนึ่งของพวกผู้นอบน้อม²

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

37. และเราได้เหลือสัญญาหนึ่งไว้ สำหรับ
บรรดาผู้ที่กลัวต่อการลงโทษอันเจ็บปวด³

وَرَكَّافِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٥٤﴾

38. และในเรื่องของมุซา เมื่อเราส่งเขาไปยัง
ฟิรเอานู พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง

رَفِئِ مَوْسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

39. แต่ฟิรเอานูได้ผินหลังออกไปพร้อมกับ
บริวารของเขา แล้วกล่าว (ถึงการทำหน้าที่ของ
มุซา) ว่า นักเล่นกล หรือคนบ้า

فَتَوَلَّى بِرُكْبِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٦﴾

¹ พวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งพวกเรามาเพื่อทำลายหมู่ชนลุ่มหลง ซึ่งพวกเขาได้กระทำบาปอันยิ่งใหญ่และน่าเกลียด เช่นการสมสู่ระหว่างเพศชาย การปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา เป็นต้น โดยเราจะทำลายพวกเขาด้วยก้อนหินที่ทำจากดินเหนียวถูกเผาจนแข็ง นอกจากนี้ ก้อนหินทุกก้อนจะถูกทำเป็นเครื่องหมายมีชื่อกำกับของผู้ที่จะได้รับโทษ คือผู้ที่ละเมิดกระทำบาป อัคศอฮียี กล่าวไว้ในหมู่บ้านของลุ่มหลงนั้นมีพลเมืองอยู่ 6 แสนคน ญิบริลได้ใช้ปีกของเขาขุดลงไปไนใต้แผ่นดิน แล้วถอนรากหมู่บ้านของพวกเขา แล้วได้ยกขึ้นจนกระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างบนฟ้าได้ยินเสียงของพวกเขาลงมาแล้วได้พลิกคว่ำลง จากนั้นได้ส่งก้อนหินขว้างมาโดนพวกเขา

² คือเราได้นำเอาผู้ศรัทธาที่อยู่ในหมู่บ้านของลุ่มหลงออกมาเพื่อมิให้ถูกทำลาย มุญาฮิดกล่าวว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นคือ ลูฏ และบุตรสาวของเขาทั้งสองเท่านั้น จุดมุ่งหมายของอายะฮ์คือชี้แจงถึงบรรดามุอิมินจำนวนน้อยที่รอดพ้นจากการลงโทษ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจำนวนมากที่คู่ควรแก่การลงโทษและความพินาศ

³ ณ หมู่บ้านลุ่มหลงนั้นเราได้เหลือสัญญาหนึ่งไว้หลังจากหมู่บ้านนั้นถูกทำลาย นั่นคือทะเลสาบ DEAD SEA หรือ (البحر الميت) ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดามุอิมินที่กลัวการลงโทษอย่างเจ็บปวด เพื่อจะมีได้ปฏิบัติเยี่ยงการกระทำของหมู่ชนลุ่มหลง คือกระทำความผิดเพศ

40. ดังนั้น เราได้อาเขา มา และไพร่พลของเขา
แล้วเราได้โยนพวกเขา ลงไปในทะเล และตัวเขา
ก็ถูกประณาม¹

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُمْ يُمِيزُونَ ﴿٤٠﴾

41. และในเรื่องของอ้ายัด เมื่อเราได้ส่งลมพายุ
ที่ทำให้ลายล้างมายังพวกเขา

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. มันมิได้เหลืออะไรทิ้งไว้เลย เมื่อมันได้พัด
กระหน่ำมา นอกจากจะทำให้สิ่งนั้นพินาศ
ย่อยยับ²

مَا نَذَرْنَا مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

43. และในเรื่องของษะมูด เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวก
เขาว่า พวกท่านจงสนุกกราบเรื่อไปช่วยขณะหนึ่ง
เถิด

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. แต่พวกเขาได้ทำทายเป็นอหังต่อพระบัญชา
ของพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นเสียงกัมปนาท
ก็ได้คร่าชีวิตพวกเขา ขณะที่พวกเขาจ้องมอง
ดูอยู่

فَتَوَاعَنُ أَمْرٍ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

¹ ในเรื่องของมูซา เราได้ทำให้เป็นสัญญาณ หรือข้อเตือนสติเมื่อเราได้ส่งเขาไปยังฟิรเอาน พร้อมกับด้วยหลักฐานอันแข็งแกร่งและขัดแย้งแต่ฟิรเอานได้ผินหลังให้ไม่ศรัทธาต่อมูซา เพราะเขาถือว่ามูซาเป็นช่างแข็งโดยมีไพร่พลให้การสนับสนุนแก่เขา เมื่อมูซาได้นำสิ่งปาฏิหาริย์มาแสดงเพื่อยืนยันถึงการเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ฟิรเอานและพรรคพวกของเขาได้กล่าวว่าเป็นมายาการและคนบ้า ดังนั้นเราจึงลงโทษเขา และไพร่พลของเขาด้วยการให้จมน้ำตาย เขาจึงถูกประณามเพราะการปฏิเสธศรัทธา

² ในเรื่องของอ้ายัด เราได้ทำให้เป็นข้อเตือนสติแก่ผู้ที่ใคร่ครวญเมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำให้ลายล้างมายังพวกเขาซึ่งมันไม่มีความดีเลย เพราะมันมิได้อุ้มฝนมา และมีได้ทำให้ต้นไม้ผสมพันธุกัน แต่มันเป็นลมพายุที่ทำให้ลายล้างนำความพินาศมาสู่พวกเขา นักตีฟซีรากล่าวว่า ลมพายุที่อัลลอฮ์ส่งไปยังพวกเขา คือลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง เป็นเวลาถึง 8 วันติดต่อกัน ทำลายบ้านเรือน หอบเอาผู้คนขึ้นไปข้างบน และตกลงมาเป็นร่างศพ และจะนอนตายอยู่เช่นนั้นประหนึ่งต้นอินทผลัมที่กลวงล้มระเนระนาด

45. แล้วพวกเขาไม่สามารถจะลุกขึ้นยืนได้ และพวกเขา ก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้¹

فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ ﴿٥٥﴾

46. และหมู่ชนของนุหุก่อนหน้านั้น แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน²

وَقَوْمٍ نُوحٍ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٦﴾

47. และชั้นฟ้า เราได้สร้างมันด้วยพระหัตถ์ของเรา และแท้จริงเราได้แผ่ให้กว้างไพศาล³

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِينَا وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٥٧﴾

48. และแผ่นดินนั้น เราได้แผ่ขยายมันออกไป ดังนั้นเราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยียม

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَبْهُدُونَ ﴿٥٨﴾

49. และจากทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ ๆ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ⁴

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

50. ดังนั้นพวกเขาจงเร่งรีบไปหาอัลลอฮ์เถิด แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกเขา

فِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكَرُمَتُهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾

¹ ในเรื่องของชะมูดเราก็ดำเนินการให้เป็นข้อเตือนสติเช่นกัน เพื่อเป็นนัยทัศน์อุทาหรณ์ คือเมื่อเราได้ส่งขอและขูไปเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาสู่ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ พวกเขาได้ปฏิเสธและได้ฝ่าอุฐนะบียอและฮุได้กล่าวเตือนพวกเขาว่า พวกเขาทำงานจนสนุกสำราญไปเพียง 3 วันเกิด แต่พวกเขา ก็ยังห้อยผยองโอหังไม่ยอมปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ ดังนั้นเสี่ยงกับพินาหรือเสี่ยงฟ้าผ่าก็ได้คร่ำพวกเขา โดยที่พวกเขาจ้องมองดูเพราะเสียงนั้นได้เกิดขึ้นในเวลากลางวัน พวกเขาไม่สามารถที่จะลุกขึ้นหรือวิ่งหนีไปได้ คือไม่สามารถที่จะคุ้มครองช่วยเหลือตัวเองได้

² เราได้ทำลายหมู่ชนนุหุกด้วยการให้เกิดน้ำท่วมก่อนหมู่ชนที่กล่าวมาข้างต้น เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืนไม่เชื่อฟังการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์องค์เดียว

³ นี่คือการปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่จากปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพของพระเจ้า นั่นคือ การสร้างชั้นฟ้าอย่างรัดกุม และสิ่งที่มีการผูกพันกับมันคือ ดวงดาวน้อยใหญ่ ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ การสร้างนี้ได้เสร็จสมบูรณ์ด้วยเดชานุภาพและพลังของอัลลอฮ์ซึ่งจะหาพลังอื่นใดเทียบเท่าได้ไม่

⁴ อีกปรากฏการณ์หนึ่งแห่งเดชานุภาพของพระองค์ก็คือ ทรงขยายแผ่นดินให้กว้างขวางออกไปอย่างสุดสายตาเพื่อให้พวกเขาใช้ทำประโยชน์ในการทำนุ และเพาะปลูกตลอดจนก่อสร้างอาคารที่พัก และจากทุกสิ่งเราได้สร้างมันเป็นคู่ ๆ หรือเป็นสองชนิดที่แตกต่างกัน คือเพศผู้และเพศเมีย เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญถึงเดชานุภาพของพระองค์ และให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์

51. และพวกท่านอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน¹

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكَرِيمٌ
ذَكِيرٌ مِّنْهُ ﴿٥١﴾

52. เช่นนั้นแหละ ไม่มีรอซูลคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะกล่าวว่าเป็นนักเล่นกลหรือคนบ้า

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رُّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ ﴿٥٢﴾

53. พวกเขาได้สังเสียในเรื่องนี้แก่กันกระนั้นหรือ เปล่าเลย แต่ว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดเกินขอบเขต²

أَتَوَصَّوهُم بِمَا لَمْ يَكُنْ لَهُم قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٥٣﴾

54. ดังนั้น เจ้าจงผินหลังออกจากพวกเขาเถิด แล้วเจ้าจงไม่เป็นผู้ถูกตำหนิ

فَنُؤَلِّمُهُم مَّا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾

55. และจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงการตักเตือนนั้นจะให้ประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา³

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

57. ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٥٧﴾

¹ คือจงหันไปพึ่งต่ออัลลอฮ์ รีบเร่งไปสู่การให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์ และเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ และอย่าได้ตั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือรูปปั้นเป็นพระเจ้าคู่เคียงกับอัลลอฮ์ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการลงโทษของอัลลอฮ์

² เป็นการปลอบใจท่านนะบี คือลัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม คือดังที่หมู่ชนของเจ้าได้ปฏิเสธเจ้านั้น โดยกล่าวว่าเจ้าเป็นมายากรหรือคนบ้า ก่อนหน้านั้นหมู่ชนในสมัยก่อนจากเจ้าก็ได้ปฏิเสธต่อบรรดารอซูลของพวกเขามาแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้เสียใจต่อคำกล่าวของพวกอาชญากรเหล่านั้นเลย บรรดาชนรุ่นก่อนๆ ได้สังเสียแก่ชนรุ่นหลังๆ ให้ปฏิเสธเช่นเดียวกันเช่นนั้นหรือ เป็นคำถามเชิงประหลาดใจต่อพฤติกรรมที่สอดคล้องกันของพวกเขากัน เปล่าเลย พวกเขามีได้สังเสียต่อกันหรอก แต่การละเมิดที่เกินขอบเขตของพวกเขาดังหากที่ทำให้พวกเขาปฏิเสธและฝ่าฝืน

³ คือเจ้าจะไม่ถูกตำหนิและถูกประณาม เพราะเจ้าได้เผยแผ่ศาสนาแล้ว และได้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับอะมานะฮ์แล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้ละทิ้งการตักเตือน เพราะจิตใจของผู้ศรัทธานั้นจะได้รับประโยชน์และซาบซึ้งต่อข้อตักเตือนที่ดี

(52) ซูเราะฮ์ อัญญา

سورة الطور

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 49 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัญญา

ซูเราะฮ์ อัญญาเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับหลักการศรัทธาของอิสลาม โดยเฉพาะปัญหาหลักของอัลอะกีเตฮ์ คือความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงความน่ากลัว และความรุนแรงของวันกิยามะฮ์ สิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบเห็นในสถานการณ์อันน่าสะพรึงกลัว คือสถานการณ์แห่งการสอบสวน และมีการสาบานว่าการลงโทษจะเกิดขึ้นแก่พวกกุฟฟารอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ไม่มีผู้ใดที่จะห้ามปราม หรือปกป้องจากการลงโทษได้ การสาบานด้วยสิ่งต่างๆ 5 อย่างนั้น เป็นการเตือนให้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่อง

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาผู้ยำเกรงขณะที่พวกเขาอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญอยู่บนเตียงที่หันหน้าเข้าหากัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานความสุขสำราญนานาประการให้แก่พวกเขา เช่น หญิงพรหมจารีย์ที่สวยงาม การพบปะอย่างถ้วนหน้ากับบุตรหลาน ความปลื้มปิติยินดีกับอาหารและเครื่องดื่มนานาชนิด ผลไม้และอาหารพวกเนื้อชนิดต่างๆ ตามความต้องการและปรารถนา และอื่นๆ จากนั้นในจำพวกของความสุขสำราญ โดยไม่เคยพบเห็นและนึกคิดมาก่อนเลย

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสาสน์ของมุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ-ซัลลิม และใช้เขาให้ว่ากล่าวตักเตือนพวกปฏิเสธศรัทธา โดยมีพักต้องคำนิ่งถึงคำกล่าวร้ายของพวกมุชริกีนที่มีต่อเขา และสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งและกุขึ้นให้แก่เขาเกี่ยวกับการเผยแพร่สาสน์และการเป็นรอซูล โดยที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงโปรดปรานให้แก่มุฮัมมัดด้วยการเป็นนะบีและเป็นรอซูล ดังนั้นมุฮัมมัดจึงมิได้เป็นนักเล่ห์กล หรือเป็นคนวิกลจริต ตามคำกล่าวอ้างของพวกมุชริกีน

ซูเราะฮ์ได้ปฏิเสธข้อกล่าวอ้างที่เป็นความเท็จของพวกมุชริกีนที่เกี่ยวกับการเป็น
 หนะบีของมุฮัมมัด คือลัลลอลอฮุอะลียะฮิวะซัลลัม และได้ตอบโต้พวกเขาด้วยหลักฐาน
 อันชัดแจ้ง และข้อพิสูจน์ที่เด็ดขาดหนักแน่น พร้อมกับได้นำหลักฐานที่บ่งชี้ถึงข้อ
 เท็จจริงแห่งศาสน์ของมุฮัมมัด คือลัลลอลอฮุอะลียะฮิวะซัลลัม มาแสดงให้เห็นที่ประจักษ์

ในตอนท้ายของซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเหน็บแนมพวกปฏิเสธศรัทธา และ
 บรรดาเจวิดของพวกเขาโดยการประณามและการตำหนิ และได้อธิบายถึงการดีร้าย
 อย่างฉกาจของพวกเขา และใช้ให้ท่านรอซูล คือลัลลอลอฮุอะลียะฮิวะซัลลัม อดทน
 ต่อการถูกทำร้ายในแนวทางของอัลลอฮ์ จนกว่าความช่วยเหลือของอัลลอฮ์จะมาถึง

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์อัฏฏูร” เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเริ่มต้น
 ซูเราะฮ์ด้วยการสาบานต่อภูเขา “อัฏฏูร” ซึ่งพระองค์ทรงสนทนากับท่านนะบีมุซา
 อะลัยฮิสสลาม ดังนั้นภูเขาอัฏฏูร จึงได้รับแสงสว่าง และความอุดมสมบูรณ์จาก
 พระเจ้าทำให้เป็นแหล่ง หรือสถานที่ที่มีเกียรติเหนือบรรดาภูเขาทั้งหลายในโลก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานต่อภูเขาอิฎฎุร

وَ الطُّورِ ١

2. ขอสาบานต่อคัมภีร์ ที่ถูกจารึกไว้

وَ كَتَبِ مَسْطُورٍ ٢

3. ในม้วนกระดาษหรือหนังสือที่กางแผ่

وَ رَقٍ مَّنشُورٍ ٣

4. ขอสาบานต่ออาคารที่ถูกเยื่อนอย่างสม่ำเสมอ

وَ اللَّيْتِ الْمَعْمُورِ ٤

5. ขอสาบานต่อท้องฟ้าที่อยู่เบื้องสูง

وَ السَّفِّ الْمَرْفُوعِ ٥

6. ขอสาบานต่อทะเลที่ลึกโชติช่วง (ในวัน
กียามะฮ์)¹

وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ٦

7. แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَرَفِيعٌ ٧

8. ไม่มีผู้ใดจะเบี่ยงบ่ายมันได้²

مَالَهُ مِنْ دَافِعٍ ٨

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วย 5 สิ่ง คือภูเขาอิฎฎุร คัมภีร์อัลกุรอาน บัยตุลมะอะอุมร หรือ อัลกะอับะฮ์ ท้องฟ้า และทะเล พระองค์ทรงสาบานต่อภูเขาอิฎฎุร ซึ่งทรงสนทนากับนะบีมูซา ทรงสาบานต่อคัมภีร์ ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่รอซูลคนสุดท้าย คืออัลกุรอานุลอะซีมี ซึ่งถูกบันทึกไว้ในม้วนกระดาษหรือหนังสือที่กางแผ่ ทรงสาบานต่อบัยตุลมะอะอุมร คืออาคารที่มีมะลาอิกะฮ์ผู้บริสุทธิ์เวียนรอบอยู่เป็นประจำ หรืออัลกะอับะฮ์ที่มีบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาเวียนรอบอยู่ประจำ ทรงสาบานต่อท้องฟ้าที่มีอยู่เบื้องสูง ทรงตัวอยู่โดยปราศจากเสาค้ำจุนด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์ และทรงสาบานต่อทะเลที่ลึกโชติช่วงในวันกียามะฮ์ หรือทะเลที่เอ่อล้นไปด้วยน้ำอย่างมากมาย ทั้ง 5 สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพและความรอบรู้ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

² การสาบานที่เกิดขึ้นนั้น เพื่อเป็นการยืนยันว่าสิ่งที่กล่าวต่อไปนั้นเป็นความจริง สิ่งที่พระองค์ทรงกล่าวต่อไปนั้นก็คือการลงโทษของพระองค์นั้นจะเกิดขึ้นจริงและแน่นอน ไม่มีผู้ใดจะหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีไปได้ หมายถึงว่าการลงโทษนั้นจะประสบแก่พวกมุชริกีนอย่างแน่นอน

9. วันที่ชั้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างซูลมุนรูนุวาย

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۝٩

10. และเทือกเขาจะปลิวว่อนกระจัดกระจาย¹

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝١٠

11. ดังนั้นความหายนะในวันนั้นจึงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ

فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١١

12. บรรดาที่พวกเขาอยู่ในการมั่วสุมการเล่นอย่างไร้สาระ²

الَّذِينَ هُمْ فِي حُوضٍ يَلْعَبُونَ ۝١٢

13. วันที่พวกเขาจะถูกผลักลงนรกญะฮันนัมอย่างผลักใส่ไล่ส่ง

يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا ۝١٣

14. นี่คือไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธมัน³

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ۝١٤

15. นี่คือเล่ห์กลหรือ หรือว่าพวกเจ้ายังมองไม่เห็น

أَفَسِحْرُهُذَآءُ أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝١٥

16. จงเข้าไปเผาไหม้ในนั้น พวกเจ้าจะทนได้หรือทนไม่ได้ก็เท่าเทียมกันสำหรับพวกเจ้า แท้จริงพวกเจ้านั้นจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้า

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝١٦

¹ ส่วนกำหนดเวลาของการลงโทษจะเกิดขึ้นนั้นก็คือ วันที่ชั้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง และเทือกเขาจะแตกออกและปลิวว่อนกระจัดกระจายไปทุกหนแห่ง

² เป็นการสาปแช่งแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา คือความหายนะ ความชั่วร้ายและความเลวทุกชนิดจึงประสบแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเชื่อมั่นต่อสิ่งที่บรรดาอูซูลนำมาเผยแผ่ และบรรดาผู้ที่มั่วสุมอยู่กับการเล่น ไม่สนใจต่อการอิमानและประกอบคุณงามความดี เพื่อที่จะขัดเกลาจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ และให้ความเอกภาพแด่พระองค์

³ ในวันกิยามะฮ์นั้น ยามผู้เฝ้านรกจะมัดมือมัดเท้าพวกกุฟฟารแล้วผลักลงนรกอย่างรุนแรง แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงลิ้มรสไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าปฏิเสธมัน และเย้ยหยันมันในโลกดุนยา

ได้กระทำไว้เท่านั้น¹

17. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ และความสุขสำราญ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُوبٍ

18. ได้รับความสุขอันล้นพ้นตามที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา และพระเจ้าของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของเปลวไฟ²

فَكَفَّهِم بِمَا أَنَّهُمْ رَبُّهُمْ

وَوَقَّهْم رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

19. พวกเขาจึงกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

20. นอนเอกเขนกอยู่บนเตียงเรียงชิดติดกัน และเราให้พวกเขามีคู่ครองเป็นสาวสวยดวงตาโตคม³

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ

بِحُورٍ عِينٍ

21. และบรรดาผู้ศรัทธา บรรดาลูกหลานของพวกเขาจะดำเนินตามพวกเขาด้วยการศรัทธา

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِذْنِ الْحَقِّ

بِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَمَا أَلْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ شَيْئًا

¹ และจะกล่าวแก่พวกเขาอีกเป็นเชิงเหน็บแนมว่าสิ่งที่พวกเขามองเห็นด้วยสายตาของพวกเขาหมายถึงการลงโทษมันเป็นสิ่งที่ลึกลับหรือว่าวันนี้พวกเขาตาบอดมองไม่เห็นอะไร เหมือนกับที่พวกเขาเคยตาบอดจากการทำความดี และการศรัทธาในโลกดุนยา และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาอีกว่า จงเข้าไปลิ้มรสการเผาไหม้ให้สาสมมีผลเท่าเทียมกัน พวกเขาจะทนได้หรือทนไม่ได้ต่อการลงโทษนี้ และแน่นอนพวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยาอันเนื่องมาจากการทำชิริก และการฝ่าฝืน

² เมื่อพระองค์ทรงกล่าวถึงสภาพของชาวนรก ขณะเดียวกันก็กล่าวถึงสภาพของชาวสวรรค์ นี่คือสำนวนของการจงใจ และการขู่ล้าทับ ซึ่งเป็นสำนวนของอัลกุรอาน นั่นคือบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ ไม่เป็นผู้ทำชิริก และฝ่าฝืนข้อบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อย่างสุขสำราญตลอดไป จะเฮอร์ตอ้อยอยู่กับการกินผลไม้มานานชนิด ซึ่งพระเจ้าของพวกเขาได้ให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับความคุ้มครองป้องกันจากการลงโทษของไฟนรก

³ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเขาจึงกินจงดื่มตามใจชอบ นี่คือผลแห่งการตอบแทนที่ดี เพราะพวกเขาได้กระทำความดีไว้ ขณะที่พวกเขากำลังเพลิดเพลินอยู่กับการกิน การดื่มมันนั้น พวกเขาจะนอนเอกเขนกอยู่บนเตียงที่เรียงชิดติดกัน หันหน้าเข้าหากัน และเราจะให้พวกเขาได้พบกับคู่ครองที่มีความสวยงามเป็นหญิงสาวที่มีผิวขาวนัยน์ตากว้างโตคม

เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับพวกเขา และเราจะไม่ให้การงานของพวกเขาลดหย่อนลงจากพวกเขาแต่อย่างใด แต่ละคนย่อมได้รับการค่าประกันในสิ่งที่เขาชวนชวยไว้¹

كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿١١﴾

22. และเราจะเพิ่มพูนให้แก่พวกเขา ซึ่งผลไม่และเหนือตามที่พวกเขาต้องการ²

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍ وَلِحْمِ مَا يَشْتَهُونَ ﴿١٢﴾

23. พวกเขาจะแลกเปลี่ยนถ้อยคำกันในสวรรค์ จะไม่มีการพูดจาตลกคะนอง และไม่มีการทำบาป

يَنْتَعِمُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا نَعُوقُهَا وَلَا تَأْنِيْمٌ ﴿١٣﴾

24. มีเด็กวัยรุ่นของพวกเขาวนเวียนรับใช้พวกเขา เสมือนว่าพวกเขา เช่นไข่มุกถูกปกปิดไว้³

﴿ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وُعْدَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿١٤﴾

25. และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันหน้าเข้าหากัน สอบถามซึ่งกันและกัน

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٥﴾

26. พวกเขากล่าวว่าแท้จริง แต่ก่อนนี้(ในโลก ดุนยา) พวกเราอยู่กับครอบครัวของเราเป็นผู้มีความวิตกกังวล

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُتَشَفِّعِينَ ﴿١٦﴾

¹ บรรดาผู้ศรัทธานั้น ลูกหลานของพวกเขาก็จะดำเนินงานตามร่องรอยของพวกเขาด้วยการเป็นผู้ศรัทธาเช่นเดียวกัน นอกจากนี้เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับพวกเขาเป็นการเพิ่มความสุขอีกโสดหนึ่งด้วย และเราจะไม่ให้ผลตอบแทนแห่งการงานของเขาลดน้อยลงแต่อย่างใด เพราะทุกๆ คนในวันกียามะสุนั้นจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของเขา หากแต่ว่าอัลลอฮ์ ตะอาลาจะทรงให้บรรดาลูกหลานได้รับเกียรติสูงขึ้น

² นอกเหนือจากสิ่งที่พวกเขาได้รับความสุขนานาประการแล้ว เราก็จะให้พวกเขาได้รับความโปรดปรานเพิ่มขึ้นอีกทางด้านโภชนาการ เช่น เนื้อชนิดต่างๆ และผลไม้หลากชนิดตามที่พวกเขาต้องการ

³ มีการแลกเปลี่ยนถ้อยคำกัน มีการพูดจาหยอกล้อกันเพราะความดีใจ แต่มิใช่การพูดพาล่มเพราะการมีนเมาเช่นในโลกดุนยา และมีเด็กวัยรุ่นอายุรุ่นราวคราวเดียวกันคอยรับใช้ เด็กๆ เหล่านี้ก็กล่าวกันว่า มีความสวยงาม และความบริสุทธิ์เปรียบเสมือนไข่มุกที่อยู่ในเปลือกหอย

27. ดังนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่เรา และได้ทรงปกป้องเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งสมรือน¹

فَمَنْ لَّهِ عَلَيْنَا وَفَشَا عَذَابَ السَّمُورِ ﴿٢٧﴾

28. แท้จริง ก่อนหน้านั้นเราได้วิงวอนต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ

إِنَّهُ هُوَ اللَّهُ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

29. ดังนั้น จงกล่าวเตือน (พวกเขาเถิด) เนื่องเพราะความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นไคร และมีได้เป็นบ้า

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ

وَلَا جُنُونٍ ﴿٢٩﴾

30. หรือพวกเขา กล่าวว่า (มุฮัมมัด) เป็นกวี เราคอยภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นแก่เขา³

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبِيٌّ بِرَبِّهِ رَبِّ الْعَمَلُونَ ﴿٣٠﴾

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงคอยเถิด แท้จริงฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยร่วมกับพวกท่าน⁴

قُلْ تَرِصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَصِينَ ﴿٣١﴾

32. หรือว่าสติปัญญาของพวกเขาใช้พวกเขาให้เชื่อเช่นนั้น หรือว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعَهُمْ هَذَا أَنَّهُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾

¹ คือบางคนในหมู่พวกเราจะถามซึ่งกันและกันถึงชีวิตความเป็นอยู่ในโลกศุนยา จนกระทั่งพวกเราได้รับความสุขสำราญในโลกอาคิเราะฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าในโลกศุนยานั้นพวกเรามีความกลัวต่อการลงโทษของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงโปรดปรานต่อพวกเราด้วยการให้เข้ามาอยู่ในสวรรค์ และทรงปกป้องพวกเราให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรก

² ในโลกศุนยานั้น พวกเราได้วิงวอนขอต่อพระองค์ให้พ้นจากไฟนรก และขอให้พวกเราได้เข้าสวรรค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้ที่จงรักภักดีต่อพระองค์ และทรงเมตตาต่อปวงบ่าวมุอมีนของพระองค์

³ จงกล่าวตักเตือนสั่งสอนผู้ที่เจ้าถูกส่งมายังพวกเขาว่า ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้า เจ้ามิได้เป็นไครเพื่อทำนายทายทักเหตุการณ์ในสิ่งเร้นลับ โดยผ่านทางพวกญิน และเจ้าก็มิได้เป็นคนบ้าตามคำกล่าวอ้างของพวกเขา หรือพวกเขาจะกล่าวว่า มุฮัมมัดนั้นเป็นกวี พวกเราจะคอยความอุบาทว์และอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่เขาแล้วพวกเราก็จะปลอดภัยจากความยุ่งยากของเขา

⁴ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงคอยความตายที่จะเกิดขึ้นแก่ฉัน แล้วฉันก็จะคอยดูความหายนะของพวกท่าน เป็นการกล่าวเหน็บแนมพร้อมกับการขู่

45. ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขา ซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะถูกทำให้เป็นลมหมดสติ¹

فَدَرَّهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٥٥﴾

46. วันซึ่งแผนการร้ายของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือ²

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٥٦﴾

47. และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นจะได้รับการลงโทษอื่นจากนั้นอีก แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้³

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِن آكَرَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

48. ดังนั้น จงดทหนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้า เพราะแท้จริงเจ้านั้นอยู่ในเบื้องสายตาของเรา และจงแช่ช่องสะดุดด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า ขณะเมื่อเจ้าลุกขึ้นยืน

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٥٨﴾

49. และส่วนหนึ่งของกลางคืน ก็จงแช่ช่องสะดุดพระองค์ และเมื่อยามคล้อยลับของหมู่ดวงดาว⁴

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٩﴾

¹ จงปล่อยให้พวกเขาหลงระเหิดอยู่ในการหลงผิดต่อไปเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันกียามะฮ์ ซึ่งการลงโทษจะมหาพวกเขา และจะทำให้พวกเขาเป็นลมหมดสติเอง

² วันที่แผนการร้าย ซึ่งพวกเขาใช้อยู่ในโลกดุนยา จะไม่ช่วยป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษไปได้

³ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะได้รับการลงโทษอย่างหนักในโลกดุนยา ก่อนโลกอาคิเราะฮ์ อิบน์อับบาสกล่าวว่า คือการลงโทษในกุบูร มุญาฮิดกล่าวว่าคือความทิว และความแห้งแล้งเป็นเวลา 7 ปี แต่ว่าพวกเขาไม่รู้ว่าการลงโทษจะประสบแก่พวกเขา

⁴ ดังนั้น มุฮัมมัดเอัย จงดทหนต่อพระกำหนดแห่งพระเจ้าของเจ้าในสิ่งที่เป็นภาระหนักในการเผยแผ่ศาสนา เพราะแท้จริงเจ้านั้นอยู่ในความคุ้มครอง และปกป้องรักษาของเรา จงแช่ช่องสะดุดให้ความบริสุทธิ์ต่อพระองค์จากคุณลักษณะที่บกพร่อง ขณะที่เจ้ายืนขึ้นละหมาด และในทุกๆ สถานที่ โดยกล่าวว่า “ซุมฮานัลลอฮฺวะบิฮัมดีฮ์” ในเวลากลางคืนก็เช่นเดียวกัน จงรำลึกถึงพระองค์ อิบาตะฮ์ต่อพระองค์ด้วยการอ่านอัลกุรอาน และละหมาดตะฮัจญุดในขณะที่ผู้คนนอนหลับในช่วงสุดท้ายของกลางคืน เมื่อดวงดาวคล้อยลับก่อนจะรุ่งสาง

(53) ซูเราะฮ์ อันนัจม

سورة النجم

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 62 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนัจม

ซูเราะฮ์อันนัจมเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่พิจารณาถึงเรื่องเกี่ยวกับศาสนภายในวงรอบทั่ว ๆ ไป และเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและวันกิยามะฮ์ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่น ๆ

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงเรื่องของ "อัลเม็ยะอรอจ" ซึ่งนับได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์ของท่านรอซูลแห่งมนุษยชาติ มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในการอัลเม็ยะอรอจครั้งนี้ ท่านรอซูลอัลกะรีมได้เห็นภาพลักษณะที่ประหลาดอย่างมากมาย เป็นการบ่งชี้ถึงอานุภาพอันกว้างใหญ่ไพศาลของอัลลอฮ์ ตะอาลา ภาพลักษณะเหล่านี้เป็นการเตือนมนุษย์ให้ตระหนักอยู่เสมอว่า เป็นสิ่งจำเป็นต้องศรัทธา และเชื่อมั่น ไม่บังควรที่จะโต้เถียงในเรื่องที่เป็นสิ่งเร้นลับ และในเรื่องที่เกี่ยวกับวะฮยู

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้พูดถึงบรรดาเจวิดและรูปปั้นที่พวกมุชริกีนเคารพบูชา อื่นจากอัลลอฮ์ และได้ชี้แจงถึงข้อเสียและความไม่ถูกต้องของบรรดาพระเจ้าจอมปลอมเหล่านั้น และความไม่ถูกต้องของการเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ ถึงแม้ว่าจะเป็น การเคารพบูชาบรรดาเจวิดหรือการเคารพบูชาบรรดามลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติ

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการตอบแทนอย่างยุติธรรมในวันแห่งการตอบแทน โดยที่ ทุก ๆ ชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้ขวนขวายไว้ คนดีจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำความดีไว้ คนชั่วก็จะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำความชั่วไว้ มนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มคนดี กับกลุ่มคนชั่ว

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานในการตอบแทนอย่างยุติธรรมว่า มนุษย์ทุกคนนั้น จะไม่ได้รับการตอบแทนอื่นใดนอกจากผลงานและการขวนขวายของเขาเท่านั้น และว่าชีวิตหนึ่งจะไม่รับความผิดของผู้อื่นเพราะว่าการลงโทษจะไม่ล่วงเกินไปยัง

ผู้ที่มีได้กระทำความผิด ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เที่ยงธรรมของอัลลอฮ์ และเป็นการตัดสินที่ยุติธรรม ซึ่งพระองค์ได้ชี้แจงไว้ในอัลกุรอานหุละอะรึม และในบรรดาคัมภีร์ก่อนๆ ที่มาจากฟากฟ้า

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงร่องรอยแห่งอาณาภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการให้มีชีวิต และการให้ตาย การฟื้นคืนชีพหลังจากการดับสูญของชีวิต การให้มั่งมีและการให้ยากจน และการสร้างคู่ครองที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงจากน้ำหยดหนึ่งเมื่อเป็นอสุจิ

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการที่ประชาชาติต่างๆ ในอดีตประสบกับความหายนะ เช่นกลุ่มชนของ อ้าด ชะมูด นูหฺ และลูฏ ด้วยการลงโทษและความพิณาศที่ต่างกรรมต่างวาระ ทั้งนี้เพื่อเป็นนิกศนุอาหารณ์แก่พวกกกุฟฟารมกกะฮฺ ซึ่งการลงโทษกำลังรอคอยพวกเขา เนื่องเพราะการปฏิเสธต่อการเป็นรอสูลของอัลลอฮ์ คีอลลัลลอฮฺอะลยฮิวะฮัลลัม และเพื่อเป็นการลงโทษแก่บรรดาผู้ฝ่าฝืน ทรยศ และหยิ่งยโสไม่ยอมรับลัจธรรมที่ท่านนะบี คีอลลัลลอฮฺอะลยฮิวะฮัลลัม นำมาเผยแผ่

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลง
มา
2. สหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้ามิได้หลงผิด
และเชื่อมันในทางที่ผิด
3. และเขามีได้พูดตามอารมณ์¹
4. สิ่ง (ที่เขาพูด) นั้น มิใช่อื่นใดนอกจากเป็น
วะฮีย์ที่ถูกประทานลงมา²
5. ผู้ทรงพลังอำนาจอันมากมาย (ญิบรีล) ได้
สอนเขา³
6. ผู้ทรงพลังอันแข็งแกร่ง ดังนั้นเขาจึงปรากฏ
ในสภาพที่แท้จริง
7. ขณะที่เขาอยู่บนขอบฟ้าอันสูงส่ง
8. แล้วเขาได้เข้ามาใกล้ และเข้ามาใกล้จนชิด

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝٢

وَمَا يَبْطِئُ عَنِ الْمَوَىٰ ۝٣

إِن هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝٤

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝٥

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝٦

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝٧

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝٨

¹ ตั้งแต่อายุขัยที่ 1 ถึงอายุขัยที่ 18 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยืนยันถึงการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลอัลลอฮ์ ซะละฮ์ฮะซัน ซัลลิม ซึ่งเป็นข่าวและรอซูลของพระองค์ พระองค์ทรงสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลงมาว่ามุฮัมมัด ซึ่งเป็นลูกหลานของชาวกุเรซตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งมีอายุได้ 40 ปี เขามีได้เป็นคนหลงผิดซึ่งพวกเขาก็รู้กันดี เขาไม่เคยมีความเชื่อมันที่ผิดๆ จึงจะพูดในสิ่งที่ผิดๆ

² อัลกุรอานเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมาให้แก่มุฮัมมัด ดังนั้นสิ่งที่เขาพูดและเรียกร้องเชิญชวนและสิ่งที่เขาปฏิบัตินั้นเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมาให้แก่เขา

³ ญิบรีลผู้มีพลังสูงส่ง นักตีฟซิกกล่าวว่า สิ่งที่เป็นพยานถึงการมีพลังอันสูงส่งของญิบรีลนั้นก็คือ การที่เขาพลิกคว่ำเมืองของกลุ่มชนลุด โดยใช้ปีกของเขายกเมืองทั้งเมืองขึ้นไปข้างบนแล้วพลิกคว่ำลงมา การแผดเสียงของเขาดอกกลุ่มชนซะมูดจนตายราบเรียบ และการนำวะฮีย์ลงมาให้แก่บรรดานะบี และกลับไปอย่างรวดเร็วยิ่งกว่าการกระพริบตา

- 9. เขาเข้ามาใกล้ (จนอยู่) ในระยะของปลายคัน
ธนูทั้งสอง หรือใกล้กว่านั้นอีก¹
- 10. ดังนั้นเขา (ญิบรีล) จึงนำวะฮีย์มาให้แก่
ป่าวของพระองค์ (มุฮัมมัด) สิ่งที่เขาจะนำวะฮีย์
มา²
- 11. จิตใจ (ของมุฮัมมัด) มิได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาได้
เห็น³
- 12. แล้วพวกเจ้าจะโต้เถียงกับเขาเกี่ยวกับสิ่งที่
เขาได้เห็นอีกหรือ⁴
- 13. และโดยแน่นอน เขาได้เห็นญิบรีลในการ
ลงมาอีกครั้งหนึ่ง⁵
- 14. ณ ที่ต้นพุทราอันไกลโพ้น
- 15. ณ ที่นั่น คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนัก

كَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾

أَفْتَرَوْهُ عَلَىٰ مَا بَرَأٰ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾

عِنْدَ هَاجَةِ الْأَوْحَىٰ ﴿١٥﴾

¹ ญิบรีลเป็นผู้ที่มีความสุขุมรอบคอบ ปรากฏตัวอยู่ในสภาพที่แท้จริงขณะที่อยู่บนขอบฟ้าอันสูง คือทางทิศตะวันออก อัลคอซิมกล่าวว่ ญิบรีลเคยมาหาท่านรอซูล คืออลลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ขอให้เขาแสดงตัวในรูปที่เขาถูกบังเกิดมา ญิบรีลได้แสดงตัวให้ท่านเห็นสองครั้ง ครั้งหนึ่งในแผ่นดิน และอีกครั้งหนึ่งในชั้นฟ้าทั้งเจ็ด แล้วญิบรีลได้เข้ามาใกล้มุฮัมมัด และเข้ามาใกล้ยิ่งขึ้นจนชิดในระยะของปลายธนูทั้งสองข้างหรือใกล้กว่านั้นอีก

² อัลลอลฮู ทรงให้ญิบรีลนำวะฮีย์มาให้แก่ป่าวและรอซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คืออลลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม

³ คือจิตใจของมุฮัมมัดมิได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาเห็นด้วยสายตาของเขา คือรูปอันแท้จริงของญิบรีลอะลัยฮิสสลาม

⁴ คือพวกเจ้ามุชริกีน จะเอาชนะและโต้เถียงกับมุฮัมมัด ในสิ่งที่เขาได้เห็นกับตาของเขาในคืนอัลอิสรอฮ์ และอัลเม็ยะรอจระนั้นหรือ

⁵ มุฮัมมัดได้เห็นญิบรีลอีกครั้งหนึ่งในรูปแบบของมะลาอิกะฮ์ ณ ที่ต้นพุทราอันไกลสุดโพ้นชั้นฟ้า ชั้น 7 ใกล้กับบัลลังก์ ณ ที่นั่นคือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนักของบรรดามะลาอิกะฮ์ วิญญูณของพวกชะฮีดและบรรดาผู้ยำเกรงอัลมุดตะกิน

16. (ขณะนั้น) สิ่งที่ปกคลุม (แสงประกาย) ได้ปกคลุมต้นพุทรา¹

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى ﴿٦﴾

17. สายตา (ของมุฮัมมัด) มิได้เหลือบแลไปทางอื่น และมีได้ล่วงเกินไป

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴿٧﴾

18. โดยแน่นอนเขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเขา²

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴿٨﴾

19. แล้วพวกเจ้ามิได้เห็นอัลลาต และอัลอุซซา

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿٩﴾

20. และตัวอื่นคือตัวที่สาม, มะนาต ดอกหรือ³

وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى ﴿١٠﴾

21. สำหรับพวกเจ้ามีเพศชาย และสำหรับพระองค์ให้เพศหญิงกระนั้นหรือ

أَلَكُمْ الذَّكَرُ وَاللَّهُ الْأُنثَىٰ ﴿١١﴾

22. ดูซิ นั่น เป็นการแบ่งส่วนที่ไม่ยุติธรรม⁴

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿١٢﴾

23. เหล่านี้มีชื่ออื่นใดนอกจากเป็นชื่อที่พวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้า ตั้งมันขึ้นมาเอง

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاءُكُمْ مِمَّا نَزَّلَ

¹ คือมุฮัมมัดได้เห็นขณะที่มีสิ่งปกคลุมอันน่าประหลาดปกคลุมต้นพุทรา อัลหะซันกล่าวไว้ว่า รัศมีของพระองค์แห่งสากลโลกได้ปกคลุมต้นพุทรา แล้วมีแสงประกายออกมา

² สายตาของมุฮัมมัดมิได้เบี่ยงเบนในขณะนั้น และ ณ สถานที่นั้นมองซ้ายมองขวา และมีได้มองเลยไปจากขอบเขตที่เขาได้มอง แท้จริงมุฮัมมัดได้มองเห็นสิ่งประหลาดๆ ในคืนอัลเมียะฮฺออจ ในอาณาจักรของอัลลอฮ์ ได้เห็นต้นพุทรา ได้เห็นบัลลังก์ (อัลบัยตุลมะอุมูร) ได้เห็นสวรรค์และนรก ได้เห็นญิบรีลในรูปร่างของเขานขึ้นฟ้าอย่างสมบูรณ์แบบ และได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์อื่น ๆ อีกมากมาย

³ ไอ้พวกกุฟฟารเอ๋ย พวกเจ้าจงบอกเราถึงพระเจ้าทั้งหลายที่พวกเจ้าเคารพสักการะมัน คือ “อัลลาต อัลอุซซา และมะนาต” ว่าพวกมันมีพลังอำนาจ และความยิ่งใหญ่ ดังที่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจได้กล่าวไว้บ้างไหม ถึงกับพวกเจ้าอ้างว่ามันเป็นพระเจ้า

⁴ เป็นการดำเนิน และประณามแก่พวกมุชริกีนว่า พวกเจ้าเลือกเอาเพศชาย ซึ่งพวกเจ้าชอบที่จะให้เป็นของพวกเจ้า และให้อัลลอฮ์ ตะอาลา มีเพศหญิง ซึ่งเป็นเพศที่พวกเจ้ารังเกียจ การแบ่งสันปันส่วนเช่นนี้ย่อมไม่ยุติธรรมโดยที่เจ้าให้แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ชอบที่จะให้แก่ตัวเอง

อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานอันใดลงมาเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดคะเน และสิ่งที่อารมณ์ปรารถนา และโดยแน่นอน แนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮ์) จากพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขาแล้ว

24. หรือว่าสำหรับมนุษย์นั้นจะได้ทุกสิ่งที่เขาปรารถนา¹

25. (อำนาจนั้น) เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งในปรโลก และโลกนี้²

26. และมะลักก็มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด (แก่พวกเขา) เว้นแต่หลังจากอัลลอฮ์จะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงพอพระทัย³

27. แท้จริง บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น แน่แน่นอนพวกเขาจะตั้งชื่อมะลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง⁴

اللَّهُ يَهَيِّئُ لَهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ﴿٢٤﴾

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٥﴾

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَكَرَّمْنَا لَكَ فِي السَّمَوَاتِ لَا تَعْنِي سَفَعُهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَرِضَى ﴿٢٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ
تَسْمِيَةَ الْإِنثَى ﴿٢٩﴾

¹ คือมนุษย์นั้นจะไม่ได้ทุกสิ่งที่เขาต้องการจนกระทั่งเขาหวังในการช่วยเหลือของบรรดาผู้ป็น

² คือพระองค์จะให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพราะอำนาจเป็นของพระองค์

³ พระองค์ทรงยืนยันถึงอำนาจของพระองค์ว่า มีมะลาอิกะฮ์ที่มากน้อยที่ดีและบริสุทธิ์ กระจายเรียงรายอยู่ในชั้นฟ้า ทั้งๆ ที่พวกเขามีตำแหน่งอันสูงส่งก็ไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากจะได้รับการอนุมัติจากอัลลอฮ์ ดังนั้นบรรดาเจว็ดต่างๆ เหล่านั้นทั้งๆ ที่มีนปราศจากคุณค่าจะให้คุณให้โทษได้ละหรือ

⁴ ถ้าพวกเขาศรัทธาต่อโลกอาคิเราะฮ์ พวกเขาจะไม่ตั้งให้มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรหรืออัลลอฮ์เป็นอันขาด เพราะผู้ที่ศรัทธาต่อโลกอาคิเราะฮ์นั้น เขาจะต้องระมัดระวังคำพูดและการกระทำของเขาเกรงไปว่าจะถูกบันทึกผิดเช่นเดียวกับผู้ที่ไม่มีศรัทธา เพราะเขาจะพูดจะทำสิ่งใดตามใจชอบโดยปราศจากการรับผิดชอบ

28. และพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดคะเน และแท้จริงการคาดคะเนนั้น จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่ความจริงได้¹

29. ดังนั้น เจ้าจงหลบหลีกให้ห่างจากผู้ผินหลังจากการรำลึกนึกถึงเรา (อัลลอฮฺ) และเขามิได้ปรารถนาอื่นใดนอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น²

30. นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงออกจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮฺ)

31. และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่พวกเขาประพฤติ และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความดีด้วยความดี³

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَبْهَمُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنْ الظَّنُّ لَا يُغْنِي مِنَ العَلْوِ شَيْئًا ﴿٢٨﴾

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَا يُرِيدُ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ العِلْمِ إِنْ رَبِّكَ هُوَ اعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ اعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ﴿٣٠﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَيَجْرِى الَّذِينَ اسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِي الَّذِينَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾

¹ พวกเขาไม่มีความรู้ในสิ่งที่พวกเขาพูดเลย เพราะพวกเขามิได้เห็นการสร้างมะลาอิกะฮฺ ดังนั้นพวกเขาจึงใช้การคาดคะเนหรือนึกคิดเอาเอง และแน่นอนที่เดียวการคาดคะเน หรือการคาดคิดนั้นจะไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย และจะไม่บรรลุข้อเท็จจริงได้ด้วย

² ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงปลีกตัวให้ห่างจากพวกมุชริกีนที่ผินหลังให้แก่อัลกุรอาน และการศรัทธา เพราะพวกเขามิได้มีความหวังใยอื่นใดเลย นอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกดูนยาเพื่อแสวงหาความสุขสำราญที่ไม่จริงเท่านั้น

³ คือการเรียกร้องเพื่ออยู่ในโลกดูนยานั้นเป็นทางสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว และแน่นอนพระเจ้าของเจ้านั้นทรงรอบรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่หลงทางและบรรดาผู้ที่อยู่ในแนวทางของพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาตามผลงานของพวกเขา คือใครทำดีก็จะได้ดี ใครทำชั่วก็จะได้รับความชั่ว ในอายะฮฺเป็นการแจ้งถึงเดซานาภาของอัลลอฮฺ และการมีอำนาจอย่างกว้างขวางของพระองค์

32. แก่บรรดาผู้หลีกเลี่ยงห่างจากการทำบาปใหญ่ และทำสิ่งลามกทั้งหลาย เว้นแต่ความผิดพลาดเล็กน้อย แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงเป็นผู้กว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง เมื่อครั้งบังเกิดพวกเจ้าจากแผ่นดิน และเมื่อครั้งพวกเจ้าเป็นทารกอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเจ้าดังพวกเจ้าอย่าแสดงความบริสุทธิ์แก่ตัวของพวกเจ้าเอง เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความยำเกรง¹

33. เจ้าได้เห็นผู้ที่ผินหลังให้บ้างไหม

34. และเขาให้เพียงเล็กน้อย และเขาได้ตระหนี่ (ส่วนที่เหลือ)²

35. เขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับกระนั้นหรือ เขาจึงได้เห็น

الَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كَثِيرًا أَإِنَّمَا الْقَوْحِشَ إِلَّا اللَّهُمَّ
إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُم
مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْشَأْتُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
فَلَا تَزْكُرُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴿٥٣﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٥٣﴾

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٥٤﴾

أَعْنَدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٥٥﴾

¹ สำหรับบรรดาผู้ที่ปลีกตัวให้ห่างไกลจากการทำบาปใหญ่ เช่น การทำซิริก การฆ่า และการกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้าและการทำสิ่งลามก การทำซินา และการสมรสกับภริยาของบิดา ส่วนความผิดพลาดเล็กๆน้อยๆ หากผู้กระทำผิดรู้สึกตัวแล้วก็จงขออภัยต่อพระองค์ พระองค์ก็จะทรงยกโทษให้ เพราะพระองค์ทรงกว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งกว่าพวกเจ้าถึงสภาพของพวกเจ้าก่อนที่พระองค์จะให้พวกเจ้ากำเนิดมา และขณะที่พระองค์ทรงให้บิดาคนแรกของพวกเจ้ากำเนิดมาคือ อาดัมและขณะที่พวกเจ้าอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าอย่าชมตัวเองว่าพวกเจ้ามีความบริสุทธิ์ปราศจากความผิดพลาด เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในการทำงาน และมีความยำเกรงพระองค์ในที่ลับและที่แจ้งจากความผิดพลาด เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในการทำงาน และมีความยำเกรงพระองค์ในที่ลับและที่แจ้ง

² โอ้มุฮัมมัดเจ้าเห็นผู้ที่ผินหลังให้กับอิสลามหรือไม่ หลังจากที่เขาเกือบจะเข้านับถือศาสนาอิสลามอยู่แล้ว เขาได้ให้เงินทองแก่เพื่อนของเขา ซึ่งอ้างว่าจะยอมรับการลงโทษของเขาในวันอาคิเราะฮ์ แล้วเขาได้รับเงินตามเงื่อนไข คือตระหนี่ตามที่ตกลงกันได้ ญะฮ์ลิดกล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับอัลละลิด อิบน์ อัลมุซีเราะฮ์

36. หรือว่าเขาจะได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์
ของมุซา

﴿أَمْ لَمْ يَلْبَسْنَا بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ﴾

37. และ (ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม ผู้ซึ่งปฏิบัติ
ตามสัญญาอย่างครบครัน

﴿وَاتَّبَعْنَاهُ الَّذِي وُفِّيٰ﴾

38. ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของ
ผู้อื่นได้

﴿أَلَا نَزِرُ وَازِرَةٌ وَّزْرَانِئِيٰ﴾

39. และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่
เขาได้ชวนชวายเป็น

﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾

40. และแท้จริงการชวนชวายเป็นเขาก็จะให้เห็น
ในไม่ช้า

﴿وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ﴾

41. แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการ
ตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์

﴿ثُمَّ يُجْرَنُهُ الْجَزَاءُ الْوَفَىٰ﴾

42. และแท้จริงจุดหมายปลายทาง (ของเขา)
ย่อมไปสู่พระเจ้าของเจ้า¹

﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾

43. และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้หัวเราะ
และทรงทำให้ร้องไห้

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكٌ وَابْكِيٰ﴾

44. และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้ตาย
และทรงทำให้เป็น

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾

¹ คือเขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับจนกระทั่งเขารู้ว่าเพื่อนของเขาขอรับการลงโทษแทนเขาได้ หรือว่าเขาไม่เคยได้รับทราบสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์อดีตตลอด ซึ่งได้ถูกประทานให้แก่กะบีมุซา และสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์ของอิบรอฮีม ผู้ซึ่งได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญชาให้แก่เขาอย่างครบถ้วน คือการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และเผยแผ่ศาสนาของพระองค์ ซึ่งได้ระบุไว้ว่า ไม่มีผู้ใดที่จะรับบาปของผู้อื่นและมนุษย์จะไม่ได้รับสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เขาได้กระทำได้และสิ่งใดที่เขาได้กระทำได้ในโลกดุนยาทั้งดีและชั่ว เขาก็จะให้เห็นและได้รับการตอบแทนตามผลงานของเขาอย่างครบถ้วน และเมื่อเขาตายไปแล้ว เขาก็จะกลับไปหาพระองค์ เพื่อรอรับการตอบแทนอย่างยุติธรรม

45. และแท้จริงพระองค์ทรงสร้างสามีภรรยา
คู่หนึ่ง เป็นเพศชาย และเพศหญิง¹

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

46. จากเชื้ออสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تَأْتَىٰ ﴿٤٦﴾

47. และแท้จริง เป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะให้
บังเกิดอีกครั้งหนึ่ง

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَىٰ ﴿٤٧﴾

48. และแท้จริงพระองค์ทรงทำให้เขาร่ำรวย
และทรงทำให้เขายากจน²

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

49. และแท้จริงพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่ง
ดาวสิริอุส (อัสซียะอรอ)³

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّمَاءِ ﴿٤٩﴾

50. และแท้จริงพระองค์ทรงทำลายพวกอ้าด
รุ่นก่อนๆ

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾

51. และพวกชะมูดก็ไม่ได้ให้มีเหลืออยู่อีกเลย

وَنُمُودًا فَأَتَيْنَا ﴿٥١﴾

52. และหมู่ชนของนูหุก่อนหน้านี้ แท้จริงพวก
เขาเป็นผู้อธรรมยิ่ง และเป็นผู้ละเมียดยิ่ง⁴

وَقَوْمٌ نُّوحٌ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ﴿٥٢﴾

¹ คือพระองค์ทรงทำให้เกิดความดีใจ และความเสียใจ พระองค์ทรงทำให้หัวเราะและร้องไห้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงทำให้ชาวสวรรค์หัวเราะ และทรงทำให้ชาวนรกร้องไห้ และทรงทำให้ตายเมื่อขณะสิ้นสุดชีวิตของบ่าว และทรงให้เขาฟื้นคืนชีพจากกุบูร และวันแห่งชุมนุม และทรงสร้างสองเพศขึ้น คือเพศผู้และเพศเมียจากน้ำอสุจิที่หลั่งเข้าไปในมดลูก

² แท้จริงเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จะให้มนุษย์เกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อการสอบสวนและการตอบแทน คือทรงให้เขาร่ำรวยและยากจน สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

³ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งดาวที่ประกายแสงดวงหนึ่งที่เรียกว่า อัสซียะอรอ ซึ่งตระกูลคฺษาะฮฺเศาะบฺฮฺคาอันอยู่

⁴ พระองค์ทรงทำลายหมู่ชนของอ้าด ซึ่งนะบียฺของพวกเขาชื่อ ฮูด อะลียฺฮฺสลาม พวกเขาถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บ และเสียงดังก้อง ส่วนพวกชะมูดถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาท จนไม่มีใครเหลืออยู่เลย และหมู่ชนของนูหฺ ซึ่งมีมาก่อนอ้าดและชะมูด หมู่ชนของนูหฺนี้เราได้ทำลายล้างพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้อธรรมยิ่งกว่าพวกอ้าดพวกชะมูดเสียอีก นะบีนูหฺได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของเขาเป็นเวลาถึง

53. และเมืองที่พลิกคว่ำลง (อัลมูตะฟิกะฮฺ) พระองค์ทรงให้มันถล่มลง	وَالْمُؤَنَّفَكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾
54. ฉะนั้น สิ่งที่ครอบคลุมมันก็ (คือการลงโทษ) ได้ครอบคลุมมัน ¹	فَنَسَّهَا مَا غَشَىٰ ﴿٥٤﴾
55. ดังนั้น ความโปรดปรานของพระเจ้าของเจ้าอันใดเล่าที่เจ้ายังสงสัยอยู่ ²	فَيَأَيُّ الْآوْرِكِ نَسَّارَىٰ ﴿٥٥﴾
56. นี่คือนักตักเตือนที่มาจากปวงผู้ตักเตือนรุ่นก่อนๆ	هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأَوَّلَىٰ ﴿٥٦﴾
57. เวลาที่ใกล้เข้ามา (วันกียามะฮฺ) ได้ใกล้เข้ามาแล้ว	أَرَفَتِ الْآزِفَةَ ﴿٥٧﴾
58. ไม่มีผู้ใดที่จะปิดเป่าให้พ้นไปได้นอกจากอัลลอฮ์ ³	لَيْسَ لَهَا مَن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾
59. พวกเจ้ายังคงแปลกใจต่อคำกล่าวนี้หรือ	أَفَرَأَىٰ هَذَا الْحَدِيثَ فَعَبُودٌ ﴿٥٩﴾
60. และพวกเจ้ายังคงหัวเราะ และยังไม่ร้องไห้	وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾
61. และพวกเจ้ายังคงหลงระเรีงลืมตัว ⁴	وَأَنْتُمْ سَاهُونَ ﴿٦١﴾

¹ คือเมืองของหมู่ชนลฎฎ์ที่ถูกพลิกคว่ำ และถล่มลง ทั้งนี้เพราะญิบริลได้ยกเมืองนี้ขึ้นไปบนฟ้า แล้วได้พลิกคว่ำลงสู่พื้นดินหลังจากนั้นฝนได้ตกลงมาเป็นก้อนหิน นั่นคือการลงโทษที่ได้มาครอบคลุมเมืองนั้น

² ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์อันใดเล่าที่บังชี้ถึงความเป็นเอกภาพ และเตชาานุภาพของพระองค์ พวกเจ้ายังสงสัยและปฏิเสธกันอยู่ โอ้มนุษย์เอ๋ย และนี่คือมูฮัมมัดรอซูลผู้ตักเตือน เช่นเดียวกับบรรดา ร่อซูลผู้ตักเตือนรุ่นก่อนๆ และพวกเจ้าได้รู้แล้วมิใช่หรือว่า ได้เกิดอะไรขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เหล่านี้

³ อัลกุรฎบียี กล่าวว่า ที่เรียกวันกียามะฮ์ว่า “กาฮิพะฮ์” เพราะมันใกล้จะเกิดขึ้นมาแล้ว และไม่มีผู้ใดสามารถที่จะปกป้องหรือขัดไม่ให้เกิดขึ้นนอกจากอัลลอฮ์

⁴ เป็นคำถามเชิงตำหนิ คือ ต่ออัลกุรอานนี้พวกเจ้ายังคงแปลกใจด้วยการเยาะเย้ย และหยิ่งยโสอีกหรือ ความจริงแล้วพวกเจ้าควรจะร้องไห้ เมื่อได้ยินได้ฟังอัลกุรอานอันเนื่องมาจากข้อใช้ข้อห้ามที่พวกเจ้าไม่ยอมปฏิบัติตาม นอกจากนี้พวกเจ้ายังหลงระเรีงต่อความเพริศแพร้วของโลกดุนยาอีกด้วย

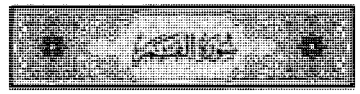
62. ดังนั้นพวกเจ้าจงสูญุดต่ออัลลอฮ์เถิด และ
จงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด¹

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَعِبُدُوهُ
﴿١٢﴾

---

¹ ดังนั้นพวกเจ้าจงทำตัวให้ต่ำต้อย และให้ความนอบน้อมต่ออัลลอฮ์ ให้ความยิ่งใหญ่ความรักและความ
เกลียดชังเพื่อพระองค์ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าของพวกเขาอย่างแท้จริง ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดสำหรับ
พวกเขาอีกแล้ว นอกจากพระองค์

(54) ซูเราะฮ์ อัลเกาะมัร

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 55 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลเกาะมัร

ซูเราะฮ์อัลเกาะมัร เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่เชี่ยวชาญหลักการศรัทธาอิสลาม ตั้งแต่ต้นซูเราะฮ์ จนกระทั่งจบซูเราะฮ์ได้พรรณนาคอย่างหนัก และน่ากลัวต่อบรรดาผู้ปฏิเสธต่ออัลอายาตต่างๆ ของอัลกุรอาน รูปแบบโดยเฉพาะของซูเราะฮ์ คือรูปแบบแห่งการขู่สำหรับ สัญญาร้าย และการตักเตือน อีกทั้งรูปแบบต่างๆ ของภาพลักษณ์แห่งการลงโทษ และความหายนะ

ซูเราะฮ์ เริ่มด้วยการกล่าวถึง “ปาฏิหาริย์แห่งจักรวาล” นั่นคือ ปาฏิหาริย์การแยกดวงจันทร์ออกเป็นสองซีก ซึ่งเป็นหนึ่งในหลายปาฏิหาริย์ของท่านนะบีคืออลลัลลอฮูอะลยฮิวะซัลลิม ทั้งนี้เนื่องจากว่าพวกมุชริกีนได้ขอให้ท่านนำปาฏิหาริย์อันชัดแจ้งมาแสดงเพื่อเป็นการบ่งบอกชี้ถึงความสัตย์ของท่าน และพวกเขาได้เจาะจงกล่าวถึง คือการให้ดวงจันทร์แยกออกให้พวกเขาได้เห็นกับตา ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันถึงการเป็นรอซูลของท่าน กระนั้นก็ดีพวกเขาก็ยังดี้อริ้นไม่ยอมเชื่อแสดงโอหัง “วันกียามะฮ์จะได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก และหากพวกเขาเห็นสัญญาณ (ปาฏิหาริย์) พวกเขาก็ผินหลังให้ และกล่าวว่า นี่คือมายากลที่มีมาก่อนแล้ว”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ ได้เปลี่ยนเรื่องมากกล่าวถึงความน่ากลัว และความรุนแรงของวันกียามะฮ์ ด้วยสำนวนที่น่าเกรงขามสิ้นสะเทือนความรู้สึก และกระตุ้นเตือนจิตใจให้เกิดความกลัวและตกใจในวันนั้น “ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผินหลังให้แก่พวกเขา วันซึ่งผู้เรียกร้อง (อิสรอฟีล) จะร้องเรียกไปสู่สิ่งที่น่ากลัวสองขวัญ สายตาของพวกเขาจะลดต่ำลงขณะที่พวกเขาออกจากกูบร เสมือนพวกเขาเป็นดึกแดนที่บินว่อน รีบวิ่งไปยังผู้เรียกร้อง พวกเขาปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า วันนี้เป็นวันที่ลำบากยิ่ง”

หลังจากได้กล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาชาวมักกะฮ์ ก็ได้กล่าวถึงชะตากรรมของบรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้น และสิ่งที่พวกเขาได้รับในโลกดุนยา เช่น การลงโทษและความพินาศในรูปแบบต่างๆ กัน เริ่มด้วยกลุ่มชนของนูหฺ “ก่อนหน้าพวกเขานั้นหมู่ชนของนูหฺได้ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเรา โดยกล่าวอ้างว่า เขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกชู้บังคับ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาผู้ละเมิดที่ยังโศกโหวง ของประชาชาติต่างๆ ในอดีต ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดารอซูลของพวกเขา และอัลลอฮ์ก็ได้ทำลายล้างพวกเขาอย่างน่าสยดสยองที่สุด พระองค์ทรงลงโทษพวกเขาทั้งหมดโดยปราศจากข้อยกเว้น อัลอายาตได้กล่าวถึงหมู่ชนของ อัด ชะมูด หมู่ชนของลูฏ และหมู่ชนของฟิรอาฮฺ และหมู่ชนอื่นๆ ซึ่งเป็นผู้ละเมิดที่ยังโศกโหวงอย่างละเอียดพร้อมกับการวาดภาพให้เห็นถึงการลงโทษในรูปแบบต่างๆ กัน

หลังจากได้เผยให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่น่าเจ็บปวด คือภาพลักษณ์แห่งการลงโทษ และการแก้แค้นซึ่งได้ประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ อะลัยฮิมุสลามแล้ว ซูเราะฮ์ได้มุ่งสู่การสนทนากับพวกกุเรช และได้กล่าวเตือนพวกเขาให้ตระหนักถึงชะตากรรม ซึ่งจะมีสภาพเช่นเดียวกับชะตากรรมของกลุ่มชนในอดีต และอาจจะมีความรุนแรงยิ่งกว่าเสียด้วย “พลพรรคพวกนี้จะพ่ายแพ้ และพวกเขาจะผินหลังหนี แต่ว่ายามอวสาน (วันกิยามะฮ์) นั้น เป็นกำหนดเวลา (การลงโทษ) ของพวกเขา และยามอวสานนั้นทุกซ์ทรมานยิ่งและขมขื่นยิ่ง”

ซูเราะฮ์ ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงบันปลายของบรรดาผู้ที่มีความสุข บรรดาผู้ที่ความยำเกรงหลังจากได้กล่าวถึงชะตากรรมของบรรดาผู้ที่มีความทุกข์ บรรดาอาชญากร ตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรวมระหว่างการเรียกร้องเชิญชวนให้กระทำความดี และการขู่ส้าทับในการกระทำความชั่ว ด้วยสำนวนของอัลกุรอานที่น่าประทับใจ “แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย และแม่น้ำหลายสาย ในสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงอานุภาพ”

6. ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผินหลังให้แก่พวก
เขา วันซึ่งผู้เรียกร้อง (อิสรอฟีล) จะร้องเรียกไป
สู่สิ่งที่น่ากลัวของขวัญ¹

7. สายตาของพวกเขาจะลดต่ำลงขณะที่พวกเขา
ออกจากกูบูร เสมือนหนึ่งพวกเขาเป็นตึกแดน
ที่บินว่อน

8. รีบวิ่งไปยังผู้เรียกร้อง พวกปฏิเสธศรัทธาจะ
กล่าวว่า วันนี้เป็นวันที่ลำบากยิ่ง²

9. ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺได้
ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเรา โดย
กล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกชู้บังคับ

10. เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้
จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วย
เหลือ (ข้าพระองค์) ด้วย³

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِيَ إِلَىٰ شَيْءٍ
كَبِيرٍ ﴿٦﴾

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جِرَادٌ مُّنتَبِرٌ ﴿٧﴾

مُتَهَيِّبِينَ إِلَى الدَّاعِي يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٨﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا
وَقَالُوا اجْعَلْ لَنَا زَوْجًا ۗ وَارْتَدَّ رَجْرَجًا ﴿٩﴾

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾

¹ ได้มีข่าวคราวของประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธบรรดาอูสูลมายังพวกเขาแล้ว ในชาวนั้นๆ ก็ได้มีข้อเดือน
สติแก่พวกเขาแล้วในเรื่องของการปฏิเสธศรัทธา และการหลงผิด ในอัลกุรอานนี้มีข้อเดือนสติที่จะนำไป
สู่การฮิตายะฮ์ และการชี้แนะอย่างชัดเจน แต่การตักเตือนไม่เกิดผลแก่ผู้ที่หัวใจตายด้านไม่ศรัทธา ดัง
นั้นมุฮัมมัด เจ้าจผินหลังให้แก่พวกเหล่านั้นเกิด และจงคอยดูพวกเขา ในวันกียามะฮ์อิสรอฟีลจะร้อง
เรียกพวกเขาให้ฟื้นคืนชีพ และพบกับสิ่งที่น่ากลัว

² เพราะความกลัวและตกตะลึง พวกเขาจึงไม่สามารถจะซ่อนสายตาขึ้นได้ ขณะที่ออกมาจากกูบูร พวก
เขามีสภาพคล้ายตึกแดน คือวิ่งออกไปโดยไม่มีจุดหมาย วิ่งออกไปอย่างร้อนรน ยึดคอไปพลางกล่าว
ว่า มันเป็นวันที่ลำบากยิ่ง อัลคอฮินกล่าวว่า เป็นวันลำบากยิ่งสำหรับพวกกุฟฟารไม่ใช้สำหรับบรรดาผู้
ศรัทธา

³ คือก่อนหน้าพวกกูเรซมีหมู่ชนของเราและรอซูลของเราคือ นูหฺ อะลัยฮิสสลาม ได้เรียกร้องไปสู่การ
เดาฮิตและการเผยแผ่สัจธรรมของเขา ไม่แต่เพียงเท่านั้น พวกเขายังกล่าวอีกว่านูหฺเป็นคนบ้า และได้ชู้
บังคับด้วยถ้อยคำที่หยาบโลน นูหฺจึงร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาว่า พวกเขาได้พิชิตข้าพระองค์แล้ว ขอ
พระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย อะบูหัยยานกล่าวว่า นูหฺได้วิงวอนขอพรหลังจากสิ้นหัวใจใน
การเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอันเนื่องมาจากการทำร้าย จนกระทั่งเขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่หมู่ชนของข้าพระองค์ เพราะพวกเขาไม่รู้

11. ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำ
ฝนตกลงมาอย่างหนัก

فَفَنَحْنَا السَّمَاءَ بِمَاءٍ مُّثَمَرٍ ﴿١١﴾

12. และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำ
ไหลพุ่ง ดังนั้น น้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบ
กันตามกิจการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว¹

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ
قَدُّدِرٍ ﴿١٢﴾

13. และเราได้บรรจทุกเขาไว้บนเรือที่ทำได้
แผ่นไม้กระดาน และตอกติดด้วยตะปู

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَلْوَجِ وُدُورٍ ﴿١٣﴾

14. มัน (เรือ) ได้แล่นไปด้วยดวงเนตรของเรา²
เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูกปฏิเสธ³

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرًا ﴿١٤﴾

15. และโดยแน่นอน เราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญ
ญาณหนึ่ง แต่มีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مُّدْرِكٍ ﴿١٥﴾

16. ดังนั้น การลงโทษของเราและการตักเตือน
ของเราเป็นเช่นใดบ้าง⁴

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾

17. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้
เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่
รับข้อตักเตือนนั้น⁵

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدْرِكٍ ﴿١٧﴾

¹ คือเราได้ให้ฝนตกลงมาจากชั้นฟ้าอย่างหนัก และได้ทำให้แผ่นดินทั้งหมดแตกแยกออกเป็นตาน้ำแล้ว น้ำฝนและตาน้ำต่าง ๆ ได้มาบรรจบพบกันในสภาพที่พระองค์กำหนดไว้ และเพื่อทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธจมน้ำตาย

² ตามแนวทางสลัฟถือว่า ดวงเนตรของอัลลอฮ์เป็นคุณลักษณะที่มูฮัมหมัดทุกคนต้องศรัทธาโดยไม่ตีความและไม่นำไปเปรียบเทียบ

³ คือเราได้ให้พวกเขาจมน้ำตายเป็นการช่วยเหลือและตอบแทนแก่บ่าวของเราหู อะลัยฮิสสลามต่อการอดทนของเขาในการเรียกเชิญชวนหมู่ชนของเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี

⁴ การกระทำของเรา ดังกล่าวนั้นเราได้ทิ้งไว้ให้เป็นสัญญาณหนึ่งเพื่อเป็นข้อเตือนใจแก่ผู้ที่รับข้อตักเตือนนั้น แต่มีผู้ใดบ้างที่จะตระหนักถึงข้อตักเตือนนั้น ๆ และการลงโทษของเราได้เกิดขึ้นแล้วไซ้ไหม

⁵ เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายตายแก่การท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นข้อตักเตือนและเป็นบทเรียน

18. พวกอาดได้ปฏิเสธ ดั่งนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿١٨﴾

19. แท้จริงเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บไปยังพวกเขา ในวันแห่งความหายนะที่ติดต่อกัน

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ مَّخْسِمٍ ﴿١٩﴾

20. ลมได้พัดกระซอกผู้คนคล้ายกับว่าพวกเขาเป็นต้นอินทผลัมที่ถูกถอนออกจากราก¹

نَزَحُ النَّاسُ كَانْتِهَامِ عَجَازِ نَخْلٍ مُنْفَعِرٍ ﴿٢٠﴾

21. ดั่งนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٢١﴾

22. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น²

وَلَقَدْ سَبَّخْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مَّذْكُرٍ ﴿٢٢﴾

23. พวกชะมุตได้ปฏิเสธผู้ตักเตือน (รอซูลของพวกเข)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُرُوقِ نَذْرِي ﴿٢٣﴾

24. พวกเขา กล่าวว่า คนธรรมดาๆ จากพวกเรานั้นหรือจะให้เราปฏิบัติตามเขา แน่แน่นอน ดั่งนั้นเราจะอยู่ในการหลงทางและเป็นคนบ้า³

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّثْلًا وَحِدًا آتَيْنَاهُمُ إِنَّا إِذًا لَفِي

ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

¹ พวกอาดได้ปฏิเสธศรัทธาต่อรอซูลของพวกเขาคืออะบียูซัยด์ พวกเขาได้กล่าวว่า จงนำมาให้เราสิ่งที่ท่านสัญญาไว้แก่เรา หากท่านเป็นผู้สัตย์จริง ดั่งนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงดังกึกก้องเป็นวันแห่งความหายนะที่ติดต่อกันเป็นเวลาถึง 7 คืน 8 วัน ลมพายุนั้นได้พัดกระซอกผู้คนที่พากันหลบหนีไปอยู่ในหลุมโพรง โดยที่พวกเขา มีร่างกายสูงใหญ่ ดั่งนั้นสภาพการตายของพวกเขาก็คล้ายต้นอินทผลัมที่ถูกพัดล้มลง

² คือการลงโทษและการตักเตือนนั้นได้เป็นไปอย่างหนักแน่นแล้วมิใช่หรือ และเราได้ทำให้อัลกุรอานง่ายต่อการท่องจำและการเข้าใจ ทั้งนี้ด้วยความโปรดปรานและความเมตตาจากเรา มิฉะนั้นแล้วจะไม่มีผู้ใดจะท่องขึ้นใจได้แน่ ดั่งนั้นพวกเจ้าจงท่องจำและมีความเข้าใจในอัลกุรอานกันเถิด

³ พวกชะมุตซึ่งเป็นหมู่ชนของซอและฮ์ได้ปฏิเสธรอซูลของพวกเข เขา โดยกล่าวว่า จะให้เราปฏิบัติตามคนธรรมดาๆ คนหนึ่งที่มาจากพวกเรานั้นหรือ และเมื่อเราปฏิบัติตามเขาในสิ่งที่เขาได้นำมาให้แก่เรา แน่แน่นอนเราก็จะไม่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และเราต้องเป็นคนบ้าแน่ๆ

25. สาสน์นั้นถูกส่งมาให้แก่เขาแต่ผู้เดียว อื่นจากพวกเราระนั้นหรือ เปล่าเลย เขาเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท¹
26. พຽ່งนี้พวกเขาจะรู้ว่าใครเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท²
27. แท้จริงเราจะส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมาเพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขา ดังนั้น (ซอและฮฺ) จงคอยดูพวกเขา และจงอดทน³
28. และจงบอกพวกเขาว่า น้ำนั้นถูกแบ่งส่วนระหว่างพวกเขา ทุกๆ ส่วนของน้ำดื่มถูกจัดไว้แล้ว
29. แต่พวกเขาได้ร้องเรียกเพื่อนของพวกเขา เขาได้จับมันฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ⁴
30. ดังนั้น การลงโทษของเราและการดักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

أَلَمْ يَلْقَ الْذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴿٢٥﴾

سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ الْآشِرِّ ﴿٢٦﴾

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فَنَنْهَهُمْ فَازْتَبَهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

وَيَبَيِّنُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قَسَمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرِبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَمَقَرَّ ﴿٢٩﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٠﴾

¹ เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ กล่าวคือ อัลละฮฺย หรือสาสน์ถูกส่งมาให้แก่เขาโดยเฉพาะกระนั้นหรือ ทั้งๆ ที่ในหมู่พวกเรามีคนที่มีทรัพย์สินสมบัติมากกว่าเขา และมีสภาพดีกว่าเขา แต่ว่าเขาเป็นคนพูดเท็จในการอ้างการเป็นนบีของเขา พวกเขาได้กล่าวเป็นการปฏิเสธและประหลาดใจ และว่าซอและฮฺนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จและหยิ่งโง่

² ในวันอาคิเราะฮฺ พวกเขาจะรู้ว่า ใครเป็นคนกล่าวเท็จ อวดดี และไร้มารยาท ซอและฮฺ หรือหมู่มุชริกของเขาที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเขา

³ เราได้ให้อูฐตัวเมียตัวหนึ่งออกมาจากก้อนหิน เพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขาตามที่พวกเขาต้องการ และซอและฮฺ ดังนั้นเจ้า (ซอและฮฺ) จงคอยดูพวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำ และสิ่งที่พวกเขาจะถูกกระทำ (คือการลงโทษ) และจงอดทนต่อการทำร้ายของพวกเขา เพราะอัลลอฮฺเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าอย่างแน่นอน

⁴ และเจ้าจงแจ้งแก่พวกเขาว่าน้ำที่ไหลผ่านหุบเขาของพวกเขา นั้นถูกแบ่งออกเป็น 2 วัน วันหนึ่งสำหรับพวกเขาใช้ดื่ม และอีกวันหนึ่งสำหรับอูฐ เมื่อวันเวลาได้ล่วงเลยมาพวกเขาเบื่อหน่ายต่อการจัดสรรดังกล่าวนี้ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ร้องเรียกเพื่อนของเขา คือ “กุดาร อิบน์ ซาลิฟ” ให้ฆ่าอูฐตัวเมียตัวนั้น เขาจึงฆ่าด้วยดาบของเขาด้วยการตัดขาสองข้าง และฆ่าอย่างทารุณโดยไม่คำนึงถึงคำสั่งห้ามมิให้ทำร้ายอูฐตัวนั้น

31. แท้จริง เราได้ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียวลงบนพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นเศษเสี้ยวไม้แห้ง¹

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَيْئَةِ الْخُطْبِ

32. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น²

وَلَقَدْ بَرَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

33. หมู่ชนของลฎฏได้ปฏิเสธต่อการตักเตือน

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالذِّكْرِ

34. แท้จริง เราได้ส่งพายุหินจากท้องฟ้าลงบนพวกเขา นอกจากวงศัวานของลฎฏ เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นในยามรุ่งสาง

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ
بِحَبْلِهِمْ بَسَحْنَا

35. เป็นความโปรดปรานจากเรา เช่นนั้นแหละ เราตอบแทนผู้กตัญญู³

نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

¹ ดั้งนั้นการลงโทษของเราแก่พวกเขาหลังจากการฆ่าอูฐเป็นอย่างไร คือเป็นการลงโทษอย่างเจ็บปวดและการตักเตือนของเราเป็นอย่างไรบ้าง คือเป็นจริง และแน่นอนความทายนะยอมประสพแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ เราได้ให้ญิบรียล อะลัยฮิสสลาม ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ร่างของพวกเขาก็แตกกระจาย เป็นเสียงเหมือนเศษไม้แห้งเป็นอาหารสัตว์

² เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่เข้าใจง่ายแก่การท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นข้อตักเตือนและเป็นบทเรียน

³ หมู่ชนของลฎฏคือ ชาวเมืองเซดูม และอะมูเราะฮ์ ได้ปฏิเสธต่อการเรียกร้องเชิญชวน และการตักเตือนของนะบีลฎฏ ซึ่งเป็นบุตรของน้องชายนะบีอิบรอฮีม มีชื่อว่า ฮารอน หลังจากที่พวกเขาปฏิเสธต่อการตักเตือน พร้อมกับยืนยันการต่อการปฏิเสธศรัทธา และกระทำการลามก เราได้ส่งลมพายุหอบก้อนหินจากท้องฟ้าลงบนพวกเขา อิบนุกะซีรกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้ญิบรียลยกเมืองของพวกเขาขึ้นไปบนท้องฟ้าแล้วพลิกคว่ำลงมา และส่งก้อนหินหล่นมาทับพวกเขา เว้นแต่วงศ์วานของนะบีลฎฏ และผู้ที่ศรัทธาต่อเขา เราได้ให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษในยามรุ่งสาง ทั้งนี้เป็นความโปรดปรานและเมตตาจากเราแก่พวกเขาและนั่นคือการตอบแทนของเราแก่ผู้ที่กตัญญูต่อความโปรดปรานของเราด้วยการศรัทธาและการเชื่อฟังปฏิบัติตาม

36. และโดยแน่นอน เขา (ญุฎ) ได้ตักเตือนพวก เขาถึงการลงโทษของเรา แต่พวกเขาได้โต้แย้ง ข้อตักเตือน (ของเรา)

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

37. และโดยแน่นอน พวกเขาได้ขอร้อง (แกม บังคับ) เขาให้ส่งมอบแขกของเขา (แก่พวกเขา) ดังนั้นเราจึงทำให้นัยน์ตาของพวกเขาบอดลง ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเรา

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي ﴿٣٧﴾

38. และโดยแน่นอน การลงโทษอันต่อเนื่องก็ ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในเวลาเช้า

وَلَقَدْ صَبَحَ لَهُمْ بُكْرَةٌ عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

39. ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเรา¹

ذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي ﴿٣٩﴾

40. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอันนี้ เป็นที่เข้าใจง่าย แก่การรำลึก และมีผู้ใดบ้างที่ รับข้อตักเตือนนั้น²

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٠﴾

41. และโดยแน่นอน ได้มีการตักเตือนมายัง วงศ์วานของฟริเอานุ

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

¹ นะบีญุฎได้กล่าวตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา แต่พวกเขาได้ปฏิเสธข้อตักเตือนและสัญญาร้าย ของเรา คือพวกเขาได้ขอร้องต่อญุฎให้ส่งมอบแขกของเขา คือมะลาอิกะฮ์ ที่จำแลงรูปเป็นเด็กหนุ่มที่มี รูปร่างหน้าตาสวยงาม เพื่อเอาไปทำการลามก ญิบรีลได้ใช้ปีกของเขาตีไปที่ใบหน้าของพวกเขาทำให้นัยน์ตาของพวกเขาบอด ดังนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนที่ญุฎได้กล่าว ตักเตือนพวกเจ้าเกิด การลงโทษอย่างต่อเนื่องของเราในโลกคุณอาจจะมิไปจนกระทั่งโลกอาคิเราะฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษและการตักเตือนของเราเกิด

² เราได้ทำให้อัลกุรอันเป็นที่ง่ายตายแก่การท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นข้อตักเตือน และเป็นบทเรียน นักตัฟซิริกกล่าวว่า เคล็ดลับในการกล่าวอายะฮ์นี้ซ้ำหลังจากทุกๆ เรื่องก็เพื่อเป็นการ เตือนให้รำลึกถึงชาวคาวาในอดีตและเพื่อเป็นบทเรียนในการใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นการบ่งชี้ว่าการปฏิเสธ ต่อทุกๆ รอสูลนั้นย่อมจะได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน

- 42. พวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของเรา ทั้งหมด ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา ซึ่งการลงโทษแก่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอำนาจ¹
- 43. พวกเขาปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาจะดียิ่งกว่า พวกเหล่านั้นกระนั้นหรือ หรือว่ามีการยกเว้นโทษสำหรับพวกเขาหรือไม่²
- 44. หรือพวกเขาบอกว่า พวกเราทั้งหมดนั้น เป็นผู้ชนะ²
- 45. พลพรรคพวกนี้จะพ่ายแพ้ และพวกเขาจะผินหลังวิ่งหนี³
- 46. แต่ว่ายามอวสาน (วันกียามะฮฺ) นั้น เป็นกำหนดเวลา (การลงโทษ) ของพวกเขา และยามอวสานนั้นทุกชัฏรมานยัง และขมขื่นยิ่ง
- 47. แท้จริงบรรดาผู้มีความผิดนั้น อยู่ในกาหลงทาง และการเผาไหม้

كذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَلِمَاتٍ فَخُذْ عَزِيمًا مَّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَاكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾

سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيَرْوُونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

¹ ได้มีการตักเตือนหลายครั้งมายังฟิรอาฮฺ และพรรคพวกของเขา แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อทูลาบและยึดถือเป็นบทเรียน พวกเขาได้ปฏิเสธสิ่งปาฏิหาริย์ทั้งเก้าของเราที่เราได้ให้แก่พวกเขา “ปาฏิหาริย์ทั้งเก้า คือ ไม่เท้ามือ น้ำท่วม ตักแตน เทา กบ เรือด การแยกออกของทะเล และความแห้งแล้ง ดังนั้นเราจึงลงโทษพวกเขาด้วยการให้จมน้ำตายในทะเลแดง ซึ่งเป็นการลงโทษของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจเหนือสูงสุด ผู้ทรงอำนาจ ในการทำลายล้างพวกเขาจนหมดสิ้น

² โอ้อ้อฮฺอาหรับทั้งหลายเอ๋ย ผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาจะดียิ่งกว่าพวกกุฟฟารที่การลงโทษของเราประสบแก่พวกเขากระนั้นหรือ เช่น กลุ่มชนของนุหฺ อัด ชะมูด กลุ่มชนของลุดและฟิรอาฮฺ จนกระทั่งข้าจะไม่ลงโทษพวกเขา หรือว่าพวกเขาได้รับการยกเว้นจากการลงโทษ ซึ่งมีระบุไว้ในคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาให้แก่บรรดาราอูล หรือว่าพวกเขาจะกล่าวว่า พวกเรานั้นเป็นกลุ่มชนใหญ่มีจำนวนมาก ย่อมจะได้รับชัยชนะเหนือมุฮัมมัด โดยมันใจต่อจำนวนและความเข้มแข็ง

³ คือพลพรรคของพวกเขาจะพ่ายแพ้และผินหลังวิ่งหนี อิบดุลเลาะฮฺชี้ยกกล่าวว่า นี่คือนสิ่งที่อัลลอฮฺตะอาลา ทรงแจ้งแก่เนบีมของพระองค์ในสิ่งเร้นลับ ดังนั้นความพ่ายแพ้จึงเกิดขึ้นแล้ว แต่วันกียามะฮฺนั้นเป็นกำหนดเวลาแห่งการลงโทษของพวกเขาที่ทุกชัฏรมานยัง และขมขื่นยิ่งกว่าการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลยในสงครามบัตร์ และอื่นๆ

48. วันที่พวกเขาจะถูกลากบนใบหน้าของพวกเขา ลงสู่ไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่มีการเผาไหม้¹

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿١٨﴾

49. แท้จริงทุก ๆ สิ่งนั้น เราสร้างมันตามสัดส่วน

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿١٩﴾

50. และกิจการของเรา (ในการสร้าง) นั้นเพียง (บัญญัติ) ครั้งเดียว คล้ายกับชั่วพริบตาเดียว²

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٢٠﴾

51. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายกลุ่มชนเช่น พวกเจ้าแล้ว มีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَّذْكَرٍ ﴿٢١﴾

52. และทุก ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำมันมีอยู่ใน บันทึก

وَكُلُّ شَيْءٍ وَفَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٢٢﴾

53. และทุก ๆ สิ่งทั้งเล็กและใหญ่ก็ได้ถูกบันทึกไว้แล้ว³

وَكُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٢٣﴾

54. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในสวนสวรรค์ หลากหลาย และแม่น้ำหลายสาย

إِنَّ اللَّائِقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَهِيَ

55. ในสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงอาณาภาพ⁴

فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقَدِّرٍ ﴿٢٤﴾

¹ แท้จริงบรรดาผู้กระทำผิดนั้นจะมีสภาพเป็นผู้ซึ่งงวย เองจะในโลกดุนยาและจะได้รับการเผาไหม้อยู่ในนรกในโลกอาคิเราะฮ์ ในวันนั้นพวกเขาจะถูกลากลงนรกบนใบหน้าของพวกเขาเป็นการลงโทษและเป็นการลงโทษให้ได้รับความอับอาย ดังนั้นพวกปฏิเสธทั้งหลาย พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษในนรกเถิด

² คือแท้จริงเราได้สร้างทุก ๆ สิ่งมาตามที่ได้ถูกกำหนดไว้และถูกบันทึกไว้ในสุหมะฮ์ฟูซ ในการสร้างของเรานั้นเราเพียงประกาศิตครั้งเดียว คือคล้ายกับชั่วพริบตาเดียว เพียงกล่าวว่างเป็นขึ้น แล้วมันก็จะป็นขึ้นมา

³ โดยแน่นอนเราได้ทำลายล้างกลุ่มชนในประชาชาติก่อน ๆ ที่มีส่วนคล้ายคลึงกับพวกเจ้าในการปฏิเสธศรัทธาและอยู่ในการหลงผิด แล้วมีผู้ใดบ้างที่ได้รับรู้และใคร่ครวญ ทุก ๆ สิ่งที่มีมาของประชาชาติต่าง ๆ ปฏิบัติไปทั้งความดีและความชั่ว ทั้งที่เป็นการกระทำที่เล็กและใหญ่นั้นได้ถูกบันทึกไว้แล้ว

⁴ บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา นั้น จะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์มีลำน้ำหลายสาย คือลำน้ำสำหรับน้ำดื่ม สำหรับเหล้า สำหรับน้ำผึ้ง และสำหรับนม ซึ่งเป็นสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงอาณาภาพในอำนาจของพระองค์

(55) ซูเราะฮ์ อีรรอหฺมาน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 78 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อีรรอหฺมาน

ซูเราะฮ์ อีรรอหฺมาน เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่เยียวาหลักการศรัทธาอิสลาม ซูเราะฮ์นี้เปรียบเสมือนเจ้าสาวระหว่างบรรดาซูเราะฮ์อื่น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงมีสะดิษกล่าวไว้ว่า “ทุก ๆ สิ่งนั้นย่อมมีเจ้าสาว และเจ้าสาวของอัลกุรอานนี้ ก็คือ ซูเราะฮ์ อีรรอหฺมาน” (รายงานโดยอัลบัยหะกี๊ในหนังสือซูอะบุลอีมาน เป็นหะดิษมุ๊งกัร ดูอัญฎอฮ์ฟีฮ์ของอัลบานีญ์หมายเลข 1350)

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาธยายบุญคุณอันหลากหลายที่ตระการตาของอัลลอฮ์ และความโปรดปรานอันซัดเจ้งอย่างมากมายของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าวอย่างเหลือคณานับ โดยเฉพาะในเบื้องต้นของความโปรดปรานนั้น ก็คือการสอนอัลกุรอาน โดยถือว่าเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่แก่มนุษย์ การสร้างมนุษย์ก็ได้กล่าวไว้รวมทั้งการสอนเขาให้อ่านออกเสียง “พระผู้ทรงกรุณาปรานี พระองค์ทรงสอนอัลกุรอาน ทรงสร้างมนุษย์ ทรงสอนเขาให้อ่านออกเสียง”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์นี้ได้เปิดโฉมหน้าแห่งจักรวาล กล่าวถึงบุญคุณอันสำคัญของอัลลอฮ์ และร่องรอยอันยิ่งใหญ่เหลือคณานับเช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ต้นไม้ ท้องฟ้าอันสูงส่งปราศจากเสาค้ำจุน และสิ่งที่มีอยู่ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ที่แสดงให้เห็นที่ประจักษ์ถึงอาณาภาพอันน่าทึ่ง และการประดิษฐ์ที่นำประหลาดแผ่นดินซึ่งใช้เป็นที่ว่านพืชพรรณธัญญาหารนานาชนิด ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพของมนุษย์ “ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่แน่นอน และดวงดาวและต้นไม้จะกราบสujud”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งอาณาภาพอันน่าทึ่งในการโคจรของจักรราศี การแหวกว่ายของนาวาในท้องมหาสมุทรท่ามกลางคลื่นลมเสมือนขุนเขามหึมาที่

ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางทะเลทราย “และเป็นของพระองค์คือเรือขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขา (บนบก)”

หลังจากได้สาธยายในเรื่องเกี่ยวกับจักรวาลแล้ว ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของสิ่งที่สืออยู่ในจักรวาลนี้ว่าจะต้องสูญสลายอย่างแน่นอน จะไม่มีสิ่งใดคงเหลืออยู่ในพิภพนี้ นอกจากพระผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่ตลอดเวลา พระผู้ทรงเอเกะเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่ “ทุก ๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นจะยังคงเหลืออยู่”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ กล่าวถึงสภาพของผู้ทุกข์ยากทั้งหลาย บรรดาอาชญากร และสิ่งที่พวกเขาจะได้ประสบเช่น ความหวาดกลัว ความรุนแรง ในวันแห่งความคร่ำครวญ “บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ที่เครื่องหมายของพวกเขา และจะถูกจับตรงผมที่ปรกหน้าผาก คือขมับและเท้า (แล้วลากลงนรก)

หลังจากที่ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ของการลงโทษแก่บรรดาอาชญากรแล้ว ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์แห่งความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ยำเกรงอย่างละเอียดพอสมควร โดยกล่าวถึงว่า พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ หญิงสาวพรหมจรรย์ที่มีนัยน์ตาสวยและโต “และสำหรับผู้ที่ยำเกรง การยืนต่อหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวนสวรรค์สองแห่ง”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการเทอดพระเกียรติแด่อัลลอฮ์ ญิลละวะอะลา และถวายเป็นการสรรเสริญต่อพระองค์ ในการที่พระองค์ทรงโปรดปรานต่อปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยบุญคุณอันล้นเหลือ และนั่นเป็นการจบที่เหมาะสมยิ่งสำหรับซูเราะฮ์ อรรอหฺมาน “พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงโปรดปรานทรงจำเริญยิ่ง” เช่นนี้แหละการเริ่มต้นกับการจบของซูเราะฮ์ช่างสอดคล้องกันในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง

“ตั้งนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ”

อายะฮ์นี้ถูกนำมากล่าวไว้ในซูเราะฮ์ อรรอหฺมานถึง 31 ครั้ง โดยกล่าวไว้ 8 ครั้ง หลังจากอายาตที่เกี่ยวกับความมหัศจรรย์ในการสร้าง ความสวยงามในการประดิษฐ์สิ่งที่ถูกสร้างมา การสร้างในครั้งแรก และการสร้างในครั้งที่สองในวันกิยามะฮ์ คือ 7 ครั้งหลังจากอายาตที่กล่าวถึงไฟนรก และความรุนแรงของมัน อีก 8 ครั้ง กล่าวหลังจากอายาตที่เกี่ยวกับสวนสวรรค์ทั้งสองแห่ง และชาวสวรรค์ที่เป็น

กลุ่มแนวหน้า และอีก 8 ครั้งกล่าวหลังจากอายัตที่กล่าวถึงสวนสวรรค์ชั้นรองลงมาทั้งสองแห่งของชาวกลุ่มทางขวา บทสนทนาในทุกอายะฮ์เป็นการสนทนากับมนุษย์และญิน จุดมุ่งหมายในการนี้เป็นการประณามอย่างหนักในความอกตัญญูของพวกกุฟฟาร เพราะว่าผู้ที่มีบุญคุณอันมากมายเช่นนี้ สวมควรยิ่งที่จะต้องขอบคุณและศรัทธา มิใช่ด้วยการปฏิเสธศรัทธาและการเนรคุณ ประโยชน์ในการกล่าวซ้ำของอายะฮ์นี้ก็คือ เมื่อได้ยืนยันการกล่าวถึงบุญคุณแต่ละชนิดก็จะเตรียมจิตใจเพื่อใคร่ครวญให้มีการตื่นตัวตื่นใจ และเพื่อมิให้ความหลงลืมเข้ามาครอบงำ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจกแจงบุญคุณ และความโปรดปรานของพระองค์ในซูเราะฮ์นี้ เพื่อเป็นการกล่าวเตือนป่าวของพระองค์ เป็นการเตือนสำหรับบรรดาผู้ทรยศ ผู้เนรคุณ ที่กระทำผิด เป็นการแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้จงรักภักดีผู้ยำเกรง โดยให้อายะฮ์นี้ติดตามมาหลังจากได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนให้ตระหนักถึงความโปรดปรานและเป็นการเตือนสำทับให้ตระหนักถึงการลงโทษ เสมือนกับที่ท่านจะกล่าวแก่ผู้ที่ท่านให้ความช่วยเหลือและทำความดีแก่เขาอยู่เสมอแล้วเขาก็เนรคุณกับท่านว่า “ท่านมิได้เคยเป็นคนยากจนมาก่อน แล้วฉันได้ช่วยให้ท่านมีฐานะดีขึ้นดอกหรือ ท่านจะปฏิเสธข้อเท็จจริงอันนี้หรือ” การกล่าวซ้ำๆ เช่นนี้เป็นการดี เพราะเป็นการเตือนมิให้หลงลืมและเป็นการย้ำถึงข้อเท็จจริง เสมือนกับอัลลอฮ์จะตรัสว่า ความโปรดปรานและบุญคุณของอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งพระองค์ทรงแจกแจงให้พวกเจ้านี้ ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าจากบุญคุณทั้งหลายที่พวกเจ้าปฏิเสธและเนรคุณต่อบุญคุณเหล่านั้น โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย!

การที่ได้นำอายะฮ์นี้มากล่าวชี้แจงไว้ในบทสรุปนี้ก็เพื่อจะไม่ได้กล่าวเป็นการซ้ำเมื่อได้อธิบายความหมายของอายะฮ์นี้

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. พระผู้ทรงกรุณาปรานี¹

الرَّحْمَنُ ①

2. พระองค์ทรงสอนอัลกุรอาน²

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ②

3. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์³

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ③

4. พระองค์ทรงสอนเขาให้เปล่งเสียงพูด⁴

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ④

5. ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่
แน่นอน⁵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانٍ ⑤

6. และผักหญ้า และต้นไม้จะกราบสujud⁶

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑥

¹ อรรอหฺมานเป็นพระนามหนึ่งในบรรดาพระนามของอัลลอฮฺ ตะอาลา

² ทรงสอนอัลกุรอานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพื่อเป็นการง่ายแก่การเข้าใจ และท่องจำ มุกอดีลกล่าวว่า เมื่อพระองค์ทรงประทานอายุสฺหฺที่ว่า “พวกเจ้าจงสujudแต่พระผู้ทรงกรุณาปรานี (อรรอหฺมาน) พวก กุฟฟารมักกะฮฺกล่าวว่า เราไม่รู้จัก อรรอหฺมาน พระองค์จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า “อรรอหฺมาน” ที่พวกเขา ปฏิเสธนั้น คือ พระผู้ทรงสอนอัลกุรอาน

³ ทรงสร้างมนุษย์อย่างสมบูรณ์แบบคือให้เป็นผู้ได้ยิน มองเห็น และพูดได้

⁴ คือทรงดลบันดาลให้เขาพูดได้เพื่อที่จะได้ชี้แจงถึงความมุ่งหมาย และความต้องการของเขา

⁵ คือโคจรไปตามวิถีของมันที่แน่นอนเพื่อประโยชน์ของวงบ่าว เช่น การรู้จักเวลาทำอิบาตะฮฺ และ ฯลฯ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์แห่งความเมตตา

⁶ อิบนู อับบาส และอิบนุญะอ์ริร กล่าวว่า คำว่า “อันนัจมุ” นั้นคือไม้ลำต้นอ่อน เช่น ผักหญ้าซึ่งเป็น อาหารของปศุสัตว์ มูญาฮิด และอิบนุญะอ์ริร กล่าวว่า อันนัจมุ หมายถึงดวงดาวในท้องฟ้า ความหมายก็คือ ต้นไม้และผักหญ้าหรือดวงดาว จะยอมจำนนต่ออัลลอฮฺตามที่พระองค์ทรงประสงค์อย่างศิโรราบ มันทั้งสองจะไม้ฝ่าฝืนเสมือนกับมนุษย์และญินได้ฝ่าฝืน

7. และชั้นฟ้าชั้นพระองค์ทรงยกมันไว้สูง และทรงวางความสมดุลไว้¹
8. เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ฝ่าฝืนในเรื่องการชั่งตวงวัด
9. และจงถำรวัวซึ่งการชั่งด้วยความเที่ยงธรรมและอย่าให้ขาดหรือหย่อนตาชั่ง²
10. และแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงจัดเตรียมมันไว้เพื่อสรรพสิ่งที่สร้างขึ้น³
11. ในแผ่นดินนั้นมีผลไม้ และต้นอินทผลัมที่มีผลซ้อนกันหลายชั้น⁴
12. และเมล็ดที่มีเปลือกและรำ⁵ และมีกลิ่นหอม⁶

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ﴿١٠﴾

فِيهَا فَكِّهَةٌ وَالتَّخْلُذَاتُ الْآكَامِرِ ﴿١١﴾

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

¹ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้า ทรงยกมันไว้ให้สูง โดยมีให้ติดหรือมีความใกล้ชิดกับแผ่นดิน ทั้งนี้เป็นความโปรดปรานจากพระองค์แก่มวลมนุษย์ ญิน และสัตว์

² และใครเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ จะรักษาความสมดุลแห่งความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมไว้ได้ และทรงใช้ให้เจ้าของสิทธิเอาสีสิทธิของตนไว้ โดยให้ยึดถือการปฏิบัติต่อกันบนมูลฐานแห่งความเสมอภาคเท่าเทียมกัน อย่าให้ความโลภและการล่วงเกินสิทธิเข้ามาครอบงำในการซื้อขาย และอย่าให้การชั่งตวงวัดหย่อน หรือขาดจำนวนของมัน

³ คือพระองค์ทรงให้มันยึดมัน และราบเรียบเพื่อเป็นประโยชน์แก่ทุกสิ่งที่มีชีวิต

⁴ มีผลไม้ชนิด ชนิด รูปร่าง สีกลิ่น รสชาติและกลิ่นที่แตกต่างกัน ที่กล่าวถึงต้นอินทผลัมโดยเฉพาะ เพราะความสำคัญและการมีประโยชน์ของมัน เมื่อเวลายังดิบและสุกอมแล้ว

⁵ คือพืชพันธุ์ที่มีเมล็ดทุกชนิดใช้เป็นอาหารของมนุษย์และสัตว์

⁶ พืชพันธุ์ที่มีกลิ่นหอมทุกชนิดเช่น ดอกกุหลาบ ดอกมะลิ ฯลฯ

13. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ¹

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿١٣﴾

14. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินเหนียวมี
เสียงเช่นเครื่องปั้นดินเผา²

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. และพระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ³

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾

16. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿١٦﴾

17. พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกทั้งสองและพระ-
เจ้าแห่งทิศตะวันตกทั้งสอง⁴

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿١٨﴾

19. พระองค์ทรงทำให้น่านน้ำทั้งสอง (ทะเล
และแม่น้ำ) ไหลมาบรรจบกัน

مَجْرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

¹ หลังจากที่พระองค์ทรงกล่าวถึงความโปรดปรานต่างๆ แล้ว พระองค์ทรงกล่าวแก่มนุษย์และญินด้วย
อายะฮ์ที่ว่า โอ้เหล่ามนุษย์และญินเอ๋ย ด้วยบุญคุณและความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า
นั้นมากมายเหลือคณานับมิใช่หรือ? มีรายงานจากอิบน์อุมร์กล่าวว่า เมื่อท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์
อะลัยฮิวะซัลลิม ได้อ่านซูเราะฮ์อีรรอหฺมานแก่บรรดาสาวกของท่าน พวกเขาก็หยุดหนึ่ง ท่านนะบีจึง
กล่าวว่า ทำไมฉันจึงได้ยินพวกญินตอบรับอย่างดีแต่พระเจ้าของพวกเขามากกว่าพวกท่าน ไม่มีครั้งใด
ที่ฉันอ่านคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า (فَيَأْتِي آيَةَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ) เว้นแต่พวกเขาจะกล่าว
ว่า (لَا بِشَيْءٍ مِنَ آيَاتِكَ رَبَّنَا نَكَذِبُ فَلِكِ الْحَمْدُ) ความว่า “ไม่มีสิ่งใดจากความโปรด
ปรานของพระองค์ท่าน โอ้พระเจ้าของพวกเราที่เราจะปฏิเสธ สำหรับพระองค์ท่านเท่านั้นการสรรเสริญ”

² คือพระองค์ทรงสร้างบิดาของพวกเจ้า คือ อาดัมจากดินเหนียวแห้งเมื่อเคาะจะมีเสียงเช่นเดียวกับดินที่
ใช้ทำเครื่องปั้นดินเผา

³ และทรงสร้างญินจากเปลวไฟที่ไม่มีควัน

⁴ คือพระเจ้าแห่งทิศตะวันออก และทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

20. ระหว่างมันทั้งสองมีที่กั้นกีดขวาง มันจะไม่ล้ำเขตต่อกัน¹

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٥٥﴾

21. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٦﴾

22. มีไข่มุกและหินปะการังออกมาจากมันทั้งสอง²

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٧﴾

23. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٨﴾

24. และเป็นของพระองค์คือ เรือขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขา (บนบก)³

وَاللَّهُ الْجَوَارِ الْكُنُوزِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٥٩﴾

25. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٠﴾

26. ทุกๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ⁴

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٦١﴾

27. และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่⁵

وَيَسْفَعُ وَجْهَ رَبِّكَ ذُرِّيَّتَ الْجَنَّةِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٦٢﴾

¹ น่าน้ำทั้งสองหมายถึงทะเลที่มีน้ำเค็ม และแม่น้ำที่มีน้ำจืดไหลมาบรรจบกันนั้นคล้ายกับมีที่กั้นขวางไว้ น้ำเค็มและน้ำจืดจะไม่ล่วงล้ำเขตซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์นั่นเอง

² คือจากน่าน้ำทั้งสองนั้น จะมีสมุทรทรัพย์ที่มีค่า เช่น ไข่มุก เพชรพลอย หินปะการัง ทับทิม ฯลฯ เพื่อให้มนุษย์เก็บเอาเป็นเครื่องประดับอันมีค่า สิ่งต่างๆ เหล่านี้พระองค์ทรงสร้างขึ้นมาเพื่อใคร แ่่นอนที่สุดมันเป็นผลประโยชน์ของมนุษย์ทั้งสิ้น และนั่นคือความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์มิใช่หรือ แต่ทำไมเล่ามนุษย์และญินจึงปฏิเสธบุญคุณของพระองค์

³ ในท้องทะเลนั้นจะมีเรือเดินทะเลขนาดใหญ่คล้ายภูเขาลอยอยู่ท่ามกลางทะเล เรือเดินทะเลขนาดใหญ่นี้จะบรรทุกปัจจัยยังชีพต่างๆ และสินค้าจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง

⁴ ทุกๆ สิ่งที่อยู่บนหน้าแผ่นดินนี้ เช่น มนุษย์ ญิน สัตว์ และสิ่งที่มีชีวิต จะต้องแตกดับและสูญสลายอย่างแน่นอน

⁵ พระพักตร์ของอัลลอฮ์ เป็นคุณลักษณะที่มูมินทุกคนต้องศรัทธาตามความเป็นจริงที่เหมาะสมกับพระองค์ ไม่นอญูดให้นำไปเปรียบเทียบกับหรือตีความเป็นอย่างอื่น ตามแนวทางของสลัฟ

28. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

29. ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะขอ
ต่อพระองค์ทุก ๆ ขณะ¹ พระองค์ทรงมีภารกิจ²

يَسْتَلْهُمْنَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٥٦﴾

30. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

31. อีกไม่ช้าเราจะจัดการกับพวกเจ้า (ในกิจการ
ต่าง ๆ) โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย³

سَنَفْعُ لَكُمْ إِلَهُ التَّقْلَانِ ﴿٥٨﴾

32. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

33. โอ้ซุมนุหมแห่งญินและมนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย
หากพวกเจ้ามีความสามารถที่จะผ่านไปให้พ้น
ขอบฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ได้ ก็จงผ่านไป
ให้พ้นเถิด⁴ แต่ว่าพวกเจ้าไม่สามารถที่จะผ่านไป
ไปให้พ้นได้เว้นแต่ด้วยพลัง⁵ (พระบัญชาและ

يَمْعُرُ الْعَيْنِ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا
مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِأِذْنِ رَبِّكُمُ الَّذِي يُرِي السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْجِبَالَ وَالْحُلُقُمُ

¹ ทุก ๆ สิ่งที่มีชีวิตในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินมีความต้องการจากพระองค์ เพื่อขอความช่วยเหลือ และขอปัจจัยยังชีพ ด้วยการเปล่งวาจาออกมา หรือด้วยสภาพที่เป็นอยู่

² ทุกเวลา และทุกขณะพระองค์ทรงมีภารกิจ เช่น ทรงอภัยโทษให้แก่ผู้กระทำความผิด ทรงปลดปล่อยผู้ได้รับความทุกข์ยาก ทรงให้เกียรติแก่หมู่ชนหนึ่ง และทรงให้ความต่ำต้อยแก่อีกหมู่ชนหนึ่ง นักตีฟซิกกล่าวว่าเป็นภารกิจที่ทรงเปิดเผยให้เห็นมิใช่ทรงเริ่มขึ้นใหม่ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างได้ถูกบันทึกไว้แล้วจนกระทั่งวันกิยามะฮฺ

³ คือเราจะสอบสวนพวกเจ้าตามผลงานของพวกเจ้า โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย อิบน์อับบาส กล่าวว่า นี่คือสัญญาจากอัลลอฮฺ ตะอาลา แก่ปวงบ่าว มิได้หมายความว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา มีงานที่จะจัดการให้เสร็จสิ้นไป

⁴ คือหากพวกเจ้ามีกำลังที่จะออกไปจากขอบชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเพื่อหนีไปจากอัลลอฮฺ หนีไปจากกฎสภาวะของพระองค์ ก็จงออกไปให้ได้ซิ จงช่วยตัวของพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษพระองค์

⁵ คือพวกเจ้าไม่สามารถที่จะออกไปได้ เว้นแต่ด้วยพลัง หรืออำนาจพิเศษ และพวกเจ้าก็ไม่สามารถจะกระทำเช่นนั้นได้ อิบน์อะซ็รกล่าวว่า ความหมายของอายะฮฺก็คือ พวกเจ้าไม่สามารถหนีไปจากบัญชาของอัลลอฮฺ และกฎสภาวะของพระองค์ได้

พระประสงค์ของอัลลอฮ์)

34. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٤﴾

35. เปลวไฟ¹ และทองเหลือง² จะถูกส่งมายัง
เจ้าทั้งสอง แล้วเจ้าทั้งสองก็ไม่อาจจะป้องกัน
ตนเองได้³

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْطِطٌ مِّن نَّارٍ وَنَحَّاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾

36. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٦﴾

37. ครั้นเมื่อชั้นฟ้าแตกกระจายออก มันจะ
กลายเป็นสีแดงคล้ายขี้ผึ้ง⁴

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

38. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٨﴾

39. แล้วในวันนั้น มนุษย์และญินจะไม่ถูกถาม
ถึงความผิดของเขา

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾

40. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٤٠﴾

¹ เปลวไฟล้วนๆ ที่ไม่มีควันเลย

² ควันที่ไม่มีเปลวไฟ นี่คือทัศนะของอิบนุอับบาส ส่วนมุญาฮิดกล่าวว่า คือทองเหลืองที่ถูกหลอมไว้แล้ว
จะราดลงบนศีรษะของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

³ คือไม่สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการป้องกันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ อิบนุญะซีร
กล่าวว่า ความหมายของอายะฮ์ก็คือ หากพวกเจ้าหนีออกไปในวันกิยามะฮ์ บรรดามะลาอิกะฮ์และยาม
เฝ้าประตูรอกก็จะผลักดันให้กลับมาด้วยการส่งเปลวไฟและทองเหลืองที่ถูกหลอมแล้วหรือควันที่ไม่มี
เปลวไฟไปยังพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็จะไม่พบผู้ใดให้ความช่วยเหลือ หรือป้องกันได้

⁴ ในวันกิยามะฮ์ เมื่อชั้นฟ้าแตกแยกออก เพื่อให้บรรดามะลาอิกะฮ์ ลงมาเพื่อห้อมล้อมมนุษย์ทุกๆ ด้าน
ท้องฟ้าจะมีสีแดงคล้ายดอกกุหลาบ เพราะความร้อนของไฟ และหลอมละลายคล้ายขี้ผึ้ง

41. บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ดีที่
เครื่องหมายของพวกเขา แล้วจะถูกจับตรงผม
ที่ปกหน้าผาก คือขมับและเท้า (แล้วลากลง
นรก)¹

يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِيمَتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالتَّوَصُّي
وَالْأَقْدَامِ ﴿٥٥﴾

42. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٦﴾

43. นี่คือนรก ซึ่งบรรดาผู้ที่มีความผิดปฏิเสธ
ไม่ยอมเชื่อ²

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٧﴾

44. พวกเขาจะเดินวกเวียนนอกรอบ ๆ ระหว่าง
มันกับน้ำร้อนที่เดือด³

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتِنِ ﴿٥٨﴾

45. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

46. และสำหรับผู้ที่ยำเกรงต่อการยื่นหน้า
พระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวน
สวรรค์สองแห่ง⁴

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ ﴿٦٠﴾

¹ ในวันที่นรกแล้ววันนั้น วันที่ท้องฟ้าแตกกระจาย ไม่มีผู้ใดในหมู่ผู้กระทำความผิดที่เป็นมนุษย์และญิน จะถูกถามถึงความผิดของเขา เพราะผู้กระทำความผิดนั้นมีเครื่องหมายที่บ่งชี้ถึงความผิดของเขา เช่น หน้าดำคล้ำ และนัยน์ตาสีฟ้า นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่สังเกตได้อีก คือความเศร้าโศกเสียใจ ความกังวล ความหมัดหวังได้เข้ามาครอบคลุมเขา หลังจากนั้นบรรดามะลาอิกะฮฺเข้าไปจับที่ขมับ และเท้าทั้งสองของเขาโดยรวบเข้ามาด้วยกันแล้วจับโยนลงนรก

² จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเป็นเชิงตำหนิและประชดประชันว่า นี่คือไฟนรกที่พวกท่านได้รับการบอกเล่าแล้ว แต่พวกท่านปฏิเสธมัน เอ้า...พวกท่านจงลี้มรสมันซิ มันได้มาปรากฏต่อหน้าพวกท่านแล้ว

³ คือพวกเขาจะเดินวนเวียนไปมาระหว่างไฟนรกกับน้ำร้อนที่เดือดสุดขีด ทุกครั้งที่พวกเขากระหายน้ำก็ จะถูกกรอกด้วยน้ำร้อนเดือดนั้น

⁴ สำหรับผู้ที่เกรงกลัวต่อการยื่นหน้าพระพักตร์ที่หน้าลาน เพื่อการตัดสินในวันกียามะฮฺ แล้วเขาก็จงรักภักดีเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นไม่กระทำการที่เป็นข้อห้าม สำหรับเขาผู้นั้นจะได้รับการตอบแทนด้วยการครอบครองสวนสวรรค์ 2 แห่ง แห่งหนึ่งสำหรับตัวเขาเอง และอีกแห่งหนึ่งสำหรับภรรยา และคนรับใช้ของเขา

47. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

48. (สวนสวรรค์สองแห่งนั้น) แผ่กิ่งก้านเขียว
ช่อมุ่ม และผลไม้หลากชนิด¹

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٥٨﴾

49. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

50. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีตาน้ำสอง
แห่งไหลพรั่งพรู²

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٦٠﴾

51. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

52. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้ทุก
ชนิดเป็นสองประเภท³

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٦٢﴾

53. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

54. พวกเขาอนอเนกอนอกอยู่บนฟูกนอนซึ่ง
ซับในของมันทำด้วยไหมพรมอย่างดี⁴ ผลไม้

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّيْنَاهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ﴿٦٤﴾

وَحِجَى الْجَنَّةِ دَانٍ ﴿٦٥﴾

¹ คือในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีต้นไม้ซึ่งแผ่กิ่งก้านออกไปอย่างเขียวช่อมุ่ม ทำให้เกิดร่มเงาและมีผลไม้ชนิดต่างๆ

² ในสวนสวรรค์แต่ละแห่งนั้นมีตาน้ำไหลพุ่งเป็นน้ำบริสุทธิ์จี๊ดสนิท อิบนุญะซีริกกล่าวว่า ตาน้ำนั้นจะไหลไปให้ชีวิตชีวาแก่ต้นไม้เพื่อให้เกิดผลไม้ชนิดต่างๆ อัลหะซันกล่าวว่า ตาน้ำทั้งสองนั้นเป็นน้ำบริสุทธิ์หนึ่งในสองแห่งนั้นมีชื่อว่า "อัดดัลนิม" อีกแห่งหนึ่งมีชื่อว่า "อัลซัลละบิล"

³ ผลไม้ทุกชนิดที่มีอยู่ในสวนสวรรค์นั้น จะแบ่งออกเป็นสองประเภท ทั้งนี้เพื่อให้ชาวสวรรค์ได้รับความสุขสำราญอย่างเต็มที่

⁴ ชาวสวรรค์จะเอกเขนกอยู่บนฟูก ซึ่งส่วนในของมันทำด้วยไหมพรมอย่างหนาประดับด้วยทอง สภาพของหมอนอิงของส่วนในเป็นเช่นนี้แล้ว ส่วนนอกจะเป็นเช่นใด อิบนุญะซีริกกล่าวว่า นีซับใน ดังนั้นหากพวกท่านได้เห็นส่วนนอกจะเป็นอย่างไร อิบนุญะซีริกกล่าวว่า เมื่อได้ถูกถามถึงอายะฮ์นี้ ท่านจะกล่าวว่า นั่นคือสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ) "ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดล่วงรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ซึ่งจะเป็นที่ชื่นชมแก่สายตา"

ของสวนทั้งสองแห่งนั้นอยู่ใกล้แค่มือเอื้อม¹

55. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

56. ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวพรหม-
จารี ผู้ลดสายตาลง (เฉพาะสามีของนางเท่า
นั้น)² ซึ่งไม่มีมนุษย์ และไม่มีญินแต่ต้องพวก
นางมาก่อนเลย³

فِيهِنَّ قَصِيرَاتٌ الْظُّرْفُ لَمْ يَطْمِئِنَّ إِلَىٰ رِجْلِهَا
وَكَأَنَّ الْيَأْسَانَ ﴿٥٦﴾

57. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

58. คล้ายกับว่าพวกนางเป็นทับทิม และปะ-
การัง⁴

كَأَنَّ الْيَأْسَانَ وَالْمَرْجَانَ ﴿٥٨﴾

59. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

60. จะมีการตอบแทนความดีอันใดเล่า นอก
จากความดี⁵

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾

¹ คือผลไม้ที่อยู่ในสวนสวรรค์นั้นอยู่ใกล้กับตาเขา แม้กระทั่งผู้ที่นั่งอยู่ หรือยืนอยู่ หรือนอนอยู่ จะเอื้อมมือไปหยิบตามความต้องการ อิบฺนุบาสกล่าวว่ ต้นไม้อยู่ใกล้จนกระทั่งคนรักของอัลลอฮฺ จะเอื้อมมือไปเด็ดได้ตามใจชอบในสภาพยืน นอน นั่ง

² คือหญิงสาวพรหมจารีเหล่านั้นจะลดสายตาของนางลงเฉพาะแต่สามีของนางเท่านั้น นางจะกล่าวแก่สามีของนางว่า ด้วยเกียรติ และความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของฉัน ในสวนสวรรค์นี้ฉันไม่เห็นผู้ใดดียิ่งไปกว่าท่าน อัลฮัมดุลิลลาฮฺ ที่พระองค์ทรงให้ท่านเป็นสามีของฉัน และฉันเป็นภริยาของท่าน

³ คือไม่มีผู้ใดที่เป็นมนุษย์หรือญิน จะมาร่วมเพศกับพวกนางก่อนสามีของพวกนางเลย กล่าวคือนางเป็นสาวพรหมจารี

⁴ คือในความสดใสของทับทิม และความเป็นสีเขียวบริสุทธิ์ของหินปะการังกล่าวกันว่าหมายถึงไข่มุกก็ได้

⁵ กล่าวคือไม่มีการตอบแทนใดๆ แก่ผู้กระทำความดีในโลกดูนยานนอกจากการตอบแทนความดีแก่เขาในโลกอาคิเราะฮฺ จุดมุ่งหมายก็คือ ผู้ใดได้กระทำความดีไว้ก็สมควรจะได้รับความโปรดปรานและการยกย่อง

61. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦١﴾

62. และอื่นจากสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นแล้ว
ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง¹

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ﴿٦٢﴾

63. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

64. (สวนสวรรค์) ทั้งสองนั้น เขียวขุ่น²

مُدَاهَنَاتٍ ﴿٦٤﴾

65. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

66. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้น มีตาน้ำสอง
แห่งที่พวยพุ่งออกมาอย่างไม่ขาดสาย³

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَصَّاحَتَانِ ﴿٦٦﴾

67. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

68. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้และ
อินทผลัม และผลทับทิม⁴

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَخَلٌّ رِمْثَانِ ﴿٦٨﴾

69. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้า
ของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِي أَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

¹ คือนอกจากสวนสวรรค์สองแห่งนั้นที่มีทั้งคุณค่า และความประเสริฐแล้ว ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง นักตีฟซิริกกล่าวว่า สวนสวรรค์สองแห่งแรกสำหรับกลุ่มแนวหน้า ส่วนอีกสองแห่งสำหรับกลุ่มทางขวา ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่ ตำแหน่งของกลุ่มแนวหน้านั้นย่อมสูงและมีเกียรติกว่า

² คือสวนสวรรค์สองแห่งชั้นรองลงมานั้น เพราะมีตาน้ำไหลผ่าน จึงทำให้เกิดความชุ่มฉ่ำและเขียวขุ่น อยู่ตลอดเวลา

³ อิบน์มุฮัมมัด และอิบนุอับบาส กล่าวว่า บรรดาคนรักของอัลลอฮ์นั้นจะมีกลิ่นหอม กลิ่นหอมและกลิ่น การบูร โปรงปรายลงมายังพวกเขาที่พำนักอยู่ในสวนสวรรค์ คล้ายกับฝนโปรยปรายลงมา

⁴ ที่กล่าวถึงผลไม้สองชนิด คือ อินทผลัม และทับทิมนั้น เพราะความดีและความประเสริฐของผลไม้ทั้งสองชนิด และเป็นผลไม้หลักของชาวอาหรับ

70. ในสวนสวรรค์เหล่านั้น มีหญิงสาวที่มีมารยาทดีสวย¹

فِيَنِّ خَيْرَاتٍ حَسَانٍ ﴿٧٠﴾

71. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٧١﴾

72. หญิงสาวผิวพรรณขาวผ่อง นัยน์ตาคม (ที่เก็บตัวเฉพาะสามีของนางเท่านั้น) อยู่ในกระโจม²

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

73. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

74. ซึ่งไม่มีมนุษย์และไม่มีญิน แต่ต้องพวงนางมาก่อนเลย³

لَتَرْطَبُهُنَّ أَنْسَابُهُمْ وَأَبَّانِ ﴿٧٤﴾

75. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

76. พวกเขาจะนอนเอกเขนกบนหมอนอิงสีเขียว และพรมที่มีลวดลายอย่างสวยงาม⁴

مُتَّكِنِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانِ ﴿٧٦﴾

77. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَأَيُّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

¹ ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวที่มีมารยาทดี หน้าตาสวยงาม

² หญิงสาวที่ประจำอยู่ในสวนสวรรค์นั้น เป็นหญิงสาวที่มีผิวพรรณผุดผ่อง นัยน์ตาคม เพราะนางเก็บตัวอยู่ในที่พักเฉพาะของนาง นางจะไม่ออกไปนอกที่พัก เพราะความมีเกียรติของนาง อะบูฮัยยานกล่าวว่าสตรีจะได้รับการยกย่องชมเชยเช่นนั้น หากพวกนางอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนเป็นการบ่งถึงการรักษาตัว ซึ่งเป็นสมบัติประจำตัวของสตรี

³ คือไม่มีผู้ใดจากมนุษย์และญิน จะไปทำการล่วงเกินพวกนาง จนกระทั่งเสียพรหมจรรย์ก่อนสามีของพวกนางในสวนสวรรค์เลย

⁴ พวกเขาจะนอนเอกเขนกบนหมอนอิงสีเขียว ซึ่งเป็นหมอนอิงเฉพาะชาวสวรรค์ และพรมกำมะหยี่ทำด้วยไหมอย่างละเอียด และมีลวดลายอย่างสวยงาม

78. พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่
ผู้ทรงโปรดปราน ทรงจำเริญยิ่ง¹

بَنَدِكَ أَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

¹ อัลลอฮ์ ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเกียรติ ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ความดีของพระองค์มีอย่างมากมาย และความจำเริญของพระองค์ย่อมล้นเหลือ ในหนังสืออัลบะหฺรุลมุฮีตกล่าวไว้ว่า เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวปิดท้ายความโปรดปรานในโลกคุณยาในอายะฮ์ที่ 27 ของซูเราะฮ์นี้ว่า “และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปราน เท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่” ความเหมาะสมของอายะฮ์แรก คือการกล่าวถึงการคงเหลืออยู่ที่ไม่มีที่สิ้นสุดของอัลลอฮ์ ตะอาลา หลังจากกล่าวถึงความพินาศของโลก และความเหมาะสมของอายะฮ์สุดท้าย คือการกล่าวถึงความจำเริญ คือการเพิ่มพูน และออกเงยหลังจากกล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์แก่บรรดามุอฺมินในที่พำนักอันมีเกียรติของพระองค์ และสิ่งที่พระองค์ได้ประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งความดีต่างๆ

(56) ซูเราะฮ์ อัลลาากิอะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 96 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลลาากิอะฮ์

ซูเราะฮ์นี้กล่าวคลุมถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในวันกิยามะฮ์ และสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น ความหวาดกลัว การแบ่งมนุษย์ออกเป็นสามกลุ่ม คือกลุ่มขวา กลุ่มซ้าย และกลุ่มแนวหน้า

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงชะตากรรมของทุก ๆ กลุ่ม และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา คือการตอบแทนอย่างยุติธรรมในวันแห่งการตัดสิน นอกจากนี้ยังได้พิสูจน์หลักฐานให้เป็นที่ประจักษ์ถึงการมี และความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และเดซานุภาพอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ในการสร้าง และการประดิษฐ์ของพระองค์อย่างสวยงามที่สุด ในการสร้างมนุษย์ ในการให้พืชพันธุ์ต่าง ๆ ออกงอก ในการให้น้ำฝนโปรยปรายลงมา และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงทำให้เกิดพลังในนรก ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงอัลกุรอานหุลละฮิม ว่าเป็นการประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก และสิ่งที่มนุษย์จะได้พบกับความหวาดกลัว และความหนักใจขณะจวนจะตาย

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงบุคคลสามจำพวก พวกเขาเหล่านั้น คือกลุ่มที่มีความสุข กลุ่มที่มีความทุกข์ และกลุ่มแนวหน้าที่แข่งขันกันไปสู่ความดี คือพวกที่ได้รับความโปรดปราน ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงบันปลายของทุก ๆ กลุ่ม ทั้งหมดนี้ได้กล่าวไว้อย่างละเอียดตามที่ปรากฏอยู่ในตอนต้น ๆ ของซูเราะฮ์ และได้กล่าวสรรเสริญเยินยอด้วยการกล่าวถึงคุณงามความดีของกลุ่มแนวหน้าที่มีความใกล้ชิดทั้งในตอนเริ่มและตอนจบของซูเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อเหตุการณ์ (วันกียามะฮ์) ได้เกิดขึ้น¹

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ①

2. ไม่มีผู้ปฏิเสธคนใดปฏิเสธต่อเหตุการณ์ของ
มัน²

لَيْسَ لَوْ قَعْنَهَا كَاذِبَةٌ ②

3. ต่อเหตุการณ์นั้นทำให้ชนกลุ่มหนึ่งต่ำต้อย
ชนอีกกลุ่มหนึ่งสูงส่ง³

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ③

4. เมื่อแผ่นดินถุกสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ④

5. และบรรดาภูเขาได้แตกสลาย

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑤

6. และมันกลายเป็นผุยผงปลิวว่อน⁴

فَكَانَتْ هَبًّا مُبْلَاً ⑥

7. และพวกเจ้าจะแยกออกเป็นสามกลุ่ม⁵

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةٌ ⑦

¹ เมื่อวันกียามะฮ์ได้เกิดขึ้น ซึ่งจะมีขึ้นอย่างแน่นอน ความโกลาหล ความปั่นป่วนที่ได้เกิดขึ้นในวันนั้น ทำให้กอลันชั่วร้าย ความนึกคิดหรือมโนคติไม่สามารถจะวาดออกมาให้เป็นภาพลักษณ์ได้

² เมื่อวันกียามะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้วไม่มีผู้ใดกล้าปฏิเสธเหตุการณ์นั้นได้เหมือนกับสภาพของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในปัจจุบันนี้ ทุกคนจะศรัทธาในขณะนั้นเพราะได้ประสบพบเห็นด้วยตนเอง

³ ในวันนั้น ความต่ำต้อยจะเกิดขึ้นแก่ชนกลุ่มหนึ่ง สภาพของพวกเขาเป็นที่ประจักษ์ได้ว่าพวกเขาเป็นชาวนรก และอีกกลุ่มหนึ่งมีฐานะสูงส่งสภาพของพวกเขาเป็นที่ประจักษ์ได้ว่าพวกเขาเป็นชาวสวรรค์

⁴ ในวันนั้น แผ่นดินจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง โดยที่ทุก ๆ สิ่งที่อยู่บนหน้าแผ่นดินจะพังทลายลงมา เช่น ตึกรามบ้านช่อง แม้กระทั่งภูเขา ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่ามีความแข็งแกร่งที่สุดก็จะแตกสลายกระจัดกระจายกลายเป็นผุยผงปลิวว่อนอยู่ในอากาศ

⁵ ในวันกียามะฮ์ พวกเจ้าจะถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มทางขวา กลุ่มทางซ้าย และกลุ่มแนวหน้า สำหรับกลุ่มแนวหน้า คือบรรดาผู้ที่มีตำแหน่งชั้นสูงในสวรรค์ ส่วนกลุ่มทางขวา คือบรรดาผู้ที่มีฐานะหรือตำแหน่งรองลงมาของชาวสวรรค์ ส่วนกลุ่มทางซ้าย คือชาวนรก นี่คือกลุ่มต่างๆ ของมนุษย์ในวันอาคิเราะฮ์

8. คือกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา) เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางขวาคือใคร¹

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾

9. และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย) เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางซ้ายคือใคร²

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ وَالَّذِينَ أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٩﴾

10. และกลุ่มแนวหน้า คือกลุ่มแนวหน้า³

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾

11. เขาเหล่านั้น คือบรรดาผู้ใกล้ชิด⁴

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

12. ในสวนสวรรค์หลากหลายแห่งความสุขสำราญ⁵

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾

13. เป็นกลุ่มชนจำนวนมาก จากชนรุ่นก่อนๆ

ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿١٣﴾

14. และเป็นกลุ่มชนจำนวนน้อย จากชนรุ่นหลังๆ⁶

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾

¹ กลุ่มทางขวาคือผู้ที่บันทึกของพวกเขาถูกส่งให้ทางเบื้องขวา

² กลุ่มทางซ้ายคือผู้ที่บันทึกของพวกเขาถูกส่งให้ทางเบื้องซ้าย

³ นี่คือกลุ่มที่สาม คือบรรดาผู้ที่รีบรุดไปสู่ความดี ความโปรดปราน และสวนสวรรค์

⁴ บุคคลเหล่านั้น คือบรรดาผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ อยู่ข้างเคียงพระองค์ ภายใต้บัลลังก์ของพระองค์ และคุณหาสน์อันมีเกียรติของพระองค์

⁵ พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ หลากหลายอย่างถาวรที่มีแต่ความสุขสำราญ กล่าวกันว่า “กลุ่มแนวหน้าคือ กลุ่มแนวหน้า” คือบรรพชนกลุ่มแรกของประชาชาตินี้ และกลุ่มอื่นในรุ่นหลังๆ ของประชาชาตินี้ คือทั้งสองกลุ่มมาจากประชาชาติของมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์อยู่ละเอียดซื่อสัตย์

⁶ กลุ่มแนวหน้าที่เป็นผู้ใกล้ชิดกับพระองค์นั้น เป็นกลุ่มชนจำนวนมากจากประชาชาติในอดีตและเป็นกลุ่มชนจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับกลุ่มชนในสมัยก่อนพวกเขา เพราะบรรดานะบีที่ก่อนๆ นั้น มีจำนวนมาก ดังนั้นบรรดาผู้ที่รีบรุดไปสู่การศรัทธาจึงมีมาก พวกเขาเพิ่มจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าจำนวนผู้ที่รีบรุดไปสู่การศรัทธาจากประชาชาติของเรา

15. โดยอยู่บนเตียงที่ประดับด้วยทองคำ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾
16. พวกเขานอนเอกเขนกอยู่บนนั้น โดยผินหน้าเข้าหากัน¹ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِيبِينَ ﴿١٦﴾
17. มีเด็ก ๆ ที่มีอายุเช่นนั้น วนเวียนรับใช้พวกเขาตลอดไป يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾
18. ถ้วยภาชนะใหญ่ และแก้วที่มีหู และจอกใส่สุราที่ไหลรินมา بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾
19. พวกเขาจะไม่มึนศีรษะ และไม่หมดสติ เมื่อดื่มสุรานั้น² لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُرْفُونَ ﴿١٩﴾
20. และผลไม้หลากชนิด ตามแต่พวกเขาจะเลือกกิน وَفَلَاحِشٍ وَمِمَّا يَنْجَرُونَ ﴿٢٠﴾
21. และเนื่อกที่พวกเขาอยากรับประทาน³ وَلِحَبِيطٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾
22. และหญิงสาวที่มีนัยน์ตามสวยงาม وَحُورٍ عِينٍ ﴿٢٢﴾
23. ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้อย่างดี كَأَمْثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

¹ กลุ่มชนแนวหน้าเหล่านั้นจะนอนเอกเขนกอยู่บนเตียง ที่ประดับด้วยทองคำฝังเพชรพลอยและไข่มุก การนอนเอกเขนกเป็นการนอนของผู้ที่มีความสุข และการผินหน้าเข้าหากันย่อมจะนำความปิติยินดีมาสู่ผู้กระทำ และเป็นมรรยาที่ดีของผู้กระทำอีกด้วย

² ในสวนสวรรค์นั้นจะมีเด็ก ๆ ในวัยรุ่น โดยอยู่ในสภาพนั้นตลอดไป วนเวียนรับใช้ชาวสวรรค์ด้วยเครื่องดื่ม คือสุราชนิดพิเศษที่ไหลรินมาจากตาน้ำพิเศษ สำหรับภาชนะที่ใส่สุรานั้นมีลักษณะที่แปลกแตกต่างกันไป สุราที่นำมาบริการนั้นมึนรสชาติพิเศษไม่เหมือนกับสุราในโลกดุนยา

³ นอกจากนี้ยังมีผลไม้มากมายจะเลือกกินได้ตามความต้องการ เพราะมีจำนวนมากมายหลายชนิด และเนื่อกก็มีให้เลือกตามความต้องการ อิบนุอับบาสกล่าวว่ เมื่อคนหนึ่งคนใดนึกอยากจะกินนมมัน ก็บินผ่านมา แล้วจะตกลงมาเบื้องหน้าของเขาในสภาพทอดหรือปิ้งตามที่เขาต้องการ

24. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนเนื่องจากความดีที่พวกเขากระทำไว้¹

جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

25. ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และเป็นบาป

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ﴿٤٥﴾

26. เว้นแต่คำกล่าวที่ว่า ศานติ ศานติ²

إِلَّا قِيلَ سَلَامًا سَلَامًا ﴿٤٦﴾

27. และกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกลงด้วยมือขวา) เจารู้หรือไม่ว่ากลุ่มทางขวาเป็นอย่างไร³

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٤٧﴾

28. (พวกเขา) อยู่ภายใต้ต้นพุทราที่ไร้หนาม

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٤٨﴾

29. และต้นกล้วยที่ออกผลเป็นเครือตั้งแต่ยอดจรดโคนต้น⁴ (ไม่เห็นลำต้น)

وَيَطَّلِعُ مَثْضُودٍ ﴿٤٩﴾

30. และร่มเงาที่แผ่กระจาย

وَعِظْمٍ مَّذُودٍ ﴿٥٠﴾

31. และน้ำที่ไหลรินตลอดเวลา⁵

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٥١﴾

¹ สำหรับชาวสวรรค์นั้น นอกจากจะได้รับความสุขสำราญดังกล่าวมาแล้ว เขายังมีคู่ครองเป็นหญิงสาวที่มีนัยน์ตากว้างคมคายสวยงาม เสมือนกับไข่มุกในความสดใสและบริสุทธิ์ ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ไม่มีมือไปแตะต้อง ความสุขกายสบายใจเหล่านี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบแทนแก่พวกเขา เพราะพวกเขาเป็นคนดีในโลกดุนยา

² ในสวนสวรรค์นั้นจะไม่ได้ยินคำพูดที่ระคายหู หรือคำพูดที่เป็นบาป เว้นแต่คำกล่าวซึ่งกันและกันที่เป็นสิริมงคลอยู่ตลอดเวลา

³ คำถามนี้เป็นการให้เกียรติ และความสำคัญของบุคคลกลุ่มนี้ถึงคุณลักษณะ และสภาพของพวกเขาว่าพวกเขาเหล่านี้เป็นใครและมีสภาพความเป็นอยู่อย่างไร

⁴ คำตอบก็คือ พวกเขาอยู่ภายใต้ร่มเงาของต้นพุทราที่ไร้หนาม และต้นกล้วยที่มีเครือเต็มต้นจนมองไม่เห็นลำต้น

⁵ สำหรับร่มเงาจะมีอยู่ตลอดเวลา แสงแดดจะไม่กล้ากลายเข้าไปถึง ไม่ใช่ร่มเงาจากต้นไม้แต่ร่มเงาที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้มีขึ้นโดยเฉพาะ และน้ำที่ไหลรินไม่ขาดระยะไม่มีที่สิ้นสุด

32. และผลไม้อันมากมาย

وَفَكَهْوَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾

33. โดยไม่หมดสิ้นตามฤดูและไม่เป็นที่ต้องห้าม¹

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾

34. และเตียงนอนที่ถูกยกให้สูงขึ้น²

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

35. แท้จริงเราได้บังเกิดพวกนาง เป็นกรณีพิเศษจริง ๆ

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْسَانَةً ﴿٣٥﴾

36. แล้วเราได้ทำให้พวกนางเป็นสาวพรหมจรรย์

جَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾

37. เป็นที่น่านรักชื่นชมแก่คู่ครอง อยู่ในวัยสาวคราวเดียวกัน³

عُرُوبًا زَوَّجْنَا بِهِنَّ ﴿٣٧﴾

38. สำหรับกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾

39. (คือ) กลุ่มชนจากรุ่นก่อน ๆ

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولِينَ ﴿٣٩﴾

40. และกลุ่มชนจากรุ่นหลัง ๆ⁴

وَلثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

¹ ผลไม้มากมายหลายชนิด คือผลไม้แต่ละชนิดจะมีอยู่ตลอดไป ไม่หมดสิ้นตามฤดูกาลเหมือนกับผลไม้ในโลกดุนยา ไม่เป็นที่ต้องห้าม คือทุกคนมีสิทธิ์จะเก็บกินได้ทุกเวลา

² เตียงนอนแบบออตโนมัต คือจะถูกยกให้สูงขึ้นและลดให้ต่ำลงได้โดยออตโนมัต

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบังเกิดหญิงสาวมีความงดงามเป็นเลิศ มีฐานะ สูงส่ง เปรียบพร้อมทุก ๆ ด้าน บรรดาสาว เหล่านั้นเป็นสาวพรหมจรรย์ ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกสงวนไว้ พวกนางจะครอบครองหัวใจ คู่ครองของนางด้วยคำพูดที่ไพเราะอ่อนหวาน มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ดวงตามีเสน่ห์ ขวนให้หลงไหลเคลิบเคลิ้มยิ่งนัก พวกนางอยู่ในวัยเดียวกันทั้งหมด คือในวัย 33 ปี

⁴ ความสุขสำราญดังกล่าวมาแล้วนั้น อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ "อัศฮาบุลยะมีน" กลุ่มทางขวาคือ บรรดาผู้ที่ได้รับบันทึกด้วยมือขวา ซึ่งมีจำนวนมากจากกลุ่มชนในยุคก่อน ๆ และกลุ่มชนในยุคหลัง ๆ ก็เช่นเดียวกัน เพราะอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากท่านนะบี คือลลิลลอฮ์ อะลียฮิวะซัลลัม ได้ขออะฟาอะฮ์ให้แก่พวกเขา จึงทำให้พวกเขามีจำนวนมากพอๆ กับกลุ่มชนในยุคก่อนๆ

41. และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย) เจ้ารู้หรือไม่ว่ากลุ่มทางซ้ายเป็นอย่างไร¹
42. อยู่ในลมร้อน และน้ำกำลังเดือด
43. อยู่ได้ร่มเงาของควันทัดดาบ
44. ไม่รวมเย็น และไม่เป็นที่น่าชื่นชม²
45. แท้จริงพวกเขาแต่กาลก่อนนั้นเป็นพวกเจ้าสำราญ
46. และพวกเขาเคยดี้อрінในการทำบาปใหญ่ๆ อยู่เป็นเนือง
47. และพวกเขาเคยกล่าวว่า เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูกป่นแล้วเราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกกระนั้นหรือ
48. และรวมทั้งบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนนั้นด้วยหรือ³

وَأَحْصَى السَّمَاءَ مَا أَحْتَبُ السَّمَاءِ ﴿٤١﴾

فِي سَمُومٍ وَجَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

وَطَلَّ مِنْ يَمِينٍ ﴿٤٣﴾

لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ ﴿٤٤﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحَبِّ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْلًا أَيُّنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

أَوْرَاءَ آبَاؤُنَا وَالْأَوْلَادِ ﴿٤٨﴾

¹ สำหรับกลุ่มที่สาม คือ "อัศฮาบูซิมาล" คือกลุ่มทางซ้าย บรรดาผู้ที่ได้รับบันทึกจากการกระทำที่เลวร้าย และจะต้องได้รับโทษทรมานอันยาวนาน

² พวกเขาจะประสบกับความทุกข์ยาก มีความขุ่นข้องหมองใจ จะพบกับความร้อน ทำให้ผิวหนังลอกลอกออกมาเป็นริ้วรอย เมื่อเวลากระหายน้ำก็จะได้รับน้ำดื่มที่กำลังเดือดร้อนจัด ไม่อาจจะดับความกระหายได้ ทำให้ล้าไส้ขาดวิน ร่มเงาที่พวกเขาจะได้พักพิงก็คือร่มเงาที่มิกกลุ่มควันที่ร้อนระอุ ดาที่บจิดใจ ในขณะที่นั้นก็เต็มไปด้วยความร้อน กระอักกระอ่วน มิได้ทำให้ร่มเย็นหรือรีนรมย์แต่ประการใด มันมีแต่ความเจ็บปวดรวดร้าวไปถึงชั่วหัวใจ

³ ความทุกข์ทรมานของบุคคลกลุ่มนี้เป็นการสาสมและคู่ควรแก่พวกเขาด้วย ทั้งนี้เพราะพวกเขาได้อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง เพราะในโลกดูยานั้น พวกเขามีความสนุกสนานเพลิดเพลินอยู่กับทรัพย์สินและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นของชะรอม พวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันอาคิเราะฮ์ดี้อрінอยู่ในการทำ ความผิด และการทำซิริก และปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพ โดยถือเป็นเรื่องประหลาด และเย้ยหยัน

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงชนรุ่นก่อนๆ และรุ่นหลังๆ นั้น

قُلِيبَ الْأُولَىٰ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. จะถูกรวบรวมไว้จนกระทั่งถึงวันอันเป็นที่รู้จักกัน (วันกียามะฮ์)¹

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

51. แล้วรวมทั้งพวกเจ้าอีกด้วย โอ้บรรดาผู้หลงผิด บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย

ثُمَّ إِنَّمَا أَنبَأَ الصَّالُونَ الْمَكَذِبُونَ ﴿٥١﴾

52. แน่หนอน พวกเจ้าจะเป็นผู้กินต้นชั๊กกูม

لَا تَكُونُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زُفُورٍ ﴿٥٢﴾

53. และพวกเขาจะใส่มันเข้าไปเต็มท้อง

فَالِقُونَ مِنهَا الْبَطُونَ ﴿٥٣﴾

54. และพวกเขาจะดื่มน้ำกำลังเดือดตามลงไป

فَسَرِبُونَ عَلَيْهِمِ الْمَعِيمِ ﴿٥٤﴾

55. พวกเขาจะดื่ม (น้ำ) เช่นกับการดื่มของอุจู้ที่กระหายน้ำจัด

فَسَرِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾

56. นี่คือน้ำที่พำนักของพวกเขาในวันแห่งการตอบแทน²

هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

57. เรานั้นได้สร้างพวกเจ้าขึ้นมา ไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่เชื่อ (ในวันฟื้นคืนชีพ)³

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

¹ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า พวกท่านและบรรดาบุตรของพวกท่าน ตั้งแต่สมัยนะบีอาดัม รวมทั้งประชาชาติทั้งหมดทุกยุคทุกสมัย จะต้องถูกนำตัวมารวมกัน ในวันที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ นั่นคือวันกียามะฮ์

² บรรดาผู้ที่หลงผิด และปฏิเสธวันฟื้นคืนชีพทั้งหลาย พวกเจ้าจะต้องถูกลงโทษทรมานอย่างรุนแรง อาหารของพวกเจ้าก็คือต้นชั๊กกูม มีรูปร่าง รสและกลิ่น ที่น่ารังเกียจและเหม็น พวกเจ้าจะต้องกินให้เต็มท้องเมื่อเวลากระหาย จะต้องดื่มน้ำเดือดน้ำหนองที่กำลังเดือดตามลงไป แต่ก็จะไม่ช่วยบรรเทาความกระหาย พวกเจ้าก็ต้องดื่มเข้าไปอีกอย่างกับที่อุจู้ดื่มน้ำเวลามันกระหายจัด และนี่คืออาหารของพวกเจ้า และที่พำนักของพวกเขาในวันแห่งการตอบแทน

³ เราเป็นผู้สร้างพวกเจ้าขึ้นมาเป็นครั้งแรกจากไม่มีอะไรเลย ทำไมพวกเจ้าจึงไม่เชื่อต่อการฟื้นคืนชีพ เพราะแน่นอนผู้ที่สามารถให้มีขึ้นเป็นครั้งแรก ย่อมสามารถให้กลับมีขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง เพื่อการชำระสอบสวน

58. พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาหลั่งออกมา (อสุจิ) แล้วมิใช่หรือ

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

59. พวกเขาสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้าง¹

ءَأَشْرَقْتَ لُحُونَهُ ۖ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. เรานั้นเป็นผู้กำหนดความตายขึ้นในระหว่างพวกเขา และเราก็จะไม่ถูกขัดขวาง

نَحْنُ قَدْ زَيَّنَّا لَكُمْ لَمُوتَ ۖ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

61. ในกรณีที่เราจะเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเขา และเราจะให้พวกเขาเกิดขึ้นมาอีกในสิ่งที่พวกเขาเจ้าไม่รู้อีก

عَلَىٰ أَنْ يُبَدِّلَ أُمَّتَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. และโดยแน่นอน พวกเขาเจ้าได้รู้มาแล้วถึงการเกิดครั้งแรก แล้วไหนเล่าพวกเขาเจ้าจึงไม่ใคร่ครวญ²

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาหว่านมาแล้วมิใช่หรือ

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرَثُونَ ﴿٦٣﴾

64. พวกเขาทำให้มันงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกเงยขึ้นมา

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ۖ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. หากเราประสงค์ทำให้มันหักเป็นขึ้น ๆ แล้วแน่นอนเราก็ย่อมทำมันได้ แล้วพวกเขาเจ้าจงประหลาดใจ

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا مَا فَظُنُّكُمْ تَنَكُّهُونَ ﴿٦٥﴾

¹ พวกเขาเจ้าบอกเราถึงสิ่งที่พวกเขาหลั่งน้ำอสุจิเข้าไปในมดลูกของภริยาของพวกเขาว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างมันขึ้นมาให้เป็นรูปร่างมนุษย์ที่สมบูรณ์กระนั้นหรือ เปล่าเลย พวกเขาเจ้ามิได้เป็นผู้สร้างและมีได้เป็นผู้กำหนดให้เป็นรูปร่าง เรา (อัลลอฮฺ) ต่างหากที่เป็นผู้กำหนดในเรื่องนี้

² เรา (อัลลอฮฺ) เป็นผู้กำหนดความตายของแต่ละคน โดยให้มีวาระการตายอย่างแน่นอน คือจะไม่ช้าออกไปหรือเร็วเข้ามา เว้นแต่ด้วยพระประสงค์ของเรา และจะไม่มีผู้ใดมาขัดขวางการกระทำของเราได้ ในกรณีที่เราจะสับเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเขาแทน และในกรณีที่เราจะสร้างพวกเขาให้มีรูปร่างลักษณะที่แตกต่างไปจากรูปเดิมของพวกเขาในโลกนี้ พวกเขาเจ้าไม่รู้ตอกหรือว่า ผู้ที่สามารถสร้างพวกเขาให้มีชีวิตขึ้นมาในโลกนี้ก็สามารถที่จะให้พวกเขาเจ้ากลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่งในโลกหน้าอย่างแน่นอน เพราะการให้มีชีวิตครั้งหลังนี้ย่อมเป็นที่สะดวกกว่าการให้มีชีวิตครั้งแรก

66. (พวกเจ้าจะกล่าวขึ้นว่า) แท้จริงเราได้รับความหายนะแล้ว

إِنَّا لَمُعْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

67. ไม่เพียงแต่เท่านั้น เรายังขาดแคลนปัจจัยเพาะปลูกอีกด้วย¹

بَلْ نَحْنُ مُخْرَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. พวกเจ้าเห็นน้ำที่พวกเจ้าดื่มแล้วมิใช่หรือ

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

69. พวกเจ้าเป็นผู้หลั่งมันลงมาจากก้อนเมฆหรือว่าเราเป็นผู้หลั่งมันลงมา

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. หากเราประสงค์ เราจะทำให้มันเค็มจัดแล้วไหนเล่าพวกเจ้าจึงไม่กตัญญู²

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجْحَا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. พวกเจ้าเห็นไฟที่พวกเจ้าจุดขึ้นมาแล้วมิใช่หรือ

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

72. พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้ต้นไม้ของมันเป็นอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันเป็นอกขึ้นมา

أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾

73. เราได้ทำให้มันมีขึ้นเพื่อเป็นการเตือนสติ

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقِيمِينَ ﴿٧٣﴾

¹ อายะฮ์ที่ 63-67 นั้นนับได้ว่าเป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพ และความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของ อัลลอฮ์ ตะอาลา คือพวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า ผ่านดินที่พวกเจ้าไถหว่านลงไปนั้น พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้พืชอกเงยเขียวชะอุ่มและผลิดอกออกผลขึ้นมาหรือว่าเรา (อัลลอฮ์) ทำให้มันเป็นขึ้นมา เหตุไฉนเล่าพวกเจ้าจึงปฏิเสธเดชานุภาพของเราในการให้มนุษย์ตายแล้วฟื้นคืนชีพขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง หากเราประสงค์จะให้พืชนั้นเหี่ยวแห้งแตกหักเป็นเศษเป็นชิ้นๆ หลังจากที่มันได้งอกเงยเป็นพืชที่เขียวชะอุ่มแล้ว แน่หนอนเราก็ย่อมกระทำมันได้ และก็จะมีผู้ใดมาขัดขวางความประสงค์ของเราได้ ในขณะที่พวกเจ้ายืนมองดูความเสียหายที่ได้เกิดขึ้นกับพืชผลดังกล่าวด้วยความเสียดายและประหลาดใจ แล้วพวกเจ้าจะปรารภกันขึ้นว่า พวกเราประสบกับความขาดทุนในทุกด้าน ตั้งแต่เริ่มมาจนกระทั่งกลายเป็นความหายนะ มิใช่แต่เพียงเท่านั้น เรายังขาดปัจจัยชีพอีกด้วย ดังนั้นเราจึงไม่ได้รับส่วนใดใดๆ แม้แต่น้อย

² อายะฮ์ที่ 68-70 นี้ให้เห็นว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ฝนตกลงมายังแผ่นดินเพื่อประโยชน์แก่มนุษย์ชาติทั้งมวล นับได้ว่าเป็นความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ส่วนหนึ่งจากความกรุณานี้ก็คือทรงทำให้น้ำฝนที่หลั่งลงมา มีรสจืด เหมาะแก่การดื่มและทำประโยชน์อื่นๆ อีกมากมาย หากพระองค์ทรงประสงค์จะทำให้ให้น้ำนั้นร้อนจัด หรือเค็มจัด หรือมีรสอื่นๆ แน่หนอนก็จะนำมาใช้บริโภคไม่ได้ ดังนั้นทำไมเล่ามนุษย์จึงไม่กตัญญูต่อพระองค์?

และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางรอนแรม

74. ดังนั้น เจ้าจงสดุดีด้วยพระนามแห่งพระเจ้า
ของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่เถิด¹

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

75. ข้า (อัลลอฮ์) ขอสาบานด้วยตำแหน่งต่างๆ
ของดวงดาว

﴿٧٥﴾ فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ

76. และแท้จริงมันเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่
หากพวกเจ้ารู้

وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

77. นั่นคือ กุรอานอันทรงเกียรติ

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. ซึ่งอยู่ในบันทึกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾

79. ไม่มีผู้ใดจะแตะต้องอัลกุรอาน นอกจาก
บรรดาผู้บริสุทธิ์เท่านั้น

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾

80. ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก²

نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ 71 ถึง 74 พวกเจ้าจงบอกแก่ข้าถึงไฟที่พวกเจ้าจุดขึ้นมา ซึ่งนำมาจากต้นไม้ที่พวกเจ้านำมาใช้เป็นประโยชน์มากมาย พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้ต้นไม้ซึ่งงอกเงยขึ้นมาจากพื้นดินกระนั้นหรือ เปล่าเลย พวกเจ้าไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ แต่เรา (อัลลอฮ์) ต่างหากเป็นผู้ให้เมล็ดไม้ขึ้นมา พร้อมกับนำมาใช้ประโยชน์ในการจุดไฟดังกล่าว นอกจากนี้เราได้ให้ไฟนั้นเป็นการเตือนพวกเจ้าในโลกดุนยานี้ เพื่อให้รำลึกถึงไฟนรกในโลกอาคิเราะฮ์ ซึ่งเราได้จัดเตรียมไว้สำหรับผู้ปฏิเสธและฝ่าฝืน และเป็นประโยชน์แก่ผู้เดินทางรอนแรมในที่เปลี่ยว เพื่อแวะพักในสถานที่ที่ทุรกันดาร เมื่อความมกรุณาอันมากมายของอัลลอฮ์มีแก่มนุษย์ส่วนแต่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา ดังนั้นมนุษย์จำเป็นจะต้องสดุดีพระเจ้าเพื่อเป็นการกตัญญูในความมกรุณาของพระองค์ ด้วยการไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ ไม่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและการชำระสอบสวนในวันกิยามะฮ์

² อายะฮ์ 75-80 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยตำแหน่งต่างๆ ของดวงดาว ขณะที่มันขึ้นและตก และขณะที่มันโคจรไปตามจักรราศี การที่พระองค์ทรงสาบานด้วยตำแหน่งต่างๆ ของดวงดาวนั้น นับได้ว่าเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่และเป็นการยืนยันว่า อัลกุรอานเป็นคัมภีร์อันทรงเกียรติเป็นกลางมูลลอสฺ มีใช้เป็นเรื่องไสยศาสตร์หรือความเท็จที่ถูกกู้ขึ้น และแน่นอนอัลลอฮ์จึงทรงเก็บรักษาไว้ ณ อัลเลอาลุมะฮ์ซุฮฺบนชั้นฟ้าหรือจะเป็นคัมภีร์ไม่มีผู้ใดจะไปแตะต้องได้นอกจากผู้บริสุทธิ์เท่านั้นคือมะลาอิกะฮ์หรือผู้ที่ปราศจากซึ่งชะดิขเล็ก และชะดิขใหญ่เพราะคัมภีร์นั้นถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ ซุฮฺยานะฮฺวะตะอาลา

81. และด้วยเรื่องนี้ (อัลกุรอาน) กระนั้นหรือที่ พวกเจ้าปฏิเสธเหยยหยัน

أَفِيهِذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ﴿٨١﴾

82. และทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็ยังคงปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ¹

وَتَحْمَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٨٢﴾

83. และเมื่อวิญญานได้มาถึงคอหอย (กำลังจะตาย) แล้วพวกเจ้าสามารถจะยับยั้งไว้ได้หรือ

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾

84. และในขณะนั้น พวกเจ้ากำลังมอดกันอยู่

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾

85. และเรานั้นอยู่ใกล้ชิดเขายิ่งกว่าพวกเจ้า แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็น (มะลาอิกะฮ์)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. หากว่าพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عِبْرَ مَدْيِينَ ﴿٨٦﴾

87. ไฉนเล่า พวกเจ้าจึงไม่ไหววิญญานกลับมาสร้างอีก หากพวกเจ้าพูดจริง²

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾

88. สำหรับผู้ที่หากว่าเขา (ผู้ตาย) เป็นผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٨٨﴾

¹ และด้วยอัลกุรอานซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความจริง ทำลายความเท็จและเรียกร้องไปสู่แนวทางที่เที่ยงธรรม เมื่ออัลกุรอานมีลักษณะเช่นนี้แล้ว พวกเจ้าจะปฏิเสธและเหยยหยันว่าอัลกุรอานนั้นไม่เป็นจริงกระนั้นหรือ และพวกเจ้าทำการขอบคุณปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าปฏิเสธผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า คืออัลลอฮ์กระนั้นหรือ

² อายะฮ์ 83-87 สภาพของมนุษย์ขณะจะตาย ขณะที่วิญญานถึงลูกกระเดือก ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ากำลังนั่งล้อมรอบผู้ตายด้วยความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ กัน ขณะนั้นเรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้ใกล้ชิดเขายิ่งกว่า แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็นมะลาอิกะฮ์ที่กำลังมาเอาชีวิตนั้น หากว่าพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว ไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่ทำไหววิญญานของผู้ตายกลับคืนมาสร้างอีกครั้งหนึ่งตามที่พวกเจ้าอ้างว่า ไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระสอบสวน และไม่มีการตอบแทน

89. ดังนั้นความอึมเอบสดชื่น และสวรรค์อันเป็นที่โปรดปรานจะได้แก่เขา¹

فَرَوْحٌ وَرَّحْمَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. และหากว่าเขาอยู่ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُحْسِبِ الْعَمِينِ ﴿٩٠﴾

91. ดังนั้นความปลอดภัยก็เป็นของเจ้า ในฐานะเป็นผู้อยู่² ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَحْسَبِ الْعَمِينِ ﴿٩١﴾

92. และหากว่าเขาอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธผู้หลงทาง

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾

93. ดังนั้นสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับเขาก็คือ น้าร้อนที่กำลังเดือด

فَزُلْزِلْ مِنْ جَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

94. และเปลวไฟที่ลุกไหม้³

وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمَةٌ ﴿٩٤﴾

95. แท้จริงนี่แหละคือความจริงที่แน่นอน

إِنَّ هَذَا لَهُ حَقُّ الْعَيْنِ ﴿٩٥﴾

96. ดังนั้นเจ้าจงสดุดีด้วยพระนามพระเจ้าของเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เถิด⁴

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

¹ สำหรับผู้ใกล้ชิดกับอัลลฮ์ พระองค์ทรงเตรียมความเอ็นดูเมตตา ความสุขสบาย ความปลื้มปิติยินดี และปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย ตลอดจนความเป็นอยู่อันสุขสำราญ มีความอึมเอบสดชื่น และสถานที่พำนักของพวกเขาในวันกยามะฮ์ คือสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน

² สำหรับผู้ที่ได้รับบันทึกการงานด้วยมือขวา ซึ่งมีตำแหน่งรองลงมาจากผู้ใกล้ชิดกับอัลลฮ์นั้นพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และจะอยู่ในความสุขสำราญ

³ และสำหรับผู้ปฏิเสธ ผู้หลงผิดนั้น พวกเขาจะพบกับน้าร้อนที่กำลังเดือดที่ถูกจัดเตรียมไว้ และจะถูกนำตัวเข้าสู่รูกที่มีเปลวไฟลุกไหม้ เพื่อรับการลงโทษ

⁴ สภาดังกล่าวมาแล้วนั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสิ่งที่อัลลฮ์ประทานลงมาในซูเราะฮ์นี้เป็นความจริงทุกประการ ดังนั้นเจ้ามุฮัมมัด จงสดุดีด้วยพระนามพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่

(57) ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์ดีด

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 29 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะฮ์ดีด

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ ซึ่งให้การสนใจต่อการตราพระราชบัญญัติ การอบรมและการชี้แนะ อีกทั้งเสริมสร้างสังคมอิสลามให้ตั้งอยู่บนรากฐานแห่ง หลักการอะกีดะฮ์ที่บริสุทธิ์ มรรยาทอันดีงามและการตราบัญญัติที่รัดกุม

ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์ดีดได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญๆ 3 เรื่อง คือ

หนึ่ง : จักรวาลทั้งมวลนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์เป็นผู้สร้าง และผู้ประดิษฐ์มันอีกทั้งเป็นผู้บริหารตามที่พระองค์ทรงประสงค์

สอง : จำเป็นต้องเสียสละชีวิตและสิ่งมีค่าเพื่อเชิดชูศาสนาของอัลลอฮ์ และ ดวงประทีปของอิสลาม

สาม : วาดภาพข้อเท็จจริงของโลกดุนยา ว่าไม่มีสาระ ปราศจากแก่นสาร และ เป็นสิ่งที่ลวงตาเพื่อมิให้มนุษย์หลงระเหิดต่อมัน

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง ญัลละวะอะลา ซึ่งทุก สิ่งในจักรวาลเช่น ต้นไม้ ก้อนหิน ดินโคลน มนุษย์ สัตว์ แร่ธาตุต่างๆ ย่อมแซ่ซ้อง สดุดีต่อพระองค์ ทุกสิ่งจะกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ยืนยันถึงความเป็น เอกภาพของพระองค์

ต่อจากนั้นได้กล่าวถึงคุณลักษณะอันดีงามของอัลลอฮ์ และบรรดาพระนาม อันสูงส่งของพระองค์ พระองค์ทรงปฐุมโดยไม่มีเริ่มต้น ทรงท้ายสุดโดยไม่มีอวสาน ทรงปรากฏตัวด้วยร่องรอยแห่งสิ่งที่ถูกสร้างมาของพระองค์ ทรงซ่อนเร้นซึ่งไม่มีผู้ใด รู้ถึงธาตุแท้แห่งข้อเท็จจริงของพระองค์ และพระองค์คือผู้สร้างมนุษย์และผู้กำหนด จัดเตรียมจักรวาล

อัลอายาตต่อๆ มาได้เรียกร้องเชิญชวนบรรดามุสลิมให้เสียสละ มีใจคอกว้าง

ขวาง และบริจาคในทางของอัลลอฮ์ เพื่อให้บรรลู่สุ่มามีเกียรติ และความสูงส่งแห่งกิจการอิสลาม ดังนั้นจำเป็นแก่มุอฺมินที่จะต้องต่อสู้เสียสละด้วยชีวิตและทรัพย์สินเพื่อให้ได้มาซึ่งความสันติสุขในโลกดุนยา และผลตอบแทนในโลกอาคิเราะฮ์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงผู้ศรัทธา และมุนาฟิกสำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้น แสงสว่างของพวกเขาได้ฉายแสงออกมาข้างหน้าและรอบๆ ตัวของพวกเขา ส่วนพวกมุนาฟิกนั้นก็ค้ำหาทางในความมืด เช่นเดียวกับที่พวกเขามีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาคล้ายกับเตี๋ยรจมานที่อยู่ในความมืดแห่งอวิชา ความผิดพลาด และการหลงทาง

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงและโลกดุนยาและข้อเท็จจริงของโลกอาคิเราะฮ์ และได้วาดภาพของโลกทั้งสองไว้อย่างละเอียด โลกดุนยาเป็นโลกที่สูญสลาย ไม่ยั่งยืนไม่ถาวร เสมือนกับพืชพันธุ์ที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งได้งอกเงยอย่างเต็มที่เมื่อได้รับน้ำฝนแล้วมันจะมีสีเหลือง เที่ยวแห่งร่วงโรย จนกระทั่งกลายเป็นเศษเป็นชิ้นไร้คุณค่า เมื่อลมพัดมามันก็กระจัดกระจายปลิวไปตามสายลม ส่วนโลกอาคิเราะฮ์นั้นเป็นโลกแห่งความจริงคงอยู่ตลอดไป ไม่มีความเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก ไม่มีความทุกข์ยากและความกังวลใจ

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงเป้าหมายของการส่งบรรดารอฮูลมา ใช้ให้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ อัลอะวะญฺล และให้เจริญรอยตามแนวทางที่ถูกต้องของบรรดารอฮูล และบรรดานะบีของพระองค์

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์ถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์อัลติด” เพราะได้กล่าวถึงเหล็กในซูเราะฮ์นี้ซึ่งมันเป็นพลังของมนุษย์ทั้งในยามสงบและยามสงคราม เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน เหล็กนำไปใช้ในการสร้างสะพานอันใหญ่โตและตึกกรมบ้านช่อง เหล็กใช้สำหรับทำโล่ ดาบ และหอก และนำไปใช้ในการทำรถถังเรือดำน้ำ ปืนใหญ่ และอาวุธอื่นๆ อีกมากมาย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดิน
ต่างแช่ซ่องสδυตีแต่อัลลอฮ์¹ และพระองค์เป็นผู้
ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

2. อำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรง
ให้เป็นและทรงให้ตาย และพระองค์เป็นผู้ทรง
อำนาจเหนือทุกสิ่ง³

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

3. พระองค์ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย
และทรงเปิดเผยและทรงเร้นลับ และพระองค์
เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง⁴

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

4. พระองค์คือ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินในระยะเวลา 6 วัน แล้วพระองค์ทรง
สถิตอยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้า
ไปในแผ่นดิน และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดิน⁵ และ
สิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่ฟากฟ้า

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا
وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

¹ การแช่ซ่องสδυตีของผู้มีสติปัญญาด้วยคำพูด ส่วนของวัตถุหรือแร่ธาตุ หรือสิ่งไม่มีชีวิตด้วยสภาพในตัว
ของมันที่บ่งชี้ถึงการแช่ซ่องสδυตีแต่พระผู้สร้างมันจากความบกพร่องไม่สมบูรณ์

² เป็นผู้ทรงอำนาจในอาณาจักรของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการสร้างและการจัดระบบของพระองค์

³ คือพระองค์ทรงครอบครองทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรง
ปรารถนา ทรงให้มีหลังจากไม่มี และให้สูญหลังจากให้มี ทรงมีอำนาจเหนือการปฏิบัติทุก ๆ สิ่ง
ที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระองค์หมดความสามารถ

⁴ ไม่มีสิ่งใดก่อนพระองค์ และไม่มีสิ่งใดหลังพระองค์ ทรงเปิดเผยคือไม่มีสิ่งใดเหนือพระองค์ และทรง
เร้นลับ คือไม่มีสิ่งใดเร้นลับยิ่งไปกว่าพระองค์ ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างคือ ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจาก
ความรอบรู้ของพระองค์ ถึงแม้จะมีขนาดเท่าปรมาณูในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน

⁵ ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดิน เช่น น้ำฝนและคนตาย และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดินคือพืชพันธุ์และ
แร่ธาตุต่าง ๆ

และพระองค์ทรงอยู่กับพวกเจ้า ไม่ว่าพวกเจ้า จะอยู่ ณ แห่งไหนใด และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่ พวกเจ้ากระทำ¹

5. อำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และการงาน ทั้งหลายถูกให้กลับไปยังอัลลอฮ์เท่านั้น²

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾

6. พระองค์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปใน กลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไป ในกลางคืน และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่ อยู่ในทรงวอก³

يُورِثُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُورِثُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

7. พวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของ พระองค์ และจงบริจาคนในทางของอัลลอฮ์จาก สิ่งที่พระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าเป็นตัวแทน ของมัน⁴ ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้ บริจาคในหมู่พวกเจ้านั้นสำหรับพวกเขาจะได้ รับรางวัลอันใหญ่ยิ่ง⁵

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا مِنْهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

¹ สิ่งทีล่งมาจากปากฟ้า เช่น ริซกี มะลาอิกะฮ์ ความเมตตาและการลงโทษ สิ่งทีขึ้นไปสู่ปากฟ้า คือ มะลาอิกะฮ์ และการงานทีดี พระองค์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้าและด้วยเดซาณภาพของพระองค์เหนือพวก ท่าน ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ ณ แห่งไหนใดไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นจากพระองค์ไปได้

² ทุก ๆ สิ่งยอมกลับไปหาอัลลอฮ์ พระผู้สร้างและพระผู้จัดระบบ ทรงตัดสินชี้ขาดตามทีพระองค์ทรง ประสงค์

³ คือทรงให้ส่วนหนึ่งของกลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน ในระยะดังกล่าวคือระยะเวลาของฤดูร้อน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน คือระยะเวลาของฤดูหนาว และทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ใน ทรงวอกเช่น ความเชื่อถือ ความลับ ความตั้งใจ

⁴ คือจงเชื่อมั่นต่อความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และต่อสาสน์ของรอซูล และจงบริจาคจากสิ่งทีอัลลอฮ์ ทรงให้พวกเจ้าเป็นตัวแทนในทรัพย์สินสมบัติ คือทรัพย์สินสมบัติทีอยู่ในครอบครองของพวกเจ้านั้น แท้จริง มันคือทรัพย์สินสมบัติของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเป็นตัวแทนในการจับจ่ายใช้สอย ดังนั้นพวกเจ้า อย่าได้หวังแทนในการบริจาคมไปนทางอัลลอฮ์

⁵ คือผู้ทีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และบริจาคมทรัพย์สินของพวกเขาคือพวกเขาเป็นตัวแทน ในทรัพย์สินสมบัตินั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่คือสวนสวรรค์

8. และโฉนเหล่าพวกเจ้าจึงไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
 หนึ่ง ๆ ที่รอซูลได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธาต่อ
 พระเจ้าของพวกเจ้า และแน่นอน พระองค์ได้
 ทรงเอาสัญญาเกี่ยวกับพวกเจ้าแล้ว หากพวกเจ้า
 เป็นผู้ศรัทธา¹

9. พระองค์เป็นผู้ทรงประทานบรรดาอัลอายาต
 อันชัดแจ้งลงมาแก่ (มุฮัมมัด) บ่าวของพระองค์
 เพื่อทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดทั้งหลาย
 สู่ความสว่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
 เอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อพวกเจ้า²

10. และโฉนเหล่าพวกเจ้าจึงไม่บริจาคนในทาง
 ของอัลลอฮ์หนึ่ง ๆ ที่มรดกแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย
 และแผ่นดินนี้เป็นของอัลลอฮ์³ ในหมู่พวกเจ้า
 นั้นมีผู้บริจาคนและได้ต่อสู้ (ในทางของอัลลอฮ์)
 ก่อนการพิชิต (นครมักกะฮ์) ชนเหล่านั้นย่อม
 มีฐานะสูงส่งกว่าบรรดาผู้บริจาคนและต่อสู้ (ใน
 ทางของอัลลอฮ์) หลังจกพิชิต (นครมักกะฮ์)⁴
 และอัลลอฮ์ทรงสัญญาความดีงาม (สวนสวรรค์)

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ بَدْعُكُمْ لِمَأْتُوا
 بِهِ بَرِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم
 مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
 لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٥٨﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
 وَقَتْلَ أَوْلِيَّتِكَ أَكْثَرَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا
 مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا أَوْلَاءَ اللَّهِ الْحَسَنَىٰ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٥٩﴾

¹ คือมีสิ่งใดเหล่าที่ขัดขวางพวกเจ้ามิให้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ หนึ่ง ๆ ที่ท่านรอซูลได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธา
 ต่อพระเจ้าพระเจ้าผู้สร้างพวกเจ้าด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และอัลลอฮ์ทรงเอาสัญญากับพวกเจ้าโดยให้
 หลักฐานที่บ่งชี้ถึงการมีอัลลอฮ์ผู้ยังอยู่ในสติปัญญาของพวกเจ้าแล้ว

² คืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้าซึ่งรอซูลของพระองค์ได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธาต่อพระองค์ ทรง
 ประทานอัลอายาตที่มีความหมายอันชัดแจ้งและมีหลักฐานอันแจ่มชัดคืออัลกุรอานเพื่อให้พวกเจ้าออก
 จากความมืดแห่งการปฏิเสธและการโง่ไปสู่แสงสว่างแห่งการอีมาน และวิชาความรู้อยู่

³ อิมามอัลฟิรฎาล์กล่าวว่า ความหมายก็คือพวกเจ้าจะต้องตายและทิ้งมรดกไว้ แต่ทำไมพวกเจ้าจึงไม่บริจาคน
 ในทางของอัลลอฮ์เป็นการจงรักภักดีต่อพระองค์

⁴ คือผู้บริจาคนและต่อสู้หลังจากการทำสนธิสัญญาสันติภาพที่อัลฮุคัยบะฮ์จะไม่ได้รับผลบุญเท่า
 เทียมผู้บริจาคน และต่อสู้ก่อนสนธิสัญญาฯ เพราะอิสลามมีเกียรติมากขึ้นและทรัพย์สินสมบัติของมุสลิมันก็
 ได้มีมากขึ้น

13. วันที่พวกมุนาฟิกันชายและพวกมุนาฟิกันหญิงจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า จงมองมายังเราเถิด เพื่อเราจะได้รับแสงสว่างของพวกท่านด้วย¹ จะมีเสียงกล่าวว่า จงหันหลังกลับไปทางข้างหลังของพวกเจ้าเพื่อแสวงหาเอาเอง (ขณะนั้น) ก็จะมีกำพวงที่มีประตูบานหนึ่งมาขวางกั้นระหว่างพวกเขา ด้านในของมันนั้นมีความมืดตา และด้านนอกของมัน (ของพวกมุนาฟิกัน) มีการลงโทษ²

14. พวกเขา (มุนาฟิกัน) จะร้องเรียกเขาทั้งหลาย (บรรดามุอฺมินีน) ว่าพวกเรามีได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ เขาทั้งหลายกล่าวว่า แน่نون แต่พวกท่านได้ทำลายตัวของพวกท่านด้วยการกลับกลอก และพวกท่านคอยสิ่งที่เกิดขึ้น (แก่บรรดามุอฺมินีน) และพวกท่านสงสัย (ในเรื่องของศาสนา) และความหวังที่เลื่อนลอยได้หลอกลวงพวกท่าน จนกระทั่งพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้มีมา และมัน (ชัยฏอน) ได้ล่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์³

15. ดังนั้นวันนี้การใถ่บาปจะไม่ถูกรับจากพวกเจ้า และจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่พำนัก

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظروا نفاقنا نسين من تواريخكم قيل ارجعوا وراءكم
فالتيسوا نورا فصر ببيتهم يسورا لمداب باطنه فيه
الرحمة وظلمه من قبله العذاب ﴿١٦﴾

يُنَادُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ مَنَّكُمْ فَأَلْوَابِلَ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَفَرَقْتُمْ وَأَرْبَبْتُمْ وَعَزَّكُمْ الْأَمَانُ
حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُمْ بِاللَّهِ الْعَزُورُ ﴿١٧﴾

فَأَيُّكُمْ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَاؤنكم النار هي مؤنكم وينس المصير ﴿١٨﴾

¹ คือจงหันใบหน้ามามองยังเราเถิด เพื่อเราจะได้อาแสงสว่างของพวกท่านส่องทางเดินแก่เรา

² คือด้านในของกำพวงซึ่งเป็นด้านของบรรดามุอฺมินีนมีความมืดตาคือสวนสวรรค์ ส่วนด้านนอกของกำพวงซึ่งเป็นด้านของพวกกุฟฟารมีการลงโทษคือไฟนรก

³ คือพวกมุนาฟิกันได้ตะโกนร้องเรียกบรรดามุอฺมินีนว่า พวกเรามีได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านในโลกดุนยาด้วยการจงรักภักดี การทำละหมาด การต่อสู้กับศัตรู และการบริจาคเหมือนกับพวกท่านกระทำดอกหรือ บรรดามุอฺมินีนตอบว่า ถูกต้อง แต่พวกท่านเป็นคนลับลับคือ ซ่อนการปฏิเสธศรัทธา การจงเกลียดชังอิสลามและบรรดามุสลิมนไว้ใจจิตใจของพวกท่านจนกระทั่งความตายได้มาถึง และชัยฏอนมารร้ายได้หลอกลวงพวกท่านว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย พระองค์จะไม่ทรงลงโทษพวกท่านหรอก

ของพวกเขาเจ้าคือไฟนรก มันเป็นสถานที่อันเหมาะสมแก่พวกเขา และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง¹

16. ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาจะนอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และสิ่งซึ่งได้มีลงมาคือความจริง และพวกเขาอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์มาแต่ก่อนนี้ แล้วช่วงเวลาได้เนิ่นนานเกินไปแก่พวกเขา ดังนั้นจิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้าง และส่วนมากของพวกเขาจึงเป็นผู้ฝ่าฝืน²

17. พึงทราบเถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากการแห้งแล้งของมันแน่นอน เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายแจ่มแจ้งแก่พวกเขาแล้ว เพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ³

18. แท้จริงบรรดาผู้บริจาคชายและบรรดา

﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَن تَحْشَعُوا لَهُمْ لِيُذَكَّرُوا
اللَّهُ وَمَا نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
أَعْيُنُهُمْ كِبِيرُ مَنَّهُمْ فَاصْبُرُوا﴾

﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾

﴿إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرْمًا

¹ ในวันกิยามะฮ์นั้นทรัพย์สมบัติก็ดี ลูกหลานก็ดี ไม่สามารถจะนำมาเพื่อเป็นการไถ่บาปแก่พวกเขา ดังนั้นที่พำนักที่คู่ควรแก่พวกเขาก็คือไฟนรก เนื่องจากความเลวทรามแห่งจิตใจของพวกเขา

² เป็นการปรามบรรดาผู้ศรัทธาว่า ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือที่พวกเขาจะมีหัวใจที่นอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ สัญญาดีและสัญญาร้ายของพระองค์ และอย่าได้เป็นเช่นพวกเขาฮูด พวกเขาจะศอโรที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์เตออดและอินญีลให้แก่พวกเขา ครั้นเวลาได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานระหว่างพวกเขากับบรรดานะบีของพวกเขา ดังนั้นจิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้างด้วยการรุ่มอยู่แต่ในเรื่องของโลก ดุนยา พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ฝ่าฝืน ไม่เชื่อฟังและจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ปฏิเสธและไม่สนใจต่อข้อใช้ข้อห้ามของศาสนา

³ คือทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยการประทานน้ำฝนลงมา และเช่นเดียวกัน ทรงทำให้จิตใจมีชีวิตชีวาด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการดึกเดือนกันจะทำให้จิตใจอ่อนไหวและขำเกรง เพื่อรำลึกถึงอัลลอฮ์และสัญญาดี สัญญาร้ายของพระองค์ และได้ทำให้สัญญาณต่างๆ เป็นที่แจ่มแจ้งแก่พวกเขาเพื่อเป็นการบ่งชี้ถึงเดชานุภาพของเรา ความรอบรู้ของเรา และความเมตตาของเรา โดยหวังว่าพวกเขาคงจะใช้สติปัญญาใคร่ครวญเพื่อปกป้องตัวของพวกเขานำให้พ้นจากความหายนะ

ผู้บริจาคหญิง และพวกเขาได้ให้อัลลอฮ์ยืม (บริจาคในหนทางของอัลลอฮ์) ด้วยการยืมที่ดี จะมีเพิ่ม (ผลบุญ) แก่พวกเขา และสำหรับพวกเขา จะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ¹

19. และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดา รอลของพระองค์ ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ สัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิต ณ ที่พระเจ้า ของพวกเขา สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลของ พวกเขา และแสงสว่างของพวกเขา ส่วนบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของ เรา ชนเหล่านั้นเป็นชาวนรก²

20. พึงทราบเถิดว่า แท้จริงการมีชีวิตอยู่ใน โลกนี้มีโช้อื่นใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการ สนุกสนานร่าเริง และเครื่องประดับและความ โอ้อวดระหว่างพวกเจ้า และการแข่งขันกัน สะสมในทรัพย์สินและลูกหลาน³ เปรียบเสมือน

حَسَنًا يَضَعُفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَكَيْفِ عَيْشِ عَائِبٍ أَعْيَبَ الْكُفَّارِينَ إِنَّهُمْ يَمَسِّجُ قَدْرَهُ
مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ

¹ คือบรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาแก่คนยากจน โดยหวังพระพักตร์ของอัลลอฮ์ และบรรดา ผู้บริจาคในหนทางของอัลลอฮ์ และในแนวทางที่ดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ และให้อัลลอฮ์ชวยืมด้วยการ บริจาคไปในทางนุสฮาต โดยปราศจากการลำเลิก การอวดอ้าง และหวังชื่อเสียง พวกเขาเหล่านั้นอัลลอฮ์ ทรงเพิ่มผลบุญเป็นร้อยเท่าพันเท่า นั่นคือสวนสวรรค์

² ชนเหล่านั้น ผู้มีลักษณะเป็นผู้มีอิมานต่ออัลลอฮ์และบรรดารอลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับตำแหน่ง อันสูง คือเป็นผู้มีสัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิตในทางของอัลลอฮ์ มุญาฮิดกล่าวว่า ทุกคนที่ศรัทธาต่อ อัลลอฮ์และบรรดารอลของพระองค์เขาคือผู้สัตย์จริง และผู้เสียสละชีวิตในทางอัลลอฮ์ (อะฮ์ดีด) สำหรับ พวกเขาเหล่านั้นจะได้รับผลบุญอันใหญ่หลวงในวันอาคีเราะฮ์ และแสงสว่างก็จะส่องรัศมีมายังพวกเขา ทุก ๆ ด้าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธต่อการให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์ และปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นเป็นชาวนรก และพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล

³ การมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานี้เปรียบเสมือนเป็นเรื่องจินตนาการมีผลประโยชน์น้อย สูญหายอย่างรวดเร็ว นี่คือข้อเท็จจริง ดังนั้นการละเล่นก็ดี การสนุกสนานร่าเริงก็ดี การประกวดประชันโอ้อวดกันก็ดี และ การแข่งขันกันสะสมทรัพย์สินและลูกหลานก็ดี ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่จะนำความยุ่งยาก ความเหนื่อยยาก และความลำบากยากเข็ญมาสู่ตัวเขาเองได้

เช่น หน้าฝนที่การงอกเงยพืชผลยังความพอใจ ให้แก่กลีกร แล้วมันก็เหี่ยวแห้ง เจ้าจะเห็นมันเป็นสีเหลือง แล้วมันก็กลายเป็นเศษเป็นชิ้นแห้ง¹ ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส และมีการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ มิใช่อื่นใด นอกจากการแสวงหาผลประโยชน์แห่งการหลอกลวงเท่านั้น²

21. จงเร่งรีบไปสู่การขอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขาเจ้า และสวนสวรรค์ซึ่งความกว้างของมันประหนึ่งความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน (ซึ่งสวรรค์นั้น) ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาอรุสูลของพระองค์³ นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้โปรดปรานอันใหญ่หลวง⁴

وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْقُرْءِ

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
 كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ
 ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
 مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

¹ การกระทำดังกล่าวข้างต้นนั้นเปรียบเสมือนกลีกรหรือชาวสวนที่มองดูพืชผลของเขาหลังจากได้รับน้ำฝนแล้ว มันจะงอกเงยออกดอกออกผลนำความปลาบปลื้มมาสู่เขา หลังจากนั้นพืชผลเหล่านั้นก็จะเหี่ยวแห้งกลายเป็นสีเหลืองเป็นเศษเป็นชิ้นไปในที่สุด นี่แหละคือสภาพของโลกดุนยา มีสภาพคล้ายคลึงกับพืชผลตามขั้นตอนดังกล่าว

² ส่วนการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮ์นั้นมีการลงโทษอย่างเจ็บปวด หรือการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์สำหรับผู้ที่ทำความดี การดำรงชีวิตอยู่ในโลกดุนยาเพราะความไร้เกียรติของมันนั้น และความสูญสลายอย่างรวดเร็วของมันมิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการหลอกลวงแก่ผู้ที่หลงใหลกับมันเท่านั้น

³ การแข่งขันกันด้วยการขอภัยโทษและกลับเนื้อกลับตัว เพื่อให้พระเจ้าของพวกเขาเจ้าอภัยโทษในความผิดของพวกเขาเจ้า เพื่อจะได้เข้าสวนสวรรค์แห่งพระเจ้าของพวกเขาเจ้า ซึ่งความกว้างของสวนสวรรค์เท่ากับความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน ซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาอรุสูลของพระองค์

⁴ กล่าวคือ การอภัยโทษและการเข้าสู่สวนสวรรค์นั้นเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่จะประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ที่แข่งขันกันไปสู่การขอภัยโทษ แล้วก็ศรัทธาปฏิบัติคุณงามความดี และปลีกตัวให้พ้นจากการทำชริกและการทำบาป นั่นแหละเขาเป็นหนึ่งในผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะประทานความโปรดปรานให้แก่เขา

22. ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม่แต่ในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั่นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์¹

23. เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเขา และไม่ตีใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเขา² และอัลลอฮ์มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด

24. คือบรรดาผู้ที่ตระหนี่ และสั่งสอนคนอื่นให้ตระหนี่ และผู้ที่ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์ทรงพอเพียง และทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน³

25. โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาอูซูลของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บน

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٥٧﴾

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٥٨﴾

الَّذِينَ يَخْتَلُونَ بِآيَاتِنَا وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٥٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ

¹ สิ่งที่เกิดขึ้นในแผ่นดินนั้นเช่น เคราะห์กรรมต่างๆ เป็นต้นว่าความแห้งแล้ง แผ่นดินไหว การสูญเสียพืชผล การเจ็บไข้ได้ป่วย ความยากจน และการสูญเสียลูกหลานญาติพี่น้อง ทั้งหมดนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในอัลลู่ฮ์ อัลมะฮ์ฟูซแล้วพร้อมด้วยจำนวน ขนาด วิธีการ วันเวลาและสถานที่ของมัน ทั้งนี้ก่อนที่พระองค์จะทรงให้เกิดขึ้น

² และได้บันทึกไว้ด้วยเพื่อมิให้พวกเขาเสียใจต่อสิ่งที่สูญเสียไป ในความโปรดปรานที่ได้รับในโลกศุนยา และเพื่อมิให้พวกเขาตีใจต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา

³ อัลลอฮ์ทรงกล่าวเตือนบรรดามูมินถึงลักษณะที่น่าเกลียด ซึ่งพระองค์ไม่ทรงชอบที่จะให้มีขึ้นแก่มูมิน นั่นก็คือ การหยิ่ง จองหอง โอหัง และการคุยโวอวดอ้าง แก่เพื่อนมนุษย์ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ตระหนี่ไม่ยอมบริจาคในแนวทางของอัลลอฮ์ อีกทั้งยังเสียมสอนคนอื่นให้ตระหนี่ไม่บริจาคในทางของพระองค์ และผินหลังออกจากการอีมาน การจงรักภักดีและการยอมรับข้อตักเตือนแห่งพระเจ้า อัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นทรงพอเพียงจากเขาและการบริจาคของเขา ทรงได้รับการสรรเสริญในตัวพระองค์และคุณลักษณะของพระองค์ การผินหลังออกจากการสรรเสริญพระองค์จะไม่เกิดโทษแก่พระองค์ และการจงรักภักดีของปวงผู้จงรักภักดีจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พระองค์

ความเที่ยงธรรม¹ และเราได้ให้มีเหล็กขึ้นมา เพราะในนั้นมีความแข็งแรงแรงมาก และมีประโยชน์มากหลายสำหรับมนุษย์² และเพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรู้ถึงผู้ที่ช่วยเหลือพระองค์ และบรรดาราชของพระองค์ (มีความเชื่อมั่น) โดยทางลับ (ต่อพระองค์) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ³

26. (ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์) โดยแน่นอน เราได้ส่งนุหฺและอิบรอฮีม และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขาทั้งสองเป็นนะบี และเราได้ประทานคัมภีร์ (อัลเตวารอต อัชชะบูร อัลอินญีล และอัลกุรอาน) ดังนั้นบางคนในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และส่วนมากในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืนหลงทาง⁴

لِّلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَصْرَفُهُ وَرَسُولَهُ
بِالْعَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا
الْحَنُوفَ وَالْأَكْتَبَ فَبَيْنَهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٧﴾

¹ เราได้ส่งบรรดาราชของเรามาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจนและสิ่งปาฏิหาริย์ที่ชัดเจนและเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมกับพวกเขา ซึ่งในคัมภีร์นั้นๆ นำความสุขมาสู่มนุษยชาติ และเราได้ประทานความยุติธรรมหรือตราชฎามาพร้อมกับพวกเขาเพื่อให้มนุษย์ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรมในการปฏิบัติซึ่งกันและกัน

² และเราได้ประทานเหล็กมากมายถึงให้มีเหล็กขึ้นมา เพราะเหล็กนั้นมีความแข็งแรงแรงเพื่อใช้ในการทำอาวุธสงครามและมีประโยชน์อื่นๆ อีกมากมายในเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมหนัก

³ ตามที่อัลลอฮ์ ตะอาลาได้ทรงประทานสิ่งต่างๆ ลงมานั้นก็เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าใครบ้างที่ได้ช่วยเหลือสนับสนุนพระองค์ และบรรดาราชของพระองค์ด้วยการต่อสู้ดิ้นรนและการยืนหยัดเคียงข้างกับพวกเขาในขณะที่พวกเขาทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาโดยทางลับ หมายถึงว่าพวกเขาได้เห็นอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยสายตาของพวกเขา พระองค์เป็นผู้ทรงพลังไม่ทรงต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใด จากปวงบ่าวของพระองค์และเป็นผู้ทรงอำนาจ

⁴ คือขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ว่า โดยแน่นอนเราได้ส่งนุหฺ ซึ่งเป็นบิดาคนที่สองและอิบรอฮีม ซึ่งเป็นบิดาแห่งบรรดานะบี และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขาทั้งสองเป็นนะบี พร้อมกับได้ประทานคัมภีร์ทั้ง 4 ให้ลูกหลานของเขาทั้งสองจากลูกหลานของอิบรอฮีม และนุหฺ มีบางคนยึดมั่นอยู่ในแนวทางอิสลามและก็มีจำนวนมากที่หลงทางและฝ่าฝืน ไม่ยอมเชื่อฟัง และหันห่างออกจากแนวทางที่ถูกต้อง

27. แล้วเราก็ได้ส่งบรรดารอซูลของเราติดตาม ร่องรอยของพวกเขา และเราได้ส่งอีซา อิบน์ มรยัมตามมา และเราได้ประทานอินญีลให้แก่เขา¹ และเราได้บันดาลความสงสารและความเมตตาให้เกิดขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ที่เชื่อฟัง ปฏิบัติตามเขา ส่วนการเป็นนักบวชนั้น เรามิได้บัญญัติมันขึ้นมาแก่พวกเขา (เว้นแต่) พวกเขาประดิษฐ์มันขึ้นมา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แต่พวกเขามิได้เอาใจใส่เท่าที่ควรกระทำมัน กระนั้นก็ดี เราก็ได้ประทานรางวัลของพวกเขาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَةَ أَتَدْعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَنْ عَظَاهَا فَعَلْتَهَا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسْتَفْتَىٰ

28. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และจงศรัทธาต่อรอซูลของพระองค์เถิด พระองค์จะทรงประทานความเมตตาของพระองค์ให้แก่พวกเจ้าสองเท่าและจะทรงให้มีแสงสว่างแก่พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตด้วยมัน และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنشَأُوا لِلَّهِ ءَامِنُونَ يُؤْتِيكُم مِّنْ رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَعْفَىٰ عَنكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

¹ และได้ส่งรอซูลคนแล้วคนเล่า จนกระทั่งถึงอีซา และได้ประทานคัมภีร์อินญีลมาเผยแผ่แก่พวกเขา

² โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออีซา อิบน์ มรยัม และมุซาเอ๋ย จงยำเกรงการลงโทษของอัลลอฮ์ และศรัทธาต่อมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลัม และเชื่อฟังปฏิบัติตามเขา อัลลอฮ์จะประทานการตอบแทนคือความเมตตาให้แก่พวกเจ้าสองเท่า เนื่องด้วยการอิมานต่อหน้าบิชอของพวกเขา และต่อหน้าบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลัม และพระองค์จะทรงประทานแสงสว่างให้แก่พวกเจ้าในโลกดุนยา เพื่อที่พวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตโดยบนแนวทางของอัลลอฮ์ (ฮิตายะฮ์) และในโลกอาคิเราะฮ์ พวกเจ้าจะได้เดินบนสะพานศิรอก์อูลูสมุตะกิมด้วยแสงสว่างนั้นไปสู่สวนสวรรค์ และเพื่อพระองค์จะทรงยกโทษให้พวกเจ้าทั้งในอดีตและปัจจุบัน

29. ทั้งนี้เพื่อให้อะฮ์ลุลกิตาบจะรู้ว่าพวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดในความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และแท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงโปรดปรานอันใหญ่หลวง¹

لَا يَعْزِمُ أَهْلُ الْكِتَابِ الْآيَاتُؤُونَ
عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

¹ ทั้งนี้เพื่อให้อะฮ์ลุลกิตาบ คือพวกยะฮูด และพวกนะศอรอ ซึ่งปฏิเสธศรัทธาต่ออะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซาลาม และไม่ยอมรับนับถืออิสลาม เพื่อให้พวกเขาได้รู้ว่า พวกเขาไม่มีอำนาจใดๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานของอัลลอฮ์ดอก เพราะความโปรดปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ที่พระองค์จะทรงประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น

(58) ซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์

เป็นบัญญัติมะตะเนียฮ์ มี 22 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์

ซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มะตะเนียฮ์ ที่กล่าวถึงบทบัญญัติต่าง ๆ มากมาย เช่น บัญญัติเกี่ยวกับการหย่าร้าง การไต่ถามผู้ที่ถูกกำหนดแก่ผู้หย่าภรรยาของเขา บัญญัติเกี่ยวกับการชู้ชิบ มรยาทการอยู่ร่วมกันในที่ประชุม การนำสิ่งศอดะเกาะฮ์มาเสนอเมื่อสนทนากับท่านรอซูล คือลัลลอสูอะลัยฮิวะซัลลัม ห้ามมิให้รักใคร่ศัตรูของอัลลอฮ์ และอื่นจากนี้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงพวกมุนาฟีกีน และพวกยะฮูดอีกด้วย

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงเรื่องการโต้แย้งของนาง “เคาวละฮ์ บินดี ซะอะละบะฮ์” ซึ่งสามีของนางได้หย่าจากนาง ตามประเพณีของชาวญะฮิลียะฮ์ในการต้องห้ามภรรยาด้วยการหย่า (โดยเรียกนางเป็นแม่) นางได้มาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอสูอะลัยฮิวะซัลลัม ร้องเรียนความอธรรมของสามีของนางที่มีต่อนาง โดยกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ “เขาได้กินทรัพย์สินสมบัติของดิฉัน ได้ทำให้ความสาวของดิฉันร่วงโรยลง คือทำให้ท้องของดิฉันเล็กลงจนกระทั่งเมื่อดิฉันได้มีอายุมากขึ้น และในที่สุดก็มิได้มีลูกให้แก่เขา แล้วเขาก็หย่าดิฉัน (โดยเรียกดิฉันว่า เธอเสมือนกับแม่ของฉัน) ท่านรอซูลุลลอฮ์ได้กล่าวกับนางว่า “ฉันไม่เห็นเธอเป็นอื่นใด นอกจากเธอได้ถูกห้ามจากเขา” นางได้โต้แย้งท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอสูอะลัยฮิวะซัลลัม โดยกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ เขามิได้หย่าดิฉันแต่เขากล่าวกับดิฉันว่า “เธอเสมือนกับแม่ของฉัน” แล้วท่านนะบีก็ได้กล่าวกับนางเช่นเดียวกับที่ท่านได้กล่าวมาแล้ว จากนั้นนางได้รำพันขึ้นมาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในเรื่องนี้ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงตอบรับการร้องเรียนของนาง ทรงปลดเปลื้องความหนักใจของนางและการร้องเรียนของนาง “โดยแน่นอน อัลลอฮ์

ทรงไต่ถามถ้อยคำของสตรีที่กำลังโต้แย้งเจ้าในเรื่องสามีของนาง และนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์” (58:1)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติการไต่ถามของการหย่าแบบสมัยญาฮิลียะฮ์ “บรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาในหมู่พวกเขาว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น พวกนางมิได้เป็นแม่ของพวกเขา บรรดาแม่ของพวกเขามิได้เป็นอื่นใดนอกจากพวกนาง เป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าวคำพูดที่น่าเกลียดและกล่าวเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงอภิเษก โทษ ทรงยกโทษให้เสมอ” (58:2)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องการซุบซิบ ซึ่งเป็นการพูดคุยกัณลับ ๆ ระหว่างสองคนหรือมากกว่านั้น ในเรื่องนี้เป็นนิสัยของพวกยะฮูดและพวกมุนาฟิกันที่ต้องการจะทำร้ายบรรดามุอิมินผู้ศรัทธา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติในเรื่องนี้และได้กล่าวเตือนบรรดามุอิมินผู้ศรัทธาถึงบั้นปลายของมัน “เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน การซุบซิบกันในสามคนจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่พระองค์จะทรงเป็นที่สี่ของพวกเขา” (58:7)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกยะฮูดที่ถูกสาปแช่ง ซึ่งพวกเขาได้เข้ามาร่วมในที่ประชุมของท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยกล่าวท้าทายด้วยคำท้าทายที่เป็นปริศนา โดยผิวเผินแล้วเป็นคำอวยพรและความสันติสุข แต่ซ่อนเร้นภายในไว้ด้วยการสาปแช่ง การกล่าวร้าย และหมิ่นประมาท เช่น คำกล่าวของพวกเขาที่ว่า “อ้อซามุอะลัยกะยามูฮัมมัด” หมายถึงความตายจงมีแต่ท่าน “และเมื่อพวกเขามาหาเจ้าพวกเขาจะกล่าวท้าทายไม่เหมือนกับที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวท้าทายด้วยคำพูดนั้น” (58:8)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกันอย่างละเอียดพอสมควร โดยที่พวกเขาได้คบพวกยะฮูดเป็นเพื่อนเป็นพิเศษ พวกเขารักพวกยะฮูด สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือ อีกทั้งได้ถ่ายทอดนำความลับของบรรดามุอิมินไปให้พวกเขาอีกด้วย ซูเราะฮ์ได้เปิดโปงพวกเขาว่า “เจ้ามิเห็นดอกหรือบรรดาผู้ที่เป็นมิตรกับชนกลุ่มหนึ่งซึ่งอัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา” (58:14)

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงข้อเท็จจริงของการรักเพื่ออัลลอฮ์ และการเกลียดชังเพื่ออัลลอฮ์ซึ่งเป็นมูลฐานของการศรัทธา และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของศาสนา ดังนั้นจำเป็นต้องปฏิบัติเพื่อให้การศรัทธามีความสมบูรณ์ด้วยการเป็นศัตรูกับผู้

เป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ “เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก รักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็น พ่อของพวกเขาก็ตาม หรือลูกหลานของพวกเขาก็ตาม หรือพี่น้องของพวกเขาก็ตาม หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา” (58:22)

ซูเราะฮ์นี้อ่านได้ทั้งสองอย่างคือ “อัลมูญาดิละฮ์” และ “อัลมูญาดะละฮ์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงได้ยินถ้อยคำของสตรีที่กำลังโต้แย้งกับเจ้าในเรื่องสามีของนาง และนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินการตอบโต้ของเจ้าทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรู้เห็นเสมอ¹

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي ۖ اِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۗ اِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

2. บรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาในหมู่พวกเจ้าว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น พวกเขามีได้เป็นแม่ของพวกเขา บรรดาแม่ของพวกเขา มิได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าวคำพูดที่น่าเกลียดและกล่าวเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ทรงยกโทษให้เสมอ²

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْ اِنَّ اُمَّهَاتِهِمْ اِلَّا الَّتِي وَلَدْتُهُمْ ۗ وَاِنَّهُمْ لِقَوْلٍ مُّنكَرٍ مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورٍ ۗ وَاِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٥٩﴾

3. และบรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น แล้วพวกเขาจะคืนสู่ถ้อยคำที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ดังนั้น (สิ่งที่จำเป็นแก่เขาต้องปฏิบัติคือ) การปล่อยทาสหนึ่งคนก่อนที่เขาทั้งสองจะแตะต้องต่อกัน

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَحَرِيْرٌ رَّبِيْعٍ مِّن قَبْلِ اَنْ يَّمْسَا ذٰلِكُمْ وَتُحْطَرُوْا بِيَدِ وَاَللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ حٰخِيْرٌ ﴿٦٠﴾

¹ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในเรื่องของเคาะละฮ์ บุตรี ซะอฺละบะฮ์ อัลอันคอรียะฮ์ และสามีของนางคือ เอะสฺ อิบฺนฺ อัศศอมิต คือนางได้มาร้องเรียนต่อท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลลอฮ์อยู่ละฮ์ฮะซัน เรื่องสามีของนางกล่าวกับนางขณะที่เกิดโทสะว่า “เธอเป็นเสมือนกับแม่ของฉัน” การกล่าวด้วยคำพูดเช่นนี้ในสมัยนั้นถือว่าเป็นการหย่า อัลลอฮ์ทรงได้ยินการโต้แย้งระหว่างเจ้าทั้งสอง ดังนั้นอัลอายะฮ์ทั้ง 4 ของซูเราะฮ์อัลมูญาตะละฮ์จึงถูกประทานลงมา

² การที่พวกเขาหย่าภรรยาของพวกเขาด้วยการเรียกพวกนางเป็นแม่นั้น เป็นการกล่าวคำพูดที่น่าเกลียดและไม่ถูกต้องและเป็นการกล่าวคำเท็จ เพราะบรรดาแม่ของพวกเขาเป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขา จะเป็นภรรยาไม่ได้

(ร่วมหลับนอน) นั่นคือสิ่งที่พวกเจ้าถูกเตือนเอาไว้ (ใช้ให้ปฏิบัติ) และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อยู่ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

4. ส่วนผู้ที่ไม่สามารถหา (ทาส) ได้ ก็ต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกัน ก่อนที่เขาทั้งสองจะแตะต้องต่อกัน (ร่วมหลับนอน) สำหรับผู้ที่ไม่สามารถจะถือศีลอดได้ ก็ต้องให้อาหารแก่คนยากจนจำนวนหกสิบคน ทั้งนี้เพื่อจะให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์² นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์ และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธานั้น จะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด³

5. แท้จริงบรรดาผู้ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะถูกทำให้อัยคฺเช่นเดียวกับบรรดาก่อนหน้าพวกเขาได้ถูกทำให้อัยคฺมาก่อนแล้ว⁴ และแน่นอน เราได้ประทานอายาตทั้งหลายอันชัดแจ้ง และสำหรับพวก

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَتَمَآتَا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا
ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَفَدَأَنزَلْنَا آيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ لَهَا
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٩﴾

¹ บรรดาผู้หย่าภรรยาของพวกเขาโดยเปรียบเทียบนางเป็นแม่ของพวกเขา และต้องการจะคืนดีกับพวกนาง จึงจำเป็นที่พวกเขาจะต้องปฏิบัติก่อนร่วมหลับนอนด้วยกันก็คือ การปล่อยทาสหนึ่งคน นั่นคือบัญญัติของอัลลอฮ์ที่บรรดามุอฺมินจะต้องยึดถือปฏิบัติ

² สำหรับผู้ที่ไม่สามารถจะหาทาสมาปลดปล่อยได้ ก็จะต้องถือศีลอดเป็นเวลาติดต่อกัน 60 วัน หากเขาไม่สามารถกระทำได้ ก็จำเป็นต้องให้อาหารแก่คนยากจนชดส่น 60 คน ข้อบัญญัติดังกล่าวมานั้นเพื่อให้พวกเจ้าถือปฏิบัติ และเพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ เพราะการอีมานคือการเชื่อมั่นทั้งคำพูดและปฏิบัติ และการเชื่อฟังภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์คือการอีมาน ส่วนการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ และรอซูลก็คือการปฏิเสธศรัทธาตนเอง

³ นั่นคือข้อปฏิบัติ และขอบเขตของอัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้ล่วงเกินเป็นอันขาด

⁴ คือบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟัง โต้แย้ง และเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับความอัยคฺและการเหยียดหยามเช่นเดียวกับประชาชาติในสมัยก่อนๆ ได้รับมาแล้ว

ปฏิบัติหรือจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู¹
 6. วันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นคืนชีพขึ้นมา แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติไว้² อัลลอฮ์ทรงประเมินมันไว้อย่างครบถ้วน แต่พวกเขาลิ้มมันและอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง³
 7. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน การชุบชิบกันในสามคนจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่พระองค์จะทรงเป็นที่สี่ของพวกเขา และมันจะไม่เกิดขึ้นในห้าคน เว้นแต่พระองค์ทรงเป็นที่หกของพวกเขา และมันจะไม่เกิดขึ้นน้อยกว่านั้น และจะไม่เกิดขึ้นมากกว่านั้น เว้นแต่พระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในแห่งหนใด แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งพวกเขาให้ทราบในวันกิยามะฮ์ ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ (ในโลกดุนยา) แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง⁴

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
 أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَشَّهِيدٌ ﴿٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ لثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ
 وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ مَا كَانُوا يَتَّبِعُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

¹ คือเราได้ประทานหลักฐานอันชัดแจ้งมาเพื่อยืนยันถึงสิ่งของของรอสูลของเราในสิ่งที่ท่านได้นำมาเผยแพร่แก่พวกเขา กระนั้นก็ดีพวกเขาก็ยังต่อต้านและเป็นศัตรูกับท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์จึงได้ให้พวกเขาได้รับความต่ำต้อยและอับยศในโลกดุนยา และได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสูในโลกอาคิเราะฮ์

² ในวันกิยามะฮ์จะทรงให้พวกเขาอาชญากรทั้งหลายฟื้นคืนชีพขึ้นมาอยู่ในสถานที่เดียวกัน แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงความผิดที่พวกเขาได้กระทำให้ในโลกดุนยา

³ คืออัลลอฮ์ทรงประเมินผลในสมุดบันทึกการงานของพวกเขาในขณะที่ได้กระทำไว้ พวกเขาลิ้มการกระทำ ความผิดของพวกเขาโดยมีความเชื่อมั่นว่าจะไม่มีการสอบสวนและการตอบแทน

⁴ ความหมายของอายะฮ์นี้ก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอยู่ร่วมกับบ่าวของพระองค์ ทรงสอดส่องต่อสภาพและการงานของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขากระชิบกระซาบกัน ไม่มีสิ่งใดในกิจการของบ่าวที่จะซ่อนเร้นต่อพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาในวันกิยามะฮ์

10. แท้จริงการซุบซิบนินทากันนั้นเป็นการงานของชัยฏอน เพื่อมันจะก่อความเสียใจให้แก่บรรดามุอฺมิน แต่มันจะไม่ให้ร้ายแต่อย่างใดแก่พวกเขา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และเฉพาะอัลลอฮฺเท่านั้น บรรดามุอฺมินต้องมอบความไว้วางใจ¹

11. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงหลีกที่ให้ในที่ชุมนุม พวกเจ้าก็จงหลีกที่ให้เขา เพราะอัลลอฮฺจะทรงให้ที่กว้างขวางแก่พวกเจ้า² (ในวันกียามะฮฺ) และเมื่อมีเสียงกล่าวว่าจงลุกขึ้นยืนจากที่ชุมนุมนั้น พวกเจ้าก็จงลุกขึ้นยืน เพราะอัลลอฮฺจะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮฺทรงรอบรู้อยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ³

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَيْسَ بِضَرْبِهَا عَلَيْهِمْ حَتْمٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَوَكِّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَسَحُّوا
فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ
وَإِذَا قِيلَ لَكُمْ فَانْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٥٩﴾

¹ การซุบซิบที่เป็นบาปและเป็นศัตรูนั้นมาจากชัยฏอน โดยพวกเขาคิดว่าจะเป็นการให้ร้ายแก่บรรดามุอฺมิน แต่มันหาเป็นเช่นนั้นไม่ เว้นแต่ด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ดังนั้นแต่อัลลอฮฺเท่านั้นมิใช่ผู้อื่นจากพระองค์จำเป็นแก่บรรดามุอฺมินจะต้องมอบความไว้วางใจ

² คือพวกเจ้าจงหลีกที่ให้กว้างในที่ชุมนุมเพื่อวิชาการหรือเพื่อการรำลึก เพราะอัลลอฮฺจะทรงให้กว้างขวางแก่พวกเจ้าในสวนสวรรค์ ในเรื่องของริซกีและในกุบูร อิมามอัลฟัครุล่าว่า ในอายะฮฺที่ว่า “อัลลอฮฺจะทรงให้ที่กว้างขวางแก่พวกเจ้า” นั้นมีความหมายโดยทั่วไปในทุกสิ่งที่ถูกเรียกร้องให้มีการกว้างขวาง เช่น สถานที่ ริซกี การมีจิตใจกว้างขวาง ในกุบูร และในสวนสวรรค์ ในอายะฮฺนี้เป็นบ่งชี้ว่า ทุกคนที่ให้ความกว้างขวางแก่ปวงบ่าวของอัลลอฮฺในเรื่องของความดีและความสุขสบายแล้วอัลลอฮฺก็จะให้ความกว้างขวางแก่เขาทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮฺ

³ คืออัลลอฮฺจะทรงยกย่องให้เกียรติในตำแหน่งที่สูงหลายชั้นในสวนสวรรค์แก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ และแก่บรรดาคนรู้ในหมู่พวกเขาโดยเฉพาะ

สาบานในเรื่องโกหกทั้งนั้น ทั้งๆ ที่พวกเขาารู้ดี อยู่แล้ว¹

15. อัลลอฮฺทรงเตรียมการลงโทษอย่างสาหัส ไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขานั้น สิ่ง ที่พวกเขากระทำไปมันชั่วช้าจริงๆ²

16. พวกเขาได้ยึดถือเอาการสาบานของพวกเขา เป็นโล่ป้องกัน แล้วพวกเขาก็ขัดขวางผู้คน ให้ออกจากทางของอัลลอฮฺ ดังนั้นสำหรับพวกเขา จะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู³

17. ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และลูกหลาน ของพวกเขาจะไม่ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺไปได้แต่อย่างใด คน เหล่านั้นเป็นชาวนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ใน นั้นตลอดกาล⁴

18. วันที่อัลลอฮฺจะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้น มาทั้งหมด แล้วพวกเขาก็จะสาบานต่อพระองค์

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِذْ هُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ ﴿١٥﴾

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

لَنْ نُنْفِئَهُمْ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

يَوْمَ يَسْأَلُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُحْضَرُونَ لَهُ كُلٌّ مِمَّا عَمِلُوا وَكُفَرُوا وَحَسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ لَكَيْدُونَ ﴿١٨﴾

¹ เป็นการแปลกใจในเรื่องของพวกเขาผูกพัน คือพวกเขาได้อ้างถึงการอيمانว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา ในเวลาเดียวกันพวกเขาได้คบพวกเขายุติเป็นมิตร ซึ่งพวกนี้อัลลอฮฺทรงกริ้วต่อพวกเขา นอกจากนี้พวก มุนาฟิกก็ยังได้นำเอาความลับของบรรดามุอิมินไปบอกแก่พวกเขาชุกอีกด้วย บุคคลจำพวกนี้อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ประณามพวกเขาไว้ในซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺ 143

² เพราะเหตุการฉกฉกของพวกเขานี้ อัลลอฮฺจึงได้เตรียมการลงโทษอย่างสาหัสไว้สำหรับ พวกเขาแล้ว คืออยู่ในนรกกันบึ่ง

³ เพราะความกลัวจะถูกฆ่า พวกเขาจึงใช้การสาบานแบบโกหกเพื่อเป็นโล่ป้องกันตัวของพวกเขา นอก จากนี้พวกเขายังขัดขวางมิให้มหาชนเพื่อเข้าสู่อิสลาม ด้วยการเกลี้ยกล่อมให้เกิดความสงสัยแก่บรรดา ผู้ที่จิตใจอ่อนแอ และเล่ห์เพทุบายแก่บรรดามุสลิม นั่นอนุสำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษอย่าง หนักและน่าอดสูที่สุด

⁴ ในวันอาคีเราะฮฺนั้นทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาสะสมและรวมไว้ก็ตี และลูกหลานที่พวกเขาภาคภูมิใจก็ตี สิ่งเหล่านี้จะไม่ช่วยหรือป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺได้

ดังเช่นที่พวกเขาสาบานต่อพวกเขา และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขาอยู่บนสิ่งหนึ่งแห่งความจริงแล้ว ฟังทราบเถิด แท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก¹

19. ชัยฏอนมารร้ายได้เข้าไปครอบงำพวกเขาเสียแล้ว มันจึงทำให้พวกเขาสึกการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้น คือบรรดาพรรคพวกของชัยฏอน ฟังทราบเถิดว่า แท้จริงพรรคพวกของชัยฏอนนั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน²

20. แท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ชนเหล่านั้นอยู่ในหมู่ผู้อัปยศอดสู³

21. อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ว่า แน่นอนช้าและรอซูลของข้าจะมีชัยชนะเหนือกว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจเหนือ⁴

22. เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกรักใคร่ชอบพอกับผู้ต่อต้าน

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ الْإِنَّا حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَمْ نَخْتَرُكُمْ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
فِي الْأَذْدَانِ

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَا أَنَا وَرُسُلُنَا إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا

¹ ในวันกียามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมา ในวันนี้พวกเขาจะสาบานต่อหน้าพระองค์ว่าพวกเขาเป็นมุอิมิน เสมือนกับที่พวกเขาได้เคยสาบานต่อหน้าพวกเขาว่า พวกเขาเป็นมุอิมิน โดยที่พวกเขาคาดคิดว่า การสาบานของพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์จะช่วยให้พวกเขาได้รับรอดพ้นจากการถูกฆ่ามาแล้วในโลกดุนยา

² พวกเขาเหล่านั้นชัยฏอนได้เข้าไปครอบงำจิตใจของพวกเขา จึงทำให้พวกเขาสึกการรำลึกถึงอัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นลูกน้องของชัยฏอน และพวกที่เป็นลูกน้องและพลพรรคของชัยฏอน แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในสภาพขาดทุน และหลงทาง

³ แน่นอนบรรดาผู้ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติข้อใช้และข้อห้ามของอัลลอฮ์ของรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับการอัปยศอย่างน่าอดสูและห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์

⁴ อัลลอฮ์ทรงบันทึกไว้ที่สุหุมะหฺพุซ และทรงกำหนดไว้ว่า จะให้รอซูลของพระองค์มีชัยชนะเหนือศัตรูของพระองค์ด้วยหลักฐานและด้วยคมดาบ

อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์¹ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขา หรือลูกหลานของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม² คนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้นด้วยการสนับสนุนของพระองค์ และจะทรงให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ โดยเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล³ อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีปรีดาต่อพระองค์ คนเหล่านั้นคือพรรคของอัลลอฮ์ ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁴

ءَابَاءَهُمْ ۖ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ ۖ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
 أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الْإِيمَانَ ۖ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۗ
 أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٨﴾

¹ บรรดานักตีฟซีรอธิบายว่า ความมุ่งหมายของอายะฮ์นี้ ก็คือห้ามมิให้บรรดามุอ์มินคบและรักใคร่ชอบพอพวกกุฟฟาร และผู้กระทำความผิด แต่สำนวนของอายะฮ์สมาในรูปแบบของการบอกเล่าที่เน้นถึงการห้ามมิให้กระทำ อิมามอัลฟัศรุลกล่าวว่า ความหมายก็คือ การอีมานจะอยู่ร่วมกับการรักใคร่ชอบพอศัตรูของอัลลอฮ์ไม่ได้

² สาเหตุที่ระบุไว้ในอายะฮ์นี้ก็เพราะอะบูอับดุลอะซิดได้ฆ่าพ่อของเขา คือ อัลญุรรอห ในสงครามบัตร์ อะบูบักร์ อัคคิดีก ตั้งใจจะฆ่าลูกของเขาคือ อับุตรรอหมาน มุคอับบิบน อุไมร ฆ่าพี่ชายของเขา คือ อุบัยด อิบน อุไมร ในสงครามบัตร์ ฮัมชะฮ์ อาลีและอุบัยดะฮ์ อิบน อัลฮาริษ ฆ่าญาติของพวกเขาคือ อุตบะฮ์ ซัยบะฮ์ และอัลวะลีด อิบน อุตบะฮ์ ในสงครามบัตร์

³ คือจะทรงให้การศรัทธาของพวกเขาหนักแน่นอยู่ในจิตใจ จึงเป็นหัวใจที่เต็มไปด้วยการศรัทธาเชื่อมั่น และมีความบริสุทธิ์ และจะทรงเสริมให้พวกเขามีพลังเข้มแข็งด้วยการช่วยเหลือและสนับสนุนจากพระองค์ นอกจากนั้นพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ที่เพียบพร้อมด้วยความสุขนานาชนิดอย่างสมบูรณ์และพำนักอยู่ตลอดเวลา

⁴ คือพระองค์จะทรงรับภาระงานของพวกเขาและทรงโปรดปรานต่อพวกเขา และพวกเขาก็ได้รับการตอบแทนจากพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจึงยินดีปรีดาต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขา ที่กล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์ต่อพวกเขาหลังจากได้เข้าไปในสวนสวรรค์แล้ว ก็เพราะว่าเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ และเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติยิ่ง บรรดาผู้ที่อยู่ในพรรคของอัลลอฮ์ พวกเขาคือผู้ที่ประสบชัยชนะทั้งในโลกนี้และปรโลก

(59) ซูเราะฮ์ อัลฮัซร

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 24 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮัซร

ซูเราะฮ์ อัลฮัซร เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจทางด้านการปราบทบัญญัติเช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์อื่นๆ แกนหลักของซูเราะฮ์นี้คือการกล่าวถึงสงครามบะนีอัสนะฎีร ซึ่งเป็นตระกูลหนึ่งของชาวยะฮูดี ที่ผิดสัญญาที่ทำนรฮอซูลคืออลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ท่านจึงขับไล่พวกเขาให้ออกจาก นครอัลมะดีนะฮ์ ตั้งนั้นอบนอบบาส จึงเรียกซูเราะฮ์นี้ว่า “ซูเราะฮ์บะนีอัสนะฎีร” ในซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกันที่ทำสัญญาเป็นพันธมิตรกับพวกยะฮูดี โดยสรุปแล้วคือ ซูเราะฮ์ที่เกี่ยวกับสงคราม การเสียสละ และทรัพย์สินเชลย

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการให้ความบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ และแช่ซ็องสดุดีพระองค์จักรวาลทั้งผองที่ประกอบด้วยมนุษย์ สัตว์ พืชพันธุ์ และวัตถุ ต่างก็ยืนยันให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮ์ เดชานูภาพของพระองค์และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ “สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ต่างแช่ซ็องสดุดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

ต่อจากนั้น ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงร็องรอยบางอย่างแห่งเดชานูภาพของพระองค์และปรากฏการณ์แห่งอำนาจของพระองค์ ด้วยการขับไล่พวกยะฮูดีให้ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขาได้สร้างป้อมปราการไว้อย่างแข็งแรง พวกเขามีความเชื่อมั่นว่าพวกเขามีอำนาจมีความเข้มแข็ง ไม่มีผู้ใดจะมีอำนาจเหนือพวกเขาได้ แต่อำนาจของอัลลอฮ์และการลงโทษของพระองค์ได้มาหาพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่ได้คาดคิดมาก่อนเลย “พระองค์เป็นผู้ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกอะฮ์ลุลกิตาบออกจากบ้านเรือนของพวกเขาเป็นครั้งแรกของการถูกไล่ออกเป็นกลุ่มๆ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องทรัพย์สินเชลยที่ยึดมาได้ โดยชี้แจงถึงเงื่อนไขและบทบัญญัติของทรัพย์สินนั้น ๆ และได้เปิดเผยถึงเคล็ดลับในการกำหนดทรัพย์สินเชลยให้แก่ผู้ยากจนขัดสนเพื่อมิให้ผู้มีมั่งมีกระทบกระเทือนจิตใจ และเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างชนชั้นต่าง ๆ ในสังคม อันจะก่อให้เกิดผลดีแก่ทั้งสองฝ่าย และบรรลุลิขิตซึ่งผลประโยชน์ทั่วไป “และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หรือซุลของพระองค์ยึดมาได้จากชาวเมือง (พวกกุฟฟาร) เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และรอซูล และญาติสนิท และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวสรรเสริญบรรดาสาวกของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยกล่าวถึงชื่อเสียงเกียรติยศของบรรดาชาวมุฮาญีรีน และความดีงามของบรรดาชาวอันศอร บรรดาชาวมุฮาญีรีน ได้อพยพออกจากบ้านเกิดเมืองนอนเพื่อแสดงออกซึ่งความรักต่ออัลลอฮ์ บรรดาชาวอันศอรได้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ โดยให้ความช่วยเหลือพี่น้องพวกเขาชาวมุฮาญีรีน ด้วยทรัพย์สินสมบัติและที่พักทั้ง ๆ ที่พวกเขา (ชาวอันศอร) ก็ยากจนและมีความต้องการ (สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกเขา) เป็นของบรรดาผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา และทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และความยินดีของพระองค์

ในทางตรงกันข้าม เมื่อกล่าวถึงบรรดาชาวมุฮาญีรีนและบรรดาชาวอันศอร ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกินที่สารเลว ซึ่งพวกเขาได้ทำสัญญาเป็นพันธมิตรกับพวกเขาขณะอยู่ เป็นปฏิปักษ์ต่ออิสลาม โดยยกอุทาหรณ์ถึงพวกเขาที่ลักษณะคล้ายชัยชนะที่ล่อลวงมนุษย์ให้หลงผิดและปฏิเสธศรัทธาแล้วมันก็ปลื้มตัวและทำให้เขาผิดหวัง นี่คือสภาพของพวกมุนาฟิกินกับพี่น้องของพวกเขาคือพวกเขาอยู่ “เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้กลับกลอกกล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุสลิตาว่า หากพวกท่านถูกไล่ออก แน่แน่นอนเราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่านด้วย...”

ซูเราะฮ์ได้สั่งสอนบรรดามุอมีน ให้ระลึกถึงวันอันน่าสะพรึงกลัวในวันนั้น ซึ่งบรรพบุรุษและเครือญาติจะไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เขาเลย เกียรติยศและทรัพย์สินสมบัติก็จะไม่เกิดประโยชน์เช่นกัน และได้ชี้แจงถึงข้อแตกต่างอย่างมากระหว่างชาวสวรรค์กับชาวนรก และทางกลับของบรรดาผู้มีความสุขและบรรดาผู้มีความ

ทุกซีโนโลกแห่งความยุติธรรมและการตอบแทน “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่า อะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับวันพรุ่ง (วันกิยามะฮ์)

ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงพระนามอันสวยงามของอัลลอฮ์ และคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์ และการให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์จากลักษณะที่บกพร่องและหย่อนยาน “พระองค์คืออัลลอฮ์ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์” เช่นนี้แหละการเริ่มต้นของซูเราะฮ์ได้สอดคล้องกันตอนจบ เป็นการสอดคล้องอย่างสวยงามยิ่ง

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ใน
แผ่นดินต่างแ่งช่องสุดแต่อัลลอฮ์ และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹

سَخَّ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

2. พระองค์เป็นผู้ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ในหมู่พวกเขาสูญลูกิตาบ ออกจากบ้านเรือน
ของพวกเขาเป็นครั้งแรกของการถูกล้อออกเป็น
กลุ่มๆ พวกเขาได้คาดคิดกันเลยว่า พวกเขา
จะออกไป² (ในสภาพเช่นนั้น) และพวกเขา
คิดว่า แท้จริงป้อมปราการของพวกเขาจะ
ป้องกันพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของ
อัลลอฮ์ได้ แต่การลงโทษของอัลลอฮ์ได้มีมา
ยังพวกเขาโดยมิได้คาดคิดมาก่อนเลย³ และ
พระองค์ทรงทำให้ความหวาดกลัวเกิดขึ้นใน
จิตใจของพวกเขา โดยพวกเขาได้ทำลายบ้าน
เรือนของพวกเขาด้วยน้ำมือของพวกเขาเอง
และด้วยน้ำมือของบรรดามุอ์มิน ดังนั้นพวกเขา

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَوَدَّوْنَا أَنَّهُمْ لَمَّا نَبَعْتُهُمْ حُضُورَهُمْ مِنْ اللَّهِ
فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْسَبُوا وَقَدَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ
وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَأَعْتَبُوا وَيَأْتُوا لِلِانْبِصَارِ ﴿٢﴾

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เช่นมะลาอิกะฮ์ มนุษย์ ญิน สัตว์ ต้นไม้ ตลอดจนสิ่งที่มีชีวิต
และไม่มีชีวิตชนิดอื่นๆ ต่างก็แ่งช่องสุดแต่อัลลอฮ์ ให้ความบริสุทธิ์ ให้เกียรติ ให้ความยิ่งใหญ่แต่
พระองค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ทรงปรีชาญาณ

² พระองค์ได้ทรงให้พวกเขาสูญบุตรอะนัลนะญูร ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขาคือ นครยัซริบหรือ
นครอัลมะดีนะฮ์เป็นครั้งแรกที่พวกเขาถูกขับไล่ออกมาเป็นกลุ่มๆ ไปยังประเทศซาม พวกเขาบรรดา
มุอ์มินมิได้คาดคิดกันมาก่อนเลยว่าจะเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้น คือการที่พวกเขาถูกขับไล่ออกไปใน
สภาพที่ต่ำต้อยและไร้เกียรติ ทั้งนี้เพราะพวกเขาเคยมีเกียรติเข้มแข็งมีทรัพย์สินเงินทอง เรืองสวนไร่นา

³ พวกเขาคิดว่าป้อมปราการเหล่านั้นจะปกป้องพวกเขาให้พ้นจากสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดไว้แก่พวกเขาได้
คือการถูกล้อออกจากนครอัลมะดีนะฮ์ และนี่คือการลงโทษของอัลลอฮ์ ซึ่งได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยที่มิ
ได้คาดคิดมาก่อนเลย

จงยึดถือเป็นบทเรียนเถิด โอ้ผู้มีสติปัญญาทั้งหลายเอ๋ย¹

3. และหากมิใช่เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดการเนรเทศแก่พวกเขาแล้ว แน่หนอนพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้ และสำหรับพวกเขาในปรโลกนั้นก็คือการลงโทษด้วยนรก

4. ทั้งนี้ก็เพราะว่า พวกเขาต่อต้านอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และผู้ใดต่อต้านอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ²

5. การที่พวกเขาโค่นต้นอินทผลัมหรือปล่อยให้มีมันยืนไว้บนรากของมันนั้น เนื่องด้วยอหฺมฺติของอัลลอฮ์ และเพื่อพระองค์จะทำให้บรรดาผู้ฝ่าฝืนได้รับอภัย³

6. และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้รอซูลของพระองค์ยึดมาได้จากพวกเขา (พวกเขาจะฮฺต) พวกเขาจึงมิได้เห็นเห็นน้อยด้วยการขี่ม้าหรือขี่อูฐออกไป แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดารอซูลของพระองค์

وَلَوْلَا أَن كُنَّبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٦﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَسَنَةٍ أَوْ نَزَعْتُمْهَا فَأَيْمَةٌ عَلَى أَسْوَأِهَا فَيَذَنُ اللَّهُ الْفَخْرَى الْفَاسِقِينَ ﴿٨﴾

وَمَا آفَاةُ اللَّهِ عَلَى رَسُولٍ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้จิตใจของบะนีอัลนะฎิร เกิดความกลัวและตกอกตกใจจนกระทั่งพวกเขายอมจำนนต่อข้อตัดสินของท่านนะบี คือลัลลอสู่อะลียะฮ์ซัลลิม แล้วพวกเขาก็พากันทำลายบ้านเรือนและป้อมปราการของพวกเขา ดังนั้นเหตุการณ์ครั้งนี้นับได้ว่าเป็นบทเรียนที่ไม่มีใครคาดฝันว่าจะเกิดขึ้นได้ หากมิใช่เดชานุภาพของพระองค์ คือการทำให้พวกเขาเกิดความหวาดกลัวขึ้นในจิตใจ

² อันเนื่องมาจากการที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดการเนรเทศไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ดังนั้นการลงโทษโดยฉับพลันในโลกศุนยาลจึงยังมีได้เกิดขึ้นแก่พวกเขา การลงโทษนั้นก็คือการถูกสังหารด้วยคมดาบเสมือนกับที่พี่น้องของพวกเขาคือชาวบะนีกรอยเซาะฮ์ได้รับการลงโทษหลังจากพวกเขา ส่วนในปรโลกนั้นพวกเขาก็ได้รับการลงโทษคือนรกเป็นที่พำนักของพวกเขา ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาต่อต้านและเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์นอกจากนี้ยังได้ก่ออาชญากรรมและผิดสัญญาข้อตกลงกับท่านรอซูลอีกด้วย

³ โอ้บรรดามุอฺมินเอ๋ย การที่พวกเขาตัดต้นอินทผลัมหรือปล่อยมันทิ้งไว้ ก็ด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์และความประสงค์ของพระองค์เพื่อทำให้พวกเขาฮฺตไกรธแค้นและต่ำต้อย

มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง¹

7. และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้รอซูลของพระองค์ ยึดมาได้จากชาวเมือง (พวกกุฟฟาร) สิ่งนั้นย่อม เป็นสิทธิของอัลลอฮ์และรอซูล และญาติสนิท และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสนและผู้เดินทาง เพื่อ มันจะมีได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้มั่งมีของ พวกเจ้าเท่านั้น และอันใดที่รอซูลได้นำมา ยังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้ ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย พวกเจ้าจงยำเกรง อัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวด ในการลงโทษ²

8. (สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกยะฮูด) เป็นของบรรดา ผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกบ้านเกิดเมือง นอนของพวกเขາและทอดทิ้งทรัพย์สินของพวก เขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และความยินดีของพระองค์ และช่วยเหลือ

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِنِ السَّبِيلِ
كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنكُمْ وَمَا آتَاكُمُ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَصْرُونَ عَلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ أَوْلِيَتِكُمْ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

¹ การที่อัลลอฮ์ทรงให้ทรัพย์สินของพวกยะฮูด ชาวบะนีอัลนะฎิรกลับคืนมาสู่ท่านรอซูลของพระองค์ เพราะว่าพวกเขาได้มีสัญญาไว้กับท่านรอซูลว่า หากพวกเขาผิดสัญญา ทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขาก็จะ ตกเป็นของท่านรอซูล ต่อมาพวกเขาได้วางแผนที่จะฆ่าท่านรอซูล และแผนร้ายของพวกเขาก็จะ สำเร็จหากแต่อัลลอฮ์ทรงเปิดเผยเสียก่อน ดังนั้นทรัพย์สินที่ได้มาครั้งนั้นจึงมิได้เห็นดเหน้อยหรือได้รับความลำบากแต่ประการใด อัลลอฮ์จึงมอบให้เป็นสิทธิของท่านรอซูลแต่ผู้เดียวที่จะแจกจ่ายไปตามความ ประสงค์ของท่าน

² และนี่คือข้อบัญญัติเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดมาได้โดยมิได้มีการเสียเลือดเนื้อแต่ด้วยการทำสัญญาสงบศึก ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นสิทธิของอัลลอฮ์และรอซูลที่จะแจกจ่ายไปตามบุคคลที่เห็นสมควร อัลกุฎบียี กล่าวไว้ที่กระทำเช่นนั้น เพื่อมิให้บรรดาหัวหน้าและคนมั่งมีแบ่งสรรปันส่วนในระหว่างพวกเขาโดย มิได้คำนึงถึงคนยากจนและคนที่อ่อนแอ นักตีฟซิกกล่าวว่าถึงแม้ว่าอัลอายะฮ์ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับ ทรัพย์สินที่ยึดมาได้หรือทรัพย์สินเขยิบแต่มีบัญญัติคลุมโดยทั่วไปในทุกๆ สิ่งที่ท่านนะบีคืออัลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มีคำสั่งใช้และห้าม

อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ ชนเหล่านั้น
พวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง¹

9. และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นคร
มะดีนะฮ์ (ชาวอันศอร) และพวกเขาศรัทธาก่อน
หน้า การอพยพของพวกเขา (ชาวมุฮาญีรีน)
พวกเขารักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขา และจะ
ไม่พบความต้องการหรือความอิจฉาอยู่ในทรวง
อกของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และ
ให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่า
พวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม และ
ผู้ใดปกป้องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขา ชน
เหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ²

10. และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา โดย
พวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรด
อภัยให้แก่เราและพี่น้องของเราผู้ซึ่งได้ศรัทธา
ก่อนหน้าเรา และขอพระองค์อย่าได้ให้มีการ
เคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้

وَالَّذِينَ بَوَّءُوا النَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَحْذَرُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ
وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

¹ อายะฮ์นี้มีความสัมพันธ์กับอายะฮ์ก่อนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดมาได้ กล่าวคือ ทรัพย์สินที่ยึดมาได้จากการทำสงครามนั้นเป็นสิทธิของบรรดาผู้อพยพที่ยากจนมาจากนครมักกะฮ์ ซึ่งพวกเขาถูกผู้พำนักกะฮ์ขับไล่ พวกเขาให้อพยพจากบ้านเกิดเมืองนอน ทอดทิ้งบ้านเรือนและทรัพย์สินสมบัติโดยแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์และมุ่งหวังเพื่อเชิดชูคำกล่าวของอัลลอฮ์และสนับสนุนศาสนาของพระองค์

² และบรรดาชาวอันศอรที่ศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของชาวมุฮาญีรีนไปยังนครอัลมะดีนะฮ์พวกเขารักใคร่พี่น้องชาวมุฮาญีรีนและปลอบใจพวกเขาด้วยการให้ทรัพย์สินสมบัติและที่พัก ชาวอันศอรเหล่านั้นมิได้มีความโกรธหรืออิจฉาในสิ่งที่ได้แบ่งสรรให้ชาวมุฮาญีรีนเลย พวกเขาพอใจที่จะให้สิทธิแก่ผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขามีความต้องการและยังยากจนอยู่ก็ตาม อันนั้นนับได้ว่าเป็นการเสียสละอย่างสูง อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงกล่าวชมเชยชาวอันศอร ไว้ ณ ที่นี้

ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์
ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

11. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้กลับกลอก
กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธา
ในหมู่ะฮฺลุลกิตาบว่า หากพวกท่านถูกไล่ออก
แน่นอน เราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่าน
ด้วย และเราจะไม่เชื่อฟังปฏิบัติตามผู้ใดเป็น
อันขาดเกี่ยวกับพวกท่าน และหากพวกท่าน
ถูกโจมตีแน่นอน เราจะช่วยเหลือพวกท่าน
และอัลลอฮฺทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกเขา
เป็นผู้กล่าวเท็จ²

12. หากพวกเขาถูกขับไล่ออกไป บรรดาผู้กลับ
กลอกเหล่านั้นก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา
และถ้าพวกเขาถูกโจมตี บรรดาผู้กลับกลอก
ก็จะไม่ช่วยเหลือพวกเขา (ยะฮฺดูบะนีนะฆีร)
และหากบรรดาผู้กลับกลอกช่วยเหลือพวกเขา
แน่นอน บรรดาผู้กลับกลอกก็จะฉินหลังหนี

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لِيَنْ أُخْرِجُوا
لِنَحْرُجِكُمْ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ
فُوتَلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ لَكُمْ كَذِبُونَ ﴿١١﴾

﴿لِيَنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلِيَنْ فُوتَلُوا
لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلِيَنْ نَصْرُهُمْ يَوْمَ تَأْتِي
الْأُذُنُ لَنَنْصُرَنَّكُمْ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾

¹ นี่คือ ลักษณะของบรรดามุอฺมินอีกประเภทหนึ่งที่สมควรแก่การยกย่องคือ บรรดาผู้ที่ติดตามมาภายหลัง
พวกเขาได้กล่าววิงวอนต่ออัลลอฮฺให้แก่พี่น้องของพวกเขาที่ได้ศรัทธาก่อนพวกเขา และอย่าให้เกิดการ
เคียดแค้นขึ้นในจิตใจของเราแก่ผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่ผู้ศรัทธา ขอพระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของเราด้วย
เทอญ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวเสมอ

² เป็นการแสดงความประหลาดแก่สภาพของพวกมุนาฟิกัน คือพวกเขาได้กล่าวกับพวกยะฮฺดูบะนีญีรียะ-
ฮะฮฺและบะนีอันนะฆีร ซึ่งได้ปฏิเสธศรัทธาต่อศาสน์ของมุฮัมมัดว่า หากพวกท่านถูกไล่ออกจากนคร
อัลมะดีนะฮฺ พวกเราก็จะออกไปกับพวกท่านด้วย พวกเราจะไม่เชื่อฟังคำสั่งของมุฮัมมัดในการสู้รบกับ
พวกท่าน และหากผู้ใดเข้าไปโจมตีพวกท่าน เราก็จะช่วยเหลือและอยู่ข้างเคียงพวกท่านเพื่อต่อสู้กับศัตรู
ของพวกท่านและอัลลอฮฺทรงเป็นพยานว่าพวกมุนาฟิกันนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จในสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวและ
ให้สัญญาแก่พวกเขา

ออกไป พวกเขา ก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ¹

13. แน่نون พวกเขา นั้นเป็นที่หวาดเกรงใน
ทรงอกของพวกเขา ยิ่งกว่าที่พวกเขามีต่อ
อัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนที่
ไม่เข้าใจ²

14. พวกเขา ทั้งหมดจะไม่ต่อสู้กับพวกเขา เว้น
แต่ในเมืองที่มีป้อมปราการ หรือจากเบื้องหลัง
ของกำแพง การเป็นศัตรูระหว่างพวกเขา
เองนั้นรุนแรงยิ่งนัก เจ้าเข้าใจว่าพวกเขารวม
กันเป็นปึกแผ่น แต่ (ความจริงแล้ว) จิตใจของ
พวกเขาแตกแยกกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขา
เป็นหมู่ชนที่ไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ³

15. (สภาพของพวกเขา) ประหนึ่งอุปมาสภาพ
ของบรรดา (พวกยิว) ก่อนหน้าพวกเขาเพียง
เล็กน้อย ซึ่งพวกเขาได้ลิ้มรสผลร้ายแห่งการ
งานของพวกเขา และการลงโทษอันเจ็บปวด

لَا تَنْتَرُوا شِدْرَ هَبَةٍ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

لَا يَقْبَلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُّحَصَّنَةٍ
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَٰلِقُوا أَوَالَ أَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

¹ หากพวกเขาจะหลุดถูกขับไล่ออกไป พวกมุนาฟิกันก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา และหากพวกเขาจะหลุดถูก
โจมตี พวกเขา ก็จะไม่ช่วยเหลือ และไม่ร่วมต่อต้านกับพวกเขาเป็นอันขาด ในกรณีสมมุติหากพวกมุนาฟิกัน
ช่วยเหลือในการต่อต้าน พวกเขา ก็จะพ่ายแพ้และผินหลังหนีออกไป ดังนั้นพวกเขาจะหลุดก็จะไม่ได้รับความ
ช่วยเหลือแต่อย่างใด

² คือพวกเขา บรรดามุสลิมนั้นเป็นที่เกรงขามและหวาดกลัวของพวกเขามีต่อพวกเขานั้นก็เพราะว่า
พวกเขาไม่รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์

³ พวกเขาจะหลุดเหล่านั้นไม่สามารถที่จะต่อสู้กับพวกเขาได้ เว้นแต่เมื่อพวกเขาอยู่ในเมืองที่มีป้อมปราการ
ล้อมรอบด้วยกำแพงและสนามพลาะ ทั้งนี้เพื่อเป็นด่านป้องกันพวกเขาเนื่องจากความหวาดกลัวของ
พวกเขาตนเอง ระหว่างพวกเขาด้วยกันเองนั้นมีความคิดเห็นและผลประโยชน์ขัดแย้งกันอยู่เสมอ เจ้า
คิดว่าพวกเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียว แต่ความจริงแล้วพวกเขาแตกแยกกันอยู่เสมอ การแตกแยกของพวกเขา
นั้นก็เพราะว่า พวกเขาไม่มีสติปัญญาที่จะใคร่ครวญบัญญัติของอัลลอฮ์

จะได้แก่พวกเขา¹

16. ประหนึ่งเช่นชัยฏอนเมื่อมันกล่าวแก่มนุษย์ว่า จงปฏิเสธศรัทธาเถิด ครั้นเมื่อเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว มันจะกล่าวว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากท่าน แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก²

17. ดังนั้นบั้นปลายของพวกเขาทั้งสองคือ พวกเขาทั้งสองจะอยู่ในนรกเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้อธรรม³

18. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่าอะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับพรุ่งวัน (วันกิยามะฮ์) และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ⁴

كَذَلِكَ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ يَا آخِيفُ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

¹ ประหนึ่งพวกเขาจะหลุดในการไม่ยอมศรัทธาและต่อสู้อ่านรอซูล คืออัลลอฮ์จะปล่อยให้พวกเขาเช่นเดียวกับพื้นท้องของพวกเขา บะนีก็อยนกะอู และพวกมุชริกีนในสงครามบัตร์ พวกเขาได้ลิ้มรสบั้นปลายของการปฏิเสธศรัทธา และการทำสงครามของพวกเขาต่อท่านรอซูล ซึ่งพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดในโลกอาคิเราะฮ์

² สภาพของพวกเขาจะสุดดั่งกล่าวเช่นกัน เปรียบเสมือนการเชื่อฟังและยอมจำนนของพวกเขาต่อพวกมุนาฟิกันเช่นเดียวกับที่ชัยฏอนได้เลี่ยมสอนมนุษย์ให้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมนุษย์ได้เชื่อฟังมันแล้ว มันก็ขอปลีกตัวจากการกระทำของมัน และว่าฉันกลัวอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก

³ บั้นปลายของมนุษย์และชัยฏอนคือ การอยู่ในนรกตลอดกาล เป็นการตอบแทนแก่พวกมุชริกีนและบรรดาผู้ฝ่าฝืนไม่ยอมเชื่อฟังและภักดีต่ออัลลอฮ์

⁴ เมื่อได้กล่าวถึงสภาพของพวกเขาจะสุด และพวกมุนาฟิกันแล้ว พระองค์ทรงสั่งสอนบรรดามุอมีนด้วยการสั่งสอนที่ดี มิให้เป็นเยี่ยงมนุษย์จำพวกดังกล่าวมาแล้ว คือบรรดามุอมีนจงมีความยำเกรงอัลลอฮ์และระวังการลงโทษของพระองค์ และว่าทุกคนจงพิจารณาตัวเองว่าได้เตรียมผลงานที่ดีอะไรไว้บ้างสำหรับวันกิยามะฮ์ การกล่าวย้ำถึงการตักเตือนครั้งหนึ่งในอายะฮ์เดียวกัน แสดงถึงตำแหน่งและความสำคัญของการตักเตือน

19. และพวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมหูลืมตา มีฉนั้นอัลลอฮ์จะทรงทำให้พวกเขา ลืมตัวของพวกเขาเอง คนเหล่านั้นพวกเขาเป็น ผู้ฝ่าฝืน¹

20. บรรดาชาวนรกกับบรรดาชาวสวนสวรรค์ นั้นไม่เหมือนกันดอก บรรดาชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ²

21. หากเราประทานอัลกุรอานนี้ลงมาบน ภูเขาสูงหนึ่ง แห่งนอนเจ้าจะเห็นมันนอนนุ่ม แดกแยกเป็นเสี่ยง ๆ เนื่องเพราะความกลัวต่อ อัลลอฮ์ อุปมาเหล่านี้เราได้ยกมันมาเปรียบ เทียบสำหรับมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณา ใคร่ครวญ³

22. พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด อีก นอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁴

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ
أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٦٠﴾

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
مُتَّصِدًا عَاثِمًا خَشِيَةَ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦١﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٦٢﴾

¹ พวกเจ้าโอ้อวดมูมินน้อย อย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมหูลืมตา คือไม่ยอมเชื่อฟังจงรักภักดีต่อพระองค์ แล้วพระองค์จะลงโทษพวกเจ้าด้วยการให้ลืมหูลืมตา โดยไม่กระทำความดีเลย

² คือชาวสวนอยู่ในนรกชั้นต่ำสุด ส่วนชาวสวรรค์อยู่ในสวรรค์ชั้นสูงสุดจะเท่าเทียมกันได้อย่างไร ชาวสวรรค์เป็นผู้ประสบชัยชนะ ส่วนชาวนรกนั้นเป็นผู้ขาดทุน

³ หากอัลลอฮ์ทรงให้ภูเขาสูงมีสติปัญญาแยกแยะเสมือนกับที่พระองค์ทรงประทานให้แก่มนุษย์แล้วพระองค์ก็จะประทานอัลกุรอานให้แก่ภูเขาจะเห็นได้ว่าภูเขาจะนอนนุ่มและแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ เพราะความกลัวของมันต่ออัลลอฮ์ ในการเปรียบเทียบนี้เป็นการเตือนแก่บรรดามูมินให้ใคร่ครวญ และมีความยำเกรงเมื่ออ่านหรือได้ยินอัลกุรอาน

⁴ ไม่มีสิ่งที่ถูกสักการะบูชาอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย คือ ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง สิ่งที่เป็นปรากฏและสิ่งที่ไม่ปรากฏ สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่อยู่ภายนอก พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ซึ่งความกรุณาปรานีของพระองค์แผ่คลุมไปทั่วจักรวาล ผู้ทรงเมตตาต่อปวงปาวของพระองค์ผู้ศรัทธา

23. พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกเคารพภักดีโดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ทรงความ ศานติสุข ผู้ทรงคุ้มครองการศรัทธา ผู้ทรงปกป้อง รักษาความปลอดภัย ผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรง ปรานีให้เรียบร้อย ผู้ทรงความยิ่งใหญ่ มหา- บริสุทธิแต่อัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้ง ภาคต่อพระองค์¹

24. พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้ บังเกิด ผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่าง สำหรับพระองค์ คือพระนามทั้งหลายอันสวยงามไพเราะ สิ่ง ที่ อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้อง สดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
الَّذِي لَا يَأْتِيهِ السُّخْرَىٰ الْمُبِينُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْمُعْزِزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

¹ ไม่มีสิ่งที่ถูกเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ ผู้จัดระบบให้เรียบร้อย ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจในทุกๆ สิ่งทรงปกครอง ทุกๆ สิ่ง ผู้ทรงบริสุทธิจากสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับพระองค์ ทรงสมบูรณ์จากทุกสิ่งที่บกพร่อง ทรงคุ้มครอง บรรดาราชาของพระองค์ด้วยสิ่งปาฏิหาริย์ต่างๆ ทรงเป็นผู้พิทักษ์ ทรงเป็นพยานแก่ปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการทำงานของพวกเขา ผู้ทรงมีอำนาจในการผูกพยาบาทของพระองค์ ผู้ทรงปรานีและจัดระบบทุกสิ่ง ให้เรียบร้อย ผู้ทรงยิ่งใหญ่โสเหนือปวงบ่าวของพระองค์ มหาบริสุทธิแต่อัลลอฮ์จากการตั้งภาคใด ๆ ที่ เป็นพระเจ้าจอมปลอม

² พระองค์คือพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงสร้างสำหรับทุก ๆ สิ่งที่ถูกสร้าง พระผู้ทรงให้บังเกิดทั้งหลายเป็นรูปร่างในรูปร่างที่แตกต่างกัน พระองค์มีพระนามที่สวยงามไพเราะ 99 พระนาม ทุก ๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดี และให้ความบริสุทธิแต่พระองค์ ด้วยคำกล่าว และสภาพความเป็นอยู่ ทรงมีอำนาจเหนือกิจการของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการจัด ระบบทั้งมวลของพระองค์

(60) ซูเราะฮ์ อัลมุตตะฮีนะฮ์

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 13 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุตตะฮีนะฮ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราพระราชบัญญัติเป้าหมายหลักของซูเราะฮ์นี้อยู่ในเค้าโครงเรื่อง “ความรักและความเกลียดชังเพื่ออัลลอฮ์” ซึ่งเป็นสายสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดยิ่งกับการศรัทธา ในตอนต้นของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาเป็นการตำหนิ “ฮาฎิบ อิบน์ อะบีบัลตะอะฮ์” ขณะที่เขาเขียนหนังสือถึงชาวมักกะฮ์แจ้งให้ทราบว่ ท่านรอซูลุลลอฮ์ คีอัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้เตรียมตัวเพื่อพิชิตเมืองมักกะฮ์ นอกจากนี้พระองค์ยังได้กล่าวถึงระเบียบว่าด้วยการให้ความสนับสนุนแก่ศัตรูของอัลลอฮ์พร้อมกับได้ทรงยกอุทาหรณ์ในเรื่องของอิบรอฮีมและบรรดามุอฺมินในการปลีกตัวของพวกเขาออกจากพวกมุชริกีนและได้ชี้แจงระเบียบเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ไม่ต่อต้าน เพื่อสังหารบรรดามุสลิมและระเบียบเกี่ยวกับบรรดามุอฺมินหญิงผู้อพยพ และสิ่งจำเป็นที่ต้องทดสอบพวกนางและอื่นจากนั้นเกี่ยวกับการตราพระราชบัญญัติอื่นๆ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการเตือนมิให้สนับสนุนบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขาได้ทำร้ายบรรดามุอฺมิน จนกระทั่งเป็นเหตุให้มีการอพยพละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน “โอ้อับรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบศัตรูของข้า และศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร”

ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงว่าความใกล้ชิด ความเกี่ยวพันกันทางญาติ และความเป็นมิตรกันในการดำรงชีวิตอยู่นี้จะไม่อำนวยความสะดวกอันใดแก่มนุษย์เลยในวันกียามะฮ์ นอกจากการศรัทธาและการงานที่ดี “ความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเจ้าอำนวยความสะดวกอันใดแก่พวกเจ้าในวันกียามะฮ์”

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ในการศรัทธาของอิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม และบรรดา

ผู้เจริญรอยตามเขาที่เป็นมุอฺมิน ขณะที่เขากล่าวปลีกตัวออกจากหมู่ชนของพวกเขาที่เป็นมุชริกีนทั้งนี้เพื่อเป็นการผลักดันแก่มุอฺมินทุกคนให้เลียนแบบบิดาแห่งบรรดานะบี อิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม “แน่นอนได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว ในตัวอิบรอฮีม และบรรดา (มุอฺมิน) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขากล่าวแก่หมู่ชนของพวกเขาว่า แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่ตลอดไป)”

ซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงข้อขัดแย้งเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ไม่ตั้งตัวเป็นศัตรูกับบรรดามุอฺมินและผู้ที่มีได้ต่อสู้รุกรานบรรดามุอฺมิน “อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มีได้ต่อสู้รุกรานพวกเจ้าในเรื่องของศาสนา และพวกเจ้ามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงความจำเป็นต้องสอบสวนบรรดามุอฺมินนะฮ์ผู้สืบทอด และมิให้ขับไล่ผลึกไสวพวกเธอไปหาพวกกุฟฟาร เมื่อเป็นที่ประจักษ์ถึงการศรัทธาของพวกเธอ และมิให้ลงความเห็นว่างนางอยู่ในความคุ้มครองของผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วได้กล่าวถึงข้อขัดแย้งการทำสัญญาของพวกสตรีกับท่านรอซูลคือลัลลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม และเงื่อนไขของการทำสัญญานี้ “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาเป็นผู้สืบทอดมาหาพวกเจ้า ก็จงสอบสวนพวกนาง” “โอ้นะบีเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธามาหาเจ้า โดยพวกนางให้ปฏิญาณแก่เจ้าว่า พวกนางจะไม่ตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮ์...”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเตือนบรรดามุอฺมินมิให้คบบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ซึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตร “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขาไว้เป็นมิตร แน่หนอนพวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลก เสมือนดังที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อ (การฟื้นคืนชีพของ) ชาวกุบูร”

สาเหตุแห่งการประทานซูเราะฮ์นี้

ขณะที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม ได้จัดเตรียมกำลังเพื่อพิชิตนครมักกะฮ์อยู่นั้น ฮาญิบอบิน อะบีบัลตะอะฮ์ ได้ส่งสารไปยังชาวมักกะฮ์ แจ้งข่าวให้พวกเขาทราบเช่นนั้นว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลียฮิวะซัลลิม ตั้งใจ

ที่จะบุกพิชิตพวกท่าน ดังนั้นขอให้พวกท่านระมัดระวังไว้ด้วย สารฉบับนี้ได้ถูกส่งไปกับหญิงผู้เดินทางคนหนึ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานวะฮีย์ ลงมาให้ท่าน รอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยแจ้งข่าวให้ท่านทราบเช่นนั้น ท่าน รอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงได้ส่งท่านอะลี อิบน์ อะบีฏอลิบ ท่าน ซุเบร และท่านอัลมิกดาด ออกติดตามไปโดยกล่าวว่า พวกท่านจงออกไปยังสถานที่แห่งหนึ่งชื่อ “เราะฎฎะฮ์ ค็อค” (สวนค็อค) ซึ่งอยู่ห่างจากนครมะดีนะฮ์ประมาณ 12 ไมล์ ณ ที่นั้นจะมีหญิงเดินทางผู้หนึ่งอยู่ในกุบหลังอุฐมีสารอยู่กับนาง พวกท่านจงเอาสารมาจากนางแล้วนำมาให้ฉัน ดังนั้นพวกเราจึงออกไปจนกระทั่ง ถึงสวนนั้น ณ ที่นั้นเราได้พบกุบและเราได้พูดกับนางว่า จงเอาสารออกมาให้เรา... นางได้พูดขึ้นว่าสารไม่ได้อยู่ที่ฉัน เราได้พูดกับนางอีกว่า “จะเอาสารออกมาหรือจะให้เราเปลี่ยนผ้า” นางจึงเอาสารออกมาจากเปี่ยมของนาง แล้วเราได้เอาสารนั้นมามอบให้นะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ปรากฏว่าเป็นสารจาก ฮาฎิ蔔 อิบน์ อะบีบัลตะอะฮ์ ถึงพวกมุชริกีน ชาวมักกะฮ์แจ้งให้พวกเขาทราบถึงคำสั่งบางเรื่องของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงกล่าวว่า อะไรกันนี้ โอ้ฮาฎิ蔔เอ๋ย เขากล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ โปรดอย่ารีบด่วนตัดสินใจ แก่ฉันเช่นนั้น ความจริงฉันเป็นผู้มีข้อผูกพันกับพวกกุเรชและฉันมิได้เป็นชาวกุเรช และผู้ที่อยู่กับท่านที่เป็นพวกมุฮาญิรีน สำหรับพวกเขาก็มีญาติใกล้ชิดคุ้มครองพวกเขาและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอยู่ที่นครมักกะฮ์ ดังนั้นเมื่อโอกาสแห่งการเกี่ยวดวงทางญาติได้พลาดไปจากฉัน ฉันก็ใคร่ที่จะหาที่ยึดเหนี่ยวเพื่อคุ้มครองญาติใกล้ชิดของฉัน และฉันมิได้ทำเช่นนั้นเป็นการปฏิเสธศรัทธา หรือกลับจากศาสนาของฉัน แต่ประการใด และมีได้พอใจต่อการกุฟรหลังจากเข้ารับนับถืออิสลาม แน่อนท่าน ย่อมทราบดีว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงลงโทษแก่พวกเขา แท้จริงสารของฉันนี้จะไม่ช่วยเหลือพวกเขาแต่อย่างใดให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ และแท้จริงอัลลอฮ์ นั้นทรงช่วยเหลือท่านให้มีชัยชนะเหนือพวกเขาอย่างแน่นอน ท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ตอบว่า ใช่ ท่านอุมัรรอฎิยะลลอฮูอันฮุได้กล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ ปลอ่ยให้ฉันพ้นคอบนาฟิคนั้น ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า แท้จริงเขาได้เข้าร่วมในสมรภูมิบัดร ใครจะล่วงรู้ได้บ้าง ที่อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูแลชาวสมรภูมิบัดร อุมัรจึงกล่าวว่า พวกท่านพึงปฏิบัติตามที่พวกท่านพึงประสงค์เถิด แน่อนฉันขออภัยโทษให้แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นซูเราะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบ
ศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร โดย
ให้ความรักใคร่แก่พวกเขา และทั้งๆ ที่พวก
เขาปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่มีมายังพวกเจ้า คือ
สัจธรรม พวกเขาขับไล่รอซูล และโดยเฉพาะ
พวกเจ้า เนื่องจากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์
พระเจ้าของพวกเจ้า¹ หากพวกเจ้าได้เคยออก
ไปต่อสู้ในแนวทางของข้า และแสวงหาความ
โปรดปรานของข้า (ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้คบ
พวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากข้า) โดย
ซ่อนความรักใคร่แก่พวกเขาอย่างลับๆ และข้า
รู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าปิดบัง และสิ่งที่พวกเจ้า
เปิดเผย และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำเช่นนั้น
แน่นอน เขาได้หลงจากทางอันเที่ยงธรรม²

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ
مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ إِنَّ كُفْرَهُمْ جَهَنَّمُ فِي سَبِيلِ الْبِرِّ وَالْبِرِّ
مَرْضَاتِي يُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١﴾

2. หากพวกเขามีสถานะดีกว่าพวกเจ้า พวกเขา
ก็จะแสดงตัวเป็นศัตรูกับพวกเจ้า และจะยื่นมือ
ของพวกเขายิ่งพวกเจ้า (ทำร้าย) และลั่นของ

إِنْ شَفَعْتُمْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عِندَ اللَّهِ وَسِطُوا بَيْنَهُمْ
أَبْدِيهِمْ وَالسِّبْغَةَ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ كَفَرُوا ﴿٢﴾

¹ โอ้บรรดาผู้ที่มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบบรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธาซึ่งพวกเขาเป็นศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร และเป็นที่ยรักใคร่เพราะสัญลักษณ์
ของการอิมานนั้นคือการเกลียดศัตรูของอัลลอฮ์ ไม่รักใคร่และเป็นมิตรกับพวกเขา และโดยที่พวกเขา
ปฏิเสธศรัทธาต่อศาสนาและอัลกุรอานของพวกเจ้า ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเจ้าด้วยความจริง
อย่างชัดเจน พวกเขาได้ขับไล่รอซูลและบรรดามุอิมินออกจากนครมักกะฮ์ด้วยความอธรรมและการ
เป็นศัตรู เพราะพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว

² คือส่งข่าวแก่พวกเขาถึงการออกของท่านรอซูล เพื่อไปปราบพวกเขาโดยทางลับ เพราะข้า (อัลลอฮ์) รู้ดี
ยิ่งทั้งโดยทางลับและทางเปิดเผยในการกระทำของพวกเจ้าด้วยการให้ความรักใคร่และการส่งข่าวลับ
ของท่านะบีไปยังพวกเขา การกระทำเช่นนั้นเป็นการหลงทางอย่างชัดเจน

อัลลอฮ์ได้ ข้าแต่พระเจ้าของเรา แต่พระองค์
ท่าน เราขอมอบหมายและยังพระองค์ท่านเท่า
นั้น เราขอลุแก่โทษและยังพระองค์ท่านเท่านั้น
คือการกลับไป¹

5. ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอย่าให้
เราเป็นที่ทดสอบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ขอ
พระองค์ทรงโปรดอภัยให้แก่เรา ข้าแต่พระเจ้า
ของเรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ²

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْرِضْنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

6. โดยแน่นอน ได้มีแบบอย่างอันดีงาม ในพวก
เขาสำหรับพวกเจ้าแล้ว แก่ผู้ที่หวังใน (การตอบ
แทนของ) อัลลอฮ์และวันสุดท้าย และผู้ใดมี
หลังให้ (การศรัทธา) ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์คือ
ผู้ทรงพอเพียง ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ³

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾

7. บางที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความรักใคร่
ระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาผู้ที่พวกเจ้าถือเป็น
ศัตรูในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
مِنْهُمْ مُّودَةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

¹ เว้นแต่การกล่าวขอลุแก่โทษของอิบรอฮีมให้แก่บิดาของเขาที่เป็นมุชริก โดยหวังที่จะให้บิดาของเขาเข้า
มารับนับถืออิสลาม และว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะช่วยให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ครั้นต่อมา
เมื่อเป็นที่ประจักษ์แจ้งชัดแล้วว่า บิดาของเขาเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ เขาจึงปลีกตัวออกจากบิดาของเขา

² คืออย่าให้พวกปฏิเสธศรัทธามีอำนาจเหนือพวกเรา แล้วพวกเขาก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ศาสนาของ
พวกเราโดยเห็นว่าพวกเขาเป็นฝ่ายถูกต้อง

³ คืออิบรอฮีมและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับเขานั้นเป็นแบบอย่างที่ดีในการปลีกตัวออกจากพวกกุฟฟาร
แก่บรรดาผู้ที่หวังในการตอบแทนของอัลลอฮ์ และกล่าวการลงโทษของพระองค์ในวันอาคีเราะฮ์ และถ้า
ผู้ใดมีหลังให้โดยไม่มียึดถือแบบอย่างที่ดีดังกล่าวและคบพวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรแล้ว อัลลอฮ์ก็จะ
ทรงพอเพียงจากการศรัทธาของเขา

อานาภาพและอัลลอสฺเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

8. อัลลอสฺมิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มีได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และพวกเจ้ามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอสฺทรงรักผู้มีความยุติธรรม²

9. แต่ว่าอัลลอสฺทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า และช่วยเหลือให้ขับไล่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะผูกมิตรกับพวกเขาและผู้ใดผูกมิตรกับพวกเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ธรรม³

10. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาเป็นผู้ลี้ภัยมาหาพวกเจ้า ก็จงสอบสวนพวกนาง อัลลอสฺทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธา ก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปยังพวกปฏิเสธศรัทธา พวกนางมิได้เป็นเพื่อนุ้มนัดแก่

لَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَالُوا فِي الدِّينِ
وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُوا مِنْ دِينِكُمْ وَظَلَمُوا عَلَيَّ إِخْرَاجًا
أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْهُنَّ
فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۗ إِنَّهُنَّ لَعَالِمَاتٌ بِمَا يَنْسِبْنَ ۚ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ
وَأَنَّهُمْ مَا اتَّفَقُوا عَلَيْهِمْ لَأَخْرَجَهُنَّ ۗ
إِذَا عَالَمْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تَسِيكُنَّ بِهِنَّ الْكُفَّارُ
وَسَلُّوهُنَّ أَمَا اتَّفَقْتُمْ وَلَيْسَتِلَّوْا مَا اتَّفَقُوا ۗ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ

¹ บางที่อัลลอสฺจะทรงทำให้พวกกุฟฟารุเรชในนครมักกะฮ์เปลี่ยนแปลงใจมารับนับถืออิสลาม และเกิดความรักใคร่กับพวกเจ้า และอัลลอสฺนั้นทรงอานาภาพเช่นนั้นหลังจากการพิชิตเมืองมักกะฮ์

² คืออัลลอสฺมิได้ทรงห้ามพวกเจ้าในการที่จะกระทำความดีและให้ความยุติธรรมกับบรรดาผู้ที่มีได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และมิได้ขับไล่บรรดาสตรีและเด็ก ๆ ของพวกเจ้าออกจากบ้านเกิดเมืองนอน

³ อัลลอสฺทรงห้ามพวกเจ้ามิให้เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและช่วยเหลือศัตรูให้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเจ้า และถ้าผู้ใดฝ่าฝืนคือผูกมิตรกับพวกเหล่านั้นเขาก็เป็นผู้ธรรมและได้รับการลงโทษ

พวกเขา และพวกเขาก็มิได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกนาง¹ และจงจ่ายคืนให้พวกเขา (สามีเดิมที่เป็นกาเฟร) สิ่งที่พวกเขาได้จ่ายไป (มะฮัร) และไม่เป็นบาปอันใดแก่พวกเจ้าที่จะแต่งงานกับพวกนาง เมื่อพวกเจ้าได้ให้แก่พวกนางซึ่งของหมั้นของพวกนาง และอย่างหน่วงเหนี่ยวพันธะการแต่งงานของบรรดาหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธา และจงขอคืนสิ่งที่พวกเจ้าได้ใช้จ่ายไป และให้พวกเขาขอคืนสิ่งที่พวกเขาได้ใช้จ่ายไป นั่นคือข้อตัดสินของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินในระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

¹ นักตีฟชีรอธิบายว่า ในสนธิสัญญาอัลฮุคุดัยบียะฮ์ ที่ได้ทำขึ้นระหว่างท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม กับพวกกุฟฟารมักกะฮ์ระบุว่า หากผู้ใดในหมู่มุสลิมินมาหาชาวมักกะฮ์จะไม่ถูกส่งกลับ และถ้าผู้ใดในหมู่พวกมุชริกินมาหาชาวมุสลิมินจะถูกส่งกลับ หลังจากนั้นอุมมีกัลซิม บินดี อุคบะฮ์ อิบน์อะบีมูอัยฎ์ ได้อพยพไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ต่อมาพี่น้องของนางสองคน คือ อูมาเราะฮ์ และอัสลัด ได้ติดตามนางมา และได้กล่าวกับท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ขอให้ส่งนางกลับตามสัญญาท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่าในสัญญานั้นระบุว่าไว้เฉพาะผู้ชาย มิได้กล่าวถึงผู้หญิง อัลลอฮ์จึงประทานอาเยฮ์นี้ลงมา อิบน์ อับบาสกล่าวว่า ได้ให้คำสาบานว่า นางได้อพยพมาเพราะเกลียดชังสามีของนาง มิได้มีความโลภในดินนยา และว่านางมิได้ออกมาเพื่อประสงค์สิ่งใด นอกจากมีความรักต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และมีความพอใจต่ออิสลาม อัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง เพราะพระองค์ทรงสอดส่องดูจิตใจของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกเจ้าสอบสวนและตระหนักดีว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธาแล้ว ก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปหาสามีของพวกนางที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา ทั้งนี้เพราะมุอมีนะฮ์ นั้นจะมิเป็นที่อนุมัติแก่มุชริกิน และไม่อนุญาตให้มุอมีนสมรสกับมุชริกะฮ์

² และจงจ่ายคืนมะฮัรหรือค่าใช้จ่ายให้แก่สามีของบรรดามุอมีนะฮ์ ซึ่งพวกเขาได้จ่ายให้แก่พวกนาง และถ้าพวกเจ้าประสงค์จะแต่งงานกับพวกนางก็จงให้มะฮัรแก่พวกนาง โดยให้ถือการแยกกันระหว่างสามีกาเฟรกับนางมุอมีนะฮ์ ด้วยการเข้านับถืออิสลามของนาง อยู่ยัดถือพันธะการแต่งงานระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาภริยาของพวกเจ้าที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพันธะการแต่งงานได้สิ้นสุดลง เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกนาง และจงขอคืนค่าใช้จ่ายไปให้แก่พวกนาง เช่นเดียวกันก็จงให้นางผู้อพยพมาสู่อิสลามคืนค่าใช้จ่ายให้แก่สามีผู้ปฏิเสธศรัทธา นี่คือข้อตัดสินของอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าจะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

11. และถ้าคนใดในบรรดาภริยาของพวกเจ้าหนีออกไปสู่พวกปฏิเสธศรัทธาแล้ว ครั้นเมื่อพวกเจ้าสามารถแก้แค้นรับทรัพย์มาได้ ก็จงจ่ายคืนให้แก่บรรดาผู้ที่บรรดาภริยาของพวกเจาหนีไปเท่ากับจำนวนที่พวกเขาได้จ่ายไป และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ซึ่งพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์เกิด¹

12. โอ้นะบีเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาได้มาหาเจ้าโดยพวกนาง ให้ปฎิญาณแก่เจ้าว่าพวกนางจะไม่ตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ และจะไม่ขโมย และจะไม่ทำชั่ว และจะไม่ฆ่าลูกๆ ของพวกนาง และจะไม่นำมาซึ่งการใส่ร้ายโดยการเสกสรรลูกหลงพอให้เป็นลูกของเขา และจะไม่ขัดขืนคำสั่งของเจ้าในเรื่องตังาม ดังนั้นจงรับการปฎิญาณของพวกนาง และจงขอด้ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยแก่พวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابِهِمْ
فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا
وَأَتُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبِيَعُكَ
عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ
وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِهِنَّ يَفْرِينَ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ
وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَيَابِعَهُنَّ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦١﴾

¹ หากภริยาคนใดในหมู่พวกเจ้าหนีกลับไปสู่พวกกุฟฟาร และพวกเจ้าได้ขอคืนมะฮัรแต่พวกเขาไม่ยอมคืนให้ หลังจากนั้นพวกเจ้าได้ทำสงครามและสามารถยึดทรัพย์เชลยมาได้ ก็จงจ่ายคืนมะฮัรตามจำนวนให้แก่บรรดาผู้ที่ภริยาของพวกเจาหนีไปเสียก่อนที่จะมีการแบ่งทรัพย์เชลยที่ยึดมาได้

² คือเมื่อบรรดามุอิมินะฮ์ได้มาหาเจ้าเพื่อให้สัตย์ปฎิญาณก็จงรับคำสัตย์ปฎิญาณของพวกนางในเรื่องสำคัญ 6 ประการคือ

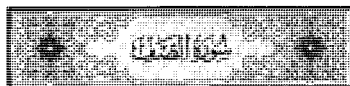
1. จะไม่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
2. ไม่ลักขโมย
3. ไม่ทำชั่ว (ซินา)
4. ไม่ฆ่าลูกของนางด้วยการฝังทั้งเป็นเช่นการกระทำของพวกญาฮิลียะฮ์
5. ไม่ใส่ร้ายโดยเสกสรรลูกหลงพอที่เก็บมาได้ให้เป็นลูกของเขา
6. ไม่ขัดขืนคำสั่งในสิ่งที่เจ้าใช้ให้กระทำ และห้ามมิให้ปฏิเสธเมื่อพวกนางยินยอมรับคำสัตย์ปฎิญาณดังกล่าวมานี้ก็จงรับคำสัตย์ปฎิญาณของพวกนาง และขอด้อโทษให้แก่พวกนางในการกระทำผิดในอดีต

13. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบกับหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขาไว้เป็นมิตรสหาย แน่نون พวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลกแล้ว เสมือนกับที่พวกปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อ (การฟื้นคืนชีพของ) ชาวกุบูร¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْأُرُونَ الْآخِرَةَ كَمَا يُبْئِسُ
 الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿٦٠﴾

¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบพวกยะฮูด พวกนะศอรอ ตลอดจนพวกกุฟฟารที่เป็นศัตรูของอัลลอฮ์ อย่าได้คบหมู่ชนเหล่านั้นเป็นมิตรสหาย อย่าได้ถือเอาความคิดเห็นของพวกเขาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและเป็นที่ยอมรับชมชอบ เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วและทรงสาปแช่งพวกเขา และพวกเขาหมดหวังต่อการตอบแทนของอัลลอฮ์ที่จะได้เข้าสวนสวรรค์ เสมือนกับพวกกุฟฟารรุ่นก่อนๆ เคยหมดหวังว่าชาวกุบูรนั้นจะไม่มีโอกาสที่จะฟื้นคืนชีพมาอีก

(61) ซูเราะฮ์ อัคคีopf

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 14 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัคคีopf

ซูเราะฮ์อัคคีopf เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ซูเราะฮ์หนึ่ง ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราบทบัญญัติ ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงเรื่องการต่อสู้ การต่อต้านศัตรูของอัลลอฮ์ การเสียสละในทางของอัลลอฮ์ เพื่อเชิดชูศาสนาของพระองค์ และเทิดทูนคำกล่าวของพระองค์ให้สูงส่ง ได้กล่าวถึงการคำที่มีผลกำไรซึ่งจะนำความสันติสุขให้แก่มุอิมิน ผู้ศรัทธา ทั้งในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์ แต่แกนหลักที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงคือการต่อสู้ ดังนั้นซูเราะฮ์นี้จึงถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์ อัคคีopf

หลังจากที่ได้กล่าวแช่ซ็องฮ์สุดดี และสรรเสริญแด่อัลลอฮ์แล้ว ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวเตือนบรรดามุอิมินถึงการผิดสัญญา และไม่รักษาพันธกรณีตามที่ได้สัญญาไว้ “สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแช่ซ็องฮ์สุดดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการต่อสู้กับศัตรูของอัลลอฮ์ ด้วยความกล้าหาญและทรหดของมุอิมินผู้ศรัทธา เพราะเขาต่อสู้เพื่อจุดมุ่งหมายอันสูงส่ง นั่นคือการเชิดชูดวงพระที่บ่แห่งสัจธรรม และเทิดทูนคำกล่าวของอัลลอฮ์ให้สูงส่ง “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาเป็นอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกยะฮูดที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของนะบีมุซา และนะบีฮะอ์ลีฮิมัสสลาม และสิ่งที่ประสบบกับท่านนะบีทั้งสองจากการถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เป็นการปลอบใจแก่ท่านรอซูลุลลอฮ์คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ในสิ่งที่ท่านได้รับจากพวกกุฟฟารมักกะฮ์ “และจงรำลึก

เมื่อมุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงทำร้ายฉัน...”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงแนวทางของอัลลอฮ์ในการให้ความสนับสนุนศาสนาของพระองค์ บรรดาอะบีของพระองค์และบรรดาคนรักของพระองค์ พร้อมกับได้ยกอุทาหรณ์ถึงพวกมุชริกีนในความตั้งใจของพวกเขาที่จะต่อต้านศาสนาของพระองค์ ดังเช่นผู้ที่ต้องการที่จะดัดจริตของดวงอาทิตย์ด้วยปากอันสกปรกของเขา “พวกเขาปรารถนาที่จะดัดจริตของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้จริตของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกเขาปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม”

ซูเราะฮ์ได้เรียกร้องเชิญชวนบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาไปสู่การค้ำที่มีผลกำไร และสนับสนุนพวกเขาให้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ด้วยชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อที่จะได้มาซึ่งความสันติสุขอย่างถาวร พร้อมกับชัยชนะอย่างทันตาเห็นในโลกดุนยา ซูเราะฮ์ได้สนทนากับพวกเขาด้วยสำนวนที่เร่งเร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ข้าจะชี้แนะแนวทางแก่พวกเจ้าใหม่เล่าถึงการค้ำที่จะช่วยพวกเจ้าจากการลงโทษอันเจ็บปวด นั่นคือพวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์...”

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการเรียกร้องเชิญชวนผู้ศรัทธา ให้สนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ดังเช่นบรรดาสาวกของนะบีอีซาได้กระทำ ขณะที่ท่านได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้ช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ตอบรับและช่วยเหลือสังฆกรรมและรอซูล “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังเช่นอีซา อิบน์ มัรยัม ได้กล่าวแก่บรรดาสาวกว่า ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์บ้าง บรรดาสาวกได้กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์” เช่นนี้แหละการเริ่มและสิ้นสุดของซูเราะฮ์สอดคล้องกันอย่างน่าประทับใจ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้อง สดุดีแต่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹
2. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงกล้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ
3. เป็นที่น่าเกลียดยิ่งที่อัลลอฮ์ การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ²
4. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาเป็นอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง³
5. และจงรำลึกเมื่อมุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงทำร้ายฉัน และแน่นอนพวกท่านรู้แล้วมิใช่หรือ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

كَبُرُ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانْتَهُم بَيْنَ مَرْمُوسٍ ﴿٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ قَدْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

¹ ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน เช่น มะลาอิกะฮ์ มนุษย์ ยืน สัตว์ทุกประเภททุกชนิด ต้นไม้ สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ต่างก็แซ่ซ้องสดุดี, ให้ความบาริสูทธิ ให้เกียรติ ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์ ให้ความเป็นพระเจ้าต้องคดีเดียว และให้ความเป็นเอกภาพ

² โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์เอ๋ยทำไมพวกเจ้าพูดสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยลิ้นของพวกเจ้าแล้วพวกเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ได้พูดไว้เป็นคำถามปฏิเสธเชิงประณามในอายะฮ์ต่อมาได้ย้าถึงการปฏิเสธต่อพวกเจ้าว่า การกระทำของพวกเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ได้พูดไว้ เป็นคำถามปฏิเสธเชิงประณามในอายะฮ์ต่อมาได้ย้าถึงการปฏิเสธต่อพวกเจ้าว่า การกระทำของพวกเจ้านี้เป็นเรื่องใหญ่ คือเป็นที่เกลียดชังอย่างยิ่ง ณ ที่พระเจ้าของพวกเจ้าคือพูดแล้วไม่ปฏิบัติตามคำพูดสัญญาแล้วไม่ปฏิบัติตามสัญญากล่าวกันว่าคือการที่มนุษย์ใช้ให้พี่น้องของเขากระทำความดีแต่เขาไม่ปฏิบัติและห้ามคนอื่นมิให้กระทำความชั่วแต่เขากระทำความชั่ว

³ อัลกุรฎีย์ยกกล่าวว่า ความหมายของอายะฮ์คือ อัลลอฮ์ ทรงรักผู้ที่มีความหนักแน่นมั่นคงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ เช่นเดียวกับอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง อันนี้เป็นการสอนให้บรรดามุอฺมินรู้ถึงวิธีการในการต่อสู้กับศัตรูของพวกเขา

ว่า แท้จริงฉันเป็นรอซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน ดังนั้นเมื่อพวกเขาหันเหไป (จากแนวทางที่เที่ยงตรง) อัลลอฮ์ก็ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาหันเหออกไป และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน¹

6. และจงรำลึก เมื่ออีซา อิบน์ มัรยัม ได้กล่าวไว้ว่า โอ้วงศ์วานของอิสรออิลเอ๋ย แท้จริงฉันเป็นรอซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่ในเตารอด ก่อนหน้าฉัน และเป็นผู้แจ้งข่าวดีถึงรอซูลคนหนึ่ง ผู้จะมาภายหลังฉัน ชื่อของเขาคือ อะหมัด ครั้นเมื่อเขา (อะหมัด) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจนแล้ว พวกเขาบอกว่านี่คือมายากลแท้ๆ²

الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦١﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

¹ ในอายะฮ์นี้ทรงแจ้งให้ทราบ ว่า มูซาได้ใช้ให้หมู่ชนของเขา ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์ เพื่อประกาศศัจธรรมทั้งๆ ที่พวกเขาถือว่าอัลลอฮ์ได้ส่งเขามาเป็นรอซูลเพื่อเรียกร้องไปสู่ศาสนาของพระองค์ แต่พวกเขาก็ยังดื้อรั้นไม่ยอมปฏิบัติตาม ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังทำร้ายรอซูลของอัลลอฮ์อีกด้วย แน่หนอนอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องและความดีให้แก่ผู้ฝ่าฝืน และหันเหออกจากการจงรักภักดีต่อพระองค์

² ในอายะฮ์นี้ อีซา อิบน์ มัรยัมได้แจ้งแก่ประชาชาติของเขา คือ บะนีอิสรออิล ว่าฉันนี้เป็นรอซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน เพื่อยืนยันข้อบัญญัติต่างๆ ที่มีอยู่ในคัมภีร์ เตารอด และเป็นหลักฐานยืนยันถึงการเรียกร้องของฉันให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เช่นเดียวกับพวกท่านได้ศรัทธาต่อมูซา ฮารูน ดาวิดและสุลัยมาน ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่อฉัน นอกจากนี้ฉันยังเป็นผู้แจ้งข่าวดีว่าจะมีรอซูลคนหนึ่งถูกแต่งตั้งมาภายหลังจากฉันคือ อะหมัด หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลัลลอฮ์จะส่งอะฮ์มัดมาด้วยเหตุนี้ท่านรอซูลลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์จะส่งอะฮ์มัดมา จึงกล่าวว่า ฉันเป็นผู้ได้รับคำรับรองของบิดาของฉัน อิบรอฮีม และเป็นผู้ได้รับแจ้งข่าวดีของอีซา กล่าวคือขณะที่อิบรอฮีม และอิสมาอิลได้สร้างบ้าน (บัยตุลลอฮ์) ทั้งสองได้กล่าววิงวอนไว้ตามที่พระองค์ได้กล่าวไว้ว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ได้โปรดส่งรอซูลคนหนึ่งจากพวกเขาไปยังพวกเขา เพื่อที่จะได้สาธยายอายุาตต่างๆ ของพระองค์ท่านให้พวกเขาฟัง” อัลบะเกาะเราะฮ์ 129 และคำตรัสของพระองค์ในอายะฮ์นี้ “ครั้นเมื่อเขา (มุฮัมมัด) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน” คือพร้อมด้วยหลักฐานที่ชี้ไปถึงการเป็นรอซูลจริงและจำเป็นต้องปฏิบัติตามเขาในเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธาและบทบัญญัติ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อเขาและกล่าวว่า “นี่คือมายากลแท้ๆ” เหมือนกับที่ฟิรเอาน์ได้กล่าวกับมูซา และพวกเขาเยาะเย้ยได้กล่าวกับอีซา อะลัยฮิสสลาม

7. และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ด้วยปากของพวกเขาขณะที่เขาถูกเชิญชวนสู่อิสลาม และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้อธรรม¹

8. พวกเขาปรารถนาที่จะดับรัศมีของอัลลอฮ์ ด้วยปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้รัศมีของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม²

9. พระองค์คือผู้ทรงส่งรอสูลของพระองค์ด้วยการชี้ทางและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนาอิสลามอยู่เหนือศาสนาทั้งหลาย ถึงแม้พวกตั้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม³

10. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ข้าจะชี้แนะแนวทางแก่พวกเจ้าใหม่เล่า ถึงการค้าที่จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด⁴

11. นั่นคือพวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ และต่อสู้ดิ้นรนในทางอัลลอฮ์ ด้วยทรัพย์สินของพวกเจ้าและชีวิตของ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ
إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

يُرِيدُونَ ليطغوا أنور الله بأفواههم والله متم نوره
ولو كره الكافرون ﴿٨﴾

هو الذي أرسل رسله بالهدى ودين الحق ليظهره
على الدين كله ولو كره المشركون ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدْرِكُمْ عَلَىٰ حَرْقٍ نُّجِحًا
مِّنْ عِلَابِ آلِمْ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

¹ กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ด้วยการกล่าวว่า นะบีของพระองค์เป็นมายาการ และว่าอายาตของอัลลอฮ์ที่ถูกประทานมาเป็นมายากล

² พวกมุขรีกีนประสงค์ที่จะดับรัศมีของอัลลอฮ์ คือศาสนาของอัลลอฮ์ และบทบัญญัติต่างๆ ของพระองค์ ด้วยคำกล่าวเท็จไม่เป็นความจริง แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้รัศมีของพระองค์สมบูรณ์ คือจะทรงทำให้ศาสนาของพระองค์แพร่หลายไปทั่วทุกสารทิศ

³ ชี้ทางที่ถูกต้องแห่งมนุษยชาติและศาสนาอิสลาม เพื่อให้ศาสนาของพระองค์อยู่เหนือศาสนาอื่นๆ และคงเหลืออยู่ศาสนาเดียว ถึงแม้การช่วยเหลือของพระองค์นั้นจะเป็นที่เกลียดชังแก่พวกมุขรีกีนก็ตาม

⁴ คือชี้แนะแก่พวกเจ้าถึงการค้าที่มีผลกำไร ซึ่งจะทำให้พวกเจ้าพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดซึ่งจะเป็นที่คาดหมายของพวกเจ้า

พวกเจ้า นั่นเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้¹

12. พระองค์จะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า ซึ่งการทำบาปของพวกเจ้า และจะทรงให้พวกเจ้าเข้าในสวนสวรรค์หลากหลาย มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ และที่พำนักอันบรมสุขในสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง²

13. และสิ่งอื่นๆ อีกที่พวกเจ้ารักชอบมัน การช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และการพิชิตอันใกล้นี้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด³

14. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังเช่นอีซา อิบน์ มัรยัมได้กล่าวแก่บรรดาสาวก ว่า ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์บ้าง บรรดาสาวกได้กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์⁴

يَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

وَأخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارًا لِلَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَمَا مَنَّتْ طَلِيفَةٌ مِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ وَكَفَرَتْ طَلِيفَةٌ فَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَّامَاتُكُمْ

¹ คือพวกเจ้าจะต้องเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ว่าเป็นพระเจ้าองค์เดียวและมุฮัมมัดเป็นรอซูลและนะบีของอัลลอฮ์และเสียสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเจ้าเพื่อเป็นการฎีฮาดในแนวทางของอัลลอฮ์ เพราะการทำสัญญาตกลงซื้อขายนี้เป็นการได้เปรียบและเป็นโอกาสดีแก่พวกเจ้า

² นั่นคือผลกำไรสุทธิเป็นการแลกเปลี่ยนกับต้นทุนที่สูญเสียไปนั่นคือทรัพย์สินและชีวิต ทั้ง ๆ ที่ทั้งหมดนั้นเป็นการมลิทธิของอัลลอฮ์ผู้ซึ่งได้ประทานชีวิตและทรัพย์สินให้แก่พวกเจ้า นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวงคือพ้นจากการลงโทษในนรกแล้วได้เข้าสวนสวรรค์เป็นการพำนักอยู่อย่างสุขสำราญและถาวร

³ นอกจากนั้นผลดีอื่นๆ ที่จะติดตามมาก็คือความช่วยเหลือให้ได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์ เหนือเหล่าศัตรูของพวกเจ้า และความช่วยเหลือแก่ศาสนาของพวกเจ้าให้โดดเด่นเหนือศาสนาอื่น ๆ และการพิชิตเมืองมักกะฮ์ และหัวเมืองอื่นๆ ในคาบสมุทรอาหรับตลอดจนเมืองอื่นๆ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาต่อเรา รอซูลของเรา ต่อสัญญาดีและสัญญาร้ายของเราว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลตามที่เราได้กล่าวมาอย่างสมบูรณ์ และคำมั่นสัญญาดังกล่าวนั้นก็เกิดขึ้นแล้วอย่างสมบูรณ์

⁴ คือจงยึดมั่นเป็นผู้ช่วยเหลือพระเจ้าของพวกเจ้าในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาของพระองค์ นะบีของพระองค์ และบรรดาคนรักของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา ดังเช่นบรรดาสาวกของอีซา อิบน์ มัรยัมได้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ในขณะที่อีซาได้กล่าวขอความช่วยเหลือจากบรรดาสาวกของเขา

ดังนั้น กลุ่มหนึ่งจากวงศัวานของอิสรออีลได้
ศรัทธา และอีกกลุ่มหนึ่งได้ปฏิเสธศรัทธา แต่
เราได้ช่วยเสริมกำลังแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้เหนือ
กว่าศัตรูของพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็น
ผู้มีชัยชนะ¹

فَأَصْحَابُ الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾

¹ ดังนั้นวงศัวานของบะนีอิสรออีลก็แบ่งแยกออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งศรัทธาและปฏิบัติตามเขา อีก
กลุ่มหนึ่งปฏิเสธศรัทธาและต่อต้านเขา ด้วยเหตุนี้เราจึงช่วยเหลือสนับสนุน กลุ่มผู้ศรัทธาให้มีกำลัง
เข้มแข็งกว่ากลุ่มศัตรูผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วกลุ่มผู้ศรัทธาก็ได้รับชัยชนะในทุกกรณี

(62) ซูเราะฮ์ อัลญุมอะฮ์

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 11 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลญุมอะฮ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะดะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงการตราข้อบัญญัติ เป้าหมายหลักซึ่งซูเราะฮ์พาดพิงถึงการชี้แจงบัญญัติของการละหมาดวันศุกร์ ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงบัญญัติเป็นfirmanแก่บรรดามุอมีน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการส่งทูตคนสุดท้ายมาคือ มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิซซาลัม และว่าท่านเป็นความเมตตาที่ถูกกำหนดมาให้มนุษยชาติ อัลลอฮ์ทรงปลดเปลื้องชาวอาหรับให้พ้นจากความมืดแห่งการตั้งภาคีและการหลงทาง ทรงให้เกียรติแก่มนุษยชาติเพราะท่าน ศาสนของท่านเป็นเสมือนโอสถขนานวิเศษที่จะเยียวยาโรคต่าง ๆ ของสังคมมนุษย์หลังจากที่สังคมนั้นระเห่ร้อนท่ามกลางความมืด

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกเขาที่สุด และการหันห่างของพวกเขาจากบทบัญญัติของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติของคัมภีร์อัลเตอรอต แต่พวกเขาให้ผินหลังให้ มิได้ให้ความสำคัญของคัมภีร์ ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ว่าพวกเขาเปรียบเสมือนลาที่แบกหนังสือจำนวนมากที่มีประโยชน์บนหลังของมัน แต่มันจะไม่ได้อะไรเลยจากแบกหนังสือนั้น นอกจากความเหนื่อยยาก และนั่นคือบั้นปลายของความทุกข์ยากและความน่าสังเวช

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติ “การละหมาดญุมอะฮ์” โดยเรียกร้องบรรดามุอมีน ผู้ศรัทธาให้รีบเร่งไปสู่การทำละหมาด และห้ามพวกเขามิให้ทำการค้าขายเมื่อมีการอะซานเรียกร้องไปสู่การละหมาด ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการเตือนมิให้พะวงอยู่กับการค้าขายและการละเล่นจนกระทั่งสิ้นการละหมาด เสมือนกับสภาพของพวกมุนาฟิกินซึ่งพวกเขาเมื่อทำละหมาด พวกเขาจะทำแบบเกียจคร้านและอืดเอื้อน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแ่งซ้องสดุดีแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิสิทธิ์ ผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ
الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งรอซูลขึ้น คนหนึ่งในหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวกเขาเอง เพื่อสาธยายอายาตต่างๆ ของพระองค์แก่พวกเขา และทรงทำให้พวกเขาผุดผ่อง และทรงสอนคัมภีร์และความสุขุมคัมภีร์ภาพแก่พวกเขา และแม้ว่าแต่ก่อนนี้พวกเขาอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้งก็ตาม²

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

3. และกลุ่มชนอื่นๆ ในกลุ่มพวกเขาที่จะติดตามมาภายหลังจากพวกเขา และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ³

وَالْآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในจักรวาลนี้ เช่น มนุษย์ สัตว์ พืชผัก และสิ่งไม่มีชีวิตต่างก็แ่งซ้องสดุดีให้ความบริสุทธิ์ ให้เกียรติแต่อัลลอฮ์จากทุกสิ่งที่ไม่เหมาะสมแต่ความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์ของพระองค์ตลอดจนสิ่งอื่นๆ ที่เป็นปรากฏการณ์แห่งความบกพร่องและการไร้ความสามารถอีกทั้งให้ความบริสุทธิ์แต่พระองค์ดั่งที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่จะสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ แต่ว่าพวกเขาไม่เข้าใจคำสดุดีของพวกเขา”

² ด้วยความเินดูเมตตาและความสุขุมคัมภีร์ภาพของพระองค์จึงได้ส่งรอซูลคนหนึ่งจากพวกเขาที่อ่านหนังสือไม่ออก เพื่อที่จะสาธยายข้อบัญญัติต่างๆ ที่มีอยู่ในอัลกุรอาน และเพื่อจะชักฟอกพวกเขาให้บริสุทธิ์จากการปฏิเสธศรัทธาและความผิดต่างๆ โดยที่สภาพของพวกเขาก่อนจะส่งรอซูลมานั้น อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้งจากแนวทางที่เที่ยงตรง

³ การส่งรอซูลมานี้เพื่อหมู่ชนอื่นๆ อีกด้วย ซึ่งมีได้อยู่ร่วมกับหมู่ชนในยุคนั้นหมายถึงทุกคนที่ยอมรับนับถืออิสลามจนกระทั่งวันกียามะฮ์

4. นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง¹

5. อุปมาบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์เตารอต แล้วพวกเขามีได้ปฏิบัติตามที่พวกเขาได้รับมอบประหนึ่งเช่นกับลาที่แบกหนังสือจำนวนหนึ่ง (บนหลังของมัน) อุปมาหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮฺมันช่างชั่วช้าจริง ๆ และอัลลอฮฺจะไม่ชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้อธรรม²

6. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้บรรดาอียูเอีย หากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเป็นมิตรของอัลลอฮฺ อื่นจากมนุษย์ทั้งหลายแล้วไซ้ร้ ดังนั้นพวกท่านก็จงมุ่งหวังความตายกันเถิด หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง³

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٦١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ
أَحْمَارٍ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِمَثَلِ الْغُورِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اللَّهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٢﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن رَعَيْتُمْ أَنَاكُمْ
أُولَٰئِكَ لِلَّهِ مِنَ الدُّنْيَا لَنَاسٍ فَمَتَمَنُوا النَّوْتَ
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٣﴾

¹ เกียรติยศที่ท่านะบี คือลัลลอลูฮุอะลียฮิวะฮัลลัม ได้รับด้วยการถูกส่งมาเป็นรอซูลแก่ประชาชาติทั้งมวล และเกียรติยศที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่ชาวอาหรับด้วยการประทานอัลกุรอานลงมาเป็นภาษาอาหรับแก่พวกเขา และการส่งรอซูลคนสุดท้ายมายังพวกเขานั้นนับได้ว่าเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮฺทรงประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงเป็นผู้มีบุญคุณอย่างกว้างขวางแก่ปวงบ่าวทั้งมวลของพระองค์ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺ

² อุปมาชาวยะฮูดที่ได้รับคัมภีร์เตารอต และถูกใช้ให้ปฏิบัติตามสิ่งที่เป็นข้อใช้ข้อห้ามในคัมภีร์โดยที่พวกเขาไม่ยอมปฏิบัติตามแนวทางและข้อบัญญัตินั้น เสมือนกับลาที่แบกหนังสือที่เป็นประโยชน์จำนวนหนึ่งอยู่บนหลังของมัน มันจะไม่ได้ประโยชน์อย่างใดจากหนังสือเหล่านั้น นอกจากความเหนื่อยยากและความหนักที่อยู่บนหลังของมันเท่านั้น แบบอย่างอันชั่วช้าของชาวยะฮูดที่เราได้นำมากล่าวนี้ เปรียบเสมือนหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮฺที่บ่งชี้ถึงการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลัลลอลูฮุอะลียฮิวะฮัลลัม

³ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกยะฮูดเถิดว่าหากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเป็นลูกหลานและเป็นมิตรของอัลลอฮฺแล้ว และว่าสวรรค์นั้นเป็นของพวกท่านโดยเฉพาะแล้ว ก็จงมุ่งหวังขอให้อัลลอฮฺทรงให้พวกท่านตายไปเสียจากโลกนี้โดยเร็ว เพราะโลกอาคิเราะฮฺเป็นโลกที่มีเกียรติสำหรับผู้เป็นมิตรกับพระองค์ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

7. แต่ว่าพวกเขาจะไม่มุ่งหวังมันเป็นอันขาด เนื่องด้วยสิ่งที่มีมือของพวกเขาได้ประกอบ (กรรมชั่ว) ไว้ก่อน และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้พวกอธรรมทั้งหลาย¹

8. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงความตายที่พวกท่านหนีจากมันไปนั้น มันจะมาพบกับพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้²

9. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงร้องเรียก (อะซาน) เพื่อทำละหมาดในวันศุกร์ ก็จงรีบเร่งไปสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และจงละทิ้งการค้าขายเสีย นั่นเป็นการดีสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้³

10. ต่อเมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้วก็จงแยกย้ายกันไปตามแผ่นดิน และจงแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และจงรำลึกถึง

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُتْلَقِيكُمْ تَفْرُدُونَ إِلَىٰ عَلَيْهِمِ الْعَذَابُ
وَالشَّهَادَةُ بَيْنَهُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَدَّىٰ لِلصَّلَاةِ مِنْ بَيْتِكُمْ
الْحُجْمَةَ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَبِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

¹ แต่ว่าพวกเขาจะไม่มุ่งหวังความตายเป็นอันขาด ทั้งนี้เพราะพวกเขาได้ก่อกรรมทำความชั่วไว้เช่น ปฏิเสธศรัทธา ผ่าฝืนบัญญัติศาสนา และปฏิเสธการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลบล้างอะลียะฮ์อะซลิหม์

² จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่พวกยะฮูดาว่า หากความตายที่พวกท่านจะหนีจากมันนั้น และพวกท่านกลัวที่จะพูดถึงมัน มันจะมาหาพวกท่านอย่างไม่ต้องสงสัยถึงแม้พวกท่านจะหนีเข้าไปอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม เมื่อพวกท่านตายไปแล้วก็จะถูกนำไปหาพระองค์ในวันกียามะฮ์ แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกท่านรู้สิ่งที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้ในโลกดุนยา เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนอย่างยุติธรรม เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

³ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เอ๋ย เมื่อพวกเจ้าได้ยินเสียงอะซานที่เรียกออกไปสู่การละหมาดวันศุกร์ ก็จงตอบรับด้วยการไปฟังคุฏบะฮ์และละหมาดวันศุกร์ และจงละทิ้งการค้าขายเสีย จงละทิ้งการค้าขายที่ขาดทุนและรีบเร่งไปสู่การค้าขายที่มีผลกำไร คือการฟังคุฏบะฮ์และละหมาดวันศุกร์

อัลลอสฺให้มาก ๆ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ¹

11. และเมื่อพวกเขาได้เห็นการค้าและการละเล่น พวกเขาก็กรูกันไปที่นั่น และปล่อยเจ้าให้ยืนอยู่คนเดียว² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอสฺนั้นดีกว่าการละเล่น และการค้า และอัลลอสฺนั้นทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ³

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَعِينًا فَلْيَأْذِرُوا أَمْوَالَهُمْ أَنْ يَنفُسُوا إِلَيْهَا وَأَنْ يَتَرَكَوْا
فَأَيُّ قَوْمٍ مَعَنَا اللَّهُ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ هُوَ وَمِنَ النَّجْرِيِّ
وَاللَّهُ خَيْرٌ لِّرَبِّينَ ﴿١١﴾

¹ คือหลังจากพวกเจ้าได้เสร็จสิ้นการละหมาดวันศุกร์แล้ว ก็จงแยกย้ายกันออกไปทำธุรกิจและกิจกรรมต่างๆ ของพวกเจ้า เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอสฺ ขณะที่พวกเจ้าแยกย้ายกันออกไปนั้นก็จงรำลึกนึกถึงอัลลอสฺ อย่าลืมพระองค์เป็นอันขาด เพื่อพวกท่านจะได้รับชัยชนะและประสบความสำเร็จ

² นักตีฟซึรากล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอสฺ คือลัลลอสฺอะลียะฮฺชะลัลัม ได้ยื่นขึ้นทำหน้าที่แสดงคุณบะฮฺวันศุกร์ ขณะนั้นได้มีกองคาราวานสินค้าบรรทุกเครื่องบริโภคของ ตะฮียะฮฺ อัลกัลบียี มาจากประเทศชามกอปรด้วยในระยษนั้นชาวอัลมะดีนะฮฺประสบกับความหิวโหย และเครื่องบริโภคมีราคาแพง เป็นธรรมเนียมของชาวอัลมะดีนะฮฺเมื่อกองคาราวานเดินทางกลับจากต่างแดนจะต้องมีการแห่ออกไปต้อนรับด้วยการร้องรำทำเพลง เพราะความดีใจ ในวันศุกร์วันนั้นเมื่อกองคาราวานสินค้าเดินทางเข้าสู่ครอัลมะดีนะฮฺผู้เข้าร่วมฟัง คุณบะฮฺของท่านรอซูล คือลัลลอสฺอะลียะฮฺชะลัลัม ได้พากันกรูไปที่กองคาราวานนั้น ปล่อยให้ท่านนะบี คือลัลลอสฺอะลียะฮฺชะลัลัม แสดงคุณบะฮฺอยู่บนมิมบ์ และมีผู้ร่วมฟังอยู่ประมาณ 12 คนเท่านั้น ท่านญาบิร อิบฺนุ อับดุลลอสฺ กล่าวว่า ฉันทเป็นคนหนึ่งในจำนวนนั้น แล้วอายะฮฺนี้จึงถูกประทานลงมา

³ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า สิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอสฺ เช่นการตอบแทนที่ดี และความสุสมบรูณ์นั้นดีกว่าสิ่งทีพวกเขากำลังเพลิดเพลินคือความสนุกสนานและการค้า และอัลลอสฺนั้นพระองค์เป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศ ดังนั้นจงขอรชกจากพระองค์ และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานและปัจจัยยังชีพเถิด

อีกทั้งคำพูดที่น่าเกลียดอื่นจากนี้

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนบรรดามุอ์มินมิให้เอาธุระหรือสนใจกับความเพริศแพ้ว การละเล่นและสิ่งยั่วชวนของโลกดุนยา จากการจงรักภักดีและการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ดังเช่นสภาพของพวกมุนาฟิกีนและว่าในการกระทำเช่นนั้นเป็นการขาดทุนโดยสิ้นเชิง และใช้ให้บริจาคนในทางของอัลลอฮ์โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ก่อนที่โอกาสจะล่วงเลยไปด้วยการจบชีวิต เมื่อถึงเวลานั้นมนุษย์จะเศร้าโศกเสียใจโดยที่การรันทดใจจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่เขาเลย

ในสงครามบะนีมุศฏอลิก अबดุลลอฮ์ อิบน์ ซะลูล หัวหน้าพวกมุนาฟิกีน ได้กล่าวคำพูดที่ชั่วช้าอันเนื่องมาจากว่ามีชายสองคนจากชาวอันศอร และมุฮาญีรีน ได้แย่งชิงกันตักน้ำและได้วิวาทกัน ชาวมุฮาญีรได้เตะชาวอันศอรีย์ เมื่ออิบน์ ซะลูล ได้เห็นเข้าก็ร้องตะโกนไล่ชาวมุฮาญีร แล้วกล่าวว่า วัลลอฮิ สภาพของพวกเรากับพวกมุฮาญีรีนเหมือนกับที่มีคำพึงเพยกกล่าวไว้ว่า “เสียดายให้อ้วนแล้วมันก็กัดเจ้า” หรือตรงกับสุภาษิตไทยว่า “ทำคุณบูชาโทษ” วัลลอฮิหากพวกเรากลับไปยังนครอัลมะดีนะฮ์แล้ว เราจะให้ผู้มีเกียรติกว่าขับไล่ผู้ที่ต่ำต้อยกว่าออกจากนครอัลมะดีนะฮ์ (ผู้ที่มีเกียรติกว่าหมายถึงตัวของเขา และผู้ที่ต่ำต้อยกว่าหมายถึงท่านนะบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และบรรดาสาวกของท่าน) แต่ผู้สับลับ (มุนาฟิก) ผู้นี้หาได้คิดไม่ว่าเกียรติยศนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และเป็นของบรรดามุอ์มิน หมายถึงว่า ชัยชนะความดีเด่น และความสูงส่งนั้น มิใช่เป็นของพวกมุนาฟิกีน พวกมุชริกีน และพวกกุฟฟารตอก แต่พวกเขาหาไม่รู้ไม่ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาไม่จิตใจอดครั้นเมื่อผู้ที่ไปร่วมสงครามครั้งนี้เดินทางกลับถึงนครอัลมะดีนะฮ์ अबดุลลอฮ์ อิบน์ अबดุลลอฮ์ อิบน์ ซะลูล ผู้เป็นบุตรของหัวหน้ามุนาฟิกได้ไปยืนอยู่ปากทางเข้าเมือง และได้ชูตาบของเขาขึ้น เมื่อบิดาของเขาเดินผ่านมา เขาได้พูดกับบิดาของเขาว่า วัลลอฮิ ท่านจะผ่านทางนี้ไปไม่ได้จนกว่าท่านจะกล่าวว่า มุฮัมมัดเป็นผู้มีเกียรติยิ่ง และฉันนั้นเป็นผู้ต่ำต้อยกว่า เขา (บุตร) ยังไม่ปล่อยให้เขา (บิดา) ผ่านไปจนกระทั่งเขา (บิดา) ได้กล่าวคำนั้น अबดุลลอฮ์ (บุตร) นั้นเป็นมุอ์มินผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง และเป็นคนดีเด่นของชาวอันศอร

หลังจากนั้น अबดุลลอฮ์ (บุตร) ได้ไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และกล่าวกับท่านว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ กระผมได้ทราบมาว่า ท่าน

ประสงค์จะฆ่าบิดาของกระผม หากท่านประสงค์เช่นนั้น ขอให้ใช้กระผมเถิด กระผมจะนำศีรษะของเขามาให้ท่าน ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลลัฮ์ลอฮุอะลัยฮิอะซาลาม ได้กล่าวกับเขาว่า แต่ว่าเราควรปฏิบัติกับเขาและทำดีแก่เขาตราบใดที่เขายังคงอยู่กับเรา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เมื่อพวกสลับปลับ (มุนาฟิฏน) มาหาเจ้า พวกเขาบอกว่า เราขอปฏิญาณว่า แท้จริงท่านเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่า แท้จริงเจ้านั้นเป็นรอซูลของพระองค์อย่างแน่นอน และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกมุนาฟิฏนนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน¹
2. พวกเขาได้ถือเอาการสาบานของพวกเขาเป็นโล่ แล้วก็ดักกันจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไปนั้นช่างชั่วช้าจริง ๆ²
3. นั่นเป็นเพราะพวกเขาศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นจึงถูกหมิ่นกบนหัวใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ไม่เข้าใจ³
4. และเมื่อเจ้าได้เห็นพวกเขาแล้ว ร่างกายของพวกเขาจะเป็นที่พึงพอใจแก่เจ้า และหากพวก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا أَنشَهُدُكَ لِرَسُولِ اللَّهِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لِرَسُولِهِ، وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ
لَكَذِبُونَ ﴿١﴾

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَجَّ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

❖ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَدْرَأَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ

¹ คือเมื่อพวกมุนาฟิฏน คืออับดุลลอฮ์ อิบน์ อุบัยย์ และพรรคพวกของเขาได้กล่าวว่า พวกเราขอปฏิญาณว่า แท้จริงท่านเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เป็นแต่เพียงคำพูดมิได้กล่าวออกมาจากใจจริง อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตรัสว่า “แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่า แท้จริงเจ้านั้นเป็นรอซูลของพระองค์อย่างแน่นอน” ถึงแม้พวกมุนาฟิฏนจะยืนยันหรือไม่ยืนยันก็ตาม และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานได้ว่าพวกมุนาฟิฏนนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จในการกล่าวปฏิญาณของพวกเขา

² คือพวกเขาได้ถือเอาการสาบานเท็จของพวกเขา ว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา เพื่อป้องกันตัวของพวกเขาเอง และครอบครัวของพวกเขาให้พ้นจากการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประณามพวกเขาว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ชั่วช้าสารเลวจริงๆ

³ ทั้งนี้เพราะการกระทำอันชั่วช้าของพวกเขา นั่นคือพวกเขาได้กล่าวทางวาจาว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา แต่ในจิตใจของพวกเขาไม่มีได้ศรัทธา ดังนั้นอัลลอฮ์จึงหมิ่นกบนหัวใจของพวกเขา เป็นเหตุให้พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของการศรัทธาและไม่รู้ว่าอะไรคือความถูกต้อง อะไรคือความเท็จ

7. พวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า อย่าบรีจาคให้แก่ผู้ที่อยู่กับรอสูลของอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้แยกย้ายออกไป แต่ขุมคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ แต่ว่าพวกมุนาฟิกีนไม่เข้าใจ¹

8. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเรากลับไปยังนครมะดีนะฮ์ พวกที่มีเกียรติกว่าจะขับไล่พวกที่ต่ำต้อยออกจากนครมะดีนะฮ์ ส่วนอำนาจนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา แต่ว่าพวกมุนาฟิกีนนั้นหารู้ไม่²

9. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย อย่าให้ทรัพย์สินของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้าหันเหพวกเจ้าจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และผู้ใดกระทำเช่นนั้นชนเหล่านั้นคือพวกที่ขาดทุน³

10. และจงบริจาคจากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนที่ความตายจะเกิดขึ้นแก่ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า แล้วเขาก็จะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ มาตราว่าพระองค์ท่านทรงผ่อนผันให้แก่ข้าพระองค์อีกชั่วเวลาเพียงเล็กน้อยเพื่อที่ข้าพระองค์จะได้บริจาค และข้าพระองค์

هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا إِلَيْهِ خِزْيَانُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾

يَقُولُونَ لِنَآ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِكُمْ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

¹ คือพวกชั่วช้าเหล่านั้นกล่าวว่า ท่านทั้งหลายอย่าได้บริจาคให้แก่พวกมุฮาญีรีน เพื่อที่พวกเขาจะได้แยกย้ายหนีออกจากมุฮัมมัด ความหวังของพวกเขางงพิงภาคไปเกิด โดยที่พวกเขาคิดว่าริชกีของพวกมุฮาญีรีนอยู่ในมือของพวกเขา พวกเขาหารู้ไม่ว่าริชกีนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ต่างหาก

² โปรดดูรายละเอียดในตอนท้ายของความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์นี้

³ หลังจากได้กล่าวถึงความชั่วช้าเลวทรามของพวกมุนาฟิกีนแล้วพระองค์ทรงห้ามบรรดามุอมีนมิให้เลียนแบบพวกเหล่านั้นในการหลงไหลเคลิบเคลิ้มกับทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน ความหมายก็คือ โอ้บรรดามุอมีนเอ๋ย อย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานเป็นที่พะวงหรือทำให้พวกเจ้าหันห่างจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เช่น การละหมาด บริจาคชะกาต และการทำฮัจญ์เช่นเดียวกับสภาพของพวกมุนาฟิกีน

ก็จะอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย (ผู้ทรงคุณธรรม)¹

11. แต่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผ่อนผันให้แก่ชีวิตใด
เมื่อกำหนดของมันได้มาถึงแล้ว และอัลลอฮ์
นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا
وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

¹ อิบน์ กะซีร์ กล่าวว่า ทุกคนที่ได้ละเมิดกระทำความผิดจะเสียใจ ขณะที่อยู่ใกล้กับความตายและจะขอ
ยืดเวลาเพื่อจะได้กลับไปทำความดีแทนความชั่วที่ได้กระทำไปในอดีต แต่มันเป็นไปไม่ได้เสียแล้ว

² คืออัลลอฮ์จะไม่ทรงยืดเวลาให้แก่ผู้ใดเป็นอันขาดเมื่อความตายได้มาถึงเขาแล้ว ในกรณีนี้เป็นการส่งเสริมให้รีบเร่งปฏิบัติคุณงามความดีก่อนที่ความตายจะมาถึงโดยไม่รู้สึกตัว

(64) ซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน

سورة التغابن

เป็นบัญญัติมะตะเนียะฮ์ มี 18 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน

ซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน เป็นซูเราะฮ์ มะตะเนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการตราบทบัญญัติต่าง ๆ แต่ในซูเราะฮ์นี้มีบรรยากาศในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธาอิสลามด้วย

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการถวายพระเกียรติแด่อัลลอฮ์ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และร่องรอยแห่งเดชานุภาพของพระองค์ และได้กล่าวถึงเรื่องมนุษย์ที่ศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา และมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมรับบุญคุณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ถึงเหตุการณ์ในศตวรรษก่อน ๆ และประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต ซึ่งปฏิเสธบรรดาอรชูลของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาได้รับจากการลงโทษและความหายนะอันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธา การดี้อริ้น และการหลงทางของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้สาบานว่า การพินคินซึ้นนั้นเป็นความจริง และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ถึงแม้พวกมุชริกีนจะยอมรับหรือปฏิเสธก็ตาม และได้ใช้ให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ กับได้เตือนถึงภัยที่จะเกิดขึ้นจากการผินหลังให้กับการเรียกร้องเชิญชวนของอัลลอฮ์

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ได้กล่าวเตือนถึงการเป็นศัตรูของภริยาบางคนและลูก ๆ บางคน เพราะพวกเขาเหล่านั้นบางครั้งได้ห้ามเขามิให้ต่อสู้ดิ้นรนและอพยพในทางของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการใช้ให้บริจาคนในทางของอัลลอฮ์ เพื่อเชิดชูศาสนาของพระองค์ให้สูงส่งและเตือนให้ระวังถึงการตระหนี่และการหวงแหน เพราะส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะของมุอฺมินผู้ศรัทธาก็คือการบริจาคนในทางของอัลลอฮ์ โดยมุ่งหวังความโปรดปรานของพระองค์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์ อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง¹
2. พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า ดังนั้นในหมู่พวกเจ้ามีผู้ปฏิเสธศรัทธา และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²
3. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง และทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง และทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้าสวยงามยิ่ง และยิ่งพระองค์เท่านั้นคือทางกลับ³
4. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

¹ ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่ถูกบังเกิดมาต่างก็แซ่ซ้องสดุดี และให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์ตลอดไปโดยไม่หยุดยั้ง อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ในการบริหารทุกๆ สิ่ง พระองค์คู่ควรแก่การสรรเสริญเพียงพระองค์เดียว เพราะความโปรดปรานทั้งมวลจากพระองค์ พระองค์ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง ทรงให้ร้าย และทรงให้ยากจน ทรงให้มีเกียรติและทรงให้ต่ำต้อย และเมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใดพระองค์จะกล่าวกับสิ่งนั้นว่า จงเป็นแล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้นมา

² พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้นจากปวงบ่าวของพระองค์จึงมีผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธาตามสภาพที่ปรากฏอยู่ขณะนี้ และสิ่งที่ปวงบ่าวกระทำไปทั้งดีและชั่ว พระองค์ทรงรู้เห็นและจะทรงตอบแทนตามผลงานของพวกเขาดีและชั่ว

³ พระองค์ทรงสร้างมันทั้งสองด้วยความสุขุมคัมภีรภาพที่สุด เพื่อให้ประมวลไว้ซึ่งผลประโยชน์ของโลก ดุนยาและศาสนาด้วยความจริง มิใช่โดยไร้ประโยชน์และเป็นการเล่น พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าเป็นรูปร่างที่สวยงามยิ่งกว่าสิ่งที่ถูกบังเกิดมาประเภทอื่นๆ และทุกคนย่อมกลับไปหาพระองค์เพื่อการสอบสวนผลงานของเขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَتُكْفَرُونَ وَمَنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُنْهَوْنَ
وَمَا تُعْلَنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้
สิ่งที่อยู่ในทรงอก¹

5. ชาวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในอดีต
มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ พวกเขาได้ลี้มรส
การลงโทษแห่งกิจกรรมของพวกเขา (ในโลก
ดุนยา) และการลงโทษอันเจ็บปวดจะได้แก่พวกเขา
(ในโลกอาคิเราะฮ์)²

6. นั่นเป็นเพราะว่าบรรดารถอซูลของพวกเขา
ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน
แต่พวกเขาได้กล่าวว่า สามัญชนเช่นนี้แหละหรือ
จะชี้แนะทางให้แก่เรา พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา
และผินหลังให้ แต่อัลลอฮ์ทรงพอเพียง (จาก
การศรัทธาของพวกเขา) เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้
ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ³

الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا لَوْ
أَبْرَهِنُهُمْ وَتَنَا فَكَفَرُوا وَقَالُوا لَأَسْتَعْفَى
اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ ﴿٦٤﴾

¹ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจากสิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งหลายตลอดจนเหตุ-
การณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทรงรอบรู้สิ่งที่ปวงบ่าวของพระองค์ปิดและเปิดเผยทั้งที่เป็นการกระทำ หรือคำ
พูดหรือแม้กระทั่งความตั้งใจ และทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงอกทั้งที่เป็นความลับ และความนึกคิดและ
ความตั้งใจ

² โอ้ชาวกุเรชมักกะฮ์เอ๋ย ชาวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติยุคก่อนๆ เช่นหมู่ชนของ
อาดัม ชะมูด มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ มีอะไรได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาบ้าง พวกเขาได้ลี้มรสการลงโทษอย่าง
เจ็บแสบ อันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาในโลกดุนยา และในโลกอาคิเราะฮ์นั้นแล้วพวก
เขาก็จะได้รับการลงโทษอย่างสาสม

³ การลงโทษที่พวกเขาได้รับและจะได้รับนั้น เพราะเหตุว่าบรรดารถอซูลได้ถูกส่งมายังพวกเขาพร้อมด้วย
หลักฐานอันชัดเจนที่บ่งชี้ถึงความลัจจริงของบรรดารถอซูล แต่พวกเขาได้กล่าวด้วยความประหลาดใจ
บรรดารถอซูลที่เป็นสามัญชนเช่นนี้แหละหรือจะมาเป็นผู้แนะแนวทางให้แก่พวกเรา พวกเขาปฏิเสธศรัทธา
ต่อรถอซูลและผินหลังออกจากการศรัทธาและการปฏิบัติตามฮิดายะฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงพอเพียงจาก
การจงรักภักดีและการอืบาตะฮุสของพวกเขานี้ เพราะอัลลอฮ์ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ สองอายะฮ์ดังกล่าวนี้เป็นการยืนยันถึงการเป็นรถอซูล และการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลิลล่อฮ์
อะลยฮิวะซัลลัม

7. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่า พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าพระองค์ พวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้ และนั่นเป็นการง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์¹

8. ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และแสงสว่าง (อัลกุรอาน) ซึ่งเราได้ประทานลงมา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

9. วันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้า เพื่อวันแห่งการชุมนุม นั่นคือวันแห่งชัยชนะ (สำหรับมุอิมิน) และขาดทุน (สำหรับกาฟิร) ส่วนผู้ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และกระทำความดี พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วทั้งหลายของเขาออกไปจากเขา และจะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْتَدِلَ بَلَدٌ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَ
نُفُوسًا لِنَبِّئُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَعَمَلَ صَالِحًا يَأْتِيهِ كُفْرًا مِنْهُ سَيَرَاهُ وَيُدْخِلُهُ
جَهَنَّمَ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

¹ พวกกุฟฟารมักกะฮ์ กล่าวอ้างและคิดกันว่า พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ มุฮัมมัดจึงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า ฉันขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน พวกท่านจะถูกให้ออกมาจากกุบูรในสภาพของผู้ฟื้นคืนชีพอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับทราบบอกเล่าการกระทำของพวกท่านทั้งหมด และนั่นการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์

² ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการเป็นนะบีของรอซูลของพระองค์ และคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งพระองค์ทรงประทานลงมาแก่รอซูลของพระองค์ และจงกระทำความดีและละเว้นการกระทำความชั่ว เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำและจะทรงตอบแทนด้วยผลงานของพวกเจ้า

10. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธต่อสัญญาต่าง ๆ ของเรา คนเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้น และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

11. ไม่มีทุกขภัยอันใดเกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์พระองค์ จะทรงเปิดหัวใจของเขา (สู่แนวทางที่ถูกต้อง) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งอย่าง¹

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลรอซูล หากพวกเจ้าผินหลังกลับ (ไม่เชื่อฟัง) ดังนั้นหน้าที่ซึ่งของรอซูลของเราก็คือการเผยแผ่อันชัดแจ้ง²

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

13. อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์ ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงมอบหมายไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด³

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงในหมู่ผู้ครองของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้านั้นมีบางคนเป็นศัตรูแก่พวกเจ้า ฉะนั้นจงระวังต่อพวก

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوٌّ لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا

¹ ในวันกียามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมมวลมนุษย์ทั้งหมดอยู่ในสภาพที่เดียวกันเพื่อการสอบสวนและตอบแทน นั่นคือวันที่มุฮัมมัดจะได้ตำแหน่งของเขาในสวนสวรรค์ และกาฟิรจะได้ตำแหน่งของเขาในนรก ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และกระทำความดี พระองค์จะทรงภัยโทษในความผิดของเขา และให้เข้าสู่สวนสวรรค์ พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จและชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของเขา

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ปวงบ่าวของพระองค์ให้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ เพราะความสมบูรณ์แห่งการเป็นมนุษย์ และความสันติสุขของเขาขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังปฏิบัติตามดังกล่าวนี้ และหากพวกเจ้าผินหลังให้คือ ไม่ยอมรับฟังการเรียกร้องเชิญชวนนี้ ก็จะไม่เป็นอันตรายแก่รอซูลของเราแต่อย่างใด เพราะหน้าที่ซึ่งของรอซูลก็คือการเผยแผ่เชิญชวนสู่ศาสนาอันเที่ยงธรรม

³ อัลลอฮ์พระผู้ทรงเกียรติ พระผู้ทรงสูงส่ง ไม่มีผู้ถูกเคารพกตินนอกจากพระองค์ ไม่มีพระผู้สร้างนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงมอบหมายต่อพระองค์ และยึดพระองค์เป็นที่พึ่งเถิด

เขา แต่ถ้าพวกเจ้าอภัยและยกโทษ (แก่พวกเขา)¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

15. แท้จริงทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้นเป็นเครื่องทดสอบ และอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่²

16. ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ³ และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตามและบริจาคเถิด เพราะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเจ้า⁴ และผู้ใดถูกปกป้องให้พ้นจากความตระหนี่แห่งจิตใจของเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁵

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ وَرِثَتُهُ

وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفُسُكُمْ خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُؤَقِّ
سُخَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

¹ ไบรรดามูมินเอัย แท้จริงบางคนในหมู่กริยาของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้นเป็นศัตรูแก่พวกเจ้า คือขัดขวางพวกเจ้ามิให้ดำเนินตามแนวทางของอัลลอฮ์ และจงรักภักดีต่อพระองค์ ฉะนั้นจงระวังที่จะโอนอ่อนหรือเชื่อฟังพวกเขา บรรดานักดัดพิชกรกล่าวว่ามีหมู่ชนชาวมักกะฮ์คนหนึ่งเข้ารับนับถืออิสลามและประสงค์ที่จะอพยพไปนครอัลมะดีนะฮ์ แต่บรรดากริยาและลูกหลานได้ขัดขวางมิให้อพยพไปอย่างไรก็ดีพวกเขาก็ได้อพยพไปหลังจากนั้นระยะหนึ่ง ครั้นเมื่อพวกเขาได้มาหาท่านรอซูล คือลลัลลอฮ์ อะลียฮิวะซัลลิม ได้พบเห็นบรรดาผู้อพยพรุ่นแรกมีความรู้เข้าใจในเรื่องศาสนาดี จึงพากันเสียใจและตั้งใจจะลงโทษบรรดากริยาและลูกหลานของพวกเขาก็เป็นต้นเหตุเช่นนั้น อายุขัยนี้จึงถูกประทานลงมาและมองข้าม (ข้อบกพร่อง)

² และทรัพย์สินสมบัตินั้นมิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการทดสอบจากอัลลอฮ์แก่บ่าวของพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ว่าใครกตัญญูต่อพระองค์ และใครเนรคุณต่อพระองค์ แต่ว่าสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์ คือรางวัลและการตอบแทนนั้นยิ่งใหญ่กว่าความเพริศแพร้วของโลกดุนยา ดังนั้นอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานหันห่างพวกเจ้าจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

³ จงพยายามเถิด ไบรรดามูมินเอัย ในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ตามความสามารถของพวกเจ้าและอย่าทำความลำบากให้แก่ตัวของพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความสามารถ

⁴ จงเชื่อฟังสิ่งที่พวกเจ้าได้รับการอบรมสั่งสอนเถิด และจงปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเจ้าถูกใช้ให้กระทำและจงละเว้นสิ่งที่พวกเจ้าถูกห้ามมิให้กระทำ และจงบริจาคไปในทางของอัลลอฮ์จากทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้าจะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเจ้าเอง

⁵ ผู้ใดปกป้องตัวเองให้พ้นจากการตระหนี่ และความหวงแหนซึ่งจิตใจของเขาเรียกร้องแล้วแน่นอนเขาจะประสบความสำเร็จตามที่เขาคต้องการ

17. หากพวกเจ้าให้อัลลอฮ์ยืมอย่างดีเยี่ยมแล้ว พระองค์ก็จะทรงทวีการยืมให้แก่พวกเจ้า และจะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตอบแทนแก่ผู้กระทำความดี ทรงผ่อนผัน การลงโทษ¹

18. ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งที่เปิดเผย ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧٨﴾

¹ เมื่อพวกเจ้าได้บริจาคไปในทางของอัลลอฮ์ด้วยความเต็มใจและพอใจแล้ว และเจ็อนไซของทรัพย์สินที่จะบริจาคานั้นจะต้องเป็นที่หะลาลมีไชหะรอม ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งการตอบแทนที่ดียิ่งทวีคูณจากอัลลอฮ์ และจะทรงอภัยในความผิดของพวกเจ้าอีกด้วย อัลลอฮ์ทรงตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีอย่างมากมายทรงอดกลั้นต่อปวงบ่าวของพระองค์ โดยจะไม่ทรงลงโทษโดยฉับพลัน ทั้ง ๆ ที่พวกเขากระทำบาปกันมากมาย

² ไม่มีสิ่งใดที่จะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ ทรงลงโทษศัตรูของพระองค์ด้วยความเจ็บแค้น ทรงปรีชาญาณในการบริหารทุกสิ่งทุกอย่าง

(65) ซูเราะฮ์ อักฎาอะลาฮ์

سورة الطلاق

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 12 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อักฎาอะลาฮ์

ซูเราะฮ์ อักฎาอะลาฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มะคะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวกับสถานะของสามีภรรยา เช่นชี้แจงถึงบัญญัติการหย่าร้างแบบซุนนะฮ์ และวิธีการหย่าสิ่งที่จะดำเนินการในการหย่าตามกำหนด (อิดตะฮ์) ค่าใช้จ่าย ที่พัก และค่าจ้างแม่นม และอื่นจากนี้

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเริ่มเกี่ยวกับบัญญัติของการหย่า การหย่าที่เป็นซุนนะฮ์ และการหย่าที่เป็นบิตอะฮ์ โดยใช้บรรดามุอิมินผู้ศรัทธาให้ดำเนินตามแนวทางที่ดี ยิ่ง เมื่อประสบกับความขัดข้องที่จะดำเนินชีวิตเช่น สามีภรรยา และเรียกร้องให้หย่าภรรยาในเวลาที่เหมาะสมและในรูปแบบที่ถูกต้อง นั่นคือให้หย่าเธอหลังจากหมดระดูแล้ว (ตัวสะอาด) โดยไม่ร่วมหลับนอนกับเธออีก แล้วก็ปล่อยนางไว้จนกระทั่งสิ้นสุดกำหนด (อิดตะฮ์)

ในข้อชี้แนะของพระเจ้านี้เป็นการเรียกร้องบรรดาสุกาพบุรุษให้ประวิงเวลาอย่าได้รีบร้อนในการตัดความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา เพราะการหย่านั้นเป็นสิ่งหะล้าลที่อัลลอฮ์ทรงเกลียดชังที่สุด หากมิใช่ความจำเป็นบังคับแล้ว การหย่าจะไม่เป็นที่อนุมัติเป็นแน่ เพราะมันเป็นการทำลายครอบครัว

ซูเราะฮ์ได้เรียกร้องให้คำนวณ กำหนด (อิดตะฮ์) เพื่อความถูกต้องแน่นอนแห่งการสิ้นสุดของการหย่า เพื่อมิให้การสืบตระกูลเป็นที่สับสน และเพื่อมิให้กำหนดเวลายืดยาวแก่นางผู้ถูกหย่า ซึ่งจะเกิดอันตรายแก่นาง และได้เรียกร้องให้รักษาไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ และไม่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลา (อิดตะฮ์) โดยชี้แจงถึงกำหนดของผู้ที่หมดหวังในการมีระดู ซึ่งเลือกระดูของนางได้ขาดหายไปเพราะมีอายุสูงหรือ

มีโรค อีกทั้งอิดตะฮฺของผู้เยาว์ และอิดตะฮฺของหญิงที่มีครรภ์ ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงไว้อย่างชัดเจนพร้อมทั้งการชี้แนะอย่างชัดเจน

ท่ามกลางบทบัญญัติเหล่านั้น ซูเราะฮ์ได้กล่าวซ้ำเป็นการเรียกร้องไปสู่การยำเกรงอัลลอฮ์ด้วยการชักชวนจงใจเป็นบางครั้ง และด้วยการขู่สําคับเป็นบางครั้ง เพื่อมิให้ความอธรรมเกิดขึ้นจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดังเช่นบัญญัติที่เกี่ยวกับที่พักและค่าใช้จ่ายได้ระบุไว้อย่างแจ่มชัด

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเตือนมิให้ล่วงเกินขอบเขตของอัลลอฮ์ โดยได้ยกอุทาหรณ์ถึงประชาชาติที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาประสบกับความหายนะ ซูเราะฮ์ได้ชี้ให้เห็นถึงเดซานุภาพของอัลลอฮ์ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และเยี่ยงนั้นคือแผ่นดินทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความ เป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งโลกทั้งผอง

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โอ้นะบีเอ๋ย เมื่อพวกเจ้าหย่าภริยาก็จึงหย่าพวกนางตามกำหนด (อิดตะฮฺ) ของพวกนาง และจงนับกำหนดอิดตะฮฺให้ครบ พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าเถิด อย่าขบไล่พวกนางออกจากบ้านของพวกนาง และพวกนางก็อย่าออกจากบ้าน เว้นแต่พวกนางจะกระทำลามกอย่างชัดเจน และเหล่านี้คือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ และผู้ใดละเมิดข้อกำหนดของอัลลอฮ์ แน่نون เขาก็ได้อธรรมแก่ตัวของเขาเอง เจ้าไม่รู้ดอกว่าบางที่อัลลอฮ์จะทรงปรับปรุงกิจการ (ของเขา) หลังจากนั้น¹

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِمَدَّتْهُنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿٦٥﴾

2. ต่อเมื่อพวกนางได้อยู่จนครบกำหนดของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งพวกนางให้อยู่โดยดี หรือให้พวกนางจากไปโดยดี และจงให้มีพยานสองคนเป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า และจงให้การเป็นพยานนั้นเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ ดังกล่าว

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذُوَيْ عَدْلِ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٦٦﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้คำสนทนาในนามของท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แต่มีบัญญัติคลุมถึงประชาชาติมุสลิมทั้งหมดว่า เมื่อพวกเจ้าประสงค์จะหย่าภริยาของพวกเจ้า เพราะความจำเป็นแล้วก็จงหย่าพวกนางในตอนต้นของกำหนดการหมดอิดตะฮฺของพวกนาง คือเมื่อตัวสะอาดแล้วอย่าไปร่วมหลับนอนกับพวกนางอีกต่อไป และจงนับกำหนดอิดตะฮฺให้ครบ คือตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสุดของการมีอิดตะฮฺของพวกนางเพราะจะมีผลติดตามมาในเรื่องของบัญญัติต่างๆ เช่นความถูกต้องหรือไม่ที่จะมีการคืนดีกันค่าใช้จ่าย และที่พิกาศัย ดังนั้นจงปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ และอย่าได้ล่วงละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์เป็นอันขาดอย่าได้ขบไล่ส่งพวกนางออกจากบ้าน เว้นแต่พวกนางจะกระทำการลามกอย่างชัดเจน เช่น การทำชินา การพูดจាក้าวร้าวสามหาว เป็นต้น นั่นคือขอบเขตหรือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้ล่วงละเมิดมิฉะนั้นพวกเจ้าจะได้อธรรมแก่ตนเอง และจะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ไม่ช้าก็เร็ว เพราะบางที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้จิตใจของผู้ชายกลับมาคืนดีกับพวกนาง และนั่นเป็นการดียิ่ง

มานั้นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันอาคิเราะฮ์ จะถูกดักเตือนให้ถือปฏิบัติ และผู้ใดยำเกรง อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขา

3. และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจาก ที่ที่เขาได้คาดคิด และผู้ใดมอบหมายแด่ อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา¹ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงบรรลุนิเคกิจการของ พระองค์โดยแน่นอน สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างนั้น อัลลอฮ์ทรงกำหนดกฎสภาวะไว้แล้ว²

4. ส่วนบรรดาผู้หญิงในหมู่มุรียาของพวกเจ้า ที่หมัดหวังในการมีระดู หากพวกเจ้ายังสงสัย (ในเรื่องอดีตระดูของนาง) ดังนั้นพึงรู้เถิดว่า อดีตระดูของพวกนางคือสามเดือน และบรรดา ผู้หญิงที่มีได้มีระดูก็เช่นกัน³ ส่วนบรรดาผู้มี ครรภ์กำหนดของพวกนางก็คือพวกนางจะ

وَرَزُقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَقْدًا ﴿٦٥﴾

وَالَّتِي يَبْسُنُ مِنَ الْمَجْضِ مِنْ نَسَائِكِرِّانِ أَرْبَتَتْ فَعَدَّهِنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْ وَأَوْلَتْ الْأَحْمَالَ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٦٦﴾

¹ เมื่อพวกนางอยู่จนใกล้ครบกำหนดอดีตระดูก็ให้พวกเขาคินดีพร้อมกับทำความดีในการเป็นคู่ครองกันต่อไปตามที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้กระทำ หรือมิฉะนั้นก็ให้ปล่อยพวกนางอยู่ต่อไปจนครบกำหนดอดีตระดู ทั้งนี้ด้วยการให้สินสอดส่วนที่เหลือแก่พวกนาง เพื่อที่พวกนางจะได้รับประโยชน์จากสินสอดนั้นๆ และจงให้มีพยานสองคนจากพวกเจ้าเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ขณะที่มีการนิกาห์ และการหย่าและการ คินดี ดังกล่าวมาตั้งแต่ต้นของซูเราะฮ์นี้ เป็นบัญญัติที่ใช้ให้ปฏิบัติแก่ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์โดยปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้าม และไม่ฝ่าฝืนพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงหา ทางออกให้แก่เขาจากความคับแค้นทั้งในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์ และจะประทานริชกีให้แก่เขาจาก ที่ที่เขาได้คาดคิด และไม่เคียดแค้นเลย และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮ์และยึดพระองค์เป็นที่พึ่งใน สิ่งที่จะประสบแก่พวกเขา แน่แน่นอน พระองค์จะทรงเป็นผู้พอเพียงและให้ความคุ้มครองแก่เขา

² คืออัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้ปฏิบัติกิจการของพระองค์ในบ่วงบ่าวของพระองค์โดยปราศจากข้อบกพร่องใดๆ และทรงทำให้ทุก ๆ สิ่งเป็นไปตามกฎสภาวะทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับกำหนดเวลาและสถานที่อย่างแน่นอน และถูกต้อง ดังนั้นผู้ใดพอใจเขาก็จะได้รับความโปรดปราน และผู้ใดไม่พอใจเขาก็จะได้รับความโกรธกริ้ว

³ หญิงที่หมัดหวังในการมีระดู หมายถึงหญิงที่มีอายุมากกว่า 50 ปี และหญิงที่ไม่มีระดูหมายถึง ผู้ที่มี อายุน้อยหลังจากแต่งงานกันแล้ว และได้มีการหย่ากัน หากมีการสงสัยในเรื่องอดีตระดูของนาง พึงทราบ เถิดว่ากำหนดอดีตระดูของพวกนางคือสามเดือน

คลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง และผู้ใด
 ย่ำเกรงต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงทำให้กิจการ
 ของเขาสะดวกง่ายดายแก่เขา¹

5. นั่นคือพระบัญชาของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ได้
 ทรงประทานพระบัญชานั้นแก่พวกเจ้า และผู้ใด
 ย่ำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลบล้างความชั่ว
 ทั้งหลายของเขาออกไปจากเขา และจะทรงเพิ่ม
 รางวัลให้มากขึ้นแก่เขา²

6. จงให้พวกนางพำนักอยู่ ณ ที่พวกเจ้าพำนัก
 อยู่ตามฐานะของพวกเจ้า และอย่าทำอันตราย
 พวกนางเพื่อให้เกิดการคับแค้นแก่พวกนาง³
 และหากพวกนางตั้งครมภ์ก็จงเลี้ยงดูพวกนาง
 จนกว่าพวกนางจะคลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของ
 พวกนาง ครั้นเมื่อพวกนางได้ให้นมแก่ทารก
 ของพวกเจ้า ก็จงให้พวกนางซึ่งค่าตอบแทน
 ของพวกนาง⁴ และจงปรึกษากันหรือระหว่าง
 พวกเจ้าด้วยกันโดยดี และเมื่อพวกเจ้าตกลง

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَيْنَا وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
 يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا نَضَّارُوهُنَّ
 لِيَضْحِكُوا عَلَيْكُمْ وَإِنْ كُنَّ أُولَىٰ لِحَمَلٍ فَأَتِفِقُوا عَلَيْهِنَّ
 حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ
 أَجُورَهُنَّ وَأَمْرُهُنَّ بِأَيْتِكُمْ مَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ
 فَسَتَرْضِعْ لَهُنَّ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾

¹ ส่วนหญิงที่มีครมภ์กำหนดคลอดบุตรของพวกนางคือหลังจากการคลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง
 ทั้งนี้สำหรับหญิงที่ถูกหย่าหรือสามีนางตายขณะตั้งครมภ์ ดังนั้นผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ทั้งในคำพูดและ
 การปฏิบัติของเขา และปลื้มตัวให้พ้นจากข้อห้ามของอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทำให้กิจการงานของเขาสะดวก
 ง่ายดายและประสบแต่ความดีงามตลอดไป

² ดังกล่าวมานี้คือ บัญญัติของอัลลอฮ์ทรงประทานมาแก่บรรดามุอฺมินเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

³ คือจงให้หญิงที่ถูกหย่านั้นพำนักอยู่ในบ้านของพวกเจ้าตามฐานะหรือความสามารถที่พึงจะกระทำได้
 ทั้งนี้ในเรื่องเกี่ยวกับที่พักและค่าใช้จ่าย และอย่าทำอันตรายพวกนางในทั้งสองเรื่องดังกล่าวจนกระทั่ง
 ทำให้เกิดความคับอกคับใจและพวกนางต้องออกจากบ้านไป

⁴ หากหญิงที่ถูกหย่านั้นตั้งครมภ์ก็จงให้สามีจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่พวกนางจนกว่าจะคลอดทารกออกมา และ
 ถ้าหากแม่ของทารกยินยอมที่จะให้นมแก่ทารกก็ให้สามีจ่ายค่าตอบแทนคือค่านมแก่พวกนาง เพราะ
 ทารกนั้นย่อมเกี่ยวข้องกับบิดา

กันไม่ได้ ก็จึงให้หญิงอื่นให้หมแก่เด็กนั้น¹

7. ควรให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแค้นแก่เขาก็ให้เขาจ่ายตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา อัลลอฮ์มิได้ทรงให้เป็นที่ลำบากแก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงประทานมาแก่ชีวิตนั้น หลังจากความยากลำบากอัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความสะดวกสบาย²

8. มีชาวเมืองก็มากน้อยที่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา และบรรดารอซูลของพระองค์ เราได้ชำระพวกเขาด้วยการชำระอย่างเข้มงวด และเราได้ลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างหนัก³

9. ดังนั้นพวกเขาจึงได้ล้มรสผลร้ายแห่งกิจกรรมของพวกเขา และบั้นปลายแห่งกิจกรรมของพวกเขา คือการขาดทุนความหายนะ⁴

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

وَكَايِنٍ مِّن قَرِيْبٍ عَدَّتْ عَن أَمْرِهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيْدًا وَعَدْنَاهَا عَذَابًا نَّكَرًا ﴿٨﴾

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَقِبَهُ أَمْرُهَا خُسْرًا ﴿٩﴾

¹ ทั้งสองฝ่ายจงปรึกษารือร่วมกันด้วยความโอบอ้อมผ่อนปรน และถ้าทั้งสองฝ่ายตกลงกันไม่ได้ คือฝ่ายสามีไม่ยอมจ่ายตามที่ฝ่ายภริยาเรียกร้อง และภริยาก็ไม่ยอมให้หมแก่ทารกจนกว่าฝ่ายสามีจะจ่ายให้ตามคำเรียกร้อง ในกรณีเช่นนี้ก็ให้จัดหาแม่หมคนอื่นมาให้หมแก่ทารก

² คือให้สามีจ่ายค่าใช้จ่ายแก่ภริยาของเขาและลูกของเขาตามฐานะกว้างขวางที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา ส่วนผู้ที่มีฐานะคับแค้นไม่เพียงพอก็ให้เขาจ่ายตามความสามารถ และตามฐานะที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา อัลลอฮ์มิได้ทรงบังคับหรือทำให้เป็นที่ลำบากแก่ผู้ใด เว้นแต่ตามความสามารถที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาในอายุขัยนี้เป็นการบ่งชี้ว่า การจ่ายค่าใช้จ่ายของสามีนั้นย่อมแตกต่างกันตามฐานะของผู้มีและผู้ยากจน

³ มีหมูชนจำนวนมากในประชาชาติยุคก่อนๆ ได้ฝ่าฝืนและขัดขืนคำสั่งข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ เรา (อัลลอฮ์) จึงได้ตอบแทนการต้อดิ่งฝ่าฝืนของพวกเขาด้วยการลงโทษนานาชนิดอย่างเจ็บปวด เป็นต้นว่าความหิวโหย ความแห้งแล้งซึ่งเป็นการลงโทษอย่างถอนรากถอนโคน

⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ล้มรสแห่งการปฏิเสศศรัทธาและการต้อดิ่งฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์และบั้นปลายแห่งการกระทำดังกล่าวของพวกเขา คือความหายนะ และการขาดทุนอย่างย่อยยับ

10. อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอย่างหนักไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ที่มีสติปัญญาที่ศรัทธาเอ๋ย เพราะแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงประทานข้อเตือนสติ (อัลกุรอาน) ลงมาให้แก่พวกเขาแล้ว¹

11. (และ) รอสูลท่านหนึ่ง (มุฮัมมัด) มาสาธยายอายาตต่างๆ อันขัดแย้งของอัลลอฮ์แก่พวกเขา เพื่อจะได้นำบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายออกจากความมืดทึบทั้งหมด สู่แสงสว่าง² ส่วนผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และกระทำความดี พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่แน่นอนได้ทรงจัดปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศไว้ให้แก่เขาแล้ว³

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاذْكُرُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ
الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿٦٥﴾

رَسُولًا يَنْتَلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ
لِلرَّسُولِ ﴿٦٥﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงเตือนบรรดาผู้ศรัทธาว่า อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษไว้สำหรับพวกเขา คือการลงโทษในนรกอย่างหนักและตลอดไป ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์ จงระวังการลงโทษของพระองค์เถิด โอ้ผู้ที่มีสติปัญญาและศรัทธาต่ออัลลอฮ์เอ๋ย พระองค์ได้ทรงประทานอัลกุรอานมาให้แก่พวกเขาแล้ว เพื่อเป็นข้อเตือนสติ

² พระองค์ทรงส่งรอสูลคือ มุฮัมมัด คือลอัลลอฮ์อยู่ละฮ์ฮะซัลลิม มายังพวกเขาเพื่อจะได้นำสาธยาย อายาตต่างๆ ที่ขัดแย้งของอัลลอฮ์ เพื่อชี้แจงสิ่งที่เปิ่นะลาลและหะรอหม ตลอดจนบัญญัติต่างๆ ของพระองค์ และเพื่อจะนำบรรดาผู้ศรัทธาที่มีความยำเกรงและบรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลาย ออกจากการหลงทางสู่แนวทางที่ถูกต้อง ออกจากความมืดแห่งการกัฟร์และความอวิชาสู่แสงสว่างแห่งการอีมานและความรู้

³ และผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และกระทำความดีด้วยการจงรักภักดีต่อพระองค์ในวันอาคีเราะฮ์ พระองค์จะให้เขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลายอันสุขสำราญ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่ออกจากสวนสวรรค์และจะไม่ตาย และได้ทรงจัดปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศและกว้างขวางไว้ให้แก่พวกเขาแล้วในสวนสวรรค์ เพราะความสุซสำราญในสวนสวรรค์นั้นจะเป็นไปตลอดกาล

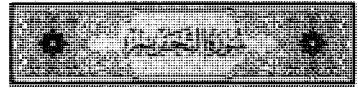
12. อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และทรงสร้างแผ่นดินก็เยี่ยงนั้น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งอย่างไว้ด้วยความรอบรู้ (ของพระองค์)¹

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ
الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٦٥﴾

¹ พระองค์ทรงกล่าวถึงร่องรอยแห่งเดชานุภาพ และความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของพระองค์ว่าอัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และแผ่นดินเจ็ดชั้นด้วยอำนาจของพระองค์ ระเบียบของอัลลอฮ์ถูกประทานลงมา พระบัญชาของพระองค์และกฎสภาวะของพระองค์จะดำเนินไปท่ามกลางชั้นฟ้าและแผ่นดินทั้งหลายเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าผู้ทรงอำนาจในการสร้างเช่นนั้น ย่อมทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง และเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใดๆ จะปิดบังพระองค์ได้

(66) ซูเราะฮ์ อັตตะหฺรึม

เป็นบัญญัติมะตะเนียะฮ์ มี 12 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อັตตะหฺรึม

ซูเราะฮ์ อັตตะหฺรึม เป็นซูเราะฮ์ มะตะเนียะฮ์ ที่สนใจในเรื่องเกี่ยวกับตราบัญญัติศาสนาสำหรับในซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบัญญัติที่เกี่ยวกับ “บ้านของท่านนะบี” และเกี่ยวกับบรรดามารดาของมุฮัมมัด บรรดาภริยาของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซัลลัมผู้บริสุทธิ์ ทั้งนี้อยู่ในวงกรอบของการจัดเตรียมให้เป็นบ้านมุสลิม และเป็นแบบอย่างอันสมบูรณ์สำหรับครอบครัวที่สันติสุข

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงการที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ห้ามตัวท่านมิให้ไปข้องแวะกับทาฮียะฮ์ของท่าน “มารียะฮ์ อัลกิบฎียะฮ์” ซึ่งเป็นชาวค็อพท์มาจากอียิปต์ และห้ามตัวท่านมิให้มีความสัมพันธ์กับนาง เพื่อเอาใจภริยาบางคนของท่าน การดำเนินของอัลลอฮ์ที่มีต่อท่านในเรื่องนี้เป็นไปอย่างนุ่มนวลและอ่อนโยนแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ของอัลลอฮ์ต่อบ่าวของพระองค์และรอซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คือลัลลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่าอย่าทำตัวของท่านให้แคลงในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงให้ความกว้างขวางแก่ท่าน “โอ้ นะบีเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติแก่เจ้า เพื่อแสวงหาความพึงพอใจบรรดาภริยาของเจ้าเล่า?”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องที่น่าเป็นอันตราย คือเรื่องการเปิดเผยความลับ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสามีภริยา อันเป็นการคุกคามการดำรงชีพของสามีภรรยา โดยยกอุทาหรณ์ในเรื่องนี้ขณะที่ท่านได้บอกความลับแก่ฮัฟซะฮ์ และขอให้นางปกปิดไว้เป็นความลับ แต่นางได้แพร่ความลับนี้แก่อาอิชะฮ์ จนกระทั่งเรื่องได้แพร่หลายออกไป ทำให้ท่านรอซูลุโกรธเคืองยิ่งนัก จนกระทั่งท่านตั้งใจที่จะหย่าบรรดาภริยาของท่าน “และจงรำลึกขณะที่ท่านนะบีได้บอกความลับเรื่องหนึ่งแก่ภริยาบางคนของเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวโจมตีบรรดาภริยาของท่านนะบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลัม อย่างหนัก เมื่อได้เกิดเรื่องการแข่งขันกันระหว่างพวกนาง และการริษยาซึ่งกันและกันด้วยเรื่องเล็กน้อย ถึงกับขู่ว่าพวกนางว่าอัลลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนบรรดาภริยาที่ดีกว่าพวกนางให้แก่ท่านรอซูลอะลัยฮิอะซัลลัม ทั้งนี้ เป็นการสนับสนุนแก่ท่านรอซูลลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิอะซัลลัม “หากเขาหย่าพวกนาง บางทีพระเจ้าของเขาจะทรงเปลี่ยนให้เขามีภริยาที่ดีกว่าพวกนาง เป็นหญิงที่นอบน้อมต่อมตนเป็นหญิงผู้ศรัทธา เป็นหญิงผู้กตัญญู เป็นหญิงผู้ซื่อสัตย์”

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการยกอุทาหรณ์สองเรื่อง คือเรื่องของภริยาผู้ปฏิเสธที่ อยู่ในความคุ้มครองของคนซอและศผู้ศรัทธา และอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับภริยาที่อยู่ในความคุ้มครองของคนชั่วผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นการเตือนแก่พวกทั้งหลายว่าโลกอาคิเราะฮ์นั้น ไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือผู้ใดได้เลย บรรพบุรุษและวงศ์ตระกูลก็จะไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใดเลย เมื่อผลงานของมนุษย์ไม่ดี “อัลลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของนุหฺ และภริยาของลูฏ นางทั้งสองอยู่ใต้การปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่บ่าวของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสอง (คือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลลอฮ์) ดังนั้นเขาทั้งสองจึงไม่สามารถช่วยเหลือเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลลอฮ์แต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน และอัลลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ศรัทธาถึงภริยาของฟิรอาน เมื่อนางได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ ณ ที่พระองค์ท่านในสวนสวรรค์” เป็นการจบซูเราะฮ์อย่างน่าประทับใจ สอดคล้องกับบรรยากาศและเป้าหมายของซูเราะฮ์ในการปูพื้นฐานแห่งความดีงาม และการศรัทธา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้หนะบีเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงอนุมัติแก่เจ้า เพื่อแสวงหาความพึงพอใจ บรรดาภริยาของเจ้าเล่า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตา¹

2. แน่نون อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดแก่พวกเจ้าแล้วในการแก้คำสาบานของพวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

3. และจงรำลึกขณะที่ท่านนะบีได้บอกความลับเรื่องหนึ่งแก่ภริยาบางคนของเขา ครั้นเมื่อนางได้บอกเล่าเรื่องนี้ (แก่คนอื่น) และอัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งเรื่องนี้แก่เขา (ท่านนะบี) เขาก็ได้แจ้งบางส่วนของเรื่องนี้ และไม่แจ้งบางส่วน ครั้นเมื่อเขา (ท่านนะบี) ได้แจ้งเรื่องนี้แก่นาง นางได้กล่าวว่า ใครบอกเล่าเรื่องนี้แก่ท่าน เขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبِيعِي مَرَضَاتَ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

فَدَفَعْ اللَّهُ لَكَ مَخْلَعًا يَأْتِيكَمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ
وَأَظْهَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُمْ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا تَبَيَّنَّ لَهُمْ قَالَتْ مَنْ أُنْبَأُكَ هَذَا
قَالَ تَبَيَّنَ لِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

¹ เป็นการดำหนิจากอัลลอฮ์แก่ท่านรอซูล คือลัทธิลอสูอะลียฮิวะซัลลัม ทั้งนี้เนื่องจากท่านได้ห้ามตัวของท่านมิให้ไปเกี่ยวข้องกับภริยาชาวอียิปต์ของท่าน คือ มาริยะฮ์ มารดาของอับรอฮีม ในการกระทำเช่นนั้น เพราะเหตุว่าท่านได้ไปร่วมหลับนอนกับมาริยะฮ์ในบ้านของฮัฟซะฮ์ฮะฮ์ เมื่อนางรู้เรื่องเข้าท่านจึงสาบานว่าจะไม่ไปร่วมหลับนอนกับมาริยะฮ์อีกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเอาใจฮัฟซะฮ์ฮะฮ์นั่นเอง ดังนั้นอัลลอฮ์จึงดำหนิท่านและทรงอภัยให้แก่ท่านนะบี คือลัทธิลอสูอะลียฮิวะซัลลัม

² โอ้บรรดามุอฺมินเอ๋ย อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งการแก้คำสาบานคือการไถ่โทษซึ่งปรากฏอยู่ในซูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ อายะฮ์ที่ 89 และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองกิจการและช่วยเหลือพวกเจ้า ทรงรอบรู้ในสภาพของปวงบ่าวของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการชี้ขาดตัดสินของพระองค์

(ท่านนะบี) กล่าวว่า พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงตระหนักรู้ ทรงแจ้งแก่ฉัน¹

4. หากเจ้าทั้งสองกลับเนื้อกลับตัว ขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ (ก็จะเป็นการดีแก่เจ้าทั้งสอง) เพราะแน่นอน หัวใจของเจ้าทั้งสองก็โอนอ่อนอยู่แล้ว แต่หากเจ้าทั้งสองร่วมกันต่อต้านเขา (ท่านนะบี) แท้จริงอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครองของเขา อีกทั้งญิบรีล และบรรดาผู้ศรัทธาที่ดี ๆ และนอกจากนั้น มะลาอิกะฮ์ก็ยังคงเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนอีกด้วย²

5. หากเขาหย่าพวกนาง บางทีพระเจ้าของเขาจะทรงเปลี่ยนแปลงให้แก่เขามีภรรยาที่ดีกว่าพวกนาง เป็นหญิงที่นอบน้อมต่อมตน เป็นหญิงผู้ศรัทธา เป็นหญิงผู้ภักดี เป็นหญิงผู้ขอลุแก่โทษ เป็นหญิงผู้มั่นต่อการอโงะฮ์ เป็นหญิงผู้มั่น

إِنْ نُّوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَطَّهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٦٦﴾

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّمَّنْكَ مُسَلِّمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنِيئَاتٍ تَزِينْنَ لِجَنَّتِ عِيدَاتٍ حَبِيبَاتٍ تَزِينْنَ وَإِنْ كَارَا ﴿٦٦﴾

¹ จงรำลึกขณะที่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลล ได้บอกความลับแก่ภรรยาของท่านคือฮัฟซะฮ์ฮ์ และมีให้บอกความลับเรื่องมารีซะฮ์แก่ใคร แต่ฮัฟซะฮ์ฮ์ได้เล่าเรื่องนี้แก่อาอิชะฮ์ เพราะทั้งสองเป็นเพื่อนรักกัน ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงแจ้งเรื่องนี้แก่ท่านนะบีโดยผ่านทางญิบรีล แล้วฮัฟซะฮ์ฮ์ได้กล่าวกับท่านนะบีว่า ใครบอกกับท่านในเรื่องนี้ ท่านนะบีตอบว่า พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงตระหนักรู้ทรงบอกให้ฉันทราบ

² หากฮัฟซะฮ์ฮ์และอาอิชะฮ์ยอมกลับเนื้อกลับตัวขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์เสียก็จะเป็นการดีแก่เจ้าทั้งสอง ยิ่งกว่าที่จะรวมกันต่อต้านท่านนะบี เพราะหัวใจของเจ้าทั้งสองก็โอนอ่อนอยู่แล้วถึงความจำเป็นที่จะต้องมีความบริสุทธิ์ใจต่อท่านหรือซูลด้วยการรักในสิ่งที่ท่านรัก และเกลียดในสิ่งที่ท่านเกลียด แต่ถ้าเจ้าทั้งสองสนับสนุนกันต่อต้านนะบี การต่อต้านนั้นจะไม่เกิดโทษแก่ท่านแต่อย่างใด เพราะที่แน่นอนอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้คุ้มครองพิทักษ์รักษาท่าน อีกทั้งญิบรีล บรรดาผู้ศรัทธาที่ดี ๆ คืออะบูบักร์และอุมร์ และนอกจากนั้นบรรดามะลาอิกะฮ์ก็ยังคงเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนในการคุ้มครองอีกด้วย

ต่อการถือศีลอด เป็นหญิงที่เป็นหม้าย และที่เป็นหญิงสาว¹

6. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์ และก้อนหิน มีมะลาอิกะฮ์ผู้แข็งแกร่งราวหาญคอยเผารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา²

7. โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย วันนี้พวกเจ้าอย่าได้แก้ตัวเลย อันความจริงพวกเจ้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้³

8. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอลุแก่โทษแต่อัลลอฮ์ด้วยการลุแก่โทษอย่างจริงจังเถิด บางที

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَقْعُلُونَ مَا يُمْرُونَ ﴿٦٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَأَنْتَذَرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَجْرُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

¹ นี่คือการขู่สำหรับแก่บรรดาภริยาท่านนะบี และเป็นการอบรมที่ดีจากพระเจ้า กล่าวคือหากท่านนะบีหย่าพวกนาง บางทีอัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนแปลงให้แก่ท่านนะบีมีภริยาที่ดีกว่าพวกนางเป็นมุสลิมะฮ์ที่นอบน้อมถ่อมตน เป็นมุอิมินผู้ศรัทธาเป็นกอนิดะฮ์ผู้ภักดีเป็นตาอิบะฮ์ผู้ซอญ์แก่โทษ เป็นอาบิตะฮ์ผู้มั่นต่อการอิบาดะฮ์เป็นศออิมะฮ์ผู้มั่นต่อการถือศีลอด หรือผู้มั่นต่อการอพยพเพื่อการไคร้ครวญและบางคนเป็นหญิงม่าย บางคนเป็นหญิงสาวบริสุทธิ์ แต่ท่านรอซูล คืออัลลลอฮ์จะลบล้างชัฎอิม มีได้หย่าพวกนางและอัลลอฮ์ก็มีได้ทรงเปลี่ยนภริยาให้แก่ท่าน เพราะพวกนางเป็นภริยาของท่านทั้งโลกดูญาและโลกอาคิเราะฮ์

² เป็นการเรียกร้องของอัลลอฮ์แก่บ่าวของพระองค์ที่เป็นมุอิมิน และทรงดั่งเตือนพวกเขาว่าจงคุ้มครองป้องกันตัวเองและครอบครัวที่ประกอบด้วยภริยาและลูกหลานจากไฟนรกที่ร้อนแรงด้วยการหยุดกระทำสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และการทำความดีที่เป็นการจงรักภักดี เพราะเชื้อเพลิงของไฟนรกนั้นก็คือมนุษย์ที่เป็นผู้ฝ่าฝืนและก้อนหิน และที่นรกนั้นมีมะลาอิกะฮ์ทำหน้าที่เฝ้าประตู 19 ท่าน มีจิตใจที่โหดเหี้ยม แข็งกร้าว ไม่มีความเมตตาต่อผู้ใดได้รับมอบหมายให้ทำการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนหรือขัดแย้งคำบัญชาของพระองค์ และจะปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญชา

³ เป็นการกล่าวแก่พวกกุฟฟารว่า วันนี้พวกเจ้าอย่าได้แก้ตัวเลย เพราะการแก้ตัวจะไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด แต่ว่าพวกเจ้าจะได้รับผลตอบแทนตามผลงานของพวกเจ้า ถ้าผลงานดีก็ได้รับการตอบแทนที่ดี และถ้าผลงานชั่วก็ได้รับการตอบแทนที่ชั่ว

พระเจ้าของพวกเจ้าจะลบล้างความผิดของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้า และจะทรงให้พวกเจ้าเข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน¹ วันที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้หนะบีและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาต้องอภัยศ แสงสว่างของพวกเขาจะส่องจ้าไปเบื้องหน้าของพวกเขา และทางเบื้องขวาของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดทำให้แสงสว่างของเราอยู่กับเราตลอดไป และทรงยกโทษให้แก่เรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง²

9. โอ้หนะบีเอ๋ย จงต่อสู้กับพวกปฏิเสธศรัทธา และพวกมุนาฟิกัน และจงแข็งกร้าวกับพวกเขา เพราะที่พำนักของพวกเขาคืออนรก และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง³

وَيَدْخُلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُورِثُونَ فِيهَا النَّخِيلَ وَالزَّيْتُونَ آمَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بِيَدِ أَيْدِيهِمْ وَيَآمِنُ بِهِنَّ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا رَبَّنَا وَاعْفِرْ لَنَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ جَاهَدُوا الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا يُبْهِرُهُمْ
وَبَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٦٦﴾

¹ เป็นการเรียกร้องบรรดามุอมีนให้ขอลุกยกโทษอย่างรีบด่วนและจริงจังโดยจะไม่กลับไปกระทำความผิดอีก เพราะการกระทำเช่นนั้น พระองค์จะทรงลบล้างและอภัยโทษในความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็จะได้เข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข

² ในวันกียามะฮ์นั้น อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้ท่านหนะบี และบรรดามุอมีนร่วมกับท่านหนะบี ได้รับความอภัยศทั้งนี้ด้วยการให้พวกเขาได้เข้าสู่สวนสวรรค์ แสงสว่างของพวกเขาก็จะส่องจ้าไปยังเบื้องหน้า และรอบๆ ตัวของพวกเขา ในขณะที่พวกเขาเดินข้ามสะพาน “อัคคีรีอฎ” ไปสู่สวนสวรรค์ และวิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกเขาคือให้แสงสว่างนั้นคงอยู่ต่อไปจนกระทั่งพวกเขาเดินผ่านไปเรียบร้อยแล้ว และวิงวอนขอต่อพระองค์ทรงยกโทษแก่พวกเขาด้วย เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งที่จะประทานความสำเร็จให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้หนะบีของพระองค์ต่อสู้กับพวกกุฟฟารด้วยคมดาบจนกระทั่งพวกเขาจะยอมจำนนรับนับถืออิสลาม และต่อสู้กับพวกมุนาฟิกันด้วยคำพูดที่แข็งกร้าว และสำนวนที่หนักแน่น และจงปฏิบัติกับพวกเหล่านั้นด้วยความแข็งกระด้าง อย่าใช้ความนุ่มนวลและความอ่อนโยนกับพวกเขา เพราะที่พำนักของพวกเขาคืออนรก และนรกนั้นมันชั่วช้าจริง ๆ สำหรับเป็นที่พำนักและทางกลับของบรรดาอาชญากรผู้กระทำความผิด

10. อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของนูหฺ และภริยาของลูฏ์ นางทั้งสองอยู่ภายใต้การปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่บ่าวของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสอง ดังนั้นเขาทั้งสองจึงไม่สามารถช่วยเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์แต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน¹

11. และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ศรัทธาถึงภริยาของฟิรเอานู เมื่อนางได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ ที่พระองค์ท่านในสวนสวรรค์ และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากฟิรเอานู และการกระทำของเขา และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ
وَأَمْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿٦٦﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا
فِي الْجَنَّةِ وَخِنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَخِنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทาหรณ์ถึงพวกกุฟฟารในการที่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์อะไรกับความใกล้ชิดกับบรรดามุอฺมินด้วยสภาพภริยาของนะบีนุหฺ และภริยาของนะบิลูฏ์ ซึ่งนางทั้งสองได้ทรยศต่อศาสนาของนางทั้งสอง นางทั้งสองจึงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ภริยาของนูหฺได้เผยความลับแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อสามี คือบรรดาหัวหน้าผู้กระทำความผิดของหมู่ชนนูหฺ และว่าสามีของนางเป็นคนบ้า และภริยาของนะบิลูฏ์ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ขึ้นแยะแก่บรรดาอาชญากรเมื่อเวลามีแขกของนะบิลูฏ์มาเยือนท่าน เช่นเวลากลางคืน ก็ส่งสัญญาณเป็นแสงไฟ เวลากลางวันก็ส่งสัญญาณเป็นควันไฟ เพื่อให้บรรดาอาชญากรเหล่านั้นมารบกวนแขกของนะบิลูฏ์ เมื่อนางทั้งสองเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาดังนั้น ความใกล้ชิดคือการเป็นภริยาของนะบีนุหฺได้ช่วยเหลือให้นางพ้นจากการลงโทษไปได้ ในวันกิยามะฮ์จะมีเสียงกล่าวแก่นางทั้งสองว่า จงเข้าไปอยู่ในนรกพร้อมกับหมู่ชนของนะบีนุหฺและหมู่ชนของนะบิลูฏ์เถิด

ให้พ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม¹

12. และมัรยัมบุตรีของอิมรอน ผู้ซึ่งรักษาพรหมจารีของนาง แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง และนางได้ศรัทธาต่อบัญญัติต่างๆ แห่งพระเจ้าของนาง และ (ได้ศรัทธาต่อ) คัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ และนางจึงอยู่ในหมู่ผู้มอบน้อมภักดีทั้งหลาย²

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتَ فَجْهَهَا فَفَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَانِنِينَ ﴿١٢﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทรากรรมถึงผู้ศรัทธาคือภริยาของฟิรเอาน์คือนางอาชีเยฮ์ บินด์ มะซาอิม นางได้ศรัทธาต่อนะบีมูซา อะลียฮิสสลาม เมื่อฟิรเอาน์รู้เรื่องการอีมานของนางต่อนะบีมูซา เขาจึงสั่งให้นาง เมื่อนางรู้ว่าสามีผู้เกรี้ยวกราดจะฆ่านางแล้ว นางได้วิงวอนต่อพระเจ้าของนางว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ในสวนสวรรค์ ณ ที่พระองค์ท่าน และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากฟิรเอาน์ และการกระทำของเขาคือการปฏิเสธศรัทธาและการอธรรม และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม คือพวกค็อพซาร์อียิปต์โบราณซึ่งเป็นพลพรรคของฟิรเอาน์ อัลหะซันกล่าวว่า เมื่อนางได้วิงวอนขอดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา ก็ทรงช่วยเหลือให้นางพ้นจากการฆ่าของฟิรเอาน์

² อีกอุทรากรรมหนึ่ง คือ มัรยัมบุตรีของอิมรอน ซึ่งนางเป็นผู้รักษาความบริสุทธิ์ในตัวของนาง ขณะที่เวลานั้นความชั่วและการทำซินากำลังครอบคลุมสังคมบนีอิสรอฮิล เช่น สภาพของสังคมในปัจจุบันนี้ ในประเทศอิสราเอล และประเทศอื่นๆ แต่สภาพสังคมเช่นนั้นก็ได้ทำให้มัรยัมต้องเสียความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงยกย่องให้เกียรติแก่นางด้วยการส่งวิญญาณของพระองค์ คือญิบรีลอะลียฮิสสลามไปยังนางแล้วใช้ให้เขาเป่าไปที่แขนเสื้อของนาง ด้วยเดขานุภาพของอัลลอฮ์ ลมเป่านั้นก็เข้าไปสู่ร่างกายของนาง แล้วนางก็ตั้งครมภ์เป็นอีซา มัรยัมได้อีมานต่อบัญญัติต่างๆ ของอัลลอฮ์และบรรดาคัมภีร์ต่างๆ ของอัลลอฮ์ และนางเป็นผู้หนึ่งผู้มอบน้อมจงรักภักดี และเป็นผู้นำบิดาอะฮ์ดต่ออัลลอฮ์

(67) ซูเราะฮ์ อัลมุลก

Al-Mulk

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 30 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุลก

ซูเราะฮ์ อัลมุลกเป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่น ๆ ที่เน้นหนักในเรื่องหลักการอะกีดะฮ์ ซึ่งเป็นหลักการใหญ่ ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเป้าหมายหลักที่สำคัญสามประการคือยืนยันถึงความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของอัลลอฮ์ในการให้มีชีวิต และการให้ตาย การแสดงออกซึ่งข้อพิสูจน์และหลักฐานถึงความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก และชี้แจงถึงบันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธ และต้อร์นที่มีต่อการฟื้นคืนชีพ และวันแห่งการชุมนุม

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงเป้าหมายอันดับแรก โดยกล่าวว่า อัลลอฮ์ผู้ลสะวะอะลานั้น อำนาจทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มกันจักรวาลทั้งหมด ซึ่งใบหน้าต่างก็ยอมจำนนต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงจัดระบบในจักรวาลทั้งหมดด้วยการสร้างและการให้บังเกิด “ความเจริญสุขจะมีแต่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์...”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงดบแต่งชั้นฟ้าของดุนยาด้วยดวงดาวที่มีประกายสดใส ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์และความเป็นเอกภาพของพระองค์ “พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาอาชญากรอย่างละเอียดพอสมควร โดยที่พวกเขาจ้องมองดูนรกขณะที่ยังกำลังเดือดพล่าน มันแทบจะระเบิดออกไปเพราะความเคียดแค้นต่อบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ และได้เปรียบเทียบทางกลับระหว่างบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้ศรัทธาตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรอมระหว่าง การชักชวนให้ทำความดีและการขู่ล้าทำบให้ละเว้นความชั่ว “เมื่อพวกเขาถูกโยนลง

ไปในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของมักรวญครางขณะที่มันกำลังเดือดพล่าน”

หลังจากได้นำหลักฐานและข้อพิสูจน์บางชนิดที่ซูเราะฮ์ได้เตือนถึงการลงโทษและความกริ้วของพระองค์จะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และบรรดาผู้ตั้งอริ้นเหล่านั้น

“พวกเจ้าจะปลอดภัยหรือ จากการที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ ณ ฟากฟ้า จะให้แผ่นดินสลับพวกเจ้าแล้วขณะนั้นมันจะหวั่นไหว”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเตือนและการขู่ส่ำทับแก่บรรดาผู้ที่ต่อต้านและปฏิเสธการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลว่า พวกเขาจะต้องประสบกับการลงโทษในขณะที่พวกเขามุ่งหวังที่จะให้ท่านรอซูล คือลัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม ประสบกับความตายและความพินาศแก่บรรดามุอมีนผู้ศรัทธา

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากอัลลอสุทรงทำลายฉันและผู้ที่อยู่ร่วมกับฉันหรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด” มันเป็นลัญจกร้ายที่น่าสะพรึงกลัวเสียนี้กระไร

คุณสมบัติของซูเราะฮ์นี้

ซูเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่า “อัลวาเกียฮ์” และ “อัลมุนญียะฮ์” แปลว่า ผู้คุ้มครอง ผู้อุปถัมภ์ และผู้ช่วยเหลือ เพราะซูเราะฮ์นี้ป้องกันหรือคุ้มครองผู้อ่านซูเราะฮ์นี้ให้พ้นจากการลงโทษในกุบูร ท่านนะบี คือลัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า “ซูเราะฮ์นี้ปกป้องและช่วยเหลือให้พ้นจากการลงโทษในกุบูร” (บันทึกโดย อัตติรมิซีย์)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ความเจริญสุขขงมีแต่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์¹ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง²
2. พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีความเป็น³ เพื่อจะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง⁴ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ
3. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ เจ้าจะไม่เห็นแต่อย่างใดในความไม่ได้สัดส่วนในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁵ ดังนั้นเจ้าจึงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นรอยร้าวหรือช่องโหว่บ้างไหม
4. แล้วจงหันกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง สายตานั้นก็จะกลับมายังเจ้าด้วยการยอมจำนน

تَبَرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلَكُوتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ﴿٢﴾

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِيهَا خَلْقًا
الرَّحْمَنِ مِن تَفْوُوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَل تَرَىٰ
مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا
وَهُوَ حَسِيبٌ ﴿٤﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ คือพระองค์จะให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงให้ต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ทรงให้ร่ำรวยและทรงให้ยากจน และทรงประทานให้และทรงหวงห้าม

² คือพระองค์ทรงอำนาจอย่างสมบูรณ์เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงบริหารและจัดระบบอย่างสมบูรณ์ในทุกกิจการ โดยปราศจากผู้โต้แย้งและผู้ต่อต้าน

³ บรรดาอุลมะฮากกล่าวว่า ความตายมิใช่การสูญสิ้นและการตัดขาดอย่างสมบูรณ์จากการมีชีวิตหากแต่เป็นการเคลื่อนย้ายจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่ยืนยันในข้อเฮียะฮ์ว่า คนตายนั้น ไต่ฮิน เห็น และรู้สึกในภพของเขา

⁴ เพื่อที่จะได้เห็นคนดีในหมู่พวกเจ้าจากคนเลว

⁵ คือเจ้าจะไม่เห็นการขาดตกบกพร่อง หรือการไม่ได้สัดส่วนหรือความแตกต่างกันอย่างมากมายแต่ทั่ว เป็นไปอย่างรัดกุม และเหมาะสมที่สุด

และในสภาพที่ละเอียด¹

5. และโดยแน่นอน เราได้ประดับท้องฟ้าของโลกนี้ด้วยดวงดาวเป็นแสงประทีป และเราได้ทำให้มันเป็นอาวูรไล่ชัฎฏอน² และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน³

6. และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง⁴

7. เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไป ในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของมังกรครวญครางขณะที่มันกำลังเคียดพลาถน

8. มันแทบจะระเบิดออกไปเพราะความเคียดแค้น⁵ ทุกครั้งที่พวกหนึ่งถูกโยนลงไป ในมัน

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِّلشَّيْطَانِ وَعَتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَسَاءُ الْمَصِيرُ ﴿٧﴾

إِذَا الْقَوُوفِيَا سَمِعُوا لَهُمَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ لَكُلَّمَا أَلْقِيَا فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمُ
خَزَنَتَهَا أَلْيَا تَكْرُبُ وَيُرِي ۗ

¹ อัลกุรฎูบียุกกล่าวว่า เจ้าจงกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง ครั้งที่สาม สายตาของเจ้าก็จะยอมจำนนและมีความยำเกรง เจ้าจะมองไม่เห็นสิ่งใดที่มีความบกพร่อง การที่ใช้ให้กลับมามองอีกครั้งหนึ่งนั้น เพราะการมองครั้งแรกอาจจะไม่เห็นความบกพร่อง ความมุ่งหมายที่ให้หันกลับมามองอีกครั้งหนึ่งนั้น คือ การมองหลาย ๆ ครั้ง

² คือประดับชั้นฟ้าชั้นแรก ซึ่งใกล้กับแผ่นดินด้วยดวงดาวเป็นแสงประทีป นักตีฟซริกกล่าวว่า ที่เรียกดวงดาวเป็นแสงประทีปนั้น เพราะมีแสงสว่างในเวลากลางคืนคล้ายกับแสงตะเกียง และทำให้มีประโยชน์ชนิดอื่นอีก คือใช้สำหรับขวางและขับไล่ชัฎฏอนซึ่งเป็นศัตรูของพวกเจ้า ซึ่งมันคอยแอบฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า ก้อตาดะฮุกกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงสร้างดวงดาวเพื่อประโยชน์ 3 ประการคือ เป็นการประดับชั้นฟ้าหนึ่ง เพื่อกว้างขวางและขับไล่ชัฎฏอน และเพื่อเป็นเครื่องหมายชี้แนะทางแก่ผู้เดินทาง ทางบกและทางทะเล

³ คือเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับชัฎฏอนในวันกิยามะฮฺ หลังจากมันได้ถูกเผาไหม้ในโลกตุณยา

⁴ การลงโทษนั้นมิได้จัดเตรียมไว้เฉพาะพวกชัฎฏอนเท่านั้น หากแต่ได้เตรียมไว้สำหรับทุก ๆ ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺที่เป็นญินและมนุษย์

⁵ คือเมื่อมะลาอิกะฮฺจับพวกเขาโยนลงไป ในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของนรกครวญครางเพราะความโกรธแค้นคล้ายเสียงร้องของลา

ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาว่า มิได้มีผู้ตักเตือน
มายังพวกเจ้าดอกหรือ¹

9. พวกเขาบอกว่า มิ ได้มีผู้ตักเตือนมายัง
เรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธ และเรากล่าวอีกว่า
อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดลงมา พวกท่าน
ต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างมาก²

10. และพวกเขาถั่วอีกว่า หากพวกเราฟัง
และใช้สติปัญญาใคร่ครวญ พวกเราก็จะมีได้มา
อยู่เป็นขานรกออย่างนี้ดอก³

11. พวกเขาอมสารภาพในความผิดของพวก
เขา แต่มันห่างไกลไปเสียแล้วสำหรับขานรกอ⁴

12. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงต่อพระเจ้าของพวก
เขาโดยทางลับ⁵ สำหรับพวกเขาจะได้รับการ
อภัยโทษ และรางวัลอันใหญ่หลวง

قَالُوا بَلْ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن سَمِيٍّ
إِن نَسْمَعُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿١﴾

قَالُوا لَوْلَا نُنزِّلُ آيَاتٍ كَمَا نُنزِّلُ آلَ مَرْيَمَ إِنْ كَانَتْ فِي كَيْفٍ مَّا كَانَتْ فِي أَحْسَنِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

¹ ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาทุกครั้งที่ได้ยินเสียงโยนลงไปว่า มิได้มีร่อซูลมาตักเตือนพวกเจ้าถึงการ
ลงโทษของอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ และเรียกร้องสู่การอีมานและการจงรักภักดีตักเตือนหรือ?

² พวกเขาตอบว่า มิ ได้มีผู้ตักเตือนมายังเรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธบรรดาร่อซูลเหล่านั้น โดยเราตอบได้
การเรียกร้องของพวกเขาว่า อัลลอฮ์มิได้ประทานสิ่งใดลงมาตามที่พวกท่านกล่าวและเรียกร้องเชิญชวน
พวกเราเลย หากแต่ท่านอยู่ในการหลงผิดทางสติปัญญาและการคาดคิดที่ผิดอย่างมาก

³ พวกเขาพารกกล่าวยอมรับในความผิดพลาดของพวกเขาว่า หากพวกเราให้มีสติปัญญาใคร่ครวญในสิ่งที่
เราได้รับการตักเตือนมา พวกเราก็จะไม่อยู่ในสภาพเช่นนี้ดอก

⁴ อิบน์ กะซีร์กล่าวว่า พวกเขาเสียใจในการกระทำผิดของพวกเข แต่ความเสียใจนั้นไม่บังเกิดผลอย่างใด
แก่พวกเขา ประโยคนี้เป็นการขอพรให้แก่พวกหลงผิด “ขออัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาห่างไกลจากความ
เมตตาของพระองค์”

⁵ คือพวกเขายำเกรงพระเจ้าของพวกเข โดยไม่เห็นพระองค์ และระงับการกระทำฝ่าฝืนโดยหวังความ
โปรดปรานของอัลลอฮ์

13. และพวกเจ้าจงปิดบังคำพูดของพวกเจ้าหรือเปิดเผยมันก็ตาม แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงอก¹

14. พระผู้ทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือพระองค์คือผู้รอบรู้อย่างถี่ถ้วน ผู้ทรงตระหนักยิ่ง²

15. พระองค์คือผู้ทรงทำแผ่นดินนี้ให้ราบเรียบสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นจงสัญจรไปตามขอบเขตของมัน และจงบริโภคน้ำจากปัจจัยยังชีพของพระองค์ และยิ่งพระองค์เท่านั้นการฟื้นคืนชีพ³

16. พวกเจ้าจะปลอดภัยหรือ จากการที่พระผู้ทรงสถิตอยู่ ณ พากฟ้าจะให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าแล้วขณะนั้นมันจะหวั่นไหว⁴

17. หรือว่าพวกเจ้าจะปลอดภัยจากการที่พระผู้ทรงสถิตอยู่ ณ พากฟ้า จะทรงส่งลมหอบก่อนกรวดให้กระหน่ำมายัง พวกเจ้า⁵ แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าการตกเดือนของข้าเป็นเช่นใด

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦٧﴾

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿٦٨﴾

هُوَ الَّذِي جَمَعَ لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ذُلُولًا فَاقْتَمُوا فِي مَنَاجِبِهَا وَكُوُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿٦٩﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُخَفِّفَ بِكُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿٧٠﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نُنزِلُ

¹ อิบน์อับบาส กล่าวว่า อาเยฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพราะพวกมุชริกีนได้วางแผนเพื่อจะทำร้ายท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอสูอะลียะฮ์ซัลลัม แต่ญิบรีลได้แจ้งข่าวการวางแผนตามที่พวกเขาได้พูดกันในระหว่างพวกเขาว่า จงปิดบังคำพูดของพวกท่านไว้ เพื่อมิให้พระเจ้าของมุฮัมมัดได้ยิน อัลลอฮ์จึงทรงแจ้งข่าวว่าไม่มีความลับอันใดที่จะถูกปกปิดจากพระองค์ได้

² คือพระผู้ทรงสร้างจะไม่รู้ถึงสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายดอกหรือ? แนนอนพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาอย่างละเอียดถี่ถ้วนไม่มีสิ่งใดที่จะรอดพ้นจากการรู้ของพระองค์ไปได้

³ อัลลอฮ์ทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบสะดวกเพื่อการสัญจรไปมาดังนั้นพวกเจ้าจะต้องกลับไปหาพระองค์เพื่อรับการตอบแทนการกระทำของพวกเจ้าในโลกคุณยານี้

⁴ คือถ้าอัลลอฮ์จะทรงให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าทั้งหมดลงไปในก้นบึ้งของแผ่นดินนี้และขณะที่มันสูบพวกเจ้าลงไปนั้นมันจะสั่นสะเทือนหวั่นไหว พวกเจ้าจะปลอดภัยหรือ?

⁵ คือถ้าอัลลอฮ์ ตะอาลา จะส่งลมพายุหอบเอาก่อนกรวด ก่อนอิฐ เช่นเดียวกับที่พระองค์เคยส่งมายังหมู่ชนญุ และบรรดาเจ้าของข้างพวกเจ้าจะปลอดภัยหรือ?

18. และโดยแน่นอน บรรดา(หมู่ชน)ก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว ดังนั้นการปฏิเสธคำเตือนของข้ามีผลเป็นอย่างไร¹

19. พวกเขามิได้มองไปดูนกที่ (บิน) อยู่เบื้องบนพวกเขาดอกหรือ มันทิ้งปีกและหุบปีก (ของมัน) ไม่มีผู้ใดจะไปจับดิ่งมันไว้ได้ นอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี แท้จริงพระองค์ทรงมองเห็นทุกอย่าง²

20. หรือผู้ใดเล่า ซึ่งเขาเป็นพลพรรคของพวกเจ้า ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าอื่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกปฏิเสธศรัทธานั้นมิใช่คนอื่นใดเลย นอกจากอยู่ในการหลงกลวงเท่านั้น³

21. หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า หากพระองค์ทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้ แต่ว่าพวกเจ้าตั้งมั่นอยู่ในความหยิ่งยโส และห่างไกลจากความจริง⁴

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٦٧﴾

أُولَئِكَ رَوَّأُوا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ وَبَقِضْنَ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿٦٨﴾

أَمَنَ هَذَا الَّذِي هُوَ مُجَدِّدُ كَيْفِ بَصِيرَتِكَ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِنَّ الْكُفْرَانَ إِلَّا فِي عُرُورٍ ﴿٦٩﴾

أَمَنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكَ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَل لَّجُوا
فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٧٠﴾

¹ หมู่ชนก่อนหน้าพวกเขา เช่น พวกอ้ายต พวกชะมุตและอื่นๆ ได้ปฏิเสธบรรดาราชูสลมามาก่อนแล้ว ดังนั้นการปฏิเสธต่อคำตักเตือนของเขานั้นทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างสาสมและคู่ควร

² พวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญดอกหรือขณะที่นกกำลังบินอยู่เบื้องบนพวกเขา ซึ่งจะเห็นได้ว่ามันไม่มีใครสามารถที่จะจับดิ่งมันได้นอกจากอัลลอฮ์พระผู้ทรงกรุณาปรานี ซึ่งความเมตตาของพระองค์แผ่คลุมไปทั่วจักรวาล

³ อิบน์อับบาส กล่าวว่า ใครจะช่วยเหลือพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของข้าหากข้าต้องการที่จะลงโทษพวกเจ้า พวกปฏิเสธศรัทธาในการเชื่อมั่นของพวกเขาว่าพระเจ้าของพวกเขาให้คุณและให้โทษนั้นมิใช่คนอื่นใดเลยนอกจากอยู่ในการโง่เง่าอย่างมาก และการหลงผิดอย่างชัดเจน

⁴ ใครเล่าที่จะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ หากอัลลอฮ์จะทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์จากพวกเจ้า แต่ว่าพวกเขาเหล่านั้นยังคงยืนกรานอยู่บนการตั้งมั่นและผินหลังหนีจากสัจธรรมและการศรัทธา

22. ผู้ที่เดินคว่ำคามาบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตองกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงบนแนวทางที่เที่ยงตรง¹

23. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกเขา และทรงทำให้พวกเขามีหู มีตา และมีหัวใจ ส่วนน้อยเหลือเกินที่พวกเขาจะขอบคุณ²

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์เป็นผู้ทรงแพร่เผ่าพันธ์ของพวกเขาในแผ่นดิน และพวกเขาจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์³

25. และพวกเขา กล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาณนี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง⁴

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ ความจริงฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันแจ่มแจ้งเท่านั้น⁵

أَمَّن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٩﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٠﴾

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧١﴾

¹ นักตีฟิรากล่าวว่า : นี่คืออุทาหรณ์ที่อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบระหว่างมุอ์มินกับกาฟิร คนกาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธาเปรียบเสมือนคนตาบอดที่เดินไปตามมยดากรรม เขื่อนแซงและเดินก้มหน้า เพราะไม่มีเป้าหมายกับคนมุอ์มินผู้ศรัทธาที่เดินมองเห็นทางจึงเดินด้วยความมั่นใจ ไม่สะเปะสะปะเหมือนคนตาบอด

² มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงบังเกิดพวกเขาจากความว่างเปล่าหรือไม่มีอะไรมาก่อนเลย และทรงประทานหรือมัดความโปรดปรานแก่พวกเขา คือ การฟัง การเห็น และสติปัญญา การกล่าวถึงอวัยวะเหล่านี้เพราะเป็นสื่อแห่งความรู้และความเข้าใจ แต่พวกเขาชอบคุณต่อพระเจ้าของพวกเขา น้อยเหลือเกินต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่เหลือคณานับ

³ คือพระองค์ทรงสร้างพวกเขา และทรงให้มีจำนวนมากมายในแผ่นดินนี้ และพวกเขาจะต้องกลับไปหาพระองค์องค์เดียวเพื่อการสอบสวนและการตอบแทน

⁴ พวกเขาจะกล่าวว่า เมื่อใดการถูกรวบรวมและการตอบแทนที่พวกท่านสัญญากับเรานั้นจะเกิดขึ้น คำพูดเช่นนี้เป็นการเย้ยหยันจากพวกเขา

⁵ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาว่า ความรู้เกี่ยวกับขามอวสาน และเวลาการลงโทษนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ไม่มีใครรู้นอกจากพระองค์ ฉันเป็นเพียงรูฮุลตักเตือนพวกท่านถึงการลงโทษของอัลลอฮ์เท่านั้น

27. ต่อเมื่อพวกเขาเห็นมัน (การลงโทษ) ไกลเข้ามาแล้ว ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะหม่นหมองและจะมีเสียงกล่าวว่า นี่คือนสิ่งที่พวกเจ้าร้องขอ (ในโลกตุนยา)¹

28. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากอัลลอฮ์จะทรงทำลายฉัน และผู้ที่อยู่ร่วมกับฉัน หรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด²

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราศรัทธาต่อพระองค์ แล้วเราขอมอบหมายแด่พระองค์ แล้วจะได้รู้ว่า ใครผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง³

30. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง ดังนั้นผู้ใดเล่าจะนำน้ำที่ท่วมท้นมาให้พวกท่าน⁴

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِمَدْعُورِكُمْ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا
فَمَنْ يُمْسِكُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَاسْتَعْمَلُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
بِمَاؤٍ مَعِينٍ

¹ ครั้นเมื่อพวกเขาชมองเห็นการลงโทษใกล้ตัวเข้ามาแล้ว และมองเห็นความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ ความหม่นหมอง ความเศร้าก็จะปรากฏขึ้นบนใบหน้าของพวกเขา จะมีเสียงมะลาอิกะฮ์กล่าวขึ้นว่า นี่คือนสิ่งที่พวกท่านเคยเรียกร้องในโลกตุนยา และพวกท่านรีบเร่งจะให้มันเกิดขึ้นโดยพวกท่านเหยียหยัน และปฏิเสธมัน

² คือหากอัลลอฮ์ทรงให้ฉันตายไปพร้อมกับผู้ที่อยู่ร่วมกับฉัน คือบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธาแล้ว ใครเล่าจะคุ้มครองพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดของอัลลอฮ์

³ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ เราขอมอบหมายการงานทุกอย่างของเราแด่พระองค์ มิใช่ทรัพย์สินหรือตัวบุคคลแล้วพวกเจ้าจะได้รู้ในเร็ววันนี้ ใครคือผู้ใดอยู่ในการหลงผิด พวกเราหรือพวกท่าน?

⁴ คือจงบอกแก่ฉันซิว่า เมื่อน้ำของพวกท่านใช้ดื่มอยู่นั้นเหือดแห้งลงไปยังกันบึงของแผ่นดิน โดยที่พวกท่านไม่สามารถที่เอามันออกมาได้ ใครเล่าที่จะเอามันออกมาให้แก่พวกท่าน จนกระทั่งมันปรากฏออกมาไหลรินอยู่บนหน้าแผ่นดินอื่นจากอัลลอฮ์แล้วจะมีผู้ใดบ้างสามารถกระทำได้ แล้วทำไมเล่าพวกท่านจึงตั้งภาคีอื่น ๆ ร่วมกับพวกผู้สร้าง ผู้ประทານริศกี?

(68) ซูเราะฮ์ อัลกอลัม

سورة القلم

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 52 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกอลัม

ซูเราะฮ์ อัลกอลัม เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในหลักการศรัทธา และการอิमान ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญที่เป็นหลัก 3 เรื่องด้วยกัน

1. เรื่องศาสน์ คือการสงสัย ซึ่งพวกกุฟฟารมักกะฮ์นำมาเป็นข้ออ้างเกี่ยวกับการเรียกร้องเชิญชวนของมุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลาฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม
2. เรื่องของชาวสวน เพื่อชี้แจงผลของการเนรคุณต่ออิมะฮ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา
3. โลกอาคิเราะฮ์ที่มีทั้งความน่ากลัว และความรุนแรงของวันนั้น และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับ 2 กลุ่ม คือ บรรดามุสลิมและพวกอาชญากร

แต่เป้าหมายหลักซึ่งซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงมากที่สุดคือ เรื่องการยืนยันการเป็นนะบีของมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานถึงตำแหน่งอันสูงของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เกียรติยศของท่าน และการปลื้มตัวให้พ้นจากข้อกล่าวหา ซึ่งพวกมุชริกีนได้กล่าวหาท่านว่าเป็นบ้า และซูเราะฮ์ได้แจ่มแจ้งมารยาทอันยิ่งใหญ่ของท่าน และความดั่งามอันสูงส่งของท่าน

“นูน ขอสาบานด้วยปากกาและสิ่งที่พวกเขาขีดเขียนด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า เจ้ามิได้เป็นผู้เสียดสี และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกอาชญากรที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาคือการลงโทษ และการตอบแทนที่สาสม

“ดังนั้นเจ้าอย่าได้ปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธเลย พวกเขาใคร่ที่จะเห็นว่า หาก

เจ้าอ่อนข้อแล้วพวกเขาก็จะอ่อนข้อตาม และเจ้าอย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ ในการปฏิเสธของพวกเขาคืออีมัตอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ด้วยการส่งทูตคนสุดท้าย คือลลิลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม มายังพวกเขา และการปฏิเสธของพวกเขาก็ในเรื่องนั้น ด้วยเรื่องของชาวสวนซึ่งครอบครองสวนที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยต้นไม้ของมัน โดยที่พวกเขาเนรคุณต่ออีมัตของอัลลอฮ์ พวกเขาได้หวังแทนสิทธิ์ของคนยากจนอนาถา อัลลอฮ์จึงทรงทำให้สวนของพวกเขาไหม้และทำให้เรื่องของพวกเขาเป็นนิทานอุทาหรณ์แก่ผู้ที่ไม่ใคร่ครวญ

“แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา ดังเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันเป็นนยามรุ่ง และพวกเขามีได้กล่าวคำว่า “อินชาอัลลอฮ์” ดังนั้นการลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอนหลับอยู่ครั้นในตอนเช้ามันก็กลายเป็นเช่นถูกตัดอย่างราบเรียบ”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้เปรียบเทียบบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธากับพวกอาชญากร ทั้งนี้ตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรวมระหว่างกรซัคฆวนให้กระทำความดี และการขู่ส้าทับให้ละเว้นจากการทำความชั่ว

“ดังนั้น จะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อมเสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาผู้กระทำความผิดกระนั้นหรือ?”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงวันกิยามะฮ์ สภาพและความน่ากลัวของวันนั้น และท่าทีของพวกอาชญากรในวันที่ยากลำบากวันนั้นซึ่งพวกเขาไม่สามารถกระทำได้

“วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น (ในวันกิยามะฮ์พระเจ้าจะมาตัดสินคดี หน้าแข้งของพระองค์จะถูกเลิกขึ้น) และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสูญุต แต่พวกเขาไม่สามารถจะสูญุตได้”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการใช้ให้รอซูล คือลลิลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม อดทนต่อการทำร้ายของพวกมุชริกีนอย่าให้ระคายเคืองต่อสิ่งที่ได้ประสบกับท่านในการเผยแผ่ตะวะฮ์ของอัลลอฮ์เช่นเดียวกับที่ได้เกิดขึ้นกับนะบีญุสอะลัยฮิสสลาม ขณะที่ทอดทิ้งหมู่ชนของเขาและรีบไปโดยสารกับเรือในทะเล

“ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อไปเกิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของปลา (นะบีญุส) ขณะที่เขาวางวนเขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. นู่น ขอสาบานด้วยปากกา และสิ่งที่พวกเขา
ขีดเขียน¹
2. ด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า
เจ้ามิได้เป็นผู้เสียสติ
3. และแท้จริงสำหรับเจ้านั้นมีรางวัลอย่างมีขาด
สาย
4. และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่²
5. แล้วเจ้าจะได้เห็นและพวกเขาก็จะได้เห็น
6. ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าคือผู้วิกลจริต

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

مَا أَنْتَ بِعَبْدٍ مِنْكَ بِمُحْسِنُونَ ﴿٢﴾

وَإِنَّكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

فَسَبِّحْهُ وَابْصُرْ ﴿٥﴾

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

¹ อักษรนู่น เป็นพยัญชนะตัวหนึ่งในภาษาอาหรับ เช่นเดียวกับอักษรตัวอื่นๆ ที่ได้นำมากล่าวไว้เช่นกัน ในซูเราะฮ์ต่างๆ เช่น ก็อฟ ศอด ฮามิม เป็นต้น อันเป็นการแสดงถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานและอัลลอฮ์ ตะอาลา เท่านั้นที่ทรงทราบความมุ่งหมายอันแท้จริง การที่พระองค์ทรงนำเอาเครื่องขีดเขียน เช่น ปากกามาเป็นเครื่องสาบาน ก็เพื่อให้มนุษย์ทั้งหลายได้เกิดความสนใจในการขีดเขียน เช่นเดียวกับการรู้จักอ่าน และทรงสาบานด้วยสิ่งที่พวกเขาขีดเขียนเป็นตัวหนังสือหรือเป็นรูปร่างต่างๆ นอกจากนี่ยังครอบคลุมไปถึงเครื่องเขียนต่างๆ เครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องคอมพิวเตอร์อีกด้วย

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประกาศยืนยันถึงสุขภาพจิตของท่านนะบี คืออัลลลอฮุอะลัยฮิวซัลลัมว่ายังเป็นปกติมิได้มีอาการวิปริตผิดธรรมดาหรือเป็นคนเสียสติดังที่พวกมุชริกีนได้กล่าวใส่โคล่ไม่ พร้อมกับแจ้งให้ทราบอีกว่า การตอบแทนคุณความดีแต่ท่านนะบีจะมีค่าอย่างท่วมท้นตลอดระยะเวลาที่ท่านทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาของพระองค์ และว่าท่านนะบีคืออัลลลอฮุอะลัยฮิวซัลลัม อยู่ในจรรยามรยาบทที่ยิ่งใหญ่ เป็นแบบอย่างอันดีงามแก่มวลมุสลิมินและบุคคลทั่วไป

14. โดยถือว่าเขาเป็นผู้มีทรัพย์สินและมีบุตร
หลานมาก

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٦٨﴾

15. เมื่ออายาต (อัลกุรอาน) ทั้งหลายของเราถูก
สาธยายแก่เขา เขากล่าวว่าเป็นนิยายเหลวไหล
สมัยก่อน

إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالُوا كُفٌّ تُبَدَّلُ
الْأُولَىٰ ﴿٦٩﴾

16. เราจะดีตราเขาจนปลายจมูก¹

سَنَسِفُهُ عَلَىٰ الرُّطُومِ ﴿٧٠﴾

17. แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา² ดังเช่นที่
เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขา
สาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในยามรุ่ง

إِنَّا بَلَوْتُهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿٧١﴾

18. และพวกเขามีได้กล่าวคำว่า “อินชา อัล-
ลอส”

وَلَا يَسْتَوُونَ ﴿٧٢﴾

19. ดังนั้น การลงโทษจากพระเจ้าของเขาก็ได้
มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอน
หลับอยู่

فَطَافَ عَلَيْهِمُ طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٧٣﴾

20. ครั้นในตอนเช้า มันก็กลายเป็นเช่นถูกตัด
อย่างราบเรียบ

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٧٤﴾

21. ดังนั้นพวกเขาจึงถูกตะโกนให้ตื่นแต่เช้าตรู่

فَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٧٥﴾

¹ นักตีฟซีรากล่าวว่าผู้ที่อ้างว่าเขามีทรัพย์สินเงินทองและบุตรหลานมากมายคือ “อัลวะลีด อิบน์ลุ มุหฺ-
เราะฮ์” เขาบังอาจกล่าวว่าอัลกุรอานเป็นนิยายเหลวไหลเรื่องเก่าโบราณของคณสมัยก่อน ด้วยเหตุนี้
อัลลอฮ์จึงทรงดีตราจนปลายจมูกของเขาอันเป็นสัญลักษณ์แห่งความชั่วและนำเกลียดตลอดชีวิตของเขา

² คือเราได้ทดสอบพวกเขาทุกฝ่ายมักกะฮ์ให้มีทรัพย์สินลูกหลานและมีเกียรติ แต่พวกเขาไม่ชอบคุณใน
ความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ทรงให้แก่พวกเขา ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังรอซูลของ
เรา เราจึงให้พวกเขาประสบกับความแห้งแล้งกันดารและการฆ่าฟันกันหวังว่าพวกเขาจะรู้สึกกลับเนื้อ
กลับตัวดังเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน

22. จงเข้าไปในสวนของพวกท่านในตอนเช้าตรู่
เถิด หากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้

أَنْ أَغْدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾

23. แล้วพวกเขาพากันออกไป แล้วพวกเขาพูด
กระซิบซึ่งกันและกันอย่างเบาๆ

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٣﴾

24. ว่า วันนี้อ่าได้ให้คนยากจนขัดสนสักคน
หนึ่ง เข้าไปหาพวกท่านในสวนนั้น

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

25. และพวกเขาก็ได้ออกไปแต่เช้า ตั้งใจว่าจะ
เก็บผลไม้ให้หมดก่อนที่คนยากจนจะเข้าไปใน
สวน

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾

26. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นสวน (อยู่ในสภาพที่
ถูกทำลาย) พวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริงพวก
เราหลงทางเสียแล้ว

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾

27. (บางคนกล่าวว่า) เปล่าดอก พวกเราถูก
หวงห้ามสิทธิ์เสียแล้ว

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

28. คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่งในหมู่พวกเขา
กล่าวว่า ฉันมิได้บอกพวกท่านดอกหรือว่า
ทำไมพวกท่านจึงไม่กล่าวสดุดีแต่อัลลอฮ์

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ يَأْمُرْ لَكُمْ أَنْ لَا تُسَبِّحُوا ﴿٢٨﴾

29. พวกเขาจึงกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้า
ของเราแท้จริงเรานั้นเป็นผู้อธรรม

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. แล้วบางคนในหมู่พวกเขาก็หันไปต่อว่า
ซึ่งกันและกัน

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَمَّزُونَ ﴿٣٠﴾

31. พวกเขากล่าวว่าความหายนะประสบแก่
เราแล้ว เพราะเราเป็นผู้ละเมิดฝ่าฝืน

قَالُوا إِنَّا بِلِقَائِنَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

32. บางทีพระเจ้าของเรา จะทรงเปลี่ยนแปลง
สิ่งที่ดีกว่าให้แก่เรา แท้จริงเราหวังในความมอภัย
ต่อพระเจ้าของเรา

عَسَىٰ رَبِّنَا أَنْ يَبَدِّلَ لَنَا حَمِيمًا بِئَاتِنَا إِنَّا لَنْ رَتِينَا رَعُونَ ﴿٣٢﴾

33. เช่นนั้นแหละการลงโทษและแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่แน่ หากพวกเขาล่วงรู้¹

34. แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา นั่นคือสวนสวรรค์หลากหลายแห่งบรมสุข²

كَذَلِكَ الْمَثَابُ وَالْمَثَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كُنُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٦٨﴾

¹ นักตีฟฮิรากล่าวว่า “มีชายมุสลิมคนหนึ่งพำนักอยู่ใกล้เมืองคือนอาอู นครหลวงของประเทศเยเมน ชายคนนั้นมีสวนแปลงหนึ่งที่เต็มไปด้วยอินทผลัม พืชพันธุ์และผลไม้หลากหลายชนิด เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวเขาจะเรียกคนยากจนขัดสนให้มารับส่วนแบ่งของพวกเขาอย่างครบสมบูรณ์พร้อมกับเลี้ยงดูให้เกียรติแก่พวกเขาอย่างเต็มที่ ครั้นเมื่อเจ้าของสวนแห่งนี้ได้ตายไป ลูกชายสามคนก็ได้รับมรดกจากบิดาของพวกเขา ชายสามคนซึ่งเป็นเจ้าของสวนแปลงนั้นได้กล่าวกันว่า บัดนี้เรามีลูกหลานมากมาย ทรัพย์สินที่เราถืออยู่น้อย เราไม่สามารถที่จะแบ่งส่วนของพวกยากจนขัดสนเช่นที่บิดาของเราได้กระทำไปแล้ว พวกเขาก็ได้ปรึกษารื้อกันและตกลงที่จะไม่แบ่งส่วนให้แก่คนยากจนขัดสน และตกลงที่จะเก็บเกี่ยวพืชผลในเวลาเช้าตรู่ เพื่อมิให้ใครได้รู้เห็น และพวกเขาก็ได้สวดสาบานที่จะกระทำเช่นนั้นในเวลากลางคืนอัลลอฮ์ตะอาลา ได้ส่งไฟเข้าไปเผาผลาญสวนของพวกเขา ต้นอินทผลัม พืชพันธุ์และผลไม้ถูกเผาผลาญอย่างราบเรียบ รุ่งเช้าพวกเขาได้ออกไปยังสวนของพวกเขาเมื่อเดินเข้าไปพวกเขาไม่พบอะไรเลย ก็คิดว่าคงเดินผิดทางเสียแล้ว ต่อมาก็คือเป็นที่ประจักษ์ว่าพวกเขากำลังเดินอยู่ในสวนของพวกเขาและตระหนักกันว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงลงโทษพวกเขา เพราะเจตนาอันชั่วช้าของพวกเขา พวกเขาจึงเสียใจและขอภัยโทษ กลับเนื้อกลับตัวหลังจากความพิชานได้ประสบแก่พวกเขาแล้วตั้งแต่อายะฮ์ที่ 17 ถึง 33 คือเรื่องของชาวสวนที่ได้เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทดสอบพวกเขาด้วยการให้นิอัมดอย่างสมบูรณ์ แต่เนื่องด้วยพวกเขาไม่ขอบคุณพระองค์ด้วยการแบ่งสรรปันส่วนให้แก่คนยากจนขัดสน พระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาอย่างทันตาเห็นและพวกเขาก็ขอภัยโทษสำนึกผิดของพวกเขา แต่หลังจากได้สูญเสียนิอัมดไปหมดสิ้นแล้ว อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงนำเรื่องของชาวสวนมากล่าวไว้เพื่อเป็นนิกัศนูฮฺอาหฺรณฺแก่พวกกุฟฟารุเกรซ หวังว่าพวกเขาจะสำนึกผิดและขอภัยโทษเช่นเดียวกับที่ชาวสวนได้กระทำมาแล้ว การลงโทษเช่นนี้ซึ่งได้ประสบแก่ชาวสวนจะประสบแก่พวกกุเรซ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกจะยิ่งใหญ่มากยิ่งกว่าการลงโทษในโลกนี้ หากพวกเขารู้และเข้าใจ อิบฺนุ อับบาสกล่าวว่า อุทาหรณ์นี้สำหรับชาวมักกะฮฺ ขณะที่พวกเขาออกไปทำสงครามบัตร์ พวกเขาสาบานว่าจะไม่กลับสู่นครมักกะฮฺ จนกว่าพวกเขาจะฆ่ามุฮัมมัด คือลลิลลอสฺฮุอะลัยฮิวะซัลลิมและบรรดาสาวก ขณะที่พวกเขาออกไปพวกเขา ก็ดื่มเหล้าร่ำร้องรำทำเพลง โดยมีนักร้องหญิงร่วมไปด้วย อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้พวกเขาผิดหวัง คือพวกเขาถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย ในที่สุดก็ประสบความพ่ายแพ้อย่างน่าอัปยศ เช่นเดียวกับชาวสวนที่ออกไปในสวนโดยตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเก็บเกี่ยวพืชผลในสวนของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ผิดหวัง

² คือสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริงนั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทนในวันอาคีเราะฮฺ คือสวนสวรรค์ในนั้นจะไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากความสุขอย่างเดียวเท่านั้น

35. ดังนั้นจะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อม
เสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาผู้กระทำผิด
กระนั้นหรือ

أَفَجَعَلْنَا السَّيِّئِينَ كَالنَّجِيِّينَ ﴿٦٥﴾

36. เกิดอะไรขึ้นแต่พวกเขา ทำไมพวกเขาจึง
ตัดสินใจเช่นนั้น

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٦٦﴾

37. หรือว่าที่พวกเขามีคัมภีร์ไว้สำหรับอ่าน

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٦٧﴾

38. ซึ่งในคัมภีร์นั้นมีสิ่งสำหรับพวกเขาที่พวก
เจ้าจะเลือกเอาได้

إِنْ لَكُمْ فَيْدٌ مِمَّا نَحْنُ بِعَارِيُونَ ﴿٦٨﴾

39. หรือว่าพวกเขาสัญญาผูกพันกับเราจน
กระทั่งถึงวันกียามะฮ์ว่า แท้จริงสำหรับพวก
เจ้านั้นจะได้ตามที่พวกเขาตัดสินเอาไว้

أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْيَوْمِآةِ

إِنْ لَكُمْ مَّا تَعْتَكُمُونَ ﴿٦٩﴾

40. (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า คนใดในหมู่
พวกเขาจะเป็นหัวหน้าในการตัดสินเรื่องนั้น

سَلِّمْهُمْ أَنَّهُمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ﴿٧٠﴾

41. หรือว่าพวกเขามีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ก็จงให้
พวกเขานำหุ้นส่วนเหล่านั้นของพวกเขามา ถ้า
หากพวกเขาสัตย์จริง¹

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِحُكْمِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 35 ถึง 41 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบปฏิเสธแก่พวกมุชริกีนในข้ออ้างของพวกเขา เป็นการตำหนิและปฏิเสธโดยตั้งเป็นคำถามรวม 7 ข้อ คือ

1. จะให้เราปฏิบัติกับบรรดาผู้นอบน้อมที่จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ เสมือนกับพวกกระทำผิดที่พวกเขาทำบาปใหญ่ๆ กระนั้นหรือ?
2. เกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาจนถึงพวกเขาอ้างด้วยคำกล่าวอ้างเช่นนี้?
3. ทำไมพวกเขาจึงให้คำตัดสินเช่นนั้น อะไรคือหลักฐานของพวกเขา?
4. หรือว่าพวกเขามีคัมภีร์ซึ่งรอสกุลของอัลลอฮ์นำมาให้พวกเขาอ่านกันโดยมีข้อตัดสินที่พวกเขาตัดสินเข้าข้างตนเองว่าพวกเขาจะได้รับสิทธิพิเศษในวันกียามะฮ์มากกว่าบรรดามุอฺมินจะได้รับ และว่าพวกเขามีสิทธิที่ขอลือเลือกเอาได้ตามใจชอบกระนั้นหรือ? คำตอบก็คือ ไม่...
5. หรือว่าพวกเขามีสัญญาผูกพันกับเราไม่สามารถที่จะลบล้างได้จนกระทั่งวันกียามะฮ์ว่า พวกเขามีสิทธิที่จะตัดสินเข้าข้างตัวเองได้ โดยที่พวกเขาจะมีส่วนได้ดียิ่งกว่าบรรดามุอฺมินจะได้รับ
6. มุฮัมมัดจงถามบรรดาหัวหน้าของพวกเขาว่า ใครจะเป็นผู้รับรองในการตัดสินของพวกเขาเช่นนั้น
7. หรือว่าพวกเขามีหุ้นส่วนที่เห็นชอบในเรื่องนี้ที่คู่ครองพวกเขาก็ให้นำมา หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง

42. วันที่หน้าแข็งจะถูกเลิกขึ้น (ในวันกียามะฮ์ พระเจ้าจะมาตัดสินคดี หน้าแข็งของพระองค์ จะถูกเลิกขึ้น) และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสูญุด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสูญุดได้¹

43. สายตาของพวกเขาจะระห้อย ความต่ำต้อย จะปกคลุมพวกเขา และแน่นอนพวกเขาเคยถูก เรียกให้มาสูญุดแล้ว ขณะที่พวกเขายังอยู่ใน สภาพที่ปลอดภัยดี²

44. ดังนั้นจงปล่อยให้ข้าเถิด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธ ต่ออัลกุรอาน เราจะนำพวกเขาลงสู่ (การลง โทษ) ที่ละชั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้³

45. และข้าจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขา แท้จริง อุบายของข้านั้นแข็งแกร่งนัก⁴

46. หรือว่าเจ้าได้ขอคำตอบแทนจากพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงแบกภาระหนักเพราะมีหนี้

يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٦٢﴾

خَئِيفَةً أَبْصَرُوهُمْ زَهْفُهُمْ ذُلًّا وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٦٣﴾

فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْشُرُونَ ﴿٦٤﴾

وَأَمْلَى لَهُمْ أَنْ يَكِيدُوا مِنِّي ﴿٦٥﴾

أَمْ تَسْتَلْهُمُ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّعْرُومٍ مُتَقَلِّبُونَ ﴿٦٦﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด โดยชี้แจงข้อเท็จจริงที่จะเกิดขึ้นในวันกียามะฮ์ เพื่อให้พวกเขาไม่มีความละอายต่อ ความห้อยยโส โอหังของพวกเขาว่า ในวันแห่งความหวาดกลัวและความคับขัน พระเจ้าจะมาเพื่อชี้ขาด ตัดสิน และหน้าแข็งจะถูกเลิกขึ้น มุอมีนและมุอมีนะฮ์ทุกคนจะก้มลงสูญุด และพวกมุนาฟิกินชายและ พวกมุนาฟิกินหญิงพยายามที่จะก้มลงสูญุด แต่ก็ไม่สามารถจะกระทำได้ เพราะหลังของแต่ละคนในหมู่ พวกเขาเป็นแผ่นเดียวกัน ทั้งนี้เป็นการทดสอบพวกเขา เพื่อจะได้รู้ว่าใครคือผู้ที่สูญุดด้วยการอวดอ้าง และไม่มีความจริงใจ

² สายตาของพวกเขาจะระห้อยไม่กะพริบเพราะความกลัวอย่างหนัก ความต่ำต้อยอย่างสุดแห่งความ ต่ำต้อยปกคลุมพวกเขา พวกเขาเคยถูกเรียกให้สูญุดในโลกดุนยา โดยที่พวกเขาเป็นผู้ที่ปลอดภัยและมี สุขภาพสมบูรณ์ดี แต่พวกเขาไม่สูญุดเพราะความเย่อหยิ่งและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขา

³ ดังนั้นจงปล่อยให้เป็นหน้าที่ของข้าเถิด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอานนี้ ข้าจะปกป้องเจ้าให้พ้นจาก ความชั่วร้ายของเขาและข้าจะแก้แค้นแทนเจ้า และข้าจะนำพวกเขาไปสู่การลงโทษเป็นชั้นๆ จนกระทั่ง ถึงความพินาศหายณะโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้ตัว

⁴ ข้าจะประวิงเวลาแห่งความตาย และการลงโทษของข้านั้นแข็งแกร่งยิ่งนักไม่มีใครสามารถล่วงรู้ได้

47. หรือว่าพวกเขาอยู่ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขากลับนึกเอาไว¹

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٧﴾

48. ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อไปเกิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของปลา (นะบียูนุส) ขณะที่เขาวิงวอนเขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَالِحِ الطَّوْغَاتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

49. หากมิใช่เพราะความเมตตาจากพระเจ้าของเขามีมายังเขาแล้ว เขาคงถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน และเขาจะถูกตำหนิตัว

لَوْلَا أَنْ نَدَارِكُهُ نِعْمَةً مِنْ رَبِّهِ لَكُنَّا مِنَ الْغَالِيَةِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

50. แต่พระเจ้าของเขาได้ทรงคัดเลือกเขา และทรงทำให้เขาอยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี²

فَأَجْنِبْ رُبَّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

51. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นแท้จะทำให้สายตาของพวกเขาจ้องเขม็งไปยังเจ้า เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอาน พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงเขาเป็นคนบ้าแน่ๆ³

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَرْفُؤُنَاكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴿٥١﴾

¹ หรือว่าเจ้าได้ขอคำจ้างตอบแทนในการเผยแพร่ศาสนา พวกเขาจึงผินหลังให้กับการศรัทธา เพราะพวกเขาต้องรับภาระหนักจนเป็นหนี้เป็นสิน หรือว่าพวกเขาอยู่ในสิ่งเร้นลับที่จารึก อยู่ในหลุฮัลมะหุฟุซแล้วพวกเขาก็นำมาบอกเล่ากันต่อมาว่า พวกเขาดียิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นพวกเขาจึงยืนกรานอยู่บนการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืน

² ใ้มุฮัมมัดอดทนต่อการทำร้ายของพวกเขา และจงดำเนินต่อไปตามที่เจ้าถูกบัญชาให้เผยแพร่ศาสนาแห่งพระเจ้าของเจ้าอย่าได้เป็นเช่น ยูนุส อิบน์ มัดตา อะลียฮิสสลาม เมื่อเขาโกรธหมู่ชนของเขาเพราะพวกเขาไม่ศรัทธา ดังนั้นเขาจึงหนีพวกเขาออกไปขึ้นเรือและปลาก็ได้กลืนเขาเข้าไปในท้องของมันขณะที่เขาอยู่ไม่ท้องปลา เขาได้วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา โดยที่เขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์ว่า

(لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) หากมิใช่เพราะความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขาแล้ว เขาคงจะถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน ณ ที่ดินไม้และภูเขา และเขาคงถูกประณามตามที่เขาได้ปฏิบัติไป แต่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เขาด้วยความสำเร็จในการกลับเนื้อกลับตัว เขาจึงไม่ถูกตำหนิตัวแล้วพระเจ้าของเขาก็ทรงคัดเลือกเขาและให้เขาเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ใกล้ชิดกับพระองค์

³ พวกกุฟฟารนั้นเพราะความเป็นศัตรูของพวกเขาต่อเจ้า สายตาของพวกเขาจะจ้องเขม็งไปยังเจ้าเพราะความโกรธแค้นขณะที่พวกเขาได้ยินเจ้าอ่านกุรอาน พวกเขาจะกล่าวเพราะความแค้น และความอิจฉาต่อเจ้าว่า มุฮัมมัดนั้นเป็นบ้า

52. แต่อัลกุรอานนั้นมีใช้อื่นใด นอกจากเป็น
ข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหมด¹

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

---

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตอบโต้พวกเขาว่า อัลกุรอานปาฏิหาริย์ฉบับนี้มีได้เป็นอย่างอื่น นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์และเป็น

(69) ซูเราะฮ์ อัลฮากเกาะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 52 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮากเกาะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลฮากเกาะฮ์เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ คือเน้นหนักในเรื่องของอะกิดะฮ์และการศรัทธา สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องต่างๆ หลายเรื่อง เช่น วันกิยามะฮ์และสภาพอันน่ากลัวของวันนั้น เรื่องของประชาชาติสมัยก่อนอิสลามที่ปฏิเสธศรัทธา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับพวกเขาเหล่านั้น เช่น พวกอ้าต ชะมูด ลูฏ ฟีรอาฮ์ และนูหฺ รวมทั้งพวกบ่อนทำลายที่ล่องละเมิดในแผ่นดิน เรื่องของมุอฺมินที่ได้รับการความสุข และกาฟิรที่ได้รับการทุกข์ แต่จุดมุ่งหมายหลักของซูเราะฮ์ คือ ยืนยันถึงความจริงของอัลกุรอานว่าเป็นคำกล่าวของพระเจ้าทรงปรีชาญาณ ทรงรอบรู้และความบริสุทธิ์ของท่านรอซูลคือลิลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม จากข้อกล่าวหาของฝ่ายตรงข้ามที่หลงผิด

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการกล่าวถึงสภาพอันน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันนั้นรวมทั้งการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อผู้ที่ดื้อดึงและปฏิเสธศรัทธา

“สิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกิยามะฮ์) สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร? และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร? พวกชะมูดและพวกอ้าตได้ปฏิเสธวันกิยามะฮ์ ส่วนพวกชะมูดถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทที่นำกลัว ส่วนพวกอ้าตถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเหตุการณ์และสภาพอันน่ากลัวซึ่งจะเกิดขึ้นขณะที่มีการเป่าสังข์เป็นครั้งแรก สรรพสิ่งต่างๆ ที่อยู่ใ้ในจักรวาล เช่น ชั้นฟ้า แผ่นดิน และภูเขาจะแตกสลายอย่างไม่เป็นระเบียบ ฯลฯ

“ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์ (เป็นสัญญาณแจ้งให้มนุษย์ทราบถึงวันกิยามะฮ์) แผ่นดินและเทือกเขาถูกยกขึ้น และทั้งสองสิ่งจะกระแทกกัน และร่วงลงมาเป็นชิ้นเดียว”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของมุอมีนผู้ได้รับความสุข และสภาพของกาฟิรผู้ได้รับความทุกข์ในวันนั้นโดยที่ “มุอมีนผู้ศรัทธา” จะได้รับบันทึกลงของเขาทงเบื้องขวา และได้รับการยกย่องและความโปรดปราน ส่วน “กาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธา” จะได้รับความเหยียดหยามและเย้ยหยัน

“ส่วนผู้ที่บันทึกลงของเขากถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวา เขาก็จะกล่าวขึ้นว่ามาอ่านบันทึกลงของฉัน... ส่วนผู้ที่บันทึกลงของเขากถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา...”

หลังจากได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่ได้รับเกียรติและไร้เกียรติแล้ว ก็ได้มีการสาบานยืนยันถึงความสัจจะของรอซูล และสิ่งที่ท่านได้นำมาจากอัลลอฮ์อีกทั้งได้ตอบโต้การกล่าวเท็จของพวกมุชริกีน ที่อ้างว่าอัลกุรอานเป็นเล่ห์กลและคำพยากรณ์

“เปล่าเลย ข้าขอสาบาน ต่อสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็นและสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคำกล่าวของรอซูลผู้ทรงเกียรติ...”

หลังจากนั้นก็ได้อีกกล่าวถึงหลักฐานอันแน่นอนในความสัจจะของอัลกุรอาน และการรักษาอะมานะฮ์ของท่านรอซูล คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ในการเผยแพร่บัญญัติศาสนาตามที่ได้ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านด้วยการวาดภาพเช่นนั้นย่อมนำความสันตะเทือนมาสู่จิตใจ ทำให้เกิดความหวาดหวั่นในความสำคัญของเรื่อง

“และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคงและเราก็จะตัดเส้นชีวิต ให้ขาดไปจากเขา”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการสรรเสริญให้เกียรติอัลกุรอาน และชี้แจงว่า เป็นความเมตตาแก่บรรดามุอมีน และเป็นความเศร้าโศกแก่พวกกุฟฟาร ผู้ปฏิเสธศรัทธา

“และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง และแท้จริงเรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเจ้า และแท้จริงมันเป็นการเศร้าโศกเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือความจริงอันเที่ยงแท้แน่นอน ดังนั้นเจ้าจงให้ความบริสุทธิ์ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ยิ่งใหญ่”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกิยามะฮ์)

مَا لَاقَأَهُ ١

2. สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร¹

مَا لَاقَأَهُ ٢

3. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้น
อย่างแน่นอนนั้นคืออะไร²

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَاقَأَهُ ٣

4. พวกชะมูดและพวกฮัดได้ปฏิเสธวันกิยามะฮ์

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ٤

5. ส่วนพวกชะมูด ถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาท
ที่หนักแล้ว

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ٥

6. ส่วนพวกฮัดถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาว
เหน็บ และเสียงดังก้อง³

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٦

¹ ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ซึ่งเป็นชื่อของซูเราะฮ์คือ อัลหากเกาะฮ์ เป็นวันที่จะเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้นในอายะฮ์ต่อมาติดตามด้วยคำถามที่ชวนให้เกิดความสนใจยิ่งขึ้น
ว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร การกล่าวถึงวันกิยามะฮ์ซ้ำอีกสองครั้ง แสดงให้เห็นถึงความ
สำคัญและความยิ่งใหญ่ซึ่งจะเกิดขึ้นในวันนั้น

² เจ้ารู้ได้อย่างไรว่าวันกิยามะฮ์คืออะไร เพราะเจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยถึงความน่าสะพรึงกลัวและความ
ร้ายแรงของวันนั้น คำถามของอายะฮ์ที่ 2 และที่ 3 จะไม่ได้รับคำตอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านผู้ฟังวาดภาพ
ความสำคัญของวันนั้นว่ามีสภาพเป็นอย่างไร

³ ในสามอายะฮ์ได้กล่าวถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแก่ประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธการศรัทธาไม่ยอมเชื่อฟังการ
เรียกร้องไปสู่การให้ความเอกภาพแด่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกกุฟฟารมักกะฮ์ให้
ระลึกถึงการลงโทษที่จะประสบแก่พวกเขาอย่างแน่นอน หากพวกเขายังคงตื้อรั้นในสิ่งที่ร่อซูลของพวกเขา
เขานำมาเผยแผ่ พวกชะมูดมีถิ่นพำนักอยู่ที่แคว้นหนึ่งทางเหนือของอิฐาซ เรียกว่า มะดาอินฮอและฮุ
พวกนี้อัลลอฮ์ทรงลงโทษด้วยเสียงกัมปนาทลงสู่บ้านพักของพวกเขา ทำให้ผู้คนล้มตายระระขนาด
สาเหตุเพราะพวกเขาทำร้ายมาอูซฮุของอัลลอฮ์ ส่วนพวกฮัด เพราะความหยิ่งยโสโอหังของพวกเขา
อัลลอฮ์ทรงลงโทษพวกเขาด้วยการส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงดังก้อง ลมพายุนี้ได้พัดติดต่อกันอย่าง
ต่อเนื่องถึงเจ็ดคืนกับแปดวัน

7. พระองค์ทรงให้ภัยนั้นเกิดขึ้นแก่พวกเขา เจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน แล้วเจ้าจะเห็น หมู่ชนนั้นนอนตายอยู่เช่นนั้น ประหนึ่งต้น อินทผลัมที่กลวงล้มระเนระนาด

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا
فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُّخْلِ
حَاوِيُونَ ﴿٧﴾

8. แล้วเจ้าเห็นอะไรบ้างหลงเหลือสำหรับพวกเขา¹

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

9. ฟิรเอานูและพวกก่อนหน้าเขา และพวก มุอตะฟีกาด (เมืองของพวกลูฏซึ่งถูกพลิกแผ่นดิน) ได้กระทำความผิด

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَةُ كَتَبْتُ بِالْغَاظَةِ ﴿٩﴾

10. พวกเขาได้ฝ่าฝืนต่ออรอซูลแห่งพระเจ้าของ พวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขา อย่างหนัก²

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ آخِذَةٌ رَأْسِيَّةٌ ﴿١٠﴾

11. เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น แท้จริงเราได้บรรทุกพวก เจ้าไว้ในเรือของนูหฺ

إِنَّا لَنَاطِقُوا أَلْمَاءَ حَمَلْتُكَوْنِي الْبَارِيَةِ ﴿١١﴾

12. เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติ แก่พวกเจ้า และหูที่สำเนียงจะได้จดจำมันไว้ อย่างแม่นยำ³

لِنَجْعَلَهَا لَكَ تَذَكُّرًا وَعَيْبًا أَذْنُ وَعِيَّةٌ ﴿١٢﴾

¹ นี่คือสภาพของประชาชาติสมัยก่อนที่ก่อกรรมทำชั่ว นอกเหนือไปจากการปฏิเสธไม่เชื่อฟังคำสั่งสอน และการเรียกร้องของบรรดารอซูลไปสู่สัจธรรมกล่าวกันว่า ลมพายุได้พัดเอาศิระออกจากร่างของพวกเขา อ้าดคล้ายกับต้นอินทผลัมที่ถูกตัดยอดออกไป

² พวกฟิรเอานูประชาชาติของนะบีมูซา และประชาชาติก่อนพวกฟิรเอานู ซึ่งซูเราะฮ์นี้ได้ระบุไว้ว่าเป็นพวกใด และพวกมุอตะฟีกาดซึ่งเป็นหมู่บ้านของพวกลูฏ พวกหลังนี้ถูกลงโทษด้วยการพลิกแผ่นดิน ประชาชาติดังกล่าวมานี้ ได้กระทำความผิดคือตั้งไม่ปฏิบัติตามคำเรียกร้องและสั่งสอนของบรรดารอซูล ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงลงโทษอย่างหนักและสาสมกับความผิดที่ได้ก่อกรรมทำไว้

³ สภาพของน้ำท่วม สภาพเรือของนะบีนูหฺ และสภาพหมู่ชนของนะบีนูหฺที่กำลังจมน้ำตาย เพราะไม่เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำเรียกร้องเชิญชวนของนะบีนูหฺ สภาพของการลงโทษดังกล่าวมานี้ย่อมเป็นบทเรียนแก่ประชาชาติใดก็ตามที่ปฏิเสธตั้ง และต่อต้านขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่อันเที่ยงธรรมของบรรดารอซูล

13. ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์ (เป็นสัญญาณแจ้งให้ทราบถึงวันกิยามะฮ์)
14. แผ่นดินและเทือกเขาจะถูกยกขึ้น แล้วมันทั้งสองจะถูกกระแทกกันแตกกระจายเป็นผุยผง
15. ในวันนั้นวันกิยามะฮ์ก็จะเกิดขึ้น
16. และชั้นฟ้าก็จะแยกออก แล้วมันก็จะอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบในวันนั้น¹
17. และมะลักก็จะปรากฏอยู่บนเวหา และ (มะลาอิกะฮ์) จำนวนแปดท่านจะทูลบัสลักก์แห่งพระเจ้าของเจ้าไว้เบื้องบนพวกเขาในวันนั้น
18. วันนั้นพวกเจ้าจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ ไม่มีความลับอันใดจะถูกปิดบังแก่พวกเจ้า²
19. ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาจะกล่าวว่า มาอ่านบันทึกของฉันซิ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْحَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ رَاهِبَةٌ ﴿١٦﴾

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ﴿١٧﴾

يَوْمَئِذٍ تَعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ يَسْبِيحُهُ يَقُولُ

هَٰذَا مَا أَنقَرْتُ وَأَكْتَبَيْتُهُ ﴿١٩﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้เราทราบว่าเมื่อได้เกิดการเป่าสังข์ครั้งแรก หลังจากนั้นเหตุการณ์ครั้งยิ่งใหญ่ก็จะเกิดขึ้นอันเป็นสัญญาณแจ้งให้มนุษย์ทราบว่า วันกิยามะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้วสภาพจะเป็นอย่างไร เมื่อแผ่นดินที่มนุษย์เหยียบย่ำอยู่อย่างปลอดภัย และภูเขาที่เรียงรายอย่างสูงตระหง่านได้ลอยขึ้นไปบนฟากฟ้า และได้หมดกำลังลงหลังจากนั้นก็หล่นลงมา นั่นแหละคือวันกิยามะฮ์หรืออัลลาอิกะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้วอย่างแน่นอน หลังจากนั้นชั้นฟ้าทั้งหลายก็จะแตกแยกออกและอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบ นี้คือสภาพของแผ่นดินภูเขาและชั้นฟ้าตามที่อัลกุรอานได้แจ้งให้เราทราบ เราไม่อาจล่วงรู้ได้นอกเหนือไปกว่านั้น

² ในวันนั้นมะลาอิกะฮ์ จะปรากฏตนอยู่บนเวหาท่ามกลางท้องฟ้าที่แตกกระจายกระจาย มะลาอิกะฮ์จำนวน 8 ท่าน หรือ 8 แถว ซึ่งพระองค์ทรงทราบดียิ่ง เราไม่รู้บัสลักก์มีสภาพเป็นอย่างไร และลักษณะการณจะเป็นอย่างไร ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งเร้นลับ แต่มีความลับชนิดอื่น คือสิ่งที่มนุษย์ได้ปฏิบัติไว้ในโลก ดุนยาจะถูกนำมาเปิดเผยให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาในวันนั้น

20. ความจริงฉันนึกที่เดียวว่าฉันจะได้พบบัญญัติ
ของฉัน

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِي ٢٠

21. แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٢١

22. ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ٢٢

23. การเด็ดผลไม้ของมันอยู่แค่เอื้อมมือ

فُطُوفُهَا دَائِمَةٌ ٢٣

24. พวกเจ้าจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ
เพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันที่ได้
ผ่านมา¹

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا مَّا اسْلَقْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْقَالِيَةِ ٢٤

25. ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทาง
เบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า ฉันภาวนาที่
จะไม่ให้บันทึกของฉันถูกนำมายื่น

وَأَمَّا مَنْ أُوفِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ بَلِّغْتَنِي
لِرَأْسِ كِتَابِي ٢٥

26. และไม่รู้เสียเลยว่าบัญญัติของฉันจะเป็นเช่นใด

وَلَا أَدْرِي مَا حِسَابِي ٢٦

27. โอ้ หากว่าความตายได้เกิดขึ้นเสียก็จะดี

بَلِّغْتَهَا كَأَنَّ الْقَاضِيَةَ ٢٧

28. ทรัพย์สมบัติของฉันไม่ได้คุ้มกันแก่ฉันเลย

مَا أَخْفَى عَنِّي مَالِي ٢٨

¹ ความของอายะฮ์ 19-24 คือ ในอายะฮ์เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงสภาพของผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวนมาแล้ว เราเคยเห็นสภาพของนักเรียนที่สอบไล่ได้ถึงความดีใจของเขาเป็นอย่างไร แต่ในวันกียามะฮ์นั้นผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวนและได้รับบันทึกทางเบื้องขวา และจะดีใจขนาดไหน ถึงกับตะโกนเรียกผู้อื่นให้มาดูมาอ่านบันทึกของเขา เพื่อเป็นสักขีพยานร่วมกับเขาด้วย ซึ่งความจริงแล้วเขาไม่ได้กินดื่มเลยว่าเขาจะรอดพ้น เพราะคาดว่าเขาจะถูกสอบสวน ซึ่งเขาเคยได้ยินได้ฟังมาว่า “ผู้ใดที่บัญญัติของเขาถูกพิจารณา ก็ได้รับการลงโทษ” หลังจากนั้นก็จะประกาศให้เป็นที่ทราบกันถึงสิ่งที่ได้เตรียมไว้เพื่อความสุขสำราญทั้งหลาย แก่ผู้ที่รอดพ้นจากการถูกสอบสวน “แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญเพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันที่ได้ผ่านมา”

29. อำนาจของฉันก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันแล้ว¹

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٦٩﴾

30. (จะมีคำบัญชาแก่มะลาอิกะฮ์ว่า) จงนำเขาไป แล้วจำตรวนเสีย

مُدُّوهُ مُدًّا ﴿٧٠﴾

31. แล้วโยนเขาเข้ากองไฟนรก

فَرْمِيهِمْ صَلْوَةً ﴿٧١﴾

32. แล้วล่ามโซ่เขา ซึ่งความยาวของมันเจ็ดสิบศอก

فُرِّي سِلْسِلَةٌ ذُرْعَاهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٧٢﴾

33. แท้จริงเขามีได้ศรัทธา ต่ออัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٧٣﴾

34. และเขามีได้ส่งเสริมให้อาหารแก่คนขัดสน²

وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٧٤﴾

35. ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มีมิตรสนิท ณ ที่นี้

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ مِنْهَا حَمِيمٌ ﴿٧٥﴾

36. และไม่มีอาหารอย่างใด นอกจากน้ำหนองที่ไหลมาจากแผลของชาวนรก

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ ﴿٧٦﴾

37. ไม่มีผู้ใดกินมัน นอกจากบรรดาผู้กระทำความผิด³

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٧٧﴾

¹ สภาพบุคคลที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายก็คือ การยื่นหนึ่งด้วยความเสียใจ เบื่อหน่าย และหมดหวัง จนกระทั่งเขากวนาไม่อยากจะพบเห็นบันทีกว่ามืออะไรอยู่ในนั้นเสียเลย และว่าหากวันกียามะฮ์ทำให้เขาตายไปเสียก็จะเป็นการดีแก่เขา ทรัพย์สินสมบัติและอำนาจราชศักดิ์ที่เขาเคยภาคภูมิใจและได้รวบรวมเอาไว้ ก็ไม่ได้ให้ความคุ้มครองแก่เขาแต่อย่างใด

² คำบัญชาที่ได้กล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าประตูนรก ให้นำเอาอาชญากรผู้นี้ไปล่ามโซ่ ซึ่งมีความยาวถึง 70 ศอก หรือเอาไปโยนในกองไฟนรกนั้น ทำให้ทุกคนวาดสภาพถึงความน่ากลัวของเหตุการณ์ในขณะนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าเขาปฏิเสธไม่ยอมศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก บุคคลจำพวกนี้จิตใจของเขาจะไม่มีความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ คือคนยากจนขัดสน

³ บุคคลจำพวกดังกล่าวในวันกียามะฮ์ มิตรสหายเพื่อนฝูงของเขาจะพากันหลีกเลี่ยงและหลบหนี แม้แต่อาหารก็จะไม่ได้กินนอกจากชนิดที่นำเกล็ดน้ำทุเรศ เป็นอาหารของชาวนรก ซึ่งได้ถูกจัดไว้เฉพาะผู้ที่กระทำความผิดโดยเจตนา

38. เปล่าเลย ข้าขอสาบานต่อสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็น

فَلَا أَقِيمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. และสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคำกล่าวของรอสูลผู้ทรงเกียรติ

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. และมีใช่คำกล่าวของนักกวี ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าศรัทธา

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

42. และไม่ใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าใคร่ครวญ

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ ﴿٤٢﴾

43. เป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก¹

نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

44. และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว

وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ ﴿٤٤﴾

45. เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง

لَاخْذًا مِّنْهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

46. แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา

مُّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

¹ อิมามอัลฟัครุกล่าวว่ การสาบานของอัลลอฮ์ หมายถึงสิ่งที่ถูกสาบาน 2 ประเภทด้วยกันคือ สิ่งที่มีมองเห็นและมองไม่เห็น ซึ่งมีความหมายคลุมไปถึงผู้สร้างและสิ่งที่ถูกสร้าง หมายถึงโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ หมายถึงร่างกายและชีวิตมนุษย์และญิน และหมายถึงนิอมะฮ์ที่มีมองเห็นและที่มองไม่เห็น และว่าแท้จริงอัลกุรอานฉบับนี้เป็นคำกล่าวของอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยท่านรอสูลผู้ทรงเกียรติเป็นผู้อ่าน เป็นผู้นำมาแจ้งแก่บรรดาสาวกและเผยแพร่แก่ประชาชาติอาหรับและประชาชาติอื่น ๆ โดยทั่วไปอัลกุรอานมิใช่เป็นคำกล่าวของนักกวีและมีใช่คำกล่าวสของนักพยากรณ์แต่ประการใด ตามคำกล่าวอ้างของพวกมุชริกีนที่ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้หลังจากนั้นพระองค์ทรงยืนยันว่า อัลกุรอานนั้นเป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

(70) ซูเราะฮ์ อัลมะอาริจญ์

เป็นบัญญัติมกกียะฮ์ มี 44 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมะอาริจญ์

ซูเราะฮ์ อัลมะอาริจญ์ เป็นซูเราะฮ์มกกียะฮ์ เรื่องราวของซูเราะฮ์นี้เน้นหนักในหลักการศรัทธาเช่นเดียวกับซูเราะฮ์มกกียะฮ์อื่นๆ ในซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของวันกิยามะฮ์ และสภาพอันน่ากลัวของวันนั้น กล่าวถึงวันอาคิเราะฮ์ที่มีทั้งความสุขสำราญ และความระทมทุกข์ ความสงบสุขและความเหนื่อยยาก กล่าวถึงสภาพของบรรดามุอฺมินและบรรดาอาชญากร กล่าวถึงสภาพแห่งการตอบแทนที่คู่ควรแก่ผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา เป้าหมายหลักของซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารมกกียะฮ์ คือการปฏิเสธศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ วันแห่งการชุมนุม และการเย้ยหยันต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ไปสู่ศาสนานันท์เพียงแท้

ซูเราะฮ์เริ่มกล่าวถึงความเกรี้ยวกราดของชาวมกกียะฮ์ ความหยิ่งยโสต่อท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ด้วยการไม่เชื่อฟัง แสดงอาการเย้ยหยันต่อการตักเตือน และการลงโทษที่พวกเขาพึงจะได้รับ กล่าวถึงความกำเริบเลิบบานของพวกเขาคือ การที่อันหนิฎร อิบนิล ฮาริษ หัวใจกคนหนึ่งของพวกเขา ขอให้การลงโทษจงประสบแก่เขาและหมู่ชนของเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษในโลกนี้ ก่อนที่โลกอาคิเราะฮ์จะมาถึง ทั้งนี้ก็เพราะความหยิ่งยโสในการดีร์นนั้นเอง

“มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ไม่มีผู้ปกป้องใดๆ ให้พ้นจากการลงโทษไปได้ (การลงโทษนั้นๆ) มาจากอัลลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพบรรดาผู้ประพฤติชั่วในวินาทีน่ากลัวคือวันกิยามะฮ์ ซึ่งท้องฟ้าจะแตกกระจาย และบรรดาภูเขายะปลิวว่อน มีสภาพคล้ายชนสัตว์สีต่างๆ

“วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอมละลาย และบรรดาภูเขาก็คือเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิ่วอ่อน”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ว่าเป็นคนก่อกมลุ่มร้อนเมื่อประสบกับความทุกข์ยากไม่พอใจเมื่อได้รับความดี ดังนั้นเขาจึงหวังแหงนลิทธิของคนยากจน

“แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนห้วนไหวเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาก็จะดีโพยดีพายก่อกมลุ่มและเมื่อคุณความดีประสบแก่เขาก็หวังแหงน...”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาอุมีน และคุณลักษณะอันเด่นชัดที่ซึ่งบ่งถึงการมีมารยาทอันประเสริฐและได้บอกกล่าวถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมการตอบแทนอันยิ่งใหญ่ไว้ให้แก่พวกเขาในสวนสวรรค์อันสุขสำราญ

“นอกจากบรรดาผู้กระทำความดี บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาดของพวกเขาเป็นประจำและบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขามีส่วนที่ถูกกำหนดไว้...”

และได้กล่าวถึงบรรดาผู้ปฏิบัติเศาะครัทฮาที่เย้ายันท่านรอซูล พวกเขามีความโลภที่จะเข้าไปในสวนสวรรค์

“มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิบัติเศาะครัทฮาที่วังกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด) พวกเขาหนึ่งเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวาหรือทางซ้ายของเจ้า แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะได้เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้นหรือไม่เลยทีเดียว แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสาบานต่อพระเจ้าแห่งโลกทั้งผองว่า การพินคินชีพและการตอบแทนนั้นเป็นความจริงไม่ต้องสงสัย และว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นทรงอำนาจที่จะทรงสร้างสิ่งที่ดีกว่าพวกเขา

“ข้าขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริงเรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้เดชะนุกาพออย่างแน่นอน ต่อการจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขา และเราจะไม่ใช่ผู้หมดความสามารถ...” จนกระทั่ง

“สายตาของพวกเขาจะละห้อยเศร้าสลด ความอภัยศปคลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
2. สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีผู้ปกป้องใดๆ ให้พ้นจากการลงโทษไปได้
3. (การลงโทษนั้น) มาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง¹
4. มะลาอิกะฮ์และอรรูหฺ (ญิบรีล) จะขึ้นไปหาพระองค์ในวันหนึ่งซึ่งกำหนดของมันเท่ากับห้าหมื่นปี (ของโลกดุนยานี้)
5. ดังนั้น เจ้าจงอดทนด้วยความอดทนที่ดีงามเถิด²

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾

مِنْ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾

تَنْزِجُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَدِيدًا ﴿٥﴾

¹ ซูเราะฮ์ได้แจ้งให้เราทราบว่ามีชายคนหนึ่ง คืออันนัฎรออบนิลฮาริซ ซึ่งเป็นหัวหน้าของชาวกุเรซคนหนึ่ง ได้ถามเกี่ยวกับการลงโทษที่จะเกิดขึ้นและเร่งรัดอยากให้เห็นมัน อัลลอฮ์ได้ทรงยืนยันว่าการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะไม่มีผู้ใดปกป้องให้พ้นจากการลงโทษไปได้ และก็เป็นทีที่ประจักษ์ชัดในเวลาต่อมาว่า ผู้ที่ขอให้การลงโทษรีบเกิดขึ้นคนนั้นได้ถูกฆ่าตายในสมรภูมิรบตัวอย่างทารุณที่สุด การลงโทษของพวกเขาเหล่านั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนถึงแม้ว่าพวกเขาจะเร่งขอให้มันเกิดขึ้นหรือไม่ขอก็ตาม ทั้งนี้ก็เพราะว่า การลงโทษนั้นมาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูงคือทางขึ้นของมะลาอิกะฮ์ไปยังพระองค์อันหมายถึงชั้นฟ้าทั้งหลายนั่นเอง หรือดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮ์ฮุมหรืออีกว่า “พระผู้ทรงตำแหน่งอันสูงส่ง ผู้เป็นเจ้าของอะรอซ”

² อรรูหฺในที่นี้หมายถึงญิบรีล วันหนึ่งคือวันกียามะฮ์ คือในวันนั้นมะลาอิกะฮ์และญิบรีลจะขึ้นไปหาพระองค์ และในวันนั้นวันหนึ่งมีระยะเวลาเท่ากับห้าหมื่นปีของเวลาในโลกดุนยานี้ มีรายงานอะดีสกล่าวไว้ว่า “มีผู้ถามว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ วันนี้มันช่างยาวเสียนี้กระไร ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ตอบว่า ฉันขอสาบานต่อพระผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ว่า แท้จริงมันเป็นเวลาที่สั้นสำหรับมุอฺมิน จนกระทั่งมันสั้นยิ่งกว่าเวลาที่ถูกกำหนด (ละหมาดฟัรฎ) ที่เขาละหมาดอยู่ในโลกดุนยาเสียอีก” ดังนั้นมุอฺหมัดอะลัย เจ้าจงอดทนต่อการเหยียหยันหรือการทำร้ายจากหมู่ชนของเจ้าเถิด อย่าได้คับอกคับใจเลย เพราะอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเจ้าให้มีชัยชนะเหนือพวกเขา

6. แท้จริงพวกเขา (มุชริกีน) มองเห็นการลงโทษ
ว่าเป็นเรื่องห่างไกล

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ٦

7. แต่ที่เราเห็นมัน (การลงโทษ) นั้นเป็นเรื่อง
ใกล้¹

وَرَوْنَهُ قَرِيبًا ٧

8. วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอม
ละลาย

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلِّ ٨

9. และบรรดาภูเขาคือเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิว
ว่อน²

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ٩

10. และมิตรสหายจะไม่ถามถึงกัน

وَلَا يَسْتَلْ حَمِيْدٌ حَمِيْمًا ١٠

11. ถึงแม้ว่าพวกเขาจะประสานสายตาซึ่งกัน
และกันก็ตาม ผู้ประพฤตชั่วก็ใคร่จะไถ่ตน ให้
พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันนั้นด้วย
บุตรหลานของเขา

يَبْصُرُوهُمْ بِرُؤْيُ الْمَجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ
بِوَسِيْلَتِ بَنِيهِ ١١

12. และด้วยภริยาของเขา และด้วยพี่น้องของ
เขา

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ١٢

13. และด้วยญาติพี่น้องของเขา ซึ่งได้ให้ที่พัก
อาศัยแก่เขา

وَصَيْلَتِ إِلَىٰ تَوْبِهِ ١٣

¹ เรื่องของการลงโทษนั้นพวกมุชริกีนพากันเหยียดหยันและมองเห็นว่าเป็นเรื่องที่ห่างไกล และพวกเขาเชื่อมั่นว่ามันจะไม่เกิดขึ้นเพราะพวกเขาได้ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน แต่บรรดามุอมีนมีความเชื่อมั่นว่าการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้นี้ถึงแม้ว่าระยะเวลาอันจำกัดและแน่นอนนั้นไม่มีผู้ใดจะรู้ได้นอกจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่ว่าทุกสิ่งที่จะมีมานั้นย่อมอยู่ใกล้และจะเกิดขึ้นอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง

² คือวันกิยามะฮ์นั้น ท้องฟ้าจะละลายเหมือนกับการหลอมละลายของทองแดงหรือตะกั่วที่ถูกหลอมและภูเขาที่จะแตกกระเจิงเป็นปุยอ่อนเหมือนกับชนสัตว์ที่ปลิวว่อนเมื่อถูกพัด นี่คือสภาพของท้องฟ้าและแผ่นดินในวันที่น่าสะพรึงกลัวของวันนั้น

14. และด้วยผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวล เพื่อที่จะให้เขารอดพ้นจากการลงโทษ¹
15. ไม่เลยทีเดียวนะ แท้จริงมันเป็นไฟนรกที่ลุกโชน
16. นกขี้ริษะถูกลอกออก (เพราะความร้อนของไฟนรก)
17. มันจะเรียกผู้ที่ผินหลัง และหันห่างจากความจริง
18. และสะสมทรัพย์สินและปิดบังไว้²
19. แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนหัวนโหว
20. เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา ก็ตีโพยตีพายกลัดกลุ้ม

وَمِنَ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنَجِّهِ ۝

كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْنُ ۝

نَزَاعَةً لِّلشَّوَى ۝

تَدْعُوا مَن آذَبُوا وَتَوَلَّى ۝

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝

إِنَّا الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝

¹ คือเพื่อนคนหนึ่งจะไม่ไถ่ถามถึงเพื่อนของเขา แม้แต่ญาติที่ใกล้ชิดก็จะไม่ถามถึงความทุกข์สุขของกันและกัน เพราะทุกคนต่างก็มีภาระของตัวเอง ถึงแม้สายตาดูจะประสานซึ่งกันและกันก็ตาม ผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้ประพฤติชั่ว และผู้ฝ่าฝืนมีความปรารถนาว่า หากมีการไถ่ตัวให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยสิ่งที่มีค่าและสิ่งที่ตนหวงแหนที่สุดที่มีอยู่ในโลกนี้ เช่นลูกหลาน ตลอดจนญาติพี่น้องและรวมถึงมนุษย์ที่มีอยู่ในแผ่นดินทั้งหมด เขาก็ยอมที่จะเสียสละให้ ขอแต่เพียงให้รอดพ้นจากการลงโทษเท่านั้น

² คำว่า “กัลลสา” หรือไม่เลยทีเดียวนั้นเป็นเครื่องหมายปฏิเสธและตำหนิอย่างรุนแรง เป็นการปฏิเสธว่าความเพ้อเจ้อและความปรารถนาดังกล่าวของพวกเขาั้น ไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ ยิ่งกว่านั้นสิ่งที่พวกเขาจะได้รับเป็นการตอบแทนก็คือไฟนรกที่กำลังลุกโชน เปลวไฟที่ลุกโชติช่วงและความร้อนของมันจะลุกไหม้ขี้ริษะ ทุกครั้งที่หนังหัวถูกลอกออกมา มันจะกลับคืนสู่สภาพเดิมเป็นการเพิ่มการทรมานและการลงโทษ พวกเขาจะร้องเรียกและตะโกนหาพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกันด้วยรายชื่อของพวกเขาอย่างชัดเจน แล้วมันจะกระชากเอาไปลงนรกเหมือนกับนกที่จิกกินอาหารของมัน และมันจะร้องเรียกผู้ที่รวบรวมทรัพย์สมบัติ และเก็บสะสมไว้ไม่แจกจ่ายในส่วนของอัลลอฮ์ และส่วนของคนยากจนอนาถา

21. และเมื่อคุณความดีประสบแก่เขา ก็ทวง
แทน¹

وَإِذَا مَسَّ الْخَيْرُ مَوْعًا ﴿٦١﴾

22. นอกจากบรรดาผู้กระทำละหมาด

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٦٢﴾

23. บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาด
ของพวกเขาเป็นประจำ²

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٦٣﴾

24. และบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขา มี
ส่วนที่ถูกกำหนดไว้

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٦٤﴾

25. สำหรับผู้ที่เอ่ยขอและผู้ไม่เอ่ยขอ³

لِسَاءِلٍ وَالْمَعْرُورِ ﴿٦٥﴾

26. และบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นต่อวันแห่งการตอบ
แทน (วันกิยามะฮ์)⁴

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ ﴿٦٦﴾

27. และบรรดาผู้ที่มีความหวาดหวั่นต่อการ
ลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٦٧﴾

¹ คือมนุษย์นั้นมีสัญชาตญาณเป็นผู้หวั่นไหวไม่อดทนต่อการทดสอบ ไม่ชอบคุณต่อความโปรดปรานที่ได้รับ นี่คือลักษณะประจำตัวของมนุษย์ ทั้งในยามได้รับความทุกข์ยากและได้รับความดี ดังนั้นการอิหม่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา จึงนับได้ว่าเป็นบทบาทสำคัญที่จะเข้ามาควบคุมลักษณะประจำตัวของมนุษย์

² คุณลักษณะของมนุษย์ที่จะกล่าวต่อไปนี้สามารถที่จะขจัดโรคภัยดังกล่าวได้คือ การดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาด คือปฏิบัติละหมาดอยู่เป็นประจำทั้งในเวลากลางคืน และเวลากลางวัน ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขด้วยการศรัทธาและหวังในการตอบแทนจากอัลลอฮ์ โดยปฏิบัติอย่างถูกต้องตามหลักการที่เป็นวาญิบและเป็นสุนนะฮ์

³ ยอมรับในสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของเขา และการให้สิทธิ์นั้นแก่ผู้ที่ย่อยขอและผู้ไม่เอ่ยขอ ซึ่งบุคคลทั้งสองประเภทนั้นเป็นเจ้าของสิทธิ์ในทรัพย์สินชะกาต และต่อตะเกาะฮ์ที่ผู้อื่นครอบครองอยู่

⁴ มีความเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์ต่อวันกิยามะฮ์คือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน

28. แท้จริงการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา
ไม่เป็นที่ปลอดภัย¹

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا تُوعَدُونَ ﴿٢٨﴾

29. และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาทวารของพวกเขา

وَالَّذِينَ هُمْ يُرْوِقُونَ وَهِيَ حَافِيَةٌ ﴿٢٩﴾

30. นอกจากแก่คุ้มครองของพวกเขา หรือที่มีมือ
ขวาของพวกเขาครอบครองในลักษณะเช่นนั้น
พวกเขาจะไม่เป็นผู้ที่ถูกตำหนิ

إِلَّا لَعَلَّ أَرْوَاهُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَأَتْيَهُمْ
غَيْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

31. ดังนั้นผู้ใดล่วงละเมิดนอกเหนือไปจากนั้น
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ละเมิด²

فَمَنْ ابْتغى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

32. และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาสิ่งที่ได้รับมอบ
หมาย (อะมานะฮ์) ของพวกเขาและคำมั่น
สัญญาของพวกเขา³

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾

33. และบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อการเป็นพยาน
ของพวกเขา⁴

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

¹ มีความกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์อยู่เสมอและตลอดไป เพราะการลงโทษของพระองค์นั้นไม่เห็นเป็นที่น่าปลอดภัย อาจเกิดขึ้นได้ในทุกขณะ ดังนั้นความกลัวในลักษณะเช่นนี้ ทำให้จิตใจทวาทห้วน อยู่เสมอไม่กล้ากระทำการที่จะนำความกริ้วมาสู่พระองค์ เพราะการงานของมนุษย์นั้นไม่สามารถจะป้องกัน หรือทำให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ เว้นแต่ด้วยความโปรดปรานและความเมตตาจากอัลลอฮ์เท่านั้น

² รักษาอวัยวะเพศมิให้ล่วงเกินด้วยการกระทำที่เกินขอบเขต นอกจากกับภริยาของเขา และปกปักรักษา ให้พ้นจากการผิดประเวณี การสมสู่ทางทวาร และการใช้มือกระทำการเพื่อปลดปล่อยความใคร่ ผู้ใดล่วงละเมิดคือกระทำเกินจากขอบเขตที่ศาสนากำหนดไว้ เขาก็เป็นผู้อธรรมแก่ตัวของเขาเอง

³ รักษาอะมานะฮ์และสัญญาต่างๆ ที่สำคัญ นั่นก็คือการเชื่อฟังภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และจะต้องปฏิบัติตามคำมั่นสัญญานั้นอยู่ตลอดไป นอกเหนือไปจากการรักษาอะมานะฮ์ และคำมั่นสัญญาที่มีต่อกันระหว่างมนุษย์ การรักษาไว้ซึ่งอะมานะฮ์ และคำมั่นต่อสัญญาเป็นลักษณะประจำตัวของมุอมีน และการไม่รักษาไว้ซึ่งอะมานะฮ์และบิดพลิ้วต่อคำมั่นสัญญาเป็นลักษณะประจำตัวของมุนาฟิก และกาฟิร

⁴ การดำรงรักษาไว้ซึ่งการเป็นพยานอย่างเที่ยงธรรม โดยปฏิบัติไปอย่างถูกต้องด้วยความซื่อสัตย์ไม่ปิดบังข้อเท็จจริง ไม่เกรงกลัวข้อครหาจากผู้ใด อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงถือว่า การเป็นพยานนั้นมีความสัมพันธ์กับการจงรักภักดีต่อพระองค์

34. และบรรดาผู้ที่ดำรงรักษาในการละหมาด
ของพวกเขา¹

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٢٤﴾

35. คนเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันหลาก
หลายเป็นผู้ได้รับเกียรติ²

أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٥﴾

36. มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่
วังกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด)

فَأَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلِكُمْ مَهْطِينَ ﴿٢٦﴾

37. พวกเขาหนึ่งเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวาหรือทางซ้าย
ของเจ้า³

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٢٧﴾

38. แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะได้
เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้น
หรือ

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٢٨﴾

39. ไม่เลยทีเดียว แท้จริงเราได้สร้างพวกเขา
จากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี⁴

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

¹ การดำรงรักษาไว้ซึ่งการละหมาดทั้ง 5 เวลา โดยพยายามรักษาเงื่อนไขและรูกุ่นต่างๆ ให้สมบูรณ์ครบถ้วน เช่น เป็นผู้มอบน้อมก่อนมदन และมีความสงบนิ่งในขณะรูกวะฮ์ สูดุด และยีน นอกจากนั้นยังจะต้องรักษากำหนดเวลาของการละหมาด สิ่งที่เป็นฟัรฎู และสิ่งที่เป็นซุนนะฮ์ ตลอดจนจนวนิฎฎานของการละหมาดอีกด้วย

² ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในการที่พวกเขาอดทน เพื่ออ้อางไว้ซึ่งการมีมรยาทอันดีงามนี้ซึ่งเป็นลักษณะเด่นชัดของบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา

³ พวกมุชริกีนได้วิ่งอย่างรีบร้อนกระหืดกระหอบเข้าไปหาท่านรอซูล คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล เพื่อไปสอดส่องจับผิดและหาทางวางแผนตอบโต้กันต่อไป ในเวลาเดียวกันก็ทำที่เป็นเยาะเย้ยบรรดามุอมีน

⁴ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบโต้และปฏิเสธความโลภหลงที่ไร้คุณค่าของพวกมุชริกีนว่าพวกเขาหมายมันที่จะเข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญทั้ง ๆ ที่พวกเขาปฏิเสธ ทำร้ายท่านรอซูลสลลลลลลลลลลและวางแผนที่จะลบล้างรัศมีของอัลลอฮ์ หลังจากนั้นแล้วพวกเขาก็อยากจะได้สวนสวรรค์อันนี้นับได้ว่าเป็นเรื่องใหญ่ในทัศนะของอัลลอฮ์ ดังนั้นพระองค์จึงปฏิเสธอย่างแข็งขันว่า ไม่เลยทีเดียวพวกเขาทราบกันดีว่าพวกเขาถูกสร้างมาจากอะไร ถูกสร้างมาจากน้ำที่น่าน้ำแข็ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการลบล้างความหยิ่งยโสและลดคุณค่าในเกียรติภูมิของพวกเขา

40. ข้าขอสาบานต่อพระเจ้า แห่งบรรดาทิศ
ตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริง
เรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้เดชาขุนาพอย่างแน่นอน
41. ต่อการที่เราจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งดีกว่าพวก
เขา และเราจะไม่ใช่ผู้หมดความสามารถ¹
42. ดังนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและ
หลงระเรีง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กียา-
มะฮ์) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้
43. วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่าง
รีบเร่งคล้ายกับพวกเขาวิ่งกฐไปยังเจ็ดของพวก
เขา
44. สายตาของพวกเขาจะห้อยเศร้าสลด ความ
อภัยศปคคลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาถูก
สัญญาไว้²

فَلَا أَقِيمُ رَبِّا لِّلْسَرِيقِ وَالْمُعْرَبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٦٠﴾

عَلَىٰ أَنْ يُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا مَعْنَىٰ مَسْئُورِينَ ﴿٦١﴾

فَذَرَهُمْ مَّخْضُوضًا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوْمَعُدُونَ ﴿٦٢﴾

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٦٣﴾

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذَلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي

كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงยืนยันต่อไปว่า พระองค์สามารถที่จะสร้างกลุ่มชนที่ดีกว่าพวกเขา และพระองค์
ไม่หมดความสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้ ความจริงนั้นไม่จำเป็นต้องสาบานก็ได้ แต่การกล่าวถึง
บรรดาทิศตะวันออกและบรรดาทิศตะวันตกนั้นเป็นการชี้แนะให้ตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง

² จากตัวบทแห่งการสนทนานั้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงสภาพแห่งความต่ำต้อยความอภัยศปคของพวกกุฟฟาร
ตลอดจนความรีบร้อนกระวนกระวายอีกทั้งการเคลื่อนไหวของพวกเขานั้นในวันนั้นเป็นภาพที่ก่อให้เกิด
ความน่ากลัวและความหวาดหวั่น นอกจากนั้นในสำนวนของบทสนทนานี้ก็มีย่อคำที่เย้ยหยันถากถาง
เหน็บแนมพวกกุฟฟารอีกด้วย วันกียามะฮ์ซึ่งพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อว่าจะมีวันแห่งการตอบแทน
และเหตุการณ์นี้ก็เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงลี้มรสความทุกข์ยาก ความเศร้าโศกและการลงโทษ
หลากหลายชนิดกันเกิด

(71) ซูเราะฮ์ นุห

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 28 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ นุห

ซูเราะฮ์นุหเป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ เนื้อเรื่องของซูเราะฮ์นี้คล้ายคลึงกับซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์อื่นๆ คือเน้นหนักในเรื่องของอะกิดะฮ์หรือหลักการศรัทธา ซูเราะฮ์ได้กล่าวอย่างละเอียดถึงเรื่องของผู้นำแห่งบรรดานะบี้นุห อะลัยฮิสสลาม ตั้งแต่เริ่มการเผยแผ่สัจธรรมจนสิ้นสุดลงด้วยเหตุการณ์น้ำท่วมซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาจมน้ำตาย ด้วยเหตุนี้ซูเราะฮ์นี้จึงได้ชื่อว่า “ซูเราะฮ์นุห” ในซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงแนวทางการปฏิบัติของอัลลอฮ์ตะอาลาต่อประชาชาติต่างๆ ที่หันห่างจากการเรียกร้องของพระองค์ ได้ชี้แจงถึงบันปลายของบรรดารอซูล และจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในยุคและสมัยต่างๆ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งนะบี้นุห อะลัยฮิสสลาม เพื่อประกาศเผยแผ่สัจธรรมและตักเตือนหมู่ชนเขาให้ระวังการลงโทษของอัลลอฮ์

“แท้จริงเราได้ส่งนุหไปยังหมู่ชนของเขา โดยให้กล่าวตักเตือนหมู่ชนของเขา ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการต่อสู้ของนุห การอดทนของเขา และการเสียสละของเขา ทั้งกลางคืนและกลางวัน ทั้งโดยทางลับและการเปิดเผย กระนั้นก็ตามหมู่ชนของเขา ก็หาได้ให้ความสนใจแก่เขาไม่ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังดื้อมด้อยู่ในการหลงผิด และการดื้อรั้น

“เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการหลบหนี”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงความโปรดปรานของ

อัลลอฮ์และความดั่งามต่าง ๆ ของพระองค์ผ่านทางนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสลาม เพื่อให้พวกเขาขยันหมั่นเพียรในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะเห็นร่องรอยแห่งอำนาจและความเมตตาของพระองค์ในจักรวาลนี้

“พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่างและทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อฟื้นคืนชีพ”

ทั้ง ๆ ที่ได้มีการตักเตือนสั่งสอนและชี้แนะทางที่ถูกต้องและทางรอดแล้วก็ตาม หมู่ชนของนะบีนูหฺก็ยังคงดื้อรั้นอยู่กับการปฏิเสธศรัทธา การหลงทางและการผินหลังให้ พวกเขาเหยียดหยามการเรียกร้องเชิญชวนของนะบีของพวกเขา คือนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสลามจนกระทั่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างพวกเขาด้วยการให้จมน้ำตาย

“นูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสมบัติของเขาและลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดดและสุวาอฺ และยะซุซ และยะฮูจ และนัซร์ เป็นอันขาด”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการวิงวอนขอพรของนะบีนูหฺ อะลัยฮิสสลาม แก่หมู่ชนของเขาให้ประสบความสำเร็จและความหายนะ หลังจากที่ได้ใช้เวลาอยู่กับพวกเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว จิตใจของพวกเขามีได้อ่อนไหวลงเลย การตักเตือนที่ดีและการเตือนสำคัญก็ตีมิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แท้จริงเราได้ส่งนุหไปยังหมู่ชนของเขา (โดย
บัญญัติว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า
ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา
2. เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉัน
คือผู้ตักเตือนอันซัดเจ้งของพวกท่าน
3. พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด และจง
ยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน¹
4. พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านใน
ความผิดของพวกท่าน และจะทรงผ่อนผัน ผนึก
ท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริง
วาระของอัลลอฮ์นั้น เมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่ยืด
เวลาต่อไปอีก หากพวกท่านได้รู้²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مِّنْكُمْ ﴿٢﴾

إِنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ وَآطِعُونَ ﴿٣﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ مِمَّنْ دُونِكُمْ وَيُخَذِّعْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
إِنِ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

¹ เราได้ส่งหัวหน้าแห่งบรรดานะบีไปยังประชากรในคาบสมุทรอาหรับโดยให้กล่าวตักเตือนพวกเขาว่า การลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นไม่ช้าก็เร็ว คือทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และได้ประกาศให้พวกเขาทราบอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจนว่า ฉันนี่คือผู้ตักเตือนอันซัดเจ้งของพวกท่าน ดังนั้นหน้าที่ของพวกท่านก็คือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว เพราะเป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นรากฐานแห่งการดำเนินชีวิตและการยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพราะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแท้จริงในการรักษาความเที่ยงธรรมของมนุษย์และการเชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูลนับได้ว่าเป็นแนวทางที่สำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

² นะบีนุหได้สัญญากับหมู่ชนของเขาตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้กับบรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัวไว้ว่า พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดและบาปต่างๆ ในอดีต อีกทั้งจะได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่พระองค์ทรงกำหนดไว้คือวันกิยามะฮ์ และว่าวาระที่ถูกกำหนดไว้นั้นเป็นของแน่นอน จะมีมาตามกำหนดของมัน โดยไม่มีการผ่อนผันเหมือนกับการลงโทษในโลกดุนยา

5. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน¹

6. แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา นอกจากการหลบหนี

7. และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์ท่านจะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา พวกเขาก็นำมืออุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวกเขายังดี้อรับ² และหยิ่งยโสด้วยความจองหอง²

8. ครั้นแล้วข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย

9. แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่างเปิดเผย อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย³

10. ข้าพระองค์ได้กล่าวว่า พวกท่านจงขอลงโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างแท้จริง⁴

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغُرَهُمْ فِي مَاذَا كَانُوا وَيَسْتَعْصِمُونَ ﴿٧﴾ وَيَتَوَلَّوْنَ الْآصْفَارَ ﴿٨﴾ وَتَوَلَّوْا وَاسْتَكْبَرُوا ﴿٩﴾ وَتَوَلَّوْا وَاسْتَكْبَرُوا ﴿١٠﴾

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿١١﴾

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿١٢﴾

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٣﴾

¹ นะบีนูหฺได้รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่อันยาวนานแก่พระเจ้าของเขา ด้วยการวาดภาพของการเหนื่อยยากอย่างต่อเนื่องทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ

² นะบีนูหฺมิได้เหนื่อยหน่ายหรือย่อท้อหมดหวังต่อการผินหลังให้ และไม่เชื่อฟังการเรียกร้องของท่าน แต่ผลที่ได้รับจากพวกเขาคือการหลบหนี ในเวลาเดียวกันก็ไม่ชอบที่จะให้เสียงเรียกร้องเข้าสู่สวดประสาทของพวกเขา ดังนั้นภาพลักษณ์แห่งความดี้อรับหรือหยิ่งยโสของผู้ใหญ่ที่มีนิสัยเหมือนเด็กก็ปรากฏขึ้นแก่พวกเขา คือ เอานิ้วมืออุดรูหู ปิดหัวปิดหน้าด้วยเสื้อผ้าในสภาพคลุมโปง

³ นะบีนูหฺยังคงปฏิบัติหน้าที่ทุกวิถีทางที่จะกระทำได้ บางครั้งก็ทำหน้าที่เผยแผ่อย่างเปิดเผย และบางครั้งก็ทำหน้าที่ควบกันไปทั้งสองอย่างคือทั้งทางเปิดเผยและโดยทางลับ

⁴ ความหมายของนะบีนูหฺเพื่อหาช่องทางเพื่อจะให้พวกเขาได้รับความดียังคงมีต่อไปคือเรียกร้องให้พวกเขาขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์อย่างจริงใจ และให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษในความผิดทั้งหลายของปวงบ่าว

11. พระองค์จะทรงลั่งน้ำฝนอย่างมากมาย
แก่พวกท่าน

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

12. และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและ
ลูกหลานแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีสวน
มากมายแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีลำ
น้ำมากมายแก่พวกท่าน¹

وَيُمَدِّدُ ذُرِّيَّتَكَ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِي وَجَعَلَ
لَكَ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكَ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

13. ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่
ของอัลลอฮ์

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

14. และโดยแน่นอน พระองค์ทรงสร้างพวก
ท่านตามลำดับขั้นตอน²

وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

15. พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้าง
ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร

أَلَمْ تَرَ وَكَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

16. และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้น
มีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า³

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

17. และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่น
ดินเช่นพีชผัก

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِأَنَاءٍ ﴿١٧﴾

¹ นอกจากนั้นนะบีฮุซัยได้ชี้ช่องทางว่าพวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพอย่างครบครันและง่ายดาย หากพวกเขามีความยำเกรงและขอลงโทษต่อพระองค์ พระองค์ก็จะประทานน้ำฝนอย่างมากมาย ซึ่งจะทำให้พืชพันธุ์ต่างๆ งอกเงยและเกิดลำน้ำลำธารอีกทั้งจะได้รับบิรซกี้อื่นๆ อีกมากมาย คือลูกหลานและทรัพย์สมบัติอีกมากมาย

² นะบีฮุซัยได้ตำหนิหมู่ชนของท่านในท่าทีของพวกเขาที่มีต่อสัญญาณของอัลลอฮ์ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวของพวกเขาและที่เกี่ยวกับจักรวาลรอบๆ ตัวของพวกเขา ท่านแปลกใจต่อการดูหมิ่นดูแคลนและการไม่มีมรยาตของพวกเขาต่ออัลลอฮ์

³ การว่ากล่าวตักเตือนของนะบีฮุซัยที่มีต่อหมู่ชนของท่านคือให้พวกเขาพินิจพิจารณาโคจรครวญถึงจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล และว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าเป็นเจ็ดชั้นอย่างไร ในนั้นก็มิดวงจันทร์ส่องแสงสว่างออกมาและมีดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงจ้า สิ่งต่างๆ เหล่านี้คือความโปรดปรานและพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่มีต่อพวกท่านมิใช่หรือ

18. แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ¹

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝

19. และอัลลอฮ์ทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบ กว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

20. เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปตามตามพื้นที่ โลงกว้างนั้น²

تَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝

21. นูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ และเชื่อฟัง ผู้ที่ทรยศสินของเขา และลูกหลานของเขามีได้ เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي مَقْرُونٌ ۖ فَلَئِمَّ لِلْكَافِرِينَ الْأَعْيُنُ عَلَىٰ آلِ نُوْحٍ وَقَوْمِ الْأَشْجَارِ أَصْحَابِ الْأَشْجَارِ لَا يُفْقَهُونَ ۖ فَخَرَجُوا مِنْهَا كَاذِبِينَ ۝

مَا لَهُمْ مِنْ دِينٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مَالٌ كَثِيرٌ ۖ وَهُمْ يَصْنَعُونَ الْإِنشَاءَ ۝

22. และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่³

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝

23. และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดดุด และสุวาอ และยะฆุซ และยะอูฏ และนัซรุ เป็นอันขาด

وَقَالُوا لَا تَنْزِرْ لَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصَوِّبَ عَلَيْنَا مِمَّا خَلَقْنَا ۖ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۝

وَلَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مَا يَصْنَعُونَ ۝

24. และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชน จำนวนมากหลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝

¹ ต่อมานะบีนูหฺได้ขอให้หมู่ชนของท่านพิจารณาใคร่ครวญในการกำเนิดของพวกเขามาจากแผ่นดินและจะต้องกลับไปหามันด้วยการตาย เพื่อยืนยันถึงข้อเท็จจริงแห่งการออกมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อการฟื้นคืนชีพในวันกียามะฮ์

² นะบีนูหฺได้สะกิดเตือนหมู่ชนของท่านต่อไปให้นึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขาในการอำนวยความสะดวก เพื่อการดำเนินชีวิตบนผืนแผ่นดินนี้ โดยให้ผืนแผ่นดินราบเรียบเพื่อความสะดวกแก่การสัญจรไปมาและการติดต่อซึ่งกันและกัน

³ นะบีนูหฺได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่อพระเจ้าของท่านว่า หลังจากความเหนื่อยยากและความพยายามทั้งหมดนี้ พวกเขาไม่ยอมเชื่อฟัง และได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขากลับเห็นดีเห็นชอบเชื่อฟัง และปฏิบัติตามผู้ที่ทรยศสมบัติและลูกหลานของเขามีได้อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาเลย นอกจากความหายนะและการขาดทุนเท่านั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้น แต่พวกเขายังได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่เพื่อทำลายล้างการเผยแผ่และการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่ลัทธิธรรมอีกด้วย

เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการ
หลงผิดเท่านั้น¹

25. อันเนื่องมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้า
อยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะไม่ได้พบผู้ช่วย
เหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์²

26. และนูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวก
ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย

27. เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้
พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าว
ของพระองค์หลงผิดและพวกเขานั้นจะทำการกำเริบ
แต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น³

مَسَاخِطِيَنَّهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخَلُونَا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ الْكَافِرِينَ
﴿٢٦﴾

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ مُّصَلِّئِينَ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَارًا ﴿٢٧﴾

¹ พวกเขาได้กล่าวเตือนว่า พวกเขาทำนอยาได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกเขาทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความรังเกียจต่อการเรียกร้องของนะบีนุหฺขึ้นในจิตใจของพวกเขา และได้เจาะจงกล่าวถึงชื่อบรรดาเจว็ด เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความรู้สึกขึ้นในจิตใจของหมู่ชนทั่วไป บรรดาผู้นำที่หลงผิดจะรวบรวมพลพรรคให้เรียงรายล้อมรอบรูปปั้นและเจว็ดที่เป็นกรวดหินดินทราย รูปปั้นที่เป็นตัวบุคคลและรูปปั้นเจว็ดทางแนวความคิด ทั้งหมดนี้อยู่ในสภาพเดียวกันหมด เพื่อจะปิดกั้นมิให้หันหน้าเข้าหาการเรียกร้องสู่อัลลอฮ์ และเพื่อโน้มหน้าจิตใจให้หันห่างจากการเรียกร้องเชิญชวนด้วยการวางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ ด้วยเล่ห์กลและการฉกฉวยกำลัง ดังนั้นขอพระองค์ท่านได้โปรดให้พวกอธรรมเหล่านั้นจมนมอยู่ในการหลงผิดเท่านั้น

² ด้วยการกระทำผิดอย่างมากมาย และบาปกรรมอันมากมาย อีกทั้งการฝ่าฝืนนะบียของพวกเขานั้นเอง พวกเขาจึงถูกจมน้ำตายและเผาไหม้อยู่ในนรก นั่นคือโทษที่พวกเขาจะได้รับทั้งใน الدنيا และอาคิเราะฮ์ การเข้าไปอยู่ในนรกก็เป็นโทษที่พวกเขาจะได้รับเป็นการต่อเนื่องกันหลังจากถูกจมน้ำตาย ดังนั้นลูกหลานที่ดี ทรัพย์สมบัติอันมากมายที่ดี มิตรสหายหรือคนรักใคร่ที่ดี ตลอดจนพระเจ้าจอมปลอมของพวกเขาก็ดี ไม่อาจจะให้ความคุ้มครองหรือให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้

³ ในการวิงวอนของนะบีนุหฺ ท่านได้ขอให้พระองค์ทรงกวาดล้างพวกอธรรมเหล่านั้นให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดิน เพราะหากพวกเขาหลงเหลืออยู่ ก็รังแต่จะก่อความวุ่นวายและความไม่สงบสุขตลอดไป นั่นก็คือพวกเขาจะขัดขวางการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ และปิดกั้นมิให้การตะอวะฮ์เข้าสู่จิตใจของมหาชน เพราะพวกเขานั้นจะให้กำเริบแต่พวกเลวทรามและพวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

28. ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์
ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของ
ข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์
เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และ
บรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้
เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจาก
ความพินาศหายนะเท่านั้น¹

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا بَأْسًا

¹ การวิงวอนขอภัยโทษให้แก่ตัวเองเป็นมรรยาทเป็นที่ตั้งงามของปาวที่รู้จักของพระเจ้า การขอดูอาของ
นะบีนูหุให้แก่บิดามารดาของท่าน คือการรักดีของท่านต่อบิดามารดาที่เป็นมุอิมินผู้ศรัทธา และการขอ
พรให้แก่ผู้ที่เข้าไปในบ้านของท่านให้เป็นผู้ศรัทธา นี่คือการรักที่จะให้ความดีแก่พี่น้องของท่านที่เป็นผู้
ศรัทธาทั้งชายและหญิง ในทางตรงกันข้ามท่านได้ขอพรให้ความพินาศล่มจมจงมีแต่พวกอธรรมผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาทั้งหลาย ในซูเราะฮ์นี้ได้ให้ข้อคิดแก่เราด้วยภาพลักษณ์ที่เด่นชัด 2 ภาพ คือการต่อสู้ดิ้นรนและ
ความอดทนอย่างต่อเนื่อง และภาพของผู้ดีอริ้น ผู้อธรรม ทั้งสองดังกล่าวนับได้ว่าเป็นนิทศน์อุทาหรณ์
อย่างดีแก่นักเผยแผ่ในยุคหลัง

(72) ซูเราะฮ์ อัลญิน

เป็นบัญญัติมักกะฮ์ มี 28 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลญิน

ซูเราะฮ์ อัลญิน เป็นซูเราะฮ์ มักกะฮ์ที่กล่าวถึงหลักการอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ (ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การพินคินซีฟ และการตอบแทน) แกนหลักของซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องญินและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาโดยเฉพาะ เริ่มตั้งแต่การได้รับฟังอัลกุรอานของพวกเขา การเข้าสู่การอิมานของพวกเขา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงชาวคราวบางเรื่องที่แปลกประหลาดที่เกี่ยวกับพวกเขา โดยเฉพาะเช่นการแอบฟังชาวคราว การที่พวกเขาถูกขวางด้วยเปลวเพลิง และการแสดงออกมาของพวกเขาถึงสิ่งเร้นลับบางเรื่อง และอื่นจากนี้ในเรื่องที่เป็นที่น่าตื่นเต้น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มบอกเล่าถึงการที่ญินจำนวนหนึ่งได้รับฟังการอ่านอัลกุรอาน พวกเขาได้ซาบซึ้งในสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอาน เช่น ความสละสลวยในสำนวนจนกระทั่งพวกเขาได้ศรัทธาต่ออัลกุรอานทันทีที่พวกเขาได้รับฟังและได้เรียกร้องหมู่ชนของพวกเขาไปสู่การอิมาน “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮียมายังฉันว่า แท้จริงพวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน) และพวกเขาบอกว่า แท้จริงเราได้ยินกุรอานที่แปลกประหลาด”

ซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนไปกล่าวถึงการให้เกียรติและการให้ความบริสุทธิ์ของพวกเขาแต่อัลลอฮ์ ญิลละวะอะลา การให้ความเป็นเอกภาพแต่พระองค์ด้วยการเคารพภักดี และการกล่าวแก่ผู้ที่ตั้งให้อัลลอฮ์มีบุตรว่าเป็นคนโง่ และความจริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์ไม่มีภริยาและไม่มีบุตร และแท้จริงคนโง่ในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์อย่างเกินเหตุ

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแอบฟังของญิน การห้อมล้อมชั้นฟ้าด้วยยามเฝ้าจากมะลาอิกะฮ์ การส่งเปลวเพลิงแก่พวกญินหลังจากการแต่งตั้งรอซูลุลลอฮ์

คือลัลลอลฮุอะลัยฮิอะซัลลัม และการประหลาดใจของพวกญินต่อเหตุการณ์ที่น่าประหลาดนี้

“และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง และแท้จริงเราเคยเห็น ณ สถานที่หนึ่งในชั้นฟ้านั้นเพื่อฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดนั่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งพวกญินออกเป็นสองพวก คือ ญินผู้ศรัทธา และ ญินผู้ปฏิเสธศรัทธาและบั่นปลายของแต่ละพวก

“และแท้จริงในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิมและในหมู่พวกเรามีผู้้อธรรม ดังนั้นผู้ใดมอบน้อมชนเหล่านั้น พวกเขาได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นพินเป็นไฟนรก”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้เปลี่ยนมากล่าวถึงการเรียกร้องของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอลฮุอะลัยฮิอะซัลลัม และการห้อมล้อมของพวกญินรอบ ๆ ตัวท่าน ขณะที่พวกเขาได้ยืนท่านอ่านอัลกุรอาน

“และว่า แท้จริง เมื่อป่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น จึงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า แท้จริง ฉันทวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉันท และฉันทจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ท่านรอซูล อะลัยฮิสสลาม ประกาศยอมจำนนและมอบน้อมต่ออัลลอฮ์ และให้ความเป็นเอกะต่อพระองค์ ญัลละวะอะลา ด้วยความบริสุทธิ์ใจแห่งการปฏิบัติหน้าที่

“จึงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า แท้จริงฉันทวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉันท และฉันทจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์ จึงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า แท้จริง ฉันทไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน จึงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันทให้พ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮ์ได้ และฉันทจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงขอบเขตอำนาจของอัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา ด้วยการรอบรู้สิ่งเร้นลับ และการห้อมล้อมของพระองค์ด้วยการรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในจักรวาล

“พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดี เช่น รอซูล ดังนั้น พระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลทั้งข้างหน้าและข้างหลังเขา...”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮีย์มายังฉัน
ว่า แท้จริงพวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่าน
กุรอาน) และพวกเขา กล่าวว่า แท้จริงเราได้อิน
กุรอานที่แปลกประหลาด¹

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾

2. นำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ดังนั้นพวกเราจึงศรัทธา
ต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคี
ต่อพระเจ้าของเรา

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

3. และความจริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้า
ของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์ไม่มีภริยาและ
ไม่มีบุตร²

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدًّا رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

4. และแท้จริง คนโง่ในหมู่พวกเราได้กล่าวร้าย
ต่ออัลลอฮ์อย่างเกินเหตุ

وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِينًا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا ﴿٤﴾

¹ นักตีฟซริกกล่าวว่า พวกญินได้อินท่านร่อซูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซَّلَام์ อ่านอัลกุรอานในการ
ละหมาดฟังญูรโดยที่ท่านไม่รู้ว่าคุณเขากำลังฟังการอ่านของท่าน แต่ท่านได้รับการบอกเล่าโดยทางวะฮีย์
โดยมีหลักฐานจากคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “ได้มีวะฮีย์มายังฉัน” และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบอกเล่าแก่นะบี
ของพระองค์ก็ได้ยืนยันไว้ในซูเราะฮ์ อัลอะฮ์กัฟ อายะฮ์ที่ 29 ว่า “และ (จงรำลึก) ขณะที่เราได้ให้ญิน
จำนวนหนึ่งมุ่งไปยังเจ้าเพื่อฟังอัลกุรอาน...” ฯลฯ จุดมุ่งหมายจากการบอกเล่าถึงการได้อินอัลกุรอาน
ของพวกญินก็เพื่อดำเนินพวกกุเรซและพวกอาหรับในการล่าช้าลงเลใจของพวกเขาดต่อการอีมาน ซึ่งแตก
ต่างกับพวกญินที่ดีกว่าพวกเขาเหล่านั้นที่ตอบรับโดยฉับพลันต่อการอีมานเมื่อได้ยินการอ่านอัลกุรอาน

² อัลกุรอานนี้จะนำไปสู่ความจริงและความถูกต้อง พวกเราจึงศรัทธาและเราจะไม่กลับไปสู่การเป็นชริก
ต่ออัลลอฮ์ดังเช่นที่เราเคยกระทำมาก่อนอีกต่อไปเป็นอันขาด พระองค์ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่ต่อการที่จะ
ตั้งให้พระองค์มีภริยาและบุตร เพราะการมีภริยาเพื่อความต้องการทางเพศและการมีบุตรเพื่อความอบอุ่น
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งบกพร่องต่าง ๆ เหล่านี้

5. และแท้จริงเราคาดคิดว่า มนุษย์และญินจะ
ไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์เป็นอันขาด¹

6. และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครอง
จากญินบางคน ดังนั้นพวกเขา (มนุษย์)
จึงทำให้พวกเขา (ญิน) เพิ่มการหยิ่งจองหอง
ยิ่งขึ้น²

7. และแท้จริงพวกเขา (มนุษย์) คาดคิดเช่น
เดียวกับที่พวกท่าน (ญิน) คาดคิดว่าอัลลอฮ์
จะไม่ทรงแต่งตั้งผู้ใดขึ้น (เป็นรอสูล)³

8. และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า
แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้ม
แข็งและเปลวเพลิง

9. และแท้จริงเราเคยเห็น ณ สถานที่นั่งในท้อง
ฟ้านั้นเพื่อฟัง แต่ขณะนั้นผู้ใดนั่งฟังเขาก็จะพบ
เปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา⁴

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يُعُودُونَ رِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

وَأَنَّا لَنَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ حَرِّ سَا
سِدِيدٍ أَوْ شِبْهَا ﴿٨﴾

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن يَسْمِعْ
أَلَّا نَبَدِّلَ لَهُ سَمْعًا بَأْسًا ﴿٩﴾

¹ มุญาฮิดกล่าวว่า คนโง่หมายถึงอิบลิสเรียกร้องพวกเขาไปสู่การเคารพภักดีสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ การกล่าวร้ายและกล่าวเท็จหมายถึงการตั้งให้พระองค์มีภริยา และมีบุตร เมื่อเราได้อินอัลกุรอานนี้พวกเราก็ศรัทธา และเรารู้ว่าพวกเขากล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ในเรื่องนี้

² อะบุสสุอูด กล่าวว่า เมื่อมนุษย์เดินผ่านทุ่งที่เปลี่ยวก็เกิดความกลัวจึงกล่าวขึ้นว่า ขอความคุ้มครองต่อเจ้าของทุ่งนี้ให้พ้นจากหมู่ชนที่ชั่วช้านี้ หมายถึงพวกญินและหัวหน้าของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้อินเช่นนั้นก็ทำให้เกิดการหยิ่งผยองมากยิ่งขึ้น

³ คือพวกมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธา เช่นเดียวกับพวกท่าน (ญิน) คาดคิดกันว่า อัลลอฮ์จะไม่ส่งผู้ใดมาเป็นรอสูลหลังจากตายแล้ว พวกเขาได้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเช่นเดียวกับพวกท่านได้ปฏิเสธในเรื่องนี้

⁴ ญินได้กล่าวว่า พวกเราได้ขึ้นไปบนชั้นฟ้า เพื่อจะฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ชั้นฟ้านั้นเต็มไปด้วยยามเฝ้าอย่างหนาแน่น ซึ่งทำหน้าที่เป็นยามเฝ้า และเปลวเพลิงที่กำลังลุกไหม้ ซึ่งจะใช้ขว้างขับไล่ผู้ที่พยายามเข้าใกล้ ซึ่งสมัยก่อนนะบีมุฮัมมัดเราเคยใช้เป็นที่นั่งเพื่อฟังข่าวคราวจากท้องฟ้า เพื่อนำไปแจ้งแก่นักพยากรณ์

10. และแท้จริงเราไม่รู้ดอกว่า ความชั่วร้ายนั้น จะถูกให้มีขึ้นแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนี้ หรือว่า พระเจ้าของพวกเขาปรารถนาแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา¹

11. และแท้จริงในหมู่พวกเรานั้นมีคนดีและในหมู่พวกเราก็มียกคนอื่นจากนั้น พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน²

12. และแท้จริงเราคาดคิดว่า เราจะไม่รอดพ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮ์ในแผ่นดินนี้ และเราจะหนีไม่รอดพ้นไปจากพระองค์³

13. และแท้จริงเมื่อเราได้ยินอัลกุรอานเราก็ศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา เขาก็จะไม่หวั่นเกรงต่อการขาดทุน และการอยู่ดีธรรม⁴

14. และแท้จริงในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิม และในหมู่พวกเรามีผู้อธรรม ดังนั้นผู้ใดนอนอบน้อม ชนเหล่านั้นพวกเขาได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ مِنَّا فِي الْأَرْضِ
أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ
قَدَدًا ﴿١١﴾

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَن نَّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدْيَيْنِ آمَنَّا بِهِدَمَن يَؤْمِنُ بِرَبِّهِ
فَلَا يَخَافُ بَحْثَنَا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَن أَسْلَمَ
فَأُولَئِكَ نَحْرُوزًا وَرَشَدًا ﴿١٤﴾

¹ เราพวกญินไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า การที่ท้องฟ้าเต็มไปด้วยขามเฝ้า และเปลวเพลิงนั้นเพื่อการลงโทษที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้เกิดแก่ชาวโลก หรือด้วยความปรารถนาดีของพระองค์ที่จะให้พวกเขาเป็นคนดีอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องด้วยการส่งร่อซูลมายังพวกเขา

² คนอื่นจากนั้นหมายถึง ความดีของพวกเขา (ญิน) ไม่สมบูรณ์ หรือหมู่ชนที่ไม่มีความดีเลย และพวกเขาอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกันคือมีทั้งดีและเลว มีทั้งผู้ที่มีความยำเกรงและคนชั่ว

³ เรามีความเชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือพวกเรา และเรานั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ และภายใต้อำนาจของพระองค์ ไม่ว่าเราจะอยู่แห่งไหนใด เราจะไมรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ และเราไม่สามารถที่จะหนีไปไหนได้

⁴ คือเราศรัทธาต่ออัลกุรอาน และผู้ที่ประทานอัลกุรอานลงมา และเราศรัทธาต่อมุฮัมมัด คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิวะซัลลัม ในศาสน์ของเขา ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขาแล้ว เขาไม่ต้องกลัวว่าความดีงามของเขาจะสูญหายไปหรือว่าความชั่วของเขาจะเพิ่มขึ้น

15. และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นพินของไฟนรก¹

16. และหากพวกเขาอ้างมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม แน่نونเราก็จะให้พวกเขามีริซกีกว้างขวาง

17. เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้ และผู้ใดหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของเขา พระองค์จะให้เขาได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส²

18. และว่าแท้จริงบรรดามุฮัมมัดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์³

19. และว่าแท้จริงเมื่อป่าวของอัลลอฮ์(มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น⁴

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

وَأَلُو اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ
مَاءً عَذْقًا ﴿١٦﴾

لِنَفْسِهِمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

وَأَنَّهُ لَا فِئَامَ عَبْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَيْدًا لِيَدِّ ﴿١٩﴾

¹ คือหลังจากพวกเราได้ฟังอัลกุรอานแล้วในหมู่พวกเราก็มีทั้งผู้ที่นอนน้อมคือเป็นมุสลิม และศรัทธาต่อศาสนของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลยฮิวะซัลลัม คนเหล่านั้นคือผู้ที่มุ่งสู่นวทางที่ถูกต้อง แนวทางแห่งความสันติสุขและความรอดพ้น ส่วนบรรดาผู้่อธรรมที่หันห่างออกจากความจริงและปฏิเสธศรัทธา พวกเขา ก็จะเป็นพินของไฟนรก และได้รับการเผาไหม้เช่นเดียวกับพวกกุฟฟาร์ที่เป็นมนุษย์ได้รับการเผาไหม้คำพูดเกี่ยวกับพวกญินจบลงเพียงนี้ ส่วนคำกล่าวหลังจากนี้เป็นคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งพระองค์ทรงวะฮีย์แก่รอซูลของพระองค์

² คือหากพวกกุฟฟาร์ เหล่านั้นศรัทธาและดำรงมั่นอยู่ในบัญญัติของอัลลอฮ์ พระองค์จะให้พวกเขาได้รับริซกีอย่างกว้างขวาง เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาและดูว่าพวกเขาจะชอบคุณหรือเนรคุณ ดังนั้นผู้ใดผิดหลังให้จากการจงรักภักดีและการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์แล้ว พระองค์จะให้เขาได้รับการลงโทษตลอดไปโดยไม่ได้รับการพักผ่อนเลย

³ และได้มีวะฮีย์มายังฉันว่า บรรดามุฮัมมัดและบ้านสำหรับทำอิบาดะฮ์นั้นเป็นสถานที่เฉพาะแต่อัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้เคารพภักดีผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์และจงให้ความบริสุทธิ์แต่พระองค์องค์เดียวเท่านั้น

⁴ คือเมื่อมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลยฮิวะซัลลัม ยืนขึ้นละหมาดและอ่านอัลกุรอาน พวกเขา ก็จะเบียดเสียดห้อมล้อมกันอย่างหนาแน่นเพื่อฟังการอ่านอัลกุรอานของท่านะบี คือลัลลลอฮูอะลยฮิวะซัลลัม

20. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าแท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٧٠﴾

21. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٧١﴾

22. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٧٢﴾

23. เว้นแต่ฉันจะเผยแพร่ (สิ่งที่รับ) จากอัลลอฮ์ และสาส์นของพระองค์¹ และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ แท้จริงสำหรับเขานั้นคือไฟนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล²

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٧٣﴾

¹ จงกล่าวแก่พวกกุฟฟารที่พวกเขาขอให้เจ้ากลับจากศาสนาที่เที่ยงแท้ของเจ้าว่า แท้จริงฉันเคารพภักดีพระเจ้าของฉันเพียงพระองค์เดียว ฉันจะไม่ตั้งภาคีอื่นที่เป็นมนุษย์และเจ็ดวัตถุเดียวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด และจงกล่าวตอบโต้พวกเขาเหล่านั้นว่าฉันไม่สามารถที่จะปกป้องรักษนตรายจากพวกท่านได้ และไม่สามารถที่ทำให้คุณประโยชน์ให้แก่พวกท่านได้ ผู้ที่มีอำนาจในการนี้คือพระเจ้าแห่งสากลโลก และจงกล่าวแก่พวกเขาอีกว่า ไม่มีผู้ใดที่จะช่วยฉันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ถ้าหากฉันฝ่าฝืนพระองค์ และฉันจะไม่พบผู้ช่วยเหลือที่พึ่งอันใดแก่ฉันนอกจากพระองค์เท่านั้น และฉันจะต้องเผยแพร่สาส์นของพระองค์อย่างครบถ้วน แล้วฉันจะตอบรับสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องได้อย่างไร

² ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ไม่ศรัทธาต่อการพบอัลลอฮ์ และผินหลังไม่ยอมฟังอายาตต่างๆ และใคร่ครวญสาส์นของอัลลอฮ์ การตอบแทนของเขาก็คือนรกยะอันนั้นมโดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล สำหรับการพำนักอยู่ในนรกตลอดกาลนั้นพวกก็อดยานีย์บอกว่า “คนป่วยที่ไปโรงพยาบาลนั้นไม่ได้ไปเพื่อรอความตายหรือเพื่อต้องการตาย แต่ต้องการให้หายจากโรคในทำนองเดียวกัน เมื่ออัลลอฮ์ทรงลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อฟังนะบี และได้ประพฤติกชั่วช้าต่างๆ ก็เพื่อให้ผู้นั้นจะได้เรียนรู้และถ่อมตนเลิกประพฤติชั่วต่อไป” และว่า “อัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานีเช่นนี้จะไม่ทรงลงโทษมนุษย์โดยไร้ความหมาย แต่เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้รับโทษจนสาสมแล้วก็ตั้งต้นชีวิตใหม่” นี่คือการอธิบายความหมายบิตเบือนของพวกก็อดยานีย์ เพื่อให้พวกกุฟฟารออกจากนรกหลังจากได้รับโทษอย่างสาสมแล้ว

24. จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ แล้วพวกเขาก็จะรู้ว่าใครเป็นผู้อ่อนแอยิ่งในการเป็นผู้ช่วยเหลือ และมีจำนวนน้อยกว่า¹

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْعَمُونَ
مَنْ أضعفُ ناصراً وأقلُّ عدداً ﴿١٥﴾

25. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่รู้สิ่งที่พวกท่านถูกสัญญาไว้ นั่น หรือว่าพระเจ้าของฉันจะทรงกำหนดเวลาการลงโทษนั้นให้ห่างไกลออกไป²

قُلْ إِن أدرى أَقربُ ما تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
لَهُم رِيقاً آمداً ﴿١٦﴾

26. พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดั่งนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด

عَلِيمُ الغَيْبِ فلا يُظهِرُ على عِيبِهِ أحداً ﴿١٧﴾

27. นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดีเช่นรอซูล ดั่งนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา³

إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رِصداً ﴿١٨﴾

¹ คือจนกระทั่งเมื่อพวกเขาขุชรกินได้เห็นสิ่งที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้ว่าจะได้รับการลงโทษ ขณะนั้นพวกเขาก็จะรู้ว่าใครคือผู้อ่อนแอยิ่งในการเป็นผู้ช่วยเหลือและมีจำนวนน้อยกว่า พวกเขาคือบรรดามุอิมินผู้ศรัทธา เพราะแน่นอนอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือป่าวของพระองค์ที่เป็นมุอิมิน ดั่งนั้นบรรดามุอิมินคือผู้ที่เข้มแข็งยิ่งในการเป็นผู้ช่วยเหลือและมีจำนวนมากกว่า

² นักตีฟิรากล่าวว่าทุกๆ ครั้งที่ท่านนะบี คือลัลลอสู่อะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวเตือนพวกปฏิเสธศรัทธาเกี่ยวกับไฟนรกยะอันหม่นและความน่ากลัวของวันอาสาน พวกเขาจะถามท่านนะบีว่า เมื่อใดการลงโทษนี้จะเกิดขึ้นหรือเมื่อใดวันอาสานั้นจะเกิดขึ้น อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงใช้ให้ท่านนะบิกกล่าวแก่พวกเขาว่า ฉันไม่รู้ถึงเวลาของมันว่าจะใกล้หรือไกล

³ คือพระองค์องค์เดียวเท่านั้นทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับต่างๆ พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยความเร้นลับอันนี้แก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปรานยินดีและทรงคัดเลือกเพื่อทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาของพระองค์ และนะบีของพระองค์อัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยแก่เขาตามที่พระองค์ทรงประสงค์ในสิ่งเร้นลับบางอย่าง ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งปฏิกิริยาแก่พวกเขา เพราะบรรดารอซูลนั้นจะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้วยสิ่งปฏิกิริยาบ้างชนิด ดั่งนั้นพระองค์จะทรงส่งมะลาอิกะฮ์เป็นผู้พิทักษ์รักษาทั้งข้างหน้าและข้างหลังรอซูลให้พ้นจากพวกญิน

28. เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า แน่หนอนพวกเขาได้
เผยแผ่ศาสน์ของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และ
พระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่
ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ
สิ่งไว้อย่างครบถ้วน¹

لِيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ
بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَّ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

¹ ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าบรรดาอรุสูลของพระองค์ได้เผยแผ่วะฮียของพระองค์เช่นเดียวกับที่
พระองค์ทรงประทานมาให้แก่พวกเขา โดยปราศจากการเพิ่มเติม ขาดตอน และบิดเบือนแต่ประการใด
และความรอบรู้ของพระองค์จะห้อมล้อมสิ่งที่อยู่ ณ บรรดาอรุสูล ไม่มีสิ่งใดในกิจการของพวกเขาจะเป็น
ที่ปกปิดแก่พระองค์และความรู้ของพระองค์จะทรงนับทุกสิ่งไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ดีและไม่ดีอย่างครบถ้วน
ไม่ขาดตกบกพร่องเลย

(73) ซูเราะฮ์ อัลมุชชัมมิล

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 20 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุชชัมมิล

ซูเราะฮ์ อัลมุชชัมมิล เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงมุมหนึ่งจากการดำรงชีวิตของท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในการตั้งจิตมั่น การจงรักภักดี การยืนขึ้นละหมาดในเวลากลางคืน และการอ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลละ แขนหลักของซูเราะฮ์กล่าวถึงภารกิจของท่านรอซูล อะลัยฮิสศอตาตุวัสสลาม ด้วยเหตุนี้จึงขนานนามซูเราะฮ์นี้ว่า “อัลมุชชัมมิล”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการเรียกท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อย่างสุภาพอ่อนโยนที่แสดงถึงความเมตตาปรานีต่ออัลลอฮ์ต่อป่าว และรอซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งท่านได้ใช้ความพยายามในการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์โดยหวังความโปรดปรานจากพระองค์

“โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย (ไม่ใช่ตลอดคืน) ครั้งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานช้าๆ เป็นจังหวะ (ขัดถ้อยขัดคำ)”

ต่อมาซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องการประทานครวญอะฮ์อันหนักหน่วงซึ่งอัลลอฮ์ทรงมอบหมายแก่รอซูลของพระองค์ เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่แก่มหาชนด้วยความขยันหมั่นเพียรในการนี้ได้อาศัยการเตรียมพร้อมทางด้านวิญญาณด้วยการตื่นขึ้นในเวลากลางคืนเพื่อทำอิบาดะฮ์

“แท้จริงเราจะประทานครวญอะฮ์ (วะฮีย) อันหนักหน่วงแก่เจ้า แท้จริงการตื่นขึ้นเวลากลางคืนนั้นเป็นเวลาที่ประทับใจและเป็นการอ่านที่ชัดเจนยิ่ง แท้จริงสำหรับเจ้านั้นในเวลากลางวันมีภารกิจมากมาย”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ท่านรอซูล อะลัยฮิสสลาม มีความอดทนต่อการทำร้ายของ

พวกมุชริกีน และจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ จนกว่า อัลลอฮ์จะทรงแก้แค้นตอบแทนแก่พวกเขา

“และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้ายและจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ และจงปล่อยข้ากับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้สำราญ และจงผ่อนผันให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสัญญาของอัลลอฮ์ ต่อพวกมุชริกีนถึงการลงโทษและการตอบแทนในวันกียามะฮ์ โดยที่ในวันนั้นจะมีความน่ากลัว และการตกใจซึ่งจะทำให้ศีรษะของเด็กๆ กลายเป็นสีเทาขาว

“แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีตวรนและกองไฟลุกโชนและอาหารที่ติดลำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการผ่อนผันของอัลลอฮ์แก่รอซูลของพระองค์ และบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา จากการยื่นละหมาดในเวลากลางคืน (ตะฮัจญุด) เป็นความเมตตาแก่ท่านและบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ท่านรอซูลและบรรดาสาวกของท่านมีเวลาว่างปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการดำรงชีวิต

“แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้ายื่นละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ (บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน และ (บางครั้ง) หนึ่งในสามของมันพร้อมกับจำนวนหนึ่งของบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า... ดังนั้นพวกเจ้าจงขอยกโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย¹
2. จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย (ไม่ใช่ตลอดคืน)
3. ครึ่งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย
4. หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานเข้าๆ เป็นจังหวะ (ชดถ้อยชดคำ)
5. แท้จริงเราจะประทานวजนะ (วะฮีย์) อันหนักหน่วงแก่เจ้า
6. แท้จริงการตื่นขึ้นในเวลากลางคืนนั้นเป็นเวลาที่น่าประทับใจ และเป็น การอ่านที่ชัดเจนยิ่ง
7. แท้จริงสำหรับเจ้านั้น ในเวลากลางวันมีภารกิจมากมาย²

يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ

وَاقْلِبْ لَكَ الْإِلْقَابَ

نُصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا

إِنَّكَ فِي النَّهَارِ سَبَّحًا طَوِيلًا

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเรียกนะบีของพระองค์มุซซัหมัด คือลัลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม เป็นการเตือนท่านให้รำลึกถึงชั่วโมงแห่งความสุข ซึ่งท่านได้พบกับวะฮีย์เป็นครั้งแรก แล้วท่านได้กลับบ้านเพราะความกลัวจนตัวสั่น และให้นางคอยฮุหมมาโดยกล่าวว่า โปรดคลุมกายให้ฉันด้วย พระองค์ทรงกล่าวแก่ท่านว่า โอ้ผู้ที่คลุมกายอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้นเพื่อทำการละหมาดในเวลากลางคืนเป็นเวลาครึ่งคืน หรือน้อยกว่านั้นคือหนึ่งในสามหรือมากกว่านั้น คือสองในสามของกลางคืน และในขณะการยืนละหมาดของเจ้าจงอ่านอัลกุรอานเข้าๆ เป็นจังหวะชดถ้อยชดคำ เพื่อที่จะได้ช่วยให้เจ้ามีความเข้าใจและใคร่ครวญอัลกุรอาน

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งแก่ท่านนะบีว่า พระองค์จะประทานอัลกุรอาน ซึ่งจะเป็นที่หนักหน่วงแก่เจ้า เพราะอัลกุรอานนั้นประมวลไว้ด้วยข้อบัญญัติต่างๆ ทั้งที่เป็นทั้งฟิรฎและวาญิบเพื่อจะทำให้จิตใจหนักแน่นในอันที่จะเตรียมไว้รับการแบกภาระในบทบัญญัติเหล่านั้นทั้งที่เป็นวิชาความรู้ การปฏิบัติและการเรียกร้องเชิญชวน ดังนั้นการตื่นขึ้นมาละหมาดในเวลากลางคืนนั้นทำให้การอ่านสัมผัสกับจิตใจในการเข้าใจความหมายอัลกุรอานขณะที่เขากำลังอ่าน ส่วนเวลากลางวันนั้น ภารกิจมากมายทำให้เจ้าไม่มีเวลาจะอ่าน

8. และจงรำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด

9. พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเถิด¹

10. และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ

11. และจงปล่อยช้ำกับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้สำราญ และจงผ่อนผันให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย²

12. แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีถรวนและกองไฟลุกโชน

13. และอาหารที่ติดล้าคอและการลงโทษอันเจ็บปวด³

14. วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพยุ

وَأذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَنْتَلِ إِلَيْهِ تَبْتِيلاً ﴿٨﴾

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْرُجْهُمْ هَجْرًا حَسِيلًا ﴿١٠﴾

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النِّعَمَةِ وَمَهْلِكُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

إِنَّا لَدَيْنَا أَنْكَالٌ وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

¹ คือจงรำลึกถึงพระองค์เสมอทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืนด้วยการรำลึกถึงพระองค์ในทุกรูปแบบ เช่นการกล่าว ซุบซ่านลลอสย อัลฮัมดุลิลลาฮย อัลลอฮูอักบัร และลาอิลาฮะฮ์อิลลัลลอฮย และจงตั้งจิตมั่นอย่างเคร่งครัดในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ครอบครองทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดมั่นต่อพระองค์เถิด ในกิจการทุก ๆ สิ่งของเจ้า พระองค์ทรงพอเพียงแก่เจ้า และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

² คือจงอดทนต่อการกล่าวร้ายของพวกมุชริกีนที่กล่าวหาว่าเจ้าเป็นมายากร เป็นกวีและเป็นคนบ้า และจงปลีกตัวให้ห่างไปจากพวกเขาและอย่าได้ตอบพวกเขาด้วยการทำร้ายและการด่าทอ และจงปล่อยช้ำกับพวกมุชริกีนเจ้าสำราญเหล่านั้นโดยให้เวลากับพวกเขาสักเล็กน้อย ชำจะคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายของพวกเขา และพวกเขาจะประสบความพินาศในสงครามบัตร์ โดยนํ้ามือของบรรดามูมิน

³ สำหรับพวกเขาเหล่านั้นในวันอาคิเราะฮ์เราได้เตรียมถรวนใหญ่หนักไว้สำหรับส่ามพวกเขาและกองไฟลุกโชนคือ นรกญะฮันนัมและอาหารมีกลิ่นเหม็นเวลากินเข้าไปติดอยู่ที่ล้าคอ คือตันซึกูมและนํ้าเลือด น้ำหนองและการลงโทษอย่างเจ็บปวดแสนสาหัส

15. แท้จริงเราได้ส่งรอสูลคนหนึ่งไปยังพวกเขา
เพื่อเป็นพยานต่อพวกเขา ดังที่เราได้ส่งรอสูล
คนหนึ่งไปยังฟิรเอาน¹

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكَ آتَيْنَاكَ آيَاتِنَا
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

16. แต่ฟิรเอานได้ฝ่าฝืนรอสูลคนนั้น ดังนั้น
เราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างหนัก
หน่วง

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾

17. ถ้าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้นพวกเขาจะปกป้อง
ตนเอง ต่อวันนั้นได้อย่างไรเล่า ซึ่งจะทำให้
เด็ก ๆ กลายเป็นแก่ (มีผมสีขาวเพราะความ
ตกใจกลัว)²

كَيْفَ تَنْفَعُونَ إِن كُفِّرْتُمْ يَوْمًا يُجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾

18. (วันนั้น) ชั้นฟ้าจะปริแยกออก และสัญญา
ของพระองค์จะต้องเกิดขึ้น (อย่างไม่ต้องสงสัย)

إِلَّسَّمَاءٍ مُّنفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

19. แท้จริงนี่คือข้อเตือนสติดังนั้นผู้ใดประสงค์
ก็พึงยึดถือเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด³

إِنَّ هَذِهِ سَيِّئَةٌ لِّمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿١٩﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเวลาแห่งการลงโทษคือวันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือนอย่างหนัก
นั่นคือวันกิยามะฮฺ ภูเขาซึ่งเคยแข็งแรงก็จะกลายเป็นกองทรายไหลกระจาย ไ้ชาวมักกะฮฺอยู่ เราได้
ส่งมุฮัมมัด คืออัลลิลลฮุอะลียะฮฺซะลัสม์ มายังพวกเขาเพื่อเป็นพยานต่อการกระทำต่าง ๆ ของพวกเขา
เช่นการปฏิเสธศรัทธาและต้อร์นฝ่าฝืนของพวกเขาเสมือนกับที่เราได้ส่งมุซา อิบน์ อิมรอน ไปยังฟิรเอาน
ผู้ละเมิดหยิ่งโส

² ต่อมาเมื่อฟิรเอาน ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อมุซาเช่นเดียวกับพวกเขา ไ้ชาวกุเรชอยู่ ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อ
มุฮัมมัด คืออัลลิลลฮุอะลียะฮฺซะลัสม์ เราก็กได้ทำลายล้างฟิรเอานและพวกพ้องของเขาด้วยการให้จนน้ำ
ตาย หากว่าพวกเขาปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเชื่อถือต่อรอสูลแล้ว ดังนั้นพวกเขาจะไม่ระมัดระวังและไม่กลัว
การลงโทษต่อวันอันน่ากลัวนั้นดอกหรือ ซึ่งความตกใจกลัวนั้นจะทำให้ทุกคนกลายเป็นคนแก่เพราะมี
ผมกลายเป็นสีขาว

³ เพราะความน่ากลัวของวันนั้นอีกเช่นเดียวกัน พวกเขาจะเห็นท้องฟ้าปริแยกออกไปและแตกออกเป็น
เสี่ยง ๆ ในวันนั้น อัลลอฮฺ ตะอาลา จะกล่าวแก่อาดัมว่า โออาดัมเอ๋ย จงส่งลูกหลานของเจ้าไปยังนรก
จากทุกหนี่งพื้นคน เก้าร้อยเก้าสิบเก้าคน คือจากทุกหนี่งพื้นคนเหลือรอดเพียงหนึ่งคนเท่านั้น เมื่อเป็น
เช่นนี้เหตุการณ์ก็ยิ่งทวีความคับขันยิ่งขึ้นและสัญญาของพระองค์ที่ว่าวันนี้จะเกิดขึ้น จะเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอนปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น สัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมเป็นข้อเตือนสติให้แก่ผู้ที่หลงลืมก่อน
ที่เวลาจะล่วงเลยไป ดังนั้นจงยึดถือเป็นแนวทางไปสู่การอิमानและการปฏิบัติความดีเถิด

20. แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้ายืน
 ละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ
 (บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน และ (บางครั้ง) หนึ่งใน
 ในสามของมัน พร้อมกับจำนวนหนึ่งของบรรดา
 ผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า¹ และอัลลอฮ์ทรงกำหนดเวลา
 กลางคืนและกลางวัน พระองค์ทรงรู้ดีว่าพวก
 เจ้าไม่สามารถที่จะกำหนดเวลาได้ ด้วยเหตุนี้
 พระองค์จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า ดังนั้น
 พวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอานตามแต่สะดวกเกิด²
 พระองค์ทรงรู้ดีว่า อาจมีบางคนในหมู่พวกเจ้า
 เป็นคนป่วย และบางคนอื่นๆ ต้องเดินทางไป
 ดินแดนอื่น เพื่อแสวงหาจากความโปรดปราน
 ของอัลลอฮ์ และบางคนอื่นต่อสู้ในทางของ
 อัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านตามสะดวกจาก
 อัลกุรอานเกิด และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
 และจงบริจาคซะกาต³ และจงให้อัลลอฮ์ฮีม
 อย่างดีเยี่ยมเกิด และความดีอันใดที่พวกเจ้า

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَيَصِفُّ
 وُلْدَهُ، وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ عَلِيمٌ أَنْ تُخِصَّهُ فَأَبَّابٌ عَلَيْكَ فَاقْرَأْ وَأَنْتَ
 مَا تَسْرَرُ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِيمٌ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكَ مَرْضٌ
 وَأَخْرُونَ بِضُرِّيَّتٍ فِي الْأَرْضِ يَنْتَعُونَ مِنْ فَضْلِ
 اللَّهِ وَأَخْرُونَ يُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقرءُوا
 مَا تَسْرَرْتُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
 مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا
 وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا عَفْوَ رَحِيمٌ ﴿٧٣﴾

¹ โอัมมุฮ์มัดเต็ย แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่าเจ้านั้นยืนละหมาดตะฮัจญุดพร้อมกับบรรดาสาวก
 ของเจ้าบางครั้งก็น้อยกว่าสองในสาม บางครั้งก็ครึ่งคืน บางครั้งก็หนึ่งในสามของคืน

² ความจริงนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงรู้กำหนดเวลาอันแน่นอนของกลางคืนและกลางวัน และทรงรู้ดียิ่งถึง
 สิ่งที่พวกเจ้าทำละหมาดในเวลากลางคืนตึกเจียบสดเพื่อหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และทรงรู้ดี
 ว่าพวกเจ้าไม่สามารถจะยืนละหมาดตลอดคืนหรือส่วนใหญ่ของเวลากลางคืนได้ พระองค์จึงทรงผ่อนผัน
 ให้แก่พวกเจ้า คือให้พวกเจ้าอ่านอัลกุรอานตามสะดวกเกิด หมายถึงให้ทำละหมาดตะฮัจญุดตามแต่จะ
 สะดวก กล่าวคือหลังจากการละหมาดตะฮัจญุดได้ถูกใช้ให้กระทำเป็นการวางญิบตามนัยแห่งตอนต้นของ
 ซูเราะฮ์นี้ ต่อมาพระองค์ทรงผ่อนผันให้ตามนัยแห่งอายะฮ์นี้เป็นขุณะฮ์

³ เคล็ดลับแห่งการผ่อนผันดังกล่าวนี้คือ พระองค์ทรงรู้ดีว่า บางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นคนป่วย บางคนจะ
 ออกเดินทางไปตามหัวเมืองต่างๆ เพื่อค้าขายแสวงหาชีวิต และบางคนจะต้องออกไปต่อสู้ในหนทางของ
 อัลลอฮ์เพื่อเชิดชูสัจธรรมและเผยแผ่ศาสนา กลุ่มชนทั้งสามดังกล่าวเป็นการยากลำบากแก่พวกเขาที่จะ
 ทำละหมาดตะฮัจญุด ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเขา และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดฟรัฎให้
 ครบถ้วนและจงบริจาคซะกาตให้แก่ผู้สมควรจะได้รับให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ได้กระทำไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็
จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งเป็นความดีและผล
ตอบแทนที่ยิ่งใหญ่กว่า¹ ดังนั้นพวกเจ้าจงขอ
อภัยโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

¹ และจงบริจาคทานไปในทางทำความดีโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เช่นการบริจาคเพื่อการ
ต่อญาติและการต้อนรับแขก นั่นคือการให้อัลลอฮ์ชอยมอย่างดีเยี่ยม ทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำไป ซึ่งเป็น
ความดี พวกเจ้าก็จะได้พบผลตอบแทน ณ ที่พระเจ้าของพวกเจ้าในวันกียามะฮ์อย่างดียิ่งกว่า

² ในตอนท้ายของอายะฮ์ ทรงใช้ให้บรรดาผู้บริจาค จงขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ในทุกสภาพของพวกเจ้า
เพราะมนุษย์นั้นย่อมจะมีข้อบกพร่องในการกระทำของเขา เช่นการบริจาคของเขาอาจจะไม่มีความ
บริสุทธิ์ใจในบางครั้งก็ได้เพราะอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวที่สำนึกผิดอยู่เสมอ

(74) ซูเราะฮ์ อัลมุดตซซิบ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 56 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุดตซซิบ

ซูเราะฮ์ อัลมุดตซซิบ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องราวของซูเราะฮ์นี้เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ก่อนหน้านี้อือ ซูเราะฮ์ อัลมุซซิมมิล โดยกล่าวถึงมุมหนึ่งจากการดำรงชีวิตและบุคลิกภาพของท่านรอซูล คือลัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยเหตุนี้จึงถูกขนานนามว่า อัลมุดตซซิบ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการใช้ให้ท่านรอซูลลุกขึ้นทำหน้าที่เผยแพร่เชิญชวนด้วยความขยันขันแข็งกล่าวตักเตือนพวกกุฟฟาร และอดทนต่อการทำร้ายของพวกอาชญากรจนกว่าอัลลอสุจะทรงตัดสินระหว่างท่านกับบรรดาศัตรูของท่าน

“โอ้ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน และแด่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร (ต่อพระองค์) และเสื้อผ้าของเจ้าจงทำให้สะอาด และสิ่งสกปรกก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย และอย่าทำคุณเพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวตักเตือน และเตือนสำหรับบรรดาอาชญากรเหล่านั้น ให้รำลึกถึงวันอันยากลำบากยิ่งซึ่งสำหรับพวกเขานั้นจะไม่มีเวลาพักผ่อนเลย ด้วยเหตุที่ว่ามิแต่ความหวาดกลัวและความคับขันเท่านั้น

“ในที่สุดเมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันนั้น วันแห่งความยากลำบาก แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย”

หลังจากถ้อยแถลงดังกล่าวที่ทำให้มนุษย์ใจหายใจคว่ำ ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของอาชญากรผู้ชั่วช้า “อัลวะลีด อิบดุล มุสีเราะฮ์” ซึ่งได้ฟังอัลกุรอานและรู้ว่าเป็นคำกล่าวของอัลลอสุ แต่อันเนื่องมาจากการเป็นหัวหน้า และยังคงมีความรักและหวังใญ่ต่อตำแหน่งนี้ เขาจึงอ้างว่าอัลกุรอานเป็นมายากล ซึ่งเป็นผู้ที่รู้จักกันดี

“จงปล่อยข้าไว้กับผู้ที่ข้าได้สร้างเขาไว้แต่ลำพังเกิด และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สินสมบัติอย่างล้นเหลือ และลูกหลานอย่างพร้อมพร้อม และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น แล้วเขายังโลกที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก เปล่าเลย เพราะว่าเขาเป็นผู้ถือมั่นต่อสัญญาต่าง ๆ ของเรา ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา แท้จริงเขาจะได้ใคร่ครวญและคาดคะเน จนกระทั่งในไม่ช้าข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงไฟนรกซึ่งอัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้กับพวกกุฟฟาร ได้กล่าวถึงประตูนรกและยามเฝ้าประตูนรก ซึ่งพวกเขาได้รับมอบหมายให้ลงไปเฝ้าแก่ชาวนรกตลอดจนจำนวนของยามเฝ้าประตูนรก และเคล็ดลับในการกำหนดจำนวนของพวกเขาเช่นนั้น

“และอันใดเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้นั้นคืออะไร มันจะไม่เหลืออะไรไว้เลย และมันจะไม่ปล่อยผู้ใดให้คงเหลือไว้ (เช่นกัน) มันจะเผาไหม้ผู้คนจนเกรียมดำ เหนือมันมีมะลาอิกะฮ์สิบเก้าท่าน และเรามีได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น และเรามีได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

ซูเราะฮ์ได้สาบานด้วยดวงจันทร์ และแสงนวลของมัน และด้วยยามเข้าเมื่อมันทอแสงว่านรกนั้นเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง

“เปล่าเลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันคล้อยไป ขอสาบานด้วยยามเข้าเมื่อมันทอแสง แท้จริงนรกนั้นแน่นอนเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง เพื่อเป็นการเตือนสำทับแก่มนุษย์ สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าจะรุดหน้า (ไปสู่ความดี) หรือจะรังทำย (เพื่อกระทำความชั่ว)”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา และพวกอาชญากรในสาเหตุที่ทำให้พวกเขาเข้าสู่รอก

“ยกเว้นบรรดาผู้อยู่ทางเบื้องขวา อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะไต่ถามซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้ พวกเขาบอกว่า เรามิได้อยู่ในหมู่ผู้ทำละหมาด เรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน และพวกเราเคยมั่วสุมอยู่กับพวกที่มั่วสุม”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงสาเหตุการผินหลังของพวกมุชริกีนให้กับการอีมาน

“ไม่เลยทีเดียว ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังไม่กลัววันปรโลกอีกด้วย เปล่ามิได้ แท้จริงนั่นคือข้อเตือนสติ ฉะนั้นผู้ใดประสงค์เขาก็จะจดจำรำลึกไว้ และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกไว้ เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้น คือพระเจ้าแห่งการ ยำเกรง และพระเจ้าแห่งการให้อภัย”

7. และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน¹

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾

8. ในที่สุด เมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น

فَإِذَا نُفِثَ النَّفْثُ ﴿٨﴾

9. นั่นคือ วันนั้น วันแห่งความยากลำบาก

فَنَالِكَ يَوْمَئِذٍ عِيسَىٰ ﴿٩﴾

10. แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่อง
ง่าย

عَلَىٰ الْكَافِرِينَ عَذِيبٌ ﴿١٠﴾

11. จงปล่อยข้าไว้กับผู้ที่ข้าได้สร้างเขาไว้แต่
ลำพังเกิด²

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾

12. และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สมบัติอย่างล้น
เหลือ

وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾

13. และลูกหลานอย่างพรั่งพร้อม

وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾

14. และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾

15. แล้วเขายังโลกที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก

ثُمَّ نَطَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

¹ คือจงให้ความเกรียงไกรความยิ่งใหญ่แต่พระเจ้าของเจ้าเกิด จงให้ความมีเกียรติ ความบริสุทธิ์แต่พระองค์ เพราะไม่มีผู้ใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าอัลลอฮ์อีกแล้ว และจงทำเสื้อผ้าของเจ้าให้สะอาดจากสิ่งสกปรกทั้งหลาย เพราะมุอิมินนั้นจะต้องเป็นคนสะอาดเป็นคนดี เนื่องจากพวกมุชริกีนนั้นไม่ชอบความสะอาด อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงใช้ให้ท่าความสะอาดทั้งร่างกายและเสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่ และสิ่งสกปรกที่ทำให้หลบหลีกนั้นหมายถึงจงปลีกตัวให้ห่างจากการเคารพสักการะรูปปั้นและเจว็ดต่างๆ และอย่าเข้าใกล้สิ่งสกปรกเหล่านั้น และเจ้าอย่าล้าเลิกต่อพระเจ้าของเจ้าเพราะการจงรักภักดีของเจ้า และอย่าได้ขอสิ่งตอบแทนในการเผยแผ่ศาสนาของเจ้า หรืออย่าล้าเลิกในสิ่งที่เจ้าได้ให้แก่ผู้อื่นเป็นการทวงบุญคุณ เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นการขัดกับมรยาทอันดีงาม และอดทนต่อทุกสิ่งทั้งที่เจ้าเผชิญในการเผยแผ่ศีลธรรมเพื่อพระเจ้าของเจ้าแต่องค์เดียวเท่านั้น

² คือเมื่ออิสรอฟได้เป่าสังข์ นั้นหมายถึงวันกิยามะฮ์ได้เกิดขึ้นแล้ว วันนั้นเป็นวันแห่งความยากลำบากซึ่งพวกปฏิเสธศรัทธาไม่สามารถจะทนทานอยู่ได้

16. เปล่าเลย เพราะว่าเขาเป็นผู้ดีรันท่อ
สัญญาณต่างๆ ของเรา

كَلَّا إِنَّكَ كَانْتَ لَبِينًا عِيدًا ﴿٦٧﴾

17. ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่
เขา

سَأَزِيدُهُمْ صَعُودًا ﴿٦٨﴾

18. แท้จริงเขาได้ใคร่ครวญและคาดคะเน

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٦٩﴾

19. ดังนั้น เขาได้รับความหายนะ เขาจะคาด
คะเนได้อย่างไร

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٧٠﴾

20. แล้วเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเน
ได้อย่างไร

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٧١﴾

21. แล้วเขาได้ตรึงตรอง

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٧٢﴾

22. แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง และทำหน้าเหวอ
ขมวด

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٧٣﴾

23. แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٧٤﴾

24. แล้วเขากล่าวว่า นี่มิใช่อื่นนอกจากเป็น
มายากลที่สืบทอดกันมา

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُورَثُ ﴿٧٥﴾

25. นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของปุถุชน

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٦﴾

26. ในไม่ช้าข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้

سَأُصَلِّهِ سَقَرًا ﴿٧٧﴾

27. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้
นั้นคืออะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٧٨﴾

28. มันจะไม่เหลืออะไรเลย และมันจะไม่ปล่อย
ผู้ใดให้คงเหลือไว้ (เช่นกัน)

لَا بَقِيَّةَ وَلَا نَذْرٌ ﴿٧٩﴾

29. มันจะเผาไหม้ผิวหนังจนเกรียมดำ¹

لَا تَمَسُّهُمُ النَّارُ

30. เหนือมันมีมะลาอิกะฮ์สิบเก้าท่าน²

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

31. และเรามีได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น และเรามีได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา³ เพื่อ

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينِ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَيَزِيدَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَّا وَلَا يُزِلَّ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَمٌ وَالْكَافِرُونَ

¹ ไอ้มุฮัมมัดจงปล่อยข้าไว้กับคนเลวทรามดำซ้ำคนนี้เถิด ข้าจะจัดการกับเขาเอง นักตพีซริกกล่าวว่า อายุาตเหล่านี้ถูกประทานลงมาเพราะ อัลวะลีด อิบดุล มุฮิเราะฮ์ ซึ่งเป็นผู้นำคนสำคัญของกุเรซ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้เขาได้รับนิอุมะฮ์ในศุนยานีอย่างมากมาย ทั้งทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน เขามีส่วนผลไม่อย่างมากมาย เก็บเกี่ยวผลของมันทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว แต่เขาก็เฝ้าครุ่นต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ตั้งแต่อายุษุที่ 11 ถึง 30 เป็นดาร์สของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ทรงกล่าวประณามถึงพฤติกรรมของอัลวะลีด และการลงโทษของพระองค์ที่จะประสบแก่เขา และเป็นคำกล่าวของอัลวะลีดที่มีต่อท่านนะบี คืออัลลิลลอสูอะลียะฮ์-ซัลลิม อะบูบักร์ อัลญะฮาชริยก์กล่าวไว้ในหนังสืออัยชะรุตตะฟาฮิรว่า สาเหตุแห่งการประทานอัลอายาตเหล่านี้เป็นที่ทราบกันดีว่า พวกกุเรซได้กล่าวหาอัลวะลีดว่า เขาเอนเอียงไปกับศาสนาของมุฮัมมัด เมื่ออัลวะลีดได้ยินเช่นนั้นก็ปฏิเสธและสาบาน พวกเขาจึงขอร้องให้เขากล่าวคำฯ หนึ่งเกี่ยวกับอัลกุรอานเพื่อให้ชาวอาหรับหันห่างออกจากมุฮัมมัด และสิ่งที่เขาเรียกร้องเชิญชวน อัลวะลีดจึงไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลิลลอสูอะลียะฮ์-ซัลลิม ขณะที่ท่านกำลังละหมาดและอ่านอัลกุรอานในเวลาละหมาด แล้วเขาก็ได้ใคร่ครวญและคาดคะเนตามที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งไว้ในอัลอายาตเหล่านี้ แล้วเขาก็ได้กล่าวคำพูดที่ปฏิเสธศรัทธาว่า นีมีไซฮันใดนอกจากเป็นมายากลที่สืบทอดกันมา นีมีไซฮันใดนอกจากเป็นคำพูดของปู่ชุน หลังจากที่เขาได้เคยกล่าวถึงอัลกุรอานไว้ว่า ฉันขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ว่า อัลกุรอานนั้นเป็นคำกล่าวที่อ่อนหวานนุ่มนวลและเป็นคำพูดที่สูงส่งไม่มีสิ่งใดเหนือกว่า เมื่อพวกกุเรซได้ยินเขากล่าวเช่นนี้ก็กล่าวว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ กลุ่มชนของท่านจะไม่พอใจท่านเป็นแน่ จงกว่าท่านจะพูดเป็นอย่างอื่น แล้วเขาก็กล่าวว่า ปล่อยให้ฉันใคร่ครวญก่อน แล้วเขาก็ใคร่ครวญตามที่อัลอายาตได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งได้ถูกประทานลงมาเพราะเหตุการณ์ดังกล่าวตั้งแต่อายุษุที่ 11 ถึงอายุษุที่ 30

² คือยามเฝ้าประตูนรกที่ได้ถูกมอบหมายนั้นมี 19 ท่าน เป็นผู้ชี้เชิงกร้าว

³ เป็นการยืนยันอีกว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา มิได้แต่งตั้งยามเฝ้าประตูนรกเป็นมนุษย์แต่เป็นมะลาอิกะฮ์เท่านั้น เพราะพวกเขาเป็นบ่าวที่ไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา และเรามีได้กำหนดจำนวนของมะลาอิกะฮ์ เช่นนั้นเว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบและทำให้พวกมุซริกีนหลงทางโดยเป็นเหตุทำให้พวกเขาเขยหยนและกล่าวว่า พวกท่านทุกหนี่งร้อยคนไม่มีความสามารถละหรือที่จะจุโจมมะลาอิกะฮ์หนึ่งในจำนวนนั้นแล้วพวกท่านก็ออกมาจากนรก

34. ขอสาบานด้วยยามเช้าเมื่อมันทอแสง وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٧٤﴾
35. แท้จริงนรกนั้นแน่นอนเป็นหนึ่งในความ
หายนะอันใหญ่หลวง إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُفْرِ ﴿٧٥﴾
36. เพื่อเป็นการเตือนสำหรับแก่มนุษย์ نَذِيرًا لِلنَّاسِ ﴿٧٦﴾
37. สำหรับผู้ที่ประสงคิในหมู่พวกเขาจะรุดหน้า
(ไปสู่ความดี) หรือจะรังท้าย (เพื่อกระทำความ
ชั่ว)¹ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٧٧﴾
38. แต่ละชีวิตย่อมถูกค้ำประกันกับสิ่งที่มัน
ชวนชวายเป็น كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٧٨﴾
39. ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٧٩﴾
40. อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะ
ได้ถามซึ่งกันและกัน فِي جَنَّاتٍ يَسَّاءُونَ ﴿٨٠﴾
41. เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨١﴾
42. อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้² مَا سَأَلَكَ كَرُوفٍ سَفَرٌ ﴿٨٢﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยดวงจันทร์และเวลากลางคืนเมื่อมันคล้อยไปและยามเช้าเมื่อมันทอแสงว่านรกนั้นเป็นสัญญาณอันหนึ่งแห่งความหายนะอันยิ่งใหญ่เพื่อเป็นการเตือนถึงการลงโทษที่จะเกิดขึ้นแก่มนุษย์ทำให้พวกเขาจึงเขี่ยหยันและปฏิเสธไม่ยอมเชื่อ เป็นข้อเตือนสำหรับผู้ประสงคิในหมู่พวกเขาว่าจะได้รับแรงไปสู่การจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์และผู้ประสงคิจะรังท้ายในการฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

² คือทุกชีวิตนั้นย่อมผูกพันกับผลงานที่เขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา เว้นแต่กลุ่มทางขวา คือบรรดามุอมีนที่มีความสุขเพราะพวกเขาได้สามารถปลดเปลื้องตัวของพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษด้วยการศรัทธาและการจงรักภักดีเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ พวกเขาจะมีความสุขอยู่ในสวนสวรรค์และได้ถามซึ่งกันและกันถึงสภาพของบรรดาผู้กระทำความผิดที่อยู่ในนรกกว่า ด้วยเหตุอันใดเล่าที่ทำให้พวกท่านเข้าไปอยู่ในนรก การถามนี้เป็นการดูถูกและเขี่ยหยันเพราะเขารู้ดีถึงสาเหตุอันแท้จริงแล้ว

43. พวกเขาบอกว่า เรามีได้อยู่ในหมู่ผู้ทำ
ละหมาด

قَالُوا لَئِنْ كُنَّا مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾

44. เรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน

وَلَا تَزِدُكَ نُطْعِمُ الْمُسْكِينِ ﴿٤٤﴾

45. และพวกเราเคยมัว่สุขมอยู่กับพวกที่มัว่สุข

وَكَانُوا خَوْضًا مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾

46. และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน

وَكَانُوا كَذِبًا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾

47. จนกระทั่งความตายได้มาเยือนเรา¹

حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

48. ดังนั้นการชะฟาอะฮ์ของบรรดาผู้มีชะฟาอะฮ์จะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขา²

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾

49. ดังนั้นเกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาผินหลังออกห่างจากการเตือนสติ³

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾

50. ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาเปรี้ยวที่ตื่นตระหนก

كَانَهُمْ حَمَرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾

51.หนีจากเสือสิงห์⁴

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾

¹ บรรดาผู้กระทำความผิดที่อยู่ในนรกจะกล่าวตอบว่า พวกเขาได้กระทำความผิดที่ใหญ่ยิ่งคือการทิ้งละหมาดไม่บริจาตชะกาต มัว่สุขอยู่กับคนเลว และปฏิเสธวันกียามะฮ์ว่าไม่มีการชำระและการตอบแทน ในการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นพวกเขาก็มิได้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวจนกระทั่งความตายได้มาถึงเรา แล้วพวกเขาก็ต้องมารับเคราะห์กรรมดังที่ได้เห็นอยู่ขณะนี้

² ดังนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดช่วยพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ถึงแม้ว่าชาวโลกทั้งหมดจะมาช่วยเหลือพวกเขาก็ตาม การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาจะไม่ได้รับการตอบรับ

³ ทำไมพวกมุชริกินเหล่านั้นจึงผินหลังออกห่างจากอัลกุรอานและอายาตต่างๆ และสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในอัลกุรอาน เช่น คำแนะนำสั่งสอนและการชี้แนะไปสู่ความดี

⁴ เปรียบเสมือนว่าพวกเขาถูกฟารเหล่านั้นเป็นลาเปรี้ยวที่ตื่นตระหนกวิ่งเตลิดหนีเสือสิงห์เพราะความกลัว

52. แท้จริงแล้วทุกคนในหมู่พวกเขาต้องการ
ที่จะมีแผ่นกระดาษกางแผ่ยื่นมาให้แก่เขา

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ﴿٥٢﴾

53. ไม่เลยทีเดียว ทว่า พวกเขาไม่เกรงกลัววัน
ปรโลกต่างหาก¹

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾

54. เปล่ามิได้ แท้จริงนั่นคือข้อเตือนสติ

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ﴿٥٤﴾

55. ฉะนั้นผู้ใดประสงค์เขาก็จะจดจำรำลึกไว้

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾

56. และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกได้ เว้นแต่
อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้นคือ
พระเจ้าแห่งการยำเกรง และพระเจ้าแห่งการ
ให้อภัย²

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُرْآنِ

وَأَهْلُ الْغَفْرِ ﴿٥٦﴾

¹ แต่ว่าทุกคนในหมู่กระทำการเหล่านั้นมีความโลภที่จะให้มีคัมภีร์จากอัลลอฮ์ถูกประทานมาให้แก่เขาเช่นเดียวกับที่ได้ถูกประทานให้แก่มุฮัมมัด คืออัลลอสู่ละฮ์ซิบะฮ์ซัลลัม ไม่เลยทีเดียว กับความโลภของพวกเขาเหล่านั้น แต่ทว่าความจริงนั้นพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อมั่นต่อการฟื้นคืนชีพและการชำระบัญชี พวกเขาไม่ศรัทธาต่อความบรมสุขและการลงโทษ

² เปล่าเลย แท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นพระธรรมคำสั่งสอนที่มีความหมายลึกซึ้งจับใจ ซึ่งจะเป็นข้อเตือนสติแก่พวกเขาหากพวกเขาประสงค์ที่จะแสวงหาความสุขให้แก่ตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นผู้ใดประสงค์ที่จะยึดถือเป็นข้อเตือนสติก็จงจดจำนำเอาไปเป็นประโยชน์เถิด แต่พวกเขาจะไม่ได้เป็นข้อเตือนสติเว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ให้แก่พวกเขาได้รับฮิยาละฮ์ แล้วพวกเขาก็จะได้รับเป็นข้อเตือนสติและเป็นบทเรียนต่อไป เพราะพระองค์คือพระเจ้าเพื่อแก่การยำเกรง เพราะความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของพระองค์และความเจ็บแสบแห่งการลงโทษของพระองค์ และพระองค์คือพระเจ้าเพื่อแก่การอภัยแก่บรรดาผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและบรรดาผู้ที่ให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ มีรายงานหะดีษจากอะนัส ร่อฎีอิลลอฮ์ฮุอันฮ์ กล่าวไว้ว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ได้อ่านอายะฮ์นี้ “พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าแห่งการยำเกรงและพระเจ้าแห่งการให้อภัย” แล้วท่านได้กล่าวว่า พระเจ้าของพวกท่านตรัสว่า “ข้าคือพระเจ้าที่ได้รับการยำเกรง ดังนั้นผู้ใดยำเกรงต่อข้า และเขาไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระเจ้าร่วมกับข้า ข้าก็คือพระเจ้าที่อภัยให้แก่เขา”

(75) ซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์

سورة القيامة

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 40 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่อง “การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน” ซึ่งเป็นรูกุนหนึ่งของหลักการศรัทธา และได้เน้นโดยเฉพาะถึงวันกียามะฮ์ และความน่ากลัวของวันนั้น ยามอวสานและความยากลำบากของเวลานั้น สภาพของมนุษย์ขณะใกล้จะตาย และสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบในโลกอาคิเราะฮ์ ซึ่งความยากลำบากและความเหนื่อยยาก ด้วยเหตุนี้จึงถูกขนานนามว่าซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์ “การฟื้นคืนชีพ”

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และต่อชีวิตที่ประณามตนเองว่า การฟื้นคืนชีพนั้นเป็นความจริงไม่มีข้อสงสัยใดๆ เลย

“ข้าขอสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง มนุษย์คิดหรือว่าเราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขา เปล่าเลย! เราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของวันอันน่ากลัววันนั้น ซึ่งจะทำให้ดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด สายตาจะเหลือกลาน และบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างและมนุษย์จะถูกมารวมไว้เพื่อการคิบัญซีและการตอบแทน

“และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน วันนั้นมนุษย์จะกล่าวขึ้นว่า ไหนเล่าทางหนี เปล่าเลย ไม่มีที่พึ่งพึงดอก ในวันนั้นยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือที่พึ่งอันสงบสุข”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความเอาใจใส่ของท่านรอซูลด้วยการจดจำอัลกุรอานขณะที่ญิบรีลได้อ่านให้แก่ท่านท่านรอซูล คือลลิลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ใช้ความพยายามให้การติดตามญิบรีล ท่านได้กระดิกลิ้นของท่านพร้อมกับเขาเพื่อจะจดจำสิ่งที่ญิบรีล

ได้อ่านให้แก่ท่าน อัลลอฮฺ ตะอาลา จึงมีบัญชาให้ท่านฟังการอ่านของญิบรีลเสียก่อน และอย่าได้ด่วนกระตือรือร้นเสียก่อน

“เจ้าอย่ากระตือรือร้นของเจ้าเนื่องด้วยอัลกุรอาน เพื่อเจ้าจะรีบเร่งจดจำ แท้จริงหน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรงวงอกของเจ้า) และการอ่านเพื่อให้จดจำ ดังนั้นเมื่อเราอ่านอัลกุรอาน เจ้าก็จงติดตามการอ่านนั้น แล้วหน้าที่ของเราคือการอธิบายอัลกุรอาน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งมนุษย์ในวันกียามะฮ์ออกเป็นสองพวก คือ พวกที่มีความสุขสวัสดี และพวกที่มีความทุกข์ระทม สำหรับบรรดาผู้ที่มีความสุขสวัสดีนั้น ใบหน้าของพวกเขาจะเบิกบานมีประกายออกมาเป็นรัศมี พวกเขาจะมองไปยังพระเจ้า ญัสละวะอะลา ส่วนบรรดาผู้ระทมทุกข์ใบหน้าของพวกเขาจะมีมืดมน ความต่ำต้อยและความเศร้าสลดจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

“ในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบานจ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน และในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเศร้าสลด มันคิดว่า ความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของบุคคลขณะใกล้จะตาย โดยที่ความหวาดหวั่นและความยากลำบากจะปรากฏขึ้น มนุษย์จะพบกับความคับแค้นและความทุกข์ยากอย่างที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย

“เปล่าเลย เมื่อวิญญูณขึ้นมาถึงคอกอัย และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้นขึ้นเหมือนเดิมและเขามั่นใจว่า แท้จริงเขาต้องจากไป และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะความกลัว) วันนั้นจะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเขา เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่นและไม่ละหมาด แต่เขาปฏิบัติและผินหลังกลับ แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของเขาอย่างห้อยยโส”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการยืนยันถึงการชุมนุมและกลับไปเกิดอีกครั้งหนึ่งด้วยหลักฐานและข้อพิสูจน์ทางด้านสติปัญญา

“มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่พุ่งออกมากระนั้นหรือ แล้วเขามีได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่เป็นเพศชายและเพศหญิง ดังนั้นพระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ข้าขอสาบานต่อวันกียามะฮ์
2. และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง¹
3. มนุษย์คิดหรือว่า เราจะไม่รวบรวมกระดูก
ของเขากระนั้นหรือ²
4. แน่หนอนทีเดียว เราสามารถที่จะทำให้ปลาย
นิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
5. แต่ว่ามนุษย์นั้นประสงค์ที่จะทำความชั่ว
6. เขาถามว่า เมื่อใดเล่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพ
(จะเกิดขึ้น)³
7. แต่เมื่อสายตามืดมัว

لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ①

وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةِ ②

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُجْمَعَ عِظَامُهُ ③

بَلْ قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ④

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑤

يَسْتَلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ⑥

فَأَذْرِقَ الْبَصُرُ ⑦

¹ ข้าขอสาบานต่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ วันแห่งการชำระบัญชีและการตอบแทน และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ศรัทธายำเกรงซึ่งมันประณามตนเองที่ไม่จงรักภักดีและกระทำความชั่ว

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อวันกียามะฮ์ เพราะความยิ่งใหญ่และความน่ากลัว และทรงสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเองในความบกพร่องที่มีต่ออัลลอฮ์ และมันขอกภัยโทษและสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวพร้อมกับจงรักภักดีและกระทำความดี คำว่ามนุษย์ในที่นี้หมายถึงมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธาปฏิเสธการฟื้นคืนชีพว่าเราไม่สามารถที่จะรวบรวมกระดูกของเขาหลังจากที่มันได้กระจัดกระจายกระนั้นหรือ? นักตีพิมพ์รกล่าวว่าอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพราะ “อะดียฺ อิบฺนุ ร่อบิอะฮ์” ได้มาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลยฺฮิวะซัลลัม เพื่อถามเกี่ยวกับเรื่องของวันกียามะฮ์ เมื่อท่านรอซูลได้บอกแก่เขาแล้วเขาก็ไม่เชื่ออายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบเขาว่า แน่หนอนเราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วของเขา ซึ่งเป็นอวัยวะส่วนเล็กที่สุดให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แต่ว่ามนุษย์ยังคงยืนยันกรานที่จะกระทำความชั่ว ดังนั้นเขาจึงปฏิเสธวันกียามะฮ์ และถามว่าเมื่อใดวันแห่งการฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้นเป็นคำถามเชิงเย้ยหยัน

8. และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾

9. และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾

10. วันนั้นมนุษย์จะกล่าวขึ้นว่าไหนเล่าทางหนี¹

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يُؤْمِدُ أَيُّنَ الْمَفْرُوجِ ﴿١٠﴾

11. เปล่าเลย ไม่มีที่พึ่งพิงดอก

كَلَّا لَا وَرَرَ ﴿١١﴾

12. ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือที่พักผ่อนสงบสุข

إِلَىٰ رَبِّكَ يُؤْمِدُ السُّعْفُرُ ﴿١٢﴾

13. วันนั้นมนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ล่วงหน้าและภายหลัง²

يُبَيِّنُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾

14. เปล่าเลย มนุษย์นั้นเป็นพยานต่อตัวของเขาเอง

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

15. ถึงแม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม³

وَلَوْ أَلْفٌ مَّعَادِرُهُ ﴿١٥﴾

16. เจ้าอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเนื่องด้วยอัลกุรอานเพื่อเจ้าจะรีบเร่งจดจำ

لَا تَحْرُكْ لِسَانَكَ لِتَجْعَلَ بِيَدِهِ ﴿١٦﴾

¹ เมื่อวันกียามะฮ์ได้เกิดขึ้นสายตาก็จะมืดมัวและหลอนเพราะความกลัว ดวงจันทร์ก็จะมืดลงไม่มีแสง และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกันแสงของมันทั้งสองจะดับวูบลงและนั่นหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของจักรวาลซึ่งจะทำให้การมีชีวิตสิ้นสุดลง แล้วมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า เราจะหนีไปทางไหนดี

² เป็นการตอบปฏิเสธ เมื่อถามถึงทางหนีว่า ไม่เลย ไม่มีที่พึ่งพิงสำหรับเขาเลย และก็ไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และทางกลับของพวกเขานั้นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของเจ้าซึ่งจะให้ที่พำนักแก่เขาบางทีก็สวรรค์หรือนรก เมื่อยามอวสานเกิดขึ้นมนุษย์ก็จะได้รับแจ้งถึงการทำงานของเขที่ได้กระทำไว้เมื่อขณะมีชีวิตอยู่ทั้งดีและชั่ว

³ เมื่อมนุษย์ได้ถูกขอร้องให้พูด เขาจะบอกกล่าวถึงสิ่งที่ได้กระทำไปและเขาพยายามที่จะแก้ตัว แต่ด้วยเขาก็จะพูดขึ้นเป็นพยานต่อตัวของเขาเอง

17. แท้จริง หน้าทีของเราคือการรวบรวม
อัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรงอกของเจ้า) และการ
อ่านเพื่อให้จดจำ

إِن عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿٧٥﴾

18. ดังนั้นเมื่อเราอ่านอัลกุรอาน เจ้าก็จงติดตามการอ่านนั้น

فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانصتْ لَهُ ۖ إِنَّهُ كَرِيمٌ ﴿٧٦﴾

19. แล้วแท้จริงหน้าที่ของเราคือ การอธิบาย
อัลกุรอาน¹

ثُمَّ إِنَّا عَرَّبْنَاهُ نَبَأَةً ﴿٧٧﴾

20. เปล่าเลย! แต่ว่าพวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ใน
โลกนี้

كَلَّا لَبَّابُونَ يُحِبُّونَ الْعَالَمَةَ ﴿٧٨﴾

21. และพวกเจ้าละทิ้งปรโลก²

وَيَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٧٩﴾

22. ในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบาน

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّضِرَّةٌ ﴿٨٠﴾

23. จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٨١﴾

24. และในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเศร้าสลด

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ سَاوِرَةٌ ﴿٨٢﴾

25. มันคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน³

تَطَّنُ ۖ إِنَّهُمْ لَأَعْيُنٌ عَابِرَةٌ ﴿٨٣﴾

¹ คือเจ้า (มุฮัมมัด) ย่ารีบอ่านอัลกุรอานก่อนที่ญิบรีลจะอ่านให้เสร็จสิ้นก่อน โดยเกรงว่าจะลืมบางส่วน แท้จริงเรามีหน้าที่รวบรวมอัลกุรอานให้อยู่ทรงอกของเจ้าอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อญิบรีลอ่าน เจ้าจงฟังและอ่าน และปฏิบัติตามข้อบัญญัติที่มีอยู่ในนั้น แล้วเราก็จะชี้แจงอธิบายแก่เจ้าถึงข้อขัดข้องที่เกี่ยวกับความหมาย

² ช้าก่อน โอ้พวกมุชริกีนเอ๋ย ปัญหาที่มีอยู่ที่พวกเจ้ากล่าวอ้างว่า ไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระบัญชี และไม่มีการตอบแทนดอก แต่มันอยู่ที่พวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาที่สูญสลาย และไม่สนใจต่อโลกอาคิเราะฮ์ที่ยิ่งยืนมากกว่า

³ ในวันกียามะฮ์ มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสองจำพวก คือ คนดีและคนชั่ว สำหรับคนดีนั้นใบหน้าที่ของเขาจะเบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใสมีรัศมีจ้องมองไปยังพระเจ้าของเขาด้วยความสุขใจต่อการพบกับพระเจ้าของเขา โดยได้รับเกียรติให้มองไปยังพระองค์ ส่วนคนชั่วนั้นใบหน้าที่เขาจะหมองคล้ำเศร้าสลด และเขาคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่เขาคือกระดูกสันหลังของเขาจะงอหักอย่างน่า

26. เปล่าเลย เมื่อวิญญานขึ้นมาถึงคอหอย

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْقُرْفُوعَ

27. และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้น
ขึ้นเหมือนเดิม

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

28. และเขามั่นใจว่า แท้จริงเขาต้องจากไป

وَطَرَأَ أَنَّهُ الْفَر_اقُ

29. และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะ
ความกลัว)

وَالنَّفْسَ الْتَأَفُقَ بِالسَّاقِ

30. วันนั้น จะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเจ้า

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

31. เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่น และไม่ละหมาด

فَلَا صَدَقَ وَلَا حَمَلَ

32. แต่เขาปฏิเสธและผินหลังกลับ¹

وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى

33. แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวก
ของเขาอย่างหยิ่งยโส

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَمْتَطِنُ

34. ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติ
จึงมีแต่เจ้าเกิด

أَوَّلَكَ فَأَوْلَى

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงมองดูตัวเจ้าขณะที่วิญญานกำลังจะออกจากร่าง ผู้ที่มาเยี่ยมและญาติพี่น้องของเจ้า จะกล่าวกันว่า มีใครเล่าจะช่วยเขาให้พ้นจากสภาพเช่นนี้ได้ และเจ้าก็มั่นใจว่า เจ้าจะต้องจากโลกนี้จาก ญาติพี่น้องของเจ้านั้นอันเนื่องมาจากความกลัวขาข้างขวาก็จะทับขาข้างซ้ายของเจ้า และจงดูซิว่า หลังจากนั้นญาติพี่น้องของเจ้าจะพาเจ้าไปไหน สำหรับร่างของเจ้า พวกเขา ก็จะพาไปยังหลุมฝังศพเพื่อ เอาดินกลบเจ้า ส่วนวิญญานของเจ้าก็จะไปยังพระเจ้าของเจ้าเพื่อตัดสิน เพราะเจ้าได้ปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของพระองค์ เจ้าไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานและไม่ละหมาด เจ้าปฏิเสธไม่เชื่อฟังอัลกุรอานและผิน หลังให้การอิมาน นี่คือสภาพของมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาก่อนที่วิญญานจะออกจากร่างของเขา

35. แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด¹

ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿٧٥﴾

36. มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٧٦﴾

37. เขามีได้เป็นน้ากามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมากระนั้นหรือ

أَلَمْ يَكُنْ نطفةً من مميّضٍ ﴿٧٧﴾

38. แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงบังเกิด แล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً مخلوق سووى ﴿٧٨﴾

39. แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง

فَجَعَلْنَاهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٧٩﴾

40. ดังนั้น พระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ²

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَيَّ أَنْ مَحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٨٠﴾

¹ ส่วนสภาพของเขาในโลกดูนยานั้น เขาเดินอย่างองอาจอวดใหญ่อวดโตเหยียโฮส ดังนั้นความวิบัติความหายนะจึงประสบแก่เจ้าเกิดในโลกดูนยา และความวิบัติจึงประสบแก่เจ้าในโลกอาคิเราะฮ์เกิด มีรายงานกล่าวว่า ท่านนะบี คืออลลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวกับอะบูญะฮ์ลุว่า “ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด” อะบูญะฮ์ลุได้กล่าวว่า “โอ้มุฮัมมัด ท่านสัญญากับฉัน ท่านชู้ฉันทกระนั้นหรือ วัลลอฮิ ท่านและพระเจ้าของท่านไม่สามารถที่จะทำกับฉันได้หรอก วัลลอฮิ ฉันทันแหละเป็นผู้ที่มีอำนาจในละแวกนี้” ต่อมาอะบูญะฮ์ลุได้ถูกฆ่าตายที่สมรภูมิมิตรอย่างน่าทุเรศที่สุด

² มนุษย์จะคิดหรือว่าเขาจะถูกทอดทิ้งไว้โดยปราศจากการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระบัญชีและไม่มีการตอบแทนกระนั้นหรือ มนุษย์ไม่คิดบ้างเลยหรือว่า เขามีได้เคยเป็นน้ากามหยดหนึ่งจากน้ำที่นารังเกียจที่พุ่งเข้าสู่มดลูกดอกหรือ แล้วเขาก็ได้กลายเป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งต่อมาอัลลอฮ์ได้ทรงสร้างเขาให้เป็นรูปมีสัดส่วนที่สมบูรณ์แล้วทรงทำให้มนุษย์นี้ให้เป็นสองเพศ คือเพศชายและเพศหญิงด้วยเดชานุภาพของพระองค์ นี่คืออาตุ์แห่งมนุษย์ ดังนั้นเป็นการสมควรแล้วหรือที่มนุษย์ผู้อ่อนแอนี้จะเหยียโฮสต่อการจงรักภักดีแต่อัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ให้บังเกิดทรงปรีชาญาณ จะไม่สามารถละหรือที่จะทรงให้บังเกิดมนุษย์อีกครั้งหนึ่งหลังจากเขาได้ตายไปแล้ว แน่นอนที่เดียวพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง มีรายงานว่า เมื่อท่านนะบีคืออลลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ได้อ่านอายะฮ์นี้ ท่านจะกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ท่าน โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แน่นอนที่เดียว

(76) ซูเราะฮ์ อัลอินซาน

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 31 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินซาน

ซูเราะฮ์ อัลอินซาน หรือซูเราะฮ์ อัตตะฮรี เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮ์ โดยเฉพาะกล่าวถึงความสุขสำราญของบรรดาผู้ยำเกรงมีธรรมซึ่งพำนักอยู่อย่างถาวรในสวนสวรรค์อันบรมสุข บรรยากาศของซูเราะฮ์เกือบจะเป็นบรรยากาศของซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ที่ให้ข้อชวนคิดสำนวนและเรื่องต่างๆ

ซูเราะฮ์ ได้เริ่มชี้แจงถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ในการสร้างมนุษย์ในหลายขั้นตอน และเตรียมให้เขาเพื่อรับหน้าที่ที่จะถูกมอบหมายในเรื่องของการทำอิบาดะฮ์ชนิดต่างๆ โดยอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงให้เขามีประสาทความรู้สึกต่างๆ เช่น การได้ยิน ได้เห็น ฯลฯ

“แน่นอน กาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ เมื่อเขามีได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยินเป็นผู้ได้เห็น”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความสุขสำราญที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่เขาในโลกอาคิเราะฮ์สำหรับชาวสวรรค์ “แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะได้ดื่มจากแก้วน้ำซึ่งผสมด้วยการบูรหอม”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ที่มีความสุขอย่างละเอียดพอสมควร โดยกล่าวถึงพวกเขาในการปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา การให้อาหารแก่ผู้ยากจนโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ การกลัวจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และกล่าวว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลาได้ทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาจากวันที่มีแต่ใบหน้าบูดบึ้ง “พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งยัสาบาน และกลัวต่อวันหนึ่งที่ความ

ชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่วและพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์ แก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก (พวกเขากล่าวว่) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่านโดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เรามีได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด”

หลังจากได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบุคคลเหล่านั้นแล้ว ซูเราะฮ์ได้พูดถึงถึงสิ่ง ที่พวกเขาจะได้รับจากอัลลอฮ์ เช่น การตอบแทนและการได้รับเกียรติในสถานที่ พำนักและสิ่งที่อัลลอฮ์จะประทานให้แก่พวกเขา เช่น เมตตาการุณาและความโปรด ปรานในวันแห่งการตอบแทน “และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาด้วยสวน สวรรค์และอาภรณ์ใหม่แพร เนื่องเพราะพวกเขาอดทน นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้ นวมยวในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไม่พบเห็นแสงอาทิตย์และความหนาวเหน็บและ ร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้ม ต่ำลงมาใกล้พวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวต่อไปถึงความสุขสำราญของชาวสวรรค์ในเรื่องการกินการดื่ม ของพวกเขา เครื่องแต่งกายของพวกเขา และคนรับใช้ของพวกเขาที่วนเวียนรับใช้ พวกเขาในยามเช้าและยามเย็น “และมีภานะที่ทำด้วยเงินและแก้วน้ำที่ทำด้วย แก้วใสถุกวนเวียนรอบ ๆ พวกเขา แก้วที่ทำด้วยเงินโดยพวกเขาจะเต็มมันตามสัดส่วน ที่พวกเขาต้องการ และในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วน้ำซึ่งผสม ด้วยขิงในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลละบิล และมีเด็กวัยรุ่นวนเวียนรอบ ๆ พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงว่า อัลกุรอานที่เป็นข้อตักเตือนสติแก่ผู้ที่มีจิตใจ ใคร่ครวญหรือผู้ที่มีความคิดเห็นที่ฉลาดสุขุมซึ่งต้องการแสงสว่างจากอัลกุรอาน “แท้จริง นี่คืข้อเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดต้องการก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ พระองค์จะทรงให้ผู้ทีพระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้อัธธรมนั้นพระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอัน เจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. แน่นอนกาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่
มนุษย์ เมื่อเขามีได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย
2. แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยด
หนึ่ง เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำ
ให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น
3. แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว
บางที่เขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางที่เขาก็เป็นผู้
เนรคุณ¹
4. แท้จริงเราได้เตรียมโซ่ตรวน และกุญแจมือ
และไฟที่ลุกโชนช่วงไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา²
5. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้น จะได้ตี
จากแก้วน้ำ ซึ่งผสมด้วยการบูรหอม
6. เป็นตาน้ำพุที่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์จะได้ดื่ม
พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ

هَلْ أَقْبَلَ الْإِنْسَانُ مِنْ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا
مَذْكُورًا ﴿١﴾

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ
سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكِينًا وَاعْتَدْنَا
وَسْعِيرًا ﴿٤﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا ﴿٥﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

¹ คือ เวลาอันยาวนานได้ผ่านพ้นไปโดยที่มนุษย์ยังมิได้ปรากฏเป็นตัวตนและมีได้มีการกล่าวขวัญถึง
กันเลย เพราะความไร้ค่า และความอ่อนแอของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงมนุษย์ว่า พระองค์
ทรงสร้างเขามาจากน้ำที่นำรังเกียจคือน้ำสุจิ ซึ่งได้พุ่งออกจากกระดูกสันหลังของผู้ชายเข้าไปผสมกับ
น้ำของผู้หญิงในมดลูกของเธอ และจากนั้นก็ได้กลายมาเป็นมนุษย์ผู้ประหลาด เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา
ด้วยบัญญัติศาสนา ข้อใช้ข้อห้ามเพื่อว่าเขาจะเป็นผู้กตัญญูหรือผู้ชอบคุณ และเราได้ให้เขามีสติปัญญา
แยกแยะคือมีประสาทฟังและเห็น ซึ่งหมายถึงการมีความเข้าใจและแยกแยะ และเราได้ชี้แนะทางที่ถูก
ต้องและการหลงผิด ความดีและความชั่วด้วยการส่งบรรดาอรุสูลมา และประทานคัมภีร์ทั้งหลายเพื่อให้
พิจารณาใคร่ครวญแล้ว

² สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้กระทำความผิด เราได้เตรียมโซ่ตรวนไว้สำหรับมัดกับเท้าของพวกเขา และ
กุญแจมือล่ามไว้กับต้นคอ และโยนเข้าสู่กองไฟที่กำลังลุกโชน

7. พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งตย์สาบาน และกลัวต่อวันหนึ่งที่มีความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว¹

يُؤْفُونَ بِالَّذِينَ لَعَنُوا وَيَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ أَنَّ مَا كَانَ مِنْهُمْ مُسْتَقِيرًا ﴿٧٦﴾

8. และพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์แก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก

وَيُطْعَمُونَ أَلْفًا مِّنَ الطَّعَامِ عَلَىٰ حُبِّهِمْ كَيْفَ وَبَيْنَمَا وَآسَاءُ ﴿٧٧﴾

9. (พวกเขากล่าววว่า) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่าน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لِرِجَاءِ اللَّهِ لَا نُؤْتِيكُمْ أَجْرًا وَلَا شُكْرًا ﴿٧٨﴾

10. แท้จริงเรากลับต่อพระเจ้าของเรา ซึ่งเป็นวันแห่งหน่านี้คือขมวดและแสนสาหัส²

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا ﴿٧٩﴾

11. ดังนั้นอัลลอฮ์จะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่นและความปิติ

فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شِرْكََ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ﴿٨٠﴾

¹ สำหรับบรรดาผู้มีนศรัทธา ผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ พวกเขาจะได้ดื่มเหล้าที่ผสมด้วยการบูรบรรจุไว้เต็มแก้ว ซึ่งเป็นน้ำที่มีกลิ่นหอมและค้ำมากที่สุด การบูรเป็นชื่อของตาน้ำในสวนสวรรค์ไหลออกมาเป็นลำธารซึ่งบรรดาปวงบ่าวที่ดีคือผู้ศรัทธาและมีความยำเกรงใช้สำหรับดื่ม บรรดาปวงบ่าวที่มีลักษณะดังกล่าวนี้เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาและสัตย์สาบานในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ในการมีชีวิตของพวกเขาอันมีความกลัวต่อวันชำระญะฮ์บาป วันแห่งการลงโทษในวันนั้นความชั่วร้ายของมันจะแผ่กระจายไปทั่วทุกหนแห่ง

² กระนั้นก็ดีปวงบ่าวผู้ศรัทธาเหล่านั้นยังได้ให้อาหารแก่คนยากจนอนาถาที่ปราศจากที่พึ่งพาอาศัย เด็กกำพร้าที่ไร้บิดาและเชลยศึกในยามสงคราม ทั้งๆ ที่พวกเขาก็ยังมีความต้องการต่ออาหารเหล่านั้น “และพวกเขาให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม” ความจริงเราได้ทำความดีแก่พวกท่านนี้ โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ เรามิได้หวังการตอบแทนหรือคำชมเชยใดๆ จากท่านเลย และการที่เราทำเช่นนี้เราหวังว่าอัลลอฮ์จะทรงปกป้องเราให้พ้นจากความกลัวแห่งวันแสนสาหัสซึ่งใบหน้าจะบูดบึ้งคิ้วขมวดเพราะความตื่นตระหนก

12. และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขา ด้วยสวนสวรรค์ และอาภรณ์ไหมแพร เนื่อง เพราะพวกเขาอดทน¹

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿٧٦﴾

13. นอนเอกเซนกอยู่บนเก้าอี้นวมยาวในสวน สวรรค์ พวกเขาจะไม่พบเห็นแสงอาทิตย์ และ ความหนาวเหน็บ

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَهْرًا ﴿٧٧﴾

14. และร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้มต่ำลงมาใกล้พวกเขา²

وَدَائِبَةٌ عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نِزِيلًا ﴿٧٨﴾

15. และมีภาชนะที่ทำด้วยเงิน และแก้วน้ำที่ทำด้วยแก้วใสถูกวนเวียนรอบๆ พวกเขา

وُطُوفٌ عَلَيْهِمْ بِنَارٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابُ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿٧٩﴾

16. แก้วที่ทำด้วยเงินโดยพวกเขาจะเต็มมันตามสัดส่วนที่พวกเขาต้องการ³

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدْرُوهَا نَقِيرًا ﴿٨٠﴾

17. และในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วซึ่งผสมด้วยขิง

وَيَسْقُونَ فِيهَا كَمًّا لَمْ يَكُن مِرًّا جَاهًا زَبِيحًا ﴿٨١﴾

¹ บุคคลเหล่านั้น อัลลอฮ์จะทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันที่นำหาวคกั๊ว และจะให้ใบหน้าของพวกเขาสดชื่นเบิกบานมีความปิติยินดีและจะทรงตอบแทนพวกเขา อันเนื่องมาจากความอดทนต่อความจงรักภักดีต่อพระองค์ซึ่งสวนสวรรค์อันกว้างใหญ่ไพศาล และให้พวกเขาสวมใส่อาภรณ์ที่ทำด้วยไหมแพร

² ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะนอนเอกเซนกอยู่บนเตียงหรือเก้าอี้นวมยาวที่ประดับด้วยผ้าชนิดพิเศษและม่านอันตระการตา พวกเขาจะไม่พบกับความร้อนและความหนาว เพราะบรรยากาศพอประมาณ ไม้ร้อนไม่หนาวจะมีลมเย็นๆ พัดโชยอยู่ตลอดเวลา ร่มเงาของต้นไม้อยู่ใกล้ๆ ตัวพวกเขา ทั้ง ๆ ที่ไม่มีแสงแดดส่องมาเลย เมื่อเขาต้องการจะกินผลไม้มันก็จะโน้มต่ำลงมาให้พวกเขาเก็บกินตามที่พวกเขาต้องการ

³ คนรับใช้จะวนเวียนให้บริการแก่พวกเขาด้วยภาชนะที่ทำด้วยเงินมีสีชาวล้ำลายไข่มุกและภาชนะที่ทำด้วยทองบริสุทธิ์และแก้วน้ำหรือจอกน้ำที่ทำด้วยแก้วใสบางนารัก ภาชนะทุกอย่างที่ใช้บริการพวกเขา นั้นจะบรรจุอาหารและเครื่องดื่มที่พอเหมาะพอสมควรตามสัดส่วน

18. ในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่าซัลสะบิล¹

عَيْنَا فِيهَا سَمْنٌ سَلْسَبِيلًا ﴿٧٨﴾

19. และมีเด็กวัยรุ่นนวนเวียนรอบๆ พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย

﴿٧٩﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا دَأَبْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿٧٩﴾

20. และเมื่อเจ้ามองไปยังที่นั้น เจ้าจะพบแต่ความสุข และอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาล²

﴿٨٠﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَرِيمًا ﴿٨٠﴾

21. บนพวกเขามีอาหารฉ่ำเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ และถูกประดับด้วยกำไลเงิน และพระเจ้าของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوفٌ أُصْوَارٌ ﴿٨١﴾
 ﴿٨٢﴾ مِنْ قِضْفٍ وَسَقْفُهُمْ رَبِّيعٌ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٨٢﴾

22. แท้จริงนี่คือ การตอบแทนแก่พวกเจ้า และการบากบั่นของพวกเจ้านั้นเป็นที่ยอมรับด้วยความยินดี³

﴿٨٣﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٨٣﴾

¹ ในสวนสวรรค์พวกเขาจะได้รับบริการ เครื่องดื่ม คือ เหล้าผสมกับน้ำซึ่งที่มีกลิ่นหอมชวนดื่ม นอกจากนี้ยังมีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลสะบิล เป็นตาน้ำที่มีรสอร่อย

² ในสวนสวรรค์คั่นนั้นจะมีเด็กวัยรุ่นที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันไว้สำหรับบริการบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา เมื่อเจ้ามองเห็นพวกเขาเหล่านั้นเดินเรียงรายกระจายไปทั่วทุกหนแห่งเพื่อบริการชาวสวรรค์ เจ้าจะคิดว่าเขาเหล่านั้นเป็นเสมือนไข่มุกที่เรียงรายเป็นภาพที่สง่างามตระการตา และเมื่อเจ้ามองออกไปเบื้องหน้าและรอบๆ ตัวเจ้าในสวนสวรรค์จะเป็นภาพลักษณะที่อบอุ่นและเบิกบานใจ มันเป็นความสุขที่ไม่อาจจะบรรยายเป็นตัวอักษรได้ ดังที่หะดีษกุดซีย์ได้กล่าวไว้ว่า “ข้าได้เตรียมไว้สำหรับปวงบ่าวที่ศื่อซงข้า สิ่งที่ดีไม่เคยได้เห็น หูไม่เคยได้ยิน และมีได้อยู่ในความคาดฝันของมนุษย์เลย”

³ เครื่องแต่งตัวของพวกเขาเป็นแพรไหมสีเขียวแบบละเอียดและหยาบ และถูกประดับด้วยกำไลเงิน กำไลทองและกำไลที่ทำจากไข่มุกตามความต้องการของพวกเขา และอัลลอฮฺจะให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ไม่เหมือนกับเครื่องดื่มที่ได้กล่าวมาแล้ว และนี่คือการตอบแทนต่อการอิหม่านของพวกเจ้า และการขำเกรงของพวกเจ้า ตลอดจนการกระทำของพวกเจ้าด้วยความอดทนนั้นเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของอัลลอฮฺ

23. แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้า
เป็นขั้นตอน

24. ดังนั้น เจ้าจงอดทนคอยขอตัดสินของ
พระเจ้าของเจ้า และอย่าเชื่อฟังผู้ประพฤติชั่ว
และผู้ปฏิเสธศรัทธาคนใดในหมู่พวกเขา¹

25. และจงรำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของ
เจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น

26. และจากส่วนหนึ่งของกลางคืนก็จงสวดต่อ
พระองค์ และจงแช่ซ้องสวดต่อพระองค์ ในยาม
กลางคืนอันยาวนาน²

27. แท้จริง ชนเหล่านี้ (พวกปฏิเสธศรัทธา)
รักชีวิตชั่วคราว และปล่อยทิ้งวันอันหนักหน่วง
ไว้เบื้องหลังพวกเขา

28. เราได้บังเกิดพวกเขา และเราได้ทำให้เรื่อ
ร่างของพวกเขามั่นคงแข็งแรง และหากเรา
ประสงค์ เราก็จะเปลี่ยนพวกอันเยี่ยงพวกเขา

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٧٦﴾

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيْمًا أَوْ كُفُورًا ﴿٧٧﴾

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٧٨﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا
طَوِيلًا ﴿٧٩﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَمُجِبُّونَ الْعَاقِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ
يَوْمًا قَصِيلًا ﴿٨٠﴾

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا
بَدَلْنَا أُمَّتَهُمْ يَدِيلًا ﴿٨١﴾

¹ เราได้ประทานอัลกุรอานนี้ให้แก่เจ้า โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย เป็นขั้นตอนเพื่อให้เจ้าเตือนพวกเขาถึงสัญญาณดี และสัญญาณร้าย ดังนั้นเจ้าอย่าเบื่อหน่ายเสียใจ เจ้าจงอดทนและคอยฟังขอตัดสินชี้ขาดของพระเจ้าของเจ้า จะต้องแก่แก่ให้แก่เจ้า เพื่อให้เจ้าพอใจด้วยการทำลายล้างพวกเขาไม่ช้าก็เร็ว เจ้าอย่าได้เชื่อฟังพวกมุชริกีนกุเซซ เช่น อะบูญะฮฺล อุดบะฮฺ อิบน์รอบีอะฮฺ และอัลวะลีด อิบน์ลุหมฺมีเราะฮฺ อย่าไปเชื่อฟังข้อเสนอของพวกเขานะ

² จงดำเนินหน้าที่ที่เผยแพร่ธรรมของเจ้าต่อไปโดยอาศัยการละหมาด การตัสบีหฺ การซิกรุลลอฮฺและการวิงวอนขออูอาอฺ ทั้งในยามเช้าและยามเย็นหมายถึงละหมาดคฺบฺฮฺ ดุฮฺร และอัศรฺ ส่วนหนึ่งของกลางคืนหมายถึงละหมาดมัฆริบและอิชาอฺ และจงแช่ซ้องสวดต่อพระองค์ในยามกลางคืนอันยาวนานหมายถึงละหมาดตะฮัจญุด เพราะการละหมาดเป็นการช่วยเหลือที่ดีที่สุดแก่เรา

29. แท้จริงนี่คือข้อเตือนสติ ดั่งนั้นผู้ใดต้องการ
ก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา¹

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

30. แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้เว้น
แต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้
ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

31. พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์เข้า
สู่ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้อธรรม
นั้น พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวด
ไว้สำหรับพวกเขา²

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

¹ คือพวกมุซริกินเหล่านั้นเห็ดทุนการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาเหนือโลกอาคิเราะฮ์ พวกเขาติดมัวอยู่กับ
อารมณ์ใฝ่ต่ำและตัดสินใจโยยดีต่อวันอันหนักหน่วงที่อยู่เบื้องหน้าเขาคือวันกิยามะฮ์ เราได้บังเกิด
พวกเขาจากไม่มีอะไรเลยและเราได้ทำให้เรือนร่างทุกส่วนของพวกเขามั่นคงแข็งแรงด้วยเดชานุภาพของ
เรา หากเราต้องการที่จะทำลายล้างพวกเขา เราก็จะเปลี่ยนพวกอื่นที่ดีกว่าพวกเขา ซึ่งเป็นบ่าวที่ดียิ่ง
จงรักภักดียิ่ง ในตอนท้ายของอายะฮ์นี้ประมวลไว้ด้วยข้อเตือนสติอย่างมาก ดั่งนั้น ผู้ใดประสงค์จะนำ
เอาไปทำประโยชน์และบทเรียนก็จงยึดเอาเป็นแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตไปสู่ความโปรดปรานของ
อัลลอฮ์ ตะอาลา พระเจ้าของเขา

² สิ่งที่พวกเจ้าปรารถนาในกิจหนึ่งกิจการใดจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการกำหนดและพระประสงค์ของ
อัลลอฮ์ แม้แต่การจงรักภักดีและการยึดมั่นในแนวทางที่ถูกตอง อิบญะฮ์ซีกกล่าวว่ ไม่มีผู้ใดสามารถที่
จะฮิตายะฮ์ให้แก่ตัวเองได้ และเขาจะไม่เข้าสู่การอิมาน และไม่อาจที่จะนำประโยชน์มาสู่ตัวเองได้ นอก
จากด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา พระองค์ทรงรอบรู้สภาพต่างๆ ของปวงบ่าวของพระองค์ ทรง
ปรีชาญาณในการจัดระบบและการกระทำของพระองค์ ทรงรอบรู้ว่าผู้ใดเหมาะสมที่จะได้รับฮิตายะฮ์แล้ว
พระองค์ก็จะทรงให้ความสะดวกง่ายดายในการฮิตายะฮ์ให้แก่เขา และผู้ใดสมควรจะอยู่ในการหลงผิดก็จะ
ทรงให้เขาได้รับความสะดวกที่จะประสบกับสาเหตุแห่งการหลงผิดแก่เขา พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์เข้าสู่สวรรค์ และความโปรดปรานของพระองค์ตามพระประสงค์
และเคล็ดลับของพระองค์ผู้ที่ได้รับเกียรติอันนี้คือบรรดามุอมีนผู้ศรัทธา ส่วนพวกมุซริกินผู้อธรรมนั้น
พระองค์ทรงจัดเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดยิ่งไว้สำหรับพวกเขาแล้วในนครญะฮันนัม ซูเราะฮ์จบลง
ด้วยการชี้แจงถึงทางกลับของบรรดามุอมีนผู้ยำเกรง และทางกลับของพวกปฏิเสธศรัทธาผู้กระทำผิด

(77) ซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 50 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต

ซูเราะฮ์ อัลมุรชะลาต เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มักกียะฮ์อื่นๆ ที่กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธา และที่เกี่ยวกับเรื่องของโลกอาคิเราะฮ์ ตลอดจนแสดงหลักฐานถึงเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ อีกทั้งเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งเร้นลับ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ที่มีหน้าที่ต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของจักรวาล โดยยืนยันว่าวันกิยามะฮ์นั้นเป็นเรื่องจริง และว่าการลงโทษและความพินาศนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแน่นอน

“ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่อุ้มเมฆฝน ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่น่าวะฮีย์มามอบแก่บรรดานะบีด้วยการให้เหตุผลและการเตือนสำทับ แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้ นั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเวลาแห่งการลงโทษที่จะเกิดขึ้น ซึ่งบรรดาอาชญากรได้ถูกสัญญาไว้

“เมื่อดวงดาวถูกทำให้มีดลง และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก เมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง และเมื่อบรรดาราอซุลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดาราอซุล) ถูกเลื่อนออกไป สำหรับวันแห่งการตัดสินและอันใดทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดชานุภาพอันเด่นชัดของ

อัลลอฮ์ ด้วยการให้มนุษย์กลับฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ เรามิได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ ดอกหรือ หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลังๆ ปฏิบัติตามพวกเขา เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากร ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอกหรือ”

“ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบั้นปลายของบรรดาอาชญากรในโลกอาคิเราะฮ์ และสิ่งที่พวกเขาจะได้ออกพบกับการตอบแทนและการลงโทษ

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงออกเดินไปยังที่ที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก (มัน) ไม่ทำให้เกิดร่มและจะไม่ช่วยให้พ้นจากเปลวไฟได้ แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด) เท่าป้อมปราการ ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสี่เหลี่ยมเข้ม”

หลังจากกล่าวถึงบรรดาอาชญากร ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอิมินผู้ศรัทธาผู้ยำเกรงและกล่าวถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมให้แก่พวกเขาซึ่งคุณความดีและเกียรติยศอย่างมากมายหลายชนิด

“แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุและผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ พวกเจ้าจงกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงถึงสาเหตุที่ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิต คือการฝ่าฝืนละเมิดและการกระทำอาชญากรรม

“ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ พวกเจ้าจงกินและร่ำรุ่มเพียงเล็กน้อย แท้จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรู้ก็อะ พวกเขาก็จะไม่รู้ก็อะ ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ ดังนั้นคำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน	وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾
2. ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง	فَالْمُصَلَّتِ عَصْفًا ﴿٢﴾
3. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่อุ้มเมฆฝน	وَالنَّبَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾
4. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่าง ความจริงกับความเท็จ	فَالذَّرَاتِ فَرْفًا ﴿٤﴾
5. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่ทำการถ่ายทอด คำเตือนสู่บรรดานะบี	فَالْمَلَائِكَةِ ذِكْرًا ﴿٥﴾
6. ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนสำหรับ ¹	عُدْرًا أَوْ تَذْرًا ﴿٦﴾
7. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้ นั้นจะเกิดขึ้น อย่างแน่นอน	إِنَّمَا تَوْعَدُونَ لَوْعَةً ﴿٧﴾
8. เมื่อดวงดาวถูกทำให้มีตกลง	فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานต่อสิ่งต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงสร้างมา เป็นสิทธิ์ของพระองค์ที่จะทรงสาบานตามที่พระองค์ทรงประสงค์ นักคัมภีร์มีความเห็นแตกต่างกันในสิ่งที่ถูกสาบานในทั้ง 5 อายะฮ์ บางฝ่ายเห็นว่าสิ่งที่ถูกสาบานทั้งห้า คือลมชนิดต่าง ๆ และอีกฝ่ายเห็นว่าเป็นมะลาอิกะฮ์ และบางท่านเห็นว่า 2 อายะฮ์แรกหมายถึงลม และอีก 3 อายะฮ์ หมายถึงมะลาอิกะฮ์ ซึ่งเราเห็นว่าเป็นการเหมาะสม และมีเหตุผล อายะฮ์ที่หนึ่งนักคัมภีร์ฮักรกล่าวว่าคือ ลมแห่งการลงโทษ ซึ่งอัลลอฮ์ใช้ให้ทำลายบรรดาผู้อธรรม และอายะฮ์ที่สองหมายถึงลมพายุที่พัดมาถอนรากถอนโคนต้นไม้ และทำลายอาคารบ้านเรือน อายะฮ์ที่สามหมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายให้นำฝนไปโปรยปรายเพื่อให้สิ่งที่มีชีวิตชุ่มฉ่ำ และมีชีวิตชีว อายะฮ์ที่สี่หมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ และระหว่างสิ่งที่เป็นหะลาลและสิ่งที่เป็นหะรอม ส่วนอายะฮ์ที่ห้าหมายถึงมะลาอิกะฮ์ที่นำวะฮีย์ และบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์มามอบให้แก่บรรดานะบีทั้งนี้เป็นการให้เหตุผลแก่ปวงบ่าวเพื่อมิให้เป็นข้ออ้างแก้ตัวแก่พวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์และเป็นการเตือนสำหรับจากอัลลอฮ์แก่ปวงบ่าวถึงการลงโทษและการแก้แค้น

- 9. และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก
- 10. และเมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง.
- 11. และเมื่อบรรดาราอซุลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด¹
- 12. สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดาราอซุล) ถูกเลื่อนออกไป
- 13. สำหรับวันแห่งการตัดสิน
- 14. และอันใดเล่าให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร²
- 15. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ³
- 16. เรามีได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อน ๆ ดอกหรือ
- 17. หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลัง ๆ ปฏิบัติตามพวกเขา

وَإِذَا السَّمَاءُ فُجِّرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِّتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْفِتْ ﴿٣﴾

لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ﴿٤﴾

لِيَوْمِ الْقَضَلِ ﴿٥﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْقَضَلِ ﴿٦﴾

وَلَيْلٌ يُؤْمَدُ لِلْمَكْذِبِينَ ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ تِلْكَ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

كَمْ نَبِّئْتَهُمُ الْآخِرِينَ ﴿٩﴾

¹ โอัมมุฮัยอัย สิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้คือ เรื่องของวันกิยามะฮ์ วันแห่งการชำระบัญชีและวันแห่งการตอบแทนนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้วันนั้นจะเกิดขึ้น เมื่อดวงดาวถูกดับแสงให้มืดลง เมื่อชั้นฟ้าถูกแตกแยกหลุดออกมาเป็นเสี่ยงๆ เมื่อภูเขาแตกแยกกระจายออกมาเป็นผุยผง และเมื่อบรรดาราอซุลถูกนำมารวมไว้เพื่อเป็นพยานต่อประชาชาติของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

² เป็นคำถามที่ให้ความสำคัญของวันนั้น คือวันไหนเล่าที่บรรดาราอซุลถูกเลื่อนออกไป เพื่อการชุมนุมในวันแห่งการตัดสินระหว่างปวงบ่าว วันที่อัลลอฮ์ทรงตัดสินระหว่างบรรดานะบีกับประชาชาติของพวกเขาที่ปฏิเสธการศรัทธา ด้วยการตัดสินที่ยุติธรรม และสิ่งใดเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่าวันแห่งการตัดสินนั้นคืออะไร เพราะวันนั้นเป็นวันสำคัญยิ่งเกินกว่าที่มนุษย์จะหยั่งรู้ถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

³ ความหายนะอันยิ่งใหญ่และการขาดทุนอย่างย่อยยับจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้นในวันที่ได้ถูกสัญญาไว้ นักตีฟซ็รากล่าวว่า ประโยคเช่นนี้ “ความหายนะ...” ได้กล่าวซ้ำในซูเราะฮ์นี้ถึง 10 ครั้ง เป็นการปิดท้ายประโยคที่กล่าวถึงเหตุการณ์ถึงสภาพวันอาคิเราะฮ์และสภาพของโลกดุนยา

18. เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากร¹

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٧٨﴾

19. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ²

وَلِيَوْمِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٧٩﴾

20. เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอกหรือ

أَلَمْ تَخْلُقْنَا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨٠﴾

21. แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง (มดลูก)

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٨١﴾

22. จนถึงกำหนดอันแน่นอน

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٨٢﴾

23. ดังนั้นเราได้กำหนดไว้แล้ว เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีเลิศที่สุด³

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٨٣﴾

24. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ⁴

وَلِيَوْمِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨٤﴾

25. และเราได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นจุดรวมดอกหรือ

أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كَأَنَّهَا

26. ทั้งคนเป็นและคนตาย

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٨٥﴾

¹ เรามิได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดาอรุส เช่น ชนชาติของนูหฺ อัด และชะมู๊ด ดอกหรือ แล้วเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลังๆ ดำเนินตามชนชาติรุ่นก่อนๆ ที่มีสภาพเช่นเดียวกับพวกเขา เช่นชนชาติลูฏ ษุอัยบ และชนชาติของมุซา คือฟิรเอานูและพรรคพวกของเขาตลอดจนผู้ที่อยู่ในสภาพเช่นเดียวกับพวกเขา เช่นนั้นแหละเราจะปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากรผู้กระทำความผิด

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ โอ้พวกกุฟฟารเอ๋ย เรามิได้บังเกิดพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่าคืออสุจิ แล้วเราได้ทำให้น้ำอันต่ำต้อยนี้เข้าไปอยู่ในมดลูกของผู้หญิงดอกหรือ จนกระทั่งถึงวันเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน คือเวลาแห่งการคลอด ดังนั้น การกำหนดเวลาของเราในการให้บังเกิดเขาจากน้ำอสุจินั้น เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีเลิศจริงๆ

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

27. และในแผ่นดินเราได้ตั้งภูเขาไว้สูงตระหง่าน
และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มน้ำจืดสนิท¹

وَجَعَلْنَا فِيهَا رُؤُوسَ سُلَيْمَاتٍ وَأَشْقَيْنَاكُمَا مَاءَ فُرَاتٍ ﴿٧٧﴾

28. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ²

وَلَيْلٌ يُومِذُ لِلْكَافِرِينَ ﴿٧٨﴾

29. (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงออกเดิน
ไปยังที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ

أَطِيعُوا أَلِمَّا كَثُرْتُمْ بِهِ تَكَذَّبُونَ ﴿٧٩﴾

30. จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก

أَطِيعُوا أَلِمَّا ظِلُّ ذِي نُلُقٍ ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٨٠﴾

31. (มัน) ไม่ทำให้เกิดร่ม และจะไม่ช่วยให้พ้น
จากเปลวไฟได้

لَا ظِلُّيلٌ وَلَا يَمِينٌ مِنَ النَّهَبِ ﴿٨١﴾

32. แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด)
เท่าป้อมปราการ

إِنَّمَا تَرَى بِشَكْرِ كَالْقَصْرِ ﴿٨٢﴾

33. ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสีเหลือง
เข้ม³

كَأَنَّهُ جَمَلٌ صَفَرٌ ﴿٨٣﴾

34. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁴

وَلَيْلٌ يُومِذُ لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٤﴾

¹ เราได้ทำให้แผ่นดินนี้ซึ่งพวกเจ้าดำเนินชีวิตอยู่บนมันเสมือนกับเป็นแหล่งหรือจุดรวม ทั้งคนเป็น และคนตายดอกหรือ คือเป็นแหล่งรวมสำหรับคนเป็นบนหน้าแผ่นดินและคนตายอยู่ใต้แผ่นดิน และเราได้ตั้งภูเขาไว้สูงตระหง่านให้มันคนในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสันสะเทือน และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มน้ำจืดสนิท คือเราได้ให้น้ำฝนตกลงมาจากก้อนเมฆ และได้ให้มันออกมาจากตาน้ำและลำธาร เพื่อพวกเจ้าใช้ดื่มรวมทั้งปศุสัตว์ พืชพันธุ์ต่าง ๆ และต้นไม้

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ ยามเฝ้าประตูนรกจะกล่าวขึ้นว่า พวกเจ้าจงออกเดินไปสู่การลงโทษในนรกยะอันหนัก ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธในโลกคุณมายังออกไปยังร่มเงาที่สีกลุ่มควันของไฟนรกมันจะแยกออกเป็นสามแฉก มันจะไม่ให้ร่มเงาแก่ผู้ที่อยู่ใต้ร่มเงาของมัน และจะไม่ปกป้องเขาให้พ้นจากความร้อนของดวงอาทิตย์ การที่เรียกการลงโทษเป็นร่มเงานั้นเป็นการเยาะเย้ยแก่บรรดาผู้ถูกลงโทษ นรกยะอันหนักนั้นมันจะพ่นเป็นประกายไฟออกมา มีขนาดเท่าป้อมปราการขนาดใหญ่ และประกายไฟพ่นออกมา นั้นคล้ายกับว่าเป็นอูฐสีเหลืองเข้ม และมีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

35. นี่คือนวันที่พวกเขาไม่สามารถจะพูดออกมา
ได้

هَذَا يَوْمٌ لَا يَظُنُّونَ ﴿٧٥﴾

36. และจะไม่เปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเพื่อแก้
ตัว¹

وَلَا يُؤَذِّنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٧٦﴾

37. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ²

وَلِلَّيْمِيْنَ لِلْمَكْذِبِيْنَ ﴿٧٧﴾

38. นี่คือนวันที่แห่งการตัดสิน เราได้รวบรวมพวก
เจ้าไว้กับชนชาติรุ่นก่อนๆ

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٧٨﴾

39. ดังนั้นถ้าพวกเจ้ามีแผนอุบายอันใดก็จงวาง
แผนต่อข้า³

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٧٩﴾

40. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ⁴

وَلِلَّيْمِيْنَ لِلْمَكْذِبِيْنَ ﴿٨٠﴾

41. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ท่ามกลางร่ม
เงาและน้ำพุ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٨١﴾

42. และผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ

وَفَوَاحِشَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٨٢﴾

43. พวกเจ้าจงกินจงดื่มอย่างสบายใจตามที่
พวกเจ้าได้กระทำไว้

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٣﴾

¹ ในวันที่น่ากลัววันนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่สามารถจะพูดคำพูดใดๆ ออกมาได้ พวกเขา
เปรียบเสมือนคนใบ้ ข้อแก้ตัวหรือหลักฐานใดๆ จะไม่เป็นที่ยอมรับ และพวกเขาก็จะไม่ได้รับอนุญาตให้
แก้ตัว

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ วันนี่คือนวันที่แห่งการตัดสินระหว่างปวงบ่าว ซึ่งอัลลอฮ์จะทรงตัดสินในวันนั้นด้วยการตัดสินอย่างยุติธรรม
ระหว่างผู้ที่มีความสุขและผู้ที่มีความทุกข์ เราได้รวบรวมพวกเจ้าไว้กับประชาชนชาติในยุคก่อนๆ เพื่อเราจะ
ได้ตัดสินระหว่างพวกเจ้าทั้งหมด ดังนั้นหากพวกเจ้ามีแผนอุบายอย่างไรที่จะปลดปล่อยให้พ้นจากการ
ลงโทษ ก็จงแสดงออกมาเพื่อเป็นการช่วยเหลือตัวของพวกเจ้าเอง

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

44. แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย¹

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

45. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ²

وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. พวกเขาจงกินและจรรนรมย์เพียงเล็กน้อย แท้จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร³

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ⁴

وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

48. เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรู้กั๊วะ พวกเขาก็จะไม่รู้กั๊วะ⁵

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

49. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ⁶

وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

¹ บรรดาผู้ที่มีความเกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาในโลกดุนยาและปกป้องการลงโทษของพระองค์ด้วยการปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นข้อห้ามของพระองค์ ในวันกียามะฮ์พวกเขาจะอยู่ภายใต้ร่มเงาของตนไม่อันรื่นรมย์และมีตาน้ำที่ไหลริน พวกเขาจะมีความสุขอยู่ในโลกอันจีรังและมีเกียรติ มีผลไม่มากมายชนิดตามที่พวกเขาต้องการ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเป็นการต้อนรับอย่างอบอุ่นและให้เกียรติว่า พวกท่านจงกิน จงดื่มด้วยความเอร็ดอร่อย เพราะพวกท่านได้กระทำความดีไว้ในโลกดุนยา การตอบแทนอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนแก่ผู้ที่มีกิจการงานที่ดีมีเจตนาบริสุทธิ์และมีความยำเกรงต่อพระเจ้าของเขา

² โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

³ จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาทุกฟารซวามักกะฮ์เป็นเชิงขู่และสัญญาร้ายว่า พวกเขาจงกินด้วยความอโรยในโลกดุนยานี้ และจรรนรมย์ด้วยความใคร่เพียงชั่วคราว เหมือนกับการกระทำของปศุสัตว์ที่มันเป็นห่วงแต่เรื่องท้องและต้นหาเท่านั้น เพราะพวกเจ้าเป็นอาชญากรผู้กระทำผิดไม่สมควรที่จะได้รับการยกย่องและได้รับเกียรติ

⁴ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

⁵ เมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกมุชริกีนเหล่านั้นว่า พวกท่านจงละหมาด พวกเขาจะไม่ละหมาด จะไม่มีการสัจรวมตน แต่พวกเขาก็ยังคงต่อต้านหยิ่งผยองต่อไป

⁶ โปรดดูการอธิบายความหมายในอายะฮ์ที่ 15

50. ดังนั้น คำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจาก
อัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน¹

فَأَيُّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

---

¹ ดังนั้นคำมีกัรอันใดเล่าและคำพูดอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์และขัดแย้งเช่นนี้ ที่พวกเขาจะศรัทธาและเชื่อถือกัน

(78) ซูเราะฮ์ อันนะบะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 40 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนะบะฮ์

ซูเราะฮ์ อัมมะ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ และถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์ อันนะบะฮ์” เพราะในซูเราะฮ์มีข้อความสำคัญเกี่ยวกับวันกิยามะฮ์ การฟื้นคืนชีพและการชุมนุมแกนหลักของซูเราะฮ์กล่าวยืนยันถึงหลักการศรัทธาแห่งการฟื้นคืนชีพ ซึ่งพวกมุชริกีนปฏิเสธในเรื่องนี้อยู่ตลอดมา

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการบอกกล่าวเกี่ยวกับเรื่องของวันกิยามะฮ์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญของพวกกุฟฟารมักกะฮ์ได้ครุ่นคิด และกล่าวขวญอยู่เสมอ จนกระทั่งได้กลายเป็นปัญหาหลักที่มีทั้งผู้เชื่อถือ และผู้ปฏิเสธ

“พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร (ถาม) ถึงชาวอันยังใหญ่สำคัญ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้นำข้อพิสูจน์และหลักฐานมายืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก เพราะผู้ที่สามารถในการสร้างสิ่งที่แปลกประหลาดและมหัศจรรย์ย่อมไม่หมดความสามารถที่จะสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่หลังจากได้ตายไปแล้ว

“เราได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ และมีได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตั้งไว้ดอกหรือ และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นคู่ครองกัน และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการฟื้นคืนชีพ และได้กำหนดเวลาของมัน คือวันแห่งการซัดตัตสินระหว่างปวงบ่าวโดยที่อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมชนรุ่นก่อนๆ และรุ่นหลังเพื่อการชำระ

“แท้จริงวันแห่งการตัตสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้ วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงนรกญะฮันนัมซึ่งอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับ

พวกปฏิเสธศรัทธา และสิ่งที่ในนรกนั้นมีการลงโทษที่น่าอัศจรรย์ในรูปแบบและชนิดต่าง ๆ

“แท้จริงนรกญะฮัน্নัมนั้นเป็นที่คอยข่ม เป็นที่พำนักพักพิงสำหรับบรรดาผู้ละเมิด พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน”

หลังจากได้กล่าวถึงพวกปฏิเสธศรัทธา ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งความสูงส่งสำราญหลายรูปแบบ ทั้งนี้ตามสำนวนของอัลกุรอานที่รวมไว้ระหว่างการชักชวนให้ทำความดี และการขู่สาบให้ละเว้นความชั่ว

“แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับความสำเร็จ เรือกสวนหลากหลาย และองุ่น และบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน และแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงความหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์ โดยผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังที่จะให้ตัวของเขากลายเป็นฝุ่นเพื่อที่จะมิได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาและจะไม่ถูกสอบสวน

“แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษอันใกล้ วันที่มีมนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่นำมือของเขาได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า โอ้อ้อถ้าฉันเป็นฝุ่นเสียก็จะดี”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร	عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾
2. (ถาม) ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ	عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ﴿٢﴾
3. ซึ่งเป็นข่าวที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่ ¹	الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
4. เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
5. แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้ ²	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
6. เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ	اَلرَّحْمٰنُ لَا يَخْلُقُ اَلْاَرْضَ مَهْدًا ﴿٦﴾
7. และมีได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ ³	وَالْجِبَالُ اَوْاَدًا ﴿٧﴾
8. และเราได้บังเกิดพวกเขาให้เป็นคู่ครองกัน ⁴	وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾

¹ คือพวกมุขรีกินข่าวมักกะฮ์ต่างวิพากษ์วิจารณ์และถามถึงเรื่องอะไรกัน ความจริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีว่าในสิ่งที่พวกเขาถามถึงนั้นคือเรื่องอะไร ความมุ่งหมายของการถามนี้เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องที่พวกมุขรีกินกำลังกล่าวขวัญถึงคือเรื่องของการฟื้นคืนชีพ เพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่เชื่อว่าจะมีขึ้นจริงและยังเย้ยหยันอีกด้วย

² คือพวกมุขรีกินรวมทั้งผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในเรื่องนี้จะได้รู้ได้เห็นด้วยตนเอง เมื่อแต่ละคนได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา และการลงโทษได้ประสบแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รู้ว่า สิ่งที่พวกเขาถามถึงและเย้ยหยันกันนั้นเป็นความจริงที่ปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

³ คือเราได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบเพื่อที่พวกเขาจะได้พักอยู่อาศัย และสัญจรไปมา ตลอดจนพื้นที่ราบลุ่มเพื่อการเพาะปลูกนาหามา และเราได้ทำให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงแผ่นดินไว้มิให้เอนเอียง เช่นเดียวกับการสร้างบ้านของเราจะต้องมีการตอกเสาเข็มเพื่อให้บ้านมีความแข็งแรงมั่นคง

⁴ คือเราได้บังเกิดพวกเขาเป็นคู่ชายและคู่หญิง เพื่อจะให้เป็นผู้ครองกันให้มีการสมรสและสืบเชื้อสายกันต่อไป

9. และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน¹

وَجَعَلْنَا تَوْمَكُمْ سُبْحَانَ ٩

10. และเราได้ทำให้กลางวันคล้ายเครื่องปกปิดร่างกาย

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَاسًا ١٠

11. และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่แสวงหาเครื่องยังชีพ²

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١١

12. และเราได้สร้างไว้เหนือพวกเจ้าสิ่งที่แข็งแรงทั้งเจ็ด (ชั้นฟ้า)

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ١٢

13. และเราได้ทำให้มีดวงประทีปหนึ่งที่มีแสงสว่างจ้า³

وَجَعَلْنَا نِيرًا وَهَاجًا ١٣

14. และเราได้หลั่งน้ำลงมาอย่างมากมายจากเมฆฝน

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ١٤

15. เพื่อที่เราจะใน्हักองเจยด้วยน้ำนั้นซึ่งเมล็ดพืช และพืชผัก

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ١٥

16. และบรรดาเรือกสวนอันหนาแน่น⁴

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ١٦

¹ คือเราได้ทำให้การนอนหลับเป็นการพักผ่อนแก่ร่างกายของพวกเจ้า หลังจากได้ตรากตรำทำงานกันมาในเวลากลางวัน

² คือเราได้ทำให้กลางวันปกคลุมพวกเจ้าด้วยความมืดมิดคล้ายกับเครื่องแต่งกายปกปิดร่างกาย และได้ทำให้กลางวันเพื่อประกอบอาชีพและทำธุรกิจ

³ คือเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้อย่างรัดกุมแข็งแรงเหนือพวกเจ้าจะไม่เสื่อมสลายถึงแม้ว่ากาลเวลาล่วงเลยมานานเท่าไร และเราได้ทำให้มีดวงอาทิตย์ที่มีแสงสว่างเป็นประโยชน์แก่สัตว์โลกทั้งปวง

⁴ คือเราได้ให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากก้อนเมฆ เพื่อให้ น้ำฝนนั้นไหลกระจายออกไปเพื่อทำให้เมล็ดพืชและพืชผักต่าง ๆ ตลอดจนเรือกสวนที่มีผลไม้งอกเงยออกมาเป็นอาหารแก่มนุษย์และสัตว์ พระองค์ทรงกล่าวถึงหลักฐานต่าง ๆ 9 ชนิด เป็นการชี้บ่งถึงเดชานุภาพของพระองค์ เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ยืนยันถึงความสามารถของพระองค์ที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพราะผู้ใดที่สามารถกระทำการต่าง ๆ เหล่านี้ได้ย่อมมีความสามารถที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งได้

17. แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้¹
18. วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่ๆ
19. และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วก็จะมีประตูหลายบาน
20. และเทือกเขาจะถูกให้เคลื่อนออกไป แล้วก็กลายเป็นภาพลวง²
21. แท้จริงนรกญะฮัน্নัมนั้นเป็นที่สอดส่อง
22. เป็นที่กลับไปสำหรับบรรดาผู้ละเมิด
23. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน³
24. พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นและเครื่องดื่มใดๆ ในนรกนั้น
25. นอกจากน้ำเดือด และน้ำเสียดน้ำหนองเท่านั้น

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتَنَا ﴿٧٨﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَأَتُونَ أَقْوَابًا ﴿٧٩﴾

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٨٠﴾

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٨١﴾

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٨٢﴾

لِلظَّالِمِينَ مَتَابًا ﴿٨٣﴾

لَيَبِثْنَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٨٤﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٨٥﴾

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَافًا ﴿٨٦﴾

¹ คือวันแห่งการสอบสวนและการตอบแทน และวันแห่งการตัดสินระหว่างมัจจุลทุกทั้งหลายนั้นเป็นเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว จะไม่ถูกร่นมาและจะไม่ล่าช้าออกไป

² คือวันที่อิสรอฟีลเป่าสังข์ พวกเจ้าจะออกมาเป็นหมู่ๆ ยังทู่ท้วงเพื่อการตัดสินชั้นฟ้าทั้งหลายจะถูกเปิดออกเพื่อให้มะลาอิกะฮ์ลงมา เทือกเขาจะถูกเคลื่อนออกไปจากสถานที่ของมัน แล้วกระจายเป็นผุยผง จนเป็นภาพลวงตา ซึ่งผู้ที่พบเห็นจะคิดว่าเป็นแหล่งน้ำ

³ คือนรกญะฮัน্নัมนั้นเป็นเสมือนผู้เฝ้าคอยสอดส่องศัตรูของอัลลอฮ์ คือผู้อธรรมผู้ละเมิด โดยมันจะดูดกระชากชนเหล่านั้นลงไปเป็นเหยื่อของมัน และคือสถานที่กลับไปของพวกเขาเหล่านั้นเพื่อที่พวกเขาจะไปพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานานเท่านานตลอดกาล

26. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนอย่างคู่ควร¹

جَزَاءً وَفَاءً ﴿٦٧﴾

27. เพราะพวกเขามิได้หวังว่าจะมีการชำระ
สอบสวน

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٦٨﴾

28. และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของเรา
อย่างสิ้นเชิง

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّابًا ﴿٦٩﴾

29. และทุก ๆ สิ่งนั้นเราได้จารึกมันไว้อย่างครบ
ถ้วนในบันทึก

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٧٠﴾

30. ดังนั้น พวกเจ้าจงลี้มรส (การลงโทษ) เกิด
เราจะไม่เพิ่มอันใดแก่พวกเจ้า นอกจากการ
ทรมานเท่านั้น²

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٧١﴾

31. แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับ
ชัยชนะ

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٧٢﴾

32. เรือกสวนหลากหลายและอู่น

حَدَائِقٍ وَأَعْنَابٍ ﴿٧٣﴾

33. และบรรดาสาววยัยรูนที่มีอายุคราวเดียวกัน

وَكَوَاعِبُ أُنثَىٰ بَعِيرٍ ﴿٧٤﴾

¹ คือพวกเขาจะไม่พบกับความเย็นเพื่อผ่อนคลายความร้อนของไฟนรก และเครื่องดื่มที่จะบรรเทาความ
กระหายเสียนอกจากน้ำร้อนกำลังเดือด และน้ำเลือดน้ำหนองที่ไหลมาจากผิวหนังของชาวนรกอัลลอฮ์
ทรงตอบแทนพวกเขาเช่นนั้นเป็นการตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติที่ชั่วช้าของพวกเขา

² สาเหตุที่มีการลงโทษนี้ก็เพราะว่า พวกเขาไม่คาดคิดว่าจะมีการสอบสวนและการตอบแทน ตลอดจน
ไม่คร่ำครวญว่าจะมีการพบกับอัลลอฮ์ อีกทั้งปฏิเสธต่อสัญญาณต่างๆ และหลักฐานที่ชี้บ่งถึงการฟื้นคืนชีพ
และอายาตต่างๆ ของอัลกุรอานอย่างสิ้นเชิง ทุก ๆ สิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปนั้น เราได้บันทึกไว้อย่างครบ
ถ้วน เพื่อตอบแทนแก่พวกเขา ดังนั้นพวกกุฟฟารอ์ยัย จงลี้มรสการลงโทษของเราเกิด เราจะไม่เพิ่มการ
ลงโทษ เมื่อพวกเจ้าร้องขอความช่วยเหลือนอกจากการทรมานเหนือการทรมานที่พวกเจ้าได้รับอยู่แล้ว

34. และแก้วที่มีเครื่องตีเต็มเปี่ยม¹

وَكَاذِبًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

35. ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูด
ไร้สาระและคำกล่าวเท็จ

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا ﴿٣٥﴾

36. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนจากพระเจ้าของเจ้า
เป็นการประทานให้อย่างพอเพียง

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

37. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง คือพระผู้ทรง
กรุณาปราณี พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะกล่าวคำ
พูดใดๆ ต่อพระองค์²

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنهُ خُطَابًا ﴿٣٧﴾

38. วันซึ่งญิบรีลและมะลาอิกะฮ์จะขึ้นเป็นแถว
เดียวกัน พวกเขาจะไม่พูด นอกจากผู้ที่พระผู้
ทรงกรุณาปราณีทรงอนุญาตให้แก่เขาและเขา
จะพูดแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น³

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

¹ สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงต่อการทำซิริกและการฝ่าฝืนโดยมีความเกรงกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับชัยชนะคือ สวนสวรรค์อันสุขสำราญ ในสวนสวรรค์นั้นมีต้นไม้และดอกไม้ทุกชนิด มีต้น องุ่นนานาชนิด มีบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน มีหน้าอกสวยงามเปล่งปลั่ง มีแก้วที่เต็ม เปี่ยมด้วยเหล้าบริสุทธิ์ ที่ถูกคั้นและกลั่นกรองมีรสชาติกลมกล่อม

² เพราะในสวนสวรรค์นั้นเป็นสถานที่แห่งความสันติสุขทุกๆ สิ่งที่มีอยู่ในนั้นย่อมปราศจากซึ่งความไม่ติ งามและความบกพร่อง อัลลอฮ์ทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการตอบแทนอันยิ่งใหญ่ นั่นเป็นความโปรดปราน จากพระองค์และเป็นการตอบแทนความดีที่เหมาะสมกับผลงานของพวกเขา ซึ่งความเมตตาของพระองค์ ได้ปกคลุมทุกสิ่งอย่าง ไม่มีผู้ใดสามารถจะกล่าวคำพูดใดๆ เพื่อขัดความทุกขร้อนหรือการลงโทษในวัน นั้นได้

³ ในวันกิยามะฮ์นั้น ญิบรีลและมะลาอิกะฮ์จะขึ้นเข้าแถวเป็นแถวเดียวกันด้วยความถ่อมตน ยำเกรง ไม่ มีผู้ใดจะกล่าวคำพูดใดๆ ออกมานอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตให้เขาพูดและให้เขาช่วยเหลือผู้อื่น (ชะฟาอะฮ์) และเขาก็จะพูดและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น มีรายงานกล่าวว่า “ท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลิลล่อฮูอะลยิวะซัลลัม คือคนแรกที่จะได้รับอนุญาตให้พูดกับอัลลอฮ์ อี้ชะวะญ์ล...”

39. นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้นผู้ใดประสงค
ก็ให้เขายึดทางกลับไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด¹

40. แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษ
อันไกล² วันที่มนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่สองมือ
ของเขาได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะ
กล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันเป็นฝุ่นดินเสียก็จะได้³

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

¹ นั่นคือวันที่จะเกิดขึ้นอย่างจริงปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ใดประสงค์ที่จะยึดเป็นแนวทางกลับไปสู่พระเจ้าของเขาด้วยการศรัทธา และการทำความดี ก็จงกระทำเถิด

² คือการลงโทษในโลกอาคิเราะฮ์ ที่เรียกว่าการลงโทษอันไกล คือสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นนัย่อมไกล

³ ในวันที่มนุษย์ทุกคนจะเห็นสิ่งที่เขาได้ปฏิบัติไปไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วย่อมถูกบันทึกไว้ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาคาดหวังว่า เขาไม่ควรที่จะถูกให้บังเกิดมาและว่าถ้าฉันได้เป็นฝุ่นดินเสียก็จะได้เพื่อที่จะไม่ได้ถูกสอบสวนและถูกลงโทษ

(79) ซูเราะฮ์ อันนาซีอาด

سورة النازعات

เป็นบัญญัติมักกีเยฮ์ มี 46 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนาซีอาด

ซูเราะฮ์ อันนาซีอาด เป็นซูเราะฮ์มักกีเยฮ์ เรื่องราวต่าง ๆ ของซูเราะฮ์นี้คล้ายคลึงกับซูเราะฮ์มักกีเยฮ์อื่น ๆ ที่เน้นหนักในเรื่องของหลักการศรัทธา เช่นการให้ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน แกนหลักของซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของวันกิยามะฮ์และสภาพการณ์ของวันนั้น วันอาสานและความหวาดกลัวของวันนั้น ผลตอบแทนของบรรดาผู้ยำเกรง และผลตอบแทนของบรรดาอาชญากร

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ ผู้ทรงคุณธรรม ซึ่งตั้งวิญญาณของบรรดามุอฺมินอย่างแผ่วเบาและนุ่มนวล และจุดกระชากวิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแรง และที่บริหารกิจการในจักรวาลทั้งมวลด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์ ญัลละอะละลา

“ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้จุดกระชาก (วิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธา) อย่างแรง ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้ชัก (วิญญาณของผู้ศรัทธา) อย่างแผ่วเบา ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ที่แหวกว่ายในท้องนภาภค แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริบูรณ์ไปอย่างว่องไว แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุชริกีน บรรดาผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและวันแห่งการชุมนุมโดยวาดสภาพของพวกเขาในวันที่น่ากลัวของวันนั้น

“ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก สายตาของพวกเขาจะละห้อย พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไปอยู่ในสภาพเดิมอีกครั้งนั้นหรือ เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้นหรือ”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงฟิรเอาน์ ผู้ละเมิดซึ่งอ้างการเป็นพระเจ้า และได้แสดงอำนาจอย่างหยิ่งยโส อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงลงโทษเขาและหมู่ชนของเขาด้วย

การให้จมน้ำตาย

“เรื่องราวของมุซาได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขา ที่หว่างหุบเขาฏาวอันบริสุทธีเจ้าจงไปหาฟิรเอาน เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน แล้วจงกล่าวว่ ท่านประสงค์จะชั้กฟอกไหม”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการละเมิดฝ่าฝืนของชาวมักกะฮ์ที่มีต่อท่านรอซูล คือลัลลอส ฮูอะลัยฮิวะซัลลัม และได้กล่าวเตือนพวกเขาว่า พวกเขา นั้นเป็นประชาชาติที่อ่อนแอ ที่สุดในบรรดามัคลู้กของอัลลอฮ์

“พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้าง มัน พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นแล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์ และทรงทำให้กลางคืน ของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงเวลาของยามอวसान ซึ่งพวกมุชริกินคิดว่ามันเป็นเรื่องห่างไกล และพวกเขาปฏิเสธในการเกิดขึ้นของมัน

“พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวसान (วันกิยามะฮ์) ว่าเมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกลัวถึงมันนัก ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระสุดท้ายของมัน ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกิยามะฮ์) เท่านั้น วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกิยามะฮ์) ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้พำนักอยู่ในโลก นี้ เว้นแต่เพียงชั่วคราวหนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้จุดกระซาง
(วิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธา อย่างแรง
2. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้ชัก (วิญญาณ
ของผู้ศรัทธา) อย่างแผ่วเบา¹
3. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ที่แหวกว่ายใน
ท้องนภาภาค
4. แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้รีบรุดหน้าไป
อย่างว่องไว
5. แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ²
6. วันซึ่งการเป่าสังข์ครั้งแรกทำให้สิ้นสะท้อน
7. การเป่าสังข์ครั้งที่สองจะติดตามมา³

وَالْتَرَعَتِ غَرَابًا

وَالْتَشِطَّتِ نَشَطًا

وَالسَّيْحَتِ سَبَا

فَالسَّيِّغَتِ سَبَا

فَالْمُدْرِبَاتِ أَمْرًا

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاحِةُ

تَبِعُهَا الرَّادِفَةُ

¹ อิบน์ มัสอู๊ด กล่าวว่ามะลาอิกะฮ์ผู้ปลิดชีวิตจะจุดกระซางวิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธาเสมือนกับเหล็ก
ย่างเนื้อที่มีหลายแฉกถูกกระซางออกจากขนสัตว์ที่เปียกน้ำวิญญาณของคนกาฟิรจะออกมาเหมือนกับ
คนกำลังจะจมน้ำ และวิญญาณของผู้ศรัทธาจะถูกชักออกมาอย่างนุ่มนวลและแผ่วเบาอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงสาบานด้วยมะลาอิกะฮ์ทำหน้าที่ 5 ประเภท ตั้งแต่อายุขัยที่หนึ่งถึงอายุขัยที่ห้า

² คือมะลาอิกะฮ์ ผู้จะลงมาพร้อมด้วยพระบัญชาและวะฮีย์ของพระองค์จากชั้นฟ้าแหวกว่ายในท้องนภาภาค
เหมือนกับผู้ที่ว่ายน้ำในน้ำ เพื่อรีบเร่งไปปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์ที่รีบรุดไปอย่าง
ว่องไวเพื่อนำวิญญาณของบรรดามุอมีนไปยังสวนสวรรค์ และมะลาอิกะฮ์ผู้บริหารกิจการของจักรวาลด้วย
พระบัญชาของพระองค์ในด้านการทำให้ลมพัดไปในทิศทางต่างๆ การให้ฝน การริชกีและการปลิดชีวิต
และอื่นจากนั้นในกิจการของโลกดุนยา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยชนิดทั้งห้าของมะลาอิกะฮ์ว่า
วันที่ยามะฮะฮ์นั้นจะเกิดขึ้นจริงแน่นอน

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า อรรอฎิฟะฮ์และอรรอดิฟะฮ์ คือการเป่าสังข์ครั้งแรกและครั้งที่สอง ครั้งแรกเพื่อ
ให้ทุกสิ่งตายไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ตะอาลา ส่วนครั้งที่สองเพื่อให้ทุกสิ่งฟื้นคืนชีพขึ้นมาด้วยอนุมัติ
ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

8. ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก

﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ﴾

9. สายตาของพวกเขาจะละห้อย

﴿أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ﴾

10. พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไป
อยู่ในสภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ¹

﴿يَقُولُونَ أَوْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾

11. เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้น
หรือ

﴿أَيُّدَا كُنَّا عِظْمًا تَّخْرَجُ﴾

12. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นการ
กลับไปที่ชาติตุน

﴿قَالُوا نَتْلِكَ إِذَا كَرِهَ خَاسِرَةٌ﴾

13. ความจริงมันเป็นเพียงเสียงก้องครั้งเดียว
เท่านั้น

﴿فَأَنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾

14. แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมาอยู่ที่ราบ
โล่ง²

﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾

15. เรื่องราวของมุซาได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾

16. ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขาที่หว่าง
หุบเขาฏาวอันบริสฏี

﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾

17. เจ้าจงไปหาฟิรเอานู เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน

﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى﴾

¹ คือในวันกิยามะฮ์ ดวงจิตของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะตื่นตระหนกด้วยความกลัวและปั่นป่วนสายตาของพวกเขาจะละห้อยเพราะได้ประสบกับความน่าหวาดกลัว เพราะพวกเขาเคยพูดไว้ในโลกดุนยาด้วยความเย้ยหยันว่า หลังจากตายไปแล้วพวกเราจะถูกให้กลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งกระนั้นหรือ

² คือเมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่หักผุพังแล้ว เราจะกลับมาเพื่อฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งกระนั้นหรือ ถ้าเช่นนั้นเราก็จะอยู่ในจำพวกที่ชาติตุนเพราะเราจะเป็นชาวนรกอย่างแน่นอน อัลลอฮ์ตรัสว่าความจริงมันเป็นเพียงการเป่าเพียงครั้งเดียวเพื่อให้พวกเขาออกมาจากกุบูร ขณะนั้นมนุษย์ทั้งมวลก็จะปรากฏอยู่บนหน้าแผ่นดินหลังจากที่พวกเขาอยู่ในแผ่นดินมา

- 25. ดังนั้นอัลลอฮ์จึงคร่ำเขาเป็นการลงโทษที่ เป็นแบบอย่างทั้งในปรโลกและในโลกนี้
- 26. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับ ผู้ยำเกรงของอัลลอฮ์¹
- 27. พวกเขาลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน
- 28. พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้น แล้วทรงทำ ให้มันสมบูรณ์²
- 29. และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ และ ทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา
- 30. และหลังจากนั้นทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้น ราบเรียบ
- 31. ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมัน และทุ่งหญ้าของมัน³
- 32. ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง

فَأَخَذَهُ اللَّهُ كَذَابًا لَّا يَخْرُجُ وَلَا يُولَى ﴿٧٩﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ﴿٨٠﴾
 وَأَنْتُمْ أَشْدُّ حَقًّا أَوْ أَسْمَأُ بَيْنَهَا ﴿٨١﴾
 رَفَعَ سَمَكَهَا فَتَرَوَهَا ﴿٨٢﴾
 وَأَغْطَسَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٨٣﴾
 وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٨٤﴾
 أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٨٥﴾
 وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٨٦﴾

¹ ด้วยคำพูดดังกล่าวของเขานั้นเอง อัลลอฮ์จึงทำลายล้างเขา เพื่อเป็นการลงโทษแก่เขาและเรื่องของ ฟิรอาฮ์และการต่อต้านที่ยังยโสของเขานี้ตลอดจนการลงโทษยอมเป็นบทเรียน และแบบอย่างสำหรับ ผู้ที่ยำเกรงอัลลอฮ์ และเกรงกลัวการลงโทษของพระองค์

² โอ้พวกมุชริกีนเอ๋ย การบังเกิดพวกเขาเป็นที่ลำบากยิ่งกว่าการสร้างชั้นฟ้าที่ยิ่งใหญ่และสวยงามกระนั้น หรือ เพราะผู้ที่ยกชั้นฟ้าให้สูงขึ้นเพราะความใหญ่ของมันนั้นย่อมสะดวกและง่ายตายกว่าการบังเกิดพวกเขา และการให้พวกเขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งหลังจากตายไปแล้ว แล้วทำไมพวกเขาจึงปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเล่า และชั้นฟ้านั้นพระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นเหนือพวกเขา แล้วทรงทำให้มันเสมอเท่าเทียมกัน ไม่มีรอยร้วรอยราว ประดับด้วยดวงดาวน้อยใหญ่ในเวลากลางคืนอันมืดทึบ

³ พระองค์ทรงทำให้กลางคืนมืดและกลางวันสว่างไสว หลังจากสร้างท้องฟ้าแล้วทรงทำให้แผ่นดินราบเรียบเพื่อเป็นที่พำนักอาศัยของมนุษย์ และให้มีตาน้ำพวยพุ่งออกมาเป็นธารน้ำไหลไปตามลำคลอง มีพืชผักผลไม้ออกผลออกมาเป็นอาหารของสัตว์และมนุษย์

33. ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า
และสำหรับปศุสัตว์ของพวกเจ้า¹

مِنَّا لِكُرْبٍ لِّاتَعْمَكُوا

34. ดังนั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้
เกิดขึ้น

فَإِذَا جَاءَ تِلْكَ لَظْمَةُ الْكُبْرَى

35. เป็นวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ชวนขาย
ไว้

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

36. และนรกหรือเปลวไฟจะถูกเผยให้แก่ผู้ที่
มองเห็น²

وَبُرْزَخَاتِ الْجَحِيمِ لِمَنْ بَرَى

37. ส่วนผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืน

فَأَمَّا مَنْ طَغَى

38. และเขาได้เลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

وَأَمَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

39. ดังนั้นนรกหรือเปลวไฟคือที่พำนักของเขา³

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى

40. และส่วนผู้ที่หวาดหวั่นต่อการยืนเบื้องหน้า
พระเจ้าของเขา และได้หวังเห็นยิวจิตใจจาก
กิเลสต่ำ

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

¹ ส่วนภูเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคงอยู่บนพื้นดิน ทรงทำให้มันเป็นเสมือนเสาเข็มยึดเหนี่ยวมิให้แผ่นดิน
แยกตัวออกไป ความสะดวกสบายดังกล่าวมานั้นเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์และของสัตว์เลี้ยงอันจะเป็น
ประโยชน์แก่มนุษย์อีกเช่นกัน

² เมื่อวันที่ยามะฮุมมาถึง ความหายนะอันใหญ่หลวงก็เกิดขึ้น ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกถึงสิ่งที่พวกเขาได้
กระทำให้ทั้งดีและชั่ว มนุษย์จะเห็นนรกหรือเปลวไฟอย่างแจ่มชัด

³ ในวันนั้นมนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 พวก พวกหนึ่งคือผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนเลือกการดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่ง
ความสูญสลายเหนือกว่าการมีชีวิตอยู่ในโลกอันถาวร และตีมต่ำอยู่ในความใคร่ความต้องการที่ไม่รู้จัก
อึดมิได้เตรียมปฏิบัติความดีเพื่อโลกอาคิเราะฮ์ บุคคลจำพวกนั้นนรกที่มีเปลวไฟอันร้อนแรงคือที่พำนัก
ของเขา

41. ดังนั้นสวนสวรรค์ก็จะเป็นที่พำนักของเขา¹

إِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٧٩﴾

42. พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกียามะฮฺ) ว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَعُهَا ﴿٨٠﴾

43. ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงขอบอกกล่าวถึงมันนัก

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٨١﴾

44. ยิ่งพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระสุดท้ายของมัน²

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَىٰ ﴿٨٢﴾

45. ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตกเดือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกียามะฮฺ) เท่านั้น

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّنْ نَّحِشُهَا ﴿٨٣﴾

46. วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกียามะฮฺ) ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น³

كُلَّ يَوْمٍ يُّورَثُهَا رَبُّهَا لَآ أَعْيِنُهُ ۗ أَوْحَىٰهَا ﴿٨٤﴾

¹ ส่วนอีกพวกหนึ่งคือ ผู้ที่มีความกลัวต่อความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเขาและหวาดหวั่นต่อการยื่นเบื้องหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขาในวันแห่งการชำระสอบสวน และยับยั้งจิตใจของเขาจากความใคร่และไม่ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืน และสิ่งต้องห้ามต่างๆ ที่พำนักของเขาคือสวนสวรรค์ซึ่งเป็นสถานที่อันบรมสุข

² พวกมุซริกินเหล่านั้นจะถามเจ้า โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ถึงวันกียามะฮฺว่าเมื่อใดจะเกิดขึ้น คำถามของพวกเขาเช่นนี้เป็นการเหยียดหยัน เจ้าจะไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อที่เจ้าจะได้กล่าวแจ้งแก่พวกเขาได้ เพราะมันเป็นความลับเฉพาะพระองค์เท่านั้น

³ เจ้าไม่มีหน้าที่อื่นใดนอกจากเป็นผู้ตกเดือน ผู้ที่มีความกลัวต่อวันกียามะฮฺเท่านั้น มิใช่เป็นผู้แจ้งถึงเวลาที่จะเกิดขึ้นในวันกียามะฮฺนั้น เมื่อพวกเขาฟุฟฟารเหล่านั้นได้ประสบพบเห็นซำก็จะเกิดความหวาดกลัว พวกเขาจะเห็นว่ามันคล้ายกับว่าพวกเขาพำนักอยู่ในโลกดุนยาเพียงชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น

(80) ซูเราะฮ์ อะบะชะ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 42 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อะบะชะ

ซูเราะฮ์ อะบะชะ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ โดยกล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักอะกีดะฮ์และเรื่องของศาสน์ และยังได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดซานุภาพ ความเป็นเอกภาพในการสร้างมนุษย์ พิษพันธุต่างๆ และอาหาร ในซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงวันกียามะฮ์ และความน่ากลัว และความยากลำบากของวันนั้น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงเรื่องของชายตาบอด (อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมมีมัตตุม) ซึ่งได้มาหาท่านรอสูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม ขอร้องท่านให้สอนเขาจากสิ่งที่อัลลลอฮ์ได้ทรงแจ้งแก่ท่าน ขณะนั้นท่านรอสูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม กำลังอยู่อยู่กับผู้นำชาวกุเรซคนหนึ่งโดยเรียกร้องพวกเขาไปสู่อิสลาม ท่านนะบีคืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม ไม่สบบอารมณ์ จึงมีใบหน้าบูดบึ้งและผินหลังให้เขา อัลกุรอานจึงประทานมาดำหนิว่า “เขา (มุฮัมมัด) เขาทำหน้าที่บึ้งและผินหน้าไปทางอื่น เพราะชายตาบอดมาหาเขา และอะไรเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อชักฟอกจิตใจก็ได้ หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา ส่วนผู้ที่พ้อเพียงแล้ว เจ้ากลับต้อนรับขับสู้”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความดีอันของมนุษย์ และการปฏิเสธศรัทธาของเขาอย่างน่าเกลียดต่อพระเจ้าของเขา ทั้งๆ ที่ความโปรดปรานอย่างมากมายของอัลลลอฮ์ได้มีต่อเขา “มนุษย์นั้นถูกสังหารเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา”

ต่อมาสูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดซานุภาพในจักรวาลนี้ โดยที่อัลลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ ซึ่งแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตบนหน้า

แผ่นดินนี้ “มนุษย์จึงพิจารณาดูอาหารของเขาซิ เราได้หลังน้ำฝนลงอย่างไร แล้วเราได้แยกผืนแผ่นดินออกไปและเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน และอ่อนนุ่มและพืชผักและมะกอกและอินทผลัม”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงความน่าหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์ มนุษย์ได้หนีจากคนที่เขารักเพราะความกลัวและความตื่นตระหนก และได้ชี้แจงถึงสภาพของบรรดามุอฺมินและสภาพของพวกเขาปฏิเสศศรัทธาในวันที่ยากลำบากวันนั้น “ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทมาถึงวันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา และจากภริยาของเขาและลูก ๆ ของเขา สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอดตัวแก่เขาอยู่แล้ว หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส หัวเราะดีใจร่าเริงและหลายใบหน้า ในวันนั้นมีฝุ่นจับ ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น คนเหล่านั้นคือพวกปฏิเสศศรัทธาพวกเขาประพาศชั่ว”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เขา (มุฮัมมัด) ทำหน้าบึ้ง และผินหน้าไป
ทางอื่น

عَبَسَ وَوَلَّى ۝١

2. เพราะชายตาบอดมาหาเขา¹

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝٢

3. และอะไรเล่าที่จะให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อ
ซักฟอกจิตใจก็ได้

وَمَا يَذُرُّكَ لَمْ إِلَهَ مِثْرُكَ ۝٣

4. หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้น
จะเป็นประโยชน์แก่เขา²

أَوْ يَذُكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۝٤

5. ส่วนผู้ที่พอเพียงแล้ว

أَمَّا مَن آسَأَى ۝٥

6. เจ้ากลับต้อนรับขับสู้³

فَأَن تَصَدَّقَى ۝٦

¹ คือท่านนะบีมุฮัมมัด ได้ทำหน้าบึ้งและผินหลังให้ขณะที่มีชายตาบอดคนหนึ่ง คือ อับดุลลฮัย อิบน์ อุมมิมักตูม ได้มาหาท่านโดยขอร้องให้สอนเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา หลังจากที่อายัดเหล่านี้ถูกประทานมา เมื่อชายผู้นี้มาหาท่าน ท่านจะกล่าวว่า ขอต้อนรับผู้ที่พระเจ้าของฉันตำหนิฉัน

² มุฮัมมัดเจ้าจะรู้ได้อย่างไร บางทีชายตาบอดผู้นี้ที่เจ้าทำหน้าบึ้งใส่เขานั้น เขามาเพื่อขัดเกลา หรือซักฟอกจิตใจของเขาจากสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเจ้าก็ได้ หรือเพื่อรับคำตักเตือนตามที่เขาได้ยินได้ฟังมา โดยที่คำตักเตือนของเจ้านั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา

³ ส่วนผู้ที่เขาพอเพียงจากอัลลอฮ์และจากการอีมานแล้ว เพราะเขามีทรัพย์สินเงินทอง เจ้ากลับต้อนรับขับสู้และเสียหูฟังเขา และเจ้าเอาใจใส่ในการเผยแพร่ศาสนาแก่เขามากเกินไป

7. และไม่ใช้หน้าที่ของเจ้า การที่เขาไม่ชักพอก¹
8. และส่วนผู้ที่มาหาเจ้าด้วยความพยายาม
9. และเขามีความกลัวเกรง
10. เจ้ากลับเมินเฉย²
11. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมันเป็นข้อเตือนใจ
12. ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็ให้รำลึกถึงข้อเตือนใจ
นั้น³
13. ซึ่งมืออยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ
14. ที่ได้รับการเทิดทูน ได้รับความบริสุทธิ์
15. ด้วยมือของมะลาอิกะฮ์
16. ผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม⁴

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي^٧وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعًا^٨وَهُوَ يَخْشَى^٩فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى^{١٠}كَلَّا إِنَّمَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ^{١١}فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ^{١٢}فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ^{١٣}رُفُوعًا مُّطَهَّرَةً^{١٤}بِأَيْدِي سَفَرَةٍ^{١٥}كِرَامٍ بَرَرَةٍ^{١٦}

¹ คือไม่เป็นที่ตำหนิแก่เจ้า ในการที่เขาจะไม่ชักพอกจิตใจของเขาจากการปฏิเสธศรัทธาและความดีอันเจ้ามิได้ถูกเรียกร้องให้ขอฮิดาเยฮ์แก่เขา หน้าที่ของเจ้านั้นคือการประกาศเผยแผ่เท่านั้น

² ส่วนผู้ที่มาหาเจ้าอย่างรีบเร่งในการแสวงหาความรู้เพื่ออัลลอฮ์ โดยที่เขามีความยำเกรงต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ เจ้ากลับไม่เอาใจใส่และเมินเฉยเสีย โดยไปให้ความสนใจแก่บรรดาหัวหน้าพวกกุฟฟารที่หลงผิด

³ คืออัลลอฮ์ทรงเตือนท่านนะบีว่า ต่อไปเจ้าอย่าทำเช่นนั้นอีก อัลลอฮ์อาดเหล่านี ซึ่งมิใช่ข้อตำหนิแก่ผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่เป็นข้อเตือนใจ ดังนั้นผู้ใดจากปวงบ่าวของอัลลอฮ์ประสงค์ก็ให้เขารำลึกถึงสาเหตุแห่งการประทวนะฮ์ฮียนี้

⁴ คืออัลกุรอานที่อยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ ณ ที่อัลลอฮ์ มีตำแหน่งอันสูงส่งในชั้นฟ้า บริสุทธิ์จากการแตะต้องของพวกชัฎฎอน จากการเปโระเปื่อนและการบกพร่องใดๆ โดยผ่านทางมือของมะลาอิกะฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาเป็นทูตระหว่างพระองค์กับบรรดาอรุซูลของพระองค์ พวกเขาเป็นผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม ได้รับการยกย่อง ณ ที่อัลลอฮ์

17. มนุษย์นั้นถูกสังหารเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณ เสียนี้กระไร¹

قُلِّلَ الْإِنْسَانُ مَا كَفَرَهُ ﴿١٧﴾

18. จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾

19. จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾

20. แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา²

ثُمَّ السَّيْلَ بَشَّرَهُ ﴿٢٠﴾

21. ต่อมาพระองค์ให้เขาตายไป แล้วให้เขาลงหลุม

ثُمَّ أَمَانَهُ فَاقْتَرَهُ ﴿٢١﴾

22. ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ³

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾

23. มิใช่เช่นนั้นเขามิได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เขา⁴

كَلَّا لَمَا يَفْعَلُ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾

24. มนุษย์จึงพิจารณาดูอาหารของเขา

فَيَنْظُرُ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾

¹ คือคนกาฬิรผู้ปฏิเสธศรัทธาถูกสาปแช่ง และถูกขับไล่จากความเมตตาของอัลลอฮ์ การเนรคุณของเขาต่ออัลลอฮ์ช่างร้ายกาจเหลือหลาย ทั้งๆ ที่บุญคุณและความดีงามของพระองค์มีต่อเขาอย่างมากมายเหลือคณานับ อายะฮ์นี้เป็นการขอพรให้เขาประสบความพินาศอย่างหนักหน่วงที่สุด

² อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมนุษย์ปฏิเสธศรัทธาคนนั้นมาจากอะไร จึงทำให้เขาเยอหยิ่งโสต่อพระเจ้าของเขา แน่نونพระองค์ทรงบังเกิดเขามาจากน้ำที่นํารังเกียจไร้ค่าหยดหนึ่ง แล้วทรงกำหนดให้เขาอยู่ในท้องมารดาของเขาเป็นขั้นตอนจนกระทั่งเป็นตัวตน แล้วพระองค์ทรงแผ้วทางให้เขาออกจากท้องมารดาของเขาอย่างสะดวกง่ายดาย อัลหะซันอัลบักรีย กล่าวว่ ทำไมผู้ที่ออกมาจากทวารเบาถึง 2 ครั้ง จึงเยอหยิ่งโส

³ แล้วพระองค์ทรงให้เขาตายโดยไม่ต้องปรึกษาและขอความคิดเห็นจากพระองค์ และได้ให้มีผู้จัดเตรียมฝังเขา มิฉะนั้นแล้วจะเกิดการเน่าเปื่อย และมีกลิ่นเหม็นและเป็นอาหารของสัตว์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์จะให้เขาฟื้นคืนชีพ ก็ทรงให้เขามีชีวิตหลังจากได้ตายไปแล้วเพื่อการฟื้นคืนชีพ การชำระสอบสวน และการตอบแทน

⁴ คนกาฬิรผู้ปฏิเสธศรัทธาคนนั้นจึงหยุดยั้งจากการเยอหยิ่งโสโอหังเสียที เพราะเขามิได้ปฏิบัติในสิ่งที่ เป็นข้อบัญญัติแก่เขาเช่นการศรัทธา และการจงรักภักดี

25. เราได้หลั่งน้ำฝนลงมามากมายอย่างไร¹

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَابًا

26. แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกไป

ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

27. และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากใน
แผ่นดิน

فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

28. และองุ่นและพืชผัก

وَعِنَابًا وَقَضْبًا

29. และมะกอกและอินทผลัม

وَزَيْتُونًا وَمَخْلًا

30. และเรือกสวนที่หนาที่บ

وَحَدَائِبَ غُلَبًا

31. และผลไม้และทุ่งหญ้า

وَفِكَهَاءَ وَأَبَا

32. ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าและสัตว์
เลี้ยงของพวกเจ้า²

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

33. ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทมาถึง

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَافَةُ

34. วันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

¹ มนุษย์ผู้ดีบางคนหนึ่งใคร่ครวญด้วยความรอบคอบถึงการดำรงชีวิตของเขาชี้ว่า พระองค์ทรงบังเกิดเขา มาด้วยเดชานุภาพ และทรงให้ความสะดวกง่ายดายแก่เขาด้วยความเมตตาของพระองค์อย่างไร และ ทรงจัดเตรียมให้แก่เขาซึ่งสาเหตุแห่งการดำเนินชีวิตอย่างไร และทรงประทานอาหารให้แก่เขาเพื่อดำรง ชีวิตของเขาอย่างไร แล้วทรงหลั่งน้ำฝนจากเมฆสู่พื้นดินด้วยเดชานุภาพของพระองค์อย่างไร

² หลังจากที้อัลลอฮ์ได้ทรงให้ฝนหลั่งลงมาแล้ว ทำให้แผ่นดินร่วนซุยและแตกแยกออก แล้วได้ให้เห็นเมล็ด พืชที่อยู่ในแผ่นดินงอกเงยขึ้นมาเป็นเมล็ดพืช และพืชผักชนิดต่างๆ กัน เพื่อให้มนุษย์ใช้กินเป็นอาหาร และกักตุนเอาไว้ เช่นองุ่นมีรสชาติดีร่อยและเมล็ดถั่ววานาชนิด ต้นมะกอกหรือฮัยตุณ และอินทผลัม และเรือกสวนที่มีต้นไม้หลายชนิดที่หนาที่บ ตลอดจนผลไม้ชนิดต่างๆ กันอีกมากมาย และทุ่งหญ้าเพื่อ เป็นอาหารของสัตว์ทั้งหมดนี้เพื่อเป็นประโยชน์ และเป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเจ้าและแก่ปศุสัตว์ของพวกเจ้า

35. และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

36. และจากภริยาของเขา และลูก ๆ ของเขา

وَصَاحِبِهِ وَيُوبِيهِ ﴿٣٦﴾

37. สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น
มีภาระพอดัวแก่เขาอยู่แล้ว¹

لِكُلِّ أُمَّرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

39. หัวเราะดีใจร่าเริง²

صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

40. และหลายใบหน้าในวันนั้นมีฝุ่นจับ

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾

41. ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น

رَهَقَهَا فَغْرَةٌ ﴿٤١﴾

42. ชนเหล่านั้นคือพวกปฏิเสธศรัทธา พวก
ประพดิตัว³

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفٰجِرَةُ ﴿٤٢﴾

¹ ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทแห่งวันกียามะฮ์ได้ดั่งขึ้น ซึ่งจะก้องกังวานเข้าสู่โสตประสาทจนกระทั่งเกือบจะทำให้หูหนวกในวันอันน่ากลัวนั้น มนุษย์จะหนีจากคนรักของเขา คือจากพี่น้องพ่อแม่ของเขาและลูกเมียของเขา เพราะเขามีภาระยุ่งอยู่กับตัวของเขา โดยที่แต่ละคนจะพะวงอยู่กับเรื่องของตัวเอง ดังนั้นจึงเป็นข้อคิดว่าในวันกียามะฮ์นั้นไม่มีใครที่จะช่วยเหลือคนอื่นได้นอกจากผลงานที่ดีของแต่ละคนที่ได้กระทำไว้ในโลกนี้เท่านั้นที่จะทำให้เขารอดพ้นจากความน่ากลัวและการลงโทษได้

² สภาพของมนุษย์ในวันกียามะฮ์นั้นแบ่งออกเป็นสองพวก คือพวกที่มีความสุขสบายใจและพวกที่มีความทุกข์ทรมาน ลักษณะของบุคคลจำพวกแรกคือ มีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบานดีใจหัวเราะร่าเริง เพราะเขาได้พบเห็น การยกย่องให้เกียรติ และความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่เขา

³ บุคคลจำพวกที่สอง คือใบหน้าของพวกเขามีฝุ่นและควันปกคลุมอยู่ ใบหน้าจึงมีความหม่นหมอง ชนเหล่านั้นที่มีใบหน้าดังกล่าวคือพวกที่ปฏิเสธศรัทธาในโลกดunya และมีชีวิตอยู่ในการปฏิเสธศรัทธา และการประพดิตัวและสิ้นชีวิตลงด้วยสภาพเช่นนั้น

(81) ซูเราะฮ์ อັตตะกวีร

เป็นบัญญัติมักียะฮ์ มี 29 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อັตตะกวีร

ซูเราะฮ์ อັตตะกวีร เป็นซูเราะฮ์ มักียะฮ์ที่เอ่ยยาวาข้อเท็จจริงที่สำคัญสองประการ คือ “ข้อเท็จจริงแห่งวันกียามะฮ์” และ “ข้อเท็จจริงแห่งอัลวะฮีย์ และสาสน์” ซึ่งทั้งสองนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอีมาน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงวันกียามะฮ์ และสิ่งที่ติดตามมาคือ การเปลี่ยนแปลงของจักรวาลครั้งใหญ่รวมทั้งดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ภูเขา ทะเล แผ่นดิน ชันฟ้า ปศุสัตว์ และมนุษย์ จักรวาลจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงเป็นเวลานาน ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในโลกนี้จะกระจัดกระจาย ไม่มีสิ่งจะคงเหลืออยู่วันแต่จะต้องเปลี่ยนแปลงและผันแปรอันหนึ่งมาจากความกลัวต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในวันนั้น “เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย และเมื่ออูฐต้องลิบเดือนถูกทอดทิ้ง และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน และเมื่อทะเลถูกเป็นไฟ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงแห่งอัลวะฮีย์ และคุณลักษณะของท่านนะบี ซึ่งจะพบกับอัลวะฮีย์ และหมู่ชนผู้ถูกสหนาด้วยอัลวะฮีย์ ซึ่งถูกประทานลงมาเพื่อจะเปลี่ยนแปลงพวกเขาจากความมืดมนแห่งการตั้งภาคี และการหลงทางไปสู่แสงสว่างแห่งวิชาการและการอีมาน “ขอสาบานอย่างหนักแน่นต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวันที่โคจรลับดวง ข้าสาบานด้วยกลางคืนที่มันเหือดหายไปและด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง แท้จริงอัลกุรอานคือคำพูดของรอซูล (ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงความผิดในข้อกล่าวอ้างของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับอัลกุรอาน และกล่าวว่าอัลกุรอานนั้นเป็นข้อตักเตือนจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แก่พวกบ่าวของพระองค์ “แล้วพวกเจ้าจะไปทางไหนเล่า” อัลกุรอานนั้นมีใช้ยื่นไต่ต้อน

จากเป็นข้อดักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใดเว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง

وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ①

2. และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัด
กระจาย

وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ②

3. และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ③

4. และเมื่ออูฐท้องสิบเดือนถูกทอดทิ้ง

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ④

5. และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑤

6. และเมื่อทะเลกลายเป็นไฟ

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑥

7. และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑦

8. และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ⑧

9. ด้วยความผิดอันใดเขาจึงถูกฆ่า

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑨

10. และเมื่อบันทึกทั้งหลายถูกกางแผ่

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑩

11. และเมื่อชั้นฟ้าถูกเลิกออก

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑪

12. และเมื่อนรกถูกจุดให้ลุกสว่างจ้า

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ⑫

13. และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ ⑬

14. ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่คุณได้นำมา¹

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتَ ﴿١٤﴾

15. ข้าสาบานต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลา
กลางวัน

فَلَا أَقْسِمُ بِاللُّجُجِ ﴿١٥﴾

16. ที่โคจรลับดวง²

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴿١٦﴾

17. ข้าสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันเหือดหายไป

وَأَيْلٍ إِذَا عَسَسَ ﴿١٧﴾

18. และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง³

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

19. แท้จริง อัลกุรอานคือคำพูดของรอซูล
(ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 1 ถึงอายะฮ์ที่ 14 ประมวลไว้ด้วยเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ รวม 12 เหตุการณ์ 6 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกดุนยาและอีก 6 เหตุการณ์เกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์ ทั้งหมดนี้เป็นข้อควรพิจารณา ซึ่งเป็นเงื่อนไขของเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้น ส่วนคำตอบก็คือในอายะฮ์ที่ 14 ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่คุณได้นำมาไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วเพื่อที่จะได้รับการตอบแทน ส่วนหน้าที่ได้กล่าวมานี้ทั้งหมดเป็นการยืนยันถึงหลักการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ซึ่งพวกอาหรับมุชริกีนปฏิเสธอย่างแข็งขันด้วยเหตุนี้อัลกุรอานได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษซึ่งจะเห็นได้จากตอนต้นๆ ของซูเราะฮ์ต่างๆ ในหลายซูเราะฮ์ด้วยกัน เหตุการณ์ทั้ง 6 ที่เกิดขึ้นในโลกดุนยานั้นคือ การเปลี่ยนแปลงของดวงอาทิตย์ ดวงดาว ภูเขา อุฐ สัตว์ต่างๆ และทะเล ซึ่งมีความหมายชัดเจนแล้วในอายะฮ์ดังกล่าว ส่วนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์ คือชีวิตของแต่ละชีวิตจะถูกจัดเป็นคู่ๆ คนดีอยู่คู่กับคนดี คนชั่วอยู่คู่กับคนชั่ว ทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นจะถูกถามถึงความผิดว่าทำไมจึงถูกฆ่าเป็นการปรามผู้ฆ่า บ้านทึบจะถูกกาง幔 ชันฟ้าจะถูกเลิกออก นรกจะถูกจุดไฟให้สว่างจ้า สวรรค์จะถูกนำเข้ามาใกล้

² คือข้าสาบานอย่างหนักแน่นต่อดวงดาวทั้งหลายที่มีรัศมี ซึ่งมันจะซ่อนตัวในเวลากลางวันและปรากฏตัวในเวลากลางคืน และโคจรลับดวงไปคือ ดวงดาวที่ส่องแสงประกายทั้ง 5 ดวง คือดาวพระเคราะห์หรือดาวพระพุธ ดาวพระศุกร ดาวพระอังคาร ดาวพฤหัสบดี และดาวพระเสาร์

³ พระองค์ทรงสาบานด้วยเวลากลางคืนขณะที่จะจากไป และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อเริ่มมีแสงสว่างขึ้น ซึ่งทั้งสองเวลานั้นเป็นเวลาที่มีอากาศบริสุทธิ์สดชื่นและเย็นสบาย

28. สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะ
อยู่ในทางอันเที่ยงตรง¹

29. และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใด เว้นแต่
อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์²

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٨١﴾

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾

¹ และอัลกุรอานนี้มีได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นมนุษย์และญิน สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าที่จะดำเนินตามสัจธรรม ยึดมั่น ผู้อยู่ในบทบัญญัติของอัลลอฮ์ และปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาผู้ทรงคุณธรรม

² คือพวกเจ้าจะไม่มีความสามารถในการกระทำสิ่งใด เว้นแต่ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์และความเมตตาของพระองค์ ดังนั้นจึงขอความสมประสงค์จากอัลลอฮ์ เพื่อให้บรรลุสู่แนวทางที่ดีบังเกิด

(82) ซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 19 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร

ซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่เขียนยาเช่นเดียวกับซูเราะฮ์ อัดดักวีร คือการเปลี่ยนแปลงของจักรวาลที่เกิดขึ้นพร้อมกันกับวันอวสาน และสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่แล้วได้ชี้แจงถึงสภาพของคนดีมีคุณธรรม และสภาพของคนชั่วผู้กระทำความผิด ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงภาพลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะเกิดขึ้นในจักรวาล เช่น การแตกแยกของชั้นฟ้า การร่วงหล่นของดวงดาว การเอ่อล้นของทะเล และการพลิกกลับของหลุมฝังศพ ตลอดจนถึงสิ่งที่จะติดตามมาหลังจากนั้น คือการชำระสอบสวนและการตอบแทน “เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นมากระจัดกระจาย และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น และเมื่อหลุมฝังศพพลิกกลับทุกชีวิตจะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งได้กระทำภายหลัง”

แล้วได้กล่าวถึงการดีอรรัน และการเนรคุณของมนุษย์ต่อความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเขา โดยที่เขาได้รับความโปรดปรานอย่างล้นเหลือจากพระองค์ แต่เขาไม่รู้จักคุณค่าแห่งความโปรดปรานนั้นๆ ไม่รู้จักคุณค่าแห่งพระเจ้าของเขา และไม่ขอบคุณต่อความดีงาม และความโปรดปรานที่เขาได้รับ “โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วนในรูปที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จงทรงประกอบเจ้าขึ้น”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสาเหตุแห่งการดีอรรัน และการปฏิเสธนี้ โดยชี้แจงว่า อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้มะลาอิกะฮ์บันทึกการทำงานของมนุษย์ทุกคน และติดตามการกระทำของเขา “มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

และแท้จริงมีผู้คุ้มกันรักษาพวกเจ้าอยู่ คือ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติเป็นผู้บันทึก พวกเขารู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งมนุษย์ในวันกิยามะฮ์ออกเป็น 2 พวก คือ พวกคนดีมีคุณธรรม และพวกคนชั่วผู้กระทำผิด พร้อมกับได้ชี้แจงถึงบั้นปลายของทั้งสองฝ่าย “แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน”

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการวาดภาพแห่งความยิ่งใหญ่และความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ ในวันนั้นทุกชีวิตจะปราศจากซึ่งพลังและอำนาจใดๆ และอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ “และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก
2. และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย
3. และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น
4. และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกกลับ¹
5. ทุกชีวิตจะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลัง²
6. โอัมมุนษยฺเอีย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล
7. ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วน³

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشََّتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ﴿٣﴾

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿٤﴾

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ رَبِّكَ الْأَكْرِمِ ﴿٦﴾

أَلَيْ خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

¹ คือเมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออกด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์เพื่อให้มะลาอิกะฮ์ลงมา และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจายจากตำแหน่งของมัน และเมื่อทะเลเอ่อล้นโดยน้ำจืดกับน้ำเค็มได้ปะปนรวมกัน เหตุการณ์ทั้งสามจะเกิดขึ้นในโลกดุนยาเมื่อมีการเป่าสังข์ครั้งแรก ส่วนอีกเหตุการณ์หนึ่งคือเมื่อหลุมฝังศพจะถูกพลิกกลับนั้นจะเกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์เมื่อมีการเป่าสังข์ครั้งที่สอง

² อายะฮ์ที่ 4 เป็นคำตอบบายะฮ์ที่หนึ่งคือเมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นแล้ว ทุกชีวิตหรือทุกคนในขณะนั้นก็จะรู้ว่าสิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้วมีอะไรบ้างคือ ความดีหรือความชั่ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลังหมายถึงสิ่งที่เขาได้กระทำไว้เป็นแบบอย่างที่ดีหรือชั่ว และมีผู้ปฏิบัติตามเขา

³ โอัมมุนษยฺเอีย มีอะไรหรือที่ล่อลวงเจ้าให้หันห่างเจ้าจากพระเจ้าของผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเกื้อกูลเจ้าจนกระทั่งทำให้เจ้าฝ่าฝืนพระองค์และอาจหาญขัดคำสั่งของพระองค์ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงทำความดีแก่เจ้าและสงสารเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงบังเกิดเจ้าจากสิ่งที่ไม่เคยมีอะไรมาก่อนเลย แล้วทรงทำให้เจ้ามีรูปร่างอวัยวะที่สมบูรณ์สมส่วนทุกประการ และทำให้เจ้าได้ยิน มีสติปัญญา และได้มองเห็น

8. ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทรงประกอบเจ้าขึ้น¹

﴿فَإِيَّ سُوْرَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ 8

9. มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนต่างหาก²

﴿كَلَّا بَلْ تَكْذِبُونَ بِالَّذِيْنَ﴾ 9

10. และแท้จริงมีผู้คุ้มกันรักษาพวกเจ้าอยู่

﴿وَإِنَّ عَلَيْنَا لَلْحَفِيْظِيْنَ﴾ 10

11. คือ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติเป็นผู้บันทึก

﴿كِرَامًا كَاتِبِيْنَ﴾ 11

12. พวกเขารู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ³

﴿يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ﴾ 12

13. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน⁴

﴿إِنَّ الْآبِرَارِ لَنِيْ سَمِيْرٍ﴾ 13

14. และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน

﴿وَإِنَّ الْفٰجِرَ لَنِيْ جَحِيْمٍ﴾ 14

15. พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้นในวันแห่งการตอบแทน

﴿يَصَلُّوْنَهَا يَوْمَ الَّذِيْنَ﴾ 15

16. และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมัน (อยู่ในกองไฟตลอดไป)⁵

﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغٰيِبِيْنَ﴾ 16

¹ และทรงประกอบเจ้าขึ้นมาในรูปแบบตามที่พระองค์ทรงประสงค์ คือในรูปแบบและสัดส่วนที่สวयงาม

² โอ้ชาวมักกะฮ์เอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้หลงระเหิดในความเมตตาของอัลลอฮ์ แต่ว่าพวกเจ้านั้นปฏิเสธวันแห่งการชำระสอบสวนและวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

³ คือมีมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติของอัลลอฮ์ คอยคุ้มกันรักษาพวกเจ้า และดูแลการเคลื่อนไหว และการกระทำของพวกเจ้าเป็นผู้บันทึกการทำงาน และรู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำในการทำงานต่างๆ ทั้งที่ดีและชั่ว

⁴ คือบรรดามุอมีนผู้ศรัทธาของพวกเขานะ ผู้ยำเกรงผู้มีศีลธรรมเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันบรมสุข ทั้งนี้เพราะการทำความดี คือการจงรักภักดีของพวกเขาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

⁵ ส่วนบรรดาคนชั่วคือพวกกุฟฟารนั้นจะอยู่ในนรกที่มีไฟลุกโชนช่วง ทั้งนี้เพราะการทำความชั่วของพวกเขาคือการปฏิเสธศรัทธาและไม่จงรักภักดีต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้น และจะทนทุกข์ทรมานความร้อนของมันในวันแห่งการตอบแทน และพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ไม่มีวันที่จะออกจากนรกนั้นเป็นอันขาด

17. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการ
ตอบแทนนั้นคืออะไร
18. แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการ
ตอบแทนนั้นคืออะไร¹
19. วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่าง
ใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็น
สิทธิ์ของอัลลอฮ์²

وَمَا آذْرَكَ مَا يَوْمَ اللَّيْلِ ﴿٧٧﴾

ثُمَّ مَا آذْرَكَ مَا يَوْمَ الدِّبْرِ ﴿٧٨﴾

يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سَعِيًّا ط

وَالْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ ﴿٧٩﴾

¹ วันแห่งการตอบแทนคือวันอันยิ่งใหญ่ เป็นวันที่มนุษย์จะยืนขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสากลโลก และพระองค์ทรงย้าถึงวันแห่งการตอบแทนอีกครั้งหนึ่ง เพราะความสำคัญของวันนั้น

² พระองค์ทรงเปิดเผยถึงบางส่วนของมหันตภัยในวันนั้นว่า เป็นวันที่ไม่มีชีวิตใดจะอำนาจประโยชน์ให้แก่อีกชีวิตหนึ่งได้ โดยที่กิจการทั้งหมดในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์แต่องค์เดียว การชะพาะฮ์จะมีขึ้นไม่ได้เว้นแต่ด้วยการอนุมัติของพระองค์

(83) ซูเราะฮ์ อัลมุฏ็อฟฟิฟีน

سورة المطففين

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 36 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุฏ็อฟฟิฟีน

ซูเราะฮ์ อัลมุฏ็อฟฟิฟีน เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ จุดมุ่งหมายของซูเราะฮ์ เช่นเดียวกับจุดมุ่งหมายของซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ ที่เอ่ยยาระื่องต่างๆ เกี่ยวกับอะกีดะฮ์ และได้กล่าวถึงการเรียกร้องเชิญชวนของอิสลามในการเผชิญหน้ากับศัตรูตัวฉกาจ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการประกาศสงครามกับบรรดาผู้ที่ทำให้การตวงและการชั่งพร่อง ซึ่งพวกเขาไม่กลัวว่านอาคิเราะฮ์ และมีได้คาดคิดกันแล้วว่า พวกเขาจะต้องเผชิญกับสภาพอันน่ากลัวต่อหน้าพระผู้ทรงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรมที่สุด “ความหายนะจงประสบแด่บรรดาผู้ทำให้พร่อง (ในการตวงและการชั่ง) คือบรรดาผู้ที่เมื่อเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด ชนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูกให้พินาศสิ้นชีพ สำหรับวันอันยิ่งใหญ่ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาคนชั่ว และได้วาดภาพการตอบแทนของพวกเขาในวันกียามะฮ์ โดยจะถูกลากไปยังนรกตะฮิมพร้อมกับการชูตะคอก “มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชื่อนั้นอยู่ในสัจญีน และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสัจญีนนั้นคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้ ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของบรรดาผู้ยำเกรง ผู้ทรงคุณธรรม และสิ่งที่จะได้รับจากความสุก ความโปรดปรานอย่างถาวรตลอดไป ในที่พำนักอันมีเกียรติและเป็นที่น่าเชิดหน้าชูตา ทั้งนี้ในสภาพที่ตรงข้ามกับที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดาคนชั่วคนเลวทราตามรูปแบบหรือแนวทางของอัลกุรอานในการรวมไว้ระหว่งการเชิญชวนให้ทำความดีและการชู้สัทบัมให้ทำความชั่ว “แท้จริงบรรดา

ผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความโปรดปรานอย่างแน่นอน พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสดชื่นแห่งความสุขสำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยภาพลักษณ์ของพวกเขาหลงทาง คนชั่ว คนเลวทราม ที่มีต่อปวงป่าวของอัลลอฮ์ที่ผู้ทรงคุณธรรม โดยพวกเขาได้เยาะเย้ยปวงป่าวที่ดีในโลกดุนยา เพราะการอีมานของพวกเขาและความดีของพวกเขา “แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิดนั้น เคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขาไป พวกเขาจะหลีวตาเย้ยหยัน” จนกระทั่งจบซูเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ความหายนะจงประสบแต่บรรดาผู้ทำให้
พร่อง (ในการดวงและการชั่ง)
2. คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่น
ก็ตวงเอาเต็ม
3. และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้
ขาด¹
4. ชนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูก
ให้พินาศเสีย
5. สำหรับวันอันยิ่งใหญ่
6. วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากล
โลก²
7. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชั่ว
นั้นอยู่ในสิจญีน
8. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ว่าสิจญีนนั้นคือ
อะไร

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾

الَّذِينَ إِذَا كَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ زَوَّوْتَهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾

¹ คือความพินาศของความวิบัติจงประสบแต่บรรดาคนชั่วเหล่านั้นที่ทำให้การตวงและการชั่งพร่องไม่
เต็มตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้ ชนเหล่านั้นก็คือเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งหรือซื้อจากคนอื่น ก็จะเอาเต็ม
ตามจำนวนหรือมากกว่านั้น แต่เมื่อเวลาพวกเขาตวงหรือชั่งหรือขายให้แก่คนอื่น พวกเขา ก็ทำให้พร่อง
หรือขาดจำนวนลง

² บรรดาผู้ที่ทำให้การตวงการชั่งพร่องลงนั้นไม่รู้มาก่อนเลยหรือว่า พวกเขาจะถูกให้พินาศเสียในวัน
ที่ยากลำบาก วันที่หน้าหวาดกลัวและระทึกใจ คือวันที่มนุษย์จะยืน ณ พุ่มมะฮฺซूरในสภาพเปลือยเปล่า
เสียบสงบต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

9. คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้¹

كُتِبَ مَرْفُوعًا ﴿٨٣﴾

10. ความหายนะในวันนั้นประสพแต่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ

وَلَا يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨٤﴾

11. คือบรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน²

الَّذِينَ يَكْفُرُونَ يَوْمَ لَا بَأْسَ وَلَا تَحْنُوتَ ﴿٨٥﴾

12. และไม่มีใครปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน
นั้น นอกจากทุกคนที่ละเมิดที่กระทำความผิด

وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأُنثَىٰ أَتَيْمٌ ﴿٨٦﴾

13. เมื่อบรรดาอายาตของเราถูกอ่านแก่เขา เขา
จะกล่าวว่านี่คือนิยายเหลวไหลสมัยก่อน³

إِنَّا نُنزِّلُ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ لِيَذَّبَ أَتَاتًا ﴿٨٧﴾

14. มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าสิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวาย
ไว้ในวันได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٨٨﴾

15. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูก
กั้นจากพระเจ้าของพวกเขา⁴

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُونَ ﴿٨٩﴾

16. แล้วแท้จริงพวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกที่มี
เปลวไฟลุกโชน

لَهُمْ فِيهَا صَلَوَاتٌ وَأَعْلَىٰ الْكَيْدِ ﴿٩٠﴾

¹ บรรดาผู้ที่ทำให้การซึ่งดวงบกพร่องพึงระมัดระวังจากการหลงลืม การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน เพราะบันทึกการงานของบรรดาคนชั่ว แน่นนอนจะอยู่ในสถานที่อันคับแคบและต่ำที่สุด และเจ้ารู้หรือไม่ว่าสัญญาณนั้นคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้เสมือนตัวเลขที่จารึกไว้ที่แผ่นผ่าจะไม่ถูกลืมหรือถูกลบเลือน การงานที่ชั่วช้าของพวกเขาจะถูกจารึกฝังแน่นอยู่ในมัน

² ความวิบัติความพินาศลงประสพแต่บรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการชำระสอบสวนและการตอบแทน

³ และจะไม่มีผู้ใดปฏิเสธวันชำระสอบสวนและการตอบแทนนอกจากผู้ที่ละเมิดขอบเขตในการปฏิเสธ ศรัทธาและการหลงทาง ผู้ที่ฝ่าฝืนกระทำความผิดมาก บุคคลดังกล่าวนั้นเมื่อบรรดาอายาตอัลกุรอานของเราถูกอ่านขึ้น โดยกล่าวถึงเรื่องของการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน พวกเขาจะกล่าวว่า นี่คือนิยายเหลวไหล นิยายปรัมปราในสมัยก่อน

⁴ มนุษย์คนชั่วผู้นั้นจึงระงับคำพูดที่ชั่วช้าของเขา อัลกุรอานนั้นมิใช่เป็นนิยายเหลวไหลในสมัยก่อนๆ แต่ว่าการทำบาปครั้งแล้วครั้งเล่าที่พวกเขาได้สะสมไว้ในวันได้เกาะกินหัวใจของพวกเขาจนกลายเป็นสนิมอยู่ในหัวใจ พวกเขาจึงมองไม่เห็นและไม่รู้จักว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด นอกจากนั้นแล้วในวันกียามะฮ์ พวกเขาจะถูกปิดกั้นจากการมองเห็นอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลละ อิมามาอัสซาฟิอีกกล่าวว่า สำหรับอายะฮ์นี้เป็นที่ปองชี้ว่า บรรดาผู้มูอมีนจะมองเห็นอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลละ

17. แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่านี่คือสิ่งที่พวกเจ้า
ได้ปฏิเสธมันไว้

كُنْهَآلْ هَٰذَا الَّذِي كُنتُمْ بِكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٧٧﴾

18. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาผู้ทรง
คุณธรรมอยู่ในอัลลีลียีนอย่างแน่นนอน

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيَّتٍ ﴿٧٨﴾

19. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอัลลีลียีนคือ
อะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيَّتُونَ ﴿٧٩﴾

20. คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

كُتِبَتْ مَرْفُومٍ ﴿٨٠﴾

21. บรรดาผู้ที่อยู่ไกลซิด (มะลาอิกะฮ์) จะเป็น
ผู้ดูแลรักษา²

يَشْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٨١﴾

22. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความ
โปรดปรานอย่างแน่นนอน

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٨٢﴾

23. พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง³

عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٨٣﴾

24. เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสดชื่นแห่งความสุข
สำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา⁴

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٨٤﴾

1 แล้วพวกเขานอกจากจะถูกห้ามจากการมองเห็นอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกยะฮันนัมที่มี
เปลวไฟลุกโชน แล้วพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวดอีกด้วย และยามเฝ้าหน้ารกจะกล่าวแก่พวก
เขาว่า นี่คือการลงโทษซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธมาแล้วในโลกดุนยา

2 เปล่าเลย ความจริงนั้นบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะไม่เท่าเทียมกับบันทึกของบรรดาคนชั่วอย่าง
แน่นนอน เพราะบันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในสภาพที่อันคับแคบและต่ำสุด ส่วนบันทึกของบรรดา
ผู้ทรงคุณธรรมอยู่ในสภาพอันสูงส่ง อันมีเกียรติในสวรรค์ชั้นสูงสุด และเจ้ารู้หรือไม่ว่าอัลลีลียีนนั้นคือ
อะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกการทำงานของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ ณ สวรรค์ชั้นสูงสุด โดยมีมะลาอิกะฮ์ผู้
ไกลซิดเป็นผู้ดูแลรักษาและเป็นพยาน

3 บรรดาผู้ที่มีความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์นั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันร่มเย็นได้รับความโปรดปรานโดย
พวกเขาจะพำนักอยู่บนเตียงอันสวยหรูถูกประดับประดาด้วยสิ่งอันสวยงาม พวกเขาจะมองดูสิ่งที่อัลลอฮ์
ได้จัดเตรียมไว้ให้พวกเขาพร้อมด้วยการยกย่องให้เกียรติในสวนสวรรค์นั้น

4 เมื่อเจ้ามองไปยังพวกเขา เจ้าจะรู้ได้ทันทีว่า พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการโปรดปราน เพราะเจ้าจะมองบน
ใบหน้าของพวกเขา มีรัศมีความส่องไสและความสวยงาม มีความปิติยินดี ความชื่นชมและความพอใจ

25. พวกเขาจะได้ดื่มสุราอันบริสุทธิ์ ซึ่งถูกผนึกไว้

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّحْتُمٍ ﴿٢٥﴾

26. ที่ใช้ผนึกมันนั้นคือชะมดเซียะ และในการนี้บรรดาผู้แข่งขัน (ที่จะให้ได้มาซึ่งความสุขสำราญนี้) จึงแข่งขันกันเกิด¹

خِتْمَهُمْ مِسْكٌَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾

27. ที่ใช้ผสมสุรานั้นมาจากตสันนิม

وَمَرَّاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. คือตาน้ำแห่งหนึ่งซึ่งบรรดาผู้ใกล้ชิด (อัลลอฮ์) เท่านั้นจะได้ดื่มมัน²

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

29. แท้จริงบรรดาผู้กระทำผิดนั้น เคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

30. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขาไป พวกเขาจะหลীวตาเหยียหยัน³

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾

31. และเมื่อพวกเขากลับไปยังพวกพ้องของพวกเขา พวกเขา ก็กลับไปยังอย่างตลกคะนอง

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

32. และเมื่อพวกเขาเห็นบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงชนเหล่านี้เป็นผู้หลงทางแน่นอน

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٢﴾

¹ ในสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้ดื่มสุราขาวบริสุทธิ์ใสสะอาดไม่มีผู้ใดจะต้องมาก่อนเลย นอกจากบรรดาผู้ทรงคุณธรรมเท่านั้น ภาษาชนสำหรับใสสุราดังกล่าวนั้น จะถูกผนึกไว้ด้วยกลิ่นชะมดเซียะ ดังนั้นด้วยความโปรดปรานและเครื่องตีมดั่งกล่าวนี้อธิบายให้บรรดาผู้ที่แข่งขันกันเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานหรือความสุขสำราญ จึงแข่งขันกันประกอบความดีและมีความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เกิด

² น้ำสุราอันบริสุทธิ์ซึ่งถูกผนึกไว้ นั้นผสมมาจากตสันนิมคือตาน้ำแห่งหนึ่งในสวนสวรรค์ชั้นสูงสุดและตาน้ำแห่งนี้ผู้ที่จะมีโอกาสได้ดื่มคือบรรดาผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์เท่านั้น

³ บรรดาผู้กระทำผิด ซึ่งมีนิสัยประจําตัวของพวกเขานั้น ในโลกดุนยาพวกเขาจะหัวเราะและเยาะเย้ยบรรดามุอฺมิน และเมื่อบรรดามุอฺมินเดินผ่านหน้าพวกเขาพวกเขาจะหลীวตาซึ่งกันและกันและกันเป็นการเหยียหยันบรรดามุอฺมิน

33. และพวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) มิได้ถูกส่ง
มาเพื่อเป็นผู้ปกป้องรักษาผู้ศรัทธาเหล่านั้น¹

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ

34. ดังนั้น วันนี้นำบรรดาผู้ศรัทธาก็จะหัวเราะ
เยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

35. พวกเขา (บรรดาผู้ศรัทธา) จะมองดูอยู่บน
เตียง²

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

36. บรรดาผู้ปฏิเสธจะได้รับการตอบแทนตาม
ที่เขาได้ปฏิบัติมามิใช่หรือ³

هَلْ تُؤْتَىٰ بِالْكَفَّارِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

¹ เมื่อพวกมุชริกีนกลับไปบ้านพวกเขาจะร้องรำทำเพลงเป็นการเย้ยหยันบรรดามุอฺมินด้วยความคึกคะนอง และเมื่อพวกกุฟฟารเหล่านั้นพบเห็นบรรดามุอฺมิน พวกเขาจะกล่าวว่า นี่พวกเหล่านั้นกำลังหลงทางด้วยการศรัทธาของพวกเขาต่อมุฮัมมัด ไม่สนใจต่อการมีชีวิตอย่างสุขสำราญ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงตอบได้ พวกเขาว่า พวกเขามิได้ถูกส่งมาให้เป็นผู้คุ้มกันบรรดามุอฺมิน โดยเป็นผู้ปกป้องรักษาการกระทำของบรรดามุอฺมิน และมีได้เป็นผู้เฝ้าคอยดูว่าใครจะอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องหรืออยู่ในการหลงทาง

² ดังนั้นในวันนี่คือ วันกิยามะฮฺ บรรดามุอฺมินก็จะหัวเราะเยาะพวกกุฟฟาร เสมือนกับที่พวกเขาได้กระทำมาก่อนแล้วในโลกดุนยาต่อบรรดามุอฺมิน เป็นการตอบแทนที่ถูกต้องสาสมยิ่งและบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาก็จะมองดูพวกกุฟฟารด้วยการหัวเราะเยาะอย่างสมเพช ขณะที่พวกเขากำลังถูกลงโทษ

³ พวกกุฟฟารจะได้รับการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮฺตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติมาแก่บรรดามุอฺมิน เช่น การเย้ยหยันและการหัวเราะเยาะมิใช่หรือ คำตอบก็คือ แน่แน่นอนและนี่คือการตอบแทนที่เหมาะสมแล้ว

(84) ซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก

سورة الانشقاق

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 25 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก

ซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่สาธยายถึงความน่ากลัวของวัน กิยามะฮ์เช่นเดียวกับเรื่องของซูเราะฮ์ มักกียะฮ์อื่นๆ ซึ่งกล่าวถึงหลักการอะกีดะฮ์ อิสลามียะฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงภาพลักษณ์ของโลกอาคิเราะฮ์บางภาพ โดยวาดภาพ ความปั่นป่วนที่จะเกิดขึ้นในจักรวาลขณะที่ยามอวสานเกิดขึ้น “เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยก ออก และมันได้เชื้อฟุ้งพระเจ้าของมัน และมันจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น และเมื่อ แผ่นดินถูกแผ่ให้กว้าง และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และมันก็กว้างเปล่า และมันได้เชื้อฟุ้งพระเจ้าของมันและมันจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสร้างมนุษย์ ซึ่งเหน้อยยากในการที่จะให้ได้มาซึ่ง ปัจจัยยังชีพและความเป็นอยู่ของเขา เพื่อนำไปเสนอในวันอาคิเราะฮ์สิ่งที่เขาปรารถนา ไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนชั่ว ความดีหรือความชั่ว แล้ว ณ ที่นั้นจะมีการตอบแทน อย่างยุติธรรม “โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหด อุตทน แล้วเจ้าจึงจะพบพระองค์ ส่วนผู้ที่ถุกยืนยันบันทึกของเขา ให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่ออัลกุรอานนี้ และได้สาบานว่า พวกเขาจะต้องพบกับความน่าหวาดกลัว และความยากลำบาก และว่าพวกเขาจะต้องเผชิญกับภัยอันตรายและความหวาดหวั่นในวันกิยามะฮ์นั้น ซึ่งทรัพย์สินสมบัติ และ ลูกหลานจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่เขาเลย “ข้าขอยืนยันการสาบานด้วยยาม ตะวันยอแสง และด้วยกลางคืนที่มีมันรวมให้ชุมนุมกัน และด้วยดวงจันทร์ เมื่อมัน เต็มดวงแน่นอนพวกเจ้าจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่งหลังจากอีกสภาพหนึ่ง”

ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนพวกมุชริกีนโดยที่พวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ทั้งหลาย ที่มีสัญญาณอันชัดเจนและหลักฐานอย่างชัดเจน และได้แจ้งข่าวแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวดในนรกญะฮันนัม “มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่ศรัทธาและเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็ไม่สุญูด แต่ตรงกันข้ามพวกปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาไม่ยอมศรัทธาและอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้ ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ①

2. และมันได้เชื่อมพึ่งพระเจ้าของมันและมันจำ
ต้องกระทำเช่นนั้น¹

وَأَذَّتْ لربِّهَا وَحُقَّتْ ②

3. และเมื่อแผ่นดินถูกให้แผ่กว้าง

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ③

4. และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา
และมันก็กว้างเปล่า

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ④

5. และมันได้เชื่อมพึ่งพระเจ้าของมัน และมันจำ
ต้องกระทำเช่นนั้น²

وَأَذَّتْ لربِّهَا وَحُقَّتْ ⑤

6. โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่
พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน แล้วเจ้าจึงจะ
พบพระองค์

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا

فَمَلِّئْهُ ⑥

7. ส่วนผู้ที่ถูกยื่นบันทึกลงมาให้ทางเบื้องขวา
ของเขา

فَأَمَّا مَنْ أَوْفَ كَتَبَتْهُ بِيَمِينِهِ ⑦

8. เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย

سَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ⑧

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้ทราบว่าเมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออกจากกันเป็นสัญญาณแจ้งถึงความหายนะของจักรวาล และมันจะเชื่อมพึ่งคำสั่งของพระเจ้าของมัน และมันจะยอมจำนนต่อคำประกาศิตของพระองค์ และมันจำต้องเชื่อมพึ่งและจงรักภักดี แล้วมันก็แตกแยกออกจากกัน

² และเมื่อแผ่นดินได้แผ่กว้างอย่างราบเรียบ เพราะไม่มีสิ่งก่อสร้างและภูเขา มันจะคายสิ่งที่อยู่ในมันออกมา เช่น คนตาย ชุมทรัพย์ต่างๆ และแร่ธาตุต่างๆ เช่นเดียวกับที่คนท้องคลอดบุตรออกมา และมันจะเชื่อมพึ่งคำสั่งสอนของพระเจ้าของมัน มันจะยอมจำนนต่อคำประกาศิตของพระองค์ และมันจำต้องเชื่อมพึ่งและจงรักภักดี

9. และเขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ¹

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾

10. และส่วนผู้ที่ถูกยึบบันทึกลงโทษของเขาให้ทางเบื้องหลังของเขา

وَأَمَّا مَنْ أُوذِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ﴿١٠﴾

11. แล้วเขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾

12. และเขาจะเข้าไปในเปลวเพลิง

وَيَصَلِّي سَعِيرًا ﴿١٢﴾

13. แท้จริงเขา (ในโลกตุณยา) เคยร่ำเรื่ออยู่กับครอบครัวของเขา

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

14. แท้จริงเราคิดว่าเขาจะไม่กลับมา (หาอัล-ลอสฺ) อีกเป็นอันขาด

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَجُورَ ﴿١٤﴾

15. เพิ่งรู้เถิดว่า แท้จริงพระเจ้าของเขาทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ²

بَلَّغْنَا رِبِّهِ كَأَن يَبْصِيرًا ﴿١٥﴾

16. ข้าขอยืนยันการสาบานด้วยยามตะวันตกวันยอแสง

فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَّفَقِ ﴿١٦﴾

¹ โฉมมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงพากเพียรพยายามและขะมักเขม้นด้วยภาระการทำงานของเจ้าเถิด ซึ่งบั้นปลายของมันคือความตาย วันเวลาได้หมุนเวียนไป เจ้าก็กำลังวิ่งไปสู่ความตาย แล้วเจ้าก็จะไปพบกับพระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงตอบแทนผลงานของเจ้า ถ้าผลงานดีก็จะได้รับการตอบแทนที่ดี ถ้าผลงานชั่วก็จะได้รับการตอบแทนที่ชั่ว ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาด้วยมือขวาของเขา นี่คือสัญญาแห่งความสุข การชำระสอบสวนก็จะเป็นไปอย่างง่ายดายสะดวกสบาย แล้วเขาก็จะกลับไปหาครอบครัวของเขาในสวนสวรรค์ด้วยความอัมเอบและยินดีปรีดา

² สำหรับผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาด้วยมือซ้ายทางเบื้องหลังของเขา นี่คือสัญญาแห่งความทุกข์ เขาก็จะตะโกนร้องขอความหายนะ และมุ่งหวังว่าความตายหรือความวิบัติจะประสบแก่เขาเสียดีกว่า และเขาจะเข้าไปอยู่ในกองเพลิงที่ลุกโชนและทนทุกข์ทรมานอยู่ในนั้น เพราะเขาขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกตุณยานั้น เขาร่ำเรื่อสนุกสนานอยู่กับครอบครัวของเขาหลงลืมและผลอผลไม้มืดถึงบั้นปลายและไม่เคยนึกถึงโลกอาคิเรซฺ คิดแต่เพียงว่าเขาจะไม่กลับไปหาพระเจ้าของเขาและอัลลอสฺจะไม่ให้เขามีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากตายไปแล้ว เพื่อการชำระสอบสวนและการตอบแทน แน่หนอนอัลลอสฺจะให้เขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อตอบแทนการงานทั้งหมดของเขาที่ดีและที่ชั่ว เพราะพระองค์ทรงสอดส่องต่อปวงบ่าวไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้

17. และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุ่มนุ่มกัน

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ٧

18. และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง¹

وَالْقَمَرَ إِذَا نَسَقَ ٨

19. แน่نونพวกเจ้าจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่ง
หลังจากอีกสภาพหนึ่ง²

لَتَرَكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ٩

20. มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่
ศรัทธา

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠

21. และเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง
พวกเขาก็ไม่สยุด³

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ١١

22. แต่ตรงกันข้าม พวกปฏิเสธศรัทธานั้นพวก
เขาไม่ยอมศรัทธา

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا ١٢

23. และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบัง
ไว้⁴

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ١٣

24. ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึง
การลงโทษอันเจ็บปวด⁵

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ١٤

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงยืนยันการสาบานด้วยสามสภาพของกาลเวลา คือ เมื่อยามตะวันยอแสงหลังจากดวงอาทิตย์ตกไปแล้ว ด้วยเวลากลางคืนขณะที่ทุก ๆ ชีวิตมารวมกันแต่ละสถานที่ และเมื่อยามที่ดวงจันทร์อยู่ในสภาพเต็มดวง

² ในอายะฮ์ที่ 19 เป็นคำตอบของคำสาบาน คือ แน่نونที่สุดที่พวกเจ้าจะพบกับสภาพของความน่ากลัวในวันกียามะฮ์อย่างไม่ต้องสงสัย คือสภาพที่เลวร้าย

³ เป็นคำถามเชิงปรามว่า ทำไมพวกมุชริกินเหล่านั้นจึงไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และไม่เชื่อว่าจะมีการฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว ทั้ง ๆ ที่ได้มีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนแล้ว และเมื่อได้ฟังอายะฮ์อัลกุรอานก็ไม่ยอมอ่อนน้อม และไม่ยอมก้มลงกราบสยุดต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา

⁴ แต่ทว่าตามธรรมชาติของพวกกุฟฟารเหล่านั้น คือการปฏิเสธศรัทธาและฝ่าฝืน ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมอ่อนน้อมขณะที่มีการอ่านอัลกุรอาน อัลลอฮฺนั้นทรงรู้ดียิ่งสิ่งที่ถูกรวบรวมไว้อยู่ในหัวใจของพวกเขา เช่น การปฏิเสธศรัทธาและการตั้งอริ้น และการเป็นศัตรูกับท่านรอซูล คือลัทธิลอบฮุญญะฮ์ฮะซัลลิม และบรรดามุอมีน

⁵ จงแจ้งข่าวร้ายแก่พวกเขาถึงการปฏิเสธศรัทธาและการหลงทางของพวกเขาว่า จะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด

25. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด¹

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨٤﴾

¹ แต่บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ อีกทั้งยังมีการศรัทธามั่นและกระทำการงานที่ดี สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลการตอบแทนในวันอาคีเราะฮ์อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

(85) ซูเราะฮ์ อัลบรูจญ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 22 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลบรูจญ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซึ่งเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงแห่งอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ แกนหลักซึ่งซูเราะฮ์กล่าวถึงก็คือเรื่องของ “บรรดาเจ้าของหลุมพรางอัศฮาบุลลุคตุ้ด” ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเสียดสละด้วยชีวิตในทางของการเชื่อมันและศรัทธา

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยท้องฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาวน้อยใหญ่ ซึ่งหมุนเวียนไปตามจักรราศีด้วยวันอันยิ่งใหญ่ที่เป็นสักขีพยานคือวันกิยามะฮ์ และด้วยบรรดารอซูลและสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย ว่าบรรดาอาชญากรจะต้องประสบกับความพินาศ ซึ่งพวกเขาจับบรรดามุอฺมินโยนเข้าสู่กองไฟ เพื่อทดสอบเขาเหล่านั้นถึงการยึดมั่นในศาสนาของเขาเหล่านั้น “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาว และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้ และด้วยผู้เป็นพยาน และผู้ที่ถูกเป็นพยานบรรดาเจ้าของหลุมพรางถูกสาปแช่ง ไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้า และพวกเขาได้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำต่อบรรดาผู้ศรัทธา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสัญญาร้ายและการเตือนสำทับแก่บรรดาผู้กระทำความผิดต่อการกระทำอันน่าเกลียดน่าสังเวชของพวกเขา “แท้จริงพวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวกเขามิได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเดซานุภาพของอัลลอฮ์ ในการพยาบาลต่อพวกศ็ิตรของพระองค์ ซึ่งพวกเขาประหัตประหารปวงบ่าวที่เป็นที่รักใคร่ของพระองค์ “แท้จริงการลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นแข็งแกร่งยิ่งนัก แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก และพระองค์คือผู้ทรง

อภัยโทษผู้ทรงรักใคร่ปรานี เจ้าของบัลลังก์อันรุ่งโรจน์”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยเรื่องของฟิรเอานุทธราชผู้เกรี้ยวกราด และสิ่งประสบแก้ตัวของเขาและหมู่ชนของเขาคือความพินาศความหายนะอันเนื่องจากการกตขี้ข่มเหงและความเกรี้ยวกราด “ได้มีเรื่องราวของไฟรพลมายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ของฟิรเอานุและชะมูดยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ยอมเชื่อ (ความจริง) และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน มิใช่เช่นนั้นดอก ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถือ อัลกุรอานอันรุ่งโรจน์อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกรักษาไว้”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่เลื่อนกลาดด้วยดวงดาว
2. และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้
3. และด้วยผู้เป็นพยานและผู้ที่ถูกเป็นพยาน¹
4. บรรดาเจ้าของหลุมพรางถูกสาปแช่ง
5. ไฟที่เติมไปด้วยเชื้อเพลิง
6. ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ
7. และพวกเขาไม่รู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำกับบรรดาผู้ศรัทธา²

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾

وَسَآئِرِ مَشْهُورٍ ﴿٣﴾

قُلُوبِ أَهْلِي الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยชั้นฟ้าที่ถูกประดับไว้ด้วยดวงดาวอย่างกระจัดกระจาย และวันที่ยามะฮ์ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้กับสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายว่า “อัลลอฮ์นั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์แน่นอน พระองค์ทรงรวบรวม พวกเจ้าทั้งหลายสู่วันที่ยามะฮ์ ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น “และขอสาบานด้วยมุฮัมมัดและบรรดานะบีซึ่งจะเป็นพยานต่อประชาชาติของพวกเขาในวันที่ยามะฮ์ กล่าวกันว่า ผู้เป็นพยาน คือวันที่ยามะฮ์ หรือวันศุกร์ และผู้ที่ถูกเป็นพยานคือวันอะระละฮ์

² อายะฮ์ที่ 4 คือคำตอบของคำสาบาน ความหมายก็คือ ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาเจ้าของหลุมพรางซึ่งพวกเขาได้ขุดหลุมพราง แล้วได้จุดไฟเพื่อเผาบรรดามุอิมินผู้ศรัทธา หลุมพรางนั้นถูกจุดให้ลุกไหม้เป็นกองเพลิง ขณะที่พวกเขานั่งเรียงรายล้อมรอบกองไฟกันอยู่ และเป็นพยานในการกระทำอย่างโหดร้ายทารุณ จุดมุ่งหมายในการประทານอัลอายาตเหล่านี้เพื่อเป็นการขู่พวกกุฟฟารมักกะฮ์ เพราะพวกเขาเหล่านั้นได้ทำร้ายบรรดามุอิมินที่ยอมรับนับถืออิสลามเพื่อให้กลับไปรับศาสนาเดิม แต่บรรดามุอิมินได้ปฏิเสธการขู่เข็ญของพวกเขา ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงกล่าวถึงเรื่องหลุมพรางนี้เป็นการแจ้งข่าวร้ายแก่บรรดาพวกกุฟฟาร และเป็นการปลอบใจแก่บรรดามุอิมินผู้ถูกรุกราน

8. และพวกเขามีได้แก่แค้นเขาเหล่านั้น เว้นแต่
ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾

9. ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
เป็นของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็น
พยานต่อทุกสิ่งอย่าง¹

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾

10. แท้จริง พวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้
ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวก
เขามีได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น พวกเขาจะได้รับการ
ลงโทษแห่งนรกยะฮันนัม และพวกเขาจะ
ได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้²

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنَّا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

11. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
ทั้งหลาย พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลาก
หลาย ณ เบื้องล่างของม่านมีลำน้ำหลายสาย
ไหลผ่าน นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง³

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

¹ บรรดามุอมีนมิได้มีความผิดแต่อย่างใด และการแค้นของพวกเขาเหล่านั้นต่อบรรดามุอมีนก็มีใช้
อื่นใด เว้นแต่ว่าพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ ผู้ทรงกรรมสิทธิ์แห่ง
สากลโลก ผู้ทรงเหมาะสมยิ่งแห่งการมีเกียรติและการสรรเสริญ และอัลลอฮ์นั้นทรงสอดส่องต่อการทำงาน
ทั้งหลายของปวงบ่าว ไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใดๆ ในกิจการต่างๆ ของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ ในการ
นี้เป็นข่าวดีแก่บรรดามุอมีนและเป็นการแจ้งข่าวร้ายแก่บรรดาผู้กระทำความผิดทั้งหลาย

² บรรดาผู้ที่ทำหน้าที่ทรามานและเผาไหม้บรรดามุอมีนชายและบรรดามุอมีนหญิง เพื่อที่จะบีบบังคับพวก
เขาให้กลับศานานั้น หากพวกเขายังไม่กลับเนื้อกลับตัวจากกระทำความชั่วแล้ว พวกเขาจะได้รับการ
ลงโทษแห่งนรกยะฮันนัมอย่างน่าอัปยศ เพราะการก่อกวนของพวกเขาและจะได้รับการลงโทษแห่งการเผา
ไหม้ เพราะการกระทำของพวกเขาแก่บรรดามุอมีน

³ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและเป็นผู้ประกอบความดี พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์อันหรรวมามากหลาย ซึ่ง
ภายใต้ปราสาทนั้นจะมีธารน้ำไหลผ่านตลอดเวลา และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง ซึ่งจะไม่มีความสุข
ชนิดใดหรือชัยชนะอันใดเทียบเท่า

12. แท้จริงการลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้า
ของเจ้านั้นแข็งแกร่งยิ่งนัก¹

إِنَّ بَطْنَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

13. แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก
และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นอีก

إِنَّهُ هُوَ بَدِئُكُمْ وَمَبِئُكُمْ ﴿١٣﴾

14. และพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงรักใคร่
ปรานี

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾

15. เจ้าของบัลลังก์อันรุ่งโรจน์

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

16. ผู้ทรงกระทำอย่างเด็ดขาดตามที่พระองค์
ทรงประสงค์²

فَمَا لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

17. ได้มีเรื่องราวของไฟรพลมายังเจ้า แล้วมิใช่
หรือ³

هَلْ لَكَ حَديثٌ الْجُودِ ﴿١٧﴾

18. ของไฟรเอานและชะมุต⁴

فِرْعَوْنَ وَشُمُودَ ﴿١٨﴾

19. ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่
ยอมเชื่อ (ความจริง)

بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

¹ แท้จริงการแก้แค้นของอัลลอฮ์ และการลงโทษอย่างสาหัสของพระองค์นั้นเป็นการตอบแทนในขั้นสุดยอดแห่งการทรมาน

² พระองค์ ญิลละวะอะลา เป็นผู้ทรงให้บังเกิดผู้ทรงสามารถ ซึ่งพระองค์ทรงให้บังเกิดจากไม่มีอะไรเลย แล้วทรงให้พวกเขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาหลังจากตายไปแล้ว พระองค์เป็นผู้ทรงปกปิดความผิดต่าง ๆ ของปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธาเป็นผู้ทรงรักใคร่ปรานีต่อบรรดาผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์ ผู้เป็นเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่อันรุ่งโรจน์ พระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ทรงชี้ขาดตัดสินตามที่พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีผู้ใดวิจารณ์การตัดสินของพระองค์ และไม่มีผู้ใดตอบโต้กฏสภาวะของพระองค์

³ โอ้มุฮัมมัด ได้มีข่าวคราวของหมู่ชนที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างเจ้าแล้วมิใช่หรือ ซึ่งพวกเขาได้ทำสงครามต่อต้านบรรดารอซูล บรรดานะบี แล้วพวกเขาก็ได้เผชิญกับการลงโทษและการแก้แค้นอย่างสาสมเพราะการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁴ หมู่ชนดังกล่าวนั้นคือหมู่ชนไฟรเอานและชะมุต ซึ่งพวกเขาที่กำลังไฟรพลอย่างมั่นคงและแข็งแกร่งว่าหมู่ชนของเจ้า คือพวกกุฟฟารุเรซ

20. และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน¹

وَاللّٰهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٨٥﴾

21. มิใช่เช่นนั้นดอก ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถือ
คือกุรอ่านอันรุ่งโรจน์

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ﴿٨٦﴾

22. อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้²

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٨٧﴾

¹ พวกเขาเหล่านั้นมิได้ใคร่ครวญถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาในอดีตได้รับ แต่พวกเขายังคงตั้งมั่นในการปฏิเสธศรัทธามากยิ่งกว่าหมู่ชนในอดีต กระนั้นก็ดี อัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นทรงมีความสามารถเหนือพวกเขา พวกเขาจะไม่รอดพ้นไปจากพระองค์ได้เพราะพวกเขาอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ทุกกาลเวลา

² สิ่งที่พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อก็คืออัลกุรอ่าน คัมภีร์อันยิ่งใหญ่อันรุ่งโรจน์อันมีเกียรติ ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ในแผ่นจารึกในชั้นฟ้า ถูกเก็บรักษาให้พ้นจากการต่อเติมและตัดทอนและบิดเบือนและเปลี่ยนแปลง

(86) ซูเราะฮ์ อัฏฏอริก

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 17 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัฏฏอริก

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่เียวยาเรื่องบางเรื่องเกี่ยวกับอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์ แกนหลักของซูเราะฮ์กล่าวถึงเรื่องการศรัทธา การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมข้อพิสูจน์อันชัดแจ้งและหลักฐานอันแน่นอนได้ยืนยันถึงความสามารถของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพเพราะผู้ที่ทรงบังเกิดมนุษย์จากไม่มีอะไรเลย ย่อมสามารถที่จะให้เขากลับฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยท้องฟ้าที่ประดับด้วยดวงดาวที่ประกายแสงที่ปรากฏให้เห็นในเวลากลางคืน เพื่อส่องแสงให้ความสะดวกแก่มนุษย์ในการเดินทาง และเพื่อชี้แนวทางท่ามกลางความมืดทั้งทางบกและทางน้ำแก่มนุษย์ โดยที่มนุษย์ทุกคนถูกมอบหมายให้มีผู้คุ้มกันกิจการของเขาได้รับการระวังรักษาโดยมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงคุณธรรม “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าและ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร คือดวงดาวที่ประกายแสงไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน”

แล้วซูเราะฮ์ได้นำหลักฐานและข้อพิสูจน์มายืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลกที่จะให้มนุษย์กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากสูญสิ้นชีวิตไปแล้ว “ดังนั้นมนุษย์จึงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง) แท้จริงพระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้กลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเปิดเผยสิ่งเร้นลับและเปิดม่านให้ความจริงประจักษ์ในวันอาคิเราะฮ์โดยที่ไม่มีผู้ช่วยเหลือและผู้คุ้มครองมนุษย์ “วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังใด ๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงอัลกุรอ่านอัลอะซีมีเป็นปาฏิหาริย์ของมุฮัมมัด คือลึกลับลึกลับฮิวะซัลลัม และเป็นพยานหลักฐานยืนยันแก่มวลมนุษย์ทั้งปวง และได้ชี้แจงความจริงของอัลกุรอ่านนี้ อีกทั้งได้สัญญาร้ายแก่พวกปฏิเสธศรัทธาที่กระทำความผิดถึงการลงโทษอันเจ็บปวด “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าที่หลั่งน้ำฝนและแผ่นดินที่ปรือออก (ให้เมล็ดพืชงอกเงยแท้จริงอัลกุรอ่านนั้นคือพระดำรัสที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ) และอัลกุรอ่านนั้นมิใช่เรื่องไร้สาระ แท้จริงพวกเขา กำลังวางแผนการกันอยู่ และข้าก็วางแผนการอยู่ ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผ่อนปรนให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด ข้าก็จะผ่อนปรนให้แก่พวกเขาละละหนึ่ง”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน
2. และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร
3. คือดวงดาวที่ประกายแสง
4. ไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน¹
5. ดังนั้นมนุษย์จึงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร
6. เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา
7. มันออกมาจากกระดุกสันหลัง (ของชาย) และกระดุกหน้าอก (ของหญิง)²

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝١

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝٢

الَّذِينَ كَانُوا عَلَىٰ

إِنْ كُنَّ نَفْسٌ لَّا أَعْيَابَ ۝٣ حَافِظًا

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٤

خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ۝٥

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝٦

¹ ข้าขอสาบานด้วยชั้นฟ้าและดวงดาวที่ประกายแสงในเวลาค่ำคืนการที่เรียกดวงดาวว่าอัญญอริกก็เพราะว่า ดวงดาวนี้จะปรากฏตัวในเวลากลางคืนและหายไปในเวลากลางวัน ทุกๆ สิ่งที่มาปรากฏตัวในเวลากลางคืนเรียกว่าอัญญอริก และเจ้าจะรู้ได้อย่างไรว่า อัญญอริกนั้นคืออะไร มันคือดวงดาวที่ประกายแสงในเวลาค่ำคืน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวไว้มากมายในคัมภีร์ของพระองค์ ทั้งนี้เพราะสภาพของมัน รูปร่าง การโคจร การขึ้น และการตกของมันเป็นที่น่าประหลาดที่ซึ่งไปถึงความเป็นเอกะของพระผู้สร้างมันทั้งหลายอย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งนี้เพราะการกระทำเป็นการซึ่งไปถึงผู้กระทำอายุที่ 4 เป็นคำตอบของการสาบาน กล่าวคือทุกชีวิตย่อมมีผู้เฝ้ารักษามัน คือมะลาอิกะฮ์บันทึกการกระทำของมันและสิ่งที่มันได้แสวงหาเอาไว้ทั้งดีและชั่ว

² มนุษย์ทุกคนจงใคร่ครวญในการเกิดมาครั้งแรกของเขา โดยไตร่ตรองและพินิจพิจารณาว่า อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมาจากอะไร เขาเกิดมาจากน้ำอสุจิที่ไหลพุ่งจากผู้ชายและผู้หญิง แล้วก็ประกอบกันเป็นทารกโดยอนุมัตของอัลลอฮ์

8. แท้จริงพระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้เขากลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)

إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾

9. วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย¹

يَوْمَ يُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾

10. ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังใดๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ²

فَأَلَمَ مِن قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾

11. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลังน้ำฝน

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾

12. และแผ่นดินที่ปรือออก (ให้เมล็ดพืชงอกงง)³

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّالِعِ ﴿١٢﴾

13. แท้จริงอัลกุรอานนั้น คือพระดำรัสที่จำแนก (ระหว่างความจริงกับความเท็จ)

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿١٣﴾

14. และอัลกุรอานนั้นมีใช้เรื่องไร้สาระ⁴

وَمَا هُوَ بِالْمُرْسَلِ ﴿١٤﴾

15. แท้จริงพวกเขากำลังวางแผนกันอยู่

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งทรงสร้างมนุษย์โดยการเริ่มต้น ย่อมทรงสามารถที่จะให้เขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาหลังจากตายไปแล้ว วันที่จิตใจจะถูกทดสอบ และจะรู้ว่าจิตใจนั้นมีหลักศรัทธา และเจตนาเป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้แยกแยะและประจักษ์ว่าอันใดคืออันใดชั่ว

² และในขณะนั้นมนุษย์จะไม่มีพลังใดๆ ที่จะปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ ที่จะช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากเคราะห์กรรมนั้นได้

³ ข้ำสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลังน้ำฝนลงมา ซึ่งได้หลังน้ำฝนลงมาให้บ่งบ่าวเป็นครั้งคราว มิฉะนั้นแล้วมนุษย์และสัตว์เลี้ยงจะประสบกับความวิบัติ และขอสาบานด้วยแผ่นดินที่ปรือและแตกแยกออกเพื่อให้พืชผักต้นไม้ และดอกไม้งอกงงออกมา

⁴ อัลกุรอานนี้คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ อัลกุรอานนี้เป็นคัมภีร์ที่บริสุทธิ์สุดยอดในการแสดงออก และการตราบทบัญญัติ และเป็นปาฏิหาริย์ มิใช่เป็นคัมภีร์ที่ไร้สาระ หรือหาประโยชน์มิได้ แต่เป็นเรื่องจริงจิ่งทั้งหมด เพราะเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา

(87) ซูเราะฮ์ อัลอะฮฺลา

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 19 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะฮฺลา

ซูเราะฮ์อัล อะฮฺลา เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่เขียนยาวเรื่องต่างๆ โดยย่อตั้งต่อไปนี้
1. ชาตอันสูงส่งและคุณลักษณะบางประการของอัลลอฮ์ ญัลลอะอะลา และ
หลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพ

2. อัลอะฮฺยูและอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่อุซลุคนสุดท้าย คีอิลลัลลอฮ์
อะลัยฮิวะซัลลัม และการไ้ห่งายในการท่องจำแก่ท่านรอซูล คีอิลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะ-
ซัลลัม

3. คำแนะนำที่ต้อันจะเป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้มีหัวใจกระฉับกระเฉง และผู้
ที่มีความสุข มีศรัทธาจะได้รับประโยชน์จากมัน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการให้ความบริสุทธิ์ แต่อัลลอฮ์ ญัลลอะอะลา ซึ่งทรงสร้าง
แล้วทรงทำให้มันดีขึ้น ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สวยงาม ทรงให้หญ้าและพืชผักออก
งยออกมา เพื่อเป็นความเมตตาแก่ปวงบ่าว “จงแช่ซ้องสดดีพระนามแห่งพระเจ้า
ของเจ้า ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง ผู้ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สมบูรณ์ แล้วผู้ทรงกำหนดสภาวะ
แล้วทรงชี้แนะทาง”

แล้วได้กล่าวถึงอัลอะฮฺยูและอัลกุรอาน และทำความพอใจให้แก่ท่านรอซูล
คีอิลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยการแจ้งข่าวดีในการคุ้มครองรักษาคัมภีร์อันทรง
เกียรติ โดยจะให้เป็นการ่งายดายที่จะท่องจำ ไม่มีวันลืมเลย “เราจะสอนให้เจ้า
อ่านและเจ้าจะไม่ลืม เว้นแต่สิ่งที้อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่ง
ที้เปิดเผยและสิ่งซ่อนเร้น”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ตักเตือนกันด้วยอัลกุรอานนี้ซึ่งบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาจะได้
รับประโยชน์จากแสงสว่างของอัลกุรอาน และบรรดาผู้ยำเกรงจะได้รับบทเรียนจาก

การขึ้นนำของอัลกุรอาน “ดังนั้นจึงตักเตือนกันเถิดเพราะการตักเตือนนั้นจะยังคุณประโยชน์ ผู้วันกล้วจะได้รำลึก และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงชัยชนะของผู้ที่ขัดเกลาตัวเองจากความผิดและโทษต่างๆ และขัดเกลาตัวเองด้วยผลงานที่ดี “แน่นอนผู้ที่ขัดเกลาตนเองย่อมบรรลุความสำเร็จ และเขารำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงแช่ซ็องส์ดี พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงสูงสุดยิ่ง
2. ผู้ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สมบูรณ์¹
3. และผู้ทรงกำหนดสภาวะแล้วทรงชี้แนะทาง
4. และผู้ทรงนำทุ่งหญ้าออกมา (ให้งอกเงยเป็นอาหารของปศุสัตว์)
5. แล้วทรงทำให้มันเป็นซึ่งแห่งสี่ล้ามอฮอ²
6. เราจะสอนให้เจ้าอ่าน แล้วเจ้าจะไม่ลืม
7. เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้น³

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ①

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ②

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ③

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④

فَجَعَلَهُ نَجْمًا وَنَحْوَى ⑤

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى ⑥

إِلَّا مَآ شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ⑦

¹ มุฮัมมัดเออัย เจ้าจงให้ความบริสุทธิ์ แต่พระเจ้าผู้สูงสุดยิ่งของเจ้าจากลักษณะต่างๆ ที่บกพร่อง และจากสิ่งที่บรรดาผู้ธรรมกล่าวถึงพระองค์ มีรายงานฮะดีษกล่าวว่า เมื่อท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลิลลฮุอะลียะฮิอะซัลลิม อ่านอายะฮ์นี้ท่านจะกล่าวว่า “ซุบฮานะรีบ บิอัลอะอฺลฺลา” “มหาบริสุทธิ์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสูงยิ่งแห่งข้าพระองค์” พระผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งมวลและทรงทำให้สรรพสิ่งทั้งนั้นเรียบร้อยสมบูรณ์

² นักตีฟฮ์รากล่าวว่า สำหรับอายะฮ์นี้ไม่มีกรรมของกริยาเพื่อให้เกิดประโยชน์โดยทั่วไป คือทรงกำหนดสภาวะแก่ทุกๆ สรรพสิ่งและสัตว์ในสิ่งที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ของมันแล้วทรงชี้แนะทางเพื่อให้รู้จักการแสวงหาผลประโยชน์ และทรงทำให้ทุ่งหญ้าที่มีทั้งเขียวชะอุ่มและเป็นซึ่งแห่งสี่เพื่อเป็นอาหารแก่ปศุสัตว์แต่ละชนิด มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ซึ่งทรงทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้ เหมาะสมและรัดกุม

³ โอ้มุฮัมมัดเออัย เราจะสอนให้เจ้าอ่านอัลกุรอานอันยิ่งใหญ่ แล้วเจ้าก็จะท่องขึ้นใจในหัวใจของเจ้าและเจ้าจะไม่ลืมเลย แต่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะลงล้างเจ้าก็จะลืม ในอายะฮ์นี้นับได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์แก่ท่านนะบี คือลลิลลฮุอะลียะฮิอะซัลลิม เพราะท่านเป็นอุมมีย คือ อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็น กระนั้นก็ตีท่านก็ไม่เคยลืมสิ่งที่ญิบรีลละลียะฮิสลามได้อ่านให้ท่านฟัง อันนี้นับได้ว่าเป็นข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ถึงความสัจจะในการเป็นนะบีของท่าน คือลลิลลฮุอะลียะฮิอะซัลลิม และพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่ปวงบ่าวเปิดเผยและสิ่งที่พวกเขาปิด เช่น คำพูดหรือการกระทำ

- 8. และเราจะทำให้เป็นการง่ายตายแก่เจ้าซึ่ง บัญญัติศาสนาอันง่ายตาย
- 9. ดังนั้นจงตักเตือนกันเถิด เพราะการตักเตือน กันนั้นจะยังคุณประโยชน์¹
- 10. ผู้ที่หวั่นกลัวจะได้รำลึก²
- 11. และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือน นั้น
- 12. ซึ่งเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในไฟกองใหญ่
- 13. แล้วเขาจะไม่ตายในนั้นและจะไม่เป็นด้วย³
- 14. แน่หนอผู้ที่ขัดเกลาดตนเอง ย่อมบรรลุความสำเร็จ
- 15. และเขารำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด⁴
- 16. หามิได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ใน โลกนี้ต่างหาก

وَيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ﴿٨﴾

فَذَكِّرْ لَنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿٩﴾

سَيِّدًا كَرَمًا يَخْشَى ﴿١٠﴾

وَيَنْجَحِبَهَا الْأَشْفَى ﴿١١﴾

الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾

فَذَاقْ مِنْ زُرْقَى ﴿١٤﴾

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾

بَلْ تَوَسَّوْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾

¹ และเราจะประทานความสำเร็จแก่เจ้าในการเข้าใจต่อบัญญัติศาสนาที่ง่ายตาย ดังนั้นเจ้าจงตักเตือน ด้วยอัลกุรอานนี้ โดยการตักเตือนและการแนะนำสั่งสอนกันนั้นจะอำนวยประโยชน์ซึ่งกันและกัน

² สำหรับผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺเท่านั้น การตักเตือนและแนะนำสั่งสอนจะเกิดประโยชน์

³ คนกาฟิรที่ชั่วช้าเท่านั้นที่จะปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้นๆ ซึ่งเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกชั่วนิรันดร์ และเผาไหม้อยู่ในไฟกองใหญ่ แล้วเขาก็จะไม่ตาย เพื่อที่จะได้พอกพอนหมดสิ้นเคราะห์กรรม และเขาก็จะไม่เป็นเพื่อที่จะได้มีชีวิตอยู่อย่างดีมีเกียรติ แต่เขาจะอยู่ในการลงโทษและความยากลำบากตลอดไป

⁴ ผู้ที่ขัดเกลากิจใจของเขาด้วยอิหมาน และมีความบริสุทธิ์ในการทำงานของเขาเพื่ออัลลอฮฺเขาผู้นั้นย่อม ประสบความสำเร็จและมีชัยชนะ และรำลึกถึงความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาก็ทำละหมาด โดยมีสมาธิ และปฏิบัติตามข้อใช้ของพระองค์

17. ทั้งๆ ที่ปรโลกนั้นดีกว่าและจริงกว่า¹

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧﴾

18. แท้จริง (ข้อเตือนสติ) นี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อนๆ มาแล้ว

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿٨﴾

19. คือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมุซา²

صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿٩﴾

¹ เปล่าเลย แต่พวกเจ้าโหมมนุษย์เอ๋ย เลือกเอาการดำรงชีวิตอยู่ในโลกที่สูญสลายเหนือกว่าโลกอาคิเราะฮ์ อันจริงแล้วพวกเจ้าก็เหน็ดเหนื่อยอยู่กับโลกคุณยานี้จนกระทั่งพวกเจ้าลืมโลกอาคิเราะฮ์ ทั้งๆ ที่โลกอาคิเราะฮ์นั้นดีกว่าโลกคุณยาอย่างแน่นอน

² ข้อตักเตือนที่กล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้ได้ถูกบันทึกไว้อย่างแน่นอนในบรรดาคัมภีร์ก่อนๆ ที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีมและมุซา อะลัยฮิมัสลาม

(88) ซูเราะฮ์ อัลมอซียะฮ์

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 26 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมอซียะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลมอซียะฮ์ เป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญสองเรื่อง คือ

1. วันกิยามะฮ์ สภาพและความน่ากลัวของวันนั้น และสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบในวันนั้น ถึงความเหนื่อยยากและเคราะห์กรรม และสิ่งที่ผู้ศรัทธาจะได้พบกับความสงบสุขและความเบิกบานในวันนั้น

2. หลักฐานและข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ถึงความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก และเดชานุภาพอย่างน่างงงันของพระองค์ ในการสร้างอูฐอันน่าประหลาด ท้องฟ้าอันน่าบรรเจิด ภูเขาอันสูงตระหง่านและแผ่นดินที่ปูลาดอย่างกว้างขวาง ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และความรุ่งโรจน์แห่งอำนาจของพระองค์

ซูเราะฮ์ จบลงด้วยการเตือนถึงการกลับไปของมนุษย์ทั้งปวงไปยังอัลลอฮ์
 ชูบฮานะฮ์วะตะอาลาเพื่อการชำระและการตอบแทน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ชาวคราวของการครอบงำ (แห่งความรุนแรง)
ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ¹
2. ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่ต่ำต้อย
3. ใบหน้าที่ทำงานหนัก ระวังใจ
4. เข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง
5. จะถูกให้ดื่มจากน้ำพุที่ร้อนจัด
6. ไม่มีอาหารอื่นนอกจากต้นหนามแห้ง
7. มันจะไม่ทำให้อ้วน และไม่ทำให้หายหิว²
8. ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่เบิกบาน
9. พึงพอใจเพราะการกระทำของพวกเขา

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾

تَصَلَّى نَارًا رَاحِمَةً ﴿٤﴾

تَشْقَى مِنْ عَيْنٍ أَمِيَّةٍ ﴿٥﴾

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرْبٍ ﴿٦﴾

لَا يَسْمِنُونَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ صَرْبُهُمْ ﴿٧﴾

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْمِئَةٌ ﴿٨﴾

لَسَعِبًا رَاضِيَةً ﴿٩﴾

¹ โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ชาวคราวความหายนะอย่างใหญ่หลวงซึ่งมันจะครอบงำมนุษย์ด้วยความรุนแรงของมัน ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ หมายถึงวันกิยามะฮ์

² ในวันนั้นใบหน้าที่ทั้งหลายจะเป็นใบหน้าที่ต่ำต้อยยอมจำนนถูกหมิ่นประมาท เป็นใบหน้าที่ทำงานหนักตลอดเวลาเพราะจะต้องกังวลอยู่กับ โขที่ถูกรวดรึงอยู่ในสภาพที่ตรอมใจ จะเข้าไปอยู่ในกองไฟที่ร้อนระอุ เขาจะดื่มน้ำจากตาน้ำที่มีความร้อนอย่างสุดยอด อาหารของพวกเขาก็คือต้นหนามแห้ง พวกกุเรช เรียกว่า “อัสซุบรุก” เป็นอาหารที่เลวที่สุด แนนอนอาหารจำพวกนี้จะไม่เกิดประโยชน์อันใดทางโภชนาการและจะไม่ทำให้คลายจากความหิวโหยด้วย

10. อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน¹ ﴿١٠﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ
11. จะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระในนั้น ﴿١١﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً
12. ในนั้นมีตาน้ำไหลริน ﴿١٢﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ
13. ในนั้นมีเตียงที่ถูกยกไว้สูงเด่น ﴿١٣﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْوُوعَةٌ
14. และมีแก้วน้ำถูกวางไว้ ﴿١٤﴾ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ
15. และมีหมอนอิงถูกเรียงไว้เป็นแถว ﴿١٥﴾ وَمَنَازِقٌ مَّصْفُوفَةٌ
16. และมีพรหมอย่างดีเลิศถูกปูไว้² ﴿١٦﴾ وَزَكَاتِي مُتَّبِئَةٌ
17. พวกเขาไม่พิจารณาดูจตุรดอกหรือว่ามันถูกบังเกิดมาอย่างไร ﴿١٧﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيَاتِ كَيْفَ خُلِقَتْ
18. และ (ไม่พิจารณาดู) ท้องฟ้าบ้างหรือว่ามันถูกยกให้สูงขึ้นอย่างไร ﴿١٨﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ
19. และ (ไม่พิจารณาดู) ภูเขาบ้างหรือว่า มันถูกปักตั้งไว้อย่างไร ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

¹ และในวันนั้นอีกเช่นเดียวกันใบหน้าของบรรดามุอฺมินจะเป็นใบหน้าที่เบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสดชื่นและสุขสำราญ พวกเขาจะพึงพอใจในผลงานที่ได้กระทำไว้ในโลกดุนยา คือการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ ซึ่งอยู่ในที่สูงตระหง่านและมีเกียรติอันสูง พวกเขาจะอยู่ในห้องพิเศษเฉพาะด้วยความสงบสุขและปลอดภัย

² ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 11 ถึงอายะฮ์ที่ 16 กล่าวถึงสภาพในสวนสวรรค์และบริการที่พวกเขาจะได้รับเมื่อเข้าไปอยู่ข้างในแล้ว

20. และ (ไม่พิจารณา) แผ่นดินบ้างหรือว่า มันถูกแผ่ลาดไว้อย่างไร¹

وَالِىَ الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٥٠﴾

21. ดังนั้นจึงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงเจ้าเป็น เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٥١﴾

22. เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา²

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٥٢﴾

23. นอกจากผู้ที่ผินหลังให้และปฏิเสธศรัทธา เท่านั้น

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٥٣﴾

24. อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขา ซึ่งการลงโทษอัน มหันต์³

يَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٥٤﴾

25. แท้จริง ยังเราเท่านั้นคือการกลับมาของ พวกเขา

إِنَّا لِنَأْتِيهِمْ ﴿٥٥﴾

¹ มนุษย์เหล่านั้นมิได้พิจารณาใคร่ครวญดูรูปร่างดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันมาในรูปร่างที่แปลก ประหลาด มีความอดทนและบึกบึนอย่างไร อันนับได้ว่าเป็นการบ่งชี้ถึงเดชานุภาพของพระผู้ทรงบังเกิด มัน พวกเขาได้พิจารณาใคร่ครวญดูท้องฟ้า ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมันอย่างแนบเนียนรัดกุม และทรงยก ให้มันสูงชันสุดลูกหูลูกตา โดยปราศจากเสาค้ำจุนและมิได้พิจารณาใคร่ครวญดูเขาที่สูงตระหง่านว่า มันถูกปักตั้งไว้อย่างแน่นหนา ไม่สั่นสะเทือน อีกทั้งแผ่นดินซึ่งพวกเขามีชีวิตอยู่บนมัน ว่ามันถูกปูแผ่ ลาดออกไปอย่างกว้างไกล โดยที่พวกเขาพักอาศัยอยู่และทำมาหากินด้วยการปลูกพืชผักชนิดต่างๆ อีกทั้งสั่งลุยไปมาอย่างสะดวกสบาย การที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงนำสิ่งต่างๆ เหล่านี้มากล่าวไว้ ก็เพราะว่า ชาวอาหรับชนบทนั้นพวกเขาได้พบเห็นสิ่งต่างๆ เหล่านั้นเป็นประจำ เพราะพวกเขาต้องเดินทางอยู่เสมอ เพื่อแสวงหาแหล่งที่ทำมาหากินในถิ่นต่างๆ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้พวกเขาตระหนักถึงเดชานุภาพของพระผู้ สร้างสิ่งเหล่านั้นว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

² เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงหลักฐานแห่งความเป็นเอกภาพของพระองค์แล้ว แต่พวกเขาพฟาร์ก็มี ได้ตระหนักถึงบุญคุณของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงใช้ให้มะบีของพระองค์ คือลัลลอสูฮ์ลัยฮิยะ- ซัลลิม ตักเตือนและขู่ล้าทักพวกเขาถึงผลร้ายที่จะติดตามมา เจ้าไม่ต้องสนใจกับพวกเขาว่าจะพิจารณา ใคร่ครวญหรือไม่ เพราะเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น เจ้าไม่มีอำนาจอันใดที่จะไปบังคับพวกเขาให้ เกิดความศรัทธา

³ แต่ผู้ที่ผินหลังให้กับการแนะนำและการตักเตือนและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์นั้น อัลลอฮ์จะทรงลงโทษ เขา ซึ่งการลงโทษอย่างมหันต์ด้วยไฟนรกญะฮันน์มตลอดกาล

26. แล้วก็แท้จริงหน้าที่ของเรานั่นคือการชำระ
พวกเขา¹

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم

---

¹ และในที่สุดพวกเขาจะต้องกลับไปหาอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่องค์เดียวเท่านั้น และการชำระสอบสวนและการตอบแทนนั้นเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่องค์เดียว

(89) ซูเราะฮ์ อัลฟัจญร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 30 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟัจญร

ซูเราะฮ์ อัลฟัจญรเป็นซูเราะฮ์ ซึ่งกล่าวถึงเรื่องสำคัญๆ 3 เรื่องด้วยกันคือ

1. กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ ของบางประชาชาติที่ปฏิเสธต่อบรรดาราชของอัลลอฮ์ เช่น หมู่ชนอ้าด ชะมูด และหมู่ชนฟิรอาฮ์ พร้อมทั้งได้ชี้แจงถึงสิ่งที่พวกเขาได้รับการลงโทษและความวิบัติเนื่องจากการละเมิดขอบเขตของพวกเขา “เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอ้าดอย่างไร”

2. ชี้แจงถึงแนวทางของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการทดสอบบ่าวๆ เกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ด้วยความดีและความชั่ว ความมั่งมีและความยากจน และธรรมชาติของมนุษย์ในการรักและหวงแหนอย่างมากต่อทรัพย์สินสมบัติของเขา “ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา” ฯลฯ

3. วันอาคิเราะฮ์ ความหนักแน่นและความรุนแรงของวันนั้น การแบ่งแยกมนุษย์ในวันกิยามะฮ์เป็นสองพวกคือพวกที่มีความสุขสำราญเบิกบานใจ และพวกที่มีความระทมทุกข์หนักใจ และชี้แจงถึงทางกลับของชีวิตที่ชั่วช้า และชีวิตที่ดีที่มีความสงบสุข “หากินได้เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง และพระเจ้าของเจ้าเสด็จมา พร้อมทั้งมะลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถวๆ และวันนั้นนรกจะฮันนัม จะถูกนำมาให้ปรากฏในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร” ฯลฯ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ

وَالْفَجْرِ ①

2. และด้วยคำคืนทั้งสิบ

وَالْيَالِ عَشْرِ ②

3. และด้วยสิ่งที่เป็นคู่ และที่เป็นคี่

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ③

4. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันโคจรไป¹

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ ④

5. ในดังกล่าวนั้นเป็นการสาบาน สำหรับผู้ที่มี
ปัญญามีใช้หรือ²

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ⑤

6. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำ
ต่อพวกอ้าได้อย่างไร

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِمَادٍ ⑥

7. (แห่ง) อีร็อม พวกมีเสาหินสูงตระหง่าน

إِذْ مَدَّاتِ الْعِمَادُ ⑦

¹ สี่อย่างที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยมัน คือ

- อัลฟัจญรยามรุ่งอรุณ หมายถึงยามรุ่งอรุณของแต่ละวันหรือของวันหนึ่งโดยเฉพาะ
  - ด้วยคำคืนทั้งสิบของต้นเดือนซุลฮิจยะฮ์ ซึ่งมีทั้งวันอะระพะฮ์และวันอิตลัฮ์ญา อัลญุกอริฮ์ รายงานว่า “ไม่มีวันแห่งการทำงานที่ดี ซึ่งเป็นที่โปรดปรานยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา นอกจากสิบวันแรกของเดือนซิลฮิจยะฮ์”
  - ทรงสาบานด้วยสิ่งที่เป็นคู่และสิ่งที่เป็นคี่ทุก ๆ อย่าง เพราะทุกสิ่งนั้นบางทีก็เป็นคู่ บางทีก็เป็นคี่ หรือเป็นการสาบานด้วยสิ่งที่ถูกสร้างและพระผู้สร้าง เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นทรงเอกะเป็นคี่ และสิ่งที่ถูกสร้างคือเป็นเพศผู้และเพศเมียเป็นคู่
  - และทรงสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันโคจรไปด้วยการเคลื่อนไหวของจักรวาลอันน่าประหลาด
- ² ในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นเป็นการสาบานที่สมเหตุสมผลแก่ผู้มีสติปัญญาמיใช้หรือ

8. ซึ่งเยี่ยงนั้นมิได้ถูกสร้างตามหัวเมืองต่าง ๆ¹

أَلَيْسَ لَمْ يَخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ ﴿٨﴾

9. และพวกชะมุตผู้สัถ์หิน ณ หุบเขา

وَمُؤْمِدَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْأَوَادِ ﴿٩﴾

10. และฟิรเอานู เจ้าแห่งตริงเสาเดินที่²

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ﴿١٠﴾

11. บรรดาผู้ละเมิดเหล่านั้นตามหัวเมืองต่าง ๆ

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ ﴿١١﴾

12. แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในหัวเมืองเหล่านั้น

فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

13. ดังนั้นพระเจ้าของเจ้าจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดบนพวกเขา³

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

14. แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอย่างแน่นนอน⁴

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ ﴿١٤﴾

¹ ไม่มีข่าวคราวมาถึงเจ้าบังงอกหรือ โอมัฮัมมัดว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกระทำต่อพวกอ้ายต หมู่ชนของฮูดอย่างไรบ้าง พวกอ้ายตสมัยก่อนซึ่งเป็นชาวอิรอม ซึ่งมีเสาหินสูงหรืออาคารก่อสร้างสูง พวกเขาพำนักอาศัยอยู่ที่เมืองอัลอะฮ์ก็อฟเป็นเมืองระหว่างโอมานกับชะบะฮ์อะระเมาท์ ซึ่งชนเผ่าเหล่านั้นอัลลอฮฺมิได้ทรงสร้างผู้อื่นใดเสมอเหมือนพวกเขาในด้านความเข้มแข็ง ความแข็งแรงและการมีร่างกายใหญ่โตกล้าอย่างดังกล่าวนี้เป็นการขู่ว่าสำหรับพวกกุฟฟารมักกะฮฺให้ระวังตัวไว้

² และพระองค์ทรงกระทำต่อพวกชะมุตอย่างไร พวกเขาเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงใหญ่โตได้สัถ์หินตามหุบเขาเป็นที่พำนักอาศัย และฟิรเอานู ซึ่งมีพลพรรคมากมายโดยได้ตริงเดินที่เป็นที่อาศัยหรือตริงเสาเดินที่เพื่อทรมานพวกบะนีอิสรอฮิล

³ บรรดาผู้หยิ่งโสเหล่านั้นคือ พวกอ้ายต ชะมุตและฟิรเอานู ซึ่งพวกเขาได้ขัดขืนต่อพระบัญชาของอัลลอฮฺ และล่วงละเมิดขอบเขตด้วยความอธรรม อีกทั้งได้ก่อความระส่ำระสายตามหัวเมืองต่าง ๆ ด้วยการกตขี้เมฆ การฆ่าฟันกัน ดังนั้นอัลลอฮฺ ตะอาลา จึงทรงกระหน่ำการลงโทษอย่างหนักและนานาชนิด เพราะการกระทำความผิดและการล่วงละเมิดขอบเขตของพวกเขา

⁴ พระเจ้าของเจ้านั้น โอมัฮัมมัดเอ๋ย ทรงเฝ้าดูและติดตามการงานต่าง ๆ ของมนุษย์ และจะทรงตอบแทนผลงานของพวกเขาที่ได้กระทำไว้

15. ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา โดยทรงให้เกียรติเขาและทรงโปรดปรานเขา เขาก็จะกล่าวว่าพระเจ้าของฉันทรงยกย่องฉัน¹

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ﴿١٩﴾

16. แต่ครั้นเมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขา ทรงให้การครองชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขา เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงเหยียดหยามฉัน²

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَهَنَّنِي ﴿٢٠﴾

17. มิใช่เช่นนั้นดอกแต่ว่าพวกเจ้ามิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก

كَلَّا بَلْ لَأَنْكُرُمُونَ الْيَتِيمَ ﴿٢١﴾

18. และพวกเจ้ามิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน³

وَلَا تَحْتَضِرُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٢٢﴾

19. และพวกเจ้ากินมรดกกันอย่างหมดเกลี้ยง

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاتِيفَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿٢٣﴾

¹ เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทดสอบมนุษย์ด้วยการประทานความโปรดปรานหรือน้อมะฮ์ พระองค์ทรงให้เกียรติแก่เขาด้วยความมั่งมีและความสะดวกสบาย และทรงให้เขามีความสุขสำราญในโลกนี้ด้วยการมีลูกหลาน มีเกียรติและมีอำนาจ เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงประทานความดีต่างๆ แก่ฉัน ซึ่งก็เป็นการเหมาะสมดีแล้ว เขาหาไม่ว่าการทดสอบแก่เขานี้ก็เพื่อจะดูว่าเขาจะเป็นผู้ขอบคุณหรือทรยศต่อพระองค์

² แต่เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขาด้วยความยากแค้นและให้ริชกีของเขาคับแคบลงเขาก็จะกล่าวด้วยการไม่รู้จักเคล็ดลับหรืออีกมะฮฺของพระองค์ว่า พระเจ้าของฉันทรงเหยียดหยามฉันด้วยการให้ริชกีของฉันคับแคบลง

³ การให้เกียรติมิใช่ด้วยความมั่งมีและการถูกเหยียดหยามมิใช่ด้วยความยากจนดังที่พวกเจ้าคาดคิดกัน แต่ว่าการให้เกียรติและการถูกเหยียดหยามนั้นด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และการฝ่าฝืนพระองค์ต่างหาก แต่พวกเจ้าไม่รู้หากแต่ว่าพวกเจ้ากระทำในสิ่งที่ชั่วร้ายยิ่งกว่านั้น คือ พวกเจ้าไม่ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่พวกเจ้าด้วยการให้มีทรัพย์สินมากมาย และพวกเจ้าไม่ส่งเสริมและสนับสนุนในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสนต่างหาก

20. และพวกเขารักสมบัติกันอย่างมากมาย¹

وَيُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

21. หามิได้ เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สิ้นสะเทือน เป็นผุยผง

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

22. และพระเจ้าของเจ้าเสด็จมาพร้อมทั้ง มะลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถว²

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

23. และวันนั้นนรกญะฮันนัมจะถูกนำมาให้ ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่ การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْعَدُ الْإِنْسَانَ بِرَأْسِهِ وَأَنْ أَلَّهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾

24. เขาจะกล่าวว่า โอ ฉันน่าจะดีทำความดีไว้ ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉัน³

يَقُولُ بَلَيْتَنِي فَذَمَّتْ لِحْيَاتِي ﴿٢٤﴾

25. แล้วในวันนั้นไม่มีผู้ใดลงโทษเช่นการลงโทษ ของพระองค์

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُدْرَبُ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

26. และไม่มีผู้ใดผูกมัดเช่นการผูกมัดของ พระองค์⁴

وَلَا يُؤْتَىٰ وَفَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

27. โอชีวิตที่สงบแน่นอนเอ๋ย

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

¹ นอกจากนี้พวกเขายังกินมรดกกันอย่างหนักโดยที่พวกเขามีได้ได้ตามกันว่ามันเป็นของทะเลาะหรือ หะรอมกันแน่ และพวกเขารักทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายพร้อมกัับมีความตระหนี่และตะกละตะกลามอีกด้วยเป็นการประณามในการสะสมทรัพย์สมบัติและตระหนี่ที่จะบริจา

² จงระมัดระวังให้จงหนักถึงสภาพของวันกียามะฮ์ เพราะเมื่อแผ่นดินได้สิ้นสะเทือนอย่างรุนแรงอย่างต่อเนื่องกัน และทุกสิ่งทุกอย่างได้แตกสลายแล้ว พระเจ้าของเจ้าไอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ก็เสด็จมาปรากฏตัวเพื่อ พิพากษาตัดสินระหว่างปวงบ่าวและปวงมะลาอิกะฮ์ก็จะมาเข้าแถวเรียงรายเป็นหลายแถว

³ ในวันกียามะฮ์ นรกญะฮันนัมก็จะถูกนำมาเพื่อให้บรรดาผู้กระทำผิดได้เห็น ในวันอันน่าสพรึงกลัว นั้น มนุษย์ก็จะรำลึกถึงผลงานของเขา และเสียใจในการผิดพลาดและการฝ่าฝืนของเขาและต้องการจะ กลับเนื้อกลับตัว แต่การรำลึกและการเสียใจจะเกิดผลอันใดเพราะเป็นการสายเสียแล้ว เขาจะกล่าวขึ้น ด้วยความเสียใจว่า อนิจจา ฉันน่าจะดีทำความดีเอาไว้เพื่อที่จะเกิดประโยชน์แก่ฉันในวันอาคิเราะฮ์ และการมีชีวิตอยู่อย่างจริงจัง

⁴ ในวันนั้นไม่มีผู้ใดจะได้รับการลงโทษอย่างหนักเช่นการลงโทษของอัลลอฮ์แก่ผู้ที่ฝ่าฝืนต่อพระองค์และ จะไม่มีผู้ใดได้รับการผูกมัดและจำตรวนเช่นการกระทำของอัลลอฮ์แก่คนกาฟิรผู้กระทำผิด

28. จงกลับมายังพระเจ้าของเจ้าด้วยความยินดี
และเป็นที่ยึดถือ¹

أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُّرْضِيَةً ﴿٨٩﴾

29. แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่พวกบ่าวของข้าเถิด

فَادْخُلْ فِي عِبَادِي ﴿٩٠﴾

30. และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเถิด²

وَادْخُلْ جَنَّاتِي ﴿٩١﴾

¹ ส่วนวิญญานหรือชีวิตที่มีความสงบแนบแน่น และมีความมั่นใจต่อสัญญาของอัลลอฮ์ ในวันนั้นมันจะ
ไม่มีความกลัวและตื่นตระหนกและจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าจงกลับไปหาความโปรดปรานแห่งพระเจ้า
และสวนสวรรค์แห่งพระเจ้าของเจ้า ด้วยความปิติยินดีในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เจ้าและด้วยสิ่งที่
เจ้าได้กระทำไว้เถิด

² นักตีฟชีรากล่าวว่า คำกล่าวดังกล่าวนั้นจะมีขึ้นแก่มุอฺมินผู้ศรัทธาขณะที่วิญญานจะออกจากร่างดังนั้น
เจ้าจงเข้ามาอยู่ในหมู่พวกบ่าวที่ดีของข้าเถิด และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้า ซึ่งเป็นที่พำนักของ
บรรดาผู้ทรงคุณธรรมที่ดีทั้งหลาย

(90) ซูเราะฮ์ อัลบะลัด

سورة البلد

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 20 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลบะลัด

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ จุดมุ่งหมายของซูเราะฮ์เช่นเดียวกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ เช่น การยืนยันเกี่ยวกับเชื่อมั่นและศรัทธา การเน้นหนักในเรื่องการศรัทธา การชำระ และการตอบแทน และข้อแตกต่างระหว่างผู้ทรงคุณธรรมและผู้กระทำความผิด

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานต่อเมืองที่ต้องห้ามซึ่งเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่านนะบี อะลัยฮิศศอลาตุวัสสลาม เป็นการให้ความยิ่งใหญ่แก่กิจการของท่านเป็นการยกย่องแก่สถานะอันสูงส่งของท่าน ณ ที่พระเจ้าของท่าน และเป็นการเตือนพวกกุฟฟารว่า การทำร้ายท่านรอสูลในเมืองที่ปลอดภัยนั้นเป็นบาปชั้นอุกฤษณ์ ณ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์บางคน ซึ่งภาคภูมิใจในพลังของพวกเขา แล้วก็ได้ต้อร์นัไม่ยอมเชื่อในสัจธรรม และปฏิเสธท่านรอสูล คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม พวกเขาได้ใช้จ่ายทรัพย์สินสมบัติออกไปในการอวดอ้างและการประกวดประชันกัน โดยคิดว่าการจ่ายทรัพย์สินสมบัติไปนั้นจะช่วยผลักดันการลงโทษของอัลลอฮ์ให้พ้นไปจากพวกเขา อัลลอฮ์ได้ตอบโต้พวกเขาด้วยหลักฐานอันเด็ดขาดและข้อพิสูจน์อันชัดแจ้ง

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความน่ากลัวและความรุนแรงของวันกิยามะฮ์ และสิ่งที่จะปรากฏต่อหน้ามนุษย์ในโลกอาคิเราะฮ์ เช่น ความยากลำบาก ความเหนื่อยยาก และอุปสรรคนานาประการ ซึ่งเขาไม่สามารถจะแก้ไขหรือผ่านพ้นไปได้ เว้นแต่ด้วยการศรัทธาและการทำความดี

ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการแยกระหว่างบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธาและพวกปฏิเสธ ศรัทธาในวันอันยากลำบากนั้น และได้ชี้แจงถึงบั้นปลายของบรรดาผู้มีความสุข และบั้นปลายของบรรดาผู้มีความทุกข์ในวันแห่งการตอบแทน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วยเมืองนี้	لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝١
2. และเจ้านั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้	وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝٢
3. และขอสาบานด้วยผู้บังเกิดและผู้ถือกำเนิด ¹	وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ۝٣
4. โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญความยากลำบาก ²	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝٤
5. เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือเขากระนั้นหรือ	أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝٥
6. เขาจึงกล่าวว่า ฉันได้ผลาญทรัพย์สินสมบัติมากมายแล้ว	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ۝٦
7. เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขากระนั้นหรือ ³	أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝٧

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยเมืองที่ถูกหวงห้าม คือมักกะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้มีเกียรติด้วยการให้มีบัยตุลลอฮ์หรืออะบะฮ์ฮะดีษฐานอยู่ และเจ้าอิหมัสมัดเอัย เป็นผู้พำนักอยู่ ณ เมืองของอัลลอฮ์ที่ปลอดภัย และข้าขอสาบานด้วยอาดัมและลูกหลานที่ตีง ของอาดัม

² โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์ให้อยู่ในความยากลำบากตั้งแต่แรกเกิดมาจนกระทั่งลงหลุมฝังศพ อะบะฮ์ฮะดีษผู้ตีง กล่าวว่า อายุขัยนี้เป็นการปลอมโยนทำนอชุลลอลอฮ์ ในสิ่งที่ทำนอเผชิญกับการทำร้ายของพวกกุฟฟารมักกะฮ์

³ มนุษย์ชั่วช้าผู้ซึ่งภูมิใจในความแข็งแรงของเขา คิดหรือว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา จะไม่ทรงสามารถอยู่เหนือความเข้มแข็งและการมีพลังของเขา นักตีฟซิริกกล่าวว่าอายุขัยนี้ถูกประทานลงมาเพราะอะบะฮ์ฮะดีษ อิบน์ กิลดะฮ์ ผู้ซึ่งภูมิใจในความแข็งแรงของเขา เขากล่าวว่าเขาได้ผลาญทรัพย์สินสมบัติเป็นจำนวนมากมายเพื่อต่อต้านและเป็นศัตรูกับมุฮัมมัด คือลัลลอลอฮ์อะลียะฮ์วะฮัลลัม ทั้งนี้เป็นการโอ้อวดและต้องการชื่อเสียง กัฟิรผู้โอหังผู้ซึ่งคิดหรือว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา มองไม่เห็นเขาขณะที่เขาจ่ายออกไป และคิดหรือว่าการกระทำทั้งหมดนั้นจะเป็นที่ซ่อนเร้นแก่พระเจ้าของปวงป่าว

8. เรามิได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาดอก
หรือ

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝٨

9. และลิ้นและริมฝีปากทั้งสองด้วย¹

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝٩

10. และเราได้ชี้แนะทางแห่งความดี และความ
ชั่วแก่เขาแล้ว

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝١٠

11. กระนั้นก็ดี เขาก็ยังไม่ปากเพียรบนทาง
ลำบาก²

فَلَا أَقْبَحَمُ الْعُقَبَةَ ۝١١

12. และอันใดเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าทางลำบาก
นั้นคืออะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۝١٢

13. คือการปล่อยทาส

فَكَرْبَةَ ۝١٣

14. หรือการให้อาหารในวันยากลำบากแห่ง
ความหิวโหย

أَوْ إِطْعَمَةً فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝١٤

15. แก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٥

16. หรือคนยากจนขัดสนที่มอมมอยอยู่กับฝุ่นดิน³

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٦

¹ เรามิได้ให้เขามีดวงตาสองข้างเพื่อใช้ดูดอกหรือ และให้เขามีลิ้นเพื่อใช้พูดและแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดดอกหรือ และให้เขามีริมฝีปากเพื่อใช้ปิดปากของเขา ทั้งนี้เพื่อใช้ในการกินการดื่มและใช้เป่าตลอดจนสิ่งอื่นๆ อีก

² และเราได้ชี้แนะแนวทางแห่งความดี และความชั่วแก่เขา ทางที่ถูกต้องและทางหลงผิดเพื่อที่เขาจะได้แสวงหาทางแห่งความสุข และปลีกตัวออกจากทางแห่งความชั่ว แต่ทำไมเล่าเขาจึงไม่แจกจ่ายทรัพย์สินสมบัติของเขาเพื่อให้รอดพ้นจากอุปสรรคและความยากลำบากแทนที่จะใช้จ่ายไปในทางที่เป็นศัตรูและต่อต้านมุฮัมมัด คือลบล้างล่อลวงลัทธิอะชวัลลัม

³ อะไรที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าทางวิบากนั้นคืออะไร ทางวิบากนั้นคือการปล่อยทาสในทางของอัลลอฮ์ ผู้ใดปล่อยทาสมีผลเท่ากับได้ตนเองให้พ้นจากไฟนรก หรือให้อาหารแก่คนยากจนในวันแห่งความยากลำบากแก่ผู้หิวโหย และแก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิดหรือให้อาหารแก่คนยากจนขัดสนที่มีสภาพเปราะบางอ่อนจนฝุ่นดินเพราะขัดสนจริง ๆ

17. แล้วเขาได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา และตักเตือนกันให้มีความอดทน และตักเตือนกันให้มีความเมตตา

تُكَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

18. คนเหล่านี้คือพวกฝ่ายขวา¹

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿١٨﴾

19. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้าย

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ﴿١٩﴾

20. บนพวกเขานั้นมีไฟนรกครอบคลุมอยู่อย่างมิดชิด²

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

¹ เขาได้ทำความดีต่าง ๆ ดังกล่าวเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดและเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา พร้อมกันนั้นเขาเป็นผู้ศรัทธาอย่างจริงจัง และเขายังได้ตักเตือนสั่งสอนซึ่งกันและกันให้มีความอดทนต่อการศรัทธา และจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา และตักเตือนกันให้มีความเมตตาต่อคนยากจนและคนอ่อนแอ คนเหล่านี้ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าว พวกเขาคือชาวสวรรค์ที่จะได้รับบันทึกลงของพวกเขาทงเบื้องขวาของพวกเขาจะมีความสุขด้วยการเข้าสู่สวนสวรรค์อันบรมสุข

² ส่วนบรรดาผู้ต่อต้านการเป็นนะบีของมุฮัมมัดและปฏิเสธอัลกุรอาน พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้ายเป็นชาวนรก เพราะพวกเขาจะได้รับบันทึกลงทางเบื้องซ้ายของพวกเขา บนพวกเขาที่มีไฟนรกถูกครอบคลุมพวกเขา ความอึดเอิบและความสดชื่นจะไม่เข้าไปยังสถานที่นั้น และพวกเขา ก็จะไม่ได้ออกมาจากมันเป็นอันขาด

(91) ซูเราะฮ์ อัซซัมซุ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 15 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซัมซุ

ซูเราะฮ์อัซซัมซุ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซึ่งสาธยายถึงเรื่องสำคัญสองเรื่องคือ
1. เรื่องของชีวิตมนุษย์และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันมาจากความดีและความ
ชั่วแนวทางที่ถูกต้องและการหลงทาง

2. เรื่องการล่องละเมิดขอบเขต โดยมี ชะมูด เป็นตัวอย่าง ซึ่งพวกเขาได้ทำร้าย
อูฐ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงทำลายล้างพวกเขาอย่างราบคาบ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วย 7 สิ่ง ที่อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมา พระองค์ทรง
สาบานด้วยดวงอาทิตย์และแสงสว่างของมัน ด้วยดวงจันทร์เมื่อมันโคจรตามหลัง
ดวงอาทิตย์ ด้วยเวลากลางวันเมื่อมันขับไล่ความมืดของเวลากลางคืนด้วยแสงสว่าง
ของมัน ด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน แล้วด้วย
เดซานุภาพซึ่งทรงสร้างขึ้นฟ้าอย่างรัดกุมโดยปราศจากเสา ด้วยแผ่นดินซึ่งทรงแผ่
มัน และด้วยชีวิตของมนุษย์ซึ่งอัลลอฮ์ทรงทำให้สมบูรณ์และทรงตกแต่งด้วยความ
ดีงามและความสมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงสาบานด้วยสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ว่ามนุษย์
จะได้รับความสำเร็จและประสพชัยชนะ ถ้าเขามีความยำเกรงอัลลอฮ์ และเขาจะ
ได้รับความล้มเหลวและขาดทุนถ้าเขาละเมิดขอบเขตและหยิ่งโง่

แล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงเรื่องของชะมูดหมู่ชนของนะบีฮ์และฮุ เมื่อพวกเขา
ปฏิบัติธรรมของพวกเข พวกเขาละเมิดขอบเขตและก่อความเสียหายในแผ่นดิน
พวกเขาได้ฆ่าอูฐ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันจากหินเพื่อเป็นปาฏิหาริย์แก่รอซูลของ
พระองค์ คือนะบีฮ์และฮุ อะลีย์ฮิสสลาม เรื่องความหายนะอย่างน่ากลัวของพวก
เขาจะยังคงเป็นบทเรียนแก่ผู้มีวิจรรย์ญาณ และเป็นแบบอย่างแก่ทุกผู้ปฏิบัติ
ศรัทธา ผู้กระทำความชั่วและผู้ปฏิบัติบรรดารอซูลของอัลลอฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ และแสงสว่างของมัน¹
2. และด้วยดวงจันทร์ เมื่อโคจรตามหลังมัน²
3. และด้วยเวลากลางวันเมื่อประกายแสงมัน (จากดวงอาทิตย์)
4. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อปกคลุมมัน³
5. และด้วยชั้นฟ้า และที่พระองค์ทรงสร้างมัน
6. และด้วยแผ่นดิน และที่พระองค์ทรงแผ่มัน⁴
7. และด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มันสมบูรณ์

وَالشَّمْسِ وَوَجْهَهَا ①

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ②

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىهَا ③

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ④

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَىٰهَا ⑤

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَهَا ⑥

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 1 ถึงอายะฮ์ที่ 10 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาและมีความสำคัญยิ่งคือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ เวลากลางวัน เวลากลางคืน ชั้นฟ้า แผ่นดิน และชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เป็นการแสดงออกซึ่งความยิ่งใหญ่แห่งเดชานุภาพของพระองค์ ความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ในการเป็นพระเจ้า และเป็นการบ่งชี้ถึงผลประโยชน์อันมากมายที่สืออยู่ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ดังนั้นจำเป็นต้องมีผู้สร้างและผู้จัดเตรียมเพื่อการเคลื่อนไหวและการเป็นระเบียบของมัน คือข้าขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์เมื่อมันได้ทำให้จักรวาลมีแสงสว่าง และจัดความมืดให้หมดสิ้นไป

² ข้าสาบานด้วยดวงจันทร์ เมื่อมันส่องแสงและโคจรตามหลังดวงอาทิตย์เมื่อมันตกไปแล้ว

³ ข้าขอสาบานด้วยเวลากลางวันเมื่อประกายแสงด้วยแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ และข้าสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน

⁴ และข้าสาบานด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้า และทรงให้รัศมในการสร้างมันโดยปราศจากเสาค้ำ และข้าสาบานด้วยแผ่นดินและผู้ทรงแผ่มันออกไปทุกทิศทาง เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการพำนักอาศัยของมนุษย์และสัตว์

8. แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ทางชั่วของมัน
และทางสำรวมของมัน¹

فَأَلَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝٨

9. แน่นนอน ผู้ขัดเกลาชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จ

فَدَأَلَّهَا مِنْ رُكْنَيْهَا ۝٩

10. และแน่นนอน ผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำ
ชั่ว) ย่อมลุ่มเหลว²

وَقَدْحَابٍ مَّنْ دَسَّهَا ۝١٠

11. พวกเขาขมขื่นได้ปฏิเสธด้วยการละเมิดขอบ
เขตของพวกเขา

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝١١

12. เมื่อคนเลวทรามที่สุดของพวกเขาได้รับรุด
ไป (ฆ่าอูฐตัวเมีย)³

إِذْ أُنْبِئَتْ أَشْقَاهَا ۝١٢

13. แล้วรอซูลของอัลลอฮ์จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า
(อย่าทำร้าย) อูฐของอัลลอฮ์ และ (อย่าขัดขวาง)
การตีมน้ำของมัน⁴

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝١٣

¹ ข้าสาบานด้วยชีวิตมนุษย์ และด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมันและทำให้มันมีความสมบูรณ์ส่วนหนึ่งจากการทำให้มันสมบูรณ์ก็คือทรงประทานให้มันมีสติปัญญา ซึ่งสามารถแยกแยะระหว่างความดีกับความชั่ว และระหว่างการมีการดีกับความเลวร้าย ดังนั้นพระองค์จึงกล่าวต่อไปว่า แล้วพระองค์ทรงดลใจให้มันรู้ทางชั่วของมัน และทางสำรวมของมันคือความยำเกรง

² นี่คือคำตอบของการสาบาน กล่าวคือผู้ที่ขัดเกลาจิตใจของเขาด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และขัดเกลาจากความสกปรกต่าง ๆ เช่นการดื้อดึงและการทำบาปย่อมจะได้รับความสำเร็จและมีชัยชนะ ส่วนผู้ที่ทำให้จิตใจของเขาตกต่ำหรือไร้คุณค่าด้วยการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนย่อมจะประสบกับความขาดทุน

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทาหรณ์สำหรับผู้ที่ล่วงละเมิดขอบเขตด้วยการฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์คือพวกขมขื่นหมู่ชนของนะบีซอและฮุ และคนที่เลวทรามชั่วช้าที่สุดในหมู่พวกเขาก็คือ “กูดรออิบนุซาลิฟ” ซึ่งอัลลอฮ์ทรงกล่าวเกี่ยวกับเขาว่า “แต่พวกเขาได้เรียกร้องเพื่อนของพวกเขา (ตุตาร) เขาได้จับมัน (อูฐ) ฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ”

⁴ แล้วรอซูลของพวกเขา (ซอและฮุ) ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงระวังอย่าทำร้ายอูฐของอัลลอฮ์และอย่าห้ามมันมิให้ตีมน้ำในวันที่ถูกกำหนดให้แก่นมัน ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ในอายะฮ์อื่นว่า “สำหรับมันตีมน้ำวันหนึ่ง และสำหรับพวกท่าน ก็ตีมน้ำวันหนึ่งเป็นตุ๊กกัน”

14. แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อหะบี แล้วพวกเขาก็ได้ฆ่ามัน ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาจึงได้ทำลายล้างพวกเขาเนื่องจากเพราะความผิดของพวกเขา แล้วพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างถ้วนหน้ากัน¹

15. และพระองค์มีทรงหวาดหวั่นต่อบั้นปลายของพวกเขา²

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَدْبُغُهُمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾

وَلَا يَخَافُ عَقْبَهُهَا ﴿١٥﴾

¹ คือพวกเขาปฏิเสธคำเตือนของหะบีซอและฮุ และได้ฆ่าฮุ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทำลายล้างพวกเขาจนหมดสิ้น เพราะการกระทำความผิดและการละเมิดขอบเขตของพวกเขา คือพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครรอดพ้นไปได้

² แน่نونพระองค์จะไม่ทรงหวาดหวั่นเกรงต่อบั้นปลายแห่งการทำลายล้างพวกเขา เหมือนกับบรรดาหัวหน้า และบรรดากษัตริย์ ไม่มีความหวั่นเกรงต่อบั้นปลายในการกระทำของพวกเขา เพราะพระองค์ จะไม่ทรงถูกถามในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

(92) ซูเราะฮ์ อัลลิลล์

سورة الليل

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 21 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลลิลล์

ซูเราะฮ์ อัลลิลล์ เป็นซูเราะฮ์มักก็ยะฮ์ ได้กล่าวถึงการชวนชวายเป็นการกระทำของมนุษย์ กล่าวถึงการต่อสู้ดิ้นรนและการแข่งขันกันในชีวิตนี้ แล้วบั้นปลายของเขาก็ไปสู่ความสุขหรือความทุกข์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดด้วยความมืดของมัน ด้วยเวลากลางวันเมื่อมันฉายแสงออกทำความสว่างให้แก่โลกทั้งมวล และพระผู้สร้างอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงบังเกิดมนุษย์มาเป็นเพศชายและเพศหญิง ทรงสาบานว่า การงานของมนุษย์นั้นย่อมแตกต่างกันและแนวทางของพวกเขา ก็แตกต่างกัน “ขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุม และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิง แท้จริงการงานของพวกเขา นั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน”

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยแนวทางแห่งความสุขและแนวทางแห่งความทุกข์ได้ชัดเจนเพื่อเป็นขอบเขตสำหรับผู้แสวงหาความรอดพ้น และได้ชี้แจงลักษณะของบรรดาผู้ทรงคุณธรรม และบรรดาผู้กระทำความชั่ว ชาวสวรรค์และชาวนรก “ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง (อัลลอฮ์)” ฯลฯ

ซูเราะฮ์ได้เตือนผู้ที่ลุ่มหลงในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาด้วยการเก็บรวบรวมมัน โดยกล่าวว่ามันจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลยในวันกิยามะฮ์ และได้ตักเตือนพวกเขาถึงเคล็ดลับของอัลลอฮ์ในการชี้แจงแก่ปวงบ่าวของพระองค์ แนวทางแห่งความดีและแนวทางแห่งความชั่ว “และทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในเหวนรก... และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา”

ซูเราะฮ์ได้เตือนชาวมักกะฮ์ถึงการลงโทษของอัลลอฮ์และการแก้แค้นของ

พระองค์แก่ผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ และรอซูลของพระองค์ และได้เตือนพวกเขาถึงไฟนรกอันร้อนแรง มันลุกโชนเพราะความร้อนของมัน “ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงตัวอย่างของมุอฺมินที่ดี ซึ่งบริจาครทรัพย์สมบัติของเขาไปในทางดีเพื่อขัดเกลาตัวของเขาและปกป้องตัวเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และได้ยกตัวอย่าง อะบูบັกร อัศคีดีคิก ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ เมื่อเขาซื้อ บิลาล และปล่อยให้เป็นไทในทางของอัลลอฮ์ “ส่วนผู้ที่ยำเกรงนั้นจะปลื้มตัวให้ห่างไกลจากมัน ซึ่งเขาบริจาครทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน นอกจากว่าเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งยิ่งเท่านั้น และเขาก็จะพึงพอใจ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุม
2. และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง
3. และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิง¹
4. แท้จริงการงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน
5. ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง (อัลลอฮ์)
6. และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี
7. เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่าย
ตาย²

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ①

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ②

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ③

إِن سَأَعْتَبُكُمْ لَنُنَبِّئَنَّ ④

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْفَكَّ ⑤

وَصَدَقَ بِالْحَقِّ ⑥

فَسَنِّيئِرُهُ لِلْيَسْرَى ⑦

¹ ข้าขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน และขอสาบานด้วยเวลากลางวันเมื่อแสงสว่างได้ประกายออกมา เคล็ดลับในการสาบานนี้เพราะในการโคจรของเวลากลางคืนและกลางวันย่อมมีประโยชน์เหลือคณานับ เพราะถ้าหากการมีชีวิตอยู่เป็นเวลากลางคืนตลอดไปหรือเป็นเวลากลางวันตลอดไป มนุษย์ก็จะไม่พบกับความสงบสุขหรืออีกนัยหนึ่งผลประโยชน์ของมนุษย์ก็จะไม่เกิดขึ้น และข้าขอสาบานด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิงจากเชื้ออสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา

² อายะฮ์นี้คือคำตอบของการสาบานคือ การงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีความยำเกรง บางคนก็มีความทุกข์ บางคนก็เป็นคนดี บางคนก็เป็นคนเลว นั่นก็คือผู้ที่บริจาคเงินทองของเขาไปในทางอัลลอฮ์ มีความยำเกรงพระเจ้าของเขา และระงับจากการกระทำในสิ่งที่ต้องห้าม และมีความเชื่อมั่นต่อสวนสวรรค์ที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้ สำหรับบรรดาผู้ทรงคุณธรรมแล้วเราก็จะแผ้วทางให้เขาปฏิบัติความดี คือให้เขามีความสะดวกง่ายตายในการปฏิบัติสิ่งที่เป็นการจงรักภักดีและละทิ้งสิ่งต้องห้ามต่างๆ

8. และส่วนผู้ที่ตระหนี่และถือว่ามีพอเพียงแล้ว

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾

9. และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม

وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَىٰ ﴿٩﴾

10. เราก็มักจะให้เขาได้รับความลำบากอย่างง่าย
ตาย¹

فَسَيَسِّرُ اللَّهُ الْمَوْتَىٰ ﴿١٠﴾

11. และทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่อำนวย
ประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในนรก²

وَمَا يَنْفَعِي عَنْهُ مَا لَهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿١١﴾

12. แท้จริงหน้าที่ของเรานั่นคือให้การชี้แนะ
ทาง

إِنَّا عَرَيْنَا لِلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾

13. และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา³

وَلَنَا الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾

14. ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

15. ไม่มีผู้ใดจะเข้าไปเผาไหม้ในมัน นอกจาก
คนเลวทรามที่สุด

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ﴿١٥﴾

16. คือผู้ที่ปฏิเสธและผินหลังให้⁴

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾

¹ ส่วนผู้ที่ตระหนี่ในการบริจาดเงินทองและถือว่ามีพอเพียงแล้วในการกระทำบาปอะฮ์ดีต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธการมีส่วนร่วมสวรรค์ และความสุขในสวนสวรรค์ เราก็มักจะให้เขาได้รับความลำบาก คือการมีชีวิตอยู่อย่างเลวร้ายทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

² ทรัพย์สินเงินทองของเขาจะอำนวยประโยชน์แก่เขาได้อย่างไร เมื่อเขาประสบกับความหายนะ โดยตกลงไปในนรกญะฮันนัม

³ คือหน้าที่ของเรานั่นก็คือการชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องจากแนวทางที่หลงผิดแก่มนุษย์ทั้งปวงเช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า “และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัด สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา เจ้า ดังนั้นผู้ใดประสงค์ถึงศรัทธาและผู้ใดประสงค์ถึงปฏิเสธ” และสิ่งที่อยู่ในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์นั้นเป็นของเรา ดังนั้นผู้ใดแสวงหาโลกทั้งสองจากผู้อื่น คือมิใช่จากอัลลอฮ์แล้วเขาก็จะหลงทางและเดินทางผิด

⁴ ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าโอ้ชาวมักกะฮ์ฮะอัย ถึงไฟนรกที่ลุกโชนและมีเปลวไฟเพราะความร้อนจัดของมัน ซึ่งคนกาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธาซึ่งเลวทรามที่สุดจะเข้าไปในไฟนรกนั้น และเขาจะลิ้มรสความร้อนแรงของมัน เขาผู้นั้นคือผู้ปฏิเสธบรรดารอซูลและผินหลังให้กับการอีมานศรัทธา

17. และส่วนผู้ที่ยำเกรงยิ่งนั้นจะถูกปลีกตัวให้ห่างไกลจากมัน

وَسَيَجْتَنِبُهَا الْأَعْلَىٰ

18. ซึ่งเขาบริจาครทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาดตนเอง¹

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ

19. และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ

20. นอกจากว่าเพื่อแสวงความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَىٰ

21. และเขาก็พึงพอใจ²

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ

¹ ส่วนผู้ที่มีความยำเกรงและมีความบริสุทธิ์ เขาจะปลีกตัวให้ห่างไกลจากไฟนรกนั้น และปลีกตัวจากการกระทำชริกและการกระทำที่ฝ่าฝืน เขาผู้นั้นคือผู้ที่บริจาครทรัพย์สินเงินทองไปในทางที่ดีเพื่อขัดเกลาดตัวของเขาจากการทำบาปต่างๆ

² และไม่มีผู้ใดมีบุญคุณแก่เขาเพื่อที่เขาจะต้องตอบแทนบุญคุณนั้นๆ แต่ที่เขาบริจาครออกไปนั้นก็เพื่อหวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์และความโปรดปรานของพระองค์เท่านั้น นักตีฟซิริกล่าว่า อัลลอฮ์อาดเหล่านีถูกประทานลงมา เพราะอะบูบักร์ อัศคีดีติก ได้ซื้อบิลาลจากการเป็นทาสและปล่อยให้เขาเป็นไทในทางของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น และอัลลอฮ์ก็จะให้แก่เขาในโลกอาคิเราะฮ์สิ่งที่เขาพึงพอใจ ซึ่งนับได้ว่าเป็นสัญญาอย่างมีเกียรติจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตา

(93) ซูเราะฮ์ อัญญา

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 11 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัญญา

ซูเราะฮ์ อัญญา เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่กล่าวถึงบุคลิกของท่านนะบีผู้ยิ่งใหญ่ คืออัลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลัม และสิ่งที่อัลลลอฮ์ทรงประทานความดีงามและความโปรดปรานให้แก่ท่านทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ เพื่อให้ท่านขอบคุณแต่ อัลลลอฮ์ ต่อความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ นั้น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานต่อความประเสริฐแห่งคุณค่าของรอซูล คืออัลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลัม และว่าพระเจ้าของท่านมิได้ทอดทิ้งและมีได้ไกรธเคืองท่านตามที่พวกมุชริกีนกล่าวอ้างแต่ประการใด แต่ทว่าสำหรับท่าน ณ ที่อัลลลอฮ์นั้นมีตำแหน่งสูง และมีสถานะอันยิ่งใหญ่ “ขอสาบานด้วยเวลาสาย และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืดและสัจด์เจียบ พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้าและมีได้ทรงไกรธเคืองเจ้า และแน่นอนเบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าเบื้องต้น”

แล้วซูเราะฮ์ได้แจ้งข่าวดีแก่ท่านถึงการประทานอย่างเหลือหลายในโลกอาคิ-เราะฮ์ และสิ่งที่อัลลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเตรียมไว้แก่รอซูลของพระองค์ เช่น การมีชื่อเสียง เกียรติยศเกียรติศักดิ์ และการชะฟาอะฮ์อันยิ่งใหญ่ “และแน่นอนพระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจนกว่าเจ้าจะพอใจ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพต่าง ๆ ของท่านรอซูลเมื่อขณะยังเล็ก ๆ อยู่ เช่น การเป็นกำพว้า ความยากจนขัดสน และการระเห่ร่อน แล้วพระองค์ทรงให้ที่พิงพิง ทรงให้ความมั่นคง และทรงให้ความคุ้มครองและปกป้องรักษาท่าน “พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพว้าแล้วทรงให้ที่พิงพิงดอกหรือ และทรงพบเจ้าระเห่ร่อนแล้วก็ทรงชี้แนะทาง (แก่เจ้า) ดอกหรือ และทรงพบเจ้าเป็นผู้ขัดสน แล้วทรงให้มั่งคั่ง (แก่เจ้า) ดอกหรือ”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสั่งเสียแก่ท่าน คือสลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม 3 ประการด้วยกัน เพื่อให้สอดคล้องกับความโปรดปราน 3 ประการดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้ความสงสารแก่เด็กกำพร้า เมตตาต่อผู้ที่มีความต้องการ และเช็ดน้ำตาให้แก่ผู้ยากจนขัดสน “ดังนั้นส่วนเด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี้และส่วนผู้เอื่อยอ่อนนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่ และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น เจ้าจงแสดงออก” ซึ่งเป็นการจบลงที่สอดคล้องกับคำพูดที่สวยงามและสำนวนที่ประทับใจ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยเวลาสาย

وَالضُّحَىٰ ①

2. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสังัด
เจียบ

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ②

3. พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมีได้
ทรงโกรธเคืองเจ้า¹

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ③

4. และแน่นอน เบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้า
กว่าเบื้องต้น

وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ④

5. และแน่นอน พระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจน
กว่าเจ้าจะพอใจ²

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑤

6. พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพว้าแล้วทรง
ให้ที่พึงดอกหรือ

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑥

7. และทรงพบเจ้าระเห่ร่อน แล้วก็ทรงชี้แนะ
ทาง (แก่เจ้า) ดอกหรือ

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑦

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยเวลาสาย เมื่อเวลาดวงอาทิตย์สูงขึ้น และทรงสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อความมืดได้เข้าครอบคลุมทุกอย่างทุกอย่างจนมืดสนิทและอยู่ในสภาพที่สังัดเจียบ ทั้งนี้เป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนถึงเดชานุภาพของพระองค์ การที่พระองค์ทรงเอาทั้งสองสิ่งมาสาบานก็เพื่อเป็นการยืนยันแก่ท่านนะบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ว่าพระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งตั้งแต่พระองค์ทรงเลือกเจ้าให้เป็นร่อซูลของพระองค์ และมีได้ทรงโกรธเคืองเจ้าแต่ทรงรักใคร่เจ้า ทั้งนี้เป็นการตอบโต้แก่พวกมุชริกีนที่กล่าวว่า พระเจ้าของเจ้าได้ทอดทิ้งเขาเสียแล้ว อันเนื่องมาจากว่าอัลวะฮีย์ได้ล่าช้าไประยะหนึ่ง

² หมายถึงว่าโลกาภิเราะฮ์นั้นเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าโลกดูนยา ทั้งๆที่โลกดูนยานั้นท่านนะบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้รับความโปรดปรานจากอัลลลอฮ์อย่างมาก แต่พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าได้ทรงจัดเตรียมไว้ในโลกาภิเราะฮ์ สิ่งที่ดียิ่งกว่า เช่น การชะฟาอะฮ์ การที่มีให้ผู้ใดจากประชาชาติของท่านที่เป็นชาวอิตเตอียัตคงเหลืออยู่ในนรก และการได้รับตำแหน่งอันสูงส่งซึ่งจะไม่ได้แก่ผู้ใดนอกจากท่าน

8. และทรงพบเจ้าเป็นผู้ซัดสน แล้วทรงให้มั่งคั่ง
(แก่) เจ้าดอกหรือ¹

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿٨﴾

9. ดังนั้นส่วนเด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี่

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿٩﴾

10. และส่วนผู้เฒ่าชอนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾

11. และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของ
เจ้านั้นเจ้าจงแสดงออก²

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

¹ ในชีวิตของท่านรอซูล คืออลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เคยประสบกับความยากแค้น คือการเป็นเด็กกำพร้า ไม่ได้รับความอบอุ่นจากบิดามารดา เพราะเป็นกำพร้าแต่เด็กและประสบกับความซัดสน แล้วอัลลฮู ตะอาลาทรงโปรดปรานให้ได้รับที่พักพิงจากคุณปู่ คุณลุง และทรงให้ได้รับวิชาความรู้ และแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮฺ) และได้ทรงให้มั่งคั่งด้วยความพอใจ ไม่เคยยื่นมือไปขอความช่วยเหลือจากผู้ใด

² หลังจากได้ทรงแจกแจงความโปรดปรานดังกล่าวแล้ว พระองค์ทรงสั่งเสียท่านให้ปฏิบัติสามประการ คือเด็กกำพร้าอย่าได้เหยียดหยามและข่มขี่ สำหรับผู้ที่เฒ่าชอนเพราะความยากจนอย่าได้ขับไล่หรือใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ และจงขอบคุณพระเจ้าของเจ้าด้วยการพูดถึงความโปรดปรานต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เจ้า

(94) ซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ

94

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ

ซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ กล่าวถึงตำแหน่งอันมีเกียรติของท่านร่อซูลและสถานะอันสูงส่งของท่าน ณ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความโปรดปรานอันมากหลายของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวและร่อซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลิม ทั้งนี้ด้วยการเปิดหัวใจของท่านเพื่อการอีมาน ทำให้หัวใจของท่านมีรัศมีด้วยปรัชญาและความรู้ และทำให้ท่านบริสุทธิ์จากบาปต่างๆ และความผิดต่างๆ ทั้งหมดนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อปลอบใจแก่ท่านร่อซูลล่อฮุอะลียะฮ์วะซัลลิม จากภาระที่ท่านต้องเผชิญกับการทำร้ายของหมู่ชนที่ชั่วช้าสารเลว “เราได้เปิดดอกของเจ้าแก่เจ้าดอกหรือ” และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออกจากเจ้าแล้ว ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเชิดชูตำแหน่งอันสูงแก่ท่านร่อซูลและยกสถานะของท่านให้สูงทั้งในดุนยา และอาคิเราะฮ์ และให้ชื่อของท่าน คือลัลลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลิม ต่อเข้าด้วยกันกับพระนามของอัลลอฮ์ ตะอาลา “และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้วซึ่งการกล่าวถึงเจ้า”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเรียกร้องเชิญชวนของท่านร่อซูล คือลัลลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลิม ขณะที่อยู่ในนครมักกะฮ์ ต้องเผชิญกับความยากลำบากและความหวาดกลัว พร้อมกับบรรดามุอิมินจากการกระทำของพวกปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ยอมศรัทธา โดยแจ้งให้ท่านทราบถึงว่า การปลดเปลื้องความทุกข์ยาก และชัยชนะที่จะได้รับเหนือศัตรูนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ฉะนั้น แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่ายดายแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่ายดาย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนท่านร่อซูล คือลัลลลอฮุอะลียะฮ์วะซัลลิม

ให้จัดเวลาขึ้นโดยเฉพาะเพื่อการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ หลังจากเสร็จสิ้นหน้าที่ในการเผยแผ่ศาสนา ทั้งนี้เป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ที่ได้ประทานความโปรดปรานให้แก่ท่าน “ดังนั้นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว) ก็จงลำบากต่อไป และยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นก็จงมุ่งปรารถนาเถิด”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เรามิได้เปิดห้วงอกของเจ้าแก่เจ้าดอกหรือ
2. และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออกจากเจ้าแล้ว
3. ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า
4. และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้ว ซึ่งการกล่าวถึงเจ้า¹
5. ฉะนั้นแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่าย
6. แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่าย²
7. ดังนั้น เมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว) ก็จงลำบากต่อไป

الَّذِي نَفَخْنَا لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

الَّذِي أَتَقَضَّ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

فَإِذَا فُرِغَتْ فَانْتَصَبْ ﴿٧﴾

¹ ความโปรดปรานอีก 3 ประการ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานให้แก่รอซูลของพระองค์ คือ

1. การเปิดห้วงอกให้ได้รับการฮิตายะฮ์ และการอิมาน และแสงสว่างแห่งอัลกุรอาน
2. การยกโทษเล็กๆ น้อยให้แก่ท่าน ส่วนการทำบาปใหญ่ๆ นั้นจะไม่เกิดขึ้นกับท่านเพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคุ้มครองท่านอยู่ตลอดเวลา การปลดเปลื้องภาระหนักหมายถึงการอภัยโทษให้แก่ท่าน
3. การยกย่องให้แก่ท่านหมายถึงการกล่าวถึงชื่อของท่านในเวลากล่าวตะชะฮุดในเวลาหนึ่งตะฮียาดในเวลาอะซาน ในเวลาอีกอะมะฮ์ และในการแสดงคุตบะฮ์

² ในสองอายะฮ์นี้คือ ข่าวดีว่าการปลดเปลื้อง หรือการผ่อนคลายจากภาระอันหนักนั้นใกล้เข้ามาแล้วสำหรับท่านและบรรดาสาวกของท่าน ทั้งนี้หลังจากพวกเขาได้ประสบกับความเหนื่อยยากอย่างโชกโชก

8. และยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นที่เจ้าจงมุ่ง
ปรารถนา¹

وَاللَّهُ رَبُّكَ فَارْغَبْ

¹ นี่คือนวทางแห่งการดำเนินชีวิตของมุสลิมได้ถูกกำหนดให้แก่ท่านนะบี คือสลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เพื่อให้ท่านและบรรดามุสลิมยึดถือปฏิบัติ จนกระทั่งจะบรรลุสู่ชัยชนะคือได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน และให้พ้นจากไฟนรก คือเมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากกิจกรรมทางด้านศาสนาก็จงลำบากต่อไปในกิจกรรมเกี่ยวกับโลกดุนยา และเมื่อเสร็จสิ้นจากกิจกรรมทางโลกดุนยาก็จงลำบากต่อไปเพื่อกิจกรรมทางด้านศาสนาเพื่อโลกอากิเราะฮฺ กล่าวคือ เช่นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากการทำละหมาดแล้ว ก็จงลำบากต่อไปด้วยการฮิกรุลลอฮฺและการวิงวอนขอคูอาอ์ หลังจากนั้นก็จงลำบากต่อไปเพื่อการทำมาหากิน ดังกล่าวนี้เจ้าจงตั้งเจตนาและความมุ่งมาดปรารถนาเพื่ออัลลอฮฺ ตะอาลา องค์เดียวเท่านั้น มิใช่เพื่อหวังการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาแต่เพียงอย่างเดียว

(95) ซูเราะฮ์ อัตติ็น

سورة التين

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 8 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัตติ็น

ซูเราะฮ์ อัตติ็น เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่กล่าวถึงเรื่องสำคัญสองเรื่อง คือ

1. การให้เกียรติของอัลลอฮ์แก่มนุษย์
2. เรื่องการศรัทธา การชำระสอบสวนและการตอบแทน

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และมีเกียรติ ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดให้เป็นสถานที่เพื่อการประทานอัลวะฮีย์ แก่บรรดานะบีและรอซูลของพระองค์ สถานที่เหล่านั้นคือ “บัยตุลมักดิส ภูเขาญุร และมักกะฮ์อัลมุบาระกะฮ์” โดยที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกย่องให้เกียรติแก่มนุษย์ทรงบังเกิดเขาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง และเมื่อไม่ชอบคุณความโปรดปรานของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง “ขอสาบานด้วยต้นมะเดื่อ และต้นมะกอก และด้วยภูเขาญุรซัยนัย และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย”

ซูเราะฮ์ได้ตำหนิคนกาฟิรที่ปฏิเสธวันแห่งการฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม หลังจากหลักฐานอันชัดแจ้งได้บ่งชี้ถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ในการสร้างมนุษย์ในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง “โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงถึงความยุติธรรมของอัลลอฮ์ ด้วยการตอบแทนความดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และลงโทษพวกปฏิเสธศรัทธา “ดังนั้นอะไรเล่าเขาจึงปฏิเสธเจ้าหลังจากนี้เกี่ยวกับการตอบแทน มิใช่อัลลอฮ์ดอกหรือเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย” ในการนี้เป็นการยืนยันถึงการตอบแทน และการฟื้นคืนชีพ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยต้นมะเดื่อและต้นมะกอก

وَالَّتَيْنِ وَالرَّيْثُونَ ﴿١﴾

2. และด้วยภูเขาฏูรซัยนาย

وَطُورِ سَيْنٍ ﴿٢﴾

3. และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย¹

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

4. โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูป
แบบที่สวยงามยิ่ง

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

5. แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำ ที่ตก
ต่ำยิ่ง²

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

6. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบสิ่งดี
งามทั้งหลาย โดยที่สำหรับพวกเขาจะได้รับ
รางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด³

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ

عَرِيضٌ مُّتَمُّونَ ﴿٦﴾

¹ นี่คือการสาบานด้วยสิ่งสำคัญอีก 4 อย่าง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ความสำคัญ คือ ต้นมะเดื่อ เป็นผลไม้ที่รู้จักกันดีในภาษาอาหรับว่า “อັตติน์” และต้นมะกอกหรือ “อັซซัยตูน” ผลของมันใช้กินและกลั่นเป็นน้ำมันก็ได้ และภูเขาฏูรซัยนาย หรือฏูรซัยนีน คือภูเขาซัยนายอยู่ในปาเลสไตน์ ณ ที่นั่นมีเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสนทนากับนบีมูซา และทรงสาบานด้วยนครมักกะฮ์ หรืออุมมุลกุรอ ซึ่งมียะตุลลอฮ์ และรอบ ๆ เมืองเป็นเขตหวงห้าม

² สามอายะฮ์ต่อมาซึ่งเป็นคำตอบของการสาบานข้างต้น เป็นปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพและความรอบรู้และความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อปวงมนุษย์ คือเราได้สร้างชนิดของมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง มีคุณลักษณะที่ดีและสมบูรณ์ยิ่ง อวัยวะแต่ละส่วนสอดคล้องซึ่งกันและกัน แต่แล้วเพราะเหตุที่เขามิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่เราได้บังเกิดเขามา และเขามิได้ขอบคุณต่อนิอมะฮ์ที่เขาได้รับจากพระเจ้าของเขา เราจึงได้ให้เขากลับไปสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่งคือ นรกชั้นต่ำสุด หรืออีกความหมายหนึ่งก็คือ เราได้ให้เขาไปสู่สภาพแห่งความแก่ชรา ไร้สมรรถภาพ หลังจากที่เขาคเคยเป็นคนหนุ่มมีร่างกายแข็งแรง

³ นอกจากบรรดามุอฺมิน ผู้ยำเกรงซึ่งมีคุณลักษณะรวมระหว่างการอิमानและกระทำความดี สำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับรางวัลเป็นการตอบแทนตลอดไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุดคือ สวนสวรรค์ที่ฟ้านักของบรรดาผู้ยำเกรง

7. ดังนั้นอะไรเล่าที่ทำให้เขาปฏิเสธเจ้า ใน
ภายหลังเกี่ยวกับการตอบแทน¹

فَمَا يَكْفُرُكَ بِمَعْدِيَ الَّذِينَ ﴿٧﴾

8. มิใช่อัลลอฮ์ชดอกรหรือ เป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม
ในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย²

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

¹ หลังจากหลักฐานอันชัดเจนอย่างนี้แล้ว อะไรเล่าถึงทำให้มนุษย์ปฏิเสธต่อวันแห่งการตอบแทน

² ดังนั้นอัลลอฮ์มิใช่ผู้ซึ่งทรงบังเกิด และทรงทำให้เป็นที่สวยามยิ่ง ทรงเป็นผู้ยุติธรรมที่ดีเยี่ยมในการตัดสินระหว่างมนุษย์ชดอกรหรือ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า “เมื่อท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมอ่านถึงอายะฮ์นี้ ท่านจะกล่าวว่า แน่หนอนที่สุดและข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เป็นพยานทั้งหลายในเรื่องนี้”

(96) ซูเราะฮ์ อัลอะลัก

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 19 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะลัก

ซูเราะฮ์ อัลอะลัก หรือซูเราะฮ์ “อิกเราะฮ์” เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การเริ่มลงของอัลวะฮีย์ ให้แก่นะบีคนสุดท้ายคือมุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิวะซัลลัม
2. การละเมิดขอบเขตของมนุษย์ และการไม่เชื่อฟังต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์
3. เรื่องของมนุษย์ชั่วช้า “อะบีญะฮ์ล” ในการขัดขวางท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิวะซัลลัม มิให้กระทำละหมาด

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาธยายความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อรอซูลของพระองค์ด้วยการประทานอัลกุรอาน ปาฏิหาริย์ที่จรัส และกล่าวถึงความโปรดปรานครั้งแรกขณะที่ท่านนะบีกำลังเคารพภักดีพระเจ้าของเขา ณ ถ้ำฮิรออ์ โดยที่วะฮีย์ถูกประทานลงมาด้วยอายะตดังนี้ “จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด.... ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการละเมิดขอบเขตของมนุษย์ ในการดำรงชีวิตนี้ด้วยพลังและความมั่งคั่งและการขัดขืนคำสั่งของเขาต่อข้อใช้ ข้อห้ามของอัลลอฮ์ อันเนื่องมาจากความมั่งมีของเขา ความจริงแล้วจำเป็นที่เขาจะต้องขอบคุณพระเจ้าของเขาต่อความโปรดปรานที่เขาได้รับ มิใช่ด้วยการเนรคุณ และได้กล่าวเตือนเขาให้กลับไปหาพระเจ้าของเขาเพื่อหวังการตอบแทน “มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมนุษย์นั้นนัย่อมจะละเมิดขอบเขต เนื่องจากเขาคิดว่าเขาพอเพียงแล้ว แท้จริงยังพระเจ้าของเจ้านั้นคือการกลับไป”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องเขา “อะบีญะฮ์ล” ซึ่งเป็นพินอานของประชาชาติ

นี่ เขาได้ขู่เชิญและคุกคามท่านรอซูล และห้ามปรามท่านมิให้ทำละหมาด เพื่อแสดงความมีชัยแด่รูปปั้นและเจดีย์ทั้งหลาย “เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือผู้ที่ขัดขวาง บ่าวคนหนึ่งเมื่อเขากำลังละหมาด”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยสัญญาร้ายแก่คนชั่วผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยการลงโทษอย่างหนักหากเขายังคงอยู่ในการหลงผิดและละเมิดขอบเขต และได้ใช้ท่านรอซูลมิให้ฟังคำขู่ของอาชญากรผู้กระทำผิดคนนั้น “มิใช่เช่นนั้นถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิกเขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน ....มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมันแต่จงสูญุดและเข้าใกล้อัลลอฮ์เถิด”

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการเรียกร้องไปสู่การอ่านและการเรียนการสอน และจบลงด้วยการละหมาด และการอิบาดะฮ์ เพื่อให้ความรู้กับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน และการเริ่มต้น และการจบมีความสอดคล้องกัน

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด
2. ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด
3. จงอ่านเกิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงเจ้บุญยัง
4. ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา
5. ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้¹
6. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมนุษย์นั้น ย่อมจะละเมิดชอบเขต
7. เนื่องจากเขาคิดว่าเขาพอเพียงแล้ว
8. แท้จริงยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือการกลับไป²

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ١

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ٢

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ٣

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ٤

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَم ٥

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ٦

إِنَّهٗ أَرَادَ اسْتِقْنًا ٧

إِلَّا إِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجُوعُ ٨

¹ ตั้งแต่อายะฮฺที่หนึ่งถึงอายะฮฺที่ห้าเป็นอายะฮฺของอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาเป็นครั้งแรก ขณะที่ท่านนะบี คือลลิลลอฮฺอะลียะฮฺวะซัลลิม หลบเข้าไปอยู่ในถ้ำเพื่อหลีกเลี่ยงการบูชาเจริตของผู้คนในขณะนั้น และเพื่อแสวงหาสัจธรรมในการค้นหาพระเจ้าที่แท้จริง ทำอายะฮฺของอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาเป็นครั้งแรกนั้นนับได้ว่าเป็นความเมตตาและความโปรดปรานครั้งแรกที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่ปวงบ่าว เป็นการเตือนให้ตระหนักว่ามนุษย์ถูกบังเกิดมาจากก้อนเลือด และด้วยการให้เกียรติโดยทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้และให้วิชาความรู้แก่เขา ซึ่งเป็นปมเด่นที่มนุษย์มีเหนือมะลาอิกะฮฺ

² เป็นความจริงที่เดียวว่ามนุษย์นั้นเป็นผู้ล่งละเมิดชอบเขต ปฏิบัติตามอารมณ์ไม่ดាំและห้อยยโสโอหังต่อพระเจ้าของเขา เมื่อเห็นว่าตนเองนั้นพอเพียงแล้ว คือร่ำรวยมีทรัพย์สินเงินทอง และเป็นที่น่าอนที่สุดว่ามนุษย์ย่อมจะกลับไปหาพระเจ้าของเขา เพื่อจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของเขา นักตีฟิรกล่าวว่ ตั้งแต่อายะฮฺที่ 6 ถึงอายะฮฺที่ 19 ถูกประทานลงมาหลังจาก 5 อายะฮฺแรก เป็นเวลานานพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมของอะบูญะฮฺลซึ่งเป็นผู้ละเมิดห้อยยโสโอหัง เมื่อเขาคิดว่าเขามีทรัพย์สินเงินทองมากมาย เขาจึงคิดอาฆาตมาดร้ายที่จะทำร้ายท่านนะบี คือลลิลลอฮฺอะลียะฮฺวะซัลลิม

9. เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่คอยขัดขวาง

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى

10. บ่าวคนหนึ่ง เมื่อเขากำลังละหมาด¹

عَبْدًا إِذَا صَلَّى

11. เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากบ่าวผู้นั้นอยู่บนแนว
ทางที่ถูกต้อง²

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ

12. หรือเขาได้ชี้ให้ผู้คนมีความยำเกรง³

أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ

13. เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากเขาปฏิเสธและผิน
หลังให้

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

14. เขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง
เห็น⁴

أَرَأَيْتَ بِأَنَّ اللَّهَ بَرُّ

15. มิใช่เช่นนั้น ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิก
เขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน

كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهَ عَنْ تَسْمَعْنَا بِآلِ صَيْبَةٍ

16. ขม่อมที่โกหกที่ประพடுத்த⁵

نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ غَالِبَةٍ

17. แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา

فَلْيُعْزِضْ نَادِيَهُ

¹ นับได้ว่าเป็นเรื่องประหลาดจากสภาพของอะบูญะฮ์ลผู้ต่ำช้าเลวทราม ซึ่งเขาได้ห้ามบ่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) มิให้ทำการละหมาด

² เจ้าไม่คิดบ้างหรือว่า หากว่าบ่าวผู้นั้นคือท่านนะบี คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งเจ้าห้ามเขามีทำการละหมาดนั้นเป็นคนคืออยู่ในแนวทางที่ถูกต้องในคำพูดและการกระทำของเขา

³ หรือว่าบ่าวผู้นั้นเป็นผู้ชี้ให้ผู้คนให้มีความบริสุทธิ์ใจ และให้มีการเตอะฮีด และเรียกร้องไปสู่การฮิดายะฮ์แล้วทำไมเจ้าจึงห้ามปรามเขา

⁴ มุฮัมมัดจงบอกเราซิว่า ถ้าเขาปฏิเสธอัลกุรอาน และผินหลังให้กับการฮิมาฮ์ และเขาผู้นั้นไม่รู้ดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสอดส่องสภาพการณ์ของเขา ทรงรู้เห็นการกระทำของเขา แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนการทำงานของเขาให้แก่เขา

⁵ มนุษย์ชั่วคนนี้ คืออะบูญะฮ์ล จงระงับการกระทำอันชั่วร้ายของเขาเสีย มิฉะนั้นแล้วเราจะจิกที่ขม่อมแล้วกระซอกลากไปโยนสู่ไฟนรกขม่อมของคนที่โกหก คนชั่ว และมีความผิดอย่างมากมาย

18. เราก็คจะเรียกผู้คุมนรก¹

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

19. มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมัน แต่จง
สุญุด และเข้าไปใกล้อัลลอฮ์เถิด²

كَلَّا لَا تَطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

¹ แล้วให้เขาเรียกสมัครพรรคพวกของเขาที่ชุมนุมกันอยู่ให้มาช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการลงโทษที่เขาจะได้รับ ในเวลาเดียวกัน เราก็คจะเรียกผู้คุมนรก มะลาอิกะฮ์ผู้แข็งแกร่งราวหัวหาญมาจัดการกับเขา

² มนุษย์ชั่วคนหนึ่งจึ่งระวังตัวไว้เกิด และเจ้ามุฮัมมัด อย่าได้ไปเชื่อฟังมันในสิ่งที่มันเรียกร้องเจ้ามิให้ทำการละหมาด และเจ้าจงทำการสุญุดของเจ้าและทำละหมาดของเจ้าต่อไปเถิด และจงแสวงหาความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ต่อไป มีรายงานฮะดีษกล่าวว่า “เวลาที่บ่าวมีความใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขามากที่สุดก็คือขณะที่เขากำลังสุญุด”

(97) ซูเราะฮ์ อัลก็อดร

سورة القدر

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 5 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลก็อดร

ซูเราะฮ์ อัลก็อดร เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ซึ่งกล่าวถึงการเริ่มประทานอัลกุรอาน อัลอะซิมลงมา และได้กล่าวถึงความประเสริฐของคืนอัลก็อดรที่มีเหนือกว่าวันอื่นๆ และเดือนอื่นๆ โดยที่ในคืนนั้นมีรัศมีแสงสว่าง และความกระจ่างแจ้งอันศักดิ์สิทธิ์ และกลิ่นไอแห่งความเมตตาของพระเจ้าได้แผ่คลุมไปยังปวงบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา เป็นการให้เกียรติในคืนแห่งการพระราชทานอัลกุรอานอันชัดเจน นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการลงมาของมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงคุณธรรมจนกระทั่งรุ่งอรุณ โอ้มันช่างเป็นคืนที่ยิ่งใหญ่เสียจริง ๆ เป็นคืนที่ดียิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์กว่าหนึ่งพันเดือน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอัลก็อดร¹
2. และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าคืนอัลก็อดรนั้นคืออะไร²
3. คืนอัลก็อดรนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน
4. บรรดามะลาอิกะฮ์และอัลรูฮ์ (ญิบรีล) จะลงมาในคืนนั้น โดยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขา เนื่องจากกิจการทุกสิ่ง
5. คืนนั้นมีความศานติจงกระทั้งรุ่งอรุณ³

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ①

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ②

لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَتَّىٰ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ③

نَزَّلَ الْمَلَكُوتُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ④

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ⑤

¹ คือเราได้ประทานอัลกุรอานที่เป็นมหัศจรรย์ลงมาในคืนแห่งการกำหนด และชี้ขาดกิจการต่างๆ และเป็นคืนอันมหาประเสริฐ ความหมายของการประทานอัลกุรอานลงมา คือการประทานลงมาจากอัลลูฮ์ อัลมะฮ์ฟูซ สู่ชั้นฟ้าแห่งโลกดุนยา คือบัลดูล อิชชะฮ์ จากนั้นญิบรีลอะลัยฮิสสลามจะเป็นผู้นำมาให้แก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลลุลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม แล้วแต่เหตุการณ์ เป็นระยะเวลาถึง 23 ปี

² อัลคอซิมกล่าวว่า ในคำถามนี้เป็นเชิงให้เกียรติและความสำคัญและทำให้อยากรู้ถึงข่าวคราวที่จะเกิดขึ้น กล่าวคืออะไรเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า คืนอัลก็อดรนั้นมีคุณค่า และความดีอย่างไร

³ แล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงคุณค่า และความดีของคืนอัลก็อดรไว้ 3 ประการด้วยกันคือ :

1. คืนอัลก็อดรนั้นเป็นคืนที่มีเกียรติและความดีงามมากหลายมีคุณค่าเท่ากับหนึ่งพันเดือน มุญาฮิดกล่าวว่า การทำความดี การถือศีลอด และการละหมาดกลางคืนในวันนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน
2. ในคืนวันนั้นบรรดามะลาอิกะฮ์และญิบรีลจะลงมาบนหน้าแผ่นดินด้วยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขาอันเนื่องมาจากกิจการทุก ๆ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนด และลิขิตในปิ่นนั้นจนกระทั่งปีต่อไป
3. ในคืนวันนั้นความศานติจะมีขึ้น ตั้งแต่เริ่มของวันนั้นจนกระทั่งรุ่งอรุณ บรรดามะลาอิกะฮ์ จะขอความศานติให้แก่บรรดามุอมีนให้พ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ

(98) ซูเราะฮ์ อัลบัยยีนะฮ์

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลบัยยีนะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลบัยยีนะฮ์ หรือซูเราะฮ์ ลัมยะกุน เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ดังนี้ :

1. ท่าทีของอะฮ์ลุลกิตาบที่มีต่อศาสน์ของมุฮัมมัด คือลัทธิลอสู่อะลัยฮิวะซัลลัม
2. เรื่องความบริสุทธิ์ใจในการอิวาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ญิลละวะอะลา
3. ชะตากรรมของทุกคนที่มีความสุข และผู้ที่มีความทุกข์ในโลกอาคิเราะฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึง พวกเขาและผู้ศรัทธา และท่าทีของพวกเขาที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัทธิลอสู่อะลัยฮิวะซัลลัม หลังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขาและรัศมีของมันได้ฉายแสงออกมา และหลังจากที่พวกเขาได้รู้ถึงคุณลักษณะของท่านนะบี ผู้ถูกส่งมาในยุคสุดท้ายนี้ พวกเขาได้เฝ้าคอยการมาปรากฏตัวของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัทธิลอสู่อะลัยฮิวะซัลลัม ครั้นเมื่อท่านรอซูลคนสุดท้ายได้ถูกส่งมาแล้ว พวกเขา ก็ปฏิเสธการเป็นรอซูลของท่าน พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาและต่อต้าน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงรากฐานสำคัญของการศรัทธา คือการบริสุทธิ์ใจในการทำอิวาดะฮ์แต่อัลลอฮ์ผู้สูงส่งผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งทุกๆ ศาสนาถูกใช้ให้ปฏิบัติเช่นนั้น โดยให้การรำลึกถึงพระองค์ ความมุ่งหมายและการมุ่งหน้าเข้าหาพระองค์ในทุกคำพูด การกระทำและการปฏิบัติ มีความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระพักตร์อันทรงเกียรติของพระองค์

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงชะตากรรมของผู้กระทำความผิด คือมนุษย์ที่ชั่วช้า ยิ่งจากพวกปฏิเสธศรัทธาที่เป็นชาวอะฮ์ลุลกิตาบ และพวกมุชริกีน และการอยู่ในนรกอัลญะฮีมอย่างตลอดกาลของพวกเขา และชะตากรรมของบรรดามุอฺมิน เจ้าของตำแหน่งอันสูงส่งคือมนุษย์ที่ดีเยี่ยม และการพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อันบรมสุขพร้อม

กับบรรดานะบี บรรดาผู้ยึดมั่นในความสัตย์ บรรดาผู้ตายชะฮีดและบรรดาคน
ศอและฮ์ ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในความจงรักภักดีและความบริสุทธิ์ใจของพวก
เขาแต่พระเจ้าแห่งสากลโลก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุลกิตาบ และพวกบูชางีเจ็ดนั้นจะไม่หลุดพ้นจาก (หลักศรัทธาของพวกเขา) จนกว่าจะได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา
2. คือรอฮูลคนหนึ่งจากอัลลอฮ์เพื่ออ่านคัมภีร์อันบริสุทธ์
3. ในคัมภีร์นั้นมีบัญญัติอันเที่ยงตรง¹
4. และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ (อะฮ์ลุลกิตาบ) นั้น มิได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากที่ได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว²
5. และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใด นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด

لَتَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾

وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ﴿٥﴾

¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอฮูลของพระองค์ ที่เป็นพวกอะฮ์ลุลกิตาบที่มาจากพวกยะฮูดและนะศรอ และพวกมุชริกีนที่บูชางีเจ็ดและรูปปั้นนั้น พวกเขาจะไม่แยกออกหรือสิ้นสุดจากหลักศรัทธาของพวกเขาคือการปฏิเสธศรัทธา จนกว่าจะมีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา คือการส่งท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม มาเป็นรอฮูลคือถูกส่งมาจากอัลลอฮ์ ตะลาฮา เพื่ออ่านคัมภีร์อันบริสุทธ์จากความจริงแก่พวกเขาโดยอ่านแบบท่องจำ เพราะท่านนะบี คือลลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น อิบนุ อับบาสกล่าวว่าเป็นคัมภีร์อันบริสุทธ์จากความเท็จ การสงสัย การทวนไขว้หลอก และการหลงทาง และในคัมภีร์นั้นมีบทบัญญัติที่เที่ยงตรงไม่คดเคี้ยว เปิดเผยความจริงให้เป็นที่ประจักษ์จากความเท็จ

² คือพวกยะฮูดและพวกนะศรอมิได้แตกแยกกันในเรื่องการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม เว้นแต่หลังจากได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา ที่บ่งชี้ถึงความเป็นลัจจะแห่งศาสนของท่าน และการเป็นรอฮูลของท่านก็ได้มีกล่าวไว้ในคัมภีร์ของพวกเขา

และจ่ายชะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอัน
เที่ยงธรรม¹

6. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุล-
กิตาบ และบุชาเจวีตนั้นจะอยู่ในนรกญะฮันนัม
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล ชน
เหล่านั้นพวกเขาเป็นมมุษยที่ชั่วช้ายิ่ง²

7. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความ
ดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นมมุษยที่
ดียิ่ง

8. การตอบแทนของพวกเขา ณ ที่พระเจ้าของ
พวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร
ณ เบื้องล่างของม้าน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล อัลลอฮ์
ทรงปิติต่อพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีใน
พระองค์ นั่นคือสำหรับผู้ที่กลัวเกรงพระเจ้า
ของพวกเขา³

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ
هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ
هُمْ خَيْرٌ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ لِمَنْ حَسِبَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

¹ และโดยที่พวกเขามีได้ถูกใช้ให้กระทำสิ่งอื่นใดในคัมภีร์อัลเตวารอด และอัลอินญิล เว้นแต่ให้เคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว โดยเป็นผู้สุจริตมั่นในศาสนาของพระองค์ แต่พวกเขาได้บิดเบือนและเปลี่ยนแปลง
แล้วพวกเขา ก็เคารพสักการะบาบหลวง และนักบุญของพวกเขา และให้พวกเขาหันห่างออกจาก
การยึดมั่นในศาสนาอื่น ๆ และผินหน้าเข้าสู่ศาสนาอิสลาม ดำรงมั่นอยู่ในศาสนาของนะบีอิบรอฮีม
ศาสนาอันบริสุทธิ์ ซึ่งนะบีคนสุดท้ายนำมา และให้พวกเขาดำรงละหมาด บริจาคทาน ชะกาต ดังกล่าว
มาแล้วนั่นคือศาสนาอันเที่ยงธรรมศาสนาอิสลาม

² บรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอาน และการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลัลลอะฮ์อะลียะฮ์ซะลิม ซึ่งเป็นชายะฮ์ฮุด
ชาวนะศอรอและพวกบุชาเจวีต ชนเหล่านั้นทั้งหมดในวันกียามะฮ์จะอยู่ในนรกญะฮันนัม และพำนักอยู่
ในนั่นตลอดกาล พวกเขาจะไม่ได้ออกมาและจะไม่ตาย ชนเหล่านั้นเป็นมมุษยที่ชั่วช้าที่สุด

³ บรรดาผู้ศรัทธาที่มีคุณลักษณะสองประการคือ มีการศรัทธาและกระทำความดี ชนเหล่านั้นเป็นมมุษย
ที่ดียิ่ง ส่วนการตอบแทนของพวกเขาในวันอาคีเราะฮ์ พวกเขาจะได้เข้าไปสู่สวนสวรรค์อย่างถาวรจะ
ไม่ตายและไม่ออกจากสวนสวรรค์ ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยแก่พวกเขาในการที่พวกเขาได้
กระทำความดี และมีความจงรักภักดี และพวกเขาก็ปิติยินดีที่พระองค์ทรงประทานความดีและได้รับ
เกียรติ การตอบแทนเช่นนั้นสำหรับผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์

(๙๙) ซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์

ซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ แต่ในสำนวนของซูเราะฮ์คล้าย คลึงซูเราะฮ์ มัจก็ยะฮ์ เพราะในซูเราะฮ์มีการกล่าวถึงความน่ากลัวและความรุนแรง ของวันกียามะฮ์ ในที่นี้กล่าวถึงความหวั่นไหวและการสั่นสะท้านซึ่งจะเกิดขึ้นในยาม อวสาน โดยที่สิ่งก่อสร้างที่สูงตระหง่านจะถูกกระแทก และภูเขาที่สูงทุกหนแห่งก็จะ พังทลายลงอย่างราบคาบ สิ่งที่น่าประหลาดและน่าฉงนสนเท่ห์แก่มนุษย์จะเกิดขึ้น เช่นแผ่นดินระบายสิ่งที่อยู่ข้างในออกมาเช่น คนตาย และทรัพย์สินที่มีค่า คือทอง เงินและแร่ธาตุต่าง ๆ และมันจะเป็นพยานแก่มนุษย์ทุกคนที่ได้กระทำไว้ โดยจะ กล่าวว่ ท่านได้กระทำสิ่งนี้ไว้ในวันนั้น ฯลฯ ทั้งหมดนี้คือความมหัศจรรย์ของวัน ที่น่าสะพรึงกลัว นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการแยกย้ายของมนุษย์จากทุ่งมะฮ์ซัรไปยัง สวรรค์หรือนรก และแบ่งแยกมนุษย์ออกเป็นจำพวกต่าง ๆ คือ คนที่มีความทุกข์ และคนที่มีความสุข

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อแผ่นดินถูกทำให้ไหวอย่างสั่นสะท้านของ
มัน
2. และเมื่อแผ่นดินได้ระบายของหนักของมัน
ออกมา¹
3. และมนุษย์จะกล่าวว่า เกิดอะไรขึ้นแก่มัน
เล่า²
4. ในวันนั้นมันจะบอกข่าวคราวของมัน
5. ว่าแท้จริงพระเจ้าได้มีบัญชาแก่มัน³
6. ในวันนั้นมนุษย์จะกระจายออกมาเป็นหมู่ๆ
เพื่อพวกเขาจะถูกให้เห็นผลงานของพวกเขา⁴

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَعْيَارَهَا

يَأْتِي رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا

لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ

¹ เมื่อแผ่นดินได้เคลื่อนไหวและสั่นสะท้านอย่างรุนแรงอันเนื่องมาจากได้เกิดวันกียามะฮ์ขึ้นแล้ว มันจะไม่สงบและระงับการสั่นสะเทือนจนกว่าจะได้ระบายสิ่งของหนักๆ เช่น ชุมทรัพย์ที่ถูกสะสมไว้ และคนตายออกมา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้หมายถึงว่าการเป่าสังข์ครั้งแรกได้เกิดขึ้นแล้ว

² เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้น มนุษย์จะถามออกมาด้วยความประหลาดใจว่า เกิดอะไรขึ้นแล้ว เพราะเป็นการสั่นสะเทือนครั้งยิ่งใหญ่ สำหรับมนุษย์ที่ถามคำถามขึ้นเช่นนี้ เป็นมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันกียามะฮ์ ส่วนมนุษย์ผู้ศรัทธาย่อมทราบดีถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งจากการศรัทธาของเขา

³ ในวันอันยากลำบากนั้น แผ่นดินจะบอกข่าวคราวของมนุษย์ทุกคนที่กระทำความดีหรือความชั่วไว้บนผืนแผ่นดิน ทั้งนี้เพราะพระเจ้าของมันเป็นทรงอนุเมตตาให้มันบอกข่าวคราวที่ได้เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ มันจะร้องเรียนผู้ที่ฝ่าฝืนและกระทำความผิด และมันจะขอบคุณผู้กระทำความดีและผู้จงรักภักดีและสรรเสริญการกระทำของเขา

⁴ ในวันนั้นมนุษย์ทั้งมวลจะกลับจากสภาพที่สำหรับการชำระสะสางบัญชีโดยกระจายออกมาเป็นหมู่ๆ เพื่อจะได้เห็นผลงานของแต่ละคนสำหรับพวกที่เดินออกไปทางขวาก็จะเดินไปเข้าสวนสวรรค์ ส่วนผู้ที่เดินออกทางซ้ายก็จะเดินเข้าสู่ญะฮันนัม

7. ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี
เขาก็จะเห็นมัน

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾

8. ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี
เขาก็จะเห็นมัน¹

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

¹ ดังนั้นผู้ใดที่กระทำความดีเอาไว้มีน้ำหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะพบมันในสมุดบันทึกของเขาเพื่อได้รับการตอบแทนในวันกียามะฮ์สำหรับผู้ที่กระทำความชั่วมีน้ำหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะได้พบมันในสมุดบันทึกของเขา เพื่อแก่การตอบแทนเช่นกัน ทั้งนี้เป็นการสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงหลงลืมจากการกระทำของมนุษย์ไม่ว่าจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ตาม ซึ่งตรงกับคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอยู่ดิรรมแม้มีน้ำหนักเท่าละอองธุลี” (อันนิซาอ์ 40)

(100) ซูเราะฮ์ อัลอาติยาต

AL-ATIYAT

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 11 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอาติยาต

ซูเราะฮ์ อัลอาติยาต เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงม้าของบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ (มุญาฮิดีน) ขณะที่มันจู่โจมเหล่าศัตรู แล้วขณะที่มันก้าวเท้าวิ่งออกไปอย่างรวดเร็วจะได้ยินเสียงอย่างแรง และขณะที่กีบเท้าของมันตีกับหินก็จะเกิดประกายไฟออกมา ทำให้ฝุ่นตลบคลุ้ง ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยม้าที่วิ่งหอบฮัก ๆ ขณะที่มันจู่โจมศัตรูเป็นการแสดงออกซึ่งเกียรติและความดีของมัน ณ ที่อัลลอฮ์ โดยที่มนุษย์นั้นเป็นผู้เฝ้ารอคอยต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขา ไม่ยอมรับการมีบุญคุณและความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเขา ทั้งนี้เขาได้ประกาศการเฝ้ารอน และการปฏิเสธการมีบุญคุณของพระองค์ด้วยการกระทำของเขาและคำพูดของเขา นอกจากนี้ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงการรักทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายของเขา ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการประกาศว่า ทางกลับของมนุษย์นั้นยอมไปหาอัลลอฮ์เพื่อการชำระและการตอบแทน ทรัพย์สินสมบัติและเกียรติยศชื่อเสียงจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดเลยให้แก่เขา แต่การกระทำความดีเท่านั้นที่จะช่วยเหลือเขาได้

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยม้าที่ส่งเสียงหอบขณะวิ่ง
2. แล้วด้วยม้าที่กีบเท้าของมันดีกับหินจนเกิดประกายไฟ
3. แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า
4. แล้วมันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น
5. แล้วมันได้บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น¹
6. แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา²
7. และแท้จริงเขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน³

وَالْعَادِيَاتِ صَبَاحًا

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

فَأَثَرُنَّ بِدُغْبَا

فَوَسَّطَنَّ بِهِ جَمْعًا

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยม้าที่ได้ร่วมเข้าต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์โดยที่มันวิ่งเข้าสู่สมรภูมิ และมีเสียงหอบอึก ๆ เพราะความเหนื่อยของมัน และด้วยม้าที่วิ่งอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งมีประกายไฟออกมาจากกีบเท้าของมันเพราะดีกับพื้นดินหรือหินขณะที่กำลังวิ่ง และด้วยม้าที่เข้าสู่โจมตีศัตรูในยามเช้าตรู่ก่อนดวงอาทิตย์จะขึ้น ในพฤติกรรมของม้า 3 ประเภทดังกล่าว มันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งเพราะการวิ่งอย่างรวดเร็วของมัน ณ สถานที่ที่มันได้ปฏิบัติการอยู่ ขณะที่มันวิ่งนั้นมันได้บุกทะลวงเข้าไปในท่ามกลางหมู่ศัตรูในสมรภูมิ ในการสาบานของพระองค์เช่นนี้เป็นการให้เกียรติแก่ม้าที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในแนวทางของอัลลอฮ์

² คือมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณต่อความโปรดปรานของพระเจ้าของเขา เมื่อประสบเคราะห์กรรมก็จะบ่นไม่รู้จักจบสิ้น แต่เมื่อได้รับความโปรดปรานก็ได้กล่าวถึงหรือขอบคุณต่อผู้มีพระคุณต่อเขา

³ ในการนี้เขาก็เป็นพยานและรู้เห็นถึงการเนรคุณของเขาโดยที่เขาไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้เพราะมันเป็นข้อเท็จจริงซึ่งเป็นที่ประจักษ์แจ้งโดยทั่วไป

8. และแท้จริง เขามีความหวงแหนเพราะรักใน
ทรัพย์สินสมบัติ¹

وَأِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

9. เขาไม่รู้ดอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝัง
ศพถูกให้ฟื้นขึ้นมา

﴿٩﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

10. และสิ่งที่อยู่ในหัวอกถูกเผยออก²

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

11. แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้นทรง
ตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน³

﴿١١﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

¹ และมนุษย์นั้นมีความรักใคร่และหวงแหนในทรัพย์สินสมบัติและชอบที่จะสะสมมัน ส่วนในการทำอิบาตะฮ์ และการขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ก็มีเปอร์เซ็นต์น้อยมากและเกียจคร้านที่จะกระทำ

² มนุษย์คนใดผู้ที่ไม่รู้ดอกหรือว่าสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพจะถูกให้ฟื้นขึ้นมา และบรรดาคนตายก็จะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และสิ่งที่อยู่ในทรวงอกเช่นความลับและสิ่งที่ถูกปกปิดเอาไว้ก็จะถูกนำมาเปิดเผยให้เป็นประจักษ์แก่สายตา

³ ในวันกียามะฮ์พระเจ้าของพวกเขาทรงรอบรู้ทุก ๆ สิ่งที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้ และจะทรงตอบแทนแก่พวกเขาตามผลงานที่พวกเขาได้กระทำไว้อย่างยุติธรรมที่สุด

(101) ซูเราะฮ์ อัลกอรียะฮ์

سورة القارعة

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 11 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกอรียะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลกอรียะฮ์เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่กล่าวถึงวันกิยามะฮ์และความน่ากลัวของมัน และสิ่งที่จะเกิดขึ้น เช่นเหตุการณ์ต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่และน่าหวาดกลัว อาทิการออกมาของมนุษย์จากอุบรู การแพร่กระจายของพวกเขาในวันอันน่ากลัวนั้นเสมือนกับแมลงเม่าที่บินกระจายว่อนไปทั่วทุกหนทุกแห่งเดินไปเดินมาอย่างไม่เป็นระเบียบ เพราะความมั่งงวยและความตกใจของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการระเบิดของภูเขาและการกระจายว่อนของมัน จนกระทั่งกลายเป็นเสมือนชนสัตว์ที่ปลิวว่อนอยู่ในอากาศ หลังจากที่มันแข็งตัวมันคงอยู่บนแผ่นดิน มีการเปรียบเทียบระหว่างมนุษย์กับภูเขา ทั้งนี้เป็นการเตือนให้ตระหนักถึงผลของอัลกอรียะฮ์ที่เกิดขึ้นแก่ภูเขา จนกระทั่งกลายเป็นชนสัตว์ที่ปลิวว่อนอยู่ในอากาศ แล้วจะเกิดอะไรขึ้นแก่สภาพของมนุษย์ในวันแห่งความยากลำบากนั้น

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงตราฮ์ ซึ่งจะชั่งการทำงานของมนุษย์ มนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 จำพวก คือบรรดาผู้มีความสุขและบรรดาผู้มีความทุกข์ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความหนักและความเบาของตราฮ์ ซูเราะฮ์ถูกขนานนามว่า "อัลกอรียะฮ์" เพราะมันจะเคาะจิตใจและการฟังให้ตระหนักถึงความหายนะที่จะเกิดขึ้น

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. อัลกอริอะฮ์
2. อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร
3. และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร¹
4. วันที่มนุษย์จะเป็นเช่นแมลงเม่าที่กระเจยว่อน
5. และบรรดาภูเขาคือจะเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน²
6. ส่วนผู้ที่ตราฐูของเขาหนัก
7. เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก³

الْقَارِعَةُ ①

مَا الْقَارِعَةُ ②

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ③

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

الْمَبْتُوثِ ④

وَتَكُونُ الْجِبَالُ

كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ⑤

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑥

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑦

¹ อัลกอริอะฮ์ คือวันกิยามะฮ์ มันเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่และร้ายแรงยิ่งขึ้นไม่มีใครคาดฝันและคิดไม่ถึง มันเป็นเหตุการณ์ที่เกินกว่าจะวาดภาพว่า อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเรื่องของอัลกอริอะฮ์ในความน่ากลัวของมันจะมีผลแก่จิตใจอย่างไร เพราะมันมิใช่จะเป็นสิ่งที่น่ากลัวแก่จิตใจเท่านั้น แต่ทว่ามันมีผลกระทบถึงจักรวาลทั้งหลาย เช่น ชั้นฟ้าทั้งหลายจะแตกแยกออกจากกัน แผ่นดินจะสั่นสะท้าน ดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกมัวดับแสงลง

² เหตุการณ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นขณะที่มนุษย์ออกมาจากหลุมฝังศพของพวกเขาในสภาพที่ตกใจ สภาพของพวกเขาเหมือนกับแมลงเม่าที่บินกระเจยว่อนไปทุกทิศทุกทาง หรือคล้ายกับฝูงต๊กแตนที่บินมาเป็นระลอกแล้วระลอกเล่า และอีกภาพลักษณ์หนึ่งก็คือภูเขาจะแตกทลายกลายเป็นผุยผงคล้ายชนสัตว์ที่ปลิวว่อนกระเจย การที่น้ำหนักของเขาหนักมากแล้วเปรียบเทียบกับสภาพของมนุษย์นั้น ก็เพื่อเป็นการเตือนให้ตระหนักว่าสภาพของอัลกอริอะฮ์นั้นเป็นผลให้บรรดาภูเขาคือต้องกลายเป็นเช่นนั้น แล้วมนุษย์เล่าจะมีสภาพเป็นเช่นใด

³ สภาพของมนุษย์ในวันนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 สภาพคือ ผู้ที่มีความทุกข์และผู้ที่มีความสุข กล่าวคือผู้ที่ตราฐูแห่งความดีของเขาหนัก เขาก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างผาสุก อยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาล

8. และส่วนผู้ที่ตราซู่ของเขาเบา

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

9. ที่พำนักของเขาก็คือเหวลึก (ฮาวียะฮ์)¹

فَأَمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾

10. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเหวลึกคือ
อะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾

11. คือไฟอันร้อนแรง²

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

¹ ส่วนผู้ที่ตราซู่แห่งความชั่วของเขาหนักกว่าความดีหรือไม่มีความดีเลย ที่พำนักหรือทางกลับหรือบ้าน
ปลายของเขาก็คือนรกญะฮันนัม คือฮาวียะฮ์หรือเหวลึกกันบัง

² ฮาวียะฮ์เป็นชื่อหนึ่งของนรก ที่มีชื่อเช่นนี้ก็เพราะความลึกที่มีระยะทางไกลมากของมัน ฮาวียะฮ์หรือ
เหวลึกนั้นเจ้ามีความรู้ในเรื่องของมันอย่างไรบ้าง คำตอบก็คือ นรกญะฮันนัมที่มีไฟเผาไหม้อย่างร้อน
แรงที่สุด ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองเราให้ห่างไกลจากมันด้วยความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์
ด้วยเทอญ

(102) ซูเราะฮ์ อัดตะกาซุร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัดตะกาซุร

ซูเราะฮ์ อัดตะกาซุร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงการพะวงของมนุษย์อยู่กับสิ่งยั่วยวนต่างๆ ของการดำเนินชีวิต และการแข่งขันกันเพื่อรวบรวมสิ่งไร้สาระหาประโยชน์อะไรไม่ได้ของโลกดุนยา จนกระทั่งความตายมาพลัดพรากเอาความเพลิดเพลินของพวกเขาไปเสีย และมันได้มาเยือนพวกเขาโดยฉับพลันไม่รู้สีกตัว และมันก็ได้โยกย้ายพวกเขาจากบ้านพักไปสู่กุบูร

ซูเราะฮ์นี้ได้เตือนซ้ำ การห้ามปรามและการเตือน ทั้งนี้เพื่อเป็นการขู่สำหรับมนุษย์ และเตือนพวกเขาให้สำนึกถึงความผิดของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาพะวงอยู่กับสิ่งที่จะสูญเสียไปมากกว่าสิ่งจะอยู่คงกับพวกเขา “เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้ แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงภัยพิบัติต่างๆ และสิ่งที่น่าหวาดกลัว ซึ่งพวกเขาจะได้พบในวันอาคิเราะฮ์ ซึ่งในวันนั้นจะไม่มีใครผ่านพ้นหรือรอดพ้นไปได้นอกจากมุอฺมินผู้ศรัทธาซึ่งได้กระทำเอาไว้

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่ออวดอ้าง ได้ทำให้
พวกเขาผลิตเพลิน
2. จนกระทั่งพวกเขาได้เข้าไปเยือนหลุมฝังศพ¹
3. เปล่าเลย พวกเขาจะจะได้รู้
4. แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะจะได้รู้²
5. มิใช่เช่นนั้น ถ้าพวกเขาได้รู้อย่างแท้จริง
แล้ว³
6. แน่نون พวกเขาจะเห็นไฟที่สุกโชน

أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

لَرَأَوْتُمْ أَسْفَلَ سَوَابِقِ النَّارِ

¹ การสะสมทรัพย์สมบัติลูกหลานและพลพรรคเพื่อใช้ในการอวดอ้าง หรืออวดกันหรือเป็นเครื่องเขิดหน้าชูตาได้ทำให้พวกเขาผลิตเพลินหรือหลงลืมจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และจากการเตรียมตัวเพื่อโลกอาคิเราะฮ์ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มาจู่ใจพวกเขาและได้นำไปยังหลุมฝังศพเมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้รู้สึกตัว แต่มันได้สายไปเสียแล้ว

² เป็นการขูและเตือนสำทับมิให้ผลิตเพลินกับสิ่งไร้สาระหาประโยชน์อะไรได้ แล้วพวกเขาจะได้อะไรถึงบ้านปลายแห่งการไม่รู้และการกระทำที่ไม่ถูกครรถ้อง อิบนุ อับบาสให้ความหมายในสองอายะฮ์ที่ว่า “เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไรที่จะประสพแก่พวกเขาจากการลงโทษในหลุมฝังศพแล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไรในโลกอาคิเราะฮ์เมื่อการลงโทษได้ประสพแก่พวกเขา

³ จงระวังตัวไว้ หากพวกเขาได้รู้อย่างแท้จริงปราศจากข้อสงสัยใดๆ แล้ว การสะสมสิ่งต่างๆ ดังกล่าวก็จะไม่ทำให้พวกเขาผลิตเพลินอยู่กับเรื่องของโลกดุนยาจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ หรือดังเช่น ท่านนบีมุฮัมมัดจะกล่าวถึงท่านซุัยบะฮ์ว่า “หากพวกเขาได้รู้ในสิ่งที่ฉันรู้ พวกเขาจักจะหัวเราะแต่น้อยและร้องไห้อย่างมาก”

7. แล้วแน่นอนพวกเขาจะได้เห็นมันด้วยสายตา
ที่แน่ชัด¹

ثُمَّ لَرَوْنَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

8. แล้วในวันนั้นพวกเขาจะถูกสอบถามเกี่ยวกับ
ความโปรดปรานที่ได้รับ (ในโลกดุนยา)²

ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

¹ ขอยืนยันว่าพวกเขาจะได้เห็นไฟที่ลุกโชน ด้วยสายตาของพวกเขาอย่างชัดเจน และแน่นอนในวัน
กียามะฮ์ คนมุชริกจะเห็นมันและจะถูกเผาไหม้ ส่วนคนมุอ์มินจะเห็นมัน และอัลลอฮ์ ตะอาลาจะให้เขา
รอดพ้นจากมัน

² ในโลกอาคิเราะฮ์พวกเขาจะถูกสอบถามถึงความโปรดปรานที่ได้รับในโลกดุนยา เช่น ความปลอดภัย
ความสุขสมบูรณ์ และสิ่งอื่นๆ ซึ่งเป็นที่ปิติยินดีแก่พวกเขา เช่น อาหารการกิน เครื่องดื่ม ยานพาหนะ
และที่อยู่อาศัย

(103) ซูเราะฮ์ อัลอัศร

سورة العصر

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 3 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอัศร

ซูเราะฮ์ อัลอัศร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซูเราะฮ์ได้มาในรูปแบบที่สั้นแต่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อชี้แจงสาเหตุแห่งความสุขและความทุกข์ของมนุษย์ และความสำเร็จของเขาในชีวิตนี้หรือการขาดทุนและความวิบัติของเขา

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยกาลเวลา ซึ่งเป็นเวลาที่ชีวิตของมนุษย์จะสิ้นสุดลง และสิ่งที่ในกาลเวลานั้นมีความแปลกประหลาดมากมายหลายชนิด และบทเรียนมากมายที่ชี้บ่งถึงเดชะนุภาพและปรีชาญาณของอัลลอฮ์ โดยที่ชนิดของมนุษย์นั้นอยู่ในสภาพการขาดทุนและลดหลั่นอยู่เสมอ เว้นแต่ผู้ที่มีคุณลักษณะ 4 ประการ คือ การอิमानหรือศรัทธา และการกระทำความดี และการตักเตือนในสิ่งที่เป็นสัจธรรม และการตักเตือนกันให้มีความอดทนซึ่งเป็นมูลฐานของความดีความประเสริฐ และเป็นรากฐานของศาสนา ด้วยเหตุนี้ อิมามซาฟิอีย์ รอฮิมะฮ์ลลอฮ์ ได้กล่าวไว้ว่า “หากอัลลอฮ์ไม่ประทานสิ่งอื่นนอกจากซูเราะฮ์นี้ ก็จะเป็นการพอเพียงสำหรับมนุษย์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. ขอสาบานด้วยกาลเวลา¹
- 2. แท้จริงมนุษย์นั้น อยู่ใน การขาดทุน²
- 3. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และดักเตือนกันและกันในเรื่องที่เป็น สัจธรรม และดักเตือนกันและกันให้มีความมอดทน³

وَالْعَصْرِ ١

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ٢

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ٣

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยกาลเวลาอัลอัสร คือกาลเวลาทั้งหมด เวลากลางวัน กลางวัน เช้า เย็น และกาลเวลาที่มีทั้งสิ่งแปลกประหลาด และสิ่งที่เป็นบทเรียน และข้อคิดต่าง ๆ ก้อดาคะฮ์กล่าวว่า อัลอัสรคือยามสุดท้ายของเวลากลางวัน พระองค์ทรงสาบานด้วยเวลาอัลอัสร เช่นเดียวกับที่พระองค์ ทรงสาบานด้วยเวลาอัญญา เพราะในเวลาทั้งสองเป็นการยืนยันถึงเดชานุภาพของพระองค์ และเป็นข้อเตือนสติที่ดี

² คือมนุษย์นั้นอยู่ในสภาพที่ขาดทุนและหายนะ เพราะเขามีชีวิตอยู่ในความยากลำบาก และเมื่อตายไป ก็จะไปอยู่ในนรก ดังนั้นเขาจึงขาดทุนทุกอย่างแม้กระทั่งชีวิตของเขาที่อยู่ในทรงอกของเขา

³ เว้นแต่บุคคลที่มีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ เป็นผู้ศรัทธา กระทำความดี สั่งเสียกันในเรื่องสัจธรรม และสั่งเสียกันให้มีความมอดทน บุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวเป็นผู้ประสพชัยชนะหรือได้รับความสำเร็จ เพราะพวกเขาอมเสียสละสิ่งที่ไม่มีความค่า หรือยอมแลกเปลี่ยนความใคร่ใฝ่ต่ำที่อยู่ใกล้มือด้วยความดีที่อยู่ยงคงถาวร และดักเตือนหรือสั่งเสียซึ่งกันและกัน ในสิ่งที่เป็นสัจธรรม ซึ่งเป็นความดีทั้งหมด เช่นการศรัทธา การเชื่อมั่น การเคารพภักดีต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี และดักเตือนหรือสั่งเสียซึ่งกันและกันให้มีความมอดทนต่อความยากลำบาก การปฏิบัติดีเป็นการจงรักภักดี และการละทิ้งไม่ปฏิบัติสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม

(104) ซูเราะฮ์ อัลฮุมะซะฮ์

AL-HUMAZA

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 9 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮุมะซะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลฮุมะซะฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซึ่งได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่นินทาใส่ร้ายผู้อื่น และทำลายเกียรติยศของผู้อื่น ด้วยการใส่ร้ายป้ายสี ถูกเหยียดหยามเยาะเย้ย และดูหมิ่นดูแคลน ว่าเป็นเสมือนบรรดาผู้เฒ่าเฒ่าปัญญา

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ได้ประณามบรรดาผู้ที่ทำกิจกรรมเพื่อรวบรวมทรัพย์สินสมบัติ และสะสมโภคทรัพย์ประหนึ่งว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อย่างจริงจังในโลกนี้ และคิดว่าทรัพย์สินสมบัตินั้นจะทำให้พวกเขามีชีวิตอยู่ตลอดไปในโลกดุนยา

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงบั้นปลายของบรรดาผู้นำสงสารผู้กระทำชั่ว โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกที่ลุกไหม้ตลอดเวลา มันจะลุกไหม้ผู้กระทำความผิดและมนุษย์ที่ถูกโยนลงไป therein เพราะมันเป็นอัลฮุญญะมะฮ์ ไฟนรกที่ลุกไหม้ลุกโชนอยู่เสมอ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ความหายนะจงประสบแต่ทุกผู้พินินทาและ
ผู้ใส่ร้ายผู้อื่น
2. ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติและหมั่นนับมันอยู่
เสมอ
3. โดยคิดว่าทรัพย์สมบัติของเขานั้นจะทำให้
เขาอยู่ได้ตลอดไป¹
4. มิใช่เช่นนั้น แน่นอนเขาจะถูกโยนลงไปใน
ไฟนรก (อัลฮุญญะมะฮ์)
5. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า ไฟนรก
(อัลฮุญญะมะฮ์) นั้นคืออะไร²
6. คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน³
7. ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ

وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُمْزَةٍ أُكْرِمَهُ

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

نَارُ اللَّهِ الْمَوْجِدَةُ

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَتَةِ

¹ คือการลงโทษอย่างหนักหน่วงและความวิบัติและความหายนะจงประสบแต่ทุกผู้พินินทา และใส่ร้าย และทำลายเกียรติของผู้อื่น หรือการแสดงอาการด้วยการยกคิ้วหวัดตา ซึ่งเขาได้สะสมและรวบรวมทรัพย์สมบัติอย่างมากมาย และหมั่นนับมันอยู่เสมอ เพราะกลัวว่ามันจะขาดจำนวน ดังนั้นเขาจึงไม่คิดที่จะทำบุญหรือแจกจ่ายไปในทางที่ดีคือในทางของอัลลอฮ์ ในเวลาเดียวกันเขาคิดว่าทรัพย์สมบัติที่เขาได้สะสมมันไว้นั้นจะช่วยให้เขามีชีวิตอยู่ตลอดไปในโลกตุณยานี้

² เปล่าเลยมิได้ เขาจะถูกโยนลงไปในกองไฟ ซึ่งมันจะสวาปามทุกอย่าง สิ่งที่ถูกโยนลงไปในมัน คืออัลฮุญญะมะฮ์ และเจ้ารู้หรือไม่ว่าอัลฮุญญะมะฮ์นั้นคืออะไร

³ มันคือไฟที่อัลลอฮ์ทรงจุดให้มันลุกโชนด้วยบัญชาและความประสงค์ของพระองค์ มันจะไม่เหมือนกับไฟชนิดอื่นๆ เพราะจะไม่มีวันมอดหรือดับเป็นอันขาด มีรายงานอะดิษกล่าวว่า “ไฟนรกถูกจุดขึ้นเป็นเวลาหนึ่งพันปีจนกระทั่งมีสีแสด แล้วมันจะลุกไหม้เป็นเวลาอีกหนึ่งพันปีจนเป็นสีขาว แล้วมันจะลุกไหม้ต่อไปอีกหนึ่งพันปีจนเป็นสีดำ ดังนั้นมันจะเป็นสีดำที่บ”

8. แท้จริงมันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่าง
มิดชิด¹

إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝٨

9. อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด²

فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝٩

¹ โฟนรอกที่ลุกโชนนั้นจะทำให้หัวใจเจ็บปวดและเผาไหม้ ซึ่งจะทำให้พวกเขาอยู่ในสภาพที่ไม่เป็นและ
ไม่ตาย และโฟนรอกนั้นจะลุกไหม้คลุมร่างกายของพวกเขาอย่างมิดชิด ไม่มีแสงหรือลมที่เล็ดลอดไปยัง
พวกเขาได้

² อันเนื่องมาจากอวัยวะทุกส่วนของเขาถูกดึงยึดออกไป ดังนั้นสภาพของเขาเปรียบเสมือนเสาที่สูงชะลูด

(105) ซูเราะฮ์ อัลฟีล

سورة الفيل

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 5 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟีล

ซูเราะฮ์ อัลฟีลเป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่กล่าวถึงเรื่อง “เจ้าของข้าง” ขณะที่พวกเขามุ่งไปเพื่อทำลายล้างอัลกะอับะฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงตอบโต้แผนการของพวกเขาด้วยการสังหารพวกเขาอย่างราบคาบ และทรงคุ้มครองบ้านของพระองค์จากการเข้ายึดครองและการล่องละเมิดของพวกเขา และทรงส่งไฟรพลงมาทำลายกองทัพของ “อับรอฮะฮ์ อัลอัชรีอม” เป็นสองเท่าทวีคูณ คือนกที่หอบก้อนหินก้อนเล็ก ๆ อยู่ที่ขา และจะงอยของมัน แต่ทว่ามันสามารถทำลายและฆ่ายิ่งกว่าลูกกระสุนทำลายเสียอีก จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขาจนหมดสิ้น และนั่นคือเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญ ในปีการเกิดของผู้นำแห่งจักรวาล “มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์” ปีคริสตศักราชที่ 570 และนั่นนับได้ว่าเป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ครั้งยิ่งใหญ่ที่ชี้บ่งถึงความสัจจะแห่งการเป็นนะบีของท่าน ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้าได้
กระทำกับพวกเจ้าของข้างอย่างไร
2. พระองค์มิได้ทรงทำให้แผนการของพวกเขา
สูญสิ้นดอกหรือ¹
3. และได้ทรงส่งนกเป็นฝูง ๆ ลงมาบนพวกเขา
4. มันได้ขว้างพวกเขาด้วยหินที่ทำด้วยดินแข็ง²
5. แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้
ที่ถูก (สัตัว) กิน³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلِيلٍ ۝٢

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِيلٍ ۝٤

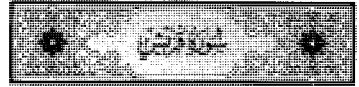
فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥

¹ คือเจ้าไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกระทำกับเจ้าของข้างคือ "อับรอฮะฮ์ อัลอัซรือม" กษัตริย์เยเมนอย่างไร ซึ่งอับรอฮะฮ์ ได้ยกกองทัพข้างมาเพื่อทำลายอัลกะอูบะฮ์ โดยได้สร้างบ้านขึ้นหลังหนึ่งเพื่อจะทดแทนอัลกะอูบะฮ์ แล้วให้ชาวอาหรับมุ่งหน้าไปสู่บ้านของอัลลอฮ์ที่เยเมน เพื่อการทำฮัจญ์ ในเวลาเดียวกันก็มีจุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจ ดังนั้นพระองค์จึงทำลายแผนการของพวกเขาในการที่จะเปลี่ยนแปลงสถานที่การทำฮัจญ์ในเยเมนให้สูญสลายไป

² ทั้งนี้ด้วยการส่งนกมาเป็นฝูง ๆ นกทุก ๆ ตัวจะมีก้อนหินเล็ก ๆ 3 ก้อน ก้อนหนึ่งจะคาบอยู่ที่จะงอยปากของมัน อีกสองก้อนอยู่ที่ขาทั้งสองข้าง แล้วฝูงนกนั้นก็ทิ้งก้อนหินแต่ละก้อนลงมา เพื่อทำลายล้างพลพรรคของอับรอฮะฮ์ให้ราบคาบไป ก้อนหินแต่ละก้อนนั้นเปรียบเสมือนลูกกระสุนปืนที่ยิงเจาะเข้าไปในเรือนร่างของทหารแต่ละคน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ตรงกับปีที่ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิอะซัลลัมเกิด

³ แล้วพระองค์ทรงทำให้บรรดาทหารเหล่านั้นเป็นเช่นใบไม้ถูกพายุพัดพาเอาไปเพื่อให้สัตว์ต่าง ๆ กินเป็นอาหาร เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นการบ่งชี้ถึงการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกย่องให้เกียรติแก่อัลกะอูบะฮ์ และทรงโปรดปรานแก่ชาวกุเรซด้วยการปกป้องให้พ้นจากการระรานของศัตรู

(106) ซูเราะฮ์ กุโรซ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 4 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ กุโรซ

ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ที่มีต่อชาวมักกะฮ์ โดยที่พวกเขามีการเดินทาง 2 ครั้งต่อหนึ่งปี คือการเดินทางในฤดูหนาวไปเยเมน และการเดินทางในฤดูร้อนไปยังประเทศซาม เพื่อทำธุรกิจทางการค้า อัลลอฮ์ทรงยกย่องให้เกียรติแก่ชาวกุเรชด้วยความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ 2 ประการคือ ความโปรดปรานแห่งความปลอดภัยและความสงบสุข และความโปรดปรานแห่งความมั่งมีและความสะดวก ความสบาย

“ดังนั้นจึงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้ (คืออัลกะอับะฮ์) ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ชาวกุเรซ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾

2. เพื่อให้ความคุ้มครองแก่พวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาว (ไปเยเมน) และฤดูร้อน (ไปซาม)¹

لِإِنْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾

3. ดังนั้นจงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด (คืออัลกะอับะฮ์)²

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾

4. ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว³

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

¹ คือการที่อัลลอฮ์ทรงอำนวยการความสะดวกให้แก่ชาวกุเรซนั้นก็เพราะว่า พวกเขามีความเคยชินต่อการเดินทางในฤดูหนาวไปยังประเทศเยเมน และในฤดูร้อนไปยังประเทศซาม โดยที่พวกเขาเดินทางไปเพื่อทำการค้าขาย และได้นำเอาอาหารซึ่งเป็นปัจจัยยังชีพที่สำคัญและเสื่อผ้ามายังประเทศของพวกเขา ในการนี้พวกเขาได้รับความปลอดภัย โดยไม่ประสบภัยอันตรายแต่อย่างใด เพราะชาวบ้านชาวเมืองจะกล่าวกันว่าชนเหล่านั้น (อาหรับกุเรซ) เป็นเพื่อนบ้านของบัยตุลลอฮ์และเป็นพลเมืองที่อาศัยอยู่ในเขตหวงห้าม ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดคิดที่จะทำร้ายชาวอาหรับกุเรซ ทั้งในขณะที่พำนักอยู่ในอาณาบริเวณฮะรออม และในขณะที่เดินทางออกไปทำธุรกิจทางการค้า ยิ่งไปกว่านั้นเมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างบรรดาเจ้าของช้างและพลพรรคของพวกเขาให้ราบคาบไปแล้ว บรรดากษัตริย์และเจ้าเมืองต่างๆ ที่อยู่บริเวณรอบนอกต่างก็ให้เกียรติและยกย่องชาวมักกะฮ์มากยิ่งขึ้น ดังนั้นผลประโยชน์และธุรกิจการค้าของพวกเขาจึงมีมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้นในอายะฮ์ต่อมาจึงกล่าวตักเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงบุญคุณอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขา

² คือให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ผู้ยิ่งใหญ่ พระเจ้าแห่งบ้านอันเก่าแก่หลังนี้ จงให้พวกเขาทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เป็นการขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

³ คือพระเจ้าองค์นี้ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาหลังจากที่พวกเขาได้เคยประสบกับความหิวโหย และทรงให้ความปลอดภัยและความสุขแก่พวกเขา หลังจากที่พวกเขาได้เคยประสบกับความหวาดกลัวมาแล้ว ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในอายะฮ์อื่นที่ว่า “พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราได้ทำเขตหวงห้ามให้เป็นที่ปลอดภัยในขณะที่ประชาชนรอบๆ พวกเขาถูกฆ่าถูกลักพาตัวไป (29:67) “ทั้งนี้ด้วยศิริมงคลการวิงวอนขอพรของท่านนะบีอิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม

(107) ซูเราะฮ์ อัลมาอูน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 7 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมาอูน

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวโดยสรุปถึงมนุษย์ 2 จำพวกคือ

1. ผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ผู้ปฏิเสธต่อวันแห่งการชำระและการตอบแทน

2. คนมุนาฟิกที่ไม่มีเป้าหมายในการกระทำของเขาเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ แต่ต้องการจะรอดอ้างในการกระทำการทำงานของเขาและการละหมาดของเขา

ส่วนจำพวกแรกนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงลักษณะอันน่าเกลียดของพวกเขา เพราะพวกเขาเหยียดหยามเด็กกำพร้าโดยแสดงกริยาและการกระทำที่แข็งกระด้างไม่เรียบร้อยและไม่กระทำความดีเลย แม้กระทั่งเพียงการกล่าวถึงสิทธิของคนยากจนที่ขัดสน ดังนั้นพวกเขาจึงมิได้ทำความดีในการอิบาดะฮ์ต่อพระเจ้าของพวกเขา และมีได้ทำความดีต่อมนุษย์โดยทั่วไป

ส่วนจำพวกที่สองนั้น คือพวกมุนาฟิกุน คือพวกที่ละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา ซึ่งพวกเขามิได้ปฏิบัติละหมาดในเวลาของมัน และพวกเขาได้กระทำไปแต่เพียงรูปแบบ มิได้มีความหมายหรือวิญญานของมันโอ้อวดในการกระทำของพวกเขา ซูเราะฮ์ได้สัญญาบุคคล 2 จำพวกไว้ด้วยความหายนะ และความวิบัติและได้ประณามการกระทำของพวกเขาด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย และสำนวนที่แปลกประหลาด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เห็นแล้วมิใช่หรือผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทน
(ในปรโลก)
2. นั่นก็คือผู้ที่ซบไล่เด็กกำพร้า
3. และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน¹
4. ดังนั้น ความหายนะจะมีแต่บรรดาผู้ทำ
ละหมาด
5. ผู้ที่พวกเขาละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา
6. ผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِاللَّيْلِ ﴿١﴾

فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾

وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾

الَّذِينَ هُمْ بِرِءَاؤِهِمْ ﴿٦﴾

¹ สามอายะฮ์ต้นของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์เนื่องจากอัลอัส อิบน์ วาอัส และอัลวะลิด อิบน์มุซุมีเราะฮ์ และพรรคพวกของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันแห่งการตอบแทนในความดีและความชั่ว ความหมายก็คือ เจ้า (รอซูล) เห็นแล้วมิใช่หรือว่าเขาผู้นั้นที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันแห่งการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮ์ เขาคือผู้ที่ซบไล่ไล่สงเด็กกำพร้าต่อสิทธิของเขา ไม่ยอมให้สิ่งที่เขาสมควรจะได้ เป็นการเหยียดหยามหรือเยอหยิ่งต่อเขา และไม่สนับสนุนและส่งเสริมการให้อาหารแก่ผู้ยากจนขัดสน นอกจากตัวของเขาไม่กระทำเองแล้วก็ยังไม่ให้ผู้อื่นกระทำอีกด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะเขาไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก ซึ่งจะมีการตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีและความชั่วนั้นเอง

7. และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ
(แก่เพื่อนบ้าน)¹

وَيَمْتَعُونَ الْمَاعُونَ

---

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 4-7 ถูกประทานลงมาเพราะพวกมุนาฟิกีนบางคนที่นครอัลมะดีนะฮ์ ดั่งนั้นจึงถือว่า ครั้งแรกของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์ ส่วนครั้งหลังของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาที่นครอัลมะดีนะฮ์ ความหมายคือ ความวิบัติหรือความหายนะหมายถึงทุกหนึ่งในนครจงประสบแต่ผู้ที่ละเลยต่อการทำละหมาดของพวกเขา พวกเหล่านี้เป็นพวกมุนาฟิกีนที่ปล่อยเวลาละหมาดให้ล่วงเลยไปและจะกระทำเมื่อใกล้จะหมดเวลา และพวกเขาจะโอ้อวดในการทำละหมาดของพวกเขาเพื่อให้มนุษย์ยกย่องว่าเขาเป็นคนดี และทำเป็นคนเคร่งครัดในศาสนา เพื่อให้ผู้อื่นว่าเขาเป็นคนมีศักดิ์ศรีความยำเกรง และความหายนะจงประสบแต่ผู้หวงแหนเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ แก่เพื่อนบ้าน เช่น พริก หอม กระเทียม ขวาน ฟ่อน ตะปู ฯลฯ ในอายะฮ์นี้เป็นการห้ามมิให้ตระหนี่ต่อสิ่งของเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ ที่มีคุณค่าเล็กน้อย แต่การให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจและไม่ลำเอียง ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่มีคุณค่ามากมาย

(108) ซูเราะฮ์ อัลเกาะซัร

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 3 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลเกาะซัร

ซูเราะฮ์ อัลเกาะซัร เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ได้กล่าวถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อนะบีของพระองค์ ด้วยการประทานให้แก่ท่านซึ่งความดีอันมากมาย และความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ เช่น “แม่น้ำอัลเกาะซัร” และอื่นจากนี้ที่เป็นความดีอันยิ่งใหญ่ทั่วไป ท่านรอซูลได้เรียกร้องให้ธำรงไว้ซึ่งการละหมาด และเชือดสัตว์พลีเพื่อเป็นการขอบคุณแด่อัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการแจ้งข่าวดีแก่ท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลิม ด้วยการให้ความอภัยแก่ศัตรูของท่าน และได้กล่าวถึงผู้ที่ท่านเกลียดชัง ด้วยการให้ความต่ำต้อยและให้ความอภัยแก่ศัตรูของท่าน และได้กล่าวถึงผู้ที่ท่านเกลียดชัง ด้วยการให้ความต่ำต้อยและการถูกเหยียดหยาม และถูกตัดขาดจากความดีทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ ในขณะที่การกล่าวถึงท่านรอซูลได้ถูกยกขึ้นสูงบนหอคะฮานและมิมบร และชื่ออันประเสริฐของท่านเป็นที่กล่าวขวัญแก่ทุกๆ คน คงอยู่ตลอดไป ชั่วนิจนิรันดร์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. แท้จริงเราได้ประทานอัลเกาะซัรแก่เจ้าแล้ว¹

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾

2. ดังนั้นเจ้าจงสละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและ
จงเชือดสัตว์พลี²

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ ﴿٢﴾

3. แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด³

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

¹ 3 อายาตนี้ถูกประทานลงมาเป็นการเฉพาะแต่ท่านอรุซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลียฮิวะซัลลัม เป็นการ
ปลอบโยนแต่ท่านคือหลังจากบุตรชายของท่านชื่อ อัลกออซีมได้เสียชีวิต อัลอ้าคอบิน วาอ็ลได้กล่าวว่
จงปล่อยเขา (นะบี) เพราะเขาเป็นคนที่ถูกตัดขาดคือ ไม่มีใครที่จะสืบตระกูลต่อไปอีกแล้ว ดังนั้นซูเราะฮ์
นี้จึงถูกประทานลงมาเป็นการตอบโต้แด่อัลอ้าคว่า เขานั้นคือผู้ถูกตัดขาดจากความเมตตาของอัลลอฮ์ถึง
แม้ว่าเขาจะมีบุตรหลานมากมายก็ตาม และเป็นการแจ้งข่าวดีแก่ท่านและประชาชาติของท่าน ด้วยแม่น้ำ
อัลเกาะซัร ซึ่งเป็นแม่น้ำในสวนสวรรค์ ริมฝั่งทั้งสองของแม่น้ำทำด้วยทองคำ ทางน้ำไหลของแม่น้ำทำ
ด้วยไข่มุก เพชร พลอย หับทิม กลิ่นของแม่น้ำมีกลิ่นหอมยิ่งกว่าชะมด และน้ำของแม่น้ำมีรสหวานยิ่ง
กว่าน้ำผึ้ง และมีสีขาวยิ่งกว่าน้ำแข็ง ณ ที่ลานชุมนุมในวันกียามะฮ์นั้น จะมีบ่อน้ำที่มาจากแม่น้ำเกาะซัร
และผู้ที่มีสิทธิ์จะเข้าไปดื่มบ่อน้ำแห่งนั้นคือ บรรดาคนดีของลลอฮ์ที่เป็นประชาชาติของท่านนะบี คือลัลลลอฮุ
อะลียฮิวะซัลลัม

² ดังนั้นด้วยความโปรดปรานอันมากมายที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เจ้านั้นเจ้าจงขอบคุณพระเจ้าของ
เจ้าด้วยการสละหมาด เพื่อพระเจ้าของเจ้าต่อองค์เดียวไม่มีสิ่งใดมาคู่เคียงกับพระองค์ และเจ้าจงอย่า
เชือดสัตว์พลีเพื่อสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นอันขาด และนี่คือบทเรียนเป็นการสอนแก่ประชาชาติของท่าน
อีกนัยหนึ่งด้วย

³ และแท้จริงผู้ที่เกลียดชังเจ้าคือ ศัตรูของเจ้าทุกกาลเวลา และทุกสถานที่นั้น คือผู้ที่ต้อยเกียรติ ผู้ที่ต่ำ
ต้อยและเป็นผู้ที่ถูกตัดขาดจากความเมตตาของอัลลอฮ์

(109) ซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 6 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน

ซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ และพ้นจากการตั้งภาคี และการหลงทาง พวกมุชริกีนได้เรียกร่องท่านรอซูล คืออัลลอฮ์อะลัยฮิอะซาลาม ไปสู่การทำสัญญาสงบศึก และเรียกร่องท่านให้สักการะบูชา บรรดาพระเจ้าของพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งปี และพวกเขาจะเคารพภักดีพระเจ้าของท่านเป็นเวลาหนึ่งปีเช่นกัน ดังนั้นซูเราะฮ์จึงถูกประทานลงมาเป็นการตัดความหวังและความโลภของพวกกุฟฟาร และการชี้ขาดตัดสินข้อขัดแย้งระหว่างบรรดาผู้ศรัทธากับพวกบูชาเจ็ดและรูปปั้น อีกทั้งเป็นการตอบโต้แก่พวกกุฟฟารต่อการนึกคิดที่นำสังเวชทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้อับริดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย
2. ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่
3. และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี
4. และฉันก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี
5. และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี
6. สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน¹

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مِمَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

¹ ทั้ง 6 อายัตของซูเราะฮ์นี้ ถูกประทานลงมาเป็นการตอบโต้ต่อข้อเสนอแนะของพวกมุชริกีนบางคน เช่น อัลละลิต อิบดุล มุหิเราะฮ์และอุมัยยะฮ์ อิบน คอลัฟ ฯลฯ ข้อเสนอแนะนั้นคือให้ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลัม เคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขาพร้อมกับพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งปี และให้พวกเขาเคารพสักการะพระเจ้าของท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลัม พร้อมกับท่านเป็นเวลาหนึ่งปี ทั้งนี้เป็นการปรองดองระหว่างกันและเป็นการสิ้นสุดการขัดแย้งระหว่างกันในทัศนะของพวกเขา ท่านรอซูลคือลลัลลอฮุอะลียฮิวะซัลลัม มิได้ตอบข้อเสนอแนะดังกล่าวแต่ประการใดจนกระทั่งซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมา โดยกล่าวว่า โอ้อับริดาของเราเอ๋ย จงกล่าวแก่บรรดาผู้เสนอแนะผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออะฮียะฮ์ของอัลลอฮ์ และต่อการให้ความเป็นเอกภาพ และบรรดาพวกมุชริกีนที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ว่า ฉันจะไม่เคารพภักดีต่อสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่ในขณะนี้ตามข้อเสนอแนะของพวกท่าน และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีในขณะนี้สิ่งที่ฉันเคารพภักดีอยู่เพราะอัลลอฮ์ทรงกำหนดกฎสภาวะแก่พวกท่านเช่นนั้น และฉันก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีในอนาคตเป็นอันขาด และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่ฉันเคารพภักดีในอนาคตเป็นอันขาด เพราะพระเจ้าของฉันทรงกำหนดให้พวกท่านตายในสภาพของการเป็นกุฟรและชิริกจนกระทั่งพวกท่านจะเข้าสู่นรก เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ในจิตใจของพวกท่าน สภาพของพวกท่าน ความประพฤติน่าเกลียดของพวกท่าน และการงานที่ชั่วช้าของพวกท่าน สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน ฉันจะไม่ปฏิบัติตามแนวทางนั้น และสำหรับฉัน ก็คือศาสนาของฉัน พวกท่านจะไม่ปฏิบัติตามแนวทางของฉัน

(110) ซูเราะฮ์ อันนัศร

เป็นบัญญัติมะตะเนียะฮ์ มี 3 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนัศร

ซูเราะฮ์ อันนัศร เป็นซูเราะฮ์มะตะเนียะฮ์ ที่กล่าวถึงการพิชิตนครมักกะฮ์ ซึ่งทำให้มุสลิมได้รับเกียรติ อิสลามได้แพร่หลายในคาบสมุทรอาหรับและได้ทำลายล้าง การตั้งภาคีและการหลงทางให้หมดสิ้นไป ด้วยการพิชิตครั้งนี้มนุษย์ได้พากันเข้า ในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ ธงของอิสลามได้ถูกยกให้สูงขึ้น ลัทธิแห่งเจ็ดและ รูปปั้นได้อันตรธานสูญหายไป ชาวการพิชิตนครมักกะฮ์ได้มีขึ้นก่อนเหตุการณ์จะ เกิดขึ้น ซึ่งนับได้ว่าเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งถึงการเป็นนะบียอย่างแท้จริงของท่าน ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิต
ได้มาถึงแล้ว¹
2. และเจ้าได้เห็นประชาชนเข้าในศาสนาของ
อัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ²
3. ดังนั้น จงแช่ซ่องศัตรูดีด้วยการสรรเสริญ
พระเจ้าของเจ้า และจงขอภัยโทษต่อพระองค์
เถิด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ
เสมอ³

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَقْوَابًا ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ

كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

¹ สามอายะฮ์ของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในระยะเวลาสุดท้ายของท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม และเป็นสัญญาณบ่งชี้ถึงวาระสุดท้ายของท่านนะบี คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ได้มาถึงเจ้าแล้ว ดังนั้นเจ้าจะได้รับชัยชนะเหนือศัตรูของเจ้าทุกๆ สมรภูมิจึงเจ้าทำสงคราม และการพิชิตได้มาถึงเจ้าแล้ว คือการพิชิตนครมักกะฮ์ และเมืองนี้ได้กลายเป็นเมืองอิสลามหลังจากได้เคยเป็นเมืองกุฟรฺ

² และเจ้าได้เห็นประชาชนที่เป็นชาวเยเมนและชนชาติอื่นๆ เข้าสู่ศาสนาของเจ้าคือ ศาสนาอิสลามเป็นหมู่ๆ ซึ่งแต่ก่อนนี้มีผู้เข้าสู่ศาสนาที่ละคนเพราะความกลัว

³ ดังนั้นเมื่อเจ้าประสบพบเห็นเช่นนี้แล้วก็จงแช่ซ่องศัตรูดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้าเป็นการขอบคุณต่อพระองค์ อันเนื่องมาจากความโปรดปรานแห่งความช่วยเหลือ การพิชิตนครมักกะฮ์ การที่ประชาชนเข้าในศาสนาของเจ้า และการสิ้นสุดศาสนาจอมปลอมของพวกมุชริกีน และจงขอภัยโทษต่อพระองค์เพื่อตัวของเจ้าและประชาชาติของเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างมากต่อปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ทรงรับการเตาบะฮ์ของพวกเขา ทรงอภัยโทษในความผิดของพวกเขา และทรงเอ็นดูเมตตาต่อพวกเขา

(111) ซูเราะฮ์ อัลมะฮัด

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 5 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมะฮัด

ซูเราะฮ์ อัลมะฮัดเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ และมีชื่ออื่นอีกคือซูเราะฮ์ อัลละฮับ และซูเราะฮ์ตีบัต ซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงความพินาศของอะบีละฮับ ศัตรูของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ซึ่งเป็นศัตรูตัวฉกาจของท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลียะฮิวะซัลลัม เขาได้ละทิ้งการงานของเขาและติดตามท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลียะฮิวะซัลลัม เพื่อทำลายการเรียกร้องเชิญชวนของท่าน และปิดกั้นมหาชนมิให้ศรัทธาต่อท่าน ซูเราะฮ์ได้สัญญากับเขาไว้ในวันอาคิเราะฮ์ว่าจะอยู่ในไฟนรกและจะถูกเผาไหม้ และภริยาของเขาก็จะอยู่สภาพเดียวกัน กับได้จัดเตรียมการลงโทษชนิดพิเศษไว้ให้แก่ นางด้วย คือรอบคอของนางจะมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัมคล้องคอ เพื่อดึงลงนรก เป็นการเพิ่มการทรมานและความอับอายให้แก่นางอีกโสดหนึ่งด้วย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. มือทั้งสองของอะบิลละฮับจงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว¹
2. ทรัพย์สินสมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้ชวนชวายเอาไว้นั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย
3. เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน²
4. ทั้งภริยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกพิน
5. ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม³

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ نَّسَمٍ ۝٥

¹ ทั้ง 5 อายาตของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเป็นการตอบโต้แก่อะบิลละฮับ อาของท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ทั้งนี้เนื่องจากว่าเมื่ออายะฮ์ที่ว่า “จงตักเตือนวงศาคณาญาติของเจ้าที่ไกลซิด” จากซูเราะฮ์ อีซซุอะร่อถูกประทานลงมา ท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้ขึ้นไปบนภูเขาค็อศฟาแล้วได้เรียกร้องมหาชนให้มาชุมนุมกัน ครั้นเมื่อประชาชนได้มาชุมนุมล้อมรอบท่านแล้ว ท่านได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “แท้จริงฉันขอเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างแสนสาหัส พวกท่านจงกล่าวคำว่า “ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” คำคำนี้พวกท่านจะครอบครองมีอำนาจเหนือชาวอาหรับและชาวต่างชาติก็จะปฏิบัติตามพวกท่าน” อะบิลละฮับได้กล่าวว่า “ด้วยเหตุนี้แหละหรือที่เจ้าเรียกพวกเรามาชุมนุม ความพินาศจะมีแต่เจ้าตลอดวันนี่” อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานซูเราะฮ์นี้ลงมาเป็นการตอบโต้แก่เขาว่า “มือทั้งสองของอะบิลละฮับจงพินาศและเขาก็พินาศแล้ว” นี่คือประโยชน์การวิงวอน ดังนั้นเขาจึงพินาศและประสบกับความหายนะด้วยการเป็นโรคภัยแรงจันไม่สามารถจะอาบน้ำศพของเขาได้ และเขาก็พินาศแล้วเป็นการบอกเล่าจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ถึงความพินาศของอะบิลละฮับแล้ว

² เมื่ออัลลอฮ์ทรงกริ้วเขาและให้เขาเข้าสู่รณญะฮ์นั้นม ทรัพย์สินสมบัติของเขาและทรัพย์สินเงินทองที่เขาแสวงหาเอาไว้นั้นก็ไม่อาจจะปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษได้ เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกญะฮ์นั้นที่มีไฟลุกโชนชิว

³ ภริยาของเขาคืออุมมูญะมิล ตาเลียข้างหนึ่งก็จะเป็นผู้แบกพินของไฟนรก เพราะนางเป็นผู้ขัดขวางท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยการวางหนามตลอดทางที่ท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ใช้เดินทางไปละหมาดศุบฮ์ ณ มัสยิดอัลฮะรออม และที่คอของนางจะมีเชือกที่ถักด้วยใยอินทผลัมคล้องคอนางอยู่ เพื่อใช้ดึงนางไปสู่รณญะฮ์นั้น

(112) ซูเราะฮ์ อัลอิคลาศ

سورة الإخلاص

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 4 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอิคลาศ

ซูเราะฮ์ อัลอิคลาศเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ญัลละอะละลา พระผู้ทรงเอกะ รวมไปถึงด้วยคุณลักษณะอันสมบูรณ์ ทรงพอเพียงจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ ทรงบริสุทธ์จากลักษณะต่างๆ ที่บกพร่องไม่สมบูรณ์ และจากการเป็นเพศและการเท่าเทียม ซูเราะฮ์ได้ตอบโต้พวงนະศอรอที่กล่าวตั้งพระเจ้าสามองค์ และตอบโต้พวกมุชริกีนที่ตั้งให้อัลลอฮ์มีลูกหลาน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮ์
ผู้ทรงเอกะ¹

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

2. อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง²

اللَّهُ الصَّمَدُ

3. พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ³

لَمْ يَكُنْ لَكَ يَوْمَ يُولَدُ

4. และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์⁴

وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ

¹ โอ์มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกมุชริกีนผู้เยาะเย้ยว่า พระเจ้าของฉันซึ่งฉันเคารพกัคืออยู่ ซึ่งฉันได้เรียกร้อง พวกท่านเพื่อการเคารพกัติดต่อพระองค์นั้น พระองค์ทรงเป็นเอกะทรงเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีผู้ใดเป็นภาคี ต่อพระองค์ ไม่เหมือนและไม่คล้ายคลึงกับพระองค์ ไม่ว่าในรูปร่างหรือคุณลักษณะของพระองค์ และไม่ ว่าในการกระทำต่าง ๆ ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นหนึ่งเดียวและทรงเอกะ มิใช่ดั่งเช่นพวก นะศอรอได้เชื่อมั่นกันว่าเป็น “ตรีเอกานุภาพ” คือความเชื่อถือว่าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณอัน คักดีลิตีร์เป็น 3 บุคคล ที่รวมเป็นหนึ่ง และมีใช่ดั่งเช่นพวกมุชริกีนเชื่อมั่นกันว่ามิพระเจ้าหลายพระองค์

² คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเป็นเป้าหมายในความต้องการตลอดไป ทุกสิ่งที่ถูกบังเกิดมาย่อมมีความ ต้องการต่อพระองค์ และทรงเป็นที่พึ่งของสัตว์โลก และพระองค์ทรงพอเพียงจากสากลโลก

³ คือพระองค์ไม่ทรงตั้งพระบุตรขึ้นตามคำกล่าวอ้างของพวกยะฮูดที่ว่า “อุไซรเป็นบุตรของอัลลอฮ์” และ พวกนะศอรอที่กล่าวว่า “อัลมะเฮียฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพวกมุชริกีนอาหรับที่กล่าวว่า “มะลาอิกะฮ์ เป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพระองค์ไม่ทรงถูกประสูติจากพระบิดาและพระมารดา เพราะทุกสิ่งที่ถูกคลอด ออกมาย่อมเป็นของใหม่ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเก่าแก่ดั่งเดิม ดังนั้นจึงไม่สมควรที่พระองค์จะทรงถูก ประสูติและไม่ทรงเป็นพระบิดา

⁴ ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอเหมือนหรือเทียบเท่ากับพระองค์ ไม่ว่าในรูปร่างหรือคุณลักษณะหรือการ กระทำของพระองค์ อิบฺนุกะซีรกล่าวว่า พระองค์ทรงกรรมสิทธิ์ และทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นจะมี ผู้ใดหรือสิ่งใดที่พระองค์ทรงสร้างเสมอเหมือนหรือเทียบเท่ากับพระองค์ได้อย่างไร

(113) ซูเราะฮ์ อัลอะลัก

سورة الفلق

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 5 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะลัก

ซูเราะฮ์ อัลอะลักเป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ในซูเราะฮ์นี้เป็นการสอนแก้ปวงบ่าวให้หันไปพึ่งและขอความคุ้มครองกันจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี และขอความคุ้มครองด้วยพระเกียรติและอำนาจของพระองค์ ให้พ้นจากความชั่วร้ายและสิ่งที่ถูกสร้างทั้งมวล และความชั่วร้ายของเวลากลางคืนเมื่อมันมืดลง เพราะจิตใจจะต้องเผชิญกับความเปล่าเปลี่ยวในเวลากลางคืน และเนื่องจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายตลอดจนพวกคนเสเพลย่อมจะกระจัดกระจายเพื่อหาเหยื่อของมัน และขอให้พ้นจากความชั่วร้ายของทุกผู้เสกเป่าและผู้อิจฉา ซึ่งซูเราะฮ์นี้เป็นหนึ่งของสองซูเราะฮ์ที่ใช้ในการขอความคุ้มครอง ซึ่งท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิซซาลัม ได้ใช้ขอความคุ้มครองตัวของท่านด้วยสองซูเราะฮ์ดังกล่าวนี้

(114) ซูเราะฮ์ อันนาศ

سورة الناس

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 6 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนาศ

ซูเราะฮ์ อันนาศ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสองซูเราะฮ์ที่ถูกขอความคุ้มครอง ในซูเราะฮ์มีการขอให้พ้นและขอความคุ้มครองด้วยพระเจ้าผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ให้พ้นจากความชั่วร้ายของศัตรูตัวฉกาจคือ อิบลิสและพรรคพวกของมัน ที่เป็นชัยฏอนมารร้ายแห่งมนุษย์และญิน ซึ่งได้หลอกล่อมมนุษย์ด้วยการกระซิบกระซาบและการกระทำชั่วในวิถีการต่างๆ

คัมภีร์อันมหาบประเสริฐจบลงด้วยสองซูเราะฮ์ อัลมุอะวะซะไตน์ คือสองซูเราะฮ์ที่ขอความคุ้มครอง และเริ่มด้วยอัลฟาติหะฮ์ เพื่อให้รวมไว้ระหว่างการเริ่มที่ดีและการจบที่ดี และนั่นนับได้ว่าเป็นการดีและสวยงามที่สุด เพราะบ่าวนั้นจะต้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และขอความคุ้มครองด้วยพระองค์ตั้งแต่แรกเริ่มของกิจการจนกระทั่งสุดท้ายของมัน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าพระองค์ขอความ
คุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ
2. พระราชาแห่งมนุษยชาติ
3. พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ¹
4. ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบ
ที่หลอกล่อ
5. ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์
6. จากหมู่ญินและมนุษย์²

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفِيِّسِ ﴿٤﴾

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

¹ จงกล่าวเถิด โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ข้าพระองค์ขอพึ่งและขอความคุ้มครองด้วยพระผู้สร้าง พระผู้ทรงอภิบาล และพระผู้ทรงกำหนดกิจการต่าง ๆ ของมนุษย์ พระองค์เป็นพระราชา เป็นผู้ทรงสิทธิเหนือสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมด คือบรรดาผู้ที่เป็นผู้ปกครองและถูกปกครอง เป็นผู้ทรงอภิสิทธิ์อย่างสมบูรณ์ เป็นผู้ปกครองพวกเขาทั้งหมด ทรงเป็นผู้จัดระบบการงาน เป็นผู้ทรงให้มีเกียรติและทรงให้ต่ำต้อย เป็นผู้ทรงให้ร่ำรวยและทรงให้ยากจน พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ เป็นผู้ถูกเคารพสักการะ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

² คือขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮ์ ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าวในข้อ 1 ให้พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนซึ่งมันจะนำซึ่งความนึกคิดที่ชั่วร้ายให้เกิดขึ้นในจิตใจ มันจะกระซิบกระซาบและหลอกล่อมมนุษย์ให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้านและตั้งอริ้นฝ่าฝืน มันจะหายตัวหรือหลบหนีไปเมื่อบ่าวรำลึกถึงพระเจ้าของเขา และมันจะกลับมาหลอกล่อ และกระซิบกระซาบอีกเมื่อบ่าวเผลอไผลและลืมรำลึกถึงพระเจ้าของเขา อัลกุรฎูบียกล่าวว่า การกระซิบกระซาบของมันคือการเรียกร้องให้เชื่อฟังมันด้วยคำพูดที่แผ่วเบา ซึ่งเป็นที่เข้าใจโดยไม่ได้ยินเสียง ผู้ที่กระซิบกระซาบนั้น คือชัยฏอนที่เป็นญินและมนุษย์

فَهْرَسْتَانِ السُّورِ وَبَيَانِ الْوَجْهِ وَالْمَقَامِ

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		الصفحة	أجزاء	السُّورَة	
อัลฟาติหะฮ์	1	1	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1	1	الْفَاتِحَة
อัลบะเกาะเราะฮ์	2	2	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	2	2	الْبَقَرَة
อาละอิมรอน	3	101	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	101	3	آلِ عِمْرَان
อันนิซาอ์	4	170	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	170	4	النِّسَاء
อัลมาอิดะฮ์	5	238	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	238	5	الْمَائِدَة
อัลอันอาม	6	287	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	287	6	الْأَنْعَام
อัลอะออรอฟ	7	343	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	343	7	الْأَعْرَاف
อัลอัมฟาล	8	408	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	408	8	الْأَنْفَال
อัลเตาบะฮ์	9	433	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	433	9	التَّوْبَة
ยูนุส	10	479	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	479	10	يُونُس
ฮูด	11	510	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	510	11	هُود
ยูซุฟ	12	547	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	547	12	يُوسُف
อิรเราะอุด	13	580	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	580	13	الرَّعْد
อิบรอฮีม	14	596	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	596	14	إِبْرَاهِيم
อัลฮิจร	15	612	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	612	15	الْحَجْر
อันนะหฺล	16	627	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	627	16	النَّحْل
อัลอิสรอ์	17	659	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	659	17	الْإِسْرَاء
อัลกะฮฺฟ	18	688	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	688	18	الْكَهْف
มรยัม	19	717	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	717	19	مَرْيَم
ฏอฮา	20	738	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	738	20	طه
อัลอัมบิยาอ์	21	766	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	766	21	الْأَنْبِيَاء
อัลฮัจญ์	22	793	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَّة	793	22	الْحَجَّ
อัลมุมิญน	23	818	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	818	23	الْمُؤْمِنُون

فَهْرَسْتَانُ سُمِّيَ السُّورَاتُ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		النسبة	آياتها	السُّورَة	
อันนุร	24	843	มะดะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	٨٤٣	٢٤	النُّور
อัลฟุรกอน	25	869	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	٨٦٩	٢٥	الفُرْقَان
อัลชุกรอ	26	888	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	٨٨٨	٢٦	الشُّعْرَاء
อันนัมล	27	920	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	٩٢٠	٢٧	التَّمَل
อัลเกาะศ็อศ	28	944	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	٩٤٤	٢٨	القَصَص
อัลอังกะบุด	29	974	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	٩٧٤	٢٩	العَنَكَبُوت
อรรูม	30	996	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	٩٩٦	٣٠	الرُّوم
ลุกมาน	31	1014	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٠١٤	٣١	لُقْمَانَ
อัลซัจญุดะฮ์	32	1027	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٠٢٧	٣٢	التَّجْوِدَة
อัลอะหฺซาบ	33	1037	มะดะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٠٣٧	٣٣	الأَحْزَاب
สะบะฮ์	34	1064	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٠٦٤	٣٤	سَبَا
ฟาฏีร	35	1083	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٠٨٣	٣٥	فَاطِر
ยาซีน	36	1101	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١١٠١	٣٦	يَس
อัลค็อฟฟาต	37	1120	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١١٢٠	٣٧	الصَّافَات
ศอด	38	1147	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١١٤٧	٣٨	ص
อัลซุมัร	39	1167	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١١٦٧	٣٩	الرُّمَر
ฆอฟิร	40	1194	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١١٩٤	٤٠	غَافِر
ฟุศสิลัด	41	1220	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٢٢٠	٤١	فُصِّلَت
อัลชุกรอ	42	1239	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٢٣٩	٤٢	الشُّورَى
อัลซุกรุฟ	43	1257	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٢٥٧	٤٣	الرَّحُوف
อัลดุดคอน	44	1279	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٢٧٩	٤٤	الدُّحَان
อัลญาฮิยะฮ์	45	1290	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٢٩٠	٤٥	الجَاهِيَّة
อัลอะฮฺก็อฟ	46	1303	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٣٠٣	٤٦	الأَحْقَاف

فَهْرَسْتِ بِأَسْمَاءِ السُّورِ وَبَيَانَ الْبُكُورِ وَالذُّرُوبِ

สารบัญ
รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		الْمَثْنَةُ	دَفْعًا	السُّورَةُ	
มุฮัมมัด	47	1318	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٣١٨	٤٧	مُحَمَّدٌ
อัลฟัดลฺ	48	1331	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٣٣١	٤٨	الْفَتْحُ
อัลหุฎุรียะฮ์	49	1344	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٣٤٤	٤٩	الْحُجُرَاتُ
กัอฺฟ	50	1355	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٣٥٥	٥٠	ق
อัลซารียาต	51	1366	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٣٦٦	٥١	الذَّارِيَاتُ
อัลญูร	52	1378	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٣٧٨	٥٢	الطُّورُ
อันนัจมุ	53	1388	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٣٨٨	٥٣	التَّجْمِ
อัลเกาะมัร	54	1400	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٤٠٠	٥٤	القَمَرُ
อัลรอรุมาน	55	1411	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٤١١	٥٥	الرَّحْمٰنُ
อัลวากียะฮ์	56	1426	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٤٢٦	٥٦	الْوٰقِعَةُ
อัลฮะดีด	57	1439	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٤٣٩	٥٧	الحَدِيدُ
อัลมูญาดะละฮ์	58	1453	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٤٥٣	٥٨	المُجَادَلَةُ
อัลฮัซฺร	59	1465	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٤٦٥	٥٩	الحَشْرُ
อัลมูตะฮีนะฮ์	60	1477	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٤٧٧	٦٠	الْمُتَحَنِّنَةُ
อัลศ็อฺฟ	61	1487	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٤٨٧	٦١	الصَّف
อัลญุมุอะฮ์	62	1494	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٤٩٤	٦٢	الجُمُعَةُ
อัลมุนาฟิฎุน	63	1499	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٤٩٩	٦٣	الْمُنٰفِقُونَ
อัลตตะฆอบุน	64	1506	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٥٠٦	٦٤	التَّغٰبُنُ
อัลญุลาลาก	65	1513	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٥١٣	٦٥	الطَّلَاقُ
อัลตตะหฺรึม	66	1521	มะดะนียะฮ์	سَنِيَّةٌ	١٥٢١	٦٦	التَّحْرِيمُ
อัลมุลก	67	1529	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٥٢٩	٦٧	الْمَلِكُ
อัลกัอฺลัม	68	1538	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٥٣٨	٦٨	القَلَمُ
อัลหากเกาะฮ์	69	1549	มักกียะฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٥٤٩	٦٩	الْحٰقَّةُ

فَهْرَسْتَانِ السُّورِ وَتَبَايُهَا فِي الْمَدِينَةِ

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		النعمنة	آيات	السُّورَة	
อัลมะอะริจญ์	70	1558	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๐๐๘	7๐	المعارج
นูห	71	1567	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๐6๗	71	نوح
อัลญิน	72	1575	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๐7๐	72	الجن
อัลมุซซัหมิด	73	1584	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๐8๔	73	المرسلات
อัลมุดดัซซิร	74	1591	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๐91	74	المدثر
อัลกียามะฮ์	75	1602	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๖๐2	75	القيامة
อัลอินซาน	76	1609	มะคะนีนะฮ์	مَكِّيَّة	1๖๐9	76	الإنسان
อัลมุรชะลาต	77	1617	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๖17	77	المُرْسَلَات
อันนะบะฮ์	78	1626	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๖26	78	التكوير
อันนาซีอัต	79	1634	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๖34	79	التَّارِغَات
อะบะฮะ	80	1642	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๖42	80	عَبَسَ
อัตตักวีร	81	1649	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1๖49	81	التكوير
อัลอิมฟีฎอร	82	1655	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1655	82	الانفطار
อัลมูฏ็อฟฟิฟีน	83	1660	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1660	83	المطففين
อัลอินชิก็อก	84	1667	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1667	84	الانشقاق
อัลบรูจญ์	85	1673	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1673	85	البروج
อัลฏออริก	86	1679	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1679	86	الطارف
อัลอะฮฺลุลา	87	1684	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1684	87	الأعلى
อัลหลอซียะฮ์	88	1689	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1689	88	الغاشية
อัลฟัจญุร	89	1694	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1694	89	الفجر
อัลบะลัด	90	1700	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1700	90	البلد
อัลซัซซ	91	1705	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1705	91	الشمس
อัลลัลล	92	1709	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَّة	1709	92	الليل

فَهْرَسْتُ اسْمِ السُّورِ وَبَيِّنَاتُ الْكُرْآنِ الْمَجِيدِ

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		الْقِسْمَةُ	أُخْرَى	السُّورَةُ	
อัลฎุฮฺรฺ	93	1714	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧١٤	٩٣	الضُّحَى
อัลอินชิรอหฺ	94	1718	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧١٨	٩٤	الشَّرْح
อัลติน	95	1722	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٢٢	٩٥	التِّين
อัลอะลัก	96	1725	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٢٥	٩٦	العَلَق
อัลก็อดรฺ	97	1730	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٣٠	٩٧	القَدْر
อัลบัยยีนะฮฺ	98	1732	มะดะนียะฮฺ	مَدَنِيَّة	١٧٣٢	٩٨	البَيِّنَة
อัลซัลซะละฮฺ	99	1736	มะดะนียะฮฺ	مَدَنِيَّة	١٧٣٦	٩٩	الزَّلْزَلَة
อัลอาดียาด	100	1739	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٣٩	١٠٠	العَادِيَات
อัลกอรริอะฮฺ	101	1742	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٤٢	١٠١	القَارِعَة
อัลตะกาฮฺร	102	1745	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٤٥	١٠٢	التَّكْوِيْن
อัลอัศรฺ	103	1748	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٤٨	١٠٣	العَصْر
อัลฮุมะซะฮฺ	104	1750	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٥٠	١٠٤	الهُمَزَة
อัลฟีล	105	1753	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٥٣	١٠٥	الفِيل
กุไรษ	106	1755	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٥٥	١٠٦	قُرَيْش
อัลมาอูน	107	1757	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٥٧	١٠٧	المَاعُون
อัลกะฮฺร	108	1760	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٦٠	١٠٨	الكَوْثَر
อัลกาฟิรูน	109	1762	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٦٢	١٠٩	الكَافِرُون
อันนัศรฺ	110	1764	มะดะนียะฮฺ	مَدَنِيَّة	١٧٦٤	١١٠	النَّصْر
อัลมะซัด	111	1766	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٦٦	١١١	المَسَد
อัลอิคฺลาศ	112	1768	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٦٨	١١٢	الإخْلَاص
อัลฟะลัก	113	1770	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٧٠	١١٣	الفَلَق
อันนาศ	114	1772	มักก็ยะฮฺ	مَكِّيَّة	١٧٧٢	١١٤	النَّاس

إِنَّ وِزَارَةَ الشُّؤْنِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوْقَافِ وَالِدَعْوَةَ وَالْإِرْشَادِ

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملك فهد

لطباعة المصحف الشريف في المدينة المنورة

إذ يسرّها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمته معانيه إلى اللغة التابليدية

تسأل الله أن يتفّع بها الناس

وأن يجتري

خالد بن الحزمين الشريفين الملك فهد بن عبدالعزيز آل سعود

أحسن الجزاء على جهوده العظيمة في نشر كتاب الله الكريم

والله ولي التوفيق

**กระทรวงกิจการอิสลาม ศาสนสมบัติ เผยแพร่ และการชี้นำ
ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย**

ผู้ควบคุมศูนย์การพิมพ์พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานของษัตรีย์ ฟาฮัด ในนครมาดีนะห์ มีความภูมิใจที่ได้จัดพิมพ์พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายเป็นภาษาต่าง ๆ

ขอพระองค์อัลเลาะห์ได้โปรดให้เกิดคุณประโยชน์อันใหญ่หลวงแก่ทุกคน
และได้โปรดตอบแทนความดีแก่ษัตรีย์ ฟาฮัด บิน अबดุลอะซีซ อาล สูด
ผู้อารักขามัสยิดศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองแห่งที่ได้ทุ่มเทความพยายามอย่างใหญ่หลวง

ในการเผยแพร่พระมหาคัมภีร์ของอัลเลาะห์

อัลเลาะห์ผู้ทรงชี้ทางนำสู่ความดี

حُفُوَّةُ الظَّمْعِ مَحْفُوظَةٌ
لِيُصْبِحَ الْمَدِينَةُ الْمَكْرَمَةُ الْمَدِينَةُ الْمَكْرَمَةُ الْمَدِينَةُ الْمَكْرَمَةُ

ص. ب. ٦٢٦٢ - المدينة المنورة

สงวนลิขสิทธิ์
โดยศูนย์กษัตริย์ฟายัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน
ตุ้ ป.ณ. 6262 อัลมาดีนะห์ อัลมุฆาววาระห์

③ مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ، ١٤١٩هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن إلى اللغة التايلندية - المدينة المنورة
١٧٩٢ ص ، ٢١×١٤ سم
ردمك : ٩٩٦٠-٨٤٧-٠٠-٤
النص باللغة التايلندية

١- القرآن - ترجمة - اللغة التايلندية أ - العنوان
ديوي ٢٢١,٤٩ ١٩/٤١٠٢

رقم الإيداع : ١٩/٤١٠٢
ردمك : ٩٩٦٠-٨٤٧-٠٠-٤

الإمام الأكبر
و ترجمته معانيه إلى
اللغة التاليفية

وقد الله تعالى من خادم الميرزا القاريين
المالك محمد بن محمد الكرمي آل مشهور
ولا يجرؤ بيته